ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКИЙ СЛОВНИК

S – Ż

ВИДАВНИЦТВО
АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНСЬКОЇ РСР
КИЇВ 1960

AKADEMIA NAUK UKRAIŃSKIEJ SRR
INSTYTUT NAUK SPOŁECZNYCH

SŁOWNIK POLSKO-UKRAIŃSKI

WE DWÓCH TOMACH

Kolegium redakcyjne:
A. I. GĘSIORSKI, Ł. Ł. HUMECKA (redaktor naczelny),
I. M. KIERNYCKI, M. J. ONYSZKIEWICZ, M. I. RUDNYCKI

WYDAWNICTWO AKADEMII NAUK UKRAIŃSKIEJ SRR
KIJÓW — 1960

АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНСЬКОЇ РСР
ІНСТИТУТ СУСПІЛЬНИХ НАУК

ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКИЙ СЛОВНИК

У ДВОХ ТОМАХ

ТОМ ДРУГИЙ

ЧАСТИНА ДРУГА

S—Ż

Редакційна колегія:

А. І. ГЕНСЬОРСЬКИЙ, Л. Л. ГУМЕЦЬКА (головний редактор),
І. М. КЕРНИЦЬКИЙ, М. Й. ОНИШКЕВИЧ,
М. І. РУДНИЦЬКИЙ

ВИДАВНИЦТВО АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНСЬКОЇ РСР
КИЇВ — 1960

Друкується за постановою вченої ради Інституту суспільних наук Академії наук Української РСР

У складанні словника брали участь співробітники Інституту суспільних наук: *Д. Г. Бандрівський, А. І. Генсьорський, Л. Л. Гумецька, П. М. Деркач, У. Я. Єдлінська, І. М. Керницький, О. С. Тисовський*

S

Sabaudczyk, *lm.* **-cy**, *m.* савойяр, -ра.
Sabaudia *ż.* Савойя.
sabaudzki савойський.
sabeizm, **-mu**, *m.*, *rel. hist.* сабеїзм, -му.
sabot, **-tu**, *(częściej w lm.)* **-ty**, **-tów**, *m.* *(дерев'яний черевик)* сабо *(невідм.)*.
sabotaż, **-żu**, *lm.* **-że**, *m.* саботаж, -жу.
sabotażysta, **-ty**, *lm.* **-ści**, *m.* саботажник.
sabotażystka *ż.* саботажниця.
sabotować, **-tuję**, **-tujesz**, **-tował** саботувати, -тую, -туєш.
sacharometr, **-ru**, *m.*, *spec.* *див.* **cukromierz.**
sacharoza *ż.*, *chem.* сахароза.
sacharyfikacja *ż.*, *chem.* сахарифікація.
sacharyna *ż.*, *chem.* сахарин, -ну.
sad, **-du**, *m.* сад, -ду.
sadeczek, **-czka**, *m.*, *zdr.*, *pieszcz.* садочок, -чка.
sadek, **-dku**, *m.*, *zdr.* садок, -дка.
sadełko *n.*, *zdr.*, *pieszcz.* сальце.
sadlarz, *lm.* **-rze**, *m.*, *pogardl.* *див.* **rzeźnik.**
sadlisty *myśl.* жирний; d z i k ~ жирний кабан, -на.
sadło *n.* 1) здір *(род.* здору); 2) *(ведмедя, собаки тощо)* сало; *перен. розм.* c z u j e p i e s ~ чує собака сало; *перен. розм.* g ł u p i j a k ~ дурне сало (без хліба); *прик.* z a l a ć (n a l a ć) k o m u ~**ła** z a s k ó r ę залити кому сала за шкуру; ◊ *перен.* o b r a s t a ć w ~ розживатися; *прик.* s p i e r a ć s i ę o k o m a r o w e ~ сперечатися за дрібницю (через дрібницю), за онучу збити бучу.
sadłowy сальний.
sadowić, **-wię**, **-wisz**, **-wił** 1) садовити, -влю, -виш, саджати; ~ g o ś c i z a s t ó ł садовити (саджати) гостей за стіл; 2) *(заст. — на грунті)* оселяти, поселяти; //~ **się** садовитися, сідати.
sadowina *ż.* садовина.
sadownictwo *n.* садівництво.
sadowniczka *ż.* садівниця.
sadowniczy I садівницький, садівничий.
sadowniczy II, **-czego**, *lm.* **-czowie**, *m.* *див.* **sadownik.**
sadownik, *lm.* **-cy**, *m.* садівник, -ка; садівничий, -чого *(рідше)*.
sadowy садовий.
sadyba *ż.* садиба.
sadysta, **-ty**, *lm.* **-ści**, *m.* садист.
sadystyczny садистичний.
sadyzm, **-mu**, *blm.*, *m.* садизм, -му.
sadz, **-dzu** *a.* **-dza**, *lm.* **-dze**, *m.*, *hod.* 1) *(для риб)* рибник; 2) *(для птиць)* сажок, -жка, коєць *(род.* койця); 3) *(для свиней)* саж, -жа, куча.
sadza *ż.* сажа.
sadzać 1) саджати; ~ c h l e b саджати хліб; ~ d o w i ę z i e n i a саджати у в'язницю; 2) *див.* **sadowić** 1.

sadzarka *ż., roln.* картоплесаджáлка.
sadzawka *ż. (живорибна)* сáжалка.
sadzawkowy сажовйй.
sadzeniak *m., roln.* сáджанець, -нця, сáджанка; садíльний матеріáл, -лу.
sadzeniarka *ż., roln.* садíльник.
sadzenie *n.* садíння, сáдження.
sadzić I, **-dzę, -dzisz, -dził** 1) садйти, -джý, -диш; ~ k a p u s t ę садйти капýсту; 2) (co czym) вправля́ти, вробля́ти (що в що); s z a b l a d i a m e n t a m i **~dzona** шáбля з впрáвленими алмáзами; ◊ ~ k u r ę n a j a j a c h підсипáти квóчку.
sadzić II, **-dzę, -dzisz, -dził** 1) катáти, шугáти; ~ p o s c h o d a c h катáти (шугáти) по схóдах; 2) (przez co) перемáхувати, -мáхую, -мáхуєш, перестрйбувати, -бую, -буєш; ~ p r z e z p ł o t y перемáхувати (перестрйбувати) чéрез тинй.
sadzić się, -dzę, -dzisz, -dził бундю́читися; n i e m a **się** c z e g o ~ немá чогó бундю́читися; 2) (na co) силкувáтися, -кýюся, -кýєшся (робйти що); ~ **się** n a d o w c i p y силкувáтися говорйти дóтепи.
sadznik *m., sad.* розсáдник.
sadzonka *blp., sad.* 1) живцí, -цíв; 2) *(дерево)* сáджанці, -ців, сáджанки, -нок.
sadzony: jaja ~ne *kul.* випускнá я́єшня.
sadź *ż.* íній, -нею, пáморозь, -зі.
safandulski, -skiego, *lm.* **-scy,** *m., pot. див.* **safanduła.**
safandulstwo *n., pot.* безпорáдність, -ності.
safanduła, -ły, *lm.* **-ły,** *m. i ż., pot.* розтелéпа, розтяпáка, мамýла.
safes, -su, *m.* сейф.
safian, -nu, *m.* сап'я́н, -ну.
safianowy сап'я́новий.
saficki *poetyc. див.* **saficzny.**
saficzny *poetyc.* сапфíчний.
saflor, -ru, *m., chem.* сафлóр, -ру.
safra *ż., chem. див.* **saflor.**
saga *ż., lit.* сáга.
sagan, -na *a.* **-nu,** *m.* казáн, -нá, котéл, -тлá.
saganek, -nka, *m., zdr.* казанóк, -нкá, котелóк, -лкá.
sago *nieodm., n.* сáго *(невідм.).*
sagowcowate, -tych, *bot. (cycadeae)* сáгові, -вих.
sagowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bot. (cycas)* сáговник.
sagowy сáговий; *бот.* **~wa** p a l m a сáгова пáльма.
sahajdak *m., hist. див.* **sajdak.**
Sahara *ż.* Сахáра.
Saharyjczyk, *lm.* **-cy,** *m.* жйтель (мéшканець) Сахáри.
saharyjski сахáрський.
saintsimonizm, -mu, *m., hist.* сенсімонíзм, -му.
sajdak, -ka *a.* **-ku,** *m., hist.* сагайдáк, -кá.
sak, -ku, *m.* сак.
sakiewka *ż.* гаманéць, -нця́.
sakla *ż.* сáкля.
sakralny *rel., przen.* сакрáльний, свящéнний.
sakramencki *rub.* проклятий, кля́тий, проклятýщий, трикля́тий.
sakrament, -tu, *m., rel.* тáїнство.
sakramentalny 1) *рел., перен.* сакраментáльний; 2) *(перен. — шаблонний)* трафарéтний.
saksofon, -nu, *m., muz.* саксофóн.
saksofonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* саксофоніст.
Saksonia *ż.* Саксóнія.
Saksonka *ż.* саксóнка.
Saksończyk, *lm.* **-cy,** *m.* саксóнець, -нця.
saksoński саксóнський.
sakwa *(częściej w lm.)* **-kwy, -kw,** *ż.* саквй, -кóв.
sakwojaż, -żu, *lm.* **-że,** *m.* саквоя́ж.
sala *ż.* зал, -лу, зáла; ~ a u d i e n c j o n a l n a зал (зáла) урочйстих прийóмів, аудíєнц-зал; ~ k o n c e r t o w a концéртний зал, концéртна зáла; ~ k o n f e r e n c y j n a конферéнц-зал, конферéнц-зáла; n a **~li** в зáлі; ~ p o s i e d z e ń зал (зáла) засíдань; ◊ ~ s z p i t a l n a лі-

карня́на пала́та; ~ wykładowa аудито́рія.
salamandra *ż., zool.* саламандра.
salami *nieodm., n., kul.* сала́мі *(невідм.)*.
salamoniak, -ku, *m., chem. див.* **salmiak.**
salangana *ż., orn. (collocalia)* салангáна.
salarium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n.* заробітна пла́та, зарпла́та.
salaterka *ż.* сала́тник.
salceson, -nu, *m.* сальцесóн.
saldo *n., buch.* са́льдо *(невідм.)*.
saldować, -duję, -dujesz, -dował *buch.* сальдува́ти, -ду́ю, -ду́єш.
salep, -pu, *m., farm.* са́леп, -пу.
saletra *ż., chem.* селі́тра.
saletran, -nu, *m., chem. див.* **azotan.**
saletrarnia *ż., tech.* селітрова́рня.
saletrować, -ruję, -rujesz, -rował *chem., tech.* селітрува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
saletrownia *ż., tech. див.* **saletrarnia.**
saletrowy *chem. див.* **saletrzany.**
saletrzak, -ku, *m., chem. pot. див.* **azotan.**
saletrzan, -nu, *m., chem., див.* **azotan.**
saletrzany *chem.* селі́тряний, селі́тровий.
saletrzarnia *ż., tech. див.* **saletrarnia.**
salicyl, -lu, *m., chem., farm. (natrium salicylicum)* саліци́л, -лу.
salicylowy *chem.* саліци́ловий; kwas ~ саліци́лова кислота́.
salifikacja *ż.* утво́рення со́лі.
salina *ż.* 1) копа́льня со́лі; 2) *спец.* солева́рня.
salinowy солева́рний.
salka *ż., zdr.* мале́нький зал, -лу, мале́нька за́ла.
salmiak, -ku, *m., chem.* хло́ристий амо́ній, -нію, нашати́р, -рю.
salmiakowy *chem.* нашати́рний; spirytus ~ нашати́рний спирт, -ту.
salol, -lu, *m., chem., farm.* сало́л, -лу.
salomonek, -nka, *m., bot. (aconitum)* аконі́т, -ту.
salon, -nu, *m.* сало́н, -ну; ◇ ~ fryzjerski перука́рський зал, -лу, перука́рня; ~ mód ательє́ мод.
salonik, -ku, *m., zdr.* невели́чкий сало́н, -ну.
Saloniki, -nik, *blp.* Сало́ніки, -нік.
salonka *ż., kol.* ваго́н-сало́н, -ну, сало́н-ваго́н.
salonowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., pot.* сві́тська люди́на.
salonowość *ż.* сало́нні (сві́тські) мане́ри, -не́р.
salonowy сало́нний; wagon ~ ваго́н-сало́н, -ну, сало́н-ваго́н; *ірон.* lew ~ сало́нний лев, покори́тель серде́ць.
salonówka *ż., kol. див.* **salonka.**
salopa *ż., przest.* сало́п.
salowa, -wej, *ż.* саніта́рка.
salsaparylla *ż., bot. (smilax sarsaparilla)* сальсапаре́ль, -лі.
salto mortale *nieodm., n.* сальто-морта́ле *(невідм.)*.
salut, -tu, *m.* салю́т, -ту.
salutacja *ż., wojs., mor.* салю́т, -ту.
salutować, -tuję, -tujesz, -tował *wojs., mor.* салютува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
salwa *ż., wojs.* залп, -пу; ◇ ~ honorowa салю́т, -ту; *перен.* **~wy** śmiechu ви́бухи смі́ху.
salwa-gwardia *ż., hist.* охоро́нний лист, -та́.
salwinia *ż., bot. (salvinia)* сальві́нія.
salwować, -wuję, -wujesz, -wował *przest.* рятува́ти, -ту́ю, -ту́єш; ~ swój honor рятува́ти свою́ честь; //~ **się** рятува́тися.
salwowy *wojs.* за́лповий.
sałaciarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) *розм.* люби́тель сала́ту; 2) *зневажл.* зво́щик.
sałata *ż., bot.* сала́т, -ту, сала́та.
sałatka *ż.* 1) *зменш.* сала́т, -ту, сала́та; 2) *кул.* вінегре́т, -ту.

sam 1) сам; *(самотній — ще)* один; ~ j e d e n сам один; p r o j e k t ~ w s o b i e d o b r y проект сам по собі хороший; s m u t n o ~**memu** w ł ó c z y ć s i ę p o u l i c a c h сумно самому (одному) тинятися по вулицях; 2) *(із вказівним займенником а. з іменником для його уточнення)* самий; d o ~**mego** w i e c z o r a до самого вечора; n a ~**mym** k o ń c u на самому кінці; t a k i ~ такий самий; t e n ~ той самий; *розм.* u g o d z i ć w ~ ł e b влучити в саму голову; w ~**mo** s e r c e в саме (в самісіньке) серце; ◇ w ~ c z a s саме в час, саме впору; w ~ r a z якраз; w ~**mej** r z e c z y справді; ~ **z** s i e b i e d a ł s ł o w o h o n o r u він добровільно дав слово честі.

Samara *ż.* 1) *(іст. — місто)* Самара; 2) *(річка)* Самара.

Samarkanda *ż.* Самарканд.

samcowy *див.* **samczy.**

samczy який (що) стосується самця.

samczyk *m., zdr.* самчик.

samica *ż.* самка, самиця.

samiczka *ż., zdr.* самичка.

samiczy який (що) стосується самки (самиці).

samiec, -mca, *lm.* **-mce,** *m.* самець, -мця.

samiuchny самісінький, сам-самісінький.

samiuteńki *див.* **samiuchny.**

samiutki *див.* **samiuchny.**

sam na sam I *przsł.* сам на сам, віч-на-віч.

sam na sam II *n.* побачення сам на сам.

samoanaliza *ż.* самоаналіз, -зу.

samobadanie *n. див.* **samoanaliza.**

samobiczowanie *n., rel., przen.* самобичування.

samobieżny саморушний.

samobójca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* самовбивця, самогубець, -бця, самовбивець, -вця.

samobójczy самогубний, самовбивчий; ◇ z a m a c h ~ намагання заподіяти собі смерть.

samobójczyni *ż. (про жінку)* самовбивця.

samobójstwo *n.* самогубство, самовбивство; p o p e ł n i ć ~ заподіяти собі смерть, накласти руки на себе, покінчити з собою, кінчити життя самогубством.

samobytność *ż.* самобутність, -ності.

samobytny самобутній.

samochcąc *przsł.* самохіть, самохіттю.

samochodownia *ż.* автобаза; *(рідше)* гараж, -жа.

samochodnictwo *n.* автомобілізм, -му, автомобільна справа.

samochodowy 1) автомобільний; l o k o m o c j a ~**wa** автомобільний транспорт, -ту; p r z e m y s ł ~ автомобільна промисловість, -вості; 2) *тех.* самохідний.

samochodziarz, *lm.* **-rze,** *m., pot.* автомобіліст.

samochód, -chodu, *m.* автомобіль, автомашина; машина *(розм.);* ~ c i ę ż a r o w y вантажний автомобіль, вантажна автомашина, грузовик, -ка; j e c h a ć ~**chodem** (w ~**chodzie**) їхати на автомобілі (на автомашині, на машині); ~ o s o b o w y легковий автомобіль (легкова автомашина, легкова машина); ◇ *військ.* ~ p a n c e r n y броньовик, -ка; *тех.* ~ s a m o w y ł a d o w c z y (~ w y w r o t k a) самоскид; *тех.* ~ t e r e n o w y всюдихід, -хода.

samochwalba *ż.* самовихваляння.

samochwalca, -cy, *lm.* **-cy,** *m. див.* **samochwał.**

samochwalczy хвалькуватий, хвастовитий.

samochwalec, -lca, *lm.* **-lcy,** *m. див.* **samochwał.**

samochwalstwo *n.* самохвальство, самохвальба.

samochwał, *lm.* **-łowie,** *m.* самохвал, хвалько́.
samoczucie *n.* самопочуття́, самопочува́ння.
samoczwart *przst., przest.* вчотирьо́х.
samoczynnie самочи́нно.
samoczynność *ż.* самочи́нність, -ності.
samoczynny 1) самочи́нний; 2) *див.* **samodziałający;** ◊ karabin ~ самозаря́дна гвинтівка; zatwór ~ автомати́чний затвор, -ра.
samodoskonalenie *n. див.* **samoudoskonalenie.**
samodział, -łu, *m., tkac.* 1) домотка́не сукно́; 2) домотка́не полотно́.
samodziałający самодіючий.
samodziałowy домотка́ний.
samodzielnie самостійно.
samodzielność *ż.* самостійність, -ності.
samodzielny самостійний; (*політ.— ще*) незале́жний; państwo **~ne** самостійна (незале́жна) держа́ва.
samodzierżawczy *див.* **samodzierżczy.**
samodzierżca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., hist.* самоде́ржець, -жця, самодержа́вець, -вця.
samodzierżczy *polit.* самодержа́вний.
samogłoska *ż., lingw.* голосни́й, -но́го.
samogłoskowy: wymiana **~wa** *lingw.* чергува́ння голосни́х.
samogwałcić się, -cę, -cisz, -cił онанірувати, -рую, -руєш.
samogwałt, -tu, *m.* онанізм, -му.
samohamowanie *n., tech.* автомати́чне гальмува́ння.
samohartowanie *n.* самогартува́ння.
samoindukcja *ż., fiz.* самоінду́кція.
samoistność *ż.* 1) самобу́тність, -ності; 2) самостійність, -ності, незале́жність. *Пор.* **samoistny.**
samoistny 1) самобу́тній; 2) *політ.* самостійний, незале́жний; **~ne** państwo самостійна (незале́жна) держа́ва.
samojezdny самору́шний.
samokontrola *ż.* самоконтро́ль, -лю.
samokrytycyzm, -mu, *m. див.* **samokrytyka.**
samokrytyka *ż.* самокри́тика; sposobem (w drodze) **~ki** шляхо́м самокри́тики; в поря́дку самокри́тики; złożyć **~kę** ви́ступити з самокри́тикою.
samokształcenie *n.* самоосвіта; ◊ ~ ideologiczne самостійне підви́щення іде́йно-політи́чного рівня.
samokształceniowy самоосвітній.
samolot, -tu, *m.* літа́к, -ка́; ~ odrzutowy (o napędzie odrzutowym) реакти́вний літа́к; ~ osobowy (pasażerski) пасажи́рський літа́к; *військ.* ~ rozpoznawczy розвідувальний літа́к; ~ sanitarny саніта́рний літа́к; ~ szkolny (ćwiczebny) учбо́вий літа́к; ◊ *військ.* ~ bombardujący (niszczycielski) бомбардува́льник; *військ.* ~ myśliwski (pościgowy) вини́щувач; *військ.* ~ szturmowy (szturmujący) штурмови́к, -ка́.
samolotowy літако́вий.
samolub, *lm.* **-by,** *m.* себелю́бець, -бця, егоїст.
samolubny себелю́бний, егоїсти́чний.
samolubstwo *n.* себелю́бство, егоїзм, -му.
samołówka *ż., bezp., przen.* па́стка.
samołudzenie się *n.* самообма́н, -ну, самообду́рення, самооду́рення.
samołuzg *m., zool.* жовто́брюх, жовтопу́з.
samomodulacja *ż.* автомодуля́ція.
samonapędowy *tech.* самохідний.
samoobrona *ż.* самоза́хист, -ту, самооборо́на.

samoobsługiwanie *n.* самообслуго́вування, самообслу́жування.
samoobsługowy самообслуго́вуючий, самообслу́жуючий.
samoocena *ż.* самооці́нка.
samoofiara *ż.* *див.* **samopoświęcenie.**
samoograniczenie(się) *n.* самообме́ження.
samookreślenie *n., polit.* самови́значення; prawo narodów do **\~nia** пра́во на́цій на самови́значення.
samoopłacalność *ż.* самоопла́тність, -ності, самооку́пність.
samoopodatkowanie *n.* самооподатку́вання.
samooskarżenie *n.* самообвинува́чення.
samooszukiwanie(się) *n.* самообма́н, -ну, самоо(б)ду́рення.
samopał, -łu, *m., wojs. hist.* самопа́л.
samopas *przsł.* 1) само́па́с, самопа́ски, самопа́сом; bydło **\~** po łąkach się pasie худо́ба пасе́ться на лу́ках самопа́с (самопа́ски, самопа́сом); 2) *(без товариства)* само́тньо, самі́тно, одино́ко; *перен.* **\~** wałęsać się po mieście само́тньо (самі́тно, одино́ко) блука́ти (броди́ти) по мі́сту.
samopęd, -du, *m.* самопли́в, -ву.
samopiszący *spec.* самопи́сний, самопи́шучий; przyrząd **\~** самопи́сний (самопи́шучий) при́лад, -ду.
samopoczucie *n.* самопочуття́, самопочува́ння.
samopomoc *ż.* взаємодопомо́га; kasa **\~cy** ка́са взаємодопомо́ги.
samopomocowy яки́й (що) стосу́ється взаємодопомо́ги; *(у контексті)* взаємодопомо́ги; związki **\~we** спі́лки́ взаємодопомо́ги.
samopoświęcenie *n.* самопоже́ртвування, самопоже́ртва, самопосвя́та.
samopoznanie *n., fil.* самопізна́ння.
samoprząśnica *ż., tkac.* сельфа́ктор, -ра.
samoregulujący *tech.* саморегулю́ючий.
samoreklama *ż.* саморекла́ма.
samorodek, -dka, *m., gór.* саморо́док, -дка.
samorodność *ż.* 1) саморі́[ó]дні́сть, -ності; 2) *перен.* своєрі́дність, -ності, оригіна́льність. *Пор.* **samorodny.**
samorodny 1) саморі́[ó]дний; złoto **\~ne** саморі́[ó]дне зо́лото; 2) *(перен. — про талант тощо)* своєрі́дний, оригіна́льний; ◊ kwiaty **\~ne** самосі́йні кві́ти, -тів.
samorozwinięcie się *n.* саморо́звиток, -тку.
samorództwo *n., biol.* самозаро́дження.
samoruchowy самоді́ючий, самору́шний.
samorząd, -du, *m.* самоврядува́ння, самоуправлі́ння; **\~** gospodarczy господа́рське самоврядува́ння (самоуправлі́ння); **\~** miejski мі́ське́ (комуна́льне) самоврядува́ння (самоуправлі́ння).
samorządca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., hist.* *див.* **samodzierżca.**
samorządność *ż.* самовря́дність, -ності.
samorządny *див.* **samorządowy.**
samorządowy самовря́дний; instytucja **\~wa** самовря́дна устано́ва.
samorzutnie 1) мимові́льно; 2) спонта́нно. *Пор.* **samorzutny.**
samorzutność *ż.* 1) мимові́льність, -ності; 2) спонта́нність. *Пор.* **samorzutny.**
samorzutny 1) мимові́льний; 2) *(викликаний внутрішніми імпульсами)* спонта́нний.
samosadka *ż., gór.* *(сіль)* самоса́дка.
samosąd, -du, *m.* 1) самосу́д, -ду; 2) *див.* **samoocena.**
samosiejka *ż., roln.* самосі́йка, самосі́й, -сію.

samosiew, -wu, *m., roln., biol.* самосів, -ву.
samosiewka *ż., bot.* пáдалиця.
samosmar, -ru, *m., tech.* самозмáз.
samostanowienie *n., polit.* самовизначення.
samostrzał, -łu, *m., hist.* самострíл, самопáл.
samoświadomość *ż.* самосвідóмість, -мості.
samotnia *ż.* 1) самóтність, -ності, самíтність, самотá, самотинá; 2) *(про місце)* відлюддя.
samotnica *ż.* самíтниця.
samotnie самóтньо, самíтно, одинóко.
samotnik, *lm.* **-cy,** *m.* самíтник.
samotność *ż.* самóтність, -ності, самíтність, самотá, самотинá.
samotny самóтній, самíтний, одинóкий.
samotrzask, -ku, *m., przest.* западня́.
samotrzeć *przst., przest.* утрьóх.
samotwórczość *ż.* оригінáльна твóрчість, -чості.
samoubóstwienie *n.* самозахóплення, самозакóханість, -ності.
samouctwo *n.* самоосвіта.
samouczek I, **-czka,** *lm.* **-czkowie,** *m. див.* **samouk.**
samouczek II, **-czka,** *lm.* **-czki,** *m.* *(підручник)* самовчитель; ~ j ę z y k a n i e m i e c k i e g o самовчитель німéцької мóви.
samoudoskonalenie *n.* самовдосконáлення.
samoufność *ż.* самовпéвненість, -ності.
samouk, *lm.* **-cy,** *m.* самоýк, самоýчка.
samoupokorzenie *n.* самопринúження.
samouspokojenie *n.* самозаспокóєність, -ності, самозаспокóєння.
samouszczelnienie *n.* самоущíльнення.
samoutlenienie *n., chem.* самоокúслення.
samouświadomienie *n.* самосвідóмість, -мості.
samouwielbienie *n.* самозахóплення, самозакóханість, -ності.
samowar, -ra *a.* **-ru,** *m.* самовáр, -ра; n a s t a w i ć ~ настáвити (постáвити) самовáр.
samowarek, -rku, *m., zdr.* самовáрчик.
samowiązałka *ż., roln.* в'язáльна машúна.
samowiedza *ż., fil.* самосвідóмість, -мості.
samowładca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., hist.* самодéржець, -жця.
samowładczy *hist.* самодержáвний.
samowładnie 1) самовлáдно; 2) самовíльно; 3) самостíйно, незалéжно. *Пор.* **samowładny.**
samowładność *ż.* 1) самовлáдність, -ності; 2) самовíльність; 3) самостíйність, незалéжність. *Пор.* **samowładny.**
samowładny 1) самовлáдний; 2) *(в моральному, юридичному відношенні)* самовíльний; 3) *політ.* самостíйний, незалéжний.
samowładztwo *n., polit.* самодержáвство.
samowola *ż.* 1) самовíлля, самовóля; 2) *несхв.* свавíлля, свавóля, свавíльство.
samowolnie 1) самовíльно; 2) свавíльно. *Пор.* **samowola.**
samowolność *ż. див.* **samowola.**
samowolny 1) самовíльний; ~**ne** o d d a l e n i e s i ę самовíльний відхíд, -хóду; 2) свавíльний. *Пор.* **samowola.**
samowtór *przst., przst.* у[в]двóх.
samowychowanie *n.* самовúховання.
samowyładowacz, *lm.* **-cze,** *m., tech.* самовивантáжувач.
samowyładowczy *tech.* саморозвантáжний.
samowystarczalność *ż., ek.* економíчна незалéжність, -ності, автаркíя.

samowystarczalny *ek.* економічно незалежний.
samowzbudzenie *n., fiz.* самозбудження.
samozachowanie *n.* самозбереження.
samozachowawczość *ż. див.* **samozachowanie.**
samozachowawczy: instynkt ~ інстинкт самозбереження.
samozadowolenie *n.* самозадоволення, самовдоволення.
samozagęszczenie *n.* самоущільнення.
samozagrzewanie (się) *n., roln.* самозогрівання, самозігрівання.
samozakażenie *n., med.* самозараження.
samozaopatrzenie *n.* самозаготівля.
samozapalenie *n., tech.* самозапалювання.
samozapalność *ż.* самозаймистість, -тості.
samozapalny самозаймистий.
samozaparcie *n.* самозречення.
samozapisujący *tech.* самопишучий, самописний, самореєструючий.
samozapłodnienie *n., biol.* самозапліднення.
samozapłon, -nu, *m.* самозаймання.
samozapomnienie *n.* самозабуття.
samozaślepienie *n.* самоомана.
samozatrucie (się) *n., med.* самозатруєння.
samozłudzenie *n.* самообман, -ну, самоо(б)дурення.
samozwaniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* самозванець, -нця.
samozwanka *ż.* самозванка.
samozwańczy самозваний.
samozwaństwo *n.* самозванство.
Samson Самсон.
Samuel Самійло.
samum, -mu, *m., meteor.* самум, -му.
samuraj *lm.* **-jowie** *a.* **-je,** *m.* самурай.
sanacja *ż.* 1) *прям., перен.* санація; 2) *(політ. іст. — урядова партія в панській Польщі)* санація.
sanacyjny *polit.* санаційний.
sanatorium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n.* санаторій, -рію, санаторія.
sandacz, *lm.* **-cze,** *m., icht.* судак, -ка.
sandał I, **-łu,** *m., bot. (santalum)* сандал, сандалове дерево.
sandał II, **-ła,** *m. (про взуття)* сандалія, сандаля.
sandałek, -łka, *m., zdr. див.* **sandał** II.
sandałodrzew *m., bot. див.* **sandał** I.
sandałowate, -tych, *bot.* сандалові, -вих.
sandałowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bot. див.* **sandał** I.
sandałowy *bot.* сандаловий; drzewo **~we** сандалове дерево.
sandarak, -ku, *m., tech.* сандарак, -ку.
sandomierka *ż., roln. (triticum vulgare) (пшениця)* сандомирка.
sandwicz, *lm.* **-cze,** *m.* сандвіч.
sandżak, *m., hist.* санджак, -ка.
saneczkarstwo *n., sport.* санковий спорт, -ту.
saneczkarz, *lm.* **-rze,** *m., sport.* той, що займається санковим спортом.
saneczki, -czek, *blp., zdr.* саночки, -чок, санчата, -чат.
saneczkowanie *n.* катання на саночках (на санчатах).
saneczkowy санковий; sport ~ санковий спорт, -ту; ◇ tor ~ доріжка для катання з гори на саночках (на санчатах).
sangwiniczka *ż.* сангвінічка.
sangwiniczny сангвінічний.
sangwinik, *lm.* **-cy,** *m.* сангвінік.
sanhedryn, -nu, *m., hist., przen.* синедріон, -ну.
sanie, sani *a.* **sań,** *blp.* сани, -ней; *розм.* ~ bose босі сани; jechać **~niami (w ~niach)** їхати в санях (на санях); ~ motorowe автосани.

sanitariusz, *lm.* **-sze,** *m.* санітáр, -ра.
sanitariuszka *ż.* санітáрка.
sanitarka *ż.* санітáрна машúна.
sanitarny санітáрний; k o m i s j a ∼**na** санітáрна комíсія; p o c i ą g ∼ санітáрний пóїзд; *військ.* p u n k t ∼ санітáрний пункт, -ту; u r z ą d ∼ санітáрне управлíння.
sankcja *ż.* сáнкція.
sankcjonować, -nuję, -nujesz, -nował санкціонувáти, -нýю, -нýєш.
sanki, -nek, *blp.* 1) санкú, -нóк; (*для катання з гори — ще*) саночкú, -чóк, санчáта, -чáт; j e c h a ć ∼**kami** (w ∼**kach**) їхати в санкáх (на санкáх); w s i ą ś ć d o ∼**nek** (n a ∼**nki**) сíсти в санкú; 2) *мех.* повзунú, -нíв.
sankiulota, -ty, *lm.* **-ci,** *m., hist.* санкюлóт.
sankować się, -kuję, -kujesz, -kował катáтися на сáнях (на санкáх; на саночкáх, на санчáтах). *Пор.* **sanki.**
sankowy сáнний.
sanktuarium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n., kośc., przen.* святúлище.
sanna *ż.* сáнна дорóга; j e c h a ć ∼**ną** їхати сáнною дорóгою.
sanskrycki *filol.* санскрúтський.
sanskryt, -tu, *m., filol.* санскрúт, -ту.
sanskrytolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m., filol.* санскритóлог.
santal, -lu, *m., chem.* сандáл, -лу.
santonina *ż., farm.* сантонíн, -ну.
sapa *ż., wojs.* сáпа.
sapać, -pię, -piesz, -pał, sapnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli сопíти, -плю, -пéш, засопíти, -плю, -пúш, соптú, засоптú, пихтíти, -хчý, -хтúш, пропихтíти; (*тяжко дихати — ще*) сáпати, засáпати; ∼**pać** z g n i e w u сопíти (соптú) від (з) гнíву.
saper, *lm.* **-rzy,** *m., wojs.* сапéр, -ра.
saperski *wojs.* сапéрний.
sapliwy соплячий, пихтячий.
sapnąć *див.* **sapać.**
saponifikacja *ż., chem.* сапоніфікáція.
saponina *ż., chem.* сапонíн, -ну.
Saracen, *lm.* **-ni,** *m., hist.* сарацúн.
Saracenka *ż., hist.* сарацúнка.
saraceński *hist.* сарацúнський.
saradela *ż., bot.* (*ornithopus sativus*) серадéла.
sarafan, -nu, *m.* сарафáн.
sarafanik *m., zdr., pieszcz.* сарафáнчик.
sardela *ż., icht.* (*engraulis encrasicholus*) хамсá, камсá.
sardelek, -lka, *m., zdr. див.* **serdelek.**
sardonicznie сардонíчно.
sardoniczny сардонíчний.
sardoniks, -su, *m., min.* сардóнікс.
Sardynia *ż.* Сардíнія.
sardynka *ż., icht.* (*clupea pilchardus*) сардúн(к)а.
sardyński сардíнський.
sarenka *ż., zdr., pieszcz. див.* **sarna.**
sarkacz, *lm.* **-cze,** *m., mech.* всисний клáпан.
sarkać (na kogo, na co) рéмствувати, -вую, -вуєш, нарікáти (на кóго, на що).
sarkastycznie саркастúчно.
sarkastyczność *ż.* саркастúчність, -ності.
sarkastyczny саркастúчний.
sarkazm, -mu, саркáзм, -му.
sarkofag, -gu, *m.* саркофáг.
sarkoma *ż., med.* саркóма.
sarmacki *hist.* 1) сармáтський; 2) (*в давній Польщі*) старошляхéтський.
Sarmata, -ty, *lm.* **-ci,** *m.* 1) *іст.* сармáт; 2) *перен. іров.* шляхтич з кóсними (зашкарýблими) пóглядами.
sarmatyzm, -mu, *m., iron.* (шляхетська) кóсність, -ності, зашкарýблість, -лості.
sarna *ż., zool.* сáрна.

sarni який (що) стосується сарни; *(у контексті)* сарни тощо; nóżka **~nia** ніжка сарни; **~nia** skóra шкіра сарни; ◊ mięso **~nie** *див.* **sarnina.**
sarniątko *n., zdr., pieszcz. див.* **sarnię.**
sarnię, -nięcia, *lm.* **-nięta, -niąt,** *n., zdr., pieszcz.* сарнятко.
sarnina *ż.* сарнина.
Sas, *lm.* **-si,** *m. див.* **Saksończyk.**
sasafras, -su, *m., bot. (sassafras)* сасафрас.
sasafrzan, -nu, *m., bot. див.* **sasafras.**
sasanka *ż., bot. (anemone)* анемона.
saski *див.* **saksoński.**
saszetka *ż.* саше *(невідм.).*
sataniczny сатанічний.
satanizm, -mu, *m., rel., przen.* сатанізм, -му.
satelita I, **-ty,** *lm.* **-ty,** *m., astr.* сателіт, супутник.
satelita II, **-ty,** *lm.* **-ci,** *m., przen.* сателіт.
satrapa, -py, *lm.* **-powie,** *m., hist., przen.* сатрап.
satrapi який (що) стосується сатрапа.
satrapia *ż., hist.* сатрапія.
saturacja *ż., chem.* сатурація.
saturator *m., tech.* сатуратор, -ра.
Saturn *m., astr.* Сатурн.
saturnalia, -liów, *blp., hist.* сатурналії, -лій.
saturnizm, -mu, *m., med.* сатурнізм, -му.
saturować, -ruję, -rujesz, -rował *chem.* сатурувати, -рую, -руєш.
satyna *ż., tkac.* сатин, -ну.
satyneta *ż., tkac.* сатинет, -ту.
satynierka *ż., tech.* сатинувальна машина, лощильна машина, лощилка.
satynka *ż., zdr. див.* **satyna.**
satynować, -nuję, -nujesz, -nował *tech.* сатинувати, -ную, -нуєш, лощити.
satynowy 1) *текст.* сатиновий; 2) *тех.* сатинований; papier ~ сатинований папір, -церу.
satynówka *ż., tech. див.* **satynierka.**
satyr, *lm.* **-rowie,** *m., mit., przen.* сатир, -ра.
satyra *ż.* (na kogo, na co) сатира (на кого, на що).
satyrycznie сатирично.
satyryczny сатиричний.
satyryk, *lm.* **-cy,** *m.* сатирик.
satyryzować, -zuję, -zujesz, -zował бичувати сатирою.
satysfakcja *ż.* 1) сатисфакція; żądać **~ji** вимагати сатисфакції; 2) *перен.* приємність, -ності, втіха; sprawić komu **~ję** зробити кому приємність (втіху).
sawanny, -nów, *blp., geo.* савани, -ван.
sawantka *ż., przest., iron.* вчена жінка.
sączek, -czka, *m.* 1) *(у вудці)* гачок, -чка; 2) *спец. див.* **dren.**
sączka *ż.* водовідвідний отвір у стіні.
sączkarnia *ż., tech.* прес для дренажних труб.
sączkarz, *lm.* **-rze,** *m., spec. див.* **drenarz.**
sączkować, -kuję, -kujesz, -kował дренувати, -ную, -нуєш.
sącznik *m., tech.* фільтр, -ру.
sączyć, -czy, -czył (co) сочити; sosna **~czy** żywicę сосна сочить смолу; //**~ się** сочитися, текти краплями; *(струмочком)* текти (тече).
sączykufel, -fla, *lm.* **-fle,** *m., posp.* п'яниця.
sąd I, **-du,** *m.* суд, -ду; ~ apelacyjny апеляційний суд; ~ doraźny (polowy) військово-польовий суд; ~ grodzki міський суд; ~ honorowy суд честі; ~ konkursowy конкурсний суд; ~ ludowy народний суд; ~ najwyższy верховний суд; oddać kogo pod ~ віддати кого під суд; ~ okręgowy (obwodowy) окружний (обласний) суд; podlegać **~dowi** підлягати суду; pozwać kogo do **~du** (pod ~) (o co) подати в суд на кого (за що); ~

przysięgłych суд присяжних; ~ rozjemczy (polubowny) третейський суд; sprowadzić do ~du świadka привести до суду свідка; stanąć przed ~dem стати перед судом; stawiać kogo przed ~dem ставити кого перед судом; ~ wojskowy військовий суд (трибунал); wytoczyć sprawę przed ~ передати справу в суд; zwrócić się z czym do ~du звернутися з чим до суду.

sąd II, **-du,** *m.* (o kim, o czym) 1) міркування (про кого, про що); *(на справу)* погляд, -ду; mieć zdrowy ~ (o czym) мати здоровий погляд (на що); *(судження)* думка; wyrobić sobie ~ o czym скласти собі думку про що; 2) *(у спірному питанні)* суд, -ду, розсуд; zdawać się na czyj ~ покладатися (здаватися) на чий суд (розсуд); 3) *філос.* судження.

sądny судний; ◊ *перен. розм.* **~dzień** судний день *(род.* дня), метушня.

sądownictwo *n.* 1) юстиція; 2) судове відомство.

sądowniczy судовий.

sądownie судовим порядком, судовою дорогою; ◊ odpowiadać za co ~ відповідати за що перед судом; ścigać kogo ~ переслідувати кого судом.

sądownik, *lm.* **-cy,** *m.* судовик, -ка.

sądowo-lekarski судовомедичний.

sądowość *ż. див.* **sądownictwo.**

sądowy судовий; rozprawa **~wa** судовий розгляд, -ду; władze **~we** судові органи, -нів; wyrok ~ судовий вирок, -ку, судовий присуд, -ду.

sądzić I, **-dzę, -dzisz, -dził** судити, -джу, -диш; //**~ się** судитися, позиватися.

sądzić II, **-dzę, -dzisz, -dził** 1) гадати, думати; **~dzę,** że tak będzie najlepiej гадаю (думаю), що так буде найкраще; 2) (kogo, co po czym *i* o kim, o czym) судити, -джу, -диш (про кого, про що на підставі чого); *(виводити на якійсь підставі — ще)* робити висновок, висновувати, -вую, -вуєш; ~ z powierzchowności судити (робити висновок, висновувати) на підставі зовнішнього вигляду.

sądzony: tak mu było ~ne так йому судилося.

sąg, -ga, *m., przest.* сажень *(дров).*

sąsiad, *lm.* **-siedzi,** *m.* сусід, сусіда.

sąsiadka *ż.* сусідка, сусіда.

sąsiadować, -duję, -dujesz, -dował (z kim) жити в сусідстві (з ким).

sąsiedni сусідній.

sąsiedzki сусідський; po **~dzku** по-сусідському, по-сусідськи.

sąsiedztwo 1) сусідство; mieszkać w **~wie** жити в сусідстві; 2) *зб.* сусіди, -дів; pojechać z wizytą w ~ поїхати у відвідини (з візитом) до сусідів.

sąsiek, -ka, *m.* 1) *(у клуні для снопів)* засторонок, -нку; 2) *(в амбарі для зерна)* засік.

sążeń, -żnia, *lm.* **-żnie,** *m., przest.* сажень, -жня.

sążniowy *przest.* саженний, сажньовий, сажнéвий.

sążnisty *pot.* 1) *(про рух, кроки)* розмашистий; 2) *(про величину)* здоровезний, величезний; nos ~ здоровезний (величезний) ніс *(род.* носа); 3) *(про довжину)* довжезний, довжелезний; list ~ довжезний (довжелезний) лист, -та.

sążniście розмашисто; ◊ ~ głupi дурний, аж світиться.

scalać, scalić, -lę, -lisz, -lił з'єднувати (об'єднувати, сполучати) в одне ціле, з'єднати (об'єднати, сполучити) в одне ціле; ◊ *с.-г.* **~lać** grunta ліквідувати черезсмужжя (черезсмуж-

ність); //~ się зростатися в одно ціле, зростися в одно ціле.
scalenie *n.* з'єднання (об'єднання, сполучення) в одне ціле; ◊ *с.-г.* ~ **gruntów** ліквідація черезсмужжя (черезсмужності).
scałkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) *мат.* інтегрувати, -рую, -руєш *(докон.)*; 2) *докон.* *див.* **scalać.**
scałować, -łuję, -łujesz, -łował зцілувати, -лую, -луєш.
scapieć, -pieję, -piejesz, -piał, -pieli *pot.* з глузду з'їхати (зсунутися), збезглуздіти.
scedzać, scedzić, -dzę, -dzisz, -dził зціджувати, -джую, -джуєш, зцідити, -джу, -диш.
scementować, -tuję, -tujesz, -tował 1) сцементувати, -тую, -туєш; 2) *перен.* укріпити, -плю, -пиш.
scena *ż.* сцена; *перен.* **między nimi zaszła nieprzyjemna** ~ між ними відбулася неприємна сцена; ~ **obrotowa (rotacyjna)** обертова сцена; *перен. розм.* **zrobić komu** ~**nę** зробити сцену (кому).
scenariusz, *lm.* **-sze,** *m., teatr., kin.* сценарій.
scenarzysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., kin.* сценарист.
sceneria *ż., teatr.* сценічне оформлення.
sceniczny сценічний.
scenizator, *lm.* **-rzy,** *m.* *див.* **reżyser.**
scenizować, -zuję, -zujesz, -zował *(п'єсу та ін.)* робити сценічним.
scenka *ż., zdr.* сценка.
scenopis, -su, *m., kin.* робочий сценарій.
scentralizować, -zuję, -zujesz, -zował централізувати, -зую, -зуєш *(докон.).*
scentralizowanie *n.* централізування, централізація *(докон.).*
sceptr, -ru, *m., hist.* скіпетр, -ра.
sceptycyzm, -mu, *m.* скептицизм, -му.
sceptyczka *ż.* *(про жінку)* скептик.
sceptycznie скептично.
sceptyczny скептичний.
sceptyk, *lm.* **-cy,** *m.* скептик.
schab, -bu, *m.* свиняча грудинка.
schabek, -bku, *m., zdr.* *див.* **schab.**
schadzka *ż.* (таємне) побачення.
scharakteryzować, -zuję, -zujesz, -zował схарактеризувати, -зую, -зуєш, охарактеризувати.
scheda *ż., praw.* спадщина, спадок, -дку.
schemat, -tu, *m.* схема.
schematycznie схематично.
schematyczny схематичний.
schematyzm, -mu, *m.* схематизм, -му.
schematyzować, -zuję, -zujesz, -zował схематизувати, -зую, -зуєш.
schera *ż., geo.* шхера.
scherzo *n., muz.* скерцо *(невідм.).*
schizma *ż., kośc.* схизма.
schizmatycki *kośc.* схизматичний.
schizmatyczka *ż., kośc.* схизматичка.
schizmatyk, *lm.* **-cy,** *m., kośc.* схизматик.
schizofrenia *ż., med.* шизофренія.
schizofreniczka *ż., med.* шизофренічка.
schizofrenik, *lm.* **-cy,** *m., med.* шизофренік.
schlać się *posp.* нахлебтатися, -бчуся, -бчешся, нахлиститися, -хлищуся, -хлищешся.
schlapać, -pię, -piesz, -pał 1) забризкати; 2) *(перен. вульг. — випити)* вихлебтати, -бчу, -бчеш.
schlastać, -chlastam, -chlastasz *(a.* **-chlaszczę, -chlaszczesz),** **-chlastał** 1) висікти, -січу, -січеш, відхльостати, схльостати (кого), нахльостати (що); 2) *перен. розм.* піддати нищівній критиці (кого, що); 3) *(водою тощо)* забризкати; //~ **się** 1) забризкатися; 2) *(перен. розм. — про людину)* виснажитися, зноситися (зношуся, зносишся).
schlebiać (komu, czemu) 1) лестити (лещу, лестиш) (кому, чому), улещувати, -щую, -щуєш, облещувати (кого, що); 2) *перен.* тішити (кого, що), давати втіху, лестити (кому, чому);

~ czyjej dumie тішити чию гордість, давати втіху (лестити) чиїй гордості; ~ czyjej miłości тішити чиє самолюбство, давати втіху (лестити) чиєму самолюбству.
schludnie охайно.
schludność *ż.* охайність, -ності.
schludny охайний.
schlustać, -chlustam, -chlustasz, -chlustał забризкати.
schłostać, -chłoszczę, -chłoszczesz, -chłostał (kogo) 1) висікти, -січу, -січеш, відхльостати, схльостати (кого); 2) *перен. розм.* піддати нищівній критиці (кого).
schmurzyć, -rzę, -rzysz, -rzył затьмарити, потьмарити; //~ **się** затьмаритися, потьмаритися.
schnąć, schnę, schniesz, schnął (*a.* **sechł**), **schli** сохнути; bielizna **schnie** na strychu білизна сохне на горищі; *перен.* ~ z tęsknoty сохнути з туги.
schodek, -dka, *m., zdr.* 1) східець, -дця, сходинка; 2) *(лише в мн.)* драбинка.
schodkowanie *n.* уступи, -пів.
schodnia *ż.* сходова клітка.
schodnie, -ni, *blp.* східні, -день; ◊ *мор.* ~ okrętowe трап.
schodnisty східчастий, ступінча(с)тий.
schodowy сходовий; klatka ~**wa** сходова клітка.
schody, -dów, *blp.* сходи, -дів; iść po ~**dach** йти по сходах; ~ kręcone гвинтові (кручені) сходи; schodzić, zbiegać ze ~**dów** (po ~**dach**) спускатися, збігати по сходах; wchodzić na ~ входити на сходи; wchodzić po ~**dach** na górę підніматися (підійматися) по сходах (сходами) нагору; ◊ ~ ruchome ескалатор, -ра.
schodzić I, **-dzę, -dzisz, -dził, zejść, zejdę, zejdziesz, zszedł, zeszli** 1) сходити, -джу, -диш, зійти (зійду, зійдеш); **zejść** do piwnicy зійти в погріб (в льох); *перен.* farba **schodzi** фарба (краска) сходить (линяє); **zejść** komu z drogi зійти кому з дороги; *перен. розм.* **zejść** na psy зійти (перевестися) нанівець (ні на що, на ніщо); *перен.* plama **zeszła** пляма зійшла; słonko **schodzi** сонце сходить; woda **schodzi** z pól вода сходить з полів; *перен.* wysypka **zeszła** висип зійшов, висипка зійшла; *перен.* **zejść** ze świata зійти з світу (умерти); **schodzić** z góry сходити з гори; żyto już **zeszło** жито вже зійшло; 2) *(про час)* минати, минути, проходити, пройти; czas **schodzi** na niczym час даремно минає (проходить); dzień **zszedł** wesoło день минув (пройшов) весело; lato już **schodzi** вже минає (проходить) літо; ◊ *перен.* **zeszła** niemoc na kogo неміч змогла кого; *перен.* ścieżka **schodzi** ku dołowi стежка веде вниз; //~ **się** сходитися, зійтися; **zejść się** w zdaniach зійтися в поглядах.
schodzić II, **-dzę, -dzisz, -dził** *dok.* 1) сходити, -джу, -диш, виходити, -джу, -диш; ~ całe miasto сходити (виходити) ціле (все) місто; 2) *(одежу та ін.)* зносити (зношу, зносиш); *(взуття — ще)* стоптати, -пчу, -пчеш.
schodzisty похилий, спадистий.
scholastycyzm, -mu, *m. див.* **scholastyka.**
scholastycznie схоластично.
scholastyczność *ż.* схоластичність, -ності.
scholastyczny схоластичний.
scholastyk, *lm.* **-cy,** *m.* схоласт.
scholastyka *ż.* схоластика.
scholia, -liów, *blp., filol.* схолії, -лій.
scholiasta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., filol.* схоліаст.
schorować się, -ruję, -rujesz, -ro-

wał 1) до́вго прохворі́ти; 2) ви́снажитися хворо́бою.
schorowany ви́снажений хворо́бою.
schorzały *див.* **schorowany.**
schorzenie *n.* 1) трива́ла хворо́ба; 2) ви́снаження хворо́бою; ◊ l i c z b a **~rzeń** кі́лькість захво́рювань.
schować схова́ти; //**~ się** схова́тися.
schowanie *n.* схов, -ву; d a ć (o d d a ć) c o d o **~nia** да́ти що на схов.
schowanko *n. див.* **schowek.**
schowek, -wka, *m.* тайни́к, -ка́, схо́ванка.
schód, schodu, *m., przest.* схил, -лу; **~** g ó r y схил гори́; ◊ n a **schodzie** r o k u напри́кінці ро́ку.
schromieć, -mieję, -miejesz, -miał, -mieli окриві́ти; скульга́віти *(рідко).*
schron, -nu, *m.* схо́вище; **~** g a z o w y газосхо́вище; **~** p r o w i z o r y c z n y тимчасо́ве схо́вище.
schronić, -nię, -nisz, -nił *przest.* схова́ти; //**~ się** схова́тися.
schronienie *n.* 1) *(дія)* схова́ння; 2) *(місце)* схо́вище; 3) *перен.* приту́лок, -лку, пристано́вище.
schronisko *n.* 1) гірська́ туристи́чна ба́за; 2) *див.* **schronienie** 2, 3.
schropowacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli зроби́тися (ста́ти) шорстки́м (шерша́вим, шереха́тим).
schrupać, -pię, -piesz, -pał схру́мати.
schrypły захри́плий, охри́плий.
schudły схуд́лий.
schudnąć, -dnę, -dniesz, -dł, -dli схуднути.
schudnięcie *n.* схуд́нення.
schwycić, -cę, -cisz, -cił 1) схопи́ти, -плю́, -пиш, ухопи́ти; *перен.* **~** c o w l o t схопи́ти (ухопи́ти) що на льоту́; **~** k o g o z a g a r d ł o схопи́ти (ухопи́ти) кого́ за го́рло; 2) *(у пастку тощо)* пійма́ти, спійма́ти, злови́ти, -влю́, -виш; *перен.* **~** k o g o n a s ł o w i e спійма́ти кого́ на сло́ві; **~** p t a s z k a w s i d ł o спійма́ти (злови́ти) пта́шку в сильце́; //**~ się** 1) схопи́тися, ухопи́тися; t o n ą c y **~cił się** z a b e l k ę потопа́ючий схопи́вся (ухопи́вся) за коло́ду; 2) пійма́тися, спійма́тися, злови́тися; p t a s z e k **~cił się** w s i d ł a пта́шка спійма́лася в сильце́; 3) *(з місця)* схопи́тися; 4) *(у бійці)* зчепи́тися, -плю́ся, -пишся.
schwytać *див.* **schwycić.**
schylać, schylić, -lę, -lisz, -lił схиля́ти, схили́ти, -лю́, -лиш, похиля́ти, похили́ти; **~lić** g ł o w ę схили́ти (похили́ти) го́лову; //**~ się** схиля́тися, схили́тися, похиля́тися, похили́тися.
schylenie *n.* схи́лення, похи́лення.
schylony схи́лений, похи́лений.
schyłek, -łku, *blm., m.* схил, -лу; *(перен. — ще)* схи́лок, -лку *(рідко)*; **~** g ó r y схил гори́; n a (u) **~łku** ż y c i a на схи́лі ві́ку; ◊ d z i e ń b y ł n a **~łku** схиля́лось (день схиля́вся) на́двечір.
schyłkowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* занепа́дник.
schyłkowość *ż.* занепа́дництво.
schyłkowy занепа́дницький; ◊ *мед.* u w i ą d **~** *(marasmus senilis)* старе́ча не́міч, -мочі.
scjentyficzny *książ. див.* **naukowy.**
scudzoziemczyć, -czę, -czysz, -czył денаціоналізува́ти, -зу́ю, -зу́єш *(докон.)*; //**~ się** денаціоналізува́тися.
scukrzeć, -rzeje, -rzał заса́харитися, зацукрува́тися, -ру́ється, зацукрува́тіти.
scylla *ż., bot. (scilla)* про́ліска.
scysja *ż.* незла́года; *підсил.* сва́рка.
Scyta, -ty, *lm.* **Scyci** *a.* **Scytowie,** *m., hist.* скіф.
scytyjski *hist.* скі́фський.
scyzoryk *m.* склада́ний ніж *(род.* ножа́).
sczepiać, sczepić, -pię, -pisz, -pił зчіпля́ти, зчі́плювати, -люю, -люєш, зчепи́ти, -плю́, -пиш.

sczerniały почорнілий.
sczernieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli почорніти.
sczerstwiały зачерствілий, почерствілий.
sczerstwieć, -wieje, -wiał зачерствіти, почерствіти.
sczerwieniały зчервонілий, почервонілий.
sczerwienić зчервонити; //~ **się** зчервоніти, почервоніти; *(на обличчі)* зашарітися.
sczerwienieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *див.* **sczerwienić się.**
sczesywać, -suję, -sujesz, -sywał, sczesać, -szę, -szesz, -sał зчісувати, -сую, -суєш, зчесати, -чешу, -чешеш.
sczyszczać, sczyścić, -czyszczę, -czyścisz, -czyścił зчищати, зчистити, -чищу, -чистиш; //~ **się** зчищатися, зчиститися.
sczeszczyć, -czę, -czysz, -czył чехізувати, -зую, -зуєш *(докон.)*.
sczeznąć, -znę, -zniesz, -zł, -źli щезнути.
SDPRR (Socjaldemokratyczna Partia Robotnicza Rosji) *hist.* РСДРП (Російська Соціал-Демократична Робітнича Партія).
seans, -su, *m.* сеанс, -су.
Sebastian Севастіян, Севастян.
Sebastopol *m. див.* **Sewastopol.**
secesja *ż., polit.* сецесія.
secesjonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., polit.* сецесіоніст.
secesyjny *polit., szt.* сецесійний.
secina *ż., książ.* сотня.
secundo *przsł.* по-друге.
sednić, -ni, -nił *(шкіру)* натирати, здирати.
sednisty *(про шкіру)* натертий, зідраний.
sedno I *n.* 1) садно; 2) *перен.* болюче місце; t r a f i ć k o g o w ~ влучити в болюче місце.
sedno II *n.* суть, -ті; ~ s p r a w y суть справи; ◊ t r a f i ć w ~ попасти в точку.
segment, -tu, *m., mat. i in.* сегмент.
segmentacja *ż., biol.* сегментація.
segmentowy *mat. i in.* сегментний.
segregacja *ż., nauk.* сегрегація.
segregator *m. (папка)* регістратор, -ра.
segregować, -guję, -gujesz, -gował розкладати в певному порядку.
sejm, -mu, *m., polit.* сейм, -му; *іст.* ~ e l e k c y j n y сейм для обрання короля; m a r s z a ł e k ~**mu** голова сейму; r o z p u ś c i ć ~ розпустити сейм; ~ u s t a w o d a w c z y законодавчий сейм; z e r w a ć ~ зірвати сейм; z w o ł a ć ~ скликати сейм.
sejmik, -ku, *m., polit. hist.* сеймик.
sejmikować, -kuję, -kujesz, -kował 1) *політ. іст.* брати участь у сеймику; 2) *перен. несхв.* мітингувати, -гую, -гуєш.
sejmować, -muję, -mujesz, -mował *polit.* брати участь у сесії сейму.
sejmowy *polit.* сеймовий; ◊ p o s e ł ~ депутат сейму.
sejsmiczny *geol.* сейсмічний.
sejsmograf, -fu, *m., geol.* сейсмограф.
sejsmografia *ż., geol.* сейсмографія.
sejsmograficzny *geol.* сейсмографічний.
sejsmolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m.* сейсмолог.
sejsmologia *ż., geol.* сейсмологія.
sejsmologiczny *geol.* сейсмологічний.
sejsmometr, -ru, *m., geol.* сейсмометр, -ра.
sejsmometryczny *geol.* сейсмометричний.
sejsmoskop, -pu, *m., geol.* сейсмоскоп.
sekans, -su, *m., mat.* секанс.
sekator *m., sad.* секатор, -ра.
sekatura *ż.* причіпки, -пок, присікування (до кого).
sekciarka *ż., rel., przen.* сектантка.
sekciarski *rel., przen.* сектантський.
sekciarstwo *n., rel., przen.* сектантство.
sekciarz, *lm.* **-rze,** *m., rel., przen.* сектант.

sekcja I, *ż., med.* сéкція, рóзтин трýпа.
sekcja II, *ż.* 1) сéкція; ~ filologiczna філологíчна сéкція; (*в установі*) вíдділ, -лу; ~ usprawnień i wynalazczości вíдділ раціоналізáції і винахóдів; 2) *військ.* віддíлення, рій (*род.* рóю); dowódca **~ji** командúр віддíлення (рóю).
sekcjonować, -nuję, -nujesz, -nował *med.* робúти сéкцію (рóзтин трýпа).
sekcyjny I *med.* секцíйний; sala **~na** секцíйний зал, -лу.
sekcyjny II секцíйний; posiedzenie **~ne** секцíйне засíдання.
sekować, -kuję, -kujesz, -kował (kogo) присíкуватися, -куюся, -куєшся (до кóго).
sekrecik, -ku, *m., pot.* секрéтик.
sekrecja *ż., fizjol.* секрéція; ~ wewnętrzna внýтрішня секрéція.
sekrecyjny *fizjol.* секретóрний, секрецíйний.
sekret, -tu, *m.* секрéт, -ту; pod **~retem** (w **~recie**) coś mówić під секрéтом щó говорúти, -рю́, -риш; robić co w **~recie** (pod **~retem**) przed kim робúти щó в секрéті від кóго; zachować ~ дотрúмати секрéту; zwierzać się (spuszczać się) komu z **~retu** (zawierzać komu ~) довіря́ти комý секрéт.
sekretariat, -tu, *m.* секретаріáт, -ту.
sekretarka *ż.* (*про жінку*) секретáр, -ря́; секретáрка (*розм.*).
sekretarski секретáрський.
sekretarz, *lm.* **-rze,** *m.* секретáр, -ря́; ~ stanu spraw zagranicznych статс-секретáр.
sekretarzować, -rzuję, -rzujesz, -rzował *pot.* секретарювáти, -рю́ю, -рю́єш.
sekretarzyk *m., przest.* (*письмовий столик*) секретéр, -ра.
sekretnie секрéтно.
sekretnik *m.* (*лист*) секрéтка (*розм.*).
sekretny секрéтний.
seksta *ż., muz.* сéкста.
sekstans, -su, *m., astr., geod.* секстáнт.
sekstet, -tu, *m., muz.* секстéт, -ту.
sekstylion, -nu, *m., mat.* секстильйóн.
sekstyna *ż., poetyc.* секстúна.
seksualizm, -mu, *m.* сексуалíзм, -му.
seksualność *ż.* сексуáльність, -ності.
seksualny сексуáльний.
sekt, -tu, *m. див.* **szampan.**
sekta *ż., rel., przen.* сéкта.
sektor, *m., mat., przen.* сéктор, -ра; ~ państwowy держáвний сéктор; ~ spółdzielczy кооператúвний сéктор.
sekularyzacja *ż., praw.* секуляризáція.
sekularyzować, -zuję, -zujesz, -zował *praw.* секуляризувáти, -зýю, -зýєш; //~ się секуляризувáтися.
sekunda *ż.* 1) (*частина хвилини*) секýнда; (*перен. — звичайно*) мить, -ті; wrócę w tej **~dzie** вернýся в цю ж мить (зáраз); 2) (*частина мінути, градуса*) секýнда; 3) *муз.* секýнда.
sekundant, *lm.* **-nci,** *m.* секундáнт.
sekundariusz, *lm.* **-sze,** *m., med.* помічнúк ординáтора.
sekundarny *nauk.* вторúнний.
sekundnik *m.* 1) секýндний цифербláт; 2) секýндна стрíлка.
sekundo *przsł.* по-дрýге.
sekundometr, -ru, *m. див.* **sekundomierz.**
sekundomierz, *lm.* **-rze,** *m.* секундомíр, -ра.
sekundować, -duję, -dujesz, -dował 1) бýти чиїм секундáнтом; 2) *муз.* вторувáти, -рýю, -рýєш, втóрити (комý); 3) *заст.* помагáти (комý).
sekundowy секýндний.
sekutnica *ż.* сварлúва, -вої.
sekutnik, *lm.* **-cy,** *m.* сварлúвий, -вого.

Sekwana *ż.* Се́на.
sekwencja *ż., muz.* секве́нція.
sekwens, -su, *m.* черга́.
sekwestr, -ru, *m., praw.* секве́стр, -ру.
sekwestracja *ż., praw.* секвестра́ція.
sekwestrator, *lm.* **-rzy,** *m., praw.* судови́й викона́вець ухва́ли про секве́стр.
sekwestrować, -ruję, -rujesz, -rował *praw.* секвеструва́ти, -ру́ю, -ру́єш.
seladonit, -tu, *m., min.* селадоні́т, -ту.
selcerski: woda ~ka зе́льтерська вода́.
seledyn, -nu, *m.* блідозеле́ний (яснозеле́ний) ко́лір, -льору.
seledynowy блідозеле́ний, яснозеле́ний.
selekcja *ż., roln.* селе́кція.
selekcjoner, *lm.* **-rzy,** *m., roln. див.* **selekcjonista.**
selekcjonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., roln.* селекціоне́р, -ра.
selekcjonować, -nuję, -nujesz, -nował застосо́вувати селе́кцію.
selekcyjny *roln.* селекці́йний.
selektywność *ż., rad.* селекти́вність, -ності.
selektywny *rad.* селекти́вний.
selen, -nu, *m., chem.* селе́н, -ну.
selenian, -nu, *m., chem.* сіль селе́нистої кислоти́.
selenit, -tu, *m., min.* селені́т, -ту.
selenita, -ty, *lm.* **-ci,** *m., lit.* *(уявний житель Місяця)* селені́т.
selenizm, -mu, *m., med.* лунати́зм, -му.
selenografia *ż., astr.* селеногра́фія.
selenograficzny *astr.* селеногра́фі́чний.
selenowy *chem.* 1) селе́новий; 2) *(з домішкою селену)* селе́нистий.
seler *m., bot.* *(apium graveolens)* селе́ра.
selerowy *bot.* селе́ровий.
selfaktor *m., tkac.* сельфа́ктор, -ра.
selwasy, -sów, *blp., geo.* сельва́си, -сів.
semafor *m., kol.* семафо́р, -ра.
semantyczny *lingw.* семанти́чний.
semantyka *ż., lingw.* сема́нтика.
semazjologia *ż., lingw.* семасіоло́гія.
semazjologiczny *lingw.* семасіологі́чний.
semestr, -ru, *m.* семе́стр, -ру.
semestralny семестро́вий.
semicki semі́тський; j ę z y k i **~kie** семі́тські мо́ви *(род.* мов).
seminarialny *див.* **seminaryjny.**
seminarium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n.* 1) *(учбовий заклад)* семіна́рія; **~** n a u c z y c i e l s k i e учи́тельська семіна́рія; 2) *(у вузі — тощо)* семіна́р, -ру.
seminaryjny семіна́рський.
seminarzysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* семінари́ст *(дорев.)*.
seminarzystka *ż.* учени́ця вчи́тельської семіна́рії.
semiologia *ż., med.* семіоло́гія.
semiotyka *ż., med.* семіо́тика.
Semita, -ty, *lm.* **-ci,** *m.* семі́т.
Semitka *ż.* семі́тка.
semityzm, -mu, *m.* семіти́зм, -му.
sen, snu, *m.* сон *(род.* сну); **~** k o g o b i e r z e сон кого́ бере́ (кло́нить, знемага́є); **~** l e k k i ле́гки́й сон; p o g r ą ż y ć s i ę w **~** пори́нути в сон; **~** t w a r d y (k a m i e n n y, g ł ę b o k i) міцни́й (кріпки́й, глибо́кий) сон; w e ś n i e у (ві) сні; w i d z i e ć c o j a k p r z e z **~** ба́чити що немо́в крізь сон; w y b i ć s i ę z e **snu** втра́тити сон, збу́тися сну; ◊ b r a ć n a **~** бра́ти снотво́рний за́сіб; b u d z i ć s i ę z e **snu** прокида́тися; u ł o ż y ć k o g o d o **snu** покла́сти (укла́сти) кого́ спа́ти.
senacki сена́тський.
senat, -tu, *m.* сена́т, -ту; m i e ć k r z e s ł o w **~nacie** засіда́ти в сена́ті; ◊ **~** a k a d e m i c k i науко́ва ра́да університе́ту.
senator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* сена́тор, -ра.
senatorski сена́торський.
senatorstwo *n.* сена́торство.

senes, -su, *m., farm.* олександрійський лист, -та́.
senior, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* 1) *іст.* сеньйо́р, -ра; *політ.* k o n w e n t **~rów** сеньйоренконве́нт, -ту; 2) *дипл.* старшина́ дипломати́чного ко́рпусу, дуайє́н.
seniorat, -tu, *m., hist.* сеньйора́т, -ту.
seniorуta *ż.* сеньйори́та.
senliwość *ż.* 1) сонли́вість, -вості; 2) снотво́рність, -ності. *Пор.* **senliwy.**
senliwy 1) сонли́вий; 2) *(що викликає сон)* снотво́рний.
sennie со́нно.
sennik *m., przest.* со́нник.
sennodajny снотво́рний.
senność *ż.* сонли́вість, -вості.
senny 1) со́нний; m a r a **~na** со́нна прима́ра; 2) *(схильний до сну)* сонли́вий; 3) *(що спить)* спля́чий.
sens, -su, *m.* смисл, -лу, сенс, -су; b e z **~su** без сми́слу, без се́нсу; j e s t **~** w c z y m є в чо́му смисл (сенс); m i e ć **~** ма́ти смисл (сенс); ◊ **~** m o r a l n y b a j k i мора́ль ба́йки; w **~sie** c z e g o в розумі́нні чого́.
sensacja *ż.* сенса́ція.
sensacyjność *ż.* сенсаці́йність, -ності.
sensacyjny сенсаці́йний.
sensat, *lm.* **-ci,** *m., przest.* стате́чна люди́на.
sensatka *ż., przest.* стате́чна жі́нка.
sensualista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., fil.* сенсуалі́ст.
sensualistyczny *fil.* сенсуалісти́чний.
sensualizm, -mu, *m., fil.* сенсуалі́зм, -му.
sensualność *ż., fil.* сенсуа́льність, -ності.
sensualny *fil.* сенсуа́льний.
sensybilizacja *ż., fizjol., fot.* сенсибіліза́ція.
sensybilizator *m., fizjol., fot.* сенсибіліза́тор, -ра.
sensytywność *ż., fizjol.* сенсити́вність, -ності, чутли́вість, -вості.
sensytywny *fizjol.* сенсити́вний, чутли́вий.
sentencja *ż.* сенте́нція.
sentencjonalnie сентенці́йно, сентенціо́зно.
sentencjonalność *ż.* сентенці́йність, -ності, сентенціо́зність.
sentencjonalny сентенці́йний, сентенціо́зний.
sentyment, -tu, *m.* 1) почуття́; 2) *перен.* симпа́тія; m i e ć **~** (dla kogo, do czego) почува́ти симпа́тію (до ко́го, до чо́го); 3) *(лише в мн.) несхв.* сентиме́нти, -тів.
sentymentalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., lit.* сентименталі́ст.
sentymentalizm, -mu, *m.* сентименталі́зм, -му.
sentymentalnie сентимента́льно.
sentymentalność *ż.* сентимента́льність, -ності.
sentymentalny сентимента́льний.
separacja *ż.* 1) розді́лення; 2) *юр.* розлу́чення подру́жжя; ◊ ż y ć w **~ji** z ż o n ą бу́ти розлу́ченим з жі́нкою.
separatka I *ż.* 1) *(в ресторані тощо)* окре́мий кабіне́т, -ту; 2) *(в тюрмі)* одино́чка.
separatka II *ż., praw. див.* **separowana.**
separator *m., roln. i in.* сепара́тор, -ра.
separatysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., polit.* сепарати́ст.
separatystyczny *polit.* сепарати́стський; **~ne** d ą ż e n i a сепарати́стські пра́гнення, -нень.
separatyzm, -mu, *m., polit.* сепарати́зм, -му.
separować, -ruję, -rujesz, -rował 1) розділя́ти; 2) *спец.* сепарува́ти, -ру́ю, -ру́єш; 3) *(подружжя)* розлуча́ти; //**~ się** розлуча́тися.
separowana, -nej, *ż., praw.* розлу́чена (з чолові́ком).
separowany, -nego, *lm.* **-ni,** *m., praw.* розлу́чений (з жі́нкою).
sepia *ż., zool., mal.* се́пія.
sepiolit, -tu, *m., min.* сепіолі́т, -ту.
sepleniawo шепеля́во.
sepleniawy шепеля́вий.

seplenić, -nię, -nisz, -nił шепелявити, -влю, -виш.
septet, -tu, *m., muz.* септéт, -ту.
septicemia *ż., med.* сéпсис, -су.
septyczny *med.* септи́чний.
septyma *ż., muz.* сéптима.
ser *m.* сир, -ру.
seradela *ż., bot. див.* **saradela.**
serafin, *lm.* **-ni,** *m., rel.* серафи́м.
seraj, -ju, *lm.* **-je,** *m. (палац у мусульман)* серáль, -лю.
Serb, *lm.* **-bowie,** *m.* серб.
Serbia *ż.* Сéрбія.
Serbka *ż.* сéрбка, сербія́нка.
serbochorwacki сербохорвáтський.
serbski сéрбський.
serbsko-chorwacki сéрбсько-хорвáтський.
serce *n.* сéрце; ~ bije сéрце б'ється; brać sobie co do ~ca брáти до сéрця що; całym ~cem (z całego ~ca) kochać люби́ти всім сéрцем; coś idzie (jest) po ~cu komu щось комý до сéрця (до душí, до вподóби); *перен.* człowiek bez ~ca люди́на без сéрця; *перен.* człowiek wielkiego ~ca (o wielkim ~cu) люди́на вели́кого сéрця; *перен.* coś komu leży na ~cu щось комý лежи́ть на сéрці (на душí); *перен.* mieć co na ~cu мáти що на сéрці (на душí); *пестл.* moje ~! моé сéрце! моé сéрденько! nie ma ~ca do kogo (в ньóго) не лежи́ть сéрце (до кóго); *перен.* oddać komu ~ віддáти комý сéрце; *перен.* otworzyć komu ~ відкри́ти комý сéрце (дýшу); porywy ~ca пори́ви сéрця; przypaść komu do ~ca припáсти комý до сéрця (до душí, до вподóби); *перен.* ~ się komu ściska сéрце в кóго стискáється; *перен.* ~ się kraje (łamie, pęka) сéрце крáється; *перен.* ~ się krwawi сéрце обливáється крóв'ю; słuchać z biciem ~ca (z drżącym ~cem) слýхати із завмирáнням сéрця; *перен.* ~ topnieje сéрце тáне; ~ u dzwona сéрце у дзвóна; *перен.* ująć kogo za ~ взя́ти когó за сéрце; *перен.* ~ upada сéрце пáдає; *мед.* wada ~ca порóк сéрця; ~ wali сéрце си́льно б'ється; *перен.* ~ wkładać w co сéрце вкладáти в що; z ~ca (od ~ca) від щи́рого сéрця (від усíєї душí); *перен.* z lekkim ~cem з легки́м сéрцем; *перен.* ~ zamiera сéрце завмирáє; *перен.* złote ~ золотé сéрце; ◊ *перен.* człowiek małego ~ca (o małym ~cu) малодýшна люди́на; *перен.* dochować komu ~ca зберегти́ любóв до кóго; *перен.* dodać komu ~ca підбадьóрити когó; komuś się miło, przykro, dziwnie, nijako robi na ~cu комýсь стає приє́мно, при́кро, ди́вно, ні́яково; *перен.* pogłaskać kogo po ~cu дáти втíху чиє́му самолю́бству; *розм.* przyjaciel od ~ca щи́рий друг (при́ятель); *перен.* stracić ~ do kogo (odwrócić ~ od kogo) розлюби́ти когó; *перен.* stracić ~ занепáсти дýхом.
sercowaty серцеви́дний.
sercowy 1) серцéвий; choroba ~wa серцéва хворóба; *анат.* woreczek ~ серцéва сýмка; 2) *перен.* сердéчний.
serdak *m.* безрукáвка; *(у карпатських верховинців)* кептáр, -ра.
serdecznie щи́ро, сердéчно.
serdecznik *m., bot. (leonurus)* собáча кропивá.
serdeczność *ż.* щи́рість, -рості, щиросéрдість; -дості, сердéчність, -ності.
serdeczny щи́рий, сердéчний; ~ przyjaciel щи́рий (сердéчний) друг; ~ uścisk dłoni щи́рий (сердéчний) пóтиск (стиск) руки́; ◊ palec ~ підмізи́нний пáлець, -льця.
serdel, *lm.* **-le,** *m. див.* **serdelek.**
serdelek, -lka, *m.* сардéлька.

serduszko *n.* 1) *зменш.* сердéчко; 2) *пестл.* сéрденько.
serek, -rka, *m., zdr.* сирóк, -ркá.
serenada *ż., muz.* серенáда.
Sergiusz Сергíй.
seria *ż.* 1) сéрія; 2) *(вистрілів)* чéргá.
serio *przst.* серйóзно.
sernica *ż. див.* **sernik** I, 1.
sernik I, *lm.* **-ki,** *m.* 1) сушáрня (сушильня) сиру; 2) *кул.* сирник.
sernik II, *lm.* **-cy,** *m.* 1) *спец.* сировáр, -ра; 2) торгóвець сиром.
serny сирний.
serologia *ż., fizjol.* серолóгія.
seroterapia *ż., med.* серотерапíя.
serowar, *lm.* **-ry,** *m., spec.* сировáр, -ра, сирорóб.
serowarnia *ż.* сировáрня.
serowarski сировáрний.
serowarstwo *n.* сировáрство.
serowaty сирнистий.
serowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., kul.* сирник.
serownia *ż.* 1) склад сиру; 2) *див.* **serowarnia.**
serownictwo *n. див.* **serowarstwo.**
serowy *див.* **serny.**
serpentyn, -nu, *m., min.* серпентин.
serpentyna *ż.* серпентина, звивиста дорóга.
serso *n., sport.* серсó *(невідм.).*
serum *nieodm., n., med.* сéрум, -му.
serw, -wu, *m., sport.* сéрвіс, -су.
serwal, *lm.* **-le,** *m., zool.* сервáл.
serwantka *ż., przest.* *(буфет)* сервáнт.
serwantyt, -tu, *m., min.* серван-тит, -ту.
serwatczany сирóватковий.
serwatczeć, -czeje, -czał перемінятися в сирóватку.
serwatka *ż.* сирóватка.
serwelatka *ż.* сардéлька.
serweta *ż.* 1) скáтерка, скáтерть, -ті, обрýс; 2) *див.* **serwetka.**
serwetka *ż.* сервéтка, салфéтка.
serwetnik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* скатеркáр, -рá.
serwetny *див.* **serwetowy.**
serwetowy скатеркóвий, обрусóвий.
serwilista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* сервíліст, прислýжник.
serwilistycznie сервíльно, раболíпно.
serwilistyczny сервíльний, раболíпний.
serwilizm, -mu, *m.* сервілíзм, -му, раболíпство.
serwis, -su, *m.* 1) сервíз, -зу; ~ d o k a w y кофéйний сервíз; ~ n a t r z y o s o b y сервíз на три осóби; 2) *(міроприємства по обслужуванню населення)* сéрвіс, -су.
serwisowy сервíзний, сервíзовий.
serwitut, -tu, *praw., m.* сервітýт, -ту.
serwitutowy *praw.* сервітýтний.
serwować, -wuję, -wujesz, -wował *sport.* сервувáти, -вýю, -вýєш, сервірувáти, -рýю, -рýєш.
serwowanie *n., sport.* сервірóвка, подáча.
serwus! *wkrz., pot.* здорóв!
serycyt, -tu, *m., min.* серицит, -ту.
seryjny серíйний.
serzasty *див.* **serowaty.**
serzeć, -rzeje, -rzało *(про молоко)* зсідáтися.
serzysko *n., zgr.* сир, -ру.
serża *ż., tkac.* сáржа.
sesja *ż.* сéсія; ~ R a d y N a j w y ż s z e j сéсія Верхóвної Рáди.
sesjonalny сесíйний.
sesleria *ż., bot.* (*sesleria*) сеслéрія.
sestercja *ż., hist.* сестéрцій.
sestyna *ż., poetyc.* секстина.
seter, *m.* сéтер, -ра.
setka *ż.* сóтня.
setkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) розділяти на сóтні (по сто); 2) карáти кóжного сóтого.
setnie 1) стократно, стокрáт; 2) *перен. фам.* здóрово; ~ g o u r a d o w a ł здóрово йогó обрáдував.
setnik, *lm.* **-cy,** *m., wojs. hist.* сóтник.
setny 1) сóтий; ~**na** r o c z n i c a сóті роковини, -вин, сóта річниця; 2) *перен. фам.* слáвний; ~ c h ł o p слáвний хлóпець,

-пця; ◊ ~ **na** d z i e w k a кó-зир-дівка.
Seul, -lu, *m.* Сеýл.
Sewastopol *m.* Севастóполь.
sewastopolski севастóпольський.
Seweryn Северúн.
sewrski сéврський; **~ka** p o r c e l a n a сéврський фáрфóр, -ру, севр, -ру.
sezam, -mu, *m., bot. (sesamum nidicum)* сезáм, -му.
sezamowy *bot.* сезáмовий; o l e j ~ сезáмова олíя.
sezon, -nu, *m.* сезóн, -ну; m a r t w y ~ (~ o g ó r k o w y) мéртвий сезóн.
sezonowy сезóнний; r o b o t n i k ~ сезóнний робíтнúк, -кá, сезóнник.
sęczasty *див.* **sękaty.**
sęczek, -czka, *m., zdr.* сучóк, -чкá.
sęczkowaty сучкувáтий.
sędzia, -dziego, *lm.* **-dziowie,** *m.* суддя́; ~ g r o d z k i повітóвий суддя́; ~ o k r ę g o w y окружнúй (обласнúй) суддя́; ~ p o k o j u мировúй суддя́; ◊ ~ ś l e d c z y слíдчий, -чого.
sędzianka *ż.* дочкá суддí.
sędzina *ż.* дружúна суддí.
sędziostwo I *n.* посáда суддí.
sędziostwo II *n.* суддя́ з дружúною.
sędziować, -dziuję, -dziujesz, -dziował *sport.* судúти, -джý, -диш.
sędziowski судéйський.
sędziwość *ż.* похúлий вік, -ку.
sędziwy старúй, в похúлому вíці.
sęk *m.* 1) сук, -кá; 2) *перен. розм.* притúчина, заковúка; w t y m ~ в тóму й (ось де) заковúка (притúчина); ◊ *фам.* j e c h a ł g o ~! нехáй йомý хрін! *перен. розм.* z a d a ć k o m u **~ka** вбúти комý в гóлову клúна.
sękacz, *lm.* **-cze,** *m.* сукувáтий (сучкувáтий) кий.
sękaty сукувáтий, сучкувáтий.
sękowaty *див.* **sękaty.**
sękowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m. див.* **sękacz.**
sęp *m., orn. (vultur)* стерв'я́тник; ◊ *перен.* c h o d z i ć j a k ~ ходúти, як сич, ходúти насýпленим; *перен.* p o k a z a ć **~pa** насýпитися, -плюся, -пишся.
sępić, -pię, -pisz, -pił хмýрити; *(брови)* сýпити, -плю, -пиш, насýплювати, -люю, -люєш; //~ **się** хмýритися; сýпитися, насýплюватися.
sępieć, -pieję, -piejesz, -piał, -pieli *див.* **sępić się.**
sfabrykować, -kuję, -kujesz, -kował сфабрикувáти -кýю, -кýєш.
sfalcować, -cuję, -cujesz, -cował *druk.* сфальцювáти, -цюю, -цюєш.
sfaleryt, -tu, *m., min.* сфалерúт, -ту.
sfałdować, -duję, -dujesz, -dował зібрáти у збóрки (у склáдки); ◊ *перен.* ~ c z o ł o змóрщити чолó.
sfałdowanie *n., geol.* складчáстість, -тості.
sfałdowany 1) збóристий; 2) *геол.* складчáстий.
sfałszować, -szuję, -szujesz, -szował 1) сфальсифікувáти, -кýю, -кýєш; *(підпис та ін. — звичайно)* підробúти, -блю́, -биш; 2) *муз.* сфальшувáти, -шýю, -шýєш.
sfanatyzować, -zuję, -zujesz, -zował (kogo) зробúти когó фанáтиком, засліпúти когó фанатúзмом.
sfanatyzowany засліплений фанатúзмом.
sfastrygować, -guję, -gujesz, -gował *kraw.* зметáти, зшúти на живý нúтку.
sfatygować, -guję, -gujesz, -gował стомúти, -млю́, -миш, втомúти.
sfatygowany 1) стóмлений, втóмлений; 2) *перен. жарт.* знóшений; **~ne** u b r a n i e знóшений óдяг, -гу.
sfenoid, -du, *m., min.* сфенóїд.
sfera *ż.* сфéра; ~ d z i a ł a n i a сфéра (кóло) діяльності; *астр.* n i e b i e s k a ~ небéсна сфéра; **~ry** s p o ł e c z n e суспільні

сфéри (кóла); *політ.* ~ wpływu сфéра вплúву; wyższe ~ry *(у буржуазному суспільстві)* висóкі суспíльні сфéри (кóла), вúщий світ, -ту.
sferoida *ż., mat.* сферóїд.
sferoidalny *mat.* сфероїдáльний.
sferometr, -ru, *m., fiz.* сферóметр, -ра.
sferyczność *ż.* сферúчність, -ності.
sferyczny сферúчний.
sfiksować, -suję, -sujesz, -sował *pot.* з'їхати (зсýнутися) з глýзду.
sfiksowany *pot.* не спóвна рóзуму.
sfilmować, -muję, -mujesz, -mował 1) зробúти кінозйóмку; 2) знятú кіноапарáтом.
sfinalizować, -zuję, -zujesz, -zował 1) *спорт.* довестú до фíнішу; 2) *перен.* довестú до кінцá; ~ rokowania довестú до кінцá перетовóри.
sfinansować, -suję, -sujesz, -sował фінансувáти, -сýю, -сýєш *(докон).*
sfinansowanie *n.* фінансувáння *(докон.).*
sfingować, -guję, -gujesz, -gował 1) підробúти, -блю́, -биш; ~ podpis підробúти пíдпис; 2) *(таємно підготовити)* підстрóїти; ~ napad підстрóїти нáпад.
sfinks *m., mit., przen.* сфíнкс.
sfinksowy загадкóвий, як сфíнкс.
sflaczały *pot.* дря́блий.
sflaczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli *pot.* одрябліти, одря́бнути.
sfolgować, -guję, -gujesz, -gował *pot.* дáти пóпуск (пóпуст), попустúти, -пущý, -пýстиш; ◊ mróz ~**wał** морóз ослáбшав (пересíвся).
sfora *ż., myśl.* швóра, швóрка, смик, -кá.
sformować, -muję, -mujesz, -mował сформувáти, -мýю, -мýєш; //~ **się** сформувáтися.
sformowanie(się) *n.* сформувáння.
sformułować, -łuję, -łujesz, -łował сформулювáти, -лю́ю, -лю́єш.
sforsować, -suję, -sujesz, -sował 1) (kogo) стомúти, -млю́, -миш, втомúти; 2) (co) *військ.* форсувáти, -сýю, -сýєш *(докон.);* ~ rzekę форсувáти рікý; //~ **się** стомúтися, втомúтися.
sfotografować, -fuję, -fujesz, -fował сфотографувáти, -фýю, -фýєш.
sfragistyka *ż., nauk.* сфрагíстика.
sfrancuziały офранцýжений.
sfrancuzić, -żę, -zisz, -ził офранцýзити, -цýжу, -цýзиш, сфранцýзити; //~ **się** *див.* **sfrancuzieć.**
sfrancuzieć, -zieję, -ziejesz, -ział, -zieli офранцýзитися, -цýжуся, -цýзишся, сфранцýзитися.
sfrasować, -suję, -sujesz, -sował зажурúти, -рю́, -риш, стурбувáти, -бýю, -бýєш; //~ **się** зажурúтися, стурбувáтися.
sfruwać, sfrunąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli спýрхувати (спýрхую, спýрхуєш), спурхнýти.
sfukać (kogo) *pot.* накричáти, -чý, -чúш (на кóго), вúлаяти (когó).
sfuszerować, -ruję, -rujesz, -rował *pot.* спартáчити.
sfygmograf, -fu, *m., med.* сфігмóграф.
si *nieodm., n., muz.* сі *(невідм.).*
siać, sieję, siejesz, siał, siali *a.* **sieli** сíяти (сíю, сíєш); *перен.* ~ niezgodę (waśnie) сíяти незгóду (рóзбрат); ~ pieniądze (pieniędzmi) сíяти грóші, розкидáтися грíшми; ◊ *перен.* ~ pogłoski поширювати (шúрити, розповсю́джувати) чуткú; *перен.* ~ rutkę досúдітися до сúвої косú; //~ **się** сíятися.
siadać, siąść, siądę (*a.* **siędę**), **siądziesz, siadł, siedli** сідáти, сíсти (ся́ду, ся́деш); **siąść** do powozu, do wagonu, do tramwaju, na bryczkę сíсти в екіпáж, у вагóн, у трамвáй, у брúчку; **siadać** do stołu *(до обіду тощо)* сідáти за стіл; **siadać** na koń сідáти на конá; **siąść** za stołem (przy stole) *(для розмови, роботи)* сíсти при столí (бíля столá); ◊ *пе-*

перен. фам. co za wino, proszę ~! от винó, рóзкіш!
siadywać, -duję, -dujesz, -dywał *wielokr.* (чáсто, частéнько, не раз) сидíти, -джý, -диш.
siak: czy ~, czy tak так чи сяк; i tak, i ~ i так, і сяк; ni tak, ni ~ ні так, ні сяк.
siaki: ~taki сякий-такий.
sianie *n., roln.* сівбá, сíяння.
sianko *n., pieszcz.* сінцé.
siano *n.* сíно; ◊ *перен.* wykręcić się (wywinąć się) **~nem** вйкрутитися хйтрощами, вйбрехатися, -брешуся, -брешешся; mieć ~ w głowie мáти капýстяну гóлову, мáти сíчку в головí.
sianobranie *n., roln.* сінозбирáння.
sianokos, -su, *m., roln.* 1) *(про косіння трави)* косовиця, сінокíс, -кóсу; 2) *(про час косіння)* косовиця; 3) *(про луку)* сінóжáть, -ті, сінокíс.
sianokośny сінокóсний; ◊ łąka **~na** сінóжáть, -ті, сінокíс, -кóсу.
sianozbiór, -zbioru, *m. див.* **sianobranie.**
sianożęcie *n. див.* **sianokos** 1, 2.
sianożęć *ż.* сінóжáть, -ті.
siara *ż., blm.* молóзиво.
siarczan, -nu, *m., chem.,* сіркокисла сіль (*род.* сóлі), сульфáт, -ту; ◊ ~ amonu сіркокислий амóній, -нію; ~ cynku сіркокислий óкис цинку, цинковий купорóс, -су; ~ miedzi сіркокислий óкис міді, мідний купорóс; ~ ołowiu сіркосвинцéва сіль; ~ żelaza залíзний купорóс.
siarczany сірчáний; *хім.* kwas ~ сірчáна кислотá; *хім.* kwiat ~ сірчáний цвіт, -ту.
siarczek, -czku, *m., chem. див.* **siarek.**
siarczenie *n., chem., tkac.* знебáрвлювання (обезбáрвлювання) вóвни сірчáною кислотóю.
siarczyn, -nu, *m., chem.* сіль сірчáної кислотй.
siarczysto *див.* **siarczyście.**
siarczysty 1) гарячий, темперáментний; *(про мороз тощо)* лютий; *(про очі)* іскристий; 2) *див.* **siarczany.**
siarczyście з зáпалом, з темперáментом; ◊ zakląć ~ міцно вилаятися.
siarek, -rku, *m., chem.* сірчáста сполýка.
siarka *ż., chem.* сíрка.
siarkan, -nu, *m., chem. див.* **siarczan.**
siarkawy *chem.* сірчáстий; kwas ~ сірчáста кислотá.
siarkon, -nu, *m., chem. див.* **siarczyn.**
siarkonośny *chem.* сірчáстий; *геол.* pokłady **~ne** пóклади сірчáстої рудй.
siarkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) насичувати сíркою; 2) обкýрювати сíркою.
siarkownia *ż.* сірчáний завóд, -ду.
siarkowodór, -doru, *m., chem.* сірковóдень, -дню.
siarkowy *див.* **siarczany.**
siateczka *ż., zdr.* сíточка.
siatka *ż.* сíтка; *(тех. — ще)* сіть, -ті; *військ.* ~ do maskowania маскувáльна сíтка (сіть); *фіз.* ~ dyfrakcyjna дифракцíйна сíтка; *кін.* ~ ekranowa екрáнна сíтка; ~ geograficzna географíчна сíтка; *радіо.* ~ sterująca керýюча сíтка; *геод.* ~ triangulacyjna тріангуляцíйна сіть; ◊ ~ pajęcza павутиння.
siatkarka *ż., sport.* волейболíстка.
siatkarz, *lm.* **-rze,** *m., sport.* волейболíст.
siatkoskrzydłe, -łych, *ent. (neuroptera)* сітчастокрилі, -лих.
siatkowaty сітчáстий; ◊ *анат.* błonka **~ta** *див.* **siatkówka.**
siatkowy сітковий.
siatkówka I *ż., anat.* сітчáтка.
siatkówka II *ż., sport.* волейбóл.
siatkówkowy I *anat.* сітчáстий.
siatkówkowy II *sport.* волейбóльний.
siąkać, siąknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli сякáти, сякнýти *(ніс).*

siąpić, -pi, -pił *(tylko w 3 osobie)* мрячи́ти, імжи́ти; deszczyk **~pi** до́щик мрячи́ть (сіє, імжи́ть).
siąść *див.* **siadać.**
Sicz *ż., hist.* Січ, -чі.
sidełko *n.* сильце́.
sidło *n.* 1) сильце́; 2) *(лише в мн.)* тене́та, -не́т; *перен.* zastawić (nastawić) **~ła** na kogo розста́вити тене́та на ко́го.
siebie *zaim.* себе́.
siec, siekę, sieczesz, siekł сі́кти (січу́, січе́ш); *(шаблею — ще)* руба́ти; *(перен. — ще)* шмага́ти, пері́щити; **~** rózgami шмага́ти (пері́щити) різка́ми; //**~ się** сі́ктися; руба́тися.
sieciany *див.* **sieciowy.**
sieciarstwo *n.* виробни́цтво сіте́й.
sieciarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) сі́точник; 2) *перен.* риба́лка.
sieciowy сітко́вий, сітьови́й.
sieczka *ż.* сі́чка; *перен. розм.* mieć **~kę** w głowie ма́ти капу́стяну го́лову, ма́ти сі́чку в голові́; ◊ *перен. розм.* to worka **~ki** nie warte це ла́маного шага́ не ва́рте.
sieczkarnia *ż.* січка́рня; ◊ **~** do kiszonki силосорі́зка.
sieczna, -nej, *ż., mat.* 1) січна́, -но́ї; 2) *(в тригонометрії)* се́канс.
sieczny січни́й; ◊ broń **~na** холо́дна збро́я; *анат.* ząb **~** (*dens incisivus*) різе́ць, -зця́.
sieć *ż.* 1) сі́тка, сіть, -ті; *(на рибу — ще)* не́від, -вода; zarzucić (zapuścić) **~** заки́нути сі́ті (не́від); 2) *(лише в мн.)* тене́та, -не́т; wpaść w **~ci** пійма́тися в тене́та; 3) *перен.* мере́жа, сі́тка; **~** abonentów мере́жа (сі́тка) абоне́нтів; *ел.* **~** elektryczna електромере́жа, електросі́тка; *зал.* **~** kolejowa залізни́чна мере́жа; **~** rozdzielcza розподі́льна мере́жа (сі́тка).
siedem, -dmiu; *m.-os.* **siedmiu** сім (*род.* семи́ *а.* сімо́х); **~** piór сім пер; **~** studentek сім студе́нток; **~dmiu** studentów сім студе́нтів.
siedemdziesiąt, -sięciu; *m.-os.* **siedemdziesięciu** сімдеся́т (-ти́ *а.* -тьо́х); **~sięciu** chłopców сімдеся́т хло́пців; **~** dziewcząt сімдеся́т дівча́т; **~** rubli сімдеся́т карбо́ванців.
siedemdziesiątka *ż.* 1) сімдеся́т осі́б; 2) ци́фра 70; 3) сімдеся́т ро́ків життя́; dobiegać **~ki** ма́ти під сімдеся́т (ро́ків, літ).
siedemdziesiąty сімдеся́тий.
siedemdziesięciolecie *n.* сімдесятилі́ття, сімдесятирі́ччя.
siedemdziesięcioletni сімдесятилі́тній, сімдесятирі́чний.
siedemdziesięcioro, -rga, *zb.* сімдеся́теро, -тьо́х.
siedemdziesięciu *m.-os.* *див.* **siedemdziesiąt.**
siedemkroć сім разі́в (раз).
siedemnastka *ż.* 1) сімна́дцять осі́б; 2) ци́фра 17; 3) сімна́дцять ро́ків життя́; minęła mu **~** йому́ мину́ло сімна́дцять ро́ків.
siedemnastoletni сімнадцятилі́тній, сімнадцятирі́чний.
siedemnasty сімна́дцятий.
siedemnaście, -stu; *m.-os.* **siedemnastu** сімна́дцять (-ти *а.* -тьо́х).
siedemnaścioro, -rga, *zb.* сімна́дцятеро, -тьо́х.
siedemset; *m.-os.* **siedmiuset** сімсо́т (*род.* семисо́т).
siedemsetny семисо́тий.
siedlić się, -lę, -lisz, -lił сели́тися, -лю́ся, -лишся, оселя́тися.
siedlisko *n.* осе́ля.
siedmiocalowy семидюймо́вий.
siedmiodniowy семиде́нний.
siedmiogodzinny семигоди́нний.
siedmiogrodzki трансільва́нський.
Siedmiogród, -grodu, *m.* Трансільва́нія.
siedmiokąt *m., mat.* семику́тник.
siedmiokątny семику́тний.
siedmioklasowy семикла́сний.
siedmiokrotnie семикра́тно, семиразо́во.

siedmiokrotny семикра́тний, семиразо́вий.
siedmiolatek, -tka, *lm.* **-tki,** *m.* семилі́ток, -тка.
siedmiolatka *ż.* семилі́тня (семирі́чна) дівчина.
siedmiolecie *n.* 1) семилі́ття, семирі́ччя; 2) сьо́ма рі́чни́ця, сьо́мі роковйни, -вйн.
siedmioletni семилі́тній, семирі́чний.
siedmiomiesięczny семимі́сячний.
siedmiomilowy семими́льний.
siedmiopręcikowy *bot.* семитичи́нковий.
siedmiorazowy *див.* **siedmiokrotny.**
siedmioro, -rga, *zb.* се́меро (*род.* семи́ *а.* сімо́х).
siedmiosłupkowy *bot.* семима́точко́вий.
siedmiostrunny семистру́нний.
siedmiotysięczny семити́сячний.
siedmiu *m.-os.* *див.* **siedem.**
siedmiuset *m.-os.* *див.* **siedemset.**
siedząco си́дячи; навси́дячки (*розм.*).
siedzący сидя́чий; miejsce **∼ce** сидя́че мі́сце; życie **∼ce** сидя́че життя́.
siedzenie *n.* сиді́ння.
siedziba *ż.* 1) сади́ба, житло́, осе́ля; 2) мі́сце перебува́ння.
siedzieć, -dzę, -dzisz, -dział, -dzieli сиді́ти, -джу́, -ди́ш; *перен. розм.* **∼** jak mysz pod miotłą сиді́ти ти́хо, прита́їтися; *перен.* **∼** jak na rozżarzonych węglach (jak na szydłach, jak na szpilkach) сиді́ти, як на жару́ (як на голка́х); *перен. розм.* **∼** komu na karku сиді́ти в ко́го на ши́ї; **∼** nad książką сиді́ти за кни́гою; **∼** nad robotą сиді́ти за робо́тою; **∼** próżno сиді́ти без ді́ла; **∼** przy stole (za stołem) сиді́ти за столо́м; *перен.* **∼** z założonymi rękoma сиді́ти скла́вши (згорну́вши) ру́ки; ◊ *перен. розм.* **∼** na pieniądzach бу́ти грошови́тим; *перен. розм.* **∼** w kieszeni u kogo загру́знути в борга́х у ко́го.
siejba *ż., roln.* сівба́, сів, -ву.
siekacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) сіка́ч, -ча́; 2) *анат.* (*dens incisivus*) різе́ць, -зця́.
siekać 1) сі́кти (січу́, січе́ш); **∼** mięso сі́кти м'ясо; 2) (*робити нарізи*) нарі́зувати, -зую, -зуєш.
siekaniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m., myśl.* (*для стріляння*) дріб (*род.* дро́бу), шріт (*род.* шро́ту).
siekanina *ż.* 1) (*м'ясо*) фарш, -шу; 2) (*перен. розм.* — *бій*) сі́ча.
siekanka *ż.* *див.* **siekanina** 1.
siekiera *ż.* соки́ра.
siekierka *ż.* соки́рка; (*палиця з головкою у вигляді сокирки*) топі́ре́ць, -рця́.
siekiernik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) виробни́к соки́р; 2) *іст.* *див.* **halabardzista.**
siekierowaty поді́бний до соки́ри.
siekierzysko *n.* 1) *збіл.* соки́рисько; 2) (*рукоятка сокири*) сокири́ще, топори́ще.
sielanka *ż., poetyc., przen.* іди́лія.
sielankarz, *lm.* **-rze,** *m., lit.* *див.* **sielankopisarz.**
sielankopisarz, *lm.* **-rze,** *m., lit.* іди́лік.
sielankowo іди́лічно.
sielankowość *ż.* ідилі́чність, -ності.
sielankowy ідилі́чний.
sielawa *ż., icht.* ря́пушка.
sielski 1) *поет.* ідилі́чний; 2) *заст. поез.* *див.* **wiejski.**
siemienny насі́нний, насінне́вий.
siemię, -mienia, *lm.* **-miona, -mion,** *n.* 1) *бот.* сім'я, насіни́на; 2) *зб.* насі́ння, сім'я.
siennik *m.* сінни́к, -ка́.
sienny I (*що стосується сіна*) сінни́й; *мед.* gorączka **∼na** сінна́ гаря́чка.
sienny II (*що стосується сіней*) сінни́й, сіне́шній; drzwi **∼ne** сінні́ (сіне́шні) две́рі, -ре́й.
sień *ż.* сі́ни, -ней.
siepacz, *lm.* **-cze,** *m.* сіпа́ка, посіпа́ка.

siepać, siepnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli сіпати, сіпнути; сіпонути *(підсил.)*; //~ **się** сіпатися, сіпнутися.
sierdzić się, -dzę, -dzisz, -dził *arch. див.* 1) **gniewać się;** 2) **złościć się.**
sierdzistość *ż., arch.* сердитість, -тості.
sierdzisty *arch.* сердитий.
sierdziście *arch.* сердито.
siermięga *ż.* 1) *(про сукно)* сірячина; 2) *(про одяг)* сіряк, -ка, сірячина, сіра свита.
siermiężnik, *lm.* **-cy,** *m., arch. (про селянина)* сіряк, -ка.
siermiężny *(про одяг)* сірячинний, з сірячини.
sierocić, -cę, -cisz, -cił сиротити, -рочу, -ротиш.
sierocieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli сиротіти.
sierociniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m.* сирітський будинок, -нку.
sieroctwo *n.* сирітство.
sierocy сирітський.
sierota *ż. i m.* сирота.
sierotka *ż. i m., zdr., pieszcz.* сирітка.
sierp *m.* серп, -па; ~ i młot серп і молот; ~ księżyca серп місяця.
sierpianka *ż., tkac.* сарпинка.
sierpiankowy *tkac.* сарпинковий.
sierpień, -pnia, *lm.* **-pnie,** *m.* серпень, -пня.
sierpik I *m., zdr.* серпик, серпок, -пка.
sierpik II *m., bot. (serratula)* серпій, -пію.
sierpnica *ż., bot. (falcaria vulgaris)* різак, -ка.
sierpniowy серпневий.
sierpokształtny серповидний.
sierpowaty серповидний, серпоподібний.
sierściany шерстний.
sierścisty *(про тварин)* шерстистий.
sierść *ż.* шерсть, -ті.
sierżant, *lm.* **-nci,** *m., wojs.* сержант.
siew, -wu, *m.* 1) *(дія)* сівба, сів, -ву, сіяння; 2) *(посіяне)* посів, -ву, засів.
siewba *ż. див.* **siew** 1.
siewca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., roln.* 1) *с.-г.* сівач, -ча, сіяльник; 2) *перен.* сіяч, -ча.
siewka I *ż., roln.* сіянка, сіянець, -нця.
siewka II, *ż., orn.* сивка.
siewkowate, -tych, *orn. (charadriidae)* сивкові, -вих.
siewnik *m., roln.* сівалка.
siewny посівний, засівний; akcja ~**na** посівна кампанія; zboże ~**ne** посівне (засівне) зерно.
siewruga *ż., icht. (acipenser stellatus)* севрюга.
sięgać, sięgnąć, -gnę, -gniesz, -gnął, -gnęli 1) сягати, сягнути, досягати, досягти, -сягну, -сягнеш, досягнути; woda ~**ga** do pasa вода сягає по пояс; jak okiem ~**gnąć** як оком сягнеш; 2) (po co) простягати руку, простягнути руку (за чим); ~**gnąć** (ręką) po klucz простягнути руку за ключем; ◊ armata ~**ga** na... гармата б'є на...; ~**gać** pamięcią пригадувати, -дую, -дуєш; ~**gać** po władzę прагнути (до) влади; sumy ~**gające** milionów суми, що доходять (до) мільйонів; *перен.* ~**gać** wysoko високо націлятися (пнутися); ~**gać** wzrokiem охоплювати поглядом (оком, очима).
siga *ż., icht.* сиг, -га.
sikać, siknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli бризкати, бризнути, прискати, приснути.
sikawka *ż.* рукав, -ва, кишка; ◊ ~ ogniowa пожежна труба.
siklawa *ż.* гірський водоспад, -ду.
siknąć *див.* **sikać.**
sikora *ż.* 1) *орн.* синиця; 2) *перен. розм.* дівчина.
sikorka *ż., zdr.* 1) синичка; 2) дівчина. *Пор.* **sikora.**

silić się, -lę, -lisz, -lił (na co) силкува́тися, -ку́юся, -ку́єшся (робити що).
silnie 1) си́льно, мі́цно; 2) *(у значній мірі)* ду́же; си́льно *(рідко)*; ~ rozgniewany ду́же (си́льно) розгні́ваний.
silnik *m., tech.* двигу́н, -на́, мото́р, -ра; ~ blokowy мото́р-моноблю́к; ~ czterocylindrowy чотирициліндровий мото́р (двигу́н); ~ czterotaktowy чотирита́ктний мото́р (двигу́н); ~ elektryczny електромото́р, електродвигу́н; ~ gazowy газомото́р; *ав.* gwiaździsty зіркоподі́бний мото́р (двигу́н); *ав.* ~ lotniczy мото́р (двигу́н) літака́; ~ odrzutowy раке́тний двигу́н; ~ rotacyjny ротаці́йний мото́р (двигу́н); ~ samochodowy автомобі́льний мото́р (двигу́н); ~ spalinowy мото́р (двигу́н) вну́трішнього згоря́ння; ~ stały стаціона́рний мото́р (двигу́н).
silnikowy *tech.* мото́рний.
silny си́льний; *(про фізичну силу — ще)* ду́жий; здоро́вий *(фам.)*; *(політ. — ще)* могу́тній; *(про враження тощо — ще)* вели́кий; ~ głos си́льний го́лос, -су, ~ mężczyzna си́льний (ду́жий, здоро́вий) мужчи́на; **~ne** państwo могу́тня (си́льна) держа́ва; **~na** wola си́льна во́ля; ◇ ~ w postanowieniu рішу́чий; ~ z postawy му́жній.
silos, -su, *m., roln.* си́лос, -су.
silosować, -suję, -sujesz, -sował *roln.* силосува́ти, -су́ю, -су́єш.
silosowy *roln.* си́лосний; dół ~ си́лосна я́ма.
siła I *ż.* 1) си́ла; *фіз.* ~ ciężkości си́ла ваги́; *перен.* coś jest w czyich **~łach** щось кому́ під си́лу; *перен.* coś przerasta (przechodzi) czyje **~ły** (coś jest ponad czyje **~ły**) щось є ви́ще чиї́х сил (щось по́над чиї́ си́ли); *фіз.* ~ dośrodkowa доцентро́ва си́ла; *перен.* gonić ostatkiem **sił** вибива́тися із сил; *перен.* gra **sił** гра сил; *військ.* **~ły** lądowe сухопу́тні си́ли; mieć **~ły** (**~łę**) (do czego, po czemu, co robić) ма́ти си́лу (си́ли) (зроби́ти що); *військ.* **~ły** morskie військо́во-морські́ си́ли; *перен.* nad ~ **łę** по́над си́ли; natężać **~ły** напру́жувати си́ли; *фіз.* ~ odśrodkowa відце́нтрова си́ла; *перен.* opadać na **~łach** занепада́ти на си́лах; *перен.* o własnych **siłach** (o własnej **sile**) вла́сними си́лами; *фіз.* ~ pędna руші́йна си́ла; *фіз.* ~ pociągowa си́ла тя́ги; *військ.* **~ły** powietrzne пові́тряні си́ли; *перен.* **~ła** przyzwyczajenia си́ла зви́чки; *ек.* robocza ~ робо́ча си́ла; *перен.* rosnąć w **~łę** (wzmagać się na **~łach**) міцні́ти на си́лах; *перен.* skupiać **~ły** (na czym, na co, do czego, ażeby co robić) зосере́джувати си́ли (на чо́му, для чо́го); *перен.* w **sile** wieku у ро́зквіті сил; *ек.* **~ły** wytwórcze продукти́вні си́ли; *перен.* zbierać **~ły** (do czego, na co, ażeby co robić) збира́ти си́ли (для чо́го); *військ.* **~ły** zbrojne збро́йні си́ли; z całej **~ły** (z całych **sił**, ze wszystkich **sił**) з усіє́ї си́ли, з усі́х сил; ~ zniszczenia руйні́вна си́ла; 2) *перен.* праці́вни́к, -ка́; pierwszorzędna ~ першокла́сний праці́вни́к; ~ pomocnicza допомі́жни́й праці́вни́к; ~ techniczna техні́чний праці́вни́к; ◇ *перен.* czuć się na **~łach** (do czego) почува́ти себе́ спромо́жним (роби́ти що); *ек.* ~ nabywcza купіве́льна спромо́жність, -ності; ~ nauczycielska учи́тель; учи́телька; ~ teatralna акто́р, -ра; акто́рка, актри́са.

siła II *przst., pot.* си́ла, ду́же бага́то; ~ p i e n i ę d z y си́ла гро́шей.
siłacz, *lm.* **-cze,** *m.* сила́ч, -ча́.
siłaczka *ż.* сила́чка.
siłodajny яки́й (що) дає си́лу.
siłomierz, *lm.* **-rze,** *m.* силомі́р, -ра.
siłować, -łuję, -łujesz, -łował си́лувати, -лую, -луєш, принево́лювати, -люю, -люєш; //~ **się** си́лувати себе́, принево́лювати себе́.
siłownia *ż.* електроста́нція; ~ w o d n a гідроста́нція.
sinawość *ż.* си́нявість, -вості, синюва́тість, -тості.
sinawy си́нявий, синюва́тий.
siniak I *m.* синя́к, -ка́, сине́ць, -нця́.
siniak II, *m., orn.* *(columba oenas)* го́луб-синя́к, -ка́.
sinica *ż., med.* *(cyanosis)* синю́ха, ціано́з, -зу, синю́шність, -ності.
siniczy *med.* *(cyanoticus)* синю́шний.
sinić, -nię, -nisz, -nił сини́ти, -ню́, -ниш.
siniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m.* *див.* **siniak.**
sinieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli сині́ти; *(ставати синішим)* сині́шати.
sinolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m., filol.* сино́лог, китаї́ст.
sinologia *ż., filol.* синоло́гія, китаї́стика.
sinośc *ż.* си́нява, синь, -ні, сини́зна.
sinus *m., mat.* си́нус.
sinusoida *ż., mat.* синусо́їда.
siny си́ній; *хім.* ~ k a m i e ń мі́дний купоро́с, -су; си́ній ка́мінь, -меня *(розм.).*
siodełko *n., zdr., pieszcz.* 1) сі́дельце; 2) *(в упряжі)* сіде́лко.
siodlarczyk, *lm.* **-ki,** *m.* 1) син сідляра́; 2) *заст.* підма́йстер (підру́чний) сідляра́.
siodlarnia *ż.* сіде́льна майсте́рня.
siodlarski сідля́рський.
siodlarstwo *n.* сідля́рство.
siodlarz, *lm.* **-rze,** *m.* сідля́р, -ра́.
siodłać сідла́ти.
siodło *n.* 1) сідло́; *перен.* w y s a d z i ć k o g o z ~**ła** ви́бити кого́ з сідла́; 2) *геогр.* сідлови́на; ◊ k o ń p o d ~ верхови́й кінь *(род.* коня́).
siodłowaty сідлоподі́бний.
siodłowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* верхови́й кінь *(род.* коня́).
siodłowy сіде́льний.
sioło *n., przest., poet.* село́.
sionka *ż., zdr.* сі́нці, -ців.
siostra *ż.* сестра́; *заст.* ~ m i ł o s i e r d z i a сестра́-жалі́бни́ця.
siostrobójca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* сестровби́вця.
siostrobójstwo *n.* сестровби́вство.
siostrunia *ż., pieszcz.* сестри́ця, сестри́чка, сестру́ня, сестру́ся.
siostrzany 1) яки́й (що) стосу́ється сестри́; *(у контексті)* сестри́, як між се́страми то́що; ~**na** m i ł o ś ć любо́в сестри́; ~**ne** s t o s u n k i відно́сини, як між се́страми; 2) *див.* **siostrzyn.**
siostrzenica *ż.* *(дочка сестри)* племі́нниця, небо́га.
siostrzeniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* *(син сестри)* племі́нник, не́біж *(род.* не́божа́).
siostrzyczka *ż., zdr., pieszcz.* сестри́чка.
siostrzyn сестри́н.
siódemka *ż.* сі́мка.
siódma, -mej, *ż.* сьо́ма годи́на.
siódmaczek I, **-czka,** *lm.* **-czki,** *m., zdr.* *див.* **siódmoklasista.**
siódmaczek II, **-czka,** *bot.* *(trientalis)* одина́рник.
siódmak, *lm.* **-cy,** *m., pot.* *див.* **siódmoklasista.**
siódmoklasista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., szk.* семикла́сник.
siódmoklasistka *ż., szk.* семикла́сниця.
siódmy сьо́мий.
sirocco *n., meteor.* сіро́ко *(невідм.).*
sit, -tu, *blm., m., bot.* *(juncus)* ситни́к, -ку́.
sitarz, *lm.* **-rze,** *m.* си́тник.
sitko *n., zdr.* си́тко, си́тце.
sitkowaty ситкови́дний.

sitniak *m.* *(хліб)* сйтник, -ку.
sitnik *m., bot.* *(juncus)* ситнйк, -кý.
sitnisko *n.* *див.* **sitowisko.**
sitny сйтний; m ą k a **~na** сйтна мукá; c h l e b ~ сйтний хліб, сйтник, -ку.
sito *n.* сйто; ◊ *тех.* ~ d o p i a s k u грóхот.
sitowate, -tych, *bot.* *(juncaceae)* ситникóві, -вих.
sitowaty ситовйдний.
sitowiany ситникóвий.
sitowie *n.* 1) *бот.* *(juncus)* ситнйк, -кý; 2) *зб.* *див.* **sitowisko.**
sitowisko *n.* зáрості ситникý.
siurpryza *ż., książ.* сюрпрйз, -зу.
siwak *m.* 1) *орн.* сивáк, -кá; 2) *див.* **siwek.**
siwawy сивувáтий, сивéнький; шпакувáтий *(розм.).*
siwek, -wka, *m. (сивий кінь)* сивáш, -шá, сивéць, -вця́.
siwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli сйвіти.
siwiuchno *pieszcz.* *див.* **siwiutko.**
siwiuchny *pieszcz.* *див.* **siwiutki.**
siwiuteńki 1) *пестл.* сивéсенький; 2) *(зовсім сивий)* сивíсінький.
siwiuteńko 1) сивéсенько; 2) сивíсінько. *Пор.* **siwiuteńki.**
siwiutki *pieszcz.* сивéнький.
siwiutko *pieszcz.* сивéнько.
siwizna *ż.* сивинá, сивйзнá.
siwo сйво.
siwobroda, -dy, *lm.* **-dy,** *m., posp.* сивобoрóдько.
siwobrody сивоборóдий.
siwogłowy сивоголóвий.
siwooki сивоóкий.
siwosz, *lm.* **-sze,** *m.* *(про коня)* сивáш, -шá, сивéць, -вця́.
siwość *ż.* *див.* **siwizna.**
siwowato сивувáто, сивéнько.
siwowaty сивувáтий, сивéнький.
siwowąsy сивоýсий.
siwowłosy сивоволóсий.
siwucha *ż., posp.* сивýха.
siwy I сйвий.
siwy II, **-wego,** *m.* *див.* **siwosz.**
sjenit, -tu, *m., min.* сієнíт, -ту.
sjesta *ż.* сіéста.

s-ka (spółka) *skr., ż., handl.* компáнія.
skabioza *ż., bot.* скабіóза.
skafander, -dra, *m., mor., lot., sport.* скафáндр, -ра.
skakać, skaczę, skaczesz, skakał, skoczyć, -czę, -czysz, -czył скакáти (скачý, скáчеш), скóчити, плигáти, плигнýти, стрибáти, стрибнýти; **skakać** z r a d o ś c i скакáти (плигáти, стрибáти) від (з) рáдості; ◊ *прик.* **skoczyć** d o g ł o w y p o r o z u m пітй до головй по рóзум; **skoczył** j a k o p a r z o n y схопйвся, як ошпáрений; *перен.* **skoczyć** n a j e d n e j n o d z e збíгати; *перен.* **skoczyć** s o b i e d o o c z u зчепйтися, -плю́ся, -пишся; **skakać** z p r z e d m i o t u n a p r z e d m i o t перескáкувати з тéми на тéму.
skakanina *ż., lekc.* 1) скакáння, плигáння, стрибáння; 2) відбігáння від тéми. *Пор.* **skakać.**
skakanka *ż.* 1) *(іграшка)* скакáлка; 2) *жарт.* тáнці, -ців.
skala *ż.* 1) масштáб, -бу; w **~li** ś w i a t o w e j у всесвíтньому масштáбі; *(лінійка з діленнями, мат.)* шкáлá; ~ p ł a c y z a r o b k o w e j шкáлá зарплáти; 2) *муз.* скáла; *перен.* ~ u c z u ć скáла (гáма) почуттíв; ◊ *перен.* ż y ć n a w i e l k ą **~lę** жйти на ширóку нóгу.
skalać *książ.* опогáнити, оскверни́ти.
skalanie *n.* опогáнення, оскверненння.
skald, *lm.* **-dowie,** *m., lit., hist.* скальд.
Skalda *ż.* Шéльда.
skaleczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli стáти калíкою.
skaleczenie *n.* урíзання, порíзання, порáнення.
skaleczyć, -czę, -czysz, -czył урíзати, -ріжу, -ріжеш, порíзати, порáнити; ~ p a l e c урíзати (порíзати, порáнити) пáлець; **//~ się** урíзатися, порíзатися, порáнитися.

skalistość *ż.* скеля́стість, -тості.
skalisty скеля́стий, скели́стий.
skalkować, -kuję, -kujesz, -kował *tech., lingw.* скалькува́ти, -ку́ю, -ку́єш.
skalkulować, -luję, -lujesz, -lował *handl.* скалькулюва́ти, -лю́ю, -лю́єш.
skalnica *ż., bot. (saxifraga)* ломика́мінь, -меня.
skalnicowate, -tych, *bot. (saxifragaceae)* ломикамене́ві, -вих.
skalnik *m., ent. (satyrus)* сати́р, -ра.
skalny скельови́й, ске́льний; ◊ o l e j ~ на́фта; o r z e ł ~ гірськи́й оре́л *(род.* орла́).
skalować, -luję, -lujesz, -lował *tech.* градуюва́ти, -дую́ю, -дую́єш.
skalp, -pu, *m.* скальп.
skalpel, *lm.* **-le,** *m., chir.* ска́льпель.
skalpować, -puję, -pujesz, -pował скальпува́ти, -пу́ю, -пу́єш.
skała *ż.* ске́ля.
skałka I *ż.* 1) ска́лка, ска́бка; 2) *(для викресання вогню)* кре́мінь, -меня.
skałka II *ż., med. (albugo)* біла пля́ма на рогови́ці.
skałoznawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., geol. див.* **petrograf.**
skamieniałość *ż.* окам'янілість, окаменілість; скам'янілість, скаменілість. *Пор.* **skamieniały.**
skamieniały окам'янілий, окаменілий; скам'янілий, скаменілий. *Пор.* **skamienieć.**
skamienieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli окам'яніти, окаменіти; *(перен. — ще)* скам'яніти, скаменіти.
skamienieliny, -lin, *blp.* окам'янілості, -тей, окаменілості.
skamienienie *n.* окам'яніння, окаменіння; скам'яніння, скаменіння. *Пор.* **skamienieć.**
skamlać *див.* **skomleć.**
skamłać *див.* **skomleć.**
skanalizować, -zuję, -zujesz, -zował каналізува́ти, -зу́ю, -зу́єш *(докон.).*
skanalizowanie *n.* каналізува́ння *(докон.).*
skand, -du, *m., chem.* ска́ндій, -дію.
skandal, -lu, *lm.* **-le,** *m.* сканда́л, -лу; n a r o b i ć ~**lu** зчини́ти (учини́ти) сканда́л.
skandalicznie сканда́льно.
skandaliczność *ż.* сканда́льність, -ності.
skandaliczny сканда́льний.
skandalik *m., zdr., pot. див.* **skandal.**
skandalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* скандаліст.
skandować, -duję, -dujesz, -dował *poetyc.* скандува́ти, -ду́ю, -ду́єш.
Skandynawia *ż.* Скандіна́вія.
skandynawski скандіна́вський.
skapać *див.* **skapywać.**
skapcanieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *pot.* звести́ся ні на́ що (на ніщо́).
skapieć, -pieję, -piejesz, -piał, -pieli *pot.* зни́діти, зача́хнути.
skapitalizować, -zuję, -zujesz, -zował капіталізува́ти, -зу́ю, -зу́єш *(докон.); //*~ **się** капіталізува́тися.
skapitalizowanie *n.* капіталізува́ння *(докон.).*
skapitulować, -luję, -lujesz, -lował капітулюва́ти, -лю́ю, -лю́єш *(докон.).*
skapitulowanie *n.* капітулюва́ння *(докон.).*
skapnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli ска́пнути.
skapolit, -tu, *m., min.* скаполі́т, -ту.
skapować, -puję, -pujesz, -pował *pouf.* зметикува́ти, -ку́ю, -ку́єш, зметикну́ти, імкну́ти.
skaptować, -tuję, -tujesz, -tował (kogo) *pot.* прихили́ти кого́ до се́бе (на свій бік, на свою сто́рону).
skaptowanie *n.* прихи́лення кого́ до се́бе (на свій бік, на свою сто́рону).

skapywać, -puje, -pywał, skapać, -pie, -pał скáпувати, -пує, скáпати.
skarabeusz, *lm.* **-sze,** *m., ent., hist.* скарабéй.
skarać, -rzę, -rzesz, -rał покарáти, скарáти.
skaranie *n.* 1) *(про дію)* покарáння; 2) *розм.* кáра.
skarb, -bu, *m.* 1) скарб, -бу; ~ nad ~by найбільший скарб; za (żadne) ~by świata за ніякі (жóдні) скáрби; 2) держáвна скарбни́ця, фіск, -ку; konfiskować na rzecz ~bu конфіскувáти на кóристь держáвної скарбни́ці; 3) *(перен. — про людину)* зóлото; to ~, nie człowiek це зóлото, не люди́на; ◊ Ministerstwo **Skarbu** Міністéрство фінáнсів.
skarbiec, -bca, *lm.* **-bce,** *m., książ.* 1) схóвище держáвних цінностей; 2) *заст.* скарбни́ця.
skarbnica *ż.* скарбни́ця.
skarbniczka I *ż.* каси́рша.
skarbniczka II *ż. див.* **skarbonka.**
skarbnik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) скарбни́к, -кá; 2) *перен.* каси́р, -ра.
skarbnikostwo *n.* посáда скарбникá.
skarbokradztwo *n.* казнокрáдство.
skarbona *ż. див.* **skarbonka.**
skarbonka *ż.* копи́лка.
skarbowość *ż., fin.* 1) держáвні фінáнси, -сів; 2) фінáнсова полíтика.
skarbowy *fin.* казéнний, фіскáльний; *(про майно — ще)* держáвний; ◊ urząd ~ фінвідділ, -лу.
skarcić, -cę, -cisz, -cił (kogo) покартáти (когó).
skarczować, -czuję, -czujesz, -czował ви́корчувати, -чую, -чуєш.
skarczowanie *n.* ви́корчування.
skarga *ż.* 1) скáрга, жáлоба; ~gę oddalić не задовольни́ти скáрги (жáлоби); złożyć (podać, przełożyć) ~gę (na kogo) подáти скáргу (жáлобу) на кóго; 2) *юр.* пóзов, -ву.
skarlały *див.* **skarłowaciały.**
skarleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli *див.* **skarłowacieć.**
skarłowaciały кáрликовий.
skarłowacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli стáти кáрликовим.
skarp, -pia, *lm.* **-pie,** *m., icht. (rhombus maximus)* пáлтус, кáмбала.
skarpa *ż.* 1) схил, -лу, спад, -ду; 2) *військ.* ескáрп, -пу; 3) *буд.* кам'янá підпóра стіни́ (мýру).
skarpeta *ż. див.* **skarpetka.**
skarpetka *ż.* носóк, -скá, шкарпéтка, карпéтка.
skarpować, -puję, -pujesz, -pował 1) *(при земляних роботах)* скóшувати, -шую, -шуєш, роби́ти спáдистим (похи́лим); 2) *(стіну тощо)* скріпля́ти кам'яни́ми підпóрами.
skarpowato похи́ло, спáдисто.
skarpowaty похи́лий, спáдистий.
skartelować, -luję, -lujesz, -lował *ek.* картелювáти, -лю́ю, -лю́єш *(докон.)*; //~ **się** картелювáтися.
skartelowanie (się) *n., ek.* картелювáння *(докон.)*.
skarykaturować, -ruję, -rujesz, -rował зобрази́ти (ви́ставити) в карикатýрному ви́гляді.
skarykaturowanie *n.* зобрáження в карикатýрному ви́гляді.
skarżyciel, *lm.* **-le,** *m.* 1) *юр. див.* **powód** III; 2) *див.* **donosiciel.**
skarżycielka *ż.* 1) *юр. див.* **powódka;** 2) **donosicielka.**
skarżyć, -żę, -żysz, -żył (kogo) *praw.* подавáти в суд (на кóго), скáржити (когó); //~ **się** (na kogo, na co) скáржитися, жалíтися, жáлуватися, -луюся, -луєшся (на кóго, на що).
skarżypyta, -ty, *lm.* **-ty,** *m., żart.* я́бедник.
skasować, -suję, -sujesz, -sował скасувáти, -сýю, -сýєш; *юр.* ~ wyrok скасувáти при́суд (ви́рок).
skasowanie *n.* скасувáння.
skasowany скасóваний.

skatalogować, -guję, -gujesz, -gował каталогізувáти, -зýю, -зýєш *(докон.)*.
skatalogowanie *n.* каталогізувáння *(докон.)*.
skating-ring, -gu, *m., sport.* скéтинг-рúнг, -гу.
skatować, -tuję, -tujesz, -tował скатувáти, -тýю, -тýєш.
skatowanie *n.* скатувáння.
skaut, *lm.* **-ci,** *m.* скáут, бойскáут.
skaza I *ż.* 1) *(на предметах)* дефéкт, -ту; 2) *(перен. — в моральному відношенні)* пляма; ◊ człowiek bez **~zy** бездогáнна людúна.
skaza II *ż., med.* діатéз, -зу; **~** wysiękowa ексудатúвний діатéз.
skaza III *ż., bot. (orobanche)* заразúха, вовчóк, -чкá.
skazać *див.* **skazywać.**
skazanie *n.* 1) присýдження (до чóго); засýдження, осýдження (на що); 2) прирéчення, засýдження (на що). *Пор.* **skazywać.**
skazaniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* засýджений, -ного, осýджений.
skazany, -nego, *lm.* **-ni,** *m. див.* **skazaniec.**
skazić, -żę, -zisz, -ził, *książ.* 1) зіпсувáти, -псýю, -псуéш; 2) *(перен. — ім'я, честь)* заплямувáти, -мýю, -мýєш, заплямúти, -млю́, -мúш.
skazówka *ż. див.* **wskazówka** 2.
skazywać, -zuję, -zujesz, -zywał, skazać, -żę, -żesz, -zał (na co) 1) присýджувати, -джую, -джуєш, присудúти, -джý, -диш (до чóго), засýджувати, засудúти, осýджувати, осудúти (на що); *заст.* **~zać** na gardło присудúти до смéртної кáри; 2) *перен.* прирікáти, приректú, -речý, -речéш, засýджувати, засудúти (на що); **~zać** na niepowodzenie приректú (засудúти) на невдáчу.
skażenie *n.* 1) зіпсуттú; 2) заплямувáння. *Пор.* **skazić.**
skażony 1) зіпсóваний, зіпсýтий; 2) заплямóваний; ◊ spirytus **~** денатурáт, -ту. *Пор.* **skazić.**
skąd *przsł.* звíдки; звідкілú, звідкíль, відкілú, відкíль *(рідше)*; **~** tylko był звíдки б то не був.
skąd bądź *przsł. див.* **skądkolwiek.**
skądciś *przsł.* звíдкись.
skądinąd *przsł.* 1) з íншого мíсця; з íншого джерелá; dowiedzieć się o czym **~** дізнáтися (довíдатися) про що з íншого джерелá; 2) *перен.* щóдо íншого; **~** jest to porządny człowiek щóдо íншого це порядна людúна.
skądindziej *przsł. див.* **skądinąd.**
skądkolwiek *przsł.* звíдки-нéбудь.
skądkolwiekby: ~ był звíдки б то не був.
skądsiś *przsł. див.* **skądciś.**
skądże *przsł.* звíдки ж.
skądżeby *przsł.* звíдки ж би.
skąpać, -pię, -piesz, -pał скупáти; **//~ się** скупáтися.
skąpica *ż., pot.* скупíйка.
skąpić, -pię, -pisz, -pił (komu czego, na co) скупúтися, -плю́ся, -пúшся (на що).
skąpiec, -pca, *lm.* **-pcy,** *m.* скупíй, -пíя, скнáра.
skąpieć, -pieję, -piejesz, -piał, -pieli ставáти скупúм.
skąpigrosz, *lm.* **-sze,** *m., pot. див.* **skąpiradło.**
skąpiradło, *lm.* **-łowie,** *m., pot.* скупердя́га, скупердя́й, скупердя́, скупиндя́.
skąpo скýпо.
skąpstwo *n.* скýпість, -пості; *(вияв скупості — ще)* скýпощі, -щів.
skąpy скупúй; **~** obiad скупúй обíд, -ду; *перен.* **~pe** wiadomości скупí відóмості, -тей.
skecz, -czu, *lm.* **-cze,** *m., lit.* скетч.
skerco *n., muz. див.* **scherzo.**
ski *nieodm., blp. див.* **narta.**
skiba *ż.* скúба.
skibka *ż., zdr.* скúбка.
skierka *ż., zdr. див.* **iskierka.**

skierowanie *n.* 1) напрáвлення; спрямувáння, скерувáння; 2) звéрнення; перевéдення. *Пор.* **skierowywać.**
skierowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, skierować, -ruję, -rujesz, -rował 1) направля́ти, напрáвити, -влю, -виш; **~rować** s p r a w ę d o s ą d u напрáвити спрáву в суд (до сýду); *(давати напрям та ін. — звичайно)* спрямóвувати, -вую, -вуєш, спрямувáти, -мýю, -мýєш, скерóвувати, -вую, -вуєш, скерувáти, -рýю, -рýєш; 2) *(в інший бік)* звертáти, звернýти, -нý, -неш; *(перен. — ще)* переводити, -джу, -диш, перевести́, -веду́, -ведéш; **~rować** r o z m o w ę n a i n n y t e m a t звернýти (перевести́) розмóву на íншу тéму; **~rować** w z r o k n a c o звернýти óчі на що; //**~ się** *(лише докон.)* попрямувáти, попростувáти, -тýю, -тýєш; **~** k u s w o j e j k a m i e n i c y попрямувáти (попростувáти) до свогó буди́нку.
skiksować, -suję, -sujesz, -sował *muz. pot.* зірвáтися з гóлосу, пусти́ти пíвня.
skinąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) кивнýти головóю; 2) (па kogo) подáти знак (комý).
skinienie *n.* кивóк, -вкá.
skipieć, -pię, -pisz, -piał, -pieli скипíти, -плю́, -пи́ш.
skisły скі́слий.
skisnąć, -śnie, -snął *a.* **-sł** скі́снути.
skiśnieć, -nieje, -niał *див.* **skisnąć.**
sklarować, -ruję, -rujesz, -rował *(рідину від шуму)* очи́стити, -чи́щу, -чи́стиш; //**~ się** очи́ститися.
sklarowanie(się) *n.* *(від шуму)* очи́щення.
sklecić, -cę, -cisz, -cił (co) абия́к зроби́ти, -блю́, -биш, абия́к змайструвáти, -рýю, -рýєш (що).
sklejać, skleić, -kleję, -kleisz, -kleił 1) склéювати, -клéюю, -клéюєш, склéїти; *перен.* d w ó c h m y ś l i **~kleić** z s o b ą n i e m o ż e не мóже склéїти докýпи двох думóк; 2) *(про сон)* склепля́ти, склепи́ти, -плю́, -пи́ш; s e n **~kleił** p o w i e k i сон склепи́в повíки; //**~ się** 1) склéюватися, склéїтися; 2) *(про очі)* злипáтися, зли́пнутися; ◊ *перен.* n i e **~klei się** t o з цьóго нічóго не бýде.
sklejenie *n.* 1) склéєння; 2) склéплення; //**~ się** 1) склéєння; 2) зли́плення. *Пор.* **sklejać.**
sklep I, **-pu,** *m., handl.* магази́н; **~** t o w a r ó w k o l o n i a l n y c h бакалíйний магази́н; **~** z e s ł o d y c z a m i кондитóрський магази́н; *(менший)* крамни́ця; **~** k o r z e n n y бакалíйна крамни́ця; p r o w a d z i ć **~** завíдувати магази́ном (крамни́цею); z a ł o ż y ć **~** відкри́ти магази́н (крамни́цю).
sklep II, **-pu,** *m.* 1) *(підземне приміщення)* підвáл, -лу, -льох, -ху, склеп, -пу; 2) *архіт. див.* **sklepienie.**
sklepać *див.* **sklepywać.**
sklepiać, sklepić, -pię, -pisz, -pił звóдити склепíння, звести́ склепíння.
sklepienie *n.* склепíння; *перен.* **~** n i e b i e s k i e небозвíд, -звóду, небосхи́л, -лу, небéсне склепíння.
sklepieniowy *archit.* склепíнний.
sklepienny *archit. див.* **sklepieniowy.**
sklepik, -ku, *m., zdr.* крамни́чка.
sklepikarka *ż.* крáмарка.
sklepikarski крáмарський.
sklepikarstwo *n.* крамни́чна торгíвля.
sklepikarz, *lm.* **-rze,** *m.* крáмар, -ря.
sklepiony склепи́стий.
sklepisto у ви́гляді склепíння.
sklepisty *див.* **sklepiony.**
sklepowa, -wej, *lm.* **-we,** *ż.* продавéць, -вця́, продавщи́ця.
sklepowy I магази́нний, магази́новий; крамни́чний. *Пор.* **sklep** I.

sklepowy II, *archit.* *див.* **sklepieniowy.**
sklepówka *ż.*, *bud.* клинчáста цéгла *(під склепіння).*
sklepywać, -puję, -pujesz, -pywał, sklepać, -pię, -piesz, -pał 1) *тех.* склéпувати, -пую, -пуєш, склепáти (-пáю, -пáєш *і* -плю́, -плеш); 2) *(лише докон.)* *розм.* зроби́ти абия́к.
sklerometr, -ru, *m.*, *spec.* склерóметр, -ра.
sklerotyczny *med.* склерóзний, склероти́чний.
skleroza *ż.*, *med.* склерóз, -зу.
sklęsać, sklęsnąć, -klęśnie, -klęsnął *a.* **-kląsł** *(про опух)* стухáти, сту́хнути.
sklęsły 1) сплю́щений; 2) *(про опух)* яки́й стух (сту́хнув), сту́хлий.
sklęśnięcie *n.*, *med.* *(detumescentia)* змéншення припу́хлості.
skład I, **-du,** *m.* склад, -ду; *військ.* ~ a m u n i c j i склад боєприпáсів; ~ m a t e r i a ł o w y матеріáльний склад; ~ r u p i e c i склад мóтлоху; ~ ż y w n o ś c i o w y продовóльчий склад.
skład II, **-du,** *m.* склад, -ду; *прик.* a n i ł a d u, a n i ~**du** ні склáду, ні лáду; ~ c h e m i c z n y хімíчний склад; ~ g a b i n e t u склад у́ряду; ~ k l a s o w y клáсовий склад; ~ k o m i s j i склад комíсії; ~ o s o b o w y особóвий склад; ~ p o c i ą g u склад пóїзда; ~ s o c j a l n y соціáльний склад; w c h o d z i ć w ~ c z e g o вхóдити до склáду чогó; ◊ *друк.* ~ c z c i o n k o w y набóр, -бóру.
składacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) *друк.* складáч, -чá, набóрщик; 2) *тех.* монтéр, -ра.
składaczka *ż.*, *druk.* складáчка, набóрщиця.
składać, złożyć, -żę, -żysz, -żył складáти, склáсти, -кладу́, -кладéш; *(друк. — ще)* набирáти, набрáти, -беру́, -берéш; *(провину тощо — ще)* звертáти, зверну́ти, -ну́, -неш, скидáти, ски́нути, звáлювати, -люю, -люєш, звали́ти, -лю́, -лиш (на кóго); **składać** b r o ń складáти збрóю; **składać** c o w e d w o j e, w t r o j e, w c z w o r o складáти що вдвóє, втрóє, вчéтверо; *військ.* **składać** d o w ó d z t w o складáти з сéбе комáндування; **składać** e g z a m i n складáти íспит (екзáмен); **składać** m a s z y n ę складáти (збирáти) маши́ну; **składać** n a k u p ę складáти на ку́пу; **złożyć** r ę c e склáсти (згорну́ти) ру́ки; **składać** w i e r s z e складáти вíрші; ◊ **składać** d o w o d y навóдити (подавáти) дóводи; **składać** o f i a r y принóсити жéртви; **składać** p o w i n s z o w a n i a (komu) поздоровля́ти (когó); **składać** u k ł o n клáнятися; **składać** w o f i e r z e принóсити в жéртву; **składać** w i z y t y нанóсити (роби́ти) візи́ти; *юр.* **składać** z e z n a n i a давáти показáння; *(про свідків — ще)* свíдчити; //~ **się** складáтися, склáстися; *(робити складчину — ще)* скидáтися, ски́нутися; m i e s z k a n i e **składa się** z d w ó c h p o k o i квартúра (помéшкання) складáється з двох кімнáт; t a k **się złożyło,** ż e... так склáлося, що...
składalnia *ż.* 1) пакувáльна -ної, пакувáльний цех, -ху; 2) *полігр.* набóрна, -ної, складáльна.
składalny *див.* **składany.**
składany складáний; ł ó ż k o ~**ne** складáне лíжко; n ó ż ~ складáний ніж *(род.* ножá).
składarka *ż.*, *druk.* набóрна (складáльна) маши́на.
składka *ż.* 1) склáдка, склáдчина; ~ o d o s o b y w y n o s i... склáдка (склáдчина) від учáсника дорíвнює...; 2) *(членів установи та ін.)* внéсок, -ску; ~ c z ł o n k o w s k a члéнський внéсок; ~ z w i ą z k o w a профспíлкóвий внéсок.
składkowy складкóвий; f u n d u s z ~ складкóвий фонд, -ду;

◊ z a b a w a ~wa забáва вскла́дку (вскла́дчину).
składnia *ż., gram.* си́нтаксис, -су.
składnica *ż.* головни́й склад, -ду; ◊ *військ.* ~ m e l d u n k o w a пункт збóру донéсень.
składnie склáдно; до лáду́. *Пор.* **składny.**
składnik *m.* 1) складовá части́на, компонéнт; 2) *хім.* елемéнт; 3) *мат.* додáнок, -нка.
składniowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., pot.* синтакси́ст.
składniowy *gram.* синтакси́чний.
składność *ż.* склáдність, -ності; долáдність. *Пор.* **składny.**
składny *(про вигляд)* склáдний; *(про виклад — ще)* долáдний.
składowa, -wej, *ż., mech.* складовá, -вóї.
składować, -duję, -dujesz, -dował поміщáти на склáді; зберігáти на склáді.
składowanie *n.* складови́й (складськи́й) схов, -ву; складовé (складськé) зберігáння.
składowe, -wego, *n.* оплáта за зберігáння на склáді.
składowisko *n.* складовé (складськé) примíщення.
składowy I складови́й; ~**we** p o m i e s z c z e n i e складовé примíщення.
składowy II складови́й; c z ę ś c i ~**we** складові́ части́ни, -ти́н.
skłamać, -mię, -miesz, -mał сказáти непрáвду; збрехáти *(грубо).*
skłaniać, skłonić, -nię, -nisz, -nił 1) (co) схиля́ти, схили́ти, -лю́, -лиш, похиля́ти, похили́ти; *(трохи)* нахиля́ти, нахили́ти; ~ **kłonić** g ł o w ę схили́ти (похили́ти; нахили́ти) гóлову; 2) (kogo do czego, ku czemu) *перен.* схиля́ти, схили́ти, умовля́ти, умóвити, -влю, -виш (когó до чóго); ~**kłonić** c h ł o p c a d o n a u k i умóвити хлóпця до нау́ки; ◊ ~**kłonić** u s z y (ku czemu, do czego) прихили́ти ву́хо (до чóго); //~ **się** 1) (ku czemu, do czego) схиля́тися, схили́тися (до чóго); *(перен. — ще)* прихиля́тися, прихили́тися (до чóго); ~**kłonić się** d o c z y j e g o z d a n i a прихили́тися до чиє́ї ду́мки; s ł o ń c e ~**kłoniło się** k u z a c h o d o w i сóнце схили́лося над вéчір; 2) (przed kim) *(лише докон.)* вклони́тися, -ню́ся, -нишся, поклони́тися (кому́).
skłębić, -bię, -bisz, -bił 1) зви́ти в клубóк; 2) *перен.* заклуботáти, -бочу́, -бóчеш; //~ **się** 1) зви́тися в клубóк; 2) заклуботáтися, заклубочи́тися; m y ś l i ~**biły się** думки́ заклуботáлися (заклубочи́лися).
skłon, -nu, *m.* 1) *поез.* небосхи́л, лу; 2) *(тіла)* нáхил, -лу, пóхил.
skłonić *див.* **skłaniać.**
skłonienie *n.* 1) схи́лення, похи́лення; нахи́лення; 2) схи́лення; //~ **się** 1) схи́лення; 2) поклі́н, -лóну, уклі́н. *Пор.* **skłaniać.**
skłonność *ż.* (do czego, ku czemu) 1) *(лише в одн.)* схи́льність, -ності; *(про замилування тощо — ще)* нáхил, -лу; ~ d o s u c h o t схи́льність до туберкульóзу; ~ d o m u z y k i нáхил до му́зики; m i e ć z ł e ~**ci** мáти погáні нáхили; 2) (ku komu) прихи́льність, -ності (до кóго).
skłonny (do czego, ku czemu, co robić) схи́льний (до чóго, роби́ти що); ~ d o z a z i ę b i e n i a схи́льний до простýди; j e s t e m ~ m n i e m a ć... я схи́льний ду́мати...
skłopotać się *див.* **zakłopotać się.**
skłopotany *див.* **zakłopotany.**
skłócać, skłócić, -cę, -cisz, -cił 1) розсвáрювати, -рюю, -рюєш, розсвари́ти, -рю́, -риш, посвари́ти; 2) *(рідину)* збóвтувати, -тую, -туєш, збóвтáти; *(воду в потоці тощо)* каламу́тити, -му́чу, -му́тиш, скаламу́тити; //~ **się** 1) *(лише докон.)* розсвари́тися, посвари́тися; 2) збóвтуватися, збóвтáтися.

skłuć, skłuję, skłujesz, skłuł сколоти, -лю, -леш, поколоти.
sknera, *lm.* **-rzy** *a.* **-ry,** *m. i ż., pot.* скнара, скупердяга, скупердяй, скупиндя.
sknerowaty *pot.* скупенький.
sknerski скнарий, скаредний.
sknerstwo *n., pot.* скнарість, -рості, скаредність, -ності.
sknerzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *pot.* скнарити, скнарувати, -рую, -руєш.
sknocić, -cę, -cisz, -cił (co) *posp.* спартачити (що).
skobel, -bla, *lm.* **-ble,** *m.* скоба.
skobelek, -lka, *m., zdr.* скобка.
skobiecieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli збабіти, обабитися, -блюся, -бишся.
skoczek I, **-czka,** *lm.* **-czkowie,** *m., sport.* стрибун, -на, плигун, -на; ◊ ~ spadochronowy парашутист.
skoczek II, **-czka,** *lm.* **-czki,** *m., szach.* кінь (*род.* коня).
skoczek III, **-czka,** *lm.* **-czki,** *m., ent.* коник.
skoczka *ż., sport.* стрибунка, стрибуха, плигунка, плигуха.
skocznia *ż., sport.* трамплін.
skocznie жваво, весело.
skoczno *див.* **skocznie.**
skoczny жвавий, веселий; muzyka ~na жвава (весела) музика; ~ taniec жвавий (веселий) танець, -нцю.
skoczyć *див.* **skakać.**
skojarzenie *n.* 1) з'єднання; 2) асоціація. *Пор.* **skojarzyć.**
skojarzeniowy *psych.* асоціативний.
skojarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) з'єднати; 2) *псих.* асоціювати, -цiюю, -цiюєш (*докон.*); ◊ ~ małżeństwo одружити, -жу, -жиш.
skok, -ku, *m.* 1) стрибок, -бка; *спорт.* ~ o tyczce стрибок з жердиною; ~ spadochronowy парашутний стрибок, стрибок з парашутом; *спорт.* ~ w dal стрибок в довжину; *спорт.* ~ wzwyż стрибок у височину; 2) (*лише в мн.*) *мисл.* заячі ноги (*род.* ніг); 3) *тех.* відстань, -ні; ~ tłoka відстань поршня; 4) *військ.* перебіжка; ◊ *перен.* wielki ~ naprzód великий крок уперед.
skokiem *przsł.* 1) бігом, бігцем; 2) (*підплигуючи*) вистрибом.
skokietować, -tuję, -tujesz, -tował (kogo) закрутити голову кому.
skokowy який (що) служить для стрибання; ◊ *анат.* staw ~ (*articulatio talocruralis*) надп'ятково-гомілковий суглоб.
skoksować, -suję, -sujesz, -sował *tech.* скоксувати, -сую, -суєш.
skolacjonować, -nuję, -nujesz, -nował звірити; ~ utwór z rękopisem звірити твір з рукописом.
skoligować się, -guję, -gujesz, -gował (z kim) поріднитися (з ким).
skolonizować, -zuję, -zujesz, -zował колонізувати, -зую, -зуєш (*докон.*).
skolonizowanie *n.* колонізування (*докон.*).
skolopendra *ż., zool.* сколопендра.
skołatać, -łaczę, -łaczesz, -łatał *przest.* розбити, -зіб'ю, -зіб'єш; (*фізично — ще*) зруйнувати, -ную, -нуєш.
skołatany *przen.* розбитий; зруйнований. *Пор.* **skołatać.**
skołczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli задубіти.
skołowaciały 1) який (що) задерев'янів, задерев'янілий; остовпілий; 2) який (що) одурів, одурілий, який (що) очманів, очманілий. *Пор.* **skołowacieć.**
skołowacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli 1) задерев'яніти; (*від сильного враження*) остовпіти; 2) *перен.* одуріти, очманіти.
skołtuniały *lekc.* зміщанілий.
skomasować, -suję, -sujesz, -sował 1) *с.-г.* зліквідувати черезсмужжя (черезсмужність); 2) *перен.* з'єднати, об'єднати.
skombinować, -nuję, -nujesz, -nował скомбінувати, -ную, -нуєш.
skombria *ż., icht.* *див.* **skumbria.**

skomenderować, -ruję, -rujesz, -rował скомáндувати, -дую, -дуєш.
skomleć, -lę, -lisz, -lał, -leli скúглити, скавучáти, -чý, -чúш, скавчáти, скавулíти.
skomlenie *n.* скúглення, скавучáння, скавчáння, скавулíння.
skomlić, -lę, -lisz, -lił *див.* **skomleć.**
skomoroch, *lm.* **-chy,** *m.* 1) *іст.* скоморóх; 2) *перен.* блáзень, -зня.
skompilować, -luję, -lujesz, -lował скомпілювáти, -люю, -люєш.
skompilowanie *n.* скомпілювáння.
skompletować, -tuję, -tujesz, -tował скомплектувáти, -тýю, -тýєш.
skompletowanie *n.* скомплектувáння.
skomplikować, -kuję, -kujesz, -kował ускладнúти; //~ **się** ускладнúтися.
skomplikowanie(się) *n.* усклáднення.
skomplikowany складнúй.
skomponować, -nuję, -nujesz, -nował 1) скомпонувáти, -нýю, -нýєш; 2) *перен. розм.* вúгадати, вúдумати.
skomponowanie *n.* 1) скомпонувáння; 2) вúгадання, вúдумання. *Пор.* **skomponować.**
skomponowany 1) скомпонóваний; 2) вúгаданий, вúдуманий. *Пор.* **skomponować.**
skompromitować, -tuję, -tujesz, -tował скомпрометувáти, -тýю, -тýєш; //~ **się** скомпрометувáтися.
skompromitowanie *n.* скомпрометувáння; //~ **się** скомпрометувáння себé.
skompromitowany скомпрометóваний.
skomunikować się, -kuję, -kujesz, -kował (z kim) зв'язáтися (зв'яжýся, зв'я́жешся), налáгодити зв'язóк (з ким).
skomunikowanie się *n.* (z kim) налáгодження зв'язкý (з ким).
skon *m. див.* **zgon** I.
skonać сконáти.
skonanie *n. див.* **zgon** I.
skoncentrować, -ruję, -rujesz, -rował сконцентрувáти, -рýю, -рýєш; //~ **się** сконцентрувáтися.
skoncentrowanie *n.* сконцентрувáння.
skoncentrowany сконцентрóваний.
skondensować, -suję, -sujesz, -sował згустúти (згущý, згустúш), сконденсувáти, -сýю, -сýєш.
skondensowanie *n.* згýщення, сконденсувáння.
skondensowany згýщений, сконденсóваний; m l e k o ~**ne** згýщене (сконденсóване) молокó.
skonfederować się, -ruję, -rujesz, -rował *polit. hist.* об'єднáтися в конфедерáцію.
skonfederowanie się *n., polit. hist.* об'єднáння в конфедерáцію.
skonfiskować, -kuję, -kujesz, -kował конфіскувáти, -кýю, -кýєш *(докон.).*
skonfiskowanie *n.* конфіскáція.
skonfrontować, -tuję, -tujesz, -tował 1) (kogo z kim) постáвити (звестú) на óчі (когó з ким); 2) (co z czym) звíрити (що з чим).
skonfrontowanie *n.* 1) *юр.* óчна стáвка, стáвка віч-нá-віч; 3) звíрення. *Пор.* **skonfrontować.**
skonfudować *див.* **skonfundować.**
skonfundować, -duję, -dujesz, -dował засорóмити, -млю, -миш, сконфýзити, -фýжу, -фýзиш; *(в меншій мірі)* збентéжити; //~ **się** засорóмитися, сконфýзитися; збентéжитися.
skonkretyzować, -zuję, -zujesz, -zował конкретизувáти, -зýю, -зýєш *(докон.).*
skonsolidować, -duję, -dujesz, -dował *fin. i in.* консолідувáти, -дýю, -дýєш *(докон.);* //~ **się** консолідувáтися.
skonsolidowanie *n.* консолідувáння *(докон.),* консолідáція.
skonstatować, -tuję, -tujesz, -tował констатувáти, -тýю, -тýєш *(докон.).*
skonstatowanie *n.* констатувáння *(докон.),* констатáція.

skonsternować, -nuję, -nujesz, -nował збентéжити; //~ **się** збентéжитися.
skonsternowanie(się) *n.* збентéження.
skonsternowany збентéжений.
skonstruować, -ruuję, -ruujesz, -ruował сконструювáти, -рую́ю, -рую́єш.
skonstruowanie *n.* сконструювáння.
skonsumować, -muję, -mujesz, -mował спожи́ти, -живу́, -живéш.
skonsygnować: ~ w o j s k o держáти вíйсько в пóвній бойовíй готóвності.
skonto *n., buch.* скóнто *(невідм.)*.
skontraktować, -tuję, -tujesz, -tował законтрактувáти, -тýю, -тýєш.
skontro *n., buch. див.* **szkontrum.**
skontrolować, -luję, -lujesz, -lował проконтролювáти, -лю́ю, -лю́єш.
skontrum *n., buch. див.* **szkontrum.**
skontyngentować, -tuję, -tujesz, -tował встанови́ти контингéнт.
skonwertować, -tuję, -tujesz, -tował *ек.* конвертувáти, -тýю, -тýєш *(докон.)*.
skonwinkować, -kuję, -kujesz, -kował (kogo) *książ.* переконáти (когó).
skończenie *n.* скíнчення.
skończoność *ż., fil.* конéчність, -ності.
skończony 1) скíнчений, закíнчений; p r a c a ~**na** робóта скíнчена (закíнчена); 2) *перен.* що закíнчив що; ~ p r a w n i k той, що закíнчив юриди́чний факультéт; 3) *перен.* закíнчений; ~ a r t y s t a закíнчений арти́ст; *(несхв. — звичайно)* спрáвжній; ~ ł o t r спрáвжній негíдник; ~ d u r e ń спрáвжній (заплíшений, несосвітéнний) дýрень, -рня.
skończyć, -czę, -czysz, -czył 1) кінчи́ти, скінчи́ти, закінчи́ти; 2) (z kim, z czym) *перен.* покінчи́ти (з ким, з чим); //~ **się** кінчи́тися, скінчи́тися, закінчи́тися; t e r m i n **się** ~ **czył** строк скінчи́вся.

skoordynować, -nuję, -nujesz, -nował координувáти, -ну́ю, -ну́єш *(докон.)*.
skoordynowanie *n.* координувáння *(докон.)*.
skop *m.* холóщений барáн, -нá.
skopać I *див.* **skopywać.**
skopać II, **-pię, -piesz, -pał** надавáти стусанíв ногóю.
skopek, -pka, *m.* дíйни́ця.
skopić I, **-pię, -pisz, -pił** *roln.* склáсти в кóпи.
skopić II, **-pię, -pisz, -pił** холости́ти, -лощу́, -лости́ш.
skopiować, -piuję, -piujesz, -piował скопіювáти, -піюю, -піюєш.
skopiowanie *n.* скопіювáння.
skopowina *ż. див.* **baranina.**
skopowy барáнячий.
skopywać, -puję, -pujesz, -pywał, skopać, -pię, -piesz, -pał скóпувати, -пую, -пуєш, скопáти.
skorbut *m., med. див.* **szkorbut.**
skorek, -rka, *m., ent. (forticula)* щи́павка.
skoro *sp. (умовний)* коли́, якщó; ~ t a k, t o... коли́ (якщó) так, то...; ◇ ~ ś w i t тíльки що (лéдве) на світ почнé благослови́тися.
skorochód, -choda, *lm.* **-chody,** *m.* скорохíд, -хóда.
skoropis I, **-su,** *lm.* **-sy,** *m., filol.* скорóпис, -су.
skoropis II, **-sa,** *lm.* **-sowie,** *m.* скорописець, -сця.
skoroszyt, -tu, *m., kanc.* швидкозшивáч, -чá.
skorować, -ruję, -rujesz, -rował *tech.* очи́стити дéрево від корú, окори́ти.
skorowanie *n., tech.* окóрка, очи́стка дерéв від корú.
skorowidz, *lm.* **-dze,** *m.* покáжчик.
skorpion *m., zool.* скорпіóн.
Skorpion *m., astr.* Скорпіóн.
skorsonera *ż., bot. (scorzonera)* скорцонéра, зміячка.
skorumpować, -puję, -pujesz, -pował (kogo) підкупи́ти, -плю́, -пиш (когó).

skorumpowany продажний.
skorupa *ż.* 1) шкаралупа; 2) (*у молюсків*) черепашка; (*у черепах*) панцир, -ра; 3) (*землі*) кора; 4) (*розбитої посудини*) черепок, -пка; 5) *військ.* стакан (корпус) снаряда.
skorupiaki, -ków, *zool. (crustaceae)* ракоподібні, -них.
skorupiasty шкаралупчастий.
skorupieć, -pieje, -piał вкриватися корою, тверднути.
skorupka *ż., zdr.* 1) шкаралупка; 2) черепок, -пка; ◊ *присл.* czym ~ za młodu nasiąknie, tym na starość trąci чим наївся, тим і відгонить; чим горнець накипів, тим і черепок відгонить. *Пор.* **skorupa** 1, 4.
skorupkowy: sąd ~ *hist.* остракізм, -му.
skory (do czego, na co, co robić) охочий (до чого); ~ do nauki охочий до науки; ◊ ktoś nie jest ~ do czego хтось неохоче робить що.
skorygować, -guję, -gujesz, -gował прокоректувати, -тую, -туєш, прокоригувати, -гую, -гуєш.
skorygowanie *n.* прокоректування, прокоригування.
skorzystać (z czego) скористатися (чим *і* з чого); використати (що); ~ z okazji використати нагоду, скористатися нагодою (з нагоди).
skos, -su, *m.* скіс (*род.* скосу).
skosić, -szę, -sisz, -sił скосити, -кошу, -косиш.
skosmacić, -cę, -cisz, -cił зробити косматим; (*волосся*) скуйовдити, -джу, -диш; //~ **się** *див.* **skosmacieć.**
skosmacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli стати косматим; (*про волосся*) скуйовдитися, -джуся, -дишся.
skostniały скостенілий, окостенілий; закляклий, задубілий. *Пор.* **skostnieć.**
skostnieć, -nieję, -niejesz, -niał -nieli скостеніти, окостеніти; (*від холоду — ще*) заклякнути, задубіти.
skostnienie *n.* скостеніння, окостеніння; заклякнення, задубіння. *Пор.* **skostnieć.**
skoszenie *n.* скіс (*род.* скосу), вíкос, -су.
skosztorysować, -suję, -sujesz, -sował (co) скласти кошторис (чого).
skosztować, -tuję, -tujesz, -tował (czego) покуштувати, -тую, -туєш, покушати (що).
skoślawić, -wię, -wisz, -wił викривити, -влю, -виш; (*прям. — ще*) скривити, -влю, -виш; //~ **się** викривитися; скривитися.
skoślawieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli *див.* **skoślawić się.**
skośnie скісно, косо.
skośnik *m., mat.* ромб.
skośno *див.* **skośnie.**
skośnooki косоокий.
skośny 1) (*про напрям*) скісний, навскісний, косий; 2) (*про поверхню*) похилий, пологий, положистий, спадистий.
skotarka *ż.* скотарка.
skotarz, *lm.* **-rze,** *m.* скотар, -ря.
skotnica *ż.* вигін, -гону.
skotopaska *ż. див.* **skotarka.**
skowany *див.* **skuty.**
skowronek, -nka, *m.* жайворонок, -нка.
skowronkowy жайворонків; pieśń ~**wa** жайворонкова пісня.
skowrończy *див.* **skowronkowy.**
skowyczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli 1) (*про собаку*) скиглити, скав(у)чати, -чу, -чиш, скавуліти; 2) (*перен. розм. — жалібно*) скиглити.
skowyczenie *n.* 1) скиглення, скав(у)чання, скавуління; 2) скиглення. *Пор.* **skowyczeć.**
skowyknąć, -nie, -nął заскав(у)чати, -чить, заскиглити, заскавуліти.
skowyt, -tu, *blm., m. див.* **skowyczenie.**
skowytać *див.* **skowyczeć.**

skóra *ż.* 1) шкіра; garbować ~**rę** дубити шкіру; *перен. розм.* ~ i kości *(про худу людину)* шкіра та кості, сама снасть; 2) *(знята з тварини і перен.)* шкура; *перен.* drzeć (łupić, obdzierać) kogo ze ~**ry** (ze siedmiu **skór**) дерти (драти, лупити) шкуру з кого; handel ~**rami** торгівля шкурами; ~ owcza овеча шкура, овчина; *прик.* wilk w baraniej ~**rze** вовк в овечій шкурі; *перен.* zalać komu sadła za ~**rę** залити кому сала за шкуру; zdzierać (zdejmować) ~**rę** *(з тварин)* здирати (знімати) шкуру, білувати, -лую, -луєш; *перен.* ze ~**ry** wyskakiwać із шкури лізти (вилазити, рватися, пнутися); ◊ brać w ~**rę** діставати шльопку; dać komu w ~**rę** (~**rę** komu wyłoić) відлупцювати, -цюю, -цюєш (кого); dostać w ~**rę** дістати шльопку; ledwie nie wyskoczyć ze ~**ry** z radości не тямити себе від радощів; *прик.* modli się pod figurą, a ma diabła za ~**rą** на словах ладом, а на ділі гадом; між людьми ангел, а дома чорт; *спец.* ~ niegarbowana сириця; *перен.* nie w swojej ~**rze** не в собі, як не свій; *перен. розм.* oberwać (dostać) po ~**rze** а) дістати науку; б) *військ.* зазнати поразки; *перен.* pokazywać prawdziwą ~**rę** виявляти (відкривати) своє справжнє обличчя; *перен.* wyczuwać co przez ~**rę** чути що серцем; *перен.* znać kogo przez ~**rę** бачити кого наскрізь.

skórguma *ż., spec.* шкірімiт, -ту.

skórka *ż.* 1) шкірка; gęsia ~ гусяча шкірка, сироти, -ріт; 2) *(вичинена)* шкурка; *присл.* ~ za wyprawę nie stanie (nie warta ~ wyprawy) шкурка вичинки не варта, не варта справа заходу; 3) *(плодів)* шкірка, шкурка; *(товста — звичайно)* кірка, корка; ~ pomarańczowa апельсинова кірка (корка); 4) *(хліба)* скоринка, скоринка.

skórkować, -kuję, -kujesz, -kował обтягати (обтягувати) шкірою.

skórkowaty шкірястий; liście ~**te** шкірясте листя.

skórkowy шкіряний.

skórnik I, *lm.* **-cy,** *m.* 1) *мед.* шкірянйк, -ка; 2) *спец.* кушнір, -ра.

skórnik II, *lm.* **-ki,** *m., ent.* щипавка.

skórny шкірний; choroby ~**ne** шкірні хвороби, -роб; ◊ wyrzuty ~**ne** висип, -пу, висипка.

skórzany шкіряний.

skórzasty *див.* **skórkowaty.**

skówka *ż. див.* **skuwka.**

skra *ż. див.* **iskra.**

skracać, skrócić, -cę, -cisz, -cił скорочувати, -чую, -чуєш, скоротити, -рочу, -ротиш; *мат.* **skracać** ułamki скорочувати дроби; //~ **się** скорочуватися, скоротитися.

skracalność *ż., mat.* скоротність, -ності.

skracalny *mat.* скоротний.

skradać się (za kim, do kogo, do czego *a.* ku komu, ku czemu) крастися (крадуся, крадешся) (за ким, до кого, до чого).

skradziony украдений.

skraj, -ju, *blm., m.* край (*род.* краю); na ~**ju** lasu край лісу, на узліссі.

skrajać *див.* **skrawać.**

skrajnia *ż., kol. i in.* габарит навантаження.

skrajnie крайньо; *політ.* ~ lewicowy крайньо лівий.

skrajność *ż.* крайність, -ності.

skrajny *bezp., przen.* крайній; *перен.* ~**ne** stronnictwo крайня політична партія.

skrapiać, skropić, -pię, -pisz, -pił 1) окропляти, окроплювати, -люю, -люєш, окропити, -плю, -пиш, кропити, покропити;

2) (kogo) *(лише докон.) перен. розм.* вйсікти, -січу, -січеш, відшмагáти, вйпарити, вйшпарити.
skraplacz, *lm.* **-cze,** *m., tech.* конденсáтор, -ра.
skraplać, skroplić, -lę, -lisz, -lił *(пару)* перетвóрювати в рідкйй стан, перетворйти в рідкйй стан, конденсувáти, -сýю, -сýєш, сконденсувáти; //**~ się** перетвóрюватися в рідкйй стан, перетворйтися в рідкйй стан, конденсувáтися, сконденсувáтися.
skraść, -kradnę, -kradniesz, -kradł укрáсти, -крáду, -крáдеш.
skraśnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli почервоніти, зашарітися.
skrawać, skrajać, -ję, -jesz, -jał 1) крóїти, скрóїти; **skrajać** s u k n i ę скрóїти сýкню; 2) *(зверху)* зрізувати, -зую, -зуєш, зрізати, -ріжу, -ріжеш; *(шматок хліба)* відкрáювати, -крáюю, -крáюєш, відкрáяти; **skrajać** p r z y l e p k ę z c h l e b a відкрáяти окрáєць хлíба; ◊ **~kroić** k o m u k u r t ę відлупцювáти, -цю́ю, -цю́єш (когó).
skrawek, -wka, *m.* 1) відрізок, -зка; 2) *(землі)* смýжка; 3) *(хліба)* скйбка.
skrąglać, skrąglić, -lę, -lisz, -lił закруглáти, закрýглювати, -люю, -люєш, закруглйти, -лю́, -лиш, заокрýглювати, заокруглйти.
skrąglenie *n.* закрýглення, заокрýглення.
skrąglić *див.* **skrąglać.**
skredytować, -tuję, -tujesz, -tował кредитувáти, -тýю, -тýєш *(докон.).*
skreślać, skreślić, -lę, -lisz, -lił 1) *(лише докон.)* накрéслити; **~lić** k o ł o накрéслити кóло; 2) *(лише докон.) перен.* змалювáти -лю́ю, -лю́єш; **~lić** e p o k ę змалювáти епóху; 3) *(непотрібне)* викрéслювати, -люю, -люєш, вйкреслити; ◊ *бухг.* **~lić** z r a c h u n k u списáти з рахýнку.
skreślenie *n.* 1) накрéслення; 2) змалювáння; 3) вйкреслення. *Пор.* **skreślać.**
skreślić *див.* **skreślać.**
skrewić, -wię, -wisz, -wił не спрáвдити сподівáнь; не додéржати слóва; підвестй, -ведý, -ведéш *(розм.).*
skręcacz, *lm.* **-cze,** *m., anat. (musculus rotator)* ротáтор, -ра, обертáючий мýскул.
skręcać, skręcić, -cę, -cisz, -cił 1) скрýчувати, -чую, -чуєш, скрутйти, -кручý, -крýтиш; **~cić** p a p i e r o s a скрутйти цигáрку; *перен.* **~cić** ł e b скрутйти гóлову (в'язи); 2) *(про зміну напряму)* повертáти, повернýти, -нý, -неш, звертáти, звернýти; **~cić** n a p r a w o звернýти (повернýти) правóруч (впрáво, напрáво); //**~ się** скрýчуватися, скрутйтися; **~cić się** w k ó ł k o скрутйтися в клубóк; ◊ *розм.* m y ś l a ł e m, ż e **się ~cę** я дýмав, що збожевóлію.
skręcarka *ż., tech.* машйна для скрýчування *(ниток, дроту).*
skręcić *див.* **skręcać.**
skrępować, -puję, -pujesz, -pował (kogo) *bezp., przen.* зв'язáти, -в'яжý, -в'я́жеш (когó).
skrępowany *bezp., przen.* зв'я́заний.
skręt I, **-tu,** *m.* 1) зáкруток, -тка; *(волосся — ще)* кýчер, -ря, лóкон; 2) *(змії)* кільцé, скрýтень, -тня; 3) *(дороги, ріки)* зáворóт, -ту, зáкрут, -ту; n a **~cie** u l i c y на зáворóті (на зáкруті) вýлиці; 4) *фіз. див.* **gwint.**
skręt II, **-tu,** *m., med.* зáворóт, -ту; **~** k i s z e k зáворóт кишóк.
skrętarka *ż., tkac.* сукáльна машйна.
skrętek, -tka, *m. див.* **skrętka** 1.
skrętka *ż.* 1) *(грошей)* рулóн, -ну; 2) *(ниток)* motóк, -тка́; 3) *с.-г.* перевéсло; 4) *(при дверях, вікні)* шпінгалéт.
skrętny спірáльний.
skrętomierz, *lm.* **-rze,** *m., tkac.* вимірник скрýчення пря́жі.
skrob! skrob! *wkrz.* дряп! дряп!

skrob, -biu, *lm.* **-bie,** *m.* *див.* **skrobia.**
skrobacz, *lm.* **-cze,** *m.* *див.* **skrobaczka.**
skrobaczka *ż.* скребачка; *(хір. — ще)* распаторій, -рію.
skrobać, -bię, -biesz, -bał 1) скоблити; *(рідше)* шкрябати, скребти; 2) *кул.* чистити (чищу, чистиш); ~ rybę чистити рибу; 3) *(льон, коноплі)* чесати (чешу, чешеш); 4) *дуб.* пляшувати, -шую, -шуєш; 5) *(перен. жарт.— погано писати)* дряпати; 6) *(тіло)* чесати, чухати; ◊ *жарт.* ~ marchewkę (komu) моркву скромадити (стругати) (кому); //~ się чесатися; *(чесати тіло — звичайно)* чухатися; ~ w głowę чесатися (чухатися) в голову (в потилицю).
skrobadło *n.* *див.* **skrobaczka.**
skrobak *m.* *див.* **skrobaczka.**
skrobanina *ż.* *(в листі тощо)* вишкрябане місце.
skrobanka *ż.* 1) *заст.* кӧрпія; 2) *(мед. розм. — аборт)* вискрібання.
skrobia *ż.* крохмаль, -лю.
skrobiowy крохмальний; ◊ *хім.* guma ~**wa** декстрин, -ну.
skrobipiórek, -rka, *lm.* **-rkowie,** *m., pogardl.* 1) писарина, писарчук, -ка; 2) *(про поганого письменника)* писака.
skrobnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) шкрябнути, скребнути; 2) (kogo) *розм.* луснути, тріснути, молоснути; ◊ ~ kogo po kieszeni витрусити кишеню кому; //~ się тарахнутися, торохнутися, трахнутися (об що, в що).
skrocz, *lm.* **-cze,** *m.* інохідь, -ході.
skrofuliczny *med.* скрофульозний, золотушний.
skrofuły, -łów, *blp., med.* скрофульоз, -зу, золотуха.
skroić, -kroję, -kroisz, -kroił *dok.* *див.* **skrawać.**
skrokietować, -tuję, -tujesz, -tował *sport.* крокірувати, -рую, -руєш *(докон.).*
skrokietowanie *n., sport.* крокірӧвка.
skrom, -mu, *m., myśl.* жир дичини.
skromnie скромно.
skromnisia *ż., iron.* скромниця, преподобниця.
skromnisiostwo *n.* удавана скромність, -ності.
skromniś, *lm.* **-sie,** *m., iron.* скромник.
skromniuchno *pieszcz.* скромненько.
skromniuchny *pieszcz.* скромненький.
skromniusieńki *див.* **skromniuteńki.**
skromniusieńko *див.* **skromniuteńko.**
skromniuteńki 1) *пестл.* скромнесенький; 2) *(дуже скромний)* скромнісінький.
skromniuteńko 1) скромнесенько; 2) скромнісінько. *Пор.* **skromniuteńki.**
skromniutki *pieszcz.* *див.* **skromniuchny.**
skromniutko *pieszcz.* *див.* **skromniuchno.**
skromność *ż.* скромність, -ності.
skromny скромний.
skroniowy скроневий, висковий.
skroń *ż.* скроня, висок, -ска.
skropić *див.* **skrapiać.**
skropienie *n.* окроплення, покроплення.
skroplić *див.* **skraplać.**
skroplony *(про пару)* перетворений в рідину, конденсований.
skroś *przsł.* *див.* **na wskroś.**
skrócenie *n.* 1) скорочення; ~ uzbrojeń скорочення озброєнь; w ~**niu** в скороченні, в скороченому вигляді, скорочено; 2) *див.* **skrót.**
skróciciel, *lm.* **-le,** *m.* той, що скоротив що.
skrócić *див.* **skracać.**
skróś *przsł.* *див.* **na wskroś.**
skrót, -tu, *m.* скорочення; *(слів — ще)* абревіатура; *(короткий виклад чого — ще)* конспект, -ту.

skrótowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* абревіату́ра; ~ **literowy** ініціа́льна абревіату́ра; ~ **sylabowy (grupowy)** поскладова́ абревіату́ра.
skruber *m., tech.* скру́бер, -ра.
skrucha *ż.* каяття́, розка́яння.
skrudlenie *n., roln.* скороді́ння, скоро́дження.
skrudlić, -lę, -lisz, -lił *roln.* скоро́дити, -джу, -диш.
skrupić, -pię, -pisz, -pił змоло́ти на крупу́; //~ **się** змоло́тися на крупу́; ◊ **coś się na kim ~pi** хтось попла́титься за́ що.
skrupula(n)t, *lm.* **-(n)ci,** *m.* скрупульо́зна люди́на.
skrupulatnie скрупульо́зно.
skrupulatność *ż.* скрупульо́зність, -ності.
skrupulatny скрупульо́зний.
skrupuł, -łu, *m.* вага́ння.
skruszały яки́й (що) став крихки́м (ламки́м, м'яки́м). *Пор.* **skruszeć.**
skruszeć, -szeję, -szejesz, -szał, -szeli 1) ста́ти крихки́м (ламки́м); *(про м'ясо)* ста́ти м'яки́м; 2) *перен.* зм'якши́тися; ста́ти покі́рливим.
skruszony яки́й (що) розка́явся.
skruszyć, -szę, -szysz, -szył 1) покриши́ти, -шу́, -шиш, скриши́ти, розкриши́ти; ~**szyć chleb** покриши́ти (розкриши́ти) хліб; 2) *перен., військ.* розби́ти (розіб'ю́, розі́б'єш), розтрощи́ти, -трощу́, -тро́щиш; ~ **wojsko nieprzyjacielskie** розби́ти (розтрощи́ти) воро́же ві́йсько; 3) *(перен. — чиє серце)* зм'якши́ти; ви́кликати в ко́му каяття́ (розка́яння); //~ **się** 1) покриши́тися, розкриши́тися; 2) зм'якши́тися; розка́ятися, -ка́юся, -ка́єшся.
skrutator, *lm.* **-rzy,** *m.* член лічи́льної комі́сії.
skrutynium, *lp. nieodm., lm.* **-nia, -niów,** *n.* підраху́нок голосі́в *(при таємному голосуванні).*
skrwawić, -wię, -wisz, -wił закрива́вити, -влю, -виш; //~ **się** закрива́витися.
skrwawiony закрива́влений.
skryba, -by, *lm.* **-bowie,** *m., pogardl.* писарчу́к, -ка́, писари́на.
skrycie I *przst.* скри́тно, по́тай, по́тайки.
skrycie II, *n. див.* **ukrycie.**
skryć *dok. див.* **ukrywać.**
skrypt, -tu, *m.* 1) руко́пис, -су; 2) *юр.* розпи́ска; ~ **dłużny** боргова́ розпи́ска; 3) конспе́кт ле́кцій.
skrystalizować, -zuję, -zujesz, -zował кристалізува́ти, -зу́ю, -зу́єш *(докон.)*; //~ **się** кристалізува́тися.
skrystalizowanie *ż.* кристалізува́ння *(докон.).*
skrytka *ż.* тайни́к, -ка́; ◊ ~ **pocztowa** пошто́ва скри́нька.
skrytobójca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* таємний уби́вця (уби́вець, убі́йник), уби́вця (убі́йник) з-за ро́гу.
skrytobójczy 1) *(про руку)* яка́ (що) вбиває з-за ро́гу; 2) *(про замах)* зро́блений (учи́нений) з-за ро́гу.
skrytobójstwo *n.* убивство з-за ро́гу.
skrytokwiatowe, -wych, *bot. див.* **skrytopłciowe.**
skrytopłciowe, -wych, *bot. (cryptogamia)* безквітко́ві, -вих, спо́рові.
skrytość *ż.* скри́тність, -ності; ◊ **w ~ci** скри́тно, по́тай, по́тайки.
skryty 1) скри́тний; ~**ta natura** скри́тна вда́ча; 2) *(невідомий загалові)* таємний; ~ **zamach na kogo** таємний за́мах на ко́го; *(секретний)* потаємний, потайни́й; ~**te drzwi** потаємні (потайні́) две́рі, -ре́й; 3) *див.* **ukryty.**
skrytykować, -kuję, -kujesz, -kował розкритикува́ти, -ку́ю, -ку́єш.
skrywać *див.* **ukrywać.**
skrzat, *lm.* **-ty,** *m., pot.* 1) *міф.* домови́к, -ка́, домови́й, -во́го; 2) *жарт.* малю́к, -ка́.
skrzący іскри́стий.

skrzeczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli 1) скрекотáти, -кочý, -кóчеш, скрекотíти, -кочý, -котúш; 2) *(перен. розм. — про незадоволену людину)* кректáти, -кчý, -кчеш.
skrzeczek, -czka, *m., zool.* хом'я́к, -кá.
skrzek I, -ku, *m.* скрéкіт, -коту.
skrzek II, -ku, *m.* ікрá (земновóдних); ~ ż a b i жáб'яча ікрá.
skrzekot, -tu, *m. див.* **skrzek I.**
skrzekotać, -koczę, -koczesz (*rzadziej* **-kotam, -kotasz), -kotał** *див.* **skrzeczeć 1.**
skrzela, *(częściej w lm.)* **-le, -li,** *ż.* зя́бра, -бер.
skrzelodyszny *icht.* якúй (що) дúхає зя́брами.
skrzelowy зя́бровий.
skrzemieniały якúй (що) перетворúвся в крéмінь; стверділий, як крéмінь.
skrzemienieć, -nieje, -niał перетворúтися в крéмінь; ствердíти (ствéрднути), як крéмінь.
skrzep, -pu, *m., med.* згýсток, -тка; ~ k r w i згýсток крóві, тромб, -бу.
skrzepiać, skrzepić, -pię, -pisz, -pił *książ.* підкріплювати, -люю, -люєш, підкріпля́ти, підкріпúти, -плю́, -пúш; покріплювати, покріпля́ти, покріпúти *(рідше);* p o s i ł e k **~pia** їжа підкріпля́є (підкріплює; покріплює, покріпля́є) організм; **//~ się** підкріплюватися, підкріпля́тися, підкріпúтися.
skrzepiający *med.* підкріпнúй, підкріплюючий, підкріпля́ючий.
skrzepić *див.* **skrzepiać.**
skrzepienie *n.* підкріплення; покріплення; ~ o r g a n i z m u підкріплення (покріплення) організму. *Пор.* **skrzepiać.**
skrzeplina *ż., med. (thrombus)* тромб, -бу.
skrzepliwość *ż., chem.* здáтність скипáтися.
skrzepliwy *chem.* здáтний скипáтися.
skrzepłość *ż.* 1) застúглість, -лості; закипілість; 2) закля́клість, задубілість. *Пор.* **skrzepnąć.**
skrzepły 1) якúй (що) застúг, застúглий; закипілий; 2) якúй (що) закля́кнув, закля́клий, якúй (що) задубів, задубілий. *Пор.* **skrzepnąć.**
skrzepnąć, -pnę, -pniesz, -pł, -pli 1) застúгти, -гну, -гнеш, застúгнути; *(про кров — ще)* скипíтися, -пúться; 2) *(від холоду)* закля́кнути, задубíти.
skrzepnięcie *n.* 1) застúгнення, скипіння; 2) закля́кнення, задубіння. *Пор.* **skrzepnąć.**
skrzesać, -szę, -szesz, -sał вúкресати, -крешу, -крешеш; ~ o g i e ń (o g n i a) вúкресати вогню́.
skrzętnie старáнно, дбайлúво; запопáдливо. *Пор.* **skrzętny.**
skrzętność *ż.* старáнність, -ності, дбайлúвість, -вості; запопáдливість. *Пор.* **skrzętny.**
skrzętny старáнний, дбайлúвий; *(ревний)* запопáдливий.
skrzyczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli (kogo) вúлаяти (когó), насварúти, -рю́, -риш (на кóго, когó); **//~ się** накричáтися, -чýся, -чúшся.
skrzyć(się), -rzę, -rzysz, -rzył іскрúтися, яскрíти.
skrzydełko *n., zdr., pieszcz.* крúльце́, крилéчко.
skrzydlaty крилáтий; *перен.* s ł o w a **~te** крилáті словá (*род.* слів).
skrzydło *n.* 1) крилó; p r a w e ~ p a ł a c u прáве крилó палáцу (двірця́); *перен.* o b c i ą ć (p r z y c i ą ć) k o m u **~ła** підрізати (підтя́ти) крúла комý, прибóркати когó; **~ła** w i a t r a k o w e крúла вітрякá; 2) *(у дверях, вікнах)* стýлка; 3) *(лише в мн.) (у капелюшка)* поля́, -лів, крúси, -сів; 4) *військ.* фланг, -гу; ◊ *перен.* o p u ś c i ć **~ła** опустúти рýки.
skrzydłonogie, -gich, *zool.* крилонóгі, -гих.

skrzydłowy 1) який (що) стосу́ється крила́; *(у контексті)* з крила́ то́що; p i ó r o **~we** перо́ з крила́; 2) *військ.* фла́нговий.

skrzydłówka *ż., zool. (clio)* крилопла́вка.

skrzyknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli (kogo) *przest.* склика́ти, -кличу, -кли́чеш (кого́).

skrzyneczka *ż., zdr.* скри́нечка.

skrzynia *ż.* скри́ня; *(з віком — ще)* сунду́к, -ка́; *(без віка — ще)* я́щик; ~ n a k s i ą ż k i я́щик для книг; ◊ *тех.* ~ n u r k o w a кесо́н.

skrzyniarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* скри́нник, сунду́чник.

skrzyniowy скриньови́й, сунду́чний.

skrzynka *ż.* 1) скри́нька; сундучо́к, -чка́; я́щик; *військ.* ~ a m u n i c y j n a заря́дний я́щик; ~ d o l i s t ó w (n a l i s t y) скри́нька для листі́в; ~ n a g a z e t y скри́нька для газе́т; ~ n a o w i e s я́щик для вівса́; ~ n a ś m i e c i (d o ś m i e c i) я́щик для смі́ття́; ~ p o c z t o w a пошто́ва скри́нька; *пор.* **skrzynia;** 2) *тех.* коро́бка; ~ b i e g ó w коро́бка швидкосте́й; ~ p r z e k ł a d n i o w a коро́бка переда́ч.

skrzyp I, **-pu,** *m.* скрип, -пу, рип.

skrzyp II, **-pu,** *m., bot. (equisetum)* хвощ, -ща́.

skrzypaczka *ż.* скрипа́чка.

skrzypce, -piec, *blp.* скри́пка; *перен.* t r z y m a ć p i e r w s z e ~ (g r a ć n a p i e r w s z y c h **~cach,** m i e ć p i e r w s z e ~, p r o w a d z i ć p i e r w s z e ~) гра́ти на пе́ршій скри́пці.

skrzypcowy *muz.* скрипкови́й; k o n c e r t ~ скрипкови́й конце́рт, -ту.

skrzypeczki, -czek, *blp., zdr., pieszcz.* скри́почка.

skrzypecznik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* виробни́к скрипо́к.

skrzypek, -pka, *lm.* **-pkowie,** *m.* скрипа́ль, -ля́, скрипа́ч, -ча́.

skrzypić, -pię, -pisz, -pił скри́пати; ~ d r z w i a m i скри́пати двери́ма (дверми́).

skrzypieć, -pi, -piał, skrzypnąć, -nie, -nął скрипі́ти, -пи́ть, скри́пнути, рипі́ти, ри́пнути; ś n i e g **~pi** p o d n o g a m i сніг скрипи́ть під нога́ми; ◊ *перен.* s p r a w a **~pi** спра́ва кульга́є.

skrzypienie *n.* скрипі́ння, рипі́ння.

skrzypliwy скрипу́чий, рипу́чий.

skrzypnąć *див.* **skrzypieć.**

skrzypnięcie *n.* скрип, -пу, рип.

skrzywdzenie (kogo) *n.* заподі́яння кри́вди (кому́).

skrzywdzić, -dzę, -dzisz, -dził (kogo) скри́вдити, -джу, -диш (кого́), заподі́яти кри́вду (кому́).

skrzywiać, skrzywić, -wię, -wisz, -wił скривля́ти, скри́влювати, -люю, -люєш, криви́ти, -влю́, -виш, скриви́ти; //~ **się** 1) скривля́тися, криви́тися, скри́влюватися, скриви́тися; 2) *(перен. — від невдоволення)* криви́тися, скриви́тися.

skrzywienie *n.* скри́влення; *мед.* ~ k r ę g o s ł u p a скри́влення хребта́ (хребе́тного стовпа́).

skrzywiony скри́влений; ◊ *перен.* m i n a **~na** ки́сла мі́на, ки́сле обли́ччя.

skrzyżować, -żuję, -żujesz, -żował схрести́ти, -хрещу́, -хре́стиш; ~ r ę c e n a p i e r s i a c h схрести́ти ру́ки на гру́дях; ~ s z p a d y схрести́ти шпа́ги (ша́блі); //~ **się** схрести́тися.

skrzyżowanie *n.* схре́щення; ~ d r ó g схре́щення дорі́г, перехре́стя, роздорі́жжя; ◊ *військ.* ~ r o w ó w пересі́чення око́пів

skubać, -bię, -biesz, -bał, skubnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) ску́бти, -бу́, -бе́ш, ску́бати, скубну́ти; **~bać** g ę ś ску́бти (ску́бати) гу́ску; **~bać** t r a w ę ску́бти (ску́бати) траву́; 2) *(лише недокон.) (пір'я)* де́рти, -ру́, -ре́ш, дра́ти; 3) (kogo) *(лише недокон.) перен.* обби́рати, обдира́-

ти; ◊ ~bnąć nauki лизнути науки.

skubanka *ż.* 1) скубана вовна; скубаний шовк, -ку; 2) *заст.* корпія.

skubarka *ż., tech.* машина для вискубування вузликів із сукна.

skubnąć *див.* **skubać.**

skucie *n.* скуття, сковка.

skuć *див.* **skuwać.**

skudlić, -lę, -lisz, -lił *див.* **skudłać.**

skudłać скуйовдити, -джу, -диш; ~ włosy скуйовдити волосся; //~ **się** скуйовдитися.

skudło *ż., bud.* дранка.

skulić, -lę, -lisz, -lił зщулити; *(ноги)* підібгати; //~ **się** зщулитися, скулитися.

skumbria *ż., icht.* скумбрія.

skuner *m., mor.* шхуна.

skunks *m.* 1) *зоол.* скунс; 2) *(лише в мн.)* скунсова шуба.

skunksowy *zool.* скунсовий.

skup, -pu, *m.* скупка, скуповування, скупляння; ◊ *с.-г.* punkt **~pu** зсипний пункт, -ту; plan **~pu** zboża план хлібозаготівель.

Skupczyna *ż., polit. (югославський парламент)* скупщина.

skupiać, skupić, -pię, -pisz, -pił зосереджувати, -джую, -джуєш, зосередити, -джу, -диш; *(збирати в одно місце — ще)* скупчувати, -чую, -чуєш, скупчити; **~piać** myśli, uwagę зосереджувати думки, увагу; **~piać** wojsko зосереджувати (скупчувати) військо; ◊ **~piać** uwagę na sobie звертати на себе увагу; //~ **się** зосереджуватися, зосередитися; скупчуватися, скупчитися; tłumy **~piały się** około swego przywódcy маси зосереджувалися (скупчувалися) навколо свого ватажка; **~pić się** w sobie зосередитися думкою.

skupić I *див.* **skupiać.**

skupić II *див.* **skupywać.**

skupienie I *n.* зосередження; скупчення; ◊ robić co ze **~niem** (w **~niu**) зосереджено робити що; słuchać ze **~niem** uwagi зосереджено слухати. *Пор.* **skupiać.**

skupienie II *n.* скупка.

skupieniec, -ńca, -ńce, *m.* агломерат.

skupiony зосереджений.

skupisko *n.* збрище.

skupować, -puję, -pujesz, -pował *див.* **skupywać.**

skupywacz, *lm.* **-cze,** *m.* скупник.

skupywać, -puję, -pujesz, -pywał, skupić, -pię, -pisz, -pił скуповувати, -вую, -вуєш, скупити, -плю, -пиш.

skurcz I, **-czu,** *m., fiziol.* корч, -чу, судорога.

skurcz II, **-czu,** *m., tech.* усадка.

skurczać, skurczyć, -czę, -czysz, -czył 1) стискати, стискувати, -кую, -куєш, стиснути; *(зводити і перен.)* скорочувати, -чую, -чуєш, скоротити, -рочу, -ротиш; 2) *(дошку від сонця, від дощу)* жолобити, -блю, -биш, пожолобити; 3) *(лише докон.) безос.* покоробити, покорчити; **~czyło** go zupełnie його всього покоробило (покорчило); //~ **się** 1) стискуватися, стискатися, стиснутися; żołądek z głodu **~czył się** шлунок з голоду стиснувся; скорочуватися, скоротитися; dochody jego **~czyły się** його прибутки скоротилися; *(про тканину)* збігатися, збігтися, -біжиться, зсідатися, зсістися (зсядеться); 2) жолобитися, пожолобитися; 3) *(лише докон.)* скарлючитися.

skurczenie (się) *n.* 1) стиснення; скорочення; 2) пожолоблення. *Пор.* **skurczać.**

skurczony скарлючений.

skurczyć *див.* **skurczać.**

skurzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *posp.* скурити, -рю, -риш.

skusić, -szę, -sisz, -sił спокусити, -кушу, -кусиш; //~ **się** спокуситися; ◊ dać się ~ піддатися спокусі.

skuszenie *n.* спокуса.

skutecznie 1) дієво, діюче; ефективно; 2) успішно. *Пор.* **skuteczny.**

skuteczność *ż.* 1) дієвість, -вості, діючість, -чості, дійова́ си́ла; ефекти́вність, -ності; *військ.* ~ o g n i a дійова́ си́ла (ефекти́вність) вогню́; 2) успішність. *Пор.* **skuteczny.**

skuteczny 1) дійовий, діючий; *(що дає результат — ще)* ефекти́вний; l e k a r s t w o ~**ne** ефекти́вні ліки, -ків; *мех.* s i ł a ~**na** m a s z y n y p a r o w e j дійова́ си́ла парово́ї маши́ни; 2) *перен.* успішний.

skutek, -tku, *m.* на́слідок, -дку; n i e m a ~**tku** b e z p r z y c z y n y нема́ (нема́є) на́слідків без причи́ни; p o c i ą g n ą ć z a s o b ą ~**tki** ви́кликати на́слідки; w y w r z e ć n a c o ~ (m i e ć ~, o d n i e ś ć ~) ма́ти ба́жані на́слідки; ◊ a ż d o ~**tku** аж до кінця́; d o j ś ć (p r z y j ś ć) d o ~**tku** (o s i ą g n ą ć ~) здійсни́тися; d o p r o w a d z i ć (p r z y p r o w a d z i ć) c o d o ~**tku** здійсни́ти що; r o b i ć c o z e ~**tkiem** успішно роби́ти що; z a b i e g i b y ł y b e z ~**tku** за́ходи були́ безуспішні.

skuter *m.* 1) *(судно)* ску́тер, -ра; 2) моторо́лер, -ра.

skutkiem (czego) *przyim.* внаслі́док (чо́го), че́рез (що).

skutkować, -kuje, -kowało *(tylko w 3 osobie)* ді́яти; l e k a r s t w o ~**kuje** ліки ді́ють.

skuty ско́ваний, ску́тий.

skuwać, skuć, skuję, skujesz, skuł ско́вувати, -вую, -вуєш, скува́ти (скую́, скуєш).

skuwka *ż.* наконе́чник.

skuzynować się, -nuję, -nujesz, -nował (z kim) поріднитися, породича́тися (з ким).

skwapliwie кваплйво, скваплйво, поква́пно, поспішно.

skwapliwość *ż.* 1) кваплйвість, -вості, поспішливість; 2) охо́та; хіть *(род.* хо́ті) *(розм.). Пор.* **skwapliwy.**

skwapliwy 1) кваплйвий, поспішливий; 2) (na co, do czego) *перен.* охо́чий (до чо́го); ~ d o k ł ó t n i охо́чий до сва́рки.

skwar, -ru, *m.* спе́ка, жара́; спеко́та, жаро́та *(розм.).*

skwarek, -rka, *m.* шква́рка.

skwarka *ż. див.* **skwarek.**

skwarno жа́рко, га́ряче.

skwarny жаркий, гаря́чий.

skwarzenie *n.* жа́рення, сма́ження.

skwarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) *кул. заст.* жа́рити, сма́жити; 2) *(про сонце)* жа́рити, пекти́ (пече́), пали́ти, -лить; //~ **się** 1) жа́ритися, сма́житися; 2) пекти́ся, жа́ритися.

skwaszać, skwasić, -szę, -sisz, -sił завка́шувати, -шую, -шуєш, заква́сити, -ква́шу, -ква́сиш; ◊ *перен.* ~**sić** s o b i e h u m o r зіпсува́ти собі на́стрій.

skwaszony 1) заква́шений; 2) *перен.* ки́слий, ски́слий; ~**na** m i n a ки́сла міна, ки́сле обли́ччя.

skwaśniały ски́слий, проки́слий.

skwaśnieć, -nieje, -niał ски́снути, проки́снути.

skwer, -ru, *m.* сквер, -ру.

skwerzyk *m., zdr.* скве́рик.

skwierczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli 1) *(про гаряче залізо, вапно в воді)* шипі́ти, -пи́ть; 2) *(про сало на вогні)* шкварча́ти, -чи́ть; ś w i e c a ~**czy** свічка шкварчи́ть; 3) *(перен. розм. — про людину)* скиглити; 4) *(про горобців)* цвірінькати, цвіріньча́ти, -чи́ть.

skwierk, -ku, *m.* 1) шипі́ння; 2) шкварча́ння; 3) скиглення; 4) цвірінькання, цвіріньча́ння. *Пор.* **skwierczeć.**

skwitować, -tuję, -tujesz, -tował (kogo) розписа́тися кому́ в оде́ржанні (чого́); ~ k o g o z d ł u g u розписа́тися кому́ в оде́ржанні бо́ргу; //~ **się** (z kim) розрахува́тися, -раху́юся, -раху́єшся, розплати́тися, -пла́чу́ся, -пла́тишся, розквита́тися,

розквитуватися, -тую́ся, -ту́єшся, поквитува́тися (з ким).
slalom, -mu, *m., sport.* сла́лом.
slawista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., filol.* славі́ст.
slawistyczny *filol.* славісти́чний.
slawistyka *ż., filol.* славі́стика.
slejd, -du, *m.* ручна́ пра́ця.
slogan, -nu, *m.* стандартна фра́за.
słabieć, -bieję, -biejesz, -biał, -bieli *див.* **słabnąć.**
słabiuchno *pieszcz. див.* **słabiutko.**
słabiuchny *pieszcz. див.* **słabiutki.**
słabiuteńki 1) *пестл.* слабе́сенький; 2) *(дуже слабий)* слабі́сінький.
słabiuteńko 1) слабе́сенько; 2) слабі́сінько.
słabiutki *pieszcz.* слабе́нький.
słabiutko *pieszcz.* слабе́нько.
słabizna *ż.* 1) пога́ний (слаби́й) твір *(род.* тво́ру); 2) *перен.* дошкульне́ мі́сце.
słabnąć, -bnę, -bniesz, -bł, -bli 1) сла́бнути, сла́бшати, слабі́шати, ослаба́ти; 2) *(про людину)* сла́бнути, ослаба́ти, слабі́ти.
słabo 1) сла́бко; 2) ле́гко; 3) пога́но, сла́бо; 4) сла́бо; кво́ло; 5) нетве́рдо; 6) недоста́тньо тве́рдо; ◊ ~ m i мені́ недо́бре (мло́сно), мене́ б'ють мло́сті. *Пор.* **słaby** 1—4, 6, 7.
słabomyślność *ż.* недоу́мство, слабоу́мство.
słabomyślny недоу́мкуватий, слабоу́мний.
słabosiły слабоси́лий, слабоси́льний.
słabostka *ż.* (do czego) сла́бість, -бості (до чо́го); k a r t y — t o j e g o ~ ка́рти — це його́ сла́бість.
słabość *ż.* 1) сла́бкість, -кості; 2) ле́гкість; 3) сла́бість, -бості; 4) сла́бість; *перен.* m i e ć ~ (do kogo, dla kogo, do czego) ма́ти сла́бість (уподо́бання) (до ко́го, до чо́го); хво́рість, -рості; кво́лість, -лості; 5) безси́лля; 6) нетве́рдість, -дості; 7) недоста́тня тве́рдість. *Пор.* **słaby.**
słabować, -buję, -bujesz, -bował слабува́ти, -бу́ю, -бу́єш, нездужати, хворі́ти.
słabowitość *ż.* хи́рність -ності, хирля́вість, -вості, кво́лість, -лості, слабови́тість, -тості.
słabowity хи́рний, хирля́вий, кво́лий, слабови́тий.
słaby 1) слабки́й; ~ g ł o s слабки́й го́лос, -су; ~ n a z d r o w i u слабко́го здоро́в'я; 2) *(перен. неміцний)* легки́й; **~ba** h e r b a t a легки́й чай *(род.* ча́ю); ~ t y t o ń легки́й тютю́н, -ну; 3) *(перен. — незадовільний)* пога́ний, слаби́й; **~be** o d p o w i e d z i пога́ні (слабі́) відпові́ді, -дей; **~ba** p a m i ę ć пога́на (слаба́) па́м'ять, -ті; 4) *(про людину)* слаби́й; *(недужий — ще)* хво́рий; *(хирний — ще)* кво́лий; ~ n a p ł u c a слаби́й (хво́рий) леге́нями (на леге́ні); 5) (do czego) безси́лий (роби́ти що); ~ d o w a l k i безси́лий боро́тися; 6) (w czym) нетверди́й (у чо́му); ~ w m a t e m a t y c e нетверди́й у матема́тиці; 7) (dla kogo) недоста́тньо тверди́й; o j c i e c b y ł d l a s y n a ~ ба́тько був для си́на недоста́тньо тверди́й; ◊ u d e r z y ć w c z y j ą **~bą** s t r o n ę (u j ą ć k o g o z a **~be** m i e j s c e) ви́користати чию́ сла́бість до чо́го.
słać I, **ślę, ślesz, słał** **сла́ти** (шлю, шлеш).
słać II, **ścielę, ścielesz, słał** стели́ти, -лю́, -лиш; сла́ти (стелю́, сте́леш) *(рідко)*; ◊ ~ g n i a z d o ви́ти (кла́сти) гніздо́; ~ s o b i e d r o g ę d o c z e g o проклада́ти собі́ доро́гу (шлях) до чо́го; //~ **się** стели́тися; сла́тися *(рідко)*; *перен.* ~ d o n ó g k o m u сла́тися до ніг кому́.
słaniać się 1) *(без діла)* тиня́тися, ве́штатися, сновига́ти; 2) *(про непевну ходу)* хита́тися; ◊ ~ n a n o g a c h на нога́х не стоя́ти.

słaniec, **-ńca**, *lm.* **-ńce**, *m.*, *roln.* рóшений льон, -ну, льон-рóшенець (*род.* льóну-рóшенця).
sława *ż.* слáва; c i e s z y ć s i ę d o b r ą **~wą** мáти дóбру слáву, мáти дóбру репутáцію; z ł a **~** недóбра слáва, неслáва; z y s k a ć **~wę** здобýти слáву; ◊ o k r y ć s i ę **~wą** прослáвитися; -влюся, -вишся, услáвитися.
sławetny славéтний, славнозвíсний.
sławić, **-wię**, **-wisz**, **-wił** слáвити, -влю, -виш.
sławnie слáвно.
sławny слáвний; (*знаменитий — ще*) славéтний, славнозвíсний; **~ny** u c z o n y славéтний (славнозвíсний) учéний, -ного; **~ne** z w y c i ę s t w o слáвна перемóга; ◊ t o **~** z ł o d z i e j це вiдóмий злóдій.
słodkawo солодкувáто.
słodkawość *ż.* солодкувáтість, -тості.
słodkawy солодкувáтий.
słodki солóдкий; *перен.* **~kie** w s p o m n i e n i a солóдкі спóгади, -дів.
słodko сóлодко.
słodkobrzmiący солодкозвýчний.
słodkocierpki солодкотерпкúй.
słodkokwaskowaty солодкокислувáтий.
słodkokwaśny солодкокúслий.
słodkomówny солодкомóвний.
słodkość *ż.*, солóдкість, -кості.
słodkowodny прісновóдний.
słodować, **-duję**, **-dujesz**, **-dował** *spec.* солодúти, -джý, -дúш; **~** j ę c z m i e ń солодúти ячмíнь.
słodownia *ż.*, *spec.* солодíвня.
słodownik, *lm.* **-cy**, *m.*, *spec.* 1) солодúльник; 2) (*робітник солодового заводу*) солодóвник.
słodowy солодóвий; c u k i e r **~** солодóвий цýкор, -кру, мальтóза; ◊ p i w o **~we** чóрне пúво.
słodycz *ż.* 1) солóдкість, -кості; 2) (*перен.*) насолóда; 3) (*лише в мн.*) сóлодощі, -щів, лáсощі.
słodyś, *lm.* **-sie**, *m.*, *pogardl.* підлúза, підлúзник.
słodzić, **-dzę**, **-dzisz**, **-dził** 1) підсолóджувати, -джую, -джуєш; 2) *перен.* усолóджувати; 3) *спец.* солодúти, -джý, -дúш.
słodzień, *lm.* **-nie**, *m.*, *bot.*, *farm.* (*glycyrrhiza*) солодéць, -дця́, солóдкий кóрінь (*род.* кóреня), локрúця.
słodziny, **-dzin**, *blp.* вúчавки з сóлоду.
słodziuchno *pieszcz.* *див.* **słodziutko.**
słodziuchny *pieszcz.* *див.* **słodziutki.**
słodziusieńki *див.* **słodziuteńki.**
słodziusieńko *див.* **słodziuteńko.**
słodziuteńki 1) *пестл.* солодéсенький; 2) (*дуже солодкий*) солодíсінький.
słodziuteńko 1) солодéсенько; 2) солодíсінько. *Пор.* **słodziuteńki.**
słodziutki *pieszcz.* солодéнький.
słodziutko *pieszcz.* солодéнько.
słodzony підсолóджений.
słoiczek, **-czka**, *m.*, *zdr.* бáночка.
słoik *m.* бáнка.
słoikowaty схóжий на бáнку, подíбний до бáнки.
słojować, **-juję**, **-jujesz**, **-jował** *tech.* навóдити прóжилки на дéрево, мáрмур.
słojowaty з прóжилками; **~** k a m i e ń кáмінь з прóжилками.
słoma *ż.* солóма; m o ś c i ć (w y k ł a d a ć) c o **~mą** вистеляти що солóмою; ◊ *прик.* m ł ó c i ć **~mę** переливáти з пустóго в порóжнє.
słomian, **-nu**, *m.*, *bot.* (*carpesium*) карпéзій.
słomianka *ż.* 1) солóм'яна рогóжа; 2) солóм'яний капелюх, бриль, -ля́.
słomiany солóм'яний; **~** d a c h солóм'яна покрíвля, стрíха; **~** k o l o r солóм'яний (пáльовий) кóлір, -льору; *присл.* l e p s z a **~na** z g o d a, n i ż z ł o t y p r o c e s крáща солóм'яна згóда, ніж золотá звáда; *перен. розм.* **~na** w d o w a солóм'яна вдовá; *перен. розм.* **~** w d o w i e c солóм'яний вдівéць, -вця́; ◊ *перен.*

~ ogień скороминуще захоплення (чим).
słomiasty 1) солом'ястий; nawóz ~ солом'ястий гній (*род.* гною); 2) *див.* **słomiany.**
słominka *ż.; zdr., pieszcz.* соломинка.
słomka I *ż., zdr.* соло́[і]мка.
słomka II *ż., orn. див.* **słonka.**
słomkowy солом'яний; kapelusz ~ солом'яний капелюх (*жіночий;* капелюшок, -шка), бриль, -ля.
słonawy солонуватий.
słoneczko *n., pieszcz.* сонечко, соненько.
słonecznie сонячно.
słonecznieć, -nieje, -niał *poet.* сяяти.
słonecznik *m.* соняшник.
słonecznikowy соняшниковий; olej ~ соняшникова олія.
słoneczność *ż.* сонячність, -ності.
słoneczny сонячний; dzień ~ сонячний день (*род.* дня); kąpiele ~**ne** сонячні ванни (*род.* ванн); *мед.* porażenie ~**ne** сонячний удар, -ру; strona ~**na** сонячний бік (*род.* боку), сонячна сторона, відсоння; układ ~ сонячна система.
słoni *див.* **słoniowy.**
słoniątko *n., zdr., pieszcz.* слонятко.
słonić, -nię, -nisz, -nił *див.* **osłaniać** 1.
słonieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli ставати солоним.
słonik I *m., zdr.* слоник.
słonik II *m., ent. (curculionida)* свинка, довгоносик.
słonina *ż.* сало.
słoniniak *m., med. (steatoma)* жировий опух, -ху.
słoniniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m., min.* жировик, -ка.
słoninka *ż., pieszcz.* сальце.
słoniowacizna *ż., med.* слоновість, -вості, слонова хвороба.
słoniowatość *ż., med. див.* **słoniowacizna.**
słoniowaty схожий на слона, подібний до слона.
słoniowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., min. див.* **słoniniec.**
słoniowy слоновий.
słonka *ż., orn. (scolopax rusticola)* вальдшнеп, валюшень, -шня.
słonko *n., pieszcz.* сонечко, соненько.
słono 1) солоно; 2) *перен.* дуже дорого; ◊ ~ co (za co) zapłacić втридорога заплатити за що.
słonomiar, -ru, *m., spec.* ареометр для мірення солоності.
słoność *ż.* солоність, -ності.
słony 1) солоний; (*перен. розм. — анекдот — ще*) масний, сальний; kąpiel ~**na** солона ванна; 2) (*перен. розм. — про ціну*) надмірно високий.
słoń, *lm.* **-nie,** *m.* слон, -на; (*шах. — ще*) офіцер, -ра; *прик.* robić z muchy ~**nia** робити з мухи слона.
słońce *n.* сонце; ◊ pod ~**cem** nie masz lepszego człowieka немає на світі кращої людини; *перен.* porywać się z motyką na ~ братися за щось нездійсненне.
słota *ż.* сльота, мокротеча.
słotny сльотавий.
Słowacja *ż.* Словаччина.
słowacki словацький.
Słowaczka *ż.* словачка.
Słowak, *lm.* **-cy,** *m.* словак.
Słowenia *ż.* Словенія.
Słoweniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* словенець, -нця.
Słowenka *ż.* словенка.
słoweński словенський.
Słowianin, *lm.* **-wianie, -wian,** *m.* слов'янин.
słowianizm, -mu, *m., filol.* слов'янізм, -му.
Słowianka *ż.* слов'янка.
słowianofil, *lm.* **-le,** *m., hist.* слов'янофіл.
słowianofilski *hist.* слов'янофільський.
słowianofilstwo *n., hist.* слов'янофільство.
słowianoznawca, *lm.* **-cy,** *m.* слов'янознавець, -вця.

słowianoznawstwo *n.* слов'янознавство.
słowianożerca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., hist.* слов'янофоб.
słowianożerczy *hist.* слов'янофобський.
słowiański слов'янський.
słowiańskość *ż.* слов'янський характер чогó.
słowiaństwo *n.* слов'янство.
słowiańszczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli слов'янізувáтися, -зýюся, -зýєшся.
słowiańszczenie(się) *n.* слов'янізáція.
słowiańszczyć, -czę, -czysz, -czył слов'янізувáти, -зýю, -зýєш; //~ **się** слов'янізувáтися.
słowiańszczyzna *ż.* слов'янщина.
słowiczek, -czka, *m., zdr., pieszcz.* соловéйко.
słowiczę, -częcia, *lm.* **-częta, -cząt,** *n.* 1) *зменш.* соловеня́, -ня́ти, солов'я́, -в'я́ти; 2) *пестл.* соловеня́тко, солов'я́тко.
słowiczka *ż.* солов'їха.
słowiczy солов'їний.
słowik *m.* соловéй, -в'я́.
słownictwo *n.* лéксика, лекси́чний склад, -ду.
słowniczek, -czka, *m., zdr.* словничóк, -чкá.
słownie словáми, на словáх, словéсно.
słownik *m.* словни́к, -кá.
słownikarski лексикографíчний.
słownikarstwo *n.* лексикогрáфія.
słownikarz, *lm.* **-rze,** *m.* словникáр, -ря́, лексикóграф.
słownikowy словникóвий; p o d s t a w o w y z a s ó b ~ основни́й словникóвий фонд, -ду.
słowność *ż.* додéржування слóва.
słowny 1) словéсний; o b e l g a ~**na** словéсна обрáза; 2) *перен.* яки́й (що) додéржує слóва; b y ć ~**nym** додéржувати слóва.
słowo *n.* 1) слóво; (j e d n y m) ~**wem** слóвом, одни́м слóвом, однó слóво; a n i ~**wa** ні (áні) слóва; c o d o ~**wa** (~ w ~) слóво в слóво; c o f n ą ć ~ взя́ти назáд слóво; c z c z e ~**wa** пустí словá; d a r ~**wa** дар слóва; d a w a ć k o m u ~ n a c o давáти комý слóво на щo; d o t r z y m a ć ~**wa** додéржати слóва; ~ h o n o r u слóво чéсті; i n n y m i ~**wy** íншими словáми, інáкше кáжучи; *перен.* **słów** b r a k u j e n a c o слів бракýє для чóго; *перен.* n i e d a ć k o m u d o j ś ć d o ~**wa** не дáти комý слóва сказáти; *перен. розм.* n i e d a ć k o m u d o b r e g o ~**wa** не промóвити до кóго дóброго слóва; n i e m i e ć **słów** n a o k r e ś l e n i e c z e g o не знахóдити слів, щоб вислóвити що; n i e m i e ć d l a k o g o **słów** не мáти слів похвали́ для кóго; n i e m ó c p r z y j ś ć d o ~**wa** не мáти змóги слóва сказáти; o d ~**wa** d o ~**wa** слóво за слóвом; o d j e d n e g o ~**wa** з одногó слóва; o z w a ć s i ę (z a g a d n ą ć, z a c z ą ć) w t e ~**wa** обізвáтися (почáти) таки́ми словáми (отáк); p o c h w y t y w a ć (c h w y t a ć, ł a p a ć) k o g o z a ~**wo** лови́ти когó на слóві; r o b i ć c o p o d ~**wem** h o n o r u роби́ти що на слóво чéсті; *перен.* r z u c a ć ~**wa** n a d a r m o (n a p r ó ż n o, p r ó ż n o) ки́дати словá на вíтер; *перен.* t r a c i ć ~**wa** n a d a r m o (n a p r ó ż n o) дарéмно (мáрно) витрачáти словá; *перен.* t r z y m a ć k o g o z a ~ зв'язáти когó слóвом; w d w u ~**wach** у двох словáх; w i e r z y ć k o m u n a ~ вíрити комý на слóво; w y m y ś l a ć o d o s t a t n i c h **słów** лáяти(ся) остáнніми словáми; z a m i e n i ć m i ę d z y s o b ą k i l k a **słów** обміня́тися (де)кількомá словáми; z a m k n ą ć c o w ~**wach** (w ~**wa**) ви́разити що словáми; z ł a m a ć ~ порýшити (зламáти) слóво; *перен.* ż y w e ~ живé слóво; 2) *грам.* дієслóво; ◇ c e d z i ć ~**wa** цíди́ти крізь зýби; n a t e ~**wa** на це; *перен. розм.* n i e

śmieć pisnąć **~wa** не сміти пікнути (писнути).
słoworóbstwo *n., lekc.* кування слів.
słoworód, -rodu, *m., przest. див.* **etymologia.**
słowotwórczy *gram.* словотво́рчий.
słowotwórstwo *n., gram.* словотвір, -тво́ру.
słowozbiór, -zbioru, *m.* реє́стр словника́.
słód, słodu, *m.* со́лод, -ду.
słój I, **słoju** *a.* **słoja,** *lm.* **słoje,** *m.* 1) шар, -ру; 2) *(у дереві, мармурі)* про́жилок, -лка, про́жилка, жилка.
słój II, **słoja,** *lm.* **słoje,** *m.* вели́ка ба́нка.
słówko *n., zdr.* 1) слівце́, слове́чко; 2) *(лише в мн.)* слова́ (*род.* слів); wypisać niemieckie **~ka** ви́писати німе́цькі слова́.
słuch, -chu, *m.* 1) слух, -ху; *муз.* **~** absolutny абсолю́тний слух; *муз.* grać ze **~chu** гра́ти по слу́ху; natężyć **~** напру́жити слух; *муз.* nie mieć **~chu** не ма́ти слу́ху; *перен.* w **~** się zamienić перетвори́тися на слух; 2) (o kim, o czym) чу́тка, по́голос, -су, поголо́ска (про ко́го, про що); **~** chodzi (krążą **~chy**) (o kim, o czym) іду́ть чутки́, іде́ чу́тка (поголо́ска, по́голос) (про ко́го, про що); dochodzą nas **~chy** до нас дохо́дять чутки́ (поголо́ски); znać co ze **~chu** зна́ти що з чуто́к (з чу́тки); 3) *(лише в мн.) мисл.* за́ячі ву́ха (*род.* вух); ◊ **~** zaginął o kim хтось про́пав бе́звісти.
słuchacz, *lm.* **-cze,** *m.* слуха́ч, -ча́; **~** radiowy радіослуха́ч; wolny **~** ві́льний слуха́ч.
słuchaczka *ż.* слуха́чка; wolna **~** ві́льна слуха́чка.
słuchać 1) слу́хати; **~** wykładów слу́хати ле́кції; 2) *(бути послушним)* слу́хати(ся); **~** rady слу́хати(ся) чиє́ї пора́ди; święcie (ślepo) **~** kogo slі́по слу́хати(ся) кого́; //**~ się** (kogo) слу́хати(ся) (кого́).
słuchawka *ż.* 1) телефо́нна тру́бка; 2) *мед.* стетоско́п; 3) *(звичайно в мн.) радіо.* наву́шники, -ків.
słuchomierz, *lm.* **-rze,** *m., med.* аудіо́метр, -ра.
słuchowisko *n., rad.* радіомонта́ж, -жу́.
słuchowy слухови́й; *анат.* nerw **~** слухови́й нерв; trąbka **~wa** слухова́ тру́бка.
sługa I, **sługi,** *lm.* **słudzy,** *m., przest.* слуга́; ◊ **~** uniżony! *(заст. — привітання)* моє́ поважа́ння (шанува́ння)!
sługa II *ż. див.* **służąca.**
sługus, *lm.* **-sy** *a.* **-si,** *m., pogardl.* лаке́й; *(перен. — ще)* прислу́жник.
słup *m.* 1) стовп, -па́; *перен.* **~** dymu стовп ди́му; **~** graniczny а) межови́й стовп; б) прикордо́нний стовп; **~** milowy верстови́й стовп; *анат.* **~** (stos) pacierzowy хребе́тний стовп; stoi jak **~** стої́ть, як стовп; **~** telegraficzny телегра́фний стовп; 2) *архіт.* коло́нна; ◊ **~** barierowy ту́мба; koń staje **~pa** кінь стає́ ди́бки; stanąć **~pem** остовпі́ти.
słupek, -pka, *m.* 1) сто́впчик; 2) *бот.* сто́впчик.
słupiasty стовпува́тий.
słupiec, -pca, *lm.* **-pce,** *m.* 1) *буд.* стоя́к, -ка́; *тех.* стоя́н, -на́; 2) *див.* **słup** 1.
słupieć, -pieję, -piejesz, -piał, -pieli стоя́ти, як стовп, стовби́чити.
słupkowie *n., bot.* тичи́нки, -нок.
słupkowy *bot., min.* стовпча́стий.
słupowy стовпови́й.
słusznie слу́шно; пра́вильно; to mu się **~** należy це йому́ слу́шно (по пра́ву) нале́жить. *Пор.* **słuszny** 1.
słuszność *ż.* слу́шність, -ності; пра́вильність; ◊ mieć **~** ма́ти ра́цію, бу́ти пра́вим; oddać (przyznać) komu **~** ві-

знати чию правоту. *Пор.* **słuszny** 1.
słuszny 1) слушний; *(справедливий—ще)* правильний; ~ czas слушний час, -су; **~na** uwaga правильне (слушне) зауваження; **~ne** żądanie правильна (слушна) вимога; 2) *(про зріст)* високий; **~nego** wzrostu високий на зріст.
służalczo *pogardl.* раболіпно, полакейському, по-лакейськи, сервільно.
służalczość *ż., pogardl.* раболіпство, лакейство, сервілізм, -му.
służalczy *pogardl.* раболіпний, лакейський, сервільний.
służalec, -lca, *lm.* **-lcy,** *m., pogardl. див.* **sługus.**
służalstwo *n., див.* **służalczość.**
służąca, -cej, *ż.* служниця, наймичка.
służący, -cego, *lm.* **-cy,** *m.* слуга.
służba *ż.* 1) служба; ~ bezpieczeństwa служба безпеки; *військ.* ~ czynna дійсна служба; *військ.* ~ dozorcza караульна служба; iść do **~by** (w **~bę,** na **~bę**) iти на службу; iти в найми; ~ łączności служба зв'язку; podziękować za **~bę** (wypowiedzieć **~bę**) подати заяву про звільнення із служби; przyjąć **~bę** u kogo прийняти службу в кого; *зал.* ~ ruchu служба руху; sprawiać (pełnić) **~bę** нести службу; turnus **~by** черговість служби; ~ wojskowa військова служба; wstąpić do **~by** стати на службу; ~ zaopatrzenia служба постачання; zdawać **~bę** передавати службу; ~ zdrowia санітарна служба; ~ zwiadowcza розвідувальна служба; 2) *зб.* слуги *(род.* слуг); *іст.* двірня, челядь, -ді; ◇ być w **~bie** u kogo служити в кого; *військ.* ~ dzienna добовий наряд, -ду; *військ.* ~ intendencka інтендантство.
służbista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., pot.* службіст.
służbistość *ż., pot.* старанність (акуратність) у виконуванні службових обов'язків.
służbisty *pot.* старанний (акуратний) у виконуванні службових обов'язків.
służbodawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., przest.* наймач, -ча, роботодавець, -вця.
służbowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., przest.* службовець.
służbowy службовий.
służebna, -nej, *ż., przest.* служниця.
służebnica *ż., przest. див.* **służebna.**
służebniczka *ż., przest. див.* **służebna.**
służebność *ż., praw. przest. див.* **serwitut.**
służebny *див.* **służbowy.**
służenie *n.* служіння.
służyć, -żę, -żysz, -żył служити, -жу, -жиш; *(церк. — ще)* правити, -влю, -виш; ~ ojczyźnie служити батьківщині; ~ w wojsku служити в армії; ◇ **~żę!** до послуг! ~ do stołu прислуговувати (прислужувати) за столом; ~ komu radą, pomocą не відмовляти кому поради, допомоги (в пораді, в допомозі); takie potrawy dzieciom nie **~żą** такі страви не є корисні для дітей; zdrowie mu **~ży** він здоров.
słych: ani ~chu, ani dychu ні слуху, ні духу.
słychać *(tylko w bezokoliczniku)* 1) чути, чувати; co ~ u ciebie? що в тебе чувати? ~ krzyk чути крик; 2) *(вставне слово)* кажуть; іде (є) чутка; ~, że będzie... кажуть (іде чутка), що буде...
słychiwać, -wał *(не раз, часто)* чувати, -вав.
słynąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli славитися, -влюся, -вишся (чим); ~ muzycznym talentem славитися музичним хистом.

słynny славнозвісний, славетний.
słyszalność *ż.* чутність, -ності.
słyszalny чутний.
słyszeć, -szę, -szysz, -szał, -szeli чути; *(про здивування)* c o j a ~**szę**? що я чую? невже? *перен.* ~, j a k t r a w a r o ś n i e чути, як трава росте; n i e c h c i e ć ~ (o kim, o czym) і чути не хотіти (про кого, про що); ◊ d a ć s i ę ~ почутися; n i e d o b r z e ~ недочувати.
słyszenie *n.* слух, -ху; ◊ w i e m o t y m z e ~**nia** знаю про це з чуток (з чутки).
smacznie смачно; ~ g o t o w a ć смачно варити; ~ j e ś ć смачно їсти (їм, їси); ◊ ~ s p a ć спати солодким сном.
smaczność *ż.* приємний смак, -ку.
smaczny смачний; ~**nego!** приємного (доброго) апетиту! смачного! ◊ *перен.* ~ k ą s e k ласий шматочок, -чка; *перен.* ~ s e n солодкий сон (*род.* сну).
smagać, smagnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) хльостати, хльоснути; *(батогом — ще)* хвиськати, хвиснути, стьобати, стьобнути, шмагати, шмагнути; ~**gać** k o n i a b i c z e m хльостати (хвиськати, стьобати, шмагати) коня батогом; 2) *(лише недокон.)* *(перен. — про сильний дощ)* періщити; *(про вітер)* шмагати; w i a t r ~**gał** o b l i c z e вітер шмагав в обличчя (в лице).
smagławość *ż.* смуглястість, -тості, смаглюватість.
smagławy смуглястий, смаглюватий.
smagłość *ż.* смуглявість, -вості, смаглість, -лості, смуглість.
smagły смуглявий, смуглий, смаглий.
smagnąć *див.* **smagać.**
smak, -ku, *m.* 1) смак, -ку; *(перен. — ще)* уподобання; d o b i e r a ć s o b i e c o d o ~**ku** підбирати (добирати) собі що до смаку; m i e ć d o b r y ~ мати добрий смак; *перен.* ~ e s t e t y c z n y естетичний смак; *перен.* m i e ć w c z y m ~ мати уподобання (смак) до чого; n a b i e r a ć ~**ku** d o c z e g o добирати смаку до чого; n a b i e r a ć ~**ku** o d c z e g o одержувати хороший смак від чого; *перен.* n i e d o ~**ku** не до смаку, не до вподоби; *перен.* p r z y p a ś ć d o ~**ku** припасти до смаку (до вподоби); *перен.* t o m u n i e w ~ p o s z ł o це було йому не до смаку (не до вподоби); 2) *перен.* апетит, -ту; j e ś ć z e ~**kiem** їсти з апетитом; ~**ku** a n i t r o c h ę d o j a d ł a нітрохи апетиту; ◊ o b e j ś ć s i ę (o b y ć s i ę, o b l i z a ć s i ę) ~**kiem** піймати (вхопити) облизня.
smakołyk *(częściej w lm.)* **-ki, -ków,** *m.* ласощі, -щів.
smakosz, *lm.* **-sze,** *m.* гурман, гастроном.
smakoszostwo *n.* гурманство.
smakować, -kuję, -kujesz, -kował 1) *(лише в 3 особі)* смакувати, -кує, припадати до смаку; o b i a d m u ~**wał** йому смакував (припав до смаку) обід; 2) *(пробувати)* куштувати, -тую, -туєш, кушати; ~ w i n a куштувати (кушати) вина; 3) (co, w czym) *перен.* смакувати (що); ~ w ż a r t a c h смакувати жарти; ◊ t o ~**kuje** j a k a n a n a s в цьому смак ананаса.
smakowicie смачно; смаковито. *Пор.* **smakowity.**
smakowity смачний; *(розм. — ще)* смаковитий.
smakowy смаковий; *анат.* b r o d a w k i ~**we** смакові сосочки, -ків.
smalec, -lcu, *m.* смалець, -льцю.
smalić, -lę, -lisz, -lił смалити, -лю, -лиш; *перен. розм.* ~ c h o l e w k i d o d z i e w c z y n y смалити халяви до дівчини; *розм.* ~ l u l k ę смалити люльку.
smalony: duby ~**ne** *pot.* теревені, -нів.

smalta *ż., tech.* смáльта.
smar, -ru, *m.* мастúло; ~ d o w a g o n ó w мастúло для вагóнів; ◊ ~ d o k ó ł колóмазь, -зі.
smardz, *lm.* **-dze,** *m., bot. (morchella)* змóршка.
smarkacz, *lm.* **-cze,** *m., pot.* шмаркáч, -чá.
smarkać(się), -rkam, -rkasz, *(a.* **-rczę, -rczesz), -rkał** *wulg.* 1) розпускáти сóплі; 2) *перен.* мáти нéжить.
smarkata, -tej, *ż., pot.* шмаркáчка.
smarkaty *pot.* соплúвий, шмаркáтий, зашмáрканий.
smarki, -ków, *blp., wulg.* сопля́кú, -ків, сóплі, -пель, шмáрклі, -лів.
smarkula *ż., pot. див.* **smarkata.**
smarność *ż., tech.* маслянúстість, -тості.
smarowacz, *lm.* **-cze,** *m., spec.* мастúльник.
smarować, -ruję, -rujesz, -rował 1) мáзати (мáжу, мáжеш); *(прям. — ще)* мастúти (мащý, мáстиш); *(маслом — ще)* намáзувати, -зую, -зуєш; *(перен. — одежу тощо — ще)* бруднúти; 2) *(перен. розм. — про погане письмо, малювання)* мáзати, мазю́кати; 3) (kogo) *перен. розм.* підмáзувати (когó), давáти хабаря́ (комý); ◊ *перен. розм.* ~ s k ó r ę k o m u сíкти (шмагáти, пáрити, шпáрити) когó.
smarowidło *n. див.* **smar.**
smarownica *ż., tech.* масля́нка.
smarowniczy *spec.* мастúльний.
smarownik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* мастúльник.
smarowny *spec.* мастúльний; ◊ o l e j ~ мастúло.
smarowóz, -woza, *lm.* **-wozy,** *m., spec. див.* **smarownik.**
smarowy *spec.* мастúльний; ◊ o l e j ~ мастúло.
smażenina *ż.* жáрена стрáва.
smażony жáрений, смáжений.
smażyć, -żę, -żysz, -żył 1) жáрити, смáжити; 2) *(варення)* варúти, -рю́, -риш; //~ **się** 1) жáритися, смáжитися; 2) варúтися.

smerda *m. i ż., pogardl.* 1) *див.* **smarkacz;** 2) *див.* **smarkata.**
smęcić *poet. див.* **smucić.**
smętarz *m., poet. див.* **cmentarz.**
smętek *m., poet. див.* **smutek.**
smętnie *poet. див.* **smutnie.**
smętny *poet. див.* **smutny.**
smoczek I, -czka, *m.* 1) *(для немовлят)* сóска; 2) *(у комах)* хоботóк, -ткá.
smoczek II, -czka, *m., zdr.* невелúчкий дракóн.
smoczę, -częcia, *lm.* **-częta, -cząt,** *n., zdr.* маля́ дракóна.
smocznik *m., icht. (trachinus)* мóрський дракóн.
smoczy дракóновий.
smoczydrzew, -wu, *m. див.* **smokowiec.**
smok I *m.* дракóн; *(міф. — ще)* змій.
smok II *m., tech. (для переливання рідини)* сифóн, лíвер, -ра; *(в насосі)* пóршень, -шня.
smoking *m.* смóкінг.
smokowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bot. (dracaena)* драцéна.
smoktać, -ktam, -ktasz *(a.* **-kczę, -kczesz), -ktał** 1) смоктáти, -кчý, -кчеш; 2) *див.* **cmokać.**
smolak I, *lm.* **-ki,** *m.* смолúста (соснóва) скíпка.
smolak II, *lm.* **-cy,** *m. див.* **smolarz.**
smolany смоля́нúй; ~**na** b e c z k a смоля́нá бóчка.
smolarnia *ż.* смоля́рня, смолокýрня, смоловáрня.
smolarski смолокýрний.
smolarstwo *n.* смоля́рство.
smolarz, *lm.* **-rze,** *m.* смоля́р, -рá, смолокýр, -ра, смоловáр, -ра.
smolasty *див.* **smolisty.**
smolić, -lę, -lisz, -lił 1) смолúти, -лю́, -лиш; 2) *перен.* бруднúти, каля́ти, мáзати (мáжу, мáжеш); 3) *жарт.* дýдлити; ~ g o r z a ł k ę дýдлити горíлку.
smolistość *ż.* смолúстість, -тості.
smolisty смолúстий; ~**te** p o w i e t r z e смолúсте повíтря.
smolność *ż.* смоля́ність, -ності.

smolny смоляний; **~na** b e c z k a смоляна бочка.
smoluch, *lm.* **-chy,** *m., posp.* нечепура, нечупара, замазура.
smoła *ż.* смола; ~ z i e m n a земляна смола; ◊ ~ a s f a l t o w a гудрон, -ну; *перен. розм.* m i e ć **~łę** w r ę k u бути злодійкуватим, мати довгі руки.
smołowany просмолений.
smołowcowy асфальтовий.
smołowiec, **-wca,** *lm.* **-wce,** *m.* асфальт, -ту.
smołownia *ż. див.* **smolarnia.**
smołowy смоловий.
smółka *ż., bot. див.* **firletka.**
smrek *m.* смерека.
smrodliwie смердюче.
smrodliwość *ż.* смердючість, -чості.
smrodliwy смердючий, зловонний, вонючий.
smród, -rodu, *m.* сморід, -роду.
smucić, -cę, -cisz, -cił смутити, -мучу, -мутиш, засмучувати, -чую, -чуєш; //~ **się** (z czego, czym) сумувати, -мую, -муєш (з приводу чого).
smug, -gu, *m.* смуга луки.
smuga *ż.* смуга; *(вузька частина простору — ще)* стяга; *(в живописі — ще)* штрих -ха; **~gi** n a c i e l e смуги на тілі; ~ ś w i a t ł a смуга (стяга) світла.
smugowaty смугастий.
smugowy *wojs.* трасуючий.
smukleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli ставати стрункім.
smukłość *ż.* стрункість, -кості.
smukły стрункий.
smutek, -tku, *m.* сум, -му, смуток, -тку; w **~tku** p o g r ą ż o n y з глибоким сумом.
smutnie *див.* **smutno.**
smutnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli смутніти, ставати сумним (смутним).
smutno сумно, смутно; r o b i s i ę k o m u ~ стає кому сумно (смутно).
smutny сумний, смутний; **~ne** n a s t ę p s t w a сумні наслідки, -ків.
smuż, -żu, *lm.* **-że,** *m., myśl.* заяча шкурка.
smużka *ż., zdr.* смужка; стяжка. *Пор.* **smuga.**
smycz *ż., myśl.* швора, шворка, смик, -ка; ◊ *перен.* w o d z i ć (t r z y m a ć) k o g o n a **~czy** водити (тримати) кого на повідку.
smyczek, -czka, *m., muz.* смичок, -чка.
smyczkowy *muz.* смичковий; ◊ k w a r t e t ~ струнний квартет, -ту.
smyk I, *m.* 1) *розм.* молокосос, шмаркач, -ча; 2) *див.* **smyczek.**
smyk II *predyk.* 1) шусть! шасть! o n ~ d o d o m u! він шусть додому! 2) *(нагло схопити)* хап!
smyknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) *розм.* дременути, чкурнути; 2) *(розм. — про крадіжку)* потягнути, потягти, -гну, -гнеш, поцупити, -плю, -пиш.
smyrgać, smyrgnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *pot.* 1) шпурляти, шпурнути, швиргати, швиргонути; 2) *(лише докон.)* шмигнути.
snadnie *arch.* легко.
snadno *arch. див.* **snadnie.**
snadny *arch.* легкий; **~na** t o r z e c z це річ легка.
snadź *wyr. wtr., książ.* мабуть.
snajper, *lm.* **-rzy,** *m., wojs., sport.* снайпер, -ра.
snob, *lm.* **-bi,** *m.* сноб.
snobizm, -mu, *m.* снобізм, -му.
snop *m.* сніп *(род.* снопа); *перен.* ~ ś w i a t ł a сніп світла; **~py** w i ą z a ć в'язати снопи.
snopek, -pka, *m., zdr.* снопик, сніпок, -пка; w i ą z a ć c o w **~pki** в'язати що в сніпки.
snopowiązałka *ż., roln.* снопов'язалка.
snowacki *tkac.* снувальний.
snowacz, *lm.* **-cze,** *m., tkac.* снувальник.
snowaczka *ż., tkac.* снувальниця.

snować, snuję, snujesz, snował *див.* **snuć.**
snowadło *n., tkac.* снува́льний бараба́н, мотови́ло.
snowalnia *ż., tkac.* 1) снува́льний цех, -ху; 2) *див.* **snowidło.**
snowarka *ż., tkac.* снува́льна маши́на.
snowidło *n., tkac.* мотови́ло.
snowidz, *lm.* **-dzowie,** *m.* снови́дець, -дця.
snucie *n., tkac.* снува́ння.
snuć, snuję, snujesz, snuł 1) *текст.* снува́ти (сную́, снує́ш); набира́ти осно́ву; 2) *(нитку)* пря́сти (пряду́, пряде́ш); ◊ *перен.* ~ d o m y s ł y роби́ти припу́щення; *перен.* ~ m a r z e n i a порина́ти в мрі́ї; *перен.* ~ m y ś l i загли́блюватися в думки́; *перен.* ~ p l a n y укладати (будува́ти) пла́ни; //~ **się** снува́ти(ся); *перен.* r ó ż n e m y ś l i **snują** m i **się** w g ł o w i e різні думки́ сную́ть(ся) у мої́й голові́; m n ó s t w o l u d z i **snuje się** p o u l i c a c h бага́то люде́й снує́ по ву́лицях.
snycernia *ż.* різьбя́рська (різьба́рська) майсте́рня.
snycerski різьбя́рський, різьба́рський.
snycerstwo *n.* різьбя́рство, різьба́рство.
snycerszczyzna *ż.* різьбя́рські (різьба́рські) ви́роби, -бів.
snycerz, *lm.* **-rze,** *m.* різьбя́р, -ра́, різьба́р, -ря́.
sobek, -bka, *lm.* **-bki,** *m.* себелю́бець, -бця.
sobiepan, *lm.* **-nowie,** *m.* сам собі́ хазя́їн.
sobiepaństwo *n., pot.* сваві́лля, сваво́ля, сваві́льство.
sobkostwo *n.* себелю́бство.
sobkowicz, *lm.* **-cze,** *m.* *див.* **sobek.**
sobkowski себелю́бний.
soboli *див.* **sobolowy.**
sobolowy соболе́вий.
sobota *ż.* субо́та.
sobotni субо́тній.
sobotnik *m.* субо́тник; ~ k o m u n i s t y c z n y комуністи́чний субо́тник.
sobowtór, -wtóra, *lm.* **-wtóry,** *m.* двійни́к, -ка́.
soból, -bola, *lm.* **-bole,** *m., zool.* 1) со́боль; 2) *(лише в мн.)* соболе́ва шу́ба.
sobór, -boru, *m., kośc., hist.* собо́р, -ру.
sobótka *ż., etnogr.* Іва́на Купа́ла.
socha *ż.* соха́.
socjaldemokracja *ż.* соціа́л-демокра́тія.
socjaldemokrata, -ty, *lm.* **-ci,** *m.* соціа́л-демокра́т.
socjaldemokratka *ż.* соціа́л-демокра́тка.
socjaldemokratyczny соціа́л-демократи́чний.
socjalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* соціалі́ст.
socjalistka *ż.* соціалі́стка.
socjalistyczny соціалісти́чний; r e w o l u c j a ~**na** соціалісти́чна револю́ція; w s p ó ł z a w o d n i c t w o ~**ne** соціалісти́чне змага́ння (соцзмага́ння).
socjalizacja *ż.* соціаліза́ція.
socjalizm, -mu, *m.* соціалі́зм, -му.
socjalizować, -zuję, -zujesz, -zował соціалізува́ти, -зу́ю, -зу́єш.
socjalizowanie *n.* *див.* **socjalizacja.**
socjalny соціа́льний; u b e z p i e c z e n i e ~**ne** соціа́льне забезпе́чення.
socjolog, *lm.* **-logowie** *m.* соціо́лог.
socjologia *ż.* соціоло́гія.
socjologicznie соціологі́чно.
socjologiczny соціологі́чний.
socjusz, *lm.* **-sze,** *m., przest.* спі́льник.
soczek, -czku, *m., pieszcz.* со́чок, -чку.
soczewica *ż., bot.* сочеви́ця.
soczewicowy сочеви́чний.
soczewiczny *див.* **soczewicowy.**
soczewka *ż.* 1) *фіз.* со́чка, лі́нза; 2) *анат.* лі́нза, кришта́лик *(ока)*; ◊ *мед.* z a ć m i e n i e ~**ki** *(cataracta)* катара́кта.
soczewkowaty *fiz., anat.* лінзови́дний.

soczewkowy 1) *фіз.* який (що) стосується сочки (лінзи); 2) *анат.* кришталиковий.
soczówka *ż.* сочевичне зерно, сочевична зернина.
soczysto соковито.
soczystość *ż.* соковитість, -тості.
soczysty соковитий; *перен.* ~ kolor соковита барва.
soczyście *див.* **soczysto.**
sod, -du, *m., chem.* натрій, -рію.
soda *ż., chem.* сода; ~ żrąca (kaustyczna) каустична сода, їдкий натр, -ру.
sodalicja *ż.* братство, товариство *(релігійного характеру).*
sodnik *m., bot. (salsola)* курай.
sodomia *ż., med.* содомія.
sodomita, -ty, *lm.* **-ci,** *m., med.* содоміт.
sodowy содовий; zakłady **~we** содовий завод, -ду; ◇ woda, **~wa** газована вода.
sofa *ż.* софа.
Sofia *ż. (місто)* Софія.
sofista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., fil., przen.* софіст.
sofisteria *ż., fil., przen. див.* **sofistyka.**
sofistycznie *fil., przen.* по-софістичному.
sofistyczny *fil., przen.* софістичний.
sofistyka *ż., fil., przen.* софістика.
sofizm, -mu, *ż., fil.* софізм, -му.
sofizmat, -tu, *m., fil. див.* **sofizm.**
sofizmatyczny *fil. див.* **sofistyczny.**
sofka *ż., zdr. див.* **sofa.**
soja *ż., bot.* соя.
sojka *ż., orn.* сойка.
sojowy сойовий.
sojusz, -szu, *lm.* **-sze,** *m.* союз, -зу; ~ robotników i chłopów союз робітників і селян; zawrzeć ~ укласти союз; zerwać ~ розірвати союз.
sojusznica *ż. див.* **sojuszniczka.**
sojuszniczka *ż.* союзниця.
sojuszniczy союзницький.
sojusznik, *lm.* **-cy,** *m.* союзник.
sojuszowy союзний.
sok, -ku, *m.* сік *(род.* соку).
sokolarnia *ż., myśl.* приміщення для мисливських соколів.
sokolę, -lęcia, *lm.* **-lęta, -ląt,** *m.* 1) *зменш.* соколя, -ляти, соколеня, -няти; 2) *пестл.* соколятко, соколенятко.
sokoli соколиний; *перен.* ~ wzrok соколиний зір *(род.* зору).
sokolica *ż.* 1) соколиха, соколиця; 2) *(спорт. — про жінку)* сокіл, -кола.
sokolik *m., zdr., pieszcz.* соколик.
sokolnictwo *n., myśl.* 1) дресировка мисливських соколів; 2) полювання з соколами.
sokolniczy, -czego, -czowie, *m., hist. див.* **sokolnik.**
sokolnik, *lm.* **-cy,** *m., hist.* сокольничий, -чого.
sokolski *sport.* сокольський.
sokołowate, -tych, *orn.* соколині, -них.
sokołowy *див.* **sokoli.**
sokora *ż., bot. (populus nigra)* чорна тополя, осокір, -кора, сокір, -кора; *(про одну деревину — ще)* осокорина, сокорина.
sokowy соковий.
sokół, -koła, *m., orn., sport.* сокіл, -кола; *спорт.* zlot **~łów** зліт соколів.
sokratyczny сократичний.
sol *nieodm., n., muz.* соль *(невідм.).*
sola *ż., icht.* соль, -лі.
solanina *ż., chem.* соланін, -ну.
solanka *ż.* 1) булка, посипана сіллю; 2) мінеральна вода з соляного джерела.
solankowy соляний; kąpiele **~we** соляні ванни *(род.* ванн).
solarium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n., med.* солярій, -рію, соляріум, -му.
solarnia *ż., spec.* засолювальний пункт, -ту.
solarny сонячний.
solarowy *tech.* соляровий; olej ~ солярова олія.
solarstwo *n.* 1) солеваріння; 2) торгівля сіллю.
solarz, *lm.* **-rze,** *m., przest.* 1) солевар, -ра; 2) торговець сіллю, соляр, -ра.
soldateska *ż.* воєнщина.

solecyzm, -mu, *m., filol.* солецизм, -му.
solenie *n.* соління.
solenizant, *lm.* **-nci,** *m.* іменинник.
solenizantka *ż.* іменинниця.
solennie урочисто.
solenność *ż.* урочистість, -тості.
solenny урочистий.
solenoid, -du, *m., el.* соленоїд.
solfatara *ż., geol.* сольфатара.
solfeżio *n., muz. див.* **solfeggio.**
solfeżiować *див.* **solfiować.**
solfeggio *n., muz.* сольфеджіо *(невідм.).*
solfeż, -żu, *m., muz. див.* **solfeggio.**
solfiować, -fiuję, -fiujesz, -fiował *muz.* називати ноти за системою сольмізації.
solić, -lę, -lisz, -lił солити, -лю, -лиш.
solidarnie солідарно.
solidarność *ż.* солідарність, -ності.
solidarny солідарний.
solidaryzować się, -zuję, -zujesz, -zował солідаризуватися, -зуюся, -зуєшся.
solidnie солідно.
solidność *ż.* солідність, -ності.
solidny солідний; ~ b u d y n e k солідний будинок, -нку; ~ c z ł o w i e k солідна людина.
solipsyzm, -mu, *m., fil.* соліпсизм, -му.
soliród, -rodu, *m., bot. (salicornia)* солонець, -нця.
solista, -ty, *lm.* **-ści,** соліст.
solistka *ż.* солістка.
soliter I *m., zool. (taemia)* солітер, -ра.
soliter II, *m. (брильянт)* солітер, -ра.
solmizacja *ż., muz.* сольмізація.
solnictwo *n.* солеварна справа.
solniczka *ż.* сільниця.
solnik I, *lm.* **-cy,** *m., przest., spec.* доглядач солеварні.
solnik II, *lm.* **-ki,** *m., spec.* соляне джерело.
solniska, -nisk, *blp., geol.* солончаковий грунт, -ту.
solnisko *n., geol.* солончак, -ку.
solniszcza, -niszcz, *blp., geol. див.* **solniska.**
solny соляний; *хім.* k w a s ~ соляна кислота; **~na** ż u p a соляні копальні, -лень; ◊ h u t a **~na** солеварня.
solo I *nieodm., n., muz.* соло *(невідм.).*
solo II *przst.* соло; ś p i e w a ć ~ співати соло.
solodajny який (що) має в собі сіль.
solonka *ż.* солоне (солене) м'ясо.
solonośny *див.* **solodajny.**
solony солоний, солений.
solotwórny *fizjol.* солетворний.
solowar, *lm.* **-rowie,** *m.* солевар, -ра.
solowarnia *ż.* солеварня.
solowarny солеварний.
solowy *muz.* сольний; p a r t i a **~wa** сольна партія.
solówka *ż.* бочка для солі.
solstycjum, *lp. nieodm., lm.* **-ja, -jów,** *n., astr.* сонцестояння.
solucja I, *ż., książ.* розв'язання питання.
solucja II *фарм. (solutio)* розчин, -ну; 2) *мед. (solutio alvi)* п(р)онос, -су.
sołtys, *lm.* **-si,** *m., przest.* сільський староста *(в Польщі).*
sołtysi *przest. див.* **sołtysowski.**
sołtysostwo *n., przest.* 1) посада сільського старости *(в Польщі);* 2) будинок сільського старости *(в Польщі).*
sołtysowski *przest.* який (що) стосується сільського старости *(в Польщі).*
somatologia *ż., med.* соматологія.
sombrero *nieodm., n.* сомбреро *(невідм.).*
somnambulik, *lm.* **-cy,** *m., med.* сомнамбула.
somnambulistka *ż., med. (про жінку)* сомнамбула.
somnambulizm, -mu, *m., med.* сомнамбулізм, -му.
sonant *m., lingw.* сонант, сонорний звук.
sonantyczny *lingw.* сонорний.
sonata *ż., muz.* соната.
sonatina *ż., muz.* сонатина.
sonatowy *muz.* сонатний.

sonda *ż.* 1) *мед.* зонд; 2) *мор.* лот.
sondaż, -żu, *m.* зондува́ння.
sondować, -duję, -dujesz, -dował зондува́ти, -ду́ю, -ду́єш; *перен.* ~ grunt зондува́ти грунт.
sonecista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* а́втор соне́тів.
sonecistka *ż.* а́вторка соне́тів.
sonet, -tu, *m., poetyc.* соне́т.
sonetopisarz, *lm.* **-rze,** *m. див.* **sonecista.**
sopek, -pka, *m.* моги́ла, курга́н.
sopel, -pla, *lm.* **-ple,** *m.* 1) буру́лька; ~ lodu льодова́ буру́лька; 2) *(у замка)* язичо́к, -чка́.
sopka *ż.* со́пка.
sopleniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m., geol.* сталакти́т.
sopran, -nu, *m., muz.* сопра́но *(невідм.).*
sopranistka *ż.* *(співачка)* сопра́но *(невідм.).*
sopranowy сопра́новий; głos ~ сопра́новий го́лос, -су, сопра́но *(невідм.).*
sorbet, -tu, *m., kul.* шербе́т, -ту.
Sorbona *ż.* Сорбо́на.
sorgo *n., bot.* *(sorghum)* со́рго *(невідм.)*
sortowacz, *lm.* **-cze,** *m., spec.* сортува́льник.
sortowaczka *ż., spec.* сортува́льниця.
sortować, -tuję, -tujesz, -tował сортува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
sortownia *ż.* сортува́льна, -ної.
sortownica *ż., tech.* сортува́лка.
sortownik I, *lm.* **-cy,** *m.* сортува́льник.
sortownik II, *lm.* **-ki,** *m., tech.* *див.* **sortownica.**
sortyment, -tu, *m., tech.* сортиме́нт, -ту.
sortymentowy яки́й (що) стосу́ється сортиме́нту.
sos, -su, *m.* со́ус, -су, підли́ва; *перен. розм.* podawać myśl w takim lub innym ~sie подава́ти ду́мку під таки́м чи і́ншим со́усом; ◊ *перен. розм.* być w ~sie бу́ти в до́брому (в га́рному) на́строї; *перен. розм.* być w złym ~sie (być nie w ~sie) бу́ти в пога́ному на́строї.
sosenka *ż.* 1) *зменш.* сосо́нка; 2) *бот. див.* **sasanka.**
sosiczek, -czku, *m., pieszcz. див.* **sos.**
sosik, -ku, *m., pieszcz. див.* **sos.**
sosjerka *ż.* со́усник.
sosna *ż.* со́сна́.
sosnowy сосно́вий.
sosrąb, -rębu, *m.* зруб, -бу.
sośniak *m.* 1) ка́рликова со́сна́; 2) *(ліс)* сосня́к, -ка́, сосни́к, -ка́, сосни́на.
sośnina *ż.* 1) сосно́ве де́рево; 2) *див.* **sośniak** 2.
sotern, -nu, *m., spec.* соте́рн, -ну.
sowa *ż.* сова́.
sowchoz, -zu, *m.* радго́сп, -пу.
sowchozowy радго́спний.
sowi сови́ний.
sowiątko *n., zdr., pieszcz.* совеня́тко.
sowicie ще́дро.
sowiecki *див.* **radziecki.**
sowieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli *pot.* солові́ти.
Sowiety, -tów, *blp.* Краї́на Рад.
sowietyzacja *ż.* радяніза́ція.
sowię, -więcia, *lm.* **-więta, -wiąt,** *n., zdr.* совеня́, -ня́ти.
sowitość *ż.* ще́дрість, -рості.
sowity ще́дрий; ~ta nagroda ще́дра нагоро́да.
sowizdrzalski пустотли́вий.
sowizdrzalstwo *n.* пустотли́вість, -вості.
sowizdrzał, *lm.* **-ły,** *m., pot.* верти́хвіст, -хвоста, же́вжик, пусту́н, -на́.
sód, sodu, *m., chem.* на́трій, -рію.
sójka *ż., orn. див.* **sojka.**
sól *ż.* сіль *(род.* со́лі); *перен.* być komu solą w oku бу́ти кому́ сі́ллю в о́ці; ~ potasowa калі́йна сіль; ◊ *перен.* zjeść z kim beczkę ~li до́бре кого́ пізна́ти.
sówka *ż.* 1) *зменш. орн.* со́вка; 2) *ент. (hadena)* со́вка.

spacer, -ru, *m.* прогу́лянка; ◊ c h o d z i ć **~rem** ходи́ти не ква́плячись (не поспіша́ючи); c h o d z i ć n a **~** ходи́ти гуля́ти.
spacerek, -rka, *m., pot.* невели́чка прогу́лянка; ◊ i ś ć **~rkiem** іти́ пові́лі.
spacerować, -ruję, -rujesz, -rował гуля́ти, прогу́люватися, -лююся, -люєшся, прохо́джуватися, -джуюся, -джуєшся.
spacerowicz, *lm.* **-cze,** гуля́ючий, -чого.
spacerowy для прогу́лянок; o g r ó d **~** сад для прогу́лянок; u b r a n i e **~ we** убра́ння для прогу́лянок.
spacja *ż., druk.* шпа́ція.
spacjować, -juję, -jujesz, -jował *druk.* вставля́ти шпа́ції; ◊ d r u k **~wany** друк вро́збивку (врозря́дку, розря́дкою).
spaczenie *n.* 1) покоро́блення, пожоло́блення; 2) ви́кривлення, перекру́чення; зіпсуття́; деморалізува́ння. *Пор.* **spaczyć.**
spaczony 1) покоро́блений, пожоло́блений; 2) ви́кривлений, перекру́чений; зіпсу́тий; деморалізо́ваний. *Пор.* **spaczyć.**
spaczyć, -czę, -czysz, -czył 1) покоро́бити, -блю, -биш, пожоло́бити; 2) *перен.* ви́кривити, -влю, -виш, перекрути́ти, -кручу́, -кру́тиш; *(смак тощо)* зіпсува́ти, -псую́, -псує́ш; *(характер тощо)* деморалізува́ти, -зу́ю, -зу́єш *(докон.)*; //**~ się** 1) покоро́битися, пожоло́битися; 2) зіпсува́тися; деморалізува́тися.
spać, śpię, śpisz, spał спа́ти (сплю, спиш); **~** s n e m g ł ę b o k i m *(розм.* **~** n a o b a u s z y) спа́ти міцни́м сном; *перен.* **~** s n e m w i e c z n y m спа́ти ві́чним сном.
spad, -du, *m.* *див.* **spadek** I.
spadać, spaść, spadnę, spadniesz, spadł 1) спада́ти, спа́сти, -паду́, -паде́ш; *(валитися на землю, понижатися в ціні — ще)* па́дати, упа́сти; c z a p k a **spadła** m u z g ł o w y ша́пка спа́ла (упа́ла) йому́ з голови́; w ł o s y **spadały** n a p l e c y воло́сся спада́ло на пле́чі; w o d a **spadła** w r z e c e вода́ спа́ла в рі́чці; *перен.* **spaść** z c i a ł a спа́сти з ті́ла; z ł o t o **spadło** w c e n i e зо́лото упа́ло в ціні́; 2) *(понижатися в рівні, з висоти чого)* па́дати, упа́сти; b a r o m e t r **spada** баро́метр па́дає; *перен.* **spaść** j a k z n i e b a *(про несподівану появу кого)* як з не́ба впа́сти; **spaść** z k o n i a упа́сти з коня́; *перен.* **spaść** z n i e b a *(бути необізнаним з чим)* з не́ба впа́сти; 3) (na kogo) *(про майно тощо)* дістава́тися, діста́тися, -ста́неться, припада́ти, припа́сти (кому́).
spadek I, -dku, *m.* 1) спад, -ду; *(про положення — ще)* схил, -лу, похи́лість, -лості; **~** g ó r y схил (похи́лість, спад) гори́; *ел.* **~** n a p i ę c i a спад напру́ження; **~** w o d y спад води́; 2) *торг.* зни́жка; **~** c e n зни́жка цін.
spadek II, -dku, *m., praw.* спа́дщина, спа́док, -дку; **~** b e z d z i e d z i c z n y (w a k u j ą c y) ви́морочна (безгоспода́рна) спа́дщина; d o s t a ć (o t r z y m a ć) c o w **~dku** оде́ржати в спа́дщину (в спа́док); **~** k o m u p r z y p a d a хтось має оде́ржати спа́дщину (спа́док); o b j ą ć (o t r z y m a ć) **~** p o k i m оде́ржати спа́дщину (спа́док) після ко́го.
spadkobierca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* спадкоє́мець, -є́мця.
spadkobierczyni *ż.* спадкоє́мниця.
spadkobierstwo *n.* спа́дщина, спа́док, -дку.
spadkodawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* запові́да́ч, -віда́ча.
spadkodawczyni *ż.* запові́да́чка.
spadkowość *ż.* спадко́вість, -вості.
spadkowy спадко́вий.
spadlać, spodlić, -lę, -lisz, -lił роби́ти пі́длим, зроби́ти пі́длим; спі́длити *(розм.)*; //**~ się** става́ти пі́длим, ста́ти пі́длим.

spadły 1) який (що) спав (упа́в), упа́лий; 2) який (що) опа́в, опа́лий.
spadnienie *n. див.* **spadnięcie.**
spadnięcie *n.* спад, -ду; паді́ння. *Пор.* **spadać** 1, 2.
spadochron, -nu, *m.* парашу́т; ~ sterowany керо́ваний парашу́т.
spadochroniarka *ż.* парашути́стка.
spadochroniarstwo *n.* парашути́зм, -му.
spadochroniarz, *lm.* **-rze,** парашути́ст.
spadochronowy парашу́тний.
spadzisto спа́дисто, похи́ло.
spadzistość *ż.* спа́дистість, -тості, похи́лість, -лості.
spadzisty спа́дистий, похи́лий.
spajać I, **spoić, spoję, spoisz, spoił** *bezp., przen.* спа́ювати (спа́юю, спа́юєш), спаяти; //~ **się** спа́юватися, спаятися.
spajać II, **spoić, spoję, spoisz, spoił** (kogo) спо́ювати (спо́юю, спо́юєш), спої́ти (спою́, спо́їш) (кого́).
spajanie I *n.* спа́ювання, спа́йка.
spajanie II *n.* спо́ювання.
spakować, -kuję, -kujesz, -kował упакува́ти, -ку́ю, -ку́єш; ~ rzeczy do walizy упакува́ти ре́чі в чемода́н.
spalać, spalić, -lę, -lisz, -lił 1) спа́лювати, -люю, -люєш, спали́ти, -лю́, -лиш; ~**lić** co na popiół спали́ти що на по́піл, спопели́ти що; ~**lić** co na węgiel (na żużel) спали́ти що дотла́; ~ **lić** dom спали́ти буди́нок; *перен.* słońce ~**liło** zboże со́нце спали́ло збі́жжя; *перен.* ~**lić** za sobą okręty спали́ти свої́ кораблі́; 2) *(тютюн)* вику́рювати, -рюю, -рюєш, ви́курити, ску́рювати, скури́ти, -рю́, -риш; ~**lać** po kilka papierosów dziennie вику́рювати (ску́рювати) по кі́лька цигаро́к (папіро́сок) щодня́; ◊ *перен. розм.* ~**lić** kogo przy egzaminie зрі́зати кого́ на і́спиті; *перен.* ~**lić** na panewce да́ти осі́чку; //~ **się** 1) горі́ти, згорі́ти; dwa budynki ~**liły się** два буди́нки згорі́ли; *перен.* ledwie **się** nie ~**lił** ze wstydu ле́две (ма́ло) не згорі́в від со́рому (від сти́ду); 2) *(лише докон.)* погорі́ти; sąsiad ~**lił się** сусі́д погорі́в; 3) *(на сонці)* спіка́тися, спекти́ся (спечу́ся, спече́шся); 4) *(лише докон.) розм.* зни́кнути.
spalenie *n.* 1) спа́лення; 2) ви́курення, ску́рення. *Пор.* **spalać.**
spalenisko *n.* пожари́ще, пожари́на, зга́рище.
spalenizna *ż.* 1) гар, -ру, горі́ле, -лого; 2) *див.* **spalenisko;** 3) *мед. див.* **gangrena** 1.
spalić *див.* **spalać.**
spalinowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., mor.* теплохі́д, -хо́да.
spalinowy: silnik ~ двигу́н вну́трішнього згора́ння.
spaliny, -lin, *blp.* проду́кти згора́ння *(в моторі).*
spalony *sport.* поза грою́.
spała *ż., leśn.* ра́на-підсо́чка.
spałować, -łuję, -łujesz, -łował *leśn.* підсо́чувати, -чую, -чуєш, виживи́чувати, -чую, -чуєш.
spamiętać запам'ята́ти; затя́мити, -млю, -миш *(розм.).*
spamiętanie *n.* запам'ята́ння.
spanie *n.* спання́.
spanieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *pot.* спані́ти.
spanoszeć, -szeję, -szejesz, -szał -szeli *pot. див.* **spanieć.**
spanoszyć się, -szę, -szysz, -szył *pot. див.* **spanieć.**
sparafrazować, -zuję, -zujesz, -zował парафразува́ти, -зу́ю, -зу́єш *(докон.).*
sparaliżować, -żuję, -żujesz, -żował паралізува́ти, -зу́ю, -зу́єш *(докон.).*
sparaliżowanie *n.* паралізува́ння *(докон.).*
sparaliżowany паралізо́ваний.
sparceta *ż., bot. див.* **esparceta.**
sparciały трухля́вий.
sparcieć, -cieje, -ciał струхля́віти.

spardek, -ku, *m., mor.* спардéк.
sparodiować, -diuję, -diujesz, -diował пародіювáти, -дію́ю, -дію́єш *(докон.).*
sparować I, -ruję, -rujesz, -rował спарувáти, -рýю, -рýєш.
sparować II, -ruję, -rujesz, -rował *(удар)* відпарúрувати, -рую, -руєш, відбúти (відіб'ю, відіб'єш).
sparszywiały запаршивíлий.
sparszywieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli запаршúвіти.
spartaczyć, -czę, -czysz, -czył (co) *pot.* зробúти абúяк (щó).
spartakiada *ż., sport.* спартакіáда.
spartanin, *lm.* **-tanie, -tan,** *m., przen.* спартáнець, -нця.
spartańczyk, *lm.* **-cy,** *m., pot. див.* **spartanin.**
spartański *przen.* спартáнський.
spartolić, -lę, -lisz, -lił *pot.* зробúти як-нéбудь.
sparzać, sparzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) о(б)пáрювати, -рюю, -рюєш, о(б)пáрити, ошпáрювати, ошпáрити; 2) *(вогнем, гарячим залізом тощо)* о(б)пікáти, о(б)пектú, -печý, -печéш; //**~ się** 1) о(б)пáрюватися, о(б)пáритися, ошпáрюватися, ошпáритися; 2) о(б)пікáтися, о(б)пектúся; *прик.* k t o s i ę n a g o r ą c y m **~rzy** i n a z i m n e d m u c h a опíкшись на молоцí, бýдеш дýти і на вóду.
sparzelizna *ż. див.* **oparzelina.**
sparzenie *n.* 1) о(б)пáрення, ошпáрення; 2) о(б)пéчення; *пор.* **sparzać;** 3) *див.* **oparzelina.**
sparzyć I, -rzę, -rzysz, -rzył спарувáти, -рýю, -рýєш.
sparzyć II *див.* **sparzać.**
spasać, spaść, -sę, -siesz, -sł 1) *(траву тощо)* спасáти, спáсти, -сý, -сéш; 2) *(вигодовувати пасінням)* випасáти, вúпасти; //**~ się** 1) випасáтися, вúпастися; 2) *(лише докон.)* розтовстíти, розглáдшати.
spasiony гладкúй, опáсистий.
spaskudnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli споганíти.
spaskudzić, -dzę, -dzisz, -dził спаскýдити, -джу, -диш.
spasłość *ż.* глáдкість, -кості, опáсистість, -тості.
spasły *див.* **spasiony.**
spasować, -suję, -sujesz, -sował *karc., przen.* спасувáти, -сýю, -сýєш.
spaść I *див.* **spasać.**
spaść II *див.* **spadać.**
spaśne, -nego, *n., przest.* 1) плáта за вúпас; 2) грошовé стя́гнення за шкóду, заподíяну худóбою на пóлі, спашнé, -нóго; 3) прáво вúпасу.
spaśny *див.* **spasiony.**
spat, -tu, *m., min.* шпат, -ту.
spatula *ż., med., farm.* шпáтель.
spauzować, -zuję, -zujesz, -zował 1) зробúти пáузу; 2) *(перен. — про учня)* зробúти перéрву в шкíльнóму навчáнні.
spawacz I, *lm.* **-cze,** *m., spec.* звáрювач, звáрник.
spawacz II, *lm.* **-cze,** *m.* 1) *мет.* звáрювач, звáрник; **~** a c e t y l e n o w y гáзовий звáрювач (звáрник); **~** e l e k t r y c z n y електрозвáрювач, електрозвáрник; 2) *перен.* сполучнá лáнка.
spawać *hut.* звáрювати, -рюю, -рюєш.
spawalnia *ż., hut.* звáрювальний цех, -ху.
spawalnictwo *n., hut.* звáрювальна спрáва.
spawalniczy *hut.* звáрювальний; p a l n i k **~** звáрювальний пальнúк, -кá; ◇ d r u t **~** *(при звáрюванні)* присáдочний стрúжень, -жня.
spawalnik *m., hut.* звáрювальний пальнúк, -кá.
spawalny звáрювальний, зварнúй.
spawanie *n., hut.* звáрювання, звáрка; **~** a u t o g e n e m автогéнне звáрювання; **~** e l e k t r o m e c h a n i c z n e електромехані́чне звáрювання; **~** e l e k t r y c z n e електрозвáрювання; **~** g a z o w e гáзове звáрювання; **~** ł u k i e m дуговé звáрювання.

spawarka *ż., tech.* зварювальний (автогенний) апарат, -ту.
spazm, -mu, *m.* спазм, -му, спазма; d o s t a ć **~mów** дістати спазмів.
spazmatyczka *ż., med.* жінка з нахилом до спазмів.
spazmatycznie *med.* спазматично.
spazmatyczny *med.* спазматичний; ~ p ł a c z спазматичний плач (*род.* плачу).
spazmatyk, *lm.* **-cy,** *m., med.* людина з нахилом до спазмів.
spazmować, -muję, -mujesz, -mował *med.* діставати спазми.
spazmowy *med. див.* **spazmatyczny.**
spaźniać się *див.* **spóźniać się.**
spąg, -gu, *m., gór.* нижній шар гірського покладу, підошва штреку.
spąsowieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli стати пунцовим; зачервонітися, зашарітися; *(від гніву тощо)* почервоніти, побагровіти.
speaker, *lm.* **-rzy,** *m., rad.* диктор, -ра.
specjalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* спеціаліст, фахівець, -вця.
specjalistka *ż.* спеціалістка, фахівець, -вця.
specjalizacja *ż.* спеціалізація.
specjalizować, -zuję, -zujesz, -zował спеціалізувати, -зую, -зуєш; //~ **się** спеціалізуватися.
specjalnie спеціально.
specjalność *ż.* спеціальність, -ності.
specjalny спеціальний.
specjał, -łu, *m.* 1) ласий кусочок, -чка; 2) *(лише в мн.)* ласощі, -щів.
specyficznie специфічно.
specyficzność *ż.* специфічність, -ності.
specyficzny специфічний.
specyfik, -ku, *m., med.* особливі ліки від (проти) якоїсь хвороби.
specyfikacja *ż.* специфікація.
specyfikować, -kuję, -kujesz, -kował специфікувати, -кую, -куєш.
spedycja *ż., handl. див.* **ekspedycja.**
spedycyjny *handl. див.* **ekspedycyjny.**
spedytor *m., handl. див.* **ekspedytor.**
spektakl, -lu, *lm.* **-le,** *m.* спектакль, -лю.
spektralny спектральний; **~na** a n a l i z a спектральний аналіз, -зу.
spektrometr, -ru, *m., fiz.* спектрометр, -ра.
spektroskop, -pu, *m., fiz.* спектроскоп.
spektrum, *lp. nieodm., lm.* **-ra, -rów,** *n., fiz.* спектр, -ра.
spekulacja *ż.* спекуляція.
spekulacyjny спекулятивний; c e n y **~ne** спекулятивні ціни (*род.* цін); f i l o z o f j a **~na** спекулятивна філософія.
spekulant, *lm.* **-nci,** *m.* спекулянт.
spekulantka *ż.* спекулянтка.
spekulatywny *див.* **spekulacyjny.**
spekulować, -luję, -lujesz, -lował спекулювати, -люю, -люєш.
spekulum, *lp. nieodm., lm.* **-la, -lów,** *n., chir. (speculum)* дзеркало.
spelunka *ż.* кубло.
spełna *przst.* сповна.
spełniać, spełnić, -nię, -nisz, -nił 1) виконувати, -ную, -нуєш, виконати; **~nić** s w ó j o b o w i ą z e k виконати свій обов'язок; 2) *(проводити в життя)* здійснювати, -нюю, -нюєш, здійснити, справджувати, -джую, -джуєш, справдити (справджу, справдиш); **~niać** c z y j e n a d z i e j e здійснювати (справджувати) чиї надії (сподівання); **~niać** c z y j e ż y c z e n i a здійснювати (справджувати) чиї бажання; ◊ **~nić** c z y j e z d r o w i e випити за чиє здоров'я; **~nić** k i e l i c h вихилити чарку; **~niać** o b i e t n i c ę додержувати обіцянки; //~ **się** здійснюватися, здійснитися, справджуватися, справдитися; **~niła się** w r ó ż b a здійснилося (справдилося) пророцтво (передречення).

spełnienie n. 1) ви́кона́ння; 2) здійснення, спра́вдження; *пор.* **spełniać;** //~ **się** *див.* **spełnienie** 2.
spełzać, spełznąć, -znę, -zniesz (*a.* **-źniesz), -zł** (*a.* **-znął), -źli** 1) сповза́ти, сповзти́; ~**znąć** z góry na dół сповзти́ з гори́ вниз; 2) (*про колір*) линя́ти, полиня́ти, вицвіта́ти, ви́цвісти, -цвіте; perkalik ~**zł** си́тець полиня́в (ви́цвів); ◊ ~**znąć** na niczym зійти́ нані́ве́ць (ні на́ що, на ніщо́), звести́ся (перевести́ся) ні на́ що (на ніщо́).
spełzły полиня́лий, ви́цвілий.
spełznąć *див.* **spełzać.**
spencer *m., przest.* рід чоловічої ку́ртки.
spenetrować, -ruję, -rujesz, -rował 1) обслі́дувати, -дую, -дуєш, просте́жити; ~ okolicę обслі́дувати око́лицю; 2) (*довідатися про що*) ви́відати (що).
sperka *ż. див.* **szperka.**
sperma *ż., biol.* спе́рма.
spermacet, -tu, *farm.* спермаце́т, -ту.
spermatogeneza *ż., fizjol.* сперматогене́з, -зу, сперматоге́незис, -су.
spermatorea *ż., med.* сперматоре́я.
spermatozoa, -zoów, *blp., biol.* сперматозо́їди, -дів; живчики, -ків (*розм.*).
spermatozoid *m., biol.* сперматозо́їд; живчик (*розм.*).
speszony *pot.* збенте́жений.
speszyć, -szę, -szysz, -szył (kogo) *pot.* збенте́жити (кого́); //~ **się** збенте́житися.
spęczniały розбу́хлий, набря́клий; набубня́вілий. *Пор.* **spęcznieć.**
spęcznieć, -nieje, -niał розбу́хнути, набря́кнути; (*про насіння, бруньки — ще*) набубня́віти.
spęd, -du, *m., hod.* 1) (*для худоби*) загі́н, -го́ну, обо́ра, за́города; 2) (*дія*) згін (*худоби*).
spedząć, spędzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) зганя́ти, зго́нити, зігна́ти (зжену́, зжене́ш); ~**dzić** bydło do kupy зігна́ти худо́бу доку́пи; ~**dzić** nieprzyjaciela z pola зігна́ти во́рога з по́ля; 2) (*про час*) прово́дити, -джу, -диш, провести́, -веду́, -веде́ш; ~**dzać** całe noce na czytaniu прово́дити цілісінькі но́чі над кни́жкою; ~**dzić** wakacje na wsi провести́ каніку́ли на селі́; 3) (*лише докон.*) загна́ти; ~**dzić** konie загна́ти ко́ней: ◊ całe dnie ~**dzać** w tęsknocie i niepokoju цілісінькі дні тужи́ти й непоко́їтися; ~**dzić** na kogo winę зверну́ти (ски́нути, скла́сти, звали́ти) вину́ на ко́го; ~**dzić** plamy ви́вести пля́ми; ~**dzić** płód зроби́ти або́рт.
spędzenie *n.* 1) згін (*род.* зго́ну); 2) прове́дення; 3) загі́н; ◊ *мед.* ~ płodu ви́кидень, -дня, або́рт, -ту. *Пор.* **spędzać.**
spędzić *див.* **spędzać.**
spętać 1) спу́тати; ~ konie спу́тати ко́ней; 2) (*нитки тощо*) сплу́тати; //~ **się** сплу́татися; powrozy ~**tały się** мотузки́ сплу́талися.
spiąć *див.* **spinać.**
spichlerz, *lm.* **-rze,** *m.* амба́р, -ра.
spichrz, *lm.* **-rze,** *m. див.* **spichlerz.**
spiczak I *m.* 1) *мисл.* молоди́й о́лень, яки́й дістає ро́ги; 2) *перен.* молокосо́с.
spiczak II *m. див.* **kilof.**
spiczasty гострокінце́вий.
spić I, **-piję, -pijesz, -pił** *dok. див.* **spajać** II.
spić II *див.* **spijać.**
spiec, -piekę, -pieczesz, -piekł спекти́, -печу́, -пече́ш; *перен.* ~ raka спекти́ ра́ка, напекти́ ра́ків; //~ **się** спекти́ся; *перен.* ~ na słońcu спекти́ся на со́нці.
spieka *ż. див.* **spiekota.**
spiekalność *ż., tech.* (*вугілля*) спіка́льність, -ності.
spiekły 1) (*про кров*) закипі́лий; 2) (*про губи*) засма́глий.
spiekota *ż.* спе́ка.

spienić, -nię, -nisz, -nił 1) спі́нити; 2) збити на пі́ну; ~ j a j k o збити яйце́ на пі́ну; //~ **się** спі́нитися.
spieniężać, spieniężyć, -żę, -żysz, -żył *książ.* продáти за готі́вку.
spieniężenie *n., książ.* прóдаж за готі́вку.
spierać I, **sprać, spiorę, spierzesz, sprał** змивáти прáнням, зми́ти прáнням; **sprać** p l a m ę зми́ти пля́му прáнням; ◊ d e s z c z **sprał** g o d o n i t k i дощ промочи́в йогó до рубця́ (до ру́бчика, до ни́тки); //~ **się** 1) зіпрáтися (сперéться) *(лише докон.)*; 2) линя́ти в прáнні, полиня́ти в прáнні.
spierać II, **zeprzeć, zeprę, zeprzesz, sparł** (co o co) 1) о(б)пирáти, о(б)пéрти (обіпру́, обіпрéш), спирáти, спéрти (зіпру́, зіпрéш) (що нá що); **zeprzeć** d r a b i n ę o ś c i a n ę о(б)пéрти драби́ну на стіну́; 2) *(лише в 3 особі)* спирáти, спéрти (зіпрé); *перен.* p o d s e r c e m ~**ra** під грудьми́ спирáє; //~ **się** о(б)пирáтися, о(б)пéртися, спирáтися, спéртися; **sparł się** r ę k o m a o d r z w i спéрся рукáми на двéрі.
spierać się (z kim o co) сперечáтися (з ким про що).
spieszać, spieszyć, -szę, -szysz, -szył (kogo) спі́шувати, -шую, -шуєш, спі́шити (когó); //~ **się** спі́шуватися, спі́шитися.
spiesznie *див.* **śpiesznie.**
spieszno *див.* **śpiesznie.**
spieszność *ż. див.* **śpieszność.**
spieszny *див.* **śpieszny.**
spieszyć I *див.* **śpieszyć.**
spieszyć II *див.* **spieszać.**
spięcie *n.* 1) *(дія)* зчéплення; скóлення; *пор.* **spinać** 1; 2) *(предмет)* зáстіжка, зáстібка; ◊ *ел.* k r ó t k i e ~ корóтке замикáння.
spiętrzać, spiętrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *(безладно)* накопи́чувати, -чую, -чуєш, накопи́чити, нагромáджувати, -джую, -джуєш, нагромáдити, -джу, -диш *(купами, горами)*; //~ **się** 1) *(про рівень води)* піднімáтися, підіймáтися, підня́тися, -німеться, здіймáтися, зня́тися; 2) *(безладно)* накопи́чуватися, накопи́читися, нагромáджуватися, нагромáдитися; p r z e d m o s t e m ~**rzyły się** m a s y l o d u перед мóстом накопи́чилися мáси (гóри) льóду.
spiętrzenie *n.* накопи́чення, нагромáдження; //~ **się** 1) підняття́; ~ w o d y підняття́ води́; 2) накопи́чення, нагромáдження. *Пор.* **spiętrzać się.**
spiętrzyć *див.* **spiętrzać.**
spijaczony якúй (що) спи́вся (розпи́вся).
spijać, spić, -piję, -pijesz, -pił 1) *(зверху)* надпивáти, надпи́ти, -діп'ю́, -діп'є́ш; 2) *(лише недокон.)* вихиля́ти чáрку; // *(лише докон.)* ~ **się** *(доп'яна)* напи́тися, -п'ю́ся, -п'є́шся.
spikać się, spiknąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli (na kogo, na co *a.* przeciw komu, przeciw czemu) *pot.* укладáти (чини́ти) змóву, уклáсти (вчини́ти) змóву, змовля́тися, змóвитися, -влюся, -вишся; ◊ ~**nąć się** n a c z y j e ż y c i e учини́ти змóву на чиє́ життя́.
spiker, *lm.* **-rzy**, *m.* ди́ктор, -ра.
spikerka *ż.* *(про жінку)* ди́ктор, -ра.
spiknąć się *див.* **spikać się.**
spiknięcie się *n., pot.* змóва.
spilśniać *(фетр та ін.)* валя́ти.
spiłowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, spiłować, -łuję, -łujesz, -łował спи́лювати, -люю, -люєш, спиля́ти.
spinacz I, *lm.* **-cze**, *m., kanc.* скрі́пка.
spinacz II, *lm.* **-cze**, *m., kol.* зчі́плювач.
spinaczka I *ż.* *(для коней)* пу́то.
spinaczka II *ż., sport.* *(на вершину)* підйóм, -му, схóдження.
spinać, spiąć, zepnę, zepniesz, spiął, spięli 1) зчі́плювати, -люю,

-люєш, зчепи́ти, -плю́, -пиш; *(шпильками тощо)* ско́лювати, сколо́ти, -лю́, -леш; 2) *(пряжкою тощо)* застіба́ти, застебну́ти; 3) *(коня шпорами)* стиска́ти, сти́снути, пришпо́рювати, -рюю, -рюєш, пришпо́рити; // ~ **się** 1) зчі́плюватися, зчепи́тися; ско́люватися, сколо́тися; 2) застіба́тися, застебну́тися.
spinel, -lu, *m., min.* спіне́ль.
spinka *ż.* за́понка.
spinozyzm, -mu, *m., fil.* спінози́зм, -му.
spintaryskop, -pu, *m., fiz.* спінтаrisко́п.
spionować, -nuję, -nujesz, -nował *spec.* відві́сити, -ві́шу, -ві́сиш.
spiorunować, -nuję, -nujesz, -nował (kogo) урази́ти нена́че гро́мом; *(про сильне враження — ще)* приголо́мшити.
spirala *ż.* годиннико́ва пружи́на.
spiralna, -nej, *ż., mat.* спіра́ль, -лі.
spiralnie спіра́льно.
spiralny спіра́льний.
spirant *m., lingw.* спіра́нт.
spirea *ż., bot. (spiraea)* та́волга.
spirocheta *ż., bakt.* спірохе́та.
spirometr, -ru, *m., med.* спіро́метр, -ра.
Spirydon Свири́д, Спиридо́н.
spiryl, *lm.* **-le,** *m., bakt.* спіри́ла.
spiryt, *lm.* **-ci,** *m.* спіри́т.
spirytka *ż.* спіри́тка.
spirytualia, -liów, *blp., pot. (спиртні напої)* спиртуо́зи, -зів.
spirytualista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., fil.* спіритуалі́ст.
spirytualistka *ż., fil.* спіритуалі́стка.
spirytualistyczny *fil.* спіритуалісти́чний.
spirytualizm, -mu, *m., fil.* спіритуалі́зм, -му.
spirytuoza, -zów, *blp. див.* **spirytualia.**
spirytus, -su, *m.* спирт, -ту; ~ s k a ż o n y (d e n a t u r o w a n y) денатура́т, -ту, денатуро́ваний спирт.
spirytusować, -suję, -sujesz, -sował *spec. (спиртом)* кріпи́ти, -плю́, -пи́ш; ~ w i n o кріпи́ти вино́.
spirytusowy спи́ртний; p r z e m y s ł ~ спи́ртна́ промисло́вість, -вості; ◊ m a s z y n k a ~**wa** спирті́вка.
spirytysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* спіри́т.
spirytystka *ż.* спіри́тка.
spirytystyczny спірити́чний.
spirytyzm, -mu, *m.* спірити́зм, -му.
spis, -su, *m.* спи́сок, -ску; *(у визначеному порядку — ще)* пере́лік, -ку; ~ i n w e n t a r z a спи́сок інвентаря́; ~ o s ó b спи́сок (пере́лік) осі́б; ◊ ~ l u d n o ś c i пере́пис насе́лення; ~ r z e c z y зміст *(книжки)*.
spisa *ż., wojs.* спис.
spisać *див.* **spisywać.**
spisek, -sku, *m.* змо́ва; ◊ k n u ć ~ *див.* **spiskować.**
spiskować, -kuję, -kujesz, -kował вступа́ти в змо́ву, змовля́тися.
spiskowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* змо́вник.
spiskowy змо́вницький.
spisywać, -suję, -sujesz, -sywał, spisać, -szę, -szesz, -sał 1) спи́сувати, -сую, -суєш, списа́ти, -пишу́, -пи́шеш; ~**sać** z e s z y t, o ł ó w e k списа́ти зо́шит, олі́ве́ць; 2) *(виготовляти у письмовій формі)* склада́ти, скла́сти, -кладу́, -кладе́ш; ~**sać** i n w e n t a r z скла́сти інвента́р; ~**sać** p r o t o k ó ł z k i m скла́сти прото́кол на ко́го; // *(лише докон.)* ~**się** 1) (z kim) списа́тися (з ким); 2) *перен. розм.* відзна́читися; *iрон.* a t o **się** ~**sał!** от і відзна́чився, нівро́ку! ~**sał się** t ę g o (g r a c k o) до́бре відзна́чився.
spitrasić, -szę, -sisz, -sił *pot.* зготува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
spity п'я́ний; ~, j a k b e l a п'я́ний, як чіп (як ніч).
spiż, -żu, *lm.* **-że,** *m.* 1) бро́нза; 2) *перен.* дзвін (*род.* дзво́на); 3) *поез., icт.* гарма́та.
spiżak *ż.* бро́нзовий дзвін (*род.* дзво́на).
spiżarka *ż. див.* **spiżarnia.**
spiżarnia *ż.* комо́ра.
spiżowy бро́нзовий.

splamić, -mię, -misz, -mił *bezp., przen.* заплямувáти, -мýю, -мýєш. заплямúти, -млю, -мúш; ~ dywany заплямúти (заплямувáти) кúлими; ~ honor заплямувáти (заплямúти) честь; //~ się заплямувáтися, заплямúтися.

splanować, -nuję, -nujesz, -nował 1) *ав.* спланíрувати, -рую, -руєш; 2) *геод. див.* **splantować** 1.

splantować, -tuję, -tujesz, -tował 1) *геод.* вúрівняти, спланувáти, -нýю, -нýєш; 2) *перен. розм.* втéрти нóса (комý).

splasnąć I, -snę, -śniesz, -snął, -snęli *a.* **-sł, -śli** сплю́щитися.

splasnąć II, -snę, -śniesz, -snął, -snęli *a.* **-sł, -śli** сплеснýти.

splatać, spleść, splotę, spleciesz, splótł, spletli сплітáти, сплестú, -плетý, -плетéш; //~ się сплітáтися, сплестúся.

splatanka *ż.* плетíнка, плетенúця.

splądrować, -ruję, -rujesz, -rował сплюндрувáти, -рýю, -рýєш.

splątywać, -tuję, -tujesz, -tywał, splątać, -plączę, -plączesz, -plątał сплýтувати, -тую, -туєш, сплýтати, плýтати, поплýтати; //~ się сплýтуватися, сплýтатися, плýтатися, поплýтатися.

spleciony сплéтений.

splendor, -ru, *m., arch., żart.* пишнóта, пúшність, -ності.

spleść *див.* **splatać.**

spleśniały заплісня́вілий.

spleśnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *bezp., przen.* заплíсня́віти.

splin, -nu, *m.* сплін, -ну.

splot, -tu, *m.* сплéтення, перепле́тення; *анат.* ~ słoneczny сóнячне сплéтення; ~ wypadków (okoliczności) сплéтення (збіг) обстáвин; ◊ ~ włosów косá.

splugawić, -wię, -wisz, -wił забруднúти, закаля́ти; *(перен. — ще)* опогáнити.

splunąć *див.* **spluwać.**

spluwaczka *ż.* плювáльниця.

spluwać, splunąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli спльóвувати, -вую, -вуєш, сплю́нути.

spluwak *m., posp.* ревóльвéр, -ра.

spluwka *ż.* плювóк, -вкá.

spłacać, spłacić, -cę, -cisz, -cił сплáчувати, -чую, -чуєш, сплатúти, -плачý, -плáтиш; **~cać** długi сплáчувати боргú; **~cać** ratami сплáчувати частúнами; ◊ *перен.* **~cić** komu dług wdzięczności віддя́чити, віддя́кувати, -кую, -куєш (комý).

spłacalny якúй (що) підлягáє сплáті.

spłacenie *n.* сплáчення, сплáта.

spłacheć, -chcia, *lm.* **-chcie,** *m.* *(грунту)* лáтка, клáпоть, -птя.

spłacić *див.* **spłacać.**

spłacony сплáчений.

spładzać, spłodzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) плодúти, -джý, -диш, сплодúти; 2) *(лише докон.) перен. несхв.* дáти (дам, дасú); **~łodzić** rzecz mierną дáти твір невелúкої вáртості.

spłakać się, -płaczę, -płaczesz, -płakał наплáкатися, -плáчуся, -плáчешся.

spłaszać, spłoszyć, -szę, -szysz, -szył полóхати, сполóхати, сполохнýти, полошúти, сполошúти; //~ się полóхатися, сполóхатися, сполохнýтися, полошúтися, сполошúтися.

spłaszczać, spłaszczyć, -czę, -czysz, -czył сплю́щувати, -щую, -щуєш, сплю́щити; //~ się сплю́щуватися, сплю́щитися.

spłaszczenie *n.* 1) сплю́щення; 2) *(про місце)* сплю́щеність, -ності; ~ ziemi сплю́щеність землí.

spłaszczony сплю́щений.

spłaszczyć *див.* **spłaszczać.**

spłata *ż.* сплáта; ~ długu сплáта бóргу; na **~tę** (na **~ty**) на вúплат, в розстрóчку, з розстрóченням.

spław, -wu, *m.* сплав, -ву.

spławek, -wka, *m., ryb.* поплавéць, -вця́, поплавóк, -вкá.

spławiacz, *lm.* **-cze,** *m., spec.* сплáвщик.

spławiać I, **spławić, -wię, -wisz, -wił** сплавляти, сплавити, -влю, -виш; **~wiać** drzewo сплавляти дерево.
spławiać II, **spławić, -wię, -wisz, -wił** *див.* **stapiać** 2.
spławienie *n.* сплав, -ву.
spławne, -nego, *n.* плата за сплав.
spławniczy, -czego, *lm.* **-czowie,** *m. див.* **spławnik** I.
spławnik I, *lm.* **-cy,** *m., spec.* лоцман; 2) *див.* **spławiacz.**
spławnik II, *lm.* **-ki,** *m. див.* **spławek.**
spławność *ż.* судноплавність, -ності, суднохідність.
spławny 1) *(придатний для сплаву дерева)* сплавний; 2) *(придатний для судноплавства)* судноплавний, суднохідний; ◊ kanał ~ відвідний канал, -лу.
spłodzić *див.* **spładzać.**
spłomieniać, spłomienić, -nię, -nisz, -nił *poet.* 1) спалювати, -люю, -люєш, спалити, -лю, -лиш; 2) робити полум'яним, зробити полум'яним, запалювати, запалити; //~ **się** займатися полум'ям, зайнятися полум'ям; полум'яніти *(лише недокон.).*
spłonąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) згоріти; спалитися, -люся, -лишся *(рідше)*; 2) *(перен. — від сорому, хвилювання тощо)* спалахнути, спаленіти, зашарітися.
spłonka *ż., wojs.* капсуль; ~ wybuchowa підривний (вибуховий) капсуль.
spłoszyć *див.* **spłaszać.**
spłowiały 1) полинялий, злинялий, вицвілий, побляклий, зблякий; 2) *(про збіжжя)* пожовклий.
spłowieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli 1) полиняти, вицвісти, -цвіту, -цвітеш, поблякнути, зблякнути; 2) *(про збіжжя)* пополовіти.
spłuczyny, -czyn, *blp.* помиї, -мий.
spłukiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, spłukać, -płuczę, -płuczesz, -płukał споліскувати, -кую, -куєш, сполоскати, -лощу, -лощеш; //~ **się** 1) споліскуватися, сполоскатися; 2) *(лише докон.) жарт.* програватися (в карти).
spłycać, spłycić, -cę, -cisz, -cił 1) робити мілким, зробити мілким; 2) *перен.* здрібнювати, -нюю, -нюєш, здрібнити; *(ідею тощо)* вихолощувати, -лощую, -лощуєш, вихолостити, -лощу, -лостиш.
spłycenie *n.* 1) обміління; 2) *перен.* здрібніння.
spłyn, -nu, *m. див.* **spływ.**
spłynąć *див.* **spływać.**
spływ, -wu, *m.* сплив, -ву.
spływać, spłynąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) стікати, стекти, -течу, -течеш; *(кров'ю — ще)* сходити, -джу, -диш, зійти, -йду, -йдеш, спливати, сплисти, -пливу, -пливеш, спливти; woda ~pływa z góry вода стікає з гори; 2) *(з водою вниз)* спливати, сплисти, спливти; *(на поверхню води — ще)* випливати, виплисти, випливти, виринати, виринути; tonęła i jeszcze raz ponad wodę **~płynęła** потопала і ще раз спливла (виплила, виринула) на поверхню води; 3) *перен.* спадати, спасти, -паду, -падеш; nieszczęście za nieszczęściem **~pływa** na niego нещастя за нещастям спадає на нього; 4) *(лише недокон.) (про одежу, волосся тощо)* спадати; szaty z ramion jego do kostek **~pływały** шати спадали з його плечей до кісточок; 5) *поез.* спускатися, спуститися, -пущуся, -пустишся, спадати, спасти; noc **~płynęła** na ziemię ніч спустилася (спала) на землю; ◊ *перен.* otucha **~nęła** w serce надія зійшла в серце; //~ **się** спливатися, сплистися, спливтися, зливатися, злитися (зіллється).
spływek, -wku, *m., bud.* схил, фриза.
spływowy стічний; kanał ~ стічний канал, -лу.

spochmurnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli похмурніти, похмарніти.
spocić się, -cę, -cisz, -cił спітніти, спотіти; *розм.* ~ jak ruda mysz дуже спітніти (спотіти).
spocony спітнілий, спотілий.
spocząć *див.* **spoczywać.**
spoczynek, -nku, *m.* відпочинок, -нку, спочинок; *перен.* przejść w stan **~nku** (być przeniesionym w stan **~nku**) піти на спочинок, вийти у відставку; ◊ generał w stanie **~nku** відставний генерал; *перен. поез.* miejsce wiecznego **~nku** кладовище; udawać się na ~ іти спати.
spoczynkowy призначений для відпочинку.
spoczywać, spocząć, -cznę, -czniesz, -czął, -częli 1) відпочивати, відпочити, -чину, -чинеш, спочивати, спочити; *перен.* **~czywać** na laurach спочивати на лаврах; 2) (na czym) *(лише недокон.)* спиратися, опиратися (на що); cały gmach **~czywa** na marmurowych kolumnach цілий будинок спирається (опирається) на мармурові колони; ◊ *перен.* na nim **~czywa** odpowiedzialność на ньому лежить відповідальність; proszę **~cząć** *(у звертанні)* сідайте, будь ласка!
spod(e) (czego) *przyim.* з-під (чого).
spodeczek, -czka, *m., zdr.* блюдечко.
spodek, -dka, *m.* блюдце.
spodenki, -nek, *blp., zdr.* штанці, -ців; ◊ ~ sportowe спортивні труси (трусики).
spodeńki *blp., zdr. див.* **spodenki.**
spodlały який (що) став підлим, негідним.
spodleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli стати підлим, негідним.
spodlić, -lę, -lisz, -lił зробити підлим, негідним; //~ **się** *див.* **spodleć.**
spodni спідній; **~nie** ubranie спідній одяг, -гу.
spodniarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* кравець, що шиє штани.
spodnie, -ni, *blp.* штани, -нів; ubrać się w ~ надіти (вдягти) штани.
spodniowy: materiał ~ матеріал на штани.
spodobać się сподобатися; уподобатися *(рідко).*
spodziewać się сподіватися; *(розраховувати на що — ще)* надіятися; nie ~ czego po kim не сподіватися чого з чиєї стороні; **~wam się, że** przyjdzie сподіваюся (надіюся), що він прийде.
spodziewanie *n.* сподівання; nad ~ (wbrew **~niu**) над усяке сподівання.
spoetycznieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli стати поетичним.
spoetyzować, -zuję, -zujesz, -zował поетично зобразити, -ражу, -разиш.
spoglądać, spojrzeć, -rzę, -rzysz, -rzał, -rzeli дивитися, -влюся, -вишся, подивитися; глядіти, -джу, -диш, поглядіти *(рідко).*
spoglądnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **spoglądać.**
spogodnieć, -nieje, -niał (tylko w 3 osobie) 1) *безос.* вияснитися, прояснитися, випогодитися, вигодинитися; 2) *(перен. — про погляд, обличчя)* прояснитися, проясніти.
spogrzewać *tech. див.* **spajać** I.
spoić I *див.* **spajać** I.
spoić II *див.* **spajać** II.
spoidło *n.* спайка; ◊ *анат.* ~ wielkie mózgu *(corpus callosum cerebri)* мозолясте тіло мозку.
spoina *ż., tech.* спай *(род.* спаю), стик, -ку, паз; *(у металах — ще)* шов *(род.* шва), шво.
spoisko *n., spec.* спайка.
spoistość *ż.* компактність, -ності.
spoisty 1) компактний; 2) *тех.* який можна спаяти.

spoiwo I, *n., anat.* сполучна́ речовина́.
spoiwo II *n., hut.* приса́джувальний матеріа́л при зва́рюванні.
spojenie I *n.* 1) спа́йка; 2) *тех. див.* **spoina.**
spojenie II, *n., anat. (symphysis)* симфі́з, -зу, зро́щення, зчленува́ння; ◊ ~ k o s t n e *(synostosis)* синосто́з, -зу, щі́льне з'є́днання кісто́к.
spojówka *ż., anat. (coniunctiva)* кон'юнкти́ва; ◊ z a p a l e n i e **~wek** кон'юнктиві́т, -ту.
spojówkowy *anat. (coniunctivalis)* пов'я́заний з кон'юнкти́вою.
spojrzeć 1) *див.* **spoglądać;** 2) *див.* **spozierać.**
spojrzenie *n.* по́гляд, -ду; o b r z u c a ć **~niem** (kogo, co) окида́ти по́глядом (очи́ма, о́ком) (кого́, що); p o d c z y i m **~niem** під чиї́м по́глядом; ◊ r z u c a ć **~nia** (na kogo, na co) погляда́ти (на ко́го, на що); z a m i e n i a ć **~nia** (z a m i e n i a ć s i ę **~niami**) (z kim) перегляда́тися (з ким).
spokojnie спокі́йно.
spokojniuchno *див.* **spokojniutko.**
spokojniuchny *див.* **spokojniutki.**
spokojniutki 1) *пестл.* спокійне́нький, спокійне́сенький; 2) *(дуже спокійний)* спокійні́сінький.
spokojniutko 1) спокійне́нько, спокійне́сенько; 2) спокійні́сінько. *Пор.* **spokojniutki.**
spokojność *ż. див.* **spokój.**
spokojny спокі́йний; j e s t e m o t o ~ я спокі́йний за це; ◊ *перен.* b ą d ź ~ а) не турбу́йся; б) будь пе́вен; O c e a n **Spokojny** Ти́хий Океа́н, -ну.
spokorniały присми́рнілий.
spokornieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli присмирні́ти.
spokój, -koju, *m.* спо́кій, -ко́ю; *розм.* d a j m i **~!** дай мені́ спо́кій, залиши́ мене́ в спокої́! z a ż y w a ć **~koju** насоло́джуватися споко́єм; z o s t a w i ć w **~koju** (kogo, co) залиши́ти в спокої́ (кого́, що); ◊ d a ć ~ ż a r t o m припини́ти жа́рти; d a w a ć **~** c z e m u відмовля́тися від свого́ на́міру; d l a ś w i ę t e g o (d l a m i ł e g o) **~koju** щоб відчепи́лися.
spokrewniać, spokrewnić, -nię, -nisz, -nił рідни́ти, порідни́ти; //~ **się** рідни́тися, порідни́тися.
spokrewnienie *n.* спорі́днення; спорі́дненість, -ності.
spokrewniony спорі́днений; ~ w l i n i i b o c z n e j спорі́днений по бокові́й (по бічні́й) лі́нії; ~ w l i n i i p r o s t e j спорі́днений по прямі́й лі́нії.
spolaczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli ополя́читися, споля́читися, спольщи́тися, спольщі́ти.
spolaryzować, -zuję, -zujesz, -zował *fiz.* поляризува́ти, -зу́ю, -зу́єш *(докон.).*
spolaryzowanie *n.* поляризува́ння *(докон.).*
spoliczkować, -kuję, -kujesz, -kował (kogo) надава́ти ля́пасів (кому́).
spoliczkowanie *n.* надава́ння ля́пасів (кому́).
spolonizować, -zuję, -zujesz, -zował полонізува́ти, -зу́ю, -зу́єш *(докон.);* //~ **się** полонізува́тися.
spolonizowanie *n.* полонізува́ння *(докон.).*
spolszczać, spolszczyć, -czę, -czysz, -czył 1) переклада́ти на по́льську мо́ву, перекла́сти на по́льську мо́ву; 2) (kogo) ополя́чувати, -чую, -чуєш, ополя́чити, споля́чувати, споля́чити, спольщи́ти; //~ **się** ополя́чуватися, ополя́читися, споля́чуватися, споля́читися, спольщи́тися, спольщі́ти.
społeczeński *див.* **społeczny.**
społeczeństwo *n.* суспі́льство; ~ s o c j a l i s t y c z n e соціалісти́чне суспі́льство; *(громадяни)* грома́дськість, -кості, суспі́льність, -ності.
społecznica *ż.* грома́дська праці́вни́ця, грома́дська дія́чка.
społecznictwo *n.* грома́дська дія́льність, -ності.

społeczniczka *ż. див.* **społecznica.**
społecznie 1) суспільно; соціально; *пор.* **społeczny;** 2) *заст. див.* **społem.**
społecznik, *lm.* **-cy,** *m.* громадський працівник, -ка, громадський діяч, -ча.
społeczno-polityczny суспільно-політичний.
społeczność *ż.* 1) громадськість, -кості; 2) *див.* **społeczeństwo.**
społeczny суспільний; hierarchia **~na** суспільна ієрархія; nauki **~ne** суспільні науки (*род.* наук); громадський; instytucja **~na** громадська установа; *пор.* **społeczeństwo;** *(в назвах установ, про заходи, що перетворюють життя суспільства — звичайно)* соціальний; reformy **~ne** соціальні реформи, -форм; ubezpieczenie **~ne** соціальне забезпечення.
społem *przsł.* спільно, гуртом, разом.
spomiędzy *przyim.* з-поміж.
sponad *przyim.* з-понад.
spondaiczny *poetyc. див.* **spondeiczny.**
spondeiczny *poetyc.* спондеїчний.
spondej, *lm.* **-je,** *m., poetyc.* спондей.
sponiewierać 1) *(одяг)* обшарпати, обтріпати, подерти, подрати, -деру, -дереш; 2) *(людину)* зneславити, -влю, -виш, обкласти лайкою.
sponiewierany 1) обшарпаний, обтріпаний, подертий; 2) знеславлений; *пор.* **sponiewierać;** 3) *(про вигляд людини)* пом'ятий, виснажений, висмоктаний.
spontaniczność *ż.* спонтанність, -ності.
spontaniczny спонтанний.
sponurzeć, -rzeję, -rzejesz, -rzał, -rzeli похмурніти, стати понурим.
spopielać, spopielić, -lę, -lisz, -lił спопеляти, спопелити; //**~ się** спопелятися, спопелитися.
spopielały спопелілий.
spopieleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli спопелитися, спопеліти.
spopielenie *n.* спопеління.
spopielić *див.* **spopielać.**
spopod *przyim.* з-попід.
spopularyzować, -zuję, -zujesz, -zował популяризувати, -зую, -зуєш *(докон.)*.
spopularyzowanie *n.* популяризування *(докон.)*.
spor, -ru, *m., bot.* спора.
spora *ż., biol.* спора.
sporadycznie спорадично.
sporadyczność *ż.* спорадичність, -ності.
sporadyczny спорадичний.
sporność *ż.* спірність, -ності.
sporny спірний; kwestia **~na** спірне питання.
sporo *przsł.* чимало, багато; **~czasu** upłynęło чимало часу минуло; **~** robota mu idzie nie **~** робота йому не йде гаразд (не спориться).
sporowce, -ców, *blp., bot.* спорові, -вих.
sport, -tu, *m.* спорт, -ту; uprawiać **~** займатися спортом; ◊ *перен. несхв.* robić sobie **~** z czego забавлятися чим.
sportowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* спортсмен.
sportowo по-спортивному.
sportowy спортивний.
sportsman, *lm.* **-ni,** *m. див.* **sportowiec.**
sportsmen, *lm.* **-ni,** *m. див.* **sportowiec.**
sportsmenka *ż.* спортсменка.
sportsmeński спортсменський.
spory чималий, великий; **~** kawał drogi чималий шмат дороги.
sporysz, -szu *a.* **-sza,** *lm.* **-sze,** *m., bot. (claviceps purpurea)* ріжки, -ків.
sporządzać, sporządzić, -dzę, -dzisz, -dził виготовляти, виготувати, -тую, -туєш, виготовити, -влю, -виш; *(план, кошторис тощо)* складати, скласти, -кладу, -кладеш; **~dzić** akt скласти акт.

sporządzenie *n.* виготовлення; складення. *Пор.* **sporządzać.**

sporzyć się, -rzy, -rzyło ітй гаразд, спорйтися.

sposępnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli похмурніти, похмарніти.

sposobić, -bię, -bisz, -bił (kogo, co do czego, na kogo, na co) *przest.* готувати, -тую, -туєш (кого в що); ~ syna na adwokata готувати сйна в адвокати; //~ **się** (do czego) готуватися (до чого).

sposobik, -ku, *m., pot.* спосіб, -собу.

sposobność *ż.* нагода; dawać (nastręczać) komu ~ (czego, do czego) давати комý нагоду (зробйти що); mieć ~ (coś robić) мати нагоду (робйти що); nadarza się ~ (czego, do czego) трапляється нагода (зробйти що); nie było po temu **~ci** не булó нагоди зробйти це; przy **~ci** при нагóді, принагідно; przy każdej **~ci** при кожній нагоді; szukać **~ci** шукати нагоди; znaleźć ~ (coś zrobić) знайтй нагоду (зробйти що).

sposobny *przest.* 1) (na co) здатний (до чого, на що, зробйти що); 2) (dla kogo, do czego) відповідний (для кого, для чого); 3) *(про час)* слушний.

sposób, -sobu, *m.* 1) спосіб; -собу; brać się na ~ (na **~soby**) добирати способу; ~ dobywania środków do życia спосіб добування засобів (до) існування; tym (takim) **~sobem** (w ten ~, w taki ~) а) таким чином; б) таким способом, в такий спосіб; 2) *(спосіб дії)* засіб, -собу; były po temu **~soby** булй засоби для цього; chwytać się (używać) wszelkich **~sobów** вживати всяких засобів (заходів); na wszystkie **~soby** (wszystkimi **~sobami**, wszelkimi **~sobami**) всіма засобами; ◊ na ~ francuski на французький лад; na (w) inny ~ по-іншому, інакше; na swój ~ по-своєму; na to nie ma **~sobu** на це немає ради, тут нічóго не вдієш; nie ~ (zrobić co), nie było **~sobu** (zrobić co) неможлйво (зробйти що); ~ postępowania повóдження, поведінка; **~sobem** próby з метою (для) спрóби; w jaki ~? якйм чином? w jakiś ~ якймсь чином; żadnym **~sobem** (w żaden ~) в ніякому (жóдному) разі.

spospolicieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli *див.* **spowszechnieć.**

spostponować, -nuję, -nujesz, -nował (kogo, co) знéхтувати, -тую, -туєш (кого, що *і* ким, чим).

spostrzec *див.* **spostrzegać.**

spostrzegacz, *lm.* **-cze,** *m.* спостережник, спостерігач, -чá.

spostrzegać, spostrzec, -rzegę, -rzeżesz, -rzegł спостерігати, спостерегтй, -режý, -режéш, помічати, помітити, -мічу, -мітиш; // *(лише докон.)* ~ **się** спохватитися, -хвачýся, -хватишся.

spostrzegalny видимий.

spostrzegawczość *ż.* спостережливість, -вості.

spostrzegawczy спостережливий; umysł ~ спостережливий рóзум, -му.

spostrzeżenie *n.* спостереження; *(дія — ще)* зауваження, помічення; prowadzić **~nia** вестй спостереження; robić (czynić) **~nia** робйти спостереження.

spośród *przyim.* з-поміж.

spotęgować, -guję, -gujesz, -gował 1) збільшити; *(увагу, пильність тощо)* посйлити; 2) *мат.* піднестй до степеня; ◊ ~ siły підняти міць.

spotęgowanie *n.* 1) збільшення; посилення; ~ ruchu rewolucyjnego посйлення революційного рýху; 2) *мат.* піднесення до степеня. *Пор.* **spotęgować.**

spotężnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli ста́ти могу́тнім (могу́чим), зміцні́ти.
spotkać *див.* **spotykać.**
spotkanie *n.* зу́стріч, -чі; ~ autora z czytelnikami зу́стріч а́втора з читача́ми; wyjść na czyje ~ ви́йти назу́стріч кому́; //~ **się** 1) *див.* **spotkanie;** 2) *військ. див.* **utarczka.**
spotkaniowy *wojs.* зу́стрічний; walka ~**wa** зу́стрічний бій (*род.* бо́ю).
spotniały 1) спітні́лий, спотілий; 2) запітні́лий, спітні́лий, запоті́лий. *Пор.* **spotnieć.**
spotnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli 1) спітні́ти, споті́ти; 2) *перен.* запітні́ти, споті́ти, запоті́ти; szyby ~**niały** шибки́ запітні́ли (споті́ли, запоті́ли).
spotrzebować *див.* **spotrzebowywać.**
spotrzebowanie *n.* ви́трата, ви́трачення; ~ opału ви́трата (ви́трачення) па́лива.
spotrzebowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, spotrzebować, -buję, -bujesz, -bował витрача́ти, ви́тратити, -трачу, -тратиш.
spotulnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli присмирні́ти.
spotwarzać, spotwarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył (kogo) зво́дити на́клеп, звести́ на́клеп, клепа́ти (-па́ю, -па́єш *і* -плю́, -плеш), наклепа́ти (на ко́го); (*чию честь*) ославля́ти, осла́влювати, -люю, -люєш, осла́вити, -влю, -виш (кого́).
spotworniały потво́рний.
spotwornieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli ста́ти потво́рним.
spotworzenie *n.* спотво́рення.
spotworzyć, -rzę, -rzysz, -rzył спотво́рити.
spotykać, spotkać 1) зустріча́ти, зустрі́ти, -стрі́ну, -стрі́неш, зустрі́нути; стріча́ти, стрі́нути, стрі́ти (*рідше*); (*випадково — ще*) здиба́ти, зди́бати; ~**tkać** kogo na ulicy зустрі́ти (зди́бати) кого́ на ву́лиці; 2) (*лише в 3 особі*) *перен.* трапля́тися, тра́питися (з ким, з чим); спітка́ти, спости́гнути (кого́, що) (*лише докон.*); ~**ło** go wielkie nieszczęście з ним тра́пилося вели́ке нещастя, його́ спітка́ло (спости́гло) вели́ке неща́стя; ◊ ~**tkał** kogo zaszczyt припа́ла кому́ че́сть; ~**tkał** go zawód він розчарува́вся; //~ **się** зустріча́тися, зустрі́тися, зустрі́нутися; здиба́тися, зди́батися; *присл.* góra z górą się nie zejdzie, a człowiek z człowiekiem **się** ~**tka** гора́ з горо́ю не зі́йдеться, але́ люди́на з люди́ною зустрі́неться; *перен.* ~**tykać się** z czym twarzą w twarz зустріча́тися лице́м в лице́ з чим.
spoufalać, spoufalić, -lę, -lisz, -lił (kogo) привча́ти до фамілья́рності, привчи́ти до фамілья́рності (кого́); //~ **się** (z kim) пово́дитися фамілья́рно, повести́ся фамілья́рно, става́ти на фамілья́рну но́гу, ста́ти на фамілья́рну но́гу (з ким); фамілья́рничати (*лише недокон.*).
spoufalenie(się) *n.* фамілья́рність, -ності.
spoważnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli ста́ти серйо́зним.
spowiadać *kośc.; przen.* сповіда́ти; //~ **się** сповіда́тися; *перен.* ~**się** komu ze swych uczuć сповіда́тися кому́ в свої́х почуття́х.
spowić *див.* **spowijać.**
spowiednik, *lm.* **-cy,** *m., kośc.* сповідник.
spowiedź *ż., kośc., przen.* спо́відь, -ді; być u ~**dzi** бу́ти на спо́віді.
spowijać, spowić, -wiję, -wijesz, -wił (czym, w co) 1) (*немовля*) (с)повива́ти, (с)пови́ти (-в'ю́, -в'єш *і* -ви́ю, -ви́єш) (в що); 2) *перен.* о(б)горта́ти, о(б)горну́ти, оповива́ти, опови́ти, повива́ти, пови́ти (чим); mrok ~**wił** ziemię при́смерк о(б)-

горну́в (опови́в, пови́в) зе́млю.
spowinąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **spowijać.**
spowinięty (czym, w co) 1) (с)пови́тий (в що); о(б)го́рнений, опови́тий, пови́тий (чим). *Пор.* **spowijać.**
spowinowacać, spowinowacić, -cę, -cisz, -cił рідни́ти, зрідни́ти; //**~ się** рідни́тися, зрідни́тися.
spowinowacenie *n.* спорі́дненість, -ності, спорі́днення; ◊ *псих.* **~** w y o b r a ż e ń асоціа́ція ідéй.
spowinowacony яки́й (що) зрідни́вся, зрі́днений.
spowodować, -duję, -dujesz, -dował спричини́ти, -ню́, -ниш (що), спричини́тися (до чо́го); t o **~wało** k a t a s t r o f ę це спричини́лося до катастро́фи, це спричини́ло катастро́фу.
spowszechniały *див.* **spowszedniały.**
spowszechnieć *див.* **spowszednieć.**
spowszedniały яки́й (що) став буде́нним.
spowszednieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli ста́ти буде́нним.
spoza (czego) *przyim.* з-по́за, з-за, із-за (чо́го).
spozierać, spojrzeć, -rzę, -rzysz, -rzał, -rzeli диви́тися, -влю́ся, -вишся, подиви́тися; гляді́ти, -джу́, -ди́ш, гля́нути.
spoziomować, -muję, -mujesz, -mował *geod.* нівелюва́ти, -лю́ю, -лю́єш *(докон.).*
spoziomowanie *n., geod.* нівелюва́ння *(докон.).*
spożycie *n.* спожиття́.
spożyć *див.* **spożywać.**
spożytkować, -kuję, -kujesz, -kował (co) ви́користати (що); **~** m a t e r i a ł y d o p r a c y n a u k o w e j ви́користати матеріа́ли для науко́вої пра́ці.
spożytkowanie *n.* ви́користання.
spożywać, spożyć, -żyję, -żyjesz, -żył (co) спожива́ти, спожи́ти, -живу́, -живе́ш; *(книж. — ще)* ї́сти (ї́м, ї́си́), з'ї́сти; **~żywać** o b i a d ї́сти обі́д, обі́дати.
spożywca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* спожива́ч, -ча́.
spożywczy 1) *(що стосується споживачів)* спожи́вчий; s t o w a r z y s z e n i e **~cze** спожи́вче товари́ство; 2) *(їстивний)* харчови́й; p r o d u k t y **~cze** харчові́ проду́кти, -тів; p r z e m y s ł **~** харчова́ промисло́вість, -вості; 3) *(що стосується харчових продуктів)* продово́льчий; s k l e p **~** продово́льчий магази́н; 4) *ек.* споживни́й; **~cza** w a r t o ś ć споживна́ ва́ртість, -тості.
spód, spodu, *m.* спід *(род.* спо́ду); *(тканини — ще)* ви́воріт, -роту.
spódnica *ż.* спідни́ця.
spódniczarka *ż., kraw.* спідни́чниця.
spódniczka *ż., zdr.* спідни́чка.
spój, spoju, *lm.* **spoje,** *m., tech.* спай *(род.* спа́ю), спа́йка.
spójnia *ż.* 1) спа́яність, -ності, спа́йка; 2) *політ.* зми́чка; **~** g o s p o d a r c z a m i ę d z y m i a s t e m i w s i ą економі́чна зми́чка між мі́стом і село́м.
spójnik *m., gram.* сполу́чник.
spójnikowy *gram.* сполучнико́вий.
spójność *ż., fiz.* зче́пність, -ності, зче́плення.
spójny компа́ктний.
spólnik *m. див.* **wspólnik.**
spólnota *ż. див.* **wspólnota.**
spółczesny *див.* **współczesny.**
spółczuć *див.* **współczuć.**
spółdzielca, -cy, *lm.* **-cy,** коопера́тор, -ра.
spółdzielczość *ż.* коопера́ція.
spółdzielczy кооперати́вний; b a n k **~** кооперати́вний банк, -ку; u d z i a ł **~** кооперати́вний пай *(род.* па́ю).
spółdzielnia *ż.* кооперати́в, -ву; **~** m i e s z k a n i o w a житлови́й кооперати́в; **~** p r o d u k c y j n a виробни́чий кооперати́в.
spółgłoska *ż., gram.* при́голосний, -ного.
spółgłoskowy *gram.* при́голосний.
spółka *ż.* 1) *(про організацію)* товари́ство; *(торг. — ще)* компа́-

нія; *торг.* ~ akcyjna акціонéрне товари́ство; *мат.* reguła ~ki прáвило товари́ства; *торг.* ~ z ograniczoną odpowiedzialnością товари́ство з обмéженою відповідáльністю; 2) *(перен. несхв.)* співýчасть, -ті; pomawiać kogo o ~kę підозрівáти когó в співýчасті; ◊ używać na ~kę спíльно кори́стувáтися.

spółkować, -kuję, -kujesz, -kował (z kim) *fizjol.* злягáтися.

spółkowy *handl.* яки́й (що) стосýється товари́ства (компáнії); *(у контексті)* товари́ства; компáнії тóщо; kapitał ~ капітáл товари́ства (компáнії). *Пор.* **spółka.**

spółrzędny *див.* **współrzędny.**

spółuczestnictwo *n. див.* **współuczestnictwo.**

spółuczestnik *m. див.* **współuczestnik.**

spór, sporu, *m.* суперéчка, спір *(род.* спóру), спíрка; ~ literacki літератýрна суперéчка (спíрка), літератýрний спір; rozstrzygnąć ~ ви́рішити суперéчку (спíрку, спір); wciągnąć kogo w ~ втягти́ (втягнýти) когó в суперéчку (в спíрку, в спір); wdać się z kim w ~ вступи́ти з ким в суперéчку (в спíрку, в спір); wieść (prowadzić) z kim ~ вести́ з ким суперéчку; (спíрку, спір); ◊ *юр.* wytoczyć komu ~ подáти в суд на когó.

spóźniać się, spóźnić się, -nię, -nisz, -nił 1) спізнювáтися, -нююся, -нюєшся, спізня́тися, спізни́тися, -ню́ся, -нишся, запізнювáтися, запізни́тися; **~niać się** do obowiązków (do pracy) спізнювáтися (спізня́тися) на робóту; **~nić się** na pociąg спізни́тися на пóїзд (до пóїзда); 2) *(про годинник)* відставáти, -стаю́, -стаєш, відстáти, -стáну, -стáнеш; **~niać się** na dobę o kwadrans відставáти чверть годи́ни на добý.

spóźnienie (się) *n.* спíзнення, запíзнення.

spóźniony 1) пíзній; **~na** pora пíзня порá, пíзній час, -су; 2) (w czym) яки́й (що) відстáв, відстáлий (в чóму).

spracować, -cuję, -cujesz, -cował спрацювáти, -цю́ю, -цю́єш, ви́снажити прáцею; **~wane** ręce спрацьóвані (ви́снажені прáцею) рýки *(род.* рук); //~ **się** спрацювáтися, ви́снажитися прáцею.

sprać I *див.* **spierać** I.

sprać II, **-piorę, -pierzesz, -prał** відлупи́ти, -плю́, -пиш (когó).

spragniony 1) *(що хоче пити)* спрáглий; 2) *перен.* жáдний, жáдібний.

spraktykować, -kuję, -kujesz, -kował (co) пізнáти на прáктиці (що).

sprasowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, sprasować, -suję, -sujesz, -sował спресóвувати, -вую, -вуєш, спресувáти, -сýю, -сýєш.

spraszać, sprosić, -szę, -sisz, -sił спрóшувати, -шую, -шуєш, спроси́ти, -прошý, -прóсиш, скликáти, скли́кати, -кли́чу, -кли́чеш; **~szać** gości спрóшувати (скликáти) гостéй.

sprawa *ż.* спрáва; дíло *(рідше);* bieg **~wy** хід спрáви; ~ bierze dobry obrót спрáва повертáє на дóбре; ~ honorowa спрáва чéсті; mieć **~wę** do kogo мáти спрáву (дíло) до когó; mieć **~wę** z kim мáти спрáву (дíло) з ким; mieszać się do **spraw** jakich втручáтися (вмíшуватися, мішáтися) до яки́х справ; Ministerstwo **Spraw** Wewnętrznych Міністéрство внýтрішніх справ; Ministerstwo **Spraw** Zewnętrznych Міністéрство закордóнних справ; ~ osobista осóбиста спрáва; podnieść (wysunąć, postawić)

~wę порушити справу; *розм.* pokpić ~wę провалити справу (діло); popierać ~wę підтримувати справу; prowadzić ~wę вести справу (діло); rozpatrzyć ~wę розглянути справу; rozstrzygnąć ~wę вирішити справу; stan ~wy стан справи; ~ stoi (przedstawia się) dobrze, źle стан справи хороший, поганий; to moja ~ це моя справа (це моє діло); *юр.* umorzyć ~wę припинити справу; wtajemniczać kogo w ~wę посвящати кого в справу (в діло); w tej ~wie у цій справі (в цьому питанні); wygrać ~wę виграти справу; *юр.* wytoczyć ~wę порушити справу; zakończyć ~wę закінчити справу (діло); załatwić ~wę влаштувати справу; zasypiać ~wę занедбувати (занехаювати) справу; zdawać sobie ~wę (z czego) здавати собі справу (з чого, в чому, про що); *перен.* życie przetoczyło się nad tą ~wą життя зняло цю справу з денного порядку; ◊ na dobrą ~wę *(вставне словосполучення)* власне кажучи; ~ się toczy o co йдеться про що; trudna z nim ~ тяжко з ним; za ~wą kogo чиїми зусиллями; zdawać komu ~wę (z czego) звітувати(ся), -тую(ся), -туєш(ся), робити звіт (кому, перед ким про що), давати звіт (кому про що).

sprawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* (czego) винуватець, -тця (чого).

sprawczyni *ż.* (czego) винуватниця (чого).

sprawdzać, sprawdzić, -dzę, -dzisz, -dził перевіряти, перевірити; //~ **się** справджуватися, -джуюся, -джуєшся, справдитися (справджуся, справдишся), здійснюватися, -нююся, -нюєшся, здійснитися.

sprawdzalny який можна перевірити.

sprawdzenie *n.* перевірка, перевірення.

sprawdzian, -nu, *rzadziej* **-na,** *m.* 1) критерій, -рію; 2) *тех.* контрольний апарат.

sprawdziciel, *lm.* **-le,** *m., spec.* випробувач.

sprawdzić *див.* **sprawdzać.**

sprawiać, sprawić, -wię, -wisz, -wił 1) справляти, справити, -влю, -виш; *(прийом, забаву — ще)* влаштовувати, -вую, -вуєш, влаштувати, -тую, -туєш; *(спричиняти та ін. — ще)* робити, -блю, -биш, зробити; ~wić komu niespodziankę зробити кому сюрприз; ~wić komu przyjemność зробити кому приємність; ~wić komu przykrość зробити прикрість кому; ~wić sobie garnitur справити собі костюм; ~wiać wesele справляти (влаштовувати) весілля; ~wić wrażenie na kim справити (зробити) враження на кого; 2) *кул.* потрошити, випотрошити, патрати, випатрати; ◊ *розм.* ~wić komu lanie дати прочухана кому; przypadek ~wił, że... трапилося, що...

sprawiać się, sprawić się, -wię, -wisz, -wił (z czym) справлятися, справитися (з чим).

sprawiedliwie справедливо.

sprawiedliwość *ż.* 1) справедливість, -вості; kierować się ~cią керуватися справедливістю; poczucie ~ci почуття справедливості; 2) *юр.* правосуддя; oddać kogo w ręce ~ci віддати кого в руки правосуддя; ◊ Ministerstwo Sprawiedliwości Міністерство юстиції; oddać komu ~ віддати кому належне; ~ci stało się zadość правосуддя восторжествувало.

sprawiedliwy справедливий, слушний; ~wa kara слушна (спра-

ведли́ва) ка́ра; слу́шне (справедли́ве) покара́ння.
sprawka, *(częściej w lm.)* **-wki, -wek,** *ż., pot.* 1) ді́льця́, -ле́ць; c i e m n e **~ki** те́мні ді́льця́; 2) *(осудний вчинок)* ви́тівка, шту́ка; ◊ *розм.* t o j e g o ~ це його́ робо́та.
sprawnie спра́вно.
sprawność *ż.* спра́вність, -ності.
sprawny спра́вний; ◊ ~ d o p r a c y i o b r o n y гото́вий до пра́ці і оборо́ни; **~ne** w o j s k o боєзда́тне ві́йсько.
sprawować, -wuję, -wujesz, -wował (co) вико́нувати, -ную, -нуєш (що); ◊ *книж.* ~ u r z ą d займа́ти поса́ду; ~ w ł a d z ę бу́ти при вла́ді; //~ **się** пово́дитися, -джуся, -дишся.
sprawowanie się *n.* поведі́нка.
sprawozdanie *n.* (z czego, o czym) звіт -ту (про що); ~ r o c z n e z d z i a ł a l n o ś c i рі́чний звіт про ді́яльність; s k ł a d a ć z c z e g o ~ звітува́ти(ся), -ту́ю(ся), -ту́єш(ся), роби́ти (дава́ти) звіт (про що).
sprawozdawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* 1) той, що звіту́є(ться); а́втор звіту; 2) *(газетний)* кореспонде́нт; ~ u m y ś l n y спеціа́льний кореспонде́нт (спецко́р); 3) *(театральний)* рецензе́нт.
sprawozdawczo-wyborczy звітнови́борний.
sprawozdawczość *ż.* звітність, -ності.
sprawozdawczy звітний; r o k ~ звітний рік *(род.* ро́ку).
sprawozdawczyni *ż.* 1) та, що звіту́є(ться); а́вторка звіту; 2) кореспонде́нтка; 3) рецензе́нт. *Пор.* **sprawozdawca.**
sprawunek, -nku, *m.* поку́пка; i ś ć (c h o d z i ć) p o **~nki** (z a **~nkami, ~nki** z a ł a t w i a ć) йти́ (ходи́ти) за поку́пками.
sprecyzować, -zuję, -zujesz, -zował уточни́ти.
sprecyzowanie *n.* уто́чнення.
spreparować, -ruję, -rujesz, -rował 1) препарува́ти, -ру́ю, -ру́єш *(докон.); (ліки — звичайно)* пригото́вити, -влю, -виш; 2) *перен. розм.* змайструва́ти, -ру́ю, -ру́єш.
Sprewa *ż.* Шпре(е) *(невідм.).*
sprezentować, -tuję, -tujesz, -tował (kogo komu) *przest.* відрекомендува́ти, -ду́ю, -ду́єш, предста́вити, -влю, -виш (кого́ кому́); ◊ *військ.* ~ b r o ń взя́ти на карау́л; //~ **się** 1) (komu) відрекомендува́тися, предста́витися (кому́); 2) (przed kim) показа́ти себе́ (кому́).
sprężać, sprężyć, -żę, -żysz, -żył *tech. (повітря, гази, пару)* стиска́ти, сти́скувати, -кую -куєш, сти́снути.
sprężarka *ż., tech.* компре́сор, -ра.
sprężony *tech.* сти́снутий, сти́снений.
sprężyć *див.* **sprężać.**
sprężyk *m., ent. (elater)* кова́лик.
sprężyna *ż.* 1) пружи́на; *перен.* b y ć (g ł ó w n ą) **~ną** c z e g o бу́ти пружи́ною (руші́йною си́лою) чого́; *військ.* ~ i g l i c o w a бойова́ пружи́на; ~ n a c i s k o w a (s p u s t o w a) *(в замку рушниці)* спускова́ пружи́на; 2) *(у возі)* ресо́ра; ◊ *перен.* p o r u s z y ć w s z y s t k i e **~ny** вжи́ти всіх за́ходів.
sprężyniarnia *ż., spec.* фа́брика пружи́н.
sprężynka *ż., zdr.* пружи́нка; ◊ *перен. розм.* w g ł o w i e m u p ę k ł a ~ у нього кле́пки не стає́ в голові́.
sprężynować, -nuję, -nujesz, -nował *spec.* дава́ти пружи́ни *(до меблів).*
sprężynownia *ż.* склад пружи́н.
sprężynowy пружи́нний; m a t e r a c ~ пружи́нний матра́ц.
sprężystość *ż.* 1) пру́жність, -ності; пружи́стість, -тості; 2) енергі́йність, -ності, ді́яльність. *Пор.* **sprężysty.**
sprężysty 1) пружни́й; пружи́стий *(рідше);* 2) *перен.* енергі́йний, ді́яльний.

sprężyście енергійно, діяльно; d z i a ł a ć ~ діяти енергійно.
sprinter, *lm.* **-rzy**, *m., sport.* спринтер, -ра.
sprobować *див.* **spróbować**.
sprofanować, -nuję, -nujesz, -nował спрофанувати, -нýю, -нýєш.
sprojektować, -tuję, -tujesz, -tował спроектувати, -тýю, -тýєш.
sproletaryzować, -zuję, -zujesz, -zował пролетаризувати, -зýю, -зýєш *(докон.)*.
sproletaryzowanie *n.* пролетаризування *(докон.)*.
sprosić *див.* **spraszać**.
sprosny *див.* **sprośny**.
sprosta *przst.* спроста.
sprostaczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli стати грубим.
sprostać 1) (czemu) справитися, -влюся, -вишся (з чим); ~ z a d a n i u справитися з завданням; 2) (komu czym, w czym) зрівнятися (з ким щодо чого, відносно чого).
sprostować, -tuję, -tujesz, -tował 1) *(закиди, обвинувачення тощо)* спростувати, -тýю, -тýєш; 2) *(помилку)* виправити, -влю, -виш; 3) *див.* **wyprostować**.
sprostowanie *n.* 1) спростування; 2) виправлення; *пор.* **sprostować**; 3) *(лише в мн.) друк.* список друкарських помилок; 4) *див.* **wyprostowanie**.
sproszkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) розтерти на порошок; 2) перетворити в порошок.
sproszkowanie *n.* 1) розтертя на порошок; 2) перетворення у порошок.
sproszkowany 1) розтертий на порошок; 2) перетворений у порошок. ◊ m l e k o **~ne** сухé молоко.
sprościeć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli стати грубим, некультурним.
sprośnie *arch.* непристойно, безсоромно.
sprośność *ż., arch.* непристойність, -ності, безсоромність.
sprośny *arch.* непристойний, безсоромний, сороміцький, соромітний.
sprowadzać, sprowadzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) приводити, -воджу, -водиш, привести, -веду, -ведеш, спроваджувати, -джую, -джуєш, спровадити, -ваджу, -вадиш; **~dzać** g o ś c i d o d o m u приводити (спроваджувати) гостей додому; 2) *торг. і ін.* виписувати, -сую, -суєш, виписати, -пишу, -пишеш; **~dzić** t o w a r y виписати товари; *(особисто)* привозити, -вожу, -возиш, привезти; **~dzić** m e b l e k o l e j ą привезти меблі залізницею; 3) *(вниз тощо)* зводити, звести; *мат., перен.* **~dzić** d o w s p ó l n e g o m i a n o w n i k a звести до одного (спільного) знаменника; **~dzać** k o g o n a m a n o w c e зводити кого на манівці; **~dzić** k o g o z e s c h o d ó w звести кого із сходів; 4) *(перен. — розмову, думку тощо)* переводити, перевести; **~dzać** k o g o n a z a g a d n i e n i e c z e g o переводити чию увагу на питання чого; **~dzić** r o z m o w ę n a d o m o w e s p r a w y перевести розмову на домашні справи; //**~ się** (dokąd) перебиратися, перебратися, -беруся, -берешся, переїжджати, переїздити, -їжджу, -їздиш, переїхати, -їду, -їдеш (куди); **~dzić się** n a n o w e m i e s z k a n i e перебратися (переїхати) на нову квартиру; 2) (do czego) зводитися (до чого).
sprowadzenie *n.* 1) приведення, спровадження; 2) виписка; привіз, -возу, привезення; 3) зведення; 4) перевід, -воду, переведення. *Пор.* **sprowadzać**.
sprowadzić *див.* **sprowadzać**.
sprowadzka *ż.* переїзд на нову квартиру.
sprowokować, -kuję, -kujesz, -kował спровокувати, -кýю, -кýєш.
spróbować, -buję, -bujesz, -bował

1) спробувати, -бую, -буєш, попробувати; ~ szczęścia спробувати (попробувати) щастя; 2) *(страви, напою)* покуштувати, -тую, -туєш, покушати; //~ się (z kim) помірятися силами (з ким).
spróchniały спорохнілий, порохнявий, трухлий, трухлявий.
spróchnieć, -nieje, -niał спорохнявіти, струхнути.
spruwać, spruć, -pruję, -prujesz, -pruł спорювати, -рюю, -рюєш, спороти, -рю, -реш.
spryciarka *ż., żart.* спритниця, спритна жінка.
spryciarz, *lm.* **-rze,** *m., żart.* спритник, спритна людина.
spryskać сприснути, сприскати.
spryt, -tu, *m.* спритність, -ності, меткість, -кості, проворність.
sprytnie спритно, метко, проворно.
sprytny спритний, меткий, проворний.
sprząc *див.* **sprzęgać.**
sprzączka *ż.* пряжка.
sprząg, sprzęgu, *m.* запряг, -гу, запряжка; пара запряжених коней *а.* волів.
sprząść, sprzędę, sprzędziesz, sprządł, sprzędli спрясти, -пряду, -прядеш.
sprzątaczka *ż.* прибиральниця.
sprzątać, sprzątnąć, •nę, •-niesz, -nął, -nęli 1) прибирати, прибрати, -беру, -береш; **~tać** pokój прибирати в кімнаті; **~tąć** ze stołu прибирати з стола; *(геть)* забирати, забрати; **~tnąć** książkę ze stołu забрати книжку з стола; 2) *(збіжжя з поля)* збирати, зібрати (зберу, збереш); 3) (co) *(лише докон.)* *(про крадіжку)* потягти, -гну, -гнеш, поцупити, -плю, -пиш (що); 4) (kogo) *(лише докон.)* *перен.* зігнати з світу; ◊ *перен.* **~tać** co z drogi усувати що з дороги.
sprzążeczka *ż., zdr.* пряжечка.
sprzeciw, -wu, *m.* 1) заперечення; *(енергійний)* протест, -ту; 2) *юр.* апеляція; wnieść (założyć) ~ подати апеляцію.
sprzeciwiać się, sprzeciwić się, -wię, -wisz, -wił (komu, czemu) 1) ставати проти, стати проти (кого, чого); чинити опір, учинити опір (кому, чому); *(бути іншої думки)* не погоджуватися, -джуюся, -джуєшся, не погодитися, -годжуся, -годишся (з ким, з чим); *(виступати проти чого)* заперечувати, -чую, -чуєш, заперечити (проти чого); 2) *(не відповідати чому)* суперечити (чому); jedno **~wia się** drugiemu одно другому суперечить; to **się ~wia** zwyczajowi це суперечить звичаю.
sprzeczać się сперечатися, спорити, споритися.
sprzeczka *ż.* суперечка, спір *(род.* спору), спірка; prowadzić z kim **~kę** вести з ким суперечку (спір, спірку); wdać się z kim w **~kę** почати суперечку (спір, спірку) з ким.
sprzecznie суперечно, суперечливо.
sprzeczność *ż.* 1) суперечність, -ності; протиріччя *(рідше)*; **~ci** klasowe класові суперечності (протиріччя); nie dające się pogodzić **~ci** непримиренні суперечності, -тей; 2) *(про контраст)* протилежність, -ності; ~ charakterów протилежність характерів; ◊ być (pozostawać, stać) w **~ci** z samym sobą суперечити самому собі.
sprzeczny 1) суперечний, суперечливий; **~ne** poglądy (zdania) суперечні погляди, -дів; 2) (z czym) суперечний, противний (чому); ~ z prawdą суперечний (противний) правді; 3) *див.* **sporny.**
sprzed з-перед; *(рідше)* з-під; ~ nosa з-перед (з-під) носа.
sprzedać *див.* **sprzedawać.**
sprzedajnie по-продажному.
sprzedajność *ż.* продажність, -ності; *(перен. — ще)* запроданство.

sprzedajny 1) *перен.* продáжний; c z ł o w i e k ∼ продáжна людúна, запрóданець, -нця; 2) *прям. див.* **sprzedażny**.

sprzedanie *n.* прóдаж, -жу; d o **∼nia** для прóдажу, на прóдаж.

sprzedawać, -daję, -dajesz, -dawał, sprzedać продавáти, -даю́, -даéш, продáти, -дáм, -дасú; **∼dawać** c o n a s z t u k i продавáти що поштýчно; **∼dawać** n a p n i u продавáти на пні; *присл.* n i e **∼dawaj** n i e d ź w i e d z i a, p ó k i n i e z a b i t y не продавáй шкýри, не убúвши звíра; **∼dawać** z p r z e t a r g u продавáти з торгíв; //∼ **się** продавáтися, продáтися; *(перен. — ще)* запрóдуватися, -дуюся, -дуєшся, запрóдатися.

sprzedawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* продавéць, -вця́.

sprzedawczyk, *lm.* **-ki,** *m., pogardl.* запрóданець, -нця.

sprzedawczyni *ż.* продавщúця, продавéць, -вця́.

sprzedaż *ż.* прóдаж, -жу; ∼ s t o l i k o w a прóдаж з лоткíв; ∼ z l i c y t a c j i прóдаж з молоткá; ◊ m i e ć c o n a ∼ продавáти що; ∼ p u b l i c z n a аукціóн, -ну, публíчні торгú, -гíв.

sprzedażny продáжний; c e n a **∼na** продáжна цінá.

sprzeniewierca *m. див.* **przeniewierca.**

sprzeniewierzać, sprzeniewierzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *(довірені гроші)* розтрáчувати, -чую, -чуєш, розтрáтити, -трáчу, -трáтиш; //∼ **się** (komu) зловживáти чиїм довíр'ям, зловжúти чиїм довíр'ям.

sprzeniewierzenie *n.* *(довірених грошей)* розтрáта; //∼ **się** зловживáння чиїм довíр'ям.

sprzeniewierzyć *див.* **sprzeniewierzać.**

sprzewrotnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli стáти дволúчним (двоєдýшним).

sprzęcik, -ku, *m., zdr.* *(статуетка і под.)* гáрна дрібнúчка.

sprzęg *m. див.* **sprząg.**

sprzęgacz, *lm.* **-cze,** *m., tech.* зчеп, -пу.

sprzęgać, sprząc, -przęgnę, -przęgniesz, -prząg ł, -przęgli 1) спрягáти, спрягтú, -пряжý, -пряжéш; 2) *зал., тех.* зчíплювати, -люю, -люєш, зчепúти, -плю́, -пиш; //∼ **się** спрягáтися, спрягтúся.

sprzęgło *n., tech., kol.* зчеп, -пу, зчíпка; ∼ a u t o m a t y c z n e автоматúчний зчеп, автоматúчна зчíпка.

sprzęgnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **sprzęgać.**

sprzęt I, **-tu,** *m.* 1) предмéт кімнáтного умеблювáння; 2) *зб.* устаткувáння; ∼ r a d i o w y радіоустаткувáння; ◊ *військ.* ∼ n a s ł u c h o w y звукоулóвлювальна установка; *військ.* ∼ s a p e r s k i знаря́ддя для копáння траншéй; *військ.* ∼ t a b o r o w y обóзне майнó; ∼ w o j e n n y військóвá тéхніка.

sprzęt II, **-tu,** *m., roln.* збирáння врожáю.

sprzężaj, -ju, *lm.* **-je,** *m., przest.* запряжнá худóба, запряжнúй скот, -тá.

sprzężajny *przest.* запряжнúй.

sprzężenie *n.* 1) спря́ження; 2) зчéплення. *Пор.* **sprzęgać.**

sprzyjać (komu) сприя́ти (комý); ◊ s z c z ę ś c i e m u **∼ja** йомý щастúть.

sprzyjający сприя́тливий; w a r u n k i **∼ce** сприя́тливі умóви, -мóв; w i a t r ∼ сприя́тливий вíтер, -тру.

sprzyjanie *n.* сприя́ння.

sprzykrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył (komu co) вúкликати в кóго почуття́ набрúдливості; //∼ **się** набрúднути, надокýчити.

sprzymierzać się, sprzymierzyć się, -rzę, -rzysz, -rzył (z kim) укладáти союз, уклáсти союз (з ким).

sprzymierzenie się *n. див.* **przymierze.**

sprzymierzeniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* союзник.
sprzymierzeńczy союзницький; w o j s k a **~cze** союзницькі армії, -мій.
sprzymierzeńczyni *ż.* союзниця.
sprzymierzony I 1) союзний; m o c a r s t w a **~ne** союзні держави, -жав; 2) *див.* **sprzymierzeńczy.**
sprzymierzony II, **-rzonego,** *lm.* **rzeni,** *m.* *див.* **sprzymierzeniec.**
sprzymierzyć się *див.* **sprzymierzać się.**
sprzysięgać się, sprzysiąc się, -sięgnę, -sięgniesz, -siągł, -sięgli укладати (чинити) змову, укласти (вчинити) змову, змовлятися, змовитися, -влюся, -вишся (на кого, проти кого).
sprzysięgły який (що) змовився.
sprzysiężenie *n.* змова.
sprzysiężeniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* змовник.
sprzysiężony, -żonego, *lm.* **-żeni,** *m.* *див.* **sprzysiężeniec.**
spuchli(z)na *ż.* опух, -ху.
spuchły який (що) опух, опухлий.
spuchnąć, -chnę, -chniesz, -chnął *(a.* **-chł), -chli** опухнути.
spuchnięcie *n.* опух, -ху.
spuchnięty *див.* **spuchły.**
spucować, -cuję, -cujesz, -cował *żart.* 1) (kogo) вичитати (кому); 2) (co) злопати, умняти, -мну, -мнеш, строщити (що).
spudłować, -łuję, -łujesz, -łował *myśl.* дати маху, промазати, -мажу, -мажеш.
spulchniacz, *lm.* **-cze,** *m., roln.* розпушувач, скарифікатор, -ра.
spulchniać, spulchnić, -nię, -nisz, -nił *roln. (землю)* розпушувати, -шую, -шуєш, розпушити, підпушувати, підпушити.
spulchnieć, -nieje, -niał стати (зробитися) пухким.
spulchnienie *n.* розпушення, підпушення.
spulweryzować, -zuję, -zujesz, -zował *див.* **sproszkować.**
spurpurowić, -wię, -wisz, -wił *poet.* *див.* **spurpurzyć.**
spurpurowieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli *poet.* стати пурпуровим, побагровіти.
spurpurzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *poet.* зробити пурпуровим, обагрити; //**~ się** *див.* **spurpurowieć.**
spust, -tu, *m.* 1) спуск, -ку; *(про недокон. дію — ще)* спускання; **~** w o d y z e s t a w u спуск (спускання) води із ставу; 2) *(у вогнестрільній зброї)* спуск, -ка; **~** z a m k u b r o n i p a l n e j спуск вогнестрільної зброї; 3) *(про транспорт водою)* сплав, -ву; 4) *(для стікання води)* стік *(род.* стоку), водостік, -стока; 5) *(у ставі)* шлюз -зу; 6) *(гори)* схил, -лу, спад, -ду; 7) *тех.* спусковий механізм, -му; 8) *(в замку)* засув, -ву; *(менший)* засувка; z a m k n ą ć d r z w i n a d w a **~ty** замкнути двері на два засуви, перекрутити ключ в замку два рази; ◊ *перен. фам.* m i e ć d o b r y **~** мати хороший апетит.
spustnica *ż.* ринва.
spustny *spec.* 1) опускний; **~ne** d r z w i опускні двері, -рей, штора; 2) з водоспуском; s t a w **~** став з водоспуском.
spustoszały який (що) спустів, спустілий.
spustoszeć, -szeje, -szał спустіти.
spustoszenie *n.* спустошення, сплюндрування.
spustoszony спустошений, сплюндрований.
spustoszyciel, *lm.* **-le,** *m.* пустошитель, спустошитель.
spustoszycielka *ż.* пустошителька, спустошителька.
spustoszyć, -szę, -szysz, -szył спустошити, сплюндрувати, -рую, -руєш.
spustowy *spec. (для спуску води)* спускний; k a n a ł **~** спускний канал, -лу; *(про механізм — звичайно)* спусковий; *військ.* j ę z y c z e k **~** спусковий курок, -рка, собачка.

spuszczać, spuścić, spuszczę, spuścisz, spuścił 1) спускáти, спустúти, -пущý, -пýстиш; *(вниз — ще)* опускáти, опустúти; *(ціну — ще)* зменшувати, -шую, -шуєш, зменшити; **spuścić** kogo po linwie спустúти когó по лúнві; **spuścić** kurek спустúти курóк; nie **spuszczać** oczu z kogo не звóдити (не спускáти) очéй з когó, не відвóдити очéй від когó; **spuścić** psa z łańcucha спустúти собáку з ланцюгá; **spuścić** roletę спустúти штóру; **spuścić** wodę ze stawu спустúти вóду із стáву; 2) *(голову, очі тощо)* опускáти, опустúти; *(від сорому, від гніву)* похнюплювати, -люю, -люєш, похнюпити, -плю, -пиш; *розм.* **spuścić** nos na kwintę похнюпити ніс (нóса); 3) *(щось натягнуте)* попускáти, попустúти; **spuścić** cięciwę попустúти тятивý; 4) *(водою)* сплавлáти, сплáвити, -влю, -виш; **spuszczać** drzewo rzeką сплавляти дéрево річкою (рікóю); ◊ *перен.* nie **spuszczać** kogo z oka (z oczu) не випускáти когó з очéй; **spuścić** włosy обстригти волóсся; *перен. розм.* **spuścić** z tonu знизити тон; //~ **się** 1) *(згори вниз)* спускáтися, спустúтися, опускáтися, опустúтися; 2) (na kogo, na co) покладáтися, поклáстися, -кладýся, -кладéшся (на когó, на щó); **spuścić** **się** na czyje słowa поклáстися на чиї́ словá.

spuszczenie *n.* спуск, -ку.

spuścić *див.* **spuszczać.**

spuścizna *ż.* спáдщина, спáдок, -дку.

spychacz I, *lm.* **-cze,** *m., pot.* недбáлий робітнúк, -кá.

spychacz II, *lm.* **-cze,** *m., tech.* бульдóзер, -ра.

spychać, zepchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) спихáти, зіпхнýти; **zepchnąć** łódź z brzegu na wodę зіпхнýти лóдку з бéрега на вóду; 2) *(лише недокон.)* *перен. розм.* відкладáти; **spychać** co z dnia na dzień відкладáти щó з дня на день; 3) (co na kogo) *перен.* звáлювати, -люю, -люєш, звалúти, -лю́, -лиш; *(вину, відповідальність — ще)* звертáти, звернýти, -нý, -неш, скидáти, скúнути, складáти, склáсти, -кладý, -кладéш (щó на когó); **spychać** robotę na kogo звáлювати робóту на когó.

spycharka *ż., tech.* бульдóзер, -ра.

spyszniały якúй (щó) запишáвся (загордíв, загордúвся).

spysznieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli запишáтися, загордíти, загордúтися, -джýся, -дúшся.

spytać(się) спитáти(ся).

spytki, -ków, *blp.* дóпит, -ту; brać kogo na ~ брáти когó на дóпит.

spytlować, -luję, -lujesz, -lował спитлювáти, -лю́ю, -лю́єш.

spyża *ż., przest.* харч (-чі *ж.р.* *і* -чу *ч.р.),* харчí, -чíв; *(для тварин)* корм, -му.

srebrnawy сріблúстий, сріблáстий.

srebrniak *m., hist. див.* **srebrnik.**

srebrnik *m., hist. (срібна монета)* срібнáк, -кá, срéбреник.

srebrnobarwny срíбного кóльору.

srebrny срíбний; *перен.* **~ne** wesele срíбне весíлля.

srebro *n.* сріблó; żywe ~ ртуть, -ті; живé сріблó *(розм.).*

srebrobłyszcz, -czu, *m., min.* срíбний блиск, -ку.

srebrodajny *geol.* сріблонóсний.

srebrogłów, -głowu, *m., arch.* сріблóм проткáний шовк, -ку.

srebronośny *див.* **srebrodajny.**

srebrzenie *n.* срíблення.

srebrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył сріблúти; //~ **się** сріблúтися, сріблíти.

srebrzysto *див.* **srebrzyście.**

srebrzysty сріблúстий, сріблáстий.

srebrzyście сріблúсто, сріблáсто.

sroczę, -częcia, *lm.* **-częta, -cząt,** *n.* сорочéнá, -нáти.

sroczka *ż., zdr., pieszcz.* мала́ соро́ка.
sroczy соро́чий.
srodze 1) жорсто́ко, лю́то; 2) *див.* **surowo** II.
srogi 1) жорсто́кий, лю́тий; 2) *див.* **surowy** II.
srogo *див.* **srodze.**
srogość *ż.* 1) жорсто́кість, -кості, лю́тість, -тості; 2) *див.* **surowość.**
sroka *ż.* соро́ка; *прик.* w s z y s t k i e ~**ki** o t y m s k r z e c z ą усі́ соро́ки про це скреко́чуть.
srokacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) строка́тий (пері́стий) кінь (*род.* коня́); 2) пері́стий віл (*род.* вола́).
srokato строка́то.
srokatość *ż.* строка́тість, -тості.
srokaty строка́тий, пері́стий.
srokosz, *lm.* **-sze,** *m.* *див.* **srokacz.**
srom, -mu, *m., arch.* со́ром, -му.
sromny *anat.* соромі́тний; w a r g i ~**ne** соромі́тні гу́би (*род.* губ).
sromota *ż., arch. див.* **srom.**
sromotnie гане́бно.
sromotność *ż.* гане́бність, -ності.
sromotny гане́бний.
sromowy *anat. див.* **sromny.**
srożeć, -żeję, -żejesz, -żał, -żeli *див.* **srożyć się.**
srożyć się, -żę, -żysz, -żył шалені́ти, скажені́ти.
ssać, ssę, ssiesz, ssał сса́ти (ссу, ссеш); (*соску, палець, кров — ще*) смокта́ти, -кчу́, -кчеш.
ssak *m., zool.* ссаве́ць, -вця́.
ssawiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., zool. див.* **ssak.**
ssawka *ż.* 1) *тех.* сосу́н, -на́, сису́н; 2) *біол.* присо́сок, -ска; 3) *зоол.* (*haustellum*) гавсто́рія.
ssawnica *ż.* всмо́ктуючий (всмо́ктувальний, всиса́ючий, всисни́й) насо́с.
ssąco-tłoczący *tech.* всиснонагніта́льний; p o m p a ~**ca** всиснонагніта́льний насо́с.
ssący 1) яки́й (що) ссе; 2) *тех.* сисни́й, всисни́й; p o m p a ~**ca** всисни́й насо́с; ◊ z w i e r z ę ~**ce** ссаве́ць, -вця́.
stabilizacja *ż.* стабіліза́ція.
stabilizacyjny стабілізаці́йний.
stabilizator *m., lot. i in.* стабіліза́тор, -ра.
stabilizować, -zuję, -zujesz, -zował стабілізува́ти, -зу́ю, -зу́єш; //~ **się** стабілізува́тися.
stabilny стабі́льний.
staccato *n., muz.* стакка́то (*невідм.*).
stachanowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* стаха́новець, -вця.
stachanowka *ż.* стаха́новка.
stachanowski стаха́новський; r u c h ~ стаха́новський рух, -ху.
stacja *ż.* ста́нція; *військ.* ~ e t a p o w a ета́пна ста́нція; ~ k l i m a t y c z n a кліматична ста́нція; ~ k o l e j o w a залізни́чна ста́нція; ~ m a s z y n o w o - t r a k t o r o w a маши́нно-тра́кторна ста́нція; ~ m e t e o r o l o g i c z n a метеорологі́чна ста́нція; *зал.* ~ p o ś r e d n i a промі́жна́ ста́нція; *спец.* ~ r o z d z i e l c z a розподі́льна ста́нція; *зал.* ~ w ę z ł o w a вузлова́ ста́нція; ◊ ~ r a t u n k o w a швидка́ допомо́га.
stacjonować, -nuję, -nujesz, -nował *wojs.* стоя́ти (стою́, стої́ш).
stacyjka *ż., zdr.* невели́чка ста́нція.
stacyjny станці́йний.
staczać I, **stoczyć, -czę, -czysz, -czył** ско́чувати, -чую, -чуєш, скоти́ти, -кочу́, -ко́тиш; ~**toczyć** k a m i e ń z g ó r y скоти́ти ка́мінь з гори́.
staczać II, **stoczyć, -czę, -czysz, -czył** (*вино, пиво*) зці́джувати з бо́чки, зціди́ти з бо́чки.
staczać III, **stoczyć, -czę, -czysz, -czył** *tech.* сто́чувати, -чую, -чуєш, сточи́ти, -чу́, -чиш; ~**toczyć** c o n a t o k a r n i сточи́ти що на тока́рському верста́ті.
staczać IV, **stoczyć, -czę, -czysz, -czył** (*бій, війну*) зво́дити, -джу, -диш, звести́ (зведу́, зведе́ш); ~ **czyć** w a l k ę звести́ бій.
stać, stoję, stoisz, stał, stanąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli стоя́ти (стою́,

стоїш), стáти (стáну, стáнеш); *перен.* **stanąć** k o ś c i ą w g a r d l e стáти поперéк гóрла; *перен.* **stanąć** m u r e m стáти стінóю; **stać** n a c z e l e стоя́ти на чолі́; *мор.* **stać** n a k o t w i c y стоя́ти на я́корі; *перен.* **stać** n a p r z e s z k o d z i e (n a d r o d z e) бýти перешкóдою, бýти (стоя́ти) на перешкóді (на завáді); *перен.* **stać** p r z y s w o i m стоя́ти на своє́му; **stać** w b r a m i e стоя́ти в ворóтах (в брáмі); *перен.* w ł o s y n a g ł o w i e s t a j ą d ę b e m волóсся стає́ ди́бом; z e g a r e k **stoi** годи́нник стоїть; ◊ c o ś n i e **stoi** z a g r o s z щось не вáрте копíйки; *шкіл.* **stać** d o b r z e z c z e g o мáти хорóшу оцíнку з чóго; j a k r z e c z y **stoją?** які (ідýть) спрáви?; n i e **stać** o c o не дорожи́ти чим; **stać** k o g o n a c o хтось мóже собі́ на що позвóлити; *перен.* **stać** n a t y m s a m y m m i e j s c u не зрýшитися з мíсця; *перен.* **stanęło** n a t y m, ż e... а) булó домóвлено, що...; б) ви́рішено, що...; n i e **stać** m i s ł ó w, b y... в мéне невистачáє (бракýє) слів, щоб...; *перен.* o n d o b r z e **stoi** він дóбре (матеріáльно) забезпéчений; **stać** o t w o r e m *(про двері, вікна)* бýти відчи́неним; s p r a w a **stanęła** n a t y m, ż e... скінчи́лося тим, що...; **stanęła** u g o d a склáдено дóговір; **stać** w z w i ą z k u бýти в зв'язкý.

stać się *див.* **stawać się.**

stadialność *ż.* стадіáльність, -ності.

stadialny стадіáльний.

stadion, -nu, *m., sport.* стадіóн, -ну.

stadium, *lp. nieodm., lm.* **-dia, -diów,** *n.* стáдія; p r z e j ś ć ~ c z e g o пройти́ стáдію чогó; w e j ś ć w ~ c z e g o вступи́ти в стáдію чогó.

stadko *n., zdr.* стáдце, невели́чке стáдо; невели́чка чередá; невели́чка отáра; зграйка, невели́чка зграя. *Пор.* **stado.**

stadło *n., książ.* подрýжжя.

stadniczy, -czego, *lm.* **-czowie,** *m. див.* **stadnik** II.

stadnik I, *lm.* **-ki,** *m., hod.* стáдник, плідни́к, -кá.

stadnik II, *lm.* **-cy,** *m., hod.* стáдник, табýнник.

stadnina *ż., hod.* кíнський завóд, -ду.

stadny стáдний.

stado *n.* стáдо; *(рогатої худоби — звичайно)* чередá; *(овець)* отáра; *(птахів)* зграя.

stafilokok, -ku, *m., bakt.* стафілокóк.

stagnacja *ż., ek.* стагнáція, застíй, -тóю.

stagnacyjny *ek.* стагнацíйний, застíйний.

stajać, -je, -jał стáнути, розтáти, -тáне.

stajały яки́й (що) стáнув, стáялий, яки́й (що) розтáв, розтáлий.

staje *n., przest.* дáвня міра довжини́ пóля.

stajenka *ż., zdr.* стáєнка.

stajenny I, стає́нний, конюшенний.

stajenny II, **-nego,** *lm.* **-ni,** *m.* кóнюх.

stajnia *ż.* стáйня, конюшня; m i e ć k o n i e w (n a) **~ni** мáти кóней в стáйні (в конюшні).

stal *ż.* сталь, -лі; *(поез., перен. — ще)* кри́ця; *іст.* ~ d a m a s c e ń s k a дамáсська сталь; ~ h a r t o w n a гартóвана сталь; ~ n i k l o w a нíкельова сталь; ~ p a n c e r n a броньовá сталь.

stalagmit, -tu, *m., geol.* сталагмíт.

stalagmitowy *geol.* сталагмíтовий.

stalaktyt, -tu, *m., geol.* сталакти́т.

stalaktytowy *geol.* сталакти́товий.

stale зáвжди, повсякчáс, постíйно.

stalenie *n.* гартувáння.

stalica *ż., tech.* глади́ло, лощи́ло.

stalić, -lę, -lisz, -lił *bezp., przen.* гартувáти, -тýю, -тýєш.

Stalingrad, -du, *m.* Сталінгрáд.

staliwo *blm., n.* ливáрна сталь, -лі.

stalka *ż.* 1) *крав.* планшéт; 2) *див.* **stalówka.**

stalоryt, -tu, *m.* гравю́ра на ста́лі.
stalorytnia *ż.* майсте́рня гравю́р на ста́лі.
stalorytnictwo *n.* гравірува́ння на ста́лі.
stalorytnik, *lm.* **-cy,** *m.* гравірува́льник на ста́лі.
stalować, -luję, -lujesz, -lował *tech.* сталюва́ти, -лю́ю, -лю́єш.
stalownia *ż.* сталелива́рний заво́д, -ду.
stalownik, *lm.* **-cy,** *m., hut.* сталева́р, -ра.
stalowy стальни́й; стале́вий *(рідше);* криче́вий. *Пор.* **stal.**
stalówka *ż. (для писання)* перо́.
staluga *ż. див.* **sztaluga.**
stała, -łej, *ż., mat.* ста́ла величина́, конста́нта.
stałość *ż.* 1) пості́йність, -ності; повсякча́сність; 2) ста́лість, -лості; стабі́льність; сті́йкість, -кості, тве́рдість, -дості; 3) тве́рдість. *Пор.* **stały.**
stały 1) пості́йний; *(що постійно буває — ще)* повсякча́сний; ~**łe** k ł o p o t y повсякча́сні (пості́йні) турбо́ти, -бо́т; m i e j s c e ~**łego** p o b y t u мі́сце пості́йного перебува́ння (пробува́ння); ~**łe** s i e d l i s k o пості́йна осе́ля; ~**łe** w i a t r y пості́йні вітри́, -рі́в; 2) *(що не міняється)* ста́лий; *(про ціни, підручники тощо — ще)* стабі́льний; *(про характер, погляди тощо — ще)* стійки́й, тверди́й; 3) *фіз.* тверди́й; c i a ł o ~**łe** тверде́ ті́ло; ◊ l ą d ~ матери́к, -ка́, суході́л, -до́лу.
Stambuł, -łu, *m.* Стамбу́л.
stambułka *ż.* туре́цька лю́лька.
stampila *ż.* ште́мпель.
stamtąd звідти; (з)відтіля́, (з)відті́ль *(рідше).*
stan I, **-nu,** *m.* стан, -ну; *(сукупність обставин — ще)* стано́вище; *перен.* b y ć w o p ł a k a n y m ~**nie** бу́ти в жалюгі́дному стано́вищі; *фіз.* ~ c i e k ł y ріди́кий стан; ~ d u c h a стан ду́ха; ~ f a k t y c z n y факти́чний стан рече́й; *фіз.* ~ l o t n y газоподі́бний стан; ~ m a t e r i a l n y матеріа́льне стано́вище, матеріа́льний стан; *військ.* ~ o b l ę ż e n i a стан обло́ги; ~ r z e c z y стан рече́й (справ); *фіз.* ~ s k u p i e n i a m a t e r i i стан зче́плення (зче́пності) речовини́; ~ s p o c z y n k u стан спо́кою; *фіз.* ~ s t a ł y тверди́й стан; *іст.* ~ t r z e c i тре́тій стан; u r z ą d ~**nu** c y w i l n e g o за́пис а́ктів громадя́нського ста́ну (ЗАГС); ~ w o j e n n y вое́нний стан; ~ z d r o w i a стан здоро́в'я; ◊ *ек.* ~ b i e r n y паси́в, -ву; *перен.* b y ć w ~**nie** c o ś z r o b i ć бу́ти спромо́жним (бу́ти в си́лі, могти́) зроби́ти що; *перен.* b y ć w o d m i e n n y m (w p o w a ż n y m, w b ł o g o s ł a w i o n y m) ~**nie** бу́ти при наді́ї (вагі́тною); *ек.* ~ c z y n n y акти́в, -ву; D e p a r t a m e n t **Stanu** *(у США)* Держа́вний департа́мент, -ту; ~ e w i d e n c y j n y шта́тний склад, -ду; ~ m a ł ż e ń s k i подру́жнє життя́; m ą ż ~**nu** держа́вний муж (дія́ч); ~ o s o b o w y особо́вий склад; ~ p r z e d w o j e n n y довое́нний рі́вень, -вня; *політ.* r a c j a ~**nu** держа́вний інтере́с, -су; R a d a **Stanu** Держа́вна ра́да; w p r o w a d z a ć k o g o w ~ s m u t k u вво́дити кого́ в сумни́й на́стрій; w ~**nie** s p o c z y n k u у відста́вці; *політ.* z a m a c h ~**nu** держа́вний переворо́т, -ту; *політ.* z b r o d n i a ~**nu** держа́вний зло́чин, -ну; *політ.* z d r a d a ~**nu** держа́вна зра́да; **Stany** Z j e d n o c z o n e A m e r y k i P ó ł n o c n e j Сполу́чені Шта́ти Півні́чної Аме́рики; *перен.* ż y ć p o n a d ~ жи́ти по́над свої́ можли́вості (над свої́ доста́тки).
stan II, **-nu,** *m.* стан, -ну, та́лія.
stanąć I *див.* **stać.**
stanąć II *див.* **stawać.**
stanca *ż., poetyc.* ста́нси, -сів *(лише в мн.).*
stancja *ż.* 1) (проста́) кімна́та;

2) квартйра з утрйманням; b y ć (s t a ć, m i e s z k a ć) n a ~ji жйти в кóго на квартйрі; m i e ć (t r z y m a ć) k o g o n a ~ji давáти комý квартйру з утрйманням.
standard, -du, *m.* стандáрт, -ту.
standaryzacja *ż.* стандартизáція.
standaryzowany стандартизóваний.
stangret, *lm.* **-ci,** *m.* кýчер, -ра.
stanica *ż.* станйця.
stanicowy станйчний.
staniczarka *ż., spec.* корсéтниця.
staniczek, -czka, *m., zdr.* ліфчик, корсéт.
stanie *n.* стоя́ння.
stanieć, -nieje, -niał подешевíти.
stanienie *n.* подешевíння.
stanik *m.* ліф, корсéт.
staniol, -lu, *m.* станіóль, -лю.
Stanisław Станіслáв.
stanowczo рішýче; категорйчно. *Пор.* **stanowczy** 1.
stanowczość *ż.* 1) рішýчість, -чості; категорйчність, -ності; 2) вирішáльність. *Пор.* **stanowczy.**
stanowczy 1) рішýчий; *(безумовний — ще)* категорйчний; ~ c z ł o w i e k рішýча людйна; **~cza** o d p o w i e d ź рішýча (категорйчна) відповідь, -ді; 2) *(що вирішає що)* вирішáльний, вирішнйй, рішýчий; **~cza** b i t w a вирішáльний (вирішнйй, рішýчий) бій *(род.* бóю).
stanowić, -wię, -wisz, -wił 1) (co) становйти, -влю́, -виш, явля́ти собóю (щó), бýти (бýду, бýдеш) (що *а.* чим); c o ś **~wi** i s t o t ę r z e c z y щось станóвить (явля́є собóю) суть спрáви; c o ś **~wi** r ó ż n i c ę щось є різнйцею; t o **~wi** w y j ą t e k це станóвить (явля́є собóю) вйняток, це вйняток; 2) (o czym) вирíшувати, -шую, -шуєш (що); r e w o l u c j a p r o l e t a r s k a **~wi** o l o s a c h ś w i a t a пролетáрська революція вирíшує дóлю світу; 3) (co) *заст.* ухвáлювати, -люю, -люєш; ~ p r a w a ухвáлювати закóни.
stanowisko I *n.* 1) станóвище; z a j m o w a ć w y b i t n e ~ займáти видатнé (визначнé) станóвище; *(відповідальне — звичайно)* пост, -тá; b y ć n a **~ku** k o g o займáти пост когó; o b j ą ć ~ зайня́ти пост; w y s o k i e ~ висóкий пост.
stanowisko II *n.* 1) *(таксі тощо)* стоя́нка; 2) *військ.* позйція; ~ a r t y l e r i i артилерíйська позйція; ~ b a t e r i i позйція батарéї; ~ b o j o w e бойовá позйція; ~ w y c z e k u j ą c e очíкувальна (вичíкувальна, вижидáльна) позйція; ~ w y j ś c i o w e вихіднá позйція; ~ w z m o c n i o n e укріплена позйція; ~ z a k r y t e закрйта позйція; ~ z a s a d n i c z e основнá позйція; ~ z m i e n n e тимчасóва позйція; 3) *перен.* пóгляд, -ду; тóчка зóру *(рідше);* z e **~ka** n a u k o w e g o з наукóвого пóгляду; з наукóвої тóчки зóру; s t a ć n a **~ku** c z e g o стоя́ти на тóчці зóру чогó.
stanowość *ż.* стáнóвість, -вості.
stanowy стáновйй.
stańcować się, -cuję, -cujesz, -cował *див.* **stańczyć się.**
stańczyć się, -czę, -czysz, -czył втóмитися танцювáнням.
stańczyk, *lm.* **-kowie,** *hist., polit.* стáнчик *(член польської консервативної партії).*
stapel, -pla, *blp., m., mor.* стáпель.
stapiać, stopić, -pię, -pisz, -pił 1) стóплювати, -люю, -люєш, стопйти, -плю́, -пиш, розтóплювати, розтопйти; 2) *мет.* розплавля́ти, розплáвити, -влю, -виш; 3) *(лише докон.) перен. жарт.* збýти (збýду, збýдеш); **~pić** z e g a r e k h a n d l a r z o w i збýти годйнник торгашéві (гендлярéві); //~ **się** 1) стóплюватися, стопйтися, розтóплюватися, розтопйтися; розплавля́тися, розплáвитися; 2) *(лише докон.) перен. жарт.* знйкнути.

starać się (o co, co zrobić) стара́тися (про що, зробити що); ◊ ~ o pannę (o czyją rękę) сва́татися (за ко́го).
starający się, -cego, *lm.* **-cy,** *m.* жени́х, -ха́, залицяльник, залицяйник.
staranie *n.* 1) за́ходи, -дів; dzięki jego **~niom...** завдяки його за́ходам...; robić (czynić) **~nia** вжива́ти за́ходів; *підсил.* зуси́лля; dołożyć (przyłożyć) wszelkich **~rań** докла́сти всіх зуси́ль; 2) (o kogo, o co) піклува́ння; otaczać **~niem** (kogo, co) ото́чувати піклува́нням (кого́, що); ◊ mieć ~ (o kim, o co) дба́ти, піклува́тися, -лу́юся, -лу́єшся (про ко́го, про що).
staraniem *przst.* за́ходами; зуси́ллями; (za) jego **~niem** його за́ходами (зуси́ллями). *Пор.* **staranie** 1.
starannie стара́нно, дбайли́во.
staranność *ż.* стара́нність, -ності, дбайли́вість, -вості.
staranny стара́нний, дбайли́вий.
starawy *pot.* приста́ркуватий.
starcie I *n.* 1) *(дія)* стертя́; 2) *мед.* *(excoriatio)* екскоріа́ція, садно́.
starcie II *n., wojs.* су́тичка; *(битва)* бій *(род.* бо́ю); ~ wręcz рукопа́шний бій.
starczać, starczyć, -czę, -czysz, -czył вистача́ти, ви́стачити.
starczy старе́чий; *мед.* uwiąd ~ *(marasmus senilis)* старе́чий мара́зм, -му.
starczyć *див.* **starczać.**
stargać 1) зім'я́ти, -мну́, -мне́ш; 2) *(кайдани тощо)* порва́ти, -рву́, -рве́ш; 3) *перен.* ви́снажити; ~ siły ви́снажити си́ли; *(здоров'я)* розладна́ти; ◊ *перен.* ~ prawa розтопта́ти зако́н; //~ **się** ви́снажитися, знеси́литися.
stargować, -guję, -gujesz, -gował сторгува́ти, -гу́ю, -гу́єш; //~ **się** сторгува́тися.
starka I *ż.* *(на молоці)* плі́вка, шку́рка, кожушо́к, -шка́.
starka II *ż.* *(сорт горілки)* ста́рка.
starmosić, -szę, -sisz, -sił *pot.* потермо́сити, -мо́шу, -мо́сиш, пото́рсати, потормоши́ти, -мошу́, -мо́сиш.
staro: wyglądać ~ вигляда́ти стари́м.
staro-cerkiewno-słowiański староцерковнослов'я́нський, старослов'я́нський; ~ język староцерковнослов'я́нська (старослов'я́нська) мо́ва.
starocerkiewny староцерко́вний.
staroczeski староче́ський.
starodawność *ż.* стародá́вність, -ності.
starodawny стародá́вній, старови́нний.
starodrzew, -wu, *blm., m., leśn.* стари́й ліс, -су.
starodrzewie *n., leśn.* *див.* **starodrzew.**
staromiejski яки́й (що) стосу́ється старо́го мі́ста; *(у контексті)* старо́го мі́ста то́що; dzielnica **~ka** райо́н старо́го мі́ста.
staromodnie старомо́дно.
staromodny старомо́дний.
staroobrzędowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., kośc.* старообря́дець, -дця.
staropolski старопо́льський.
staropolszczyzna *ż.* старопо́льська мо́ва.
staroreżymowy старорежи́мний.
staroruski старору́ський.
starosłowiański старослов'я́нський.
starosta, -ty, *lm.* **-towie,** *m.* 1) ста́роста; 2) *(у буржуазній Польщі)* нача́льник пові́ту.
starostować, -tuję, -tujesz, -tował *pot.* бу́ти ста́ростою.
starostwo I *n.* старо́ство.
starostwo II *n., zb.* ста́роста з дружи́ною.
starościanka *ż., hist.* дочка́ ста́рости, старостя́нка.
starościc, *lm.* **-ce,** *m., hist.* син ста́рости, ста́ростич.
starościna *ż.* старости́ха, дружи́на ста́рости.
starościński ста́ростів, старостя́нський.
starość *ż.* ста́рість, -рості; doczekać się późnej **~ci** до-

жити глибокої старості; **n a ~** на старості літ, на схилі віку.
staroświecki старосвітський.
staroświecczyzna *ż.* усе, що старосвітське, старосвітщина.
starowierca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., kośc.* 1) старовір, -ра; 2) *див.* **staroobrzędowiec.**
starowierstwo *n., kośc.* старообрядництво.
starowina *m. i ż.* старина; *(ч.р. — ще)* старик, -ка, старий, -рого; *(ж.р. — ще)* стара, -рої.
starożytność *ż.* 1) стародавність, -ності; 2) *(лише в мн.) археол.* старожитності, -тей; muzeum **~ci** музей старожитностей.
starożytny стародавній, давній, древній; historia **~na** стародавня (давня, древня) історія; історія стародавніх (давніх, древніх) часів.
starszeństwo *n.* старшинство; według **~wa** по старшинству, за старшинством.
starszy I старший; *(віком — ще)* старіший; **~** od kogo o rok старший (старіший) за (від) кого на рік; ◊ *військ.* **~** szeregowiec єфрейтор, -ра.
starszy II, **-szego,** *lm.* **-si,** *m.* старший, -шого, старший, -шого.
starszyzna *ż., zb.* старшина, начальство.
start, -tu, *m., sport.* старт, -ту.
starter, *lm.* **-rzy,** *m.* стартер, -ра.
startować, -tuję, -tujesz, -tował *sport., lot.* стартувати, -тую, -туєш.
staruch, *lm.* **-chy,** *m., lekc.* дідуга, стариган, старук, -ка.
starucha *ż., lekc.* старуха.
staruszek, -szka, *lm.* **-szkowie,** *m.* старушок, -шка, старенький, -кого, дідусь, -ся.
staruszka *ż.* старушка.
stary старий; *(перен. — ще)* давній, стародавній; człowiek **~rej** daty а) людина старого (давнього) складу; б) старосвітська людина; **~** kawaler старий парубок, -бка, старий холостяк, -ка; **~ra** panna стара діва; **~re** ubranie старий костюм, -му; **~** zwyczaj старий (давній, стародавній) звичай *(род.* звичаю); ◊ *перен. розм.* **~** wróbel стріляний горобець, -бця; *розм. несхв.* **~** wyjadacz бувалець, -льця.
starzec, -rca, *lm.* **-rcy,** *m.* старик, -ка.
starzeć(się), -rzeję, -rzejesz, -rzał, -rzeli старіти(ся).
starzyzna I *ż.* старий мотлох, -ху, дрантя, старизна, старовизна.
starzyzna II *ż., roln.* обліг, -логу.
stasować, -suję, -sujesz, -sował *karc.* стасувати, -сую, -суєш.
stataryczny статарний; **~ne** czytanie статарне читання.
statecznie статечно.
statecznieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli ставати статечним.
statecznik *m., lot.* стабілізатор, -ра; ◊ **~** pionowy вертикальне оперення; **~** poziomy горизонтальне оперення.
stateczność *ż.* 1) статечність, -ності; 2) *фіз., тех.* стійкість, -кості.
stateczny статечний.
statek, -tku, *m.* судно; **~** cysternowy наливне судно; **~** handlowy торгове (торговельне) судно; **~** pełnomorski (dalekomorski) судно далекого плавання; **~** szkolny учбове судно; ◊ **~** parowy пароплав; *ав.* **~** powietrzny повітряний корабель, -бля.
statki I, **-ków,** *blp.* посуд, -ду.
statki II, **-ków,** *blp., przest.* статок, -тку, майно.
statkowy судновий.
stator, -ru, *m., el.* статор, -ра.
statua *ż.* статуя.
statuetka *ż.* статуетка.
statura *ż., przest.* статура.
statut, -tu, *m.* статут, -ту.
statutowo згідно з статутом.
statutowy статутний.
statyczny статичний.
statyka *blm., ż.* статика.

statysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., teatr.* статист.
statystka *ż., teatr.* статистка.
statystować, -tuję, -tujesz, -tował *teatr.* бути статистом; бути статисткою.
statystyczny статистичний.
statystyk, *lm.* **-cy,** *m.* статистик.
statystyka *ż.* статистика; dla **~ki** для статистики; **~** za czas... статистика за період...
statyw, -wu, *m., fot. i in.* штатив.
statywa *ż., fot. i in. див.* **statyw.**
staurolit, -tu, *m., min.* ставроліт, -ту.
stauropigia *ż., kość., hist.* ставропігія.
staurotyd, -du, *m., min. див.* **staurolit.**
staw I, **-wu,** *m.* став, -ву.
staw II, **-wu,** *m., anat.* суглоб; ból **~wu** біль суглоба; **~** łokciowy ліктьовий суглоб; zapalenie **~wów** запалення суглобів; ◊ **~** żuchwowy скронева (вискова) западина.
stawać, staję, stajesz, stawał, stanąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli ставати (стаю, стаєш), стати (стану, станеш); **stawać** dęba ставати дуба (дибки); *перен.* **stawać** do walki ставати (вставати) на боротьбу; **stawać** komu kością w gardle ставати кому поперек горла; *перен.* **stanąć** komu na drodze (w poprzek, na przeszkodzie) стати кому на дорозі (поперек дороги), бути на перешкоді кому; **stawać** na wezwanie ставати на заклик; *військ.* **stanąć** obozem стати табором, отаборитися; *перен.* **stanąć** po czyjej stronie стати по чиєму боці; *мисл.* **stawać** słupka *(про зайця)* ставати на задні ноги; *перен.* **stawać** w szeregu ставати в ряди; ◊ *перен.* **stawać** do apelu (do szeregu) відгукатися (відгукуватися, відкликатися) на заклик; **stawać** do egzaminu приступати до іспиту; **stanąć** do konkursu взяти участь у конкурсі; **stawać** do roboty приступати до роботи; **stawać** do wojska призиватися; **stanąć** na równe nogi зірватися на рівні ноги; *перен.* **stawać** sztorcem (okoniem) чинити опір; **stawać** w hotelu зупинятися в готелі (в гостиниці); *перен.* **stanąć** w miejscu не зрушитися з місця; **stanąć** w obliczu śmierci зіткнутися із смертельною небезпекою; **stawać** w pąsach (w płomieniach) спалахувати, -лахую, -лахуєш, паленіти; *прям.* **stanąć** w płomieniach загорітися; *військ.* **stanąć** w szyku вистроїтися, вишикуватися, -куюся, -куєшся.
stawać się, staję, stajesz, stawał, stać się, stanę, staniesz, stał 1) *(лише докон.)* трапитися, (трапиться), статися (станеться); *присл.* co **się stało,** to się nie odstanie що трапилося (сталося), те не переміниться; gdzie **się** to **stało?** де це трапилося (сталося)? nic mu **się** nie **stało** з ним нічого не трапилося (не сталося); 2) (kim, czym, jakim) ставати (стаю, стаєш), стати (стану, станеш), робитися, -блюся, -бишся, зробитися; **stać się** nerwowym стати (зробитися) нервовим; ◊ cóż **się** z nim **stanie?** що ж буде з ним? *книж.* sprawiedliwości **stało się** zadość правосуддя восторжествувало.
staweczek, -czka, *m., zdr., pieszcz.* ставочок, -чка.
stawek, -wku, *m., zdr.* ставок, -вка.
stawiacz: ~ min *mor. wojs.* мінний загороджувач.
stawiać ставити, -влю, -виш; **~** bańki ставити банки; **~** dom ставити дім; *перен.* **~** kogo na nogi ставити на ноги кого; **~** kogo w przy-

kre położenie ставити кого в незручне становище; ~ kwiaty na stół ставити квіти на стіл; *перен.* ~ na kartę ставити на карту; *театр.* ~ operę ставити (виставляти) оперу; ~ pułapkę ставити пастку; ~ (zadawać) pytania ставити питання; ~ wymagania ставити вимоги; ◊ ~ komu czoło чинити опір кому; ~ czyją kandydaturę висувати чию кандидатуру; ~ pierwsze kroki робити перші кроки; ~ zamki na lodzie будувати надхмарні замки, вдаватися в химери.
stawiać się, stawić się, -wię, -wisz, -wił 1) з'являтися, з'явитися, -влюся, -вишся; **~wić się** do roboty з'явитися на роботу; **~wić** się na rozprawę w sądzie з'явитися на судовий розгляд; 2) *(лише недокон.) розм.* поводитися зухвало.
stawidło *n., spec.* 1) *(в греблі)* щит шлюзу; 2) *(в локомотивах)* паровий золотник, -ка.
stawienie się явка; miejsce **~nia się** місце явки.
stawiennictwo *n., przest.* явка на суд.
stawik, -ku, *m., zdr.* ставок, -вка.
stawisko *n. (місце, де був став)* ставище.
stawka *ż.* ставка; *перен.* ostatnia ~ остання ставка.
stawniczy, -czego, *lm.* **-czowie,** *m.* сторож при ставі.
stawny *див.* **stawowy** I.
stawonogie, -gich, *zool.* членистоногі, -гих.
stawowaty суглобистий.
stawowy I ставовий, ставковий, ставний.
stawowy II *anat.* суглобовий, суглобний; ◊ *мед.* gościec ~ *(rheumarthritis)* ревмартрит, ревматизм суглобів.
staż, -żu, *m.* стаж, -жу; ~ partyjny партійний стаж; ~ pracy трудовий стаж; ~ związkowy профсоюзний стаж.
stąd звідси, звідсіля; відси, відсіля *(рідше)*; ~ wniosek, że... звідси висновок, що...; ◊ ni ~, ni zowąd ні з того, ні з сього, ні сіло, ні впало.
stągiew *ż.* діжка *(на воду)*.
stągiewka *ż., zdr.* діжечка.
stąpać, stąpić, -pię, -pisz, -pił ступати, ступити, -плю, -пиш.
stąpnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **stąpać.**
stchórzenie *n., lekc.* злякання.
stchórzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *lekc.* злякатися.
stearyna *ż.* стеарин, -ну.
stearynowy стеариновий.
steatyt, -tu, *m., min., el.* стеатит, -ту.
stebnować *див.* **stębnować.**
stebnówka *ż. див.* **stębnówka.**
Stefan Степан.
stek: ~kłamstw суцільна брехня; obrzucić kogo **~kiem** obelg (wyzwisk) обкласти кого лайкою.
stekowce, -ców, *blp., zool.* однопрохідні, -них.
stelaż, *lm.* **-że,** *m.* штатив.
stelmach, *lm.* **-chowie,** *m., spec.* колісник, -ка, каретник.
stelwaga *ż.* штельвага.
stempel, -pla, *lm.* **-ple,** *m.* 1) штемпель; *(для чеканки монет)* карбівка; 2) *(печатка)* штамп; 3) гербова марка; 4) *(в рушниці)* шомпол; 5) *гірн.* шахтне кріплення; 6) *тех.* поршень, -шня.
stemplować, -luję, -lujesz, -lował 1) штемпелювати, -люю, -люєш; 2) *(ставити штамп)* штампувати, -пую, -пуєш; 3) *(вагu, фабричні товари тощо)* клеймувати, -мую, -муєш; 4) *гірн., буд.* ставити кріплення; ◊ ~ delegację відмічати командировочне посвідчення.
stemplowany 1) штемпельований; 2) штампований; 3) клеймований. *Пор.* **stemplować** 1—3.
stemplowy 1) штемпельний; 2) *арх.* гербовий; papier ~

гéрбовий папір, -пéру; o p ł a t a ~**wa** гéрбовий збір (*род.* збó-ру).
steniczny *med.* стенíчний.
stenograf, *lm.* **-fowie,** *m.* стенó-граф; стенографíст *(рідко).*
stenografia *ż.* стеногрáфія.
stenograficznie стенографíчно.
stenograficzny стенографíчний.
stenografista, -ty, *lm.* **-ści,** *m. див.* **stenograf.**
stenografistka *ż.* стенографíстка.
stenografować, -fuję, -fujesz, -fo-wał стенографувáти, -фýю, -фý-єш.
stenogram, -mu, *m.* стеногрáма.
stenotelegraf, -fu, *m.* стенотеле-грáф, -фу.
stenotypista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* сте-нотипíст.
stenotypistka *ż.* стенотипíстка.
stenotypowy стенотипíчний.
stentorowy *(про голос)* грімкúй, гучнúй.
step, -pu, *m.* степ, -пу.
stepak *m.* степовúй кінь *(род.* ко-ня́), степовúк, -кá, степня́к, -кá.
stepowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* *(жи-тель степу)* степовúк, -кá, степ-ня́к, -кá.
stepowy степовúй.
ster, -ru, *m.* 1) руль, -ля́; *ав.* ~ k i e r u n k o w y руль нá-прямку; *ав.* ~ w y s o k o ś c i o-w y руль висотú; (*на водному судні — звичайно*) стерно́, кермó; 2) *перен.* кермó; u j ą ć w s w e r ę c e ~ p a ń s t w a взя́ти в свої рýки кермó держáвою.
sterać зруйнувáти, -нýю, -нýєш; *(організм — звичайно)* вúсна-жити; //~ **się** зруйнувáтися; вúснажитися.
sterciarz, *lm.* **-rze,** *m., roln.* скир-тувáльник.
stercz, -czu, *m., anat.* передміху-рóва зáлоза.
sterczeć, -czy, -czał стирчáти, -чúть, стримíти, -мúть.
stereochemia *ż., chem.* стереохíмія.
stereochromia *ż., mal.* стереохрó-мія.
stereografia *ż., mat.* стереогрáфія.
stereograficzny *mat.* стереографíч-ний.
stereometr, -ru, *m., mat.* стереомéтр, -ра.
stereometria *ż., mat.* стереомéтрія.
stereometryczny *mat.* стереомет-рúчний.
stereoskop, -pu, *m.* стереоскóп.
stereoskopowy стереоскопíчний.
stereotyp, -pu, *m., druk.* стереотúп, -пу.
stereotypia *ż., druk.* стереотúпія.
stereotypować, -puję, -pujesz, -po-wał *druk.* стереотипувáти, -пýю, -пýєш.
stereotypowo *przen.* стереотúпно.
stereotypowy *druk., przen.* стерео-тúпний.
sterlet *m., icht.* чечýга, стéрлядь, -ді.
sterletowy *icht.* чечýжий, стерля́-жий.
sterling *m. див.* **szterling.**
sternictwo *n.* 1) кораблеводíння; 2) обóв'язки стернúчого (штýр-мана). *Пор.* **sternik.**
sterniczy штýрманський.
sternik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) стернúчий, -чóго, стерновúй, -вóго, руль-овúй; *(спеціаліст кораблеводіння)* штýрман; 2) кермáнич. *Пор.* **ster.**
steroryzować, -zuję, -zujesz, -zował тероризувáти, -зýю, -зýєш *(до-кон.).*
sterować, -ruję, -rujesz, -rował 1) рулювáти, -лю́ю, -лю́єш; 2) *перен. книж.* керувáти, -рýю, -рýєш, управля́ти; ~ n a w ą p a ń s t w o w ą керувáти (управ-ля́ти) держáвою.
sterowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., lot.* дирижáбль.
sterownica *ż., mor.* 1) рýмпель; 2) підóйма керувáння.
sterownictwo *n. див.* **sternictwo.**
sterowniczy *див.* **sterniczy.**
sterownik *m. див.* **sternik.**
sterowność *ż., tech.* керóваність, -ності.
sterowy 1) рульовúй, стерновúй; *мор.* k o ł o ~**we** рульовé (стер-новé) кóлесо; m e c h a n i z m ~ рульовúй (стерновúй) механíзм,

-му; 2) *(про пера птахів)* правильний; p i ó r o ~**we** правильне перó; ◊ ~ b a l o n дирижáбль.
sterówka *ż.* 1) *(у птахів)* правильне перó; 2) *мор.* штурвáльна рýбка.
sterta *ż., roln.* скúрта.
stertarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* скиртувáльник.
stertnik *m., roln.* стогоклáд.
stertować, -tuję, -tujesz, -tował *roln.* скиртувáти, -тýю, -тýєш.
sterylizacja *ż.* стерилізáція.
sterylizator *m.* стерилізáтор, -ра.
sterylizować, -zuję, -zujesz, -zował стерилізувáти, -зýю, -зýєш.
sterylizowany стерилізóваний.
sterylność *ż.* стерúльність, -ності.
stetograf, -fu, *m., med.* стетóграф.
stetometr, -ru, *m.* стетóметр, -ра.
stetoskop, -pu, *m., med.* стетоскóп.
stetoskopowy *med.* стетоскопíчний.
stetryczały якúй (що) став диваком (чудакóм).
stetryczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli стáти диваком (чудакóм).
steward, *lm.* **-dowie,** *m.* стю́ард.
stębnować, -nuję, -nujesz, -nował строчúти.
stębnówka *ż.* стрóчка.
stęchlizna *ż.* зáтхлий зáпах, -ху.
stęchłość *ż.* зáтхлість, -лості.
stęchły зáтхлий.
stęchnąć, -chnie, -chł протýхнути; z b o ż e ~**chło** збíжжя (зéрно) протýхло.
stęchnąć II, **-chnie, -chło** *(про пухлину)* стýхнути.
stękacz, *lm.* **-cze,** *m., pot. див.* **stękalski.**
stękać, stęknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli стогнáти, -нý, -неш, застогнáти.
stękadło *n. i m., pot. див.* **stękalski.**
stękajło *n. i m., pot. див.* **stękalski.**
stękalska, -kiej, *ż., pot.* стогнíйка.
stękalski, -skiego, *lm.* **-scy,** *m., pot.* стогнíй, -нія́.
stękała, -ły, *lm.* **-ły,** *m., pot. див.* **stękalski.**
stęknąć *див.* **stękać.**
stęp, -pa *a.* **-pu,** *m., anat.* тарáнна кíстка.
stępa I *ż.* стýпа.
stępa II: **jechać (iść)** ~ ї́хати (ітú) ступóю, ї́хати (ітú) повíльним крóком.
stępak *m. (про коня)* ступáк, -кá.
stępiałość *ż.* 1) притýплення; 2) отупíння. *Пор.* **stępiały.**
stępiały 1) притýплений; 2) *перен.* отупíлий.
stępią *przsł. див.* **stępa** II.
stępić, -pię, -pisz, -pił притупúти, -плю́, -пиш; //~ **się** притупúтися.
stępieć, -pieję, -piejesz, -piał, -pieli отупíти.
stępienie *n.* 1) притýплення; 2) *перен.* отупíння.
stępka *ż.* 1) стýпка; *(для розбивання)* товкáч, -чá; 2) *мор.* кíль.
stępkowy *mor.* кільовúй.
stępor *m.* 1) товкáч, -чá; 2) *(для трамбування)* трамбíвка.
stępować, -puję, -pujesz, -pował *tkac.* декатúрувáти, -тúрýю, -тúрýєш.
stęsknić się, -nię, -nisz, -nił (za kim, za czym) зну́дьгувáтися, -гýюся, -гýєшся (за ким, за чим).
stężacz, *lm.* **-cze,** *m., tech.* згýщувач.
stężać, stężyć, -żę, -żysz, -żył 1) робúти тугúм, зробúти тугúм; 2) *хім.* концентрувáти, -рýю, -рýєш, сконцентрувáти; //~ **się** *див.* **tężeć;** *див.* **stężeć.**
stężałość *ż.* 1) стужáвілість, -лості, затужáвілість; 2) концентрóваність, -ності. *Пор.* **stężać.**
stężały 1) стужáвілий, затужáвілий; 2) концентрóваний. *Пор.* **stężać.**
stężeć, -żeje, -żał 1) стужáвіти, затужáвіти; 2) *хім.* сконцентрувáтися, -рýється.
stężenie *n.* 1) стужáвіння, затужáвіння; 2) концентрáція, мíцність, -ності; k w a s s i a r k o w y o p e w n y m ~**niu** сірчáна кислотá пéвної концентрáції (мíцності); ◊ *мед.* ~ s t a w u *(ankylosis spuria)* анкілóз, нерухóмість суглóба. *Пор.* **stężeć.**

stężyć *див.* **stężać.**
stiuk, -ku, *m., bud.* 1) гіпсова штукатýрка; 2) штýчний мáрмур, -ру.
stleć, -tleję, -tlejesz, -tlał, -tleli зотлíти.
stlenić *dok. див.* **utleniać.**
stłaczać, stłoczyć, -czę, -czysz, -czył 1) (kogo) напихáти, напхáти; ~**tłoczeni** j a k ś l e d z i e w b e c z c e нáпхані, як оселéдці в бóчці; 2) (co) толочúти, -чý, -чиш, потолочúти; //~ **się** тóвпитися, -плюся, -пишся, стóвпитися.
stłamsić, -szę, -sisz, -sił *pot.* зім'яти, -мнý, -мнéш, пом'яти.
stłuc, stłukę, stłuczesz, stłukł 1) (co) розбúти (розіб'ю, розіб'єш) (що); ~ s o b i e k o l a n o розбúти собí колíно; ~ t a l e r z розбúти тарíлку; 2) (kogo) *перен. розм.* відлупцювáти, -цюю, -цюєш (когó); ~ n a k w a ś n e j a b ł k o відлупцювáти (когó); //~ **się** розбúтися.
stłuczenie *n.* 1) *(дія)* розбиттá; 2) забúте мíсце, ушúб, -бу.
stłuczka *ż., spec.* бій (*род.* бóю); p r o c e n t ~**ki** процéнт бóю.
stłuczony розбúтий.
stłumiać, stłumić, -mię, -misz, -mił 1) *(повстання тощо)* придýшувати, -шую, -шуєш, придушúти, -шý, -шиш, подавляти, подавúти, -влю, -виш; 2) *(голос)* приглýшувати, приглушúти; 3) *(почуття)* заглýшувати, заглушúти; 4) *(гнів, пристрасті)* стрúмувати, -мую, -муєш, стрúмати, вгамóвувати, -вую, -вуєш, вгамувáти -мýю, -мýєш, погамувáти; 5) *(вогонь, пожежу)* гасúти (гашý, гáсиш), погасúти.
stłumienie *n.* 1) придýшення; ~ p o w s t a n i a придýшення повстáння; 2) приглýшення; 3) заглýшення; 4) стрúмання; угамувáння, погамувáння; 5) погáшення. *Пор.* **stłumiać.**
stłumiony 1) придýшений, подáвлений; 2) приглýшений; 3) заглýшений; 4) стрúманий, вгамóваний, погамóваний; 5) погáшений. *Пор.* **stłumiać.**
stłuszczać, stłuścić, -tłuszczę, -tłuścisz, -tłuścił насúчувати жúром, наситúти жúром.
stłuszczenie *n.* 1) насúчення жúром; 2) *мед.* ожирíння; ~ s e r c a ожирíння сéрця.
stłuścić *див.* **stłuszczać.**
stłuścieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli потовстíти, поглáдшати.
sto, stu; *m.-os.* **stu** сто; **do stu p i o r u n ó w (d i a b ł ó w)!** достобíса! ◊ ~ **l a t (z d r o w i a)!** дóвгих літ!
stochmal, -lu, *m., blm.* обмéтиця в млинí.
Stockholm *m. див.* **Sztokholm.**
stocze *n.* спад, -ду, схил, -лу.
stoczenie *n.* 1) скатáння; 2) зцíдження з бóчки; 3) стóчення; 4) звéдення. *Пор.* **staczać.**
stocznia *ż., mor.* верф, -фі.
stoczniowiec, *lm.* **-wcy,** *m., mor.* робітнúк суднověрфі, суднобудівнúк, -кá.
stoczyć *див.* **staczać** I, II, III, IV.
stoczysko *n.* водóйма, водóймище.
stoczystość *див.* **spadzistość.**
stoczysty *див.* **spadzisty.**
stodolny клунéвий.
stodoła *ż.* клýня, стодóла.
stodołowy *див.* **stodolny.**
stodółka *ż., zdr.* клýнька.
stogłośny стоголóсий.
stogłowy стоголóвий.
stogować, -guję, -gujesz, -gował *roln. див.* **stożyć.**
stoicki *fil.* стоїчний.
stoicyzm, -mu, *m., fil.* стоїцúзм, -му.
stoicznie стоїчно.
stoiczny *fil. див.* **stoicki.**
stoik, *lm.* **-cy,** *m., fil.* стóїк.
stoisko *n.* 1) стíйбище; 2) вúставочний стенд; 3) *(в універмагах)* сéкція; 4) *мор.* причáл, -лу, мíсце стóянки.
stojaczek, -czka, *m., zdr. див.* **stojak.**
stojak *m., bud.* стояк, -кá.
stojan I, **-nu,** *m., leśn.* сухостíй, -стóю.

stojan II, **-nu,** *m., el.* статор, -ра.
stojąco навстóячки.
stojący стоячий; ~ k o ł n i e r z y k стоячий комірéць, -рця; m i e j s c e **~ce** стояче місце; w o d a **~ca** стояча вода.
stojączka: na ~kę навстóячки.
stok, -ku, *m.* 1) стік (*род.* стóку); 2) *(гори)* схил, -лу; ◊ *військ.* ~ s z t u c z n y глáсис.
stokfisz, *lm.* **-sze,** *m., icht. див.* **dorsz.**
stokłos, -su, *m., bot. див.* **stokłosa.**
stokłosa *ż., bot. (bromus)* брóмус, стóколос, -су, стоколóса.
stokroć I *przsł. див.* **stokrotnie.**
stokroć II *ż. див.* **stokrotka.**
stokrotka *ż.* стокрóтка, маргарúтка.
stokrotnie стораззóво, сто разів (раз), стократно.
stokrotny стораззóвий, стократний.
stokrótka *ż. див.* **stokrotka.**
stolarczyk, *lm.* **-ki,** *m. przest.* 1) підрýчний (підмáйстер) стóляра; 2) син стóляра.
stolarka I *ż.* столярська робóта.
stolarka II *ż., pot. (дружина столяра)* стóлярка.
stolarnia *ż.* столярня.
stolarski столярський, столярний.
stolarstwo *n.* столярство; столярська (столярна) справа; ◊ ~ b u d o w l a n e теслярство; ~ m e b l o w e мéбльове виробнúцтво.
stolarszczyzna *ż.* столярські вирóби, -бів.
stolarz, *lm.* **-rze,** *m.* стóляр, -ра; ◊ ~ m e b l o w y мéбельник, мебляр, -рá.
stolarzowa, -wej, *ż.* дружúна стóляра.
stolarzówna *ż.* дочкá стóляра.
stolcowy *anat.* відхідникóвий; ◊ k i s z k a **~wa** прямá кишка.
stolec I, **-lca,** *blm., med.* випорóжнення; ◊ m i e ć ~ випорожнитися.
stolec II, **-lca,** *lm.* **-lce,** *m.* 1) *(в убиральні)* стільчáк, -кá; 2) *заст.* престóл, -лу; z a s i ą ć n a **~cu** сісти на престóл.
stolica *ż.* столиця.
stoliczek, -czka, *m., zdr.* стóличок, -чка.
stolik *m., zdr.* стóлик; *карт.* z i e l o n y ~ стóлик для карт; ◊ *карт.* z a s i ą ś ć z a z i e l o n y ~ сісти до карт; *геод.* ~ m i e r n i c z y мéнзула.
stolnia *ż., gór. див.* **sztolnia.**
stolnica *ż.* стільнúця.
stolniczka *ż., zdr.* стільнúчка.
stolnik, *lm.* **-cy,** *m., hist.* стóльник.
stolnikowa, -wej, *ż., hist.* дружúна стóльника.
stołeczek, -czka, *m., zdr.* стíльчик.
stołeczny столичний.
stołek, -łka, *m.* стілéць, -льця; *прик.* s i e d z i e ć n a d w ó c h ~ **łkach** сидíти на двох стільцях.
stołować, -łuję, -łujesz, -łował (kogo) харчувáти, -чýю, -чýєш (когó); //~ **się** харчувáтися, столувáтися, -лýюся, -лýєшся.
stołowniczka *ż.* та, що харчýється де; столовнúця. *Пор.* **stołownik.**
stołownik, *lm.* **-cy,** *m.* той, що харчýється де; столівнúк, -кá *(заст.).*
stołowy столóвий; b i e l i z n a **~wa** столóва білúзна; *геогр.* g ó r a **~wa** столóва горá; n a k r y c i e **~we** столóвий прибóр, -ру; кувéрт *(заст.);* w i n o **~we** столóве винó; ◊ p o k ó j ~ їдáльня.
stołówka *ż., pot.* їдáльня.
stomatolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m.* стоматóлог.
stomatologia *ż., med.* стоматолóгія.
stonka *ż., ent. (chrysomela)* листоїд; ◊ ~ z i e m n i a c z a n a колорáдський жук, -кá.
stonoga *ż., ent.* стонóга.
stonować, -nuję, -nujesz, -nował *mal.* згармонізувáти щóдо тóнів.
stop I, **-pu,** *m., hut.* сплав, -ву.
stop II! *wkrz.* стоп!
stopa *ż.* 1) стопá; *(анат. — ще)* ступня; **~py** d z i e c i n n e дитячі стóпи; d ł u g i n a **~pę** дóвгий на стопý; *поет.* ~ w i e r s z o w a віршовá стопá; 2) *пе-*

рен. підніжжя; u **stóp** góry під горóю, кóло (біля) підніжжя (обніжжя) горú; ◇ być z kim na dobrej **~pie** бýти з ким у хорóших віднóсинах (стосýнках); być na wolnej **~pie** жúти на вóлі; być z kim na **~pie** pokojowej жúти мúрно з ким; być z kim na **~pie** wojennej воювáти (ворогувáти) з ким; od **stóp** do głów від головú до ніг, від ніг до головú; з головú до п'ят; ~ życiowa життьовúй (життéвий) рíвень, -вня; żyć na wysokiej (na wielkiej) **~pie** жúти на ширóку нóгу, розкошувáти, -шýю, -шýєш.

stopa II *ż., fin.* нóрма; ~ dyskontowa дискóнтна нóрма; ~ procentowa процéнтна нóрма; ~ wartości dodatkowej нóрма додаткóвої вáртості; ~ zysku нóрма зúску.

stoper *m.* хронóметр, -ра, секундомíр, -ра.

stoperczeć, -czeje, -czał *див.* **sterczeć.**

stopić *див.* **stapiać.**

stopienie *n.* 1) стóплення, розтóплення; 2) розплáвка. *Пор.* **stapiać** 1, 2.

stopień, -pnia, *lm.* **-pnie,** *m.* 1) схíдець, -дця, схóдина; *(повозки, вагона)* піднíжка, піднíжок, -жка; 2) *(звання)* стýпінь, -пеня; ~ naukowy учéний стýпінь; *(військовий, службовий)* чин, -ну; 3) *грам.* стýпінь; ~ równy, wyższy, najwyższy звичáйний, вúщий, найвúщий стýпінь; 4) *мат.* стéпінь, -пеня; podnosić do drugiego, trzeciego **~pnia** піднóсити до дрýгого, трéтього стéпеня; 5) *фіз., геогр.* грáдус; 10 **~pni** ciepła, zimna 10 грáдусів теплá, хóлоду; 6) *шкіл.* відмíтка; dobry ~ z arytmetyki відмíтка «4» з арифмéтики; 7) *(показник деяких станів, явищ)* стýпінь; ~ pokrewieństwa стýпінь (колíно) спорíднення (спорíдненості); 8) *(метеор.)* бал; 9) *перен.* мíра; do pewnego **~pnia** до дéякої (до пéвної) мíри; do tego **~pnia,** że... до тóї мíри (настíльки), що...; w dużym **~pniu** у значнíй мíрі; w jakim **~pniu?** в якíй мíрі?; w najwyższym **~pniu** (do najwyższego **~pnia)** у найвúщій мíрі; ◇ filut w ostatnim **~pniu** шахрáй (плутяга), якóго світ не бáчив; suchoty w ostatnim **~pniu** туберкульóз (сухóти) в остáнній стáдії.

stopka I *ż., zdr.* малéнька стопá; ◇ *анат.* gęsia ~ (*pes anserinus*) гýсяча лáпка.

stopka II *ż., el.* запобíжний штéмпель, запобíжна прóбка.

stopnieć, -nieje, -niał *див.* **stapiać się** 1.

stopniować, -niuję, -niujesz, -niował 1) посúлювати, -люю, -люєш; ~ barwy посúлювати бáрви; 2) *грам.* утвóрювати стýпені порівнЯння.

stopniowanie *n.* 1) посúлювання; 2) утвóрювання стýпенів порівнЯння; ~ przymiotników утвóрення стýпенів порівнЯння прикмéтників. *Пор.* **stopniować.**

stopniowo поступóво, ступнéво.

stopniowość *ż.* поступóвість, -вості, ступнéвість.

stopniowy поступóвий, ступнéвий.

stopny *anat.* якúй (що) стосýється стопú; *(у контексті)* стопú тóщо; kości **~ne** кóсті стопú.

stopowy I 1) дóвгий на стопý; 2) *див.* **stopny.**

stopowy II *tech.* легóваний.

stora *ż.* штóра.

storaki ста гатýнків (сортíв).

storczyk *m., bot. (orchis)* зозýлинець, -нця, орхідéя.

storczykowate, -tych, *bot.* (*orchidaceae)* орхíдні, -них.

storno *nieodm., n., buch.* стóрно *(невідм.).*

stornować, -nuję, -nujesz, -nował *buch.* сторнувáти, -нýю, -нýєш.

storpedować, -duję, -dujesz, -dował 1) *військ.* торпедувáти, -дýю, -дýєш *(докон.)*; 2) *перен.* розстрóїти.
storturować, -ruję, -rujesz, -rował (kogo) замýчити тортýрами, закатувáти, -тýю, -тýєш (когó).
storublowy *див.* **sturublowy.**
storzyszek, -szka, *m., bot.* *(clinopodium)* пахýчка.
stos, -su, *m.* 1) кýпа; *(дров — ще)* стіс *(род.* стóсу); 2) *(горящий)* вóгнище, костéр, -трá; *іст.* spalić na **~się** спали́ти на вóгнищі; ◊ *анат.* ~ kręgowy (pacierzowy) *див.* **kręgosłup.**
stosować, -suję, -sujesz, -sował 1) застосóвувати, -вую, -вуєш; *(засоби, метод тощо — ще)* вживáти; ~ inne środki застосóвувати інші зáсоби, вживáти інших зáсобів; ~ teorię w praktyce застосóвувати теóрію в прáктиці; 2) (co do czego) пристосóвувати; ~ wykład do pojęcia słuchaczy пристосóвувати лéкцію до розуміння слухачíв; //~ się 1) застосóвуватися; вживáтися; 2) пристосóвуватися; 3) (do kogo, do czego) стосувáтися, -сýюся, -сýєшся (до кóго, до чóго *і* когó, чогó), віднóситися, -нóшуся, -нóсишся (до кóго, до чóго); ta uwaga nie **~suje się** do wszystkich це заувáження не стосýється (не віднóситься) до всіх; *(бути залежним)* підпорядкóвуватися, -вуюся, -вуєшся (комý, чомý); **~się** do czyjej woli підпорядкóвуватися чиїй вóлі.
stosowalność *ż.* застосóвність, -ності.
stosowalny застосóвний.
stosowany прикладни́й; sztuka **~na** прикладнé мистéцтво.
stosownie (do czego) *przyim.* відповідно (до чóго *і* чомý), згідно (з чим); ~ do instrukcji згідно з інстрýкцією, відповідно до інстрýкції.
stosowność *ż.* відповідність, -ності.
stosowny відповідний (чомý *і* до чóго); ~ do okoliczności відповідний до обстáвин (обстáвинам); uważać za **~ne** вважáти за відповідне, вважáти відповідним; w porę **~ną** у відповідний час.
stosunek, -nku, *m.* 1) (do kogo, do czego) віднóшення; стосýнок, -нку *(рідше)* (до кóго, до чóго); *мат.* ~ anharmoniczny ангармонíчне віднóшення; 2) *(лише в мн.)* віднóсини, -син; *(між людьми, установами — ще)* зв'язки́, -кíв; *(особисті — ще)* стосýнки; być z kim w przyjaznych **~nkach** бýти з ким у дрýжніх віднóсинах (стосýнках); **~nki** handlowe торгóві (торговéльні) зв'язки́; mieć (wyrobione) **~nki** мáти зв'язки́; *ек.* **~nki** wytwórcze виробни́чі віднóсини; 3) *(статеві)* знóсини *(лише в мн.).*
stosunkowo віднóсно; ~ młody віднóсно молоди́й.
stosunkowość *ż.* віднóсність, -ності.
stosunkowy віднóсний.
stotysięczny *див.* **stutysięczny.**
stowarzyszać się, stowarzyszyć się, -szę, -szysz, -szył 1) об'éднуватися в товари́ство (в спілку), об'єднáтися в товари́ство (в спілку); *пор.* **stowarzyszenie;** 2) *заст.* здрýжуватися, -жуюся, -жуєшся, здружи́тися -жýся, -жишся.
stowarzyszenie *n.* товари́ство; *(професійне)* спілка; ~ robotników робітни́ча спілка.
stowarzyszony об'єднаний у товари́ство; спілкови́й, спілчáнський. *Пор.* **stowarzyszenie.**
stowarzyszyć się *див.* **stowarzyszać się.**
stożek, -żka, *m.* 1) *с.-г.* стіжóк, -жкá; 2) *мат.* кóнус; *артил.* ~ rozprysku кóнус розри́ву; ◊ *тех.* ~ do mierzenia otworów діромíр, -ра.
stożkowa, -wej, *m., mat.* конíчний перерíз, -зу.

stożkowaty конусоподібний.
stożkowy кóнусний.
stożyć, -żę, -żysz, -żył *roln.* складáти в стіг (в стіжóк).
stóg, stogu, *m.* стіг (*род.* стóгу).
stój! *wkrz.* стій!
stójka *ż.* вáрта, сторóжа; być na **~jce** стояти на вáрті.
stójkowy, -wego, *lm.* **-wi,** *m., przest.* городовий, -вóго, городовик, -кá *(дорев.)*.
stójło *n., hod.* стійло.
stół, stołu, *m.* стіл (*род.* столá і стóлу); cisza była zawsze za **stołem** за столóм зáвжди панувáла тиша; nakryć do stołu накривáти (на) стіл; noga od **stołu** (u **stołu**) ногá від столá; *мед.* ~ operacyjny операційний стіл; podawać na ~ подавáти до стóлу (на стіл); prosić do **stołu** просити до стóлу; siadać do **stołu** сідáти за стіл (до стóлу); siedzieć przy **stole** (za **stołem**) сидíти за столóм; sprzątać ze **stołu** прибирáти з столá; wstawać (podnosić się) od **stołu** вставáти з-за стóлу; zastawić ~ багáто накрити (на) стіл; ◊ *присл.* lepsza gęś na **stole,** niż bażant w polu крáще синиця в жмéні, ніж журавéль в нéбі; *карт.* pocałować ~ *(про грача, що програвся)* перестáти грáти.
stówka *ż., pot. (банкнот)* сóтéнна, -ної.
strabizm, -mu, *m., med. (strabismus)* страбíзм, -му, косоóкість, -кості.
stracenie *n.* 1) втрáта; 2) стрáта, смéртна кáра, кáра на гóрло; miejsce **~nia** мíсце стрáчення (смéртної кáри); ◊ *перен.* nie ma nic do **~nia** йомý нíчого втрачáти. *Пор.* **stracić** 1, 2.
straceniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* 1) смéртник; 2) *перен. розм.* вíшальник, шибеник.
straceńczy смéртницький.
strach I, **-chu,** *m.* страх (*род.* стрáху); drżeć ze **~chu** тремтíти (дрижáти) від стрáху; ~ kim ciska хтось кидáється (мéчеться) від стрáху; ~ kim owłada (~ kogo zdejmuje, bierze, chwyta, napada, oblatuje, ~ na kogo pada) страх берé (понімáє) когó; **~chem** kogo zdejmować (przejmować, napełniać) стрáхóм наповняти (сповняти) когó; *прик.* ~ ma wielkie oczy страх мáє велúкі óчі; napędzić komu **~chu** завдáти комý стрáху; użyć (najeść się) **~chu** зазнáти стрáху; ◊ *розм.* mieć **~cha** боятися (бóюся, боїшся); pod **~chem** co robić під загрóзою що робити.
strach II, **-cha,** *m.* 1) *(про привиди)* страх; 2) *(для страхання птахів)* опýдало; ◊ *прик.* **~chy** na Lachy пусті (дарéмні) погрóзи, -грóз.
strach III *przst.* стрáшно; ~ wspominać o tym стрáшно згáдувати про це.
strachać się *przest.* лякáтися, страхáтися.
strachajło, -ły, *lm.* **-łowie,** *m., żart.* страхополóх, боягýз.
strachliwy боязливий, боязкий.
stracić, -cę, -cisz, -cił 1) (kogo, co) втрáтити, -трáчу, -трáтиш; ~ głos втрáтити гóлос; ~ głowę втрáтити рóзум, розгубитися, -блюся, -бишся; *розм.* ~ kontenans втрáтити аплóмб; ~ na aktualności втрáтити актуáльність; ~ nadzieję втрáтити надíю; ~ przytomność втрáтити свідóмість, знепритóмніти; 2) (kogo) *(позбавити життя)* стрáтити, покарáти на смерть (на гóрло); скарáти на смерть (на гóрло); 3) *див.* **roztracać;** ◊ ~ czas згáяти (змарнувáти, мáрно витратити) час; ~ na minie (na fantazji) присмирнíти; ~ serce do kogoś перестáти любити когó.
stracony стрáчений, покáраний

(скáраний) на смерть (на гóрло); ◊ *розм.* ~ człowiek пропáща людúна.
stragan, -nu *a.* **-na,** *m.* ларóк, -рká, рундýк, -кá; zwijać **~ny** закривáти ларкú (рундукú).
straganiarka *ż.* базáрна торгóвка.
straganiarz, *lm.* **-rze,** *m.* базáрний торгóвець, -вця.
stragarz, *lm.* **-rze,** *m., bud.* свóлок.
strajać, stroić, -troję, -troisz, -troił потрóювати, -трóюю, -трóюєш, потрóїти.
strajk, -ku, *m.* страйк, -ку, забастóвка; ~ ogłosić оголосúти страйк (забастóвку); ~ powszechny загáльний страйк, загáльна забастóвка; urządzić ~ влаштувáти страйк (забастóвку).
strajkować, -kuję, -kujesz, -kował страйкувáти, -кýю, -кýєш, бастувáти, -тýю, -тýєш.
strajkowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* страйкáр, -ря́, забастóвщик.
strajkowy страйкóвий, забастóвочний.
strapić, -pię, -pisz, -pił (kogo) зажурúти, -рю́, -рúш (когó); //~ **się** зажурúтися.
strapienie *n.* журбá.
strapiony зажýрений.
stras, -su, *m., spec.* страз.
Strassburg *m.* Стрáсбург.
straszak *m.* 1) пóстрах, -ху, страхóвище; 2) *(пістолет, що стріляє холостими патронами)* пýгач; 3) *див.* **straszydło.**
straszliwie *див.* **strasznie.**
straszliwy *див.* **straszny.**
strasznie страшéнно; ~ bogaty страшéнно багáтий.
straszno 1) *предик.* стрáшно; ~ mi менí стрáшно; 2) *присл. див.* **strasznie.**
straszny страшнúй, жахлúвий; (*перен.* — *ще*) страшéнний; **~na** głębia страшéнна (страшнá) глибинá; **~na** katastrofa страшнá (жахлúва) катастрóфа.
straszyć, -szę, -szysz, -szył страшúти, страхáти, лякáти.
straszydło *n.* страхóвище, страхíття, страхíв'я, страховíття.
strata *ż.* втрáта; *(матеріальна — ще)* шкóда, збúток, -тку; **~ty** dochodzą do milionów шкóди (збúтки) досягáють мільйóнів; ponieść **~tę** зазнáти шкóди (збúтку, втрáти); przynosić komu **~tę** принóсити комý шкóду (збúток); wynagrodzić komu **~tę** відшкодувáти когó за збúтки (комý збúтки).
strateg, *lm.* **-gowie,** *m., wojs., przen. див.* **strategik.**
strategia *ż., wojs., przen.* стратéгія.
strategicznie *wojs., przen.* під óглядом стратегíчним; plan ~ dobrze obmyślony план під óглядом стартегíчним дóбре обдýманий.
strategiczny *wojs., przen.* стратегíчний.
strategik, *lm.* **-cy,** *m., wojs., przen.* стратéг.
strategista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., wojs. (дослідник стратегії)* стратéг.
stratny якúй (що) зазнáв збúтку (шкóди); ◊ być **~nym** зазнáти збúтків (шкóди).
stratosfera *ż., meteor.* стратосфéра.
stratostat, -tu, *m., lot.* стратостáт.
stratować, -tuję, -tujesz, -tował 1) розтоптáти, -пчý, -пчеш; ~ dziecko розтоптáти дитúну; 2) (*траву, посіви*) вúтоптати, -пчу, -пчеш, вúтолочити.
stratyfikacja *ż., geol., roln.* стратифікáція.
stratygrafia *ż., geol.* стратигрáфія.
strawa *ż.* стрáва; ◊ pracować za łyżkę **~wy** працювáти за шматóк хлíба.
strawić, -wię, -wisz, -wił *bezp., przen.* 1) перетравúти, -влю́, -вúш; *перен.* nie może tego ~ не мóже цьогó перетравúти; 2) *(майно тощо)* змарнувáти, -нýю, -нýєш, прогайнувáти, -нýю, -нýєш.
strawienie *n.* 1) перетрáвлення; 2) змарнувáння, прогайнувáння. *Пор.* **strawić.**

strawne, -nego, *n., przest.* харчові, -вих.
strawność *ż.* стравність, -ності, легкотравність.
strawny 1) стравний, легкотравний; 2) *(про шлунок)* який (що) добре перетравлює; ◊ *перен.* mieć ~ żołądek не бути вразливим на зневаги.
straż *ż.* варта, сторожа; *(військ.— ще)* караул, -лу; ~ graniczna прикордонна варта (сторожа); pod **~żą** kogo osadzić (pod ~ kogo wziąć) взяти під варту кого; *прям., перен.* stać na **~ży** czego стояти на варті (на сторожі) чого; trzymać kogo pod **~żą** тримати кого під вартою; trzymać (odprawiać) ~ około czego нести караул, стояти на караулі (біля чого); 2) *(адміністративна одиниця в лісоводстві)* лісництво; 3) *перен.* вахта; ~ stachanowska стахановська вахта; ◊ ~ pożarna (ogniowa) пожежна (пожарна) команда; *військ.* ~ przednia авангард, -ду; *військ.* ~ tylna ар'єргард, -ду.
strażacki пожежний, пожарний; przyrządy **~kie** пожежне (пожарне) приладдя.
strażak, *lm.* **-cy,** *m.* пожежник, пожарний, -ного.
strażnica *ż.* 1) сторожова (вартова) башта; 2) *(військ. — для вартового)* сторожова будка; ◊ ~ morska маяк, -ка.
strażniczy сторожовий; budka **~cza** сторожова будка.
strażnik, *lm.* **-cy,** *m.* сторож; стражник *(заст.)*; ~ kolejowy залізничний сторож; ~ leśny лісовий сторож; побережник *(заст.)*; ◊ ~ celny митний службовець, -вця.
strażować, -żuję, -żujesz, -żował *pot.* стояти на варті (на сторожі).
strąbić, -bię, -bisz, -bił *przest.* скликати сигналом труби.
strąbić się, -bię, -bisz, -bił *pot.* напитися доп'яна.
strącać, strącić, -cę, -cisz, -cił 1) скидати, скинути; *перен.* **~cić** kogo z tronu скинути кого з престолу; *бухг.* **~cić** z rachunku скинути (списати) з рахунку; *(поштовхом)* зштовхувати (зштовхую, зштовхуєш), зштовхати, зштовхнути, спихати, зіпхнути; **~cić** z mostu w wodę зштовхнути (зіпхнути) з мосту в воду; 2) *(фрукти з дерева, літаки тощо)* збивати, збити (зіб'ю, зіб'єш).
strącenie *n.* 1) скинення; 2) збиття. *Пор.* **strącać.**
strącić *див.* **strącać.**
strączasty стручкуватий.
strączek, -czka, *m., zdr.* стручок, -чка.
strączkowe, -wych, *bot.* бобові, -вих, стручкові.
strączyna *ż.* стручкова лушпина.
strączysty *див.* **strączasty.**
strąk *m.* стручок, -чка.
strąkowaty стручкуватий.
strąkowe, -wych, *bot.* *див.* **strączkowe.**
strąkowiec, *lm.* **-wce,** *m., ent.* зерноїд, стручняк, -ка.
strefa *ż.* зона; *(геогр. — ще)* пояс; *(військ. — ще)* смуга; *військ.* ~ bezpieczeństwa безпечна зона; ~ działań wojennych смуга (район) воєнних дій; ~ gorąca жарка зона, жаркий пояс; ~ klimatyczna кліматична зона, кліматичний пояс; *радіо.* ~ odbioru зона прийому; *військ.* ~ ognia смуга вогню (огню); *військ.* ~ okupacyjna окупаційна зона; *військ.* ~ przedpola передова смуга; ~ umiarkowana помірна зона, помірний пояс; ~ zimna холодна зона, холодний пояс.
strefowy зональний; języki **~we** зональні мови *(род.* мов).
strejk *m.* *див.* **strajk.**
stremowany *pot.* *(перед виступом тощо)* схвильований.

streptocyd, -du, *m., farm.* стрептоцид, -ду.
streptokoki, -ków, *blp., bakt.* стрептококи, -ків.
streptokokowy *bakt.* стрептококовий; angina **~wa** стрептококова ангіна.
streptomycyna *ż., farm.* стрептоміцин, -ну.
streszczać, streścić, -treszczę, -treścisz, -treścił (co) подавати короткий зміст, подати короткий зміст (чого); // *(лише недокон.)* **~ się** 1) коротко з'ясовувати свою думку; 2) (w czym) зводитися, -джуся, -дишся (до чого); artykuł **~treszcza się** w pięciu tezach стаття зводиться до п'яти тезисів.
streszczenie *n.* 1) короткий зміст, -ту; 2) *(дія)* подача короткого змісту.
streścić *див.* **streszczać.**
stręczne, -nego, *n.* плата за посередництво.
stręczyciel, *lm.* **-le,** *m.* 1) *торг.* посередник, маклер, -ра, фактор, -ра; 2) *зневажл.* звідник.
stręczycielka *ż.* 1) посередниця, маклер, -ра, факторка; 2) звідниця. *Пор.* **stręczyciel.**
stręczycielski 1) посередницький, маклерський, факторський; 2) звідницький. *Пор.* **stręczyciel.**
stręczycielstwo *n.* 1) посередництво, маклерство, факторство; 2) звідництво. *Пор.* **stręczyciel.**
stręczyć, -czę, -czysz, -czył 1) факторувати, -рую, -руєш; 2) *зневажл.* займатися звідництвом, звідникувати, -кую, -куєш.
strędowaciały прокажений.
strędowacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli стати прокаженим, захворіти на проказу.
strętwa *ż., icht.* *(gymnotus electricus)* електричний вугор, -гра.
stroboskop, -pu, *m., fiz., tech.* стробоскоп.
strofa *ż., poetyc.* строфа.
strofantus *m., bot.* *(strophantus)* строфант.
stroficzny *poetyc.* строфічний.
strofika *ż., poetyc.* строфіка.
strofka *ż., zdr., poetyc.* *див.* **strofa.**
strofoida *ż., mat.* строфоїда.
strofować, -fuję, -fujesz, -fował (kogo) докоряти, дорікати (кому).
stroiciel, *lm.* **-le,** *m., muz.* настроювач, настройщик, ладнач, -ча; **~** fortepianów настроювач (настройщик, ладнач) роялів.
stroicielstwo *n.* професія настроювача.
stroiczka *ż., bot.* лобелія.
stroić I, **-roję, -roisz, -roił** (kogo) (гарно, пишно) вбирати, наряджати (кого); //**~ się** (гарно, пишно) вбиратися, наряджатися; *прик.* **~** w cudze piórka наряджатися в чуже пір'я.
stroić II, **-roję, -roisz, -roił** *muz.* настроювати, -роюю, -роюєш; **~** fortepian настроювати рояль.
stroić III, **-roję, -roisz, -roił** строїти, робити, -блю, -биш; **~** miny строїти міни; **~** śmiechy (żarty) (z kogo) робити жарти (з кого); ◊ **~** drwiny брати (піднімати, підіймати, здіймати) на глум; **~** figle пустувати, -тую, -туєш, витворяти; **~** fochy химерувати, -рую, -руєш; **~** koperczaki халявки смалити, залицятися, лицятися (до кого).
stroić IV *див.* **strajać.**
stroik, -ku, *m., muz.* *див.* **kamerton.**
strojenie I *n.* наряджання.
strojenie II *n.* настроювання.
strojenie III *n.* потроєння.
strojnie нарядно, ошатно.
strojnik *m.* *див.* **stroik.**
strojnisia *ż.* чепуруха.
strojniś, *lm.* **-sie,** *m.* чепурун, -на.
strojno *див.* **strojnie.**
strojność *ż.* нарядність, -ності, ошатність.
strojny (czym, w co) нарядний, ошатний; гарно (пишно, чепурно) вбраний, одягнений (в що).
strom, -mu, *m.* *див.* **stromizna.**
stromizna *ż.* круча.

stromo кру́то, стрі́мко.

stromość *ż.* кру́тість, -тості, стрі́мкість, -кості.

stromy крути́й, стрімки́й; ~ b r z e g крути́й (стрімки́й) бе́рег.

strona *ż.* 1) бік (*род.* бо́ку); сторона́ (*рідше*); b r a ć (u w a ż a ć, r o z w a ż a ć) c o z d o b r e j, z ł e j, ś m i e s z n e j **~ny** тлума́чити що в до́брий, в пога́ний, в смішни́й бік; d o b r a (d o d a t n i a) ~ c z e g o до́брий (позити́вний) бік чого́; n a r ó ż n e **~ny** на рі́зні бо́ки; n a w s z y s t k i e **~ny** на всі бо́ки; o d k ł a d a ć c o n a **~nę** відкладáти що на́бік; *перен.* o d w r o t n a ~ m e d a l u зворо́тний бік (зворо́тна сторона́) меда́лі; p o l e w e j **~nie** з лі́вого бо́ку, лі́ворýч; p o p r a w e j **~nie** з пра́вого бо́ку, право́руч; p o t a m t e j **~nie** (czego) по той бік (чого́); p r a w a ~ m a t e r i a ł u лицьови́й (пра́вий) бік (лице́) матеріа́лу; p r z e c h o d z i ć n a c z y j ą **~nę** перехо́дити на чию́ сто́рону (на чий бік); p r z e c i ą g a ć k o g o n a s w o j ą **~nę** перетя́гувати кого́ на свій бік (на свою́ сто́рону, до се́бе); s t a ć (b y ć) p o c z y j e j **~nie** бу́ти на чиє́му бо́ці (на чиї́й стороні́); t r z y m a ć (b r a ć) c z y j ą **~nę** става́ти на чию́ сто́рону (на чий бік), бра́ти чию́ сто́рону (чий бік); w z i ą ć k o g o n a **~nę** відвести́ кого́ на́бік (вбік); z e **~ny** збо́ку; z e j ś ć n a **~nę** ухили́тися вбік, збо́чити; z ł a ~ (czego) пога́ний бік (чого́); z n a s z e j **~ny** з на́шого бо́ку; 2) *перен.* край (*род.* кра́ю), сторона́; **~ny** r o d z i n n e рі́дний край, рі́дна сторона́; 3) *юр.* сторона́; **~ny** z a w i e r a j ą c e u m o w ę догові́рні сто́рони; 4) *грам.* стан, -ну; ~ b i e r n a паси́вний стан; ~ c z y n n a акти́вний стан; 5) *див.* **stronica**; ◊ m y ś l a ł a o t y m t y l k o o d t e j **~ny**, ż e... ду́мала про це, вихо́дячи лише́ з по́гляду, що...; w i n a l e ż y p o j e g o **~nie** провина па́дає на ньо́го.

stroncjana *ż., chem.* о́кис стро́нцію.

stroncjanit, -tu, *m., min.* стронціані́т, -ту.

stroncjonowy *chem.* стро́нцієвий.

stronica *ż.* сторі́нка.

stronicować, -cuję, -cujesz, -cował *druk.* познача́ти сторі́нки́.

stronić, -nię, -nisz, -nił (od kogo, od czego) трима́тися (держа́тися) о́сторонь (від ко́го, від чо́го), цура́тися, стороні́тися, -ню́ся, -ни́шся (кого́, чого́); ~ o d l u d z i цура́тися (стороні́тися) люде́й.

stronnictwo *n., polit.* па́ртія.

stronniczka *ż.* прихи́льниця.

stronniczość *ż.* небезсторо́нність, -ності.

stronniczy небезсторо́нній.

stronnik, *lm.* **-cy,** *m.* прихи́льник.

stronność *ż.* *див.* **stronniczość.**

stronny *див.* **stronniczy.**

stront, -tu, *m., chem.* стро́нцій, -цію.

strop, -pu, *m., bud.* 1) склепі́ння; ~ n i e b i o s (n i e b i e s k i) небе́сне склепі́ння, небозві́д, -зво́ду, небосхи́л, -лу; 2) *гірн.* покрі́вля ви́робітку.

stropić, -pię, -pisz, -pił (kogo) збити з пантели́ку, спантели́чити (кого́); //~ **się** зби́тися з пантели́ку, спантели́читися.

stropnica *ż., gór.* верхня́к, -ка́, пере́кладка крі́плення, що спира́ється на стоя́к.

stropowy *bud.* стельови́й.

stroskać się зажури́тися, -рю́ся, -ри́шся.

stroskany зажу́рений.

strój I, **stroju,** *lm.* **stroje,** *m.* 1) вбра́ння́, убі́р (*род.* убо́ру), наря́д, -ду; (*національний*) кості́юм, -му, но́ша; t r a c i ć p i e n i ą d z e n a **stroje** витрача́ти гро́ші на наря́ди; 2) *заст.* (*на коня*) збру́я, у́пряж, -жі.

strój II, **stroju** *muz.* лад, -ду.

stróż, *lm.* **-że**, *m.* сто́рож; ~ n o c n y нічни́й сто́рож; ◊ ~ d o m o w y *див.* **dozorca** (d o m o w y).
stróżka *ż.* 1) сторожи́ха; 2) *див.* **dozorczyni** (d o m u).
stróżowa, -wej, *ż. див.* **dozorczyni** (d o m u).
stróżować, -żuję, -żujesz, -żował 1) бу́ти сто́рожем; 2) бу́ти двірнико́м; 2) (kogo, czego) сторожи́ти, вартува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
stróżowski яки́й (що) стосу́ється сто́рожа; *(у контексті)* сто́рожа то́що; двірни́цький; u b r a n i e ~**kie** о́дяг сто́рожа; двірни́цький о́дяг, -гу.
stróżówka *ż.* 1) сторо́жка; 2) двірни́цька, -кої. *Пор.* **stróż**.
strucel, -cla, *lm.* **-cle**, *m., kul. див.* **strucla**.
strucelka *ż., zdr., kul.* невели́чка ха́ла, плеті́ночка.
struchlałość I *ż.* тру́хлість, -лості, трухля́вість, -вості, порохня́вість.
struchlałość II *ż.* омертві́лість (змертві́лість) від жа́ху.
struchlały I тру́хлий, трухля́вий, порохня́вий.
struchlały II омертві́лий (змертві́лий) від жа́ху.
struchleć I, **-leję, -lejesz, -lał, -leli** стру́хнути, струхля́віти.
struchleć II, **-leję, -lejesz, -lał, -leli** омертві́ти (змертві́ти) від жа́ху.
strucie отру́єння.
strucla *ż., kul.* ха́ла, плеті́нка.
struć, -truję, -trujesz, -truł отруї́ти; //~ **się** отруї́тися.
strudel, -dla, *lm.* **-dle**, *m., kul.* листкови́й пирі́г, -рога́.
strudzenie (się) *n.* сто́млення, вто́ма.
strudzić, -dzę, -dzisz, -dził стоми́ти, -млю́, -миш, втоми́ти; //~ **się** стоми́тися, втоми́тися.
strudzony сто́млений, вто́млений.
strug I *m.* струг; *(з двома ручками)* медве́дка; *(для гладкого стругання)* руба́нок, -нка; ге́мбель, -бля *(розм.)*; *(для роблення фуг)* фуга́нок, -нка.
strug II *m.* плоскодо́нне весло́ве судно́; струг *(заст.)*.
struga I *ż.* стру́мінь, -меня, течія́.
struga II *ż. див.* **strug** II.
strugacz, *lm.* **-cze**, *m., spec.* струга́льник.
strugać струга́ти (стружу́, стру́жеш *а.* струга́ю, струга́єш).
strugalny *spec.* струга́льний.
strugarka *ż., tech.* струга́льний верста́т; ~ p o p r z e c z n a попере́чно струга́льний верста́т.
strugarz, *lm.* **-rze**, *m., spec. див.* **strugacz**.
strugiel, -gla, *lm.* **-gle**, *m.* руба́нок, -нка; ге́мбель, -бля *(розм.)*.
struglarka *ż., tech.* струга́льна маши́на.
struglarnia *ż., tech.* столя́рський верста́т.
strugnica *ż., tech.* струга́льний верста́т.
strukać *(про журавлів)* курлю́кати, курли́кати.
struktura *ż.* структу́ра.
strukturalny структу́рний.
strumienica *ż., tech.* інже́ктор, -ра.
strumienić się, -ni, -nił *poet.* струмува́ти, -му́є, струмі́ти, -ми́ть, струмені́ти.
strumieniówka *ż., orn.* *(locustella fluviatilis)* коби́лочка рі́чна́.
strumienisty струми́стий.
strumień, *lm.* **-nie**, *m.* поті́к, -то́ку; *ел.* ~ s i ł поті́к силови́х ліні́й; *перен.* w y l e w a ć ~**nie** ł e z ли́ти пото́ки слі́з; *(невеликий)* струмо́к, -мка́; руча́й, -ча́ю *(рідше)*.
strumyczek, -czka, *m., zdr.* стру́мо́чок, -чка.
strumyk *m., zdr. див.* **strumyczek**.
struna *ż.* струна́; t r ą c a ć (u d e r z a ć) w ~**ny** перебира́ти стру́ни; ◊ *анат.* ~**ny** g ł o s o w e голосові́ зв'я́зки, -зок; *перен.* p r z e c i ą g n ą ć ~**nę** переборщи́ти; *перен.* t r a f i ć w c z u ł ą ~**nę** (p o r u s z y ć c z u ł ą ~**nę**) зачепи́ти болю́че мі́сце.
struniarka *ż., spec.* виробни́ця струн, виробни́чниця струн.

struniarz, *lm.* **-rze**, *m.*, *spec.* виробник струн.
strunka *ż.*, *zdr.* стру́нка.
strunny *див.* **strunowy**.
strunowy стру́нний; n a r z ę d z i e m u z y c z n e **~we** стру́нний музи́чний інструме́нт.
strup *m.*, *med.* струп.
strupek, **-pka**, *m.*, *zdr.* струпо́чок, -чка.
strupiały 1) яки́й (що) заструпи́вся, заструпі́лий; **~ła** r a n a заструпі́ла ра́на; 2) *див.* **strupieszały**.
strupiasty покри́тий стру́пом (стру́пами), струпли́вий.
strupieć, **-pieje**, **-piał** 1) струпі́ти, застру́плюватися, -люється; 2) *див.* **strupieszeć**.
strupieszałość *ż.* трухля́вість, -вості, тру́хлість, -лості, порохня́вість.
strupieszały трухля́вий, тру́хлий, порохня́вий.
strupieszeć, **-szeje**, **-szał** струхля́віти, стру́хнути, спорохня́віти, стру́пішати, струпіші́ти.
strupliwy *див.* **strupiasty**.
strusi стра́усовий; *перен.* **~** ż o ł ą d e k стра́усовий шлу́нок, -нка, здоро́вий шлу́нок; ◇ *перен.* **~sia** p o l i t y k a полі́тика самообма́ну.
strusię, **-sięcia**, *lm.* **-sięta**, **-siąt**, *n.*, *zdr.* мале́нький стра́ус.
struś, *lm.* **-sie**, *m.* стра́ус; стру́сь *(заст.)*.
struty отру́єний; ◇ *перен.* c h o d z i j a k **~** хо́дить як не свій.
strużek, **-żka**, *m.*, *zdr.* невели́чкий струг; невели́чкий руба́нок, -нка.
strużka *ż.*, *zdr.* струми́нка, струмо́чок, -чка, течі́йка.
strużyny, **-żyn**, *blp.* стружки́, -жо́к.
strwonić, **-nię**, **-nisz**, **-nił** промарнотра́тити, -тра́чу, -тра́тиш, прогайнува́ти, -ну́ю, -ну́єш, розтри́нькати, протри́нькати.
strwonienie *n.* прогайнува́ння, розтри́нькання, протри́нькання.
strwożyć, **-żę**, **-żysz**, **-żył** стриво́жити; //**~ się** стриво́житися.
strych, **-chu**, *m.* гори́ще.
strycharka *ż.* *див.* **ceglarka**.
strycharstwo *n.* *див.* **cegielnictwo**.
strycharz, *lm.* **-rze**, *m.* *див.* **cegielnik**.
strychnina *ż.*, *chem.* стрихні́н, -ну.
strychować, **strychuję**, **strychujesz**, **strychował** штрихува́ти (штриху́ю, штриху́єш).
strychować się, **strychuje**, **strychował** *(про коня)* засіка́тися.
strychulec, **-lca**, *lm.* **-lce**, *m.* 1) *(для гострі́ння коси)* брусо́к, -ска́; 2) *(заст. — для вирівнювання сипких тіл у мірці)* стрихуле́ць, -льця́; ◇ b r a ć c o p o d j e d e n **~** підво́дити що під оди́н ранжи́р.
stryczek, **-czka**, *m.* 1) моту́зка (мотузо́к, вірьо́вка) з петле́ю; 2) *перен.* ши́бениця; z g i n ą ć n a **~czku** заги́нути на ши́бениці.
stryj, *lm.* **-jowie**, *m.* *(брат батька)* дя́дько (по ба́тькові).
stryjanka *ż.* *див.* **stryjenka**.
stryjaszek, **-szka**, *lm.* **-szkowie**, *m.*, *pieszcz.* дя́дечко, дя́денько.
stryjcio, *lm.* **-ciowie**, *m.*, *pieszcz.* *див.* **stryjaszek**.
stryjeczny двоюрі́дний *(по ба́тькові)*; **~** b r a t двоюрі́дний брат.
stryjek, **-jka**, *lm.* **-jkowie**, *m.* *див.* **stryj**.
stryjenka *ż.* *(дружина батькового брата)* дя́дина.
stryjostwo *n.*, *zb.* дя́дько з дружи́ною.
stryjowski дя́дьків.
stryk *m.* *див.* **stryczek**.
stryskać *див.* **spryskać**.
stryszek, **-szka**, *m.*, *zdr.* *див.* **strych**.
strywializować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** зроби́ти тривіа́льним.
stryż, **-żu**, *m.* *(льодяна каша на рі́ці)* са́ло, ше́рех, -ху, шуга́.
strzał, **-łu**, *m.* 1) по́стріл, -лу; n a o d l e g ł o ś ć **~łu** на по́стріл;

padł (rozległ się) ~ пролунав постріл; 2) *гірн.* вибух, -ху; ◊ dać ~ вистрілити; *військ.* ~ długi переліт, -льоту; *військ.* ~ krótki недоліт; *військ.* ~ rozpryskowy розрив, -ву.

strzała *ż.* стріла; puścić się (lecieć) jak ~ помчати(ся) (понестися) стрілою.

strzałka *ż.* 1) стрілка; ~ magnesowa магнітна стрілка; ~ zegarowa стрілка годинника; 2) *анат.* малогомілкова кістка.

strzałkowaty стріловидний, стрілоподібний; liście **~te** стріловидне листя.

strzałkowy *anat. (peroneus)* малогомілковий.

strzałowy, -wego, *lm.* **-wi,** *m., gór.* запальник.

strzaskać розтрощити, -рощу, -рощиш; *вульг.* łeb komu ~ розчерепити кому голову.

strzaskanie *n.* розтрощення.

strząsać, strząść, strzęsę, strzęsiesz, strząsł, strzęśli струшувати, -шую, -шуєш, струсити (струшу, струсиш); *(порох, сніг тощо — ще)* стріпувати, -пую, -пуєш, стріпнути.

strząsnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli *dok.* *див.* **strząsać.**

strząść *див.* **strząsać.**

strzec, strzegę, strzeżesz, strzegł стерегти, -режу, -режеш; *(охороняти)* берегти; //~ **się** стерегтися; берегтися.

strzecha *ż.* стріха, солом'яна покрівля; *перен.* rodzinna ~ рідна (батьківська) хата, рідна (батьківська) стріха, рідна домівка; pod jedną **~chą** mieszkać жити під однією покрівлею.

strzecharz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* пошивальник стріх.

strzegotać, -gocę, -gocesz *(a.* **-gotam, -gotasz), -gotał** стрекотати, -кочу, -кочеш, стрекотіти, -кочу, -котиш, цвірчати, -чу, -чиш, цвіркати, сюрчати.

strzekotać *див.* **strzegotać.**

strzelać, strzelić, -lę, -lisz, -lił стріляти, стрілити, стрельнути; *прик.* ciemno, choć w łeb **strzel** темно, хоч око виколи; темно, хоч в око стрель; *перен. розм.* **~lać** oczyma стріляти очима; ◊ *перен. розм.* **~lać** bąki байдики бити (б'ю, б'єш), байдикувати, -кую, -куєш; *спорт.* **~lić** bramkę забити гол; *перен. розм.* **~lić** byka зробити грубу помилку; gniew **~lił** mu z oczu гнів блиснув в його очах; *розм. несхв.* **~liło** mu coś do głowy щось йому навернулося (спало на думку); płomień **~lił** do góry полум'я звилося вгору; **~lać** w górę *(про дерева)* буяти; **~lać** (palić, trzaskać) z bicza ляскати батогом; zbiegło lato jak z bicza **~lił** минуло літо, якби не було.

strzelanie *n.* 1) стрільба; *(дія — ще)* стріляння; *військ.* ~ do tarcz стрільба по мішенях; *військ.* ~ na wprost стрільба прямою наводкою; *військ.* ~ ostre бойова стрільба, стрільба бойовими патронами; *військ.* ~ szkolne учбова стрільба; *військ.* ~ ślepymi patronami стрільба холостими патронами; 2) *(гірн. — у гірських виробітках)* вибухові роботи, -біт; ◊ *військ.* ~ na wielkie odległości дальший вогонь, -гню.

strzelanina *ż.* стрілянина.

strzelba *ż.* рушниця.

strzelec, -lca, *lm.* **-lcy,** *m.* стрілець, -льця; ◊ *військ.* ~ przeciwpancerny бронебійник; *військ., спорт.* ~ wyborowy снайпер, -ра.

Strzelec, -lca, *m., astr.* Стрілець, -льця.

strzelecki стрілецький; *військ.* rów ~ окоп, -копу.

strzelectwo *n.* стрілецький спорт, -ту.

strzelić *див.* **strzelać.**

strzelisty 1) стрункий; 2) *архіт.* стрілчастий.
strzeliwo *n., zb., wojs. przest.* боєприпаси, -сів.
strzelnica *ż.* 1) стрільбище; *(приміщення)* тир, -ру; 2) *іст.* бійниця.
strzelniczy призначений для стріляння; ◊ *хім.* b a w e ł n a **~cza** піроксилін, -ну; *іст.* o t w ó r **~** бійниця; p r o c h **~** порох, -ху.
strzemiączko *n., zdr.* стремінце, стременце, стремeнечко.
strzemienne, -nego, *n., przest.* прощальна чарка; p i ć **~nego** вихиляти прощальну чарку.
strzemiennica *ż., tech.* кігті, -тів.
strzemienny стременний; *анат.* m i ę s i e ń **~** *(musculus stapedius)* стременний мускул.
strzemię, -mienia, *lm.* **-miona, -mion,** *n.* стремено.
strzemionko *n., zdr. див.* **strzemiączko.**
strzepać *див.* **strzepywać.**
strzepnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **strzepywać.**
strzepotać, -pocze *(a.* **-poce), -potał** затріпотіти, -потить, затріпотати, -поче, затрепетати, -пече.
strzepywać, -puję, -pujesz, -pywał, strzepać, -pię, -piesz, -pał стріпувати, -пую, -пуєш, стріпнути, струшувати, -шую, -шуєш, струсити (струшу, струсиш).
strzeżony стережений; бережений. *Пор.* **strzec.**
strzęp, -pu, *m.* клапоть, -птя; p o d r z e ć w **~pu** порвати на клапті (на шматки).
strzępek, -pka, *m.* 1) клаптик; 2) *(лише в мн.) (на тканині)* торочки, -чок, бахрома.
strzępiasty обтріпаний, обшарпаний.
strzępić, -pię, -pisz, -pił робити торочки *(на полотні),* торочити *(полотно); //***~ się** обтріпуватися, -пуюся, -пуєшся.
strzęplica *ż., bot. (koeleria)* келерія.
strzyc, strzygę, strzyżesz, strzygł стригти (стрижу, стрижеш); **~** w ł o s y стригти волосся; *перен.* k o ń **~że** u s z a m i кінь стриже вухами, кінь щулить (щурить) вуха; ◊ *перен. розм.* **~** o c z a m i стріляти очима.
strzyga *ż., mit.* упир, -ря.
strzygoń, *lm.* **-nie,** *m.; mit. див.* **strzyga.**
strzykać, strzyknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) прискати, приснути; 2) *безос.* штрикати, штрикнути; **~ka** w u c h u штрикає в усі.
strzykawka *ż.* 1) *мед.* шприц; 2) *(розприскувач)* спринцівка.
strzyknąć *див.* **strzykać.**
strzykwa *ż., zool. (holothuria)* голотурія.
strzynożyć, -żę, -żysz, -żył стриножити.
strzyża *ż.* 1) стрижка (стриження) овець; 2) стрижена вовна; 3) пора стрижки (стриження) овець.
strzyżenie *n.* стрижка, стриження.
strzyżka *ż., zool. (crocidura araneus)* землерийка.
strzyżony стрижений.
strzyżyk *m., orn.* волове очко.
stu *m.-os. див.* **sto.**
stuarkuszowy розміром у сто аркушів; складений із ста аркушів.
stubarwny стокольоровий.
studencik, *lm.* **-ki** студентик.
studencki студентський.
student, *lm.* **-nci,** *m.* студент.
studenteria *ż., zb., pot.* студентство.
studentka *ż.* студентка.
studia, -diów, *blp.* 1) навчання у вищих школах; 2) (nad czym) наукові дослідження (чого).
studio *blm., n.* студія; **~** d r a m a t y c z n e драматична студія.
studiować, -diuję, -diujesz, -diował 1) (co) студіювати, -діюю, -діюєш, вивчати (що); 2) учитися у вищій школі.
studium, *lp. nieodm., lm.* **-dia, -diów,** *n.* 1) (czego) дослід, -ду, дослідження (чого); 2) *(в живописі)* етюд.

studnia *ż.* колóдязь, криниця; **~ a r t e z y j s k a** артезіáнський колóдязь; ◊ *присл.* **w p a ś ć j a k k o z i o ł w ~nię** впáсти в біду́, як ку́рка в борщ.
studniany *див.* **studzienny.**
studniarz, *lm.* **-rze,** *m.* колóдязник.
studniowy стодéнний.
studzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) студи́ти, -джу́, -ди́ш, холоди́ти, -джу́, -ди́ш; 2) *перен.* охолóджувати, -джую, -джуєш.
studzienka *ż., zdr.* кринúчка, невели́чкий колóдязь.
studzienny колóдязний, крини́чний.
studzony сту́джений, холóджений.
stugębny стоу́стий, стоголóсий; **~na w i e ś ć** стоголóса (стоу́ста) чу́тка, стоу́ста поголóска.
stugłośny *див.* **stugębny.**
stugłowy стоголóвий; *(поез. — ще)* стоглáвий.
stugramowy стогрáмовий.
stujęzyczny 1) стоязи́кий; 2) *перен.* стоголóсий.
stuk I, **-ku,** *m.* стук, -ку; *(тривалий, частий)* сту́кіт, -коту.
stuk! II *wkrz.* стук!
stukać, stuknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli (w co) сту́кати, сту́кнути (в що); //**~ się** сту́катися, сту́кнутися; *(чарками)* цóкатися, цóкнутися.
stukanina *ż.* сту́кіт, -коту, стукотнéча, стукóтнява.
stukawka *ż., med. (plessimetrum)* прúлад для висту́кування.
stuknąć *див.* **stukać.**
stuknienie *n. див.* **stuknięcie.**
stuknięcie *n.* стук, -ку.
stukolorowy стокольорóвий.
stukonny стокíнний.
stukot, -tu, *m.* сту́кіт, -коту.
stukotać, -koczę, -koczesz *(rzadziej* **-kocę, -kocesz), -kotał** стукотíти, -кочу́, -коти́ш.
stulać, stulić, -lę, -lisz, -lił стуля́ти, сту́лювати, -люю, -люєш, стули́ти, -лю́, -лиш; *вульг.* **stul g ę b ę (stul p y s k)!** заткни́ пéльку! //**~ się** стуля́тися, сту́люватися, стули́тися.
stulecie *n.* столíття, сторíччя.
stulenie *n.* сту́лення.
stuletni столíтній, сторíчний.
stuletnik, *lm.* **-cy,** *m.* столíтній, -нього, сторíчний, -ного.
stulić *див.* **stulać.**
stulistny столи́стий.
stulisz, *lm.* **-sze,** *m., bot. (sisymbrium)* сухорéбрик.
stuła *ż., kość.* епітрахи́ль, -лі.
stułbia *ż., zool. (hydra)* гíдра.
stułbiopławy, -wów, *zool. (hydromedusae)* гідрóїди, -їдів, гідромеду́зи, -ду́з.
stumanieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli одурíти, очманíти.
stumilionowy стомільйóнний.
stupajka *m., pogardl.* 1) городови́й, -вóго, фарaóн; 2) *перен.* тупи́й службíст.
stuprocentowo стопроцéнтно.
stuprocentowy стопроцéнтний.
sturbować, -buję, -bujesz, -bował стурбувáти, -бу́ю, -бу́єш; //**~ się** стурбувáтися.
sturczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli *див.* **sturczyć się.**
sturczyć, -czę, -czysz, -czył поту́рчити; //**~ się** поту́рчитися.
sturęczny стору́кий.
sturublowy сторублéвий.
sturublówka *ż., pot.* сторублíвка.
stustopniowy стогрáдусний.
stuszować, -szuję, -szujesz, -szował стушувáти, -шу́ю, -шу́єш; //**~ się** стушувáтися.
stuświecowy в сто свічóк; **~wa ż a r ó w k a** електри́чна лáмпочка в сто свічóк.
stutysięczny стоти́сячний.
stuzłotówka *ż., pot.* банкнóт вáртістю в сто пóльських злóтих.
stwardnąć, -dnie, -dł *див.* **stwardnieć.**
stwardniałość *ż.* ствердíлість, -лості, отвердíлість, затвердíлість.
stwardniały ствердíлий, отвердíлий, затвердíлий, ствéрдлий, затвéрдлий.
stwardnieć, -nieje, -niał ствердíти, отвердíти, затвердíти, ствéрднути, затвéрднути.

stwardnienie *n.* стверді́ння, отверді́ння, затверді́ння.
stwarzać, stworzyć, -rzę, -rzysz, -rzył створювати, -рюю, -рюєш, створи́ти, -рю́, -риш.
stwierdzać, stwierdzić, -dzę, -dzisz, -dził потве́рджувати, -джую, -джуєш, потве́рдити, -джу, -диш, підтве́рджувати, підтве́рдити; *(підписом)* стве́рджувати, стве́рдити.
stwierdzenie *n.* потве́рдження, підтве́рдження; стве́рдження. *Пор.* **stwierdzać.**
stwierdzić *див.* **stwierdzać.**
stwora *ż.* страхо́вище, чудо́висько.
stworzenie I *n.* *(дія)* ство́рення.
stworzenie II *n.* створі́ння, твари́на, тва́р, -рі; ◊ *розм.* w y g l ą d a ć j a k n i e b o s k i e ~ ма́ти жалюгі́дний ви́гляд, вигляда́ти як мара́.
stworzonko *n., zdr., pieszcz.* мале́ створі́ння, твари́нка.
stworzony (dla kogo, dla czego, na co) ство́рений (для ко́го, для чо́го).
stworzyciel, *lm.* **-le,** *m.* *див.* **stwórca.**
stworzyć *див.* **stwarzać.**
stwór: wyglądać jak ~ вигляда́ти як кістя́к.
stwórca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* творе́ць, -рця́.
stybnit, -tu, *m., min.* стибні́т, -ту.
styczeń, -cznia, *lm.* **-cznie,** *m.,* сі́чень, -чня.
styczna, -nej, *ż., mat.* доти́чна, -ної.
stycznik *m., el.* конта́ктор, -ра.
styczniowy січне́вий.
styczność *ż.* 1) зі́ткнення, стик, -ку; p u n k t ~**ci** то́чка зі́ткнення (сти́ку); 2) *перен.* конта́кт, -ту, зв'язо́к, -зку́; b y ć z k i m w ~**ci** знахо́дитися з ким у конта́кті (у зв'язку́); ◊ n i e m i e ć ż a d n e j ~**ci** (z czym) не ма́ти ні́чо́го спі́льного (з чим).
styczny сти́чний; ◊ p u n k t y ~**ne** точки́ зі́ткнення (сти́ку).
stygmat, -tu, *lm.* **-ty,** *rzadko* **-ta,** *m., med., przen.* сти́гма, стигма́т.
stygmatyczny стигмати́чний.
stygnąć, -gnę, -gniesz, -gnął *(a.* **-gł), -gli,** *rzadziej* **-gnęli** сти́гнути, холо́нути, остига́ти.
styk, -ku, *m.* 1) стик, -ку; 2) *ел.* конта́кт, -ту.
stykać, zetknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli (kogo, co z kim, z czym) стика́ти, зіткну́ти (що); *перен.* зво́дити, -джу, -диш, звести́, -веду́, -веде́ш (кого́ з ким); //~ **się** стика́тися, зіткну́тися; *(перен. — ще)* зустріча́тися, зустрі́тися, -рі́нуся, -рі́нешся, зустрі́нутися; *(випадково — ще)* здиба́тися, зди́батися (з ким, з чим); знахо́дитися у зв'язку́ з ким.
stykowy *el.* конта́ктний.
styl, -lu, *lm.* **-le,** *m.* стиль, -лю; *перен.* w d o b r y m, w z ł y m ~**lu** у до́брому, у пога́ному сти́лі; *спорт.* ~ d o w o l n y ві́льний стиль; ~ e p i c k i епі́чний стиль; ~ g ł a d k i (p o t o c z y s t y) гла́дкий (пла́вний) стиль; ~ g ó r n o l o t n y (n a p u s z o n y) високомо́вний (пишномо́вний) стиль; ~ k l a s y c z n y класи́чний стиль; ~ k w i e c i s t y кучеря́вий стиль; n o w y ~ (календа́рний) нови́й стиль; ~ p o p r a w n y пра́вильний стиль; ~ p r o s t y про́стий стиль; s t a r y ~ *(календарний)* стари́й стиль; w e j ś c i e w ~**lu** g o t y c k i m вхід в готи́чному сти́лі; ~ z w i ę z ł y (l a k o n i c z n y) сти́слий (лаконі́чний) стиль.
stylista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* стилі́ст.
stylistka *ż.* стилі́стка.
stylistycznie стилісти́чно.
stylistyczny стилісти́чний.
stylistyka *ż.* стилі́стика.
stylizacja *ż.* стиліза́ція.
stylizator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* стиліза́тор, -ра.
stylizować, -zuję, -zujesz, -zował стилізува́ти, -зу́ю, -зу́єш; //~

się (na kogo) стилізуватися (під кого).
stylony, -nów, *blp.* стилони, -нів.
stylowo стильно.
stylowość *ż.* стильність, -ності.
stylowy стильний.
stymulacja *ż.* стимулювання.
stymulować, -luję, -lujesz, -lował стимулювати, -люю, -люєш.
stynka *ż., icht. (osmerus sperlanus)* корюка, корюшка.
stypa *ż.* поминки, -нок; *(іст. — ще)* тризна.
stypendialny стипендіальний; f u n d u s z ~ стипендіальний фонд, -ду.
stypendium, *lp. nieodm., lm.* **-dia, -diów,** *n.* стипендія.
stypendyjny *див.* **stypendialny.**
stypendysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* стипендіат.
stypendystka *ż.* стипендіатка.
stypulacja *ż., praw.* застереження в договорі.
stypulować, -luję, -lujesz, -lował *praw.* застерігати що в договорі.
styrakowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bot. (styrax)* стиракс, -су, стоpакс.
styraks, -su, *m., chem.* стиракс, -су, сторакс.
styranizować, -zuję, -zujesz, -zował зневолити кого тиранством.
Styria *ż.* Штирія.
styrol, -lu, *m., chem.* стирол, -лу.
subaltern, *lm.* **-ni,** *m., wojs. przest.* субалтерн.
subarenda *ż., przest.* суборенда.
subarendator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m., przest.* суборендар, -ря.
subarktyczny *geo.* субарктичний.
subdominanta *ż., muz.* субдомінанта.
subiekcja *ż., przest.* клопіт, -поту; r o b i ć k o m u ~**ję** завдавати клопоту кому.
subiekcjonalny *przest.* обтяжливий.
subiekt I, *lm.* **-kci,** *m., przest. (у магазині)* продавець, -вця.
subiekt II, **-tu,** *lm.* **-ty,** *m., fil. gram.* суб'єкт.
subiektywista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* суб'єктивіст.
subiektywizm, -mu, *m.* суб'єктивізм, -му.
subiektywnie суб'єктивно.
subiektywność *ż.* суб'єктивність, -ності.
subiektywny суб'єктивний.
subkomisja *ż.* підкомісія.
subkomitet, -tu, *m.* підкомітет. -ту.
sublimacja *ż., chem.* сублімація.
sublimat, -tu, *m., chem.* 1) *(продукт сублімації)* сублімат, -ту; 2) *(про отруйну речовину)* сулема.
sublimować, -muję, -mujesz, -mował *chem.* сублімувати, -мую, -муєш.
sublokator, *lm.* **-rzy,** *m.* піднаймач *(квартири).*
sublokatorka *ż.* піднаймачка *(квартири).*
subordynacja *ż.* субординація.
subretka *ż., teatr.* субретка.
subskrybent, *lm.* **-nci,** *m.* передплатник.
subskrybować, -buję, -bujesz, -bował (со) передплачувати, -чую, -чуєш, передплатити, -плачу, -платиш (що), підписуватися, -суюся, -суєшся, підписатися, -пишуся, -пишешся (на що).
subskrybowany передплатний, підписний.
subskrypcja *ż.* передплата, підписка; ~ p o ż y c z k i p a ń s t w o w e j передплата державної позики, підписка на державну позику.
subskrypcyjny передплатний, підписний.
substancja *ż., fil., nauk.* субстанція; ◊ *анат.* s z a r a ~ сіра речовина мозку.
substancjalność *ż., fil., nauk.* субстанціональність, -ності.
substancjalny *fil., nauk.* субстанціональний.
substancjonalny поживний.
substrat, -tu, *m., nauk.* субстрат, -ту.
substytucja *ż., nauk.* субституція, підстановка, заміна.

substytuować, -tuuję, -tuujesz, -tuował *nauk.* підставляти, заміняти.
substytut I, **-ta,** *lm.* **-towie,** *m., praw.* субститут, -та.
substytut II, **-tu,** *lm.* **-ty,** *m.* субститут, -ту.
subsydiować, -diuję, -diujesz, -diował субсидувати, -дую, -дуєш.
subsydium, *lp. nieodm., lm.* **-dia, -diów,** *n.* субсидія.
subtelnie субтильно, витончено.
subtelność *ż.* субтильність, -ності, витонченість.
subtelny субтильний, витончений.
subwencja *ż., fin.* субвенція.
subwencjonować, -nuję, -nujesz, -nował *fin.* давати субвенцію.
suchar *m.* 1) сухар, -ря; 2) *зб.* сушняк, -ка.
sucharek, -rka, *m., zdr.* 1) сухарик; 2) *(перен. розм. — про людину)* сухар, -ря.
sucharkowy *див.* **sucharowy.**
sucharniczka *ż.* сухарниця.
sucharowy сухарний.
suchawy сухуватий, сухенький.
sucherlawość *ż.* сухорлявість, -вості.
sucherlawy сухорлявий.
sucho сухо; ~ o d p o w i e d z i e ć сухо відповісти; p r z y j ą ć k o g o ~ прийняти кого сухо.
suchokwiat, -tu, *m., bot.* 1) *(helichrysum)* цмин, -ну; 2) *див.* **nieśmiertelnik.**
suchołuska *ż., bot.* *див.* **suchokwiat.**
suchorlawość *ż.* *див.* **sucherlawość.**
suchorlawy *див.* **sucherlawy.**
suchość *ż.* сухість, -хості.
suchotnica *ż., pot.* сухотна, -ної.
suchotniczy сухотний, туберкульозний; w y p i e k i **~cze** сухотні (туберкульозні) рум'янці, -ців.
suchotnik, *lm.* **-cy,** *m.* сухотний, -ного.
suchoty, -chot, *blp., med.* сухоти, -хот, туберкульоз, -зу; ~ g a l o p u j ą c e (n a g ł e) *(phthysis florida)* скоротечні сухоти; *жарт.* ~ w k i e s z e n i кишенькові сухоти.
suchowiej, -ju, *m.* суховій. -вію.
suchowietrzyca *ż.* *див.* **suchowiej.**
suchuteńki 1) *пестл.* сухесенький; 2) *(зовсім сухий)* сухісінький.
suchuteńko 1) сухесенько; 2) сухісінько. *Пор.* **suchuteńki.**
suchutki *pieszcz.* сухенький.
suchutko *pieszcz.* сухенько.
suchy сухий; ~ c h l e b сухий хліб; ~ j a k s z c z a p a сухий, як тріска, сама снасть; *перен.* n i e z o s t a w i ć n a k i m **~chej** n i t k i не залишити на кому й сухої ниточки; **~che** w i n o сухе вино.
suczka *ż., zdr.* сучка.
suczy сучий.
sueski суецький; K a n a ł **Sueski** Суецький канал, -лу.
Suez, -zu, *m.* Суец.
sufiks, -su, *m., lingw.* суфікс.
sufiksacja *ż., lingw.* суфіксація.
sufiksalny *lingw.* суфіксальний.
sufit, -tu, *m.* стеля.
sufitowy стельовий.
sufitówka *ż., bud.* *див.* **podsiębitka.**
sufler, *lm.* **-rzy,** *m., teatr.* суфлер, -ра.
suflernia *ż., teatr.* суфлерська будка.
suflerować, -ruję, -rujesz, -rował *teatr., przen.* *див.* **suflować.**
suflerski *teatr.* суфлерський.
suflet, -tu, *m., kul.* суфле *(невідм.)*.
suflować, -luję, -lujesz, -lował *teatr., przen.* суфлірувати, -рую, -руєш.
sufrażystka *ż., polit.* суфражистка.
sugerować, -ruję, -rujesz, -rował (komu co) внушати (кому що).
sugestia *ż.* сугестія.
sugestioner, *lm.* **-rzy,** *m.* той, що внушає кому що.
sugestionista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* *див.* **sugestioner.**
sugestionować, -nuję, -nujesz, -nował *див.* **sugerować.**
sugestyjny сугестивний; ◇ p y t a n i e **~ne** навідне питання (запитання).
sugestywny *див.* **sugestyjny.**

suhak *m., zool. (colus tataricus)* суга́к, -ка́, сайга́к.
suita *ż., muz.* сюї́та.
suka *ż.* су́ка.
sukces, -su, *m.* у́спіх, -ху; o d n o s i ć (ś w i ę c i ć) **~sy** ма́ти вели́кий у́спіх.
sukcesja *ż.* 1) спадкоє́мство, насту́пництво; 2) (po kim) спа́дщина, спа́док, -дку; **~** p o m a t c e спа́дщина (спа́док) по ма́тері.
sukcesor, *lm.* **-rzy,** *m., praw.* спадкоє́мець, -мця; **~** u n i w e r s a l n y єди́ний спадкоє́мець.
sukcesorka *ż., praw.* спадкоє́мниця.
sukcesyjny спадкоє́мний.
sukienka *ż., zdr. див.* **suknia.**
sukienko *n., tkac.* полусукно́.
sukiennica I *ż.* 1) сукнова́льня; 2) склад сукна́.
sukiennica II *ż., spec.* сукна́рка.
sukiennictwo *n., tkac.* сукна́рство.
sukienniczek, -czka, *lm.* **-czki,** *m.* підма́йстер (підру́чний) сукнаря́.
sukienniczka *ż., spec. див.* **sukiennica II.**
sukienniczy *tkac.* сукнова́льний; g l i n a **~cza** сукнова́льна гли́на.
sukiennik, *lm.* **-cy,** *m., tkac.* сукна́р, -ря́, сукноро́б.
sukienny суко́нний; *(зроблений із сукна — звичайно)* сукня́ний.
sukmana *ż.* сіря́к, -ка́, сіряч́ина, сі́ра сви́та.
suknia *ż.* су́кня, пла́ття; **~** d o b r z e a. ź l e l e ż y су́кня (пла́ття) до́бре *а.* пога́но сиди́ть; ◊ *присл.* n i e **~** z d o b i c z ł o w i e k a, l e c z c z ł o w i e k **~nię** не поса́да кра́сить чолові́ка, а чолові́к поса́ду.
sukniowy платтяни́й.
sukno *n.* сукно́; *перен.* s c h o w a ć c o p o d **~** покла́сти що під сукно́.
suknowalski сукнова́льний.
suknowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., spec. див.* **sukiennik.**
sukurs, -su, *m., przest.* допомо́га, по́міч, -мочі; p r z y c h o d z i ć k o m u z **~sem** прихо́дити (става́ти) на по́міч (на допомо́гу) кому́; *військ.* підмо́га.
sukursalny *książ.* допомі́жни́й.
sulfat, -tu, *m., chem.* сульфа́т, -ту.
sulfit, -tu, *m., chem.* сульфі́т, -ту.
sulki, -lek, *blp., sport.* перегоно́ва дро́жка, бігунки́, -кі́в, бігунці́, -ці́в.
sułtan, *lm.* **-ni,** *m.* султа́н.
sułtański султа́нський.
sum *m., icht.* сом.
suma I *ż.* су́ма.
suma II *ż., kość.* літургі́я.
sumak *m., bot. (rhus)* сума́х, -ха́.
sumarycznie сума́рно.
sumaryczny сума́рний.
sumek, -mka, *m., bot. див.* **sumak.**
sumiasty: ~wąs (~te wąsy) до́вгі, густі́ ву́са, -сів.
sumienie *n.* со́вість, -ті, сумлі́ння; b r a ć c o n a **~** бра́ти що на свою́ со́вість (на своє́ сумлі́ння); i ś ć z a g ł o s e m **~nia** іти́ за го́лосом (слі́дувати го́лосу́) со́вісті (сумлі́ння); m i e ć c o n a **~niu** ма́ти що на со́вісті (на сумлі́нні); **~** s i ę w k i m b u d z i (**~** k o g o r u s z a) со́вість (сумлі́ння) в кому прокида́ється; w e d ł u g **~nia** по со́вісті; w y r z u t y **~nia** доко́ри со́вісті (сумлі́ння).
sumiennie сумлі́нно, со́вісно, добросо́вісно.
sumienność *ż.* сумлі́нність, -ності, со́вісність, добросо́вісність.
sumienny сумлі́нний, со́вісний, добросо́вісний.
sumować, -muję, -mujesz, -mował підсумо́вувати, -вую, -вуєш.
sumowy I *spec.* сумови́й.
sumowy II *icht.* сомо́вий.
sumpt, -tu, *m.* кошт, -ту; w ł a s n y m **~tem** вла́сним (свої́м) ко́штом.
sunąć I, **-nę, -niesz, -nął, -nęli** *niedok.* 1) посува́ти; **~** k r z e s ł o посува́ти стіле́ць; 2) *(перен. розм. — іти)* су́нути; //**~ się** посува́тися.
sunąć II, **-nę, -niesz, -nął, -nęli** *dok.* суну́ти.
supeł, -pła, *m.* ву́зол, -зла́.

supełek, -łka, *m., zdr.* вýзлик.
superarbiter, -tra, *lm.* **-trowie,** *m.* суперарбíтр, -ра.
superbombowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., lot.* надпотýжний бомбардувáльник.
superfosfat, -tu, *m., chem.* суперфосфáт, -ту.
superheterodyna *ż., rad.* супергетеродúн.
superintendent, *lm.* **-nci,** *m., kośc.* суперінтендéнт.
superior, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* настоятель монастиря́.
superlatyw, -wu, *m., gram.* найвúщий стýпінь, -пеня; ◊ *перен.* w y r a ż a ć s i ę o k i m w **~wach** хвалúти (розхвáлювати) когó.
supermocny *tech. див.* **superpotężny.**
superpotężność *ż.* надпотýжність, -ності.
superpotężny *tech.* надпотýжний.
superrewizja *ż.* ревізія ревізії.
suplement, -tu, *m., książ.* додáток, -тка.
suplementarny *książ.* додаткóвий.
suplika *ż., przest.* суплíка, прохáння.
suplikant, *lm.* **-nci,** *m., przest.* суплікáтор, -ра, прохáч, -чá.
suplikować, -kuję, -kujesz, -kował *przest.* суплікувáти, -кýю, -кýєш, просúти (прошý, прóсиш).
supłać зав'язувати вузлú.
suponować, -nuję, -nujesz, -nował *przest.* припускáти.
suport, -tu, *m., tech.* супóрт.
supozycja *ż., przest.* припýщення.
supremacja *ż.* верховéнство, звéрхність, -ності.
surducik *m., zdr.* сюртучóк, -чкá.
surducina *ż. pot.* сюртучúна.
surdut *m.* сюртýк, -кá; сурдýт *(заст.).*
surdutowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., pogardl. przest.* городя́ний, -ного.
surdutowy сюртýчний, сюртукóвий.
surdyna *ż., muz.* сурдúна.
surdynka *ż., muz.* сурдúнка.
surma *ż., muz., przest.* сурмá.
surogat, -tu, *m.* сурогáт, -ту.
surogatowy сурогáтний.
surojadka *ż., bot. (гриб)* сироїжка.
surowcowy сировúнний.
surowica *ż., med. (serum)* сирóватка, сúворотка.
surowiczny *med. (serosus)* водянúстий, сирóватковий, сúвороковий.
surowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* 1) сировинá; 2) *(про шкіру)* сирúця.
surowieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli ставáти сувóрим.
surowizna *ż.* сирí óвочі, -чів, сирí фрýкти, -тів.
surowo I в сирóму стáні; ◊ z j e ś ć c o n a ~ з'їсти що сирé, неварéне.
surowo II сувóро.
surowość *ż.* сувóрість, -рості.
surowy I 1) сирúй; d r z e w o **~we** сирí дрóва *(род.* дров); o w o c e **~we** сирí фрýкти, -тів; 2) *(про невибілене полотно)* сурóвий; 3) *(про необроблений матеріал, півфабрикат)* сировúй, сирúй, сирцéвий; ~ j e d w a b сирцéвий шовк, -ку, шовк-сирéць, -рцю́.
surowy II сувóрий; стрóгий *(рідше);* c z ł o w i e k **~wych** z a s a d людúна сувóрих прáвил.
surówka *ż.* 1) сирí óвочі *a.* фрýкти; 2) цéгла-сирéць, -рцю́; 3) небíлене полотнó; 4) *мет.* чавýн, -нý; 5) шкíра-сировинá.
surrealizm, -mu, *m., szt.* сюрреалíзм, -му.
sus *m.* стрибóк, -бкá; j e d n y m **~sem** однúм стрибкóм; ◊ d a ć **~sa** плигнýти, стрибнýти, скóчити.
suseł, -sła, *m., zool. (spermophilus)* ховрашóк, -шкá, ховрáх, -хá; ◊ ś p i, j a k ~ спить, як бабáк.
suspendować, -duję, -dujesz, -dował *przest.* (тимчасóво) звільнúти з посáди.
suspensorium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n., med.* суспензóрій.
susz, -szu, *m., zb.* 1) *(сухе гілля)* сушнúк, -кý, сушня́к, -кý; 2) *(сушені фрукти)* сушня́; 3) *(бдж.—*

порожні стільники) суш, -ші, сушни́к, сушня́к.
susza *ż.* 1) су́ша, суході́л, -до́лу; 2) *(про погоду)* засу́ха, посу́ха, су́ша, суш, -ші.
suszalnia *ż.* *див.* **suszarnia.**
suszalny суши́льний.
suszarka *ż.* суша́рка.
suszarnia *ż.* суша́рня, суши́льня.
suszenie *n.* суші́ння, су́шення.
suszka *ż.* 1) прес-пап'є́ *(невідм.)*; 2) *див.* **susz 1, 2.**
susznik *m., tech.* ексика́тор, -ра.
suszony суше́ний.
suszyć, -szę, -szysz, -szył 1) суши́ти, -шу́, -шиш; *перен. розм.* ~ sobie głowę nad czym суши́ти (лама́ти) собі́ го́лову над чим; 2) *заст.* пости́ти (пощу́, пости́ш); //~ **się** суши́тися; *(про білизну тощо — ще)* со́хнути.
suszykufel, -fla, *lm.* **-fle,** *m., rub.* мочимо́рда.
suśli ховрашко́вий, ховрахо́вий.
sutanna *ż., kośc.* сута́на.
sutasz, -szu, *m.* сута́ж, -жу.
sutek, -tka, *m., anat. (mamma)* сосо́к, -ска́.
sutener, *lm.* **-rzy,** *m.* сутене́р, -ра.
suterena *ż.* підва́л, -лу *(для житла)*.
suterenowy підва́льний; mieszkanie ~**we** підва́льна кварти́ра, підва́льне поме́шкання.
suteryna *ż.* *див.* **suterena.**
sutkowaty сосковидний.
sutkowy *anat. (mamillaris)* соско́вий; ◊ brodawka ~**wa** *див.* **sutek.**
suto 1) бага́то, доста́тньо; stół ~ zastawiony бага́то (доста́тньо) накри́тий стіл *(род.* стола́); 2) ще́дро; ~ kogo wynagrodzić ще́дро винагородити кого́. *Пор.* **suty.**
suty 1) бага́тий, доста́тній; ~ obiad доста́тній обі́д, -ду; 2) *(не скупий)* ще́дрий; ~**te** wynagrodzenie ще́дра винагоро́да.
suw, -wu, *m., tech. (роботи двигуна)* хід *(род.* хо́ду), такт, -ту.
suwacz, *lm.* **-cze,** *m., tech.* паровий золотни́к, -ка́.
suwać посува́ти; ◊ ~ nogami чо́вгати нога́ми, волокти́ но́ги; //~ **się** посува́тися.
suwadło *n., tech.* *див.* **suwacz.**
suwak *m., tech.* 1) за́стібка „бли́скавка"; 2) *див.* **suwacz;** ◊ ~ rachunkowy логарифмі́чна ліні́йка.
suwany, -nego, *m.* рід да́внього та́нцю.
suweren, *lm.* **-ni,** *m., polit.* сувере́н.
suwerennie *polit.* сувере́нно.
suwerenność *ż., polit.* суверені́тет, -ту; ~ państwa (państwowa) суверені́тет держа́ви.
suwerenny *polit.* сувере́нний.
suwnica *ż., tech.* кран; ~ dźwigowa підйо́мний (підніма́льний) кран; ~ mostowa мосто́вий кран.
suwnicowy, -wego, *lm.* **-wi,** *m., spec.* кра́новщик.
suzeren, *lm.* **-ni,** *m., hist.* сюзере́н.
suzereński *hist.* сюзере́нний.
swa *ż., zaim.* *див.* **swój.**
swacha *ż., przest.* *див.* **swatka.**
swada *ż.* 1) красномо́вність, -ності; 2) *(захват)* темпера́мент, -ту; pełen ~**dy** по́вний темпера́менту; ◊ mówić ze ~**dą** красномо́вно говори́ти, -рю́, -ри́ш.
swar, -ru, *(częściej w lm.)* **-ry, -rów,** *m.* чва́ри *(род.* чвар).
swarliwie сварли́во.
swarliwość *ż.* сварли́вість, -вості.
swarliwy сварли́вий.
swarzyć się, -rzę, -rzysz, -rzył (z kim o co) *див.* **kłócić się.**
swastyka *ż.* сва́стика.
swat, *lm.* **-ci** *a.* **-towie,** *m.* 1) сват; 2) *(у весільному обряді)* ста́роста.
swatać сва́тати.
swatka *ż.* сва́ха.
swatostwo *m.* сва́тання.
swaty, -tów, *blp.* сва́тання; ◊ jechać w ~ ї́хати сва́татися; posłać kogo w ~ засла́ти старості́в.

swawola *ż.* 1) сваві́лля, сваво́ля, сваві́льство; 2) *(про витівки)* пу́стощі, -щів, пустува́ння.
swawolić, -lę, -lisz, -lił 1) сваво́лити; 2) пустува́ти, -ту́ю, -ту́єш. *Пор.* **swawola.**
swawolnik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) сваві́льник; 2) пусту́н, -на́. *Пор.* **swawola.**
swawolność *ż. див.* **swawola.**
swawolny 1) сваві́льний; 2) пустотли́вий. *Пор.* **swawola.**
swąd, swędu, *m.* 1) гар, -ру; 2) *(про неприємний запах)* смо́рід, -роду; ◊ psim **~dem** хи́трощами, дурни́чкою, невели́ким ко́штом.
swe *n., zaim. див.* **swój.**
sweter, -tra, *m.* светр, -ра.
swędzenie *n.* 1) *мед.* свербля́чка, сверб́іж, -бежу́; 2) *(дія)* сверб́іння.
swędzić I, **-dzi, -dził** *(tylko w 3 osobie)* сверб́іти, -би́ть; **~dzi** ją ręka в не́ї сверби́ть рука́.
swędzić II, **-dzi, -dził** чади́ти, -ди́ть; piec **~dzi** гру́ба чади́ть.
swędzik *m., med. (prurigo)* свербля́чий ви́сип, -пу, свербля́ча ви́сипка, свербе́ць, -бцю́.
swoboda *ż.* во́ля, свобо́да; na **~dzie** на во́лі, на свобо́ді; **~** ruchów (działania) во́ля (свобо́да) ді́ї; **~** umysłu свобо́да ду́ха; ◊ nabrać **~dy** ста́ти неви́мушеним.
swobodnie ві́льно; свобі́дно. *Пор.* **swobodny.**
swobodny ві́льний; свобі́дний *(рідше).*
swoi, *lm., m.-os., zaim. див.* **swój.**
swoisto своері́дно.
swoistość *ż.* своері́дність, -ності.
swoisty своері́дний; cechy (rysy) **~te** своері́дні ри́си (*род.* рис).
swoiście *див.* **swoisto.**
swojak, *lm.* **-cy,** *m.* своя́к, -ка́.
swoje I *n., zaim. див.* **swój.**
swoje II, *lm., ż. -rzecz., zaim. див.* **swój.**
swojski 1) туте́шній, місце́вий; 2) *(про тварин, птицю)* свíйський, дома́шній.
swojszczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli освóюватися, -свóююся, -свóюєшся.
swojszczyzna *ż.* все, що своє́.
sworzeń, -rznia, *lm.* **-rznie,** *m.* шво́рінь, -реня; *тех.* **~** sprzęgła упряжни́й шво́рінь; ◊ *артил.* **~** spustu сте́ржень спу́ску; *тех.* **~** śrubowy гвинтови́й кости́ль, -ля́.
sworznik *m.* пере́дня вісь (*род.* о́сі).
swój *m. (ż.* **swoja, swa,** *n.* **swoje, swe,** *lm. m.-os.* **swoi,** *ż. -rzecz.* **swoje, swe)** *zaim.* свій (*ж. р.* своя́, *с. р.* своє́, *мн.* свої́); bronić **swego** захища́ти своє́; dokonać **swego** (postawić na **swoim**) доби́тися (домогти́ся) свого́; **swego** czasu свого́ ча́су, в свій час; dostać (mieć) za **swoje** діста́ти за своє́ (по заслу́зі); *прям. перен.* na **~** rachunek на свій раху́нок; obstawać przy **swoim** обсто́ювати (відсто́ювати) своє́; robić co na **swoją** rękę роби́ти що на свій риск; umrzeć **swoją** śmiercią уме́рти своє́ю сме́ртю; wszystko idzie **swoim** trybem все йде стари́м (своїм) поря́дком; ◊ być w nie **swoim** sosie (nie w **swoim** humorze) бу́ти не в на́строї (не в гу́морі); *перен. розм.* natrafił na **swego** натра́пила (наско́чила) коса́ на ка́мінь; *перен.* oddać komu za **swoje** відплати́ти кому́; wychodzić na **swoim** *(в торгівлі)* не ма́ти зби́тків (втрат).
sybaryta, -ty, *lm.* **-ci,** *m.* сибари́т.
sybarytka *ż.* сибари́тка.
sybarytyzm, -mu, *m.* сибари́тство.
Syberia *ż.* Сибі́р, -ру.
syberyjski сибі́рський.
Sybir, -ru, *m. див.* **Syberia.**
Sybirak, *lm.* **-cy,** *m.* сибіря́к, -ка́.
sybirski *див.* **syberyjski.**

sycenie *n.* 1) насищáння; 2) ситíння, вáрка. *Пор.* **sycić** 1, 2.

sycić, -cę, -cisz, -cił 1) насищáти; 2) (*мед.*) ситúти (сичý, ситúш); варúти, -рю, -риш; 3) *див.* **podsycać** 2); //~ **się** 1) насищáтися; 2) *перен.* насолóджуватися, -джуюся, -джуєшся; ~ pięknym widokiem насолóджуватися гáрним вúдом.

sycony: miód ~ питнúй мед, -ду.

Sycylia *ż.* Сицíлія.

sycylijski сицілíйський.

syczący 1) сичáчий; 2) шиплячий; *пор.* **syczeć**; 3) *лінгв.* свистячий; spółgłoska ~ca свистячий прúголосний, -ного.

syczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli, syknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) сичáти, -чý, -чúш, засичáти; gąsiory ~czą гусакú сичáть; 2) *(про самовар тощо)* шипíти, -пúть, прошипíти.

syczek, -czka, *m., orn.* сич, -чá; *зменш.* сúчик.

syderostat, -tu, *m., astr.* сидеростáт.

syderyczny *astr.* сидерúчний.

syderyt, -tu, *m., min.* сидерúт, -ту.

Sydney *m.* Сíдней.

syfilidy, -lid, *blp., med.* сифілíди, -лíд.

syfilis, -su, *m., med.* сúфіліс, -су.

syfilityczka *ż., med.* сифілітúчка.

syfilityczny *med.* сифілітúчний.

syfilityk, *lm.* **-cy,** *m., med.* сифілíтик.

syfon, -nu, *m.* сифóн.

syfonowy сифóнний, сифóновий.

sygnalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* сигналíст.

sygnalizacja *ż.* сигналізáція; ~ dźwiękowa звуковá сигналізáція; ~ optyczna оптúчна сигналізáція; ~ ręczna сигналізáція вручнý (ручнúм спóсобом).

sygnalizacyjny сигнáльний; *фізіол.* drugi układ ~ дрýга сигнáльна систéма.

sygnalizator *m., tech.* сигналізáтор, -ра.

sygnalizować, -zuję, -zujesz, -zował сигналізувáти, -зýю, -зýєш.

sygnał, -łu, *m.* сигнáл, -лу; ~ alarmowy сигнáл тривóги; dawać ~ давáти сигнáл; ~ dymny димовúй сигнáл; ~ dźwiękowy звуковúй сигнáл; ~ optyczny оптúчний сигнáл; ~ świetlny а) світлосигнáл; б) *(для регулювання вуличного руху, зал.)* світлофóр, -ра; ~ trąbką сигнáл ріжкóм; ~ umówiony умóвний сигнáл; ◊ *військ.* ~ brzęczykowy зýмер, -ра; *радіо.* ~ rozpoznawczy позивнí, -нúх.

sygnałować, -łuję, -łujesz, -łował *див.* **sygnalizować.**

sygnałowy *див.* **sygnalizacyjny.**

sygnałówka *ż., mor.* *(на кораблі)* сигнáльний ліхтáр, -ря́.

sygnatariusz, *lm.* **-sze,** *m.* 1) уповновáжений підпúсувач; 2) *фарм.* сигнатýрник.

sygnatura *ż.* 1) *(на товарах тощо)* познáчення, пóзначка; 2) *(на документах)* пíдпис, -су; 3) *друк., фарм.* сигнатýра; 4) *(бібліотечна)* шифр, -ру.

sygnaturka I *ż., zdr., farm.* сигнатýрка.

sygnaturka II *ż.* *(в костьолі)* дзвінóчок, -чка.

sygnecik *m., zdr.* *див.* **sygnet.**

sygnet, -tu, *m.* пéрстень з печáттю.

sygnować, -nuję, -nujesz, -nował 1) *(товари тощо)* позначáти (спеціáльними знáками); 2) *(документи)* підпúсувати, -сую, -суєш.

Syjam, -mu, *m.* Сіáм, -му.

syjamski сіáмський; bracia ~scy сіáмські братú, -тíв.

syjonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., polit.* сіонíст.

syjonistka *ż., polit.* сіонíстка.

syjonizm, -mu, *m., polit.* сіонíзм, -му.

syk, -ku, *m.* 1) сичáння; 2) шипíння. *Пор.* **syczeć.**

sykać, syknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli сичати, -чу, -чиш, засичати; **~knąć** z b ó l u засичати від болю.
sykatywa *ż., chem.* сикатив, -ву.
syknąć I *див.* **syczeć.**
syknąć II *див.* **sykać.**
sykomor *m., bot.* сикомор, -ра.
Sykstus Сикст.
sylaba *ż., gram.* склад, -ду.
sylabiczny силабічний; *поет.* w i e r s z **~** силабічний вірш.
sylabizować, -zuję, -zujesz, -zował читати по складах.
sylf, *lm.* **-fowie,** *m., mit.* сильф.
sylfida *ż., mit., przen.* сильфіда.
sylikat, -tu, *min.* силікат, -ту.
sylikatowy силікатний.
sylogistyczny *fil.* силогістичний.
sylogistyka *ż., fil.* силогістика.
sylogizm, -mu, *m., fil.* силогізм; b u d o w a ć **~** складати силогізм; w y w o d z i ć **~** виводити силогізм.
sylokoidy, -dów, *blp., chem. i in.* силікати ,-тів.
Sylwester, -tra Сильвестр, -ра.
sylwestrowy: noc ~wa новорічна ніч (*род.* ночі).
sylweta *ż. див.* **sylwetka.**
sylwetka *ż.* силует, -ту.
sylwin, -nu, *m., min.* сильвін, -ну.
symbioza *blm., ż., biol.* симбіоз, -зу.
symbol, -lu, *lm.* **-le,** *m.* символ, -лу; p r z e d s t a w i a ć **~** c z e g o являти собою символ чого.
symbolicznie символічно.
symboliczność *ż.* символічність, -ності.
symboliczny символічний.
symbolika *ż.* символіка.
symbolista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., szt.* символіст.
symbolistka *ż., szt.* символістка.
symbolistyczny *szt.* символістичний.
symbolizm, -mu, *m.* 1) символізм, -му; 2) *літ., мист.* символізм.
symbolizować, -zuję, -zujesz, -zował символізувати, -зую, -зуєш; //**~ się** символізуватися.
symetria *ż.* симетрія.
symetrycznie симетрично.
symetryczność *ż.* симетричність, -ності.
symetryczny симетричний.
symetryzować, -zuję, -zujesz, -zował робити симетричним.
symfonia *ż., muz.* симфонія.
symfoniczny *muz.* симфонічний.
symfonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., muz.* симфоніст.
symonia *ż., hist.* симонія.
sympatia *ż.* симпатія; c z u ć d l a k o g o **~tię** відчувати до кого симпатію; n i e d a r z y ć k o g o **~tią** не відчувати симпатії до кого.
sympatyczka *ż.* прихильниця.
sympatycznie симпатично.
sympatyczny симпатичний; **~** c z ł o w i e k симпатична людина; *спец.* a t r a m e n t **~** симпатичне чорнило; *анат.* **~** s y s t e m n e r w o w y симпатична нервова система.
sympatyk, *lm.* **-cy,** *m.* прихильник.
sympatyzować, -zuję, -zujesz, -zował (z kim, z czym) симпатизувати, -зую, -зуєш (кому, чому).
symplifikacja *ż., książ.* спрощення.
symplifikować, -kuję, -kujesz, -kował *książ.* спрощувати, -щую, -щуєш.
symptom, -mu, *m.* симптом, -му.
symptomat, -tu, *m. див.* **symptom.**
symptomatologia *ż., med.* симптоматика.
symptomatyczny симптоматичний.
symulacja *ż.* симуляція.
symulant, *lm.* **-nci,** *m.* симулянт.
symulantka *ż.* симулянтка.
symulator, *lm.* **-rzy,** *m. див.* **symulant.**
symulatorka *ż. див.* **symulantka.**
symulować, -luję, -lujesz, -lował симулювати, -люю, -люєш.
symultanny *książ.* одночасний.
syn, *lm.* **-nowie,** *m.* син; *перен.* **~** m a r n o t r a w n y блудний син; ◊ **~** p r z y b r a n y приймак, -ка.
synagoga *ż.* синагога.

synal, *lm.* **-le**, *m.*, *iron.* синóк, -нкá.
synalek, **-lka**, *lm.* **-lkowie**, *m.*, *iron.* синóчок, -чка.
synapizm, **-mu**, *m.*, *med.* гірчи́чник.
synchroniczny синхроні́чний; (*тех.* — *ще*) синхрóнний.
synchronizacja *ż.* синхронізáція.
synchronizm, **-mu**, *m.* синхроні́зм, -му.
syndetikon, **-nu**, *m.* синдетикóн, -ну.
syndyk, *lm.* **-kowie**, *m.*, *praw.* си́ндик.
syndykalista, **-ty**, *lm.* **-ści**, *m.*, *polit.* синдикалі́ст.
syndykalistyczny *polit.* синдикалі́стський.
syndykalizm, **-mu**, *m.*, *polit.* синдикалі́зм, -му.
syndykalny *polit.* синдикáльний; z w i ą z e k ~ синдикáльний союз, -зу.
syndykat, **-tu**, *m.* синдикáт, -ту.
syndykatowy *див.* **syndykalny**.
syneczek, **-czka**, *lm.* **-czkowie**, *m.*, *zdr.*, *pieszcz.* синóчок, -чка.
synek, **-nka**, *lm.* **-nkowie**, *m.*, *zdr.*, *pieszcz.* синóк, -нкá.
synekdocha *ż.*, *poetyc.* сине́кдоха.
synekura *ż.* синекýра.
synerezys *nieodm.*, *ż.*, *lingw.* синерéза.
synergetyzm, **-mu**, *m.* синéргія, синергі́зм, -му.
synkopa *ż.*, *muz.*, *lingw.* синкóпа.
synkretyzm, **-mu**, *m.*, *fil.*, *nauk.* синкрети́зм, -му.
synobójca, *lm.* **-cy**, *m.* уби́вця (уби́вець) си́на.
synobójstwo *n.* уби́вство си́на.
synod, **-du**, *m.*, *kośc.* синóд, -ду.
synodalny *kośc.* синодáльний.
synogarlica *ż.*, *orn.* гóрлиця.
synonim, **-mu**, *m.*, *lingw.* синóнім.
synonimiczny *lingw.* синоні́мічний.
synonimika *ż.*, *lingw.* синоні́міка.
synoptyczny *meteor.* синопти́чний.
synoptyka *ż.*, *meteor.* синóптика.
synostwo *n.* сині́вство.
synowa, **-wej**, *ż.* неві́стка.
synowcowa, **-wej**, *ż.* дружи́на племі́нника.
synowica *ż.* (*дочка брата*) племі́нниця, небóга.
synowiec, **-wca**, *lm.* **-wcy**, *m.* (*син брата*) племі́нник, не́біж (*род.* не́божá).
synowski сині́вський; (*що належить синові* — *ще*) си́нів.
syntaksa *ż.*, *gram.* си́нтаксис, -су.
syntaksyczny *gram.* синтакси́чний.
syntetyczny синтети́чний.
syntetyk, *lm.* **-cy**, *m.* синте́тик.
syntetyzować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** синтезувáти, -зýю, -зýєш.
synteza *ż.* си́нтез, -зу.
synuś, *lm.* **-siowie**, *m.*, *pieszcz.* *див.* **syneczek**.
sypać, **-pię**, **-piesz**, **-pał**, **sypnąć**, **-nę**, **-niesz**, **-nął**, **-nęli** си́пати, -плю, -плеш, сипнýти; *перен.* **-pie** ś n i e g си́пле сніг; *перен.* ~**pać** p i e n i ę d z m i си́пати (сі́яти, розкидáти(ся)) грі́шми; //~ **się** 1) си́патися, висипáтися, ви́сипатися; 2) (*лише докон.*) (*юрбою*) ви́сипати, сипнýти; ~**pnęli się** j a k p s z c z o ł y z u l a ви́сипали (сипнýли) як бджóли з вýлика; 3) (*лише недокон.*) (*про бороду, вуси*) висипáтися.
sypiać *wielokr.* (*часто, не раз*) спáти (сплю, спиш).
sypialnia *ż.* спáльня.
sypialny спáльний; w a g o n ~ спáльний вагóн.
sypki сипки́й, сипýчий.
sypkość *ż.* си́пкість, -кості, сипýчість, -чості.
sypnąć *див.* **sypać**.
syrena *ż.* сирéна.
syreni яки́й (що) стосýється сирéни; ~ g r ó d описóва нáзва Варшáви, гербóм якóї є зобрáження міфологі́чної сирéни.
Syria *ż.* Сі́рія.
Syriusz *m.*, *astr.* Сі́ріус.
syrojadek, **-dka**, *m.*, *bot.* сирої́жка.
syrojeszka *ż.*, *bot.* *див.* **syrojadek**.
syroko *n.*, *meteor.* **sirocco**.
syrop, **-pu**, *m.* сирóп, -пу.
syropiarnia *ż.* 1) фáбрика сирóпів; 2) магази́н з сирóпами.

syropiarstwo *n.* виробни́цтво сиро́пів.
syropowy сиро́пний.
syryjski сірі́йський.
syrynga *ż., przest.* спринці́вка.
sysak *m.* *див.* **osesek.**
system, -mu, *m.* систе́ма; ~ k a r t k o w y карткова́ систе́ма; ~ m e t r y c z n y метри́чна систе́ма; ~ p r e m i o w y преміа́льна систе́ма; ~ t a ś m o w y конве́єрна систе́ма; ◊ *с.-г.* ~ k r z y ż o w o - g n i a z d o w y квадра́тно-гніздови́й спо́сіб, -со́бу.
systemat, -tu, *m.* *див.* **system.**
systematycznie системати́чно.
systematyczność *ż.* системати́чність, -ності.
systematyczny системати́чний.
systematyka *ż.* система́тика.
systematyzacja *ż.* систематиза́ція.
systematyzować, -zuję, -zujesz, -zował систематизува́ти, -зу́ю, -зу́єш.
systemowy систе́мний.
syt *див.* **syty.**
sytnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli става́ти си́тим.
sytność *ż.* си́тність, -ності.
sytny си́тний.
sytość *ż.* си́тість, -тості.
sytuacja *ż.* ситуа́ція; ~ f i n a n s o w a фіна́нсова ситуа́ція; ~ n a f r o n c i e ситуа́ція на фро́нті; ~ p o l i t y c z n a полі́тична ситуа́ція.
sytuacyjny ситуаці́йний; p l a n ~ ситуаці́йний план, -ну.
sytuowany: dobrze, źle ~ матеріа́льно до́бре, пога́но забезпе́чений.
syty си́тий.
syzyfowy: ~**wa praca** *przen.* сізі́фова робо́та (пра́ця).
sza! *wkrz.* цить! ци́тьте!
szabelka *ż., zdr., pieszcz.* ша́бе́лька.
szabelny *przest.* шабе́льний.
szaber I, **-bru,** *m.* щё́бінь, -беню, щебі́нка.
szaber II, **-bru,** *m., posp.* спекуля́ція.
szabla *ż.* ша́бля; d o b y ć ~**li** ви́йняти (ви́добути, добу́ти) ша́блю.
szablasty шаблеви́дний.
szablica *ż., książ.* ша́бля.
szablisty 1) з ша́блею; 2) *див.* **szabelny.**
szablodziób, -dzioba, *m., orn.* *(avocetta recurvirostra)* чобота́р, -ря́, шилодзьо́бка.
szablon, -nu, *m.* 1) *тех.* шабло́н, -на; p o d ł u g ~**nu** по шабло́ну; 2) *перен.* шабло́н, -ну, трафаре́т, -ту; u t a r t e ~**ny** гото́ві шабло́ни.
szablonowo шабло́нно, шаблоно́во, трафаре́тно.
szablonowość *ż.* шабло́нність, -ності, шаблоно́вість, -вості, трафаре́тність.
szablonowy шабло́нний, шаблоно́вий, трафаре́тний.
szablowaty шаблеви́дний.
szablowy *див.* **szabelny.**
szabrować, -ruję, -rujesz, -rował *posp.* спекулюва́ти, -лю́ю, -лю́єш.
szabrownictwo *n., posp.* спекуля́ція.
szabrownik, *lm.* **-cy,** *m., posp.* спекуля́нт.
szach I, **-cha,** *lm.* **-chowie,** *m.* *(ти-тул)* шах.
szach II, **-chu** *a.* **-cha,** *lm.* **-chy,** *m.* *(у грі в шахи)* шах; d a ć k r ó l o w i ~ оголоси́ти шах королю́; ◊ *перен.* t r z y m a ć k o g o w ~**chu** держа́ти кого́ під загро́зою чого́.
szacherka *ż., pot.* *див.* **szachrajstwo.**
szachermacher, *lm.* **-rzy,** *m., pogardl.* ша́хер-ма́хер (*род.* ша́хер-ма́хера).
szacherstwo *n., pot.* *див.* **szachrajstwo.**
szachista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* шахі́ст.
szachistka *ż.* шахі́стка.
szachistowski яки́й (що) стосу́ється шахі́стів; *(у контексті)* шахі́стів то́що; k l u b ~ клуб шахі́стів.
szachować, szachuję, szachujesz, szachował 1) шахува́ти (шаху́ю,

шахуєш); 2) *перен.* держати кого під загрозою (чого).
szachownica *ż.* 1) шахівниця; 2) *с.-г.* черезполосиця, черезсмужжя; ◊ u ł o ż y ć c o w **~cę** укласти що в шаховому порядку.
szachowy шаховий; t u r n i e j **~** шаховий турнір, -ру.
szachraj, *lm.* **-je**, *m.*, *pot.* шахрай, -рая.
szachrajka *ż.*, *pot.* шахрайка.
szachrajski *pot.* шахрайський.
szachrajstwo *n.*, *pot.* шахрайство.
szachrować, **-ruję**, **-rujesz**, **-rował** *pot.* шахрувати, -рую, -руєш, шахраювати, -раюю, -раюєш.
szachta *ż.*, *gór.* *див.* **szyb.**
szachy, **-chów**, *blp.* шахи, -хів; g r a ć w **~** грати в шахи.
szacować, **-cuję**, **-cujesz**, **-cował** оцінювати, -нюю, -нюєш.
szacownik, *lm.* **-cy**, *m.*, *spec.* оцінник, оцінювач.
szacowność *ż.* цінність, -ності.
szacowny 1) *(про речі)* цінний; **~** z a b y t e k цінна пам'ятка; 2) *(про людей)* достойний, гідний; **~** c z ł o w i e k достойна (гідна) людина.
szacunek I, **-nku**, *m.* шана, пошана; g o d n y **~nku** гідний пошани; z **~kiem** з пошаною.
szacunek II, **-nku**, *m.* підрахунки, -ків; w e d ł u g m o j e g o **~ku** за моїми підрахунками; на мій погляд.
szacunkowy 1) оцінний; 2) *перен.* приблизний; w e d ł u g **~wych** d a n y c h на основі приблизних даних.
szadź *ż.* *див.* **szron.**
szafa *ż.* шафа; **~** b i b l i o t e c z n a книжкова шафа; **~** o g n i o t r w a ł a вогнетривка шафа.
szafarka *ż.*, *hist.* ключниця.
szafarnia *ż.* *див.* **spiżarnia.**
szafarz, *lm.* **-rze**, *m.*, *hist.* ключник.
szafel, **-fla**, *lm.* **-fle**, *m.* баддя, цебро.
szafir I, **-ra**, *m.* сапфір, -ра.
szafir II, **-ru**, *m.* сапфіровий колір, -льору.
szafirowy сапфіровий.
szafka *ż.*, *zdr.* шафка; ◊ **~** n o c n a нічний столик, тумбочка.
szaflik *m.* цебрик; *(більший)* цебер *(род.* цебра); *(на помиї)* помийниця.
szafot, **-tu** *m.* ешафот.
szafować, **-fuję**, **-fujesz**, **-fował** (czym) марнотратити, -трачу, -тратиш, розтринькувати, -кую, -куєш (що); **~** p i e n i ę d z m i розтринькувати гроші; ◊ **~** z d r o w i e m не берегти здоров'я.
szafran, **-nu**, *m.*, *bot.* *(crocus)* шафран, -ну.
szafranowy *bot.* шафранний, шафрановий.
szafunek, **-nku**, *m.* марнотрачення, розтринькування.
szagryn, **-nu**, *m.* шагрень, -ні.
szagrynowy шагреньовий.
szajba *ż.*, *tech.* 1) шайба; 2) *(колесо, яке приводить у рух пояс)* шків.
szajka *ż.* шайка.
szakal, *lm.* **-le**, *m.*, *zool.*, *przen.* шакал.
szakali *zool.*, *przen.* шакалячий.
szakłak, **-ku**, *m.*, *bot.* *(rhamnus)* жостір, -теру.
szakłakowate, **-tych**, *bot.* *(rhamnaceae)* жостерові, -вих.
szal, **-la** *a.* **-lu**, *lm.* **-le**, *m.* шаль, -лі.
szala *ż.* *(ваги)* шалька; ◊ *перен.* r z u c i ć (p o ł o ż y ć) w s z y s t k o n a **~lę** поставити все на карту; *перен.* z a w a ż y ć n a **~li** вплинути на вирішення чого.
szalbierczy *див.* **szalbierski.**
szalbierka *ż.* обманщиця, дурисвітка.
szalbierski обманний, дурисвітський.
szalbierstwo *n.* обман, -ну, дурисвітство.
szalbierz, *lm.* **-rze**, *m.* обманщик, дурисвіт.

szaleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli 1) (z czego) божево́літи, безу́мствувати, -вую, -вуєш, шаленіти, шалі́ти (від чо́го); 2) (za kim) коха́ти кого́ до нестя́ми; 3) (za czym) *розм.* захо́плюватися, -лююся, -люєшся (чим); 4) *(без додатка) перен.* гуля́ти.
szalej, -ju, *lm.* **-je,** *m., bot. (hyosciamus niger)* блекота́ чо́рна.
szalenie 1) шале́но, безу́мно; 2) надзвича́йно, страше́нно; *підсил.* до нестя́ми, до божеві́лля. *Пор.* **szalony.**
szaleniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* 1) шале́нець, -нця, безу́мець, -мця; 2) *(про психічно хворого)* божеві́льний, -ного.
szaleńczy 1) шале́ний, безу́мний; **~cze** z a m i a r y шале́ні (безу́мні) на́міри, -рів; 2) яки́й (що́) стосу́ється божеві́льного; *(у контексті)* божеві́льного то́що.
szaleństwo *n.* 1) безу́мство; d o p u s z c z a ć s i ę **~wa** роби́ти безу́мства; 2) божеві́лля; d o p r o w a d z a ć k o g o d o **~wa** дово́дити кого́ до божеві́лля. *Пор.* **szalony 1, 3.**
szalet, -tu, *m.* шале́ *(невідм.).*
szalik *m., zdr.* ша́рфик.
szalka *ż., zdr. див.* **szala.**
szalony 1) шале́ний, безу́мний; **~** p o m y s ł шале́ний (безу́мний) за́дум, -му; 2) *(дуже великий)* надзвича́йний; **~ne** p o w o d z e n i e надзвича́йний у́спіх, -ху; 3) *(психічно хворий)* божеві́льний; s z p i t a l **~nych** ліка́рня для божеві́льних; ◊ *перен. розм.* **~na** p a ł k a безу́мець, -мця, шале́нець, -нця.
szalować, -luję, -lujesz, -lował *cies.* шалюва́ти, -лю́ю, -лю́єш.
szalówka *ż., cies.* шалі́вка.
szalunek, -nku, *m., cies.* шалюва́ння.
szalupa *ż., mor.* шлюп.
szał, -łu, *m.* шал, -лу, шале́нство, лють, -ті, лю́тість, -тості; d o t k n i ę t y **~łem** в припа́дку ша́лу (шале́нства); w p r a w i ć k o g o w **~** довести́ кого́ до ша́лу (до шале́нства, до лю́ті, до лю́тості); ◊ w p a ś ć w **~** розлютува́тися, -ту́юся, -ту́єшся.
szalanda *ż., mor.* шала́нда.
szałaput, *lm.* **-ci,** *m., pot.* шалапу́т.
szałaputa, -ty, *lm.* **-ci,** *m., pot. див.* **szałaput.**
szałas, -su, *m.* курі́нь, -реня́.
szaławiła, -ły, *lm.* **-ły,** *m., pot. див.* **szałaput.**
szałwia *ż., bot.* шавлі́я.
szałwiowy *bot.* шавлі́йовий.
szamaja *ż., icht. (alburnus clupeoides)* шема́я, селя́ва.
szaman, *lm.* **-ni** *a.* **-nowie,** *m., etnol.* шама́н.
szamanizm, -mu, *m., etnol.* шама́нство.
szambelan, *lm.* **-ni** *a.* **-nowie,** *m., hist.* камерге́р, -ра.
szambelanic, *lm.* **-ce,** *m., hist.* син камерге́ра.
szambelanowa, -wej, *ż., hist.* дружи́на камерге́ра.
szamerować, -ruję, -rujesz, -rował облямо́вувати *(позументом).*
szamerunek, -nku, *m.* позуме́нт, -ту.
szamota *ż. див.* **szamotka.**
szamotać się, -moczę, -moczesz (*a.* **-mocę, -mocesz**), **-motał** 1) бо́рсатися; 2) (z kim) боро́тися, -рю́ся, -решся, змага́тися (з ким).
szamotka *ż., bud.* шамо́т, -ту.
szamotowy шамо́товий, шамо́тний.
szampan *blm., m.* шампа́нське, -кого.
szampanka *ż.* пля́шка з-під шампа́нського.
szampański шампа́нський.
szampinion *m., bot.* печери́ця, шампіньйо́н.
szampion, *lm.* **-ni,** *m., sport.* чемпіо́н.
Szanghaj, -ju *m.* Шанха́й.
szaniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m., wojs.* ша́нець, -нця, око́[і]п (*род.* око́пу).
szankier, -kra, *m., med.* ша́нкер, -ру.

szankrowaty *med.* зара́жений ша́нкером.
szankrowy *med.* ша́нкерний.
szanować, -nuję, -nujesz, -nował шанува́ти, -ну́ю, -ну́єш; *(виявляти повагу до кого — ще)* поважа́ти; //~ **się** шанува́тися; ~ w z a j e m поважа́ти одне́ о́дного.
szanowność *ż.* шано́вність, -ності.
szanowny шано́вний.
szansa *(zwykle w lm.)* **szanse, szans,** *ż.* шанс, -су; i l e j e s t **szans** z a t y m? скільки ша́нсів за це?
szansonetka *ż.* *(пісня, співачка)* шансоне́тка.
szansonistka *ż.* *(співачка)* шансоне́тка.
szantaż, -żu, *m.* шанта́ж, -жу́.
szantażować, -żuję, -żujesz, -żował шантажува́ти, -жу́ю, -жу́єш.
szantażysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* шантажи́ст.
szantażystka *ż.* шантажи́стка.
szańc *m., wojs.* *див.* **szaniec.**
szańcować, -cuję, -cujesz, -cował *wojs.* обво́дити ша́нцями (око́пами).
szańcowy *wojs.* ша́нцьовий.
szańczyk, *m., zdr., wojs.* *див.* **szaniec.**
szapoklak *m., przest.* шапокля́к.
szaraban, -nu, *m.* шараба́н.
szaraczek I, -czka, *m.* 1) сі́ре сукно́; 2) *(про одяг)* сіря́к, -ка́.
szaraczek II, -czka, *lm.* **-czkowie,** *m., hist.* дрібнопомі́сний шлях́тич.
szaraczkowy: szlachta ~**wa** *hist.* дрібнопомі́сна шля́хта.
szarada *ż.* шара́да; r o z w i ą z y w a ć ~**dy** розга́дувати шара́ди; u k ł a d a ć ~**dy** склада́ти шара́ди.
szaradzista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* склада́ч шара́д.
szaragi, -gów, *blp.* 1) ві́шалка; 2) *(для пиляння дров)* ко́зла, -зел, ко́зли, **-лів.**
szarak I *m., myśl.* за́єць *(род.* за́йця).
szarak II *m., hist.* *див.* **szaraczek II.**
szarańcza *ż., ent., przen.* сарана́.
szarańczak *m., ent.* коби́лка.
szarawary, -rów, *blp.* шарова́ри, -ва́р.
szarawy сірува́тий, сіре́нький.
szarfa *ż.* 1) би́нда; 2) *(про шовкову пов'язку через плечі)* шарф.
szargać 1) брудни́ти, -ню́, -ни́ш, каля́ти; 2) *(перен. — честь тощо)* плямува́ти, -му́ю, -му́єш, пля́ми́ти, -млю́, -ми́ш; ~ c z y j e d o b r e i m i ę плямува́ти чиє́ до́бре ім'я́.
szarlatan, *lm.* **-ni,** *m.* шарлата́н, дури́світ.
szarlataneria *ż.* *див.* **szarlataństwo.**
szarlatanić, -nię, -nisz, -nił шарлата́нити.
szarlatanka *ż.* шарлата́нка, дури́світка.
szarlatański шарлата́нський, дури́світський.
szarlataństwo *n.* шарлата́нство, дури́світство.
szarlotka *ż., kul.* шарло́тка.
szarmancki гала́нтний.
szarmancko гала́нтно.
szarmant, *lm.* **-nci,** *m.* люди́на з гала́нтними мане́рами.
szarmanteria *ż.* гала́нтні мане́ри, -не́р.
szarnier *m.* шарні́р, -ра.
szaro сі́ро; ◊ m a l o w a ć n a ~ розмальо́вувати в сі́рий ко́лір.
szaroniebieski си́зий.
szarooki сіроо́кий.
szarosrebrzysty сіросрібля́стий, сіросрібли́стий.
szarość *ż.* сі́рість, -рості.
szarota *ż.* 1) *див.* **szarość;** 2) *бот. див.* **szarotka.**
szarotka *ż., bot.* едельве́йс.
szarozielony сірозеле́ний.
szarpać, -pię, -piesz, -pał, szarpnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) (kogo, co) *(лише недокон.)* розрива́ти, роздира́ти; *(на шматки — ще)* шматува́ти, -ту́ю, -ту́єш; w i l k ~**pie** j a g n i ę вовк розрива́є (роздира́є)

ягня́; *(перен. — серце — звичайно)* кра́яти; 2) (kogo, co za co) сми́кати, смикну́ти, ша́рпати, ша́рпнути; **~pnąć** k o g o z a r ę k a w смикну́ти (ша́рпнути) кого́ за рука́в; 3) (kim) *(перен. — про сильні почуття)* оволоді́ва́ти, оволоді́ти (ким, чим), опано́вувати, -вує, опанува́ти, -ну́є, поніма́ти, поня́ти, -йме́ (кого́, що); **~pał** n i m g n i e w його́ поня́в (опанува́в) гнів, гнів оволоді́в ним; ◊ **~pać** c z y j h o n o r обража́ти чию́ честь; **~pać** k o m u n e r w y гра́ти кому́ на не́рвах; //**~ się** 1) сми́катися, смикну́тися, ша́рпатися, ша́рпнутися; 2) *перен. розм.* витрача́тися для ко́го, ви́тратитися для ко́го; 3) *(лише недокон.) несхв. розм.* задава́тися, -даю́ся, -дає́шся.

szarpanina *ż.* смикани́на, шарпани́на.

szarpie, -pi, *blp., med. przest.* ко́рпія.

szarpnąć *див.* **szarpać.**

szaruga *ż.* 1) него́да, непого́да; 2) *(взимку)* заметі́ль, -лі.

szarwark, -ku, *m., przest. (обов'язкова праця при направі доріг)* ша́рварок, -рку.

szary сі́рий; *перен.* ~ c z ł o w i e k сі́ра люди́на; пересі́чна люди́на; *фарм.* **~ra** m a ś ć *(unguentum cinereum)* сі́ра рту́тна мазь, -зі; *перен.* **~re** ż y c i e сі́ре життя́; ◊ **~ra** g o d z i n a при́смерки, -кі́в, при́смерк, -ку, смерк, су́тінки, -нків, су́тінь, -ні; *перен.* ~ k o n i e c оста́ннє мі́сце.

szarytka *ż.* сестра́-жалі́бни́ця.

szarzeć, -rzeje, -rzał 1) сірі́ти; 2) *безос.* світа́ти, розвидня́тися, розви́днюватися, -днюється, дні́ти, благословля́тися на світ; *(під вечір)* смерка́тися.

szarzyzna *ż.* 1) *перен.* буде́нщина, повсякде́нщина; 2) *див.* **szarość.**

szarża I *ż., wojs.* ата́ка кінно́ти.

szarża II *ż., wojs.* ранг, -гу.

szarża III *ż.* шарж, -жу.

szarżować I, **-żuję, -żujesz, -żował** атакува́ти, -ку́ю, -ку́єш.

szarżować II, **-żuję, -żujesz, -żował** шаржува́ти, -жу́ю, -жу́єш.

szast! prast! *wkrz.* шасть-пра́сть!

szastać (co *a.* czym) розтра́чувати; -чую, -чуєш (що); *(гроші — ще)* сі́яти, розкида́ти(ся), (чим); //**~ się** (z czym) *див.* **szastać.**

szata *ż.* 1) *поез.* ша́ти (*род.* шат) *(лише в мн.)*; 2) *перен. (сніжна)* покро́в; *(рослинна)* по́крив, -ву.

szatan, *lm.* **-ni,** *m., mit., przen.* сатана́.

szatański *mit., przen.* натани́нський.

szatkować, -kuję, -kujesz, -kował *(капусту)* шаткува́ти, -ку́ю, -ку́єш.

szatkownica *ż.* шатківни́ця.

szatna, -nej, *ż., spec.* гардеро́бниця.

szatnia *ż.* гардеро́б, гардеро́бна, -ної.

szatniarka *ż., spec. див.* **szatna.**

szatniarz, *lm.* **-rze,** *m., spec. див.* **szatny.**

szatny, -nego, *lm.* **-ni,** *m., spec.* гардеро́бник.

szatyn, *lm.* **-ni,** *m.* шате́н.

szatynka *ż.* шате́нка.

szczapa *ż.* полі́но кру́пно ко́лотих дров; ◊ *перен.* c h u d y j a k ~ худи́й, як трі́ска.

szczapowy: drzewo ~we полі́на кру́пно ко́лотих дров.

szczaw, -wiu, *m.* щаве́ль, -влю́.

szczawian, -nu, *m., chem.* сіль щавле́вої кислоти́.

szczawik, -ku, *m., bot.* 1) *(oxalis)* квасени́ця; 2) *див.* **szczaw.**

szczawikowate, -tych, *bot. (oxalidaceae)* квасенице́ві, -вих.

szczawiowy щавле́вий; *хім.* k w a s ~ щавле́ва кислота́; z u p a **~wa** щавле́вий суп, -пу, зеле́ний борщ, -щу́.

szczątek, -tku, *(częściej w lm.)* **-tki, -tków,** *m.* за́лишки, -кі́в, ре́штки, -ток; ~ f o r t u n y

ре́штки (за́лишки) майна́; ~ rozbitego okrętu за́лишки (ре́штки) розби́того корабля́; ◊ книж. śmiertelne ~tki тлі́нні оста́нки, -ків.

szczątkowy за́лишко́вий; *ел.* magnetyzm ~ за́лишко́вий магнети́зм, -му; *анат.* organy ~**we** за́лишко́ві о́ргани, -нів.

szczebel, -bla, *lm.* **-ble,** *m.* 1) щабе́ль, -бля́; 2) *перен.* рі́вень, -вня; na najwyższym ~**blu** на найви́щому рі́вні; ◊ po ~**blach** поступо́во, ступне́во.

szczebiot, -tu, *m., bezp., przen.* ще́бет, -ту, щебета́ння.

szczebiotać, -bioczę, -bioczesz (*a.* **-biocę, -biocesz), -biotał** *bezp., przen.* щебета́ти, -бечу́, -бе́чеш.

szczebiotka *ż.* щебету́ха.

szczebiotliwy *bezp., przen.* щебетли́вий.

szczecina *ż.* щети́на.

szczeciniarnia *ż.* фа́брика по перео́бці щети́ни.

szczeciniarstwo *n., spec.* переро́бка щети́ни.

szczeciniarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* щети́нник.

szczeciniasty щети́нистий.

szczecinowaty *див.* **szczeciniasty.**

szczecinowy щети́нний.

szczeć *ż. див.* **szczecina.**

szczególnie особли́во.

szczególność *ż.* особли́вість, -вості.

szczególny особли́вий; ~ wypadek особли́вий ви́падок, -дку.

szczegół, -łu, *m.* дета́ль, -лі, подро́биця; bliższe ~**ły** більш дета́льні подро́биці; wchodzić w ~**ły** вдава́тися в подро́биці; ze wszystkimi ~**łami** з усіма́ подро́бицями.

szczegółowo докла́дно, дета́льно.

szczegółowość *ż.* докла́дність, -ності, дета́льність.

szczegółowy докла́дний, дета́льний; ~**we** sprawozdanie докла́дний (дета́льний) звіт, -ту.

szczekacz, *lm.* **-cze,** *m., posp.* брехýн, -на́.

szczekać, szczeknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli га́вкати, га́вкнути, бреха́ти (брешу́, бре́шеш), брехну́ти.

szczekanina *ż., pot.* гавкотня́.

szczeknąć *див.* **szczekać.**

szczelina *ż.* 1) щіли́на; *анат.* ~ głosowa голосова́ щіли́на; *військ.* ~ obserwacyjna спостере́жна щіли́на; 2) *тех.* зазо́р, -ра.

szczelinisty щіля́стий, щілі́стий.

szczelinka *ż., zdr.* щіли́нка, щіли́ночка.

szczelinowy щіли́нний; (*лінгв. — ще*) фрикати́вний; spółgłoski ~**we** фрикати́вні (щіли́нні) при́голосні, -них.

szczeliwo *n.* матеріа́л для конопа́чення.

szczelnić, -nię, -nisz, -nił конопа́тити, -па́чу, -па́тиш.

szczelnie щі́льно.

szczelność *ż.* щі́льність, -ності.

szczelny щі́льний.

szczeniak *m. див.* **szczenię.**

szczeniątko *n., zdr., pieszcz.* щеня́тко, цуценя́тко.

szczenić się, -ni, -niła щени́тися.

szczenię, -nięcia, *lm.* **-nięta, -niąt,** *n.* щеня́, -ня́ти, цуценя́.

szczenięcy щеня́чий.

szczenna (*про суку*) ще́нна, щі́нна.

szczep, -pu, *m.* 1) *сад.* ще́па, прище́па; 2) (*людей*) рід (*род.* ро́ду); (*ширше*) пле́м'я (*род.* пле́мені *і* пле́м'я).

szczepa *ż. див.* **szczapa.**

szczepać, -pię, -piesz, -pał (co czym) лупа́ти (що чим).

Szczepan Степа́н.

szczepić, -pię, -pisz, -pił *sad., med.* прище́плювати, -люю, -люєш, щепи́ти, -плю́, -пиш; *мед.* ~ ospę прище́плювати (щепи́ти) ві́спу; ◊ *перен.* ~ wiedzę ши́рити (поши́рювати) знання́.

szczepienie *n., sad., med.* ще́плення, прище́плювання; ~ ochronne профілакти́чне (зопобі́жне) ще́плення (прище́плювання).

szczepionka *ż., med.* сиро́ватка, си́воротка.

szczepionkowy *med.* сиро́ватковий, си́воротковий.

szczepka *ż.*, *zdr.* тріска; d o r z u c i ć **~pek** d o o g n i a підкинути трісок до вогню; *перен.* w y g l ą d a ć j a k ~ виглядати, як тріска.
szczepowy родовий; племінний. *Пор.* **szczep 2.**
szczerba *ż.* 1) щербина, зазублина; ~ n a n o ż u щербина (зазублина) на ножі; 2) *(на шкірі)* шрам, -му, рубець, -бця; ~ n a ł b i e шрам (рубець) на лобі.
szczerbaty 1) щербатий; зазублений, вищерблений; ~ c z ł o w i e k щербата людина; ~ g a r n e k щербате горня, -няти; *пор.* **szczerbić;** 2) *(перен. — про обличчя)* пошрамований, з шрамами (рубцями); ◊ u r o d z i ć s i ę z **~tą** w a r g ą народитися з заячою губою.
szczerbić, -bię, -bisz, -bił щербити, -блю, -биш; *(ніж, меч тощо — ще)* зазублювати, -люю, -люєш, вищерблювати.
szczerbiec, -bca, *lm.* **-bce,** *m., hist.* зазублений (вищерблений) меч, -ча.
szczerbina *ż.* 1) *військ.* проріз прицілу; 2) *див.* **szczerba.**
szczerosrebrny з чистого (з щирого) срібла.
szczerość *ż.* щирість, -рості.
szczerozłoty з чистого (з щирого) золота; *фольк.* щирозлот(н)ий.
szczery щирий; **~ra** p r a w d a щира правда; ◊ m i e ć **~re** z a m i a r y мати чесні наміри.
szczerze щиро.
szczerzyć: **~zęby** скалити (шкірити, вишкіряти, вищиряти) зуби.
szczeżuja *ż.* *(риб'яча та ін.)* луска.
szczędzić, -dzę, -dzisz, -dził (kogo, czego) 1) щадити, -джу, -диш, жаліти (кого, що); n i e ~ w r o g a не щадити (не жаліти) ворога; 2) *(лише із запереченням)* не шкодувати, -дую, -дуєш, не жалувати, -лую, -луєш; n i e ~ t r u d ó w не шкодувати (не жалувати) зусиль; ◊ n i e ~ p o c h w a ł k o m u вихваляти кого.

szczęk, -ku, *m.* брязкіт, -коту; ~ z b r o i брязкіт зброї.
szczęka *ż.* 1) *анат.* щелепа; ~ d o l n a нижня щелепа; ~ g ó r n a верхня щелепа; 2) *(лише в мн.)* *тех.* кліщі, -щів.
szczękać, szczęknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli брязкати, брязнути; *(зубами)* клацати, клацнути.
szczękognykowy: mięsień ~ *anat.* *(musculus mylohyoideus)* щелеповопід'язиковий м'яз.
szczękowy *anat.* щелеповий, щелепний.
szczęsny *див.* **szczęśliwy.**
szczęściarz, *lm.* **-rze,** *m., pot.* щасливець, -вця.
szszęścić się, -ci, -ciło *nieos.* щастити, таланити, везти; **~ci** m u **się** w e w s z y s t k i m йому в усьому щастить (таланить, везе).
szczęście *n.* щастя; n a ~ на щастя; ~ s i ę o d k o g o o d w r a c a щастя покидає кого; z a ż y w a ć **~cia** насолоджуватися щастям; ◊ ~ k o m u n i e d o p i s u j e комусь не щастить (не таланить, не везе); m i e ć ~ d o k o g o користуватися успіхом (в кого); n a l o s **~cia** навмання; n i e p o t r z e b o w a ć n i c d o **~cia** не бажати собі більш нічого.
szczęściem *przst.* на щастя.
szczęśliwie щасливо.
szczęśliwiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* щасливий, -вого, щасливець, -вця.
szczęśliwość *ż.* щастя, блаженство.
szczęśliwy щасливий; m i e ć **~wą** r ę k ę бути щасливим на руку.
szczodrobliwie щедро.
szczodrobliwość *ż.* щедрість, -рості.
szczodrobliwy щедрий.
szczodrość *ż.* *див.* **szczodrobliwość.**
szczodry *див.* **szczodrobliwy.**
szczodrze *див.* **szczodrobliwie.**
szczoteczka *ż.* щіточка; ~ d o z ę b ó w зубна щіточка, щіточка для зубів.

szczotka *ż.* щітка; ~ do butów (od butów) щітка для взуття; ~ do czesania (do włosów) щітка для волосся; ~ do ubrania щітка для одягу; ~ do zamiatania щітка для підлоги; ~ do zębów зубна щітка.
szczotkarnia *ż.* щіткова майстерня.
szczotkarski щітковий; warsztat ~ щіткова майстерня.
szczotkarstwo *n.* професія щіткаря.
szczotkarz, *lm.* **-rze,** *m.* щіткар, -ря.
szczotkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) чистити щіткою; 2) чесати щіткою.
szczotkowaty щіткуватий, подібний до щітки.
szczotkowy щітковий; ◊ *друк.* odbitka ~**wa** чорновий відбиток *(щіткою).*
szczucie *n.* цькування; нацьковування. *Пор.* **szczuć.**
szczuć, szczuję, szczujesz, szczuł цькувати (цькую, цькуєш); *(перен. — ще)* нацьковувати, -вую, -вуєш.
szczudło *n.* 1) милиця; 2) *(лише в мн.)* ходулі, -дуль, хідлі, -лів, хідлякй, -ків, диби *(род.* диб); chodzić jak na ~**łach** ходити, як на ходулях.
szczudłowate, -tych, *orn. (grallatores)* голінасті, -тих.
szczupak *m.* щука; *(самець)* щупак, -ка; ◊ *перен. розм.* dać ~**ka** а) пірнути; б) ушитися; в) викрутитися, -кручуся, -крутишся.
szczupleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli 1) худнути; 2) *перен.* зменшуватися, -шуюся, -шуєшся.
szczupluchno *pieszcz. див.* **szczuplutko.**
szczupluchny *pieszcz. див.* **szczuplutki.**
szczuplusieńki 1) *пестл.* худесенький; 2) *(зовсім худий)* худісінький.
szczuplusieńko 1) худесенько; 2) худісінько. *Пор.* **szczuplusieńki.**
szczupluteńki *див.* **szczuplusieńki.**
szczupluteńko *див.* **szczuplusieńko.**
szczuplutki *pieszcz.* худенький.
szczuplutko *pieszcz.* худенько.
szczupławy худорлявий.
szczupło небагато.
szczupłość *ż.* 1) худорлявість, -вості, сухорлявість; 2) *перен.* обмеженість, -ності; ~ środków do życia обмеженість засобів (до) існування.
szczupły 1) худорлявий, сухорлявий; ~ na twarzy з худорлявим обличчям; 2) *перен.* невеликий; ~ dochód невеликий дохід -ду.
szczur *m.* 1) щур, -ра, пацюк, -ка; 2) *(перен. розм. — про людину)* худина, худорба.
szczurek, -rka, *m., zdr.* щуреня, -няти, пацюченя.
szczurołap *m.* щуролов.
szczurzy щурячий, пацюковий, пацючий.
szczurzyć: ~**uszy** щурити (щулити) вуха.
szczutek, -tka, *m.* щиголь, -гля; dać (wyciąć) komu ~**tka** а) дати щигля кому; б) *перен.* сказати кому ущипливе слово.
szczwacz, *lm.* **-cze,** *m., myśl.* нагонич, гучок, -чка.
szczwać *див.* **szczuć.**
szczwany 1) цькований; 2) *перен.* бувалий, досвідчений; ◊ *розм.* ~ lis стріляний горобець, -бця.
szczwół, -wołu, *m., bot. (conium)* болиголов.
szczycić się, -cę, -cisz, -cił (kim, czym *a.* z kogo, z czego) пишатися, гордитися, -джуся, -дишся (ким, чим).
szczygieł, -gła, *m., orn.* щиголь, -гля.
szczygiełek, -łka, *m., zdr., orn.* щиглик.
szczygli щиглячий.
szczyglica *ż., orn.* щиглиха.
szczyglik, *m., zdr., orn. див.* **szczygiełek.**

szczypać, -pię, -piesz, -pał, szczypnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli щипáти, щипнýти, ущипнýти; mróz **~pie** w twarz морóз щипáє облúччя (лицé).
szczypawka *ż., ent. (carabus)* турýн, -нá.
szczypce, -piec *a.* **-pców,** *blp.* щúпці, -ців.
szczypczyki, -ków, *blp., zdr.* щúпчики, -ків.
szczypiorek, -rku, *m., bot.* пор, -ру, порéй, -рéю.
szczypta *ż.* щíпка, пýчка; **~** soli щíпка (пýчка) сóлі; ◊ ani **~ty** litości ні трóхи жáлості.
szczyr I, **-ru,** *m., geol.* підгрýнтя.
szczyr II, **-ru,** *m., bot.* прóліска, прóлісок, -ска.
szczyt, -tu, *m.* 1) вершúна; *(прям. — ще)* верховúна, верх, -ху; *перен.* być u **~tu** sławy бýти на вершúні слáви; **~** doskonałości верх досконáлості; **~** głupoty верх безглýздя; **~** marzeń верх (межá) бажáнь; 2) *анат. (apex)* верхíвка; **~** płuca верхíвка легéні; ◊ **~** dachu грéбінь, -беня, коньóк, -нькá.
szczytnie висóко; почéсно. *Пор.* **szczytny.**
szczytność *ż.* висóкість, -кості; почéсність, -ності. *Пор.* **szczytny.**
szczytny висóкий; *(що приносить честь — ще)* почéсний; **~ne** powołanie висóке поклúкання (призвáння); **~ne** zadanie почéсне завдáння.
szczytowy 1) вершúнний; 2) *анат.* верхíвковий; ◊ *перен.* punkt **~** кульмінацíйний пункт, -ту; *анат.* wyrostek **~** *(acromion)* акроміóн, латерáльний кінéць грéбеня лопáтки.
szef, *lm.* **-fowie,** *m.* 1) шеф; 2) *військ. і ін.* начáльник; *військ.* **~** lotnictwa начáльник авіáції; *військ.* **~** łączności начáльник зв'язкý; *військ.* **~** sztabu начáльник штáбу; **~** resortu начáльник вíдділу.
szefostwo *n.* шéфство; objąć **~** взяти шéфство.
szefowa, -wej, *ż.* дружúна шéфа; (начáльника). *Пор.* **szef.**
szefowski шéфський.
szejk, *lm.* **-kowie,** *m.* шейх.
szelak, -ku, *m., tech.* шелáк, -кý.
szeląg *m., hist. (стародавня дрібна монета)* шéляг; *перен.* nie wart złamanego **~ga** не варт лáманого грошá (шáга, шéляга); ◊ *перен.* ani **~ga** ні копíйки; co do (ostatniego) **~ga** до остáнньої копíйки.
szelążek, -żka, *m., pot. hist.* шеляжóк, -жкá.
szelesnąć *див.* **szeleścić.**
szelest, -tu, *m.* шéлест, -ту.
szelestać, -leszczę, -leszczesz, -lestał *див.* **szeleścić.**
szeleścić, -leszczę, -leścisz, -leścił, szelesnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli шелестíти, -лещý, -лестúш, шелéснути.
szelężnik *m., bot. (alectorolophus s. rhinanthus)* дзвінéць -нця́.
szelina *ż., arch.* гущáвина.
szelka *(częściej w lm.)* **-lki, -lek,** *ż.* підтя́жки, -жок, шлéйки *(род.* шлéйок).
szelma *m. i ż., posp.* шéльма.
szelmeczka *ż., żart.* шéльмочка.
szelmostwo *n., pot.* шельмíвство.
szelmować, -muję, -mujesz, -mował *hist., przen.* шельмувáти, -мýю, -мýєш.
szelmowski *pot.* шельмíвський.
szelmutka *ż., żart.* шéльмочка.
szemrać, -rzę, -rzesz (*a.* **-ram, -rasz), -rał** 1) (*про струмок*) дзюрчáти, -чúть, дзюркотáти, -кóче, дзюркотíти, -котúть; 2) *перен.* рéмствувати, -вую, -вуєш, нарікáти.
szemrający рéмствуючий, нарікáючий.
szemrzący дзюркотлúвий.
szepleniawo *див.* **sepleniawo.**
szepleniawy *див.* **sepleniawy.**
szeplenić *див.* **seplenić.**
szepnąć *див.* **szeptać.**

szept, -tu, *m.* 1) шéпіт, -поту; 2) *(лише в мн.)* перешíптування, перéшепт, -ту, перéшепти, -тів; ◊ m ó w i ć **~tem** говорúти пóшепки.

szeptać, -pczę, -pczesz (*a.* **-pcę, -pcesz), -ptał, szepnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli** шептáти, -пчý, -пчеш, шепотáти, -почý, -пóчеш, шепотíти, -почý, -потúш, шепнýти; **~ptać** k o m u d o u c h a (n a u c h o) шептáти комý в ýхо.

szeptanina *ż.* перешíптування, перéшепт, -ту, перéшепти, -тів.

szereg, -gu, *m.* ряд, -ду; *(у мн. — ще)* лáви *(род.* лав); *(військ. — ще)* шерéнга, шерéга; *(перен.— ще)* нúзка; **~gi** m a n i f e s t a c y j n e рядú (лáви) демонстрáнтів; o d **~gu** l a t від ря́ду літ; ~ p y t a ń, m y ś l i ряд (нúзка) питáнь, думóк; s t a n ą ć (u s t a w i ć s i ę) w e d w a **~gi** стáти в два рядú; ~ s t r z e l e c k i шерéнга стрільців.

szeregować, -guję, -gujesz, -gował стрóїти, шикувáти, -кýю, -кýєш; //~ **się** стрóїтися, шикувáтися.

szeregowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., wojs.* рядовúй, -вóго.

szeregowy I рядовúй.

szeregowy II, **-wego,** *lm.* **-wi,** *m. див.* **szeregowiec.**

szermierka *ż.* фехтувáння; ◊ *перен.* ~ s ł o w n a полéміка.

szermierski фехтувáльний.

szermierstwo *n.* майстéрство фехтувáння.

szermierz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) фехтувáльник; 2) (czego) побóрник; ~ w o l n o ś c i побóрник вóлі (свобóди).

szermować, -muję, -mujesz, -mował фехтувáти, -тýю, -тýєш; ◊ *ірон.* ~ j ę z y k i e m багáто говорúти; *перен.* ~ p i ó r e m полемізувáти, -зýю, -зýєш.

szeroki ширóкий; *(про великий простір — ще)* розлóгий; ~ (n a) d w a m e t r y ширóкий на два мéтри; *перен.* **~kie** k o ł a s p o ł e c z e ń s t w a ширóкі кóла громáдськості; n a **~ką** s k a l ę на ширóку нóгу; *перен.* **~ka** n a t u r a ширóка натýра; **~kie** p o l e ширóке (розлóге) пóле; **~kie** r z e s z e ширóкі мáси *(род.* мас); *перен.* **~kie** z n a j o m o ś c i ширóкі (числéнні) знайóмства *(род.* знайóмств); ◊ p o **~kim** ś w i e c i e по білому світу.

szeroko шúрóко; *перен.* ~ o p o w i a d a ć шúрóко розповідáти.

szerokobrzmiący *iron.* широкомóвний.

szerokokolejowy *див.* **szerokotorowy.**

szerokolistny широколúстий, листáтий.

szerokonosy широконóсий.

szerokopleczysty широкоплéчий.

szerokoskrzydły ширококрúлий.

szerokość *ż.* 1) ширинá; широчинá (*рідше*); *зал.* ~ t o r u ширинá кóлії; 2) *геогр.* широтá; ◊ *ав.* ~ s z y k u інтервáл, -лу.

szerokotorowy *kol.* ширококолíйний.

szerszeń, *lm.* **-nie,** *m., ent.* шéршень, -шня.

szeryf, *lm.* **-fowie,** шерúф.

szerzyciel, *lm.* **-le,** *m.* поширювач, розповсюдник; ~ k u l t u r y поширювач (розповсюдник) культýри.

szerzycielka *ż.* поширювачка, розповсюдниця.

szerzyć, -rzę, -rzysz, -rzył шúрити, поширювати, -рюю, -рюєш, розповсюджувати, -джую, -джуєш; //~ **się** шúритися, поширюватися, розповсюджуватися.

szesnastka *ż.* 1) шістнáдцять осіб; 2) цифра шістнáдцять; 3) шістнáдцять рóків життя́.

szesnastoletni шістнадцятирíчний, шістнадцятилíтній.

szesnastu *m.-os. див.* **szesnaście.**

szesnasty шістнáдцятий.

szesnaście, -stu; *m.-os.* **szesnastu** шістнáдцять (-ти *і* тьох).

szesnaścioro, -rga, *zb.* шістнадцятеро, -тьох; ~ dzieci шістнадцятеро дітей.
sześcian, -nu, *m., mat.* куб.
sześcienny кубічний; ◊ metr ~ кубометр, -ра.
sześciobok, -ku, *m., mat. див.* **sześciokąt.**
sześcioboczny *mat.* шестисторонній.
sześciodniowy шестиденний.
sześciogodzinny шестигодинний.
sześciograniasty шестигранний.
sześciokąt *m., mat.* шестикутник.
sześciokątny *mat.* шестикутний.
sześcioklasowy шестикласний.
sześciokrotnie шість разів (раз), шестикратно.
sześciokrotny шестиразовий, шестикратний.
sześciolecie *n.* шестиліття, шестиріччя.
sześcioletni шестилітній, шестирічний.
sześciomiarowy *poetyc. див.* **sześciostopowy.**
sześciomiesięczny шестимісячний.
sześciopalcowy шестипалий.
sześciopręcikowy *bot.* шеститичинковий.
sześcioprocentowy шестипроцентний.
sześcioraki шести гатунків (сортів).
sześcioro, -rga, *zb.* шестеро (*род.* шістьох).
sześciostopowy *poetyc.* шестистопний.
sześciosylabowy *див.* **sześciozgłoskowy.**
sześciościan *m., mat.* шестигранник.
sześciotygodniowy шеститижневий.
sześciozgłoskowy шестискладовий.
sześciu *m.-os. див.* **sześć.**
sześciuset *m.-os. див.* **sześćset.**
sześć, *m.-os.* **sześciu** шість (*род.* шести *і* шістьох); ◊ *розм.* pal go ~ хай його чорт.
sześćdziesiąt, -sięciu, *m.-os.* **sześćdziesięciu** шістдесят (-ти *і* -тьох).
sześćdziesiątka *ż.* 1) шістдесят осіб; 2) цифра шістдесят; 3) шістдесят років життя.
sześćdziesiąty шістдесятий.
sześćdziesięciolecie *n.* шістдесятиліття, шістдесятиріччя.
sześćdziesięcioletni шістдесятилітній, шістдесятирічний.
sześćdziesięciu *m.-os. див.* **sześćdziesiąt.**
sześćkroć шість разів (раз), шестикратно.
sześćset, -ciuset; *m.-os.* **sześciuset** шістсот (*род.* шестисот).
sześćsetny шестисотий.
szew, szwu, *m.* шов (*род.* шва), шво; *мед.* założyć ~ накласти шов.
szewc, *lm.* **-cy,** *m.* швець (*род.* шевця); чоботар, -ря (*рідше*).
szewcowa, -wej, *ż.* шевчиха.
szewczyk, *lm.* **-ki,** *m., przest.* шевський підмайстер (підручний).
szewczysko *m., zgr.* шевцюга, шевцюра.
szewiot, -tu, *m., tkac.* шевйот, -ту.
szewiotowy *tkac.* шевйотовий.
szewro *n.* шевро (*невідм.*).
szewron, -nu, *m., wojs.* шеврон.
szewrowy шевровий.
szewski шевський; чоботарський; ◊ *перен. розм.* **~ka** pasja лють, -ті, лютість, -тості. *Пор.* **szewc.**
szewstwo *n.* шевство; чоботарство; ~ ortopedyczne виробництво ортопедичного взуття. *Пор.* **szewc.**
szezlong, -ga *a.* **-gu,** *m.* шезлонг, лонгшез.
szkalować, -luję, -lujesz, -lował 1) ганьбити, -блю, -биш, паплюжити; 2) зводити наклеп (на кого), обмовляти (кого).
szkapa *ż., pogardl.* шкапа.
szkaplerz, *lm.* **-rze,** *m.* ладанка.
szkarada *m. i ż., pot.* 1) бридота, гидота; 2) (*про людину*) потвора.
szkaradnie огидно, бридко, гидко.
szkaradnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli бриднути, ставати гидким (огидним).

szkaradnik, *lm.* **-cy**, *m., pot.* *(про зовнішній вигляд)* бридкий, -кого.
szkaradność *ż.* огидність, -ності, бридкість, -кості, гидкість.
szkaradny огидний, бридкий, гидкий.
szkaradzić, **-dzę**, **-dzisz**, **-dził** робити огидним (бридким, гидким).
szkaradzieństwo *n. див.* **szkarada.**
szkarlatyna *ż., med.* скарлатина.
szkarlatynowy *med.* скарлатинний, скарлатиновий.
szkarłat, **-tu**, *m.* пурпур, -ру.
szkarłatka *ż., bot.* *(phytolacca)* лаконос, фітоляка.
szkarłatny пурпурний, пурпуровий.
szkarłatowy *див.* **szkarłatny.**
szkarłupa *ż. див.* **skorupa.**
szkarłupnie, **-ni**, *zool.* *(echinodermata)* голошкірі, -рих.
szkarpa *ż. див.* **skarpa.**
szkatuła *ż.* шкатула.
szkatułka *ż., zdr.* шкатулка.
szkic, **-cu**, *lm.* **-ce**, *m.* ескіз.
szkicować, **-cuję**, **-cujesz**, **-cował** робити ескіз.
szkicownik *m.* блокнот для ескізів.
szkicowy ескізний.
szkielet, **-tu**, *m.* скелет; *(анат. — ще)* кістяк, -ка.
szkiełko *n., zdr.* скельце; **~ka** o d o k u l a r ó w скельця для окулярів; ◊ p a t r z e ć n a c o p r z e z r ó ż o w e, c z a r n e **~ka** дивитися на що крізь рожеві, чорні окуляри.
szklaneczka *ż., zdr.* скляночка.
szklanica *ż.* велика склянка, скляниця.
szklanka *ż.* склянка.
szklanny *див.* **szklany.**
szklany скляний; h u t a **~na** скляний завод, -ду (склозавод); гута *(заст.)*.
szklarnia *ż.* 1) склозавод -ду; гута *(заст.)*; 2) *див.* **oranżeria.**
szklarski 1) склярський; r o b o t a **~ka** склярська робота; 2) *(про виробництво)* скляний; p r z e m y s ł **~** скляна промисловість, -вості.
szklarstwo *n.* 1) професія скляра; 2) скляне виробництво, виробництво скла; **~** b u d o w l a n e виробництво будівельного скла.
szklarz I, *lm.* **-rze**, *m.* скляр, -ра.
szklarz II, *lm.* **-rze**, *m., ent.* бабка.
szklarzowa, **-wej**, *ż.* скляриха, склярка.
szklenica *ż. див.* **szklanica.**
szklenie *n.* скління.
szklić, **-lę**, **-lisz**, **-lił** 1) (co) склити; **~** o k n a склити вікна; *дуб.* **~** s k ó r ę склити шкіру; 2) (komu) *перен. розм.* лестити в очі кому, в очі світити кому; //**~** **się** блищати наче скло.
szklistość *ż.* 1) склуватість, -тості, склистість; 2) скловидність, -ності. *Пор.* **szklisty.**
szklisty 1) склуватий, склистий; 2) *анат.* скловидний; c i a ł k o **~te** o k a скловидне тіло в оці.
szkliwo *n.* 1) емаль, -лі; **~** n a n a c z y n i a c h емаль на посуді; *анат.* **~** z ę b a зубна емаль; 2) *(зб. — скляні вироби)* скло; u p a k o w a n i e **~wa** i p o r c e l a n y упаковка скла і фарфору.
szkło *n.* 1) скло; **~** b u t e l k o w e пляшкове скло; **~** l u s t r z a n e дзеркальне скло; **~** t a f l o w e листове скло; **~** z b r o j o w e панцирне скло; 2) *перен.* скляний посуд, -ду; 3) *(лише в мн.)* окуляри, -рів; *перен.* p a t r z e ć p r z e z r ó ż o w e **~** дивитись крізь рожеві окуляри; u ż y w a ć **szkieł** (n o s i ć **~**) носити окуляри; ◊ *перен.* p a t r z e ć n a c o p r z e z p o w i ę k s z a j ą c e **szkła** давати перебільшену оцінку чому; *тех.* **~** o ś w i e t l e n i o w e скляна освітлювальна арматура.
Szkocja *ż.* Шотландія.
szkocki шотландський.
szkoda I *ż.* 1) шкода; *(матеріальна і моральна — ще)* втрата; *(матеріальна — ще)* збиток,

-тку; działać na ~dę czyją діяти на шкоду кому; mądry po ~dzie мудрий по шкоді; mała ~ невелика шкода (втрата), невеликий збиток; nagrodzić komu ~dę відшкодувати збитки (втрату) кому; nienagrodzona (niepowetowana) ~ неповоротна шкода (втрата); odpowiadać za ~dę відповідати за шкоду (за втрату, за збиток); ponieść ~dę зазнати шкоди (втрати, збитку); wielka ~ велика шкода (втрата); wyrządzić (zrobić, przynieść) komu ~dę (nawarzyć ~dy komu) завдати кому шкоди (втрати, збитків), заподіяти шкоду кому.

szkoda II, *ż., predyk.* шкода, жаль; ~ mówić шкода говорити; ~, że nie przyszedł шкода, що не прийшов.

szkodliwie шкідливо; вадливо. *Пор.* **szkodzić.**

szkodliwość *ż.* шкідливість, -вості; вадливість. *Пор.* **szkodzić.**

szkodliwy шкідливий; вадливий; ~**we** następstwa шкідливі наслідки, -ків. *Пор.* **szkodzić.**

szkodnica *ż.* шкідниця.

szkodnictwo *n.* шкідництво; ~ gospodarcze економічне шкідництво.

szkodnik I, *lm.* **-cy,** *m.* *(про людину)* шкідник, -ка.

szkodnik II, *lm.* **-ki,** *m.* *(про тварину)* шкідник, -ка.

szkodny *див.* **psotny.**

szkodzić, -dzę, -dzisz, -dził (komu, czemu w czym, na czym) шкодити, -джу, -диш (кому, чому); *(здоров'ю — ще)* вадити, -дить.

szkolarski школярський.

szkolarstwo *n.* школярство.

szkolarz, *lm.* **-rze,** *m.* школяр, -ра.

szkolenie *n.* підготовка.

szkoleniowy підготовчий.

szkolić, -lę, -lisz, -lił (kogo w czym) готувати, -тую, -туєш, підготовляти (кого до чого).

szkolne, -nego, *n.* плата за навчання.

szkolnictwo *n.* 1) шкільна справа; система шкіл; 2) *зб.* школи *(род.* шкіл); ~ akademickie вищі школи; ~ średnie середні школи; ◊ Ministerstwo **Szkolnictwa** Wyższego Міністерство вищої освіти.

szkolny шкільний.

szkoła *ż.* школа; chodzić (uczęszczać) do ~**ły** відвідувати школу (ходити до школи, в школу); *перен.* ciężka ~ życiowa тяжка школа життя; ~ dla dorosłych школа дорослих; ~ lotnicza авіашкола; ~ powszechna (początkowa, podstawowa) початкова школа; ~ przysposobienia przemysłowego школа фабрично-заводського учнівства (фабзавуч); ~ średnia середня школа; ~ wojskowa військова школа; ~ wyższa вища школа; ~ zawodowa професійна школа (профшкола).

szkontrum, *lp. nieodm., lm.* **-ra, -rów,** *n., buch.* рескóнтро *(невідм.).*

szkopek, -pka, *m.* 1) дійниця; 2) *(для черпання)* черпак, -ка.

szkopuł, -łu, *m.* 1) підводна скеля, риф, -фу; 2) *перен.* камінь спотикання.

szkorbut, -tu, *m., med. (scorbutus)* цинга, скорбут, -ту.

szkorbutowy *med. (scorbuticus)* цинготний, скорбутний.

szkorbutyczny *див.* **szkorbutowy.**

Szkot, *lm.* **Szkoci,** *m.* шотландець, -дця.

Szkotka *ż.* шотландка.

szkółka *ż.* шкілка; *(сад. — ще)* розсадник; ~ drzewek садова шкілка.

szkółkarz, *lm.* **-rze,** *m., sad.* садівник садової шкілки.

szkrab, *lm.* **-by,** *m., pot.* малюк, -ка, карапуз; ◊ od małego ~**ba** з дитячих років.

szkuna *ż., mor.* шхуна.

szkuner *m., mor. див.* **szkuna.**
szkut *m. див.* **szkuta.**
szkuta *ż., mor.* шху́на.
szkutnictwo *n., mor.* виробни́цтво шхун.
szkwał, -łu, *m.* шквал, -лу.
szla *ż. див.* **szleja.**
szlaban I, **-nu,** *m.* шлагба́ум.
szlaban II, **-nu,** *m. (лежанка)* розкладу́шка.
szlachcianka *ż., hist.* шляхтя́нка.
szlachcic, *lm.* **-ce,** *m., hist.* шля́хтич.
szlachciura, -ry, *lm.* **-ry,** *m., pogardl.* шляхтю́га.
szlachecki *hist.* шляхе́тський.
szlachectwo *n., hist.* шляхе́тство.
szlachetczyzna *ż., hist.* шляхе́тчина.
szlachetka, -ki, *lm.* **-ki,** *m., lekc.* шля́хтич.
szlachetnić, -nię, -nisz, -nił *див.* **uszlachetniać.**
szlachetnie благоро́дно; шляхе́тно. *Пор.* **szlachetny.**
szlachetnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli облагоро́джуватися, -джуюся, -джуєшся, шляхетні́ти.
szlachetność *ż.* благоро́дство; шляхе́тність, -ності. *Пор.* **szlachetny.**
szlachetny благоро́дний; *(про людину, вчинки тощо — ще)* шляхе́тний; ~ **ne** m e t a l e благоро́дні мета́ли, -лів.
szlachta *ż., hist.* 1) *(в Польщі)* шля́хта; ~ z a ś c i a n k o w a дрібнопомі́сна шля́хта; 2) *(в Росії)* дворя́нство; m a r s z a ł e k ~ ty предводи́тель дворя́нства.
szlachtować, -tuję, -tujesz, -tował *przest. (худобу)* рі́зати (рі́жу, рі́жеш).
szlachtuz *m., przest. див.* **rzeźnia.**
szlaczek, -czka, *m., zdr. див.* **szlak** 2.
szlafmyca *ż.* 1) спа́льний ковпа́к, -ка́; 2) *ірон.* тюхті́й, -тія́, те́лепень, -пня.
szlafroczek, -czka, *m., zdr. див.* **szlafrok.**
szlafrok *m.* дома́шній хала́т; шлафро́к *(заст.)*.
szlafrokowy хала́тний; m a t e r i a ł ~ хала́тна мате́рія.
szlag, -gu, *m., posp.* грець; n i e c h g o ~ t r a f i хай йому́ грець.
szlagier *m., pot.* 1) головни́й пункт *(програми, репертуару тощо); (у артистів)* коро́нна роль *(род.* ро́лі); 2) *див.* **przebój.**
szlagon, *lm.* **-ni,** *m., lekc.* шля́хтич-прост́ак, -ка́.
szlaja *ż., wulg.* неоха́йна, -ної, нечепу́ра, нехлю́я.
szlak, -ku, *m.* 1) шлях *(род.* шляху́), доро́га; *перен.* ~ ż y c i o w y життьови́й (житте́вий) шлях; 2) *(на тканині, на одязі)* облямі́вка, каймá.
szlaka *ż., hut.* шлак, -ку.
szlam, -mu, *m.* 1) мул, -лу; 2) *тех.* шлам, -му.
szlamisty му́листий, мулки́й.
szlamować, -muję, -mujesz, -mował очища́ти від му́лу.
szlamowaty *див.* **szlamisty.**
szlamowy *tech.* шла́мовий.
szlarka *ż.* облямі́вка, каймá.
szlauch *m., tech.* шланг.
szleja *ż.* шлея́.
szlem *m., karc.* шлем, -му; ~ m a ł y мали́й шлем; ~ w i e l k i вели́кий шлем.
szlich, -chu, *m., gór.* шліх, -ху.
szlicht, -tu, *m., gór. див.* **szlich.**
szlichta *ż.* 1) *текст.* шлі́хта; 2) рідки́й вапни́стий штукату́рний ро́зчин, -ну.
szlichtada *ż., przest. książ.* ката́ння в са́нях.
szlichtować, -tuję, -tujesz, -tował *tkac., stol.* шліхтува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
szlicować, -cuję, -cujesz, -cował *stol.* з'є́днувати дерев'я́ні части́ни шипа́ми.
szlif, -fu, *m., spec.* шліф.
szlifa *ż., wojs.* еполе́т.
szlifibruk, *lm.* **-ki,** *m., iron.* шве́ндя, волоцю́га.
szlifierka I *ż.* 1) *спец.* шліфува́льниця; 2) дружи́на шліфува́льника.
szlifierka II *ż.* шліфува́льна маши́на; шліфува́льний верста́т; ~

n a r z ę d z i o w a інструментáльний шліфувáльний верстáт.
szlifierka III *ż., pot. див.* **szlifierstwo.**
szlifiernia *ż., spec.* шліфувáльня.
szlifierski *spec.* шліфувáльний.
szlifierstwo *n., spec.* шліфóвка.
szlifierz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* шліфувáльник.
szlifować, -fuję, -fujesz, -fował *spec.* шліфувáти, -фýю, -фýєш; ◊ *перен. розм.* ~ b r u k i бáйдики бúти (б'ю, б'єш).
szlifowany шліфóваний.
szlifunek, -nku, *m., spec. див.* **szlifierstwo.**
szloch, -chu, *m.* схлúпування, хлúпання; ридáння. *Пор.* **szlochać.**
szlochać, szlochnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli схлúпувати, -пую, -пуєш, хлúпати, схлипнýти; *(лише недокон.) (сильніше)* ридáти.
szluza *ż.* шлюз, -зу.
szłapać, -pię, -piesz, -pał *див.* **człapać.**
szłapak *m. (про коня)* інохóдець, -хíдця.
szłapią: jechać ~ їхати ходóю.
szmaciany ганчíрний, ганчіркóвий, ганчір'яний.
szmaciarka *ż.* ганчíрниця.
szmaciarnia *ż.* склад ганчíр'я.
szmaciarz, *lm.* **-rze,** *m.* ганчíрник.
szmaragd, -du, *m.* ізумрýд; смарáгд *(заст.).*
szmaragdowy ізумрýдний, ізумрýдовий; смарáгдовий *(заст.).*
szmat, -tu *a.* **-ta,** *m., pot.* шмат, кус; *перен.* ~ d r o g i шмат дорóги; ◊ *перен.* ~ c z a s u чимáло чáсу.
szmata *ż.* велúка ганчíрка.
szmatka *ż., zdr.* ганчíрка.
szmelc, -cu, *m., hut.* 1) лом, -му, лáмань, -ні, брухт, -ту; 2) *див.* **przetopienie** 2; ◊ *перен.* c o ś j e s t n a ~ щось нікýди не годúться; *перен.* c o ś p ó j d z i e n a ~ щось піде на зла[о]м.
szmelcarnia *ż., hut. przest. див.* **topielnia.**
szmelcarski *hut.* плавúльний.
szmelcarstwo *n., hut. przest.* профéсія плавúльника.
szmelcerz, *lm.* **-rze,** *m., hut., przest. див.* **wytapiacz.**
szmelcmistrz, *lm.* **-rze,** *m., hut., pot. див.* **wytapiacz.**
szmelcować, -cuję, -cujesz, -cował *hut.* 1) воронувáти, -нýю, -нýєш; 2) *див.* **topić** II, 2.
szmelcowany *hut.* воронóваний; ~**na** s t a l воронóвана сталь, -лі.
szmelcowy *hut.* плавúльний; p i e c ~ плавúльна (дóменна) піч *(род.* пéчі), дóмна.
szmer, -ru, *m.* шýрхіт, -хоту, шарудíння; *(листя)* шéлест, -ту, шелестíння; *(води)* дзюрчáння, дзюркотáння, дзюркотíння.
szmerać шарудíти, -джý, -дúш, шурчáти, -чý, -чúш, шурхотíти, -хочý, -хотúш.
szmergiel, -glu, *lm.* **-gle,** *m., min.* наждáк, -кý.
szmerglować, -luję, -lujesz, -lował полірувáти наждакóм.
szmerglowy наждáчний, наждакóвий; p a p i e r ~ наждáчний (наждакóвий) папíр, -пéру.
szmerglówka *ż. див.* **szmergiel.**
szmerny *poet.* шумлúвий.
szminka *ż.* 1) рум'яна, -м'ян; 2) *театр.* грим, -му.
szminkować się, -kuję, -kujesz, -kował 1) рум'янитися; 2) гримувáтися, -мýюся, -мýєшся. *Пор.* **szminka.**
szmira *ż., pot.* халтýра.
szmirowaty *pot.* халтýрний.
szmizetka *ż., przest.* шемізéтка.
szmugiel, -glu, *lm.* **-gle,** *m.* контрабáнда.
szmuglerka *ż.* контрабандúстка; пачкáрка. *Пор.* **szmuglerz.**
szmuglerz, *lm.* **-rze** *a.* **-rzy,** *m.* контрабандúст; пачкáр, -рá *(заст.).*
szmuglować, -luję, -lujesz, -lował займáтися контрабáндою.
szmuklerka I *ż.* 1) позумéнтниця; 2) дружúна позумéнтника.
szmuklerka II *ż. див.* **szmuklerstwo.**

szmuklerski позуме́нтний, позуме́нтовий; w a r s z t a t ~ позуме́нтна майсте́рня.
szmuklerstwo *n.* профе́сія позуме́нтника.
szmuklerszczyzna *ż.* позуме́нтні ви́роби -бів.
szmuklerz, *lm.* **-rze,** *m.* позуме́нтник.
szmyrgać, szmyrgnąć *див.* **smyrgać.**
sznaps *m., pot.* горі́лка.
sznur *m.* 1) мо́туз; 2) *(про намисто)* ни́зка, разо́к, -зка́; ~ p e r e ł разо́к пе́рлів; 3) *(мисл. — про диких птахів)* ключ, -ча́; ~ g ę s i ключ гусе́й; ◊ p r o s t o j a k p o d ~ рівні́сенько; r ó w n a ć c o p o d ~ вирі́внювати що.
sznurek, -rka, *m., zdr.* моту́зка, мотузо́к, -зка́, віръо́вка.
sznurkowy мотузко́вий, віръо́вочний; *(з мотузки — ще)* мотузя́ний.
sznurować, -ruję, -rujesz, -rował шнурува́ти, -ру́ю, -ру́єш; ◊ *перен.* ~ u s t a (g ę b ę) сту́лювати (стиска́ти) гу́би; //~ **się** шнурува́тися.
sznurowadło *n.* шнурі́вка.
sznurowany шнуро́ваний; b u c i k i ~**ne** шнуро́вані череви́ки, -ків.
sznurowy мотузя́ний; d r a b i n a ~**wa** мотузя́на драби́на.
sznurówka *ż.* 1) корсе́т; 2) *(у черевиків)* шнуро́к, -рка́.
sznycel, -cla, *lm.* **-cle,** *m., kul.* шні́цель; ~ n a t u r a l n y нату-ра́льний шні́цель, ру́блена котле́та.
sznycelek, -lka, *m., zdr. див.* **sznycel.**
szofer, *lm.* **-rzy,** *m.* шофе́р, -ра.
szoferka I, *ż., spec.* *(про жінку)* шофе́р, -ра.
szoferka II *ż.* кабі́нка шофе́ра.
szoferka III, *ż., pot. див.* **szoferstwo.**
szoferować, -ruję, -rujesz, -rował працюва́ти шофе́ром.
szoferstwo *n.* профе́сія шофе́ра.
szok, -ku, *m., med.* шок, -ку.
szokować, -kuję, -kujesz, -kował *przest.* шокі́рувати, -рую, -руєш, шокува́ти, -ку́ю, -ку́єш.
szołdra, *lm.* **-ry,** *m., pogardl. przest.* гультя́й, -тяя́, ле́дар, -ря.
szoner *m., mor.* шху́на.
szop *m.* 1) *зоол. (procyon lotor)* єно́т; 2) *(лише в мн.)* єно́това шу́ба.
szopenista, -ty, *lm.,* **-ści** *m., muz.* шопені́ст.
szopenowski шопе́нівський.
szopa I *ż.* пові́тка; *(з стінами)* сара́й.
szopa II, *ż., żart.* куме́дія; a t o c i ~! от тобі́ й куме́дія!
szopka I *ż., zdr.* 1) пові́точка; сара́йчик; 2) *етногр.* верте́п, -пу.
szopka II *ż., żart.* куме́дія.
szorować, -ruję, -rujesz, -rował *(мити щіткою, піском тощо)* шарува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
szorstki 1) шорстки́й; *(про волосся — ще)* жорстки́й; *(про шкіру)* шерша́вий, шереха́тий; 2) *(перен. — про стиль)* кострува́тий; 3) *(перен. — про поведінку тощо)* рі́зкий.
szorstko рі́зко.
szorstkość *ż.* 1) шо́рсткість, -кості; жо́рсткість; шерша́вість, -вості, шереха́тість, -тості; 2) кострува́тість; 3) рі́зкість. *Пор.* **szorstki.**
szorty, -tów, *blp.* пля́жні *a.* спорти́вні штанці́, -ці́в.
szory, -rów, *blp.* шо́ри (*род.* шор).
szosa *ż.* шосе́ *(невідм.)*; b i ć ~**sę** проклада́ти шосе́.
szosować, -suję, -sujesz, -sował проклада́ти шосе́йну доро́гу.
szosowiec, *lm.* **-wcy,** *m., sport.* го́нщик.
szosowy шосе́йний.
szowinista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* шовіні́ст.
szowinistka *ż.* шовіні́стка.
szowinistyczny шовіністи́чний.
szowinizm, -mu, *m.* шовіні́зм, -му.
szóstak *m., myśl.* о́лень із шістьма́ розгалу́женнями на ро́гах.

szóstka *ż.* 1) шістка; 2) *(про коней)* шестерня, шестерик, -ка; jechać **~ką** їхати шестернею.
szóstoklasista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., szk.* шестикласник.
szóstoklasistka *ż., szk.* шестикласниця.
szósty шостий.
szpachla *ż., mal. i in.* шпатель.
szpachlować, -luję, -lujesz, -lował *mal.* шпаклювати, -люю, -люєш, затирати шпарунки.
szpachlówka *ż., mal. i in. див.* **szpachla.**
szpaczek, -czka, *m., zdr., orn.* 1) *зменш., орн.* шпачок, -чка; 2) *перен. розм.* спритник; ◇ *розм.* uciąć **~czka** виспатися, -сплюся, -спишся.
szpaczy шпаковий.
szpada *ż.* шпага.
szpadel, -dla, *lm.* **-dle,** *m.* заступ.
szpadzina *ż., lekc.* жалюгідна (мізерна, поганенька) шпага.
szpagaciarnia *ż.* фабрика шпагату.
szpagaciarstwo *n.* виробництво шпагату.
szpagacik *m., zdr. див.* **szpagat.**
szpagat, -tu, *m.* шпагат, -ту.
szpagatowy шпагатний.
szpagatówka *ż., żart.* горілка.
szpak *m.* 1) *орн. (sturnus varius)* шпак, -ка; 2) *(перен. — про людину)* хитрун, -на; 3) *(перен. — про коня)* чалий, -лого.
szpakowacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli сивіти.
szpakowaty 1) *(про людину)* з сивиною, сивуватий, просивий, з просіддю; шпакуватий *(фам.)*; 2) *(про коня)* чалий.
szpaler, -ru, *m.* шпалери, -лер *(лише в мн.).*
szpalerek, -rka, *m., zdr. див.* **szpaler.**
szpalet, -tu, *m., tech.* віконний укіс, -косу.
szpalta *ż., druk.* стовпець, -пця, шпальта; *(пробний відбиток)* гранка.
szpanować, -nuję, -nujesz, -nował натягати, напинати.
szpara *ż.* щілина, шпара; ◇ *перен. розм.* patrzeć na co przez **~ry** дивитися на що крізь пальці.
szparag *(częściej w lm.)* **-gi, -gów,** *m.* спаржа.
szparagarnia *ż.* спаржовий город, -ду.
szparagowy спаржовий.
szpargał, -łu, *(częściej w lm.)* **-ły, -łów,** *m., lekc.* шпаргалля; grzebać się w **~łach** копатися (ритися) в шпаргаллі.
szparka *ż.* щілинка, шпарка.
szparki швидкий, прудкий, бистрий.
szparko швидко, прудко, бистро.
szparkość *ż.* швидкість, -кості, прудкість, бистрота.
szpat, -tu, *m., min., wet.* шпат, -ту; *мін.* **~** polny польовий шпат.
szpatel, -tla, *lm.* **-tle,** *m., mal. i in.* шпатель.
szpąga *ż., tech. див.* **szponga.**
szpecić, -cę, -cisz, -cił спотворювати, -рюю, -рюєш.
szperacz, *lm.* **-cze,** *m., pot.* 1) той, що риється (копається) в чому; 2) *перен. розм.* копіткий дослідник; 3) *військ.* розвідник.
szperać *pot.* ритися, копатися (в чому).
szperanina *ż., pot.* шуканина.
szperka *ż. (сало)* шпик, -ку.
szpetnie погано; паскудно. *Пор.* **szpetny.**
szpetnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli поганіти; ставати паскудним. *Пор.* **szpetny.**
szpetność *ż.* поганий (паскудний) вигляд, -ду. *Пор.* **szpetny.**
szpetny поганий; паскудний *(фам.).*
szpic I, *lm.* **-ce,** *m.* шпиль, -ля.
szpic II, *lm.* **-ce,** *m. (про собаку)* шпіц, -ца.
szpica *ż., wojs.* головна похідна застава; ◇ iść na **~cy** іти в голові.
Szpicberg, -gu, *m.* Шпіцберген, -ну.
szpicel, -cla, *lm.* **-cle,** *m., pot.* шпиг, -га, шпик, -ка, сищик.

szpiclostwo *n., pot.* шпигу́нство, шпіо́нство.
szpiclować, -luję, -lujesz, -lował *pot.* шпигува́ти, -гу́ю, -гу́єш, шпіо́нити.
szpiclowski *pot.* шпигу́нський, шпіо́нський.
szpicruta *ż.* хлист, -та́.
szpiczasty *див.* **spiczasty.**
szpieg, *lm.* **szpiedzy,** *m.* шпигу́н, -на́, шпіо́н.
szpiegostwo *n.* шпигу́нство, шпіо́нство, шпіона́ж, -жу.
szpiegować, -guję, -gujesz, -gował шпигува́ти, -гу́ю, -гу́єш, шпіо́нити.
szpiegowski шпигу́нський, шпіо́нський.
szpik, -ku, *m., anat.* шпик, -ку; ◊ przemarznąć do **~ku** kości промéрзнути до са́мих кісто́к.
szpikować, -kuję, -kujesz, -kował *kul.* шпигува́ти, -гу́ю, -гу́єш.
szpikowy *anat.* мозкови́й; błona **~wa** (*membrana modullaris*) мозкова́ пере́тинка.
szpikulec, -lca, *lm.* **-lce,** *m., kul.* го́лка для шпигува́ння.
szpileczka *ż., zdr.* шпи́лечка.
szpilka *ż.* 1) була́вка; (*для волосся, довга*) шпи́лька; 2) *бот.* го́лка, шпи́лька, колю́чка; *перен.* siedzieć jak na **~kach** сиді́ти, як на голка́х (як на жару́); ◊ *перен.* nie ma gdzie **~ki** wetknąć я́блуку ні́де впа́сти.
szpilkowy *bot.* хво́йний; шпилько́ви́й (*заст.*); drzewa **~we** хво́йні дере́ва, -ре́в.
szpinak, -ku, *m., bot.* шпіна́т, -ту.
szpindel, -dla, *lm.* **-dle,** *m., tech.* шпи́ндель.
szpinet, -tu, *m., muz.* спіне́т.
szpital, *lm.* **-le,** *m.* ліка́рня; (*військ. — звичайно*) го́спіталь, -лю; шпита́ль (*заст.*); **~** etapowy ета́пний го́спіталь; **~** ewakuacyjny евакуаці́йний го́спіталь; **~** polowy польови́й го́спіталь.
szpitalnictwo *n.* організа́ція ліка́рень *a.* го́спіталів; wydział **~wa** відді́л для справ організа́ції ліка́рень *a.* го́спіталів. *Пор.* **szpital.**
szpitalny лікарня́ний; госпіта́льний. *Пор.* **szpital.**
szpon *m.* 1) кі́готь, -гтя, па́зур, -ра; 2) *тех.* скоба́; ◊ **~** kotwicy я́кірна ла́па.
szponder, -dra, *m.* (*м'ясо*) коре́йка.
szponga *ż., tech.* шпо́нка.
szponisty кігти́стий.
szprot *m.* шпрот.
szprotka *ż., zdr. див.* **szprot.**
szprycг *m., spec.* пе́рший ни́жній шар штукату́рки.
szpryca *ż. див.* **strzykawka.**
szprycha *ż.* спи́ця, шпи́ця.
szprycka *ż., med. див.* **strzykawka** 1.
szprycować, -cuję, -cujesz, -cował 1) сприн́цюва́ти, -цю́ю, -цю́єш; 2) *спец.* накида́ти рідки́й ро́зчин на стіну́ *a.* на сте́лю.
szpula *ż., tkac.* шпу́ля.
szpularka *ż., tkac.* шпу́льниця.
szpulka *ż., zdr., tkac.* шпу́лька.
szpulować, -luję, -lujesz, -lował *tkac.* намо́тувати на шпу́лю.
szpunt, -tu, *m.* чіп (*род.* чопа́), за́тичка.
szpuntować, -tuję, -tujesz, -tował затика́ти чопо́м.
szrama *ż.* шрам, -му, рубе́ць, -бця́.
szramowaty шрамува́тий, рубцюва́тий.
szranki, -ków, *blp., książ.* 1) аре́на; 2) *перен.* бій (*род.* бо́ю); wstąpić w **~** ви́ступити до бо́ю; ◊ *перен.* wchodzić (stawać) z kim w **~** змага́тися з ким.
szrapnel, *lm.* **-le,** *m., wojs.* шрапне́ль, -лі.
szron, -nu, *m.* 1) і́ней, -нею, па́морозь, -зі; 2) *перен.* сивина́, про́сідь, -ді; głowa okryta **~nem** сивува́та (про́сива) голова́, голова́ з про́сіддю (з сивино́ю).

szroniasty 1) вкри́тий і́неєм (па́морozзю); 2) з сивино́ю, сиву́ватий, про́сивий, з про́сіддю. *Пор.* **szron.**
szronieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli 1) вкрива́тися і́неєм (па́мороззю); 2) вкрива́тися про́сіддю (сивино́ю).
szronisty *див.* **szroniasty.**
szryft, -tu, *m.*, шрифт, -ту.
sztab, -bu, *m.*, *wojs.*, *przen.* штаб, -бу; ~ generalny генера́льний штаб; ~ główny головни́й штаб.
sztaba *ż.* 1) *(металу)* шта́ба; 2) *(благородного металу)* зли́вок, -вка; złoto w **~bach** зо́лото у зли́вках.
sztabikowy: żelazo ~we штабове́ залі́зо.
sztabka *ż.*, *zdr.* *див.* **sztaba.**
sztabowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* штабни́й офіце́р, -ра, штабни́й, -но́го.
sztabowy I *wojs.* штабни́й; oficer ~ штаб-офіце́р, -ра.
sztabowy II штабови́й; żelazo **~we** штабове́ залі́зо.
sztacheta *ż.* 1) штахе́та; 2) *(лише в мн.)* паліса́д, -ду, штахе́ти, -тів.
sztachetka *ż.*, *zdr.* штахе́тка.
sztachetować, -tuję, -tujesz, -tował огоро́джувати паліса́дом (штахе́тами).
sztachetowy паліса́дний.
sztafeta *ż.* естафе́та.
sztafirować się, -ruję, -rujesz, -rował *pot.* причепу́рюватися, -рю́юся, -рю́єшся.
sztaluga *ż.* мольбе́рт.
sztama: trzymać z kim ~mę *pouf.* бу́ти з ким у дру́жніх взає́минах.
sztamajza *ż.*, *stol.* стаме́ска.
sztambuch *m.*, *przest.* альбо́м.
sztamować, -muję, -mujesz, -mował 1) *тех.* чека́нити закле́почні шви; 2) *тесл.* прибива́ти в де́реві гні́зда для шипі́в.
sztanca *ż.*, *tech.* штамп.
sztancmaszyna *ż.*, *tech.* штампува́льна маши́на.
sztancować, -cuję, -cujesz, -cował *tech.* штампува́ти, -пу́ю, -пу́єш.
sztancownia *ż.*, *spec.* штампува́льний цех, -ху.
sztandar, -ru, *m.* пра́пор, -ра; знаме́но *(рідко)*; czerwony ~ черво́ний пра́пор; ~ państwowy держа́вний пра́пор.
sztanga *ż.* шта́нга.
sztangista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.*, *sport.* штангі́ст.
sztangistka *ż.*, *sport.* штангі́стка.
sztelwaga *ż.* штельвáга.
szterling: funt ~gów фунт сте́рлінгів.
sztok: pijany jak ~ *pot.* п'я́ний, як чіп.
sztokfisz, *lm.* **-sze,** *m.*, *icht.* тріска́.
Sztokholm, -mu, *m.* Стокго́льм.
sztolnia *ż.*, *gór.* што́льня.
szton, -nu, *m.* жето́н, ма́рка, фі́шка.
sztorcem *przsł.* сторч, сті́йма, ста́вма, сторчма́; postawić książkę ~ поста́вити кни́жку сторч (сті́йма, ста́вма, сторчма́); ◊ *перен.* postawić się ~ учини́ти о́пір.
sztorm, -mu, *m.* шторм, -му.
sztormówka *ż.* *(у моряків)* непромока́льне пальто́.
sztos, -su, *m.* *(в більярді)* уда́р, -ру; *перен.* być w **~sie** бу́ти в уда́рі.
sztrych, -chu, *m.* штрих, -ха́.
sztuba *ż.*, *pot.* 1) пе́рший клас початко́вої шко́ли; 2) початко́ва шко́ла.
sztubacki *pot.* школя́рський; **~kie** zachowanie się школя́рська поведі́нка.
sztubactwo *n.*, *pot.* 1) школя́рство; 2) *зб.* школярі́, -рі́в; wrzaskliwe ~ крикли́ві школярі́.
sztubak, *lm.* **-cy** *a.* **-ki,** *m.*, *pot.* 1) першоклáсник; 2) *перен.* школя́р, -ра́.
sztucer I *m.*, *myśl.* шту́цер, -ра.
sztucer II *m.*, *pot.* *(про людину)* чепуру́н, -на́.
sztuciec, -ćca, *lm.* **-ćce,** *m.* 1) футля́р, -ра; ~ do brzytwy футля́р для бри́тви; 2) ло́жка ра́-

зом з виделкою; 3) *див.* **sztucer I**; ◊ ~ geometryczny (matematyczny) готовальня; ~ pisarski письмове приладдя.
sztuczka *ż., zdr., pot.* штучка.
sztucznie 1) штучно; 2) удавано, роблено; 3) майстерно. *Пор.* **sztuczny**.
sztuczność *ż.* 1) штучність, -ності; 2) удаваність, робленість; 3) майстерність. *Пор.* **sztuczny**.
sztuczny I 1) штучний; *(несправжній — ще)* роблений; ~ jedwab штучний шовк, -ку; **~ne** kwiaty штучні (роблені) квіти, -тів; ~ lód штучний лід *(род.* льоду); nawozy **~ne** штучні добрива, -рив; **~ne** włókno штучне волокно; 2) *(перен. — нещирий)* удаваний, роблений; ~ uśmiech удавана (роблена) усмішка.
sztuczny II майстерний; **~na** robota майстерна робота; ◊ ognie **~ne** фейєрверк.
sztuka I *ż.* 1) штука; *перен.* spłatać (wypłatać, wyciąć) **~kę** утяти штуку; ~ sukna, płótna штука сукна, полотна; *перен. розм.* w tym cała ~ в цьому вся штука; 2) *театр.* п'єса; ~ w trzech aktach п'єса на три дії; 3) *(в цирку тощо)* фокус; odprawiać **~ki** робити фокуси; ◊ ~ mięsa *(в меню)* порція відварного м'яса; niewielka to ~ не важка це справа; płacić od **~ki** платити поштучно; sprzedawać co na **~ki** продавати що поштучно; *перен.* tej **~ki** nie dokaże цього не докаже.
sztuka II *ż.* мистецтво; dzieło **~ki** твір мистецтва, мистецький твір *(род.* твору); **~ki** piękne красні мистецтва, ~ plastyczna образотворче мистецтво; ~ rządzenia мистецтво керівництва, ~ stosowana прикладне мистецтво; wystawa **sztuk** pięknych виставка образотворчого мистецтва; ~ wojskowa воєнне мистецтво; ◊ ~ drukarska друкарська справа; ~ lekarska медицина
sztukateria *ż., archit.* прикраса із штукатурки.
sztukator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy**, *m.* штукатур, -ра.
sztukatorstwo *n.* ремесло (професія) штукатура.
sztukmistrz, *lm.* **-rze**, *m.* 1) фокусник; 2) *арх.* митець, -тця, майстер, -тра.
sztukować, **-kuję**, **-kujesz**, **-kował** надставляти; *(одежу)* доточувати, -чую, -чуєш.
sztukowany надставлений; доточений. *Пор.* **sztukować**.
szturchać, **szturchnąć**, **-nę**, **-niesz**, **-nął**, **-nęli** штовхати, штовхнути, штурхати, штурхнути; //**~ się** штовхатися, штовхнутися, штурхатися, штурхнутися.
szturchaniec, **-ńca**, *lm.* **-ńce**, *m.* штовхан, -на, стусан, -на, штурхан; dać komu **~ńca** дати кому штовхана (стусана, штурхана); dostać od kogo **~ńca** дістати від кого штовхана (стусана, штурхана).
szturchnąć *див.* **szturchać**.
szturm, **-mu**, *m., wojs.* штурм, -му; uderzyć do **~mu** (przypuścić ~ do czego) піти на штурм чого; zdobyć (wziąć) miasto **~mem** здобути (взяти) місто штурмом.
szturman, *lm.* **-nowie**, *m., mor.* штурман.
szturmować, **-muję**, **-mujesz**, **-mował** штурмувати, -мую, -муєш.
szturmowiec I, **-wca**, *lm.* **-wcy**, *m.* ударник.
szturmowiec II, **-wca**, *lm.* **-wce**, *m., lot.* штурмовик, -ка.
szturmownictwo *n.* ударництво.
szturmowo ударно.
szturmowy 1) ударний; brygada **~wa** ударна бригада; praca **~wa** ударна праця; 2) *ав.* штурмовий.
szturmówka *ż.* ударниця.

sztych, -chu, *m.* гравю́ра, естáмп; zbiór **~chów** колéкція гравю́р (естáмпів); ◊ *перен.* na ~ kogo wydać (wystawić) наразúти на небезпéку когó.
sztycharnia *ż.* гравéрна майстéрня.
sztycharski 1) *(що стосується гравера)* гравéрний; 2) *(що стосується інструменту)* гравірувальний; ◊ sztuka **~ka** *див.* **sztycharstwo.**
sztycharstwo *n.* гравéрне мистéцтво.
sztycharz, *lm.* **-rze,** *m.* гравéр, -ра.
sztychować, sztychuję, sztychujesz, sztychował гравірувáти, -рýю, -рýєш.
sztychulec, -lca, *lm.* **-lce,** *m.* копúл, -лá, колóдка.
sztyfcik *m., zdr.* штúфтик.
sztyft, -tu *a.* **-ta,** *m., tech.* штифт, -тá.
sztygar, *lm.* **-rzy,** *m., gór.* штéйгер, -ра.
sztykutać кульгáти, шкутильгáти, шкандибáти.
sztylet, -tu, *m.* стилéт.
sztyletować, -tuję, -tujesz, -tował прокóлювати стилéтом.
sztylpa *ż.* зáкот, одворóт; buty ze **~mi** чóботи з зáкотами (з одворóтами).
sztywnie 1) тýго, негнýчко; 2) хóлодно, бáйдýже, непривíтно. *Пор.* **sztywny.**
sztywnieć, -nieję, -niejesz, -niał. -nieli ставáти негнучкúм; *(від холоду)* клякнути, заклякáти, дубíти.
sztywnik *m., kraw.* крохмáльне полотнó.
sztywno *див.* **sztywnie.**
sztywność *ż.* 1) тýгість, -гості; негнýчкість, -кості; задубíлість, -лості, одубíлість, застúглість; 2) холóдність, -ності. *Пор.* **sztywny.**
sztywny 1) тугúй; ~ kołnierzyk тугúй комірéць, -рця́; *(що не дається згинати)* негнучкúй; *(від холоду)* задубíлий, одубíлий; *(мертвий)* застúглий; trup już ~ труп ужé застúглий; 2) *(перен. — про вдачу)* холóдний; ~ w obejściu холóдний у віднóшенні до людéй.
szuba *ż.* шýба.
szubienica *ż.* шúбениця.
szubienicznik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) вíшальник, шúбеник; 2) *лайл.* шúбеник.
szubka *ż., zdr., pieszcz.* шýбка.
szubrawiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* негíдник, мерзóтник.
szubrawstwo *n.* 1) *зб.* нáволоч, -чі, сволóта; 2) *(про негідний вчинок)* мерзóта.
szufelka *ż., zdr.* совóчок, -чка, шпóлочка, лопáточка.
szufla *ż.* совóк, -вкá, шпóла, лопáтка.
szuflada *ż.* висувнúй (всувнúй) я́щик, шухля́да.
szufladka *ż., zdr.* висувнúй (всувнúй) я́щичок, -чка, шухля́дка.
szuflować, -luję, -lujesz, -lował пересипáти совкóм (шпóлою, лопáткою).
szuja *m. i ż. див.* **szubrawiec.**
szukać шукáти; ~ kogo okiem (spojrzeniem) шукáти когó очúма (пóглядом); *перен.* ~ wiatru w polu шукáти вíтра в пóлі; *перен.* ~ ze świecą (kogo, czego) шукáти із свíчкою (когó, чогó).
szukanina *ż.* шуканúна.
szuler, *lm.* **-rzy,** *m.* шýлер, -ра.
szulerka I *ż.* шýлерка.
szulerka II *ż. див.* **szulerstwo.**
szulernia *ż.* картя́рський (грáльний) дім *(род.* дóму).
szulerski шýлерський.
szulerstwo *n.* шýлерство.
szum I, **-mu,** *m.* 1) шум, -му; ~ w uszach шум в ушáх (в вýхах); 2) *(голосів)* гóмін, -мону.
szum II, **-mu,** *m. (на рідині)* нáкип, -пу, шум, -му, шумовúння.
szumek, -mku, *m., zdr.* 1) шумóк, -мкá.
szumieć, -mię, -misz, -miał, -mieli 1) шумíти, -мúть; 2) *(про ферментацію)* бродúти, -дúть, грáти, шумувáти, -мýє; *перен. розм.*

młode piwko ~mi молоде́ пи́во гра́є (шуму́є); 3) (*перен.— про людину*) вести́ гуля́ще життя́.
szumnie 1) шумли́во; 2) галасли́во; 3) пишномо́вно; 4) гу́чно, бу́чно. *Пор.* **szumny.**
szumno *див.* **szumnie.**
szumnobrzmiący пишномо́вний, високомо́вний.
szumny 1) шумли́вий; 2) (*про людину*) галасли́вий; 3) (*перен. — про стиль*) пишномо́вний; **~ne** frazesy пишномо́вні фра́зи (*род.* фраз); 4) (*пишний*) гучни́й, бучни́й; **~ne** wesele гучне́ (бучне́) весі́лля.
szumować, -muję, -mujesz, -mował збира́ти на́кип (шум, шумови́ння); ~ rosół збира́ти на́кип з бульйо́ну.
szumowiny, -win, *blp.* 1) на́кип, -пу, шум, -му, шумови́ння; 2) *перен. зневажл.* поки́дьки, -кі́в, по́толоч, -чі; ~ społeczeństwa поки́дьки суспі́льства.
szumówka *ż.* горі́лка (*двічі дистильована*).
szupas *m. див.* **ciupas.**
szurać чо́вгати; ~ nogami чо́вгати нога́ми.
szurgać *див.* **szurać.**
szurgot, -tu, *m.* 1) чо́вгання; 2) *див.* **hurkot.**
szurgotać, -goczę, -goczesz (*rzadziej* **-gocę, -gocesz**), **-gotał** *див.* **szurać.**
szurpaty (*про птахів*) коструба́тий.
szus I, *lm.* **-sy,** *m., pot.* навіже́ний, -ного; ◊ mieć **~sa** (**~sy**) бу́ти з дурино́ю.
szus II, **-su,** *m., pot.* ви́тівка.
szusowaty навіже́ний.
szustać, szusnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli роби́ти стрибо́к, зроби́ти стрибо́к.
szuter, -tru, *m.* гра́вій, -вію, рі́нь, -ні, жорства́.
szutrować, -ruję, -rujesz, -rował мости́ти (брукува́ти) гра́вієм (рі́нню, жорство́ю).
szuwaks, -su, *m.* ва́кса.
szuwar, -ru, *m., bot.* коми́ш, -шу́, очере́т, -ту.
szuwarowy комише́вий, очере́тяний.
szwabacha *ż., druk. див.* **gotyk** 3.
szwabra *ż.* шва́бра.
szwaczka *ż.* шва́чка, шва́ля; (*білизни*) білошве́йка.
szwadron, -nu, *m., wojs.* ескадро́н, -ну; ~ konnicy кавалері́йський ескадро́н; ~ pancerny бронеескадро́н; ~ zwiadowczy розві́дувальний ескадро́н.
szwadronowy *wojs.* ескадро́нний.
szwagier, -gra, *lm.* **-growie,** *m.* 1) (*чоловік сестри*) зять; 2) (*брат жінки*) шу́рин; (*розм. — ще*) шуря́к, -ка́; 3) (*брат чоловіка*) ді́вер, -ра.
szwagierka *ż.* 1) (*сестра чоловіка*) зови́ця; 2) (*сестра жінки*) своя́чениця, своякиня.
szwagrostwo *n., zb.* 1) шу́рин з дружи́ною; 2) ді́вер з дружи́ною.
szwagrowa, -wej, *ż.* 1) дружи́на шу́рина; 2) дружи́на ді́вера.
szwajcar, *lm.* **-rowie,** *m.* швейца́р, -ра.
Szwajcar, *lm.* **-rowie,** *m.* швейца́рець, -рця.
Szwajcaria *ż.* Швейца́рія.
Szwajcarka *ż.* (*громадянка Швейцарії*) швейца́рка.
szwajcarski швейца́рський; ser ~ швейца́рський сир, -ру.
szwalnia *ż.* шва́льня, шве́йна майсте́рня.
szwank, -ku, *m., książ.* шко́да, втра́та; narazić kogo na ~ завда́ти шко́ди (втра́ти) кому́; ◊ narażać swój honor na ~ ризикува́ти своє́ю че́стю.
szwankować, -kuję, -kujesz, -kował кульга́ти; *перен.* pamięć **~kuje** па́м'ять кульга́є; *перен.* praca **~kuje** пра́ця кульга́є; *перен.* zdrowie **~kuje** здоро́в'я кульга́є; ◊ *перен.* ~ na siłach підупада́ти на си́лах; ~ na zdrowiu нездужати, слабува́ти, -бу́ю, -бу́єш.

szwarc, -cu, *m., pot.* вáкса; ◊ *перен. розм.* jechać na ~ їхати зáйцем.
szwarcować I, **-cuję, -cujesz, -cował** ваксувáти, -сýю, -сýєш.
szwarcować II, **-cuję, -cujesz, -cował** (co) *(заборонений товар)* перевóзити контрабáндою; пачкарювáти, -рюю, -рюєш; *пор.* **szwarcownik;** 2) (kogo) нишком провóдити когó кудѝ; //~ **się** пробирáтися контрабáндою кудѝ.
szwarcownik, *lm.* **-cy,** *m., pot.* контрабандѝст; пачкáр, -ря́ *(заст.).*
szwargot, -tu, *m., pogardl.* *(незрозумілою мовою)* лопотáння, лопотіння, лепетáння, герготáння, герготіння, шварготáння.
szwargotać, -goczę, -goczesz (*a.* **-gocę, -gocesz), -gotał** *pogardl.* *(незрозумілою мовою)* лопотáти, -почý, -пóчеш, лопотіти, -почý, -потѝш, лепетáти, -печý, -пéчеш, герготáти, -гочý, -гóчеш, герготіти, -гочý, -готѝш, шварготáти.
Szwecja *ż.* Швéція.
Szwed, *lm.* **-dzi,** *m.* швед.
Szwedka *ż.* швéдка.
szwedzki швéдський; gimnastyka ~**ka** швéдська гімнáстика.
szwejsować, -suję, -sujesz, -sował *hut. див.* **spawać.**
szwela *ż., kol.* шпáла.
szwendać się *pot.* тинятися, вéштатися, швéндяти(ся).
szwendalski, -skiego, *lm.* **-scy,** *m. pot.* швéндя.
szwindel, -dlu *a.* **-dla,** *lm.* **-dle,** *m., pot.* шахрáйство; ~ na gruby kamień велѝке шахрáйство.
szwindlarz, *lm.* **-rze,** *m., pot.* шахрáй, -рая́.
szwindler, *lm.* **-rzy,** *m., pot. див.* **szwindlarz.**
szwindlować, -luję, -lujesz, -lował *pot.* шахрувáти, -рýю, -рýєш, шахраювáти, -раю́ю, -раю́єш.
szwoleżer, *lm.* **-rowie,** *m., wojs. hist.* пóльський кавалерѝст áрмії Наполеóна I.
szyb, -bu, *m., gór.* 1) шáхта; стóвбур шáхти; 2) *(нафти)* свердловѝна.
szyba *ż.* шѝбка; ~ pojedyncza, podwójna одинáрна, подвíйна шѝбка; wygnieść (wytłoczyć) ~**bę** продавѝти шѝбку; ~ wystawowa вітрѝнна шѝбка.
szyber, -bra, *m., przest. (в печі)* зáсувка, зáслінка.
szybka *ż., zdr.* шѝбка.
szybki швидкѝй, бѝстрий, прудкѝй; хуткѝй *(рідше).*
szybko швѝдко, бѝстро, прýдко; хýтко. *Пор.* **szybki.**
szybkobieg, *lm.* **-dzy,** *m., sport. див.* **szybkobiegacz.**
szybkobiegacz, *lm.* **-cze,** *m., sport.* бігýн, -нá.
szybkobieżność *ż.* швидкохíдність, -ності.
szybkobieżny швидкохíдний.
szybkonogi бистронóгий, прудконóгий.
szybkoskrzydły бистрокрѝлий, прудкокрѝлий.
szybkostrzelność *ż., wojs.* скорострíльність, -ності.
szybkostrzelny *wojs.* скорострíльний; działo ~**ne** скорострíльна гармáта.
szybkościomierz, *lm.* **-rze,** *m., geod.* тахеóметр, -ра.
szybkościowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* швѝдкісник.
szybkościowy швѝдкісний; metody ~**we** швѝдкісні мéтоди, -дів.
szybkość *ż.* швѝдкість, -кості, бистротá, прýдкість; хýткість; ~ pociągu швѝдкість пóїзда; ◊ ~ obrotów числó оборóтів; z błyskawiczną ~**cią** блискавѝчно. *Пор.* **szybki.**
szybkotnący швидкорíзальний.
szybkozmienny: prąd ~ *el.* перемíнний струм висóкої частотѝ.
szybować, -buję, -bujesz, -bował *lot. (про планери)* ширя́ти.
szybowcowy *lot.* планéрний.
szybowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., lot.* планéр, -ра; ~ bezogonowy безхвóстий планéр; ~ do-

świadczalny дослідний планер; ~ szkolny учбовий планер; ~ wyczynowy рекордний планер.
szybowisko *n.* аеродром для планерів.
szybownictwo *n., lot.* планеризм, -му.
szybownik, *lm.* **-cy,** *m., lot.* планерист.
szybowy *gór.* шахтовий.
szych, -chu, *m., bezp., przen.* мішура.
szychciarz, *lm.* **-rze,** *m., hut. див.* **gichciarz.**
szychowy *bezp., przen.* мішурний.
szychta *ż.* 1) пласт, -та; 2) *(гірн.— про робочий час)* зміна; ~ ranna, nocna ранкова, нічна зміна; 3) *мет.* шихта.
szychtować, -tuję, -tujesz, -tował 1) напластовувати, -вую, -вуєш, нашаровувати; 2) *мет.* шихтувати, -тую, -туєш.
szycie *n.* шиття, пошив, -ву; ~ odzieży na miarę індивідуальний пошив (індпошив).
szyć, szyję, szyjesz, szył шити.
szydełko *n.* 1) в'язальний крючок, -чка; robić ~**kiem** в'язати крючком; 2) *зменш.* шильце.
szydełkować, -kuję, -kujesz, -kował в'язати крючком.
szydełkowy в'язаний крючком.
szyderca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* глумильник.
szyderczo глумливо.
szyderczy глумливий.
szyderski *див.* **szyderczy.**
szyderskość *ż.* глумливість, -вості.
szyderstwo *n.* глум, -му.
szydło *n.* шило; *присл.* wylazło ~ z worka шила в мішку не сховаєш.
szydłowaty шиловидний.
szydzić, -dzę, -dzisz, -dził (z kogo, z czego) глумитися, -млюся, -мишся (з кого, з чого, *рідко* над ким, над чим).
szyfer, -fra, *lm.* **-fry,** *m., min.* шифер, -ру.
szyfon, -nu, *m., tkac.* шифон, -ну.
szyfonierka *ż.* шифоньєрка.
szyfr, -ru, *m.* шифр, -ру.
szyfrować, -ruję, -rujesz, -rował шифрувати, -рую, -руєш.
szyfrowany шифрований.
szyfrowy *min.* шиферний; dach ~ шиферний дах, -ху; tabliczka ~**wa** шиферна табличка.
szyja *ż.* шия; *перен.* ~**ję** pod jarzmo położyć гнути шию; ◊ *перен. розм.* ~**ję** daję голову даю; *розм.* na łeb, na ~**ję** стрімголов.
szyjka *ż., zdr.* шийка; ~ butelki шийка пляшки.
szyjny шийний; *анат.* kręgi ~**ne** шийні хребці, -ців.
szyk I, **-ku,** *m.* 1) *військ.* стрій (*род.* строю); ~ bojowy бойовий стрій; ~ luźny розімкнутий стрій; ~ marszowy похідний порядок (стрій); ~ rozwinięty розгорнутий стрій; ~ zwarty зімкнутий стрій; 2) *перен.* план, -ну; pomieszać (pokrzyżować, poplątać) komu ~**ki** розстроїти чиї плани; 3) *грам.* порядок, -дку; ~ wyrazów w zdaniu порядок слів у реченні.
szyk II, **-ku,** *m.* *(елегантність)* шик, -ку; zadawać ~**ku** задавати шик.
szyk III *nieodm., pot.* шикарний; ~ kobieta шикарна жінка:
szykana *ż.* причіпка.
szykanować, -nuję, -nujesz, -nował (kogo) присікуватися, -куюся, -куєшся, чіплятися (до кого).
szykanowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* причепа.
szykować, -kuję, -kujesz, -kował 1) (co komu *a.* dla kogo) готувати, -тую, -туєш, готовити, -влю, -виш (що кому); ~ niespodziankę dla kogo готувати (готовити) несподіванку кому; 2) *(в ряди)* строїти, шикувати, -кую, -куєш; ~ wojsko строїти (шикувати) військо; //~ **się** 1) готуватися, готовитися; ~ do egzaminu готуватися (готовитися) до іспиту; ~ w drogę готуватися (готовитися) в дорогу; 2) стро-

ітися, шикуватися; **wojsko ~kuje się** військо строїться (шикується).
szykowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* елегант, чепурун, -на.
szykownie елегантно.
szykowność *ż.* елегантність, -ності.
szykowny елегантний.
szyld, -du, *m.* вивіска.
szyldwach I, **-cha,** *lm.* **-chy,** *m., wojs. hist.* вартовий, -вого, пост, -та.
szyldwach II, **-chu,** *m., wojs. hist.* варта; stać na **~chu** стояти на варті.
szyling *m.* *(монета)* шилінг.
szylkret, -tu, *m., spec.* черепаха.
szylkretowy *spec.* черепаховий.
Szymon Шимон; Симон, Семен *(укр.).*
szympans *m., zool.* шимпанзе *(невідм.).*
szyna *ż.* 1) шина; 2) *зал.* рейка; рельс *(рідко).*
szynal, *lm.* **-le,** *m., tech.* костиль, -ля, цвях для прикріплювання рейок.
szynczek *m. див.* **szyneczek.**
szyneczek, -czku, *m., zdr.* шиночок, -чка, кабачок, -чка.
szynel, -la *a.* **-lu,** *lm.* **-le,** *m.* шинель, -лі, шинеля.
szynk, -ku, *m.* шинок, -нку.
szynka *ż.* шинка.
szynkarka *ż.* шинкарка.
szynkarski шинкарський.
szynkarstwo *n.* шинкарство.
szynkarz, *lm.* **-rze,** *m.* шинкар, -ря.
szynkować, -kuję, -kujesz, -kował шинкарювати, -рюю, -рюєш.
szynkownia *ż. див.* **szynk.**
szynkwas, -su, *m. (у шинку)* стойка.
szynowy 1) шинний; 2) рейковий; рельсовий. *Пор.* **szyna.**
szynszyla *ż., zool.* шиншила.
szyper, -pra, *lm.* **-prowie,** *m., mor.* шкіпер, -ра.
szyperowski *mor.* шкіперський.
szyperski *mor. див.* **szyperowski.**
szyperstwo *n., mor.* шкіперство.
szyplin, -nu, *m., bot. (dorycnium)* дорикніум, -му.
szypułka *ż., bot. (pedunculus)* квітконіжка.
szyszak, -ka, *rzadziej* **-ku,** *m., wojs. hist.* шишак, -ка.
szyszka *ż.* шишка.
szyszkowaty шишковидний.
szyszkowy 1) шишковий; 2) *див.* **szyszkowaty.**
szyty шитий; *перен.* rzecz, **~ta** grubymi (białymi) nićmi шите білими нитками.
szyzma *ż. див.* **schizma.**
szyzmatyk *m. див.* **schizmatyk.**

Ś

ściana *ż.* 1) стіна; *перен.* jak groch o **~nę** як горохом об стіну; mieszkać z kim o **~nę** жити з ким через стіну; *розм.* mówić (gadać) jak do **~ny** говорити як до стіни; *перен.* przycisnąć (przyprzeć) kogo do **~ny** приперти кого до стіни; *буд.* **~** szczytowa зовнішня стіна; *перен.* zamknąć się w swoich czterech **~nach** замкнутися в своїх чотирьох стінах; 2) *мат.* сторона; 3) *гірн.* забой, -бою, вибій, -бою; ◊ *буд.* **~** konstrukcyjna каркас.
ścianka *ż.* стінка; *(всередині приміщення)* перегородка.
ścianowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., gór.* забійник, забивач, -ча.
ściąć *див.* **ścinać.**
ściągacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) *тех.* трос; 2) *(у светрі)* резинка.
ściągaczka I *ż., szkol.* шпаргалка.
ściągaczka II *ż. див.* **ściągacz** 2.
ściągać, ściągnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) стягати, стягувати, -гую,

-гуєш; стягти́, -гну́, -гнеш, стягну́ти; *(що на кого — ще)* виклика́ти, ви́кликати, -кличу, -кличеш (що до ко́го); **~gać** n a s i e b i e c z y j g n i e w, o b u r z e n i e виклика́ти до се́бе (стяга́ти на се́бе) чий гнів, обу́рення; **~gać** p o d a t k i стяга́ти пода́тки; **~gać** r ę k a w i c z k i стяга́ти рукави́чки; **~gać** w o j s k a стя́гувати військá; 2) *(шкуру з тварин)* зніма́ти, зня́ти (знімý, зні́меш); 3) *(лише докон.) перен. розм.* потягти́, потягну́ти, поцу́пити, -плю, -пиш; 4) *шкіл. розм.* спи́сувати, -сую, -суєш, списа́ти, -пишу́, -пи́шеш; ска́тувати, -тую, -туєш, ската́ти; 5) *(рідину)* спуска́ти, спусти́ти, -пущу́, -пу́стиш; **~gnąć** w o d ę z ł ą k i спусти́ти во́ду з луки́; *(пиво, вино — звичайно)* зці́джувати, -джую, -джуєш, зціди́ти, -джу́, -диш; **~gnąć** p i w o z b e c z k i d o b u t e l e k зціди́ти пи́во з бо́чки до пляшо́к; //**~ się** 1) стяга́тися, стя́гуватися, стягти́ся, стягну́тися; *перен. розм.* **~gnąć się** n a c o стягти́ся (спромогти́ся) на що; 2) (do kogo, do czego) *(лише недокон.)* стосува́тися, -су́ється (кого́, чого́, до ко́го, до чо́го).

ściągający стя́гуючий; *(що служить для стягування — звичайно)* стяжни́й.

ściągalny яки́й (що) мо́жна стягну́ти; d ł u g **~** борг, яки́й мо́жна стягну́ти.

ściągnąć *див.* **ściągać**.

ściągnięcie *n.* 1) стя́гнення; 2) знятт́я; 3) потя́гнення, поцу́плення; 4) списа́ння, ската́ння; 5) спуск, -ку. *Пор.* **ściągać**.

ścibać *pot. (про невміле шиття)* длу́батися.

ścichać, ścichnąć, -chnę, -chniesz, -chnął (*a.* **-chł**), **-chli** затиха́ти, зати́хнути, стиха́ти, сти́хнути, утиха́ти, ути́хнути; *(про бурю, вітер і перен. — ще)* вщуха́ти, вщу́хнути.

ścichapęk, *lm.* **-ki,** *m.* тишко́.

ścichnąć *див.* **ścichać**.

ściec *див.* **ściekać**.

ścieg, -gu, *m.* стібо́к, -бка́.

ściek, -ku, *m.* стік (*род.* сто́ку); *(дія — ще)* стіка́ння.

ściekać, ściec, -cieknie *(rzadziej* **-ciecze), -ciekł** стіка́ти, стекти́, -течé; //**~ się** стіка́тися, стекти́ся.

ścieknąć *dok. див.* **ściekać**.

ściekowy водості́чни́й; ◊ r u r a **~wa** ришта́к, -ка́.

ścielić *див.* **słać** II.

ścieliwo *n. див.* **podściółka**.

ściemniać, ściemnić, -nię, -nisz, -nił роби́ти темні́шим, зроби́ти темні́шим; //**~ się** 1) става́ти темні́шим, ста́ти темні́шим; 2) *безос.* темні́ти, стемні́ти; *(про наставання присмерку — ще)* смерка́ти(ся), сме́ркнути(ся), сутені́ти, посутені́ти, зсутені́ти.

ściemniały 1) потемні́лий; 2) стемні́лий. *Пор.* **ściemnieć**.

ściemnić *див.* **ściemniać**.

ściemnieć, -nieje, -niał 1) потемні́ти; w ł o s y **~niały** воло́сся потемні́ло; 2) *безос.* стемні́ти; *(про наставання присмерку — ще)* сме́ркнути(ся), посутені́ти, зсутені́ти.

ścieniać I, **ścienić, -nię, -nisz, -nił** сто́ншувати, -шую, -шуєш, стонши́ти.

ścieniać II, **ścienić, -nię, -nisz, -nił** затіня́ти, зати́нювати, -нюю, -нюєш, затіни́ти, -ню́, -ниш.

ścienny стінни́й; g a z e t a **~na** стінна́ газе́та (стінгазе́та), стінні́вка; k a l e n d a r z **~** стінни́й календа́р, -ря́; z e g a r **~** стінни́й (настінни́й) годи́нник.

ścieńczać 1) *див.* **ścieniać** I; 2) *див.* **rozcieńczać**.

ścieńczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli пото́ншати, стонши́тися.

ścieńczyć, -czę, -czysz, -czył *dok.* 1) *див.* ścieniać I; 2) *див.* **rozcieńczać**.

ścier *m.* нажда́к, -ку́.

ścierać, zetrzeć, zetrę, zetrzesz, starł стира́ти, сте́рти (зітру́, зі-

трéш); //~ **się** 1) стирáтися, стéртися; 2) (z kim) *перен.* стинáтися, стя́тися (зітнýся, зітнéшся) (з ким).
ściereczka *ż., zdr.* ганчíрочка.
ścierka *ż.* ганчíрка.
ściernica *ż., tech.* абрази́вний (шліфувáльний) круг.
ściernik *m.* наждáчний (наждакóвий) папíр, -пéру.
ściernisko *n., roln.* стерня́.
ścierny абрази́вний; ◊ p a p i e r ~ наждáчний (наждакóвий) папíр, -пéру.
ścierń *ż., roln. див.* **ściernisko.**
ścierpieć, -pię, -pisz, -piał, -pieli стéрпіти, -плю, -пиш.
ścierpły затéрплий, отéрплий, занíмíлий.
ścierpnąć, -pnę, -pniesz, -pnął (*a.* **-pł), -pli** затéрпнути, отéрпнути, занíмíти.
ścierw *m. див.* **ścierwo.**
ścierwisko *n.* місце, де закóпують пáдло.
ścierwnik *m., orn.* стерв'я́тник.
ścierwo *n.* пáдло.
ścierwożerne, -nych, *zool.* стервоїдні, -них.
ścieśniać, ścieśnić, -nię, -nisz, -nił 1) звýжувати, -жую, -жуєш, звýзити (звýжу, звýзиш); ~**nić** s u k n i ę звýзити сýкню; 2) (*повітря, гази*) стискáти, сти́скувати, -кую, -куєш, сти́снути; //~ **się** 1) звýжуватися, звýзитися; 2) стискáтися, сти́скуватися, сти́снутися.
ścieżeczka *ż., zdr. див.* **ścieżynka.**
ścieżka *ż.* стéжка.
ścieżyna *ż., zdr. див.* **ścieżynka.**
ścieżynka *ż., zdr.* стéжечка.
ścięcie *n.* 1) зрубáння; скіс (*род.* скóсу); скóшення; зрíзання; 2) зрíзання; ◊ *перен.* i ś ć j a k n a ~ іти́, як на стрáту; *пор.* **ścinać** 1, 2; //~ **się** зрíзання.
ścięgno *n.* 1) *анат.* сухожи́лля, сухожи́лок, -лка; 2) *тех.* рóзчáлка.
ścięgnowy *anat.* сухожи́льний.
ścięty 1) зрýбаний; d r z e w o ~**te** зрýбане дéрево; стя́тий; скóшений; t r a w a ~**ta** скóшена травá; зрíзаний; *мат.* s t o ż e k ~ зрíзаний кóнус; *пор.* **ścinać** 1; 2) (*про волосся*) обстри́жений.
ściężeć, -żeję, -żejesz, -żał, -żeli обважнíти.
ścięży ć, -żę, -żysz, -żył отягчи́ти.
ścigacz, *lm.* **-cze,** *m.* переслíдувач; ◊ *мор.* ~ t o r p e d o w y торпéдний кáтер, -ра.
ścigać (kogo) гнáтися (женýся, женéшся) (за ким); (*з метою покарання — звичайно*) переслíдувати, -дую, -дуєш (когó); ~ k o g o s ą d o w n i e переслíдувати когó судóм; //~ **się** ловити однé óдного.
ścigły (*про коней, собак*) швидки́й, би́стрий, прудки́й.
ścinać, ściąć, zetnę, zetniesz, ściął, ścięli 1) зрýбувати, -бую, -буєш, зрубáти; ~**cinać** d r z e w a зрýбувати дерéва; (*голову — звичайно*) стинáти, стя́ти (зітнý, зітнéш); (*траву або хлібні злаки*) коси́ти (кошý, кóсиш), скóшувати, -шую, -шуєш, скоси́ти; (*відрізувати а. обрізувати зверху*) зрíзувати, -зую, -зуєш, зрíзати (зрíжу, зрíжеш); t r z e b a **ściąć** k o r e k, b o z a g r u b y трéба зрíзати кóрок, бо загрýбий; 2) (*лише докон.*) (*шкіл. — на екзаменах*) зрíзати; 3) *див.* **zaciskać** 1; ◊ g r a d **ściął** z b o ż e град поби́в збíжжя; **ściąć** k o g o z n ó g звали́ти когó з ніг; //~ **się** 1) (z kim) *перен. розм.* стинáтися, стя́тися (зітнýся, зітнéшся); 2) (*лише докон.*) *шкіл.* зрíзатися.
ścinać się, ściąć się, zetnie, ściął (*tylko w 3 osobie*) зсідáтися, зсíстися (зся́деться); m l e k o **się** ~ **cięło** молокó зсíлося; (*про кров*) скипáтися, скипíтися, -пи́ться; ◊ k r e w ~**cina się** w ż y ł a c h z e s t r a c h u від стрáху́ кров холóне (сти́гне); w o d a ~**cina się** w l ó d водá замерзáє.
ścinek, -nka, *m.* зрíзок, -зка.

ściosywać, -suję, -sujesz, -sywał, ściosać, ścieszę, ścieszesz, ściosał стіс́увати, -сую, -суєш, стеса́ти, -тешу́, -те́шеш.
ściółka *ż. див.* **podściółka.**
ścisk, -ku, *m.* 1) тиск, -ку, ти́снява, да́вка; 2) *тех.* затиска́ч, -ча́.
ściskać, ścisnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli стиска́ти, сти́скувати, -кую. -куєш, сти́снути; *(сильніше)* зда́влювати, -люю, -люєш, здави́ти, -влю́, -виш; *(руку — ще)* ти́снути, сти́снути; *(зуби — звичайно)* зці́плювати, зці́пити, -плю, -пиш; //~ **się** стиска́тися, сти́скуватися, сти́снутися; зці́плюватися, зці́питися.
ścisłość *ż.* 1) то́чність, -ності; *(у викладі думок — ще)* чі́ткість, -кості; ~ m a t e m a t y c z n a математи́чна то́чність; ~ o k r e ś l e n i a то́чність (чі́ткість) ви́значення; 2) суво́рість, -рості; стро́гість, -гості; 3) щі́льність; бли́зькість; 4) гу́стість, -тості; бли́зькість. *Пор.* **ścisły.**
ścisły 1) то́чний; n a u k i ~**łe** то́чні нау́ки; ~**łe** z n a c z e n i e w y r a z u то́чне зна́чення сло́ва; 2) *(що не допускає порушення, поблажливості)* суво́рий; стро́гий *(рідко)*; ~**ła** d i e t a суво́ра (стро́га) діє́та; ~**ła** r e g u ł a суво́ре (стро́ге) пра́вило; 3) *(що близько примикає до чого)* тісни́й, щі́льний; ~ z w i ą z e k тісни́й (щі́льний) зв'язо́к, -зку́; *(про людські відносини — звичайно)* близьки́й; ~**łe** s t o s u n k i бли́зькі (тісні́) відно́сини, -син; 4) *(про шрифт)* густи́й.
ścisnąć *див.* **ściskać.**
ściszać, ściszyć, -szę, -szysz, -szył стиша́ти, сти́шити, приглуша́ти, приглу́шувати, -шую, -шуєш, приглуши́ти, -шу́, -шиш; *(голос — ще)* зни́жувати, -жую, -жуєш, знижа́ти, зни́зити (зни́жу, зни́зиш), пони́жувати, понижа́ти, пони́зити.
ściszony сти́шений, приглу́шений; зни́жений, пони́жений. *Пор.* **ściszać.**
ściszyć *див.* **ściszać.**
ściśle 1) то́чно; ~ c o r a c h o w a ć то́чно що рахува́ти (раху́ю, раху́єш); t r z y m a ć s i ę ~ c z e g o то́чно доде́ржуватися чого́; 2) суво́ро; стро́го; 3) ті́сно, щі́льно; b y ć ~ z ł ą c z o n y m (z kim, z czym) бу́ти ті́сно (щі́льно) зв'я́заним (з ким, з чим); бли́зько; 4) гу́сто. *Пор.* **ścisły.**
ściśliwość *ż., fiz.* сти́сливість, -вості.
ściśnienie *n.* сти́снення, стиск, -ку.
ściubać *pot. див.* **ścibać.**
ślad, -du, *m.* слід, -ду; ~**dem** c z y i m (~**dami** c z y i m i) вслід, слідо́м (за ким, за чим); i ś ć (p o s t ę p o w a ć) (z a) ~**dem** c z y i m іти́ чиї́ми слі́да́ми (по чиї́х слідах); n i e m a a n i ~**du** нема́ (нема́є) і слі́ду; z g i n ą ć b e z ~**du** пропа́сти без слі́ду; ◊ *перен.* i ś ć (w s t ę p o w a ć) w c z y j e ~**dy** насліду́вати кого́.
ślamazara *m. i ż., pot.* розтеле́па, розтяпа́ка, маму́ла.
ślamazarnie *pot.* мля́во.
ślamazarnik, *lm.* **-cy,** *m., pot. див.* **ślamazara.**
ślamazarność *ż., pot.* мля́вість, -вості.
ślamazarny *pot.* мля́вий.
ślaz, -zu, *m., bot.* кала́чики, -ків, ма́льва.
ślazowate, -tych, *bot. (malvaceae)* ма́львові, -вих.
ślazowy ма́львовий.
Śląsk *m.* Сіле́зія.
śląski сіле́зький.
Ślązaczka *ż.* сіле́зка.
Ślązak, *lm.* **-cy,** *m.* сіле́зець, -зця.
śledczy *praw.* слі́дчий; s ę d z i a ~ слі́дчий, -чого.
śledziarka *ż., przest.* 1) торго́вка оселе́дцями; 2) люби́тель оселе́дців.
śledziarz, *lm.* **-rze,** *m., przest.* 1) торго́вець оселе́дцями; 2) *розм.* люби́тель оселе́дців.
śledzić, -dzę, -dzisz, -dził (kogo, co) слідкува́ти, -ку́ю, -ку́єш,

стéжити (за ким, за чим); ~ o c z y m a слідкувáти (стéжити) очúма.
śledziennica *ż., pot.* 1) хвóра на селезíнку; 2) іпохóндрик. *Пор.* **śledziennik.**
śledziennik, *lm.* **-cy,** *m., pot.* 1) хвóрий на селезíнку; 2) *перен.* іпохóндрик.
śledzienny *anat.* селезíнковий.
śledziona *ż., anat.* селезíнка.
śledziowy оселéдцьовий.
śledziówka *ż., przest.* бóчка на оселéдці.
śledztwo *n., praw.* слíдство; *заст.* ~ p i e r w i a s t k o w e попередне слíдство; r o b i ć (p r o w a d z i ć) ~ робúти (вестú) слíдство; w d r o ż y ć ~ (p r z e c i w k o m u) (w y t o c z y ć k o m u ~) почáти слíдство (прóти кóго).
śledź, *lm.* **-dzie,** *m.* оселéдець, -дця.
ślepa, -pej *ż.* сліпá, -пóї.
ślepak I *m.* 1) *зневажл.* сліпáк, -кá; 2) (*лише в мн.*) *див.* **ślepie.**
ślepak II *m., ent.* гедзь.
ślepia, -pi *a.* **-piów,** *blp. див.* **ślepie.**
ślepiać (nad czym) *pot.* слíпати (над чим).
ślepić, -pię, -pisz, -pił 1) сліпúти, -плю́, -пиш; 2) *див.* **ślepiać.**
ślepie, -pi, *blp., pot.* банькú, -ньóк; w y t r z e s z c z y ć (w y b a ł u s z y ć) ~ вúтріщити банькú.
ślepiec I, **-pca,** *lm.* **-pcy,** *m.* сліпúй, -пóго.
ślepiec II, **-pca,** *lm.* **-pce,** *m.* 1) *ент.* гедзь; слíпень, -пня; 2) *зоол.* сліпéць, -пця́; зíнське щеня́, -ня́ти *(розм.).*
ślepki, -ków, *blp., zdr. див.* **ślepie.**
ślepnąć, -pnę, -pniesz, -pł, -pli слíпнути.
ślepo слíпо; s ł u c h a ć ~ слíпо слýхати(ся).
ślepota *ż.* сліпотá; *мед.* k u r z a ~ кýряча сліпотá; *мед.* ~ n a b a r w y сліпотá на кóльори, кóлірна сліпотá.
ślepowron *m., orn.* *(nycticorax europaeus)* квак, -кá.
ślepy 1) сліпúй; ~ i n w a l i d a сліпúй інвалíд; *анат.* **~pa** k i s z k a сліпá кúшка; **~pa** l a t a r k a сліпúй ліхтáр, -ря́; ~ l o t сліпúй полíт, -льóту; *мед.* ~ n a b a r w y сліпúй на кóльори; *перен.* **~pe** p o s ł u s z e ń s t w o сліпá слухня́ність, -ності; *прик.* t r a f i ł o s i ę, j a k **~pej** k u r z e z i a r n o попáлося, як сліпíй кýрці зéрнó; *прик.* z n a ć s i ę j a k ~ n a k o l o r a c h розбирáтися, як сліпúй в кóльорах; 2) (z czego) засліплений (чим); ~ z n i e n a w i ś c i засліплений ненáвистю; ◊ *військ.* ~ ł a d u n e k (n a b ó j) холостúй набíй, -бóю; **~pe** s z k ł o непрозóре (молóчне) скло; ~ z a m e k потайнúй замóк, -мкá; ~ z a u ł e k (**~pa** u l i c a) глухúй кут, -тá, тупúк, -кá.
ślęczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli (nad czym) корпíти (над чим, за чим), гнýти спúну (над чим); *(потемки, напружуючи зір)* слíпати (над чим).
ślęczenie *n.* корпíння; ~ n a d k s i ą ż k ą корпíння над кнúжкою; слíпання. *Пор.* **ślęczeć.**
ślicznie прекрáсно, чудóво.
śliczność *ż., przest.* красá.
ślicznota *ż., pot. див.* **ślicznotka.**
ślicznotka *ż., pot.* крáлечка, красýнечка.
śliczny прекрáсний, чудóвий.
śligowate, -tych, *zool.* *(scincoideae)* сцифоїдні, -них.
ślimaczek, -czka, *m., zdr.* слимачóк, -чкá.
ślimacznica *ż., archit.* зáвиток *(род.* зáвиткá), зáкруток, -тка.
ślimaczny *див.* **ślimakowy.**
ślimaczy 1) *розм.* повíльний; 2) *див.* **ślimakowy.**
ślimaczyć się, -czy, -czył 1) слизúти *(мед. — ще)* мóкнути; r a n a **~cząca się** *(vulnus madidans)* мóкнуча рáна; 2) *(перен. розм. — про час)* тягтúся, -гнеться, тягнýтися.

ślimak *m.* 1) слимáк, -кá; 2) *анат.* *(cochlea)* зáвитка; 3) *тех.* черв'як, -кá.
ślimakowaty *anat.* завиткоподібний.
ślimakowy 1) слимакóвий; 2) *анат.* зáвиткóвий; 3) *тех.* черв'ячний.
ślina *ż.* слйна; ◊ *розм.* p l e c i e c o m u ~ d o g ę b y p r z y n i e s i e плетé, що йомý на язйк сплинé.
śliniaczek, -czka, *m., zdr.* слинявчик.
śliniak *m.* 1) *(дитячий нагрудник)* слинявчик; 2) *(розм. — про людину)* слинькó, слинтяй, -тяя.
ślinianka *ż., anat.* *(glandula salivalis)* слйнна зáлоза.
śliniany *див.* **ślinowy.**
ślinić, -nię, -nisz, -nił слйнити; //~ **się** слйнитися.
ślinka *ż.* слйнка; *перен. розм.* ~ i d z i e d o u s t слйнка течé, слйна кóтиться; *перен. розм.* ~**kę** p o ł y k a ć слйнку ковтáти; ◊ *розм.* m i e ć n a c o ~**kę** мáти на що апетйт (охóту).
ślinnik *m., fizjol., chem.* птіалін, -ну.
ślinny *див.* **ślinowy.**
ślinopędny *med.* слиногінний; l e k i ~**ne** слиногінні ліки, -ків.
ślinotok, -ku, *m., med.* слинотéча.
ślinowy слйнний; *анат.* g r u c z o ł ~ *(glandula salivalis)* слйнна зáлоза.
śliski 1) слизькйй, ковзькйй, сковзькйй; 2) *перен.* слизькйй; ~**ka** d r o g a слизькá дорóга.
ślisko 1) слйзько, кóвзько, скóвзько; 2) слйзько. *Пор.* **śliski.**
śliskość *ż.* 1) слйзькість, -кості, кóвзькість, скóвзькість; 2) слйзькість. *Пор.* **śliski.**
śliwa *ż.* *(дерево)* слйва.
śliwczanka *ż., kul.* слйвова юшка.
śliwczany слйвовий.
śliweczka *ż., zdr., pieszcz.* слйвочка.
śliwianka *ż. див.* **śliwczanka.**
śliwka *ż.* *(фрукт)* слйва.
śliwkowy слйвковий.
śliwnik *m.* *(сад)* сливнйк, -кá.
śliwny *див.* **śliwkowy.**
śliwowica *ż.* слив'янка.
śliwowy *див.* **śliwkowy.**
śliz, -zu, *m., icht.* *(nemachilus barbatula)* слиж, -жá, сйква.
ślizga *ż., icht.* *(blennius)* морськá собáчка.
ślizgać się кóвзати, кóвзатися, скóвзатися; *(на ковзанах — звичайно)* кóвзатися.
ślizganie się *n.* кóвзання, скóвзання; *ав.* ~ n a s k r z y d ł o кóвзання (скóвзання) на крилó; кóвзання. *Пор.* **ślizgać się.**
ślizgawica *ż.* ожелéдиця, óжеледь, -ді.
ślizgawka *ż.* катóк, -ткá, кóвзанка.
ślizgowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* глісéр, -ра.
ślizgowy: lot ~ *lot.* планіруючий політ -льóту.
śliznąć, -nie, -nął слизйти.
ślub, -bu, *m.* 1) обітниця, обіт, -ту; c z y n i ć (r o b i ć) ~ давáти обіт (обітницю); ł a m a ć (g w a ł c i ć) ~ ламáти (порýшувати) обітницю (обіт); 2) *(одруження)* шлюб, -бу; *(церк. — ще)* вінчáння; ~ c y w i l n y цивільний шлюб; ~ k o ś c i e l n y церкóвний шлюб; ◊ b r a ć (z a w i e r a ć) z k i m ~ одрýжуватися з ким, вінчáтися з ким; d a w a ć k o m u ~ вінчáти когó; *церк.* ~**by** z a k o n n e пóстриг, -гу.
ślubny шлюбний; *(церк. — ще)* вінчáльний; *(юр. — ще)* закóнний; ~**ne** d z i e c k o шлюбна (закóнна) дитйна; o b r z ą d e k ~ шлюбний (вінчáльний) обряд, -ду; s u k n i a ~**na** шлюбна (вінчáльна) сýкня; ~**na** ż o n a шлюбна (закóнна) жінка; ◊ p i e r ś c i o n e k ~ обрýчка.
ślubować, -buję, -bujesz, -bował 1) давáти обіт (обітницю); *книж.* обіцяти; 2) *військ.* присягáти.

ślubowanie *n.* 1) дава́ння обі́ту (обі́тниці); обіця́ння; 2) прися́га. *Пор.* **ślubować.**
ślusarczyk, *lm.* **-ki,** *m., przest.* підру́чний слю́саря.
ślusarka *ż., pot. див.* **ślusarstwo.**
ślusarnia *ż.* слюса́рня.
ślusarski слю́сарський; *(зв'язаний з роботою слюсаря — ще)* слюса́рний; warsztat ~ а) слюса́рний (слю́сарський) верста́т; б) слюса́рна (слю́сарська) майсте́рня.
ślusarstwo *n.* слю́сарство.
ślusarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* слю́сар, -ря; ◊ ~ narzędziowy інструмента́льник.
śluz, -zu, *m.* слиз, -зу.
śluza *ż.* шлюз, -зу.
śluzak *m., med. (mixoma)* міксо́ма.
śluzotok, -ku, *m., med. (blennorrhoea s. phlegmorrhagia)* бленоре́я, гні́йне́ запа́лення, гноєте́ча.
śluzować, -zuję, -zujesz, -zował шлюзува́ти, -зу́ю, -зу́єш.
śluzowaty слизува́тий, слизи́стий, слизя́стий.
śluzowy I слизови́й; *анат.* błona **~wa** слизова́ оболо́нка; *анат.* gruczoł ~ слизова́ за́лоза.
śluzowy II шлю́зний.
śluzowy III, **-wego,** *lm.* **-wi,** *spec.* шлю́зник.
śmiać się, śmieję, śmiejesz, śmiał, śmiali *a.* **śmieli** (z czego, z kogo) 1) смія́тися (смію́ся, сміє́шся); ~ na całe gardło смія́тися на все го́рло, регота́тися, -гочу́ся, -го́чешся; ~ w głos го́лосно смія́тися; *перен.* ~ w kułak смія́тися в кула́к; *перен.* **śmiej się** z tego! смі́йся з цьо́го! 2) (do kogo) *див.* **uśmiechać się;** ◊ ~ do rozpuku надрива́тися (перерива́тися) від (із) сміху (від ре́готу, з ре́готу).
śmiałek I, **-łka,** *lm.* **-łkowie,** *m.* сміл́ьча́к, -ка́.
śmiałek II, **-łka,** *lm.* **-łki,** *m., bot. (aira)* аї́ра.
śmiałkostwo *n.* брава́да.
śmiałkować, -kuję, -kujesz, -kował браві́рувати, -рую, -руєш.
śmiało смілúво, смі́ло; mów ~! говори́ смілúво (смі́ло́); mogę ~ twierdzić, że... мо́жу смілúво (смі́ло) сказа́ти, що...
śmiałość *ż.* смілúвість, -вості, смі́лість, -лості.
śmiały смілúвий, смі́лий.
śmiech, -chu, *m.* сміх, -ху; *(сильний — ще)* ре́гіт, -готу; *перен.* **~chu** coś (jest) warte щось ва́рте сміху; dusić się od (ze) **~chu** души́тися від сміху; homeryczny ~ гомери́чний сміх (ре́гіт); ~ kogo porywa (bierze) сміх кого́ бере́; komu (jest) nie do **~chu** не до сміху кому́; na ~ wystawić (kogo, co) підня́ти на сміх (на глум, на по́сміх) (кого́, що); parsknąć **~chem** (ze **~chu**) пирснути від сміху (від ре́готу); pękać (boki zrywać) ze **~chu** ло́пати(ся) (розсіда́тися, надрива́тися, перерива́тися) від сміху (від ре́готу́); ~ przez łzy сміх крізь сльо́зи; tarzać się (kłaść się, pokładać się) ze **~chu** (аж) кача́тися від сміху; w ~ coobracać поверта́ти (оберта́ти) що на сміх; wybuchnąć **~chem** ви́бухнути сміхом (ре́готом); zanosić się od (ze) **~chu** (**~chem**) залива́тися сміхом; ◊ w ~ (uderzyć) розрегота́тися, -гочу́ся, -го́чешся, розреготі́тися, -гочу́ся, -готи́шся; **~chy** z czego robić (stroić) насміха́тися, глузува́ти, -зу́ю, -зу́єш (з чо́го, *рідше* над чим); ~ z siebie czynić роби́ти з се́бе посміхо́вище.
śmiechowisko *n. див.* **pośmiewisko.**
śmieciarka I *ż., spec.* сміття́рка.
śmieciarka II *ż.* сово́к (шпо́ла, лопа́тка) для сміття́.
śmieciarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* сміття́р, -ра́.

śmiecić, -cę, -cisz, -cił смітúти (смічý, смíтиш).
śmieciówka *ż., ent. (anthomyia)* сновúга.
śmiecisko *n. див.* **śmietnisko.**
śmieciuch, *lm.* **-chy,** *m., pot.* нехлюй, -люя, нечепýра, нечупáра, неохáйний, -ного.
śmieciuszka *ż., orn.* посмітюха.
śmieć I, *(częściej w lm.)* **-ci(e), -ci,** *m.* сміття; s k r z y n k a (k o s z y k) n a **~ci** (d o **~ci**) ящик для сміття; ◊ b y ć n a w ł a s n y c h **~ciach** бýти у сéбе вдóма (дóма); w r a c a ć n a s w o j e **~cie** вертáтися до своéї хáти.
śmieć II, **śmiem, śmiesz, śmiał, śmieli** смíти; n i e **śmiem** w e j ś ć не смíю увійтú.
śmiele *arch. див.* **śmiało.**
śmiercionośny смертонóсний.
śmierć *ż.* смерть, -ті; ~ c y w i l n a цивíльна смерть; ~ g w a ł t o w n a насúльна смерть; k a r a **~ci** смéртна кáра, кáра на смерть, кáра на гóрло, стрáта; ~ n a g ł a нáгла смéрть; ~ n a t u r a l n a прирóдна смерть; *перен.* p a s o w a ć s i ę z e **~cią** борóтися із смéртю; *перен.* p r ę d z e j s i ę **~ci** s p o d z i e w a ć, n i ż... скорíш смéрті сподівáтися, ніж...; s k a z a ć n a ~ засудúти (присудúти) до смéрті; w a l k a n a ~ i ż y c i e боротьбá не на життя́, а на смерть; z a d a ć k o m u ~ заподíяти комý смерть; ◊ *прик.* r a z k o z i e ~ раз мáти родúла, раз трéба вмирáти; w y r o k **~ci** смéртний вúрок, -ку; z a g l ą d a ć **~ci** w o c z y бýти в смертéльній небезпéці.
śmierdzący смердючий, вонючий.
śmierdzieć, -dzę, -dzisz, -dział, -dzieli смердíти, -джý, -дúш, воня́ти.
śmierdziel, *lm.* **-le,** *m., zool. (mephitis)* скунс.
śmierdziuch, *lm.* **-chy,** *m.* 1) *(просторічн. — про людину)* вонючка; 2) *див.* **smarkacz.**
śmiertelniczka *ż.* смéртна, -нoї; z w y k ł a ~ прóста смéртна.
śmiertelnie смертéльно, до смéрті; n i e n a w i d z i e ć ~ смертéльно ненáвидіти; ◊ b y ć ~ c h o r y m бýти при смéрті; ~ r a n n y порáнений на смерть.
śmiertelnik, *lm.* **-cy,** *m.* смéртний, -ного; z w y k ł y ~ прóстий смéртний.
śmiertelność *ż.* 1) смéртність, -ності; ~ l u d n o ś c i z m n i e j s z a s i ę смéртність насéлення пáдає; 2) смертéльність. *Пор.* **śmiertelny.**
śmiertelny 1) смéртний; p o ś c i e l **~na** смéртне лóже; 2) *(смертоносний і перен.)* смертéльний; **~ne** m ę k i смертéльні мýки *(род.* мук); **~na** r a n a смертéльна рáна; ~ w r ó g смертéльний вóрог.
śmieszek I, **-szka,** *lm.* **-szkowie,** *m.* 1) реготýн, -нá; 2) *перен.* забáвник, жартівнúк, -кá; жартýн, -нá *(рідше).*
śmieszek II, **-szku,** *lm.* **-szki,** *m.* 1) смішóк, -шкá; 2) *(лише в мн.)* смíшки, -ків; ◊ s t r o i ć z k o g o **~szki** піднімáти когó на сміх (на глум).
śmieszka I *ż.* 1) реготýха; 2) забáвниця, жартівнúця; жартýнка. *Пор.* **śmieszek** I.
śmieszka II *ż., orn. (larus ridibundus)* мартúн звичáйний.
śmiesznie смíшно.
śmiesznostka *ż.* дрібнúця, дрібнúчка.
śmieszność *ż.* 1) комíзм, -му; ~ s y t u a c j i комíзм ситуáції; 2) *зневажл.* сміховúнність, -ності; ~ d o w o d ó w сміховúнність дóказів; ◊ w ~ o b r a c a ć обертáти в жарт, повертáти на жарт.
śmieszny смішнúй.
śmieszyć, -szę, -szysz, -szył смішúти.
śmietana *ż.* сметáна.
śmietanka I *ż.* вершкú, -кíв; вершóк, -шкá, сметáнка *(рідше); заст. жарт.* ~ t o w a r z y s t w a

вершки́ товари́ства; z b i e r a ć ~kę збира́ти вершки́.
śmietanka II *ż., bot. (achillea millefilium)* дереві́й тисячолі́стий.
śmietankowy вершко́вий; l o d y ~**we** вершко́ве моро́зиво; s e r ~ вершко́вий сир, -ру.
śmietnica *ż.* сово́к (шпо́ла, лопа́тка) для смі́ття́.
śmietniczka *ż., dzr. див.* **śmietnica.**
śmietnik *m.* смі́тник.
śmietnisko *n.* зва́лище, смі́тник.
śmiga *ż.* 1) крило́ (вітряка́); 2) *ав.* пропе́лер, -ра; 3) *(хлоп'яча іграшка)* рога́чка.
śmigać, śmignąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) хльо́стати, хльо́снути, стьоба́ти, стьобну́ти; 2) *(швидко бігати)* шмига́ти, шмигну́ти.
śmigawka *ż., lot. див.* **śmiga** 2.
śmigło *n., lot. див.* **śmiga** 2.
śmigłowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., lot.* гелікопте́р, -ра.
śmigły 1) струнки́й; 2) *(в рухах тощо)* прово́рний; 3) *(пружний)* гнучки́й.
śmignąć *див.* **śmigać.**
śmigus, -sa *a.* **-su,** *m., etnogr.* звича́й облива́ння водо́ю на дру́гий день вели́кодня, «обли́ваний понеді́лок».
śniadać *przest.* сні́дати.
śniadanie *n.* сніда́нок, -нку; p r o s i ć n a ~ проси́ти на сніда́нок; ◇ j e ś ć ~ сні́дати.
śniadaniowy яки́й (що) стосу́ється сніда́нку; *(у контексті)* сніда́нку то́що; p o r a ~**wa** пора́ сніда́нку.
śniadanko *n., zdr. див.* **śniadanie.**
śniadawy смугля́стий, смаглюва́тий.
śniadość *ż.* сму́глість, -лості, сма́глість.
śniady сму́глий, сма́глий.
śnić, śnię, śnisz, śnił *poet.* мрі́яти, ма́рити; ~ n a j a w i e мрі́яти (ма́рити) наяву́; //~ **się** сни́тися; ◇ a n i m i **się śni** на́віть і не ду́маю.
śniecić(się), -ci, -cił покрива́тися зоно́ю (са́жкою, головне́ю).
śniecisty покри́тий зоно́ю (са́жкою, головне́ю).
śnieć *ż., bot. (uredo)* зона́, са́жка, головня́.
śniedzieć, -dzieję, -dziejesz, -dział, -dzieli 1) *(про метал)* покрива́тися міді́нкою; 2) *перен.* ни́діти.
śniedź *ż., chem.* міді́нка.
śnieg, -gu, *m.* сніг, -гу; *перен. розм.* t y l e m n i e o b c h o d z i c o z e s z ł o r o c z n y ~ мене́ це так ціка́вить, як торі́шній сніг; w i e c z n y ~ ві́чний сніг; ◇ b a ł w a n z e ~**gu** снігова́ ба́ба; p ł a t k i ~**gu** сніжи́нки, -нок.
śniegomiot, -tu, *m., tech.* снігоочи́сник.
śniegowczyk *m., spec.* снігоочи́сник.
śniegowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* бо́тик.
śniegowy сніго́вий; ◇ p ł u g ~ снігоочи́сний плуг.
śniegozwał, -łu, *m.* сніго́вий обва́л, -лу.
śniegówka I *ż.* вода́ з розта́лого сні́гу.
śniegówka II *ż.* бі́ла сипка́ сіль *(род.* со́лі).
śnienie *n., poet.* 1) сон *(род.* сну́); 2) *перен.* мрі́яння, ма́рення.
śnieżek, -żku, *m.* сніжо́к, -жку́.
śnieżka I *ż.* 1) сні́жка; 2) *конд.* рід ті́стечка.
śnieżka II *ż., folk.* снігу́ронька.
śnieżno *predyk.* бага́то сні́гу; d z i ś j e s t ~ сього́дні бага́то сні́гу.
śnieżnobiały сніжнобі́лий.
śnieżny сні́жний; ~**na** z i m a сні́жна́ (нава́льна) зима́.
śnieżyca I *ż.* снігови́ця, снігові́йниця, мете́лиця.
śnieżyca II *ż., med. (lepra alba)* прока́за.
śnieżyczka *ż., bot. (galanthus)* підсні́жник.
śnieżyć, -ży, -żyło сніжи́ти.
śnieżyna *ż.* сніжи́нка; сніжи́на *(розм.).*
śnieżynka *ż.* сніжи́нка.
śnieżysty сні́жний; z i m a ~**ta** сні́жна́ (нава́льна) зима́.

śnięty *(про рибу)* який (що) заснув, заснулий.
śpiący *przym.* сонний, сплячий; ◊ jestem ~ я хочу спати.
śpiączka *ż., bezp., przen.* сплячка;
śpica *ż., przest.* 1) шпиль, -ля; 2) *(у колесі)* спиця, шпиця.
śpichlerz *m. див.* **spichlerz.**
śpiesznie спішно; кваплйво, скваплйво, поквапно, поспішно. *Пор.* **śpieszny.**
śpieszno *див.* **śpiesznie.**
śpieszność *ż.* спішність, -ності; кваплйвість, -вості, скваплйвість, поквапність, поспішність. *Пор.* **śpieszny.**
śpieszny спішний; *(про кроки, рухи тощо)* кваплйвий, скваплйвий, поквапний, поспішний.
śpieszyć, -szę, -szysz, -szył поспішати, спішити; dokąd **~szysz?** куди поспішаєш (спішиш)? zegarek **~szy** годинник поспішає (спішить); //**~ się** квапитися, -плюся, -пишся, поспішати.
śpiew, -wu, *m.* спів, -ву; ◊ *поез.* **~** łabędzi лебедина пісня.
śpiewaczka *ż.* співачка.
śpiewaczy співацький; **~cze** towarzystwo співацьке товариство; talent **~** співацький талант, -ту.
śpiewać співати; **~** altem, basem співати альтом, басом; *розм.* inaczej teraz **~** іншої тепер співати; ◊ *перен. розм.* cienko **~** бути в скрутному становищі; *перен. розм.* **~** czyją piosnkę танцювати під чию дудку; *перен.* **~** komu hymny оспівувати кого.
śpiewająco співаючи; ◊ *перен.* robić co **~** робити що без зусиль.
śpiewający співочий; ptaki **~ce** співочі птахи, -хів.
śpiewak, *lm.* **-cy,** *m.* 1) співак, -ка; **~** operowy оперний співак; 2) *поез., заст.* співець, -вця.
śpiewka *ż.* пісенька; *перен. розм.* wciąż ta sama **~** завжди та сама пісенька.
śpiewnie співуче.
śpiewnik *m.* пісенник, співаник.
śpiewność *ż.* співучість, -чості.
śpiewny співучий.
śpioch, *lm.* **-chy,** *m., pot.* сонько, сплюх.
śpiocha *ż., pot.* сонько, сплюха.
śpioszek, -szka, *lm.* **-szki,** *m., pieszcz. див.* **śpioch.**
śpioszka *ż., pieszcz. див.* **śpiocha.**
śpiwor *m.* спальний мішок, -шка.
śpiż *m. див.* **spiż.**
śpiżarnia *ż. див.* **spiżarnia.**
śpiżowy *див.* **spiżowy.**
średni середній; *(не визначний — ще)* посередній; gatunek **~** середній сорт, -ту; szkoła **~nia** середня школа; **~nie** wieki середні віки, -ків; **~nie** zdolności середні (посередні) здібності, -тей.
średnia, -niej, *ż., mat.* середнє, -нього; **~** arytmetyczna середнє арифметичне.
średniacki середняцький.
średniaczka *ż.* середнячка.
średniak, *lm.* **-cy,** *m.* середняк, -ка.
średnica *ż., mat.* діаметр, -ра.
średnicowy 1) *мат.* діаметральний; 2) *перен.* магістральний; most **~** магістральний міст *(род.* моста *і* мосту).
średnik *m., gram.* крапка з комою; kłaść (stawiać) **~** ставити крапку з комою.
średnio середньо, посередньо.
średniodobowy середньодобовий.
średniodystansowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., sport.* бігун на середню дистанцію.
średniodystansowy *sport.* на середню дистанцію.
średniofalowy *rad.* середньохвильовий.
średnioproporcjonalnie *żart.* посередньо; так собі; czuć się **~** почувати себе так собі.
średnioproporcjonalny *żart.* посередній.
średniorolny: chłop ~ середняк, -ка.
średniowiecze *n.* середньовіччя.

średniowieczny середньовічний; ◇ h i s t o r i a ~ **na** історія середніх віків.
średniówka *ż., poetyc.* цезýра.
śreżoga *ż.* пáморозь, -зі, іній (*род.* інею).
środa *ż.* середá.
środek I, **-dka,** *m.* 1) серéдина; w ~**dku** r o k u всерéдині (в половині) рóку; w s a m y m ~**dku** в самій серéдині; *перен.* z ł o t y ~ золотá серéдина; 2) *фіз., спорт.* центр, -ра; *спорт.* ~ a t a k u (n a p a d u) центр нáпаду; *фіз.* ~ c i ę ż k o ś c i центр вагú.
środek II, **-dka,** *m.* зáсіб, -собу; ~**dki** b o j o w e бойові зáсоби; c h w y t a ć s i ę j a k i e g o ~**dka** хапáтися якóго зáсобу; c z e r p a ć ~**dki** n a c o черпáти зáсоби для чóго; ~**dki** d o ż y c i a зáсоби (до) існувáння; ~**dki** l e k a r s k i e медичні зáсоби; ~**dki** ł ą c z n o ś c i зáсоби зв'язкý; ~ n a b ó l z ę b ó w зáсіб від зубнóго бóлю; ~ n a m u c h y зáсіб від мух; n i e p r z e b i e r a ć w ~**dkach** не грéбувати ніякими (жóдними) зáсобами; *ек.* ~**dki** o b r o t o w e оборóтні зáсоби; ~**dki** o b s e r w a c j i зáсоби для спостерéження; ~ p o m o c n i c z y допоміжний зáсіб; ~**dki** p r a w n e юридичні зáсоби; *ек.* ~**dki** p r o d u k c j i зáсоби виробництва; s t a r a ć s i ę o c o w s z y s t k i m i ~**dkami** добивáтися чогó всімá зáсобами; (*про дію виняткового характеру*) зáхід, -ходу; зáсіб (*рідше*); ~**dki** b e z p i e c z e ń s t w a зáходи безпéки; ~**dki** n a d z w y c z a j n e надзвичáйні зáходи; p r z e d s i ę b r a ć ~**dki** (u ż y w a ć ~**dków**) вживáти зáходів (зáсобів); z a s t o s o w a ć ~**dki** o s t r o ż n o ś c i вжúти застерéжних (запобіжних) зáсобів.
środkowa, -wej, *ż., mat.* медіáна.
środkowo-europejski середньоєвропéйський.
środkowy 1) серединний; 2) (*що лежить в центрі*) центрáльний; p u n k t ~ центрáльний пункт, -ту.
środowisko *n.* середóвище.
środowy який (що) відбувáється в сéреду.
śród *przyim.* серéд, посерéд (когó, чогó); (*у відношенні до людей — ще*) між, поміж (ким, чим *і* когó, чогó); ~ d n i a серéд дня; ~ d r o g i посерéд дорóги; ~ l u d z i між (поміж) людьмú.
śródbłoniak *m., med.* (*endothelioma*) ендотеліáльний óпух, -ху.
śródbrzusze *n., anat.* (*mesogastrium*) серéдня частина животá.
śródchrzęstny *anat.* (*endochondralis*) внутрішньохрящовий.
śródkrocze *n., anat.* (*perineum*) промéжина.
śródlądowy середзéмний.
śródlecie *n.* половина (серéдина) літа.
śródmiednicz(n)y *anat.* (*endopelvinus*) розташóваний в серéдині тáза.
śródmiejski розташóваний в цéнтрі міста.
śródmieście *n.* центр міста.
śródmięśniowy *anat.* (*intermuscularis*) міжм'язовий.
śródmorze *n.* серéдина мóря.
śródmoście *n.* серéдня пáлуба.
śródmózgowie *n., anat.* (*mesencephalon*) серéдній мóзок, -зку.
śródręcze *n., anat.* п'ясть, -ті, п'ясток, -тка.
śródstopie *n., anat.* плéсно, плюсно.
śródwaga *ż.* ватерпáс.
śród-ziemnomorski середземномóрський.
śród-ziemny середзéмний.
śruba *ż.* 1) гвинт, -тá; *тех.* ~ n a s t a w n i c z a підйóмний гвинт; ~ o k r ę t o w a гребний гвинт; *ав.* ~ s k r z y d l a t a лопатéвий гвинт; *військ.* ~ z a m k o w a пóршень (гвинт) затвóра; 2) *спец.* болт, -тá; ◇ *перен.* b y ć j a k n a ~**bach** сидіти як на голкáх (як на жарý); *перен.* ~ p o d a t k o w a прúтиск по-

дáтками; *перен. розм.* usta komu chodzą jak na **~bach** рот у кóго не закривáється; *перен.* zaciskać **~bę** podatkową притискáти подáтками.
śrubka *ż., zdr.* гвúнтик.
śrubociąg, -gu, *m.* вúкрутка.
śrubokręt, -tu, *m. див.* **śrubociąg.**
śrubować, -buję, -bujesz, -bował 1) гвинтúти, -нчý, -нтúш; 2) *перен. розм.* надмíрно підвúщувати (піднóсити, піднімáти, підіймáти); ~ cenу надмíрно піднімáти (підіймáти, підвúщувати) цíни.
śrubowaty гвинтоподíбний.
śrubowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., mor.* гвинтовúй пароплáв.
śrubownica *ż. tech.* гвинтувáльня, гвинтувáльна (гвинторíзна) дóшка.
śrubowy гвинтовúй; *анат.* staw ~ *(cochlearthrosis)* гвинтовúй суглóб.
śrubsztak *m., tech.* лéщата, -щат.
śrucina *ż.* дробúна, шротúна.
śrucinka *ż., zdr.* дробúнка, шротúнка.
śrut, -tu, *m.* дріб *(род.* дрóбу), шріт *(род.* шрóту).
śruta *ż., roln.* 1) мукá грýбого помéлу (млúва); 2) дрóблене кормовé зéрнó; ◊ ~ jęczmienna ячмíнний корм, -му; ~ żytnia жúтній корм.
śrutować, -tuję, -tujesz, -tował 1) дробúти, -блю, -биш; 2) *с.-г.* грýбо молóти (мелю, мéлеш).
śrutownik *m., roln.* зернодробáрка.
śrutówka *ż., myśl.* дробовúк, -кá.
świadczenie, (*częściej w lm.*) **-czenia, -czeń,** *n.* повúнності, -тей; **~nia** w naturze натурáльні повúнності; ◊ **~nia** na rzecz państwa держáвні постáвки, **-вок.**
świadczyć, -czę, -czysz, -czył (o czym) свíдчити (про що); //**~ się** (kim, czym) свíдчитися (ким, чим).
świadectwo *n.* 1) *(дія)* свíдчення; 2) *(документ)* свідóцтво; *(більш тимчасове — ще)* посвíдчення, пóсвідка; ~ lekarskie медúчне свідóцтво (посвíдчення), медúчна пóсвідка; ~ szkolne шкíльнé свідóцтво; ~ ślubu свідóцтво (пóсвідка) про шлюб; wystawić ~ вúдати свідóцтво; ◊ ~ dojrzałości атестáт зрíлості; ~ pracy характерúстика з мíсця прáці.
świadek, -dka, *lm.* **-dkowie,** *m.* свíдок, -дка; powołać na **~dka** (w charakterze **~dka**) поклúкати на свíдка; przesłuchanie **~dka** дóпит свíдка; zeznanie **~dków** свíдчення свíдків; ◊ brać kogo za (na) **~dka** свíдчитися ким.
świadom *predyk. див.* **świadomy.**
świadomie свідóмо.
świadomość *ż.* свідóмість, -мості; byt określa ~ буттŷ визначáє свідóмість; ~ klasowa клáсова свідóмість.
świadomy 1) свідóмий; 2) (czego) обíзнаний (з чим); ~ drogi обíзнаний з дорóгою.
świat *m.* світ, -ту; ~ bajki казкóвий світ; być odciętym od **~ta** бýти відрíзаним від свíту; *перен.* cały ~ весь світ; *геогр.* części **~ta** частúни свíту; *перен.* do skończenia **~ta** до кінцŷ свíту; *перен.* ~ finansowy фінáнсовий світ; *перен.* iść na kraj (na koniec) **~ta** йти на край свíту; *перен.* iść w ~ йти в світ; jak ~ **~tem** відкóли світ світом; *перен.* mieszkać na końcu (na krańcu) **~ta** мéшкати (жúти) на краю́ свíту; na całym **świecie** в усьóму свíті, по всьóму (по цíлому) свíту, на всьóму свíті; najlepszy w **świecie** найкрáщий у всьóму свíті; *перен.* obejść ~ dokoła (zejść, zjeździć ~) з'їздити (об'їздити) світ вздовж і впóперек; *перен.* od początku **~ta** від створéння свíту; *перен.* opuścić ~ (zejść ze **~ta**) покúнути світ, зійтú зо свíту; **podróż**

naokoło ~ta пóдорож кругóм (навкóло) світу; przyjść na ~ народитися на світ; ~ roślinny рослинний світ; stary jak ~ старий, як світ; геогр. strony ~ta стóрони світу; szeroki ~ широкий світ; перен. ~ uczony учений світ; дорев. wielki ~ вищий світ, вище товариство; перен. wrócić jakby z tamtego ~ta повернутися наче з тóго світу; перен. wyprowadzać kogo na tamten ~ відправляти когó на той світ; za nic w świecie ні за що в світі; перен. ~ta za kim nie widzieć світу за ким не бáчити; перен. zmienia się (odmienia się) komu ~ міняються в кóго пóгляди на світ; ◊ перен. odkrywać nowe ~ty відкривáти нове; перен. ~ pracy трудящі, -щих; перен. przynosić co z sobą na ~ нарóджуватися з успадкóваними властивостями; перен. umieć żyć w świecie вміти жити з людьми; перен. wprowadzać kogo w ~ вводити когó в товариство; wydać na ~ родити, -джý, -диш, породити, спородити; zażywać (używać) ~ta користуватися всімá блáгами життя; перен. żyć ze ~tem жити відкрито.

światek, -tka, *m., lekc.* світ, -ту; ~ literacki літератýрний світ, -ту, літератýрні кóла (*род.* кіл).

światełko *n.* вóгник.

światło *n., bezp., przen.* світло; *перен.* bać się ~ta dziennego боятися дéнного світла; ~ księżyca світло місяця, місячне світло; *перен.* przedstawić co w fałszywym świetle показáти що у фальшивому світлі; ~ reflektorów прожéкторне світло; *перен.* rzucić ~ na co пролити світло на що; *перен.* widzieć wszystko w różowym świetle бáчити все в рожéвому світлі; *перен.* wyciągać co na ~ вивóдити що на світло дéнне; ◊ *перен.* ujrzeć ~ dzienne побáчити світ, народитися, -джýся, -дишся.

światłocień *ż., mal.* світлотінь, -ні.

światłoczułość *ż., fot.* світлочутливість, -вості.

światłoczuły *fot.* світлочутливий.

światłodajny *poet.* світлонóсний (*заст.*).

światłodruk, -ku, *m., druk. див.* **fototyp.**

światłokopia *ż.* світлокóпія.

światłokrąg, -kręgu, *m.* сяйво, ореóл, -лу.

światłoleczenie *n.* світлолікувáння.

światłolecznictwo *n. див.* **światłoleczenie.**

światłomierz, *lm.* **-rze,** *m., fiz.* світломір, -ра.

światłonośny *poet.* променистий, світлозóрий, світлосяйний.

światłoodporność *ż., chem.* світлостійкість, -кості.

światłoodporny *chem.* світлостійкий.

światłość *ż.* ясність, -ності.

światłowstręt, -tu, *m., med.* (*photophobia*) світлобоязнь, -ні.

światły світлий; (*про розум — ще*) ясний; ~ człowiek світла людина.

światopogląd, -du, *m.* світóгляд, -ду; ~ marksistowski марксистський світóгляд.

światowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* світська людина.

światowy 1) світовий; wojna ~wa світовá війнá; 2) (*бувалий*) світський; człowiek ~ світська людина.

świątecznie святкóво, по-святкóвому; ~ ubrany святкóво (по-святкóвому) вдягнений.

świąteczny святкóвий; святний (*рідко*); ~ strój святкóвий óдяг, -гу.

świątek, -tka, *lm.* **-tki,** *m.* 1) *несхв.* святéнник, святóша; 2) *церк.* святий, -тóго, святéць, -тця.

świątkować, -kuję, -kujesz, -kował святкувáти, -кýю, -кýєш.
świątobliwie *rel.* побóжно.
świątobliwość *ż., rel.* побóжність, -ності.
świątobliwy *rel.* побóжний, богомóльний.
świątynia *ż., bezp., przen.* святúня; *(будинок — ще)* храм, -му.
świder, -dra, *m.* свéрдел, -дла, свéрдло, бурáв; ◊ *розм.* ~**drem** p a t r z y ć дивúтися скóса; ~ p n e u m a t y c z n y бурúльний пневматúчний молотóк, -ткá.
świderek, -rka, *m., zdr.* свéрдлик, бурáвчик.
świdrować, -ruję, -rujesz, -rował свердлúти, свердлувáти, -лýю, -лýєш; *(перен. — про фізичний біль — ще)* крутúти (крýтить); *перен. розм.* ~ o c z a m i свердлúти очúма; ~**ruje** w u c h u крýтить (свердлúть) в ýсі.
świdrowaty гвинтоподібний
świdrownia *ż., tech.* свердлúльний (свердлувáльний) станóк, -нкá.
świdrownik I, *lm.* **-cy,** *m., spec.* свердляр, -рá, свердлувáльник.
świdrownik II, *lm.* **-ki,** *див.* **świdrownia.**
świdrujący *przym.* свердлячий; ~ b ó l свердлячий біль (*род.* бóлю).
świeca *ż.* свічка; *(поез. — ще)* свічá; ~ ł o j o w a лойовá свічка; *перен.* t r u d n o z e ~**cą** z n a l e ź ć вáжко вдень із свічкою знайтú; *тех.* ~ z a p a ł o w a запальнá свічка; *перен.* z e ~**cą** k o g o s z u k a ć із свічкою вдень когó шукáти; ◊ *перен.* z a p a l a ć k o m u ~**cę** курúти фіміáм пéред ким.
świecarnia *ż.* свічковúй завóд, -ду, свічáрня.
świecarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* свічкáр, -рá, свічáр.
świecący блискýчий; ~**ce** b u t y блискýчі чóботи (*род.* чобіт).
świecenie *n.* свíчення, світíння.
świechtać *pot.* засмальцьóвувати, -вую, -вуєш, заялóжувати, -жую, -жуєш, ялóзити, -лóжу, -лóзиш.
świecić, -cę, -cisz, -cił світúти (свічý, свíтиш); *перен.* ~ k o m u b a k i лестúти в óчі комý, в óчі комý світúти; *перен.* ~ n a g o ś c i ą (d z i u r a m i) світúти тíлом; ◊ ~ d o b r y m p r z y k ł a d e m подавáти (давáти) дóбрий прúклад; ~ ł o k c i a m i мáти рвáні (дрáні) лíкті; ~ o c z a m i (o c z y m a) не знáти, кудú й óчі дівáти; ~ p u s t k ą (p u s t k a m i) зіяти (зяяти) пустотóю, порожнювáти, -нює, пустувáти, -тýє; //~ **się** світúтися; *(яркo)* блищáти (блищúть); *присл.* n i e w s z y s t k o z ł o t o, c o **się** ~**ci** не все зóлото, що блищúть.
świecidełko *n.* блискотлúва цяцька.
świecidło *n. див.* **świecidełko.**
świecki світський.
świeckość *ż.* світськість, -кості.
świecowy свічковúй.
świeczka *ż.* свíчка; ◊ *перен.* ~**ki** w o c z a c h s t a n ę ł y каганцí в очáх засвітúлися.
świecznik *m.* свічнúк, -кá.
świegot, -tu, *m.* цвірíнькання, цвірінчáння, щебетáння.
świegotać, -gocze (*a.* **goce**), **-gotał** цвірíнькати, цвірінчáти, -чúть, щебетáти, -бéче.
świegotka *ż.* щебетýха.
świegotliwość *ż.* 1) щебетлúвість, -вості; 2) балаклúвість, балакýчість, -чості. *Пор.* **świegotliwy.**
świegotliwy 1) щебетлúвий; 2) *перен.* балаклúвий, балакýчий.
świekr, -kra, *lm.* **-krowie,** *m., przest.* свéкор, -кра.
świekra *ż., przest.* свекрýха.
świerczek, -czka, *m., zdr.* цвіркýн, -нá.
świerczyć, -czy, -czał *див.* **świerszczeć.**
świerczyna *ż.* 1) ялúна; 2) *(ялиновий ліс)* ялúнник.
świergolić, -li, -lił *див.* **świergotać.**
świergot *m. див.* **świegot.**
świergotać *див.* **świegotać.**
świerk I, **-ka,** *m.* ялúна.

świerk II, **-ku,** *m.* ялинове дерево.
świerkać *див.* **ćwierkać.**
świerkowy ялиновий.
świerszcz, *lm.* **-cze,** *m.* цвіркун, -на.
świerszczeć, -czy, -czał цвірчати, -чить.
świerszczyk *m., zdr. див.* **świerczek.**
świerząbek, -bka, *m., bot. (chaerophyllum)* бутень, -тня, морківник, -ка.
świerzb, -bu, *m., med. (scabies)* короста; сверблячка, свербіж, -бежу *(розм.).*
świerzba *ż., med. див.* **świerzb.**
świerzbiączka *ż.* 1) *мед. (prurigo)* свербець, -бця; 2) *перен. розм.* нетерплячка, нетерпець, -пцю, невидержка.
świerzbieć, -bi, -biał, *rzadziej* **-bił** *(tylko w 3 osobie)* свербіти, -бить; *перен.* **~bi** j ę z y k свербить язик; *перен.* k o g o ś **~bi** r ę k a в кого свербить рука.
świerzbnica *ż., bot. (knautia)* свербіжниця.
świerzbowaty коростявий.
świerzbowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., ent.* коростяний кліщ, -ща.
świerzbowy коростяний.
świerzop, -pu, *m., bot.* дика конюшина.
świetlak *m., ent.* світляк, -ка.
świetlany *książ.* 1) світлий; 2) *(що стосується світла)* світловий; k u r a c j a **~na** світлове лікування.
świetlica *ż.* 1) світлиця; 2) *спец.* клуб, -бу; ~ k o l e j a r z y клуб залізничників.
świetlicowy, -wego, *lm.* **-wi,** *m.* завідуючий клубом.
świetliczka *ż., zdr.* світличка.
świetlić się, -lę, -lisz, -lił *poet.* світитися (свічуся, світишся), ясніти.
świetlik *m.* 1) мандрівний (блукаючий) вогник (огник); 2) *ент. (lampyris)* світляк, -ка; 3) *бот. див.* **świetnik.**
świetlisty ясний; *підсил.* сяючий, сіяючий.
świetlny 1) світловий; *фіз.* f a l a **~na** світлова хвиля; *астр.* r o k ~ світловий рік (*род.* року); z j a w i s k o **~ne** світлове явище; 2) *(придатний, вживаний для освітлення)* світильний; g a z ~ світильний газ, -зу.
świetnie 1) чудово, прекрасно; ~ m u s i ę p o w o d z i йому чудово (прекрасно) живеться; 2) пишно, розкішно. *Пор.* **świetny** 1, 2.
świetnik *m., bot. (euphrasia)* очанка.
świetność *ż.* 1) пишнота, пишність, -ності; 2) знатність. *Пор.* **świetny** 2, 3.
świetny 1) чудовий, прекрасний; 2) *заст.* пишний, розкішний; 3) *(арх. — про рід)* знатний.
świeżo свіжо; ~ u p i e c z o n y свіжоспечений; *(перен. — ще)* новоспечений.
świeżość *ż.* свіжість, -жості; *перен.* ~ s t y l u свіжість стилю; прохолода.*Пор.* **świeży.**
świeżuchno *pieszcz. див.* **świeżutko.**
świeżuchny *pieszcz. див.* **świeżutki.**
świeżuteńki *(зовсім свіжий)* свіжісінький.
świeżuteńko *(зовсім свіжо)* свіжісінько.
świeżutki *pieszcz.* свіженький.
świeżutko *pieszcz.* свіженько.
świeży свіжий; ~ c h l e b свіжий хліб; **~że** s i ł y свіжі сили (*род.* сил); ~ w y g l ą d свіжий вигляд, -ду; *(про погоду — звичайно)* холоднуватий; ~ p o r a n e k холоднуватий (свіжий) ранок, -нку; ◊ **~że** w i a d o m o ś c i останні вісті, -тей.
świeżyzna *ż.* свіжість, -жості; ~ f a r b свіжість фарб.
święcić, -cę, -cisz, -cił 1) *(урочисто відзначати якусь подію)* святкувати, -кую, -куєш; ~ z w y c i ę s t w o святкувати перемогу; 2) *(ставитися з пошаною)* свято шанувати, -ную, -нуєш; ~ c z y j ą ś p a m i ę ć свя-

то шанувати чию пам'ять; 3) *церк.* святити (свячу, святиш); *(священиків)* висвячувати, -чую, -чуєш; ◊ *розм.* c o ś s i ę **święci** на щось заноситься.
święcie 1) свято; ~ w i e r z y ć свято вірити; w y k o n a ć c o ~ свято що виконати; 2) *(з піднесенням)* урочисто; p r z y r z e c ~ урочисто обіцяти.
święcone, -nego, *n., rel.* свячене, -ного.
święta, -tej, *ż., kośc.* свята, -тої.
święto *n.* свято; ~ W i e l k i e j P a ź d z i e r n i k o w e j R e w o l u c j i S o c j a l i s t y c z n e j свято Великої Жовтневої соціалістичної революції; ~ P i e r w s z e g o M a j a свято Першого травня; ◊ o b c h o d z i ć (o d p r a w i a ć) ~ святкувати, -кую, -куєш.
świętobliwy *див.* **świątobliwy.**
świętojański *etnogr.* купальний; ◊ *ент.* r o b a c z e k ~ світляк, -ка.
świętokradca, -cy, *lm.* **-cy,** *rel., przen.* святотатець, -тця.
świętokradzki *rel., przen.* святотатственний.
świętokradztwo *n., rel., przen.* святотатство.
świętoszek, -szka, *lm.* **-szkowie,** *m.* святенник, святоша.
świętoszka *ż.* святенниця, святоша; *(жарт. — ще)* преподобниця.
świętoszkostwo *n.* святенництво.
świętość *ż., rel., przen.* святість, -тості.
świętować, -tuję, -tujesz, -tował святкувати, -кую, -куєш.
święty I святий; *(перен. — частіше)* священний; ~ o b o w i ą z e k священний обов'язок, -зку; *іст.* **~te** p r z y m i e r z e священний союз, -зу; ◊ *розм.* d a j m i ~ s p o k ó j залиши мене в спокої; *перен. розм.* m i e ć **~te** ż y c i e мати безжурне життя.
święty II, **świętego,** *lm.* **święci, świętych,** *m., kośc.* святий, -того; n i e **święci** g a r n k i l e p i ą не святі горшки ліплять; ◊ *прик.* g o ł y, j a k t u r e c k i ~ голий, як бубон (як миша).
świnia *ż.* свиня.
świniak *m.* порося, -сяти.
świniarek, -rka, *lm.* **-rki,** *m.* свинопас.
świniarka *ż.* 1) свинарка; 2) пастушка свиней; 3) неохайна, -ної, нечепура. *Пор.* **świniarz** 1, 2, 4.
świniarnik *m.* свинарник, свинарня; свинюшник *(рідко).*
świniarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) свинар, -ря; 2) *(про пастуха)* свинопас; 3) торговець свиньми; 4) *перен. зневажл.* неохайний, -ного, нечепура.
świnić, -nię, -nisz, -nił занечищувати, -щую, -щуєш, смітити (смічу, смітиш), бруднити.
świnina *ż.* свинина.
świniobój, -boja, *lm.* **-boje,** *m., spec.* колій, -лія.
świniopas *m. див.* **świnopas.**
świnka *ż., zdr.* свинка.
świnnik *m. див.* **świniarnik.**
świnopas, *lm.* **-sy,** *m.* свинопас.
świntuch, *lm.* **-chy,** *m., posp.* свинтус.
świński 1) свинячий; свиний *(рідко);* 2) *перен., зневажл.* свинський, свинячий.
świńsko *przsł.* по-свинському, посвинськи.
świństwo *n., pot.* свинство.
świrk, *lm.* **-ki,** *m., pot.* людина з дуриною.
świrkowaty *pot.* пришелепуватий, придуркуватий, з дуриною.
świsnąć *див.* **świstać.**
świst, -tu, *m.* свист, -ту.
świstać, świszczę, świszczesz, świstał, świsnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli 1) свистати (свищу, свищеш), свиснути; 2) *(лише докон.) (розм. — украсти)* свиснути, поцупити, -плю, -пиш; 3) *(лише докон.) (розм. — вдарити)* свиснути, зацідити, -джу, -диш.

świstak *m.* 1) *зоол.* *(arctomys marmotta)* бабáк, -кá; 2) *перен.* *жарт.* вертúхвіст, -хвоста, жéвжик.
świstałka *ż.* *див.* **świstawka.**
świstawka *ż.* свистóк, -ткá; *(дитячий)* свúщик.
świstek, -tka, *m.* 1) клáптик папéру; 2) *зневажл.* газéтка.
świszcz, *lm.* **-cze,** *m., zool.* *див.* **świstak** 1.
świszczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli свистíти (свищý, свистúш); wiatr **~czy** вíтер свистúть.
świszczypałka, -ki, *lm.* **-ki,** *m.* вертúхвіст, -хвоста.
świśnięcie *n.* свист, -ту.
świt, -tu, *m.* світáнок, -нку; рóзсвіт, -ту *(рідше)*; o **świcie** (ze **~tem**) на світáнку, на світáнні, вдóсвіта; przed **~tem** до світáнку, до свíту.
świta I *ż.* пóчет (*род.* пóчту).
świta II *ż.* *(верхня одежа)* свúта.
świtać *nieos.* світáти, розвиднятися, розвúднюватися, -нюється, днíти, благословлятися на світ; ◊ *перен.* **~ta** mu w głowie йомý прояснюється в головí; *перен.* myśl **~ta** блúскає (зринáє, з'являється) дýмка.
świtezianka *ż.* 1) *міф.* русáлка; 2) *ент.* *(calopteryx)* лéлиця.
świtka *ż.* свúтка.

T

t. **(tom)** *skr.* т. (том).
t **(tona)** *skr.* т (тóнна).
ta *ż., zaim.* *див.* **ten.**
tabaczarnia *ż., przest.* 1) крамнúця з табáкою; 2) фáбрика табáки; 3) кíмнáта для курíння; курúльня *(розм.)*.
tabaczarz, *lm.* **-rze,** *m., przest.* *див.* **tabacznik.**
tabaczka *ż., zdr.* табáчка.
tabaczkowy *(про колір)* табачкóвий.
tabacznik, *lm.* **-cy,** *m., przest.* табáч[ш]ник.
tabaczny *przest.* табáшний.
tabaka *ż.* табáка; ◊ *прик.* nie wart i niuchu **~ki** не вáртий (не варт) лáманого грошá (шагá, шéляга); *прик.* ciemny jak **~** w rogu дурнúй, як пень (аж свíтиться).
tabakiera *ż.* *див.* **tabakierka.**
tabakierka *ż.* табакéрка; табатúрка *(заст.)*.
tabela *ż.* 1) тáбель; **~** rang (stopni) тáбель про рáнги; 2) *(з числовими даними)* таблúця; *військ.* **~le** strzelnicze таблúці стрільбú; **~** wygranych таблúця вúграшів; ◊ **~** stawek zarobkowych тарúфна сíтка.
tabelarny тáбельний.
tabelaryczny таблúчний; **~ne** dane таблúчні звéдення, -день.
tabelowa, -wej, *ż.* тáбельниця.
tabelowy, -wego, *m.* тáбельник.
taberna *ż.* *див.* **tawerna.**
tabes, -su, *m., med.* *(tabes)* тáбес, -су, сухóтка.
tabetyk, *lm.* **-cy,** *m., med.* табéтик.
tablatura *ż., muz.* табулатýра.
tabletka *ż., farm.* таблéтка; lekarstwo w **~kach** лíки в таблéтках.
tabletkowy таблéтковий.
tablica *ż.* таблúця; *(шкіл. і для оголошень — ще)* дóшка; **~** logarytmów таблúця логарúфмів; **~** pamiątkowa меморiáльна дóшка; *ел.* **~** rozdzielcza розподíльна дóшка; **~** szkolna клáсна (шкíльнá) дóшка; *артил.* **~** toru pocisku таблúця траєктóрії; **~** wyłącznikowa таблúця попрáвок *(для стрільби)*.

tabliczka *ż.* таблйчка, таблйця; ~ m n o ż e n i a таблйця мнóження; ◊ ~ c z e k o l a d y плйтка шоколáду.
tabliczkowy таблйчний.
tabor, -ru, *m.* 1) тáбір, -бору; s t a ć ~**rem** стоя́ти тáбором; 2) *військ.* обíз, -зу; k o l u m n a ~**ów** колóна обóзів; ~ p u ł k o w y полковйй обíз; 3) *спец.* парк, -ку; ~ t r a k t o r o w y трáкторний парк; ~ w a g o n o w y вагóнний парк; ◊ *зал.* ~ k o l e j o w y рухóмий склад, -ду.
taborecik *m., zbr. див.* **taboret.**
taboret, -tu, *m.* табурéт, табурéтка.
taborować się, -ruję, -rujesz, -rował розташóвуватися тáбором.
taborowy 1) тáбірний; 2) обóзний. *Пор.* **tabor** 1, 2.
taboryta, -ty, *lm.* **-ci,** *m., hist.* таборйт.
tabu *nieodm., n., etnol.* табý (*невідм.*).
tabularny *ek. див.* **hipoteczny.**
tabun, -nu, *m.* табýн, -нá.
tabunny *див.* **tabunowy.**
tabunowy табýнний, табунóвий.
taca *ż.* піднóс, тáця.
tachometr, -ru, *m., mech.* тахóметр, -ра.
taczać котйти (кочý, кóтиш); ~ b e c z k ę котйти бóчку; //~ **się** 1) (*переватюватися з боку на бік*) качáтися; 2) (*про п'яного*) хитáтися.
taczanka *ż.* тачáнка.
taczka, (*częściej w lm.*) **-czki, -czek,** *ż.* тáчка.
taczkarz, *lm.* **-rze,** *m.* тáчечник.
taczkować, -kuję, -kujesz, -kował возйти тáчкою.
taczkowy тачковйй.
Tadeusz Тадéй.
Tadżycka Socjalistyczna Republika Rad *ż.* Таджйцька Радя́нська Соціалістйчна Респýбліка.
tadżycki таджйцький.
Tadżyczka *ż.* таджйчка.
Tadżyk, *lm.* **-cy,** *m.* таджйк.
Tadżykistan, -nu, *m.* Таджикистáн, -ну.

tafla *ż.* 1) тáхля; (*скла — ще*) лист, -тá; (*з дерева, мармуру тощо*) плитá; (*у підлозі*) паркéт, -ту; (*на стінах тощо*) кáхля; 2) *перен.* гладíнь, -ні, гладь, -ді.
taflany *див.* **taflowy.**
taflować, -luję, -lujesz, -lował мостйти плйтками; (*підлогу*) мостйти паркéтом; (*стіни, піч*) облицьóвувати кáхлями.
taflowy плиткóвий; (*про підлогу*) паркéтний; (*про стіни, піч*) кахля́ний; ◊ s z k ł o ~**we** листовé склó.
tafta *ż., tkac.* тафтá.
taftowy *tkac.* тафтянйй.
taić, taję, taisz, tail таїти, затáювати, -тáюю, -тáюєш, утáювати; //~ **się** таїтися, ховáтися; ~ z c z y m p r z e d k i m таїтися (ховáтися) з чим від кóго.
tajać, -ję, -jesz, -jał (z czego *a.* od czego) 1) тáнути, розтавáти, -таю́, -таєш (від чóго); ś n i e g ~**je** o d p r o m e n i s ł o n e c z n y c h сніг тáне (розтаé) від сóнячного промíння; n a d w o r z e ~**je** надвóрі тáне (розтаé); 2) *перен.* тáнути.
tajemnica *ż.* таємнйця; (*те, що не може бути оголошене — ще*) секрéт, -ту; d o c h o w a ć ~**cy** (u t r z y m a ć ~**cę**) зберегтй таємнйцю; ~**cę** k o m u w y d a ć (z d r a d z i ć) вйказати (вйявити) таємнйцю (секрéт) (комý); ~ p a ń s t w o w a (s t a n u) держáвна таємнйця; t r z y m a ć c o w ~ **cy** тримáти (держáти) що в секрéті (в таємнйці); ~ w o j s k o w a військóвá таємнйця; w ~**cy** c o r o b i ć робйти що в секрéті; w ~**cy** c o z a c h o w y w a ć зберігáти що в секрéті (в таємнйці).
tajemniczo таємнйче.
tajemniczość *ż.* таємнйчість, -чості.
tajemniczy таємнйчий.
tajemnie таéмно, пóтай, секрéтно.
tajemnik *m. див.* **tajnik.**
tajemny 1) таéмний, потайнйй, секрéтний; 2) *див.* **tajemniczy.**

tajfun, -nu, *m.* тайфу́н, -ну.
tajga *ż.* тайга́.
tajgowy тайго́вий.
tajm, -mu, *m., sport.* тайм.
tajnia *ż., książ. див.* **tajemnica.**
tajnie *див.* **tajemnie.**
tajnik *m.* тайни́к, -ка́; *перен.* **~ki** serca тайники́ се́рця.
tajność *ż.* тає́мність, -ності.
tajny *див.* **tajemny.**
tak 1) *(стверджувальна част.)* так; авже́ж, еге́, еге́ ж *(розм. підсил.)* byłeś tam? ~ jest ти був там? так (авже́ж, еге́, еге́ ж); 2) *част.* так; czemu ~ późno? чому́ (чого́) так пізно? mieć i ~ dużo roboty ма́ти і без цьо́го (і так) бага́то пра́ці; ~ sobie так собі, нічо́го собі; *(у сполуці з прикметником)* таки́й; ~ stary таки́й стари́й; 3) *прислів.* так; ота́к *(підсил.)*; czy ~ czy owak так чи іна́кше, сяк чи так; niech i ~ będzie хай і так бу́де, хай так; zrób ~ зроби́ так (ота́к).
taki таки́й; *(підсил.)* отаки́й; co **~kiego** się stało? що таке́ тра́пилося (ста́лося)? jaki ~ будь-яки́й, абияки́й; *розм.* таки́й-сяки́й; kto ~? хто таки́й? ~ mądry chłopak таки́й розу́мний хло́пець; ~ sam таки́й са́мий, таки́й же; ~ to człowiek така́ (ота́ка)-то люди́на; z **~kich** to powodów з таки́х-то причи́н.
takielaż, -żu, *lm.* **-że,** *m., mor.* такела́ж, -жу.
takielunek, -nku, *m., mor. див.* **takielaż.**
taki sam таки́й са́мий, са́ме таки́й, таки́й же.
tako: jako ~ сяк-та́к.
takowy *arch.* таки́й, отаки́й.
taks *m. (порода собак)* та́кса.
taksa *ż. (норма оплати)* та́кса.
taksacja *ż., spec.* такса́ція, оці́нка.
taksacyjny *spec.* таксаці́йний, оці́нний.
tak samo так са́мо, так же; теж, тако́ж.
taksator, *lm.* **-rzy,** *m., spec.* такса́тор, -ра, оці́нник, оці́нювач.
taksatorski *spec.* такса́торський.
taksometr, -ru, *m., spec.* таксо́метр, -ра.
taksomierz, *lm.* **-rze,** *m., spec. див.* **taksometr.**
taksonomia *ż., biol.* таксоно́мія.
taksować, -suję, -sujesz, -sował *spec.* таксува́ти, -су́ю, -су́єш, оці́нювати, -нюю, -нюєш.
taksówka *ż.* таксі́ *(невідм.)*, таксомото́р, -ра.
taksymetr, -ru, *m., tech.* такси́метр, -ра.
takt I, **-tu,** *blm. m.* такт, -ту; brak **~tu** брак та́кту, безта́ктність, -ності; człowiek pełen **~tu** люди́на з та́ктом, такто́вна люди́на.
takt II, **-tu,** *lm.* **-ty,** *muz., m.* такт, -ту; śpiewać do **~tu** співа́ти в такт; wybijać **~ty** вибива́ти такт.
taktomierz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* такто́метр, -ра.
taktownie такто́вно; ~ postępować такто́вно пово́дитися, -джуся, -дишся.
taktowność *ż.* почуття́ та́кту, такто́вність, -ності.
taktowny такто́вний.
taktowy *muz.* та́ктовий; przedziałka **~wa** та́ктова пере́тинка.
taktycznie *wojs., przen.* такти́чно.
taktyczny *wojs., przen.* такти́чний.
taktyk, *lm.* **-cy,** *m., wojs.* та́ктик.
taktyka *ż., wojs., przen.* та́ктика.
także так са́мо, теж, тако́ж.
tal, -lu, *m., chem.* та́лій, -лію.
talar *m., przest.* та́ляр, -ра.
talarek, -rka, *m., pot. (яблука, картоплі тощо)* кру́глий шмато́чок, -чка.
talencik, -ku, *m., lekc.* невели́чкий тала́нт, -ту.
talent I, **-tu,** *m.* тала́нт, -ту; *(природжена здібність — ще)* хист, -ту; nie posiadać wielkiego **~tu** не ма́ти вели́кого тала́нту; ~ literacki літерату́рний тала́нт (хист).

talent II, **-tu,** *m.* *(міра ваги, монета в старій Греції)* талáнт, -та.
talerz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) тарíлка; ~ z u p y тарíлка сýпу; 2) *(ваги)* шáлька; 3) *(лише у мн.)* *муз.* тарілкú, -лóк; ◊ *перен. розм.* w y ł o ż y ć j a k n a **~rzu** з'ясувáти як на долóні.
talerzowy тарíлковий; ◊ *с.-г.* b r o n a **~wa** дúскова боронá.
talerzyk *m., zdr.* тарíлочка.
talerzykowaty тарілкоподíбний.
talia I *ż.* тáлія, стан, -ну.
talia II *ż., karc.* тáлія.
talizman, -nu, *m.* талісмáн.
talk, -ku, *m., min.* тальк, -ку.
talkowy *min.* тáльковий.
Tallin, -nu, *m.* Тáллін.
talma *ż.* тáльма.
Talmud, -du, *m., rel.* талмýд.
talmudyczny *rel.* талмудúчний.
talmudysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., rel., przen.* талмудúст.
talmudzista *m.* *див.* **talmudysta.**
talon, -nu, *m.* талóн.
tałałajstwo *n.* *див.* **tałatajstwo.**
tałatajstwo *n., obelż.* нáволоч, -чі, нáбрід, -роду, голóта.
tam 1) *прислів.* там; j e s t ~ k t o? чи є там хто? *(на означення напрямку руху від нас)* тудú; ~ i z p o w r o t e m тудú і сюдú; тудú і назáд; 2) *част.* там; c o ~ m ó w i ć o t y m що там говорúти про це; g d z i e ~! дé там! j a k ~ i d ą s p r a w y? як там ідýть спрáви? ◊ *розм.* c o m i ~! мені яке діло!
tama *ż.* 1) грéбля, загáта; *спец.* дáмба; *мор.* мол, -лу; ~ p o r t o w a мол; 2) *перен.* перешкóда, перепóна; k ł a ś ć **~mę** c z e m u стáвити перешкóду чомý.
tamaryndowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bot. (tamarindus)* тамарúнд, -ду.
tamaryndowy *bot.* тамарúндовий.
tamaryszek, -szka, *m., bot. (tamarix)* тамарúкс, -су, тамарúск, -ку.
tamaryszkowate, -tych, *bot. (tamaricaceae)* тамарúксові, -вих, тамарúскові.
tambor I, **-ra, -rowie,** *m., przest.* барабáнщик.
tambor II, **-ru,** *lm.* **-ry,** *m.* 1) тамбýр, -ра; 2) *зал.* тáмбур, -ра.
tamborek, -rka, *m.* п'яльці, -ців, п'яльця, -лець, крóсна, -сен.
tamburyno *n., muz.* тамбурúн.
tamci *m.-os.* *див.* **tamten.**
tameczny *див.* **tamtejszy.**
tamować, -muję, -mujesz, -mował 1) *(річку)* загáчувати, -чую, -чуєш, робúти грéблю (загáту); 2) *перен.* гальмувáти, -мýю, -мýєш; ~ r o z w ó j гальмувáти рóзвиток; ◊ ~ k r e w спинЯти кров; ~ o d d e c h затрúмувати дúхання.
tamowy гребéльний.
tampon, -nu, *m., chir.* тампóн.
tamponacja *ż., chir.* тампонáція.
tamponik *m., zdr., chir.* малúй тампóн.
tamponować, -nuję, -nujesz, -nował *chir.* тампонувáти, -нýю, -нýєш.
tamta *ż., zaim.* *див.* **tamten.**
tam-tam, -mu, *n., muz.* тамтáм.
tamte, *lm. ż.-rzecz., zaim.* *див.* **tamten.**
tamtejszy тамтéшній.
tamten *m.* *(ż.* **tamta,** *n.* **tamto,** *lm. m.-os.* **tamci,** *ż.-rzecz.* **tamte)** *zaim.* той; a n i t e n, a n i ~ ні цей, ні той; p o **~tej** s t r o n i e по той бік, на тóму бóці; z **~tej** s t r o n y з тóго бóку.
tamtędy тудú; тудóю, он тудú, он тудóю *(розм.).*
tamto *n., zaim.* *див.* **tamten.**
tamże там же, тáм-таки.
tan I, **-nu,** *m., poetyc.* *див.* **taniec.**
tan II, **-nu,** *m., chem.* *див.* **tanina.**
tancerka *ż.* танцюрúстка, танцівнúця.
tancerz, *lm.* **-rze,** *m.* танцюрúст, танцівнúк, -кá.
tancmistrz, *lm.* **-rze,** *m.* танцмéйстер, -ра *(заст.).*
tandeciarka *ż.* лахмíтниця.
tandeciarski: p r z e m y s ł ~ прóмисел лахмíтника.
tandeciarstwo *n.* профéсія лахмíтника.

tandeciarz, *lm.* **-rze**, *m.*, *pot.* 1) лахмітник; 2) *перен.* халтýрник.
tandem, **-mu**, *m.*, *tech.* тéндем.
tandeta *ż.*, *pot.* 1) погáний (недоброякісний) товáр, -ру, дрáнтя, халтýра; 2) *(базар)* барахóлка.
tandetnie *pot.* погáно, недоброякісно.
tandetnik, *lm.* **-cy**, *m.*, *pot.* *див.* **tandeciarz.**
tandetny *pot.* погáний, недоброякісний; **~na** r o b o t a погáна (недоброякісна) робóта, халтýра.
taneczniса *ż.* *див.* **tancerka.**
tanecznik, *lm.* **-cy**, *m.* *див.* **tancerz.**
taneczny танцювáльний; w i e c z ó r ~ танцювáльний вéчір, -чора; ◇ s z k o ł a **~na** шкóла тáнців.
tangent, **-tu**, *m.*, *mat.* тáнгенс.
Tanger, **-ru**, *m.* Танжéр, -ра.
tango *n.* тáнго.
tani дешéвий; p o **~niej** c e n i e по дешéвій ціні; ◇ *перен.* ~ d o w c i p банáльний жарт, -ту.
taniec, **-ńca**, *lm.* **-ńce**, *m.* тáнець, -нцю, танóк, -нкá; i ś ć w ~ іти́ (пусти́тися) в тáнець (в танóк); ◇ *мед.* ~ ś w. W i t a хворóба св. Вíтта; *присл.* i d o **tańca**, i d o r ó ż a ń c a мáйстер на всі рýки (на всячину).
tanieć, **-nieje**, **-niał** дешевíти; *(ставати більш дешевим)* дешéвшати.
tanina *ż.*, *chem.* танíн, -ну.
tanio дéшево.
taniość *ż.* дешевинá, дешеви́зна.
tanizna *ż.* *див.* **taniość.**
tank, **-ku**, *m.*, *wojs.* танк.
tankietka *ż.*, *wojs.* танкéтка.
tankista, **-ty**, *lm.* **-ści**, *m.*, *wojs.* танкíст.
tankowy тáнковий.
Tantal *mit.* Тантáл; m ę k i **~la** мýки Тантáла, тантáлові мýки.
tantal, **-lu**, *m.*, *chem.* тантáл, -лу.
tantalit, **-tu**, *m.*, *min.* танталíт, -ту.
tantalowy *chem.* тантáловий.
tantiema *ż.*, *fin.* тантьéма.
tańcować, **-cuję**, **-cujesz**, **-cował** *див.* **tańczyć.**
tańcujący танцювáльний; ~ w i e c z ó r (h e r b a t k a **~ca**) танцювáльний вéчір, -чора; танцюлька *(розм.)*.
tańczyć, **-czę**, **-czysz**, **-czył** 1) танцювáти, -цюю, -цюєш; 2) (koło kogo) *перен.* підслýжуватися, -жуюся, -жуєшся (до кóго і комý).
tapczan, **-nu**, *m.* тапчáн, -нá, тахтá; *(у казармі тощо)* нáри *(род.* нар), піл *(род.* пóлу).
tapeciarz, *lm.* **-rze**, *m.* *див.* **tapicer.**
taper, *lm.* **-rzy**, *m.* тапéр, -ра.
taperka *ż.* тапéрша.
tapeta *ż.* обóї, -їв; *(паперові)* шпалéри, -лéр.
tapetować, **-tuję**, **-tujesz**, **-tował** оббивáти мéблі; обклéювати обóями (шпалéрами). *Пор.* **tapeta.**
tapetowy обóйний; шпалéрний. *Пор.* **tapeta.**
tapicer, *lm.* **-rzy**, *m.* оббивáльник.
tapicernia *ż.*, *spec.* оббивáльна майстéрня.
tapicerski *spec.* оббивни́й, оббивáльний.
tapicerstwo *n.*, *spec.* профéсія оббивáльника.
tapioka *ż.*, *spec.* тапіóка.
tapir *m.*, *zool.* *(tapirus)* тапíр, -ра.
tara *ż.* тáра.
tarabanić, **-nię**, **-nisz**, **-nił** *pot.* тарабáнити.
taradajka *ż.*, *pot.* таратáйка.
tarakan *m.* *див.* **karaluch.**
taran, **-nu**, *m.* тарáн, -нá.
taranek, **-nka**, *m.* *(ручний таран)* дóвбня.
tarantas *m.* тарантáс.
tarantela *ż.* *(танок)* тарантéла.
tarantula *ż.*, *zool.* *(trochosa singoriensis)* тарáнтул.
tarań *ż.*, *icht.* тарáня.
tarapaty, **-tów**, *blp.* 1) клóпіт, -поту, турбóти, -бóт; тарапáта *(заст.)*; 2) неприéмне (скрутнé) станóвище; b y ć w **~tach** бýти

в неприємному (скрутному) становищі.
taras, -su, *m. див.* **terasa.**
tarasować, -suję, -sujesz, -sował барикадувати, -дую, -дуєш; *(двері, ворота — ще)* завалювати, -люю, -люєш.
tarasowy розташований уступами; wzgórza **~we** узгір'я, розташовані уступами.
taratatka *ż., pot. див.* **taradajka.**
tarcica *ż., bud.* дранка, тертиця.
tarcicowy *bud.* дранковий, тертичний.
tarcie *n.* 1) тертя; 2) *(льону тощо)* тіпання; //**~ się** *ixт.* нерест, -ту, викидання ікри.
tarcza *ż.* 1) диск, круг; **~** słoneczna сонячний диск; *зал.* **~** sygnałowa сигнальний диск; **~** szlifierska шліфувальний круг; 2) *(годинника)* циферблат; 3) *тех.* шайба; **~** hamulcowa гальмова шайба; 4) *військ. іст., тех.* щит, -та; **~** obrotowa обертовий щит; 5) *військ.* мішень, -ні; 6) *перен.* захист, -ту; *(підтримка)* опора.
tarczka *ż.* 1) щитик; 2) *анат. (tarsus)* хрящ повік; *мед.* zapalenie **~ki** *(tarsitis)* запалення хряща повік.
tarczkowy *anat. (tarsalis, tarseus)* хрящовий.
tarczowaty щитоподібний.
tarczownica *ż., bot.* лишайник.
tarczownik, *lm.* **-cy,** *m., hist.* щитоносець, -сця.
tarczowy 1) дисковий; piła **~wa** *див.* **tarczówka;** 2) щитовий; *пор.* **tarcza** 1, 4; 3) *анат.* щитовидний; gruczoł **~** *(glandula thyreoidea)* щитовидна залоза.
tarczówka *ż.* дискова пила.
tarczyca I *ż., anat. (glandula thyreoidea)* щитовидна залоза.
tarczyca II *ż., bot. (scutellaria)* шоломниця.
tarczycowy *anat.* щитовидний.
tarczyk *m., ent. (cassida)* щиток, -тка.
targ, -gu, *m.* 1) торг, -гу; zgodził się bez **~gu** погодився не торгуючись (без торгу); **~gi** publiczne публічні торги, -гів; 2) *(місце, де торгують)* базар, -ру; *(худобою — ще)* торговиця; iść na **~** іти на базар; **~** koński кінський базар, кінська торговиця; 3) *(прибуток з торгівлі)* виручка, виторг, -гу; **~** dzienny денна виручка, денний виторг; 4) *(лише в мн.)* ярмарок, -рку; **~gi** międzynarodowe міжнародний ярмарок; ◊ dobić (ubić, dotrzeć) **~gu** перебити руки.
targać, targnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) смикати, смикнути, шарпати, шарпнути; *підсил.* смиконути, шарпонути; *(прям.— ще)* сіпати, сіпнути; *підсил.* сіпонути; торгати *(лише недокон.)*; **~gnąć** kogo za rękaw смикнути (шарпнути) кого за рукав; **~gać** nerwy тріпати (шарпати) нерви; **~gnąć** za dzwonek w bramie смикнути (сіпнути) за дзвінок у воротах; **~gnąć** konia uzdeczką шарпнути (сіпнути) коня вуздечкою; 2) *(волосся)* скубти, -бу, -беш, скубати, скубнути; **~gać** brodę скубти бороду; ◊ **~gać** prawa зневажати закон, нехтувати закон (законом); rozpacz nim **~ga** його (аж) відчай (розпач) бере; **~gać** zdrowie підривати здоров'я; //**~ się** 1) *(лише недокон.)* кидатися *(на всі боки)*, борсатися; pies **~ga się** na łańcuchu собака кидається на ланцюгу; *(в бійці)* борсатися, борсуватися, -суюся, -суєшся; 2) *(лише докон.)* поважитися, заміритися; **~gnąć się** na czyją własność поважитися на чиє добро; **~gnąć się** na kogo заміритися *(вдарити кого)*; ◊ **~gać się** za czupryny таскати за волосся *(один одного)*;

~gnąć się na czyje życie зробити замах на кого; **~gnąć się** na własne życie зняти (підняти) на себе руки.
targanina *ż.* 1) шарпанина; 2) *(бійка)* склока.
targnąć *див.* **targać.**
targnięcie się *n.* (na kogo, na co) замах, -ху (на кого, на що).
targować, -guję, -gujesz, -gował (czym *i* co) торгувати, -гую, -гуєш (чим і що); ~ konia торгувати коня; ~ zbożem торгувати збіжжям; //~ **się** торгуватися.
targowe, -wego, *n.* оплата за місце на торзі.
targowica *ż.* торговиця, базар, -ру.
targowisko *n. див.* **targowica.**
targowy торговий, торговельний; ~ dzień день торгу, торговий день (*род.* дня); miasto **~we** торгове місто; ◇ cena **~wa** ринкова ціна; hala **~wa** критий ринок, -нку.
tarka I *ż.* 1) тертка, тертушка; 2) *тех.* рашпіль, -пеля.
tarka II *ż.* ягода терну.
tarkot *m. див.* **terkot.**
tarkotać *див.* **terkotać.**
tarkotka *ż.* торохтійка.
tarlatan, -nu, *m., tkac.* тарлатан, -ну.
tarlica *ż., roln.* тіпалка, терниця, терлиця.
tarlisko *n., icht. див.* **tarło I.**
tarło I *n., icht.* місце нересту (викидання ікри), терло.
tarło II *див.* **tarka** I.
tarmosić, -szę, -sisz, -sił термосити, -мошу, -мосиш, торсати, тормошити.
tarnik I *m.* терник, -ку, тернина.
tarnik II *m., tech.* рашпіль, -пеля.
tarnina *ż., bot.* терен, -рну.
tarninowy терновий, тереновий.
ternisko *n.* 1) терник, -ку, тернина; 2) поле, де ріс терен.
tarnka *ż., bot.* тернослив, терносливa.
tarń *ż., bot.* 1) терня, терни, -нів; 2) *див.* **tarnka.**
tarok *m., karć.* тарок.
tarować, -ruję, -rujesz, -rował *spec.* тарувати, -рую, -руєш.
tarpan *m., zool.* тарпан, -на.
tartaczny *див.* **tartakowy.**
tartak, -ku, *m.* лісопильня, тартак, -ка, лісопильний завод, -ду.
tartakowy лісопильний, тартаковий.
tartan, -nu, *m., tkac.* тартан, -ну.
tartar, -ru, *m., mit.* тартар, -ру, пекло.
tartas, -su, *m.* гуркіт, -коту.
tarty тертий; bułka **~ta** терта булка.
tartynka *ż.* тартинка, бутерброд.
taryfa *ż.* тариф, -фу; ~ frachtowa фрахтовий тариф; płacić podług **~fy** платити за тарифом; ~ ulgowa здешевлений тариф; ◇ ~ celna мито.
taryfikacja *ż., spec.* тарифікація.
taryfikator *m.* тарифний довідник.
taryfować, -fuję, -fujesz, -fował *spec.* тарифікувати, -кую, -куєш.
taryfowanie *n.* тарифікування.
taryfowy тарифний.
tarzać валяти; *(тісто)* викачувати, -чую, -чуєш; //~ **się** валятися, качатися; ~ z bólu качатися від болю; ◇ ~ w pościeli вилежуватися, -жуюся, -жуєшся.
tasak *m., wojs. hist.* тесак, -ка.
tasiemcowy 1) *зоол.* солітерний; 2) *перен.* довгий, нудний, скучний.
tasiemczarka *ż., tkac.* тасьмовичка.
tasiemczarstwo *n., tkac.* виробництво тасьми.
tasiemczarz, *lm.* **-rze,** *m., tkac.* тасьмовик, -ка.
tasiemiec, -mca, *lm.* **-mce,** *m.* 1) *зоол.* *(taenia)* солітер, -ра; 2) *перен. ірон.* довгий нудний твір (*род.* твору).
tasiemka *ż., zdr.* мала тасьма.
tasiemkarka *ż., tkac. див.* **tasiemczarka.**
tasiemkarstwo *n., tkac. див.* **tasiemczarstwo.**

tasiemkarz, *lm.* **-rze**, *m.*, *tkac.* *див.* **tasiemczarz.**
tasiemkowy тасьмовий.
tasiemnica *ż.* тасьмова машина.
Tasmania *ż.* Тасманія.
tasować, -suję, -sujesz, -sował тасувати, -сую, -суєш.
taster, -tra, *m.*, *leśn.* *див.* **fita.**
taszczyć, -czę, -czysz, -czył *posp.* тягати, таскати.
Taszkient, -tu, *m.* Ташкент.
taśma *ż.* 1) тасьма; *(для прикраси)* стрічка, стьожка; 2) *тех.*, *військ.*, *кін.* стрічка; *кін.* ~ filmowa кіностpічка; *тех.* ~ gąsienicowa гусенична стрічка; *ел.* ~ izolacyjna ізоляційна стрічка; *військ.* ~ karabinu maszynowego кулеметна стрічка; *тех.* ~ miernicza мірча (мірна) стрічка, рулетка; ◊ ~ fotograficzna фотоплівка.
taśmiany *див.* **taśmowy.**
taśmiarka *ż.*, *tkac.* *див.* **tasiemczarka.**
taśmiarski тасьмовий; wyroby **~kie** тасьмові вироби, -бів.
taśmiarstwo *n.*, *tkac.* *див.* **tasiemczarstwo.**
taśmiarz, *lm.* **-rze**, *m.*, *tkac.* *див.* **tasiemczarz.**
taśmowy 1) тасьмовий; стрічковий; 2) стрічковий. *Пор.* **taśma.**
taśmować, -muję, -mujesz, -mował 1) обшивати тасьмою; 2) *військ.* набивати кулеметні стрічки.
taśmowaty тасьмистий.
taśmowce, -ców, *zool.* *(cestodes)* стьожкові глисти, -тів.
taśmowiec, -wca, *m.*, *tech.* конвейєр, -ра, стрічковий транспортер, -ра.
taśmówka *ż.* 1) *спец.* рулетка; 2) *тех.* стрічкова пила.
tata, -ty, *lm.* **-ty**, *m.*, *pieszcz.* татко, тато.
Tatar, *lm.* **-rzy**, *m.* *див.* **Tatarzyn.**
tatarak *m.*, *bot.* *див.* **ajer.**
tatarczany гречаний; **~na** kasza гречана каша.
Tatarka *ż.* татарка.
tatarka *ż.* 1) гречка; 2) *бот.* *див.* **rdest.**
tatarnik *m.*, *bot.* *див.* **ajer.**
Tatarska Autonomiczna Socjalistyczna Republika Rad *ż.* Татарська Автономна Радянська Соціалістична Республіка.
tatarski татарський; *бот.* **~kie** ziele див. **ajer.**
tatarszczyzna *ż.* все, що татарське (мова, звичаї, культура тощо).
Tatarzyn, *lm.* **-rzy**, *m.* татарин.
tateczek, -czka, *lm.* **-czkowie**, *m.*, *pieszcz.* таточко.
tatek, -tka, *lm.* **-tkowie**, *m.*, *pieszcz.* татусь, -туся, татуньо, батенько.
taternictwo *(в Татрах)* альпінізм, -му.
taternik, *lm.* **-cy**, *m.* 1) *(в Татрах)* альпініст; 2) провідник по Татрах.
tatko, *lm.* **-kowie**, *m.*, *pieszcz.* *див.* **tata.**
tato, -ty, *lm.* **-towie**, *m.*, *pot.* батько; отець (*род.* отця) *(рідше)*.
tatra *ż.* висока гора.
Tatry, Tatr, *blp.*, *geo.* Татри, -рів.
tatrzański *geo.* татранський.
tatuaż, -żu, *m.* татуїровка.
tatunio, *lm.* **-niowie**, *m.*, *pieszcz.* *див.* **tatuś.**
tatuować, -tuuję, -tuujesz, -tuował татуювати, -тую, -туєш.
tatuowanie *n.* татуювання.
tatusieć, -sieję, -siejesz, -siał, -sieli *(про чоловіків)* ставати пристаркуватим (старенським).
tatuś, -sia, *lm.* **-siowie**, *m.* 1) *пестл.* татусь, -туся, татуньо, батенько; 2) *перен.* старушок, -шка, дідусь, -дуся.
Tauryda *ż.* Тавріда.
tautogram, -mu, *m.*, *lit.* тавтограма.
tautologia *ż.* тавтологія.
tautologiczny тавтологічний.
tawerna *ż.* таверна.
tawuła *ż.*, *bot.* *(spiraea)* таволга.
Tbilisi *nieodm.*, *n.* Тбілісі *(невідм.)*.
tchawica *ż.*, *anat.* *(trachea)* дихальне горло, трахея.

tchawicowy *anat. (trachealis)* трахеáльний, належний до трахéї.
tchawiczny *anat. див.* **tchawicowy.**
tchnąć, -nę, -niesz, -nął 1) (czym) *(лише недокон.)* дихати; ledwie **~nie** лéдве дихає; *перен.* ~ nienawiścią дихати ненáвистю; 2) *(лише докон.)* дихнýти; wiatr **~nął** ciepłym powiewem вітер дихнýв (дýнув) теплим пóдувом; 3) (со w kogo) *(докон. і недокон.)* вдихáти, вдихнýти; ~ w kogo odwagę вдихнýти в кóго відвáгу.
tchnienie *n.* 1) дихання, пóдих, -ху; do ostatniego **~nia** до остáннього пóдиху, до сáмої смéрті; 2) *перен.* пóдих, пóдув, -ву; ~ wiosny пóдих (пóдув) весни; ◊ wydać ostatnie ~ сконáти, востáннє на свíті зітхнýти.
tchórz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) *зоол.* тхір *(род.* тхорá); 2) *перен.* боягýз, страхополóх; ◊ *перен.* **~rzem** podszyty боягýзливий, полохливий; *перен.* mieć **~rza** боятися, лякáтися, трусйтися (трушýся, трýсишся).
tchórzliwie боягýзливо, бóязко, боязливо.
tchórzliwość *ż.* боягýзливість, -вості, боягýзтво, бóязкість, -кості, боязлйвість.
tchórzliwy боягýзливий, боязкий, боязлйвий.
tchórzostwo *n. див.* **tchórzliwość.**
tchórzowaty трóхи боягýзливий, трóхи боязкий, трóхи боязлйвий.
tchórzowski *див.* **tchórzliwy.**
tchórzyć, -rzę, -rzysz, -rzył боятися (боюся, боїшся,), лякáтися.
te, *lm., ż. -rzecz., zaim. див.* **ten.**
teatr, -ru, *m.* теáтр, -ру; ~ amatorski амáторський (любительський) теáтр; ~ zawodowy професіонáльний теáтр; *перен.* ~ działań wojennych теáтр (мíсце) воéнних дій.
teatralia, -liów, *blp.* все, що стосýється теáтру (рéчі, спрáви тóщо).
teatralnie театрáльно.
teatralność *ż.* театрáльність, -ності.
teatralny театрáльний; poza **~na** театрáльна пóза; sztuka **~na** театрáльна п'éса.
teatroman, *lm.* **-ni,** *m.* театрáл.
teatromania *ż.* прйстрасть до теáтру.
teatromanka *ż.* театрáлка.
teatrzyk, -ku, *rzadziej* **-ka,** *m., zdr.* невелйчкий теáтр, -ру.
techniczka *ż.* *(про жінку)* тéхнік.
technicznie технíчно.
techniczny технíчний; baza (podstawa) **~na** технíчна бáза; innowacje **~ne** технíчні нововвéдення (новозавéдення); kierownik ~ технíчний керівнйк, -кá, техкерівнйк; wyposażenie **~ne** технíчна оснáщеність, -ності.
technik, *lm.* **-cy,** *m.* тéхнік.
technika *ż.* тéхніка; ~ świetlna світлотéхніка.
technikum *nieodm., n.* тéхнікум, -му.
technizacja *ż.* технізáція.
technolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m.* технóлог.
technologia *ż.* технолóгія.
technologiczny технологíчний; instytut ~ технологíчний інститýт, -ту.
teczka *ż.* 1) портфéль; 2) *(для папépів)* пáпка.
tedy 1) óтже, отóж, такйм чйном; widzisz ~, że... óтже (отóж, такйм чйном) бáчиш, що ... 2) *див.* **wtedy.**
tegoczesny тогочáсний.
tegomiesięczny сьогомíсячний, в цьóму мíсяці.
tegoroczny сьогорíчний.
Teheran, -nu, *m.* Тегерáн.
teina *ż., chem.* теїн, -ну.
teista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., fil.* теїст.
teistka *ż., fil.* теїстка.
teistyczny *fil.* теїстйчний.
teizm, -mu, *m., fil.* теїзм, -му.

teka *ż.* 1) портфе́ль; *перен.* ~ m i n i s t r a портфе́ль міні́стра; 2) *(для паперів)* па́пка.
Tekla Те́кля, Фе́кла, Ве́кла.
tekst, -tu, *m.* текст, -ту.
tekstualny текстуа́льний.
tekstura *ż., geol.* тексту́ра.
tekstylia, -liów, *blp.* тексти́льні ви́роби, -бів.
tekstylny тексти́льний.
tektoniczny *geol.* тектоні́чний.
tektonika *ż., geol.* текто́ніка.
tektura *ż.* карто́н, -ну; ◊ ~ s m o ł o w c o w a толь, -лю.
tekturowy карто́нний, карто́новий.
tel. (telefon) *skr.* тел. (телефо́н).
telefon, -nu, *m.* телефо́н, -ну; ~ a u t o m a t y c z n y автомати́чний телефо́н, телефо́н-автома́т; ~ m i ę d z y m i a s t o w y міжміськи́й телефо́н; ~ p o d m i e j s k i примісьий (пригоро́дній) телефо́н; ~ p o l o w y польови́й телефо́н; p r z e z ~ телефо́ном, по телефо́ну.
telefonia *ż.* телефоні́я.
telefonicznie телефо́ном, по телефо́ну.
telefoniczny телефо́нний; c e n t r a l a (s t a c j a, ł ą c z n i c a) ~**na** телефо́нна ста́нція; k s i ą ż k a ~**na** телефо́нна кни́га.
telefonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* телефоні́ст.
telefonistka *ż.* телефоні́стка.
telefonogram, -mu, *m.* телефоногра́ма.
telefonować, -nuję, -nujesz, -nował телефонува́ти, -ну́ю, -ну́єш.
telefonowanie *n.* телефонува́ння.
telefotografia *ż.* телефотогра́фія.
telegraf, -fu, *m.* телегра́ф, -фу; ~ b e z d r u t u бездрото́вий телегра́ф, радіотелегра́ф.
telegrafia *ż.* телеграфі́я.
telegraficznie телегра́фом, по телегра́фу.
telegraficzny телегра́фний.
telegrafika *ż. див.* **telegrafia.**
telegrafista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* телеграфі́ст.
telegrafistka *ż.* телеграфі́стка.
telegrafować, -fuję, -fujesz, -fował телеграфува́ти, -фу́ю, -фу́єш.
telegram, -mu, *m.* телегра́ма.
telekomunikacja *ż.* телекомуніка́ція, телеспол́учення.
telekomunikacyjny телекомунікаці́йний.
telemechaniczny *tech.* телемехані́чний.
telemechanika *ż., tech.* телемеха́ніка.
telemetr, -ru, *m., geod.* телеме́тр, -ра, далекомі́р, -ра.
teleologia *ż., fil.* телеоло́гія.
teleologiczny *fil.* телеологі́чний.
telepatia *ż.* телепа́тія.
telepatyczny телепати́чний.
teleskop, -pu, *m., astr.* телеско́п.
teleskopia *ż., astr.* телескопі́я.
teleskopiczny телескопі́чний.
teleskopowy телеско́пний; s o c z e w k a ~**wa** телеско́пне скло.
teletechniczny телетехні́чний; p r z e m y s ł ~ телетехні́чна промисло́вість, -вості.
telewidz, *lm.* **-dzowie,** *m.* телегляда́ч, -ча́.
telewizja *ż.* телеба́чення, телеві́зія.
telewizor *m.* телеві́зор, -ра.
telewizyjny телевізі́йний; a u d y c j a ~**na** телевізі́йна переда́ча; o d b i o r n i k ~ *див.* **telewizor;** o ś r o d e k ~ телевізі́йний центр, -ра.
telur, -ru, *m., chem.* телу́р, -ру.
telurium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n., astr.* телу́рій.
telurowy *chem.* телу́ровий; k w a s ~ телу́рова кислота́.
teluryczny *astr., fiz.* телури́чний.
temat, -tu, *m.* 1) те́ма; 2) *грам.* осно́ва.
tematowy *див.* **tematyczny.**
tematyczny *gram. i in.* темати́чний.
tematyka *ż.* тема́тика.
temblak *m.* 1) *військ.* темля́к, -ка́; 2) *мед. (mitella)* коси́нкова пов'язка для підтри́мування ве́рхньої кінці́вки.
tembr, -ru, *m.* тембр, -ру.
temlak *m. див.* **temblak.**

tempera *ż., mal.* те́мпера.
temperament, -tu, *m.* темпера́мент, -ту.
temperatura *ż.* температу́ра; *фіз.* ~ krytyczna крити́чна температу́ра; ~ obniżona, podwyższona (podniesiona) зни́жена, підви́щена температу́ра; ~ pokojowa кімна́тна температу́ра; średnia wysokość **~ry** сере́дня температу́ра; *фіз.* ~ topienia температу́ра пла́влення; *фіз.* ~ wrzenia температу́ра кипі́ння; wysoka ~ висо́ка температу́ра; ◊ *мед.* mieć podwyższoną **~rę** температу́рити.
temperować I, **-ruję, -rujesz, -rował** (kogo, co) угамо́вувати, -вую, -вуєш, гамува́ти, -му́ю, -му́єш; ~ gniew угамо́вувати (гамува́ти) гнів; //**~się** угамо́вуватися, гамува́тися.
temperować II, **-ruję, -rujesz, -rował** *(олівець)* застру́гувати, -гую, -гуєш, заго́стрювати, -рюю, -рюєш.
temperówka *ż.* маши́нка для застру́гування (підстру́гування, заго́стрювання) олівців.
templariusz, *lm.* **-sze,** *m., hist.* тамплiє́р, -ра.
tempo *blm., n.* темп, -пу; w przyśpieszonym **~pie** в приско́реному те́мпі; wziąć ~ розви́нути те́мпи.
ten *m.* (*ż.* **ta,** *n.* **to,** *lm., m. -os.* **ci,** *ż. -rzecz.* **te),** *zaim.* 1) цей *(ж. р.* ця, *сер. р.* це, *мн.* ці); сей *(ж. р.* ся, *сер. р.* се, *мн.* сі) *(рідко — заст.); підсил.* оце́й; w ~ dzień в цей день; **tym** razem цим ра́зом, цьо́го ра́зу, на цей раз; 2) *(при вказуванні на віддалені предмети)* той *(ж. р.* та, та́я *(поез.); сер. р.* те, те́є *(поез.); мн.* ті, тії *(поез.)*; ~, który to powiedział той, яки́й (що) це сказа́в; ni z **tego** ni z owego ні з то́го, ні з сьо́го; ні сі́ло, ні впа́ло; ~ sam той са́мий; ◊ **tym** sposobem таки́м чи́ном.
tenakiel, -kla, *lm.* **-kle,** *m., druk.* тена́кль.
tenardyt, -tu, *m., min.* тенарди́т, -ту.
tendencja *ż.* тенде́нція.
tendencyjnie тенденці́йно.
tendencyjność *ż.* тенденці́йність, -ності.
tendencyjny тенденці́йний.
tender, -dra, *m., kol.* те́ндер, -дера.
tenderowy *kol.* те́ндерний; parowóz ~ те́ндерний парово́з.
tenderówka *ż., kol.* те́ндерний парово́з.
tenis *m., sport.* те́ніс; ~ stołowy насті́льний те́ніс, пінг-по́нг.
tenisista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., sport.* тенісист.
tenisistka *ż., sport.* тенісистка.
tenisowy *sport.* те́нісний; piłka **~wa** те́нісний м'яч, -ча́; plac ~ (boisko **~we**) те́нісний майда́нчик.
tenisówki, -wek, *blp. sport.* спорти́вні та́почки, -чок.
tenor I, *lm.* **-rzy,** *m., muz., teatr. (співак)* те́нор, -ра.
tenor II, **-ru,** *lm.* **-ry,** *m., muz. (голос)* те́нор, -ра.
tenorowy *muz.* теноро́вий.
tenorzysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., muz., teatr. див.* **tenor** I.
tenotomia *ż., med.* тенотомі́я.
tenuta *ż., hist.* дові́чна оре́нда королі́вських земе́ль.
tenutariusz, *lm.* **-sze,** *m., hist.* дові́чний оренда́тор королі́вських земе́ль.
tenże *m.* (*ż.* **taż,** *n.* **toż,** *lm. m.-os.* **ciż,** *ż. -rzecz.* **też)** *zaim., książ.* той са́мий *(ж. р.* та са́ма, *сер. р.* те са́ме, *мн.* ті са́мі).
teobromina *ż., farm.* теоброми́н, -ну.
teodolit, -tu, *m., geod.* теодолі́т, кутомі́р, -ра.
teodolitowy *geod.* теодолі́тний, кутомі́рний.
Teodor Фе́дір, -дора, Теодо́р.
Teodora Федо́ра, Теодо́ра.
Teodozja I *(ім'я)* Феодо́сія, Тодо́ска.
Teodozja II *ż., geog.* Феодо́сія.

Teodozjusz Феодо́сій, Тодо́сь.
Teodozy, -zego *див.* **Teodozjusz.**
Teofania Феофа́нія.
Teofil Феофі́л, Теофі́л.
Teofila Феофі́ла, Теофі́ла.
teogonia *ż., mit.* теого́нія.
teokracja *ż., polit.* теокра́тія.
teokratyczny *polit.* теократи́чний.
Teokryt Феокри́т.
teolog, *lm.* **-lodzy** *a.* **-logowie,** *m., rel.* тео́лог.
teologia *ż., rel.* теоло́гія.
teologiczny *rel.* теологі́чний.
teorban, -nu, *m., muz., hist.* то́рба́н.
teoremat, -tu, *m., mat., fil.* теоре́ма.
teoretycznie теорети́чно.
teoretyczność *ż.* теорети́чність, -ності.
teoretyczny теорети́чний.
teoretyk, *lm.* **-cy,** *m.* теоре́тик.
teoretyzować, -zuję, -zujesz, -zował теоретизува́ти, -зу́ю, -зу́єш.
teoretyzowanie *n.* теоретизува́ння.
teoria *ż.* тео́рія; ~ m a r k s i s t o w s k o-l e n i n o w s k a маркси́стсько-ле́нінська тео́рія; *філос.* ~ o d b i c i a тео́рія відобра́ження; *мат.* ~ p r a w d o p o d o b i e ń s t w a тео́рія імові́рності; *ек.* ~ w a r t o ś c i тео́рія ва́ртості; *фіз., мат.* ~ w z g l ę d n o ś c i тео́рія відно́сності.
teownik *m., spec. див.* **teówka.**
teowy; ż e l a z o **~we** *spec.* таврo̗ве залі́зо.
teozof, *lm.* **-fowie,** *m., rel.* теосо́ф.
teozofia *ż., rel.* теосо́фія.
teozoficzny *rel.* теософі́чний.
teówka *ż., spec.* 1) таврo̗ве залі́зо; 2) таврo̗ва ба́лка.
terać *przest.* 1) (co) марнотра́тити, -тра́чу, -тра́тиш, гайнува́ти, -ну́ю, -ну́єш, розтри́нькувати, -кую, -куєш; ~ m a j ą t e k марнотра́тити (гайнува́ти, розтри́нькувати) майно́; *(убрання тощо)* зно́шувати, -шую, -шуєш; *(здоров'я, сили)* висна́жувати, -жую, -жуєш; 2) (kim, czym) поневіря́ти (ким, чим); //**~się** поневіря́тися.
terakota I *ż.* терако́та.
terakota II *nieodm., przym. (про колір)* цегляни́й, цегли́стий.
terakotowy 1) терако́товий; 2) *(про колір)* цегляни́й, цегли́стий.
terapeuta, -ty, *lm.* **-ci,** *m., med.* терапе́вт.
terapeutyczny *med.* терапевти́чний.
terapeutyk, *lm.* **-cy,** *m., med. див.* **terapeuta.**
terapeutyka *ż., med.* терапе́втика.
terapia *ż., med.* терапі́я.
terarium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n.* тера́рій, тера́ріум.
terasa *ż.* тера́са.
teraz *przsł.* тепе́р; ◊ n a ~ на цей раз.
teraźniejszość *ż.* 1) тепе́рішність, -ності, тепе́рішнє, -нього, суча́сність; 2) тепе́рішність. *Пор.* **teraźniejszy.**
teraźniejszy 1) тепе́рішній, суча́сний; **~sze** p o k o l e n i e суча́сне (тепе́рішнє) поколі́ння; 2) *грам.* тепе́рішній; c z a s ~ тепе́рішній час, -су.
tercet, -tu, *m.* 1) *муз.* терце́т, -ту; 2) *поет.* терце́т, -та.
tercja *ż., muz. i in.* те́рція.
tercjan, *lm.* **-ni** *a.* **-nowie,** *m., szk.* пе́дель *(у школі).*
tercyna *ż., poetyc.* терци́на.
terefere! *wkrz., pot.* дурни́ця! нісені́тниця!
terem, -mu, *m.* те́рем.
teren, -nu, *m.* 1) місце́вість, -вості; ~ p a g ó r k o w a t y горба́ста місце́вість; ~ z a m i e s z k a ł y насе́лена місце́вість; *(точніше визначений)* терито́рія; ~ k o l e j o w y залізни́чна терито́рія; n a **~nie** m i a s t a на терито́рії мі́ста; *(військ. — звичайно)* райо́н, -ну; ~ o p e r a c y j n y райо́н операти́вних дій; 2) *(перен. — про сферу діяльності)* по́ле, ни́ва; p r a c o w a ł n a t y m **~nie** працюва́в на цьо́му по́лі (на цій ни́ві); ◊ *геол.* **~ny** n a f t o w e нафтоно́сні зе́млі, -ме́ль.
terenowy місце́вий; w ł a d z e **~we** місце́ві о́ргани, -нів; ◊ s a m o c h ó d ~ всюдихі́д, -хо́да.

terenoznawstwo *n.* топогра́фія.
terenówka *ż.* всюдихі́д, -хо́да.
Teresa Тере́за.
terier *m.* *(порода собак)* тер'є́р, -ра.
terkot, -tu, *m.* торохті́ння; цокоті́ння. *Пор.* **terkotać.**
terkotać, -koczę, -koczesz *(rzadziej* **-kocę, -kocesz), -kotał** торохті́ти, -хчу́, -хти́ш; *(перен. — ще)* цокоті́ти, -кочу́, -коти́ш.
terkotka *ż.* *див.* **tarkotka.**
terlica I *ż.* дерев'я́не сідло́.
terlica II *ż., roln.* тіпа́лка, те́рниця, те́рлиця.
termiczny *fiz., tech.* термі́чний.
termidor *m., hist.* терміцо́р, -ра.
termin I, **-nu,** *m.* 1) строк, -ку; те́рмін, -ну *(заст.)*; ~ dostawy строк доста́вки; ~ płatności строк платежу́; ~ prekluzyjny оста́нній строк; stawić się na ~ яви́тися в строк; ~ upływa (wygasa) строк кінча́ється; 2) *дорев.* час (строк, те́рмін) навча́ння ремесла́; 3) *юр.* ви́клик у суд; mam ~ na jutro на за́втра ма́ю ви́клик у суд, на за́втра ви́кликали мене́ в суд; ◊ oddać chłopca do ~**nu** (від)да́ти хло́пця вчи́тися ремесла́; wykonać przed ~**nem** ви́конати достроко́во.
termin II, **-nu,** *m., nauk.* те́рмін, -ну.
terminarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) календа́рний блокно́т; 2) календа́рна розпи́ска (календа́рний ро́зклад) заня́ть.
terminatka *ż., przest.* коро́ткий спи́сок, -ску.
terminator, *lm.* **-rzy,** *m., dorew.* у́чень-практика́нт у реміснику́.
terminatorka *ż., dorew.* учени́ця-практика́нтка у реміснику́.
terminologia *ż.* терміноло́гія.
terminologiczny термінологі́чний.
terminować, -nuję, -nujesz, -nował *dorew.* вчи́тися у ма́йстра ремесла́.
terminowość термі́но́вість, -вості.
terminowy 1) своєча́сний; ~**we** dostawy своєча́сні поста́вки, -вок; 2) *(невідкладний)* термі́новий.
termit I, **-ta,** *m., ent.* *(termes)* терміт, -та.
termit II, **-tu,** *m., chem., tech.* терміт, -ту.
termitowy термі́тний.
termobarometr, -ru, *m.* термобаро́метр, -ра.
termochemia *ż.* термохі́мія.
termochemiczny термохімі́чний.
termodynamiczny *fiz.* термодинамі́чний.
termodynamika *ż., fiz.* термодина́міка.
termoelektryczność *ż.* термоеле́ктрика.
termoelektryczny термоелектри́чний.
termofikacja *ż., tech.* теплофіка́ція.
termofizyka *ż.* термофі́зика.
termofor, -ru, *m., med.* термофо́р, -ра.
termograf, -fu, *m., meteor.* термо́граф.
termografia *ż., med.* термогра́фія.
termoizolacja *ż., tech.* термоізоля́ція.
termojądrowy термоя́дерний; broń ~**wa** термоя́дерна збро́я.
termomagnetyzm, -mu, *m., fiz.* термомагнети́зм, -му.
termometr, -ru, *m.* термо́метр, -ра.
termometryczny *fiz.* термометри́чний.
Termopile, -pil, *blp.* Фермопі́ли, -пі́л.
termoregulator *m., tech.* терморегуля́тор, -ра.
termos, -su, *m.* те́рмос.
termoskop, -pu, *m., tech.* термоско́п.
termostat, -tu, *m., tech.* термоста́т.
termostatyka *ż.* термоста́тика.
termosyfon, -nu, *m., tech.* термосифо́н.
termoterapia *ż., med.* термотерапі́я.
termy, term, *blp., hist.* те́рми *(род.* терм).
terpen, -nu, *m., chem.* терпе́н, -ну.

terpentyna *ż.* скипидáр, -ру; ~ francuska францýзький скипидáр.
terpentynowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m. bot.* *(pistacia)* фістáшкове дéрево, фістáшка, фістáшник.
terpentynowy скипидáрний.
terpeny, -nów, *blp., chem.* терпéн, -ну.
Terpsychora *mit.* Терпсихóра.
terrarium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n.* терáрій, терáріум.
terror, -ru, *m.* терóр, -ру.
terrorysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., polit.* терорúст.
terrorystyczny *polit.* 1) терористúчний; 2) *(що стосується терориста)* терорúстський.
terroryzm, -mu, *m., polit.* терорúзм, -му.
terroryzować, -zuję, -zujesz, -zował тероризувáти, -зýю, -зýєш.
terroryzowanie *n.* тероризувáння.
terytorialnie територіáльно.
terytorialny територіáльний.
terytorium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n.* теритóрія.
Tesalia *ż.* Фессáлія.
test, -tu, *m., psych.* тест, -ту.
testament, -tu, *m.* 1) заповíт, -ту; духівнúця *(заст.)*; 2) *рел.* завíт; Stary, Nowy **Testament** Стáрий, Нóвий завíт.
testamentalnie за заповíтом.
testamentalny *див.* **testamentowy.**
testamentariusz, *lm.* **-sze,** *m.* викóнавець (викóнувач) заповíту (духівнúці).
testamentarny *див.* **testamentowy.**
testamentator, *lm.* **-rzy,** *m.* заповідáч, -відачá.
testamentatorka *ż.* заповідáчка.
testamentowy заповідáльний.
testator, *lm.* **-rowie,** *m.* заповідáч, -відачá.
testatorka *ż.* заповідáчка.
testatorski заповідáльний.
testyfikacja *ż., praw.* дóказ за посерéдництвом свідків.
teściowa, -wej, *ż.* 1) *(мати жінки)* тéща; 2) *(мати чоловіка)* свекрýха.
teściowski 1) тéстів; 2) свéкрів. *Пор.* **teść.**
teść, *lm.* **-ciowie,** *m.* 1) *(батько жінки)* тéсть; 2) *(батько чоловіка)* свéкор, -кра.
tetanotoksyna *ż., med.* тетанотоксúн, -ну.
tetrachord, -du, *m., muz.* тетрахóрд.
tetraedr, -ru, *m., mat.* тетрáедр, -ра, чотиригрáнник.
tetraedryczny *mat.* чотиригрáнний.
tetragon, -nu, *m., mat.* тетрагóн, чотирикýтник.
tetralogia *ż., lit.* тетралóгія.
tetrametr, -ru, *m., poetyc.* тетрáметр, -ра.
tetrarcha, -chy, *lm.* **-chowie,** *m., hist.* тетрáрх.
tetrarchia *ż., hist.* тетрáрхія.
tetrastych, -chu, *m., poetyc.* чотиривíрш.
tetryczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli *pot.* 1) ставáти буркотлúвим; 2) ставáти диваком.
tetryczka *ż., pot.* 1) буркотýха; 2) дивáчка, чудáчка. *Пор.* **tetryk.**
tetryczny *pot.* 1) буркотлúвий; 2) дивáцький, чудáцький. *Пор.* **tetryk.**
tetryk, *lm.* **-cy,** *m., pot.* 1) буркотýн, -нá, буркýн, -нá; 2) *(дивний)* дивáк, -кá, чудáк.
Teuton, *lm.* **-ni** *a.* **-nowie,** *m., hist.* тевтóн.
Teutonka *ż., hist.* тевтóнка.
Teutończyk, *lm.* **-cy,** *m., hist. див.* **Teuton.**
teutoński *hist.* тевтóнський.
teza *ż.* тéза.
Tezeusz *mit.* Тезéй.
też так сáмо, теж, тáкож.
tęchnąć, tęchnie, tęchł протухáти, затухáти; тýхнути *(розм.)*.
tęchnieć, -nieje, -niał *див.* **tęchnąć.**
tęcza *ż.* рáйдуга, весéлка; ◊ *перен.* patrzeć w kogo jak w ~**czę** дивúтися на кóгось з захóпленням.
tęczany *див.* **tęczowy.**
tęczować, -czuję, -czujesz, -czował *poet.* вилúскувати (мінúтися,

гра́ти) ко́льорами ра́йдуги (весе́лки).
tęczowo як ра́йдуга (весе́лка).
tęczowy 1) ра́йдужний, весе́лковий; 2) *перен.* роже́вий; **~we** n a d z i e j e роже́ві наді́ї, -ді́й.
tęczówka *ż., anat. (iris)* ра́йдужна оболо́нка.
tędy туди́; тудо́ю *(рідше)*.
tęgi 1) си́льний, міцни́й; кріпки́й *(рідше)*; **~ga** ł o d y g a міцне́ (тверде́) стебло́; ~ m r ó z си́льний (лю́тий, цупки́й) моро́з, -зу; ~ p o l i c z e k міцни́й (здоро́вий) ля́пас; ~ s e n міцни́й (кріпки́й) сон (*род.* сну); 2) *(про будову тіла)* дебе́лий, по́вний; **~ga** k o b i e t a дебе́ла (по́вна) жі́нка; ◊ *перен.* **~ga** g ł o w a зді́бна голова́; *перен.* ~ u m y s ł визначни́й ро́зум, -му.
tęgo си́льно, мі́цно; кріпко. *Пор.* **tęgi.**
tęgosz, *lm.* **-sze,** *m., bot. (phormium)* новозела́ндський льон, -ну.
tęgość *ż.* 1) си́ла, міць (*род.* мо́ці), мі́цність, -ності; 2) дебе́лість, -лості, повнота́. *Пор.* **tęgi.**
tępak, *lm.* **-ki,** *m., pot.* тупи́ця, туполо́вий, -вого, тупа́к, -ка́.
tępawy тупува́тий, тупе́нький; ◊ *мед.* o d g ł o s ~ приту́плений (тупи́й, оглу́шений) звук, -ку.
tępiciel, *lm.* **-le,** *m.* вини́щувач, зни́щувач.
tępicielka *ż. (про жінку)* вини́щувач, зни́щувач.
tępić I, **-pię, -pisz, -pił** вини́щувати, -щую, -щуєш, зни́щувати, вигу́блювати, -люю, -люєш.
tępić II, **-pię, -pisz, -pił** *(ніж та ін.)* тупи́ти, -плю́, -пиш, приту́плювати, -люю, -люєш; //**~ się** тупи́тися, приту́плюватися.
tępieć, -pieje, -piał тупі́ти; b r z y t w a **~pieje** бри́тва тупі́є (ту́питься); *перен.* s ł u c h **~pieje** слух тупі́є; *перен.* u m y s ł **~pieje** ро́зум тупі́є.
tępo ту́по; ~ z a t e m p e r o w a n y o ł ó w e k ту́по застру́ганий олі́ве́ць, -вця́; ◊ *перен.* n a u k a m u ~ i d z i e учі́ння (нау́ка) йому́ ва́жко дає́ться.
tępogłowy тупоголо́вий, тупоу́мний.
tęponosy тупоно́сий.
tępość *ż.* ту́пість, -пості.
tępota *ż.* тупоу́мство.
tępozęby тупозу́бий, з тупи́ми зуба́ми.
tępy тупи́й; *перен.* **~pa** g ł o w a тупа́ голова́, тупи́ця; *мат.* ~ k ą t тупи́й кут, -та́; ~ n ó ż тупи́й ніж (*род.* ножа́); *перен.* ~ s ł u c h тупи́й (слаби́й) слух, -ху; ◊ **~b ó l** глухи́й (приглу́шений) біль (*род.* бо́лю); ~ u m y s ł тупоу́мство.
tęskliwie *див.* **tęskno.**
tęskliwość *ż. див.* **tęskność.**
tęskliwy *див.* **tęskny.**
tęsknica *ż. див.* **tęsknota.**
tęsknić, -nię, -nisz, -nił (za kim, za czym) тужи́ти, -жу́, -жиш (за ким, за чим, *рідко* по ко́му, по чо́му), нудьгува́ти, -гу́ю, -гу́єш, ну́дитися (ну́джу́ся, нуди́шся).
tęsknie *див.* **tęskno.**
tęskno ту́жно, тужли́во; то́скно. *Пор.* **tęskny.**
tęskność *ż.* ту́жність, -ності, тужли́вість, -вості; то́скність, -ності. *Пор.* **tęskny.**
tęsknota *ż.* ту́га; ~ d o k r a j u ту́га за ба́тьківщи́ною; ~ o g a r n i a k o g o ту́га огорта́є (обгорта́є, поніма́є, бере́) кого́.
tęskny ту́жний, тужли́вий; *(поез.— ще)* то́скний.
tętent, -tu, *m. (коней)* ту́піт, -поту; ~ s i ę r o z l e g a розляга́ється ту́піт.
tętniak *m., med. див.* **anewryzm.**
tętnica *ż., anat.* арте́рія; ◊ ~ g ł ó w n a ао́рта.
tętnicowy *anat.* артеріа́льний.
tętnić, -ni, -nił 1) *(про віз)* гуркоті́ти, -коти́ть, гуркота́ти, -ко́че, торохті́ти, -хти́ть; 2) *(про дзвін)* дзвони́ти, -нить; 3) *(про звук удару)* грю́кати; 4) *(про відгомін топоту)* стугоні́ти; **~ni** z i e m i a стугони́ть земля́; 5) *фізіол.*

пульсувáти, -сýє, битися (б'ється); k r e w ~ni w żyłach кров б'ється (пульсýє) в жилах (у вéнах); ◊ *перен.* życie ~ni кипить життя.
tętno *n.* пульс, -су.
tętnorys, -su, *m., med.* 1) *(sphygmograma)* сфігмограма, пульсова крива; 2) *(sphygmographium)* сфігмóграф, прилад для графічного зобрáження пýльсу.
tężcowy *med. (tetanicus)* тетанічний, правцéвий.
tężec, -żca, *lm.* **-żce,** *m., med. (tetanus)* тéтанус, стовбняк, -кá, правéць, -вця; ◊ ~ ogólny mięśni *(spasmus tonicus)* тонічна тривáла сýдорога (спáзма).
tężeć, -żeje, -żał 1) твердíти, твéрднути, тужáвіти; ziemia ~żeje земля твéрдне; *(про рідину)* гýснути; wapno ~żeje вапнó гýсне; *(про тіло)* костеніти; ciało zmarłego ~żeje тíло помéрлого (небіжчика) костеніє; 2) *(набирати сили)* дýжчати, кріпшати, ставáти дýжчим; mróz ~żeje морóз дýжчає (кріпшає).
tężnia *ż., spec.* градирня.
tężnik *m., bud.* рóзпірка.
tężyć, -żę, -żysz, -żył *przest.* 1) напрýжувати, -жую, -жуєш; ~ wzrok напрýжувати зір; 2) *(рідину)* згущáти; ~ sól w tężni згущáти сіль у градирні.
tężyzna *ż.* снагá.
tfe! *wkrz. див.* **tfu!**
tfu! *wkrz.* тьху!
tfy! *wkrz. див.* **tfu!**
tiara *ż. kośc.* тіáра.
tik, -ku, *m., med.* тик, -ку.
tik-tak *(про цокання годинника)* цок-цóк.
tilanina *ż., chem.* тиланин, -ну.
tilbury *nieodm., przest.* тильбюрí *(невідм.)*.
tiul, -lu, *m., tkac.* тюль, -лю.
tiulowy *tkac.* тюльовий.
tj. (to jest) *skr.* тóбто; сéбто, цéбто *(рідше)*.
tkacki ткáцький; wyroby ~kie ткáцькі вироби, -бів.
tkacko-przędzalniczy ткацькопрядильний.
tkactwo *n.* ткáцтво; ~ bawełniane бавóвняне ткáцтво.
tkacz, *lm.* **-cze,** *m.* ткач, -чá.
tkaczka *ż.* ткáля.
tkaczowa, -wej, *ż. (жінка ткача)* ткачиха.
tkać I ткáти (тчу, тчеш); ◊ ~ koronki плести мерéжива; *перен.* ~ płótno pajęcze займáтися некорисною робóтою.
tkać II сýнути, тикати.
tkalnia *ż.* ткáцька фáбрика, ткáльня.
tkanie *n.* ткання.
tkanina *ż.* тканина; ~ wełniana шерстянá (вóвняна) тканина.
tkanka *ż., anat. (tela)* тканина; *мед.* przeszczepianie ~nek *(transplantatio)* трансплантáція (пересáджування) тканин.
tkankowaty *anat.* тканиноподібний.
tkankowy *anat.* тканинний.
tkany ткáний.
tkarka *ż.* ткáцький верстáт.
tkliwie чутливо, чýло.
tkliwość *ż.* чутливість, -вості, чýлість, -лості.
tkliwy чутливий, чýлий.
tknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **tykać** III.
tknięcie *n.* 1) дóторк, -ку; ~ wiatru дóторк вітру; 2) *перен.* пóштовх, -ху.
tknięty 1) пройнятий; ~ miłością, miłosierdziem, współczuciem пройнятий любóв'ю, милосéрдям, співчуттям; 2) *(паралічем)* розбитий.
tkwić, -wi, -wił *(про щось, що застрягло глибоко)* знахóдитися, -диться, бýти; kula ~wi jeszcze w ranie кýля знахóдиться (є) ще в рáні; tu ~wiła główna przyczyna в цьóму булá головнá (основнá) причина; *(про щось, що, застрягши, виступає назовні)* стирчáти, -чить; gwóźdź ~wi w ścia-

nie цвях стирчить в стіні; ◊ ~ w pamięci врізатися (запасти) в пам'ять.

tleć, tleje, tlał тліти; *(перен. — ще)* жевріти; drzewo **tleje** дрова тліють; *перен.* w jego sercu **tlała** jeszcze iskierka miłości в його серці жевріла ще іскорка любові.

tlen, -nu, *m., chem.* кисень, -сню.

tlenek, -nku, *m., chem.* окис, -су; ◊ ~ węgla вуглекислий газ, -зу; ~ gliny глинозем, -му.

tlenowy *chem.* кисневий.

tlić się, tli, tlił *див.* **tleć.**

tło *n.* 1) фон, -ну, тло; ~ historyczne історичний фон, історичне тло; na białym **tle** на білому фоні (тлі); na **tle** wydarzeń на фоні (на тлі) подій; 2) *перен.* грунт, -ту; choroba na **tle** dziedzicznym хвороба на грунті спадковості; ◊ komplikacje na **tle** grypy ускладнення внаслідок грипу.

tłoczarka *ż., druk.* відбивна машина, відбивний станок, -нка.

tłoczarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) *спец.* пресувальник; 2) *друк.* відбивальник.

tłoczący *tech.* нагнітальний; pompa ~**ca** нагнітальний насос.

tłoczek, -czka, *m., zdr., tech.* невеличкий поршень, -шня.

tłocznia *ż.* 1) *тех.* прес. -су; ~ hydrauliczna гідравлічний прес; 2) *друк.* друкарський верстат; 3) *спец.* валяльня.

tłocznie: było ~ був великий натовп, була велика тіснота.

tłocznik I, *lm.* **-cy,** *m. див.* **tłoczarz.**

tłocznik II, *lm.* **-ki,** *m., spec.* шприц.

tłoczno *див.* **tłocznie.**

tłoczny *tech. див.* **tłokowy.**

tłoczyć, -czę, -czysz, -czył 1) давити, -влю, -виш, тиснути; *(ногами)* топтати, -пчу, -пчеш; 2) *(соки з фруктів і т. п.)* видавлювати, -люю, -люєш, вискати; 3) *(у що)* напихати; 4) *друк.* відбивати, тискати, тиснути; //~ **się** тиснутися; *(про юрбу — ще)* товпитися, -питься;• lud ~**czy się** w drzwi народ товпиться перед дверима (дверми); różne myśli ~**czą się** do głowy різні думки тиснуться до голови.

tłok I, **-ku,** *m.* тиск, -ку, тіснота, тіснява, натовп, -пу.

tłok II, **-ka,** *m., tech.* поршень, -шня; *спец.* валяльний товкач, -ча.

tłoka *ż., przest. (робота не за плату, а за угощення)* толока.

tłokarnia *ż.* 1) валяльня; 2) *(для вина)* точило.

tłokarz, *lm.* **-rze,** *m. див.* **tłoczarz** 1.

tłokno *n.* толокно.

tłokowy *tech.* поршневий; maszyna ~**wa** поршнева машина; czop ~ поршневий палець, -льця.

tłomoczek, -czka, *m., zdr. див.* **tłumoczek.**

tłomok *m. див.* **tłumok.**

tłuc, tłukę, tłuczesz, tłukł 1) товкти, -вчу, -вчеш; ~ w stępie товкти в ступі; 2) *(скляні і т. п. предмети)* бити (б'ю, б'єш), трощити (трощу, трощиш); 3) *(у двері, шиби тощо)* стукати, грюкати, калатати; 4) (kogo) *перен. розм.* товкти, лупцювати, -цюю, -цюєш, лупити, -плю, -пиш, дубасити, -башу, -басиш, мотлошити, чухрати, духопелити, гатити (гачу, гатиш); //~ **się** 1) товктися; ~ jak Marek po piekle товктися, як Марко по пеклу; 2) битися, трощитися; 3) (z kim) товктися, битися; ◊ serce ~**cze się** серце стукоче (скаче, калатає).

tłucz *ż.* місиво.

tłucza *ż. див.* **tłucz.**

tłuczarka 1) *тех.* дробарка, дробилка; 2) дробильний цех, -ху.

tłuczek, -czka, *m.* товкачик.

tłuczeń, -cznia, *m.* щебінь, -беню, щебінка.

tłuczka *ż. див.* **tłuczarka.**

tłuczkarnia *ż. див.* **tłuczarka.**
tłuczkarski дробильний, роздрібнювальний.
tłuczkarz, *lm.* **-rze,** *m.* дробильник, роздрібнювач.
tłuczony тóвчений; pieprz ~ тóвчений пéрець, -рцю; ◊ rana **~na** забúте місце, ушúб, -бу.
tłuk *m.* товкáч, -чá.
tłuka *ż.* 1) стýпа; 2) *заст. див.* **tłoka.**
tłum, -mu, *m.* юрбá, юрмá, нáтовп, -пу; ~ ludzi юрбá нарóду (людéй), нáтовп.
tłumacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) перекладáч, -чá; 2) тлумáч, -чá; відгáдувач. *Пор.* **tłumaczyć.**
tłumaczenie *n.* 1) перéклад, -ду; 2) тлумáчення, поя́снювання; відгáдування; *пор.* **tłumaczyć** 1, 2; //~ **się** виправдування себé.
tłumaczka *ż.* 1) перекладáчка; 2) тлумáчка; відгáдувачка. *Пор.* **tłumaczyć.**
tłumaczyć, -czę, -czysz, -czył 1) перекладáти; ~ z języka rosyjskiego перекладáти з російської мóви; 2) *(роз'ясняти зміст, значення, розуміння)* тлумáчити, поясня́ти, поя́снювати, -нюю, -нюєш; ~ według swego widzimisię тлумáчити (поя́снювати) по своїй вподóбі; *(сни)* відгáдувати, -дую, -дуєш; //~ **się** 1) перекладáтися; 2) тлумáчитися, поясня́тися, поя́снюватися; відгáдуватися; 3) *(вчинки тощо)* виправдуватися, -дуюся, -дуєшся.
tłumek, -mku, *m., zdr. див.* **tłum.**
tłumiciel, *lm.* **-le,** *m.* затúскувач; ~ krytyki затúскувач крúтики.
tłumić, -mię, -misz, -mił 1) придýшувати, -шую, -шуєш; ~ ogień popiołem придýшувати вогóнь пóпелом; *(пожежу)* гасúти (гашý, гáсиш); *(звук, стогін)* глушúти, -шý, -шиш; 2) *(перен. — почуття)* заглушáти, заглýшувати, -шую, -шуєш; *(гнів)* гамувáти, -мýю, -мýєш, вгамóвувати, -вую, -вуєш, побóрювати, стрúмувати, -мую, -муєш; 3) *(сльози)* стрúмувати; 4) *(повстання)* придýшувати; 5) *(критику)* затискáти, затúскувати, -кую, -куєш; //~ **się** 1) тóвпитися, -плюся, -пишся; 2) *розм.* товктúся, -вчýся, -вчéшся.
tłumik I, **-ku,** *m., zdr. див.* **tłum.**
tłumik II, **-ka,** *m.* 1) *тех.* глушúтель; 2) *муз.* сурдúнка; grać z **~kiem** грáти під сурдúнку.
tłumnie юрбóю, нáтовпом; przyszli ~ прийшлú юрбóю.
tłumno *див.* **tłumnie.**
tłumny мáсовий, багатолю́дний; ~ zjazd мáсовий з'ї́зд, -ду.
tłumoczek, -czka, *m., zdr.* клýночок, -чка.
tłumok *m.* клýнок, -нка.
tłusto жúрно; мáсно; ~ jadać жúрно (мáсно) ї́сти. *Пор.* **tłusty** 1.
tłustosz *m., bot. (pinquicula)* товстя́нка.
tłustość *ż.* 1) жúрність, -ності; глáдкість, -кості, опáсистість, -тості; мáсність. *Пор.* **tłusty** 1.
tłusty 1) жúрний; *(вгодований — ще)* гладкúй, опáсистий; *(насичений жиром — ще)* маснúй; *(про землю — ще)* тýчний; *друк.* ~ druk жúрний шрифт, -ту; **~te** mięso жúрне м'я́со; **~ta** plama жúрна (маснá) пля́ма; ~ węgiel жúрне вýгілля; 2) *(перен. — непристойний)* маснúй, сáльний; ~ dowcip маснúй (сáльний) дóтеп, -пу.
tłuszcz, -czu, *lm.* **-cze,** *m.* жир, -ру.
tłuszcza *ż., książ.* 1) нáбрід, -роду, пóтолоч, -чі; 2) *заст. див.* **tłum.**
tłuszczak *m., med. (lipoma)* ліпóма, жировúк, -кá, жировúй óпух, -ху.
tłuszczakowy: guz ~ жировúй óпух, -ху.
tłuszczowy жировúй; ◊ *анат.* gruczoł ~ сáльна зáлоза.

tłuszczyca *ż., med. (lipaemia)* ліпемія, збільшення кількости жиру в крові.
tłuścić, tłuszczę, tłuścisz, tłuścił 1) мастити (мазати) жиром (маслом); 2) бруднити (плямити, ялозити) жиром.
tłuścieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli жиріти, гладнути, гладшати.
tłuścioch, *lm.* **-chowie,** *m., pot.* товстун, -на.
tłuściocha *ż., pot.* товстуха, товстуля, гладуха.
tłuścioszek, -szka, *lm.* **-szkowie,** *m., pieszcz. pot.* товстунчик.
tłuścioszka *ż., pieszcz. pot.* товстушка.
tłuściuchno *pieszcz. див.* **tłuściutko.**
tłuściuchny *pieszcz. див.* **tłuściutki.**
tłuściuteńki *pieszcz.* жирненький; гладенький. *Пор.* **tłusty.**
tłuściutki *pieszcz.* жирненький; гладенький. *Пор.* **tłusty.**
TMJP (Towarzystwo Miłośników Języka Polskiego) *skr.* Товариство любителів польської мови.
to 1) *спол.* то; ~ płacze, ~ śmieje się то плаче, то сміється; ~ tak, ~ owak то сяк, то так; ~ ten, ~ ów то цей, то той; 2) *част.* то, це; gdzie ~ on teraz? де-то він тепер? kogoż ~ ja widzę! кого ж це я бачу! jak ~ tak? як це так? 3) *займ. див.* **ten.**
toaleta *ż.* туалет, -ту.
toaletowy туалетний.
toast, -tu, *m.* тост, -ту; wznosić ~ проголошувати тост.
toastować, -tuję, -tujesz, -tował проголошувати тост.
tobołek, -łka, *m., zdr.* клуночок, -чка.
tobołka *ż. див.* **tobół.**
tobół, -bołu, *m.* пака, тюк, -ка.
toczak *m., tech.* точило.
toczek, -czka, *m.* круглий капелюшок, -шка.
toczenie *n., spec.* обточка; *(недокон. — ще)* обточування; ~ kształtowe фасонна обточка.
toczeń, -cznia, *lm.* **-cznie,** *m., med. (lupus)* вовк, вовчак, -ка, вовчий лишай, -шаю.
toczki, -ków, *blp., sport.* ролики, -ків.
tocznia *ż., spec.* обточувана поверхня.
tocznik, *lm.* **-cy,** *m. див.* **tokarz.**
toczony 1) точений; wyroby ~ne точені вироби, -бів; 2) *перен.* виточений; 3) *(на точилі)* нагострений, вигострений.
toczownia *ż., spec.* точильня.
toczownik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* шліфувальник.
toczyć I, **-czę, -czysz, -czył** 1) точити, -чу, -чиш; *(на точилі — ще)* гострити, -рю, -риш; ~ figurki точити фігурки; ~ nóż, brzytwę точити (гострити) ніж, бритву; robak ~czy drzewo черв точить дерево; 2) *(перен. — про горе тощо)* гризти, -зе; ból ~czy serce біль гризе серце; //~ **się** точитися.
toczyć II, **-czę, -czysz, -czył** *(рідину)* точити, -чу, -чиш, цідити, -джу, -диш; ~ wino z beczki точити (цідити) вино з бочки; ◊ ~ łzy проливати (лити) сльози; //~ **się** точитися, цідитися.
toczyć III, **-czę, -czysz, -czył** котити (кочу, котиш); ~ kamień z góry котити з гори камінь; rzeka ~czy fale ріка котить хвилі; //~ **się** котитися; ◊ *присл.* fortuna kołem się ~czy щастя мінливе.
toczyć IV, **-czę, -czysz, -czył** *(боротьбу тощо)* вести (веду, ведеш); //~ **się** вестися; ~**czyły się** rozmowy велися розмови.
toczydło *n., tech.* точило.
toczydłowy точильний, гострильний.
toć адже ж.
toga *ż., hist.* тога.
toina *ż., bot. див.* **toja.**
toja *ż., bot. (apocynum)* кендир, -рю.
tojad, -du, *m., bot. (aconitum)* аконіт, -ту, тоя.

tojeść *ż., bot. (lysimachia)* вербозілля.
tok I, **-ku,** *m.* перебіг, -гу, хід (*род.* ходу); ~ myśli хід думок; ~ spraw хід (перебіг) справ; w pełnym ~**ku** в повному русі (ході); ~ zdarzeń хід (перебіг) подій; ◊ w ~**ku** rozmowy під час розмови.
tok II, **-ku,** *m.* тік (*род.* току).
tokaj, -ja *a.* **-ju,** *m.* токайське вино, токай, -каю, токайське, -кого.
tokajski токайський.
tokarczyk, *lm.* **-ki,** *m.* 1) токаренко; 2) учень токаря.
tokarka *ż.* токарний (токарський) верстат.
tokarnia *ż.* токарня.
tokarski токарний, токарський; ~**ka** robota токарна (токарська) робота; warsztat ~ токарний (токарський) верстат.
tokarstwo *n.* токарство.
tokarz, *lm.* **-rze,** *m.* токар, -ря.
tokarzowa, -wej, *ż.* дружина токаря, токариха.
tokata *ż., muz.* токката.
Tokio *nieodm., n.,* Токіо *(невідм.).*
tokologia *ż., med.* токологія.
tokować, -kuje, -kował *myśl.* токувати, -кує, кльочити.
tokowisko *n., myśl.* токовище.
toksyczność *ż., med.* токсичність, -ності.
toksyczny *med.* токсичний.
toksykolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m.* токсиколог.
toksykologia *ż.* токсикологія.
toksykologiczny токсикологічний.
toksyna *ż., med.* токсин, -ну.
tolerancja *ż.* толерантність, -ності. терпимість, -мості.
tolerancki *див.* **tolerancyjny.**
tolerancyjnie толерантно, терпимо.
tolerancyjny толерантний, терпимий.
tolerant, *lm.* **-nci,** *m.* толерантна людина.
tolerantka *ż.* толерантна жінка.
tolerować, -ruję, -rujesz, -rował (kogo, co) ставитись толерантно (до кого, до чого), потурати (кому, чому); ~ czyje przekonania ставитись толерантно до чиїх переконань; ◊ nie mogę więcej ~ tego не можу довше терпіти (зносити) цього.
tolidyna *ż., chem.* толідин, -ну.
toluol, -lu, *m., chem.* толуол, -лу.
tołub, -bu, *m. przest.* кожух.
tom, -mu, *m.* том.
tomahawk *m.* томагавк.
tomaszyna *ż., hut., roln.* томасшлак, -ку.
Tomasz Хома.
tombak, -ku, *m., hut.* томпак, -ку, латунь, -ні.
tombakowy *hut.* томпаковий, латунний.
tomik, -ku, *m.* томик.
tomiłek, -łka, *m., bot. (heliotropium)* геліотроп.
tomisko *n., zgr.* томище.
tomowy: dzieło ~**we** однотомний твір (*род.* твору), однотомник.
ton, -nu, *m., fiz., muz. i in.* тон, -ну; *перен.* dobry ~ добрий тон *(заст); перен.* nadawać ~ задавати тон; ~ niski низький тон; *мал.* obraz w pogodnym ~**nie** малюнок в спокійних тонах; ~ rozkazujący владний тон; *перен.* spuścić z ~**nu** знизити тон.
tona *ż.* тонна.
tonacja *ż., muz.* тональність, -ності; ~ durowa мажорна тональність; ~ molowa мінорна тональність.
tonacyjny *muz.* тональний.
tonaż, -żu, *m., mor.* тоннаж, -жу.
tonąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli тонути, -ну, -неш, потопати; *перен.* потопати, утопати; *прик.* ~**nący** brzytwy się chwyta хто потопає, той і за соломинку (за ніж, за бритву) хапається; *перен.* ~ w rozkoszach потопати (купатися) в розкошах; ◊ ~ w długach погрузати в боргах; ~ we łzach заливатися сльозами.
toniczny *muz. i in.* тонічний.
tonięcie *n.* потопання.

tonifikator, *lm.* **-rzy,** *m., rad.* тонмейстер, -ра.
tonika *ż., muz.* тóніка.
tonka *ż., bot. (anthoxanthum)* пахýча травá.
tonować, -nuję, -nujesz, -nował *mal., fot.* давáти відтíнок, відтіняти.
tonsura *ż., kośc.* тонзýра.
toń *ż.* 1) глибинá, глиб, -бу, глибíнь, -ні, глибочíнь; *перен.* w **~niach** d u s z y в глибині душí; 2) *риб.* тóня; ◊ **~nie** m ó r z пучúна морськá.
topaz, -zu, *m., min.* топáз, -зу.
topazowy *min.* топáзовий.
topiarnia *ż.* топúльня вóску.
topiciel, *lm.* **-le,** *m., spec.* 1) *(воску, жиру)* топúльник; 2) *(металу)* плавúльник.
topiczny *med. i in.* топíчний.
topić I, **-pię, -pisz, -pił** топúти, -плю, -пиш; *перен. розм.* **~** g o b a k a заливáти (топúти) гóре; ◊ **~** w k i m w z r o k втýплювати пóгляд (óчі) в кóго; //**~ się** топúтися.
topić II, **-pię, -pisz, -pił** 1) *(жири, віск тощо)* топúти, -плю, -пиш; 2) *(метали)* плáвити, -влю, -виш; 3) *(перен. — майно)* розтрáчувати, -чую, -чуєш, розтрúнькувати, -кую, -куєш, марнувáти, -нýю, -нýєш; //**~ się** 1) топúтися; 2) плáвитися; 3) *перен.* тáнути.
topiel *ż.* 1) глибинá, глибíнь, -ні; *(морська — ще)* пучúна; 2) *(коловорот в глибоких місцях ріки)* вир, -ру; ◊ u j ś ć **~li** уникнути утóплення (потóплення).
topielczy якúй (що) стосýється утóпленика.
topielec, -lca, *lm.* **-lcy,** *m.* 1) утóпленик; 2) *міф.* водянúк, -кá.
topielica *ż.* 1) утóплениця, утóплена; 2) *міф.* русáлка.
topielisko *n.* 1) трясовинá; 2) *див.* **topiel.**
topielisty пóвний глибóких місць (вúрів).
topielnia *ż., hut.* плавúльня.
topienie I *n.* тóплення.
topienie II *n.* 1) тóплення; 2) плáвлення, плáвка. *Пор.* **topić** II, 1, 2.
topika *ż., fil.* тóпіка.
topinambur, -ru, *m. bot. (helianthus tuberosus)* землянá грýша, топінамбýр, -ра.
topliwość *ż.* плáвкість, -кості.
topliwy плавкúй.
topnia *ż. див.* **topielnia.**
topnieć, -nieje, -niał 1) тáнути, розставáти, -тає; ś n i e g **~nieje** сніг тáне (розтає); 2) *(про віск, жир)* топúтися, -питься; *(про метали)* плáвитися, -виться; 3) *перен.* тáнути; m a j ą t e k **~nieje** майнó тáне.
topnik *m., tech., hut.* плáвень, -вня.
topnistość *ż. див.* **topliwość.**
topny *див.* **topliwy.**
topograf, *lm.* **-fowie,** *m., geod.* топóграф.
topografia *ż., geod.* топогрáфія.
topograficznie *geod. i in.* топографíчно.
topograficzny *geod. i in.* топографíчний; *мед.* a n a t o m i a **~na** топографíчна анатóмія; m a p a **~na** топографíчна кáрта.
topola *ż.* топóля.
topoli тополéвий.
topolina *ż.* 1) тополéве дéрево, тополéвий матеріáл, -лу; 2) *див.* **topolnik.**
topolka *ż., zdr.* топóлька.
topolnik *m.* тополéвий гай *(род.* гáю).
topologia *ż., mat.* тополóгія.
topologiczny *mat.* топологíчний.
topolowy тополéвий.
topolówka *ż., bot. (althaea)* альтéя, рóжа.
toponomastyka *ż., lingw.* топономáстика.
toporeczek, -czka, *m., zdr.* сокúрочка, топíрчик.
toporek, -rka, *m., zdr.* сокúрка, топорéць, -пірця.
topornik, *lm.* **-cy,** *m.* сокúрник.
toporowy сокúрний.
toporzysko *n.* 1) *(рукоятка)* топорúще, сокирúще; 2) *збіл.* сокúрисько.

topór, -pora, *m.* сокира, топір, -пора.

tor I, **-ru,** *m.* 1) колія; *(зал. — ще)* полотно; ~ kolejowy залізнична колія; полотно залізниці; ~ przetokowy маневрове полотно; маневрова колія; *перен.* wejść na nowe **~ry** стати на нову колію (путь); 2) *військ.* траєкторія; ~ lotu pocisku траєкторія льоту снаряда; ◊ *зал.* ~ boczny бічна (запасна) лінія (путь); *ел.* ~ dalekonośny лінія далекої передачі; *спорт.* ~ do wyścigów kolarskich велодром, -му; *спорт.* ~ do wyścigów konnych іподром; ~ kolarski трек, -ку, велосипедна доріжка; *перен.* **~ry** pokojowe мирні шляхи, -хів; *перен.* potoczyć się swoim **~rem** піти своїм шляхом; *перен.* sprowadzić rozmowę na inne **~ry** дати розмові інший напрям, повернути розмову на іншу тему; *зал.* ~ ślepy тупик, -ка; *спорт.* ~ wodny фарватер, -ра.

tor II, **-ru,** *m., chem.* торій, -рію.

tora *ż., rel.* тора.

torba *ż.* 1) торба; ~ podróżna дорожня торба, саквояж; *перен. заст.* pójść z **~bami** піти з торбами, піти на жебри, піти по миру; *перен. заст.* puścić z **~bami** пустити з торбами; 2) *зоол., анат.* сумка; ◊ ~ myśliwska ягдташ, -ша; ~ na paszę рептух.

torbacz, *lm.* **-cze,** *m., zool. (marsupialis)* сумчатка.

torbacze, -czy, *blp., zool. (marsupialia)* сумчасті, -тих.

torbeczka *ż., zdr.* сумочка, торбиночка.

torbiak *m., med. (cystoma)* мішечкуватий опух, -ху.

torbiarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) виробник торб; 2) *заст.* жебрак, -ка.

torbiasty торбинуватий, торбинкуватий, торбинчастий; ◊ *мед.* nerka **~ta** *(hydronephrosis)* водянка ниркових мисок.

torbiel, *lm.* **-le,** *m., med. (cystis)* кіста, пухир, -ря, мішок, -шка.

toreador, *lm.* **-rzy,** *m.* тореадор, -ра.

torebka *ż.* 1) сумка, торбинка; *(паперова)* мішечок, -чка, кульок; -лька; 2) *зоол., анат. див.* **torba** 2.

torebkarz, *lm.* **-rze,** *m.* виробник жіночих сумок.

torebkowaty *anat. (capsularis)* капсульний, капсулярний.

torebkowy сумочний, сумковий, торбинковий.

torebnik *m., zool. див.* **torbacz.**

torf, -fu, *m.* торф, -фу; ◊ ~ prasowany гідроторф.

torfiany торфовий, торф'яний.

torfiarka *ż., tech.* торфоріз.

torfiarnia *ż.* торфорозробка.

torfiarstwo *n.* торфодобування, торфовидобування.

torfiarz, *lm.* **-rze,** *m. (робітник на торфорозробці)* торф'яник, -ка.

torfiasty торф'янистий.

torfowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* торфовий мох, -ху.

torfowisko *n.* 1) торфовище, торфове болото; 2) *див.* **torfiarnia.**

torfowy торфовий, торф'яний.

tornado *nieodm., n., meteor.* торнадо *(невідм.).*

tornister, -stra, *m.* ранець, -нця.

toros -su, *m.* торос.

torować, -ruję, -rujesz, -rował 1) торувати, -рую, -руєш, уторовувати, -вую, -вуєш, прокладати (шлях); 2) *перен.* прокладати (шлях); ~ drogę do władzy прокладати шлях до влади.

torowany *przym.* уторований, проторований.

torowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., sport.* велосипедист-гонщик, велогонщик.

torowisko *n., kol.* полотно залізниці.

torownik, *lm.* **-cy,** *m.* піонер, -ра *(перен.);* ~ romantyzmu піонер романтизму.

torowy I *sport.* трéковий.
torowy II *chem.* тóрійовий.
torowy III, **-wego,** *m., kol.* бригадúр робітників, що працюють на будóві залізнúчного шляхý.
torpeda *ż.* торпéда.
torpedować, -duję, -dujesz, -dował торпедувáти, -дýю, -дýєш.
torpedowanie *n.* торпедувáння.
torpedowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* 1) *мор.* мінонóсець, -сця; 2) *ав.* торпедонóсець, -сця; ~ szkolny учбóвий торпедонóсець.
torpedowy торпéдний; statek ~ торпéдне суднó.
torpila *ż., wojs.* 1) міна; 2) *див.* **torpeda.**
tors, -su, *m.* торс, тýлуб *(статуї, людини).*
torsje, -sji *a.* **-syj,** *blp., med.* блювáння.
tort, -tu, *m.* торт.
tortownica *ż.* фóрма *(для тортів).*
tortowy тортóвий.
tortura *ż.* катувáння, тортýри, -тýр; wziąć kogo na **~ry** катувáти, -тýю, -тýєш, піддáти катувáнню (когó).
torturować, -ruję, -rujesz, -rował катувáти, -тýю, -тýєш; *(перен.— ще)* мордувáти, -дýю, -дýєш, мýчити.
torys, *lm.* **-si,** *m., polit.* тóрі *(невідм.).*
toryt, -tu, *m., min.* торúт, -ту.
toryzm, -mu, *m., polit.* торíзм, -му.
Toskania *ż.* Тоскáна.
toskański тоскáнський.
totalizator *m.* тоталізáтор, -ра.
totalność *ż.* totáльність, -ності.
totalny тотáльний.
totem, -mu, *m., etnol.* тотéм.
totemizm, -mu *m., etnol.* тотемíзм, -му.
totumfacki, -kiego, *lm.* **-ccy,** *m.* фактóтум *(заст.).*
towar, -ru, *m.* 1) товáр, -ру, крам, -му; **~ry** codziennego użytku товáри ширóкого вжúтку (ширвжúтку); 2) *ек.* товáр; nadawca **~ru** відпрáвник товáру, вантажовідпрáвник; odbiorca **~ru** одéржувач товáру, вантажоодéржувач; wymiana **~rów** товарообмíн, -ну; wytwórca **~rów** товаровирóбник; 3) *шев.* товáр, ремíнь, -мéню.
towarny *див.* **towarowy.**
towarowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., mor.* товáрне (вантáжне) суднó.
towarowo-osobowy: pociąg ~ товáрно-пасажúрський пóїзд.
towarowość *ż.* продуктúвність, -ності, товáрність; podwyższyć ~ rolnictwa підня́ти (піднестú) продуктúвність (товáрність) землерóбства.
towarowy товáрний; *(про транспорт — ще)* вантáжний; pociąg **~wy** товáрний (вантáжний) пóїзд; produkcja **~wa** товáрне виробнúцтво; stacja **~wa** товáрна (вантáжна) стáнція; ◊ obrót **~wy** товарооборóт, -ту.
towaroznawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* товарознáвець, -вця.
towaroznawstwo *n.* товарознáвство.
towarówka *ż., pot.* товáрний (вантáжний) пóїзд.
towarzyski товарúський; człowiek ~ товарúська людúна; zebranie **~kie** товарúська схóдка; życie **~kie** товарúське життя́.
towarzysko по-товарúському, потоварúськи.
towarzyskość *ż.* товарúськість, -кості.
towarzystwo *n.* 1) товарúство; być w czyim **~wie** бýти в чиємý товарúстві; bywać po **~wach** бувáти в товарúствах; być obytym w **~wie** вміти повóдитися в товарúстві; 2) *(організація)* товарúство; ~ naukowe наукóве товарúство; ~ rolnicze сільськогосподáрське товарúство; **Towarzystwo** krzewienia wiedzy politycznej i naukowej Товарúство для поширення політúчних і наукóвих знань; **Towarzystwo** łączności kulturalnej z

z a g r a n i c ą Товариство культурних зв'язків з закордоном.
towarzysz, *lm.* **-sze,** *m.* товариш; *(сердечний — ще)* друг; ~ b r o n i товариш по зброї; ~ p o d r ó ż y супутник, товариш по подорожі; ~ p r a c y товариш по праці; m ó j s z c z e r y ~ мій щирий друг; ◊ *поез.* ~ ż y c i a чоловік, дружина.
towarzyszenie *n.* 1) супровід, -воду; *(дія)* супроводження; 2) *муз.* акомпанемент.
towarzyszka *ż.* товаришка; *поез.* ~ ż y c i a жінка, дружина, товаришка (подруга) життя.
towarzyszyć, -szę, -szysz, -szył (komu w czym) 1) (komu) супроводити, -джу, -диш; супроводжувати, -джую, -джуєш *(рідше)*; бути чиїм супутником *(ж. р.* супутницею); ~ k o m u w p o d r ó ż y бути чиїм супутником (супутницею) в подорожі; 2) *муз.* акомпаніювати, -ніюю, -ніюєш; p r z y f o r t e p i a n i e **~szył** ... на роялі акомпаніював...
towot, -tu, *m., tech.* тавот, -ту.
toż *sp.* тож, тож бо; ~ t o m ą d r a g ł o w a тож бо й розумна голова.
tożsamość *ż.* тотожність, -ності, ідентичність; d o w ó d **~ci** доказ тотожності (ідентичності).
tożsamy *książ.* той же самий, такий же самий, тотожний, ідентичний.
tpru! *wkrz.* тпру!
trabant, *lm.* **-nci,** *m.* 1) *іст.* драбант; 2) *перен.* сателіт.
trachea *ż., anat.* трахея, дихальне горло.
tracheit, -tu, *m., med.* трахеїт, -ту, запалення трахеї (дихального горла).
tracheoskopia *ż., med.* трахеоскопія, огляд гортані дзеркалом.
tracheotom, -mu, *m., chir.* трахеотом.
tracheotomia *ż., chir.* трахеотомія.
trachoma *ż., med.* трахома.
tracić, -cę, -cisz, -cił 1) втрачати, тратити (трачу, тратиш); *перен.* ~ g ł o w ę втрачати голову, розгублюватися, -лююся, -люєшся; *перен.* ~ g r u n t p o d n o g a m i втрачати грунт під ногами; ~ m o c o b o w i ą z u j ą c ą втрачати силу *(про закон, декрет тощо)*; ~ n a w a d z e втрачати на вазі; ~ r ó w n o w a g ę втрачати (тратити) рівновагу; ~ p r a w o втрачати (тратити) право; *перен.* ~ w c z y i c h o c z a c h втрачати в чиїх очах; 2) *(майно)* розтрачувати, -чую, -чуєш, марнувати, -ную, -нуєш, переводити, -джу, -диш; 3) *(час)* гаяти (гаю, гаєш), марнувати, марно витрачати; n i e **~cąc** c z a s u не гаючися, не гаючи часу; 4) *(злочинця)* страчувати, -чую, -чуєш, карати на смерть; ◊ *перен.* ~ k o g o z o c z u упускати (губити) з очей (кого); //**~się** витрачатися.
Tracja *ż.* Фракія.
tracki фракійський.
tracz I, *lm.* **-cze,** *m.* пиляр, -ра, пильщик, трач, -ча.
tracz II, *lm.* **-cze,** *m. przest.* лісопильня, тартак, -ка.
tracz III, *lm.* **-cze,** *m. orn. (mergus serrator)* крохаль, -ля, крех.
traczka *ż.* лісопильна пилка (пила); ~ t a ś m o w a стрічкова пилка (пила).
tradować, -duję, -dujesz, -dował *praw. przest.* секвеструвати, -рую, -руєш.
tradycja *ż.* традиція.
tradycjonalizm, -mu, *m.* традиційність, -ності.
tradycjonalny *див.* **tradycyjny.**
tradycyjnie традиційно.
tradycyjny традиційний.
traf, -fu, *m.* випадковість, -вості, випадок, -дку; n a r a ż a ć s i ę n a ~ наражати себе на гру випадку (випадковості); ś l e p y ~ сліпа випадковість, сліпий випадок; ◊ ~ c h c i a ł так трапилося; d z i w n y m **~fem** дивним збігом обставин.
trafaret, -tu, *m.* трафарет, -ту.

trafaretowy трафаре́тний.
trafiać, trafić, -fię, -fisz, -fił 1) (w kogo, w co) попада́ти, попа́сти, -паду́, -паде́ш (в ко́го, в що); *прик.* **~fił** jak kulą w płot попа́в па́льцем в не́бо; **~fić** kogo kamieniem w głowę попа́сти кому́ ка́менем у го́лову; *(в ціль — звичайно)* влуча́ти, влу́чити (кого́, що і в ко́го, в що); **~fić** kulą w serce влу́чити (попа́сти) ку́лею в се́рце; *перен.* **~fić** w sedno влу́чити (попа́сти) в суть спра́ви; 2) (na kogo, na co) натрапля́ти, натра́пити, -плю, -пиш (на ко́го, на що); **~fić** na dobrego człowieka натра́пити на до́бру люди́ну; *прик.* **~fiła** kosa na kamień натра́пила (наско́чила) коса́ на ка́мінь; 3) (do kogo, do czego) *(лише докон.)* потра́пити, попа́сти; **~** do domu потра́пити (попа́сти) додо́му; ◊ *перен.* **~fić** do czyjego gustu підпа́сти під чий смак; *перен.* **~fić** do czyjego przekonania переко́нати кого́; na chybił **~fił** навмання́; //**~się** трапля́тися, тра́питися; **~fia** się czasem бува́є (трапля́ється) ча́сом; **~fia się** okazja трапля́ється наго́да.
trafienie *n.* влу́чення.
trafika *ż.* тютюно́ва крамни́ця.
trafnie влу́чно.
trafność *ż.* влу́чність, -ності.
trafny *bezp., przen.* влу́чний; *перен.* **~na** odpowiedź влу́чна відповідь, -ді; strzał był **~ny** по́стріл був влу́чний; ◊ *перен.* **~na** uwaga пра́вильне заува́ження.
trafunek, -nku, *m.* ви́падок, -дку; *(про цікаву подію — ще)* приго́да.
trafunkiem *przst., pot.* випадко́во.
trafunkowy випадко́вий.
tragakanta *ż., chem. див.* **tragant.**
traganek, -nka, *m., bot. (astragalus)* астрагáл.
tragant, -tu, *m., chem.* каме́дь, -ді.
tragar *m. див.* **legar.**
tragarstwo *n.* заняття́ носи́льника.
tragarz, *lm.* **-rze,** *m.* носи́льник, носі́й, -сія́.
tragedia *ż.* траге́дія.
tragediopisarz, *lm.* **-rze,** *m.* тра́гік.
tragi, -gów, *blp.* носи́лки, -лок, но́ші *(род.* нош).
tragiczka *ż. (про жінку)* тра́гік.
tragicznie трагі́чно.
tragiczno-komiczny *див.* **tragikomiczny.**
tragiczność *ż.* трагі́чність, -ності.
tragiczny трагі́чний.
tragik, *lm.* **-cy,** *m.* тра́гік.
tragikomedia *ż.* трагікоме́дія.
tragikomiczny трагікомі́чний.
tragizm, -mu, *m.* трагі́зм, -му.
trajektoria *ż., mat., fiz.* траєкто́рія; **~** płaskotorowa наві́сна траєкто́рія.
trajkot I, **-ta,** *lm.* **-ty,** *m., pot.* торохті́й, -тія́, цокоту́н, -на́.
trajkot II, **-tu,** *m., pot.* торохті́ння; цокоті́ння, цокота́ння. *Пор.* **trajkotać.**
trajkotać, -koczę, -koczesz (*rzadziej* **-kocę, -kocesz,** *rzadko* **-kotam, -kotasz), -kotał** *pot.* торохті́ти, -хчу́, -хти́ш; *(про людей — ще)* цокоті́ти, -кочу́, -коти́ш, цокота́ти, -кочу́, -ко́чеш.
trajkotka *ż., pot.* торохті́йка, цокоту́ха.
Trak, *lm.* **-kowie,** *m.* фракі́єць, -кі́йця.
trak, -ku, *m.* лісопи́льна ра́ма.
trakarz, *lm.* **-rze,** *m.* наваловідка́тник.
trakcja *ż., kol.* тя́га; służba **~ji** слу́жба тя́ги.
trakt, -tu, *m.* тракт, -ту, вели́кий шлях *(род.* шля́ху́); **~** bity шосе́ *(невідм.),* второ́ваний (би́тий) шлях, второ́вана доро́га; ◊ *перен.* w **~kcie** rozmowy, dyskusji під час розмо́ви, дискý́сії.
traktament, -tu, *m.* угоща́ння, угоще́ння, пригоща́ння, пригоще́ння, частува́ння, почастува́ння.
traktat, -tu, *m.* 1) до́говір *(род.* до́говору); *(дипл. — ще)* трак-

тáт, -ту; ~ handlowy торговéльний дóговір; ~ pokojowy międzynarodowy міжнарóдний мúрний дóговір (трактáт); zawierać ~ укладáти дóговір (трактáт); zerwać ~ зірвáти дóговір (трактáт); 2) *(наукова стаття)* трактáт.
traktatowy договірний.
traktierka *ż.* трактúрниця.
traktiernia *ż.* трактúр, -ру.
traktierniczka *ż.* *див.* **traktierka.**
traktiernik, *lm.* **-cy,** *m.* трактúрник.
traktor *m.* трáктор, -ра.
traktorowy трáкторний; pług ~ трáкторний плуг.
traktoryzacja *ż., tech.* тракторизáція.
traktorzysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* трактори́ст.
traktować, -tuję, -tujesz, -tował 1) (kogo) повóдитися (з ким), стáвитися (до кóго); **~tować** kogo jak dziecko повóдитися з ким, як з дитúною; ~ kogo źle погáно з ким повóдитися; ~ kogo z góry повóдитись з ким зневáжливо, стáвитися зневáжливо до кóго, нéхтувати ким (когó); 2) (czym) угощáти, частувáти, -тýю, -тýєш (чим); 3) (z kim o co) договóрюватися, -рююся, -рюєшся, домовля́тися (з ким про що); 4) (o czym) трактувáти, -тýю, -тýєш (про що); artykuł **~tuje** o obowiązkach obywateli стаття́ трактýє про обóв'язки громадя́н.
tralować, -luję, -lujesz, -lował *mor.* трáлити.
tralowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., mor.* трáльщик.
trał, -łu, *m., mor.* трал.
tram, -mu, *m.* 1) брус, бáлка; 2) *(в будівлях)* свóлок, переклáдина; 3) *мор.* штéвень, -вня, трáнець, -нця.
trama *ż., archit.* архітрáв.
tramowy брусовúй, бáлочний.
trampolina *ż.* трамплін.
tramwaj, -ju, *lm.* **-je,** *m.* трамвáй.
tramwajarka *ż.* трамвáйниця.
tramwajarz, *lm.* **-rze,** *m.* трамвáйник.
tramwajek, -jku, *m., zdr.* трамвáйчик.
tramwajowy трамвáйний; przystanek ~ трамвáйна зупúнка; remiza **~wa** трамвáйний парк, -ку (трампáрк).
tran, -nu, *m.* вóрвань, -ні; рúб'ячий жир, -ру.
trans, -su, *m.* транс, -су.
transakcja *ż., ek., praw., polit.* угóда, трансáкція; ~ handlowa торговéльна угóда (трансáкція); dokonać **~ji** уклáсти угóду; ◊ ~ giełdowa біржовá операція.
transalpejski трансальпíйський.
transatlantycki трансатлантúчний.
transatlantyk, -ku, *m.* трансатлантúчне суднó.
transcendentalny *fil.* трансцендентáльний.
transcendentny *fil.* *див.* **transcendentalny.**
transferować, -ruję, -rujesz, -rował 1) *фін.* переводúти грóші (майнó) з одногó влáсника на дрýгого; 2) *бухг.* перенóсити сýму (в книгах).
transfert, -tu, *m., fin.* трансфéрт, -ту.
transfiguracja *ż.* *див.* **transformacja.**
transfigurować, -ruję, -rujesz, -rował *див.* **transformować.**
transformacja *ż.* трансформáція.
transformator *m., el.* трансформáтор, -ра.
transformatornia *ż., el.* трансформáторна стáнція.
transformatorowy трансформáторний.
transformista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., biol.* прихúльник трансформíзму.
transformizm, -mu, *m., biol.* трансформíзм, -му.
transformować, -muję, -mujesz, -mował трансформувáти, -мýю, -мýєш.
transfuzja *ż., med.* трансфýзія, переливáння; ~ krwi трансфýзія (переливáння) крóві.

transgresja *ż., geol.* трансгре́сія.
transkontynentalny трансконтинента́льний.
transkrybować, -buję, -bujesz, -bował, *lingw., muz.* транскрибува́ти, -бу́ю, -бу́єш.
transkrypcja *ż., lingw., muz.* транскри́пція.
transkrypcyjny *lingw., muz.* транскрипці́йний.
translacja *ż., rad.* трансля́ція.
translacyjny *rad.* трансляці́йний.
transliteracja *ż., lingw.* транслітера́ція.
translokacja *ż.* перемі́щення; ~ u r z ę d n i k a перемі́щення службо́вця.
translokować, -kuję, -kujesz, -kował *niedok. i dok.* переміща́ти, перемісти́ти, -міщу́, -мі́стиш.
translować, -luję, -lujesz, -lował *rad. див.* **transmitować** 1.
transmisja *ż.* 1) *радіо.* трансля́ція; 2) *мех.* трансмі́сія.
transmisyjny 1) трансляці́йний; 2) трансмісі́йний. *Пор.* **transmisja.**
transmitować, -tuję, -tujesz, -tował 1) транслюва́ти, -лю́ю, -лю́єш; 2) передава́ти шля́хо́м трансмі́сії. *Пор.* **transmisja.**
transoceaniczny трансокеа́нський.
transparent, -tu, *m.* транспара́нт.
transpiracja *ż., fiz., med.* транспіра́ція.
transplantacja *ż., med., sad.* транспланта́ція, переса́дження; *мед.* ~ z ę b ó w транспланта́ція (переса́дження) зубі́в.
transponować, -nuję, -nujesz, -nował *muz.* транспонува́ти, -ну́ю, -ну́єш.
transport I, **-tu,** *m.* тра́нспорт, -ту; ~ k o l e j o w y залізни́чний тра́нспорт; ~ k o ł o w y гужови́й тра́нспорт; ~ s a m o c h o d o w y автотра́нспорт; ~ w o j s k тра́нспорт ві́йськ.
transport II, **-tu,** *m., buch.* транспо́рт, -ту, перено́с, -су, репо́рт.
transportator *m., spec.* транспорти́р, -ра.
transporter *m.* 1) *тех.* транспорте́р, -ра; 2) *спец. див.* **transportator.**
transportować I, **-tuję, -tujesz, -tował** транспортува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
transportować II, **-tuję, -tujesz, -tował** *buch.* перено́сити су́му (на дру́гу сто́рону).
transportowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* 1) *спец.* тра́нспортник; 2) тра́нспортне судно́.
transportowy I тра́нспортний; t o w a r z y s t w o ~**we** тра́нспортна компа́нія.
transportowy II *buch.* транспо́ртний.
transpozycja *ż., muz., mat.* транспози́ція, транспонува́ння.
transwersalny попере́чний.
transze, transz, *blp., wojs.* транше́я.
transzeje, -szei, *blp. див.* **transze.**
tranzyt, -tu, *m.* транзи́т, -ту.
tranzytowy транзи́тний; c ł o ~**we** транзи́тне ми́то; h a n d e l ~ транзи́тна торгі́вля; t o w a r y ~**we** транзи́тні това́ри, -рі́в.
trap, -pu, *m.* 1) *мор.* трап; 2) *театр.* люк.
traper, *lm.* **-rzy,** *m., myśl.* тра́пер, -ра.
trapez, -zu, *m., mat., sport.* трапе́ція.
trapezoid, -du, *m., mat.* трапецо́їд.
trapezoidalny трапецоїда́льний.
trapiciel, *lm.* **-le,** *m.* мучи́тель.
trapić, -pię, -pisz, -pił му́чити; терза́ти *(рит.)*; //~ **się** му́читися; терза́тися; *(турботами)* турбува́тися, -бу́юся, -бу́єшся.
tras, -su, *m., geol.* трас, -су.
trasa I *ż.* тра́са.
trasa II *ż., fin.* трасува́ння.
trasant, *lm.* **-nci,** *m., fin.* траса́нт, векселеда́вець, -вця.
trasat, *lm.* **-saci,** *m., fin.* траса́т, пла́тник по ве́кселю.
traser, *lm.* **-rzy,** *m., spec.* розмі́тчик.
trasernia *ż., spec.* плаз.

trasować I, **-suję, -sujesz, -sował** *fin. i in.* трасувáти, -сýю, -сýєш.
trasować II, **-suję, -sujesz, -sował** *geod. i in.* трасувáти, -сýю, -сýєш, вішúти.
traszka *ż., zool. див.* **tryton.**
trata *ż., fin.* трáтта, переказнúй вéксель; h o n o r o w a ć **~tę** платúти по переказнóму вéкселю; w y s t a w i ć **~tę** вúдати (вúписати) переказнúй вéксель.
tratować, -tuję, -tujesz, -tował топтáти, -пчý, -пчеш; *(траву, посіви тощо — ще)* толóчити, тратувáти, -тýю, -тýєш.
tratwa *ż., żegl.* пліт (*род.* плотá).
tratwiany плотовúй.
tratwiarz, *lm.* **-rze,** *m., żegl.* плотáр, -рá, плотовщúк, -кá.
traumatyczny *med.* травматúчний.
trawa *ż.* травá; **~** m o r s k a морськá травá; **~wy** p a s t e w n e кормові трáви (*род.* трав); s i a n i e **traw** травосіяння; ◊ *прик.* w i e d z i e ć (s ł y s z e ć), j a k **~** r o ś n i e мáти пронúкливий рóзум, мáти винятковý пронúкливість.
trawers, -su, *m.* 1) *військ.* трáверс; 2) *тех.* трáверса.
trawestacja *ż., lit.* травестíя; травестí *(невідм.).*
trawestować, -tuję, -tujesz, -tował *lit.* перелицьóвувати, -цьóвую, -цьóвуєш.
trawiacz, *lm.* **-cze,** *m., druk.* травúльник.
trawiany трав'янúй.
trawiarnia *ż., druk.* травúльня.
trawiasty 1) *(зарослий густо травою)* травнúстий; 2) *(подібний до трави)* трав'янúстий.
trawiączka *ż., med. (febris hectica)* зморнá гарячка.
trawić I, **-wię, -wisz, -wił** *(їжу)* травúти, -влю́, -виш.
trawić II, **-wię, -wisz, -wił** 1) *тех.* травúти, -влю́, -виш, витрáвлювати, -люю, -люєш; *(про ржу)* роз'їдáти, їсти; r d z a **~wi** ż e l a z o ржа їсть (роз'їдáє) залíзо; 2) *(сили, здоров'я)* виснáжувати, -жую, -жуєш, нúщити; 3) *(час)* провóдити, -джу, -диш; (*марно*) трáтити (трáчу, трáтиш), марнувáти, -нýю, -нýєш; 4) *(майно, гроші)* розтрáчувати, -чую, -чуєш, мáрно трáтити, розтрúнькувати, -кую, -куєш.
trawieniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m., wet.* сичýг, -гá.
trawiennik *m., fizjol., farm.* пепсúн, -ну.
trawienny *fizjol., anat.* травнúй.
trawisty *див.* **trawiasty.**
trawka *ż., zdr., pieszcz.* трáвка, травúця.
trawler, *m., mor.* трáлер, -ра, трáльщик.
trawnia *ż.* піч для обýглювання.
trawnik *m.* газóн, -ну.
trawopolny *roln.* травопíльний; p ł o d o z m i a n **~** травопíльна систéма рільнúцтва.
trawożerny травоїдний.
trąba *ż.* 1) *муз.* сурмá, трубá; *(військ. — ще)* горн; 2) *(у слона)* хóбот; 3) *(морська, повітряна)* смерч, -чу; ◊ *розм.* p u ś c i ć w **~bę** покúнути.
trąbczasty трубчáстий.
trąbić, -bię, -bisz, -bił 1) сурмúти, -млю́, -мúш, трубúти, -блю́, -биш; 2) *перен., розм.* кричáти, -чý, -чúш; **~** k o m u d o u c h a кричáти комý до вýха; 3) *(розм. — поширювати сплітки)* трубúти, дзвонúти, -ню́, -ниш; 4) *(фам. — забагато пити)* дýдлити, жлуктáти, -кчý, -кчеш; ◊ *військ.* **~** n a a l a r m бúти тривóгу.
trąbka *ż.* трýбка; *(мисл. — ще)* ріжóк, -жкá; z w i n ą ć w **~kę** скрутúти у трýбку (трýбкою).
trąbkowaty *див.* **trąbczasty.**
trąbkowy трубковúй, трýбочний.
trąbnik *m., zool.* морськúй слон, -нá.
trąboróg, -roga, *m., zool. (tritonium)* тритóн.
trąbowaty *див* **trąbczasty.**
trąbowce, -wców, *blp., zool.* хóботні, -них.
trącać, trącić, -cę, -cisz, -cił штовхáти, штовхнýти; //**~** się

1) штовхатися, штовхнутися; 2) (o co) вдарятися, вдаритися (об що); ◊ ~cać się z kim kieliszkami цокатися з ким чарками.
trącić, -ci, -cił *niedok.* тхнути, відгонити; *підсил.* воняти, смердіти, -дить.
trąd, -du, *m., med. (lepra)* проказа, лепра.
trądzik *m., med.* вугор, -гра.
trąf, -fu, *m., karc., posp. див.* **atut.**
trebula *ż., bot. див.* **trybul(k)a.**
tred-union, -nu, *m., polit.* тред-юніон, -ну.
tred-unionista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., polit.* тред-юніоніст.
tred-unionistyczny *polit.* тред-юніоністський.
tred-unionizm, -mu, *m., polit.* тред-юніонізм, -му.
trefić, -fię, -fisz, -fił *przest. (волосся)* завивати.
trefl *ż., karc.* трефа, трефи (*род.* треф), жир, -ру; жировка *(розм.).*
treflowy *karc.* трефовий, жировий; as ~ трефовий (жировий) туз, -за.
trefniś, *lm.* **-sie,** *m., hist. (придворний)* блазень, -зня.
trel, -lu, *lm.* **-le,** *m., muz.* трель, -лі; *ірон.* wywodzić ~le виводити трелі, пускати трелі.
trelaż, -żu, *m., ogr.* трельяж, -жу.
trelować, -luję, -lujesz, -lował 1) *муз.* співати з трелями; *ірон.* виводити трелі, пускати трелі; 2) *мор.* буксирувати, -сирую, -сируєш.
trelownik, *lm.* **-cy,** *m.* робітник, що веде буксир.
trema *ż. (при виступах тощо)* хвилювання; ◊ mieć ~mę хвилюватися.
trematody, -dów, *blp., zool.* трематоди, -дів.
tremo, -ma *a. nieodm., n.* трюмо *(невідм.).*
tremolit, -tu, *m., min.* тремоліт, -ту.
tremolo *n. muz.* тремоло *(невідм.).*
tremolować, -luję, -lujesz, -lował *muz.* тремолювати, -люю, -люєш.
tremować się, -muję, -mujesz, -mował *(при виступах тощо)* хвилюватися, -лююся, -люєшся.
tremulacja *ż.* дрижання.
tren I, **-nu,** *m.* 1) шлейф; 2) *військ.* обоз, -зу.
tren II, **-nu,** *(zwykle w lm.)* **-ny, -nów,** *m., lit. przest.* плач.
trener, *lm.* **-rzy,** *m., sport.* тренер, -ра.
trening, -gu, *m., sport.* тренування.
treningowy тренувальний.
trenować, -nuję, -nujesz, -nował *sport.* тренувати, -ную, -нуєш; // ~ się тренуватися.
trep, -pu, *m.* східець, -дця, сходина.
trepak *m., pot. (танець)* тропак, -ка.
trepan, -nu, *m., chir.* трепан.
trepanacja *ż., chir.* трепанація.
trepanować, -nuję, -nujesz, -nował *chir.* трепанувати, -ную, -нуєш.
trepcie, -pci, *blp. див.* **trepki.**
trepiarstwo *n.* виробництво сандаль.
trepki, -pek, *blp., pot.* 1) сандалії, -лій, сандалі, -даль; 2) старе взуття.
trepy, -pów, *blp. див.* **trepki.**
treser, *lm.* **-rzy,** *m. див.* **tresownik.**
tresować, -suję, -sujesz, -sował дресирувати, -рую, -руєш.
tresownik, *lm.* **-cy,** *m.* дресирувальник.
tresura *ż.* дресировка; *(недокон. дія — звичайно)* дресирування; ◊ ma dobrą ~rę добре дресирований.
treściowy *див.* **treściwy.**
treściwie змістовно; стисло; wyłożyć co ~ викласти що стисло. *Пор.* **treściwy.**
treściwość *ż.* змістовність, -ності; стислість, -лості. *Пор.* **treściwy.**
treściwy змістовний; *(про стиль)* стислий.
treść *ż.* 1) зміст, -ту; ~ dzieła зміст твору; 2) *(внутрішня основа)* суть, -ті; ~ klasowa

клáсова суть; n a t y m c a ł a ~ z a w i s ł a в цьóму вся суть спрáви.
trębacz, *lm.* **-cze,** *m.* сурмáч, -чá, трубáч, -чá.
trędowacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli *med.* захвóрювати (хворíти) на прокáзу (лéпру).
trędowatość *ż.* прокажéність, -ності.
trędowaty *med. (leprosus)* прокажéний, лепрóзний.
trędowisko *n.* лепрозóрій, -рію, притýлок для прокажéних.
trętwieć *див.* **drętwieć.**
tręzla *ż.* уздá, уздéчка, вуздéчка, гнуздéчка.
triangulacja *ż., mat., geod.* тріангуляція.
trias, -su, *m., geol.* тріáс, -су.
triasowy *geol.* тріáсовий.
trick, -ku, *m. див.* **tryk** II.
trier *m., roln.* тріéр, -ра.
trio *n., muz.* тріо *(невідм.).*
triola *ż., muz.* тріóль, -лі.
triolet, -tu, *m., poetyc.* тріолéт.
triolka *ż., zdr., muz. див.* **triola.**
triumf, -fu, *m.* тріýмф, -фу; z u p e ł n y ~ пóвний тріýмф; ◊ o d n i e ś ć ~ здобýти блискýчу перемóгу.
triumfalnie тріумфáльно.
triumfalny тріумфáльний; ł u k ~ тріумфáльна áрка, тріумфáльні ворóта, -ріт; w j a z d ~ тріумфáльний в'їзд, -ду.
triumfator, *lm.* **-rzy,** *m., hist., przen.* тріумфáтор, -ра.
triumfatorka *ż., hist., przen. (про жінку)* тріумфáтор, -ра.
triumfatorski якúй (що) стосýється тріумфáтора; *(у контексті)* тріумфáтора тóщо; ~**ka** m i n a вúгляд (вúраз) тріумфáтора.
triumfować, -fuję, -fujesz, -fował тріумфувáти, -фýю, -фýєш, торжествувáти, -вýю, -вýєш.
triumfująco *przst.* тріумфýюче, торжествýюче.
triumwir, *lm.* **-rowie,** *m., hist.* тріумвíр, -ра.
triumwirat, -tu, *m., hist.* тріумвірáт, -ту.
trochaiczny *poetyc. див.* **trocheiczny.**
trocheiczny *poetyc.* трохеїчний.
trochej, *lm.* **-je,** *m., poetyc.* трохéй.
trochę *przsł.* трóхи, трóшки; ~ b i a ł y трóхи (трóшки) біл́ий; z o s t a ł o ~ k o b i e t лишúлося трóхи жінóк; a n i ~ n i e s p ó ź n i ł s i ę нітрóхи не спізнúвся.
trociczka *ż.* пахýча свíчка; *(пахуча смола)* лáдан, -ну.
trociniarka *ż., ent. (cossus ligniperda)* чернúця.
trociny, -cin, *blp.* тúрса.
troczyć, -czę, -czysz, -czył притортóчувати, -чую, -чуєш.
trofea, -feów, *blp.* трофéї, -їв.
troficzny *anat.* трофíчний.
troglodyta, -ty, *lm.* **-ci,** *m., paleont.* троглодúт.
troić, troję, troisz, troił потрóювати, -рóюю, -рóюєш, троїти; //~ **się** потрóюватися, троїтися; ◊ **troi się** w g ł o w i e, w o c z a c h пáморочиться в головí, в очáх.
troisto потрíйно, втрóє.
troistość *ż.* троїстість, -тості, потрíйність, -ності.
troisty троїстий, потрíйний; ◊ *анат.* n e r w ~ трійчáстий нерв.
trojaczki, -ków, *blp.* трійнята, -нят.
trojak *m., przest. (монета)* трояк, -кá.
trojaki троякий.
trojako трояко.
trojakość *ż.* троякість, -кості.
troje, -jga, *zb.* трóє *(род.* трьох).
trojeść *ż., bot. (asclepias)* вáточник.
troki, -ków, *blp.* 1) ремінцí, -цíв; *(з прядива, лика)* мотузкú, -зóк; 2) *іст.* пýта *(род.* пут); ~ n a j e ń c a c h пýта на полонéних; 3) *спец. (при луці сідла)* торочкú, -чóк.
trokówka *ż., myśl. przest.* тенéта, -нéт.
trolejbus *m.* тролéйбус.
troley *nieodm., n., el.* тролéй.
trombon, -nu, *m., muz.* тромбóн.

trombonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., muz.* тромбоніст.
tromboza *ż., med.* тромбо́з, -зу.
tron, -nu, *m.* трон, -ну, престо́л, лу; n a s t ę p c a **~nu** престолонаслі́дник; s t r ą c i ć k o g o z **~nu** ски́нути кого́ з престо́лу; u s t ą p i ć z **~nu** зректи́ся престо́лу; w y n i e ś ć k o g o n a **~** посади́ти кого́ на престо́л.
tronowy тро́нний.
trop I, **-pu,** *m.* 1) слід, -ду; i ś ć w **~py** іти́ слі́дом (за ким), іти́ вслід (за ким); *мисл.* висте́жувати, -жую, -жуєш; w p a ś ć n a **~py** напа́сти (натра́пити) на слід; i ś ć **~** w **~** (z a k i m, z a c z y m) іти́ слід у слід (за ким, за чим); 2) *(рід кінської ходи)* рись, -сі, клус, -су; k o ń b i e g n i e **~pa** кінь біжи́ть ри́ссю (клу́сом); ◊ *перен.* z b i ć k o g o z **~pu** зби́ти кого́ з пантели́ку, спантели́чити кого́, збенте́жити кого́.
trop II, **-pu,** *m., lit.* троп.
tropak *m., pot. див.* **trepak.**
tropiciel, *lm.* **-le,** *m., myśl.* слідопи́т; *(про собаку)* шука́ч, -ча́.
tropić, -pię, -pisz, -pił (kogo, co) висте́жувати, -жую, -жуєш, висліджувати, -джую, -джуєш (кого́, що); //**~ się** бенте́житися, ні́яковіти, збива́тися з пантели́ку.
tropikalny тропі́чний.
troska *ż.* 1) піклува́ння, дба́ння, клопота́ння; 2) *(журба)* турбо́та.
troskać się *див.* **troszczyć się.**
troskliwie дбайли́во.
troskliwość *ż.* дбайли́вість, -вості.
troskliwy дбайли́вий; **~wa** m a t k a дбайли́ва ма́ти; ◊ o t o c z y ć k o g o **~wą** o p i e k ą оточи́ти кого́ піклува́нням.
troszczyć się, -czę, -czysz, -czył 1) (o kogo, o co) піклува́тися, -лу́юся, -лу́єшся, клопота́тися, -почу́ся, -по́чешся (про ко́го, про що); **~** o d z i e c i піклува́тися про діте́й; 2) *(журитися)* турбува́тися, -бу́юся, -бу́єшся, непоко́їтися; o n i c **się** n i e **troszcz** ні про що не турбу́йся; n i e **~** o j u t r o не турбува́тися про за́втра (про майбу́тнє).
troszeczkę тро́шечки.
troszkę тро́шки.
trotuar, -ru, *m.* тротуа́р, -ру.
trotuarny тротуа́рний.
trotyl, -lu, *m., chem.* троти́л, -лу.
trójbarwisty *див.* **trójbarwny.**
trójbarwny трико́лірний, триба́рвний.
trójbiegunowy трипо́люсний.
trójboczny тригра́нний.
trójbok, -ku, *m., mat. див.* **trójkąt.**
trójbój, -boju, *m., sport.* трибо́рство.
trójca *ż., rel.* трі́йця.
trójchlorek, -rku, *m., chem.* трихло́ристий арсе́н, -ну.
trójdzielny трійча́стий; *анат.* n e r w **~** трійча́стий нерв.
trójdźwięk, -ku, *m., muz.* три́звук.
trójfazowy *el.* трифа́зний; p r ą d **~** трифа́зний струм, -му.
trójgłowy *lit., mit.* триголо́вий.
trójgran, -nu, *m., mat.* тригра́нник.
trójgraniasty *mat. i in.* тригра́нний.
trójgranny *див.* **trójgraniasty.**
trójimienny триме́нний.
trójka *ż.* 1) трі́йка; 2) *(коней)* тро́йка.
trójkąt *m., mat.* трику́тник.
trójkątny трику́тний.
trójkątowanie *n., geod.* тріангуля́ція.
trójkątowy *див.* **trójkątny.**
trójkolorowy *див.* **trójbarwny.**
trójkołowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* триколі́сний велосипе́д.
trójkrotny *див.* **trzykrotny.**
trójlecie *n. див.* **trzylecie.**
trójlistek, -tka, *m., bot.* кле́вер, -ру, конюши́на.
trójlistny трили́стий.
trójmasztowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* трищо́глове судно́.
trójmasztowy трищо́гловий.
trójmian, -nu, *m., mat.* тричле́н.
trójmiarowy *poetyc.* тристо́пний.

trójnasób: w ~ втрóє, потрíйно; втрóє (трúчі) бíльше.
trójnik *m., tech.* трійнúк, -кá.
trójnogi триногúй.
trójnóg, -noga, *m.* 1) триніжок, -жка; 2) *фот., тех.* штатúв.
trójpalczasty *zool.* трипáлий.
trójpłatkowy *bot.* трипелюсткóвий.
trójpłatowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* 1) трипáлубне судно; 2) *ав.* триплáн.
trójpolowy *roln.* трипíльний.
trójpolówka *ż., roln.* трипíлля.
trójporozumienie *n., polit. hist.* троїста згóда.
trójprądowy *el. див.* **trójfazowy.**
trójpręcikowy *bot.* тритичúнковий.
trójprzymierze *n., polit. hist.* троїстий сою́з, -зу.
trójróg, -rogu, *m., hist.* трикýтний капелю́х.
trójrzędny у три рядú.
trójsetny *див.* **trzechsetny.**
trójsieczny з трьомá вíстрями (лéзами).
trójskrzydłowy тристýлковий.
trójsojusz, -szu, *m., polit. hist. див.* **trójprzymierze.**
trójścian, -nu, *m., mat.* тригрáнник.
trójścienny *див.* **trójboczny.**
trójwartościowy *chem.* тривалéнтний.
trójwrąb, -rębu, *m., bud. див.* **tryglif.**
trójząb, -zębu, *m.* тризýбець, -бця.
trójzębny тризýбий.
trójżeniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* троєжéнець, -нця.
trójżeństwo *n.* троєжéнство.
trubadur, *lm.* **-rowie,** *rzadziej* **-rzy,** *m., lit. hist.* трубадýр, -ра.
truchcik *m., zdr. див.* **trucht.**
truchleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli *(зі страху, з подиву тощо)* ціпенíти, стовпíти, завмирáти.
truchliwy боязкúй, боягýзливий, боязлúвий, ляклúвий, полохлúвий.
trucht, -tu, *m. (кінська хода)* клус, -су, рись, -сі; biec **~tem** бíгти клýсом.
truciciel, *lm.* **-le,** *m.* отрýйник, отрýювач.
trucicielka *ż.* отрýйниця, отрýювачка.
trucizna *ż.* отрýта; *(фольк. — ще)* трутúзна, трýта.
truciznowy отрýтний.
truć, truję, trujesz, truł, truli труїти (трую́, труїш), отрýювати, -рýюю, -рýюєш; //**~ się** труїтися, отрýюватися.
trud, -du, *m.* зусúлля; bez **~du** без велúких зусúль; próżny **~** дарéмні зусúлля, дарéмна прáця; ◊ nie szczędzić **~du** не шкодувáти (не жáлувати) сил; zadawać sobie **~** старáтися; z wielkim **~dem** насúлу.
trudnić się, -nię, -nisz, -nił (czym) займáтися (чим), працювáти, -цю́ю, -цю́єш; **~** rzemiosłem, handlem, nauczaniem займáтися ремеслóм, торгíвлею, навчáнням; працювáти ремісникóм, торгóвцем, учúтелем.
trudno вáжко, трýдно; ◊ **~!** нічóго не вдíєш.
trudność *ż.* 1) трýдність, -ності; **~** leży w tym, że... трýдність полягáє в тóму, що...; 2) *(перешкода)* трýднощі, -щів, утрýднення; bez **~ci** без трýднощів; czynić **~ci** чинúти трýднощі (утрýднення); napotykać na **~ci** натрапля́ти на трýднощі; 3) скрутнúй стан, -ну, скрутнé станóвище; znajdować się w **~ciach** finansowych перебувáти в скрутнóму фінáнсовому стáні (станóвищі); ◊ z **~cią** насúлу.
trudny важкúй, труднúй; **~ne** pytanie важкé (труднé) питáння; *(про становище — звичайно)* скрутнúй; **~ne** położenie скрутнúй стан, -ну, скрутнé станóвище; *(про час)* тяжкúй, труднúй; **~ne** czasy тяжкí (труднí) часú, -сів, тяжкúй (труднúй) час, -су; 2) *перен. заст.* важкúй; **~** człowiek важкá людúна; ◊ **~na** rada! нíчого не вдíєш!

trudzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) стóмлювати, -люю, -люєш, мýчити; ~ oczy nad książkami стóмлювати (мýчити) óчі над книжкáми; 2) *перен.* турбувáти, -бýю, -бýєш, непокóїти; *(книж.— ще)* утрудняти; przepraszam, że was ~dzę пробáчте, що вас турбýю (непокóю; утрудняю).
trufla *ż., bot. (tuber)* трюфель.
truflowy *bot.* трюфельний, трюфелéвий.
truizm, -mu, *m.* трюїзм, -му, загальновідóма íстина.
trująco отрýйно, отрýйливо.
trujący *przym.* отрýйний, отрýйливий; ciała ~ce отрýйні (отрýйливі) речовини, -вин.
truk, -ku, *m., kol.* плóский вагóн.
trumienka *ż., zdr.* трýнонька, трýночка, трýнька, домовинка.
trumienny трýнний.
trumna *ż.* трунá, домовина.
trumniarz, *lm.* **-rze,** *m.* трунáр, -ря́.
trunek, -nku, *m. (спиртний)* напíй, -пóю, напиток, -тку, трýнок, -нку.
trup *m.* труп; paść ~pem впáсти трýпом; ◇ położyć kogoś ~pem убити когó, уклáсти когó.
trupa *ż., teatr.* трýпа.
trupi трýпний; *(перен. — звичайно)* мéртвий; ~pie miasto мéртве місто; *ент.* ~pia główka *(acherontia atropos)* мéртва головá; ◇ ~pia cera мертвéнно-блідé обличчя.
trupiarnia *ż.* мертвéцька, -кої, покíйницька, -кої; *(для пізнавання мерців)* морг, -гу.
trupiasty схóжий на трýпа, подíбний до трýпа.
trupieć, -pieję, -piejesz, -piał, -pieli *przest.* 1) мертвíти, завмирáти; ciało ~pieje тíло мертвíє (завмирáє); 2) *перен.* ціпенíти, (стовпíти, кам'янíти) зі стрáху́.
trupieszeć, -szeję, -szejesz, -szał, -szeli дерев'янíти; *(трухлявіти)* порохнявíти.
trupio як труп; zbladł ~ зблід, як труп.
trupioblady блідий, як труп.
trupojad *m., zool., pot.* трупоїдна тварина.
trusia *ż.* 1) *пестл.* крóлик, трýсик; 2) *(перен. — про людину)* боягýз, страхополóх.
truskawka *ż.* полуниця.
trust, -tu, *m.* трест, -ту.
trustować, -tuję, -tujesz, -tował *ек.* трестувáти, -тýю, -тýєш.
trustowy трéстівський, трéстовий.
truteń, -tnia, *lm.* **-tnie,** *m.* 1) *ент.* трýтень, -тня; 2) *перен.* трýтень, нерóба, дармоїд, лéдар, -ря.
trutka *ż., myśl.* трýта, трутизна.
trwać тривáти; ~ nadal продóвжуватися, -жується, тривáти дáльше; zima tam ~wa sześć miesięcy зимá тривáє там шість місяців; 2) (przy czym) залишáтися, зоставáтися, -стаюся, -стаєшся; ~ przy swoim (zdaniu) залишáтися (зоставáтися) при своїй дýмці; ◇ ~ w błędach дáлі робити помилки.
trwale 1) тривáло; 2) міцно, трнвко, стíйко; 3) стáло, стíйко. *Пор.* **trwały.**
trwałość *ż.* 1) тривáлість, -лості; 2) міцність, -ності, трнвкість, -кості, стíйкість; 3) стáлість, стíйкість. *Пор.* **trwały.**
trwały 1) тривáлий; ~ła choroba тривáла (довгочáсна, дóвга, затяжнá) хворóба; ~ kolor тривáлий кóлір, -льору; ~ła przyjaźń тривáла приязнь (дрýжба); 2) *(що не скоро зношується)* міцний, тривкий; ~ła budowla міцнá (тривкá) спорýда; ~ materiał міцний (тривкий) матеріáл, -лу; 3) *(незмінний)* стáлий, стійкий; *хім.* ~ gaz стійкий газ, -зу; ~ła pogoda стáла (стійкá) погóда; *фіз.* ~ła równowaga стáла (стійкá) рівновáга; *хім.* ~ związek стійкá сполýка, стійкé сполýчення; ◇ ~ła ondulacja перманéнтна завив-

ка; r o ś l i n y ~le багаторічні рослини, -лин.

trwoga *ż.* тривога; b i ć (u d e r z a ć) n a ~gę бити тривогу, бити на сполох; p r z e j m o w a ć (n a p e ł n i a ć) k o g o ~gą сповнювати тривогою кого, викликати тривогу в кого; s z e r z y ć ~gę ширити тривогу.

trwoniciel, *lm.* **-le,** *m.* марнотрат, марнотратник, марнотратець, -тця, розтринькувач, перевідник.

trwonicielka *ż.* марнотратниця, розтринькувачка, перевідниця.

trwonić, -nię, -nisz, -nił (co) 1) марнувати, -ную, -нуєш, марнотратити, -трачу, -тратиш, мотати, переводити, -джу, -диш, промотувати, -тую, -туєш, гайнувати, -ную, -нуєш, тринькати, розтринькувати, -кую, -куєш (що); ~ p i e n i ą d z e марнотратити (гайнувати, тринькати, розтринькувати) гроші; 2) *(час)* гайнувати, гаяти.

trwożliwie 1) тривожно, неспокійно; 2) боязко, полохливо. *Пор.* **trwożliwy.**

trwożliwość *ż.* 1) тривожність, -ності, неспокій, -кою; 2) боязкість, -кості, полохливість, -вості. *Пор.* **trwożliwy.**

trwożliwy 1) тривожний, неспокійний; ~we c z a s y тривожний (неспокійний) час; ~we o c z e k i w a n i e тривожне (неспокійне) очікування; 2) *(що легко піддається боязні)* боязкий, полохливий; ~ c z ł o w i e k боязка (полохлива) людина.

trwożnie *див.* **trwożliwie.**

trwożny *див.* **trwożliwy.**

trwożyć, -żę, -żysz, -żył тривожити; //~ **się** 1) (o kogo, o co) тривожитися (за кого); ~ o s y n a тривожитися за сина; 2) (czym) *заст.* боятися (боюся, боїшся) (чого); ~ ś m i e r c i ą боятися смерті.

tryb I, **-bu,** *m.* 1) порядок, -дку, хід (*род.* ходу); w s z y s t k o i d z i e z w y k ł y m ~bem все йде звичайним (своїм) ходом (порядком); ~ z a j ę ć порядок занять; 2) *(про режим праці тощо)* спосіб, -собу; z m i e n i ć ~ ż y c i a змінити спосіб життя; 3) *грам.* спосіб; ~ o z n a j m u j ą c y дійсний спосіб; ~ r o z k a z u j ą c y наказовий спосіб; ~ w a r u n k o w y умовний спосіб.

tryb II, **-bu,** *m., mech.* шестерня.

trybik, -ku, *m.* 1) *мех.* невеличка шестерня; 2) *тех.* горно (для прочищування від шумовиння витоплюваних металів).

trybować, -buję, -bujesz, -bował 1) *мет.* виплавляти; 2) *мор.* дрейфувати, -фую, -фуєш; 3) лагодити бондарський посуд.

trybowy: k o ł o ~we *mech.* зубчасте колесо.

trybul(k)a *ż., bot.* (*anthriscus*) бугила.

trybun, *lm.* **-ni** *a.* **-nowie,** *m.* трибун.

trybuna *ż.* трибуна.

trybunalski що стосується трибуналу; *(у контексті)* трибуналу тощо; w y r o k ~ вирок трибуналу.

trybunał, -łu, *m.* трибунал, -лу; ~ r e w o l u c y j n y революційний трибунал; ~ w o j s k o w y воєнний трибунал.

trybuszon *m.* *див.* **korkociąg.**

trychina *ż., zool. (trichina)* трихіна.

trychinoza *ż., med., wet. (trichinosis)* трихіноз, -зу, ураження трихінами.

trycykl, -lu, *lm.* **-le,** *m.* *див.* **trójkołowiec.**

tryglif, -fu, *m., bud.* тригліф.

trygonometria *ż., mat.* тригонометрія; ~ p ł a s k a прямолінійна тригонометрія.

trygonometryczny *mat.* тригонометричний.

tryjer *m., roln.* *див.* **trier.**

tryk I, **-ka,** *m.* нехолощений баран.

tryk II, **-ku,** *m.* трюк, -ку.

trykać, tryknąć, -nie, -nął буцати, буцнути; b a r a n ~ka баран буцає (б'є).

trykociarka *ż.* трикота́жниця.
trykociarnia *ż.* трикота́жна фа́брика.
trykociarski трикота́жний; w a r s z t a t ~ трикота́жний верста́т.
trykociarstwo *n.* 1) трикота́жне виробни́цтво; 2) зайня́ття трикота́жника.
trykociarz, *lm.* **-rze,** *m.* трикота́жник.
trykot, -tu, *m.* трико́ *(невідм.).*
trykotarstwo *n. див.* **trykociarstwo.**
trykotaż, -żu, *lm.* **-że,** *m.* трикота́ж, -жу.
trykotowy трикота́жний; b i e l i z n a ~**wa** трикота́жна білизна.
tryl *m. див.* **trel.**
trylion, -nu, *m.* трильйо́н.
trylogia *ż.* трило́гія.
trylować *див.* **trelować.**
trymestr, -ru, *m.* триме́стр, -ру.
trymetr, -ru, *m., poetyc.* триме́тр, -ра.
tryna *ż.* ошу́рки, -рок.
tryngelt, -tu, *m., pot. див.* **napiwek.**
trynk, -ku, *m. див.* **tynk.**
trynkarstwo *n. див.* **tynkarstwo.**
trynkarz *m. див.* **tynkarz.**
trynkieryt, -tu, *m., min.* тринкери́т, -ту.
trynkować *див.* **tynkować.**
tryodion, -nu, *m., kośc.* трио́дь, -ді.
trypel, -pla, *m., geol.* тре́пел, -лу.
tryper, -pra, *m., med. (gonorrhoea)* гоноре́я, три́пер, -ру.
trypla *ż., geol. див.* **trypel.**
tryptyk, -ku, *m., szt.* три́птих.
trysk, -ku, *m.* бри́зка; ~**ki** b ł o t a бризки́ боло́та.
tryskać, trysnąć, -śnie, -snął, *rzadziej* **-sł** 1) бри́зкати, бри́знути; 2) *(витікати бурхливим струменем)* би́ти джерело́м, заби́ти джерело́м; n a f t a ~**snęła** на́фта заби́ла джерело́м; ◊ o g i e ń m u z o c z u ~**ska** його́ о́чі пала́ють вогне́м; ~**skać** z d r o w i e m пашіти здоро́в'ям, ма́ти квіту́че здоро́в'я.
tryskawka *ż. див.* **rozpylacz.**
trysnąć *див.* **tryskać.**
tryton *m., zool., mit.* трито́н.
tryumf *m. див.* **triumf.**
tryumfalny *див.* **triumfalny.**
tryumfator *m. див.* **triumfator.**
tryumfować *див.* **triumfować.**
tryumwir *m. див.* **triumwir.**
tryumwirat *m. див.* **triumwirat.**
trywialnie тривіа́льно.
trywialność *ż.* тривіа́льність, -ності.
trywialny тривіа́льний; ◊ ~ c z ł o w i e k пошля́к, -ка́.
tryzna *ż., hist. див.* **stypa.**
trzaseczka *ż., zdr.* трі́сочка, скі́почка, ска́лочка.
trzask I, **-ku,** *m.* тріск, -ку, трі́скіт, -коту; *(дія)* тріща́ння; ~ ł a m a n y c h g a ł ę z i тріск (трі́скіт) ла́маного гілля́; *(посилений)* гу́ркіт, -коту, гук, -ку; ~ w y s t r z a ł ó w гук (гу́ркіт) по́стрілів; *(батога)* ля́скіт, -коту, ляск, -ку; ◊ *розм.* p r z y s z e d ł z ~**kiem** прийшо́в з гу́ком-сту́ком; ◊ ~ i p r a s k шум і гам.
trzask II! *wkrz.* трісь! тара́х!
trzaska *ż.* трі́ска, скі́пка, ска́лка; g d z i e d r w a r ą b i ą, t a m ~**ki** l e c ą ліс руба́ють — тріски́ летя́ть.
trzaskać, trzasnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli, *rzadziej* **-sł, -śli** 1) (czym) грю́кати, грю́кнути (чим); ~**kać** d r z w i a m i грю́кати двери́ма (двermи́); *(батогом, пальцями)* ля́скати, ля́снути; *прик.* j a k z b i c z a ~**sł** як батого́м ля́снув, ми́ттю; 2) *(лише докон.) (розм. — сильно ударити)* трі́снути, лу́снути, моло́снути; ~**snąć** w t w a r z трі́снути (лу́снути, моло́снути) в лице́; 3) *(про грім)* би́ти (б'ю, б'єш), ударя́ти, уда́рити; *вульг.* n i e c h c i ę p i o r u n ~**śnie** хай тебе́ грім уб'є́ (поб'є́); 4) *(діставати тріщину)* трі́скати(ся), трі́снути, ло́патися, ло́пнути; d r z e w a o d m r o z u ~**kają** дере́ва трі́скають(ся) від моро́зу.
trzaskający тріску́чий; ◊ ~ m r ó z лю́тий моро́з, -зу.
trząść, trzęsę, trzęsiesz, trząsł, trzęśli, trząsnąć, -nę, -niesz, -nął,

-nęli 1) трясти́, трусну́ти, тряхну́ти; *підсил.* трусону́ти, трясону́ти; febra go **trzęsie** його́ трясе́ (тру́сить, ті́пає) пропа́сниця; **trząść** głową трясти́ голово́ю; *перен.* **trząsnąć** kiesą трусну́ти калі́ткою (капшуко́м); wóz trzęsie віз трясе́; 2) *(дерево)* труси́ти (трушу́, тру́сиш), трусну́ти, тряхну́ти; ◊ *прик.* **trząść** gruszki na wierzbie плести́ нісені́тницю (нісені́тниці, дурни́ці), терев́ені пра́вити, -влю, -виш; // *(лише недокон.)* **~się** 1) *(про зовнішню причину* — od czego, *про внутрішню причину* — z czego) трясти́ся, труси́тися, тремті́ти, -мчу́, -мти́ш, дрижа́ти, -жу́, -жи́ш (від чо́го); **~** od zimna трясти́ся (труси́тися, тремті́ти, дрижа́ти) від хо́лоду; **~** ze strachu трясти́ся (труси́тися, тремті́ти, дрижа́ти) від стра́ху́; 2) (do kogo, do czego) *перен.* рва́тися (рву́ся, рве́шся) (до ко́го, до чо́го); **~** do nauki рва́тися до нау́ки.

trzcina *ż.* 1) *бот.* коми́ш, -шу́, очере́т, -ту; *(цукрова)* трости́на; 2) *(палиця)* трости́на.

trzciniak *m., orn.* очере́тянка.

trzciniany *див.* **trzcinowy.**

trzcinisko *n.* 1) вели́кий коми́ш, -шу́, вели́кий очере́т, -ту; 2) *(комишеві зарості)* коми́ш, комиші́, -ші́в, очере́т, очерети́, -ті́в.

trzcinisty заро́слий комишем (очере́том).

trzcinka *ż.* 1) *(паличка)* трости́нка; 2) *текст.* очере́тяна шпу́лька.

trzcinnik *m.* 1) *бот.* *(calamagrostis)* куни́чник; 2) *орн.* *див.* **trzciniak.**

trzcinny *див.* **trzcinowy.**

trzcinować, -nuję, -nujesz, -nował *spec.* оббива́ти сті́ну́ (сте́лю) очере́том під штукату́рку.

trzcinowy комише́вий, очере́тяний; **~we** krzesło очере́тяний стіле́ць, -льця́; трости́нний. *Пор.* **trzcina** 1.

trzeba тре́ба.

trzebiciel, *lm.* **-le,** *m.* 1) вини́щувач; 2) той, що викорчо́вує; 3) холощі́й, -щія́. *Пор.* **trzebić** 1, 3, 5.

trzebić, -bię, -bisz, -bił 1) вини́щувати, -щую, -щуєш; *(тварин* — *ще)* вигу́блювати, -люю, -люєш; **~** lasy вини́щувати ліси́; **~** mysze вини́щувати (вигу́блювати) мише́й; 2) *перен.* викорі́нювати, -нюю, -нюєш; **~** występki w społeczeństwie викорі́нювати зло́чини в суспі́льстві; 3) *(ліс* — *від зайвих дерев)* прорі́джувати, -джую, -джуєш; *(під оранку)* викорчо́вувати, -вую, -вуєш; 4) *с.-г.* поло́ти, -лю́, -леш, випо́лювати, -люю, -люєш; **~** zielska (chwasty) w ogrodzie поло́ти (випо́лювати) бур'яни́ в горо́ді; 5) *вет.* холости́ти, -лощу́, -лости́ш, чи́стити (чи́щу, чи́стиш).

trzebieniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* є́внух; кастра́т.

trzebież *ż.* прорі́джування; викорчо́вування. *Пор.* **trzebić** 3.

trzechletni трилі́тній, трирі́чний.

trzechmiesięczny тримі́сячний.

trzechsetletni трьохсотлі́тній, трьохсотрі́чний.

trzechsetny трьохсо́тий.

trzechtysięczny трьохти́сячний.

trzeci тре́тій; *мат.* dwie **~cie** дві тре́ті; po **~cie** по-тре́тє; co **~** dzień що тре́тій день.

trzecia, -ciej, *ż.* тре́тя годи́на; kwadrans na **~cią** п'ятна́дцять хвили́н на тре́тю.

trzeciaczka *ż., med.* *(febris intermittens tertiana)* інтерміта́тивна (перери́вчаста) триде́нна гаря́чка.

trzeciak *m.* 1) тре́тій припряжни́й (підпряжни́й) кінь *(род.* коня́), припряжни́й, -но́го, підпряжни́й; 2) *(с.-г.* — *трирічна домашня тварина а. третій рій)* третя́к, -ка́; 3) *розм.* *див.* **trzecioklasista.**

trzecina *ż.* трети́на.

trzecioklasista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., szk.* третьокла́сник.

trzecioklasistka *ż., szk.* третьокла́сниця.
trzeciokursista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* студе́нт тре́тього ку́рсу, третьоку́рсник.
trzeciokursistka *ż.* студе́нтка тре́тього ку́рсу, третьоку́рсниця.
trzeciorocznlak, *lm.* **-ki,** *m.* трирі́чна люди́на *a.* твари́на.
trzeciorzędny третьоря́дний.
trzeciorzędowy *geol.* тріа́совий, трети́нний.
trzeć, trę, trzesz, tarł 1) те́рти (тру, треш); *(про взуття — ще)* му́ляти; 2) *(льон тощо)* тіпа́ти, те́рти; //**~się** 1) те́ртися; 2) *(про риби)* нере́ститися, -ре́ститься, викида́ти (пуска́ти) ікру́.
trzej *m.-os. див.* **trzy.**
trzemcha *ż. див.* **czeremcha.**
trzepacz I, *lm.* **-cze,** *m., tkac.* тіпа́льник.
trzepacz II, *lm.* **-cze,** *m. (прилад)* тіпа́лка, те́рниця, те́рлиця.
trzepaczka *ż.* 1) тріпа́чка, вибива́чка; 2) *кул.* колоту́шка; 3) *текст.* тіпа́лка, те́рниця, те́рлиця; 3) *перен.* торохті́йка, базі́ка, базі́кало.
trzepać, -pię, -piesz, -pał, trzepnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) *(лише недокон.)* витрі́пувати, -пую, -пуєш, вибива́ти *(порох),* тріпа́ти (трі́паю, трі́паєш *і* треплю́, тре́плеш); ~ k o ł d r ę витрі́пувати ко́вдру; 2) *(крилами)* лопоті́ти, -почу́, -поти́ш, залопоті́ти; 3) *(лише недокон.)* *(льон, коноплі)* тіпа́ти; 4) *(лише недокон.) перен. (язиком)* моло́ти (мелю́, ме́леш), плеска́ти; 5) *(перен. — бити)* лупцюва́ти, -цю́ю, -цю́єш, шмага́ти, шмагну́ти; моло́снути, трі́снути *(лише докон.);* // *(лише — докон.)* **~się** ба́хнутися.
trzepadło *n.* 1) *текст.* тіпа́лка, те́рниця, те́рлиця; 2) *див.* **trzepaczka** 2.
trzepak *m.* 1) *текст.* тіпа́лка, те́рниця, те́рлиця, тіпа́льна маши́на; 2) *перен. розм.* торохті́й, -тія́, балаку́н, -на́, базі́ка; 3) *див.* **trzepaczka** 2.
trzepalnia *ż., tkac.* тіпа́льний цех, -ху.
trzepanina *ż., pot. див.* **trzepanka.**
trzepanka *ż., pot.* прочуха́н, прочуха́нка.
trzeparka *ż., tkac.* тіпа́льна маши́на.
trzepot, -tu, *m.* тре́пет, -ту; *(дія — ще)* тріпоті́ння, тріпота́ння, трепета́ння; лопоті́ння. *Пор.* **trzepotać** 1.
trzepotać, -poczę, -poczesz (*rzadziej* **-pocę, -pocesz,** *rzadko* **-potam, -potasz), -potał** тріпоті́ти, -почу́, -поти́ш, тріпота́ти, -почу́, -по́чеш, трепета́ти, -печу́, -пе́чеш; *(крилами — ще)* лопоті́ти, -почу́, -поти́ш.
trzeszczeć, -czę, -czysz, -czał 1) тріща́ти, -щи́ть; *підсил.* тріскоті́ти, -коти́ть, тріскота́ти, -ко́че; *перен. розм.* a ż g ł o w a **~czy** (a ż w g ł o w i e **~czy**) o d k ł o p o t ó w аж голова́ тріщи́ть від кло́потів; d r z e w o **~czy** w p i e c u дро́ва тріща́ть у пе́чі; *(про кості)* хрусті́ти (хрусти́ть); 2) *перен.* торохті́ти, -хчу́, -хти́ш, цокоті́ти, -кочу́, -коти́ш, цокота́ти, -кочу́, -ко́чеш, ляща́ти (лящу́, лящи́ш).
trzeszczka *ż., med. (os sesamoideum)* сесамої́дна кі́сточка, кі́сточка в сугло́бовій зв'язці.
trześnia *ż. див.* **czereśnia.**
trześniowy *див.* **czereśniowy.**
trzewiczek, -czka, *m., zdr.* 1) череви́чок, -чка; 2) *бот. див.* **trzewik** 2.
trzewie, (*zwykle w lm.*) **-wia, -wi,** *rzadziej* **-wiów,** *n., anat.* ну́трощі, -щів; *(у тварин)* те́льбухи, -хів.
trzewik *m.* 1) череви́к; 2) *бот. (cypripedium)* вене́рині череви́чки, -ків.
trzewikowy череви́чний.
trzewiowy *anat. див.* **trzewny.**
trzewny *anat.* нутряни́й.
trzewo *n., anat. див.* **trzewie.**
trzeźwić, -wię, -wisz, -wił 1) протвере́жувати, -жую, -жуєш, ви-

тверéжувати, тверезúти, -режý, -резúш; 2) (*зомлілого*) привóдити до притóмності; 3) (*про ліки*) оживлáти, освіжáти; //~**się** протверéжуватися, витверéжуватися, тверезúтися.
trzeźwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli тверезíти.
trzeźwo тверéзо; розсýдливо, розвáжливо; ~ się zapatrywać na świat дивúтися тверéзо на світ. *Пор.* **trzeźwy.**
trzeźwość *ż.* тверéзість, -зості; розсýдливість, -вості, розвáжливість. *Пор.* **trzeźwy.**
trzeźwy тверéзий; (*перен. — ще*) розсýдливий, розвáжливий; *перен.* ~**wa** głowa розсýдлива (тверéза) головá (людúна); *перен.* ~ pogląd тверéзий пóгляд, -ду.
trzęsawa *ż. див.* **trzęsawisko.**
trzęsawica *ż. див.* **trzęsawisko.**
trzęsawiczny трясовúнний.
trzęsawisko *n.* трясовинá, драговинá, драгвá.
trzęsawisty болотúстий.
trzęsienie *n.* 1) трясíння; 2) трусíння; *пор.* **trząść;** 3) *мед.* (*tremor*) дрижáння, трепетáння; ◊ ~ ziemi землетрýс, -су.
trzęsiogonek, -nka, *m., orn.* трясихвíстка, грúцик.
trzęsionka *ż., kul.* желé (*невідм.*).
trzmiel I, **-la,** *lm.* **-le,** *m., ent.* джміль (*род.* джмелá), чміль.
trzmiel II, **-lu,** *lm.* **-le,** *m., bot. див.* **trzmielina.**
trzmielina *ż., bot.* (*evonymus*) бруслúна.
trzmielinowy *bot.* бруслúновий.
trzmielowy *bot. див.* **trzmielinowy.**
trznadel, -dla, *lm.* **-dle,** *m., orn.* (*emberiza citrinella*) вівсáнка жовтобрюшка.
trzoda *ż.* стáдо; (*рогатої худоби — звичайно*) чередá; ~ krów чередá (стáдо) корíв; (*овець*) отáра; ◊ ~ chlewna свинí, -нéй.
trzodny стáдний.
trzon, -nu, *m.* 1) *тех.* стéржень, -жня, штáнга; 2) (*бот. — грибів*) пеньóк, -нькá; 3) *див.* **trzonek** 1; 4) *перен.* стрúжень, -жня, ядрó; 5) (*в печі*) черíнь (*род.* черéні *ж. р. і* черенá *ч. р.*).
trzonek, -nka, *m.* 1) рукоáтка, рýчка, держáк, -кá; 2) *ел.* цóколь.
trzonowy: ząb ~ кýтній зуб.
trzos, -su *a.* **-sa,** *m.* 1) пóяс на грóші, чéрес; 2) *перен.* грóші, -шей.
trzosło *n., roln.* череслó.
trzódka *ż., zdr.* стáдце; черíдка; отáрка. *Пор.* **trzoda.**
trzpień, *lm.* **-nie,** *m.* 1) (*у пряжці*) шпéник; 2) *спец.* шпень, -нá, шпинь.
trzpionek, -nka, *m., tech.* нíпель.
trzpiot, *lm.* **-ty,** *m.* вітрогóн, жéвжик, вертúхвіст, -хвоста, пустýн, -нá.
trzpiotać się вітрогóнити, повóдитися пустотлúво (легковáжно).
trzpiotalski *див.* **trzpiotowaty.**
trzpiotka *ż.* вітрогóнка, жéвжик, вертúхвіст, -хвоста, пустýнка.
trzpiotostwo *n. див.* **trzpiotowatość.**
trzpiotowato пустотлúво; легковáжно. *Пор.* **trzpiotowaty.**
trzpiotowatość *ż.* пустотлúвість, -вості; легковáжність, -ності. *Пор.* **trzpiotowaty.**
trzpiotowaty пустотлúвий; (*необачний*) легковáжний.
trzustka *ż., anat.* (*pancreas*) підшлункóва зáлоза.
trzustkowy *anat.* якúй (що) стосýється підшлункóвої зáлози.
trzy, trzech; *m.-os.* **trzej, trzech** три (*род.* трьох); ~ ołówki три олíвці, -ців; ~ pióra три перá (*род.* пер); **trzej** studenci przyszli (**trzech** studentów przyszło) прийшлú три студéнти; ◊ *розм.* pleść ~ po ~ плестú нісенíтницю (нісенíтниці, дурнúці), теревéні прáвити, -влю, -виш; *мат.* reguła **trzech** трійнé прáвило; *перен. розм.* wścibiać swoje ~ grosze сýнути нóса.
trzyaktowy *lit., teatr.* трьохáктний, на три дії.
trzyaktówka *ż., lit., teatr.* п'éса на три дії.
trzyarkuszowy трьохаркушéвий.

trzydniowy триде́нний.
trzydniówka *ż.* 1) триде́нна сльота́; 2) триде́нне перебува́ння.
trzydzielny *див.* **trójdzielny.**
trzydziestka *ż.* 1) *перен.* три́дцять осі́б; 2) ци́фра 30; 3) *перен.* три́дцять ро́ків життя́; m a j u ż **~kę** йому́ вже три́дцять ро́ків (літ).
trzydziestodniowy тридцятиде́нний.
trzydziestokrotny тридцятикра́тний.
trzydziestolecie *n.* тридцятилі́ття, тридцятирі́ччя.
trzydziestoletni тридцятилі́тній, тридцятирі́чний.
trzydziestu *m.-os.* *див.* **trzydzieści.**
trzydziesty тридця́тий.
trzydzieści, -stu; *m.-os.* **trzydziestu** три́дцять, -ти́ *а.* -тьо́х.
trzydzieścioro, -rga, *zb.* три́дцятеро, -тьо́х.
trzygłosowy *muz.* триголо́сний, на три го́лоси.
trzygodzinny тригоди́нний.
trzyjęzyczny тримо́вний.
trzykołowy триколі́сний.
trzykroć три ра́зи, трикра́тно, три́чі.
trzykrotnie *див.* **trzykroć.**
trzykrotny триразо́вий, трикра́тний.
trzylampówka *ż., rad., pot.* трила́мповий прийма́ч, -ча́.
trzylecie *n.* трилі́ття, трирі́ччя.
trzyletni трилі́тній, трирі́чний.
trzylistny трили́стий.
trzymać 1) трима́ти, держа́ти, -жу́, -жиш; *перен.* ~ c h o r e g o w ł ó ż k u трима́ти (держа́ти) хво́рого в лі́жку; *перен.* ~ c o w t a j e m n i c y трима́ти (держа́ти) що в секре́ті (в таємни́ці); *перен. розм.* ~ j ę z y k z a z ę b a m i трима́ти (держа́ти) язика́ (язи́к) за зуба́ми; ~ k o g o z a r ę k ę трима́ти (держа́ти) кого́ за ру́ку; ~ o r ę ż w r ę k u трима́ти (держа́ти) збро́ю в рука́х; *перен.* ~ k o g o w c u g l a c h (w k a r b a c h, w r y z a c h, n a w o d z y) трима́ти (держа́ти) кого́ в шо́рах (в ла́бетах); 2) (*перен. — підприємство, жильців, тварин тощо*) держа́ти; *карт.* ~ b a n k держа́ти банк; ~ p s y держа́ти соба́к; ~ s k l e p держа́ти крамни́цю; ~ s t u d e n t ó w n a s t a n c j i держа́ти студе́нтів на кварти́рі; 3) (za kim) *перен.* тягти́ ру́ку (за ко́го), стоя́ти (за ко́го); 4) (z kim) *перен.* іти́ рука́ в ру́ку (з ким), бу́ти одна́кової ду́мки (з ким); 5) (przeciw komu) *заст.* спі́льно висту-па́ти (про́ти ко́го); 6) (co o kim) *заст.* бу́ти яко́їсь ду́мки (про ко́го); d o b r z e ~ o k i m бу́ти до́брої ду́мки про ко́го; ◊ *перен.* m r ó z **~ma** моро́з трива́є; *перен.* ~ o c z y w k i m, w c z y m не зво́дити оче́й з ко́го, з чо́го; *муз., перен.* ~ p i e r w s z e s k r z y p c e гра́ти на пе́ршій скри́пці; //~ **się** 1) трима́тися, держа́тися; *перен. розм.* **~maj się** c i e p ł o! бува́й здоро́в, трима́йсь! ~ d o u p a d ł e g o трима́тися (держа́тися) до заги́ну (до са́мої сме́рті, до оста́ннього по́диху); *перен.* ~ n a n o g a c h трима́тися (держа́тися) на нога́х; *перен.* ~ p r a w e j s t r o n y трима́тися (держа́тися) пра́вого бо́ку; *перен.* ~ p r o s t o трима́тися (держа́тися) пря́мо; ~ z a g ł o w ę трима́тися (держа́тися) за го́лову; ~ r ę k a m i z a p o r ę c z трима́тися (держа́тися) рука́ми за бар'є́р; *перен.* ~ z d a l e k a o d c z e g o трима́тися (держа́тися) о́сторонь від чо́го; 2) (czego) *перен.* доде́ржуватися, -жуюся, -жуєшся; ~ i n s t r u k c j i доде́ржуватися інстру́кції.
trzymadło *n.* 1) руко́ятка, ру́чка, держа́к, -ка́; 2) *тех.* ле́щата, -щат; 3) *друк.* тена́кль.
trzymasztowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., mor.* трищо́глове судно́.
trzymasztowy *mor.* трищо́гловий.
trzymiesięczny тримі́сячний.

trzynastka *ż.* 1) тринáдцять осíб; 2) цúфра 13; 3) тринáдцять рóків життя́.
trzynastu *m.-os.* *див.* **trzynaście.**
trzynasty тринáдцятий.
trzynaście, **-stu;** *m.-os.* **trzynastu** тринáдцять, -ти *a.* -тьóх; **~stu** ż o ł n i e r z y тринáдцять солдáтів; **~** s t u d e n t e k тринáдцять студéнток.
trzynaścioro, -rga, *zb.* тринáдцятеро, -тьóх.
trzyokienny тривікóнний, з трьомá вíкнами.
trzyosiowy трьохосьовúй, тривíсний.
trzypokojowy: m i e s z k a n i e **~we** квартúра з трьох кімнáт.
trzypolowy *roln.* трипíльний; **~we** g o s p o d a r s t w o трипíльне господáрство.
trzypolówka *ż., roln.* *див.* **trójpolówka.**
trzyprocentowy трипроцéнтний.
trzyramienny *lot.* трилопатéвий; **~ne** ś m i g ł o трилопатéвий пропéлер, -ра.
trzyrublowy трирублéвий.
trzyrublówka *ż., pot.* троя́чка *(розм.).*
trzysilnikowy *tech.* тримотóрний.
trzyskibowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., roln.* трилемíшний плуг.
trzysta, trzystu *a.* **trzechset;** *m.-os.* **trzystu** трúста (*род.* трьохсóт).
trzystu *m.-os.* *див.* **trzysta.**
trzytomowy тритóмний.
trzywymiarowość *ż., fiz.* тривимірóвість, -вості.
trzywymiarowy *fiz.* тривимірóвий.
tu тут; a n i **~** a n i t a m (а)ні тут, (а)ні там.
tualeta *ż.* *див.* **toaleta.**
tualetowy *див.* **toaletowy.**
tuba *ż.* 1) рýпор, -ра; 2) *муз.* тýба; ◊ *військ.* **~** d o r z u c a n i a t o r p e d торпéдний апарáт, -та.
tubalnie громоглáсно, гýчно.
tubalny громоглáсний, гучнúй; **~** g ł o s гучнúй гóлос, -су.
tuberkuliczny *med.* туберкульóзний.
tuberkulina *ż., med.* *(tuberculinum)* туберкулíн, -ну.
tuberkulizacja *ż., med.* *(tuberculisatio)* туберкулізáція.
tuberkuloza *ż., med.* туберкульóз, -зу.
tuberkuł, -łu, (*częściej w lm.*) **-ły, -łów,** *m., med.* тубéркули, -лів.
tuberoza *ż., bot.* *(polyanthus)* туберóза.
tubka *ż.* тю́бик.
tubylczy тубíльний.
tubylec, -lca, *lm.* **-lcy,** *m.* тубíлець, -льця.
tucz *ż.* підсúлений (концентрóваний) корм, -му.
tuczarnia *ż.* примíщення для відгодóвування тварúн.
tuczenie *n.* відгодóвування, відгодíвля, вгодóвування.
tucznieć, **-nieję,** **-niejesz,** **-niał, -nieli** товстíти, жирíти, глáдшати.
tucznik *m.* годóванок, -нка, годóванець, -нця.
tuczność *ż.* вгодóваність, -ності, відгодóваність, глáдкість, -кості, опáсистість, -тості.
tuczny годóваний, гладкúй, опáсистий.
tuczony відгодóваний, угодóваний.
tuczyć, -czę, -czysz, -czył відгодóвувати, -вую, -вуєш, вгодóвувати; //**~się** 1) відгодóвуватися, вгодóвуватися, жирíти; 2) *перен.* наживáтися.
tuczyniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m.* *див.* **tuczarnia.**
tudzież *książ.* а тáкож, так сáмо.
tuf, -fu, *m., geol.* туф, -фу.
tuja *ż., bot.* (*thuja*) тýя.
tukan *m., orn.* *(rhamphastos)* тукáн-перцьоїд.
tuleja *ż.* 1) лійкувáта трýбка; 2) *тех., спец.* гíльза.
tulejka *ż., zdr.* 1) *спец.* втýлка, зáтичка; 2) *див.* **tuleja.**
tulić, -lę, -lisz, -lił 1) пригортáти, тулúти, -лю́, -лиш, притуля́ти; **~** d o p i e r s i тулúти (пригортáти) до грудéй; 2) *перен.* ховáти; p t a s z e k p o d s k r z y d ł a g ł o w ę s w o j ą **~li** птáшка хо-

ває свою голову під крила; //~się пригортатися, тулитися, притулятися.
tulipan *m., bot.* тюльпан.
tulipanowy тюльпанний, тюльпановий.
tułacki *див.* **tułaczy.**
tułactwo *n. див.* **tułaczka.**
tułacz *m.* блукач, -ча.
tułaczka I *ż.* блукачка.
tułaczka II *ż.* блукання; тиняння. *Пор.* **tułać się.**
tułaczy блукацький.
tułać się блукати; *(без пристановища — ще)* тинятися.
tułanie się *n. див.* **tułaczka** II.
tułów, -łowia *a.* **-łowiu,** *lm.* **-łowie** *a.* **-łowy,** *m.* тулуб.
tum, -mu, *m.* 1) кафедральний собор, -ру; 2) баня церкви, купол.
tumak *m., zool. див.* **kuna.**
tuman I, **-nu,** *m.* туман, -ну; **~nu** k o m u w o c z y p u ś c i ć туману напустити на кого (кому), замилити очі кому; *(від пилу — звичайно)* курява; ~ k u r z u стовп куряви, хмара куряви.
tuman II, **-na,** *lm.* **-ny,** *m.* тупак, -ка, тупиця.
tumanić, -nię, -nisz, -nił туманити, -маню, -маниш.
tumult, -tu, *m.* сум'яття, метушня, заколот, -ту; *(з криком)* шум, -му, галас, -су, гвалт, -ту, буча.
tundra *ż.* тундра.
tundrowy тундровий.
tunel, -lu, *lm.* **-le,** *m.* тунель, -лю.
tunguski тунгуський.
Tunguz, *lm.* **-zi,** *m.* тунгус.
Tunguzka *ż.* тунгуска.
tunika *ż., hist.* туніка.
tuńczyk *m., icht. (thynnus vulgaris)* тунець, -нця.
tupać, -pię, -piesz, -pał, tupnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli тупати, тупнути.
tupet, -tu, *m.* апломб, -бу; m i e ć ~ мати апломб.
tupnąć *див.* **tupać.**
tupot, -tu, *m.* тупіт, -поту, тупотіння.
tupotać, -poczę, -poczesz (*rzadziej* **-pocę, -pocesz,** *rzadko* **-potam, -potasz), -potał** тупотіти, -почу, -потиш, тупотати, -почу, -почеш.
tur I, **-ra,** *m., zool.* тур, -ра.
tur II, **-ru,** *m. (у танці, грі тощо)* тур, -ру.
turbacja *ż.* турбота, журба, неспокій, -кою.
turban, -nu, *m.* тюрбан, завій, -вою.
turbina *ż., tech.* турбіна; ~ w y s o k o p r ę ż n a турбіна високого тиснення.
turbinowy *tech.* турбінний; p r ą d n i c a **~wa** *див.* **turbogenerator.**
turbogenerator *m., tech.* турбогенератор, -ра.
turboprądnica *ż., tech.* турбодинамо.
turbosprężarka *ż., mech., lot.* турбокомпресор, -ра.
turbot, -tu, *m., icht.* морська камбала.
turbować, -buję, -bujesz, -bował турбувати, -бую, -буєш, непокоїти; //~ **się** турбуватися, непокоїтися.
turbowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* турбінне судно.
turbownia *ż., tech.* турбоустановка.
turbozespół, -łu, *m., tech.* турбінний агрегат, -ту.
Turcja *ż.* Туреччина.
turczyć, -czę, -czysz, -czył турчити, робити турком; //~ **się** турчитися, ставати турком.
turczyn, *lm.* **-nowie,** *m., przest.* слуга турецького походження.
Turczynka *ż.* туркеня; турчинка *(заст.).*
turczyzna *ż. див.* **turecczyzna.**
turecczyzna *ż.* все, що турецьке (мова, звичаї, товари тощо).
turecki турецький.
Turek, -rka, *lm.* **-rcy,** *m.* турок, -рка; турчин *(заст.).*
turkawka *ż., orn.* горлиця.
Turkiestan, -nu, *m.* Туркестан, -ну.
Turkmen, *lm.* **-ni,** *m.* туркмен.
Turkmenia *ż.* Туркменія.
Turkmenistan, -nu, *m.* Туркменістан, -ну.
Turkmenka *ż.* туркменка.

Turkmeńska Socjalistyczna Republika Rad *ż.* Туркме́нська Радя́нська Соціалісти́чна Респу́бліка.
turkot, -tu, *m.* гу́ркіт, -коту.
turkotać, -kocze, *rzadziej* **-koce, -kotał** гурко́тіти, -коти́ть, гуркота́ти, -ко́че, грю́кати, грюкоті́ти; m ł y n **~cze** млин гурко́че (гуркоти́ть).
turkus *m., min.* бірюза́.
turkusowy *min.* бірюзо́вий.
turma *ż., hist.* тюрма́, в'язни́ця (*у вежі*).
turmalin, -nu, *m., min.* турмалін, -ну.
turnia *ż.* скеля́ста верши́на (*в Татрах*).
turniej, -ju, *lm.* **-je,** *m.* турні́р, -ру.
turniejowy турні́рний.
turnikiet, -tu, *m.* турніке́т.
turnips *m., bot.* турне́пс.
turniura *ż., przest.* турню́р, -ра.
turnus, -su, *m.* 1) (*порядок проведення робіт*) че́ргá; 2) *заст.* голосува́ння по воєво́дствах.
turówka *ż., bot.* (*hierochloe*) ча́полоч, -чі.
Turyngia *ż.* Тюрі́нгія.
Turynka *ż.* ме́шканка Тюрі́нгії.
Turyńczyk, *lm.* **-cy,** *m.* ме́шканець Тюрі́нгії.
turysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* тури́ст.
turystka *ż.* тури́стка.
turystyczny туристи́чний.
turystyka *ż.* тури́стика.
turyzm, -mu, *m.* тури́зм, -му.
turzy *zool.* ту́рячий, ту́рів.
turzyca *ż., bot.* (*carex*) осо́ка́.
tusz I, **-szu,** *lm.* **-sze,** *m.* (*фарба*) туш, -ші.
tusz II, **-szu,** *lm.* **-sze,** *m.* *муз.* туш, -ша.
tusz III, **-szu,** *lm.* **-sze,** *m.* (*обливання водою*) душ, -шу.
tusza *ż.* огря́дність, -ності, гла́дкість, -кості; c z ł o w i e k d o b r e j **~szy** огря́дна (гладка́) люди́на; ◊ n a b i e r a ć **~szy** гла́дшати.
tuszować I, **-szuję, -szujesz, -szował** тушува́ти, -шу́ю, -шу́єш, затушо́вувати, -вую, -вуєш.
tuszować II, **-szuję, -szujesz, -szował** злива́ти ду́шем; //**~ się** прийма́ти душ.
tuszować III, **-szuję, -szujesz, -szował** *sport.* тушува́ти, -шу́ю, -шу́єш.
tuszowy ту́шовий.
tuszyć, -szę, -szysz, -szył *książ.* сподіва́тися, надія́тися.
tutaj *див.* **tu.**
tutejszy туте́шній.
tutka *ż.* 1) (*паперо́вий*) міше́чок, (*паперо́ва*) торби́нка, кульо́к, -лька́; паперо́вий фу́нтик (*заст.*); 2) (*цигаркова*) гі́льза.
tuz *m., karc., przen.* туз, -за́.
tuziemiec, -mca, *lm.* **-mcy,** *m.* тубі́лець, -льця.
tuzin, -na, *rzadziej* **-nu,** *m.* дю́жина; w i e l k i **~** двана́дцять дю́жин.
tuzinkowość *ż.* посере́дність, -ності, пересі́чність.
tuzinkowy звича́йний; (*несхв.* — *ще*) пересі́чний, посере́дній; a r t y s t a **~** звича́йний (собі́), (пересі́чний) арти́ст; p ł ó t n o **~we** звича́йне полотно́; ◊ ż a r c i k **~** бана́льний жарт, -ту.
tuż 1) тут же; **~** p o d W a r s z a w ą тут же поблизу́ Варша́ви, бі́ля са́мої Варша́ви; 2) (*про час*) за́раз же; **~** p o ś m i e r c i o j c a за́раз же пі́сля сме́рті ба́тька; ◊ **~-~** от-от, ось-ось; **~** z a k i m i ś ć іти́ слідко́м за ким.
tużurek, -rka, *m.* тужу́рка.
twa *ż., zaim.* *див.* **twój.**
twardawy твердува́тий, тверде́нький.
twardnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli тверді́ти, тве́рднути, тверді́шати.
twardo тве́рдо; **~** u s n ą ć тве́рдо засну́ти; ◊ **~** s i ę z k i m o b c h o d z i ć жорсто́ко пово́дитися з ким; *кул.* j a j a n a **~** круті́ я́йця (*род.* яє́ць).
twardogłowy твердоло́бий, тупи́й, непоня́тливий.
twardolany: a s f a l t **~** твердоли́тий асфа́льт, -ту.

twardoskór *m., bot. (elaphomyces granulatus)* оле́нівка бурульча́ста.
twardoskórny твердошку́рий.
twardoskóry *див.* **twardoskórny.**
twardość *ż.* тве́рдість, -дості; ◊ *перен.* ~ serca безсерде́чність, -ності.
twardówka *ż., anat.* склє́ра; ◊ ~ oczna *(tunica albuminea oculi)* білко́ва оболо́нка о́ка.
twardy тверди́й; ~ jak kamień тверди́й, як ка́мінь; *прям., перен.* ~ orzech тверди́й горі́х; *перен.* ~ sen тверди́й (гли́бо́кий) сон (*род.* сну); ~da skóra тверда́ (жорстка́) шкі́ра; *грам.* ~de spółgłoski тверді́ при́голосні, -них; *фіз.* ~da woda тверда́ вода́; *перен.* ~de warunki тверді́ (жорсткі́) умо́ви; ◊ człowiek ~dego serca безсерде́чна (невблага́нна) люди́на.
twardziel *blm., ż., med.* склеро́ма.
twardzizna *ż.* 1) тверді́нь, -ні; 2) тверди́й грунт, -ту; 3) *мед.* затверді́лість, -лості.
twarogowy си́рний.
twarożek, -żku, *m., zdr.* сиро́к, -рка́.
twaróg, -rogu, *m. (свіжий)* сир, -ру.
twarz *ż.* обли́ччя, лице́, вид, -ду; do ~rzy до лиця́; ~rzą w ~ лице́м (лице́) в лице́ ві́чна́-віч; ◊ dostać w ~ діста́ти ля́паса.
twarzowy лицьови́й, лице́вий; *перен.* до лиця́; kapelusz ~ капелю́шок до лиця́.
twarzyczka *ż., zdr., pieszcz.* ли́чко, ли́ченько, видо́чок, -чка.
twe *lm. ż.-rzecz., zaim. див.* **twój.**
twierdza *ż., wojs.* крі́пость, -ті, форте́ця; ~ nadmorska при́мо́рська крі́пость (форте́ця); *ав.* latająca ~ літа́юча (летю́ча) крі́пость.
twierdząco стве́рдливо, стве́рдно.
twierdzący 1) стве́рдливий, ствердни́й; 2) *грам., філос.* стве́рджувальний; ◊ odpowiedź ~ca позити́вна ві́дповідь, -ді.
twierdzenie *n.* 1) тве́рдження; 2) *(в теорії)* поло́ження, те́зис, -су; 3) *мат., філос.* теоре́ма.
twierdzić, -dzę, -dzisz, -dził тве́рдити, -джу, -диш.
twoja *ż., zaim. див.* **twój.**
twoje I *n., zaim. див.* **twój.**
twoje II, *lm. ż.-rzecz., zaim. див.* **twój.**
twornik *m., el.* я́кір (*род.* я́коря); ~ uzwojony я́кір з обмо́ткою.
tworząca, -cej, *ż., mat.* твірна́, -но́ї.
tworzenie *n.* тво́рення, творі́ння.
tworzyciel, *lm.* **-le,** *m. див.* **twórca.**
tworzyć, -rzę, -rzysz, -rzył створю́вати, -рюю, -рюєш, утво́рювати, твори́ти, -рю́, -риш; //~ **się** створю́ватися, утво́рюватися, твори́тися.
tworzydło *n.* ле́щата для вича́влювання си́ру; міше́чок, у яко́му вича́влюють сир.
tworzywo *n.* 1) тво́рчий матеріа́л, -лу; 2) *біол.* протопла́зма.
twój *m.* (*ż.* **twoja, twa,** *n.* **twoje, twe,** *lm. m.-os.* **twoi,** *ż.-rzecz.* **twoje, twe**) *zaim.* твій (*ж. р.* твоя́, *с. р.* твоє́, *мн.* твої́).
twór, tworu, *m.* 1) твір (*род.* тво́ру), творі́ння; 2) *зб.* всі твари́ни, -ри́н, всі істо́ти (*род.* істо́т); 3) *(продукт творчості) див.* **utwór.**
twórca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* творе́ць, -рця́; *(мистецького, літературного, наукового тощо твору — ще)* а́втор, -ра; *(установи, інституції — звичайно)* засно́вник; ~ muzeum засно́вник музе́ю; *(напряму)* основополо́жник; ~cy marksizmu-leninizmu основополо́жники маркси́зму-ленінізму.
twórczość *ż.* тво́рчість, -чості; ~ literacka літерату́рна тво́рчість.
twórczy тво́рчий; siła ~cza тво́рча си́ла; umysł ~ тво́рчий ро́зум, -му.

twórczyni *ż. (про жінку)* творе́ць, -рця́; а́втор, -ра, а́вторка; засно́вниця. *Пор.* **twórca.**
ty *zaim.* ти; być z kim na ~ бу́ти з ким на «ти», зверта́тися до ко́го на «ти».
Tyber, -bru, *m.* Тібр, -ру.
Tybet, -tu, *m.* Тібе́т, -ту.
Tybetańczyk, *lm.* **-cy,** *m.* тібе́тець, -тця.
tybetański тібе́тський.
tycz, *lm.* **-cze,** *ż. див.* **tyczka.**
tyczka *ż.* жерди́нка, жерди́на; *спорт.* skok o **~czce** стрибо́к з жерди́ною; *(с.-г. — звичайно)* ти́чка; ◊ *геод.* ~ miernicza нівелі́рна ре́йка.
tyczkarz, *lm.* **-rze,** *m., sport.* стрибу́н з жерди́ною.
tyczkowy *roln.* тичкови́й; groch ~ тичкови́й го́рох, -ху.
tyczyć, -czę, -czysz, -czył *roln.* тичи́ти, тичкува́ти, -ку́ю, -ку́єш.
tyczyć się, -czy, -czył стосува́тися, -су́ється; to **się** mnie nie **~czy** це мене́ (до ме́не) не сто-су́ється; ◊ co **się ~czy** (kogo, czego) що́до (ко́го, чо́го).
tyć, tyję, tyjesz, tył товсті́ти, жирі́ти, гла́дшати.
tydzień, tygodnia, *lm.* **tygodnie,** *m.* ти́ждень, -жня; co **tygodnia** щоти́жня; raz na ~ раз у (на) ти́ждень; za ~ че́рез (за) ти́ждень; ~ temu пе́ред ти́жнем.
tyfoid, -du, *m., med.* тифо́їд, -ду.
tyfon, -nu, *m. див.* **tajfun.**
tyfotoksyna *ż., med.* тифотокси́н, -ну, тифо́зний токси́н.
tyfus, -su, *m., med.* тиф, -фу; ~ brzuszny черевни́й тиф; ~ plamisty висипни́й тиф; ~ powrotny поворо́тний тиф.
tyfusowy тифо́зний.
tygiel, -gla, *lm.* **-gle,** *m., tech.* ти́гель, -гля.
tyglowy tech. ти́гельний.
tygodnik *m.* щотижне́вик, тижне́вик.
tygodniowo щоти́жня, щотижне́во.
tygodniowy тижне́вий; *(при повторних діях — ще)* щотижне́вий; kontrola **~wa** щотижне́вий контро́ль, -лю; płaca **~wa** щотижне́ва (тижне́ва) зарпла́та; przegląd ~ тижне́вий о́гляд, -ду; sprawozdanie **~we** тижне́вий звіт, -ту; termin ~ тижне́вий строк, -ку; ◊ pismo **~we** щотижне́вик (тижне́вик).
tygodniówka *ż., pot.* тижне́ва получка (зарпла́ти); тижне́вий за-робі́ток, -тку.
Tygrys *m.* Тігр, -ру.
tygrys *m., zool. (felis tigris)* тигр, -ра.
tygrysi ти́гровий.
tygrysica *ż.* тигри́ця.
tygrysię, -sięcia, *lm.* **-sięta, -siąt,** *n., zdr.* тигреня́, -ня́ти.
tygrysowaty схо́жий на ти́гра, поді́бний до ти́гра.
tyka *ż.* жерди́на; *(с.-г — звичайно)* ти́чка.
tykać I *(про годинник)* цо́кати.
tykać II (komuś) *(говорити «ти»)* ти́кати (кому́).
tykać, tknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) (kogo, czego — czym) торка́тися, торкну́тися, доторка́тися, дото́ркуватися, -куюся, -куєшся, доторкну́тися (до ко́го, до чо́го — чим); 2) (kogo) *(лише докон.) (перен. — словом, вчинком)* урази́ти (уражу́, урази́ш); *розм.* ~ kogo do żywego допекти́, дошку́лити кому́, ді́йняти до живо́го, урази́ти кого́; ◊ *перен.* coś mię **~knęło** щось підказа́ло мені́, щось мене́ остерегло́; //~ **się** *див.* **tykać** I.
tykotać *див.* **tykać** I.
tykwa *ż., bot.* 1) *(lagenaria)* ти́ква; 2) *див.* **dynia.**
tykwowy *bot.* 1) ти́квовий; 2) *див.* **dyniowy** *Пор.* **tykwa.**
tylda *ż., druk.* ти́льда.
tyle I *przsł.* сті́льки; dwa razy ~ удвоє сті́льки; drugie ~ ще раз сті́льки; ~ razy сті́льки раз (разі́в); ◊ o ile, o ~ зале́жно від обста́вин.
tyle II **tylu** *zaim.* сті́льки, -ко́х; **tyle** ludzi сті́льки люде́й.
tylekroć сті́льки раз (разі́в).

tylko тільки, лишé; лиш *(рідко)*; j a k (s k o r o) ~ як тільки, скóро тільки, тільки-но; k t o ~ хто тільки, кóжний, хто; ◊ w a r c z y, ~ c o n i e k ą s a гарчúть, мáло не кусáє.
tylny 1) зáдній; **~ne** d r z w i зáдні двéрі, -рéй; **~ne** ł a p y зáдні лáпи (*род.* лап); 2) *військ.* тиловúй; ◊ *військ.* **~na** s t r a ż ар'єргáрд, -ду.
tylokrotnie стільки раз (разíв).
tylokrotny неоднорaзóвий; **~ne** n a p o m n i e n i a неоднорaзóві попереджéння.
tyloletni багатолíтній, багаторíчний; **~nia** p r a c a багаторíчна прáця.
tyloraki різнорíдний, різновúдний, різноманíтний.
tylu *див.* **tyle** II.
tył, -łu, *m.* 1) зад, -ду; *(будинку— ще)* затúлля; ~ w o z u зад вóза; 2) *військ.* тил, -лу; n a **~łach** a r m i i в тилý áрмії; ◊ c o f a ć s i ę w ~ подавáтися назáд; *(військ. — ще)* відступáти; ~ g ł o w y затúлок, -лка; o b r ó c i ć s i ę **~łem** повернýтися спинóю (плечúма); ~ o k r ę t u кормá; w **~le** позáду; z **~łu** ззáду, стúлу.
tyłek, -łka, *m.* 1) зад, -ду; 2) *(у взутті)* зáдник, закаблýк.
tyłowy *wojs.* тиловúй.
tymczasem 1) *прислів.* покú що, тим чáсом; ~ p o c z e k a j t u покú що (тим чáсом) почекáй тут; 2) *спол.* протé, однáк; ~ t o n i e j e s t t a k протé (однáк) це не так.
tymczasowo тимчасóво.
tymczasowość *ż.* тимчасóвість, -вості.
tymczasowy тимчасóвий.
tymiałek, -łka, *m., bot. (thymelaea)* тимелéя.
tymianek, -nku, *m., bot. (thymus)* чебрéць, -цю.
tymotejka *ż., bot. див.* **tymotka.**
Tymoteusz Тимофíй, Тимíш, -мошá.
tymotka *ż., bot. (phleum pratense)* тимофíївка лучнá.
tympan, -nu, *m.* 1) *муз., архіт.* тимпáн; 2) *анат.* барабáнна перéтинка.
tynf *m. (давня польська монета)* тинф; ◊ *присл.* d o b r y ż a r t **~fa** w a r t дóбрий жарт варт заплáти.
tyngiel, -glu, *lm.* **-gle,** *m., posp.* кафешантáн, -ну.
tynk, -ku, *m.* штукатýрка; *(з глини)* тиньк, -ку.
tynkarski штукатýрний.
tynkarstwo *n.* штукатýрні робóти, -бíт.
tynkarz, *lm.* **-rze,** *m.* штукатýр, -ра.
tynkować, -kuję, -kujesz, -kował штукатýрити; *(глиною)* тинькувáти, -кýю, -кýєш.
tynktura *ż., farm.* тинктýра.
typ, -pu, *m.* тип, -пу.
typiczny див. **typowy.**
typizacja *ż.* типізáція.
typizować, -zuję, -zujesz, -zował типізувáти, -зýю, -зýєш.
typograf, *lm.* **-fowie,** *m., książ.* друкáр, -ря.
typografia *ż.* друкáрня.
typograficzny друкáрський.
typolitografia *ż., druk.* типолітогрáфія.
typologia *ż., nauk.* типолóгія.
typologiczny *nauk.* типологíчний.
typometr *m., druk.* типóметр, -ра.
typować, -puję, -pujesz, -pował типізувáти, -зýю, -зýєш.
typowość *ż.* типóвість, -вості.
typowy типóвий; **~wa** p o s t a ć типóва пóстать, -ті; u m o w a **~wa** типóвий дóговір (*род.* дóговору).
Tyr, -ru, *m., hist.* Тір.
tyrada *ż.* тирáда.
tyralier, *lm.* **-rzy,** *m., wojs.* стрілéць, -льця.
tyralierka *ż., wojs.* стрілкóвий цеп, -пу.
tyralierski *wojs.* стрілéцький.
tyran, *lm.* **-ni,** *m.* тирáн.
Tyrana *ż.* Тірáна.
tyrania *ż.* тиранíя.
tyranizować, -zuję, -zujesz, -zował тирáнити.

tyranka *ż. (про жінку)* тира́н; тира́нка *(розм.)*.
tyrański тира́нський.
Tyraspol *m.* Тира́споль.
Tyrol, -lu, *m.* Тіро́ль, -лю.
Tyrolczyk, *lm.* **-cy,** *m.* тіро́лець, -льця.
Tyrolka *ż.* тіро́лька.
tyrolka *ż., folk. i in.* тіро́лька.
tyrolski тіро́льський.
Tyryjczyk, *lm.* **-cy,** *m., hist.* житель Тіра.
tyryjski *hist.* тірський.
tysiąc, *lm.* **ce,** *m.* ти́сяча.
tysiąckrotnie тисячокра́тно.
tysiąclecie *n.* тисячолі́ття, тисячорі́ччя.
tysiącletni тисячолітній, тисячорічний.
tysiącznik I, *lm.* **-ki,** *bot. (erythraea)* золототи́сячник.
tysiącznik II, *lm.* **-cy,** *m., hist.* ти́сяцький, -кого.
tysiączny ти́сячний.
tytan I, *lm.* **-ni,** *m., mit., przen.* тита́н.
tytan II, **-nu,** *blm., m., chem.* тита́н, -ну; ◊ *тех.* ~ d o g o t o w a n i a w o d y кип'яти́льник.
tytaniczny титані́чний, велете́нський.
tytanit, -tu, *m., min.* титаніт, -ту.
tytel, -tla, *lm.* **-tle,** *m., filol.* ти́тло.
tytonierka *ż.* коро́бочка на тютю́н.
tytoniowy тютюно́вий.
tytoń, -niu, *lm.* **-nie,** *m.* тютю́н, -ну́.
tytularny 1) номіна́льний; 2) *(обраний на знак поваги)* поче́сний; c z ł o n e k ~ поче́сний член.
tytuł, -łu, *m.* 1) *офіц.* ти́тул, -лу; ~ b a r o n a ти́тул баро́на; 2) *(книжки, твору)* заго́ловок, -вка; k s i ą ż k a b e z **~łu** книжка без заголо́вка; 3) пра́вна підста́ва (осно́ва), пра́во; z j a k i e g o **~łu?** на якій підста́ві (осно́ві)? по яко́му пра́ву?; ◊ d a ć **~łem** p o ż y c z k i да́ти як по́зику; **~łem** p r ó b y у поря́дку спро́би.
tytulik *m., zdr. див.* **tytuł** 2.
tytułować, -łuję, -łujesz, -łował титулува́ти, -лу́ю, -лу́єш; //**~się** титулува́тися.
tytułowy заголо́вний, ти́ту́льний; k a r t k a **~wa** заголо́вна (ти́ту́льна) сторі́нка.
tytuniowy *див.* **tytoniowy.**
tytuń *m. див.* **tytoń.**
Tytus Тит.
tzn. (to znaczy) *skr.* то́бто; се́бто, це́бто *(рідше)*.
tzw. (tak zwany) *skr.* так зва́ний.

U

u 1) у (в); ~ o j c a у (в) ба́тька; 2) *(поблизу чого)* при, ко́ло, по́біч; ~ p r o g u при поро́зі (по́біч поро́га, ко́ло поро́га); z a m e k ~ k a r a b i n a замо́к при гвинтівці; m i e c z ~ b o k u меч при бо́ці; ~ p i e r s i при гру́дях; s i e d z i e ć ~ s t o ł u сиді́ти при столі́ (за столо́м); ◊ c o ~ l i c h a! (c o ~ k a t a!) що за біс!
uaktywniać, uaktywnić, -nię, -nisz, -nił активізува́ти, -зу́ю, -зу́єш *(недокон. і докон.)*; //**~się** активізува́тися.
uaktywnienie *n.* 1) активіза́ція *(докон.)*; 2) *хім. див.* **aktywacja.**
uargumentować, -tuję, -tujesz, -tował аргументува́ти, -ту́ю, -ту́єш *(докон.)*.
uargumentowanie *n.* аргумента́ція *(докон.)*.
ubabrać, -rzę, -rzesz (*rzadziej* **-ram, -rasz), -rał** забрудни́ти, закаля́ти; //**~się** забрудни́тися, закаля́тися.
ubabranie *n.* забру́днення, закаля́ння.
ubarwiać, ubarwić, -wię, -wisz, -wił 1) розфарбо́вувати, -вую, -вуєш,

розфарбува́ти, -бу́ю, -бу́єш, розкра́шувати, -шую, -шуєш, розкра́си́ти, -кра́шу́, -кра́си́ш; 2) *перен.* прикраша́ти, прикра́сити, оздобля́ти, оздо́блювати, -люю, -люєш, оздо́бити, -блю, -биш.

ubawiać, ubawić, -wię, -wisz, -wił (kogo) забавля́ти, заба́вити, -влю, -виш, потіша́ти, поті́шити (кого́); // *(лише докон.)* **~się** заба́витися.

ubezpieczać, ubezpieczyć, -czę, -czysz, -czył 1) забезпе́чувати, -чую, -чуєш, забезпе́чити; 2) *спец.* застрахо́вувати, -вую, -вуєш, застрахува́ти, -страху́ю, -страху́єш; ~ czyć majątek od ognia застрахува́ти майно́ від вогню́ (від поже́жі, від пожа́ру); //**~się** 1) забезпе́чуватися, забезпе́читися; 2) застрахо́вуватися, застрахува́тися; **~czyć się** od nieszczęśliwych wypadków застрахува́тися від нещасних ви́падків.

ubezpieczalnia (społeczna) *ż.* *(установа)* соціа́льне забезпе́чення (соцзабе́з, -зу).

ubezpieczenie *n.* страхува́ння, страхо́вка; ~ społeczne соціа́льне страхува́ння (соцстра́х, -ху); ~ na wypadek choroby страхува́ння на ви́падок хворо́би.

ubezpieczeniowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* страхови́к, -ка́.

ubezpieczeniowy страхови́й; polisa **~wa** страхови́й по́ліс; premia **~wa** страхова́ пре́мія.

ubezpieczyć *див.* **ubezpieczać.**

ubezwładniać, ubezwładnić, -nię, -nisz, -nił 1) паралізува́ти, -зу́ю, -зу́єш *(недокон. і докон.)*; **~nić** nieprzyjaciela паралізува́ти во́рога; 2) *див.* **obezwładniać.**

ubezwłasnowolnić, -nię, -nisz, -nił *praw.* позба́вити пра́ва розпоряджа́тися свої́м майно́м.

ubezwłasnowolnienie *n., praw.* позба́влення пра́ва розпоряджа́тися свої́м майно́м.

ubić *див.* **ubijać.**

ubiegać, ubiec, -biegnę, -biegniesz, -biegł, -biegli 1) (co) пробіга́ти, пробі́гти, -біжу́, -біжи́ш (що); **~biec** dwie mile za godzinę пробі́гти дві ми́лі за годи́ну; 2) (kogo w czym) випереджа́ти, ви́передити, -джу, -диш (кого́ в чо́му); *перен.* drudzy go **~gli** і́нші ви́передили його́; 3) *(про час)* мина́ти, мину́ти, прохо́дити, -дить, пройти́ (про́йде́), сплива́ти, спливти́, збіга́ти, збі́гти; godziny prędko **~gły** ско́ро мину́ли годи́ни; 4) *(заст. — скоро відійти)* утіка́ти, утекти́, -течу́, -тече́ш; // *(лише недокон.)* **~ się** (o kogo, o co) добива́тися (кого́, чого́), клопота́тися, -почу́ся, -по́чешся (про ко́го, про що); ~ o posadę добива́тися поса́ди, клопота́тися про поса́ду; ◊ **~się** o rękę panny сва́тати ді́вчину.

ubiegły мину́лий; ~ rok мину́лий рік (*род.* ро́ку).

ubielać, ubielić, -lę, -lisz, -lił білити, -лю́, -лиш, побіли́ти, убіля́ти, убіли́ти; // *(лише докон.)* **~się** убіли́тися.

ubierać, ubrać, ubiorę, ubierzesz, ubrał 1) одяга́ти, одягти́, -гну́, -гнеш, одягну́ти, вдяга́ти, вдягти́, вдягну́ти, одіва́ти, оді́ти, -ді́ну, -ді́неш, убира́ти, убра́ти, -беру́, -бере́ш; **~bierać** dziecko одяга́ти (вдяга́ти, одіва́ти, убира́ти) дити́ну; *перен.* **~brać** całą rodzinę одягну́ти (оді́ти, убра́ти) всю сім'ю́; 2) *(про оздобу)* прикраша́ти, прикра́сити, -кра́шу, -кра́сиш, оздо́блювати, -люю, -люєш, оздобля́ти, оздо́бити, -блю, -биш; **~bierać** kapelusz piórami прикраша́ти (оздо́блювати, оздобля́ти) капелю́шок пе́рами; ◊ *перен., іон.* **~brać** kogo упхну́ти кого́ в хале́пу; //**~się** одяга́тися, одягти́ся, одягну́тися, вдяга́тися, вдягти́ся, вдягну́тися, одіва́тися, оді́тися, убира́тися, убра́тися.

ubieralnia *ż.* гардероб.
ubijacz, *lm.* **-cze,** *m., spec.* трамбувальник.
ubijaczka I *ż., spec.* трамбувальниця.
ubijaczka II *ż., hut.* товкач, -ча.
ubijać, ubić, -biję, -bijesz, -bił 1) трамбувати, -бую, -буєш, утрамбувати; **~bić** z i e m i ę утрамбувати землю; 2) *кул.* збивати, збити (зіб'ю, зіб'єш) **~bijać** ś m i e t a n ę n a p i a n ę збивати сметану на піну; ◊ *перен. жарт.* **~bić** i n t e r e s перебити руки.
ubijak *m., tech.* трамбівка.
ubikacja *ż.* 1) приміщення; 2) *розм.* убиральня, клозет.
ubiór, -bioru, *m.* одяг, -гу, одежа, у[в]брання, убір, -бору.
ubliżać, ubliżyć, -żę, -żysz, -żył (komu w czym) ображати, образити, -ражу, -разиш (кого); t o m i **~liża** це мене ображає.
ubliżający образливий; s ł o w a **~ce** образливі слова (*род.* слів).
ubliżenie *n.* образа; ◊ *юр.* ~ p r a w u правопорушення.
ubłagać (kogo) ублагати, умолити, -лю, -лиш.
ubłocić, -cę, -cisz, -cił заболотити, -лочу, -лотиш; //**~się** заболотитися.
ubocz *ż. див.* **ubocze.**
ubocze *n.* 1) узбіччя; 2) *див.* **ustronie;** ◊ t r z y m a ć s i ę (b y ć, p o z o s t a w a ć, s i e d z i e ć) n a **~czu** триматися осторонь, відсторонятися.
ubocznie 1) з боку, стороною; d o w i e d z i e ć s i ę ~ довідатися (дізнатися) стороною, довідатися через (від) людей; 2) *перен.* мимохідь, між іншим; ~ z a z n a c z ę, ż e ... мимохідь (між іншим) відмічу, що ...
uboczny побічний, сторонній; **~ne** d o c h o d y побічні (сторонні) прибутки, -ків; p y t a n i e **~ne** побічне питання.
ubogacać, ubogacić, -cę, -cisz, -cił *див.* **wzbogacać.**
ubogi I 1) (w co) убогий, бідний (на що); k r a j ~ w d r z e w o країна бідна на дерево; 2) (czym) *перен.* бідний, убогий (на що, чим); ~ d o ś w i a d c z e n i e m бідний на досвід; ~ d u c h e m убогий духом, душеубогий.
ubogi II, **-bogiego,** *lm.* **-bodzy,** *m.* убогий, -гого.
ubogo убого, бідно.
ubogość *ż.* убогість, -гості, убозтво, бідність, -ності.
u boku 1) (kogo) *прийм.* рядом (з ким); 2) *присл.* з боку.
ubolewać (nad kim, nad czym) жаліти, жалувати, -лую, -луєш (кого, що), уболівати (над ким, чим); ~ n a d s i e r o t a m i жаліти (жалувати) сиріт, уболівати над сиротами.
ubolewanie *n.* 1) *(дія)* уболівання; жаління *(рідко);* 2) *(співчуття)* жаль, -лю; k u w i e l k i e m u **~niu** на превеликий жаль; z **~niem** з жалем; ◊ g o d n y **~nia** жалюгідний.
ubość *див.* **ubóść.**
ubożeć, -żeję, -żejesz, -żał, -żeli убожіти, бідніти.
ubożyć, -żę, -żysz, -żył *przest.* збіднювати, -нюю, -нюєш, збідняти.
ubój, -boju, *blm., m.* забій, -бою, заріз, -зу; ~ b y d ł a заріз худоби (скота).
ubóstwiać 1) обожувати, -жую, -жуєш; 2) *перен.* дуже (палко) любити, -блю, -биш; палко кохати, любити над усе.
ubóstwo *n.* убозтво, бідність, -ності, убогість, -гості.
ubóść, -bodę, -bodziesz, -bódł, -bodli 1) вдарити (уколоти) рогами; 2) *перен.* допекти, -печу, -печеш, дошкулити, уразити, -ражу, -разиш, дійняти до живого.
ubrać *див.* **ubierać.**
ubranie *n.* 1) у[в]брання, одяг, -гу, убір, -бору; ~ r o b o c z e спецодяг; *(про комплект)* костюм;

~ męskie чоловічий костюм; 2) *перен.* прикраса, оздоба.
ubranko *n., zdr.* костюмчик.
ubrdać (sobie co) *pot.* забрати собі в голову (що).
ubroczyć, -czę, -czysz, -czył *(кров'ю тощо)* забруднити, закаляти, замазати, -мажу, -мажеш; //~ **się** заюшитися, забруднитися, замазатися.
ubrudzić, -dzę, -dzisz, -dził забруднити, закаляти.
ubrukać *див.* **ubrudzić.**
ubrukować, -kuję, -kujesz, -kował *див.* **wybrukować.**
ubryzgać забризкати, убризкати.
ubycie *n. див.* **ubytek.**
ubyć *див.* **ubywać.**
ubytek, -tku, *m.* 1) убуток, -тку; спад, -ду; зменшення; ~ sił зменшення (занепад) сил, знесилення; *пор.* **ubywać;** 2) *перен.* збиток, втрата; ~ krwi втрата крові; ~ zdrowia втрата здоров'я.
ubywać, ubyć, -będzie, -było *nieos.* (czego) убувати, убути, -буде; *(про воду — звичайно)* спадати, спасти (спаде); wody ~**bywa** вода спадає (убуває); *(ставати меншим)* меншати, поменшати, зменшуватися, -шується, зменшитися; dnia ~**bywa** день меншає (коротшає).
ucałować, -łuję, -łujesz, -łował поцілувати, -лую, -луєш; *(вкрити поцілунками)* розцілувати.
ucałowanie *n.* поцілунок, -нку.
ucedzić, -dzę, -dzisz, -dził уцідити, -джу, -диш.
ucharakteryzować, -zuję, -zujesz, -zował *teatr.* загримувати, -мую, -муєш; //~**się** загримуватися.
ucharakteryzowanie *n., teatr.* загримування.
uchaty *див.* **uszaty.**
ucho I, *lm.* **uszy, uszu,** *n.* вухо (*мн.* вуха, вух *i* уші, ушей); koń strzyże ~**szami** кінь щулить (щурить) вуха; *розм.* nadstawić **uszu** наставити (нашорошити) вуха (уші); natrzeć komu **uszu** нам'яти комусь вуха (уші); nie wierzyć własnym **uszom** не вірити своїм вухам (ушам); puszczać co mimo **uszu** пускати що повз вуха (уші); *перен.* siedzieć w długach po **uszy** сидіти по вуха в боргах; *прик.* ściany **uszy** mają стіни мають вуха; **uszy** więdną to słuchać вуха в'януть, слухаючи це; zaczerwienić się po **uszy** почервоніти аж до вух; ◊ choroby **uszu** вушні хвороби, -роб; **uszy** do góry будь бадьорий; mieć długie **uszy** залюбки підслухувати, -слухую, -слухуєш; mieć wszystkiego po **uszy** мати всього вдосталь (досхочу, вволю); spać na oba **uszy** твердо (міцно) спати (сплю, спиш).
ucho II, *lm.* **ucha, uch,** *n.* 1) *(у предметів)* вухо; 2) *(мале)* вушко; ~ igły вушко голки; ◊ *прик.* dopóty dzban wodę nosi, póki się ~ nie urwie до часу дзбан воду носить.
uchodzenie *n.* витік, -току; ~ gazu витік газу.
uchodzić I, **-dzę, -dzisz, -dził, ujść, ujdę, ujdziesz, uszedł, uszli** 1) тікати, утікати, утекти, -течу, -течеш; 2) (czego) *(лише докон.)* уникнути (чого); **ujść** niebezpieczeństwa уникнути небезпеки; 3) (ile) *(лише докон.) заст.* пройти (пройду, пройдеш); **ujść** dwie mile пройти дві милі; 4) (z czego) *(про рідину)* витікати, витекти, -тече; wino **uszło** z beczki вино витекло з бочки; 5) *(лише недокон.) (про час)* минати, спливати, збігати; ◊ *розм.* **ujdzie** нічого собі; *прик.* **uchodzić** przed wilkiem, trafić na niedźwiedzia попасти з дощу під ринву (з вогню в полум'я); to ci nie **ujdzie** płazem (na sucho) це не пройде тобі безкарно, це

тобі так не минеться; to uszło mojej uwagi цього я не помітив; на це я не звернув уваги; ujść z życiem (ujść cało) уціліти, врятувати життя.

uchodzić II, **-dzę, -dzisz, -dził** (za kogo, za co *a.* za jakiego) здаватися (здаюся, здаєшся) (ким, чим *a.* яким); видавати себе за кого; вважатися (ким, чим; за кого, за що), мати славу (кого, чого); ~ za uczonego вважатися ученим (за ученого).

uchodzić III, **-dzi** (komu) *безос.* личити, годитися, випадати; to nie **~dzi** це не личить (не годиться, не випадає).

uchodzień, -dnia, *lm.* **-dnie,** *m. див.* **uchodźca.**

uchodztwo *n.* біженство; політична еміграція.

uchodźca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* біженець, -нця; політичний емігрант.

uchodźstwo *n. див.* **uchodztwo.**

uchować 1) зберегти, -режу, -режеш, схоронити, -ню, -ниш; *(від загибелі)* врятувати, -тую, -туєш; 2) *див.* **wychować; //~się** 1) зберегтися, схоронитися; врятуватися; 2) *див.* **wychować się.**

uchraniać, uchronić, -nię, -nisz, -nił od kogo, czego *a.* przed kim, czym) *przest.* уберігати, уберегти, -режу, -режеш, устерігати, устерегти, -режу, -режеш (від кого, від чого); **~raniać** dziecko od przeziębienia уберігати (устерігати) дитину від простуди; **//~się** (kogo, czego *a.* od kogo, od czego *a.* przed kim, przed czym) уберігатися, уберегтися, устерігатися, устерегтися (від чого).

uchwalać, uchwalić, -lę, -lisz, -lił ухвалювати, -люю, -люєш, ухвалити, -лю, -лиш.

uchwalony ухвалений.

uchwała *ż.* ухвала, рішення; **~**walnego zebrania ухвала (рішення) загальних зборів; wiekopomna ~ історичне рішення; ~ zapadła прийнято ухвалу (рішення); *юр.* постанова, ухвала; na mocy **~ły** на основі постанови (ухвали); podejmować **~łę** приймати постанову.

uchwycenie *n.* схоплення; ухоплення. *Пор.* **uchwycić.**

uchwycić, -cę, -cisz, -cił схопити, -плю, -пиш; *(прям. — ще)* ухопити; ~ kogo za rękę схопити (ухопити) кого за руку; *перен.* ~ myśl główną схопити головну думку; *перен.* ~ podobieństwo схопити схожість (подібність); ◊ *перен.* ~ kogo za słowo піймати кого на слові; **//~się** (kogo, czego, za co) схопитися, ухопитися (кого, чого, за що).

uchwyt, -tu, *m.* 1) рукоятка, ручка, держак, -ка; 2) *тех.* патрон; 3) *(парашута)* кільце; 4) *див.* **uchwycenie.**

uchwytność *ż.* 1) вловність, -ності, уловимість, -мості; 2) сприйнятливість, -вості. *Пор.* **uchwytny.**

uchwytny 1) вловний, уловимий; 2) *перен.* сприйнятливий.

uchybiać, uchybić, -bię, -bisz, -bił *książ.* 1) (komu) ображати, образити, -ражу, -разиш (кого); 2) (czemu *a.* przeciw czemu) порушувати, -шую, -шуєш, порушити (що); **~bić** dyscyplinie порушити дисципліну; **~bić** prawidłom dobrego wychowania порушити правила доброї поведінки; 3) (w czym) погрішати, погрішити, прогрішуватися, -шуюся, -шуєшся, прогрішитися, прогрішати, прогрішити, хибити, -блю, -биш, схибити (проти чого); **~bić** w sprawiedliwości погрішити проти справедливості; ◊ **~bić** komu w grzeczności нечемно повестися з ким; **~bić** terminu не додержати строку.

uchybienie *n.* 1) (komu) образа (кого); 2) (czemu) порушення (чого); 3) (w czym) погрішність, -ності, огріх, -ху (проти чого). *Пор.* **uchybiać.**

uchylać, uchylić, -lę, -lisz, -lił 1) (czego, co) (трóхи) відкривáти, (трóхи) відкри́ти (що); *(про двері, ворота, вікно тощо — звичайно)* прочиня́ти, прочини́ти, -ню́, -ниш; ухиля́ти, ухили́ти, -лю́, -лиш *(рідше);* 2) (co) *перен.* (трóхи) піднімáти, (трóхи) підня́ти, -німу́, -німеш (що); **~lić** k a p e l u s z a (трóхи) підня́ти капелю́х, вклони́тися, -ню́ся, -нишся, поклони́тися; **~lić** p r z y ł b i c y (трóхи) підня́ти забрáло; *перен.* **~lić** r ą b e k t a j e m n i c y (трóхи) підня́ти заслóну; *перен.* відхиля́ти, відхили́ти; **~lać** p y t a n i e відхиля́ти питáння; *(анулювати)* касувáти, -сýю, -сýєш, скасóвувати, -вую, -вуєш, скасувáти; **~lić** t e s t a m e n t скасувáти заповіт; //**~ się** 1) відхиля́тися, відхили́тися; **~ lić się** n a b o k відхили́тися вбік; 2) *перен.* ухиля́тися, ухили́тися, відмовля́тися, відмóвитися, -влюся, -вишся; **~lać się** o d o b o w i ą z k ó w ухиля́тися (відмовля́тися) від обóв'язків.

uchylenie *n.* 1) відкриття́; 2) підняття́; відхи́лення; скасувáння; //**~się** 1) відхи́лення; 2) ухи́лення, відмóвлення. *Пор.* **uchylać.**

uchylić *див.* **uchylać.**

uciąć *див.* **ucinać.**

uciągnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli потягти́, -гну́, -гнеш, потягну́ти; t e g o w o z u i p a r a k o n i n i e **~nie** цьогó вóза не потя́гне і пáра кóней.

uciążliwie обтя́жливо, тя́жко.

uciążliwość *ż.* обтя́жливість, -вості, тягáр, -ря́.

uciążliwy обтя́жливий, тяжки́й; **~wa** p r a c a обтя́жлива (тяжкá) прáця.

ucichać, ucichnąć, -chnę, -chniesz, -chł, -chli затихáти, зати́хнути, стихáти, сти́хнути, у[в]тихáти, у[в]ти́хнути; *(про вітер, бурю — ще)* у[в]щухáти, у[в]щу́хнути; *(про людей — ще)* замовкáти, замóвкнути.

uciec *див.* **uciekać.**

uciecha *ż.* 1) у[в]тíха, рáдість, -дості; 2) *(про джерело втіхи)* потíха, розрáда; 3) *див.* **pociecha** 3; ◊ z ł a s k i n a **~chę** так собí.

ucieczka *ż.* 1) втéча; 2) *(перен. — місце рятунку)* притýлок, -лку, пристанóвище; ◊ r z u c i ć s i ę d o **~ki** ки́нутися утікáти; z m u s i ć d o **~ki** примýсити (в)тікáти.

uciekać, uciec, -cieknę, -ciekniesz, -ciekł 1) тікáти, утікáти, утекти́, -течу́, -течéш; 2) *(про молоко тощо)* збігáти, збíгти (збіжи́ть); 3) *(про час)* минáти, минýти, прохóдити, -хóдить, пройти́ (прóйдé), збігáти, збíгти, спливáти, спливти́, сплисти́, -пливé; 4) *(про газ)* вихóдити, -хóдить, ви́йти (ви́йде); *(про рідину)* витікáти, ви́текти; //**~ się** (do czego) вдавáтися (вдаю́ся, вдаєшся), вдáтися (вдáмся, вдаси́ся) (до чóго); **~ciekać się** d o k ł a m s t w a вдавáтися до брехні; **~ciekać się** d o p o m o c y (czyjej) вдавáтися (звертáтися) за допомóгою (до кóго).

uciekinier, *lm.* **-rzy,** *m.* 1) утікáч, -чá; *(внаслідок воєнних дій)* біженець, -нця; 2) *військ.* дезерти́р, -ра.

uciekinierka *ż.* 1) утікáчка; біженка; 2) дезерти́рка. *Пор.* **uciekinier.**

uciekinierski 1) біженський; 2) дезерти́рський. *Пор.* **uciekinier.**

ucieleśniać, ucieleśnić, -nię, -nisz, -nił втíлювати, -люю, -люєш, втíлити; //**~się** втíлюватися, втíлитися.

ucieleśnienie *n.* втíлення.

uciemiężać, uciemiężyć, -żę, -żysz, -żył гноби́ти, -блю́, -биш, пригнóблювати, -люю, -люєш, пригноби́ти, гніти́ти (гнічу́, гніти́ш), пригнíчувати, -чую, -чуєш, пригніти́ти, утискáти, ути́скувати, -кую, -куєш, ути́снути.

uciemiężenie *n.* гніт, -ту, пригноблення, пригнічення, утиск, -ку.
uciemiężony пригноблений, пригнічений.
ucierać, utrzeć, -trę, -trzesz, -tarł 1) утирати, утерти (утру, утреш); **~cierać** łzy утирати сльози; *перен.* **~trzeć** komu nosa утерти кому носа; **~trzeć** żółtka z cukrem утерти жовткй з цукром; 2) *(дорогу)* уторовувати, -вую, -вуєш, уторувати, -рую, -руєш, торувати, проторувати; //**~się** 1) (z kim) *(лише недокон.)* стинатися, сперечатися (з ким); 2) *(лише докон.)* (загально) прийнятися, -йметься; wyrażenie to **~tarło się** цей вислів загально прийнявся (загально вживається).
ucierpieć, -pię, -pisz, -piał, -pieli 1) потерпіти, -плю, -пиш; **~** od powodzi потерпіти від поводі (від повені); 2) *заст.* витерпіти, -плю, -пиш, натерпітися; 3) бути пошкодженим (ушкодженим); budynek wiele **~piał** od kul nieprzyjacielskich будинок дуже пошкоджений (ушкоджений) ворожими кулями.
ucieszenie забавно, потішно.
ucieszny забавний, потішний.
ucieszony утішений, обрадуваний, урадуваний.
ucieszyciel, *lm.* **-le,** *m.* утішитель, розрадник.
ucieszycielka *ż.* утішителька, розрадниця.
ucieszyć, -szę, -szysz, -szył утішити, обрадувати, -дую, -дуєш, урадувати; list **~szył** go bardzo лист його дуже утішив (обрадував, урадував); //**~się** (z czego *a.* czym, na co) утішитися (чим), зрадіти (з чого), обрадуватися, урадуватися (чому); **~szyć się** z czyjego przyjazdu утішитися чиїм приїздом, зрадіти з чийого приїзду, обрадуватися (урадуватися) чийому приїздові.
ucięcie *n.* 1) відрубання, відсічення; 2) *хір.* ампутація.
ucinać, uciąć, utnę, utniesz, uciął, ucięli 1) утинати, утяти (утну, утнеш), відтинати, відтяти (відітну, відітнеш); *(ударом — ще)* відсікати, відсікти, -січу, -січеш; *(голову — ще)* відрубувати, -бую, -буєш, відрубати; *перен.* dałbym sobie głowę **uciąć** я дав би собі (свою) голову відрубати (відтяти); **uciąć** komu warkocz утяти (відтяти) кому косу; 2) *(лише докон.) (перен. — мову)* (раптово) перервати, -рву, -рвеш; 3) *(лише докон.) перен.* утяти; **uciąć** walczyka утяти вальса; on tego nie **utnie** він цього не втне; 4) *(лише докон.) (перен. — про комах)* укусити, -кусить; 5) *(вдарити)* молоснути, тріснути, луснути; ◊ *розм.* jak **uciął** як раз, саме вміру.
ucinek, -nka, *m.* 1) відрізок, -зка; *(перен. — ще)* відтинок, -нка; *перен.* **~** czasu відрізок (відтинок) часу; 2) *(малий кусень, що залишився з цілості)* відламок, -мка; *літ.* уривок, -вка, фрагмент; 3) *перен.* ущипливість, -вості, шпилька.
uciosać, -ciosam, -ciosasz (*a.* **-cieszę, -cieszesz), -ciosał** витесати, -тешу, -тешеш.
ucisk, -ku, *m.* утиск, -ку, гніт, -ту.
uciskać, ucisnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) *(лише недокон.)* гнобити, -блю, -биш, пригноблювати, -люю, -люєш, утискати, утискувати, -кую, -куєш; 2) *(про фізичну дію)* давити, -влю, -виш, придавлювати, -люю, -люєш, придавити.
uciszać, uciszyć, -szę, -szysz, -szył утишати, утишити, утихомирювати, -рюю, -рюєш, утихомирити; //**~się** утишатися, утишитися, втихомирюватися, втихомиритися; *(про вітер, бурю тощо — звичайно)* вщухати, вщухнути.
uciułać призбирати; **~łać** pięć

t y s i ę c y r u b l i призбирáти п'ять тúсяч карбóванців.
ucywilizować, -zuję, -zujesz, -zował цивілізувáти, -зýю, -зýєш *(докон.)*; //~**się** цивілізувáтися.
ucywilizowanie *n.* цивілізувáння; *(наслідок дії)* цивілізáція.
ucywilizowany цивілізóваний.
uczadzić się, -dzę, -dzisz, -dził вчáдіти.
uczcić, uczczę, uczcisz, uczcił вшанувáти, -нýю, -нýєш; ~ c z y j ą p a m i ę ć вшанувáти чию пáм'ять.
uczciwie чéсно; сумлíнно, добросóвісно; ż y ć ~ жúти чéсно; *перен.* ~ p r a c o w a ć чéсно (сумлíнно, добросóвісно) працювáти, -цюю, -цюєш. *Пор.* **uczciwy.**
uczciwość *ż.* чéсність, -ності; сумлíнність, добросóвісність; ◊ s ł o w o ~**ci** слóво чéсті. *Пор.* **uczciwy.**
uczciwy чéсний; *(перен. — ще)* сумлíнний, добросóвісний; ~ c z ł o w i e k чéсна людúна; ~**wa** p r a c a чéсна (сумлíнна, добросóвісна) прáця.
uczczenie *n.* вшанувáння.
uczelnia *ż.* шкóла, навчáльний (учбóвий) зáклад, -ду; w y ż s z a ~ вúща шкóла, вúщий учбóвий зáклад (вуз, -зу, виш, -шу).
uczelniany шкільнúй; вишíвський, вýзівський. *Пор.* **uczelnia.**
uczenie I *n.* 1) учíння, навчáння; 2) готувáння; //~ **się** 1) учíння, навчáння; 2) готувáння. *Пор.* **uczyć.**
uczenie II *przsł.* по-вчéному.
uczennica *ż.* ученúця.
uczeń, -cznia, *lm.* **-czniowie,** *m.* ýчень, -чня.
uczepiać, uczepić, -pię, -pisz, -pił 1) привíшувати, -шую, -шуєш, привíсити, -вíшу, -вíсиш; ~**pić** l a m p ę u s u f i t u привíсити лáмпу у стéлі; //~**się** *(лише докон.)* 1) (kogo, czego czym) учепúтися, -плюся, -пишся, схопúтися, -плюся, -пишся, ухопúтися (за кóго, за що чим); ~ r ę k a m i g a ł ę z i учепúтися (ухопúтися) рукáми за гілкú; 2) (do kogo) причепúтися, присíкатися (до кóго); 3) (czego) *перен.* учепúтися; ~ j a k i e j ś m y ś l i учепúтися за якýсь дýмку.
uczernić, -nię, -nisz, -nił почорнúти; //~**się** почорнúти себé, помалювáти себé на чóрний кóлір; *перен.* показáти себé в непринáдному світлі.
uczerpać, -pię, -piesz, -pał 1) зачерпнýти; 2) *(трохи)* надчерпнýти.
uczerpnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *див.* **uczerpać.**
uczesać, -szę, -szesz, -sał причесáти, -чешý, -чéшеш, зачесáти; //~**się** причесáтися, зачесáтися.
uczesanie *n.* 1) зáчіска; 2) *(дія)* причесáння, зачесáння.
uczestnictwo *n.* ýчасть, -ті; ◊ k a r t a ~**wa** запрóшення.
uczestniczenie *n.* *див.* **uczestnictwo.**
uczestniczka *ż.* учáсниця.
uczestniczyć, -czę, -czysz, -czył (w czym), брáти ýчасть (в чóму).
uczestnik, *lm.* **-cy,** *m.* учáсник.
uczęstować *див.* **poczęstować.**
uczęszczać відвíдувати (що); учащáти *(рідше)*; ~ d o s z k o ł y відвíдувати шкóлу; ~ n a w y k ł a d y відвíдувати лéкції.
uczęszczanie *n.* відвíдування.
uczęszczany (чáсто) відвíдуваний; m i e j s c e ~**ne** (чáсто) відвíдуване мíсце.
uczniak, *lm.* **-ki,** *m., pot.* ýчень, -чня, школяр, -рá.
uczniowski учнíвський.
uczoność *ż.* учéність, -ності.
uczony I учéний.
uczony II, **-czonego,** *lm.* **-czeni,** *m.* учéний, -ного.
uczta *ż.* бéнкéт, -ту; w y p r a w i ć ~**tę** улаштувáти бéнкéт.
ucztować, -tuję, -tujesz, -tował бенкетувáти, -тýю, -тýєш.
uczucie *n.* почуттý; *(псих. — ще)* чуттý, відчуттý; ś p i e w a ć z ~**ciem** співáти з чуттям;

~ zimna почуття́ (відчуття́) хо́лоду.
uczuciowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* чутли́ва люди́на.
uczuciowość *ż.* чутли́вість, -вості, чу́лість, -лості.
uczuciowy чутли́вий, чу́лий; człowiek ~ чутли́ва (чу́ла) люди́на.
uczulać, uczulić, -lę, -lisz, -lił *fot.* роби́ти світлочутли́вим, зроби́ти світлочутли́вим.
uczuwać, uczuć, -czuję, -czujesz, -czuł почува́ти, почу́ти, відчува́ти, відчу́ти; **uczuć** chłód відчу́ти хо́лод.
uczyć, uczę, uczysz, uczył 1) учи́ти, -чу́, -чиш, навча́ти (кого́ чого́, *рідко* чому́); ~ kogo czytać учи́ти (навча́ти) кого́ чита́ти; ~ kogo języka polskiego учи́ти (навча́ти) кого́ по́льської мо́ви; ~ w szkole średniej учи́ти (навча́ти) в сере́дній шко́лі; 2) (kogo na co) готува́ти, -ту́ю, -ту́єш, гото́вити, -влю, -виш (кого́ в що); ~ kogo na lekarza гото́вити (готува́ти) кого́ в лікарі́; //~**się** 1') учи́тися; *(де — ще)* навча́тися; *(чого — ще)* вивча́ти (що); ~ języka francuskiego вивча́ти францу́зьку мо́ву; 2) (na co) готува́тися, гото́витися.
uczynek, -nku, *m.* вчи́нок, -нку; dobry ~ до́брий вчи́нок; złapać kogo na gorącym ~**nku** спійма́ти кого́ на гаря́чому (вчи́нку).
uczynić, -nię, -nisz, -nił учини́ти, -ню́, -ниш, зроби́ти, -блю́, -биш.
uczynienie *n.* учи́нення, зро́блення.
uczynność *ż.* прислу́жливість, -вості, послу́жливість.
uczynny прислу́жливий, послу́жливий.
udać *див.* **udawać.**
udany I уда́ваний; z ~**nym** spokojem з уда́ваним споко́єм.
udany II вда́лий; ~ utwór literacki вда́лий літерату́рний твір (*род.* тво́ру).

udar, -ru, *m.* уда́р, -ру; *мед.* ~ apoplektyczny *(apoplexia)* апоплекти́чний уда́р; *мед.* ~ słoneczny *(insolatio, ictus heliosis)* со́нячний уда́р.
udaremniać, udaremnić, -nię, -nisz, -nił 1) ні́вечити, зні́вечити, поверта́ти вні́вець, поверну́ти вні́вець; 2) *(плани тощо)* розстро́ювати, -ро́юю, -ро́юєш, розстро́їти.
udaremnienie *n.* 1) зні́вечення, пове́рнення вні́вець; 2) розстро́єння. *Пор.* **udaremniać.**
udatnie вда́ло.
udatny вда́лий.
udawać, -daję, -dajesz, -dawał, udać 1) удава́ти, -даю́, -дає́ш, уда́ти, -да́м, -даси́; ~ **dawać** gniew удава́ти гнів; ~**daje,** że śpi удає́, що спить; 2) (kogo, co) удава́ти (з се́бе), уда́ти (з се́бе) (кого́, що), прикида́тися, прики́нутися (ким, чим); ~**dawać** chorego удава́ти (з се́бе) хво́рого, прикида́тися хво́рим; 3) *(точно відтворювати чиї рухи, мову тощо)* наслі́дувати, -дую, -дуєш *(лише недокон.)*; ~**dawać** czyj głos наслі́дувати чий го́лос.
udawać się I, **-daje, -dawał, udać się, -da, -dał** удава́тися, -дає́ться, -да́вся; chleb ~**dał się** хліб уда́вся; *безос.* ~**dało się** go przekonać уда́лося переко́нати його́.
udawać się II, **-daję, -dajesz, -dawał, udać się** 1) іти́ (іду́, іде́ш), піти́ (піду́, пі́деш); *(в дорогу тощо — ще)* відправля́тися, відпра́витися, -влюся, -вишся, вируша́ти, ви́рушити, подава́тися, -даю́ся, -дає́шся, пода́тися, -да́мся, -даси́ся; ~**wać się** na spoczynek іти́ спочива́ти; 2) (do kogo) *перен.* зверта́тися, зверну́тися, -ну́ся, -нешся; ~**dać się** do kogo o radę зверну́тися до кого́ за ра́дою (за пора́дою); ~**dać się** z jakąś sprawą do adwokata зверну́тися з яко́юсь спра́-

вою до адвокáта; 3) (do czego) *перен. заст.* вживáти, вжйти (вживý, вживéш); **~dać się** d o r ó ż n y c h z a b i e g ó w вжйти всіля́ких зáходів; 4) (w kogo) *(лише докон.)*. удáтися, пітй (у кóго); s y n **~dał się** w o j c a син удáвся (пішóв) у бáтька.

udekorować, -ruję, -rujesz, -rował 1) декорувáти, -рýю, -рýєш, (*докон.*) прикрáсити, -крáшу, -крáсиш; 2) (kogo) нагородйти óрденом.

udekorowanie *n.* 1) декорувáння, прикрáшення; 2) нагорóдження óрденом. *Пор.* **udekorować.**

udelikacać, udelikacić *див.* **udelikatniać.**

udelikatniać, udelikatnić, -nię, -nisz, -nił 1) витóнчувати, -чую, -чуєш, вйтончити; 2) *перен.* зніжувати, -жую, -жуєш, зніжити; **~niać** s k ó r ę зніжувати шкíру.

udelikatnienie *n.* 1) вйтончення; 2) зніження, розніження. *Пор.* **udelikatniać.**

udepnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **udeptywać.**

udeptywać, -tuję, -tujesz, -tywał, udeptać, -pczę, -pczesz (*a.* **-pcę, -pcesz), -ptał** 1) утóптувати, -тую, -туєш, утоптáти, -пчý, -пчеш; **~tać** ś c i e ż k ę утоптáти стéжку; 2) (kogo w co) *(лише докон.)* наступйти, -плю́, -пиш, настоптáти (комý на що); **~tać** k o g o w n o g ę наступйти (настоптáти) комý на нóгу.

uderzać, uderzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) ударя́ти, удáрити; p i o r u n **~rzył** w d r z e w o грім удáрив в дéрево; **~rzyć** w d z w o n y, w b ę b n y удáрити в дзвóни, в барабáни; **~rzyć** g ł o w ą o ś c i a n ę удáрити головóю об стінý; *перен.* k r e w **~rzyła** d o g ł o w y кров удáрила в гóлову; 2) *перен.* вражáти, вразйти (вражý, вразйш), дивувáти, -вýю, -вýєш, здивувáти; **~rzyło** m i ę вразйло (здивувáло) менé; ◊ *перен.* p o t y **~rzyły** n a m n i e піт пройня́в менé; **~rzyć** w r ę c e n a z n a k z g o d y перебйти рýки; *перен.* **~rzyć** w c z y j ą s ł a b ą s t r o n ę попáсти в чиé дошкульнé мíсце; //**~się** ударя́тися, удáритися; **~rzyć się** w g ł o w ę удáритися в гóлову.

uderzająco разю́че; ~ p o d o b n y разю́че подíбний.

uderzający разю́чий; **~ce** p o d o b i e ń s t w o разю́ча подíбність, -ності.

uderzenie *n.* удáр, -ру; *військ.* ~ c z o ł o w e фронтáльний удáр; *військ.* ~ p o c i s k u удáр снаря́да; ◊ *мед.* ~ k r w i *(congestio)* наплйв артеріáльної крóві.

uderzeniowy удáрний; *військ.* z a p a l n i k ~ удáрна трýбка.

uderzyć *див.* **uderzać.**

udko *n.* 1) *кул.* ніжка; 2) *зменш., пестл. див.* **udo.**

udławić, -wię, -wisz, -wił удавйти, -влю́, -виш, задавйти, задушйти, -шý, -шиш; //~ **się** удавйтися, задавйтися, задушйтися.

udławienie (się) *n.* удáвлення, задáвлення, задýшення.

udmurcki удмýртський.

Udmurt, *lm.* **-ci,** *m.* удмýрт.

udo *n.* стегнó.

udobruchać (kogo) зм'якшйти (когó); ~ r o z g n i e w a n e g o зм'якшйти розгнíваного; //~ **się** зм'якшйтися.

udogodniać, udogodnić, -nię, -nisz, -nił полéгшувати, -шую, -шуєш, полéгшити; робйти вйгідним, зробйти вйгідним; **~nić** w a r u n k i полéгшити (зробйти вйгідними) умóви.

udogodnienie *n.* полéгшення; k o r z y s t a ć z w s z y s t k i c h **~nień** користувáтися всімá полéгшеннями.

udogodniony вйгідний; **~ne** w a r u n k i вйгідні умóви (*род.* умóв).

udoić, udoję, udoisz, udoił удоїти, -дою́, -дóїш; //~ **się** *розм. жарт.* упйтися, -п'ю́ся, -п'єшся.

udojenie *n.* удій (*род.* удóю).
udokumentować, -tuję, -tujesz, -tował документувáти, -тýю, -тýєш *(докон.).*
udokumentowanie *n.* документáція.
u dołu *przsł.* внизý.
udometr, -ru, *m., fiz.* дощомíр, -ра.
udoskonalać, udoskonalić, -lę, -lisz, -lił удосконáлювати, -люю, -люєш, удосконáлити.
udoskonalenie *n.* удосконáлення.
udostępniać, udostępnić, -nię, -nisz, -nił 1) робúти пристýпним (достýпним), зробúти пристýпним (достýпним); 2) *тех.* виявляти, вúявити, -влю, -виш; *геол.* **~nić** z ł o ż a r u d y вúявити родóвища рудú.
udowadniać, udowodnić, -nię, -nisz, -nił довóдити, -джу, -диш, довестú, -ведý, -ведéш, докáзувати, -зую, -зуєш, доказáти, -кажý, -кáжеш.
udowodnienie *n.* дóказ, -зу, дóвід, -воду.
udowy *anat.* стегновúй; k o ś ć **~wa** стегновá кість (*род.* кóсті).
udój, udoju, *m.* удій (*род.* удóю).
udramatyzować, -zuję, -zujesz, -zował драматизувáти, -зýю, -зýєш *(докон.).*
udraperować, -ruję, -rujesz, -rował *див.* **udrapować.**
udrapować, -puję, -pujesz, -pował задрапірувáти, -рýю, -рýєш, задрапувáти, -пýю, -пýєш.
udrapowanie *n.* драпірóвка.
udręczać, udręczyć, -czę, -czysz, -czył (kogo, co) пригнóблювати, -люю, -люєш, пригнобúти, -блю, -биш, гнітúти (гнічý, гнíтиш), пригнíчувати, -чую, -чуєш, пригнітúти; *(перен. — ще)* засмýчувати, -чую, -чуєш, смутúти (смучý, смýтиш), засмутúти (когó, щó), завдавáти бóлю (жáлю, прúкрості), завдáти бóлю (жáлю, прúкрості) (комý), прúкро вражáти, прúкро вразúти (вражý, вразúш); терзáти *(книж.)*; //**~ się** засмýчуватися, смутúтися, засмутúтися, журúтися, -рюся, -ришся, зажурúтися, вдавáтися в жаль (в тýгу), вдáтися в жаль (в тýгу).
udręczenie *n.* мýка; терзáння *(книж.).*
udręczyć *див.* **udręczać.**
udręka *ż.* *див.* **udręczenie.**
udry: n a **~** наперекíр; ◊ *прик.* i ś ć z k i m n a **~** бýти з ким не в злáгоді.
udrzeć *див.* **udzierać.**
uduchowiać, uduchowić, -wię, -wisz, -wił одухотворяти, одухотворúти, -рю, -риш.
uduchowienie *n.* одухотвóрення.
uduchowiony одухотвóрений.
udusić, -duszę, -dusisz, -dusił 1) задушúти, -шý, -шиш, удушúти, задавúти, -влю, -виш; 2) *кул.* тушкувáти, -кýю, -кýєш *(лише недокон.)*; //**~ się** 1) задушúтися, удушúтися; *(їжею)* задавúтися, удавúтися; 2) *кул.* тушкувáтися.
uduszenie *n.* 1) задýшення, удýшення, задáвлення; 2) тушкувáння. *Пор.* **udusić.**
udyplomować, -muję, -mujesz, -mował дипломувáти, -мýю, -мýєш *(докон.).*
udyplomowany дипломóваний.
udyscyplinować, -nuję, -nujesz, -nował дисциплінувáти, -нýю, -нýєш *(докон.).*
udział, -łu, *m.* 1) ýчасть, -ті, співýчасть; b r a ć **~** w c z y m приймáти ýчасть у чóму; **~** w w a l c e ýчасть (співýчасть) в боротьбí; 2) *ек.* пай (*род.* пáю); w y c o f a ć s w ó j **~** відібрáти свій пай; 3) *перен.* дóля; p r z y p a ś ć k o m u w **~dziale** припáсти на чию дóлю.
udziałowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* пайовúк, -кá.
udziałowy пайовúй; t o w a r z y s t w o **~we** пайовé товарúство.
udziec, -dźca, *lm.* **-dźce,** *m.* *див.* **udo.**
udzielać, udzielić, -lę, -lisz, -lił давáти (даю, даєш), дáти (дам, дасú); **~lić** k o m u p o s ł u c h a n i a дáти комý аудіéнцію; **~lać** l e k c j i давáти урóки; **~lić** n a-

gany komu дáти догáну комý; **~lić** pomocy дáти (подáти) допомóгу; *(право, титул тощо — звичайно)* надавáти, надáти; //**~ się** 1) (komu) передавáтися, передáтися (комý); choroba **~la się** otoczeniu хворóба передаéться отóченню; 2) *(лише недокон.)* бувáти (де), брáти ýчасть (в чóму); nie **~lać się** towarzystwu не брáти ýчасті в товарúському життí, не бувáти в товарúстві; ~ społecznie брáти ýчасть в громáдському життí.
udzelenie *n.* поданнá; ~ pomocy подáння допомóги.
udzielny *hist.* удíльний; ~ książę удíльний князь.
udzierać, udrzeć, -drę, -drzesz, -darł удирáти, удéрти *і* удрáти (удерý, удерéш), віддирáти, віддéрти, відідрáти (віддерý, віддерéш).
udźwig, -gu, *m.* вантажопідйóмність, -ності, вантáжність.
udźwignąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli (насúлу) підня́ти, -німý, -нíмеш, двúгнути; //**~ się** *заст.* (насúлу) підня́тися.
ufać 1) (komu, czemu) довіря́ти, вíрити (комý, чомý); 2) надія́тися; 3) (w co) покладáтися (на що); ~ w siły swoje покладáтися на влáсні сúли.
ufałdować, -duję, -dujesz, -dował уклáсти в склáдки (в збóрки).
ufarbować, -buję, -bujesz, -bował пофарбувáти, -бýю, -бýеш, покрáсити, -крáшу, -крáсиш.
ufetować, -tuję, -tujesz, -tował (kogo) угостúти, -гощý, -гостúш (когó); *перен.* догодúти, -годжý, -гóдиш (комý).
ufnal *n.* *див.* **hufnal.**
ufnie упéвнено; *(з надією)* довíрливо.
ufność *ż.* 1) (do kogo, do czego; w kogo, w co) довíр'я, довíра; stracić ~ do kogo втрáтити довíр'я до кóго; wzbudzać ~ w swe zdolności виклúкáти довíр'я до своїх здíбностей; 2) (w kim, w czym) надíя; pokładać w kim ~ покладáти надíю на кóго.
ufny (w co, *рідше* w czym) упéвнений (в чóму), пéвний (щодо чóго, чогó *і* в чóму); ~ w swą siłę упéвнений в своїх сúлах, пéвний своїх сил.
uformować, -muję, -mujesz, -mował сформувáти, -мýю, -мýеш; //**~ się** сформувáтися.
uformowanie *n.* сформувáння.
ufortyfikować, -kuję, -kujesz, -kował *wojs.* укріпúти фортифікаційними спорýдами; //**~się** укріпúтися фортифікаційними спорýдами.
ufortyfikowanie *n., wojs.* укріплення фортифікаційними спорýдами.
ufryzować, -zuję, -zujesz, -zował *(волосся)* завúти, -в'ю, -в'éш; //**~ się** завúтися.
ufryzowanie *n.* *(волосся)* завúвка.
ufundować, -duję, -dujesz, -dował заснувáти, -нýю, -нуéш, заклáсти, -кладý, -кладéш; ~ miasto заснувáти (заклáсти) мíсто.
ugałęzienie *n.* гілля́, вíття.
ugałęziony гілля́стий, гілчáстий.
uganiać ганя́ти, гасáти, бíгати (сюдú-тудú); ~ po lesie ганя́ти (гасáти, бíгати) по лíсу.
uganiać(się) (za kim) вганя́ти(ся) (за ким); (za czym) *(перен. — ще)* гнáтися (женýся, женéшся) (за чим); ~ za sławą гнáтися за слáвою; ◊ ~ za pracą побивáтися за робóтою.
ugarnirować, -ruję, -rujesz, -rował 1) *кул.* гарнірувáти, -рýю, -рýеш *(докон.)*; 2) *перен.* оздóбити, -блю, -биш, прикрáсити, -крáшу, -крáсиш.
ugasić, -szę, -sisz, -sił 1) згасúти, -гашý, -гáсиш; 2) *(перен. — голод, спрагу тощо)* заспокóїти, утолúти.
ugasnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli *a.* **-sł, -śli** згáснути.
ugaszczać, ugościć, -goszczę, -gościsz, -gościł угощáти, угостúти,

-гощу́, -гости́ш, пригоща́ти, пригости́ти.
ugaszenie *n.* 1) зга́шення; 2) заспоко́єння. *Пор.* **ugasić.**
ugiąć *див.* **uginać.**
ugier, -gru, *m.* во́хра.
ugięcie *n.* згин, -ну, проги́н.
uginać, ugiąć, -gnę, -gniesz, -giął, -gięli 1) (kogo, co) згина́ти, зігну́ти, -ну́, -неш (кого́, що́); 2) (czego) гну́ти, пригина́ти, пригну́ти; *(перен. — ще)* схиля́ти, схили́ти, -лю́, -лиш, похиля́ти, похили́ти; *перен.* **~ginać** c z o ł a p r z e d k i m схиля́ти (похиля́ти) го́лову пе́ред ким; **~giąć** g a ł ę z i пригну́ти гі́лку; *перен.* **~ginać** k a r k u p r z e d k i m гну́ти ши́ю пе́ред ким; *(плаття)* підбира́ти, підібра́ти (підберу́, підбере́ш); //**~ się** угина́тися, увігну́тися; d r z e w a **~ginają się** p o d o w o c a m i дере́ва угина́ються під тягаре́м фру́ктів.
ugładzać, ugładzić, -dzę, -dzisz, -dził пригла́джувати, -джую, -джуеш, пригла́дити, -джу, -диш; **~dzić** s o b i e w ł o s y пригла́дити собі́ воло́сся; *жарт.* прилиза́тися, -лижу́ся, -ли́жешся.
ugłaskać *див.* **ugłaskiwać.**
ugłaskanie *n.* 1) задо́брення, заго́дження; 2) приру́чення. *Пор.* **ugłaskiwać.**
ugłaskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, ugłaskać, -głaskam, -głaskasz (*a.* **-głaszczę, -głaszczesz**), **-głaskał** 1) (kogo) задо́брювати, -рюю, -рюєш, задобри́ти, заго́джувати, -джую, -джуєш, заго́ди́ти, -джу́, -диш; 2) *(тварин)* прируча́ти, приручи́ти, -чу́, -чиш; //**~ się** прируча́тися, приручи́тися.
ugniatać, ugnieść, -niotę, -nieciesz, -niótł, -nietli 1) умина́ти, ум'я́ти (умну́, умне́ш); **~nieść** g l i n ę ум'я́ти гли́ну; 2) *(лише недокон.) (про взуття)* му́ляти.
ugniatarka *ż.* мі́сильна маши́на.
ugnieść *див.* **ugniatać.**
ugnieździć się, -żdżę, -ździsz, -ździł угнізди́тися (угніжджу́ся, угні́здишся).
ugnoić, -gnoję, -gnoisz, -gnoił угно́їти.
ugnojenie *n.* угно́єння.
ugnój, -noju, *blm., m. див.* **ugnojenie.**
ugoda *ż.* уго́да, умо́ва, до́гові́р *(род.* до́гово́ру); z a w r z e ć **~dę** укла́сти до́гові́р (умо́ву, уго́ду).
ugodowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., polit.* примире́нець, -нця, угодо́вець, -вця.
ugodowość *ż., polit.* примире́нство, угодо́вство.
ugodowy *polit.* примире́нський, угодо́вський; p o l i t y k a **~wa** примире́нська (угодо́вська) полі́тика.
ugodzić I, **-dzę, -dzisz, -dził** (w co, kogo, co czym w co *a.* po czym, komu czym w co) попа́сти, -паду́, -паде́ш, потра́пити, -плю, -пиш (в що, кому́, чому́ в що); **~** w c e l попа́сти (потра́пити) в ціль; **~** k o m u k u l ą w ł e b попа́сти (потра́пити) кому́ ку́лею в го́лову; *(іноді)* уда́рити (кого́, що в що); **~** k o g o w g ł o w ę уда́рити кого́ в го́лову.
ugodzić II, **-dzę, -dzisz, -dził** (kogo, co do czego) згоди́ти, -джу́, -диш (кого́, що); **~** f u r m a n k ę згоди́ти підво́ду.
ugościć *див.* **ugaszczać.**
ugotować, -tuję, -tujesz, -tował звари́ти, -рю́, -риш.
ugór, -goru, *m.* облі́г, -ло́гу, перелі́г; *(прям. — ще)* пар, -ру; l e ż e ć **~rem** а) лежа́ти па́ром (обло́гом, перело́гом); б) *перен.* лежа́ти обло́гом (перело́гом); *(рідше)* ціли́на́, нови́на́; z o r a n y **~** підня́та ціли́на́ (нови́на́).
u góry *przsł.* вгорі́.
ugruntować, -tuję, -tujesz, -tował 1) угрунтува́ти, -ту́ю, -ту́єш; 2) *перен.* укріпи́ти, -плю́, -пиш, зміцни́ти; //**~ się** 1) угрунту-

вáтися; 2) укріпи́тися, зміцни́тися.
ugruntowanie *n.* 1) угрунтувáння; 2) укріплення, зміцнення. *Пор.* **ugruntować.**
ugrupować, -puję, -pujesz, -powal згрупувáти, -пýю, -пýєш; //~ **się** згрупувáтися.
ugrupowanie *n.* 1) згрупувáння; 2) *(група)* угрупóвання; ◊ *військ.* ~ bojowe бойови́й поря́док, -дку.
ugryzek *див.* **ogryzek.**
ugryzienie *n.* укýс, -су.
ugryźć, -zę, -ziesz, -zł, -źli 1) відгри́зти, -зý, -зéш, відкуси́ти, -кушý, -кýсиш; 2) *(скалічити зубами)* вкуси́ти; 3) *перен.* урази́ти, -ражý, -рази́ш (когó), пусти́ти шпилькú (комý); //~ **się** вкуси́тися; ~ w język вкуси́тися в язи́к; *перен.* прикуси́ти язи́к (язикá) *(розм.).*
ugrzać, -grzeję, -grzejesz, -grzał угріти; //~ **się** угрітися.
ugrząźć *див.* **ugrzęzać.**
ugrzecznienie *n.* ввíчливість, -вості, грéчність, -ності.
ugrzeczniony (дýже) ввíчливий, (дýже) грéчний; *перен.* прислýжливий.
ugrzęzać, ugrząźć, -grzęznę, -grzęźniesz, -grzązł, -grzęźli загрузáти, загрýзнути, погрузáти, погрýзнути; *(прям. — ще)* застрявáти, застря́ти, -ря́ну, -ря́неш, застрягáти, застря́гти, -гну, -гнеш, застря́гнути.
ugrzęznąć *dok.* *див.* **ugrzęzać.**
uhamować, -muję, -mujesz, -mował вгамувáти, -мýю, -мýєш; //~ **się** вгамувáтися.
UJ (Uniwersytet Jagielloński) *skr.* Ягеллóнський (Крáківський) університéт, -ту.
uiszczać, uiścić, uiszczę, uiścisz, uiścił сплáчувати, -чую, -чуєш, сплати́ти, -плачý, -плáтиш, виплáчувати, ви́платити; //~ **się** (z czego) 1) викóнувати, ви́конати (щó); 2) розрахóвуватися, -вуюся, -вуєшся, розрахувáтися, -рахýюся, -рахýєшся.
uiszczenie *n.* сплáта, ви́плата.
uiścić *див.* **uiszczać.**
ujadać *(про собак)* (дýже) гáвкати; (дýже) брехáти (брéше) *(розм.); (про багатьох)* валувáти, -лýють; //~ **się** (z kim) лáятися, свари́тися, -рю́ся, -ри́шся (з ким).
ujadanie *n.* (си́льне) гáвкання; (си́льне) брехáння; валувáння; //~ **się** лáяння, лáйка, свáрка, свáра.
ujarzmiać, ujarzmić, -mię, -misz, -mił уя́рмлювати, -люю, -люєш, уярми́ти, -млю́, -миш, поневóлювати, -люю, -люєш, поневóлити, закабаля́ти, закабали́ти.
ujarzmiciel, *lm.* **-le,** *m.* поневóлювач, поневóльник.
ujarzmić *див.* **ujarzmiać.**
ujarzmienie *n.* уя́рмлення, поневóлення, закабáлення.
ujarzmiony уя́рмлений, поневóлений, закабáлений.
ujawniać, ujawnić, -nię, -nisz, -nił виявля́ти, ви́явити, -влю, -виш; //~ **się** виявля́тися, ви́явитися.
ujawnienie *n.* ви́явлення.
ująć *див.* **ujmować.**
ujechać, ujadę, ujedziesz, ujechał проїхати, -їду, -їдеш, переїхати; ~ dwie mile проїхати (переїхати) дві ми́лі.
ujednolicenie *n.* *див.* **ujednostajnienie.**
ujednolicić, -cę, -cisz, -cił *див.* **ujednostajnić.**
ujednostajniać, ujednostajnić, -nię, -nisz, -nił уніфікувáти, -кýю, -кýєш *(докон. і недокон.)*, ввóдити одностáйність, увести́ одностáйність; państwo ~**niło** miary, wagi держáва уніфікувáла (ввелá однáкові) míри, вáги.
ujednostajnienie *n.* уніфікáція.
ujednostajniony уніфікóваний, єди́ний, одностáйний.
ujemnie негати́вно; wpływać ~ na co негати́вно діяти на щó.

ujemność *ż.* 1) від'ємність, -ності; 2) негативність, -ності. *Пор.* **ujemny**.

ujemny 1) *мат.* від'ємний; liczby **~ne** від'ємні числа (*род.* чисел); 2) *фіз., перен.* негативний; elektryczność **~na** негативна електричність, -ності; **~** wpływ негативний вплив, -ву; *літ.* **~na** postać негативний персонаж; **~na** strona негативний бік (*род.* боку); ◊ **~** bilans пасивний баланс, -су.

ujeździć *див.* **ujeżdżać**.

ujeżdżacz, *lm.* **-cze**, *m.* берейтор, -ра, об'їждчик.

ujeżdżać, ujeździć, -żdżę, -ździsz, -ździł 1) (*коня*) об'їжджати, об'їздити, -їжджу, -їздиш, виїжджувати, -джую, -джуєш, виїздити; 2) (*дорогу*) уїжджувати, уїздити.

ujeżdżalnia *ż.* манеж, -жу.

ujęcie *n.* 1) взяття; 2) схоплення, піймання, спіймання; 3) охоплення; 4) привернення, прихилення; 5) зменшення, убавлення; 6) підхід, -ду; *пор.* **ujmować;** 7) *тех.* рукоятка.

ujma *ż.* шкода, кривда; bez **~my** dla honoru, dla opinii без шкоди для честі, для репутації.

ujmować, -muję, -mujesz, -mował, ująć, ujmę, ujmiesz, ujął, ujęli 1) брати (беру, береш), взяти (візьму, візьмеш); **ująć** kogo za rękę взяти кого за руку; *перен.* **ująć** kogo w karby взяти кого в шори; **ująć** władzę взяти владу; **ujmować** kierownictwo w swe ręce брати керівництво в свої руки; 2) (*злочинця тощо*) схоплювати, -люю, -люєш, схопити, -плю, -пиш; ухопити, піймати, спіймати (*лише докон.*); **ująć** złodzieja піймати (спіймати) злодія; 3) *перен.* охоплювати, охопити; całą treść **ująć** w trzy rozdziały весь зміст охопити у трьох розділах; (*про сон*) обніматн, обняти, -німе, обійняти (обійме); 4) (sobie kogo czym) *перен.* привертати, привернути, -ну, -неш, прихиляти, прихилити, -лю, -лиш (кого до себе); **ująć** kogo sobie grzecznością привернути (прихилити) кого до себе чемністю; 5) (komu czego) зменшувати, -шую, -шуєш, зменшити, убавляти, убавити, -влю, -виш (кому що); **ująć** komu dochodów зменшити (убавити) кому прибутки; *перен.* заперечувати, -чую, -чуєш, заперечити, відмовляти, відмовити, -влю, -виш; nie **ujmuję** mu talentu не заперечую його таланту, не відмовляю йому таланту (в таланті); 6) (*питання тощо*) підходити, -джу, -диш, підійти, -йду, -йдеш (до чого); //**~ się** 1) схоплюватися, схопитися, ухопитися; **ująć się** za głowę схопитися (ухопитися) за голову; 2) (za kim, za czym *a.* za kogo, za co) *перен.* заступатися, заступитися, -плюся, -пишся (за кого, за що), оступатися, оступитися (за кого, за що *і* за ким, за чим); 3) (pod czym) (*лише недокон.*) (*про тканину*) розлазитися, розлізатися; tkanina **ujmuje się** pod palcami тканина розлазиться під пальцями; ◊ **ująć się** pod boki взятися під боки.

ujmująco принадно, привабливо.

ujmujący принадний, привабливий; **~ca** powierzchowność принадний (привабливий) зовнішній вигляд, -ду.

ujrzeć, -rzę, -rzysz, -rzał, -rzeli побачити; угледіти, -джу, -диш (*рідше*); **~** światło dzienne побачити світ; (*про людину — ще*) народитися (на світ); //**~ się** побачитися.

ujście *n.* 1) (*дія*) втеча; (*рідини*) витік, -току, уплив, -ву; **~** krwi уплив крові; 2) (*ріки*) гирло; устя (*рідше*); 3) (*посудини*) отвір, -вору.

ujść *див.* **uchodzić.**
ukamienować, -nuję, -nujesz, -nował убйти камінням.
ukamienowanie *n.* убивство камінням.
ukarać покарáти; *(грішми)* оштрафувáти, -фýю, -фýєш; //~ **się** стягнýти на сéбе кáру; *перен.* відпокýтувати, -тую, -туєш.
ukaranie *n.* покарáння; оштрафувáння. *Пор.* **ukarać.**
ukarmiać, ukarmić, -mię, -misz, -mił *див.* **tuczyć.**
ukarminować, -nuję, -nujesz, -nował нафарбувáти карміном, накрáсити карміном; ~ usta нафарбувáти (накрáсити) гýби.
ukartować, -tuję, -tujesz, -tował затіяти, -тію, -тієш, задýмати, надýмати.
ukatrupić, -pię, -pisz, -pił *posp.* угрóбити, -блю, -биш.
ukaz, -zu, *m., przest.* укáз, -зу.
ukazać się *див.* **ukazywać się.**
ukazanie się *n.* поява, з'явлення.
ukazywać się, -zuję, -zujesz, -zywał, ukazać się, -żę, -żesz, -zał 1) появлятися, появитися, -влюся, -вишся, з'являтися, з'явитися; 2) (komu) покáзуватися, -зуюся, -зуєшся, показáтися, -кажýся, -кáжешся (комý); ◊ ~**zać się** w druku вийти з дрýку.
ukąsić, -szę, -sisz, -sił 1) укусйти, -кушý, -кýсиш; *(про бджіл — ще)* ужáлити; 2) *(кусок)* відкусйти; //~ **się** укусйтися; ◊ *перен.* ~ w język прикусйти язикá.
ukąszenie *n.* укýс, -су.
ukisić, -szę, -sisz, -sił *kul.* 1) наквáсити, -квáшу, -квáсиш; ~ beczkę kapusty наквáсити бóчку капýсти; 2) *(огірки)* засолйти, -лю, -лиш; 3) *с.-г.* силосувáти, -сýю, -сýєш *(докон.)*; //~ **się** *див.* **ukisnąć.**
ukisieć, -sieje, -siał *див.* **ukisnąć.**
ukisnąć, -śnie, -sł скйснути; kapusta ~**sła** капýста скйсла.
ukleić, -leję, -leisz, -leił склéїти.
uklej, *lm.* **-je,** *m., icht. (alburnus)* верховóдка.
uklepać, -pię, -piesz, -pał утрамбувáти, -бýю, -бýєш.
uklękać, uklęknąć, -klęknę, -klękniesz, -kląkł, -klękli ставáти на колíна (навкóлішки), стáти на колíна (навкóлішки).
układ, -du, *m.* 1) уклáд, -ду; *(речей)* розміщення, розташувáння; *(сил)* співвіднóшення; 2) *літ.* план, -ну, композйція; 3) *муз.* композйція; 4) *наук.* систéма; *фізіол.* drugi ~ sygnalizacyjny дрýга сигнáльна систéма; *мат.* ~ dziesiątkowy десяткóва систéма; *мед.* ~ nerwowy нервóва систéма; *військ.* ~ ognia систéма вогню; *астр.* ~ słoneczny сóнячна систéма; 5) *бот.* класифікáція; ~ Linneusza класифікáція Лінéя; 6) *соц.* систéма, уклáд; socjalistyczny ~ gospodarczy соціалістйчна господáрська систéма, соціалістйчний господáрський уклáд; nowy ~ życia новйй уклáд життя; 7) *політ.* дóговір (*род.* дóговору); *(міжнародний — ще)* трактáт, -ту; 8) *ек.* дóговір, угóда; ~ z wierzycielami дóговір з кредитóрами; 9) *(лише в мн.)* переговóри, -рів; prowadzić ~**dy** провáдити (вестй) переговóри; 10) *гео.* рельєф, -фу; ~ poziomy рельєф повéрхні; ◊ *муз.* ~ ręki постанóвка рукй.
układacz, *lm.* **-cze,** *m., spec.* укладáльник.
układać, ułożyć, -żę, -żysz, -żył 1) укладáти, уклáсти, -кладý, -кладéш; **ułożyć** dziecko spać уклáсти (поклáсти) дитйну спáти; 2) *(плани, твори тощо)* складáти, склáсти; **układać** program складáти прогрáму; 3) *перен.* обдýмувати, -мую, -муєш, обдýмати; *(намі-*

чати план — ще) розплано́вувати, -но́вую, -но́вуєш, розпланува́ти, -ну́ю, -ну́єш; **ułożyć** trzeba rano, co przez cały dzień robić тре́ба вра́нці обду́мати (розпланува́ти), що роби́ти весь день; 4) *тех.* проклада́ти, прокла́сти; **ułożyć** kabel прокла́сти ка́бель; //**~ się** 1) укла́да́тися, укла́стися; *(спати)*ляга́ти, лягти́ (ля́жу, ля́жеш), уляга́тися, улягти́ся; **układać się** do snu ляга́ти (уляга́тися) спа́ти; 2) *перен.* склада́тися, скла́стися, ство́рюватися, -рюється, створи́тися, -ри́ться, утво́рюватися, утвори́тися; tak **się** warunki **ułożyły** так скла́лися (створи́лися, утвори́лися) обста́вини; 3) (z kim) догово́рюватися, -рююся, -рюєшся, договоря́тися, договори́тися, -рю́ся, -ри́шся, домовля́тися, домо́витися, -влюся, -вишся (з ким).

układnie ввічливо, привітно, че́мно.

układność *ż.* до́бре ви́ховання, ви́хованість, -ності, ввічливість, -вості, приві́тність, че́мність.

układny до́бре ви́хований, ввічливий, приві́тний, че́мний.

ukłon, -nu, *m.* 1) поклі́н, -ло́ну, уклі́н; 2) *(тільки в мн.) перен.* приві́т, -ту, привіта́ння; serdeczne **~ny** dla kogo серде́чний (щи́рий) приві́т кому́.

ukłonić się, -nię, -nisz, -nił поклони́тися, -ню́ся, -нишся, вклони́тися.

ukłucie *n.* 1) уко́л, -лу; 2) уку́с, -су. *Пор.* **ukłuć.**

ukłuć, -łuję, -łujesz, -łuł (kogo, co w co) 1) уколо́ти, -лю́, -леш; 2) *(про комах)* ужали́ти, укуси́ти, -ку́сить; ◊ *перен.* **~** kogo do żywego допекти́ (дошку́лити) кому́ до живо́го, урази́ти кого́ до живо́го; //**~ się** уколо́тися.

uknować, -nuję, -nujesz, -nował *dok.* *див.* **uknuwać.**

uknuwać, uknuć, -nuję, -nujesz, -nuł замишля́ти лихе́, зами́слити лихе́; ◊ **~nuć** spisek учини́ти змо́ву.

ukochać *książ.* полюби́ти, -блю́, -биш; *(влюбившись — звичайно)* покоха́ти.

ukochanie *n.* *(про мужчину)* улю́блений, -ного; *(про жінку)* улю́блена, -ної.

ukochany I улю́блений; коха́ний. *Пор.* **ukochać.**

ukochany II, **-nego,** *lm.* **-ni,** *m.* коха́ний, -ного, лю́бий, -бого.

ukoić, -koję, -koisz, -koił вгамува́ти, -му́ю, -му́єш; *(біль — ще)* зм'якши́ти; //**~ się** заспоко́їтися.

ukojenie *n.* вгамува́ння; зм'якшення, заспоко́єння. *Пор.* **ukoić.**

ukołysać, -łyszę, -łyszesz, -łysał заколиса́ти, -лишу́, -ли́шеш, заколиха́ти, -лишу́, -ли́шеш.

ukołysanie *n.* заколиса́ння, заколиха́ння.

ukompletować, -tuję, -tujesz, -tował укомплектува́ти, -ту́ю, -ту́єш; //**~ się** укомплектува́тися.

ukompletowanie *n.* укомплектува́ння.

ukonstytuować, -tuuję, -tuujesz, -tuował конституюва́ти, -тую́ю, -тую́єш *(докон.)*; *(зорганізувати)* скла́сти (складу́, складе́ш), сформува́ти, -му́ю, -му́єш; //**~ się** конституюва́тися; скла́стися, сформува́тися.

ukontentować, -tuję, -tujesz, -tował *przest.* 1) задовольни́ти, вдовольни́ти; 2) *перен.* уті́шити, обра́дувати, -дую, -дуєш; //**~ się** 1) задовольни́тися, вдовольни́тися; 2) уті́шитися, зраді́ти.

ukontentowanie *n.* 1) задово́лення, вдово́лення; 2) вті́ха, ра́дість, -дості. *Пор.* **ukontentować.**

ukończenie *n.* 1) закі́нчення; викі́нчення; 2) покі́нчення; ◊ robota jest na **~niu** робо́та добіга́є до кінця́. *Пор.* **ukończyć.**

ukończyć, -czę, -czysz, -czył 1) закінчи́ти; *(довести до кінця — ще)* ви́кінчити; 2) (z kim, co) покінчи́ти (з ким, що).
ukopać, -pię, -piesz, -pał 1) (co) *(частину)* ви́копати; ~ p ó ł r o w u ви́копати півро́ва; 2) (czego) накопа́ти; ~ k a r t o f l i n a o b i a d накопа́ти карто́плі на обід.
ukoronować, -nuję, -nujesz, -nował коронува́ти, -ну́ю, -ну́єш *(докон.); (перен. — ще)* увінча́ти; //~ **się** коронува́тися; увінча́тися.
ukoronowany короно́ваний; увінчаний. *Пор.* **ukoronować.**
ukorzenić się, -nię, -nisz, -nił укорени́тися.
ukorzyć się, -rzę, -rzysz, -rzył упоко́ритися, скори́тися, смири́тися.
ukos I, **-su,** *m., roln.* укіс (*род.* укосу́).
ukos II, **-su** *a.* **-sa,** *m.* скісни́й на́прям, -му.
ukosem *див.* **ukośnie.**
ukośnica *ż., bot. (begonia)* бего́нія.
ukośnie ко́со; скі́сно. *Пор.* **ukośny.**
ukośność *ż. див.* **ukos** II.
ukośny ко́сий; *(що йде в косому напрямі — ще)* скісни́й, навскісни́й; *мед.* c i ę c i e ~**ne** *(sectio obliqua)* ко́сий ро́зріз, -зу.
ukracać, ukrócić, -cę, -cisz, -cił уко́рочувати, -чую, -чуєш, укороти́ти, -рочу́, -ро́тиш, скоро́чувати, скороти́ти.
ukradkiem *przsł.* крадькома́, ни́шком; *(перен. — ще)* по́тай, по́тайки.
ukradzenie *n.* укра́дення.
Ukraina *ż.* Украї́на.
Ukrainiec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* украї́нець, -нця.
ukrainizować, -zuję, -zujesz, -zował українізува́ти, -зу́ю, -зу́єш.
Ukrainka *ż.* украї́нка.
ukrainofil, *lm.* **-le,** *m.* українофі́л.
ukrainofilski українофі́льський.
ukrainofilstwo *n.* українофі́льство.
Ukraińska Socjalistyczna Republika Rad *ż.* Украї́нська Радя́нська Соціалісти́чна Респу́бліка.
ukraiński украї́нський.
ukrajać, -ję, -jesz, -jał *dok. див.* **ukrawać.**
ukraść, -kradnę, -kradniesz, -kradł укра́сти, -кра́ду, -кра́деш.
ukrawać, ukroić, -kroję, -kroisz, -kroił відрі́зувати, -зую, -зуєш, відрі́зати, -ріжу, -ріжеш; *(кусень хліба тощо — ще)* відкра́ювати, -кра́юю, -кра́юєш, відкра́яти, укра́яти.
ukręcać, ukręcić, -cę, -cisz, -cił скру́чувати, -чую, -чуєш, скрути́ти, -кручу́, -кру́тиш; ~**cić** ł e b k o m u скрути́ти в'язи кому́.
ukrochmalenie *n.* накрохма́лення.
ukrochmalić, -lę, -lisz, -lił накрохма́лити.
ukroić *див.* **ukrawać.**
ukrojenie *n.* відрі́зання; відкра́яння, укра́яння. *Пор.* **ukrawać.**
ukrop, -pu, *m.* окріп, -ро́пу, кип'ято́к, -тку́; z w i j a ć s i ę j a k m u c h a w ~**pie** метуши́тися як му́ха в окро́пі; ◊ *перен.* s i e d z i e ć j a k n a ~**pie** сиді́ти як на голка́х (як на жару́).
ukrócać I, **ukrócić, -cę, -cisz, -cił** (kogo) прибо́ркувати, -кую, -куєш, прибо́ркати.
ukrócać II *див.* **ukracać.**
ukrócenie I *n.* прибо́ркання.
ukrócenie II *n.* укоро́чення, скоро́чення.
ukruszać, ukruszyć, -szę, -szysz, -szył криши́ти, -шу́, -шиш, накриши́ти; ~**szyć** c h l e b a накриши́ти хлі́ба.
ukrwawiać, ukrwawić, -wię, -wisz, -wił закрива́влювати, -люю, -люєш, закрива́вити, -влю, -виш.
ukrwawienie *n.* закрива́влення.
ukrycie *n.* 1) *(дія)* схова́ння, прихова́ння, захова́ння; 2) утає́ння, затає́ння, прихова́ння; *пор.* **ukrywać;** 3) *(місце)* кри́ївка, за́хисток, -тку, тайни́к, -ка́; ◊ *перен.* l e ż e ć w ~**ciu** лежа́ти

під спу́дом; żyć w ~ciu жи́ти в за́тишку (само́тньо).
ukryty схо́ваний, прихо́ваний, захо́ваний.
ukrywacz, *lm.* **-cze,** *m.* перехо́вувач.
ukrywać, ukryć, -ryję, -ryjesz, -rył 1) хова́ти, схова́ти, прихо́вувати, -вую, -вуєш, прихова́ти, захо́вувати, захова́ти; *(деякий час)* перехо́вувати, перехова́ти; 2) *(думки, почування тощо)* утаю́вати, -таю́ю, -таю́єш, утаї́ти, затаю́вати, затаї́ти, прихо́вувати, прихова́ти; //~ **się** хова́тися, схова́тися, захо́вуватися, захова́тися; перехо́вуватися, перехова́тися.
ukrzepiać, ukrzepić, -pię, -pisz, -pił 1) укріпля́ти, укріпи́ти, -плю́, -пи́ш; 2) *див.* **pokrzepiać** 1; //~ **się** 1) укріпля́тися, укріпи́тися; 2) *див.* **pokrzepiać się.**
ukrzywdzić, -dzę, -dzisz, -dził *див.* **skrzywdzić.**
ukrzyżować, -żuję, -żujesz, -żował *hist.* розп'ясти́, -зіпну́, -зіпне́ш, розіп'ясти́.
ukrzyżowanie *n., hist.* розп'яття́.
ukształcać, ukształcić, -cę, -cisz, -cił формува́ти, -му́ю, -му́єш, сформува́ти; //~ **się** формува́тися, сформува́тися.
ukształtować, -tuję, -tujesz, -tował *dok. див.* **ukształcać.**
ukształtowanie *n., geo.* структу́ра, релье́ф, -фу; ~ terenu релье́ф місце́вості.
ukuć, -kuję, -kujesz, -kuł 1) ви́кувати, -кую, -куєш; *(коня)* підкува́ти, -кую́, -кує́ш; 2) *перен.* ви́гадати, приду́мати.
ukwalifikować *див.* **wykwalifikować.**
ukwasić, -waszę, -wasisz, -wasił *див.* **ukisić.**
ukwiał *m., zool. (actinia)* акті́нія.
ukwiecać, ukwiecić, -cę, -cisz, -cił *poet.* укві́тчувати, -чую, -чуєш, уквітча́ти.
ukwiecenie *n.* 1) *поез.* уквітча́ння; 2) *бот.* суцві́ття.
ukwiecić *див.* **ukwiecać.**
ul, *lm.* **-le,** *m.* 1) ву́лик; 2) *розм. жарт.* холо́дна, -ної, те́мна, буцега́рня.
ulać *див.* **ulewać.**
ulany ви́литий; ◊ *перен. розм.* ubranie leży na nim jak ~ne (jakby **ulał**) костю́м сиди́ть на ньо́му бездога́нно.
ulatać, ulecieć, -cę, -cisz, -ciał, -cieli 1) відліта́ти, відлеті́ти, -лечу́, -лети́ш; *(вгору)* зліта́ти, злеті́ти; 2) *(перен. — про час)* мина́ти, мину́ти, мину́тися.
ulatniać się, ulotnić się, -nię, -nisz, -nił 1) звí́трюватися, -рюється, звí́тритися; 2) *перен.* зника́ти, зни́кнути, щеза́ти, ще́знути.
ulatywać, -tuję, -tujesz, -tywał *niedok. див.* **ulatać.**
uląc się I *див.* **ulęknąć się.**
uląc się II, -lęgnie, -lągł *див.* **ulęgnąć się.**
ulec *див.* **ulegać.**
ulecieć *див.* **ulatać.**
uleczać, uleczyć, -czę, -czysz, -czył виліко́вувати, -вую, -вуєш, ви́лікувати, -кую, -куєш; *(рану — ще)* вигóювати, -гóюю, -гóюєш, ви́гоїти; //~ **się** виліко́вуватися, ви́лікуватися, вигóюватися, ви́гоїтися.
uleczalność *ż.* виліко́вність, -ності; виду́жність; вигóйність. *Пор.* **uleczalny.**
uleczalny виліко́вний; *(про хворого — ще)* виду́жний; *(про рану — ще)* вигóйний.
uleczenie *n.* ви́лікування; ви́гоєння. *Пор.* **uleczać.**
uleczyć *див.* **uleczać.**
ulegać, ulec, -legnę, -legniesz, -legł, -legli (komu, czemu) 1) кори́тися, підкоря́тися, підкори́тися, скоря́тися, скори́тися; ~**lec** przemocy підкори́тися (скори́тися) наси́льству; ~**legać** we wszystkim komu кори́тися (підкоря́тися, ско-

ря́тися) у всьо́му кому́; 2) *(намовам тощо)* піддава́тися, -даю́ся, -дає́шся, підда́тися, -да́мся, -даси́ся; *(військ. — ще)* здава́тися, зда́тися (кому́, чому́); *військ.* lepiej polec, niż **~lec** nieprzyjacielowi кра́ще полягти́, ніж зда́тися (підда́тися) во́рогові; **~lec** pokusie підда́тися споку́сі; **~legać** wpływom піддава́тися впли́вам, підпада́ти під вплив, зазнава́ти на собі́ впли́ву; 3) *перен.* зазнава́ти, -знаю́, -знає́ш, зазна́ти (чого́); **~lec** w walce зазна́ти пора́зки в боротьбі́; **~lec** wypadkowi зазна́ти ви́падку; **~legać** zmianom зазнава́ти змін; ◊ *перен.* nie **~lega** wątpliwości не підляга́є су́мніву, нема́є су́мніву; *перен.* prawo **~legło** odwołaniu зако́н скасо́вано; *перен.* to nie **~lega** kwestii безпере́чно; //**~ się** осіда́ти, осі́сти, -ся́де; ściany **~legły się** сті́ни осі́ли.

ulegalizować, -zuję, -zujesz, -zował 1) легалізува́ти, -зу́ю, -зу́єш *(докон.)*; 2) завірити, засві́дчити. *Пор.* **legalizować.**

ulegle 1) посту́пливо, пода́тливо; 2) слухня́но, покі́рно. *Пор.* **uległy.**

uległość *ż.* 1) посту́пливість, -вості, пода́тливість; 2) слухня́ність, -ності, покі́рність. *Пор.* **uległy.**

uległy 1) посту́пливий, пода́тливий; 2) *перен.* слухня́ний, покі́рний.

ulepek, -pku, *m., farm.* густи́й сиро́п, -пу.

ulepiać, ulepić, -pię, -pisz, -pił лі́пити, -плю́, -пиш, вилі́плювати, -люю, -люєш, ви́ліпити, -плю, -пиш.

ulepszać, ulepszyć, -szę, -szysz, -szył полі́пшувати, -шую, -шуєш, полі́пшити; //**~ się** кра́щати, покра́щати, полі́пшуватися, полі́пшитися.

ulepszenie *n.* полі́пшення; robić **~nia** у[в]во́дити полі́пшення; //**~ się** покра́щання.

ulewa *ż.* зли́ва.

ulewać, ulać, -leję, -lejesz, -lał 1) (co z czego, do czego) відлива́ти, відли́ти, -ділля́, -ділле́ш; **~lać** trochę wina відли́ти тро́хи вина́; 2) *spec.* вилива́ти, ви́лити, -ллю, -ллєш; ◊ jak(by) **~lał** са́ме до мі́ри (в мі́ру).

ulewny: **~** deszcz заливни́й дощ, -щу́, зли́ва.

uleżeć się, -ży, -żał уле́жатися, -житься; gruszki już się **~żały** гру́ші вже вле́жалися.

ulęgałka *ż.* гнили́ця, гнили́чка.

ulęgnąć się, -nie, -nął, -nęły *(про фрукти)* уле́жуватися, -жується, уле́жатися, -житься.

ulęknąć się, -lęknę, -lękniesz, -ląkł, -lękli налякáтися, злякáтися, перелякáтися.

ulga *ż.* 1) поле́гшення, поле́гкість, -кості; być (stać się) **~gą** dla kogo бу́ти (ста́ти) поле́гкістю (поле́гшенням) для ко́го; doznać **~gi** зазна́ти поле́гшення; nieść **~gę** cierpieniu нести́ поле́гкість (поле́гшення) стражда́нню; przynosić komu **~gę** прино́сити кому́ поле́гшення (поле́гкість); 2) *(спеціальний привілей)* пі́льга; **~gi** kołchozom пі́льги колго́спам.

ulgowy пільгови́й; **~** bilet пільгови́й квито́к, -тка́; **~wa** taryfa пільгови́й тари́ф, -фу.

ulica *ż.* ву́лиця; mieszkać na (przy) jakiejś **~cy** жи́ти (ме́шкати) по які́йсь ву́лиці; *перен.* mieszkać na **~cy** жи́ти на ву́лиці; ◊ ślepa **~** тупи́к, -ка́, глухи́й кут, -та́; *перен.* znać kogo z **~cy** зна́ти кого́ з ви́гляду.

uliczka *ż., zdr.* ву́личка, прову́лок, -лка, переу́лок.

ulicznica *ż., pogardl.* повія.

ulicznik, *lm.* **-cy,** *m., pot.* ву́личний хлопчи́сько.

uliczny вуличний.
ulik I *m.* малий вулик.
ulik II *m.* жирний голландський оселедець, -дця.
ulistnienie *n., zb., książ.* листя, лист, -ту.
ulitować się, -tuję, -tujesz, -towal (nad kim, nad czym) змилуватися, -луюся, -луєшся, змилосердитися, -джуся, -дишся (над ким, над чим), зглянутися (на кого, на що).
ulizać, -żę, -żesz, -zał 1) трохи злизати, -лижу, -лижеш; 2) *(розм. — волосся)* прилизати, гладко причесати, -чешу, -чешеш; //~ **się** прилизатися, гладко причесатися.
ulokować, -kuję, -kujesz, -kował 1) умістити, -міщу, -містиш; 2) *(гроші в ощадкасі тощо)* зложити, -жу, -жиш, покласти, -кладу, -кладеш; 3) *(людей на квартирі)* примістити, помістити.
ulokowanie *n.* 1) уміщення; 2) зложення, покладення; 3) приміщення, поміщення. *Пор.* **ulokować.**
ulot, -tu, *m.* 1) відліт, -льоту; 2) *(вгору)* зліт *(род.* зльоту); 3) *(рідини, газу тощо)* витік, -току.
ulotka *ż.* листівка, летю[у]чка, метелик.
ulotnić się *див.* **ulatniać się.**
ulotność *ż.* 1) леткість, -кості, летучість, -чості; 2) минущість, -щості, недовгочасність, -ності. *Пор.* **ulotny.**
ulotny 1) леткий, летучий; 2) *перен.* минущий, недовгочасний; ◊ *перен.* wiersze **~ne** крилаті вірші, -шів; pismo **~ne** *див.* **ulotka.**
ultimatum, *lp. nieodm., lm.* **-ta, -tów,** *n.* ультиматум, -му.
ultimo *nieodm., n., handl. (останній день місяця)* ультимо.
ultracyzm, -mu, *m.* екстремізм, -му.
ultraczerwony *fiz.* ультрачервоний.
ultrafioletowy *fiz.* ультрафіолетовий.
ultrakrótki *rad.* ультракороткий; fale **~kie** ультракороткі хвилі *(род.* хвиль).
ultramaryn, -nu, *m. див.* **ultramaryna.**
ultramaryna *ż.* ультрамарин, -ну.
ultramarynowy ультрамариновий.
ultymatywny ультимативний.
ulubienica *ż.* улюблениця, люблениця, любимиця.
ulubieniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* улюбленець, -нця, любленець, любимець, -мця.
ulubiony улюблений.
ululać заколисати, -лишу, -лишеш, заколихати.
ululać się *żart.* нализатися, -лижуся, -лижешся, насмоктатися, -кчуся, -кчешся, надудлитися.
ulżenie *n.* 1) полегшення, облегшення; *(результат)* полегкість, -кості, полегшення; 2) *див.* **zelżenie** I, 2.
ulżyć, -żę, -żysz, -żył 1) полегшити, облегшити; 2) *див.* **zelżeć** I, 2.
ułagodzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) (kogo) зм'якшити (кого); 2) (co) *(біль, гнів тощо)* пом'якшити; //~ **się** полагідніти.
ułamać *див.* **ułamywać.**
ułamek, -mka, *m.* 1) уламок, -мка, обломок, відламок; 2) *(літературного твору)* фрагмент; **~mki** powieści фрагменти романа; 3) *мат.* дріб *(род.* дробу); ~ dziesiętny десятковий дріб; ~ okresowy періодичний дріб.
ułamkowy *mat.* дробовий; liczebniki **~we** дробові числівники, -ків.
ułamywać, -muję, -mujesz, -mywał, ułamać, -mię, -miesz, -mał відламувати, -мую, -муєш, відламати, відломлювати, -люю, -люєш, відломити, -млю, -миш; **~mać** gałązkę z drzewa відламати (відломити) гілку з дерева.
ułan, *lm.* **-ni,** *m., wojs.* улан.

ułański *wojs.* уланський.
ułaskawiać I, **ułaskawić, -wię, -wisz, -wił** помилувати, -лую, -луєш *(лише докон.).*
ułaskawiać II, **ułaskawić, -wię, -wisz, -wił** приручати, приручити, -чу, -чиш.
ułaskawienie I *n.* помилування.
ułaskawienie II *n.* приручення.
ułaskawiony I помилуваний.
ułaskawiony II приручений.
ułatwiać, ułatwić, -wię, -wisz, -wił (komu co *a.* w czym) полегшувати, -шую, -шуєш, полегшити, облегшувати, облегшити (кому що); **~wić** k o m u z a d a n i e полегшити (облегшити) кому завдання.
ułatwienie *n.* полегшення, облегшення.
ławiacz, *lm.* **-cze,** *m., tech.* уловлювач; **~** d ź w i ę k ó w звукоуловлювач.
ławicenie *n., gór.* нашарування.
ułomek, -mka, *m. див.* **ułamek** 1.
ułomność *ż.* 1) каліцтво; 2) *(перен. — про людську вдачу)* хиба, вада, дефект, -ту; ◊ **~** n a t u r y l u d z k i e j слабість (недосконалість) людської вдачі (натури).
ułomny каліка.
ułowić, -wię, -wisz, -wił 1) зловити, -влю, -виш, піймати; 2) *(перен. — про лови)* уполювати, -люю, -люєш.
ułożenie *n.* 1) укладення; 2) складення; 3) обдумання; розпланування; 4) прокладка; *пор.* **układać;** 5) *(форма поведінки)* манери, -нер; ◊ **~** w a r s t w залягання пластів (верств).
ułożony 1) укладений; 2) складений; 3) обдуманий; розпланований; 4) прокладений; *пор.* **układać;** 5) *перен.* добре вихований; з хорошими (з гарними) манерами.
ułożyć *див.* **układać.**
ułów, -łowu, *m.* улов, -ву, вилов.
ułuda *ż.* 1) обман, -ну; *(привид)* примара, мара, мана.
ułudnie обманно, обманливо.
ułudny 1) обманний, обманливий; 2) *(ілюзорний)* примарний.
ułupywać, -puję, -pujesz, -pywał, ułupać, -pię, -piesz, -pał відколювати, -люю, -люєш, відколоти, -лю, -леш.
umacniać, umocnić, -nię, -nisz, -nił укріплювати, -люю, -люєш, укріпляти, укріпити, -плю, -пиш, зміцнювати, -нюю, -нюєш, зміцнити; //**~ się** укріплюватися, укріплятися, укріпитися, зміцнюватися, зміцнитися.
umaczać *dok. див.* **umoczyć.**
umaglować, -luję, -lujesz, -lował *(білизну на маглі)* викачати.
umajać, umaić, -maję, -maisz, -mail прикрашати зеленню, прикрасити зеленню, уквітчувати, -чую, -чуєш, уквітчати, заквітчувати, заквітчати; //**~ się** прикрашатися зеленню, прикраситися зеленню, уквітчуватися, уквітчатися, заквітчуватися, заквітчатися.
umajenie *n.* прикрашення зеленню, уквітчання, заквітчання.
umalać, umalić, -lę, -lisz, -lił зменшувати, -шую, -шуєш, зменшити, применшувати, применшити, умаляти, умалювати, -люю, -люєш, умалити; //**~ się** зменшуватися, зменшитися.
umalować, -luję, -lujesz, -lował пофарбувати, -бую, -буєш.
umarły покійний, умерлий, померлий.
umartwiać, umartwić, -wię, -wisz, -wił *przen. (плоть)* умертвляти, умертвити, -влю, -виш.
umartwienie *n., przen. (плоті)* умертвіння.
umarzać, umorzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) *(голодом)* морити, -рю, -риш, заморювати, -рюю, -рюєш, заморити; 2) *(борги)* гасити (гашу, гасиш), погашати, погасити; амортизувати, -зую, -зуєш *(недокон. і докон.);* 3) *(справи)* припиняти, припинити, -ню, -ниш; //**~ się** 1) моритися, заморитися; 2) амортизуватися.

umarzalny амортизаційний.
umar-znąć, -znę, -zniesz, -zł, -zli 1) замéрзнути; 2) *(відпасти)* відмéрзнути.
umaskować, -kuję, -kujesz, -kował замаскувáти, -кýю, -кýєш; //~ **się** замаскувáтися.
umaskowanie *n.* замаскувáння.
umasowiać, umasowić, -wię, -wisz, -wił (co) робúти мáсовим, зробúти мáсовим (що).
umasowienie *n.* зрóблення мáсовим.
umawiać, umówić, -wię, -wisz, -wił (kogo) умовляти, умóвити, -влю, -виш (когó); //~ **się** (z kim o co) договóрюватися, -рююся, -рюєшся, договорúтися, -рюся, -ришся, домовлятися, домóвитися (з ким про що); (na co) умовлятися, умóвитися (робúти що).
umazgać *dok. див.* **umazywać.**
umazywać, -zuję, -zujesz, -zywał, umazać, -żę, -żesz, -zał 1) вимáзувати, -зую, -зуєш, вúмазати, -мажу, -мажеш, вимáщувати, -щую, -щуєш, вúмастити, -мащу, -мастиш; 2) *(непотрібне в тексті тощо)* стирáти, стéрти (зітрý, зітрéш), змáзувати, змáзати; **~zać** zero w liczbie змáзати (стéрти) нуль у числі; //~ **się** вимáзуватися, вúмазатися, вимáщуватися, вúмаститися.
umączyć, -czę, -czysz, -czył обсúпати бóрошном (мукóю); забруднúти бóрошном (мукóю); //~ **się** забруднúтися бóрошном (мукóю), замучúтися.
umbra I *ż.* абажýр, -ра.
umbra II *ż., min.* ýмбра.
umbrelka *ż., zdr.* абажýрик.
umeblować, -luję, -lujesz, -lował умеблювáти, -лю́ю, -лю́єш; //~ **się** умеблювáти собі квартúру.
umeblowanie *n.* 1) *(дія)* умеблювáння; 2) *(речі)* умеблювáння, мéблі, -лів, меблірóвка.
umęczyć, -czę, -czysz, -czył 1) змýчити, вúмучити, намýчити; ~ kogo gadaniem змýчити (вúмучити, намýчити) когó балáчкою; 2) *заст. див.* **zamęczyć.**
umiar, -ru, *m.* 1) симетрія; 2) *перен.* почуттю міри, помірковáність, -ності.
umiarkowanie I *n.* помірковáність, -ності, стрúманість.
umiarkowanie II *przsł.* 1) помірно; 2) помірковано, стрúмано. *Пор.* **umiarkowany.**
umiarkowaność *ż.* 1) помірність, -ності; 2) *див.* **umiarkowanie** I.
umiarkowany 1) помірний; klimat ~ помірний клімат, -ту; 2) *(про людей)* помірковáний, стрúманий; ~ w jedzeniu помірковáний (стрúманий) в їдí.
umiarowy симетрúчний.
umiastowić, -wię, -wisz, -wił урбанізувáти, -зýю, -зýєш *(докон.).*
umiastowienie *n.* урбанізáція.
umieć, umiem, umiesz, umiał, umieli уміти; ~ pływać уміти плáвати; ◊ ~ po francusku говорúти по-французькому (по-французьки).
umiejętnie уміло; zabrać się do czego ~ уміло взятися до чóго (за що).
umiejętność *ż.* уміння; ◊ *іст.* Polska Akademia umiejętności Польська Акадéмія наýк.
umiejętny умілий.
umiejscowić, -wię, -wisz, -wił локалізувáти, -зýю, -зýєш *(докон.)*; ~ pożar локалізувáти пожéжу.
umierać, umrzeć, umrę, umrzesz, umarł умирáти, умéрти, -мрý, -мрéш, помирáти, помéрти.
umieszczać, umieścić, -mieszczę, -mieścisz, -mieścił 1) приміщáти, примістúти, -міщý, -містиш, поміщáти, помістúти; **~ścić** turystów w hotelu примістúти (помістúти) турúстів у гостúниці (готéлі); 2) *(в друку)* вміщáти, вміщувати, -щую, -щуєш, вмістúти; **~ścić** arty-

k u ł w g a z e c i e вмістúти статтю в газéті; //~ **się** приміщáтися, примістúтися, поміщáтися, помістúтися.

umieszczenie *n.* 1) приміщення, поміщення; 2) вміщення. *Пор.* **umieszczać.**

umieścić *див.* **umieszczać.**

umilać, umilić, -lę, -lisz, -lił робúти приємним, зробúти приємним; *перен.* веселúти, увеселяти, увеселúти, звеселяти, звеселúти.

umiędzynarodowić, -wię, -wisz, -wił інтернаціоналізувáти, -зýю, -зýєш.

umilkać, umilknąć, -knę, -kniesz, -kł, -kli умовкáти, умóвкнути, замовкáти, замóвкнути.

umiłować, -łuję, -łujesz, -łował полюбúти, -блю, -биш.

umiłowanie *n.* (kogo, czego) любóв, -ві (до кóго, до чóго); ~ m u z y k i любóв до мýзики.

umiłowany улюблений.

umitygować, -guję, -gujesz, -gował *przest.* 1) (kogo) вгамувáти, -мýю, -мýєш (когó); 2) (co) зм'якшúти (що); ~ g n i e w зм'якшúти гнів; //~ **się** зм'якшúтися.

umizgać się, umizgnąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) лáститися (лáщуся, лáстишся), підлáститися, лáщитися, підлáщитися; 2) *(з любовними замірами)* залицятися, упадáти (кóло кóго) *(лише недокон.).*

umizgalski, -lskiego, *lm.* **-lscy,** *m., żart.* залицяльник.

umizgi, -gów, *blp.* 1) лéстощі, -щів; 2) залицяння. *Пор.* **umizgać się.**

umizgnąć się *див.* **umizgać się.**

umknąć *див.* **umykać.**

umleć, -mielę, -mielesz, -mełł, -mełli намолóти, -мелю, -мéлеш.

umłot, -tu, *m., roln.* умолóт, -ту, вúмолот.

umłócić, -cę, -cisz, -cił намолотúти, -лочý, -лóтиш.

umniejszać, umniejszyć, -szę, -szysz, -szył змéншувати, -шую, -шуєш, змéншити; //~ **się** змéншуватися, змéншитися, мéншати, помéншати.

umniejszenie *n.* змéншення; //~ **się** змéншення, помéншання.

umniejszyć *див.* **umniejszać.**

umocnić *див.* **umacniać.**

umocnienie *n.* укріплення, зміцнення.

umocować *див.* **umocowywać.**

umocowanie *n.* укріплення, закріплення.

umocowany укріплений.

umocowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, umocować, -cuję, -cujesz, -cował укріпляти, укріпúти, -плю, -пиш, закріплювати, закріпляти, закріпúти; ~**wać** o b r ę c z n a k o l e укріпúти (закріпúти) шину на кóлесі.

umoczyć, -czę, -czysz, -czył замочúти, -чý, -чиш.

umodelować, -luję, -lujesz, -lował, *szt. i in.* моделювáти, -люю, -люєш *(докон.).*

umodelowanie *n., szt. i in.* моделірóвка.

umodlić, -lę, -lisz, -lił 1) (kogo) ублагáти, умолúти, -лю, -лиш (когó); 2) (co) вúмолити, вúблагати (що).

umoralniać, umoralnić, -nię, -nisz, -nił морáльно поліпшувати, -шую, -шуєш, морáльно поліпшити.

umorusać замýрзати; //~ **się** замýрзатися.

umorzenie *n.* 1) замóрення; 2) погáшення; амортизáція; 3) припúнення. *Пор.* **umarzać.**

umorzyć *див.* **umarzać.**

umotać вплýтати, заплýтати; //~ **się** вплýтатися, заплýтатися.

umotywować, -wuję, -wujesz, -wował мотивувáти, -вýю, -вýєш *(докон.),* умотивувáти.

umotywowanie *n.* мотивувáння *(докон.),* умотивувáння.

umotywowany мотивóваний *(докон.),* умотивóваний.

umowa *ż.* дóговір *(род.* договóру), угóда; z a w r z e ć ~**wę**

укла́сти до́говір; ~ z b i o r o w a колекти́вний до́говір; z g o d n i e z ~wą згі́дно з до́говором, відпові́дно до до́говору, за до́говором.
umowny *див.* **warunkowy.**
umożebniać, umożebnić, -nię, -nisz, -nił *див.* **umożliwiać.**
umożliwiać, umożliwić, -wię, -wisz, -wił роби́ти можли́вим, зроби́ти можли́вим; дава́ти можли́вість (змо́гу), да́ти можли́вість (змо́гу).
umożliwienie *n.* нада́ння можли́вості (змо́ги).
umówić się *див.* **umawiać się.**
umówiony 1) умо́вний; ~ a d r e s умо́вна адре́са; z n a k ~ умо́вний знак; 2) *(що виникає з умови)* умо́влений; ~**ne** m i e j s c e s p o t k a n i a умо́влене мі́сце зу́стрічі; ◊ j e s t e m ~ я умо́вився.
umrzeć *див.* **umierać.**
umundurować, -ruję, -rujesz, -rował обмундирува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
umundurowanie *n.* обмундирува́ння, обмундиро́вка.
umycie *n.* уми́ття́.
umyć *див.* **umywać.**
umykać, umknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli тіка́ти, утіка́ти, утекти́, -течу́, -тече́ш.
umysł, -łu, *m.* ро́зум, -му; ум (*род.* ума́) *(рідше)*; ◊ *мед.* p o m i e s z a n i e ~**łu** *(alienatio mentis)* психо́з, -зу, божеві́лля.
umysłowo 1) розумо́во; p r a c o w a ć ~ працюва́ти розумо́во; 2) *див.* **intelektualnie;** ◊ ~ c h o r y психі́чно хво́рий, божеві́льний.
umysłowość *ż.* інтеле́кт, -ту.
umysłowy 1) розумо́вий, інтелектуа́льний; p r a c a ~**wa** розумо́ва (інтелектуа́льна) пра́ця; ż y c i e ~**we** інтелектуа́льне (розумо́ве) життя́; 2) *(не матеріальний)* абстра́ктний; p o j ę c i a ~**we** абстра́ктні поня́ття, -нять; *грам.* r z e c z o w n i k i ~**we** абстра́ктні іме́нники, -кі́в; ◊ *мед.* c h o r o b a ~**wa** *(psychosis)* психо́з, -зу, душе́вна хворо́ба; *мед.* o s ł a b i e n i e ~**we** *(debilitas mentis)* кво́лість, -лості, ле́гке́ приро́джене недоу́мство; *мед.* o t ę p i e n i e ~**we** *(dementia)* деме́нція, набу́те недоу́мство.
umyślać, umyślić, -lę, -lisz, -lił (co *a.* co robić) заду́мувати, -мую, -муєш, заду́мати (що *а.* що роби́ти).
umyślnie уми́сно, уми́сне, навми́сно, навми́сне.
umyślny I навми́сний, уми́сний.
umyślny II, **-nego,** *lm.* **-ni,** *m., przest.* гоне́ць (*род.* гінця́), посланец́ь, -нця́.
umywać, umyć, -myję, -myjesz, -mył умива́ти, уми́ти; *перен.* ~**myć** r ę c e o d w s z y s t k i e g o уми́ти від усього́ ру́ки; //~ **się** умива́тися, уми́тися; ◊ *перен.* n a w e t n i e ~**mył się** d o n i e g o його́ не мо́жна й порі́внювати з ним.
umywalnia *ż.* 1) умива́льник; 2) *(приміщення)* умива́льна, -ної.
unaoczniać, unaocznić, -nię, -nisz, -nił нао́чно пояснювати, -нюю, -нюєш, нао́чно поясни́ти, унао́чнювати, -нюю, -нюєш, унао́чнити.
unaocznienie *n.* нао́чне поя́снення, унао́чнення.
unarodowić, -wię, -wisz, -wił націоналізува́ти, -зу́ю, -зу́єш; //~ **się** націоналізува́тися.
unarodowienie *n.* націоналіза́ція.
unasienienie *n.* шту́чне заплі́днення.
uncja *ż., farm. i in.* у́нція.
uncjalny *filol.* унціа́льний; p i s m o ~**ne** унціа́льне письмо́.
unerwienie *n., anat.* інерва́ція.
unia *ż.* у́нія; ~ p e r s o n a l n a персона́льна у́нія; ~ c e l n a ми́тна у́нія; *іст.* ~ r e l i g i j n a релігі́йна у́нія, у́нія.
unicestwiać, unicestwić, -wię, -wisz, -wił *książ.* знищувати,

-щую, -щуєш, знищити; //~ się знищуватися, знищитися.
unicestwienie *n., książ.* знищення.
unicki *kośc.* уніатський.
uniedostępniać, uniedostępnić, -nię, -nisz, -nił робити недоступним, зробити недоступним.
uniemożliwiać, uniemożliwić, -wię, -wisz, -wił робити неможливим, зробити неможливим.
unieprzystępniać, unieprzystępnić, -nię, -nisz, -nił 1) робити неприступним, зробити неприступним; 2) *перен.* робити незрозумілим, зробити незрозумілим.
unieruchomiać, unieruchomić, -mię, -misz, -mił 1) робити нерухомим, зробити нерухомим; 2) *(рух на якийсь час)* припиняти, припинити, -ню, -ниш, зупиняти, зупинити, спиняти, спинити; **~mić** k o l e j e ż e l a z n e припинити залізничний рух; 3) *(фабрику тощо)* закривати, закрити; 4) *(капітал тощо)* заморожувати, -жую, -жуєш, заморозити, -рожу, -розиш.
unieruchomienie *n.* 1) зроблення нерухомим; 2) припинення, зупинення; 3) закриття; 4) замороження. *Пор.* **unieruchomiać.**
uniesamowolnić, -nię, -nisz, -nił *praw.* визнати недієздатним.
uniesienie *n.* 1) захоплення, захват, -ту; 2) порив гніву.
unieszczęśliwiać, unieszczęśliwić, -wię, -wisz, -wił робити нещасливим, зробити нещасливим.
unieszkodliwiać, unieszkodliwić, -wię, -wisz, -wił знешкоджувати, -джую, -джуєш, знешкодити, -джу, -диш.
unieszkodliwienie *n.* знешкодження.
unieść *див.* **unosić** I, II.
unieść się *див.* **unosić się** I.
unieśmiertelniać, unieśmiertelnić, -nię, -nisz, -nił *książ.* робити безсмертним, зробити безсмертним; обезсмертити, -рчу, -ртиш *(лише докон.)*; //~ **się** ставати безсмертним, стати безсмертним; обезсмертитися.
unieważniać, unieważnić, -nię, -nisz, -nił касувати, -сую, -суєш, скасовувати, -вую, -вуєш, скасувати; *(умову — ще)* розривати, розірвати, -ву, -веш; *(замовлення, загублений документ тощо)* анулювати, -люю, -люєш *(недокон. і докон.)*, оголошувати недійсним, оголосити недійсним.
unieważnienie *n.* скасування; розірвання; анулювання, оголошення недійсним. *Пор.* **unieważniać.**
uniewinniać, uniewinnić, -nię, -nisz, -nił виправдувати, -дую, -дуєш, виправдати, визнавати невинним, визнати невинним; //~ **się** виправдуватися, виправдатися, доводити свою невинність, довести свою невинність.
uniewinnienie *n.* виправдання, визнання за невинного.
uniezależniać, uniezależnić, -nię, -nisz, -nił робити незалежним, зробити незалежним; //~ **się** ставати незалежним, стати незалежним.
unifikacja *ż.* уніфікація.
unifikować, -kuję, -kujesz, -kował уніфікувати, -кую, -куєш.
uniform, -mu, *m.* уніформа, форма.
unikać, uniknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli уникати, уникнути.
unik, -ku, *m., sport.* ухилення від удару.
unikanie *n.* уникання.
unikat, -tu, *m.* унікум, -му.
uniknąć *див.* **unikać.**
uniknienie *n. див.* **uniknięcie.**
uniknięcie *n.*: w c e l u **~cia** c z e g o щоб уникнути чого.
unilateralny *praw.* односторонній.
unionista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., polit.* уніоніст.
unisono *muz.* в унісон.
unita, -ty, *lm.* **-ci,** *m., rel.* уніат.
unitarny унітарний.
unitaryzm, -mu, *m., polit.* унітаризм, -му.
uniwersalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* універсаліст.

uniwersalizm, -mu, *m.* універсалізм, -му.
uniwersalnie універса́льно.
uniwersalność *ż.* універса́льність, -ності.
uniwersalny універса́льний.
uniwersał, -łu, *m., hist.* універса́л, -лу.
uniwersytecki університе́тський.
uniwersytet, -tu, *m.* університе́т, -ту; studiować na **~tecie** учи́тися в університе́ті; zapisać się na ~ вступи́ти в університе́т.
uniżać, uniżyć, -żę, -żysz, -żył 1) зни́жувати, -жую, -жуєш, знижа́ти, зни́зити (зни́жу, зни́зиш), схиля́ти вниз, схили́ти вниз; 2) *перен.* прини́жувати, прини́зити; //**~ się** 1) зни́жуватися, знижа́тися, зни́зитися, похиля́тися вниз, похили́тися вниз; 2) *перен.* прини́жуватися, прини́зитися.
uniżenie I *n.* 1) зни́ження, схи́лення; 2) прини́ження. *Пор.* **uniżać.**
uniżenie II *przsł.* прини́жено; покі́рно; смире́нно. *Пор.* **uniżony.**
uniżoność *ż.* прини́женість, -ності; покі́рність, покі́рливість, -вості; смире́нність. *Пор.* **uniżony.**
uniżony прини́жений; *перен.* покі́рний, покі́рливий; смире́нний *(рідше)*; ◊ *заст.* sługa ~ уклі́нно віта́ю, ваш слуга́.
uniżyć *див.* **uniżać.**
unobilitować, -tuję, -tujesz, -tował *hist.* нада́ти шляхе́тство.
unormować, -muję, -mujesz, -mował нормува́ти, -му́ю, -му́єш *(докон.)*; //**~ się** нормува́тися.
unormowanie *n.* нормува́ння *(докон.)*, нормаліза́ція.
unosić I, **-szę, -sisz, -sił, unieść, -niosę, -niesiesz, -niósł, -nieśli** бра́ти (з собо́ю), взя́ти (з собо́ю), забира́ти, забра́ти, -беру́, -бере́ш; **unieść** skarb забра́ти (з собо́ю) скарб; ◊ koń **uniósł** jeźdźca кінь поні́с їздця́; woda **uniosła** łódź вода́ занесла чо́вен.
unosić II, **-szę, -sisz, -sił, unieść, -niosę, -niesiesz, -niósł, -nieśli** підніма́ти, підня́ти, -німу́, -ні́меш, підво́дити, -джу, -диш, підвести́, -веду́, -веде́ш; **unieść** głowę підня́ти (підвести́) го́лову; //**~ się** 1) підніма́тися, підня́тися, підво́дитися, підвести́ся; 2) *(вверх)* підніма́тися, підня́тися, здійма́тися, зня́тися, підно́ситися, -ношу́ся, -но́сишся, піднести́ся; 3) *(лише недокон.)* *(в повітрі)* ширя́ти; ptaki **unoszą** się nad ziemią птахи́ ширя́ють над земле́ю.
unosić się I, **-noszę, -nosisz, -nosił, unieść się, -niosę, -niesiesz, -niósł, -nieśli** *(czym)* спала́хувати, -ла́хую, -ла́хуєш, спалахну́ти, скипі́ти, -плю́, -пи́ш (чим); **unieść się** gniewem спалахну́ти (скипі́ти) гні́вом; ◊ **unosić się** ambicją вдава́тися в амбі́цію.
unosić się II, **-noszę, -nosisz, -nosił** (nad kim, nad czym) захо́плюватися, -лююся, -люєшся (ким, чим).
unośnik *m., wojs.* плечови́й ре́мінь, -меня.
unowocześnić, -nię, -nisz, -nił модернізува́ти, -зу́ю, -зу́єш *(докон.)*.
unowocześnienie *n.* модернізува́ння *(докон.)*, модерніза́ція.
unurzać *dok. див.* **zanurzać.**
uodparniać *med.* імунізува́ти, -зу́ю, -зу́єш; ~ organizm імунізува́ти органі́зм.
uogólniać, uogólnić, -nię, -nisz, -nił узага́льнювати, -нюю, -нюєш, узага́льнити.
uogólnienie *n.* узага́льнення.
uolbrzymić, -mię, -misz, -mił прибі́льшити.
uosabiać, uosobić, -bię, -bisz, -bił усо́бблювати, -люю, -люєш, усо́бити, -блю, -биш; *(прям. — ще)* персоніфікува́ти, -ку́ю, -ку́єш.
uosobienie *n.* усо́блення; персоніфіка́ція; *перен.* ~ dobroci

уосо́блення доброти́. *Пор.* **uosabiać.**
upadać, upaść, -padnę, -padniesz, -padł 1) па́дати, упа́сти, -паду́, -паде́ш; *перен.* **~paść** k o m u d o n ó g упа́сти кому́ до ніг; **~padać** p o d c i ę ż a r e m па́дати під тягаре́м; *перен.* **~paść** p r z e d k i m n a k o l a n a упа́сти навко́лішки пе́ред ким; 2) *(перен. — приходити в занепад)* занепада́ти, занепа́сти, підупада́ти, підупа́сти; **~padać** n a d u c h u занепада́ти ду́хом; ◊ *перен.* w n i o s e k **~padł** пропози́ція не пройшла́.
upadek, -dku, (czego) зане́пад, -ду; **~** s i ł зане́пад сил.
upadlać *див.* **upodlać.**
upadłość *ż., ek.* банкру́тство, неспромо́жність ви́плати.
upadły 1) *ек.* невипла́тний, неспромо́жний (плати́ти), яки́й (що) попа́в у банкру́тство; 2) яки́й (що) впав; яки́й (що) занепа́в, занепа́лий; 3) *(про жінку)* пропа́ща; ◊ b r o n i ć s i ę d o **~łego** борони́тися до оста́нніх сил (до оста́ннього по́диху); p i ć d o **~łego** пи́ти до нестя́ми (до несвідо́мості).
upadnięcie *n.* паді́ння.
upajać, upoić, -poję, -poisz, -poił 1) п'яни́ти, сп'яня́ти, сп'яни́ти; *перен.* **~poić** s z c z ę ś c i e m сп'яни́ти ща́стям; 2) *(давати пити до сп'яніння)* напо́ювати, -по́юю, -по́юєш, напої́ти, -пою́, -по́їш; **~poić** w i n e m напої́ти вино́м; //**~ się** упива́тися, упи́тися, -п'ю́ся, -п'є́шся.
upajający *przen.* захо́плюючий, чарівни́й.
upakować, -kuję, -kujesz, -kował упакува́ти, -ку́ю, -ку́єш; //**~ się** упакува́тися.
upakowanie *n.* упако́вка; *(дія — ще)* упакува́ння.
upalać, upalić, -lę, -lisz, -lił (czego) 1) надпа́лювати, -люю, -люєш, надпали́ти, -лю́, -лиш (що); 2) *(каву тощо)* пра́жити, напра́жити, жа́рити, нажа́рити; 3) *заст. див.* **opalać** 3; //**~ się** надпа́люватися, надпали́тися.
upalny гаря́чий, жарки́й, палки́й; d z i e ń **~** гаря́чий (жарки́й) день *(род.* дня).
upał, -łu, *m.* спе́ка, жара́.
upamiętanie(się) *n. див.* **opamiętanie(się).**
upamiętniać, upamiętnić, -nię, -nisz, -nił уві́чнювати, -нюю, -нюєш, уві́чнити, увікові́чувати, -чую, -чуєш, увікові́чити; //**~ się** залиша́ти по со́бі па́м'ять, залиши́ти по со́бі па́м'ять.
upancerzyć *dok. див.* **opancerzać.**
upaństwowiać, upaństwowić, -wię, -wisz, -wił вилуча́ти на вла́сність держа́ви, ви́лучити на вла́сність держа́ви; націоналізува́ти, -зу́ю, -зу́єш *(недокон. і докон.)*; **~wiać** k o l e j e націоналізува́ти залізни́ці.
upaństwowienie *n.* ви́лучення на вла́сність держа́ви, націоналіза́ція.
uparcie *przst.* упе́рто; наполе́гливо. *Пор.* **uparty.**
uparciuch, *lm.* **-chy,** *m., pot.* упертю́х, -ха́.
uparciucha *ż., pot. (про жінку)* упертю́х, -ха́.
upartość *ż.* упе́ртість, -тості; наполе́гливість, -вості. *Пор.* **uparty.**
uparty упе́ртий; *перен.* наполе́гливий; ◊ **~ta** c h o r o b a затяжна́ хворо́ба.
upasać, upaść, -sę, -siesz, -sł випаса́ти, ви́пасти.
upaść I *див.* **upadać.**
upaść II *див.* **upasać.**
upatrywać, -ruję, -rujesz, -rywał, upatrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) (kogo, co *a.* kogo, czego) намі́чати, намі́тити, -мі́чу, -мі́тиш (кого́, що); **~rzyć** d o g o d n e m i e j s c e намі́тити вигі́дне мі́сце; 2) (co, czego w kim, w czym) вбача́ти, вба́чити (що в ко́му, в чо́му); **~wać** w c z y m j a k i e j ś w i n y вбача́ти в чо́му яку́сь прови́ну (вину́).
upatrzony намі́чений.

upatrzyć *див.* **upatrywać.**
upchać *див.* **upychać.**
upchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **upychać.**
upełnomocniać, upełnomocnić, -nię, -nisz, -nił уповновáжувати, -жую, -жуєш, уповновáжити.
upełnomocnienie *n.* уповновáження.
upełnomocniony уповновáжений.
upełzać, upełznąć, -znę, -zniesz (*a.* **-źniesz), -zł** (*a.* **-znął), -zli** *a.* **-źli** проповзáти, проповзти́.
uperfumować, -muję, -mujesz, -mował надуши́ти, -шу́, -шиш, напахáти; //~ **się** надуши́тися, напахáтися.
uperlać, uperlić, -lę, -lisz, -lił оздóблювати пéрлами, оздóбити пéрлами.
upewniać, upewnić, -nię, -nisz, -nił запевня́ти, запéвнити, упевня́ти, упéвнювати, -нюю, -нюєш, упéвнити; //~ **się** (w czym, o czym, co do czego) упевня́тися, упéвнюватися, упéвнитися (в чóму, щóдо чóго).
upewnienie *n.* запéвнення, упéвнення; *(результат)* упéвненість, -ності, пéвність.
upędzać się (za kim, za czym) гнáтися (женýся, женéшся), вганя́ти(ся) (за ким, за чим).
upętać вплýтати, заплýтати; //~ **się** вплýтатися, заплýтатися.
upętanie *n.* вплýтання, заплýтання.
upiąć *див.* **upinać.**
upić *див.* **upijać.**
upiec, -piekę, -pieczesz, -piekł, -piekli спекти́, -печý, -печéш; //~ **się** 1) спекти́ся; 2) (komu) *(лише в 3 особі)* удавáтися, -даéться, удáтися, -дáсться; ~**pieka** mu się to do czasu це удаéться йомý до пори́, до чáсу.
upieczony спéчений; *жарт.* świeżo ~ doktor новоспéчений дóктор, -ра.
upierać się, uprzeć się, -prę, -przesz, -parł *bezp., przen.* упирáтися, упéртися, -прýся, -прéшся; ◊ ~ **pierać się** przy swoim (zdaniu) стоя́ти на своéму.
upierzać, upierzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) оперя́ти, опери́ти; вкривáти пíр'ям, вкри́ти пíр'ям; 2) *(перен. — пір'ям)* прикрашáти, прикрáсити, -крáшу, -крáсиш; //~ **się** забрýднюватися пíр'ям, забрудни́тися пíр'ям.
upierzenie *n.* 1) опéрення; 2) прикрáшення; *пор.* **upierzać;** 3) *зб.* пíр'я; опéрення *(рідше).*
upierzony 1) опéрений; вкри́тий пíр'ям; 2) прикрáшений. *Пор.* **upierzać.**
upierzyć *див.* **upierzać.**
upięcie *n.* 1) прикóлення, пришпи́лення; 2) драпірóвка; 3) причесáння, зачесáння; *пор.* **upinać;** 4) *(результат)* зáчіска; *(сукні тощо)* драпірóвка.
upiękniać, upięknić, -nię, -nisz, -nił *див.* **upiększać.**
upiększać, upiększyć, -szę, -szysz, -szył прикрашáти, прикрáсити, -крáшу, -крáсиш, оздобля́ти, оздóблювати, -блюю, -блюєш, оздóбити, -блю, -биш.
upiększenie *n.* 1) прикрáшення, оздóблення; 2) *(предмет)* окрáса, прикрáса, оздóба.
upijać, upić, -piję, -pijesz, -pił 1) (czego) надпивáти, надпи́ти (надíп'ю, надíп'єш) (чогó); 2) (kogo) обпóювати, -пóюю, -пóюєш, обпоїти, -пою́, -поїш, запóювати, запоїти (когó); //~ **się** упивáтися, упи́тися.
upilnować, -nuję, -nujesz, -nował уберегти́, -режý, -режéш; //~ **się** уберегти́ся.
upiłowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, upiłować, -łuję, -łujesz, -łował відпи́лювати, -люю, -люєш, відпиля́ти; *(терпугом)* спи́лювати, спиля́ти.
upinać, upiąć, -pnę, -pniesz, -piął, -pięli 1) *(шпилькою)* прикóлювати, -люю, -люєш, приколóти, -лю́, -леш, пришпи́лювати, -люю,

-люєш, пришпилити, -лю, -лиш; 2) *(сукню)* драпірувати, -рую, -руєш, задрапірувати, драпувати, -пую, -пуєш, задрапувати; 3) *(волосся)* причісувати, -сую, -суєш, причесати, -чешу, -чешеш, зачісувати, зачесати.

upiorzyca *ż., folk.* упириця.

upiór, -piora, *lm.* **-piory,** *m., folk.* упир, -ря.

uplanować, -nuję, -nujesz, -nował запланувати, -ную, -нуєш.

uplasować się, -suję, -sujesz, -sował *sport.* зайняти (здобути) місце (в змаганні); ~ n a d r u g i m m i e j s c u зайняти (здобути) друге місце.

uplastyczniać, uplastycznić, -nię, -nisz, -nił *szt.* пластично зображати, пластично зобразити, -ражу, -разиш.

uplastycznienie *n., szt.* пластичне зображення.

uplatać, upleść, -plotę, -pleciesz, -plótł, -pletli 1) сплітати, сплести, -плету, -плетеш; 2) (w co *a.* do czego) вплітати, вплести (у що); (czym) переплітати, переплести (чим).

uplątywać, -tuję, -tujesz, -tywał, uplątać, -plączę, -plączesz, -plątał вплутувати, -тую, -туєш, вплутати, заплутувати, заплутати; //~ **się** вплутуватися, вплутатися, заплутуватися, заплутатися.

upleść *див.* **uplatać.**

uplot, -tu, *m.* сплетення.

upłacać, upłacić, -cę, -cisz, -cił *przest.* сплачувати, -чую, -чуєш, сплатити, -плачу, -платиш.

upładniać, upłodnić, -nię, -nisz, -nił 1) запліднювати, -нюю, -нюєш, запліднити; 2) *(землю)* оплодотворяти, оплодотворити, -рю, -риш.

upławy: b i a ł e ~ *med. (leucorrhoea)* білі, -лей.

upłodnić *див.* **upładniać.**

upłodnienie *n.* 1) запліднення; 2) оплодотворення. *Пор.* **upładniać.**

upłynąć *див.* **upływać.**

upłynięcie *n.* відплив, -ву; ◊ p o ~**ciu** k i l k u m i e s i ę c y через кілька місяців.

upłynnić, -nię, -nisz, -nił *ek.* реалізувати, -зую, -зуєш *(докон.)*; ~ t o w a r y реалізувати товари.

upłynnienie *n., ek.* реалізація.

upływ, -wu, *m.* відплив, -ву; ~ m o r z a відплив моря; ◊ ~ k r w i втрата крові; *перен.* p o ~**wie** t e r m i n u після закінчення строку; p o ~**wie** c z a s u через деякий час.

upływać, upłynąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) *(кров'ю)* стікати, стекти, -течу, -течеш, сходити, -джу, -диш, зійти (зійду, зійдеш), спливати, спливти; 2) *(перен. — про час)* минати, минути; *(про термін, контракт тощо — ще)* кінчатися, кінчитися, скінчитися, закінчуватися, -чується, закінчитися; 3) *заст.* відпливати, відпливти, відплисти, -пливу, -пливеш; o k r ę t ~**nął** корабель відплив.

upływność *ż.* витік, -току.

upodabniać, upodobnić, -nię, -nisz, -nił уподібнювати, -нюю, -нюєш, уподібнити; //~ **się** уподібнюватися, уподібнитися.

upodlać, upodlić, -lę, -lisz, -lił робити підлим, зробити підлим; //~ **się** ставати підлим, стати підлим, робитися підлим, зробитися підлим, спідліти.

upodlenie *n.* приниження; //~ **się** спідління.

upodlić *див.* **upadlać.**

upodobać (kogo, co sobie) уподобати (кого), облюбувати, -бую, -буєш (собі кого, що).

upodobanie *n.* 1) (czego) уподоба, уподобання (чого, до чого, у чім); p o s t ę p o w a ć w e d l e s w e g o ~**nia** поступати по своїй уподобі; 2) (do czego) схильність, -ності, нахил, -лу (до чого); m i e ć ~ d o m u z y k i мати схильність до музики; ◊ s z c z e g ó l n e ~ пристрасть, -ті.

upodobniać *див* **upodabniać.**
upodobnić *див.* **upodabniać.**
upodobnienie *n.* уподібнення; *(лінгв. — ще)* асиміляція.
upoić *див.* **upajać.**
upojenie *n.* 1) сп'яніння; 2) напоєння; *пор.* **upajać;** 3) *перен.* захоплення, захват, -ту; 4) *мед. (carosis)* приголомшення.
upokarzać, upokorzyć, -rzę, -rzysz, -rzył принижувати, -жую, -жуєш, принизити, -ніжу, -нізиш; //**~się** принижуватися, принизитися.
upokarzający принизливий.
upokorzenie *n.* приниження.
upokorzony принижений.
upokorzyć *див.* **upokarzać.**
upolerować, -ruję, -rujesz, -rował відполірувати, -рую, -руєш.
upolować, -luję, -lujesz, -lował уполювати, -люю, -люєш, убити, -б'ю, -б'єш.
upominać, upomnieć, -nę, -nisz, -niał, -nieli 1) (kogo o co) нагадувати, -дую, -дуєш, нагадати (кому про що); **~nać** d ł u ż n i k a o d ł u g нагадувати боржникові про борг; 2) (kogo) робити зауваження, зробити зауваження (кому); //**~się** (o co *a.* czego) 1) вимагати, жадати, зажадати, ставити вимогу, поставити вимогу (чого); **~nać** się u p ł a c e n i a d ł u g u вимагати сплати боргу; 2) (za kim, za czym) заступатися, заступитися, -плюся, -пишся (за кого, за що).
upominek, -nku, *m.* подарунок на спомин, подарунок на пам'ять.
upominkowy (даний) на спомин.
upomnieć *див.* **upominać.**
upomnienie *n.* зауваження; d a ć k o m u ~ зробити кому зауваження.
uporać się упоратися, справитися, -влюся, -вишся.
uporczywie 1) уперто; 2) наполегливо; 3) трибко. *Пор.* **uporczywy.**
uporczywość *ż.* 1) упертість, -тості; 2) наполегливість, -вості; 3) тривкість, -кості. *Пор.* **uporczywy.**
uporczywy 1) упертий; 2) *перен.* наполегливий; **~wa** p r a c a наполеглива праця; 3) *(довгочасний)* тривкий; ~ k a s z e l тривкий кашель, -шлю.
uporządkować, -kuję, -kujesz, -kował (co) упорядкувати, -кую, -куєш, привести до ладу (що), дати лад (чому).
uporządkowanie *n.* упорядкування, приведення до ладу.
uposażać *див.* **wyposażać.**
uposażenie I *n. див.* **wyposażenie.**
uposażenie II *n. (зарплата)* оклад, -ду.
uposażyć *dok. див.* **wyposażać.**
upostaciować, -ciuję, -ciujesz, -ciował уособити, -блю, -биш, персоніфікувати, -кую, -куєш.
upostaciowanie *n.* уособлення, персоніфікація.
upośledzać, upośledzić, -dzę, -dzisz, -dził кривдити, -джу, -диш, скривдити; n a t u r a g o **~dziła** природа скривдила його; ◊ **~dzony** n a u m y ś l e недоумок, -мка, недоум.
upośledzenie *n.* скривдження.
upośledzić *див.* **upośledzać.**
upoważniać, upoważnić, -nię, -nisz, -nił 1) уповноважувати, -жую, -жуєш, уповноважити; 2) *(давати право)* доручати, доручити, -чу, -чиш.
upoważnienie *n.* 1) уповноваження; 2) доручення; *пор.* **upoważniać;** 3) *(про документ)* доручення, довіреність, -ності; d a ć ~ дати доручення (довіреність).
upoważniony уповноважений; довірена особа.
upowszechniać, upowszechnić, -nię, -nisz, -nił 1) ширити, розповсюджувати, -джую, -джуєш, розповсюдити, -джу, -диш; 2) *(робити приступним для багатьох, давати можливість засвоїти багатьом)* поширювати, -рюю, -рюєш, ширити, поширити.

upowszechnienie *n.* 1) розповсю́дження; 2) поши́рення. *Пор.* **upowszechniać.**

upowszechnieniowy яки́й (що́) стосу́ється поши́рення; *(у контексті)* до поши́рення то́що; **~we** h a s ł o за́клик до поши́рення.

upozorować, -ruję, -rujesz, -rował (co czym) нада́ти чому́ ви́гляд (подо́бу) чого́.

upozorowanie *n.* нада́ння ви́гляду (подо́би) чому́.

upór, -poru, *m.* 1) упе́ртість, -тості; 2) *перен.* наполе́гливість, -вості.

uprać, -piorę, -pierzesz, -prał ви́прати, -перу, -переш.

upragnienie *n.* палке́ бажа́ння; ◊ w y c z e k i w a ć z **~niem** чека́ти з нетерпі́нням.

upragniony ба́жа́ний; *(пристрасно)* жада́ний.

upraszać, uprosić, -proszę, -prosisz, -prosił (kogo o co) проси́ти (прошу́, про́сиш), упро́шувати, -шую, -шуєш, упроси́ти; *(лише безос.)* **~sza się** про́сять; **~sza się** o n i e p a l e n i e (n i e p a l i ć) про́сять (про́сьба) не кури́ти.

upraszczać, uprościć, -roszczę, -rościsz, -rościł спро́щувати, -щую, -щуєш, спрости́ти, -рощу́, -ро́стиш; //**~się** спро́щуватися, спрости́тися.

uprawa *ż.* 1) обро́бка, обробля́ння; *(землі — звичайно)* оброб́іток, -тку; 2) *с.-г.* культу́ра, виро́щування; ◊ ~ b a w e ł n y баво́вництво; ~ b u r a k a буряківни́цтво; ~ j a r z y n овочівни́цтво; ~ o g r o d ó w горо́дництво; ~ r o ś l i n росли́нництво; ~ r o ś l i n p o l o w y c h полево́дство; ~ z r a s z a n a зро́шуване землеро́бство; ~ z b o ż a зернове́ господа́рство.

uprawdopodabniać, uprawdopodobnić, -nię, -nisz, -nił роби́ти правдоподі́бним (імові́рним), зроби́ти правдоподі́бним (імові́рним).

uprawiać, uprawić, -wię, -wisz, -wił 1) обробля́ти, обро́блювати, -люю, -люєш, оброби́ти, -блю́, -биш; **~wiać** r o l ę обробля́ти рі́ллю; 2) *(рослини)* виро́щувати, -щую, -щуєш, ви́ростити, -рощу, -ростиш; **~wiać** b u r a k i c u k r o w e виро́щувати цукро́ві буряки́; 3) *(лише недокон.) перен.* займа́тися; ~ s p o r t займа́тися спо́ртом.

uprawniać, uprawnić, -nię, -nisz, -nił 1) (kogo do czego) надава́ти пра́во, нада́ти пра́во (кому́ на що *а.* що роби́ти); 2) (co) узако́нювати, -нюю, -нюєш, узако́нити (що); роби́ти правомо́чним, зроби́ти правомо́чним (що).

uprawnienie *n.* 1) *(дія)* (kogo do czego) нада́ння пра́ва (кому́ на що); 2) (czego) узако́нення (чого́); зро́блення правомо́чним (чого́); 3) *(результат)* пра́во; u s z c z u p l i ć **~nia** обме́жити права́; **~nia** s ł u ż b o w e службо́ві права́.

uprawniony 1) узако́нений; 2) *(що має право на що)* правомо́чний.

uprawny 1) о́рний; **~ne** p o l e о́рне по́ле; 2) оброблений.

uprawomocnić, -nię, -nisz, -nił узако́нити, нада́ти пра́вної си́ли; //**~się** узако́нитися, набу́ти пра́вної си́ли.

uprawomocnienie *n.* узако́нення.

uprażyć, -żę, -żysz, -żył підж́арити, засма́жити.

uprecyzyjnić, -nię, -nisz, -nił уточни́ти.

uprecyzyjnienie *n.* уто́чнення.

uprosić *див.* **upraszać.**

uproszczać *див.* **upraszczać.**

uproszczenie *n.* спро́щення.

uprościć *див.* **upraszczać.**

uprowadzać, uprowadzić, -dzę, -dzisz, -dził викрада́ти, ви́красти, -краду, -крадеш.

uprowadzenie *n.* ви́крадення.

uprowadzić *див.* **uprowadzać.**
uprząść, -przędę, -przędziesz, -prządł, -przędli напрясти, -пряду́, -прядéш.
uprzątacz, *lm.* **-cze,** *m.* убóрщик; *(приміщення)* прибира́льник.
uprzątać, uprzątnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) (co) прибира́ти, прибра́ти, -беру́, -берéш (що); **~nąć** izbę прибра́ти кімна́ту; 2) (co z czego) усува́ти, усу́нути; **~nąć** kamień z drogi усу́нути ка́мінь з доро́ги.
uprząż, -rzęży, *ż.* у́пряж, -жі.
uprzeć się *див.* **upierać się.**
uprzedmiotowić, -wię, -wisz, -wił *fil.* об'єктивува́ти, -ву́ю, -ву́єш *(докон.)*.
uprzedni попере́дній.
uprzednio попе́реду, напере́д, пе́ред тим.
uprzedzać, uprzedzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) (kogo, co *i* kogo w czym) випереджа́ти, ви́передити, -джу, -диш (кого́, що *і* кого́ в чо́му); **~dzać** fakty випереджа́ти фа́кти; *перен.* **~dzać** kogo w sztuce випереджа́ти кого́ в мисте́цтві; 2) (kogo o czym) *(заздалегідь повідомити)* попереджа́ти, попере́дити, -ре́джу, -ре́диш (кого́ про що); 3) (kogo do kogo, do czego) *перен.* неприхи́льно настро́ювати, -ро́юю, -ро́юєш, неприхи́льно настро́їти (кого́ про́ти кого́, про́ти чого́); //**~się** ма́ти упере́дження (до ко́го, до чо́го).
uprzedzająco ду́же ввічливо; ◊ ~ grzeczny ду́же ввічливий.
uprzedzający ду́же ввічливий.
uprzedzenie *n.* 1) ви́передження; 2) попере́дження; *пор.* **uprzedzać** 1, 2; 3) *(про психічний стан)* упере́дження; mieć do kogo ~ ма́ти упере́дження до ко́го.
uprzedzić *див.* **uprzedzać.**
uprzedzony упере́джений.
uprzejmie ввічливо, привітно, ласка́во, люб'я́зно.
uprzejmość *ż.* ввічливість, -вості, привітність, -ності, ласка́вість, люб'я́зність.
uprzejmy ввічливий, привітний, ласка́вий, люб'я́зний.
uprzemysłowiać, uprzemysłowić, -wię, -wisz, -wił індустріалізува́ти, -зу́ю, -зу́єш *(недокон. і докон.)*; //**~ się** індустріалізува́тися.
uprzemysłowienie *n.* індустріаліза́ція.
uprzężny запряжни́й.
uprzyjemniać, uprzyjemnić, -nię, -nisz, -nił усоло́джувати, -джую, -джуєш, усолоди́ти, -джу́, -ди́ш, роби́ти прие́мним, зроби́ти прие́мним.
uprzykrzać się, uprzykrzyć się, -rzę, -rzysz, -rzył набрида́ти, набри́днути, надокуча́ти, надоку́чити, наску́чити.
uprzykrzenie *n.* ску́ка.
uprzykrzony набри́дливий, надоку́чливий.
uprzykrzyć *див.* **uprzykrzać.**
uprzystępniać, uprzystępnić *див.* **udostępniać.**
uprzyto[a]mniać, uprzytomnić, -nię, -nisz, -nił (sobie co) 1) усвідо́млювати, -люю, -люєш, усвідо́мити, -млю, -миш (собі́ що); 2) *(минуле)* зга́дувати, -дую, -дуєш, згада́ти; **~nić** sobie minione życie згада́ти мину́ле життя́.
uprzywilejować, -juję, -jujesz, -jował (kogo) нада́ти привіле́й (кому́).
uprzywilejowanie *n.* нада́ння привіле́ю.
uprzywilejowany привілейо́ваний; ◊ ~ od natury обдаро́ваний приро́дою.
upstrzenie *n.* строка́тість, -тості, пістря́вість, -вості, рябизна́.
upstrzony строка́тий, пістря́вий, ряби́й.
upstrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) зроби́ти строка́тим (пістря́вим); 2) *(перен.)* прикра́сити, -кра́шу, -кра́сиш.
upudrować, -ruję, -rujesz, -rował припу́дрити, напу́дрити.

upulchniać, upulchnić, -nię, -nisz, -nił пу́шити, спу́шувати, -шую, -шуєш, спу́шити, підпу́шувати, підпу́шити.

upulchnienie *n.* спу́шення, підпу́шення.

upust, -tu, *m.* 1) водоспу́ск, шлюз, -зу; 2) *(про ціни)* зни́жка; 3) *тех.* відбі́р, -бо́ру; ◊ *перен.* dać ~ radości ви́лити свою́ ра́дість; nie dawać ~tu komu не дава́ти спу́ску кому́; *мед.* ~ krwi кровопуска́ння; ~ty niebieskie зли́ва.

upuszczać, upuścić, -puszczę, -puścisz, -puścił упуска́ти, упусти́ти, -пущу́, -пу́стиш; **~puścić** co na ziemię упусти́ти що на зе́млю; ◊ *мед.* **~puścić** krwi пусти́ти кров.

upychać, upchać 1) попиха́ти, попха́ти; 2) (co czym) напиха́ти, напха́ти (що чим); 2) (co w co) упиха́ти, упха́ти, упхну́ти (що у що).

upylić, -lę, -lisz, -lił припороши́ти, -шу́, -шиш.

urabiać, urobić, -bię, -bisz, bił 1) *перен.* формува́ти, -му́ю, -му́єш, сформува́ти; **~biać** charakter формува́ти хара́ктер; 2) *(глину, тісто тощо)* вимі́шувати, -шую, -шуєш, ви́місити, -мішу, -місиш; 3) *лінгв.* утво́рювати, -рюю, -рюєш, утвори́ти, -рю́, -риш; ◊ **~bić** sobie ręce тя́жко запрацюва́тися, -цю́юся, -цю́єшся; //**~się** 1) формува́тися, сформува́тися; 2) вимі́шуватися, ви́міситися; 3) утво́рюватися, утвори́тися.

urabianie *n., gór.* розро́бка.

uraczać, uraczyć, -czę, -czysz, -czył (kogo czym) угоща́ти, угости́ти, -гощу́, -гости́ш, пригоща́ти, пригости́ти, частува́ти, -ту́ю, -ту́єш, почастува́ти (кого́ чим); //**~się** угоща́тися, угости́тися, частува́тися, почастува́тися.

uraczenie *n.* угоще́ння, пригоще́ння, почастува́ння.

uradować, -duję, -dujesz, -dował (kogo czym) обра́дувати, -дую, -дуєш (кого́ чим); //**~się** зраді́ти, обра́дуватися.

uradzić, -dzę, -dzisz, -dził ура́дити, -джу, -диш; *офіц.* ви́рішити, ухвали́ти, -лю́, -лиш, постанови́ти, -влю́, -виш.

Ural, -lu, *m.* Ура́л, -лу.

uralski ура́льський.

uran, -nu, *m., chem.* ура́н, -ну.

Uran, -nu, *m., astr.* Ура́н, -на.

Urania *ż., mit.* Ура́нія.

uranografia *ż., astr.* ураногра́фія.

uranoplastyka *ż., med.* ураннопла́стика.

uranoskop, -pu, *m.* телеско́п.

uranowy *chem.* ура́новий.

urastać, uróść, -rosnę, -rośniesz, -rósł, -rośli 1) виростáти, ви́рости; *(перен. — ще)* зроста́ти, зрости́; dziecko **~rosło** дити́на ви́росла; *перен.* kapitał **~rósł** do miliona капіта́л ви́ріс (зріс) до мільйо́на; 2) *(про тісто)* підійма́тися, підня́тися, -ні́меться, схо́дити, -дить, зійти́ (зі́йде), підхо́дити, -дить, підійти́ (піді́йде); ◊ **~rastać** w potęgę става́ти могу́тнім (си́льним).

uratować, -tuję, -tujesz, -tował врятува́ти, -ту́ю, -ту́єш, ви́рятувати, -тую, -туєш; //**~się** врятува́тися, ви́рятуватися.

uratowanie *n.* врятува́ння, ви́рятування.

uraz, -zu, *m., med.* тра́вма; ~ psychiczny психі́чна тра́вма.

uraza *ż.* обра́за; оби́да *(рідше)*; mieć **~zę** do kogo відчува́ти обра́зу до ко́го.

urazić *див.* **urażać.**

urażliwie ура́зли́во.

urażliwość *ż.* ура́зли́вість, -вості.

urażliwy ура́зли́вий.

urażać, urazić, -żę, -zisz, -ził (kogo czym, w co) уража́ти, урази́ти, -ражу́, -рази́ш; *(перен. — ще)* обража́ти, обра́зити; //**~się** уража́тися, урази́тися.

urażony ура́жений; обра́жений. *Пор.* **urażać.**

urąbać, -bię, -biesz, -bał 1) (co) відрубати, відтяти (відітну, відітнеш); 2) (czego) нарубати, наколоти, -лю, -леш, урубати; ~ d r z e w a нарубати (наколоти, урубати) дров.
urągać *książ.* 1) (komu, na kogo o co, za co) дорікати (кому за що); 2) (komu *і без об'єкта*) глумитися, -млюся, -мишся, глузувати, -зую, -зуєш (з кого, з чого, *рідше* над ким, над чим); ◊ ~ z d r o w e m u r o z s ą d k o w i суперечити здоровому глузду; //~się (z kogo, z czego, nad kim, nad czym) глумитися, глузувати (з кого, з чого, *рідко* над ким, над чим); *підсил.* збиткуватися, -куюся, -куєшся (над ким, над чим).
urągliwie глумливо, глузливо.
urągliwy глумливий, глузливий.
urągowisko *n.* глум, -му, наруга; w y s t a w i ć s i e b i e n a ~ виставити себе на глум (на наругу).
urbanista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* урбаніст.
urbanistyczny урбаністичний.
urbanistyka *ż.* урбаністика.
urbanizacja *ż.* урбанізація.
urbanizm, -mu, *m.* урбанізм, -му.
urealnić, -nię, -nisz, -nił зробити реальним.
uregulować, -luję, -lujesz, -lował урегулювати, -люю, -люєш; *перен.* ~ s t o s u n k i урегулювати відносини (стосунки); ◊ *перен.* ~ r a c h u n e k сплатити по рахунку.
uregulowanie *n.* урегулювання.
uremia *ż., med.* *(uraemia)* уремія.
ureometr, -ru, *m., med.* уреометр, -ра.
uretroskop, -pu, *m., med.* уретроскоп.
uretrotomia *ż., med.* уретротомія, розріз сечівника.
urlop, -pu, *m.* відпустка; b y ć n a ~**pie** бути у відпустці; ~ m a c i e r z y ń s k i декретна відпустка.
urlopnik, *lm.* **-cy,** *m.* відпускний солдат, відпускник, -ка.
urlopować, -puję, -pujesz, -pował 1) відпускати у відпустку; 2) бути у відпустці.
urlopowany, -nego, *lm.* **-ni,** *m.* *див.* **urlopnik.**
urna *ż.* урна; ~ w y b o r c z a виборча урна.
urobić *див.* **urabiać.**
urobilina *ż., fizjol.* уробілін, -ну.
uroczo чарівно; w y g l ą d a ć ~ чарівно виглядати.
uroczy чарівний.
uroczyć, -czę, -czysz, -czył *etnogr.* урочити.
uroczysko *n.* урочище.
uroczystość *ż.* 1) *(лише в одн.)* урочистість, -тості; 2) *(про урочистий день, урочисті церемонії)* свято, торжество; ~**ci** P a ź d z i e r n i k o w e Жовтневі свята (торжества).
uroczysty урочистий.
uroczyszcze *n.* *див.* **uroczysko.**
uroczyście урочисто.
uroda *ż.* краса, красота, врода.
urodzaj, -ju, *lm.* **-je,** *m.* урожай, -жаю.
urodzajność *ż.* урожайність, -ності, родючість, -чості.
urodzajny урожайний, родючий.
urodzenie *n.* народження; o d ~**nia** від народження; ◊ z ~**nia** з роду, з природи.
urodzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) породити, -джу, -диш, спородити, зродити, родити; *перен.* z o s t a ł j a k g o m a t k a ~**dziła** залишився в чому мати спородила; 2) *(про грунт)* уродити; //~się 1) народитися; 2) *(про хліб)* уродити(ся).
urodzinowy який (що) стосується дня народження; *(у контексті)* на день народження тощо; p o d a r u n e k ~ подарунок на день народження.
urodziny, -dzin, *blp.* день народження; o b c h o d z i ć ~ святкувати день народження.
urodziwość *ż.* красивість, -вості, вродливість.

urodziwy красивий, вродливий.
uroić, -roję, -roisz, -roił (sobie co) уявити, -влю, -виш, здумати, видумати (собі що); //**~się**: **~ło** mu się w głowie він забрав собі в голову.
urojenie *n.* 1) фантазія, видумка; 2) *мед.* *(monomania)* мономанія; ◊ chory z **~nia** уявний хворий, -рого.
urojeniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m., med.* *(monomaniacus)* мономан.
urojony мнимий; *(не дійсний — ще)* уявний; *(несправжній)* вигаданий.
urok, -ku, *m.* 1) *етногр.* уроки, -ків, пристріт, -ту; 2) *перен.* чарівність, -ності, чарівливість, -вості; ◊ rzucić **~** наврочити, зурочити; napsa **~!** колиб (щоб) не зурочити, нівроку!
urolit, -tu, *m., med.* уроліт, сечовий камінь, -меня.
urolog, *lm.* **-lodzy** *a.* **-logowie,** *m., med.* уролог.
urologia *ż., med.* урологія.
urologiczny *med.* урологічний.
urometr, -ru, *m., med.* урометр, -ра.
uronić, -nię, -nisz, -nił 1) упустити, -пущу, -пустиш; *(поез. — ще)* зронити, -ню, -ниш; *поез.* **~łzę** зронити сльозу; 2) *(пір'я)* скинути.
urosić, -szę, -sisz, -sił заросити, -рошу, -росиш; //**~się** зароситися.
uroskopia *ż.* уроскопія.
urosnąć *dok.* *див.* **urastać.**
urościć, -roszczę, -rościsz, -rościł (sobie co) мати (безосновні) претензії; забрати собі що-небудь в голову.
urotropina *ż., farm.* уротропін, -ну.
urozmaicać, urozmaicić, -cę, -cisz, -cił різноманітити, -нічу, -нітиш, зробити різноманітним; //**~się** різноманітитися, стати різноманітним.
urozmaicenie *n.* різноманітність, -ності.
urozmaicić *див.* **urozmaicać.**
uróść *див.* **urastać.**
urównoważyć, -żę, -żysz, -żył урівноважити.
uróżować, -żuję, -żujesz, -żował нарум'янити; //**~się** нарум'янитися.
urucho[a]miać, uruchomić, -mię, -misz, -mił *(машину тощо)* пускати в хід, пустити в хід; приводити в рух, привести в рух; відкривати залізничний рух, відкрити залізничний рух; *(промисловість)* організувати, -зую, -зуєш, зорганізувати; *(капітал)* пускати в оборот, пустити в оборот.
uruchomienie *n.* пуск, -ку; **~** fabryki пуск заводу (фабрики).
Urugwaj, -ju, *m.* Уругвай, -ваю.
urwać *див.* **urywać.**
urwaniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m., pot.* шибеник.
urwipołeć, -łcia, *lm.* **-łcie,** *m., pot.* урвиголова, шибайголова, зірвиголова, зайдиголова, паливода.
urwis, *lm.* **-sy,** *m., pot.* шибеник, шалапут.
urwisko *n.* урвище; *(над водою)* круча.
urwisować, -suję, -sujesz, -sował *pot.* пустувати, -тую, -туєш.
urwisty обривистий.
urwisz, *lm.* **-sze,** *m., pot.* *див.* **urwis.**
urwiszować, -szuję, -szujesz, -szował *pot.* *див.* **urwisować.**
uryna *ż., fizjol.* урина, сеча, сеч, -чі.
urynał, -łu, *m.* урильник, уринал.
urywać, urwać, -rwę, -rwiesz, -rwał 1) *(мову)* уривати, урвати (урву, урвеш), обривати, обірвати; 2) *(гроші)* удержувати, -жую, -жуєш, удержати, -жу, -жиш; 3) *(тільки докон.)* (czego) *(добути)* урвати; 4) *(безос. — лише докон.)* відірвати; **~rwało** mu palce йому відірвало пальці; //**~się** обриватися, обірватися, уриватися, урватися, увірватися; *перен.* **~rwało** mu **się** уже йому увірвалося.

urywek, -wka, *m.* 1) обри́вок, -вка, ула́мок, -мка; 2) *літ.* *(твору)* ури́вок, -вка.
urywkowo уривце́м, ури́вками.
urywkowość *ż.* ури́вчастість, -тості, відри́вчастість.
urywkowy ури́вчастий, відри́вчастий.
urząd, -rzędu, *m.* 1) *офіц.* ві́домство; 2) *адмін.* управлі́ння; упра́ва *(заст.)*; ~ gminny волосне́ управлі́ння; 3) *(службове місце)* поса́да; pełnić (piastować) ~ займа́ти поса́ду; usunąć kogo z ~rzędu звільни́ти кого́ з поса́ди; z ~rzędu по поса́ді; ◊ ~ celny (komora celna) ми́тниця; obrońca z ~rzędu обо-ро́нець, призна́чений судо́м; ~ pocztowy пошта́мт, -ту; ~ skarbowy фінві́дділ, -лу; ~ stanu cywilnego (USC) за́пис а́ктів громадя́нського ста́ну (загс).
urządzać, urządzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) улашто́вувати, -вую, -вуєш, улаштува́ти, -ту́ю, -ту́єш; *(вечірку тощо — ще)* справля́ти, спра́вити, -влю, -виш; **~dzić** zabawę улаштува́ти (спра́вити) заба́ву; 2) *(забезпечити відповідним приладдям)* устатко́вувати, -вую, -вуєш, устаткува́ти, -ку́ю, -ку́єш, обла́днувати, -ную, -нуєш, обладна́ти; **~dzić** laboratorium устаткува́ти (обладна́ти) лаборато́рію; *(меблями)* умебльо́вувати, -вую, -вуєш, умеблюва́ти, -лю́ю, -лю́єш; **~dzić** mieszkanie умеблюва́ти кварти́ру (ме́шкання); 3) (komu co) *перен., розм.* роби́ти, -блю́, -биш, зроби́ти; **~dzić** komu niespodziankę зроби́ти кому́ несподі́ванку (сюрпри́з); ◊ *жарт.* a to go **~dził!** і поши́в же його́ в ду́рні! //**~się** улашто́вуватися, улаштува́тися.
urządzenie *n.* 1) *(дія)* улаштува́ння; 2) устаткува́ння, обладна́ння; умеблюва́ння; ~ elektryczne електроустаткува́ння; ~ hydrotechniczne гідроустаткува́ння; zakłady **~dzeń** technicznych заво́д техні́чного устаткува́ння; 3) зро́блення; *пор.* **urządzać;** 4) *(про речі)* обстано́вка; *(у квартирі)* ме́блі, -лів, умеблюва́ння; 5) *(предмет)* устано́вка, при́лади, -дів; прила́ддя *(зб.)*; *ав.* ~ oddechowe кисне́вий при́лад, -ду; ~ rozruchowe пускова́ устано́вка; ◊ *тех.* ~ zapadkowe храпови́к, -ка́.
urządzić *див.* **urządzać.**
urzec *див.* **urzekać.**
urzecze *n.* запла́ва, запла́вина (ріки́).
urzeczenie *n.* 1) навро́чення, зуро́чення; 2) зачарува́ння, очарува́ння, причарува́ння. *Пор.* **urzekać.**
urzeczony зачаро́ваний, очаро́ваний, причаро́ваний.
urzeczywistniać, urzeczywistnić, -nię, -nisz, -nił зді́йснювати, -нюю, -нюєш, здійсни́ти; //**~się** зді́йснюватися, здійсни́тися.
urzekać, urzec, -rzeknę, -rzekniesz, -rzekł 1) навро́чувати, -чую, -чуєш, навро́чити, зуро́чити; 2) *перен.* зачаро́вувати, -вую, -вуєш, зачарува́ти, -ру́ю, -ру́єш, причаро́вувати, причарува́ти, очаро́вувати, очарува́ти,
urzędniczka *ż.* *(про жінку)* службо́вець, -вця; службо́вка *(розм.)*.
urzędniczy службо́вий, службо́вицький; чино́вницький. *Пор.* **urzędnik.**
urzędnik, *lm.* **-cy,** *m.* службо́вець, -вця; чино́вник *(заст.)*.
urzędować, -duję, -dujesz, -dował вико́нувати службо́ві обо́в'язки.
urzędowanie *n.* вико́нування службо́вих обо́в'язків.
urzędowo 1) службо́во; 2) офіціа́льно. *Пор.* **urzędowy.**
urzędowość *ż.* офіціа́льність, -ності.
urzędowy 1) службо́вий; obowiązki **~we** службо́ві обо́-

в'язки, -ків; 2) *перен.* офіціальний; t o n ~ офіціальний тон, -ну; ◊ g a z e t a ~**wa** офіціоз, -зу.

urzynać, urznąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) урізувати, -зую, -зуєш, урізати, -ріжу, -ріжеш, відрізувати, відрізати; 2) *(лише докон.)* сильно ударити; ~ ł b e m w ś c i a n ę ударити головою об стіну; //~**się** 1) урізуватися, урізатися, порізатися; 2) *(лише докон.)* сильно ударитися; 3) *(лише докон.) перен. вульг.* нахлебтатися, -бчуся, -бчешся, нахлиститися, -хлищуся, -хлищешся.

urżnąć *dok. див.* **urzynać.**

usadawiać, usadowić, -wię, -wisz, -wił 1) садовити, -влю, -виш, саджати, посадовити; 2) *див.* **osadzać** 3; //~**się** садовитися, сісти (сяду, сядеш); *(про багатьох)* посідати.

usadzać, usadzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) (кого) садовити, -влю, -виш, саджати, посадовити; 2) *(рослинами)* засаджувати, -джую, -джуєш, засадити, -джу, -диш; 3) *(дорогими каменями)* усаджувати, усадити; //~**się** садовитися, сісти (сяду, сядеш); *(про багатьох)* посідати.

usamodzielniać, usamodzielnić, -nię, -nisz, -nił робити самостійним, зробити самостійним; //~**się** ставати самостійним, стати самостійним.

usamoistniać, usamoistnić, -nię, -nisz, -nił *див.* **usamodzielniać.**

usamowo[a]lniać, usamowolnić, -nię, -nisz, -nił 1) звільняти від залежності, звільнити від залежності; емансипувати, -пую, -пуєш *(недокон. і докон.) (ниж.)*; 2) визнавати самостійним, визнати самостійним.

usamowolnienie *n.* 1) звільнення від залежності; емансипація; 2) визнання самостійним. *Пор.* **usamowo[a]lniać.**

usankcjonować, -nuję, -nujesz, -nował санкціонувати, -ную, -нуєш *(докон.).*

usankcjonowanie *n.* санкціонування *(докон.).*

USC (Urząd Stanu Cywilnego) *skr.* загс (запис актів громадянського стану).

uscenizować, -zuję, -zujesz, -zował інсценувати, -ную, -нуєш.

uscenizowanie *n.* інсценізація, інсценіровка.

uschły який (що) засох, засохлий.

uschnąć *див.* **usychać.**

usiać *див.* **usiewać.**

usiadać, usiąść, -siądę, -siądziesz (*a.* **-siędę, -siędziesz), -siadł, -siedli** сідати, сісти (сяду, сядеш); ~**siąść** d o s t o ł u сісти до столу.

usidlać, usidlić, -lę, -lisz, -lił 1) ловити в сіті (в тенета), зловити (піймати) в сіті (в тенета); 2) *перен.* обплутувати, -тую, -туєш, обплутати; //~**się** ловитися в сіті (в тенета), зловитися (пійматися) в сіті (в тенета).

usidlenie *n.* піймання в сіті (в тенета).

usiec *див.* **usiekać** I.

usiedzieć, -dzę, -dzisz, -dział, -dzieli усидіти, -джу, -диш; n i e ~ n a m i e j s c u не всидіти на одному місці.

usiekać I, **usiec, -siekę, -sieczesz, -siekł** 1) відсікати, відсікти, -січу, -січеш; 2) (kogo) *(лише докон.) заст.* зарубати, порубати, засікти.

usiekać II *dok.* посікти, -січу, -січеш; ~ m i ę s o посікти м'ясо; *(багато дечого)* насікти.

usiewać, usiać, -sieję, -siejesz, -siał, -siali *a.* **-sieli** засівати, засіювати, -сіюю, -сіюєш, засіяти, -сію, -сієш, усівати, усіяти; *(перен. — ще)* вкривати, вкрити; n i e b o ~**siane** g w i a z d a m i небо засіяне (усіяне, вкрите) зорями.

usilnie наполегливо.

usilność *ż.* зусилля, наполегливість, -вості.

usilny наполéгливий; **~na** praca наполéглива прáця.
usiłować, -łuję, -łujesz, -łował намагáтися, старáтися, робúти зусúлля.
usiłowanie *n.* зусúлля, старáння; **~nia** spełzły na niczym зусúлля (старáння) обернýлися внíвець.
uskarżać się (na kogo, na co) скáржитися, жалíтися, жáлуватися, -луюся, -луєшся (на кóго, на щo).
uskąpić *див.* **poskąpić.**
uskładać склáсти, -кладý, -кладéш, наскладáти, відклáсти; ~ tysiąc rubli склáсти (наскладáти, відклáсти) тúсячу карбóванців.
uskoczyć, -czę, -czysz, -czył відскóчити; ~ na bok відскóчити вбік.
uskok, -ku, *m.* 1) стрибóк (вбік); 2) *ав.* редáн; 3) *геол.* скид, -ду.
uskramiać, uskromić, -mię, -misz, -mił прибóркувати, -кую, -куєш, прибóркати; //**~się** прибóркуватися, прибóркатися.
uskrobać, -bię, -biesz, -bał 1) наскоблúти; наскребтú, нашкрябáти; 2) начúстити, -чúщу, -чúстиш. *Пор.* **skrobać** 1, 2.
uskrzydlać, uskrzydlić, -lę, -lisz, -lił окрилáти, окрилúти; //**~się** окрилáтися, окрилúтися.
uskubać, -bię, -biesz, -bał (czego) наскубáти, наскýбти, -бý, -бéш (чогó).
uskubnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) скубнýти, ускубнýти; 2) *перен.* ущипнýти.
uskuteczniać, uskutecznić, -nię, -nisz, -nił здíйснювати, -нюю, -нюєш, здійснúти; //**~się** здíйснюватися, здійснúтися.
uskutecznienie (się) *n.* здíйснення.
uskwarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *(сало)* ушквáрити; //**~się** ушквáритися.
usłać *див.* **uściełać.**
usłuchać *див.* **posłuchać;** //**~się** (kogo, czego) послýхати(ся) (когó, чогó).
usługa *ż.* 1) пóслýга; услýга *(рідше);* do **~ług** до вáших пóслýг; oddawać (wyświadczać, świadczyć) komu **~gę** робúти комý пóслýгу; 2) *(лише в мн.)* обслугóвування, обслýжування; **~gi** lekarskie лікáрське обслугóвування (обслýжування).
usługiwać, -guję, -gujesz, -giwał, usłużyć, -żę, -żysz, -żył 1) услугóвувати, -вую, -вуєш, услужúти, -жý, -жиш, прислугóвувати, прислýжувати, -жую, -жуєш, прислужúти; **~giwać** w kuchni услугóвувати (прислугóвувати, прислýжувати) в кýхні; 2) (komu) *(лише докон.) перен.* зробúти пóслýгу, услужúти, прислужúтися (комý).
usłużenie *див.* **usługa.**
usłużnie послýжливо.
usłużność *ż.* послýжливість, -вості.
usłużny послýжливий.
usłyszeć, -szę, -szysz, -szał, -szeli почýти.
usmalać, usmolić, -lę, -lisz, -lił 1) насмóлювати, -люю, -люєш, насмолúти, -лю́, -лиш; 2) *перен.* забрýднювати, -нюю, -нюєш, забруднúти, калáти, закалáти; //**~się** 1) обмáзуватися смолóю, обмáзатися смолóю; 2) *перен.* забрýднюватися, забруднúтися, калáтися, закалáтися.
usmarować, -ruję, -rujesz, -rował вúмазати, -мажу, -мажеш, вúмастити, -мащу, -мастиш.
usmażyć, -żę, -żysz, -żył 1) (co) ужáрити, усмáжити; 2) (czego) нажáрити, насмáжити; ~ pączków нажáрити (насмáжити) пóнчиків.
usmolić *див.* **usmalać.**
usnąć *див.* **usypiać** I.
usnować, -nuję, -nujesz, -nował *dok. див.* **usnuć.**
usnuć, -nuję, -nujesz, -nuł 1) спрясти, -прядý, -прядéш; 2) зробúти оснóву; 3) *перен.* затíяти, задýмати; ~ zmowę затíяти (задýмати) змóву.
uspakajać *див.* **uspokajać.**

uspasabiać *niedok. див.* **usposabiać**.
uspławniać, uspławnić, -nię, -nisz, -nił робити судноплавним (суднохідним), зробити судноплавним (суднохідним).
u spodu 1) *прислів.* внизу; 2) *прийм.* наспо́ді (чого́).
uspokajać, uspokoić, -koję, -koisz, -koił заспокоювати, -кóюю, -кóюєш, заспокоїти; *(біль — ще)* угамовувати, -вую, -вуєш, угамувати, -мую, -муєш; *(приводити до порядку — ще)* приборкувати, -кую, -куєш, приборкати; **~koić** dziecko заспокоїти дитину; **~koić** głód заспокоїти голод; //**~się** заспокоюватися, заспокоїтися; *(про вітер, бурю тощо — звичайно)* вщухати, вщухнути.
uspokajająco заспокійливо, заспокоююче.
uspokajający заспокійливий, заспокоюючий.
uspokoić *див.* **uspokajać**.
uspokojenie *n.* заспокоєння; угамування; приборкання. *Пор.* **uspokajać**.
uspołeczniać, uspołecznić, -nię, -nisz, -nił 1) усуспільнювати, -нюю, -нюєш, усуспільнити; 2) прилучати (залучати) до суспільного життя, прилучити (залучити) до суспільного життя; робити товариським, зробити товариським; //**~się** 1) усуспільнюватися, усуспільнитися; 2) ставати товариським, стати товариським.
uspołecznienie *n.* усуспільнення;
uspołeczniony 1) усуспільнений; przemysł **~** усуспільнена промисловість, -вості; **~ne** środki produkcji усуспільнені засоби виробництва; 2) *(про людину)* суспільний.
usposabiać, usposobić, -bię, -bisz, -bił (kogo do kogo, do czego *a.* dla kogo) настроювати, -рóюю, -рóюєш, настроїти; *(прихильно — ще)* привертати, привернути, -ну, -неш, прихиляти, прихилити, -лю, -лиш (кого до кого, до чого).
usposobienie *n.* 1) вдача; łagodnego **~nia** лагідної (добродушної) вдачі; 2) *(про психічний стан)* настрій, -рою; być w dobrym **~niu** бути в доброму настрої; 3) (do czego) схильність, -ності, нахил, -лу (до чого).
usposobiony (do czego) настроєний, у настрої (робити що); (do kogo, do czego) *(добре)* прихильний (до кого, кому); być dobrze **~nym** do kogo бути прихильним до кого (кому), ставитися прихильно до кого; być wesoło **~nym** бути у веселому настрої; nie jestem **~** do pisania я не маю настрою (я не в настрої) писати.
uspółdzielczać, uspółdzielczyć, -czę, -czysz, -czył кооперувати, -рую, -руєш *(докон. і недокон.)*.
uspółdzielczony кооперований.
usprawiedliwiać, usprawiedliwić, -wię, -wisz, -wił виправдувати, -дую, -дуєш, виправдати; //**~się** виправдуватися, виправдатися.
usprawiedliwienie *n.* виправдання.
usprawiedliwiony виправданий.
usprawniać, usprawnić, -nię, -nisz, -nił 1) робити справним, зробити справним; 2) *(поліпшувати)* удосконалювати, -люю, -люєш, удосконалити; 3) підносити ефективність, піднести ефективність; 4) приводити в готов(н)ість, привести в готов(н)ість.
usprawnienie *n.* 1) удосконалення; 2) піднесення ефективності; 3) приведення в готов(н)ість; ◊ komisja **~nień** бюро раціоналізації.
usrebrzenie *n.* посріблення.
usrebrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył посріблити.
usta, ust, *blp.* 1) рот; уста *(род.* уст) *(рідше)*; *перен.* być na **~tach** czyich бути на устах чиїх; nie miałem jeszcze nic w **~tach** ще в мене в роті

й ріски (рісочки) не було́; gorzko w ~tach гірко в ро́ті (в уста́х); *перен.* i pary z ust nie wypuścić і ро́та не відкри́ти; ні па́ри з уст; *перен.* ~ się komu nie zamykają рот у ко́го не закрива́ється (не замика́ється); *перен.* zatkać komu ~ заці́пити (замкну́ти) рот (уста́) кому́; *перен.* z ust do ust з уст в уста́; 2) гу́би (*род.* губ), уста́ (*рідше*); namałować sobie ~ накра́сити собі гу́би; ◊ *присл.* co w sercu, to i w ~tach що на ду́мці, те й на язику́; *перен.* nie mieć do kogo ust otworzyć не ма́ти до ко́го й сло́ва промо́вити; *перен.* odejmować sobie od ust недоїда́ти; wiedzieć z czyich ust зна́ти з чиї́х слів.

ustabilizować, -zuję, -zujesz, -zował стабілізува́ти, -зу́ю, -зу́єш (*докон.*).

ustać I *див.* **ustawać.**

ustać II, **-stoję, -stoisz, -stał** усто́яти, -сто́ю, -сто́їш; nie móc ~ na nogach не могти́ встоя́ти на нога́х; //~**się** (*про рідину*) усто́ятися.

ustalać I, **ustalić, -lę, -lisz, -lił** устано́влювати, -люю, -люєш, установи́ти, -влю́, -виш; ~**lać** ceny устано́влювати ці́ни; //~**się** 1) устано́влюватися, установи́тися; 2) (*про погоду тощо*) уста́люватися, -люється, уста́литися.

ustalać II, **ustalić, -lę, -lisz, -lił** *spec.* наста́лювати, -люю, -люєш, насталя́ти, -лю́, -лиш.

ustalenie I *n.* устано́влення, устано́вка.

ustalenie II *n.* наста́лення.

ustalić I *див.* **ustalać** I.

ustalić II *див.* **ustalać** II.

ustały (*про рідину*) яки́й (що) усто́явся.

ustanawiać, ustanowić, -wię, -wisz, -wił 1) установля́ти, устано́влювати, -люю, -люєш, установи́ти, -влю́, -виш; ~**wić** termin установи́ти строк (те́рмін); ~**wić** zasadę установи́ти при́нцип; 2) (kogo czym) *заст.* признача́ти, призна́чити (кого́ на що); ~**wić** kogo dyrektorem призна́чити кого́ на поса́ду дире́ктора.

ustanek: bez ~**nku** безпереста́нку, безпере́стану, безпере́рвно, без упи́ну.

ustanie *n.* припи́нення; *мед.* ~ tętna (*cessatio pulsus*) припи́нення пу́льсу.

ustanowić *див.* **ustanawiać.**

ustanowienie *n.* 1) устано́влення, устано́вка; 2) призна́чення. *Пор.* **ustanawiać.**

ustanowiony 1) устано́влений; 2) призна́чений. *Пор.* **ustanawiać.**

ustateczniać, ustatecznić, -nię, -nisz, -nił роби́ти розсу́дливим (стате́чним), зроби́ти розсу́дливим (стате́чним), навча́ти ро́зуму, навчи́ти ро́зуму; //~**się** статечні́ти, постатечні́ти, поважні́ти, споважні́ти, дохо́дити ро́зуму, дійти́ ро́зуму, става́ти розсу́дливим (стате́чним), ста́ти розсу́дливим (стате́чним).

ustatkować, -kuję, -kujesz, -kował *dok.* *див.* **ustateczniać.**

ustawa *ż.* 1) зако́н, -ну; ~ państwowa держа́вний зако́н; projekt ~**wy** законопрое́кт, -ту; ~ zaczęła obowiązywać (weszła w życie) зако́н набра́в си́ли (чи́нності); ~ zasadnicza основни́й зако́н; z ~**wy** (na podstawie ~**wy**) за зако́ном, згі́дно з зако́ном; 2) (*зведення правил*) поло́ження; ~ wyborcza поло́ження про ви́бори; 3) (*в організації, товаристві тощо*) стату́т, -ту.

ustawać, -staję, -stajesz, -stawał, ustać, -stanę, -staniesz, -stał 1) перестава́ти, -стаю́, -стає́ш, переста́ти. -ста́ну, -ста́неш; (*про вітер тощо — ще*) вщуха́ти, вщу́хнути; deszcz ~**stał** дощ

перестáв (ущýх, стих); 2) *перен.* втóмлюватися, -лююся, -люєшся, втоми́тися, -млю́ся, -мишся; *(про багатьох)* потоми́тися; k o n i e **~stały** кóні втоми́лися (потоми́лися, пристáли); 3) *див.* **przestawać** 1; ◊ p u l s **~taje** пульс слáбшає.

ustawiacz, *lm.* **-cze,** *m., kol.* складáч, -чá; ~ w a g o n ó w складáч пóїзда.

ustawiać, ustawić, -wię, -wisz, -wił 1) устанóвлювати, -люю, -люєш, установи́ти, -влю́, -виш; 2) *(в означеному порядку)* розставля́ти, розстáвити, уставля́ти, устáвити; *(в ряди)* стрóїти, пострóїти, шикувáти, -кýю, -кýєш, ви́шикувати; **~wić** w o j s k o пострóїти (ви́шикувати) вíйсько; 3) *див.* **ustanawiać** 1.

ustawicznie безупи́нно, безперéрвно.

ustawiczność *ż.* безупи́нність, -ності, безперéрвність.

ustawiczny безупи́нний, безперéрвний.

ustawić *див.* **ustawiać.**

ustawienie *n.* 1) устанóвлення; 2) розстáвлення, устáвлення; пострóєння, ви́шикування. *Пор.* **ustawiać** 1, 2.

ustawodawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* законодáвець, -вця.

ustawodawczy законодáвчий; c i a ł o **~cze** законодáвчий óрган, -ну; ◊ z g r o m a d z e n i e **~cze** устанóвчі збóри, -рів.

ustawodawczyni *ż.* законодáвиця.

ustawodawstwo *n.* законодáвство.

ustawowo закóнно, по закóну.

ustawowy закóнний.

ustąpić *див.* **ustępować.**

ustąpienie *n.* 1) відстýплення, устýплення; (*результат*) ýстýпка; 2) зни́кнення, щéзнення; 3) пóступка; 4) відстýплення, устýплення; 5) відстáвка. *Пор.* **ustępować.**

usterka *ż. (невелика)* пóми́лка; *(у виконанні чого — ще)* хи́ба, недóлік, -ку.

ustęp I, **-pu,** *m.* 1) *шкіл.* стаття́ (в чи́танці); 2) *(з твору)* ури́вок, -вка; 3) *(у тексті)* абзáц; 4) *юр.* парáграф.

ustęp II, **-pu,** *m.* убирáльня, туалéт, -ту.

ustępliwość *ż.* постýпливість, -вості, подáтливість.

ustępliwy постýпливий, подáтливий.

ustępować, -puję, -pujesz, -pował, ustąpić, -pię, -pisz, -pił 1) відступáтися, відступи́тися, -плю́ся, -пишся; 2) *перен.* зникáти, зни́кнути, щезáти, щéзнути; p l a m y **~piły** пля́ми зни́кли (щéзли); 3) (komu w czym) *перен.* поступáтися, поступи́тися (пéред ким, пéред чим в чóму); n i e **~pić** n i k o m u w c z y t a n i u не поступи́тися ні пéред ким у читáнні; 4) (k o mu czego) поступáтися, поступи́тися (комý, чомý чим), уступáти, уступи́ти, відступáти, відступи́ти (комý, чомý щó); **~pić** m i e j s c a k o m u поступи́тися мíсцем комý, уступи́ти (відступи́ти) мíсце комý; 5) *(з поста)* подавáти у відстáвку, подáти у відстáвку; ◊ **~pować** z c e n y спускáти з ціни́; **~pować** k o m u z d r o g i давáти комý дорóгу; //**~się** *див.* **ustępować** 1.

ustępstwo *n.* пóступка; *(про ціни)* зни́жка.

ustnie ýсно.

ustnik *m. див.* **munsztuk.**

ustny 1) ýсний; e g z a m i n ~ ýсний íспит (екзáмен); 2) *анат.* ротови́й; j a m a **~na** *(cavum oris)* порожни́на рóта, ротовá порожни́на.

ustoiny, -toin, *blp.* óсад, -ду, осáдок, -дка, відстíй, -стóю.

ustokrotnić, -nię, -nisz, -nił збільшити у сто разíв (раз), збільши́ти стокрáтно.

ustopniować, -niuję, -niujesz, -niował 1) установи́ти градáцію; 2) (kogo) присвóїти вчéний стýпінь (комý).

ustosunkować *див.* **ustosunkowywać.**
ustosunkowanie *n.* привéдення у відповідність.
ustosunkowany впливóвий; з впливóвими стосýнками.
ustosunkowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, ustosunkować, -kuję, -kujesz, -kował (co do czego, co z czym) привóдити у відповідність, привестú у відповідність (що з чим); **~wać** z a p ł a t ę d o p r a c y привестú зарплáту у відповідність з прáцею; //**~się** стáвитися, -влюся, -вишся, постáвитися (до кóго, до чóго); **~wać się** p o z y t y w n i e d o k o g o постáвитися прихúльно до кóго.
ustraszyć, -szę, -szysz, -szył *książ.* злякáти, налякáти, настрахáти; //**~się** злякáтися, переляк áтися.
ustroić, -roję, -roisz, -roił гáрно (пúшно) вбрáти, -берý, -берéш, нарядúти, -ряджý, -рядúш; //**~się** гáрно (пúшно) вбрáтися, нарядúтися.
ustrojowy 1) якúй (що) стосýється ýстрою (лáду); 2) органíчний; 3) структýрний. *Пор.* **ustrój** 1—3.
ustronie *n.* 1) зáтишок, -шку; 2) відлю́дне, віддáлене місце; ◊ n a **~niu** óсторонь, на бóці.
ustronny 1) затúшний; 2) *перен.* відлю́дний, самóтній, самíтний; **~ne** ż y c i e відлю́дне (самóтне, самíтне) життя́.
ustroń, -ni, *ż.* *див.* **ustronie.**
ustrój, -roju, *lm.* **-roje,** *m.* 1) ýстрій, -рою, лад (*род.* лáду); уклáд, -ду (*рідше);* **~** p a ń s t w o w y держáвний ýстрій; **~** s o c j a l i s t y c z n y соціалістúчний лад; **~** s p o ł e c z n y суспíльний лад; 2) (*про будову живих тіл)* органíзм, -му; **~** z w i e r z ą t органíзм тварúн; 3) *тех.* структýра; **~** m a s z y n y структýра машúни; 4) *наук.* систéма, ýстрій; **~** n e r w o w y нервóва систéма; **~** s ą d o w n i c t w a систéма судівнúцтва, судовúй ýстрій (судоýстрій); **~** s z k o l n i c t w a систéма (ýстрій) шкіл.
ustrugać вúстругати, -ружу, -ружеш *і* -ругаю, -ругаєш.
ustrzec, -rzegę, -rzeżesz, -rzegł уберегтú, -режý, -режéш, устерегтú; //**~się** уберегтúся, устерегтúся.
ustrzelić, -lę, -lisz, -lił 1) прострі[é]лити; **~** p a l e c простр[í[é]лити пáлець; 2) (*убити)* застрі[é]лити; **~** z a j ą c a застрі[é]лити зáйця.
ustrzyc, -rzygę, -rzyżesz, -rzygł пострúгти, -рижý, -рижéш.
usunąć *див.* **usuwać.**
usunięcie *n.* 1) усýнення; звíльнення, зняття́; вúключення; 2) вúведення; *пор.* **usuwać;** 3) *див.* **usuwisko.**
ususzka *ż.* усýшка, усихáння.
ususzyć, -szę, -szysz, -szył висушити; (*рослину)* засушúти, -шý, -шиш.
usuwać, usunąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) усувáти, усýнути; (*з посади — ще)* звільня́ти, звільнúти, -ню́, -ниш, знімáти, зня́ти (знімý, знíмеш); (*з товариства тощо — ще)* виключáти, вúключити; **~nąć** p r z e s z k o d y усýнути перешкóди; 2) (*плями)* вивóдити, -джу, -диш, вúвести, -веду, -ведеш; //**~się** 1) *прям., перен.* відсторoня́тися, відсторонúтися, -ню́ся, -нишся; 2) (*про землю)* зсувáтися, зсýнутися; ◊ **~nąć się** z d r o g i відступúтися (уступúтися) з дорóги, посторонúтися, відійтú нáбік (вбік); *перен.* z i e m i a **~nęła się** k o m u z p o d n ó g земля́ вúслизнула (грунт вúслизнув) комý з-під ніг.
usuwisko *n.* зсув, -ву.
usychać, uschnąć, -schnę, -schniesz, -schnął, -schnęli *a.* **-sechł, -schli** сóхнути, усихáти, усóхнути; (*про багато предметів)* повсихáти.

usymbolizować, -zuję, -zujesz, -zował символізувати, -зую, -зуєш *(докон.)*.
usynawiać *див.* **usynowiać.**
usynowiać, usynowić, -wię, -wisz, -wił усиновляти, усиновити, -влю, -виш.
usynowienie *n.* усиновлення.
usyp, -pu, *m.* 1) насип, -пу, курган; 2) *(місце, де усунулася земля)* зсув, -ву.
usypać *див.* **usypywać.**
usypiać I, **usnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli** засипати, засинати, заснути, уснути; *(про багатьох)* поснути.
usypiać II, **uśpić, -pię, -pisz, -pił** 1) усипляти, усипити, -плю, -пиш, присипляти, приспати, -сплю, -спиш; 2) *перен.* заколисувати, -сую, -суєш, заколисати, -лишу, -лишеш, заколихувати, -лихую, -лихуєш, заколихати, -лишу, -лишеш.
usypiający усипний, присипний; *(мед. — ще)* снотворний.
usypisko *n.* зсув, -ву.
usypywać, -puję, -pujesz, -pywał, usypać, -pię, -piesz, -pał 1) насипати, насипати, -плю, -плеш; **~pać** m o g i ł ę насипати могилу; 2) (czego) відсипати, відсипати; **~pać** z b o ż a z w o r k a відсипати збіжжя з мішка; 3) *(покрити поверхню чимсь сипучим)* посипати, посипати; усипати, усипати *(рідше)*; **~pać** ś c i e ż k ę p i a s k i e m посипати (усипати) стежку піском.
usystematyzować, -zuję, -zujesz, -zował систематизувати, -зую, -зуєш *(докон.)*.
usystematyzowanie *n.* систематизація.
usytuowany: d o b r z e ~ матеріально забезпечений, заможний.
uszak I *m.* 1) гак, крюк, -ка; 2) *(при дверях)* одвірок, -рка; *(віконний)* лутка.
uszak II *m., zool. (megalotis)* вухань, -ня.
uszanować, -nuję, -nujesz, -nował вшанувати, -ную, -нуєш.
uszanowanie *n.* (dla kogo, dla czego) пошана, повага (до кого, до чого); z ł o ż y ć k o m u ~ висловити кому свою пошану; ◊ *розм.* m o j e ~! моє поважання (шанування)!
uszańcować, -cuję, -cujesz, -cował *wojs.* обвести окопами (шанцями), обкопати, ошанцювати, -цюю, -цюєш; //**~się** обкопатися, ошанцюватися.
uszargać *див.* **zaszargać.**
uszasty *див.* **uszaty.**
uszatek, -tku, *m.* посудина з вухами.
uszatkować, -kuję, -kujesz, -kował нашаткувати, -кую, -куєш.
uszaty 1) вухатий; 2) *(про посуду)* з вухами; ◊ c z a p k a **~ta** ушанка.
uszczelka *ż., tech.* прокладка.
uszczelniać, uszczelnić, -nię, -nisz, -nił ущільнювати, -нюю, -нюєш, ущільнити; *(мохом тощо)* законопачувати, -чую, -чуєш, законопатити, -пачу, -патиш.
uszczelnienie *n.* ущільнення; законопачення. *Пор.* **uszczelniać.**
uszczerb, -bu, *m. див.* **uszczerbek.**
uszczerbek, -bku, *m.* шкода, втрата, збиток, -тку; z **~kiem** d l a k o g o на шкоду кому; b e z **~bku** без шкоди (втрати).
uszczerbiać, uszczerbić, -bię, -bisz, -bił 1) (co) вищерблювати, -люю, -люєш, вищербити, -блю, -биш (що); 2) *перен.* (komu) завдавати втрат (збитків), завдати втрат (збитків) (кому); //**~się** вищерблюватися, вищербитися.
uszczęśliwiać, uszczęśliwić, -wię, -wisz, -wił ощасливлювати, -люю, -люєш, ощасливити, -влю, -виш.
uszczęśliwienie *n.* ощасливлення.
uszczęśliwiony ощасливлений, щасливий.
uszczknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) відщипнути; *(квітку тощо)* зірвати (зірву, зірвеш); 2) *прям. перен.* ужалити, -лю, -лиш; **~nęła** k o g o p s z c z o ł a ужалила

кого́ бджола́; ~kogo słowem ужали́ти кого́ сло́вом; ◊ *перен.* ~ czasu урва́ти хвили́нку.
uszczuplać, uszczuplić, -lę, -lisz, -lił 1) зме́ншувати, -шую, -шуєш, зме́ншити; 2) *перен.* ущемля́ти, ущеми́ти, -млю́, -ми́ш; //~**się** ме́ншати, поме́ншати, зме́ншитися.
uszczuplenie *n.* 1) зме́ншення; 2) уще́млення. *Пор.* **uszczuplać.**
uszczypać *dok. див.* **uszczypnąć.**
uszczypliwość *ż.* ущи́пливість, -вості; дошку́льність, -ності. *Пор.* **uszczypliwy.**
uszczypliwy ущи́пливий; *підсил.* дошку́льний.
uszczypnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) ущипну́ти; 2) *див.* **uszczknąć.**
uszeregować, -guję, -gujesz, -gował 1) ви́строїти, ви́шикувати, -кую, -куєш; ~ wojsko ви́строїти (ви́шикувати) ві́йсько; //~**się** ви́строїтися, ви́шикуватися.
uszkadzać, uszkodzić, -dzę, -dzisz, -dził ушко́джувати, -джую, -джуєш, ушко́дити, -джу, -диш, пошко́дити.
uszko I, *lm.* **-ki** *a.* **-ka,** *m.* ву́шко.
uszko II, *lm.* **-ka,** *m., przen.* ву́шко, у́шко.
uszkodzenie *n.* ушко́дження, пошко́дження; *мед.* ~ cielesne *(laesio corporis)* пошко́дження ті́ла.
uszkodzić *див.* **uszkadzać.**
uszkodzony ушко́джений, пошко́джений.
uszlachcić, -cę, -cisz, -cił *hist.* піднести́ до шляхе́тського ста́ну, нобіліту́ва́ти, -ту́ю, -ту́єш.
uszlachetniać, uszlachetnić, -nię, -nisz, -nił облагоро́джувати, -джую, -джуєш, облагоро́дити, -джу, -диш; *(перен. — породу, сорт — ще)* полі́пшувати, -шую, -шуєш, полі́пшити.
uszlachetnienie *n.* облагоро́дження; полі́пшення. *Пор.* **uszlachetniać.**
uszły яки́й (що) мину́в, мину́лий; ~ **łego** wieku мину́лого столі́ття.
uszminkować, -kuję, -kujesz, -kował *teatr.* нагримува́ти, -му́ю, -му́єш; //~**się** нагримува́тися.
uszny вушни́й; *анат.* chrząstka ~**na** *(cartilago auriculae)* вушни́й хрящ, -ща́; *анат.* muszla ~**na** *(auricula)* ву́шко, вушна́ ра́ковина; ◊ *мед.* zapalenie ~**ne** *(otitis)* оти́т, -ту, запа́лення ву́ха.
uszycie *n.* пошиття́.
uszyć, -szyję, -szyjesz, -szył поши́ти; ◊ *перен* ~ komu buty взу́ти кого́ в постоли́.
uszykować, -kuję, -kujesz, -kował 1) *військ.* ви́строїти, ви́шикувати, -кую, -куєш; 2) *перен.* приготува́ти, -ту́ю, -ту́єш; //~**się** 1) ви́строїтися, ви́шикуватися; 2) приготува́тися.
uszykowanie *n.* 1) ви́строєння, ви́шикування; 2) приготува́ння; *Пор.* **uszykować.**
uszyty поши́тий.
uścielać *див.* **uściełać.**
uściełać, usłać, -ścielę, -ścielesz, -słał вистеля́ти, ви́стелити, -стелю, -стелиш, вистила́ти, ви́слати, -стелю, -стелеш, устеля́ти, устели́ти, -стелю́, -сте́лиш, устила́ти, усла́ти, -стелю́, -сте́леш.
uścisk, -ku, *m.* обі́йми, -мів; ◊ ~ ręki по́тиск руки́.
uściskać *dok. див.* **uścisnąć.**
uścisnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli *dok., jednokr.* 1) обня́ти, -німу́, -ні́меш, обійня́ти (обійму́, обі́ймеш); 2) *(руку)* сти́снути, поти́снути.
uściślać, uściślić, -lę, -lisz, -lił уто́чнювати, -нюю, -нюєш, уточня́ти, уточни́ти.
uściślenie *n.* уто́чнення.
uściślić *див.* **uściślać.**
uślinić, -nię, -nisz, -nił засли́нити, посли́нити; //~ **się** засли́нитися, посли́нитися.
uśmiać się, -śmieję, -śmiejesz, -śmiał, -śmieli, *rzadziej* **-śmiali** насмія́тися, -мі́юся, -мі́єшся, посмія́тися.

uśmiech, -chu, *m.* по́смішка, у́смішка, у́сміх, -ху.
uśmiechać się, uśmiechnąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli усміха́тися, усміхну́тися, посміха́тися, посміхну́тися; *перен.* szczęście mu się **~nęło** щастя йому́ усміхну́лося.
uśmiechnięcie *n. див.* **uśmiech.**
uśmiechnięty усмі́хнений.
uśmiechniony *див.* **uśmiechnięty.**
uśmiercać, uśmiercić, -cę, -cisz, -cił умертвля́ти, умертви́ти, -влю́, -ви́ш, убива́ти, уби́ти, -б'ю́; -б'є́ш.
uśmierzać, uśmierzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) прибо́ркувати, -кую, -куєш, прибо́ркати; *(бунт тощо)* втихоми́рювати, -рюю, -рюєш, втихоми́рити; 2) *(перен. — голод, спрагу тощо)* заспоко́ювати, -ко́юю, -ко́юєш, заспоко́їти; *(біль тощо — ще)* вгамо́вувати, -вую, -вуєш, вгамува́ти, -му́ю, -му́єш; //**~ się** 1) втихоми́рюватися, втихоми́ритися; 2) заспоко́юватися, заспоко́їтися; вгамо́вуватися, вгамува́тися.
uśmierzająco заспокі́йливо, заспоко́юючe.
uśmierzający заспокі́йливий, заспоко́юючий; lek **~** заспокі́йливе, -вого.
uśmierzenie *n.* 1) прибо́ркання, утихоми́рення; 2) заспоко́єння; вгамува́ння. *Пор.* **uśmierzać.**
uśmierzyciel, *lm.* **-le,** *m.* усмири́тель, прибо́ркувач.
uśmierzycielka *ż.* усмири́телька, прибо́ркувачка.
uśmierzyć *див.* **uśmierzać.**
uśmieszek, -szku, *m., pieszcz. див.* **uśmiech.**
uśnieżać, uśnieżyć, -żę, -żysz, -żył укрива́ти (покрива́ти) сні́гом, укри́ти (покри́ти) сні́гом.
uśpić *див.* **usypiać** II.
uśpienie *n.* 1) *(дія)* усипля́ння; *перен.* **~** czujności усипля́ння чу́йності; 2) *(стан)* сон *(род.* сну).
uśpiony спля́чий; яко́го усипи́ли (приспа́ли). *Пор.* **usypiać** II.
uśredniojęzykowienie *n., lingw.* пом'я́кшення, палаталіза́ція.
uśredniojęzykowiony *lingw.* пом'я́кшений, палаталізо́ваний.
uświadamiać, uświadomić, -mię, -misz, -mił 1) (kogo) роби́ти свідо́мим, зроби́ти свідо́мим (кого́); вести́ роз'я́снювальну робо́ту, повести́ роз'я́снювальну робо́ту (з ким); 2) (sobie) усвідо́млювати, -люю, -люєш, усвідо́мити, -млю, -миш (собі́).
uświadomienie *n.* усвідо́млення.
uświadomiony усвідо́млений.
uświetniać, uświetnić, -nię, -nisz, -nił (co) надава́ти пи́шності (ве́личі, бли́ску), нада́ти пи́шності (ве́личі, бли́ску) (чому́).
uświetnienie *n.* нада́ння пи́шності (ве́личі, бли́ску) (чому́).
uświęcać, uświęcić, -cę, -cisz, -cił освя́чувати, -чую, -чуєш, освяща́ти, освяти́ти, -свячу́, -свя́тиш; wiekami **~cone** zwyczaje віка́ми освя́чені звича́ї; *перен.* cel **~ca** środki мета́ випра́вдує за́соби.
utaczać I, **utoczyć, -czę, -czysz, -czył** наці́джувати, -джую, -джуєш, націди́ти, -джу́, -диш; *(з крана тощо — ще)* нато́чувати, -чую, -чуєш, наточи́ти, -чу́, -чиш; **~toczyć** wina наточи́ти (націди́ти) вина́.
utaczać II, **utoczyć, -czę, -czysz, -czył** *tech.* вито́чувати, -чую, -чуєш, ви́точити; **~toczyć** walec z drzewa ви́точити вало́к з де́рева.
utaić, -taję, -taisz, -tail утаї́ти, потаї́ти, затаї́ти; szydła w worze nie **~taisz** ши́ла в мішку́ не утаї́ш (потаї́ш); //**~ się** скри́тися.
utajenie *n.* утає́ння, потає́ння, затає́ння.
utajony утає́ний, затає́ний; *фіз.* захо́ваний, лате́нтний; ciepło **~ne** захо́вана (лате́нтна) теплота́.
utalentowanie *n.* талановитість, -тості.

utalentowany талановитий; wszechstronnie **~** з кожного погляду талановитий.
utarczka *ż.* сутичка.
utarg, -gu, *m.* виручка; виторг, -гу. *Пор.* **utargować.**
utargować, -guję, -gujesz, -gował виручити, вторгувати, -гую, -гуєш; **~wać** sto rubli вторгувати (виручити) сто карбованців; *(про знижку ціни — звичайно)* виторгувати, -гую, -гуєш; **~** z ceny pięć rubli виторгувати з ціни п'ять карбованців.
utarty утертий; *(перен. — ще)* заяложений; *перен.* **~** frazes утерта (заяложена) фраза; ◊ **~ta** droga уторована (протоптана) дорога.
utarzać się *(качаючись)* виваля-тися.
utemperować, -ruję, -rujesz, -rował угамувати, -мую, -муєш; *підсил.* приборкати; //**~ się** угамуватися; приборкатися.
utensylia, -liów, *blp.* приладдя *(канцелярського, шкільного і т. п. вжитку).*
uterenowić, -wię, -wisz, -wił застосувати до умов даного місця.
utęsknienie *n.* 1) туга; 2) *перен.* палке бажання, нетерпіння; z **~niem** wyczekiwać з нетерпінням дожидати.
utęskniony *poet.* 1) тужливий, тужний, тоскний; 2) з нетерпінням очікуваний.
utkać *див.* **utykać** I.
utknąć *див.* **utykać** II.
utkwić *див.* **utykać** III.
utleniacz, *lm.* **-cze,** *m., chem.* окислювач.
utleniać, utlenić, -nię, -nisz, -nił *chem.* окисляти, окислювати, -люю, -люєш, окислити.
utlenienie *n., chem.* окислення.
utleniony *chem.* окислений; ◊ woda **~na** перекис водню.
utłoczenie *n., tech.* прокатка, утрамбування.
utłuc *див.* **utłukiwać.**
utłukać *niedok. див.* **utłukiwać.**
utłukiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, utłuc, -tłukę, -tłuczesz, -tłukł 1) (co) товкти, -вчу, -вчеш, стовкти, потовкти, утовкти; **~tłuc** cynamon стовкти (потовкти, утовкти) корицю; 2) (czego) товкти, натовкти; **~tłuc** cukru натовкти цукру; 3) *(кусок з чого)* відбивати, відбити (відіб'ю, відіб'єш); **~tłuc** kawałek kamienia відбити кусок каменя; 4) (kogo) *(лише докон.) перен. розм.* забити, -б'ю, -б'єш, убити, затовкти.
utłuszczać, utłuścić, -łuszczę, -łuścisz, -łuścił засалювати, -люю, -люєш, засалити, засмальцьовувати, -вую, -вуєш, засмальцювати, -цюю, -цюєш, заяложувати, -жую, -жуєш, заялозити, -ложу, -лозиш; //**~ się** засалюватися, засалитися, засмальцьовуватися, засмальцюватися, заяложуватися, заялозитися.
utoczyć I *див.* **utaczać** I.
utoczyć II *див.* **utaczać** II.
utok, -ku, *m., tkac.* ут[о]к, -току, піткання.
utonąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli потонути, -ну, -неш; *(прям. — ще)* утопитися, -плюся, -пишся; ◊ *перен.* **~** w myślach поринути в думки; *прик.* co ma wisieć, nie **~nie** долі не минути.
utonięcie *n.* утоплення; śmierć przez **~** смерть внаслідок утоплення.
utopia *ż.* утопія.
utopić I, **-pię, -pisz, -pił** 1) утопити, -плю, -пиш; *(судно—ще)* затопити; 2) (co w kim, w czym) *перен.* устромити, -млю, -миш, вгородити, -джу, -диш (що в кого, в що); **~pić** w kim miecz устромити в кого меч; ◊ **~pić** w kim wzrok втупити погляд (очі) в кого; //**~ się** утопитися, потонути, -ну, -неш.

utopić II, **-pię, -pisz, -pił** (czego) стопи́ти, -плю́, -пиш, утопи́ти (чого́).
utopijność *ż.* утопі́чність, -ності.
utopijny утопі́чний; s o c j a l i z m ~ утопі́чний соціалі́зм, -му.
utopista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* утопі́ст.
utopizm, -mu, *m.* утопі́зм, -му.
utorować, -ruję, -rujesz, -rował *(прям., перен. — шлях)* уторува́ти, -ру́ю, -ру́єш, проторува́ти, прокла́сти, -кладу́, -кладе́ш.
utożsamiać, utożsamić, -mię, -misz, -mił (kogo, co z kim, z czym) ототóжнювати, -нюю, -нюєш, ототóжнити (кого́, що).
utożsamienie *n.* ототóжнення.
utracać, utracić, -cę, -cisz, -cił тра́тити (тра́чу, тра́тиш), втрача́ти, втра́тити; *(майно — ще)* прогайнóвувати, -вую, -вуєш, прогайнува́ти, -ну́ю, -ну́єш, прота́тити, протри́нькати.
utracjusz, *lm.* **-sze,** *m., pot.* марнотра́т, марнотра́тник, марнотра́тець, -тця, переві́дник, розтри́нькувач.
utracjuszka *ż., pot.* марнотра́тниця, переві́дниця, розтри́нькувачка.
utracjuszostwo *n., pot.* марнотра́тство.
utrafić, -fię, -fisz, -fił 1) (w kogo, w co *i* kogo, co) влу́чити (в кóго, в що *і* кого́, що), попа́сти, -паду́, -паде́ш (в кóго, в що); 2) (kogo) *перен.* ві́рно схопи́ти, -плю́, -пиш, ві́рно зобрази́ти, -ражу́, -ра́зиш (кого́); ~ k o g o w p o r t r e c i e ві́рно кого́ схопи́ти (зобрази́ти) в портре́ті; ◊ t r u d n o m u ~ d o g u s t u ва́жко підійти́ під йогó смак, ва́жко припа́сти йому́ до смаку́.
utrakwista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., kośc. hist.* утраквíст.
utrakwistyczny двомóвний.
utrakwizacja *ż.* введення двомóвної систе́ми *(в школах, установах).*
utrakwizm, -mu, *m.* двомóвна систе́ма *(в школах, установах).*
utrapić, -pię, -pisz, -pił (kogo czym) зажури́ти, -рю́, -риш (кого́ чим).
utrapienie *n.* журба́, клóпіт, -поту, турбóта; n a m o j e ~ мені́ на клóпіт; на моє́ ли́хо.
utrapieniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* 1) нещасли́вець, -вця; 2) доку́члива люди́на, мучи́тель.
utrapiony прóклятий, кля́тий.
utrata *ż.* 1) втра́та; p o d ~tą p r a w a під загрóзою втра́ти прав; ~ z d o l n o ś c i d o p r a c y втра́та працезда́тності; 2) *перен.* шкóда, зби́ток, -тку; ~ n a p i e n i ą d z a c h зби́ток (шкóда) в грóшах; ◊ *мед.* ~ p a m i ę c i амнезі́я, непам'ятли́вість, -вості.
utratnica *ż., pot. див.* **utracjuszka.**
utratnik, *lm.* **-cy,** *m., pot. див.* **utracjusz.**
utratować, -tuję, -tujesz, -tował 1) (co) утопта́ти, -пчу́, -пчеш; ~ ś c i e ż k ę утопта́ти сте́жку; 2) (kogo) розчави́ти, -влю́, -виш, роздави́ти.
utrefiać, utrefić, -fię, -fisz, -fił *przest. (волосся)* завива́ти, зави́ти (зав'ю́, зав'є́ш); плої́ти *(лише недокон.).*
utrudniać, utrudnić, -nię, -nisz, -nił утрудня́ти, утрудни́ти; *(ставити перешкоди)* перешкоджа́ти, перешкóдити, -джу, -диш.
utrudnienie *n.* утру́днення, тру́днощі, -щів; перешкóда; r o b i ć **~nia** а) роби́ти тру́днощі (утру́днення); чини́ти тру́днощі (утру́днення); б) роби́ти перешкóди. *Пор.* **utrudniać.**
utrudzać, utrudzić, -dzę, -dzisz, -dził стóмлювати, -люю, -люєш, стоми́ти, -млю́, -миш, втомля́ти, втоми́ти; //~ **się** стóмлюватися, стоми́тися, втомля́тися, втоми́тися.
utrudzenie *n.* втóма, стóмлення.
utrwalacz, *lm.* **-cze,** *m., fot.* закрі́плювач.
utrwalać, utrwalić, -lę, -lisz, -lił закрі́плювати, -люю, -люєш, закріпля́ти, закріпи́ти, -плю́, -пиш;

~lić c o ś w p a m i ę c i закріпи́ти щось в па́м'яті; *фот.* **~lić** f o t o g r a f i ę закріпи́ти зні́мок; //**~ się** закрі́плюватися, закріпля́тися, закріпи́тися.
utrwalenie *n.* закрі́плення.
utrząsnąć, -snę, -śniesz. -snął, -snęli *a.* **-sł, -śli** *див.* **utrząść.**
utrząsać, utrząść, -trzęsę, -trzęsiesz, -trząsł, -trzęśli 1) (czego) натру́шувати, -шую, -шуєш, натруси́ти, -трушу́, -тру́сиш, натрясти́; **~rząść** j a b ł e k z d r z e w a натруси́ти (натрясти́) я́блук з де́рева; 2) (co) стру́шувати, струси́ти; **~rząść** j e d n ą g r u s z k ę струси́ти одну́ гру́шу; 3) *(зменшувати об'єм чогось сипкого)* утряса́ти, утрясти́, утру́шувати, утруси́ти; **~rząść** m ą k ę w w o r k u утрясти́ (утруси́ти) муку́ в мішку́; 4) (kogo) утряса́ти, утрясти́; **~rząść** n a w o z i e утрясти́ на во́зі.
utrzeć *див.* **ucierać.**
utrzymać *див.* **utrzymywać.**
utrzymanie *n.* утри́мання; k o s z t y **~nia** ко́шти утри́мання; *військ.* уде́ржання; **~** t e r e n u уде́ржання терито́рії; ◊ **~** t a j e m n i c y збере́ження та́йни, захова́ння в та́йні.
utrzymywać, -muję, -mujesz, -mywał, utrzymać 1') *(лише недокон.)* утри́мувати, -мую, -муєш; **~** r o d z i n ę утри́мувати сім'ю́; 2) *(тримаючи, не дати впасти)* уде́ржувати, -жую, -жуєш, уде́ржати; n i e m ó c **~mać** c i ę ż a r u не могти́ уде́ржати тягаря́; 3) *(що-небудь в доброму стані)* зберіга́ти, зберегти́, -режу́, -реже́ш, захо́вувати, -вую, -вуєш, захова́ти, утри́мувати, утри́мати; **~mywać** c o w p o r z ą d k u зберіга́ти (захо́вувати, утри́мувати) що у поря́дку; 4) (co) *(лише недокон.) перен.* держа́ти (що), бу́ти вла́сником (госпо́дарем, хазя́їном) (чого́); *(ж. р.)* бу́ти вла́сницею (господи́нею, хазя́йкою) (чого́); уде́ржувати (що) *(рідко);* **~** s k l e p бу́ти вла́сником крамни́ці, держа́ти крамни́цю; 5) *(лише недокон.) (перен. — висловлювати свою думку)* тве́рдити, -джу, -диш; **~**, ż e... тве́рдити, що...; 6) *(лише недокон.) (перен. — не давати припинитися)* підтри́мувати; **~** ł ą c z n o ś ć підтри́мувати зв'язо́к; **~** s t o s u n k i підтри́мувати відно́сини; //**~ się** 1') *(лише недокон.)* утри́муватися; **~** z p r a c y утри́муватися з пра́ці; 2) *(не упасти)* уде́ржуватися, уде́ржатися; **~mywać się** w r ó w n o w a d z e уде́ржуватися в рівнова́зі.
utuczenie *n.* відгодува́ння.
utuczyć, -czę, -czysz, -czył відгодува́ти, -ду́ю, -ду́єш.
utulać, utulić, -lę, -lisz, -lił 1) заспоко́ювати, -ко́юю, -ко́юєш, заспоко́їти; **~lać** d z i e c k o w p ł a c z u заспоко́ювати дити́ну, яка́ пла́че; *(пестити)* пригорта́ти, пригорну́ти, -ну́, -неш, голу́бити, -блю, -биш, приголу́бити; 2) (kogo, co w co) заку́тувати, -тую, -туєш, заку́тати (кого́, що в що); //**~ się** 1) заспоко́юватися, заспоко́їтися; 2) заку́туватися, заку́татися; **~lić się** w p ł a s z c z заку́татися у плащ.
utulenie *n.* заспоко́єння.
utulnie 1) ласка́во; 2) за́тишно. *Пор.* **utulny.**
utulny 1) ласка́вий; 2) *(про місцевість тощо)* зати́шний.
utwierdzać, utwierdzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) (co czym) укрі́плювати, -люю, -люєш, укріпля́ти, укріпи́ти, -плю́, -пи́ш; *(перен. — ще)* змі́цнювати, -нюю, -нюєш, зміцни́ти; **~dzić** z a m e k укріпи́ти за́мок; *перен.* **~dzić** z d a n i e укріпи́ти (зміцни́ти) ду́мку (по́гляд); 2) (kogo w czym) змі́цнювати, зміцни́ти, укрі́плювати, укріпля́ти, укріпи́ти (що); **~dzić** k o g o w p r z e k o n a n i u зміцни́ти (укріпи́ти) чию́

думку (чий погляд); //~ się (w czym) укріплюватися, укріплятися, укріпитися; ~dzić się w przekonaniu укріпитися в думці (в погляді).

utwierdzenie *n.* 1) укріплення; зміцнення; 2) зміцнення, укріплення. *Пор.* **utwierdzać.**

utwierdzić *див.* **utwierdzać.**

utworzenie *n.* створення, утворення; //~ **się** створення, утворення, постання.

utworzyć, -rzę, -rzysz, -rzył створити, -рю, -риш, утворити; //~ **się** створитися, утворитися, постати, -тане.

utwór, -woru, *m.* 1) твір (*род.* твору); ~ muzyczny музичний твір; 2) (*лише в мн.*) *геол.* відкладення, відклад, -ду.

utycie *n.* ожиріння.

utyć, -tyję, -tyjesz, -tył потовстіти, поповніти, ожиріти.

utykać I, **utkać** 1) ткати (тчу, тчеш), виткати; ~**tkać** płótno виткати полотно; 2) (*щілини, діри*) законопачувати, -чую, -чуєш, законопатити, -пачу, -патиш.

utykać II, **utknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli** 1) (co w co, w czym) утикати, уткнути, встромляти, встромити, -млю, -миш; ~**tknąć** głowę w książki уткнути (встромити) голову в книжки; 2) (w czym) застрявати, застряти, -стряну, -стрянеш, застрягати, застрягти, -гну, -гнеш, зав'язати, зав'язнути; (*в грязі — звичайно*) загрузати, загрузнути; 3) (na czym) припинятися, припинитися, -нюся, -нишся (на чому); rozmowa na tym ~**nęła** розмова на цьому припинилася.

utykać III, **utkwić, -wię, -wisz, -wił** встромляти, встромити, -млю, -миш; ~**wić** w ziemię dzidę встромити в землю спис; ~**wić** wzrok w kogo втупити погляд (очі) (в кого); ~**wiło** mi w pamięci запало мені (глибоко) в пам'ять, зберігаю у пам'яті.

utykać IV (*tylko niedok.*) кульгати, шкутильгати.

utylitarnie утилітарно.

utylitarność *ż.* утилітарність, -ності.

utylitarny утилітарний.

utylitarysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* утилітарист.

utylitaryzm, -mu, *m.* утилітаризм, -му.

utylizacja *ż.* утилізація.

utylizacyjny утилізаційний.

utylizować, -zuję, -zujesz, -zował утилізувати, -зую, -зуєш.

utyskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał 1) (na kogo, na co) ремствувати, -вую, -вуєш, нарікати (на кого, на що); ~ na swój los ремствувати (нарікати) на свою долю; 2) (nad kim, nad czym) уболівати (над ким, над чим).

utyskiwanie *n.* 1) ремствування, нарікання; 2) уболівання. *Пор.* **utyskiwać.**

utytułować, -łuję, -łujesz, -łował титулувати, -лую, -луєш (*докон.*).

utytułowanie *n.* титулування (*докон.*).

utytułowany титулований.

uwaga *ż.* 1) (*лише в одн.*) увага; brać co pod ~**wagę** (na ~**wagę**) брати що до уваги (на увагу), зважати на що; godny ~**wagi** гідний уваги; mieć co na ~**wadze** мати що на увазі; natężać ~**wagę** напружувати увагу; przykładać ~**wagi** do czego приділяти увагу чому; skupić ~**wagę** зосереджувати увагу; ściągać na siebie ~**wagę** притягати (привертати) увагу до себе; ujść czyjej ~**wagi** не звернути чиєї уваги на себе; z ~**wagi** na to, że... беручи до уваги те, що..., зважаючи на те, що...; 2) (*коротке міркування*) зауваження, увага; 3) (*осудливого характеру*) зауваження;

robić komu **~wagę** робити зауваження (кому); 4) *(у книжці)* примітка, приписка; podopisywać swoje **~wagi** дописати свої примітки.
uwalać *див.* **zawalać** I.
uwalcować, -cuję, -cujesz, -cował *tech.* укотити, -кочу, -котиш; ~ drogę укотити дорогу.
uwalcowanie *n., tech.* укочення.
uwalniać, uwolnić, -nię, -nisz, -nił звільняти, звільнити, -ню, -ниш; *(політ. — ще)* визволяти, визволити; //~ **się** звільнятися, звільнитися; визволятися, визволитися.
uwarstwić, -wię, -wisz, -wił прошарувати, -рую, -руєш; //~ **się** 1) прошаруватися; 2) *перен.* розшаруватися на класи.
uwarstwienie *n.* прошарування; //~ **się** розшарування на класи.
uwarstwować, -wuję, -wujesz, -wował *dok. див.* **uwarstwić.**
uwarstwowienie *n. див.* **uwarstwienie.**
uwarunkować, -kuję, -kujesz, -kował зумовити, -влю, -виш, обумовити.
uwarunkowanie *n.* зумовлення, обумовлення.
uwarunkowany зумовлений, обумовлений.
uważać 1) уважно слухати; ~ na lekcjach уважно слухати на уроках; 2) (na kogo, na co) наглядати (за ким, за чим); ~ na dziecko наглядати за дитиною; 3) (kogo, co za kogo, za co) уважати (кого, що ким, чим *а.* за кого, за що); ~ kogo za uczonego уважати кого ученим (за ученого); ~ za potrzebne уважати потрібним (за потрібне); ◊ ~, że... думати (гадати), що...; //~ **się** уважатися.
uważnie уважно.
uważny уважний; ◊ czynić kogo **~nym** na co звертати чию увагу на що.
uwertura *ż., muz.* увертюра.
uwędzenie *n.* закопчення, прокопчення.
uwędzić, -dzę, -dzisz, -dził закоптити, -пчу, -птиш, прокоптити.
uwiadamiać, uwiadomić, -mię, -misz, -mił повідомляти, повідомити, -млю, -миш, сповіщати, сповістити, -віщу, -вістиш.
uwiadomienie *n.* повідомлення, сповіщення.
uwiąd, -wiądu, *m.* 1) в'янення, прив'ядання; 2) *мед. (marasmus)* маразм, -му.
uwiązać *див.* **uwiązywać.**
uwiązanie *n.* 1) *(дія)* прив'язання; 2) *(про предмет)* прив'язь, -зі, припін, -пону.
uwiązek, -zku, *m. див.* **uwiązanie** 2.
uwiązywać, uwiązać, -żę, -żesz, -zał прив'язувати, -зую, -зуєш, прив'язати, -в'яжу -в'яжеш; **~zać** psa na łańcuchu прив'язати собаку на ланцюгу (ланцюгом).
uwicie *n.* звиття; сплетення. *Пор.* **uwijać.**
uwić *див.* **uwijać.**
uwidaczniać *див.* **uwidoczniać.**
uwidoczniać, uwidocznić, -nię, -nisz, -nił робити наочним, зробити наочним, робити очевидним, зробити очевидним; //~**się** ставати наочним, стати наочним, ставати очевидним, стати очевидним.
uwieczniać, uwiecznić, -nię, -nisz, -nił увічнювати, -нюю, -нюєш, увічнити, увіковічувати, -чую, -чуєш, увіковічити; //~ **się** увічнюватися, увічнитися, увіковічуватися, увіковічитися.
uwiecznienie *n.* увічнення, увіковічення.
uwiedzenie *n.* 1) зведення; 2) украдення, викрадення, виведення. *Пор.* **uwodzić.**
uwiedziony спокушений, зваблений, знаджений; *(про жінку)* зведений.
uwiekopomnić, -nię, -nisz, -nił *див.* **uwieczniać.**

uwiekopomnienie *n.* *див.* **uwiecznienie.**
uwielbiać, uwielbić, -bię, -bisz, -bił 1) ду́же люби́ти, -блю́, -биш, ду́же полюби́ти, ду́же коха́ти, ду́же покоха́ти; обо́жувати, -жую, -жуєш, обо́жити *(заст.);* 2) (kogo) *перен.* схиля́тися (пе́ред ки́м).
uwielbienie *n.* палка́ любо́в (до ко́го), палке́ коха́ння (кого́).
uwielokrotnić, -nię, -nisz, -nił збільшити, примно́жити.
uwieńczać, uwieńczyć, -czę, -czysz, -czył уві́нчувати, -чую, -чуєш, увінча́ти; *(перен. — ще)* заве́ршувати, -шую, -шуєш, заверши́ти; //∼ **się** уві́нчуватися, увінча́тися; заве́ршуватися, заверши́тися.
uwieńczenie *n.* увінча́ння; заве́ршення. *Пор.* **uwieńczać.**
uwieńczony уві́нчаний; заве́ршений. *Пор.* **uwieńczać.**
uwierać ти́снути; *(про взуття)* му́ляти, му́лити.
uwierzenie *n.* повірення; уві́рування; *пор.* **uwierzyć;** ◊ n i e d o ∼**nia** неймовірно.
uwierzyć, -rzę, -rzysz, -rzył (komu) повірити (кому́); (w co) уві́рувати, -рую, -руєш.
uwierzytelniać, uwierzytelnić, -nię, -nisz, -nił 1) засві́дчувати, -чую, -чуєш, засві́дчити, завіря́ти, заві́рити; ∼**nić** p o d p i s засві́дчити (заві́рити) підпис; 2) *(давати доручення)* уповнова́жувати, -жую, -жуєш, уповнова́жити; ◊ l i s t y ∼**niające** вірчі гра́моти, -мот.
uwierzytelnienie *n.* 1) засві́дчення; 2) уповнова́ження. *Пор.* **uwierzytelniać.**
uwieszać, uwiesić, -szę, -sisz, -sił (co u czego, przy czym *a.* na czym) приві́шувати, -шую, -шуєш, приві́сити, -ві́шу, -ві́сиш (що до чо́го *a.* на що).
uwieść *див.* **uwodzić.**
uwieźć *див.* **uwozić.**
uwiędłość *ż.* в'я́лість, -лості, прив'я́лість.
uwiędły 1) зав'я́лий, зів'я́лий, прив'я́лий; 2) змарні́лий. *Пор.* **uwiędnąć.**
uwiędnąć, -więdnę, -więdniesz, -wiądł, -więdli 1) зав'я́нути, зів'я́нути, прив'я́нути; 2) *(перен.— про людину)* змарні́ти.
uwięzić, -żę, -zisz, -ził ув'язни́ти.
uwięzienie *n.* ув'я́знення.
uwięznąć, -więznę, -więźniesz, -wiązł (*rzadko* **-więznął**), **-więźli** зав'я́знути, застря́ти, -ря́ну, -ря́неш; k o ś ć ∼**zła** w g a r d l e кість застря́ла в го́рлі; *(в грязі — звичайно)* загру́знути.
uwięź *ż.* при́в'язь, -зі; припі́н, -по́ну *(розм.);* p i e s n a ∼**zi** соба́ка на при́в'язі; *перен.* t r z y m a ć k o g o n a ∼**zi** держа́ти кого́ на при́в'язі (на припо́ні).
uwijać, uwić, -wiję, -wijesz, -wił звива́ти, зви́ти (зів'ю́, зів'є́ш); *(вінок — ще)* спліта́ти, сплести́, -плету́, -плете́ш; ∼**wić** g n i a z d o зви́ти гніздо́.
uwijać się, uwinąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) (koło kogo, koło czego) *(лише недокон.)* звива́тися (ко́ло ко́го, ко́ло чо́го); 2) (z kim, z czym) *(лише докон.)* ско́ро спра́витися, -влюся, -вишся (з ким, з чим).
uwikłać заплу́тати, уплу́тати; //∼**się** заплу́татися, уплу́татися.
uwilgotniać, uwilgotnić, -nię, -nisz, -nił зволо́жувати, -жую, -жуєш, зволо́жити.
uwilgotnienie *n.* зволо́ження.
uwinąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok.* *див.* **uwijać.**
uwinąć się *див.* **uwijać się.**
uwisnąć, -snę, -śniesz, -sł, -śli *a.* **-snął, -snęli** пови́снути.
uwlekać, uwlec, -lekę, -leczesz, -lekł (kogo, co) відволіка́ти, відволокти́, -лочу́, -лоче́ш.
uwłaczać (komu, czemu) обража́ти (кого́, що); ∼ c z y j e j g o d n o ś c i обража́ти чию́ гі́дність.
uwłaczający обра́зливий.
uwłaszczać, uwłaszczyć, -czę,

-czysz, -czył (kogo) *hist.* надавáти прáво земéльної влáсності, надáти прáво земéльної влáсності (комý).
uwłaszczenie *n., hist.* надáння прáва земéльної влáсності.
uwłosienie *n. див.* **owłosienie.**
uwłosiony *див.* **owłosiony.**
uwodornić, -nię, -nisz, -nił *chem. przest.* сполучи́ти з вóднем.
uwodornienie *n., chem., przest.* сполýка з вóднем.
uwodziciel, *lm.* **-le,** *m.* звíдник, зводи́тель.
uwodzicielka *ż.* звíдниця.
uwodzicielski спокýсливий, звабли́вий, звабни́й, знáдний.
uwodzić, -dzę, -dzisz, -dził, uwieść, -wiodę, -wiedziesz, -wiódł, -wiedli 1) *(жінку)* звóдити, -джу, -диш, звести́, -ведý, -ведéш; 2) *(забирати нишком)* крáсти (крáду, крáдеш), укрáсти, викрадáти, ви́красти, -краду, -крадеш, вивóдити, ви́вести, -веду, -ведеш.
uwojskowić, -wię, -wisz, -wił воєнізувáти, -зýю, -зýєш *(докон.).*
uwojskowienie *n.* воєнізáція.
uwojskowiony воєнізóваний.
uwolnić *див.* **uwalniać.**
uwolnienie *n.* звíльнення; ви́зволення. *Пор.* **uwalniać.**
uwoskować, -kuję, -kujesz, -kował *див.* **nawoskować** 1.
uwozić, -żę, -zisz, -ził, uwieźć, -wiozę, -wieziesz, -wiózł, -wieźli вивóзити, -вóжу, -вóзиш, ви́везти.
uwsteczniacz, *lm.* **-cze,** *m.* реакціонéр, -ра.
uwsteczniać, uwstecznić, -nię, -nisz, -nił гальмувáти рóзвиток, загальмувáти рóзвиток, роби́ти відстáлим, зроби́ти відстáлим.
uwsteczniony відстáлий; **~ne** w a r s t w y s p o ł e c z e ń s t w a відстáлі вéрстви суспíльства.
uwydatniać, uwydatnić, -nię, -nisz, -nił вирізня́ти, ви́різнити, виділя́ти, ви́ділити; //**~się** вирізня́тися, ви́різнитися, виділя́тися, ви́ділитися.
uwydatnienie *n.* ви́різнення, ви́ділення.
uwypuklać, uwypuklić, -lę, -lisz, -lił *див.* **uwydatniać.**
uwypuklenie *n. див.* **uwydatnienie.**
uwyraźniać, uwyraźnić *див.* **uwydatniać.**
uwzględniać, uwzględnić, -nię, -nisz, -nił (co) врахóвувати, -вую, -вуєш, врахувáти, -рахýю, -рахýєш, зважáти, звáжити, брáти до увáги (на увáгу), взя́ти до увáги (на увáгу) (що); *(дати позитивну відповідь — ще)* задовольни́ти; **~nić** c z y j ą p r o ś b ę задовольни́ти (взя́ти до увáги) чию́ прóсьбу (чиє́ прохáння); n i e **~nić** c z y j e j p r o ś b y відхили́ти чию́ прóсьбу (чиє́ прохáння), не взя́ти до увáги чиє́ї прóсьби (чи́його прохáння); **~nić** c z y j e p o ł o ż e n i e врахувáти (взя́ти до увáги) чиє́ станóвище.
uwzględnienie *n.* врахувáння, при́йняття́ до увáги; ◊ w s z y s t k o t o z n a l a z ł o **~** все те взя́то до увáги; z a s ł u g u j ą c y n a **~** яки́й заслугóвує, щоб йогó взя́ли до увáги.
uwziąć się, -wezmę, -weźmiesz, -wziął, -wzięli (na kogo, na co *a.* co robić) завзя́тися, -візьмýся, -вíзьмешся (на кóго, на що *a.* роби́ти що).
uwziętość *ż.* завзя́ття, завзя́тість, -тості.
uzależniać, uzależnić, -nię, -nisz, -nił стáвити в залéжність, постáвити в залéжність; //**~się** ставáти залéжним, стáти залéжним, роби́тися залéжним, зроби́тися залéжним.
uzależnienie *n.* постáвлення в залéжність.
uzależniony залéжний.
uzamożniać, uzamożnić, -nię, -nisz, -nił збагáчувати, -чую, -чуєш, збагати́ти, -гачý, -гáтиш; //**~ się** збагáчуватися, збагати́тися; замóжніти (*лише недокон.).*
uzasadniać, uzasadnić, -nię, -nisz,

-nił обґрунтовувати, -вую, -вуєш, обґрунтувати, -тую, -туєш.
uzasadnienie *n.* обґрунтування; ◊ bez **~nia** необґрунтовано.
uzasadniony обґрунтований.
Uzbecka Socjalistyczna Republika Rad *ż.* Узбецька Радянська Соціалістична Республіка.
uzbecki узбецький.
Uzbeczka *ż.* узбечка.
Uzbek, *lm.* **-cy,** *m.* узбек.
uzbierać зібрати (зберу, збереш), призбирати; *(певну кількість чого)* назбирати; **~** owoców назбирати фруктів.
uzbieranie *n.* зібрання, призбирання; назбирання. *Пор.* **uzbierać.**
uzbrajać, uzbroić, -roję, -roisz, -roił озброювати, -рóюю, -рóюєш, озброїти; //**~się** озброюватися, озброїтися.
uzbrojenie *n.* озброєння; *(предмет — ще)* зброя.
uzbrojony озброєний.
uzda *ż.* узда.
uzdać загнуздувати, -дую, -дуєш.
uzdalniać *див.* **uzdolniać.**
uzdatniać, uzdatnić, -nię, -nisz, -nił робити придатним, зробити придатним.
uzdeczka *ż.* (в)уздечка, гнуздечка.
uzdolniać, uzdolnić, -nię, -nisz, -nił робити здібним, зробити здібним, робити здатним, зробити здатним.
uzdolnienie *n.* хист, -ту, здібність, -ності.
uzdolniony здібний, здатний.
uzdrawiać, uzdrowić, -wię, -wisz, -wił виліковувати, -вую, -вуєш, вилікувати, -кую, -куєш; *(поліпшити стан здоров'я і перен.)* оздоровляти, оздоровити, -влю, -виш.
uzdrowienie *n.* вилікування; оздоровлення. *Пор.* **uzdrawiać.**
uzdrowieniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m., med. (convalescens)* видужуючий, -чого, одужуючий.
uzdrowiony вилікуваний; оздоровлений. *Пор.* **uzdrawiać.**
uzdrowisko *n.* курорт, -ту.
uzdrowotniać, uzdrowotnić, -nię, -nisz, -nił поліпшувати гігієнічні умови, поліпшити гігієнічні умови; **~nić** miasto поліпшити гігієнічні умови міста.
uzdrowotnienie *n.* поліпшення гігієнічних умов.
uzewnętrzniać, uzewnętrznić, -nię, -nisz, -nił виявляти (назовні), виявити (назовні); **~niać** swe uczucia виявляти свої почування; //**~się** виявлятися, виявитися; *(наочно)* ставати очевидним, стати очевидним.
uzębienie *n., anat. (dentatura)* уклад зубів; *перен. зб.* зуби.
uzgadniać, uzgodnić, -nię, -nisz, -nił (co z czym) погоджувати, -джую, -джуєш, погодити, -годжу, -годиш, узгоджувати, узгодити, -джу, -диш (що з чим).
uzgodnienie *n.* погодження, узгодження.
uziarnienie *n., roln., tech.* гранулювання, грануляція.
uzieleniać, uzielenić *див.* **ozieleniać.**
uziemiać, uziemić, -mię, -misz, -mił *el., rad.* заземлювати, -люю, -люєш, заземлити.
uziemienie *n., el., rad.* заземлення.
uziemiony *el., rad.* заземлений.
uzłacać, uzłocić, -cę, -cisz, -cił озолочувати, -чую, -чуєш, озолотити, -лочу, -лотиш; позолотити *(заст.)*; //**~się** озолочуватися, озолотитися.
uzmysławiać, uzmysłowić, -wię, -wisz, -wił 1) робити наочним, зробити наочним; 2) (sobie co) усвідомлювати, -люю, -люєш, усвідомити, -млю, -миш, уявляти, уявити, -влю, -виш, з'ясовувати, -вую, -вуєш, з'ясувати, -сую, -суєш (собі що).
uzmysłowienie *n.* 1) наочність, -ності; 2) усвідомлення, уявлення, з'ясування. *Пор.* **uzmysławiać.**
uznać *див.* **uznawać.**
uznanie *n.* 1) визнання; 2) визнання; *пор.* **uznawać;** 3) *перен.* пошана, повага; mieć **~** u ludzi бути в пошані у людей,

máти пошáну (повáгу) у людéй.
uznawać, -naję, -najesz, -nawał, uznać 1) (kogo za kogo, za co) визнавáти, -наю́, -наéш, ви́знати; уважáти (когó ким, чим, за кóго, за що) *(лише недокон.)*; **~wać** k o g o z a u c z o n e g o визнавáти (уважáти) когó вчéним (за вчéного); 2) (co) визнавáти, ви́знати; **~nać** s w ó j b ł ą d ви́знати свою́ пóмилку; //**~ się** визнавáтися, ви́знатися; уважáтися.
uznojony розімлíлий від спéки.
uzuchwalać, uzuchwalić, -lę, -lisz, -lił роби́ти нахáбним (зухвáлим), зроби́ти нахáбним (зухвáлим); //**~się** нахабнíти, знахабнíти.
uzupełniać, uzupełnić, -nię, -nisz, -nił доповня́ти, допóвнювати, -нюю, -нюєш, допóвнити, поповня́ти, попóвнювати, попóвнити.
uzupełniający додаткóвий.
uzupełnienie *n.* допóвнення, попóвнення; **~** p e r s o n e l u допóвнення особóвого склáду; (do czego) додáток, -тку.
uzupełniony допóвнений, попóвнений.
uzurpacja *ż.* узурпáція.
uzurpator, *lm.* **-rzy**, *m.* узурпáтор, -ра.
uzurpatorski узурпáторський.
uzurpować, -puję, -pujesz, -pował узурпувáти, -пу́ю, -пу́єш.
uzwojenie *n., el.* обмóтка, намóтка; **~** p i e r w o t n e перви́нна обмóтка; **~** w t ó r n e повтóрна обмóтка; *радіо.* **~** c e w k i намóтка коту́шки; *радіо.* **~** t w o r n i k a обмóтка я́коря.
uzysk, -ku 1) ви́добуток, -тку; **~** g a z u ви́добуток гáзу; 2) *(ек. — продукції)* ви́хід, -ходу; 3) *мет.* з'йом, -му.
uzyskać *див.* **uzyskiwać.**
uzyskanie *n.* одéржання.
uzyskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, uzyskać одéржувати, -жую, -жуєш, одéржати, -жу, -жиш, дістав́ати, -стаю́, -стаéш, дістáти, -стáну, -стáнеш; *(в результаті заходів — ще)* набувáти, набу́ти, -бу́ду, -бу́деш; **~kać** o d s z k o d o w a n i e одéржати (дістáти) відшкодувáння; **~kać** p r a w o o b y w a t e l s t w a набу́ти прáво громадя́нства.
uździenica *ż., przest. див.* **uzda.**
użaglenie *n., mor.* пáрусність, -ності.
użalać się, użalić się, -lę, -lisz, -lił 1) (na kogo, na co) жалíтися, пожалíтися, жáлуватися, -луюся, -луєшся, пожáлуватися, скáржитися, поскáржитися (на кóго, на що); 2) (nad kim, nad czym) жалíти, пожалíти, жáлувати, пожáлувати (когó, що).
użąć *див.* **użynać.**
użątek, -tku, *m.* ви́жатий хліб, ужи́нок, -нку.
użebrać ви́жебрати.
użerać się *posp.* (z kim o kogo, o co) гри́зтися, -зу́ся, -зéшся (з ким за кóго, за що).
użycie *n.* 1) ужиття́; 2) викори́стáння; 3) прийняття́; *пор.* **używać** 1, 2, 4; 4) *(про стан)* ужи́ток, -тку; w y j ś ć z **~cia** ви́йти з ужи́тку.
użyczać, użyczyć, -czę, -czysz, -czył (komu czego) 1) *заст.* давáти (даю́, даéш), дáти (дам, даси́), уділя́ти, уділи́ти, -лю́, -лиш (комý що); 2) *див.* **pożyczać.**
użyć *див.* **używać.**
użynać, użąć, -żnę, -żniesz, -żął, -żęli 1) зжинáти, зжáти (зіжну́, зіжнéш), вижинáти, ви́жати, -жну, -жнеш; 2) (czego) нажинáти, нажáти (чогó).
użytecznie кори́сно.
użyteczność *ż.* 1) кори́сність, -ності; 2) придáтність. *Пор.* **użyteczny.**
użyteczny 1) кори́сний; *фіз.* c i ę ż a r **~** кори́сний вантáж, -жу́; 2) *перен.* придáтний.
użytek, -tku, *m.* 1) ужи́ток, -тку; a r t y k u ł y c o d z i e n n e g o (m a s o w e g o) **~tku** предмéти щодéнного (ширóкого) вжит-

ку; do ~tku publicznego для загального вжитку; nie (nadający się) do ~tku не придатний для вжитку; 2) *перен.* кóрисгь, -сті; bez ~tku без кóристі.

użytkować, -kuję, -kujesz, -kował (z czego) користуватися, -рúстуюся, -рúстуєшся (чим *а.* з чóго).

użytkowanie *n.* користування; prawo ~nia право користуватися (користування).

użytkowca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* користувач.

użytkownik, *lm.* **-cy,** *m.* користувач.

użytkowy для користування; ◊ bydło ~we домашній товáр, -ру, домашня худóба; odpadki ~we вторúнна сировинá; *ек.* wartość ~wa споживнá вáртість, -тості.

użyty ужúтий.

używać, użyć, -żyję, -żyjesz, -żył 1) (czego) уживáти, ужúти, -живý, -живéш (що); 2) *(на свою користь)* викорúстовувати, -вую, -вуєш, вúкористати; 3) (sobie) *розм.* розкошувáти. -шýю, -шýєш; пожúти *(лише докон.)*; 4) *(заст. — ліки тощо)* приймáти, прийняти (приймý, прúймеш); ~żyć kąpieli прийняти вáнну; ◊ ~waj, ale nie nadużywaj гуляй, алé міру знай; //~ się уживáтися, ужúтися.

używalność *ż.* 1) ужúваність, -ності; 2) прáво корúстування; pokój z ~cią kuchni кімнáта з прáвом корúстування кýхнею.

używalny 1) ужúваний; 2) придáтний для уживáння.

używanie *n.* 1) уживáння; 2) викорúстовування; 3) приймáння. *Пор.* **używać** 1, 2, 4.

używka *ż.* присмáка, смаковá речовинá.

używkowy: przemysł ~ смаковá промислóвість, -вості.

używotnić, -nię, -nisz, -nił оживúти, -влю, -виш.

użyźniać, użyźnić, -nię, -nisz, -nił *roln.* піднóсити врожáйність, піднестú врожáйність; *перен.* удóбрювати, -рюю, -рюєш, удóбрити.

użyźnienie *n.* піднéсення врожáйності; удóбрення. *Пор.* **użyźniać.**

W

w(e) *przyim.* 1) *(із знахідним відмінком)* в, у; chłop ~ chłopa одúн в одúн; grać ~ szachy грáти в шáхи; jechać ~ odwiedziny їхати в гóсті; materia ~ kratki матеріáл у клітку, картáтий матеріáл, -лу; obrócić ~ perzynę обернýти в руїну; obrócić ~ żart обернýти в (на) жарт; ~ piątki в п'ятниці; ranny ~ głowę пóранений в (у) гóлову; wdać się ~ ojca удáтися в бáтька; zamienić się ~ parę перетворúтися в (на) пáру; ~ zły czas в лихý пóру (годúну); на *(із знахідним відмінком)*; bogaty ~ węgiel багáтий на вýгілля; przenieść ~ stan spoczynku перевестú на пéнсію; *(передається конструкцією з орудним відмінком)* bogaty ~ doświadczenie багáтий дóсвідом; obfity ~ wodę багáтий водóю (на вóду); zwinąć się ~ kłębek скрутúтися калáчиком; 2) *(із місцевим відмінком)* в, у; ~ mieście в місті; we mnie в мені; в, у *(із знахідним відмінком)*; dawać ~ posagu давáти в придáне; ~ epoce socjalizmu в епóху соціалізму; ~

n a s z y c h c z a s a c h в наш час; *(передається конструкцією з орудним відмінком)* p ł a c i ć ~ z ł o c i e платити золотом.
w. (wat) *skr., el.* ват.
w. (wiek) *skr.* в. (вік), ст. (століття, сторіччя).
wab, -bia, *lm.* **-bie,** *m., myśl. див.* **wabik** 1.
wabiąco ваблúво, заманливо, привабливо, принадно.
wabiący ваблúвий, заманливий, привабливий, принадний.
wabiciel, *lm.* **-le,** *m., myśl.* вабéць, -бця, принадник.
wabić, -bię, -bisz, -bił вабити, -блю, -биш, манити, -ню, -ниш; //~ **się** 1) ітú на принаду; 2) *(про тварин)* мáти клúчку, називатися.
wabidło *n., myśl.* вабило.
wabik 1) *мисл.* вабик; 2) *перен.* принада; m i e ć w s o b i e **~ka** мáти принаду, бýти принадним.
wabnik, *lm.* **-cy,** *m. див.* **wabiciel.**
wachlarz, *lm.* **-rze,** *m.* віяло; *(великих розмірів)* опахало; ◊ *перен.* ~ d r ó g сітка доріг; *перен.* o b s z e r n y ~ a r t y k u ł ó w багатий асортимéнт товарів; *перен.* ~ z a i n t e r e s o w a ń круг (кóло) інтерéсів (зацікáвлень).
wachlarzorogi: c h r z ą s z c z e **~gie** *ent. (lamelli cornia)* листовýсі жукú, -кíв.
wachlarzowaty віялоподібний.
wachlarzowy віяловий.
wachlarzoskrzydłe, -łych, *ent. (strepsiptera)* віялокрúлі, -лих.
wachlarzyk *m., zdr.* віяльце.
wachlować, -luję, -lujesz, -lował 1) *(віялом)* обвівáти; 2) *перен.* махáти; k o g u t **~luje** s k r z y d ł a m i півень махáє крúлами; (*прапором тощо*) повівáти; //~ **się** обвíюватися, -вíююся, -вíюєшся.
wachmistrz, *lm.* **-rze,** *m., wojs.* вáхмістр, -ра.
wachta *ż.* 1) *мор.* вáхта; 2) *військ. заст.* вáрта, караýл, -лу.
waciak *m., pot. див.* **watnik.**
waciarnia *ż.* фáбрика вáти.
wacik *m., chir.* вáтний тампóн.
Wacław Вячеслáв.
waćpan, *lm.* **-nowie,** *m., przest.* вáша мúлость, -ті.
waćpani *ż., przest.* вáша мúлость, -ті.
waćpanna *ż., przest.* вáша мúлость, -ті.
wada *ż.* 1) вáда, дефéкт, -ту, гандж *(ч. р.* -джу; *ж. р.* -джі); ~ k o m i n a дефéкт (вáда) димарá; ~ o r g a n i c z n a органíчна вáда (гандж), органíчний дефéкт; ~ w w y m o w i e дефéкт вимóви; 2) *перен.* хúба; (*в роботі тощо —, ще*) недóлік, -ку; **~dy** l u d z k i e людськí хúби; **~dy** s t y l u недóліки (хúби) стúлю; 3) *мед.* порóк, -ку; ~ s e r c a порóк сéрця.
wademekum *nieodm., n.* вадемéкум, -му, путівнúк, -кá.
wadialny заставнúй.
wadium, *lp. nieodm., lm.* **-dia, -diów,** *n.* застáва.
wadliwie хúбно, порóчно.
wadliwość *ż.* хúбність, -ності, порóчність.
wadliwy хúбний, порóчний.
wadzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) (kogo z kim) сварúти, -рю, -риш (когó з ким); ~ p r z y j a c i ó ł сварúти дрýзів; 2) (komu w czym) заважáти, перешкоджáти; *безос.* вáдити, -дить; n i e **~dziłoby** не вáдило б, не пошкóдило б, не зáйво булó б; //~ **się** (z kim o co) сварúтися (з ким за що).
wafel, -fla, *lm.* **-fle,** *m.* вáфля.
wafla *ż. див.* **wafel.**
waga *ż.* 1) вагá; *(з коромислом— ще)* терезú, -зíв; **~gi** c e n t e z y m a l n e (s e t n e) сóтенні вáги; ~ c z u ł a тóчна вагá; ~ d z i e s i ę t n a (d e c y m a l n a) десяткóва вагá; *перен.* p r z e c h y l i ć **~gę** n a c z y j ą s t r o n ę схилúти терезú в чий бік (в чию стóрону); ~ r z y m s k a підóймова вагá з пересув-

ни́м тягаре́м, ри́мська вага́; ~ samoczynna автомати́чна вага́; 2) *фіз. і ін.* вага́; *спорт.* lekkiej ~gi ле́гкої (мало́ї) ваги́; *спорт.* ~ lekkopółśrednia пе́рша напівсере́дня вага́; *спорт.* ~ musza найле́гша вага́; ~ netto вага́ не́тто; *спорт.* ~ piórkowa напівле́гка́ вага́; sprzedawać co na ~gę продава́ти що на вагу́; stracić na **wadze** втра́тити ваги́, зда́ти на вазі́; *спорт.* ~ średnia дру́га сере́дня вага́; 3) *(у годинника)* ги́ря; 4) *перен.* зна́чення, вага́; przywiązywać ~gę do czego надава́ти зна́чення (вагу́) чо́му; rzecz (sprawa) wielkiej ~gi спра́ва вели́кого зна́чення (вели́кої ваги́); ◊ *спец.* ~ wodna ватерпа́с.

Waga *ż., astr.* Терези́, -зі́в.

wagabunda, -dy, *lm.* **-dzi,** *m., pot.* бродя́га, волоцю́га.

wagabundować się, -duję, -dujesz, -dował *pot.* бродя́жити, волочи́тися, -чу́ся, -чи́шся.

wagabundzki *pot.* бродя́жницький.

wagant, *lm.* **-nci,** *m. див.* **podróżnik II.**

wagarować, -ruję, -rujesz, -rował *szk.* прогу́лювати, -люю, -люєш, пропуска́ти уро́ки (заня́ття).

wagary, -rów, *blp.:* iść (chodzić) na ~ *szk. див.* **wagarować.**

wagmajster, -tra, *lm.* **-trowie** *a.* **-trzy,** *m., przest. див.* **wagmistrz.**

wagmistrz, *lm.* **-rzowie,** *rzadziej* **-rze,** *m., przest.* вага́р, -ря́.

wagomiar, -ru, *m., art.* калі́бр, -ру, вну́трішній діа́метр ствола́.

wagomierzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *art.* визна́чувати калі́бр.

wagon, -nu, *m., kol. i in.* ваго́н; ~ bagażowy бага́жний ваго́н; ~ bezpośredni ваго́н прямо́го сполу́чення; ~ chłodnia ваго́н-холоди́льник, ваго́н-льодо́вня, ваго́н-льодо́вник; ~ cysterna ваго́н-цисте́рна; ~ osobowy пасажи́рський ваго́н; ~ pocztowy пошто́вий ваго́н; ~ restauracyjny ваго́н-рестора́н; ~ samoopróżniacz саморозванта́жний ваго́н; ~ służbowy службо́вий ваго́н; ~ sypialny спа́льний ваго́н; ~ towarowy това́рний (ванта́жний) ваго́н; ~ tramwajowy трамва́йний ваго́н.

wagonik, -ku, *m., zdr.* ваго́нчик.

wagonownia *ż.* ваго́нне депо́.

wagonowo ваго́нами; sprzedaż ~ про́даж ваго́нами.

wagonowy ваго́нний.

wagowe, -wego, *n., spec.* ваго́ве́, -во́го.

wagowy ваговий.

wagus, *lm.* **-sowie,** *m.* волоцю́га; *шкіл.* прогу́льник.

wagusować, -suję, -sujesz, -sował *szk. див.* **wagarować.**

wagusy, -sów, *blp. див.* **wagary.**

wahacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) *тех. див.* **balansjer;** 2) *фіз., перен. див.* **dźwignia.**

wahać się вага́тися.

wahadło *n., fiz.* ма́ятник.

wahadłowy ма́ятниковий; ruch ~ ма́ятниковий рух, -ху.

wahanie *n.* колива́ння, хита́ння; ~**nia** cen колива́ння (хита́ння) цін; *перен.* вага́ння; bez ~**nia** без вага́ння; //~ **się** вага́ння.

wahliwy *tech.* хитни́й.

wakacje, -cji, *blp.* кані́кули, -кул; вака́ції, -цій *(заст.).*

wakacyjny каніку́ля́рний; вакаці́йний; miesiące ~**ne** каніку́ля́рні (вакаці́йні) місяці́, -ців. *Пор.* **wakacje.**

wakans, -su, *lm.* **-se,** *m.* ва́ка́нсія, ві́льне мі́сце; otworzył się ~ відкри́лася вака́нсія, відкри́лося ві́льне мі́сце.

wakansowy *див.* **wakujący.**

wakcyna *ż., bakt., med.* вакци́на.

wakcynacja *ż., med.* вакцина́ція.

wakować, -kuje, -kował бу́ти вака́нтним, вакува́ти, -ку́є.

wakujący вака́нтний, ві́льний; **~ca** p o s a d a вака́нтна (ві́льна) поса́да.
walać валя́ти; *(брудом — ще)* брудни́ти; *спец.* ~ s u k n o валя́ти сукно́; ~ w ś n i e g u валя́ти в сні́гу́; ~ u b r a n i e валя́ти (брудни́ти) о́дяг; //~ **się** валя́тися; брудни́тися; k s i ą ż k i **~lają się** p o p o d ł o d z e книжки́ валя́ються на підло́зі.
walc, *lm.* **-ce,** *m.* вальс.
walcarka *ż., hut.* прока́тний стан; ~ d o b l a c h листопрока́тний стан; ~ g o r ą c a стан для гаря́чої прока́тки; ~ r u r трубопрока́тний стан.
walcarski *hut.* прока́тний; m a s z y n a **~ka** прока́тний стан.
walcować I, **-cuję, -cujesz, -cował** 1) *мет.* вальцюва́ти, -цю́ю, -цю́єш, прока́тувати, -тую, -туєш; 2) *с.-г.* коткува́ти, -ку́ю, -ку́єш.
walcować II, **-cuję, -cujesz, -cował** вальсува́ти, -су́ю, -су́єш.
walcowanie *n.* 1) вальцюва́ння, прока́тка; 2) коткува́ння. *Пор.* **walcować** I.
walcowato у ви́гляді цилі́ндра.
walcowaty циліндри́чний, циліндроподі́бний.
walcownia *ż.* 1) прока́тний заво́д, -ду; 2) *тех. див.* **walcownica.**
walcownica *ż., tech.* сатинува́льна (лощи́льна) маши́на.
walcowniczy *hut.* вальцюва́льний, прока́тний; o d d z i a ł ~ вальцюва́льний (прока́тний) цех, -ху.
walcownik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* прока́тник.
walcowy 1) ва́льцьови́й; 2) *див.* **walcowaty.**
walcówka *ż., roln.* кото́к, -ка́.
walczyć, -czę, -czysz, -czył боро́тися, -рю́ся, -решся; *(військ.— ще)* би́тися (б'ю́ся, б'є́шся), воюва́ти (вою́ю, вою́єш); *(спорт. — ще)* змага́тися; *спорт.* ~ o p a l m ę p i e r w s z e ń s t w a змага́тися (боро́тися) за пе́ршість; ~ z e ś m i e r c i ą боро́тися із сме́ртю; *військ.* ~ z n i e p r z y j a c i e l e m би́тися (боро́тися, воюва́ти) з во́рогом; ~ z p r z e s z k o d a m i боро́тися з перешко́дами; ~ z t r u d n o ś c i a m i боро́тися з тру́днощами.
walczyk *m., pieszcz. див.* **walc.**
walec, -lca, *lm.* **-lce,** *m.* 1) *мат.* цилі́ндр, -ра; *(тех. — ще)* вал; *(менший)* вало́к, -лка́, ва́лик; 2) *с.-г.* кото́к, -тка́.
walecznie хоро́бро.
waleczność *ż.* хоро́брість, -рості.
waleczny хоро́брий.
Walenty, -tego Валенти́н.
Waleria Вале́рія.
Walerian Валеріа́н.
waleriana *ż., bot. (valeriana officinalis)* валеріа́на.
walerianka *ż., farm. pot.* валер'я́нка.
walerianowy *bot., farm.* валеріа́новий; *фарм.* k r o p l e **~we** валеріа́нові кра́плі, -пель.
Walery, -rego Вале́рій.
walet *m., karc.* вале́т.
walić I, **-lę, -lisz, -lił** 1) вали́ти, -лю́, -лиш; *(кого, що на землю)* зва́лювати, -лю́ю, -лю́єш; ~ m u r вали́ти мур; w i a t r **~li** d r z e w a ві́тер ва́лить (зва́лює) дере́ва; ~ z n ó g вали́ти з ніг; 3) *(в одне місце)* скида́ти, зва́лювати, вали́ти; 4) *(йти масою)* су́нути, вали́ти; ś n i e g **~li** сніг ва́лить; t ł u m **~li** юрба́ ва́лить (су́не); //**~się** вали́тися; зва́люватися; d ę b y **~lą się** дуби́ ва́ляться (зва́люються).
walić II, **-lę, -lisz, -lił, walnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli** 1) би́ти (б'ю, б'єш), ударя́ти, уда́рити; моло́снути, торо́хнути *(лише докон.)*; *(у двері, стіл тощо — ще)* грю́кати, грю́кнути; *(з гармат тощо — ще)* гу́пати, гу́пнути, гу́кати, гукну́ти, гри́мати, гри́мнути; **~lić** p i ę ś c i a m i би́ти кулака́ми; **~lnąć** w ł e b вда́рити (моло́снути, торо́хнути) по голові́; **~lnęły** a r m a t y вда́рили (гу́пнули, гукну́ли, гри́мнули) гарма́ти; 2) *(лише недо-*

кон.) (про серце) сильно битися; ◊ *перен.* ~lić z k o p y t a бігти (скакáти) галóпом; //~się битися, ударя́тися, удáритися; молóснутися, тoрóхнутися.

walik *m., zdr.* вáлик, валóк, -лкá.

walisneria *ż., bot. (vallisneria)* валіснéрія.

waliza *ż.* чемодáн, валíза.

walizeczka *ż., zdr., pieszcz.* чемодáнчик, валíзочка.

walizka *ż.* чемодáн, валíзка.

walizkowy чемодáнний, чемодáновий; *перен. розм.* n a s t r ó j ~ чемодáнний (чемодáновий) нáстрій, -рою.

walka *ż.* боротьбá; *(спорт. — ще)* змагáння; ~ k l a s o w a клáсова боротьбá; ~ o b y t боротьбá за існувáння; ~ o p i e r w s z e ń s t w o змагáння (боротьбá) за пéршість; ~ o p o k ó j боротьбá за мир; t o c z y ć ~kę вести́ боротьбу́; ~ w e w n ą t r z p a r t y j n a внутріпартíйна (середпартíйна) боротьбá; ~ z w y p a c z e n i e m l i n i i p a r t y j n e j боротьбá з ви́кривленням партíйної лíнії; *(військ. — звичайно)* би́тва, бій *(род.* бóю); ~ a r t y l e r i i бій (би́тва) артилéрії; *іст., фольк.* ~ n a p i ę ś c i кулáчний бій; p o l e ~ki пóле бóю (би́тви), бойови́ще; ~ p o w i e t r z n a повíтряний бій, повíтряна би́тва (боротьбá); ~ p o z y c y j n a позиційний бій, позиційна боротьбá; ~ u l i c z n a ву́личний бій; ~ w r ę c z рукопáшний бій; ◊ *перен.* ~ n a p i ó r a полéміка.

walnąć *див.* **walić** II.

walnie *книж.* знáчно, у значнíй мíрі; ~ s i ę p r z y c z y n i ć d o c z e g o знáчно спричини́тися до чóго.

walny 1) загáльний; ~ne z e b r a n i e загáльні збóри, -рів; 2) *(головний, вирішальний)* генерáльний; ~na b i t w a генерáльний бій *(род.* бóю).

walor, -ru, *m.* 1) вáртість, -тості; *(позитивна якість)* достóїнство; 2) *(лише в мн.) фін.* вáртісні папéри, -рів.

waloryzacja *ż., ek.* валоризáція.

waloryzować, -zuję, -zujesz, -zował *ek.* валоризувáти, -зу́ю, -зу́єш.

waltornia *ż., muz.* валтóрна.

waltornista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., muz.* валторнíст.

waluciarz, *lm.* **-rze,** *m., pogardl.* валю́тчик.

waluta *ż., ek.* валю́та; k u r s o b c y c h ~lut курс чужóї валю́ти; s t a b i l i z a c j a ~lut стабілізáція валю́ти.

walutowy *ek.* валю́тний; o p e r a c j e ~we валю́тні операції; r e f o r m a ~wa валю́тна рефóрма.

wał, -łu, *m.* 1) *(насип, висока хвиля)* вал, -лу; 2) *тех.* вал, -ла; 3) *с.-г. (для вирівнювання ріллі)* котóк, -ткá; *(сіна)* вал, -лу.

wałach *m.* мéрин.

wałaszyć, -szę, -szysz, -szył холости́ти, -лощу́, -лости́ш, чи́стити (чи́щу, чи́стиш).

wałeczek, -czka, *m., zdr. див.* **wałek.**

wałeczkowaty валикоподíбний.

wałek, -łka, *m.* 1) *тех.* валéць, -льця́, валóк, -лкá; 2) *(скручений папір у формі валика)* сувíй, -вóю; 3) *(дивана)* вáлик, валóк; 4) *(для тіста, білизни)* качáлка.

wałęsać się тиня́тися, вéштатися, швéндятися, сновигáти; ~ p o ś w i e c i e тиня́тися (вéштатися) по світу.

wałkarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* валя́льник, шаповáл.

wałkonić(się), -nię, -nisz, -nił *pot.* ледарювáти, -рю́ю, -рю́єш, байдикувáти, -ку́ю, -ку́єш, бáйдики би́ти (б'ю, б'єш).

wałkoń, *lm.* **-nie,** *m., pot.* лéдар, -ря.

wałkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) качáти; *(тісто — ще)* розкá-

чувати, -чую, -чуєш; ~ bieliznę качати білизну; 2) *перен. розм.* бити (б'ю, б'єш), періщити, -ріщу, -ріщиш.
wałkowaty валикоподібний.
wałkownica *ż.* качалка, рубель, -бля.
wałkowy 1) циліндричний, валковий; 2) *див.* **wałkowaty.**
wampir *m., zool., przen.* вампір, -ра.
wanad, -du, *m., chem.* ванадій, -дію.
Wanda Ванда.
wandal, *lm.* **-le,** *m., przen.* вандал.
wandalizm, -mu, *m.* вандалізм, -му.
wandalski *przen.* варварський, дикий.
wanienka *ż., zdr.* ванночка.
wanilia *ż., bot.* ваніль, -лі.
wanilina *ż., chem.* ванілін, -ну.
wanilinowy *chem.* ваніліновий.
waniliowy *bot.* ванільовий, ванільний.
waniliówka *ż.* ванільний (ванільовий) лікер, -ру.
wanna *ż.* ванна; brać ~nę приймати ванну; ◊ *перен.* sprawić komu suchą ~nę нагріти чуба кому.
wanty, want, *blp. mor.* ванта.
wańtuch, -cha, *rzadziej* **-chu,** *m.* 1) грубе полотно, мішковина; 2) мішок з грубого полотна.
wapiarnia *ż.* завод для випалювання вапна.
wapielnik *m.* вапнярка.
wapiennica *ż. див.* **wapiarnia.**
wapiennik, *lm.* **-cy,** *m.* випалювач вапна.
wapienny 1) вапняний; rozczyn ~ вапняний розчин, -ну; 2) *(що має в собі вапно)* вапнистий; grunt ~ вапнистий грунт, -ту; szpat ~ вапнистий шпат, -ту; 3) *(геол. — що має вапняк)* вапняковий; złogi ~ne вапнякові поклади, -дів.
wapień, -pienia *a.* **-pnia,** *lm.* **-pienie** *a.* **-pnie,** *m., chem.* кальцит, -ту.
wapniak *m., min.* вапняк, -ку; ◊ ~ zębowy зубний камінь, -меня.
wapniarka *ż.* 1) *(яма для гашення вапна)* вапнярка, творило; 2) вагон *a.* візок для перевозу вапна; 3) *(копальня вапна)* вапнище; 4) *текст.* вапняний куб.
wapniarz, *lm.* **-rze,** *m. див.* **wapiennik.**
wapnić, -nię, -nisz, -nił 1) *(білити вапном)* вапнувати, -ную, -нуєш, вапнити; 2) перетворювати у (на) вапно; 3) *дуб.* мочити у вапняному розчині.
wapnieć, -nieje, -niał перетворюватися у (на) вапно.
wapnienie *n.* 1) перетворювання у (на) вапно; 2) *мед.* склеротизація; ~ żył склеротизація вен.
wapniowy *chem.* кальційовий.
wapniówka *ż.* скриня на вапно.
wapnisty вапнистий.
wapno *n.* вапно; вапна *(рідко);* ~ chlorowe хлорне вапно; ~ gaszone гашене вапно; ~ rozczynione розпущене вапно.
wapnokrzep, -pu, *m., min.* кальцит, -ту.
wapnować, -nuję, -nujesz, -nował 1) *с.-г.* вапнувати, -ную, -нуєш, вапнити; 2) протрýювати вапном.
wapń *m., chem.* кальцій, -цію.
wapory, -rów, *blp.* випари, -рів.
waporyzacja *ż.* випаровування.
war, -ru, *m., przest.* 1) варка, варення,варіння; 2) *(про кількість, одержану з одноразового варення)* вар, -ру; 3) *(кип'яток)* окріп, -ропу; 4) *перен.* шум, -му.
wara! *wkrz.* 1) геть!; ~ od źródła геть від джерела!; 2) не смій! не смійте! ~ płakać po mnie не смій(те) плакати за мною.
warcabista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* шашкіст.
warcabnica *ż.* шашечниця.

warcabnik, *lm.* **-cy**, *m.* *див.* **warcabista.**
warcabny *див.* **warcabowy.**
warcabowy ша́шковий.
warcaby, -bów, *blp.* ша́шки, -шок; g r a w **~by** гра в ша́шки.
warchlak *m.* каба́нчик, порося́, -ся́ти.
warcholić, -lę, -lisz, -lił 1) сі́яти незго́ду; 2) *(безчинствувати)* буя́нити; //**~ się** свари́тися, -рю́ся, -ри́шся.
warcholny бешке́тний.
warcholski *див.* **warcholny.**
warcholstwo *n.* 1) склó́чництво; 2) буя́нство. *Пор.* **warcholić.**
warchoł, *lm.* **-łowie**, *m.* 1) склó́чник; 2) *(забіяка)* буя́н, -на́.
warczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli, warknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) *(про собаку)* гарча́ти, -чи́ть, га́ркнути; 2) *(про людину)* бурча́ти, -чу́, -чи́ш, буркота́ти, -кочу́, -ко́чеш, буркоті́ти, -кочу́, -коти́ш, бу́ркнути; 3) *(про речі)* хурча́ти, -чи́ть, захурча́ти; w r z e c i o n o **~czy** хурчи́ть веретéно; *(з гулом)* гуді́ти, густи́ (гуде́); **~czą** b ę b n y гуду́ть бу́бни.
Wareg, *lm.* **-gowie**, *m., hist.* варя́г.
warga *ż.* губа́; g ó r n a **~** ве́рхня губа́; d o l n a **~** ни́жня губа́; *перен.* o d ą ć **~gi** закопи́лити (наду́ти) гу́би.
wargacz, *lm.* **-cze**, *m.* губа́тий, -того, губа́нь, -ня́.
wargaty губа́тий.
wargowe, -wych, *bot.* *(labiatae)* губоцві́ті, -тих.
wargowy губни́й; *грам.* s p ó ł g ł o s k i **~we** губні́ при́голосні, -них.
wariacja I *ż.* варіа́ція.
wariacja II *ż., pot.* божеві́лля; n a p a d a g o **~** на ньо́го нахо́дить божеві́лля; d o p r o w a d z i ć d o **~ji** довести́ до божеві́лля.
wariacki *pot.* божеві́льний; **~** p o m y s ł божеві́льний за́дум, -му.
wariactwo *n., pot.* божеві́лля.
wariacyjny варіаці́йний.
wariant, -tu, *m.* варіа́нт.
wariat, *lm.* **-ci**, *m.* 1) *розм.* божеві́льний, -ного, наві́жений; 2) *перен.* дива́к, -ка́.
wariatka *ż.* 1) божеві́льна, -ної, наві́жена; 2) дива́чка. *Пор.* **wariat.**
wariować I, **-riuję, -riujesz, -riował** варіюва́ти, -рію́ю, -рію́єш.
wariować II, **-riuję, -riujesz, -riował** *pot.* божево́літи; *(перен. — ще)* шалені́ти, шалі́ти, безу́мствувати, -вую, -вуєш; ◊ **~** z a k i m шале́но (до нестя́ми) люби́ти кого́.
wark, -ku, *m.* бурча́ння.
warkliwy буркотли́вий.
warknąć *див.* **warczeć.**
warkocz, *lm.* **-cze**, *m.* коса́; *(комети)* хвіст *(род.* хвоста́).
warkoczyk *m., zdr.* кі́ска, коси́чка.
warkot, -tu, *m.* ро́кіт, -коту, рокота́ння, рокоті́ння; **~** p o t o k ó w рокота́ння (рокоті́ння, ро́кіт) пото́ків; **~** w o z ó w рокота́ння (туркота́ння) во́зів; гул, -лу, гуді́ння, стугоні́ння. *Пор.* **warkotać.**
warkotać, -koczę, -koczesz (*rzadko* **-kotam. -kotasz**), **-kotał** 1) рокота́ти, -ко́че, рокоті́ти, -коти́ть, *(про мотори — звичайно)* гуді́ти, густи́ (гуде́), стугоні́ти, -ни́ть; 2) *(про людину)* буркоті́ти, -кочу́, -коти́ш, буркота́ти, -кочу́, -ко́чеш.
warować I, **-ruję, -rujesz, -rował** 1) укрі́плювати, -люю, -люєш, укріпля́ти; 2) *(заст. — охороняти)* берегти́, -режу́, -реже́ш, стерегти́; p i e s **~ruje** соба́ка стереже́.
warować II, **-ruję, -rujesz, -rował** (co sobie) застеріга́ти (собі́ що).
warownia *ż.* форте́ця, крі́пость, -ті.
warowny укрі́плений; o b ó z **~** укрі́плений та́бір, -бору.
warstwa *ż.* шар, -ру, верства́; *(геол. — ще)* пласт, -та́; **~** z i e m i шар (верства́) землі́; *геол.* **~wy** w ę g l a k a-

m i e n n e g o пласти́ кам'яно́го ву́гілля; *(перен. — звичайно)* верства́; ~ s p o ł e c z n a суспі́льна верства́; ◊ *тех.* ~ d e t o n u j ą c a детону́ючий про́шарок, -рка.

warstwować, -wuję, -wujesz, -wował укладати ве́рствами (шара́ми).

warstwowy шарува́тий.

Warszawa *ż.* Варша́ва.

Warszawiak, *lm.* **-cy,** *m.* *(житель Варшавської області)* варша-в'я́нин.

warszawiak, *lm.* **-cy,** *m.* *(житель Варшави)* варшав'я́нин.

warszawianin, *lm.* **-nie,** *m.* *див.* **warszawiak.**

warszawianka *ż.* *(жителька Варшави)* варшав'я́нка.

warszawski варша́вський.

warsztat, -tu, *m.* 1) верста́т; ~ s t o l a r s k i столя́рський верста́т; ~ d o s t r u g a n i a i b o r o w a n i a струга́льний і свердли́льний верста́т; 2) *(про приміщення)* майсте́рня; **~ty** k o l e j o w e залізни́чні майсте́рні, -рень; ◊ *перен.* m i e ć c o n a **~tacie** ма́ти що в робо́ті; **~ty** o k r ę t o w e верф, -фі.

warsztatny *див.* **warsztatowy.**

warsztatowy верста́тний.

wart I, -tu, *m.* 1) річкови́й стру́мінь, -меня, бистрина́; 2) *мор.* фарва́тер, -ру.

wart II (kogo, czego) *predyk.* ва́ртий, варт; ~ n a g r o d y ва́ртий (варт) нагоро́ди; s u k n i a n i e **~ta** t e j c e n y су́кня не ва́рта ціє́ї ціни́; t o n i c n i e **~te** це ніч́ого не ва́рте.

warta *ż.* 1) ва́рта, сторо́жа, карау́л, -лу; ~ h o n o r o w a поче́сна ва́рта; s t a ć n a **~rcie** стоя́ти на ва́рті (на сторо́жі); ~ w e w n ę t r z n a вну́трішня сторо́жа (ва́рта), вну́трішній карау́л; *військ.* ~ z e w n ę t r z n a зо́внішня сторо́жа (ва́рта), зо́внішній карау́л; 2) *перен.* ва́хта; z a c i ą g n ą ć **~rtę** p r o d u k c y j n ą ста́ти на трудову́ ва́хту.

wartki би́стрий.

wartko би́стро.

wartkość *ż.* бистрота́.

warto *przsł.* варт, ва́рто; n i e ~ w s p o m i n a ć не варт (не ва́рто) зга́дувати.

wartogłów, -łowa, *lm.* **-łowy,** *m., pot.* урви́голова, шиба́йголова, зірви́голова, зайди́голова, пали́вода.

wartościowość *ż.* 1) ці́нність, -ності; кошто́вність; 2) вале́нтність. *Пор.* **wartościowy.**

wartościowy 1) ці́нний; *(про матеріальну цінність — ще)* кошто́вний; l i s t ~ ці́нний лист, -та́; *ек.* p a p i e r y **~we** ці́нні папе́ри, -рів; p r z e d m i o t ~ кошто́вна (ці́нна) річ *(род.* ре́чі); 2) *хім.* вале́нтний.

wartość *ż.* 1) ва́ртість, -тості; *ек.* ~ d o d a t k o w a додатко́ва ва́ртість; m i e r n i k **~ci** мі́ра ва́ртості; o c e n i ć ~ ви́значити ва́ртість; p o z b a w i a ć **~ci** позбавля́ти ва́ртості; s p a d e k **~ci** зни́ження ва́ртості; s t r a c i ć n a **~ci** втра́тити на ва́ртості; *ек.* ~ u ż y t k o w a спожи́вна́ ва́ртість; *ек.* ~ w y m i e n n a мінова́ ва́ртість; 2) *хім.* вале́нтність, -ності; ◊ ~ k a l o r y c z n a калорі́йність, -ності; p r z y w i ą z y w a ć d o c z e g o ~ надава́ти чому́ ваги́.

wartować I, -tuję, -tujesz, -tował бу́ти ва́ртим.

wartować II, -tuję, -tujesz, -tował вартува́ти, -ту́ю, -ту́єш, сторожи́ти, карау́лити.

wartownia *ż.* 1) *військ.* вартова́ (сторожова́, карау́льна) бу́дка; *(приміщення)* варті́вня, карау́льня; 2) *(для сторожа)* сторо́жка.

wartownik, *lm.* **-cy,** *m.* вартови́й, -во́го, карау́льний, -ного.

warunek, -nku, *m.* умо́ва; **~ki** a t m o s f e r y c z n e атмосфе-

ри́чні умо́ви; ~ki meteorologiczne метеорологі́чні умо́ви; dogodne, korzystne ~ki догі́дні, кори́сні умо́ви; pod ~kiem з(а) умо́вою; postawić ~ki поста́вити умо́ви; w tych ~kach в цих умо́вах, за да́них умо́в.
warunkować, -kuję, -kujesz, -kował зумо́влювати, -люю, -люєш, обумо́влювати; //~się зумо́влюватися, обумо́влюватися.
warunkowo умо́вно, з(а) умо́вою.
warunkowość *ż.* умо́вність, -ності.
warunkowy умо́вний; *юр.* ~we odroczenie kary умо́вне засу́дження; *грам.* tryb ~ умо́вний спо́сіб, -собу.
warza *ż., przest.* 1) ва́риво; 2) *(дія)* варі́ння, ва́рення, ва́рка.
warząchew, -chwi, *ż., kul.* 1) шумі́вка; 2) розливна́ ло́жка; *(дерев'яна)* ополо́ник.
warzecha *ż., kul. див.* **warząchew.**
warzelnia *ż.* солева́рня.
warzenie *n.* варі́ння, ва́рення, ва́рка.
warzecha *ż., kul. див.* **warząchew.**
warzonka *ż.* виварна́ сіль (*род.* со́лі).
warzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *książ.* 1) вари́ти, -рю́, -риш; 2) (co w sobie, w czym) *перен.* захова́ти (що в собі́, в чо́му); ~ gniew w sercu захова́ти гнів у се́рці; ◊ *прик.* jakie kto ~rzy, takie pija piwo що посі́єш, те й пожне́ш; //~ się 1) вари́тися; 2) *перен.* ко́їтися; coś się tam ~rzy щось там ко́їться.
warzywnictwo *n.* овочівни́цтво, горо́дництво; ~ szklarniowe тепли́чне овочівни́цтво (горо́дництво).
warzywniczy *див.* **warzywny.**
warzywnik I, *lm.* **-cy,** *m.* овочівни́к, -ка́, горо́дник.
warzywnik II, *lm.* **-ki,** *m.* горо́д, -ду.
warzywnik III, *lm.* **-ki,** *m., ent.* *(pieris)* біла́н, -на́.
warzywny горо́динний, овоче́вий; ◊ ogród ~ горо́д, -ду.
warzywo, (*częściej w lm.*) **-rzywa, -rzyw,** *n.* горо́дина, о́вочі, -чів.
wasal, *lm.* **-le,** *m.* васа́л.
wasalizacja *ż., hist.* позбавлення сувере́нності, перетво́рення на (у) васа́ла.
wasalski васа́льний.
wasąg, -gu, *rzadziej* **-ga,** *m.* *(екіпажний)* ку́зов; *(воза)* ко́роб, васа́г.
wasażek, -żka, *m., zdr. див.* **wasąg.**
waserwaga *ż., tech. див.* **libella** I *i* **poziomnica.**
wasz ваш.
waszmość *ż., przest.* *(звертання, титул)* ва́ша ми́лость, -ті.
waśnić, -nię, -nisz, -nił свари́ти, -рю́, -риш; ~ sąsiadów свари́ти сусі́дів; //~ się свари́тися.
waśń *ż.* ро́збрат, -ту; чва́ри, -рів *(лише в мн.).*
wat, -tu, *m., el.* ват.
wata *ż.* ва́та; palto na ~cie пальто́ на ва́ті.
wataha *ż.* ватա́га, юрба́, юрма́.
watalina *ż.* вати́н, -ну.
watażka, -ki, *lm.* **-kowie,** *m.* ватажо́к, -жка́.
waterlinia *ż., mor.* ватерлі́нія.
waterpas *m., tech. див.* **libella** I *i* **poziomnica.**
watka *ż., zdr., pieszcz.* ва́тка.
watnik *m.* фуфа́йка.
watogodzina *ż.* ват-годи́на.
watomierz, *lm.* **-rze,** *m., el.* ватме́тр, -ра.
watować, -tuję, -tujesz, -tował підшива́ти ва́тою.
watowany ва́тний; вато́ваний *(підшие).*
watowaty як ва́та.
watowy *див.* **watowany.**
watówka *ż.* ва́тник.
Watykan, -nu, *m.* Ваті́ка́н, -ну.
wawrzyn, -nu, *m., bot., przen.* лавр, -ра; *перен.* ~ny poetyckie ла́ври поéта.
wawrzynek, -nka, *m., bot.* *(daphne)* во́вче ли́ко, во́вчі я́годи (*род.* я́гід).

Wawrzyniec, -ńca, *m.* Лаврéнтій, Лаврíн, Лавró, -рá.
wawrzynowate, -tých, *bot. (lauraceae)* лáврові, -вих.
wawrzynowy лаврóвий; **~we** drzewo лаврóве дéрево, лавр, -ра.
waz, -zu, *m., tech.* шланг.
waza *ż.* вáза; сýпниця, суповá вáза.
wazelina *ż.* вазелíн, -ну.
wazeliniarz, *lm.* **-rze,** *m., posp.* підлабýзник, підлúза, підлúзник.
wazelinowy вазелíновий.
wazon, -nu, *m.* вазóн, квіткóвий гóрщик.
wazonik *m., zdr.* вазóник, квіткóвий гóрщик.
wazonowy: kwiaty **~we** горшéчні квíти, -тів.
ważenie *n.* вáження.
ważka *ż.* малá вагá.
ważki важкúй, тяжкúй.
ważkość *ż.* вáжкість, -кості, тя́жкість.
ważniak, *lm.* **-ki,** *m., pot.* задавáка, зазнáйка.
ważnie вáжно.
ważność *ż.* 1) важлúвість, -вості; 2) *юр.* дíйсність, -ності.
ważny 1) важлúвий; **~** interes важлúва спрáва; **~** list важлúвий лист, -тá; *(про людину — звичайно)* вáжний; **~na** osobistość вáжна осóба; 2) *юр.* дíйсний; kontrakt **~** cztery lata контрáкт дíйсний чотúри рóки.
ważyć, -żę, -żysz, -żył 1) вáжити; **~** pięć kilogramów вáжити п'ять кілогрáмів; **~** sól вáжити сіль; 2) *перен.* звáжувати, -жую, -жуєш; **~** każde słowo звáжувати кóжне слóво; 3) (na kogo, na co) вáжити, навáжуватися (на кóго, на що); **~** na czyje życie вáжити (навáжуватися) на чиє́ життя́; **~** swe życie za kogo рискувáти (вáжити) життя́м за когó; //**~** się 1) вáжитися; 2) *перен.* рішáтися; **~żą** się losy рішáється дóля.

wąchać нюхати; //**~** się (z kim) *posp.* знюхуватися, -нюхуюся, -нюхуєшся (з ким).
wądół, -dołu, *m.* яр (*род.* я́ру).
wąglik *m., med., wet.* сибíрка.
wągr *m., med., wet.* вугóр, -грá.
wągrowacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli діставáти вугрú.
wągrowatość *ż.* вугровáтість, -тості.
wągrowaty вугровáтий.
wąs *m.* вус; nastroszyć **~sa** наї́жити вýса; zapuścić **~sy** запустúти вýса.
wąsacz, *lm.* **-cze,** *m.* *див.* **wąsal.**
wąsal, *lm.* **-le,** *m.* вусáч, -чá, вусáнь, -ня́.
wąsatka I *ż.* остúста (вусáта) пшенúця.
wąsatka II *ż., orn. (panurus biarmicus)* синúця вусáта.
wąsaty вусáтий.
wąsik *m., zdr., pieszcz.* вýсик.
wąsisko *m., zgr.* вусúще, вусúсько.
wąsisty *див.* **wąsaty.**
wąski вузькúй; *перен.* **~kie** gardło вузькé мíсце.
wąsko вýзько.
wąskoczołowy вузьколóбий.
wąskogłowy вузькоголóвий.
wąskokolejowy *kol.* вузькоколíйний.
wąskolistny *bot.* вузьколúстий.
wąskoliści *bot.* *див.* **wąskolistny.**
wąskonosy вузьконóсий; *зоол.* **~se** małpy *(catarrhinae)* вузьконóсі мáвпи (*род.* мавп).
wąskotaśmowy *kin.* вузькоплíвковий; film **~** вузькоплíвковий фíльм, -му.
wąskość *ż.* вýзькість, -кості.
wąskotorowy *kol.* вузькоколíйний.
wąskotorówka *ż., kol.* вузькоколíйка.
wątek, -tka, *m.* 1) *текст.* ут[ó]к, -тóку, піткáння; 2) *перен.* провіднá дýмка, смисл, -лу; **~** opowiadania основнá дýмка (смисл) оповідáння; wiele słów, a **~tku** mało багáто слів, а смúслу мáло; **~** mowy смисл мóви; ◊ **~** życia нúтка життя́.

wątłak, *lm.* **-ki**, *m.* хирлявий, -вого.
wątle слабко; тендітно. *Пор.* **wątły.**
wątleć, **-leję**, **-lejesz**, **-lał**, **-leli** слабнути; *(фізично — ще)* марніти.
wątlik *m., bot. (maxalis)* глевчак, -ка.
wątłość *ż.* слабкість, -кості; тендітність, -ності. *Пор.* **wątły.**
wątłusz, *lm.* **-sze**, *m., icht. (gadus morrhua)* дорш, тріска.
wątłuszowate, **-tych**, *icht. (gadidae)* трісковi, -вих.
wątły слабкий; *(про фізичний стан — ще)* тендітний.
wątor, **-ru**, *(częściej w lm.)* **-ry**, **-rów**, *m., spec.* утори, -рів.
wątornik *m., spec.* утірник.
wątpiciel, *lm.* **-le**, *m.* той, що сумнівається, скептик.
wątpić, **-pię**, **-pisz**, **-pił** (o kim, o czym *i* w kogo, w co, *rzadko* w kim, w czym) мати сумнів (щодо кого, щодо чого), сумніватися (в кому, в чому).
wątpliwość *ż.* 1) сумнів, -ву; n i e u l e g a (n i e p o d l e g a) **~ci** не підлягає сумніву, не викликає сумніву; m i e ć **~ci** c o d o c z e g o мати сумніви щодо чого; p o d a ć w ~ брати під сумнів; 2) *(ненадійність)* сумнівність, -ності; ~ t e j w i a d o m o ś c i сумнівність цієї звістки.
wątpliwy сумнівний; **~wa** w i a d o m o ś ć сумнівна звістка.
wątroba *ż., anat.* печінка; ◊ *розм.* m i e ć n a **~bie** (kogo, co) гніватися, таїти злість (на кого, на що).
wątrobiany 1) печінковий; 2) *(перен. — про хвору на печінку, дразливу людину)* жовчний.
wątrobowy *див.* **wątrobiany.**
wątróbka *ż.* печінка.
wąwozisty повний ущелин, ущелистий.
wąwóz, **-wozu**, *m.* ущелина, яр (*род.* яру).
wąziuchno *pieszcz. див.* **wąziutko.**
wąziuchny *pieszcz. див.* **wąziutki.**
wąziusieńki 1) *пестл.* вузесенький; 2) *(зовсім вузький)* вузісінький.
wąziusieńko 1) вузесенько; 2) вузісінько. *Пор.* **wąziusieńki.**
wąziuteńki *див.* **wąziusieńki.**
wąziuteńko *див.* **wąziusieńko.**
wąziutki *pieszcz.* вузенький.
wąziutko *pieszcz.* вузенько.
wąż, **węża**, *lm.* **węże**, *m.* 1) *зоол.* вуж, -жа; 2) *(в широкому значенні)* змія; 3) *тех.* шланг; ~ g u m o w y гумовий шланг; ~ p o ż a r o w y пожежний (пожарний) шланг; ◊ ~ m e t a l o w y змійовик, -ка; ~ e l a s t y c z n y гнучкий рукав, -ва, гнучка кишка.
wbić *див.* **wbijać.**
wbiegać, **wbiec**, **-biegnę**, **-biegniesz**, **-biegł** вбігати, вбігти, -біжу, -біжиш.
wbieżny *med. (intercurrens)* інтеркурентний, випадковий.
wbijać, **wbić**, **wbiję**, **wbijesz**, **wbił** вбивати, вбити, -б'ю, -б'єш; **~bijać** p a l e вбивати палі; *перен.* **~bijać** w g ł o w ę вбивати в голову, втовкмачувати, -чую, -чуєш; ◊ *перен.* **~bić** k o m u ć w i e k a w g ł o w ę загнути закарлючку кому; задати кому головоломку; *іст.* **~bijać** n a p a l саджати на кіл; **~bić** o c z y w z i e m i ę похнюпитися, -плюся, -пишся, понуритися, потупитися; *перен.* **~bić** s o b i e w g ł o w ę забрати собі в голову.
w bok *przsł.* вбік.
wbrew (komu, czemu) всупереч (кому, чому), проти (кого, чого); ~ o c z e k i w a n i u всупереч очікуванню, проти сподівання; ~ m o j e j w o l i проти (мимо) моєї волі.
w bród *przsł.* 1) вбрід; p r z e j ś ć ~ перейти (пройти) вбрід; 2) *перен.* у величезній кількості, вдосталь; m i e ć w s z y s t k i e g o ~ мати всього у величезній кількості, мати всього вдосталь.
wcale зовсім; ~ n i e зовсім ні.

wcedzać, wcedzić, -dzę, -dzisz, -dził націджувати, -джую, -джуєш, націдити, -джу, -диш, уціджувати, уцідити (до чого).

w celu (czego) *przsł.* з метою.

wchłaniać, wchłonąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli поглинати, поглинути; *фізіол.* всмоктувати, -тує, всмоктати, -кче.

wchłonięcie *n.* поглинення; всмоктання. *Пор.* **wchłaniać.**

wchodowy вхідний; d r z w i **~we** вхідні двері, -рей.

wchodzić, -dzę, -dzisz, -dził, wejść, wejdę, wejdziesz, wszedł, weszli 1) входити, -джу, -диш, увійти (увійду, увійдеш); *(у приміщення — ще)* заходити, зайти (зайду, зайдеш); **wchodzić** d o p o k o j u входити (заходити) до кімнати (в кімнату); p r o s z ę **wejść** заходьте, будь ласка; *перен.* **wchodzić** w z w y c z a j входити у звичай; *перен.* **wchodzić** w s z c z e g ó ł y j a k i e j ś s p r a w y входити в деталі якоїсь справи; 2) *(нагору)* виходити, вийти, -йду, -йдеш, підніматися, піднятися, -німуся, -німешся; **wejść** n a d r u g i e p i ę t r o вийти (піднятися) на другий поверх; ◊ *перен.* **wchodzić** k o m u w d r o g ę ставати кому на дорозі; *перен.* t o n i e **wchodzi** w r a c h u b ę це не враховується, на це не зважається; *перен.* **weszło** t o w p r z y s ł o w i e це стало приказкою; *перен.* **wejść** w c z y j e p o ł o ż e n i e зглянутися на чиє становище; *перен.* **wejść** w d o j r z a ł e l a t a дійти дозрілого віку, дійти дозрілих літ; *юр.* **wejść** w ż y c i e набрати сили (чинності); *перен.* **wejść** z k i m w s p ó ł k ę вступити в спілку з ким.

wchód, -chodu, *m.* вхід (*род.* входу).

wciągać, wciągnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) втягати, втягувати, -гую, -гуєш, втягти, -гну, -гнеш, втягнути; *(рідину — ще)* всмоктувати, -тую, -туєш, всмоктати, -кчу, -кчеш, вбирати, увібрати (вберу, вбереш); *(притягати до участі — ще)* залучати, залучити, -чу, -чиш; **~gnąć** c o n a d a c h втягти що на дах; b i b u ł a **~ga** a t r a m e n t промокальний папір вбирає (всмоктує, втягає) чорнило; **~gnąć** k o g o d o p r z e d s i ę b i o r s t w a залучити (втягти) кого до підприємства; **~gnąć** w s i e b i e p o w i e t r z e втягти в себе повітря; 2) *(одяг, зброю)* надівати, надіти, -діну, -дінеш, надягати, надягти, -гну, -гнеш, надягнути; *(взуття — звичайно)* взувати, взути, обувати, обути; 3) *(вписувати)* вносити, -ношу, -носиш, внести, заносити, занести; **~gać** d o k s i ę g i вносити (заносити) в книжку; **~gać** d o r e j e s t r u заносити в реєстр; //**~ się** втягатися, втягуватися, втягтися, втягнутися.

w ciągu *przyim.* протягом; **~** m i e s i ą c a протягом місяця.

wciąż безупинно, безперервно, постійно, завжди.

wciekać, wciec, -cieknie (*rzadziej* **-ciecze), -ciekł** затікати, затекти, -тече (в що).

wcielać, wcielić, -lę, -lisz, -lił 1) втілювати, -люю, -люєш, втілити; **~lić** w ż y c i e втілити в життя; 2) (co do czego) приєднувати, -ную, -нуєш, приєднати (що до чого), включати, включити, -чу, -чиш (що в що); **~lić** d o d y w i z j i включити в дивізію; **~lić** d o s w e g o p a ń s t w a приєднати до своєї держави; //**~ się** втілюватися, втілитися.

wcielenie *n.* 1) втілення; 2) приєднання, включення; //**~ się** втілення. *Пор.* **wcielać.**

wcielony 1) втілений; **~na** c n o t a втілена чеснота, втілення доброчесності (чесноти); 2) приєднаний, включений. *Пор.* **wcielać.**

wcierać, wetrzeć, wetrę, wetrzesz, wtarł втира́ти, вте́рти, -тру́, -тре́ш.

wcięcie *n.* 1) надрі́з, -зу, за́ру́бка; ~ na drzewie надрі́з (за́ру́бка) на де́реві; 2) *анат.* *(incisura)* ви́різка; 3) *перен.* вузька́ та́лія; 4) *буд.* карб, -бу.

wcięty 1) ви́різаний, вру́баний; 2) до та́лії, в та́лію; suknia **~ta** су́кня до та́лії (в та́лію).

wcinać, wciąć, wetnę, wetniesz, wciął, wcięli 1) врі́зувати, -зую, -зуєш, врі́зати, -рі́жу, -рі́жеш, вру́бувати, -бую, -буєш, вруба́ти; 2) *(лише недокон.)* *(жарт.— з'їдати)* ло́пати, трі́скати.

wciskać, wcisnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli втиска́ти, вти́скувати, -кую, -куєш, вти́снути, впиха́ти, впиха́ти *і* ввіпха́ти, впхну́ти *і* ввіпхну́ти; *перен.* **~snąć** komu co w rękę впхну́ти (вти́снути) кому́ що в ру́ки (в ру́ку); **~snąć** do worka ввіпха́ти (вти́снути) до мішка́; ◊ **~snąć** kapelusz na głowę натягну́ти (насу́нути) капелю́х на го́лову; //~ **się** вти́скуватися, вти́снутися, впиха́тися, впхну́тися, ввіпха́тися, впхну́тися, ввіпхну́тися.

wciśnienie *n.* *див.* **wciśnięcie**.

wciśnięcie *n.* вти́снення.

wciśnięty вти́снутий, вти́снений, ввіпхну́тий.

w cwał *przsł.* гало́пом.

w czambuł *przsł.* всіх загало́м; ◊ wyciąć ~ ви́різати впень.

w czas *przsł.* вчас, вча́сно, впо́ру.

wczasowicz, *lm.* **-cze**, *m.* відпочива́ючий, -чого, відпочива́льник *(на канікулах, в санаторії тощо)*.

wczasowisko *n.* мі́сце відпочи́нку; буди́нок відпочи́нку.

wczasowy каніку́ля́рний; szkolne obozy **~we** каніку́лярні шкі́льні та́бори, -рів.

wczasy, -sów, *blp.* відпочи́нок, -нку, спочи́нок *(на дозвіллі)*; ~ letnie лі́тній відпочи́нок; ◊ fundusz **~sów** pracowniczych відпускни́й фонд працівникі́в.

wczepiać się, wczepić się, -pię, -pisz, -pił чіпля́тися, учепи́тися, -плю́ся, -пи́шся.

wczesny ра́нній; o **~nej** godzinie в ра́нній годи́ні; **~ne** owoce ра́нні фру́кти, -тів; **~nym** rankiem ра́ннім ра́нком; **~na** zima ра́ння (ско́ра) зима́.

wcześnie ра́но; **~śniej** czy później рані́ше чи пізні́ше; przyjść za ~ прийти́ на́дто ра́но.

wcześniuchno *pieszcz.* *див.* **wcześniutko**.

wcześniuchny *pieszcz.* *див.* **wcześniutki**.

wcześniuteńki 1) *пестл.* ране́сенький; 2) *(зовсім ранній)* рані́сінький.

wcześniuteńko 1) ране́сенько; 2) рані́сінько. *Пор.* **wcześniuteńki**.

wcześniutki *pieszcz.* ране́нький.

wcześniutko *pieszcz.* ране́нько.

w części *przsł.* поча́сти.

wczołgiwać się, -guję, -gujesz, -giwał, wczołgać się вповза́ти, вповзти́.

wczołgnąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok.* *див.* **wczołgiwać się**.

wczora *див.* **wczoraj**.

wczoraj вчо́ра; ~ wieczorem вчо́ра уве́чері; od ~ від (з) учора́шнього дня, від учо́ра.

wczorajszy вчора́шній; ◊ *розм.* szukać **~szego** dnia шука́ти торі́шнього сні́гу.

wczuwać się, wczuć się, -czuję, -czujesz, -czuł (w co) вника́ти, вни́кнути, вжива́тися, вжи́тися, -живу́ся, -живе́шся, вхо́дити, -джу, -диш, увійти́, -війду́, -ві́йдеш (в що).

w czwórnasób *przsł.* 1) вчотирьо́х; 2) в чоти́ри ра́зи, вче́тверо.

wczytywać się, -tuję, -tujesz, -tywał, wczytać się вчи́туватися, -туюся, -туєшся, вчита́тися.

wćwiczyć się, -czę, -czysz, -czył наби́ти ру́ку (до чо́го, в чо́му),

наламáтися (до чóго), набýти впрáвності (в чóму), втягнýтися (в що), привчи́тися (до чóго).
wdać się *див.* **wdawać się.**
w dal *przsł.* вдалинý, в далечíнь.
w dali *przsł.* вдалині, в далечині, в дáлечі.
wdarcie się *n.* втóргнення; ~ d o c u d z e g o d o m u втóргнення до чужóї хáти.
wdawać się, -daję, -dajesz, -dawał, wdać się 1) втручáтися, втрýтитися (втрýчýся, втрýтишся), вмíшуватися, -шуюся, -шуєшся, вмішáтися, встрявáти, встря́ти (встря́ну, встря́неш); **~dać się** n i e w s w o j e r z e c z y вмішáтися (втрýтитися, встря́ти) не у своï спрáви; *(пускатися в що)* вдавáтися, -даюся, -даєшся, вдáтися, -дáмся, -дася́ся; **~dać się** w r o z m o w ę вдáтися в розмóву; **~dać się** w i n t e r e s y вдáтися в махінáціï; 2) (z kim) зв'я́зуватися, -зуюся, -зуєшся, зв'язáтися, -в'яжýся, -в'я́жешся; **~dać się** z n i c p o n i a m i зв'язáтися з лéдарями; води́тися, -джýся, -ди́шся (з ким) *(лише недокон.);* 3) (w kogo) *(лише докон.)* вдáтися (в кóго), уроди́тися, -джýся, -ди́шся (в кóго); **~dać się** w o j c a вдáтися (уроди́тися) в бáтька.
wdąć *див.* **wdymać.**
wdech, -chu, *m.* вдихáння.
wdechowy вдихáльний.
wdepnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli (w co) 1) наступи́ти, -плю́, -пиш (на що); 2) *розм.* вскóчити в хáлепу.
wdeptywać, -tuję, -tujesz, -tywał, wdeptać, -pczę, -pczesz (*rzadziej* **-pcę, -pcesz**), **-ptał** втóптувати, -тую, -туєш, втоптáти, -пчý, -пчеш.
wdmuchiwać, wdmuchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli вдувáти, вдýнути, вдýти (-дýю, -дýєш *і* -дму, -дмеш).
w dole *przsł.* внизý.
w domu *przsł.* вдóма, дóма.
wdowa *ż.* вдовá; вдови́ця *(заст.).*
wdowi вдови́ний, вдови́чий.
wdowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* вдíвéць, -вця́.
wdowieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli вдовíти; *(про жінок — ще)* вдовувáти, -вýю, -вýєш.
wdowieństwo *n.* вдíвствó.
wdowunia *ż., pieszcz.* вдíвонька.
w dół *przsł.* вниз.
wdówka *ż., pieszcz., żart.* вдови́чка; *жарт.* s ł o m i a n a ~ солóм'яна вдови́чка.
wdrabiać, wdrobić, -bię, -bisz, -bił (w co) криши́ти, -шý, -шиш, накриши́ти (до чóго).
wdrapywać się, -puję, -pujesz, -pywał, wdrapać się, -pię, -piesz, -pał видирáтися, ви́дертися *і* ви́дратися, -дерýся, -дерешся; **~pać się** n a g ó r ę ви́дертися (ви́дратися) на гóру.
wdrażać, wdrożyć, -żę, -żysz, -żył 1) (kogo do czego) привчáти, привчи́ти (когó до чóго); **~drażać** k o g o d o p o r z ą d k u привчáти когó до поря́дку; 2) *юр.* починáти, почáти, -чнý, -чнéш; **~drożyć** p o s t ę p o w a n i e s ą d o w e почáти (розпочáти) судови́й рóзгляд; //**~ się** (do czego) привчáтися, привчи́тися; *(освоюватися — ще)* призвичáюватися, -чáююся, -чáюєшся, призвичáïтися (до чóго); **~drożyć się** d o n o w e g o s p o s o b u ż y c i a призвичáïтися до новóго спóсобу життя́.
wdrobić *див.* **wdrabiać.**
wdrożyć *див.* **wdrażać.**
w dwójnasób подвíйно.
wdychać вдихáти.
wdymać, wdąć, wedmę, wedmiesz, wdął, wdęli вдувáти, вдýти (-дýю, -дýєш *і* -дму, -дмеш), вдýнути.
wdziać *див.* **wdziewać.**
wdzianko *n., pot.* óдяг, -гу.
wdzierać się, wedrzeć się, wedrę, wedrzesz, wdarł вдирáтися, вдéртися, -рýся, -рéшся, вторгáтися, втóргнутися; **~rać się** d o c z y-

ich tajemnic вторгáтися в чиї таємни́ці.
wdziewać, wdziać, -dzieję, -dziejesz, -dział, -dzieli надягáти, надягти́, -гну́, -гнеш, надягну́ти, надівáти, наді́ти, -ді́ну, -ді́неш, вдягáти, вдягти́, вдягну́ти.
wdzięcznie I вдя́чно.
wdzięcznie II ми́ло, приє́мно.
wdzięczność *ż.* вдя́чність, -ності; przez ~ dla kogo з вдя́чності до кóго; ◊ czuć (żywić) ~ dla kogo бу́ти вдя́чним кому́.
wdzięczny I вдя́чний; jestem mu ~ я вдя́чний йому́; *перен.* ~**ne** zadanie вдя́чне завдáння; *перен.* ~ zawód вдя́чний фах, -ху.
wdzięczny II ми́лий, приє́мний; ~ głos ми́лий (приє́мний) гóлос, -су.
wdzięczyć się, -czę, -czysz, -czył (do kogo, do czego) 1) лáщитися, підлáщуватися, -щуюся, -щуєшся; 2) *(про жінок)* мані́ритися.
wdzięk, -ku, *m.* принáдність, -ності, чарі́вність; (*в рухах — ще*) грáція.
weba *ż., tkac.* голлáндське полотнó.
webowy з голлáндського полотнá.
webrnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli (w co) влі́зти, залі́зти (в що); ~ w długi залі́зти в борги́.
wecować, -cuję, -cujesz, -cował *przest.* гостри́ти, -рю́, -риш; *(на точилі — ще)* точи́ти, -чу́, -чиш; ◊ *перен.* ~ ozorem ля́пати язикóм.
wedeta *ż., wojs.* кавалері́йський пост, -тá.
wedle *przyim.* 1) *заст.* кóло, бі́ля; 2) *див.* **według;** ◊ *прик.* ~ stawu grobla по синку́ шáпка, по Сáвці сви́тка.
według *przyim.* 1) (kogo, czego) за; ~ abecadła за áзбукою, за алфáвітом; ~ moich obserwacji за моїми спостерéженнями; od każdego ~ jego zdolności, każdemu ~ jego pracy від кóжного за йогó зді́бностями, кóжному за йогó прáцею; ~ ostatniej mody за остáнньою мóдою; pochodzenie człowieka ~ Engelsa... похóдження люди́ни за Éнгельсом...; sztuka ~ powieści Tołstoja п'є́са за ромáном Толстóго; ~ tego wzoru за цим зразкóм (взірцéм); 2) (czego) згі́дно (з чим), відпові́дно (до чóго), за *(з орудним);* ~ komunikatu за (згі́дно з) пові́дóмленням; ~ prawa за (згі́дно з) закóном; ~ rozkazu згі́дно з накáзом, відпові́дно до накáзу; *(рідше)* на *(із знахідним),* по *(з місцевим);* ~ mego zdania на мою́ ду́мку, на мій пóгляд; ~ mnie по-мóєму; ~ możności по можли́вості, по змóзі; ◊ pracować ~ sił працювáти в мі́ру сил.
we dnie i w nocy *prszł.* день і ніч.
wedrzeć się *див.* **wdzierać się.**
we dwoje *przsł.* 1) вдвох; iść ~ іти́ вдвох; 2) *(на дві частини)* пополáм, нáвпіл; złożyć list ~ склáсти лист пополáм (нáвпіл).
wegetacja *ż.* 1) *бот.* вегетáція; 2) *(перен. — про людей)* животі́ння.
wegetacyjny *bot.* вегетаці́йний.
wegetarianin, *lm.* **-rianie, -rian,** *m.* вегетарі́áнець, -нця.
wegetarianizm, -mu, *m.* вегетарі́áнство.
wegetariański вегетарі́áнський.
wegetatywny *biol.* вегетати́вний.
wegetować, -tuję, -tujesz, -tował 1) *бот.* зростáти; 2) *(перен. — про людину)* животі́ти.
wegnać *див.* **wganiać.**
wehikuł, -łu, *m., przest.* повóзка.
wejrzeć *див.* **wglądać.**
wejrzenie *n.* 1) пóгляд, -ду; z pierwszego ~**nia** з пéршого пóгляду; na pierwsze ~ на пéрший пóгляд;

2) (w co) вника́ння (в що); 3) *мед.* *(habitus)* ви́гляд, -ду; ~ suchotnicze сухо́тний ви́гляд.
wejście *n.* вхід (*род.* вхо́ду); ~ wzbronione вхід заборо́нений.
wejściowy вхідни́й; brama ~**wa** вхідна́ бра́ма, вхідні́ воро́та, -рі́т.
wejściówka *ż., pot.* вхідни́й квито́к (біле́т).
wejść *див.* **wchodzić.**
weksel I, **-slu** *a.* **-sla,** *lm.* **-sle,** *m., handl.* ве́ксель; ~ długoterminowy довготермінóвий (довгостроко́вий) ве́ксель; ~ krótkoterminowy короткотермінóвий (короткостроко́вий) ве́ксель; oddać ~ do protestu опротестува́ти ве́ксель; spłacić ~ оплати́ти ве́ксель; wystawić ~ да́ти ве́ксель; żyrować ~ жири́рувати ве́ксель.
weksel II, **-sla,** *lm.* **-sle,** *m., kol.* стрі́лка.
wekslarski *handl.* банкі́рський.
wekslarz, *lm.* **-rze,** *m., handl.* банкі́р, -ра.
wekslować I, **-luję, -lujesz, -lował** *handl.* вимі́нювати асигна́ти на готі́вку.
wekslować II, **-luję, -lujesz, -lował** 1) *зал.* перево́дити стрі́лку; 2) *перен.* міня́ти курс.
wekslowy ве́ксельний; kurs ~ ве́ксельний курс, -су; prawo ~**we** ве́ксельне пра́во.
wektor *m., mat.* ве́ктор, -ра.
wektorialny *mat.* векторіа́льний.
wektorowy *mat.* ве́кторний.
welbot, -tu, *m., mor.* вельбо́т.
welin, -nu, *m., spec.* веле́нь, -ні.
welinowy *spec.* веле́ньовий; papier ~ веле́ньовий папі́р, -пе́ру.
welocyped, -du, *m., przest.* велосипе́д.
welocypedowy *przest.* велосипе́дний.
welocypedysta, -sty, *lm.* **-ści,** *m., przest.* велосипеди́ст.
welocypedystka *ż., przest.* велосипеди́стка.
welon, -nu, *m.* серпа́нок, -нку.
welonik *m., zdr.* серпа́ночок, -чка.
welwet, -tu, *m., tkac.* вельве́т, -ту.
wełna *ż.* шерсть, -ті; *(овеча, козляча — звичайно)* во́вна; *спец.* ~ czesankowa камво́льна во́вна (шерсть); ~ sukiennicza суко́нна во́вна (шерсть); przędzalnia ~**ny** пряді́льня во́вни (ше́рсті).
wełniak *m.* шерстяне́ (вовня́не) пла́ття.
wełnianka *ż., bot.* *(eriophorum)* пухі́вка.
wełniany шерстяни́й; вовня́ний; pończochy ~**ne** вовня́ні (шерстяні́) панчо́хи, -чі́х; przemysł ~ вовня́на (шерстяна́) промисло́вість, -вості. *Пор.* **wełna.**
wełniarski *tkac.* шапова́льський.
wełniarstwo *n.* вовня́не (шерстяне́) виробни́цтво.
wełniarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) *текст.* шапова́л; 2) продаве́ць во́вни (ше́рсті).
wełniasty *див.* **wełnisty.**
wełnica *ż., bot.* *див.* **wełnianka.**
wełnisty шерсти́стий; вовни́стий; ~**ta** owca вовни́ста вівця́; ◊ *перен.* ~**te** chmury кучеря́ві хма́ри (*род.* хмар). *Пор.* **wełna.**
wełnodajny *spec.* шерстено́сний.
wełnonośny *spec.* *див.* **wełnodajny.**
wemknąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli прослизну́ти, прокра́стися, -кра́дуся, -кра́дешся.
wena *ż.* 1) *анат.* ве́на; 2) *перен.* хист, -ту; ~ poetycka поети́чний хист.
wendeta *ż.* венде́та.
Wenecja *ż.* Вене́ція.
wenecjanin, *lm.* **-cjanie, -cjan,** *m. hist.* венеціа́нець, -нця.
wenecjanka *ż.* венеціа́нка.
wenecki венеціа́нський, венеці́йський; вене́цький *(заст.)*; ~**kie** okno венеціа́нське вікно́.
Wenera *ż., astr., mit.* Вене́ра.

weneria *ż., med.* венери́чна хворо́ба.
wenerolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m., med.* венеро́лог.
wenerować, -ruję, -rujesz, -rował *przest.* поважа́ти.
weneryczny *med.* венери́чний.
wenta *ż.* благоді́йний (добро́ді́йний) база́р, -ру.
wentyl, *lm.* **-le,** *m., tech., muz.* ве́нтиль.
wentylacja *ż.* вентиля́ція.
wentylacyjny вентиляці́йний; *гірн.* chodnik ~ вентиляці́йний штрек, -ку.
wentylator *m.* вентиля́тор, -ра.
wentylatornia *ż.* вентиляці́йний цех, -ху.
wentylować, -luję, -lujesz, -lował вентилюва́ти, -лю́ю, -лю́єш.
weń (**w niego**) в нього́; wetknął ~ miecz встроми́в в нього́ меч.
wepchać *dok. див.* **wpychać.**
wepchnąć *див.* **wpychać.**
weprzeć *див.* **wpierać.**
weranda *ż.* вера́нда.
werandować, -duję, -dujesz, -dował пересі́джувати на вера́нді.
weratryna *ż., chem.* вератри́н, -ну.
werbalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* говору́н, -на́, балаку́н, базі́ка.
werbalizm, -mu, *m.* багатослі́вність, -ності.
werbalny верба́льний; *дипл.* nota ~na верба́льна но́та.
werbel, -bla, *lm.* **-ble,** *m.* 1) бараба́н; 2) бараба́нний дроб, -бу.
werbena *ż., bot.* вербе́на.
werbenowy *bot.* вербе́новий.
werbować, -buję, -bujesz, -bował вербува́ти, -бу́ю, -бу́єш; *перен.* ~ przyjaciół вербува́ти при́ятелів.
werbowniczy *див.* **werbunkowy.**
werbownik, *lm.* **-cy,** *m., wojs.* вербува́льник.
werbunek, -nku, *m., wojs.* вербо́вка, вербува́ння.
werbunkowy вербува́льний.
werdykt, -tu, *m.* верди́кт, -ту.
werk, -ku, *m., przen. див.* **mechanizm.**
werkmajster, -tra, *lm.* **-trowie** *a.* **-trzy,** *m.* керівни́к майсте́рні.
werkmistrz, *lm.* **-rzowie,** *rzadziej* **-rze,** *m.* керівни́к майсте́рні; ста́рший ма́йстер, -тра.
wermut, -tu, *m.* ве́рмут, -ту.
werniks, -su, *m., przest.* лак, -ку.
werniksować, -suję, -sujesz, -sował *przest.* лакува́ти, -ку́ю, -ку́єш.
werniksowanie *n., przest.* лакува́ння.
wernisaż, -żu, *lm.* **-że,** *m., szt.* верніса́ж, -жу.
weronal, -lu, *m., farm.* верона́л, -лу.
Weronika Веро́ніка.
weronika *ż., bot.* веро́ніка.
werrotypia *ż., spec.* склогра́фія.
Wersal, -lu, *m.* Верса́ль.
wersalik *m., druk.* ініціа́л.
wersał, -łu, *m., druk. див.* **wersalik.**
werset, -tu, *m.* 1) вірш; (*церк.— абзац тексту*) стих, -ха́.
wersja *ż.* ве́рсія.
wersyfikacja *ż.* версифіка́ція.
wersyfikacyjny версифікаці́йний.
wersyfikator, *lm.* **-rzy,** *m.* версифіка́тор, -ра.
wertep, -pu, *m.* верте́п, -пу.
wertować, -tuję, -tujesz, -tował 1) перегорта́ти (*у книжці*); 2) *перен.* перегляда́ти; ~ bibliotekę перегляда́ти бібліоте́ку.
wertykalnie *див.* **pionowo.**
wertykalny *див.* **pionowy.**
werwa *ż.* за́пал, -лу, за́хват, -ту; grać z ~wą гра́ти з за́палом.
werwena *ż., bot. див.* **werbena.**
werwenowy *bot. див.* **werbenowy.**
weryfikacja *ż.* верифіка́ція, сві́дчення, підтве́рдження спра́вжності.
weryfikować, -kuję, -kujesz, -kował підтве́рджувати спра́вжність.
werysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., szt., lit.* вери́ст.
weryzm, -mu, *m., szt., lit.* вери́зм, -му.
werznąć *див.* **wrzynać.**

werznięcie *n.* врізка.
wesele *n.* 1) весілля; s p r a w i ć ~ справити весілля; 2) *заст.* радість, -дості.
weselić, -lę, -lisz, -lił веселити, звеселяти; //~ **się** веселитися, звеселятися.
weselisko *n., zgr., pot.* весілля.
weselnik, *lm.* **-cy,** *m.* учасник весілля, весільний гість (*род.* гостя).
weselny весільний; o r s z a k ~ весільний поїзд.
wesoluchno *pieszcz. див.* **wesolutko.**
wesoluchny *pieszcz. див.* **wesolutki.**
wesoluteńki 1) *пестл.* веселенький; 2) *(дуже веселий)* веселісінький.
wesoluteńko 1) веселенько; 2) веселісінько. *Пор.* **wesoluteńki.**
wesolutki *pieszcz.* веселенький.
wesolutko *pieszcz.* веселенько.
wesołek, -łka, *lm.* **-łkowie,** *m.* весельчак, -ка, веселун, -на.
wesoło весело.
wesołość *ż.* веселість, -лості.
wesoły веселий.
wesół *predyk. див.* **wesoły.**
wespół (z kim, z czym) спільно, разом (з ким, з чим).
wesprzeć *див.* **wspierać.**
wessać *див.* **wsysać.**
westalka *ż., rel. hist., przen.* весталка.
westchnąć *див.* **wzdychać.**
westchnienie *n.* зітхання.
Westfalczyk, *lm.* **-cy,** *m.* мешканець Вестфалії.
Westfalia *ż.* Вестфалія.
Westfalka *ż* мешканка Вестфалії.
westfalski вестфальський.
westybul, -lu, *lm.* **-le,** *m.* вестибюль.
wesz, wszy, *ż.* воша; ◊ *ент.* ~ r o ś l i n n a *(aphis)* попелиця.
weszka *ż., zdr.* вошка.
wet: o d d a w a ć ~ z a ~ відплачувати тим самим (тією самою монетою).
weteran, *lm.* **-ni,** *m.* ветеран.
weteranka *ż.* *(про жінку)* ветеран.
weterański який (що) стосується ветерана; *(у контексті)* ветерана тощо; m u n d u r ~ мундир ветерана.
weterynaria *ż.* ветеринарія.
weterynarski ветеринарний.
weterynaryjny ветеринарний.
weterynarz, *lm.* **-rze,** *m.* ветеринар, -ра, ветеринарний лікар (ветлікар).
wetkać *dok. див.* **wtykać.**
wetknąć *див.* **wtykać.**
weto *n.* вето *(невідм.)*; z a ł o ż y ć (p o s t a w i ć) ~ покласти вето.
wetować, -tuję, -tujesz, -tował 1) *заст.* відплачувати тим самим (тією самою монетою); 2) винагороджувати втрату; 3) класти вето.
wetrzeć *див.* **wcierać.**
wety, -tów, *blp.* десерт, -ту.
wewlekać, wewlec, -wlokę, -wleczesz, -wlókł, -wlekli втягати, втягувати, -гую, -гуєш, втягти, -гну, -гнеш, втягнути.
wewnątrz всередині; ~ d o m u всередині дому.
wewnątrzatomowy *chem.* внутрішньоатомний; e n e r g i a ~**wa** внутрішньоатомна енергія.
wewnątrzjądrowy внутрішньоядровий, внутрішньоядерний.
wewnątrzkomórkowy *biol. (intercellularis)* міжклітинний.
wewnątrzpartyjny внутріпартійний, внутрішньопартійний; d e m o k r a c j a ~**na** внутрішньопартійна демократія.
wewnętrznie внутрішньо.
wewnętrzny внутрішній; c h o r o b a ~**na** внутрішня хвороба; h a n d e l ~**ny** внутрішня торгівля; l e k a r s t w o d o u ż y t k u ~**nego** внутрішні ліки, -ків; ~**na** s t r o n a b u d y n k u внутрішня сторона будинку; w a r t o ś ć ~**na** внутрішня вартість, -тості; ◊ w o j n a ~**na** громадянська війна.
wezbrać *див.* **wzbierać.**

wezbranie *n.* піднéсення води́ в рíчці; ◊ ~ w ó d пóвідь, -води, пóвінь, -вені.
wezgłowie *n.* узголó[і]в'я; *(рідше)* пóдýшка; ◊ u **~wia** в головáх.
wezgłówek, -wka, *m. див.* **wezgłowie.**
we znaki: d a ć s i ę k o m u ~ дáтися взнаки́ комý, допекти́ комý.
Wezuwiusz *m.* Везýвій, -вію.
wezwać *див.* **wzywać.**
wezwanie *n.* 1) ви́клик, -ку; ~ d o s ą d u ви́клик у суд; 2) *(публічне звернення до мас)* зáклик, -ку; *(в письмовій формі — звичайно)* відóзва; ◊ *церк.* k o ś c i ó ł p o d **~niem** ś w. M i k o ł a j a цéрква св. Микóли.
wezykatoria *ż., med. przest.* нари́вний плáстир, -ру.
wezyr, *lm.* **-rowie,** *m., hist.* візи́р, -ра.
weżreć się *див.* **wżerać się.**
węch, -chu, *m.* нюх, -ху; *перен.* m i e ć d o b r y ~ мáти дóбрий нюх.
węchowy нюхови́й.
węda *ż., ryb. див.* **wędka.**
wędka *ż., ryb.* вýдка; n a **~kę** r y b y ł o w i ć лови́ти ри́бу вýдкою, вýдити, -джу, -диш; ◊ *перен.* d a ć s i ę z ł o w i ć n a **~kę** попáсти на гачóк (в пáстку).
wędkarz, *lm.* **-rze,** *m., ryb.* вуди́льник.
wędkować, -kuję, -kujesz, -kował *ryb.* вýдити, -джу, -диш; нáдити, -джу, -диш *(рідше).*
wędkowanie *n., ryb.* вудíння; надíння. *Пор.* **wędkować.**
wędlina, *(częściej w lm.)* **-liny, -lin,** *ż.* ковбáсні ви́роби, -бів; копчéння *(розм.).*
wędliniarka *ż.* ковбáсниця.
wędliniarnia *ż.* 1) ковбáсна, -ної; 2) ковбáсна фáбрика.
wędliniarstwo *n.* ковбáсне виробни́цтво.
wędliniarz, *lm.* **-rze,** *m.* ковбáсник.
wędlinka *ż., pieszcz. див.* **wędlina.**
wędlisko *n. ryb.* вýдлище.
wędrować, -ruję, -rujesz, -rował мандрувáти, -рýю, -рýєш; вандрувáти *(рідше).*
wędrowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* мандрівéць, -рівця́, мандрівни́к, -рівникá; вандрівéць, вандрівни́к. *Пор.* **wędrować.**
wędrownica *ż.* мандрівни́ця; вандрівни́ця. *Пор.* **wędrować.**
wędrowniczy мандрівни́цький, мандрівни́чий.
wędrownik, *lm.* **-nicy,** *m. див.* **wędrowiec.**
wędrowny мандрíвний, мандрýючий; k r a m a r z **~ny** мандрíвний торгóвець, -вця; ◊ p t a k i **~ne** перелíтні птахи́, -хів.
wędrówka *ż.* мандрíвка; вандрíвка; *(тривала)* мáндри, -рів; ◊ *іст.* ~ l u d ó w переселéння нарóдів. *Пор.* **wędrować.**
wędzarnia *ż.* 1) копти́льня, копти́льний завóд, -ду; 2) *жарт.* кури́льна кімнáта.
wędzarnictwo *n.* копти́льне виробни́цтво.
wędzenie *n.* кóпчення.
wędzić I, **-dzę, -dzisz, -dził** *(м'ясо, рибу тощо)* копти́ти, -пчý, -пти́ш; //**~się** прокóпчуватися, -чуюся, -чуєшся.
wędzić II, **-dzę, -dzisz, -dził** *ryb.* вýдити, -джу, -диш.
wędzidło *n.* вуди́ло; ◊ *перен.* z a ł o ż y ć k o m u ~ прибóркати (загнуздáти) когó, взя́ти когó в шóри.
wędzidłowy вуди́льний.
wędzigrosz, *lm.* **-sze,** *m., pot.* скнáра.
wędzisko *n. див.* **wędlisko.**
wędzonka *ż. (копчене свиняче м'ясо)* груди́нка, корéйка; копчóнка *(розм.).*
wędzony копчéний.
węgiel, -gla, *lm.* **-gle,** *m.* 1) вýгіль, -гля; *зб.* вýгілля; ~ a k t y w o w a n y активізóване вýгілля; ~ b r u n a t n y бýре вýгілля; ~ c h u d y піснé вýгілля; c z a r n y j a k ~ чóрний як вýгіль; ~ d r z e w n y деревнé вýгілля; ~ k a m i e n n y ка-

m'яне́ ву́гілля; ~ koksujący коксівне́ ву́гілля; kopalnia ~gla кам'яновугільна копа́льня (ша́хта); ~ łupkowy сла́нцьове ву́гілля; rysunek ~glem рису́нок ву́глем; skład ~gla склад ву́гілля; 2) *хім.* вугле́ць, -цю́; dwutlenek ~gla двоо́кис вуглецю́, вуглеки́слий газ, -зу; ◊ *прик.* siedzieć, jak na rozżarzonych ~glach сиді́ти, як на жару́; spalić się na ~ обву́глитися; *(зовсім)* згорі́ти, ви́горіти дотла́.

węgielek, -lka, *m., zdr.* ву́глик; *(розжарений — ще)* жари́на, жари́нка.

węgielnia *ż. див.* **węglarnia.**

węgielnica *ż., tech.* коси́нець, -нця, е́кер, -ра; ~ ruchoma пересувни́й коси́нець (е́кер).

węgielnik *m.* нарі́жний ка́мінь, -меня.

węgielny 1) нарі́жний; *перен.* kamień ~ нарі́жний ка́мінь, -меня; 2) *мат. заст.* кутови́й; 3) *(рідко) див.* **węglowy.**

węgiel, -gła, *m.* 1) *(будинку, вулиці тощо)* ріг *(род.* ро́гу); вуго́л, -гла́ *(рідко);* 2) *мат. заст.* кут, -та́.

Węgier, -gra, *lm.* **-grzy,** *m.* уго́рець, -рця.

węgier, -gra, *m., med., wet. див.* **wągr.**

Węgierka *ż.* уго́рка.

węgierka *ż.* 1) *(про танець, одяг)* венге́рка; 2) *сад.* уго́рка; венге́рка *(рідше).*

Węgierska Republika Ludowa Уго́рська Наро́дна Респу́бліка.

węgierski уго́рський; wino ~kie уго́рське, -кого, венге́рське.

węgierszczyzna *ż.* все, що уго́рське (мо́ва, звича́ї, това́ри то́що).

węglan, -nu, *m., chem., min.* вуглекислота́, карбона́т, -ту.

węglany *див.* **węglowy.**

węglarka I *ż.* вугля́рка.

węglarka II *ż.* ваго́н на ву́гілля.

węglarnia *ż.* вуглескла́д, -ду.

węglarski яки́й (що) стосу́ється вугляра́; *(у контексті)* вугляра́ то́що; rzemiosło ~kie ремесло́ вугляра́.

węglarstwo *n.* вугля́рство.

węglarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) вугля́р, -ра́; 2) *(що возить вугілля)* вуглево́з.

węglasty вугла́стий, кута́стий.

węgleć, -leje, -lał перетво́рюватися на(у) ву́гіль.

węglić перетво́рювати на(у) ву́гіль; //~się *див.* **węgleć.**

węglik *m.* 1) *хім.* вугле́ць, -цю́; 2) *зменш. див.* **węgielek.**

węglisty 1) *хім.* вугли́стий; 2) *перен.* чо́рний, як ву́гіль.

węglobłysk, -ku, *m., min. див.* **węglowiec.**

węglonośny *gór.* вугleно́сний.

węglowiec, -wca, *m., min.* антраци́т, -ту.

węglowodan, -nu, *m., chem.* вуглево́д, -ду.

węglowodór, -doru, *m., chem.* вуглево́день, -дню.

węglowy ву́гільний, вугляни́й; *хім.* kwas ~wy ву́гільна кислота́, вуглекислота́; zagłębie ~we ву́гільний (вугляни́й) басе́йн, -ну.

węglówka *ż., el.* електри́чна ла́мпочка з ву́гільною ни́ткою.

węgłoszowate, -tych, *bot. (haloragidaceae)* столисникові́, -вих.

węgłowy *archit.* 1) *(про внутрішній кут)* кутови́й; 2) *(про зовнішній ріг)* нарі́жний.

węgorek, -rka, *m., zdr., pieszcz., icht.* вугреня́, -ня́ти.

węgorz, *lm.* **-rze,** *m., icht.* вуго́р, -гра́.

węgorzowate, -tych, *icht.* вугрува́ті, -тих.

węgorzowy *icht.* вугро́вий.

węgorzyk *m., zdr., pieszcz., icht. див.* **węgorek.**

węgrowacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli покрива́тися вугра́ми.

węgrowaty вугрува́тий.

Węgry, -gier, *blp.* Уго́рщина.

Węgrzyn *blm., m., przest. див.* **Węgier.**

węgrzyn *m.* угорське вино, угорське, -кого, венгерське.
Węgrzynka *ż., przest. див.* **Węgierka.**
węszyć, -szę, -szysz, -szył пронюхувати, -нюхую, -нюхуєш.
węzeł, -zła, *m.* 1) вузол, -зла; *міф., перен.* ~ g o r d y j s k i гордіїв вузол; ~ k o l e j o w y залізничний вузол; *перен.* r o z w i ą z a ć ~ розв'язати вузол; p r z e c i ą ć ~ g o r d y j s k i розтяти гордіїв вузол; 2) *літ.* зав'язка; ~ d r a m a t y c z n y зав'язка п'єси; 3) *(ув'язані речі)* клунок, -нка; 4) *мор.* вузол, -зла.
węzełek -łka, *m., zdr.* 1) вузлик, -ка; 2) клуночок, -чка. *Пор.* **węzeł** 1, 3.
węzełkowaty *див.* **węzełkowy.**
węzełkowy вузликуватий; ◊ *анат.* s z e w ~ *(sutura nodosa)* вузлуватий шов (*род.* шва).
węzina *ż.* вузьке місце.
węzłować, -łuję, -łujesz, -łował 1) робити вузли; 2) *перен.* плутати.
węzłowato: k r ó t k o a ~ коротко й стисло.
węzłowatość *ż.* вузлуватість, -тості.
węzłowaty 1) вузлуватий, вузлистий; 2) *перен.* стислий; k r ó t k a a **~ta** o d p o w i e d ź коротка і стисла відповідь, -ді.
węzłowy вузловий; p u n k t **~wy** вузловий пункт, -ту, *зал.* s t a c j a **~wa** вузлова станція.
węźlasty *див.* **węzłowaty** 1.
węże, -żęcia, *lm.* **-żęta, -żąt,** *n., zdr.* вужа, -жати.
wężować, -żuję, -żujesz, -żował звиватись (витися) вужем (змією).
wężowato змiїсто, змiясто.
wężowaty 1) змiєвидний, змiєподiбний; 2) *перен.* змiїстий, змiястий; r u c h y **~te** змiїстi (змiястi) рухи, -хiв.
wężowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., min. див.* **wężownik.**
wężownica *ż.* 1) звивиста лiнiя; 2) *тех. див.* **chłodnica** 1.
wężownik *m., tech., min., bot.* змiйовик, -ка.
Wężownik *m., astr.* Змiєносець, -сця.
wężowy змiїний, гадючий.
węży *див.* **wężowy.**
wężyk *m.* 1) *перен.* звивина, закрут, -ту; *(рiчки — ще)* колiно; 2) *друк.* хвиляста лiнiя; p o d k r e ś l i ć **~kiem** пiдкреслити хвилястою лiнiєю; 3) *фот.* фототросик; 4) *зменш., зоол.* вужак, -ка.
wężykować, -kuję, -kujesz, -kował *див.* **wężować.**
wężykowaty звивистий, покручений, хвилястий; l i n i a **~ta** звивиста (хвиляста) лiнiя.
wężykowy *див.* **wężykowaty.**
wężymord, -du, *m., bot.* *(scorzonera)* скорцонера.
wężysko *n., zgr.* вужака.
wężyzna *ż. див.* **węzina.**
wg *skr. див.* **według.**
wganiać, wegnać заганяти, загнати (зажену, заженеш); **wganiać** b y d ł o d o s t a j n i заганяти худобу до стайнi; *перен.* **wegnać** k o g o d o g r o b u загнати в могилу кого.
wgapić się, -pię, -pisz, -pił (w kogo, w co) *posp.* втупитися очима (в кого, в що).
wgapienie się *n.* (w kogo, w co), *posp.* втуплення очей (в кого, в що).
wgarniać, wgarnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli згортати, згорнути *(до середини).*
wgartywać, -tuję, -tujesz, -tywał *niedok. див.* **wgarniać.**
wgiąć *див.* **wginać.**
wgięcie *n.* вгин, -ну.
wgięty угнутий, увiгнутий.
wginać, wgiąć, wegnę, wegniesz, wgiął, wgięli вгинати, вгнути, увiгнути.
wgląd: m i e ć ~ w c o a) мати нагляд над чим; б) мати доступ до чого.

wglądać, wejrzeć, -rzę, -rzysz, -rzał, -rzeli 1) (do czego) заглядати, заглянути; **wejrzeć** do akt заглянути до актів; 2) (na kogo, na co) *(лише докон.)* глянути, поглянути; **wejrzeć** na kogo znacząco глянути на кого промовисто; 3) (w co) *(перен. — розумом)* вникати, вникнути; **wglądać** w sprawy вникати в справи.

wglądnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **wglądać** 1, 3.

wglądnięcie *n.* 1) заглянення; 2) вникнення. *Пор.* **wglądać** 1, 3.

w głąb 1) *прислів.* вглиб; 2) *прийм.* вглиб (кого, чого).

wgłębiać się, wgłębić się, -bię, -bisz, -bił (w co) заглиблюватися, -лююся, -люєшся, заглибитися, -глиблюся, -глибишся (в що).

wgłębienie się *n.* заглиблення.

wgniatać, wgnieść, -gniotę, -gnieciesz, -gniótł, -gnietli (co w co) вдавлювати, -люю, -люєш, вдавити, -влю, -виш, втискати, втискувати, -кую, -куєш, втиснути (що в що).

wgniecenie *n.* вдавлення, втиснення.

wgnieść *див.* **wgniatać**.

wgnieżdżać się, wgnieździć się, -żdżę, -ździsz, -ździł угніжджуватися, -джуюся, -джуєшся, угніздитися, -гніжджуся, -гніздишся.

w górę *przst.* вгору.

w górze *przst.* вгорі.

wgramolić się, -lę, -lisz, -lił 1) *(нагору)* видертися, видратися, -деруся, -дерешся, видряпатися; 2) *(до середини)* втаскатися.

wgrążać, wgrążyć *див.* **pogrążać** 1, 3.

wgryzać się, wgryźć się, -zę, -ziesz, -zł вгризатися, вгризтися, -зуся, -зешся, в'їдатися, в'їстися (в'їмся, в'їсися), уїдатися.

wgrzebywać, -buję, -bujesz, -bywał wgrzebać, -bię, -biesz, -bał угрібати, угребти; *(в землю — звичайно)* заривати, зарити; //~**się** угрібатися, угребтися; зариватися, заритися.

wgrześć, -grzebię, -grzebiesz, -grzebł *dok. див.* **wgrzebywać**.

wgrzęznąć, -grzęznę, -grzęźniesz, -grzęznął (*a.* **-grzązł**), **-grzęźli** угрузнути, загрузнути.

whisky *nieodm.* віскі *(невідм.)*.

wiać, wieję, wiejesz, wiał, wiali *a.* **wieli** 1) віяти; **wieje** chłodny wietrzyk віє холодний віт(е)рець; **wieje** od okna віє (тягне) від вікна; chłód **wieje** od kogo віє холодом від кого; 2) *с.-г.* віяти (вію, вієш); ~ zboże віяти збіжжя (хліб); 3) *розм.* тікати, утікати.

wiadereczko *n., zdr., pieszcz.* відеречко.

wiaderko *n., zdr.* відерце, відерко.

wiadomo відомо; jak ~ як відомо; o ile wam ~ наскільки вам відомо.

wiadomość *ż.* 1) відомість, -мості; według ~**ci** за відомостями; w tej sprawie nie ma żadnych ~**ci** про це немає ніяких відомостей; zbierać ~**ci** збирати відомості; *(в науці)* знання; słabe ~**ci** z historii слабі знання з історії; 2) *(новина)* звістка, вість, -ті; вістка *(рідше)*; najnowsza ~ найновіша звістка; nie mieć ~**ci** o kim не мати звістки про кого; ◊ doszło do mej ~**ci** дійшло до мого відома; podać do ~**ci** довести до відома; przyjąć do ~**ci** взяти до відома.

wiadomy відомий; знаний *(рідко)*.

wiadro *n.* відро.

wiadrowy відерний; *(місткістю в одно відро — ще)* відровий.

wiadukt, -tu, *m.* віадук.

wialnia *ż., roln.* віялка.

wianeczek, -czka, *m., zdr., pieszcz.* віночок, -чка.

wianek, -nka, *m.* 1) вінóк, -нкá; w i ć **~nki** плести́ вінки́; 2) *перен.* цнотли́вість, -вості, неви́нність, -ності.

wianie *n.* 1) ві́яння; **~** w i a t r ó w ві́яння вітрів; 2) *с.-г.* ві́яння; ◊ m ł y n e k d o **~nia** z b o ż a ві́ялка.

wiano *n., przest.* при́дане, -ного, пóсаг, -гу; вíно *(заст.)*.

wianować, -nuję, -nujesz, -nował *przest.* давáти при́дане (вíно).

wianuszek, -szka, *m., zdr., pieszcz.* *див.* **wianeczek.**

wiara *ż.* 1) вíра; n i e d a w a ć **wiary** не йня́ти вíри; s t r a c i ć **wiarę** w k o g o втрáтити вíру в кóго, зневíритися в кóму; w d o b r e j **wierze** в дóбрій вíрі; **~** w z w y c i ę s t w o вíра в перемóгу; 2) *(незмінність в почуваннях)* вíрність, -ності; d o c h o w a ć **wiary** зберегти́ вíрність; 3) *(переконання про чию добросовісність)* довíр'я, довíра; s t r a c i ć u k o g o **wiarę** втрáтити чиє́ довíр'я (чию́ довíру).

wiarogodnie вірогíдно; достовíрно. *Пор.* **wiarogodny.**

wiarogodność *ż.* вірогíдність, -ності; достовíрність. *Пор.* **wiarogodny.**

wiarogodny вірогíдний; *(цілком певний)* достовíрний.

wiarołomca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* віролóмний, -ного.

wiarołomnie віролóмно.

wiarołomnik, *lm.* **-cy,** *m.* *див.* **wiarołomca.**

wiarołomność *ż.* віролóмність, -ності.

wiarołomny віролóмний.

wiarołomstwo *n.* віролóмство.

wiarus, *lm.* **-sy,** *m., wojs. przest.* стари́й солдáт, ветерáн.

wiaterek, -rku, *m., zdr., pieszcz.* віт[е]рéць, -терця́; *(легкий, ніжний)* лéгіт, -готу.

wiatr, -ru, *m.* вíтер, -тру; *перен.* g a d a ć n a **~** говори́ти на вíтер; *żart.* p ł a s z c z **~trem** p o d s z y t y пальтó підби́те (підши́те) вíтром; **~** p o m y ś l n y сприя́тливий вíтер; **~** p r z e c i w n y супроти́вний вíтер; r o z p ę d z i ć n a c z t e r y **~try** розігнáти під чоти́ри вíтри; s z u k a j **~tru** w p o l u шукáй вíтра в пóлі; w s z y s t k o p o s z ł o n a c z t e r y **~try** все пішлó з(а) вíтром (по вíтру); ◊ *присл.* c o z **~trem** p r z y s z ł o, z **~trem** u l e c i лéгко прийшлó, лéгко пішлó; *прям., перен.* p ł y n ą ć p r z e c i w **~trowi** пли́сти́ прóти течії́; **~** s u c h y суховíй, -вíю.

wiatraczek, -czka, *m., zdr.* 1) вітрячóк, -чкá; 2) настíльний вентиля́тор, -ра.

wiatraczny *див.* **wiatrakowy.**

wiatrak *m.* вітря́к, -кá.

wiatrakowiec, -wca, *m., lot.* автогéр, -ра.

wiatrakowy вітрякóвий.

wiatrochronny вітрозахисни́й.

wiatrogłów, -głowa, *lm.* **-głowy,** *m., pot.* вітрогóн.

wiatrolotny шви́дки́й, як вíтер.

wiatrołom, -mu, *m., leśn.* вітролóм, -му.

wiatromierz, *lm.* **-rze,** *m., meteor.* вітромíр, -ра.

wiatronogi бистронóгий, прудконóгий.

wiatropęd, -du, *m., tech.* вентиля́тор, -ра.

wiatropędny *див.* **wiatrolotny.**

wiatrowskaz, -zu, *m., meteor.* анемоскóп, -пу; *(на даху)* флю́гер, -ра.

wiatrowy вітряни́й.

wiatrozbiór, -bioru, *m., hut.* вітряни́й регуля́тор, -ра.

wiatrówka I *ż.* пневмати́чна рушни́ця.

wiatrówka II *ż., sport.* спорти́вна кýртка з блискави́чним замóчком.

wiatrówka III *ż., tech.* вентиля́тор, -ра.

wiatrzany *див.* **wiatrowy.**

wiąd, -du, *m., med.* тáбес, -су.

wiąz, -zu, *m., bot. (ulmus)* в'яз.

wiązać, -żę, -żesz, -zał в'язáти (в'яжý, в'я́жеш); *(вінок, сіті*

тощо — ще) плестú (плетý, плетéш); ◊ *перен.* ~ koniec z końcem звóдити кíнцí з кінцями; //~się в'язáтися.

wiązadło *n.* 1) *(предмет до в'язання)* зáв'язка; 2) *буд.* скріпа; 3) *анат.* *(ligamentum)* зв'язка; ~**ła** głosowe голосові зв'язки, -зок.

wiązałka *ż., roln.* снопов'язáлка.

wiązanie *n.* 1) в'язáння; ~ snopów в'язáння снопів; 2) *буд.* в'язáння; 3) *анат.* *див.* **wiązadło** 3.

wiązanka *ż.* в'язка, в'язанка; ◊ ~ piosenek попурí *(невідм.)*.

wiązany 1) в'язаний; 2) *перен.* римóваний; wiersz ~ римóваний вірш.

wiązar *m., bud.* крóква.

wiązarka *ż., roln.* *див.* **wiązałka.**

wiązeczka *ż., zdr.* в'язочка.

wiązka *ż.* *див.* **wiązanka.**

wiązowate, -tych, *bot.* *(ulmaceae)* в'язóві, -вих.

wiązowy *bot.* в'язóвий.

wibracja *ż., fiz., muz.* вібрáція.

wibracyjny *fiz.* вібраційний.

wibrator *m., fiz.* вібрáтор, -ра.

wibrion *m., bakt.* вібріóн.

wibrować, -ruję, -rujesz, -rował вібрувáти, -рýю, -рýєш.

wic, *lm.* **-ce,** *m., pot.* жарт, -ту.

wiceadmirał, *lm.* **-łowie,** *m.* віце-адмірáл.

wicedyrektor, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* застýпник дирéктора.

wicekonsul, *lm.* **-lowie,** *m.* віце-кóнсул.

wicekról, *lm.* **-lowie,** *m.* віце-корóль, -ля.

wiceminister, -tra, *lm.* **-trowie,** *m.* застýпник міністра.

wiceprezes, *lm.* **-si,** *m.* застýпник голови.

wiceprezydent, *lm.* **-nci,** *m.* віце-президéнт.

wiceprokurator, *lm.* **-rzy,** *m.* застýпник прокурóра.

wicher, -chru, *m.* 1) вихор *(род.* вих(о)ру); zerwał się ~ зірвáвся вихор; 2) *(жмутик волосся)* вихор, -хра.

wichrowaty 1) бýряний, бýрний, бурхливий; вихру[ю]вáтий *(рідко)*; 2) *перен.* бурхливий, бýйний; usposobienie ~**te** бурхлива (бýйна) вдáча; 3) *(про речі)* покрýчений; drzewo ~**te** покрýчене дéрево; 4) *(про волосся)* вихру[ю]вáтий, вихрястий; głowa ~**ta** вихрувáта (вихряста) головá.

wichrowy вихрóвий.

wichrzyciel, *lm.* **-le,** *m.* баламýт; *(бунтівник)* заколóтник, підбýрювач.

wichrzycielka *ż.* баламýтка; заколóтниця, підбýрювачка. *Пор.* **wichrzyciel.**

wichrzycielski заколóтницький, бунтівничий, бунтівницький.

wichrzycielstwo *n.* баламýчення; підбýрювання. *Пор.* **wichrzyć** 2.

wichrzyć 1) вихрити, вихорити; wiatr ~**rzył** вітер вихорив (вихрив); 2) *перен.* мутити (мучý, мýтиш), баламýтити, -мýчу, -мýтиш; *(робити заколот)* підбýрювати, -рюю, -рюєш; 3) *(волосся)* куйóвдити, -джу, -диш.

wichura *ż.* вихор *(род.* вих(о)ру), бýря; *(снігова)* завірюха, хуртовина, заметíль, -лі.

wici *blp., hist.* королівський зáклик організувáти ополчéння.

wicina *ż., mor.* розшива.

wiciokrzew, -wu, *m., bot.* *(lonicera)* жимолость, -ті.

wić *ż.* прут; *(з лози, з верби тощо)* лозина.

wić, wiję, wijesz, wił вити (в'ю, в'єш); *(вінок — ще)* плести (плетý, плетéш); *(нитки на моток — ще)* мотáти, змóтувати, -тую, -туєш; *(гніздо — ще)* клáсти (кладý, кладéш), мостити (мощý, мóстиш); //~ się витися.

wid: ani ~**du** ani słychu і слід загинув; ні звістки, ні чутки; ні вітру, ні хвилі; ні слý-

ху, ні дýху; ні вúдом видáти, ні слúхом слихáти.

widać *(tylko w bezokoliczniku)* вúдно; ~ jak na dłoni вúдно, як на долóні; ~ z tego з цьóго вúдно; ◊ ani ~ ani słychać ні слýху, ні дýху.

widelcowy видéлковий.

widelczyk *m., zdr.* видéлочка.

widelec, -lca, *lm.* **-lce** видéлка; видéльце *(рідко)*.

widełki, -łek, *blp.* 1) *зменш.* вилкú, -лóк, вúлка, -лок; 2) *тех.* вúлка; ~ ochronne запобíжна вúлка; ◊ *муз.* ~ strojowe камертóн.

widełkowaty вилоподíбний.

widełkowy вúлочний.

wideta *ż.* пікéт, -ту.

widlasty вилоподíбний; *(про дерево)* розсóхуватий.

widłak I *m., bot. (lycopodium)* плаýн, -нá, п'ядич.

widłak II *m., myśl. (про лося а. оленя)* рогáч, -чá.

widłakowate, -tych, *bot. (lycopodiaceae)* плаунóві, -вих.

widłakowy I *bot.* плаунóвий.

widłakowy II *myśl.* лосúний, лóсячий *а.* олéнячий.

widłowaty *див.* **widełkowaty.**

widły, -deł, *blp.* вúла *(род.* вил), вúлки, -лóк, вúлка, -лок; *прик.* to jeszcze **~łami** pisane це ще вúлами на водí пúсано; ◊ robić z igły ~ робúти з мýхи слонá.

widmo *n.* 1) видíння; вúдиво *(рідко)*; *(марево)* прúвид, -ду, примáра; ~ głodu прúвид (примáра) гóлоду; ~ szczęścia примáра (видíння) щáстя; 2) *фіз.* спектр, -ру.

widmowy 1) примáрний; 2) *фіз.* спектрáльний; analiza **~wa** спектрáльний анáліз, -зу.

widnia *ż.* 1) *фіз.* оптúчна кáмера; 2) *(рідко) див.* **widownia.**

widnieć, -nieje, -niał виднíтися; *(неясно)* майорíти, мрíти.

widniuchno *pieszcz. див.* **widniutko.**

widniuchny *pieszcz. див.* **widniutki.**

widniusieńki 1) *пестл.* виднéсенький; 2) *(зовсім видний)* виднíсінький.

widniusieńko 1) виднéсенько; 2) виднíсінько. *Пор.* **widniusieńki.**

widniuteńki *див.* **widniusieńki.**

widniuteńko *див.* **widniusieńko.**

widniutki *pieszcz.* виднéнький.

widniutko *pieszcz.* виднéнько.

widno вúдно, ясно; ◊ ~ się robi яснíє, виднíє, розвúднюється.

widnokrąg, -ręgu, *m.* горизóнт, -ту, óбрій, -рію; ~ polityczny політúчний горизóнт.

widność *ż.* ясність, -ності.

widny ясний, світлий; *(про ніч — ще)* вúдний; **~ny** pokój світла (яснá) кімнáта.

widoczek, -czka, *m., zdr.* краєвúд, -ду; вúдик *(розм.)*.

widocznie 1) вúдимо; 2) *(вставне слово)* видúмо, вúдно; *(імовірно)* мáбуть, либóнь; ~ zapomniał вúдно (мáбуть, либóнь) забýв.

widoczność *ż.* 1) видúмість, -мості; 2) очевúдність, -ності. *Пор.* **widoczny.**

widoczny 1) вúдний; *(доступний зору — ще)* вúдимий; na **~nym** miejscu на вúдному місці; 2) *(безсумнівний)* очевúдний, видúмий; **~ne** kłamstwo очевúдна (видúма) брехня.

widok, -ku, *m.* 1) вид, -ду; *(пейзаж — ще)* краєвúд, -ду; mieszkanie z **~kiem** na ulicę квартúра з вúдом на вýлицю; okropny ~ жахлúвий вид; piękny ~ na ogród чудóвий вид на сад; **~ki** Szwajcarii вúди (краєвúди) Швейцáрії; *(загальні обриси чого — звичайно)* вúгляд, -ду; ~ zewnętrzny budowli зóвнішній вúгляд будíвлі; na ~ на вúгляд (на пóгляд); 2) вúдне місце; umieścić co na **~ku** помістúти що на вúдному місці; 3) *(лише в мн.)* вúди, -дів, перспектúви, -тúв;

~ki na przyszłość види (перспективи) на майбутнє; ◊ na ~ku на очах (перед очима); mieć na ~ku мати на увазі.
widokówka *ż.* листівка з краєвидом.
widomy 1) видимий, видний; 2) *(про зір)* видющий, зрячий.
widowisko *n.* видовище; видиво *(рідко)*; *(театральне — звичайно)* вистава, спектакль; ◊ *розм.* zrobić ze siebie ~ виставити себе на сміх (на глум, на позорище).
widowiskowy видовищний.
widownia *ż.* 1) зал для глядачів; 2) *перен.* арена; na ~ni międzynarodowej на міжнародній арені; ~ świata світова арена.
widywać, -duję, -dujesz, -dywał *wielokr.* (не раз, часто, час від часу) бачити; //~ **się** (не раз, часто, час від часу) бачитися.
widz, *lm.* **-dzowie,** *m.* глядач, -ча.
widzenie *n.* 1) зір (*род.* зору); *(здатність бачити — ще)* бачення; *мед.* ~ barwne *(chromopsia)* бачення предметів забарвленими; pole ~nia поле зору; *перен.* punkt ~nia погляд, -ду, точка зору; 2) *(уявні образи)* видіння; видиво *(рідко)*; 3) *(зустріч)* побачення; do ~nia до побачення; ◊ godny ~nia вартий уваги; znać kogo z ~nia знати кого з вигляду; //~ **się** зустріч, -чі, побачення; do prędkiego ~nia **się** до скорого побачення.
widziadło *n. див.* **widmo** 1.
widzialność *ż.* видимість, -мості.
widzialny видимий.
widziany виданий, бачений; ~**na** to rzecz? чи то видано (видана річ?); ◊ gość mile ~ бажаний гість (*род.* гостя); źle ~ який (що) має погану репутацію.
widzieć, -dzę, -dzisz, -dział, -dzieli бачити; ~**dzisz** go! бачиш (бач), який! *розм.* nicpoń, jakiego świat nie ~**dział** ледащо, якого світ не бачив; ◊ źle kogo ~ ставитися до кого неприхильно; бути про кого поганої думки; da się ~ буде видно; //~ **się** 1) бачити себе; ~ w lustrze бачити себе в дзеркалі; 2) (z kim) бачитися, зустрічатися (з ким); ◊ mnie się ~**dzi** мені здається.
widzi mi się *nieodm., n.* каприз, -зу; postępować według swego ~ керуватися капризами.
wiec, -cu, *m.* 1) мітинг, -гу; 2) *іст.* віче.
wiecha *ż.* 1) віха; 2) *перен. іст.* корчма, шинок, -нку; ◊ broda jak ~ борода, як мітла.
wiecheć, -chcia, *lm.* **-chcie,** *m.* віхоть, -хтя.
wiechetek, -tka, *m., zdr.* віхтик.
wiecować, -cuję, -cujesz, -cował мітингувати, -гую, -гуєш.
wiecownik, *lm.* **-cy,** *m.* учасник мітингу.
wiecowy 1) мітинговий; 2) вічевий. *Пор.* **wiec.**
wieczerza *ż., książ.* вечеря.
wieczerzać *książ.* вечеряти.
wieczko *n., zdr.* вічко.
wiecznie 1) вічно; 2) *(у кожний час)* завжди, постійно, повсякчас; ~ to samo завжди (постійно) те саме.
wieczność *ż.* 1) вічність, -ності; 2) постійність; 3) довічність. *Пор.* **wieczny.**
wiecznotrwały *див.* **wieczny** 1.
wiecznozielony вічнозелений.
wieczny 1) вічний; 2) *перен.* постійний; ~**ne** swary постійні сварки, -рок; 3) *юр.* довічний; ◊ *розм.* pożyczyć na ~**ne** oddanie позичити, щоб не віддати (без наміру віддати).
wieczorek, -rku, *m.* 1) *зменш., пестл.* вечо[е]рок, -чірка; 2) *(вечірня забава молоді)* вечірка.
wieczornice, -nic, *blp., folk.* вечо[е]рниці, -ниць.
wieczornik *m., bot. (hesperis)* вечорниці, -ниць; *(про одну квітку)* вечорниця.

wieczorny вечірній; g a z e t a **~na** вечірня газета, вечірка.
wieczorowy вечірній; ł u n y **~we** вечірні заграви; s z k o ł a **~wa** вечірня школа; t o a l e t a **~wa** вечірній туалет, -ту; ~ u n i w e r s y t e t m a r k s i z m u - l e n i n i z m u вечірній університет марксизму-ленінізму.
wieczorówka *ż.* вечірня школа.
wieczorynka *ż. див.* **wieczorek** 2.
wieczór I, **-czora** *a.* **-czoru,** *m.* вечір, -чора; c o ~ (~ **czora**) щовечора, щовечір, кожного вечора; d z i ś ~ сьогодні ввечері; o d r a n a d o **~czora** від (з) ранку до вечора, зрання до смеркання; **~rem** ввечері; **~ry** z i m o w e зимові вечори; ◊ m a s i ę k u **~rowi** вечоріє; o ó s m e j ~ (**~rem**) о восьмій годині ввечері; *перен.* ~ ż y c i a схил віку.
wieczór II, **-czoru,** *m.* (*вечірня забава, урочистість*) вечір, -чора; ~ k u c z c i P u s z k i n a вечір, присвячений пам'яті Пушкіна.
wieczystość *ż.* віковічність, -ності, вічність.
wieczysty 1) віковічний; 2) *юр.* довічний; **~ta** d z i e r ż a w a довічна оренда.
wieczyście назавжди, віковічно, вічно.
wiedenka *ż.* віденка.
Wiedeń, -dnia, *m.* Відень, -дня.
wiedeńczyk, *lm.* **-cy,** *m.* віденець, -нця.
wiedeński віденський.
wiedza *ż.* знання; c z ł o w i e k **~dzy** ерудит, людина з широким знанням; g ł ę b o k a ~ глибоке знання; r o z s z e r z y ć g r a n i c e **~dzy** l u d z k i e j поширити межі людського знання; ~ to p o t ę g a знання — сила; ◊ z r o b i ć c o b e z c z y j e j **~dzy** зробити що без чийого відома.
wiedzieć, wiem, wiesz, wiedział, wiedzieli знати; a l b o j a **wiem?** чи я знаю? хто його знає? хто зна? n i e **wiem,** c o o t y m m y ś l e ć не знаю, що про це думати; ◊ *розм.* t o s i ę **wie** це само собою зрозуміло, звичайна (певна) річ; *прик.* **wiedzą** s ą s i e d z i, j a k k t o s i e d z i шила в мішку не заховаєш.
wiedźma *ż.* відьма.
wieja *ż. див.* **zawieja.**
wiejacz, *lm.* **-cze,** *m., roln.* віяльник.
wiejaczka *ż., roln.* віяльна лопата.
wiejadło *n., roln. див.* **wiejaczka.**
wiejalnia *ż., roln. див.* **wialnia.**
wiejarka *ż., roln. див.* **wialnia.**
wiejski сільський; g o s p o d a r s t w o **~kie** сільське господарство.
wiek, -ku, 1) вік, -ку, літа (*род.* літ); ~ d o j r z a ł y дійшлий (дозрілий) вік, мужні (дозрілі) літа; ~ d o r a s t a n i a вік дозрівання; ~ d z i e c i ę c y дитячий вік, дитячі літа; ~ p o b o r o w y (p o p i s o w y) призовний вік; p o d e s z ł y ~ похилий вік; ~ p r z e k o r y дитячий вік спротиву; w m o i m **~ku** в моїх літах; w s i l e (w k w i e c i e) **~ku** в розцвіті віку, в розквіті сил; 2) (*сто років*) століття, сторіччя, вік; ~ d w u d z i e s t y двадцяте століття (сторіччя), двадцятий вік; **~ki** ś r e d n i e середні віки; 3) (*епоха*) вік; ~ L u d w i k a XIV вік Людовика XIV; o d **~ków** споконвіку; ~ ż e l a z n y залізний вік.
wieko *n.* віко.
wiekopomnie 1) вікопомно, достопам'ятно; 2) монументально. *Пор.* **wiekopomny.**
wiekopomność *ż.* 1) вікопомність, -ності, достопам'ятність; 2) монументальність. *Пор.* **wiekopomny.**
wiekopomny 1) вікопомний, достопам'ятний; **~ny** c z y n вікопомний (достопам'ятний) вчинок, -нку; 2) (*величний*) монумен-

тáльний; ~ne d z i e ł o монументáльний твір (*род.* твóру).

wiekować, -kuję, -kujesz, -kował вікувáти, -кýю, -кýєш.

wiekowy 1) вікови́й, сторíчний, столíтній; d ą b ~ вікови́й (столíтній, сторíчний) дуб; 2) *перен.* дýже стари́й, старéзний; c z ł o w i e k ~ дýже старá (старéзна) люди́на.

wiekuistość *ż.*, *rel.* віковíчність, -ності.

wiekuisty *rel.* віковíчний.

wiekuiście *rel.* віковíчно, на вíки вíчні.

wielbiciel, *lm.* **-le,** *m.* поклóнник; *(який (що) прихильно ставиться до кого, до чого — ще)* прихи́льник; *(розм. — з любовними намірами — ще)* залицяльник; ~ m u z y k i поклóнник (прихи́льник) мýзики.

wielbicielka *ż.* поклóнниця; прихи́льниця; залицяльниця. *Пор.* **wielbiciel.**

wielbić, -bię, -bisz, -bił величáти, звели́чувати, -чую, -чуєш, звеличáти.

wielbłąd *m.* верблю́д; ~ j e d n o g a r b n y одногóрбий верблю́д, дромадéр, -ра; ~ d w u g a r b n y двогóрбий верблю́д.

wielbłądzi верблю́дячий, верблю́жий.

wielbłądziarz, *lm.* **-rze,** *m.* погóнич верблю́дів.

wielbłądzica *ż.* верблюди́ця.

wielbłądzię, -dzięcia, *lm.* **-dzięta, -dziąt,** *n.*, *zdr.* верблюденя́, -ня́ти.

wielce *książ.* дýже, вéльми; ~ s z a n o w n y вельмишанóвний, високошанóвний, високоповáж(а)ний.

wiele I *przsł.* 1) багáто; o ~ на багáто; z a ~ нáдто багáто, забагáто; 2) *(в питаннях)* скíльки; ~ t o k o s z t u j e? скíльки це кóштує? ~ r a z y? скíльки разíв?

wiele II, *m.-os.* **wielu,** *licz. nieoznaczony* 1) багáто, -тьóх; 2) *(в питаннях)* скíльки, -кóх.

wielebny *przest.*, *kość.* преподóбний.

wielekroć 1) багáто разíв; p r z e p i s a ć ~ переписáти багáто разíв; 2) коли́ не; ~ p r z y j d ę d o n i e g o, n i e z a s t a j ę g o коли́ не прийдý до ньóго, не застаю́ йогó.

wieleznacząco багатознáчно; значýще, значли́во. *Пор.* **wieleznaczący.**

wieleznaczący багатознáчний; *(про усмішку, погляд тощо — ще)* значýщий, значли́вий.

Wielka Brytania *ż.* Великобритáнія.

Wielkanoc *ż.*, *rel.* вели́кдень, -кóдня, пáсха.

wielkanocny *rel.* велико́дній, пасхáльний.

wielki вели́кий; *(розм. — про ріст — ще)* здорóвий; *перен.* **Wielka** k a r t a s w o b ó d Вели́ка хáртія вíльностей; *іст.* ~ k s i ą ż ę вели́кий князь; **~ka** l i t e r a вели́ка бýква; *перен.* **~kie** n i c (z e r o) а) *(зневажл. — про людину)* вели́кий нуль, -ля́; б) *(про результат)* пóвна невдáча, пóвний провáл, -лу; **~kie** p i e n i ą d z e вели́кі грóші, -шей; *ірон.* **~ka** r z e c z! вели́ка вáжниця! **Wielka** S o c j a l i s t y c z n a R e w o l u c j a P a ź d z i e r n i k o w a Вели́ка Жовтнéва соціалісти́чна революція; *перен.* ~ u c z o n y вели́кий учéний, -ного; **Wielka** W o j n a N a r o d o w a (**Wielka** W o j n a w O b r o n i e O j c z y z n y) Вели́ка Вітчи́зняна війнá; *прик.* z **~kiej** c h m u r y m a ł y d e s z c z з вели́кої хмáри мали́й дощ; *перен.* z r o b i ć **~kie** o c z y зроби́ти вели́кі óчі; ◊ *перен.* j u ż ~ c z a s вже крáйня порá (крáйній час); *тех.* ~ p i e c дóменна піч (*род.* пéчі), дóмна; *церк.* **Wielki** T y d z i e ń страсни́й ти́ждень, -жня; *перен.* ż y ć n a **~ką** s k a l ę жи́ти на ширóку нóгу, розкошувáти, -шýю, -шýєш.

wielkodusznie великоду́шно.
wielkoduszność *ż.* великоду́шність, -ності.
wielkoduszny великоду́шний.
wielkogłowy великоголо́вий; голова́тий *(розм.)*.
wielkokniaziowski *hist.* великокнязі́вський.
wielkolistny великолистий, з ве́ликим ли́стям.
wielkolud, *lm.* **-dy,** *m.* ве́летень, -тня.
wielkomiastowy *див.* **wielkomiejski.**
wielkomiejski *(що стосується великого міста)* міськи́й; городськи́й *(рідше)*.
wielkomocarstwowy великодержа́вний; szowinizm **~** великодержа́вний шовіні́зм, -му.
wielkomorski океа́нський; ◊ państwo **~kie** морська́ держа́ва.
wielkomyślnie *див.* **wielkodusznie.**
wielkomyślność *ż. див.* **wielkoduszność.**
wielkomyślny *див.* **wielkoduszny.**
wielkonogi великоно́гий, з вели́кими нога́ми.
wielkonosy з вели́ким но́сом; носа́тий *(розм.)*.
wielkooki великоо́кий.
wielkopański аристократи́чний, па́нський.
wielkopańskość *ż.* аристократи́зм, -му.
wielkopaństwowy великодержа́вний.
wielkopiecownik, *lm.* **-cy,** *m., hut.* до́менщик.
Wielkopolska *ż., geo.* Великопо́льща.
wielkopolski *geo.* великопо́льський.
wielkopostny *kośc.* великопі́сний, великопостови́й.
wielkorolność *ż.* багатоземе́лля.
wielkorolny багатоземе́льний.
Wielkorus, *lm.* **-si,** *m.* великоро́с.
wielkoruski великору́ський.
wielkorządca, **-cy,** *lm.* **-cy,** *m., hist.* намі́сник.
wielkość *ż.* 1) величина́; **~** fizyczna фізи́чна величина́; 2) *перен.* ве́лич, -чі, вели́ччя; mania **~ci** ма́нія ве́личі.
wielkoświatowy *przest.* великосві́тський.
wielmoża, **-ży,** *lm.* **-że,** *m.,* вельмо́жа.
wielmożny вельмо́жний; *(в звертанні, в листі)* вельмишано́вний, високошано́вний, високоповаж(а)ний.
wieloatomowy *fiz.* багатоа́томний.
wielobarwność *ż.* багатоко́лірність, -ності, багатоба́рвність.
wielobarwny багатоко́лірний, багатоба́рвний.
wielobiegunowy *el., fiz.* багатопо́люсний.
wieloboczny *mat.* многосторо́нній.
wielobok, **-ku,** *m., mat.* многоку́тник.
wielobój, **-boju,** *m., sport.* багатобо́рство.
wielobóstwo *n., rel.* многобо́жжя, многобо́жність, -ності, політеї́зм, -му.
wielobranżowy багатогалузе́вий.
wielocyfrowy *mat.* многозна́чний; liczba **~wa** многозна́чне число́.
wielocyklowy *tech.* мультицикло́нний.
wielocylindrowy *tech.* багатоциліндро́вий.
wielodniowy багатоде́нний.
wielodzienność *ż.* багатоде́нність. -ності.
wielodzienny багатоде́нний.
wielodzietny багатоді́тний; **~ne** matki багатоді́тні матері́, -рів.
wielodźwięczny багатозву́чний.
wielofazowy *el.* багатофа́зний.
wielogąsienicowy багатогу́сеничний.
wielogłosowy *muz.* багатоголо́сний.
wielogłosy *muz. див.* **wielogłosowy.**
wielogłowy багатоголо́вий.
wielojądrowy *fiz.* багатоя́дерний.
wielojęzyczny багатомо́вний.
wielojęzykowy *див.* **wielojęzyczny.**
wielokąt *m., mat. див.* **wielobok.**
wielokątny *mat.* многоку́тний.
wielokolorowy *див.* **wielobarwny.**

wielokomórkowy *biol.* багатоклітúнний.
wielokondygnacyjny багатоя́русний.
wielokopytny *zool.* багатокопúтний.
wielokopytowy *zool.* *див.* **wielokopytny.**
wielokrążek, -żka, *m.* 1) *тех.* блок, -ку; *(складений з кількох блоків)* поліспа́ст; 2) *мор.* та́лі, -лів.
wielokropek, -pka, *m., gram.* крапкú, -по́к, три кра́пки.
wielokrotna, -nej, *ż., mat.* кра́тне, -ного.
wielokrotnie *див.* **wielekroć** 1.
wielokrotność *ż.* 1) багаторазо́вість, -вості, кількаразо́вість; 2) многокра́тність, -ності. *Пор.* **wielokrotny.**
wielokrotny 1) багаторазо́вий, кількаразо́вий; **~ne** p r o ś b y багаторазо́ві прóхання, -хáнь; *спорт.* m i s t r z **~** багаторазо́вий (кількаразо́вий) чемпіóн; 2) *мат., грам.* многокра́тний.
wielokształtność *ż.* поліморфі́зм, -му.
wielokształtny полімо́рфний.
wielokwiatowy *bot.* багатоквітко́вий.
wielolampowy *rad.* багатола́мповий.
wieloletni багатолі́тній, багаторі́чний; **~nia** p r a k t y k a багатолі́тня (багаторі́чна) пра́ктика.
wielolistny багатолúстий.
wielolufowy багатостві́льний.
wielomęstwo *n., etnol.* багатомýжжя, поліа́ндрія.
wielomian, -nu, *m., mat.* многочле́н.
wielomianowy *mat.* многочле́нний.
wielomiejscowy багатомі́сний, на бага́то мі́сць.
wielomilionowy багатомільйóнний.
wielomównie багатомóвно, велемóвно.
wielomówność *ż.* багатомóвність, -ності, велемóвність.
wielomówny багатомóвний, велемóвний.
wielonakładowy багатотира́жний.
wielonakładówka *ż.* багатотира́жка.
wielonarodowy багатонаціона́льний; p a ń s t w o **~we** багатонаціона́льна держа́ва.
wielonasienny *bot.* багатонасі́нний.
wielonogi багатонóгий.
wielonożny *див.* **wielonogi.**
wielonóg, -noga, *m., zool.* багатоні́жка.
wielookresowy поліциклі́чний.
wieloosobowy багатомі́сний, на бага́то мі́сць; p ł a t o w i e c **~** багатомі́сний літа́к, -ка́; літа́к на бага́то мі́сць.
wielopiętrowy багатоповерхóвий.
wielopłatkowy *bot.* багатопелюстко́вий.
wielopłatowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., lot.* мультипла́н, многопла́н.
wielopolowy *roln.* багатопі́льний.
wielopolówka *ż., roln.* багатопі́лля.
wielopostaciowość *ż., biol., min.* поліморфі́зм, -му.
wielopostaciowy *biol., min.* полімо́рфний.
wielopręcikowy *bot.* багатотичúнковий.
wieloraki 1) різномані́тний; **~kie** z n a c z e n i e s ł o w a різномані́тне зна́чення сло́ва; 2) *див.* **kilkakrotny.**
wielorako різномані́тно.
wielorakość *ż.* різномані́тність, -ності.
wieloramienny: ś w i e c z n i k **~** канделя́бр з багать(о)ма́ ріжка́ми.
wieloraz, -zu, *m., mat.* ча́стка.
wieloryb *m., zool.* кит.
wielorybi кúтовий.
wielorybnictwo *n.* китоло́вство.
wielorybniczy китобі́йний, китоло́вний; p r z e m y s ł **~** китобі́йний (китоло́вний) прóмисел, -слу.
wielorybnik I, *lm.* **-cy,** *m.* китоло́в, китобі́й, -бо́я.
wielorybnik II, *lm.* **-ki,** *m.* китобі́йне суднó, вельбо́т.

wielorybołów, -łowa, *lm.* **-łowy,** *m.* *див.* **wielorybnik** I.
wielorybołówstwo *n.* *див.* **wielorybnictwo.**
wielosilnikowy *tech.* багатомотóрний.
wielosłowność *ż.* багатослíвність, -ності.
wielosłowny багатослíвний.
wielosłupkowy *bot.* багатомáточкóвий.
wielostopniowy *tech.* багатоступінча(с)тий.
wielostronnie різнобíчно, різносторóнньо.
wielostronność *ż.* багатобíчність, -ності, багатосторóнність, різнобíчність, різносторóнність.
wielostronny багатобíчний, багатосторóнній, різнобíчний, різносторóнній.
wielostrunny багатострýнний.
wielosylabowy *gram.* многоскладóвий.
wielościan, -nu, *m., mat.* многогрáнник.
wielościenny многогрáнний.
wielościowy *див.* **ilościowy.**
wielość *ż.* велúка кíлькість, -кості.
wielotomowy багатотóмний.
wielotysięczny багатотúсячний.
wielowarstwowy багатошарóвий.
wielowarsztatowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., tech.* багатоверстáтник.
wielowarsztatowość *ż., tech.* багатоверстáтна прáця (робóта).
wielowarsztatowy *tech.* багатоверстáтний.
wielowarsztatówka *ż., tech.* багатоверстáтниця.
wielowartościowość *ż.* багатовалéнтність, -ності.
wielowartościowy багатовалéнтний.
wielowiekowy багатовікóвий.
wielowładztwo *n.* багатовлáддя.
wielozakresowy *rad.* всехвильовúй.
wielozgłoskowy *gram.* *див.* **wielosylabowy.**
wielozasadowy *chem.* багатоосновний.

wieloznacząco багатознáчно; значýще, значлúво, промóвисто. *Пор.* **wieloznaczący.**
wieloznaczący багатознáчний; *(про усмішку, погляд тощо — ще)* значýщий, значлúвий, промóвистий.
wieloznacznik *m., lingw.* багатознáчне слóво.
wieloznaczność *ż., lingw.* багатознáчність, -ності.
wieloznaczny *lingw.* багатознáчний.
wielożeniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* багатожéнець, -нця.
wielożenny полігáмний, полігамíчний.
wielożeńca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* *див.* **wielożeniec.**
wielożeństwo *n.* багатожéнство, полігáмія.
wielu *m.-os.* *див.* **wiele** II.
wieniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m.* 1) вінóк, -нкá, вінéць, -нцЯ; 2) *мисл.* рóги óленя.
wieńcowy вінцéвий; *анат.* t ę t n i c a **~wa** вінцéва артéрія.
wieńczyć, -czę, -czysz, -czył вінчáти; *(квітками — ще)* заквíтчувати, -чую, -чуєш; ◊ *прик.* k o n i e c **~czy** d z i e ł o кінéць — дíлу вінéць.
wieprz, *lm.* **-rze,** *m.* кабáн, -нá.
wieprzaczek, -czka, *m., zdr.* кабáнчик.
wieprzak *m.* пíдсвинок, -нка.
wieprzasty *див.* **wieprzowaty.**
wieprzek, -rzka, *m.* *див.* **wieprzak.**
wieprzowaty схóжий на кабанá (на свинЮ), подíбний до кабанá (до свинí).
wieprzowina *ż.* свинúна.
wieprzowy свинЯчий; свинúй *(рідше);* k o t l e t **~wy** відбивнá (свинЯча котлéта); ◊ m i ę s o **~we** свинúна.
Wiera Віра.
wiercenie *n.* 1) свердлíння, свердлувáння, вертíння; 2) бурíння; 3) вертíння; крутíння. *Пор.* **wiercić.**
wierch, -chu, *m., poet.* *(гори)* вершúна, верховúна, верх, -ху.

wiercicki, -kiego, *lm.* **-ccy,** *m., żart.* непосида.
wiercić, -cę, -cisz, -cił 1) *(свердлом)* свердли́ти, свердлува́ти, -лу́ю, -лу́єш, верті́ти (верчу́, верти́ш); ~ w żelazie свердли́ти (верті́ти) в залі́зі; 2) *(пробивати грунт, гірські породи)* бури́ти; ~ studnię бури́ти коло́дязь; 3) *перен.* верті́ти; *(хвостом — ще)* крути́ти (кручу́, кру́тиш); ◊ ~ palcem w nosie колупа́ти (копирса́ти) в но́сі; //~ **się** верті́тися, крути́тися.
wiercipięta, -ty, *lm.* **-ty,** *ż., m., żart.* верти́хвіст, -хвоста; *(ж. р.)* верти́хвістка.
wiernie ві́рно; то́чно. *Пор.* **wierny.**
wiernopoddany *iron.* вірнопідда́ний.
wiernopoddańczy *iron.* вірнопідда́нський, вірнопідда́нчий.
wierność *ż.* ві́рність, -ності; то́чність. *Пор.* **wierny.**
wierny ві́рний; *(згідний з оригіналом — ще)* то́чний; ~**ne** odbicie czego то́чне (ві́рне) відбиття́ чого́; ~ przyjaciel ві́рний друг; ~**ne** tłumaczenie то́чний (ві́рний) пере́клад, -ду; ~ zasadom ві́рний при́нципам.
wiersz, *lm.* **-sze,** *m.* 1) вірш; ~ biały (miarowy) бі́лий вірш; ~ okolicznościowy вірш у честь..., вірш з наго́ди; pisać ~**szem** писа́ти ві́ршем; układać ~**sze** склада́ти ві́рші; 2) *(ряд слів в одній лінії)* рядо́к, -дка́; od nowego ~**sza** з ново́го рядка́.
wiersza *ż., ryb.* ве́рша.
wierszoklectwo *n., lekc.* віршома́зництво.
wierszoklet, *lm.* **-ci,** *m., lekc. див.* **wierszokleta.**
wierszokleta, -ty, *lm.* **-ci,** *m. lekc.* віршома́з.
wierszomania *ż.* віршома́нія.
wierszopis, *lm.* **-sowie,** *m., przest.* віршопи́сець, -сця, віршува́льник, ві́ршник.
wierszopisarka *ż., przest. (про жінку)* віршопи́сець, -сця, віршува́льник, ві́ршник.
wierszopisarski віршува́льний.
wierszopisarstwo *n.* віршува́ння.
wierszopisarz, *lm.* **-rze,** *m., przest. див.* **wierszopis.**
wierszoróbb, -roba, *lm.* **-roby,** *m. див.* **wierszokleta.**
wierszować, -szuję, -szujesz, -szował віршува́ти, -шу́ю, -шу́єш.
wierszowany віршо́ваний, віршови́й.
wierszownica *ż., druk.* верста́тка.
wierszownik *m., druk. див.* **wierszownica.**
wierszowy *див.* **wierszowany.**
wierszydło *n., lekc.* пога́ний (нікче́мний) вірш.
wierszyk *m.* ві́ршик.
wiertacz, *lm.* **-cze,** *m., spec.* 1) свердля́р, -ра́, свердлува́льник; 2) бури́льник. *Пор.* **wiercić** 1, 2.
wiertak *m.* све́рдел, -дла, све́рдло, бура́в.
wiertarka *ż., tech.* 1) дриль, -ля́; 2) свердли́льний (свердлува́льний) верста́т; ~ pionowa вертика́льно-свердли́льний (свердлува́льний) коло́нний верста́т; ~ pozioma горизонта́льно-свердли́льний (свердлува́льний) розто́чувальний верста́т; ~ promieniowa радіа́льно-свердли́льний (свердлува́льний) верста́т; 3) *(гірнича)* перфора́тор, -ра; бури́льна маши́на.
wiertarnia *ż., tech.* 1) свердли́льна (свердлува́льна) майсте́рня; 2) *див.* **wiertarka.**
wiertło *n. див.* **wiertak.**
wiertnictwo *n., gór.* глибо́ке бурі́ння; ~ poszukiwawcze розві́дувальне бурі́ння.
wiertniczy 1) свердли́льний, свердлува́льний; maszyna ~**cza** свердли́льна маши́на; narzędzia ~**cze** свердли́льне прила́ддя; 2) *(що стосується буріння)* бури́льний; poszukiwania ~**cze** бури́льні ро́зшу-

ки, -ків; ◊ otwór ~ свердловина.
wiertowiny, -win, *blp.* бурова мука, бурове борошно.
wierutny *несхв.* справжній; ~ oszust справжній ошуканець, -ця; *(про брехню тощо)* чистісінький.
wierzba *ż.* верба; ~ płacząca плакуча верба.
wierzbina *ż.* 1) *(вербове дерево)* вербина; 2) *(зарость)* вербняк, -ка, вербник, -ка, верболіз, -лозу.
wierzbiniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m. див.* **wierzbina** 2.
wierzbinowy вербняковий, верболозовий.
wierzbowate, -tych, *bot.* *(salicaceae)* вербові, -вих.
wierzbowy вербовий.
wierzbówka *ż., bot.* *(epilobium)* зніт, -ту.
wierzch, -chu, *m.* 1) верх, -ху; *(гори, дерева — ще)* верхівка, верхів'я, верховина, вершина, маківка; *(дерева — ще)* верховіття; *(гори — ще)* шпиль, -ля; *перен.* być na ~**chu** взяти верх (гору); *(скрині)* кришка, віко; 2) *(зовнішня частина чого, зовнішній бік)* верх; ~ futra верх хутра; 3) *мат.* вершина; ~ trójkąta вершина трикутника; 4) *анат.* верхівка; ◊ moje na ~**chu** моя взяла; *перен.* pływać po ~**chu** мілко плавати.
wierzchem *przsł.* верхи; jechać ~ їхати верхи.
wierzchni верхній; *(що знаходиться зверху — ще)* горішній; odzież ~**nia** верхній одяг, -гу; szczęka ~**nia** верхня (горішня) щелепа.
wierzchołek, -łka, *m.* 1) верхівка, верх, -ху, верхів'я, верховина, вершина; *(дерева, гори — ще)* маківка; *(дерева — ще)* верховіття; *(гори — ще)* шпиль, -ля; 2) *анат.* верхівка; 3) *мат.* вершина.
wierzchołkowy 1) вершинний; 2) *мат.* вертикальний.
wierzchowie *n.* верхів'я, верхоріччя; ~ Wołgi верхів'я Волги.
wierzchowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* верховий кінь (*род.* коня).
wierzchowisko *n. див.* **wierzchowie.**
wierzchowy верховий.
wierzchówka *ż.* верхова кобила.
wierzeje, -rzei, *blp., arch. poet.* двері, -рей.
wierzenie *n.* вірування; ~**nia** ludowe народні вірування, -вань.
wierzgać, wierzgnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli брикати, брикнути, хвицати, хвицнути; *(лише недокон.)* брикатися, хвицатися; ten koń ~**ga** цей кінь брикається (хвицається).
wierzgliwy бриклйвий; koń ~ брикливий кінь (*род.* коня).
wierzgnąć *див.* **wierzgać.**
wierzyciel, *lm.* **-le,** *m.* позикодавець, -вця, кредитор, -ра.
wierzycielka *ż.* позикодавиця, кредиторка.
wierzycielski кредиторський.
wierzyć, -rzę, -rzysz, -rzył вірити.
wierzytelność *ż.* 1) *юр.* достовірність, -ності; ~ podpisu достовірність підпису; 2) *ек.* грошова претензія.
wierzytelny 1) *юр.* достовірний; kopia ~**na** достовірна копія; 2) *дипл.* вірчий; list ~**ny** вірча грамота.
wieszać вішати; *перен.* ~ psy na kim вішати собак на кого; //~**się** вішатися.
wieszadło *n.* вішалка *(для одягу).*
wieszadłowy який (що) стосується вішалки.
wieszak *m.* 1) вішалка *(в одязі);* 2) *див.* **wieszadło.**
wieszar *m., bud.* кроквяна ферма.
wieszarek, -rka, *m., zdr., bud. див.* **wieszar.**
wieszcz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) *заст.* віщун, -на, провісник; 2) *поез.* геніальний поет.
wieszczba *ż.* віщунство, віщування.
wieszczbiarka *ż.* віщунка, провісниця.

wieszczbiarski віщу́нський.
wieszczbiarstwo *n.* віщу́нство.
wieszczbiarz, *lm.* **-rze,** *m.* віщу́н, -на́, провісник.
wieszczek, -czka, *lm.* **-czkowie,** *m.* *див.* **wieszczbiarz.**
wieszczka *ż.* 1) віщу́нка, провісниця; 2) геніа́льна поете́са.
wieszczy віщий.
wieszczyć, -czę, -czysz, -czył *przest.* віщува́ти, -щу́ю, -щу́єш.
wieś, wsi, *lm.* **wsie** *a.* **wsi,** *ż.* село́.
wieścić, wieszczę, wieścisz, wieścił (komu co *a.* o czym) провіща́ти (кому́ що).
wieść I *ż.* 1) по́голос, -су, поголо́ска, чу́тка; głucha ~ нея́сна чу́тка (поголо́ска); rozeszła się ~ пішли́ чутки́, пішла́ чу́тка (поголо́ска), пішо́в по́голос; 2) *(повідомлення)* звістка, вістка, вість, -ті; ~ o śmierci звістка (вістка) про смерть; ◊ przepaść bez **~ci** пропа́сти бе́звісти.
wieść II, **wiodę, wiedziesz, wiódł, wiedli** вести́ (веду́, веде́ш), прова́дити, -джу, -диш; *перен.* ~ dysputę вести́ ди́спут; *перен.* ~ ród od kogo вести́ рід від ко́го; *перен.* ~ wojnę вести́ (прова́дити) війну́; *перен.* ~ życie прова́дити (вести́) життя́; //~ **się** вести́ся; *безос.* coś mi **się** nie **wiedzie** щось мені не веде́ться (не везе́).
wieśniactwo *n.* 1) *зб.* селя́нство; 2) *заст.* сільське́ життя́, сільськи́й по́бут, -ту.
wieśniaczka *ż.* селя́нка.
wieśniaczy селя́нський.
wieśniak, *lm.* **-cy,** *m.* селяни́н.
Wietnam, -mu, *m.* В'єтна́м, -му.
wietnamski в'єтна́мський.
wietrzeć, -rzeje, -rzał 1) видиха́тися, вивітрюватися, -рюється; piwo **~rzeje** пи́во видиха́ється (вивітрюється); 2) *геол.* вивітрюватися.
wietrznica *ż., pot.* вітрого́нка.
wietrznik, *lm.* **-cy,** *m., pot.* вітрого́н.
wietrzno вітряно.
wietrzność *ż.* 1) вітряна пого́да; 2) пустотли́вість, -вості; легкова́жність, -ності. *Пор.* **wietrzny** 1, 3.
wietrzny 1) вітряний; **~na** pogoda вітряна пого́да; 2) *(що рухається силою вітру)* вітряни́й; ~ młyn вітряни́й млин, -на́, вітря́к, -ка́; 3) *мед.* вітряни́й; ospa **~na** вітряна́ віспа; 4) *(перен. — про людину)* легкова́жний; ◊ *мисл.* pies ~ чу́йний (чутки́й) соба́ка.
wietrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) (co) провітрювати, -рюю, -рюєш, вивітрювати (що); 2) (kogo, co) чу́ти, зачува́ти *(нюхом)*; pies z dala **~rzy** zwierza соба́ка зда́лека чу́є (зачува́є) звірину́; *(при шуканні)* висте́жувати, -жую, -жуєш; ~ ślady висте́жувати сліди́; 3) *перен.* винюхувати, -нюхую, -нюхуєш, пронюхувати; ~ co złego пронюхувати що пога́не; //~**się** провітрюватися, вивітрюватися.
wietrzyk *m., zdr.* віт(е)ре́ць, -терця́.
wiew, -wu, *m.* по́дув, -ву, по́дих, -ху, по́вів, -ву, по́дмух, -ху.
wiewiórczy білячий.
wiewióreczka *ż., zdr., pieszcz.* білочка, ви́вірочка.
wiewiórka *ż.* білка, ви́вірка.
wiewiórkowaty похо́жий на білку (на ви́вірку), поді́бний до білки (до ви́вірки).
wieźć, wiozę, wieziesz, wiózł, wieźli везти́.
wieża *ż.* 1) ба́шта, ве́жа; *(для спостерігання, нагляду — звичайно)* ви́шка; ~ strażnicza сторожова́ (вартова́) ви́шка; *спец.* ~ wiertnicza (нафтова́) ви́шка; 2) *військ. мор.* ба́шта; ~ pancerna бронеба́шта; 3) *шахм.* тура́; ◊ ~ strażnicka каланча́; *гірн.* ~ szybowa копе́р, -пра́.
wieżaty *див.* **wieżysty.**

wieżowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* висо́тний будѝнок, -нку.
wieżowy ба́штовий; z e g a r **~wy** ба́штовий годѝнник.
wieżyca *ż. див.* **wieża** 1.
wieżycowy *див.* **wieżowy.**
wieżyczka *ż., zdr.* ба́шточка, ве́жка.
wieżysty 1) похо́жий на ба́шту (на ве́жу); 2) з багать(о)ма́ ба́штами (ве́жами).
więc о́тже, ото́ж; m a m ~ n a d z i e j ę о́тже (ото́ж) ма́ю наді́ю; ◊ a ~ зна́чить, вихо́дить; (a) ~ o d m ó w i ł зна́чить (вихо́дить, що) відмо́вив.
więcej 1) бі́льш(е); n i c ~ нічо́го бі́льше; m n i e j ~ бі́льш-ме́нш; 2) *мат.* плюс; d w a ~ d w a два плюс два.
więcejwyrazowy яки́й (що) склада́ється з кілько́х слів; n a z w a **~wa** на́зва, яка́ склада́ється з кілько́х слів.
więcierz, *lm.* **-rze,** *m., ryb.* ве́рша.
więdnąć, więdnę, więdniesz, więdnął *(a.* **wiądł), więdli** в'я́нути; *(перен. — ще)* марні́ти.
więdnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *див.* **więdnąć.**
większość *ż.* бі́льшість, -шості; ~ b e z w z g l ę d n a абсолю́тна бі́льшість, ~ l u d z i t a k m y ś l i бі́льшість так ду́має; p r z e j ś ć **~cią** g ł o s ó w бу́ти о́браним бі́льшістю голосі́в; ~ w z g l ę d n a відно́сна бі́льшість.
większy бі́льший; ◊ p o **~szej** c z ę ś c i здебі́льшого.
więziciel, *lm.* **-le,** *m., przest.* тюре́мник.
więzić, -żę, -zisz, -ził трима́ти (держа́ти) у в'язни́ці.
więzienie *n.* 1) в'язни́ця, тюрма́; p o s a d z i ć (w t r ą c i ć) d o **~nia** ув'язни́ти, посади́ти в тюрму́; 2) *(дія, стан)* ув'я́знення; ~ p r e w e n c y j n e попере́днє ув'я́знення.
więziennictwo *n., praw.* систе́ма в'язни́чного (тюре́много) покара́ння.
więzienny в'язни́чний, тюре́мний; c e l a **~na** в'язни́чна (тюре́мна) ка́мера; ◊ d o z o r c a ~ тюре́мник.
więzień, -źnia, *lm.* **-źniowie,** *m.* в'я́зень, -зня, ув'я́знений, -ного.
więzina *ż.* 1) в'я́зове де́рево; 2) в'язо́вий гай *(род.* га́ю).
więznąć, więznę, więźniesz, wiązł, więźli гру́знути, загруза́ти, стря́гнути, застряга́ти, застрява́ти.
więzy, -zów, *blp.* 1) пу́та *(род.* пут); 2) *перен.* зв'язки́, -кі́в, у́зи *(род.* уз); ~ m a ł ż e ń s k i e подру́жні зв'язки́; **~zy** m i ł o ś c i у́зи любо́ві; ~ p r z y j a ź n i дру́жні зв'язки́, у́зи дру́жби.
więź, *lm.* **-zi,** *ż.* зв'язо́к, -зку́; u m a c n i a n i e **~zi** змі́цнення зв'язку́.
więźba *ż.* 1) *спорт.* лѝжний ре́мінь, -меня; 2) *буд. див.* **wiązanie** 2.
więźniarka *ż.* в'я́зень, -зня, ув'я́знена, -ної.
więźniowy в'язні́вський.
wig, *lm.* **-gowie,** *m., hist. polit.* віг.
wigilia *ż.* 1) передо́день, -дня, передде́нь *(род.* передо́дня); w **~lię** w y j a z d u напередо́дні ви́їзду; 2) *рел.* свят-ве́чір, -чо́ра, святи́й ве́чір, бага́тий ве́чір.
wigilijny 1) яки́й (що) стосу́ється передо́дня; 2) свят-вечі́рній. *Пор.* **wigilia.**
wigonia *ż., zool. (auchenia vicunna)* віго́нь, -ні.
wigoniowy *tkac.* віго́ньовий; p r z ę d z a **~wa** віго́ньова пря́жа.
wigoń, -niu, *m., tkac.* віго́нь, -ні.
wigor, -ru, *m., przest.* бадьо́рість, -рості.
wigwam, -mu, *m.* вігва́м.
wijadło *n.* мотови́ло.
wijak *m. див.* **wijadło.**
wije, -jów, *blp., zool. (myriapoda)* нога́стки, -ток.
wikariusz, *lm.* **-sze,** *m., kośc.* віка́рій.

wikary, -rego, *lm.* **-rowie,** *m., kośc. див.* **wikariusz.**
Wiking, *lm.* **-gowie,** *m., hist.* вікінг.
wikle, -li, *blp.* зарість, -рості, зарость, -лі, чагар, -ря.
wiklina *ż.* лозина.
wikliniarnia *ż.* виробництво плетених лозових корзин.
wikliniarski який (що) стосується виробництва плетених лозових корзин.
wiklinowy лозовий, лозяний, лозний.
wikłacz, *lm.* **-cze,** *m., pot.* плутяга, крутій, -тія.
wikłać (co czym) плутати, заплутувати, -тую, -туєш (що чим); //**~się** плутатися, заплутуватися; ~ w zeznaniach плутатися (заплутуватися) в показаннях (зізнаннях); sprawa się **~ła** справа заплутується.
wikłanina *ż.* плутанина; *(відсутність порядку)* безладдя.
wikont, *lm.* **-towie,** *m.* віконт.
wikt, -tu, *m.* харч (*род.* харчі *ж. р. і* харчу *ч. р.*), харчі, -чів.
Wiktor Віктор, -ра.
wiktoria *ż., przest.* перемога.
Wiktoria Вікторія.
wiktować, -tuję, -tujesz, -tował харчувати, -чую, -чуєш; //**~ się** харчуватися.
wiktuały, -łów, *blp.* харчі, -чів; ◊ sklep z **~łami** продовольчий (харчовий) магазин, продовольча (харчова) крамниця.
wilczarz, *lm.* **-rze,** *m., myśl.* вовкодав.
wilczątko *n., zdr., pieszcz.* вовченя, -няти, вовча, -чати.
wilczek, -czka, *m., zdr., pieszcz.* вовчик, вовчок, -чка.
wilcze łyko *n., bot. (daphne mezereum)* вовче лико.
wilczę, -częcia, *lm.* **-częta, -cząt,** *n., zdr., pieszcz.* вовча, -чати, вовченя, -няти.
wilczomlecz *m., bot. (euphorbia)* молочай, -чаю.
wilczomleczowate, -tych, *bot. (euphorbiaceae)* молочайні, -них.
wilczooki з вовчими очима.
wilczur *m.* німецька вівчарка.
wilczura *ż.* вовча доха (шуба), вовчий кожух.
wilczy вовчий; *мисл.* ~ dół вовча яма, вовківня; *бот.* ~ mlecz *(euphorbia) див.* **wilczomlecz;** *мед.* **~cza** paszcza *(faux lupina)* вовча паща; ◊ *бот.* **~cze** mleko *(euphorbia chamaesyce)* молочай дрібноквітковий; *перен.* **~cza** pokora удавана покора; *перен.* **~cze** prawo безправ'я, кулачне право.
wilczyca *ż.* вовчиця, вовчиха.
wilczysko *n., zgr.* вовчище, вовцюга, вовчисько.
wiledżiatura *ż. див.* **wilegiatura.**
wilegiatura *ż.* 1) дача; 2) перебування на дачі.
wileńczyk, *lm.* **-cy,** *m.* мешканець міста Вільнюса.
wileński вільнюський, віленський.
wilga *ż., orn. (oriolus galbula)* іволга.
wilgnąć, -gnie, -gnął *a.* **-gł** *див.* **wilgotnieć.**
wilgocić, -cę, -cisz, -cił зволожувати, -жую, -жуєш.
wilgociomiar, -ru, *m., meteor.* гігрометр, -ра.
wilgociomierz, *lm.* **-rze,** *m., meteor. див.* **wilgociomiar.**
wilgociowskaz, -zu, *m., fiz.* гігроскоп.
wilgoć *ż.* вогкість, -кості, сирість, -рості, вологість, -гості; *(в повітрі)* волога; ◊ chronić przed **~cią** зберігати в сухому місці.
wilgotnie вогко, сиро; волого. *Пор.* **wilgotny.**
wilgotnieć, -nieje, -niał вологнути, сиріти.
wilgotno *predyk. див.* **wilgotnie.**
wilgotność *ż. див.* **wilgoć.**
wilgotny вогкий, сирий; *(насичений вологою)* вологий.
Wilhelm Вільгельм.
wilia *ż. див.* **wigilia** 2.
wilk *m.* 1) вовк; *прик.* i ~ syty i koza cała і вовки ситі, і

ко́зи цілі; і ко́зи си́ті, і сіно ціле; *перен.* ~ morski морський вовк; *присл.* natura ciągnie ~ka do lasu скільки во́вка не году́й, а він у ліс ди́виться; во́вча нату́ра у ліс тя́гне; *прик.* o ~ku mowa, a ~ tu про во́вка помо́вка, а вовк тут (а вовк у ха́ту); *перен.* patrzeć na kogo ~kiem диви́тися во́вком на ко́го; ~ w owczej skórze вовк в ове́чій шку́рі; 2) *мед.* вовча́к, -ка́, во́вчий лиша́й, -шая́; 3) *сад.* вовчо́к, -чка́, па́синок, -нка; ◊ bajki o żelaznym ~ku небили́ці, -ли́ць, ви́гадки, -док; *прик.* nie wywołuj ~ka z lasu не буди́ ли́ха, поки ли́хо спить.

wilkołaczy *folk.* яки́й (що) стосу́ється вовкула́ка (вовкула́ки).

wilkołak, *lm.* **-ki,** *m., folk.* вовкула́к, вовкула́ка.

wilkować, -kuję, -kujesz, -kował *tkac.* чухра́ти.

wilkownia *ż., myśl.* во́вча я́ма, вовкі́вня.

willa *ż.* ві́лла.

Wilno *n.* Ві́льнюс; Ві́льна, Ві́льно *(іст.).*

wilżyć, -żę, -żysz, -żył *див.* **wilgocić.**

wilżyna *ż., bot. (ononis)* вовчу́г, -га́.

wina *ż.* прови́на; вина́ *(рідко);* poczuwać się do ~ny почува́ти (відчува́ти) свою́ прови́ну (вину́); przyznawać się do ~ny визнава́ти свою́ прови́ну (вину́); składać (zwalać) na kogo ~nę зверта́ти (скида́ти, склада́ти, зва́лювати) на ко́го прови́ну (вину́); *(підстава, умови до чого — звичайно)* причи́на; to ~ złego wychowania це причи́на (прови́на, вина́) пога́ного ви́ховання; z mojej ~ny з моє́ї причи́ни (прови́ни).

Wincenty, -tego Віке́нтій.

winciarz, *lm.* **-rze,** *m., karc.* любитель ві́нта; граве́ць у вінт.

wincista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., karc.* *див.* **winciarz.**

winda *ż.* 1) ліфт; 2) підйо́мний (піднімальний, підійма́льний) кран; ◊ *мор.* ~ kotwiczna бра́шпиль.

windować, -duję, -dujesz, -dował підніма́ти (підійма́ти) тяга́р; //~ się підніма́тися, підійма́тися; *(розм. жарт. — про людей)* вила́зити, -ла́жу, -ла́зиш, видира́тися.

windowy 1) ліфтови́й; 2) підйо́мний, підійма́льний, підніма́льний. *Пор.* **winda.**

windykacja *ż., praw.* віндика́ція, ви́требування вла́сником свого́ майна́.

windykować, -kuję, -kujesz, -kował *(niedok. i dok.) praw.* 1) *докон.* оде́ржати (майно́) шля́хом віндика́ції; 2) *недок.* вимага́ти пове́рнення (майна́) шля́хом віндика́ції.

windziarka *ż.* ліфте́рша.

windziarz, *lm.* **-rze,** *m.* ліфте́р, -ра.

winegret, -tu, *m., kul.* вінегре́т, -ту.

winian, -nu, *m., chem.* виннока́м'яна кислота́.

winiarka *ż.* 1) *(про жінку)* виноро́б; 2) виноторго́вка; 3) *(про жінку)* виногра́дар, -ря. *Пор.* **winiarz.**

winiarnia *ż.* вина́рня.

winiarstwo *n.* 1) виноро́бство; 2) виноторгі́вля; 3) *(розведення і культура винограду)* виногра́дарство.

winiarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) виноро́б; 2) виноторго́вець, -вця; 3) *(що розводить виноград)* виногра́дар, -ря.

winić, -nię, -nisz, -nił (kogo o co *i* za co) винува́тити, -ва́чу, -ва́тиш, вини́ти (кого́ в чо́му *і* за що).

winien *predyk.* ви́нен; kto temu ~ хто (в) то́му ви́нен; *(про обов'язок)* пови́нен, зобов'я́заний; każdy ~ spełnić swój obowiązek ко́жен пови́нен ви́конати свій обо́в'язок.

winieta *ż.* віньéтка.
winietka *ż.* *див.* **winieta.**
winkiel, -kla, *lm.* **-kle,** *m., przest.* 1) кут, -тá; 2) *геод. див.* **węgielnica.**
winkielak *m.* 1) *друк.* верстáтка; 2) *геод. див.* **węgielnica.**
winko *n., zdr.* винцé.
winnica *ż.* виногрáдник.
winnictwo *n. див.* **winiarstwo.**
winny I (komu, czemu, *rzadziej* przed kim, przed czym) ви́нний, винувáтий, прови́нний; o n i w s z y s t k i e m u **~ni** вони́ винувáті (ви́нні, прови́нні) в усьóму.
winny II 1) виногрáдний; **~** k r z e w виногрáдний кущ, -щá; *(зроблений з винограду — звичайно)* ви́нний; **~** o c e t ви́нний (виногрáдний) óцет (*род.* óцту); *хім.* **~** k w a s ви́нна кислотá; *спец.* **~** k a m i e ń ви́нний кáмінь, -меня; 2) *карт. див.* **pikowy.**
wino *n.* 1) винó; **~** g r o n o w e виногрáдне винó; **~** j a g o d o w e я́гідне винó; **~** k u r a c y j n e лікувáльне винó; **~** m u s u j ą c e іскри́сте винó; w y t w ó r n i a **win** виробни́цтво вин; 2) *(про рослину)* виногрáд, -ду; d z i k i e **~** ди́кий виногрáд.
winobranie *n.* збирáння (збір) виногрáду.
winograd, -du, *m.* 1) виногрáдна лозá; 2) *див.* **winnica.**
winogrodnictwo *n.* виногрáдарство.
winogrodnik, *lm.* **-cy,** *m.* виногрáдар, -ря.
winogronny *див.* **winogronowy.**
winogrono *n.* 1) виногрáдне грóно; виногрóно *(рідко);* виногрáдина; 2) (*в мн.*) виногрáд, -ду.
winogronowy виногрáдний.
winomierz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* спиртомíр, -ра.
winorodny багáтий на виногрáдники.
winorośl *ż.* виногрáдна лозá.
winować, -nuję, -nujesz, -nował *див.* **winić.**
winowajca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* винувáтець, -тця, прови́нник.
winowajczyni *ż.* винувáтниця, прови́нниця.
winozbiór, -bioru, *m. див.* **winobranie.**
winszować, -szuję, -szujesz, -szował (komu) вітáти, поздоровля́ти (когó).
wint *m., karc.* вінт, -тá.
wio! *wkrz.* *(на коней)* вйо! но!
wiokać *pot.* вйóкати, нóкати.
wiola *ż., muz.* віóла, альт, -тá.
wiolinista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* скрипáч, -чá, скрипáль, -ля́.
wiolinistka *ż.* скрипáчка.
wiolinowy: k l u c z **~** *muz.* скрипи́чний ключ, -чá.
wiolista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* альти́ст.
wiolonczela *ż., muz.* віолончéль, -лі.
wiolonczelista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., muz.* віолончелíст.
wiolonczelistka *ż., muz.* віолончелíстка.
wionąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) дýнути, війнýти; **~nął** w i a t r дýнув (війнýв) вíтер; 2) *перен.* майнýти, війнýти; ◊ **~nęły** n a d z i e j e розвíялися надíї.
wionięcie *n.* пóдув, -ву.
wiorstwa *ż., przest.* верстá, верствá.
wiorstwowy *przest.* верстови́й.
wiosenno весня́но.
wiosenny весня́ний, весíнній; *астр.* **~ne** z r ó w n a n i e d n i a z n o c ą весня́нé рівнодéння.
wioska *ż.* селó; (*рідше*) сільцé.
wioskowy сíльський.
wiosło *n.* веслó; ◊ r o b i ć **~łami** гребти́, веслувáти, -лýю, -лýєш.
wiosłować, -łuję, -łujesz, -łował гребти́, веслувáти, -лýю, -лýєш.
wiosłowanie *n.* гребня́, веслувáння.
wiosłowy веслови́й.
wiosłówka *ż.* гребнá (весловá) шлю́пка.

wiosna *ż.* весна́; n a **~nę** весно́ю, навесні́, по весні́; z **~ną** (z n a s t a n i e m **~ny**) весно́ю, як наста́не весна́; *перен. поез.* ~ ż y c i a весна́ життя́, моло́дість, -дості, ю́ність, -ності.
wiosnować, -nuję, -nujesz, -nował перебува́ти (прово́дити) весну́.
wioszczany *див.* **wioskowy.**
wioszczyna *ż., pogardl.* бі́дне, неве́личке село́.
wioślany *див.* **wiosłowy.**
wioślarka *ż. (про жінку)* гребе́ць, -бця́, весля́р, -ра́.
wioślarski гребни́й, веслови́й; s p o r t ~ гребни́й (веслови́й) спорт, -ту; ◊ k l u b ~ клуб гребці́в (весляр́ів).
wioślarstwo *n.* гребни́й (веслови́й) спорт, -ту.
wioślarz, *lm.* **-rze,** *m.* гребе́ць, -бця́, весля́р, -ра́.
wiośnianka *ż., lit.* весня́нка.
wiośniano *див.* **wiosenno.**
wiośniany *див.* **wiosenny.**
wiotczeć, -czeje, -czał става́ти ве́тхим, ста́ріти *(про речі).*
wiotki 1) гнучки́й; **~ka** k i b i ć гнучки́й стан, -ну; **~ka** t r z c i n a гнучка́ очере́тина; 2) *перен.* слабки́й, тенді́тний; **~ka** r o ś l i n a тенді́тна (слабка́) росли́на.
wiotkość *ż.* 1) гну́чкість, -кості; 2) сла́бкість, тенді́тність, -ності. *Пор.* **wiotki.**
wiór *(częściej w lm.)* **-ry, -rów,** *m.* стру́жка.
wiórek, -rka, *m.* 1) *зменш.* стру́жка; 2) *конд.* рід пече́ння.
wiórkarka *ż.* струга́льний стано́к, -нка́.
wiórować, -ruję, -rujesz, -rował чи́стити парке́т метале́вою стру́жкою.
wiórownica *ż. див.* **wiórkarka.**
wipolan, -nu, *m.* шту́чна шерсть, -ті.
wir, -ru, *m.* вир, -ру, коло́ворот, -ту; p o r w a n y p r z e z ~ схо́плений ви́ром; ◊ ~ a t m o s f e r y c z n y цикло́н, -ну.
wiraż I, **-żu,** *lm.* **-że,** *m., lot., mor.* віра́ж, -жу.
wiraż II, **-żu,** *lm.* **-że,** *m., fot.* віра́ж, -жу.
wirczyk *m., zool. (vorticella)* суві́йка.
wirnica *ż., mech.* турбіна.
wirnik *m., mech. (динамомашина)* ро́тор, -ра.
wiropłat *m., lot.* гелікопте́р, -ра, вертолі́т, -льо́та.
wirować, -ruję, -rujesz, -rował 1) кружи́ти(ся), -жу́(ся), -жиш(ся); p ł a n e t a **~ruje** w p r z e s t r z e n i плане́та кру́жить(ся) в про́сторі; *(в повітрі — звичайно)* кружля́ти; o r z e ł **~ruje** оре́л кружля́є; 2) *(про воду у вирі)* крути́тися (кру́титься), вирува́ти, -ру́є, нуртува́ти, -ту́є.
wirowaty по́вний ви́рів, з ви́рами.
wirowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., lot.* автожи́р, -ра.
wirownica *ż., tech.* відце́нтрова маши́на.
wirowy кругооберта́льний, оберта́льний; ~ r u c h z i e m i оберта́льний рух землі́; ◊ *тех.* m a s z y n a **~wa** ротаці́йна маши́на; t a ń c e **~we** кругові́ та́нці, -ців.
wirówka *ż., tech.* центрифу́га; *(для молока — звичайно)* сепара́тор, -ра.
Wirtembergia *ż.* Вю́ртемберг, -гу.
wirtemberski вюртембе́рзький.
wirtualny *nauk.* віртуа́льний.
wirtuoz, *lm.* **-zowie,** *m.* віртуо́з.
wirtuozeria *ż. див.* **wirtuozostwo.**
wirtuozja *ż. див.* **wirtuozostwo.**
wirtuozka *ż. (про жінку)* віртуо́з.
wirtuozostwo *n.* віртуо́зність, -ності.
wirtuozowski віртуо́зний.
wirus *m., med., wet.* ві́рус, -су.
wirydarz, *lm.* **-rze,** *m., przest.* са́дик *(коло дому).*
wisieć, -szę, -sisz, -siał, -sieli ви́сіти (ви́шу́, ви́сиш); *перен.* **~sieć** n a w ł o s k u ви́сіти на волоску́ (на волоси́нці); *перен.* ~ w p o w i e t r z u ви́сіти в пові́трі; ◊ *прик.* c o m a ~,

n i e u t o n i e чомý сýджено бýти повíшеним, те не потóне.
wisielec, -lca, *lm.* **-lcy,** *m.* 1) вíшальник, шúбеник; 2) *перен. розм.* шúбеник.
wisienka *ż., zdr.* вúшенька.
wisior, -ru *a.* **-ra,** *m.* 1) підвíсок, -ска; 2) *(при годиннику, браслеті)* брелóк.
wisiorek, -rka, *m., zdr.* брелóчок, -чка.
wiski *nieodm.* вíскі *(невідм.).*
wiskoza *ż.* 1) *тех.* вiскóза; 2) *перен.* вiскóзний шовк, -ку.
Wisła *ż.* Вíсла.
wist *m., karc.* віст, -тá.
w istocie *przsł.* (на)спрáвді, дíйсно.
wistować, -tuję, -tujesz, -tował *karc.* вiстувáти, -тýю, -тýєш.
wisus, *lm.* **-sy,** *m.* гульвíса, гультя́й, -тяя́; *(про пустого хлопця— ще)* шúбеник.
wiszadło *n. див.* **wisior** I.
wiszar, -ru, *m.* 1) зáрость, -ті, зáросль, -лі, хáща; 2) *(скеля)* крýча.
wiszor, -ru, *m., wojs.* бáнник.
wiszorek, -rka, *m.* розтушóвка.
wiślany якúй (що) стосýється рікú Вíсли; *(у контексті)* на Вíслі, з Вíсли тощо; p o r t y **~ne** пóрти на Вíслі; w o d a **~na** водá Вíсли.
wiśnia *ż.* вúшня.
wiśniak, -ku, *m.* вишнíвка.
wiśnianka *ż., kul.* суп з вишéнь.
wiśniowy вишнéвий; s o k **~wy** вишнéвий сік *(род.* сóку).
wiśniówka *ż.* вишнéва настóйка.
Wit: c h o r o b a (t a n i e c) ś w. **~ta** *med.* хворóба св. Вíтта, вíттова хворóба.
witać вітáти; //**~ się** вітáтися, здорóв(к)атися.
witalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., biol.* віталíст, прихúльник (послідóвник) віталíзму.
witalizm, -mu, *m., biol.* віталíзм, -му.
witamina *ż.* вітамíн, -ну.
witaminowy вітамíнний, вітамíновий.
witeź, *lm.* **-zie,** *m., przest., poet.* вúтязь, -зя, лúцар, -ря.
witka *ż., bot.* вýсик.
witraż, -żu, *rzadziej* **-ża,** *m.* вітрáж.
witriol, -lu, *lm.* **-le,** *m., chem.* купорóс, -су; **~** n i e b i e s k i мíдний купорóс.
witriolowy *chem.* купорóсний, купорóсовий.
witryfikacja *ż., tech.* вітрифікáція.
witryna *ż.* вітрúна.
witułka *ż., bot. (verbena)* вербéна.
witułkowate, -tych, *bot. (verbenaceae)* вербéнові, -вих.
wiwarium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n.* вівáрій.
wiwat! хай живé! вівáт!
wiwatować, -tuję, -tujesz, -tował гукáти: хай живé! вівáт!
wiwisekcja *ż., anat., przen.* вівісéкція.
wiwisekcyjny *anat., przen.* вівісекцíйний.
wiwisekować, -kuję, -kujesz, -kował *anat., przen.* робúти вівісéкцію.
wiza *ż.* вíза; ◇ d a ć p a s z p o r t d o **~zy** віддáти пáспорт до візувáння; k ł a ś ć **~zę** n a p a s z p o r c i e візувáти пáспорт.
wizawi *przsł., pot.* візаві́.
wizerunek, -nku, *m.* зобрáження, óбраз, -зу.
wizja *ż.* 1) видíння, вúдиво, мáрево; 2) *юр.* оглядúни мíсця; протокóл оглядúн.
wizjer *m.* 1) *військ. іст.* захиснí окуля́ри шолóма; 2) *фот., тех.* візúр, -ра.
wizjoner, *lm.* **-rzy,** *m.* візіонéр, -ра.
wizjonerka *ż.* візіонéрка.
wizyjność *ż.* примáрність, -ності.
wizować, -zuję, -zujesz, -zował візувáти, -зýю, -зýєш.
wizyta *ż.* візúт, -ту; o d d a ć **~tę** віддáти візúт; p r z y j ś ć z **~tą** прийтú з візúтом; z ł o ż y ć **~tę** komu (*a.* u kogo) зробúти (нанестú) комý візúт.
wizytacja *ż.* обслíдування, обстéжування; *офіц.* інспéкція.

wizytacyjny обслідницький; інспекційний. *Пор.* **wizytacja.**
wizytator, *lm.* **-rzy**, *m.* обслідувач, обслідник; інспектор, -ра. *Пор.* **wizytacja.**
wizytatorka *ż.* обслідувачка, обслідниця; інспектор, -ра. *Пор.* **wizytacja.**
wizytować, -tuję, -tujesz, -tował 1) обслідувати, -дую, -дуєш, обстежувати, -жую, -жуєш; інспектувати, -тую, -туєш; *пор.* **wizytacja;** 2) робити візит; візитувати, -тую, -туєш *(заст.).*
wizytowy візитний; який (що) стосується візиту, для візиту тощо; bilet ~ візитна карточка; strój ~ одяг для візитів.
wizytówka *ż.* візитна карточка.
wjadać się, wjeść się, -jem, -jesz, -jadł, -jedli в'їдатися, в'їстися (в'їмся, в'їсися); *(перен. — звичайно)* вкорінюватися, -нюється, вкорінятися, вкоренитися.
wjazd, -du, *m.* в'їзд, -ду.
wjazdowy *див.* **wjezdny.**
wjechać *див.* **wjeżdżać.**
wjeść się *див.* **wjadać się.**
wjezdny в'їзний; brama ~ na в'їзні ворота *(род.* воріт), в'їзна брама.
wjeżdżać, wjechać, -jadę, -jedziesz, -jechał в'їжджати, в'їздити (в'їжджу, в'їздиш), в'їхати (в'їду, в'їдеш).
wjuczny *див.* **juczny.**
wjuczyć *див.* **juczyć.**
wkapywać, wkapać, -pię, -piesz, -pał вкапувати, -пую, -пуєш, вкапати.
wklejać, wkleić, -leję, -leisz, -leił вклеювати, -леюю, -леюєш, вклеїти.
wklejka *ż.* вклейка.
wklepywać, wklepać, -pię, -piesz, -pał *tech., przen.* вклепувати, -пую, -пуєш, вклепати (-паю, -паєш *i* -плю, -плеш); //~ **się** вклепуватися, вклепатися.
wklęsłość *ż.* угнутість, -тості, ввігнутість; запалість, -лості, западина. *Пор.* **wklęsły.**
wklęsły угнутий, ввігнутий; zwierciadło ~łe угнуте (ввігнуте) дзеркало; запалий; ~ nos запалий ніс *(род.* носа); ◊ druk ~ глибокий друк, -ку. *Пор.* **wklęsnąć.**
wklęsnąć, -śnie, -snął угнутися, увігнутися; *(глибоко осісти)* запасти(ся), -паде(ться).
wklinić, -nię, -nisz, -nił вклинити; //~ **się** вклинитися.
wklinować, -nuję, -nujesz, -nował *див.* **wklinić.**
wkluczać *див.* **włączać.**
wkład, -du, *m.* 1) вклад, -ду, вкладення; ~**dy** kapitałowe капіталовкладення, -день; 2) *див.* **wkładka.**
wkładać, włożyć, -żę, -żysz, -żył 1) (co w co *a.* do czego) вкладати, вкласти, -кладу, -кладеш; **wkładać** kapitał (w co) вкладати капітал (у що); **włożyć** do kieszeni вкласти (покласти) в кишеню; 2) (na kogo, na co) надівати, надіти, -діну, -дінеш; **włożyć** czapkę надіти шапку; *(одяг)* надягати, надягти, -гну, -гнеш, надягнути, надівати, надіти, вдягати, вдягти, вдягнути; *(взуття)* взувати, взути, обувати, обути; //~ **się** (w co, do czego) втягатися, втягуватися, -гуюся, -гуєшся, втягтися, втягнутися (в що).
wkładca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* вкладник.
wkładka *ż.* 1) внесок, -ску; 2) *спец.* вкладиш; *тех.* прокладка; ~ pierścieniowa кільцева прокладка.
wkładnik, *lm.* **-cy,** *m.* *див.* **wkładca.**
wkładowy вкладний.
w koło *przsł.* навкруги, навколо, довкола; ◊ *прик.* ~ (w kółko), Macieju! починай спочатку!
w końcu *przsł.* врешті.
wkopać *див.* **wkopywać.**
wkopanie *n.* вкопання.
wkopywać, wkopać, -pię, -piesz, -pał вкопувати, -пую, -пуєш, вкопати.

wkorzeniać, wkorzenić, -nię, -nisz, -nił вкорíнювати, -нюю, -нюєш, вкорíняти, вкоренúти; //~ **się** вкорíнюватися, вкорíнятися, вкоренúтися.
w kółko *przsł. див.* **w koło.**
WKP(b) (Wszechzwiązkowa Komunistyczna Partia (bolszewików) *skr., hist.* ВКП(б) (Всесоюзна Комуністúчна Пáртія (більшовиків).
wkraczać, wkroczyć, -czę, -czysz, -czył вступáти, вступúти, -плю́, -пиш; *перен.* **~roczyć** n a d r o g ę s o c j a l i z m u вступúти на шлях соціалíзму; w o j s k o **~roczyło** d o m i a s t a вíйсько вступúло до мíста; *(перен. — в галузі науки тощо — звичайно)* вхóдити, -джу, -диш, ввійтú (ввійдý, ввíйдеш); **~raczać** w d z i e d z i n ę f i l o z o f i i вхóдити в ділянку філосóфії; *(насильно — звичайно)* вторгáтися, втóргнутися, вдирáтися, вдéртися, -рýся, -рéшся.
wkradać się, wkraść się, -kradnę, -kradniesz, -kradł вкрадáтися, вкрáстися, -крáдуся, -крáдешся; *перен.* **~kradać się** w c z y j e z a u f a n i e вкрадáтися (втирáтися) в чиє́ довíр'я; *перен.* **~kradła się** p o m y ł k a вкрáлася пóмилка; *(про думки, почуття — звичайно)* закрадáтися, закрáстися; w s e r c e **~krada się** n i e n a w i ś ć (z a z d r o ś ć) в сéрце закрадáється ненáвисть (зáздрість).
wkrapiać, wkropić, -pię, -pisz, -pił вкрáплювати, -люю, -люєш, вкрáпити, -плю, -пиш.
wkraplacz, *lm.* **-cze,** *m.* піпéтка.
wkraplać *див.* **wkrapiać.**
wkraść się *див.* **wkradać się.**
w krąg *przsł.* навкругú, навкóло, довкóла.
wkręcać, wkręcić, -cę, -cisz, -cił 1) вкрýчувати, -чую, -чуєш, вкрутúти, -кручý, -крýтиш, ввíрчувати, -чую, -чуєш, ввертíти, -верчý, -вéртиш; 2) (kogo dokąd) *перен. несхв.* влаштóвувати, -вую, -вуєш, влаштувáти, -тýю, -тýєш (когó кудú); **~cić** k o g o n a d o b r ą p o s a d ę влаштувáти когó на хорóшу (дóбру) посáду; //~ **się** пролізáти, пролíзти, втирáтися, втéртися, -трýся, -трéшся; **~cić się** w t o w a r z y s t w o втéртися (пролíзти) в товарúство.
wkrętak *m., tech.* вúкрутка.
wkrętka *ż., tech.* шурýп, шруб, гвинт, -тá.
wkroczenie *n.* вступ, -пу; вхóдження; втóргнення, вдертя́. *Пор.* **wkraczać.**
wkroczyć *див.* **wkraczać.**
wkropić *див.* **wkrapiać.**
wkroplić, -lę, -lisz, -lił *dok. див.* **wkraplać.**
wkrótce незабáром, скóро.
wkuwać, wkuć, -kuję, -kujesz, -kuł вкóвувати, -вую, -вуєш, вкувáти, -кую́, -куєш.
wkwaterować, -ruję, -rujesz, -rował вселúти, -лю́, -лиш; //~ **się** вселúтися.
wlać *див.* **wlewać.**
wlanie *n.* влиття́.
wlań, *lm.* **-nie,** *m., zool. (pelagia)* світнá медýза.
wlatać *див.* **wlatywać.**
wlatywać, -tuję, -tujesz, -tywał, wlecieć, -cę, -cisz, -ciał, -cieli влітáти, влетíти, -лечý, -летúш.
wlec, -lokę, -leczesz, -lókł, -lekli 1) волочúти, -чý, -чиш, волоктú, -лочý, -лочéш; *перен.* **~lec** n o g i волоктú нóги; 2) *(перен. заст. — виносити без відома)* тягтú, -гнý, -гнеш; //~ **się** волоктúся, тягтúся, плéнтатися; ~ w o g o n i e плéнтатися (плестúся) в хвостí, пáсти зáдніх.
wlecieć *див.* **wlatywać.**
wlepiać, wlepić, -pię, -pisz, -pił 1) вліплювати, -люю, -люєш, вліпúти, -плю́, -пиш; 2) *розм. жарт.* всипáти, вснпати, -плю, -плеш; ◊ **~pić** o c z y втýпити óчі (пóгляд).
wlew, -wu, *m.* 1) *(ріки)* впадíння; 2) *тех.* ливнúк, -кá.

wlewać, wlać, -leję, -lejesz, -lał, -lali *a.* **-leli** вливати, влити (увіллю, увіллєш).
wlewek, -wku, *m., tech.* болванка.
w lewo *przsł.* ліворуч, вліво.
wleźć *див.* **włazić.**
wliczać, wliczyć, -czę, -czysz, -czył залічувати, -чую, -чуєш, залічити, -чу, -чиш, зачисляти, зачислити, зараховувати, -вую, -вуєш, зарахувати, -рахую, -рахуєш; *(в число)* включати, включити; n i e **~czając** w t o не включаючи в це.
WLKZM (Wszechzwiązkowy Leninowski Komunistyczny Związek Młodzieży) *skr.* ВЛКСМ (Всесоюзна Ленінська Комуністична Спілка Молоді).
wlot, -tu, *m., tech.* отвір, -вору.
w lot *przsł.* миттю, вмить.
wlotowy *tech.* впускний, вхідний.
wlutować, -tuję, -tujesz, -tował *tech.* впаяти.
wlutowanie *n., tech.* впайка.
wł. (włącznie) *skr.* включно.
władać володіти; ~ j ę z y k i e m r o s y j s k i m володіти російською мовою, добре знати російську мову; ~ p i ó r e m володіти пером; ~ s o b ą володіти (владати) собою.
władca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* володар, -лодаря, владар (*род.* владаря).
władczo владно.
władczy владний.
władczyni *ż.* володарка, владарка.
władnie *див.* **władczo.**
władny 1) владний; 2) *(з правом розпоряджатися)* владен, властен; 3) *(що має велику силу, владу)* могутній, могучий.
władować, -duję, -dujesz, -dował завантажити; ~ ł a d u n e k d o w a g o n u завантажити вантаж до вагона; (na со) навантажити; ~ n a w ó z навантажити на віз; //~ **się** *жарт.* влізти.
władowanie *n.* завантаження; навантаження. *Пор.* **władować.**
Władysław Володислав, Владислав.
władza *ż.* 1) влада; ~ n a j w y ż s z a верховна влада; ~ p a ń s t w o w a державна влада; ~ p r a w o d a w c z a (u s t a w o d a w c z a) законодавча влада; ~ r a d z i e c k a радянська влада; ~ w y k o n a w c z a виконавча влада; 2) *(звичайно в мн.) (особи, що виконують владу)* власті, -тей; **~dze** l o k a l n e (m i e j s c o w e) місцеві власті; *(установи)* органи, -нів; **~dze** p a r t y j n e партійні органи, партійне керівництво; 3) *(розуму тощо)* сила, здатність, -ності; ◊ s t r a c i ć **~dzę** w c z ł o n k a c h перестати володіти руками і ногами, бути ураженим паралічем.
włamać się *див.* **włamywać się.**
włamanie się *n.* злом, -му.
włamywacz, *lm.* **-cze,** *m.* зломщик.
włamywać się, -muję, -mujesz, -mywał, włamać się, -mię, -miesz, -mał вламуватися, -муюся, -муєшся, вломлюватися, -лююся, -люєшся, вломитися, -млюся, -мишся.
własnoręcznie власноручно, власною рукою.
własnoręczny власноручний.
własnościowy який (що) стосується власності, майновий; s t o s u n k i **~we** майнові відносини, -син.
własność *ż.* 1) власність, -ності; ~ p a ń s t w o w a державна власність; s o c j a l i s t y c z n a ~ n a n a r z ę d z i a i ś r o d k i p r o d u k c j i соціалістична власність на знаряддя і засоби виробництва; ~ s p ó ł d z i e l c z o - k o ł c h o z o w a кооперативно-колгоспна власність; *(речі, які є чиєю власністю)* майно; ~ n i e r u c h o m a нерухоме майно; 2) *(заст. — постійна ознака)* властивість, -вості; ~ c h e m i c z n a хімічна властивість.
własnowolnie з власної волі, невимушено, добровільно.

własnowolność *ż.* невимушеність, -ності, добровільність.
własnowolny невимушений, добровільний; **~ne** wyrzeczenie się czego добровільне зречення чого (відречення від чого).
własny 1) власний; *грам.* imię **~ne** власне ім'я; **~nym** oczom nie wierzyć не вірити власним очам; widzieć co na **~ne** oczy бачити що на власні очі; 2) *(що стосується якоїсь особи)* особистий; ~ interes особиста справа; ◊ **~na** matka рідна мати, -тері; miłość **~na** самолюбство, себелюбство; na **~ną** rękę co robić робити що на свою відповідальність (на свій страх і риск); obrona **~na** самооборона.
właściciel, *lm.* **-le,** *m.* власник, володілець, -льця; ~ nieruchomości власник нерухомого майна; ~ ziemski землевласник; ~ majątku власник маєтку, поміщик; ~ niewolników рабовласник.
właścicielka *ż.* власниця, володільниця.
właścicielski власницький, володільницький.
właściwie 1) доречно, до речі, як треба; ~ użyć słowa вжити слова доречно (до речі, як треба); 2) *(вставне слово)* власне; ~ powiedziawszy власне (властиво) кажучи; ~ nie to chciałem powiedzieć власне (властиво), я не це хотів сказати.
właściwość *ż.* 1) властивість, -вості; *(характерна — ще)* особливість, -вості; ~ gleby властивість грунту; **~ci** terenu властивості (особливості) території (місцевості); *військ.* **~ci** taktyczne тактичні властивості (особливості); 2) *(те, що відповідає доречності, правильності)* відповідність, -ності; ~ w wyrażeniu відповідність вислову.
właściwy 1) відповідний; *(такий, як треба — ще)* належний; dobrać **~we** wyrazy підібрати відповідні вислови; we **~wym** miejscu у відповідному місці, на належному місці; 2) *(дійсний, правдивий)* справжній; ~ powód справжня причина; самий *(рідше)*; **~wa** uroczystość zaczęła się dopiero сама урочистість почалася тільки; 3) *(що становить чию властивість)* властивий, притаманний; odpowiedział z **~wym** mu humorem відповів з властивим йому гумором; ◊ *фіз.* ciepło **~we** теплоємкість, -кості; *фіз.* ciężar ~ питома вага; *лінгв.* znaczenie **~we** wyrazu пряме значення слова.
właśnie саме, якраз; mam ~ to, czego mi potrzeba маю саме (якраз) те, чого мені треба; otóż ~ to miejsce, gdzie... ось якраз те місце, де...
właz I, **-zu,** *m.* лаз, -зу.
właz II, **-za,** *lm.* **-zowie,** *m., lekc.* пролаза.
włazić, -żę, -zisz, -ził, wleźć, -lezę, -leziesz, -lazł, -leźli влазити, -лажу, -лазиш, влізати, влізти; ◊ **wleźć** komu w drogę перебити (перебігти) дорогу кому.
włączać, włączyć, -czę, -czysz, -czył включати, включити, -чу, -чиш; *(ел. — ще)* вмикати, ввімкнути.
włączenie *n.* включення; ввімкнення. *Пор.* **włączać.**
włącznie включно.
włącznik *m., el.* вмикач, -ча, замикач.
włączyć *див.* **włączać.**
Włoch, *lm.* **Włosi,** *m.* італієць, -лійця, італьянець, -нця.
włochato волохато, мохнато.
włochatość *ż.* волохатість, -тості, мохнатість.
włochaty волохатий, мохнатий.
Włochy, Włoch, *blp.* Італія; we **Włoszech** в Італії.

włoczek, -czka, *m., zdr., ryb.* волочо́к, -чка́.
włodarka *ż., przest.* воло́да́рка, вла́да́рка.
włodarz, *lm.* **-rze,** *m., książ.* 1) воло́да́р, -ло́даря́, вла́да́р (*род.* вла́даря́); 2) *(у поміщика)* управи́тель, еконо́м.
włodarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *książ.* володі́ти.
Włodzimierz Володи́мир, -ра.
włogacizna *ż., wet.* шпат, -ту.
włok, -ku, *m., ryb.* во́лок.
włoka *ż., przest. див.* **włóka.**
włom, -mu, *m.* проло́м, -му.
włonny *med. (endogenus)* що виника́є внутрі́, нутряни́й.
włos *m.* во́лос; *(один — ще)* волоси́на; r w a ć **~sy** n a s o b i e рва́ти воло́сся на собі́; **~sy** s t a j ą (j e ż ą s i ę) n a g ł o w i e воло́сся ди́бом стає́; *перен.* ~ z g ł o w y n i e s p a d n i e во́лос з голови́ не спаде́; ◊ a n i n a ~ ні на волосо́к; o ~ на волоси́нку (на волосо́к); o m a ł y ~ n i e z o s t a ł z a b i t y ма́ло що не вби́то його́; p o d ~ про́ти ше́рсті.
włosaty *див.* **włosisty.**
włosek, -ska, *m.* 1) *зменш., пестл.* волосо́к, -ска́, волоси́на; 2) *бот.* волосо́к.
włosiany волося́ний.
włosie *n. див.* **włosień.**
włosieć, -sieję, -siejesz, -siał, -sieli волоха́тіти.
włosiennica *ż.* 1) *(тканина з волосу)* волося́нка; 2) *(церк. заст. — покаянна сорочка)* волосяни́ця.
włosień, *lm.* **-nie,** *m.* волосі́нь, -ні.
włosistość *ż.* волоха́тість, -тості, волоси́стість, волоса́тість.
włosisty волоха́тий, волоса́тий, волоси́стий.
włoski італі́йський, італья́нський; m ó w i ć p o **~ku** говори́ти поіталі́йському (по-італі́йськи); ◊ k a p u s t a **~ka** саво́йська капу́ста; o r z e c h ~ воло́ський горі́х.

włoskowatość *ż., fiz.* воло́сність, -ності, капіля́рність.
włoskowaty *fiz.* волосни́й, капіля́рний.
włosopad, -du, *m., med. (alopecia)* випада́ння воло́сся.
włosowaty *див.* **włoskowaty.**
włosowy волосни́й.
włosówki, -wek, *blp., spec.* пінце́т *(для виривання волосся).*
włoszczyzna I *ż., zb.* все що італі́йське (італья́нське) (мо́ва, звича́ї, това́ри тощо).
włoszczyzna II, *ż., zb.* горо́дина, о́вочі, -чів.
Włoszka *ż.* італі́йка, італья́нка.
włościanin, *lm.* **-cianie, -cian,** *m., książ.* селяни́н.
włościanka *ż., książ.* селя́нка.
włościański *książ.* селя́нський.
włościaństwo *n., książ.* селя́нство.
włośnica I *ż., bot. (setaria)* миші́й, -шію́.
włośnica II *ż.* 1) *зоол. (trichina)* трихі́на; 2) *вет. (trichinosis)* трихіно́з, -зу.
włośnik *m.* 1) волося́ний пе́нзель, -зля; 2) *(звичайно в мн.) бот. (на корені рослин)* волоски́, -кі́в, ворси́нки, -нок.
włożenie *n.* вкла́дення.
włożyć *див.* **wkładać.**
włóczęga I *ż.* бродя́жництво, блука́ння.
włóczęga II, **-gi,** *lm.* **-gi,** *m., pot.* бродя́га, волоцю́га.
włóczęgostwo *n. див.* **włóczęga** I.
włóczka I *ż., roln.* боронува́ння; волочі́ння. *Пор.* **włóczyć** 2.
włóczka II *ż., tkac.* га́рус, -су.
włóczkowy *tkac.* га́русний, з га́русу.
włócznia *ż., wojs. hist.* спис.
włócznik, *lm.* **-cy,** *m., wojs. hist.* спи́сник, списоно́сець, -сця.
włóczyć, -czę, -czysz, -czył 1) волочи́ти, -чу́, -чиш, волокти́, -лочу́, -лоче́ш, тягти́, -гну́, -гнеш; 2) *с.-г.* боронува́ти, -ну́ю, -ну́єш, борони́ти; *(після сівби — ще)* волочи́ти; //**~ się** 1) волокти́ся; s u k n i a **~czy się** p o z i e m i су́кня волоче́ться по

землі; 2) *(розм. — ходити без мети)* волочи́тися, ве́штатися, шве́ндяти(ся).
włóczydło *n., roln.* поволо́ка, волоку́ша.
włóczykij, *lm.* **-je,** *m., pot. див.* **włóczęga** II.
włóka *ż., przest.* влу́ка *(стара польська міра поверхні, коло* 16,5 *га).*
włókienko *n., zdr.* волокни́нка.
włókiennictwo *n.* тексти́льна промисло́вість, -вості, тексти́льне виробни́цтво.
włókienniczy тексти́льний; p r z e m y s ł ~ тексти́льна промисло́вість, -вості; z a k ł a d y ~**cze** тексти́льний заво́д, -ду.
włókniak *m., med. (fibroma)* фібро́ма.
włókniarka *ż.* тексти́льниця.
włókniarz, *lm.* **-rze,** *m.* тексти́льник.
włóknik *m., fizjol.* 1) *(тваринний)* фібри́н, -ну; 2) *(рослинний)* целюло́за.
włóknikorodny *fizjol.* фібринотво́рний.
włóknikowy *med. (fibrinosis)* фібрино́зний, волокни́стий.
włóknistość *ż.* волокни́стість, -тості.
włóknisty волокни́стий; r o ś l i n y ~**te** волокни́сті культу́ри, -ту́р.
włókno *n.* волокно́.
włóknowatość *ż.* волокнува́тість, -тості.
włóknowaty волокнува́тий.
wmawiać, wmówić, -wię, -wisz, -wił (co w kogo) внуша́ти, внуши́ти (кому́ що); ~**mówić** w k o g o c h o r o b ę внуши́ти кому́ хворо́бу.
w miarę *przsł.* в мі́ру.
wmiatać, wmieść, -miotę, -mieciesz, -miótł, -mietli вміта́ти, вмести́, -мету́, -мете́ш.
wmiesić, -szę, -sisz, -sił вмісити, -мішу́, -мі́сиш.
wmieszać вміша́ти; *(перен. — звичайно)* вплу́тати; //~ **się** вміша́тися, втру́титися, -тру́чуся, -тру́тишся; *(в розмову — звичайно)* встря́ти, -ря́ну, -ря́неш.
wmieszczać, wmieścić, -mieszczę, -mieścisz, -mieścił *arch.* вміща́ти, вмі́щувати, -щую, -щуєш, вмісти́ти, -міщу́, -мі́стиш; //~ **się** вміща́тися, вмі́щуватися, вмісти́тися.
wmieszczenie *n., arch.* вмі́щення.
wmieścić *див.* **wmieszczać.**
wmieść *див.* **wmiatać.**
w mig *przsł.* ми́ттю, вмить.
wmontować, -tuję, -tujesz, -tował *tech.* вмонтува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
wmontowanie *n., tech.* вмонтува́ння.
wmotać (kogo w co) *pot.* вплу́тати (кого́ в що); //~ **się** вплу́татися.
wmówić *див.* **wmawiać.**
wmurować *див.* **wmurowywać.**
wmurowanie *n.* вмурува́ння.
wmurowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, wmurować, -ruję, -rujesz, -rował вмуро́вувати, -вую, -вуєш, вмурува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
wmuszać, wmusić, -szę, -sisz, -sił (co w kogo) приму́шувати, -шую, -шуєш, приму́сити, -му́шу, -му́сиш, зму́шувати, зму́сити (кого́ до чо́го).
wmyślać się, wmyślić się, -lę, -lisz, -lił вду́муватися, -муюся, -муєшся, вду́матися.
w następstwie *przyim.* вна́слідок.
wnet ско́ро, за́раз, за́раз же.
wnęcić się, -cę, -cisz, -cił *przest.* уна́дитися, -джуся, -дишся, зана́дитися; прина́дитися *(рідше).*
wnęk, -ku, *m. див.* **wnęka** 1.
wnęka *ż.* 1) заглиблення, заглиби́на; 2) *архіт.* ні́ша; 3) *анат. (hilus)* ви́різка, воро́та *(род.* воріт), заглиблене мі́сце на пове́рхні о́ргану.
wnętrze *n.* 1) вну́трішність, -ності, сере́дина; *(те, що знаходиться в глибині чого — ще)* нутро́; *(землі — звичайно)* на́дра *(род.* надр); 2) *архіт.* інтер'є́р, -ра.
wnętrzniak *m., wet.* нутря́к, -ка́.
wnętrzności *blp.* ну́трощі, -щів.
wniebogłosy: k r z y c z e ć ~ несамови́то крича́ти, кри́ком крича́ти.

wniebowzięty *przen.* захóплений; сяючий (сіяючий) від щáстя.
wniesienie *n.* внéсення.
wnieść *див.* **wnosić.**
wnijść, wnijdę, wnijdziesz, wszedł, weszła *dok., arch. див.* **wchodzić** 1.
wnikać, wniknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli проникáти, прони́кнути; *(перен. — думками — ще)* вникáти, вни́кнути; **~knąć** w m y ś l a u t o r a вни́кнути в дýмку áвтора.
wnikliwie прони́кливо.
wnikliwość *ż.* прони́кливість, -вості.
wnikliwy прони́кливий.
wniknąć *див.* **wnikać.**
wniknięcie *n.* прони́кнення; вни́кнення. *Пор.* **wnikać.**
wniosek, -sku, *m.* 1) пропози́ція; n a ~ з пропози́ції, за пропози́цією, на пропози́цію; ~ p r z e s z e d ł пропози́цію прийнято; s t a w i a ć ~ внóсити пропози́цію; ~ u p a d ł пропози́цію відхи́лено; 2) *(логічний)* ви́сновок, -вку; умови́від, -воду; w y c i ą g n ą ć ~ зроби́ти ви́сновок.
wnioskodawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* той, що внóсить пропози́цію.
wnioskować, -kuję, -kujesz, -kował (co z czego *a.* na podstawie czego) роби́ти ви́сновок, вивóдити, -джу, -диш, виснóвувати, -вую, -вуєш (на підстáві чóго, про що).
wniwecz *przsł.* в ніщó, внíвець; o b r ó c i ć ~ оберну́ти в ніщó (внíвець); p o s z ł o ~ пішлó прáхом, розси́палося на пóрох, пішлó внíвець.
w nogi *przsł.* в нóги, дрáла, дрáчки.
wnosić, -noszę, -nosisz, -nosił, wnieść, -niosę, -niesiesz, -niósł, -nieśli 1) внóсити, -нóшу, -нóсиш, внести́; 2) *(заяву в письмовому виді)* подавáти, -даю́, -даéш, подáти, -дáм, -даси́; **wnieść** s k a r g ę подáти позóв; 3) (z czego) *(лише недокон.)* вивóдити, -джу, -диш, роби́ти ви́сновок (на підстáві чогó); ◊ **~sić** t o a s t (z d r o w i e) піднімáти (піднóсити) тост.
wnuczek, -czka, *lm.* **-czkowie,** *m., zdr., pieszcz.* вну́чок, -чка, ону́чок.
wnuczę, -częcia, *lm.* **-częta, -cząt,** *n., zdr.* внучá, -чáти, онучá.
wnuczka *ż.* вну́чка.
wnuk, *lm.* **-kowie** *a.* **-ki,** *m.* внук, ону́к.
wnuka *ż.* вну́ка, ону́ка.
wnurzać, wnurzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *przest.* зану́рювати, -рюю, -рюєш, зануря́ти, зану́рити; ◊ *перен.* **~rzyć** w z r o k вту́пити пóгляд; //**~ się** 1) зану́рюватися, зануря́тися, зану́ритися; 2) *перен.* поринáти, пори́нути, заглиблюватися, -лююся, -люєшся, заглиби́тися, -глиблю́ся, -гли́бишся.
woal, -lu, *lm.* **-le,** *m. див.* **woalka.**
woalka *ż.* вуáль, -лі.
woalować, -luję, -lujesz, -lował вуалювáти, -лю́ю, -лю́єш.
wobec 1) (kogo, czego) пéред (ким, чим); *(у відношенні до осіб — ще)* в прису́тності (когó); ~ n i e b e z p i e c z e ń s t w a пéред небезпéкою, пéред лицéм небезпéки; o b o w i ą z e k ~ o j c z y z n y обóв'язок пéред бáтьківщи́ною; ~ ś w i a d k ó w пéред свíдками, в прису́тності свíдків; 2) (czego) *(у причинному зв'язку)* з óгляду, з увáги (на що), в зв'язку́ (з чим), чéрез (що); ~ b r a k u p i e n i ę d z y з óгляду (з увáги) на брак грóшей, в зв'язку́ з брáком грóшей, чéрез брак грóшей; ~ t e g o, ż e... з óгляду (з увáги) на те, що..., в зв'язку́ з тим, що...; ◊ g r z e c z n y ~ k o g o ввíчливий у віднóшенні (по віднóшенню) до когó.
woda *ż.* водá; *прик.* c z e r p a ć **~dę** p r z e t a k i e m товкти́ вóду в сту́пі; ~ d o p i c i a питнá водá; **~dy** g r u n t o w e грунтові́ вóди; *прик.* ~ n a c z y j ś m ł y n водá на чиЙсь

млин; ~ s o d o w a газо́вана вода́; ~dy ś c i e k o w e сті́чні во́ди; ~ z a s k ó r n a підгрунтова́ вода́; *прик.* z n i k ł, j a k k a m i e ń w ~dę зник, як у во́ду впав (пірну́в, пішо́в); *фольк.* ~ ż y c i a жива́ вода́; ◊ ~ k o l o ń s k a одеколо́н, -ну; *фарм.* ~ u t l e n i o n a пе́рекис во́дню; ~ w e z b r a n a по́вінь, -вені, по́від, -воді, водопі́лля.

wodan, -nu, *m., chem.* гідра́т, -ту.

w oddali *przsł.* віддалі́к, віддале́кий; віддалі́, віддаля́ *(рідко).*

wodewil, -lu, *lm.* **-le,** *m.* водеві́ль.

wodewilista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* водевілі́ст.

wodewilistka *ż. (про жінку)* водевілі́ст.

wodewilowy водеві́льний.

wodmoryn, -nu, *m., min.* аквамари́н.

wodniak *m., med. (hydrocele)* водя́нка яє́чка, водяна́ гри́жа.

wodnica I *ż., mit.* руса́лка.

wodnica II *ż., med.* водя́нка.

wodnica III *ż., mor.* ватерлі́нія.

wodnieć, -nieje, -niał водя́віти.

wodnik I *m., ent. (colymbetes)* водяни́й жук, -ка́.

wodnik II *m., orn. (rallus aquaticus)* пасту́х, -ха́, вівча́р, -ря́.

wodnik III *m., mit.* водяни́к, -ка́.

Wodnik *m., astr.* Водолі́й.

wodnistość *ż.* 1) во́дя́вість, -вості, водяни́стість, -тості; 2) водяни́стість. *Пор.* **wodnisty.**

wodnisty 1) во́дя́вий, водяни́стий; ~ a t r a m e n t во́дя́ве (водяни́сте) чорни́ло; 2) *(кольору води)* водяни́стий.

wodnopłatowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., lot.* гідропла́н.

wodność *ż. див.* **wodnistość** 1.

wodny 1) водяни́й; f a r b y ~ne водяні́ фа́рби (*род.* фарб), аквaре́ль, -лі; m ł y n ~ водяни́й млин, -на́; r o ś l i n y ~ne водяні́ росли́ни, -ли́н; z n a k ~ водяни́й знак; 2) *(зв'язаний з плавбою)* во́дний; *(утворюваний водою — ще)* во́дяний; d r o g i ~ne во́дні шляхи́, -хі́в; t r a n s p o r t ~ во́дний тра́нспорт, -ту; p r z e s t r z e ń ~na во́дяний про́стір (*род.* просто́ру); ◊ *геогр.* d z i a ł ~ вододі́л, -лу; p t a c t w o ~ne водопла́вні птахи́, -хі́в, водопла́вне пта́ство.

wodochłonny *fiz.* водоє́мкий.

wodociąg, -gu, *m.* водопрові́д, -во́ду.

wodociągowy водопрові́дний.

wodociecz *ż. див.* **wodociek.**

wodociek, -ku, *m.* водості́к, -то́ка.

wododział, -łu, *m., geo.* вододі́л, -лу.

wodogłowie *n., med. (hydrocephalus)* водя́нка голови́.

wodoklon, -nu, *m., bot. (platanus)* плата́н.

wodoleczenie *n. див.* **wodolecznictwo.**

wodolecznica *ż.* водоліка́рня.

wodolecznictwo *n.* водоліку́вання.

wodoleczniczy водоліку́вальний.

wodołaz *m., myśl.* водола́з *(собака).*

wodomiar, -ru, *m., tech.* водомі́р, -ра.

wodomierz, *lm.* **-rze,** *m., tech. див.* **wodomiar.**

wodonosiciel, *lm.* **-le,** *m. див.* **nosiwoda.**

wodoodporny *tech. див.* **wodotrwały.**

wodopęd, -du, *m.* бистрі́нь, -ні, бистрина́, бистря́.

wodopędny *farm. (hydragogus)* водогі́нний; ś r o d k i ~ne водогі́нні за́соби, -бів.

wodopój, -poju, *lm.* **-poje,** *m.* водопі́й, -по́ю.

wodorek, -rka, *m., chem.* водне́ва сполу́ка.

wodorodny *chem. див.* **wodorodowy.**

wodorodowy *chem.* водне́вий.

wodorost, -tu, *m., bot. (alga)* во́дорість, -рості.

wodosiarczan, -nu, *m., chem.* гідросульфа́т, -ту.

wodospad, -du, *m.* водо(с)па́д, -ду.

wodostan, -nu, *m.* рі́вень води́.

wodoszczelność *ż.* водонепроникність, -ності.
wodoszczelny водонепроникний.
wodościek, -ku, *m.* *див.* **wodociek.**
wodotrwały *tech.* водотривкий.
wodotrysk, -ku, *m.* 1) фонтан; 2) *с.-г., тех.* обприскувач.
wodować, -duję, -dujesz, -dował *lot.* спускатися (сідати) на воду.
wodowisko *n.* 1) водойма, водоймище; 2) *ав.* гідроаеродром, -му.
wodowskaz, -zu, *m., tech.* 1) водомір *(рівня води на річці);* 2) *(при котлі)* водомірна трубка.
wodowstręt, -tu, *m., med.* водобоязнь, -ні, гідрофобія.
wodozbiór, -bioru, *m.* водойма, водоймище, водовмістище.
wodożółw, -wia, *lm.* **-wie,** *m., zool.* водяна черепаха.
wodór, -doru, *m., chem.* водень, -дню.
wodunka *ż., med.* водяний пухир, -ря.
wodza, (*częściej w lm.*) **-dze,** *ż.* віжка; *(при їзді верхи)* повід, -вода; *перен.* puścić **~dze** попустити поводи; *перен.* trzymać na **~dzy** kogo тримати на поводі кого; ◊ *перен.* pod **~dzą** під керівництвом, під проводом.
wodzian, -nu, *m., chem.* *див.* **wodan.**
wodzianka *ż., kul. pot.* тетеря, бурда.
wodzić, -dzę, -dzisz, -dził водити, -джу, -диш; *перен.* ~ kogo na pasku водити кого на поводі (на повідку); *розм.* ~ rej вести (водити) перед; *перен. розм.* ~ za nos водити за ніс.
wodzirej, *lm.* **-je,** *m., pot.* заводій, -дія; *(у танцях)* проводир, -ря.
w ogóle *przsł.* взагалі, загалом; ~ mówiąc взагалі (загалом) кажучи (беручи); в цілому; ~ i w szczegółach в цілому і зокрема, загалом і зокрема.
w ogólności *przsł.* взагалі.
wojacki воїнський; вояцький. *Пор.* **wojak.**
wojaczka *ż., pot.* військова служба; військова справа.
wojak, *lm.* **-cy,** *m.* *(досвідчений у військовій справі)* воїн; вояка *(жарт.).*
wojaż, -żu, *lm.* **-że,** *m., przest.* вояж, -жу.
wojażer, *lm.* **-rowie,** *m., przest.* вояжер, -ра.
wojażerka *ż., przest.* *(про жінку)* вояжер, -ра.
wojażować, -żuję, -żujesz, -żował *przest.* вояжувати, -жую, -жуєш.
wojek, -jka, *m.* пасмо *(скрученої мотузки).*
wojenka *ż., pot.* *див.* **wojna.**
wojennie по-воєнному.
wojenno *див.* **wojennie.**
wojenny 1) *(що стосується війни)* воєнний; sztuka **~na** воєнне мистецтво; 2) *(що стосується армії, війська)* військовий; marynarka **~na** військово-морський флот, -ту; okręt ~ військовий корабель, -бля.
wojewoda, -dy, *lm.* **-dowie,** *m., hist.* воєвода.
wojewodzianka *ż., hist.* дочка воєводи.
wojewodzic, *lm.* **-ce,** *m., hist.* син воєводи.
wojewodzina *ż., hist.* дружина воєводи.
wojewódzki *hist.* воєводський.
województwo *n., hist.* воєводство.
wojłok, -ka, *m.* повсть, -сті, повстина.
wojłokowy повстяний.
wojna *ż.* війна; Wielka Wojna Narodowa (Wielka Wojna w obronie Ojczyzny) Велика Вітчизняна війна; ~ domowa громадянська війна; ~ imperialistyczna імперіалістична війна; ~ morska війна на морі; ~ narodowowyzwoleńcza національно-визвольна війна; ~ obronna (odporna) оборонна війна; ~ partyzancka (podjazdowa) партизанська війна;

~ powietrzna повітряна війна́; ~ światowa світова́ війна́; wypowiedzieć ~nę оголоси́ти війну́; zimna ~ холо́дна війна́.
wojować, -juję, -jujesz, -jował воюва́ти (вою́ю, воюєш).
wojownica *ż.* войовни́ця.
wojowniczo войовни́че.
wojowniczość *ż.* войовни́чість, -чості.
wojowniczy войовни́чий.
wojownik, *lm.* **-cy,** *m.* войовни́к, -ка́.
wojski, -skiego, *lm.* **-scy,** *m., hist.* во́йський, -кого.
wojsko *n.* ві́йсько; *(частіше в мн.)* ві́йська́ *(род.* ві́йськ); ~ inżynieryjne інжене́рні ві́йська́; ~ kolonialne колонія́льні ві́йська́; ~ lądowe сухопу́тні ві́йська́; ~ pograniczne прикордо́нні ві́йська́; ◊ służyć w ~ku служи́ти в а́рмії.
wojskowo по-військо́вому.
wojskowo-polityczny військо́во-політи́чний.
wojskowość *ż.* військо́ва́ слу́жба; військо́ва́ спра́ва; znać się na ~ci розумі́тися на військо́вій спра́ві.
wojskowy I військо́вий; po ~wemu по-військо́вому.
wojskowy II, **-wego,** *lm.* **-wi,** *m.* військо́вий, -во́го.
wojujący войовни́чий; materializm ~ войовни́чий матеріалі́зм, -му.
wokabularz, *lm.* **-rze,** *m., przest.* вокабуля́рій, -рія.
wokabuła *ż., przest.* вока́була.
wokalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., muz.* вокалі́ст.
wokalistka *ż., muz.* вокалі́стка.
wokalizacja *ż., lingw.* вокаліза́ція.
wokalizm, -mu, *m., lingw.* вокалі́зм, -му.
wokalizować, -zuję, -zujesz, -zował *lingw., muz.* вокалізува́ти, -зу́ю, -зу́єш; // *лінгв.* ~ **się** вокалізува́тися.
wokalizy, -liz, *blp., muz.* вокалі́зи, -лі́з.
wokalnie вока́льно.
wokalny *muz.* вока́льний.
w oka mgnieniu *przst.* в одну́ мить, ми́ттю, вмить; як о́ком змигну́ти *(розм.).*
wokanda *ż., praw.* спис (реє́стр) справ, призна́чених на судови́й ро́згляд; ◊ sprawa jest na ~dzie спра́ва на че́рзі.
wokoło *przyim.* навко́ло, довко́ла, круго́м, навкруги́.
wokół *przyim. див.* **wokoło.**
wola *ż.* во́ля; ostatnia ~ оста́ння во́ля, запові́т, -ту; robić co z wolnej ~li роби́ти що по во́льній во́лі; zdać się na czyją ~lę зда́тися на чию́ во́лю; z dobrej ~li з до́брої во́лі, з вла́сної во́лі, своє́ю во́лею, доброві́льно, самохі́ть.
wolant I, **-tu,** *m. (повозка)* кабріоле́т, -ту.
wolant II, **-tu,** *m. (у сукні)* вола́н.
wolant III, **-ta,** *m. (гра)* вола́н.
wolapük *m.* волапю́к, -ку.
wolarnia *ż.* воло́вник, воло́вня.
wolarz I, *lm.* **-rze,** *m.* 1) догляда́ч волі́в; 2) торго́вець вола́ми.
wolarz II, *lm.* **-rze,** *m.* вола́стий го́лубі.
wolaty вола́стий; *(про людей — ще)* зоба́стий.
wole *n.* 1) *(у птиць)* во́ло; 2) *(у комах)* зоб; 3) *мед., вет.* зоб, во́ло.
woleć, -lę, -lisz, -lał, -leli (co, co robić) волі́ти (що, що роби́ти).
wolfram, -mu, *m., chem.* вольфра́м, -му.
wolframian, -nu, *m., chem.* сіль вольфра́мової кислоти́.
wolframit, -tu, *m., min.* вольфрамі́т, -ту.
wolframowy *chem.* вольфра́мовий.
wolframówka *ż., el., pot.* вольфра́мова ла́мпочка.
woli *див.* **wołowy.**
woliera *ż., spec.* вольє́ра.
wolisko *n., zgr. див.* **wół.**
wolnego! *wkrz., pot.* не поспіша́й (же)! ле́гше!
wolnieć, -nieje, -niał сла́бшати,

слабі́шати; *(про мороз — ще)* пересіда́тися.

wolniuchno *pieszcz. див.* **wolniutko.**

wolniuchny *pieszcz. див.* **wolniutki.**

wolniusieńki 1) *пестл.* повільне́сенький; 2) *(зовсім повільний)* повільні́сінький.

wolniusieńko 1) повільне́сенько; 2) повільні́сінько. *Пор.* **wolniusieńki.**

wolniuteńki *див.* **wolniusieńki.**

wolniuteńko *див.* **wolniusieńko.**

wolniutki *pieszcz.* повільне́нький.

wolniutko *pieszcz.* повільне́нько.

wolno I ві́льно; *(незалежно — ще)* свобі́[о́]дно; *(не тісно — ще)* сла́бко; ~ z w i ą z a ć ві́льно (сла́бко) зв'яза́ти; ~ ż y ć ві́льно жи́ти.

wolno II пові́льно; j e c h a ć ~ пові́льно ї́хати.

wolno III *predyk.* мо́жна; n i e ~ не мо́жна.

wolnomularski *hist.* масо́нський.

wolnomularstwo *n., hist.* масо́нство.

wolnomyśliciel, *lm.* **-le,** *m.* вільноду́мець, -мця.

wolnomyślnie вільноду́мно.

wolnomyślność *ż.* вільноду́мство, вільноду́мність, -ності.

wolnomyślny вільноду́мний.

wolnorynkowy ри́нковий; c e n y ~**we** ри́нкові ці́ни *(род.* цін).

wolnościowy визво́льний; r u c h ~ визво́льний рух, -ху.

wolność *ż.* 1) свобо́да; ~ d r u k u свобо́да дру́ку; ~**ci** o b y w a t e l s k i e громадя́нські свобо́ди; ~ s ł o w a свобо́да сло́ва; ~ s u m i e n i a i w y z n a n i a свобо́да со́вісті і віросповіда́ння; ~ z g r o m a d z e ń свобо́да збо́рів; ~ z r z e s z e ń свобо́да об'єдна́нь; *(стан того, хто є вільний)* во́ля; p u ś c i ć k o g o n a ~ ви́пустити кого́ на во́лю; p o z b a w i ć ~**ci** позба́вити во́лі; 2) *(політ. — рідко)* незале́жність, -ності; ~ p a ń s t w a незале́жність держа́ви.

wolnozaciężny, -nego, *lm.* **-ni,** *m.* 1) волонте́р, -ра; 2) *(що добровільно найнявся)* вільнона́йманий, -ного.

wolny I ві́льний; *рідше* свобі́[о́]дний; *зал.* b i l e t ~**nej** j a z d y квито́к (біле́т) на ві́льний прої́зд; d z i e ń ~ (o d z a j ę ć) ві́льний день *(род.* дня); ~ h a n d e l ві́льна торгі́вля; ~**ne** m i a s t o ві́льне мі́сто; n a ~**nym** p o w i e t r z u на ві́льному пові́трі; ~ o d s ł u ż b y w o j s k o w e j ві́льний від військо́вої слу́жби; ~ p o k ó j ві́льна кімна́та; ~ s ł u c h a c z ві́льний слуха́ч, -ча́; ~**ne** u b r a n i e ві́льний (просто́рий) костю́м; s p r z e d a ż z ~**nej** r ę k i про́даж з ві́льного то́ргу; w ~**nych** c h w i l a c h у ві́льних хвили́нах; ~**na** w o l a свобі́[о́]дна во́ля; w s t ę p ~ вхід ві́льний; ◊ g o t o w a ć n a ~**nym** o g n i u вари́ти на мало́му вогні́; n a ~**nej** s t o p i e на во́лі; z o s t a w i ć k o m u ~**ne** r ę c e да́ти по́вну (цілкови́ту) во́лю ді́й кому́.

wolny II пові́льний, ти́хий; i ś ć ~**nym** k r o k i e m іти́ пові́льною (ти́хою) ходо́ю; ~**na** j a z d a ти́хий хід *(род.* хо́ду).

wolontariusz, *lm.* **-sze,** *m.* волонте́р, -ра.

wolontariuszowski волонте́рський.

wolowaty *див.* **wolaty.**

wolowy 1) во́ловий; 2) зо́бний; 3) зо́бний, во́ловий. *Пор.* **wole.**

wolt *m., fiz.* вольт.

wolta *ż., sport. i in.* вольт.

woltametr, -ru, *m., fiz.* вольта́метр, -ра.

woltamper *m., el.* вольт-ампе́р, -ра.

woltaż, -żu, *m., el.* вольта́ж, -жу́.

wolterianin, *lm.* **-rianie, -rian,** *m., hist.* вольтер'я́нець, -нця.

wolterianista, -ty, *lm.* **-ści,** *m. див.* **wolterianin.**

wolterianistka *ż., hist.* вольтер'я́нка.

wolterianizm, -mu, *m., hist.* вольтер'я́нство.

wolteriański вольтер'я́нський.

wolterowski 1) вольтéрівський; **~kie** krzesło вольтéрівське крíсло; 2) *див.* **wolteriański.**
woltomierz, *lm.* **-rze,** *m., el.* вольтмéтр, -ра.
woltyżer, *lm.* **-rowie,** *m., sport.* вольтижéр, -ра.
woltyżerka I *ż., sport.* *(про жінку)* вольтижéр, -ра.
woltyżerka II *ż.* вольтижувáння.
woltyżerować, -ruję, -rujesz, -rował *sport.* вольтижувáти, -жýю, -жýєш.
woltyżerowanie *n.* *див.* **woltyżerka** II.
wolume[i]n, -minu, *lm.* **-mina,** *rzadziej* **-miny,** *m., książ.* том, фоліáнт.
wolumenometr, -ru, *m., tech.* волюмінóметр, -ра.
wolumetr, -ru, *m., tech.* волюмéтр, -ра.
woluminarny *książ.* волюмінóзний.
woluntariusz *m.* *див.* **wolontariusz.**
woluta *ż., archit.* волюта.
wołacz, *lm.* **-cze,** *m., gram.* клична фóрма, кличний відмінок, -нка.
wołać 1) кликати (кличу, кличеш) звáти (з(о)вý, з(о)вéш); *(на кого — ще)* гукáти; **~** o pomoc кликати (звáти) на допомóгу (на пóміч); 2) *(на ім'я)* звáти; jak cię **~łają?** як тебé з(о)вýть? як твоé ім'я? як тебé на ім'я?
wołek: **~** zbożowy *ent.* *(calandra granaria)* амбáрний довгонóсик.
Wołga *ż.* Вóлга.
Wołgo-Don, -nu, *m.* Вóлго-Дон, -ну.
wołokita, -ty, *lm.* **-ty,** *m., pot.* *див.* **włóczęga.**
wołopas, *lm.* **-sy,** *m.* пастýх волів, воляр, -рá.
wołoszek, -szka, *m., bot.* *див.* **chaber.**
wołowacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli *pot.* ставáти вайлувáтим.
wołowato вайлувáто.
wołowaty вайлувáтий.
wołowina *ż.* волóве м'ясо, волóвина; *(м'ясо корови)* яловичина.
wołownia *ż.* *див.* **wolarnia.**
wołownik, *lm.* **-cy,** *m.* *див.* **wolarz** I.
wołowy волóвий, волячий; *перен.* na **~wej** skórze nie spisałby tego на волóвій шкýрі не списáти цьогó; ◊ *бот.* język **~** *(anchusa)* воловик, -кá.
Wołyń *m.* Волинь, -ні.
wołżański вóлзький.
womitować *див.* **wymiotować.**
womity *див.* **wymioty.**
womitywa *ż., med.* блювóтні зáсоби, -бів.
won! *wkrz.,pot.* *див.* **precz!**
wonczas *przst., arch.* колись, колись-то.
wonić, -nię, -nisz, -nił *див.* **wonieć.**
wonidło *n.* пáхощі, -щів.
wonieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli пáхнути.
wonitrawka *ż., bol.* *(antoxanthum)* пахýча травá.
wonno запáшно, пахýче.
wonność *ż.* запáшність, -ності, пахýчість, -чості.
wonny запашний, пахýчий.
woń *ż.* 1) зáпах, -ху; 2) *(поганий запах)* смóрід, -роду; вонь, -ні *(рідко)*.
woreczek, -czka, *m., zdr.* мішéчок, -чка; ◊ *анат.* **~** łzowy *(saccus lacrimalis)* слізний мішóк, -шкá; *мед.* zapalenie **~czka** łzowego *(dacryocisticis)* дакріоцистит, запáлення слізного мішкá.
worek, -rka, *m.* 1) мішóк, -шкá; *прик.* wylazło szydło z **~ka** шила в мішкý не ховáєш; *прик.* kupować (targować) kota w **~rku** купувáти котá в мішкý; 2) *анат.* *(saccus)* мішóк; 3) *зоол.* сýмка; ◊ **~** spadochronu рáнець парашýта.
workowate, -tych, *zool.* сумчáсті, -тих.
workowato мішкувáто, лантухувáто; мішкувáто, бахмáто. *Пор.* **workowaty.**

workowaty 1) мішкуватий, лантухуватий; 2) *(про одяг)* мішкуватий, бахматий.
workowy мішковий, мішечний.
worowaty *див.* **workowaty.**
worowy *див.* **workowy.**
wosk, -ku, *m.* віск *(род.* воску); ~ z i e m n y гірський віск, озокерит, -ту.
woskoboiny, -boin, *blp., pszczel.* воскобоїна.
woskobojnia *ż.* воскобійня.
woskować, -kuję, -kujesz, -kował вощити, воскувати, -кую, -куєш.
woskowina *ż.* вушна сірка.
woskownia *ż. див.* **woskobojnia.**
woskownica *ż., bot. (myrica)* восковик, -ка.
woskownicowate, -tych, *bot. (myricaceae)* восковикові, -вих.
woskowy восковий; *(зроблений з воску — ще)* вощаний.
woszczanka *ż. (навосковнана тканина)* вощанка.
woszczek, -czka, *m. див.* **woskowina.**
woszczyć, -czę, -czysz, -czył *див.* **woskować.**
woszczyna, *(częściej w lm.)* **-czyny, -czyn,** *ż.* вощина.
woszczynowaty схожий (похожий) на вощину, подібний до вощини.
woszczynowy вощинний.
wotować, -tuję, -tujesz, -tował *książ.* вотувати, -тую, -туєш, голосувати, -сую, -суєш.
wotum, *lp. nieodm., lm.* **-ta, -tów,** *n.* 1) вотум, -му; ~ z a u f a n i a вотум довір'я; 2) *церк.* пожертва (за здійснення прохання).
wotywa *ż., kośc.* 1) церковна служба (за кого, за що); 2) *див.* **wotum** 2.
wozak, *lm.* **-cy,** *m., gór.* відкатник.
wozgrza *ż., med.* мокротиння, харкотиння.
woziciel, *lm.* **-le,** *m.* возій, -зія.
wozić, -żę, -zisz, -ził возити (вожу, возиш).
woziwoda, -dy, *lm.* **-dowie,** *m.* водовоз.
wozownia *ż.* возовня.
wozownik, *lm.* **-cy,** *m., pot.* стельмах, возороб.
wozowy возовий.
woźna, -nej, *ż. (про жінку)* нижчий канцелярський службовець, -вця.
woźnica, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* візник, -ка, фурман, кучер, -ра; возниця *(заст.).*
Woźnica, -cy, *m., astr.* Візничий, -чого.
woźnictwo *n.* візництво; *(про заняття)* візникування.
woźnik *m.* запряжний (тягловий) кінь *(род.* коня).
woźny, -nego, *lm.* **-ni,** *m.* 1) нижчий канцелярський службовець, -вця, 2) *іст.* вózний, -ного.
wożenie *n.* возіння, вózка.
wódczany горілчаний, горілочний.
wódeczka *ż., pieszcz., pot.* горілочка.
wódka *ż.* горілка.
wódz, wodza, *lm.* **wodzowie,** *m.* вождь, -дя; ◇ *військ.* ~ n a c z e l n y головнокомандуючий, -чого, головнокомандувач.
wójt, *lm.* **-towje,** *m., adm.* війт.
wójtostwo *n.* війтівство.
wójtowa *ż.* війтиха.
wójtować, -tuję, -tujesz, -tował війтувати, -тую, -туєш.
wójtowski війтів.
wół, wołu, *m.* віл *(род.* вола); *розм.* ~ r o b o c z y робочий віл; *розм.* p r a c o w a ć j a k ~ працювати як віл; *прик.* z d a t n y j a k ~ d o k a r e t y підходить, як віл до карети.
wór, woru *a.* **wora,** *m. (великий)* мішок, -шка, лантух.
wówczas *przsł.* тоді, в той час.
wóz, wozu, *rzadko* **woza,** *m.* 1) віз *(род.* воза); *військ.* ~ a m u n i c y j n y патронний віз; *прик.* c o z **wozu** s p a d ł o, t o j u ż p r z e p a d ł o що з воза впало, то пропало; *с.-г.* ~ d r a b i n i a s t y драбинчастий (драбинястий) віз; *астр.* M a ł y **Wóz** Малий Віз, Мала Ведмедиця; *військ.* ~ p o l o w y обозний

віз; ~ snopów віз снопів; *астр.* Wielki **Wóz** Великий Віз, Велика Ведмедиця; 2) *зал. i in.* вагон; ~ bagażowy багажний вагон; ~ tramwajowy трамвайний вагон; ◊ *прик.* bywać na **wozie** i pod **wozem** бувати на коні і під конем (на столі і під столом); *прик.* ~ i przewóz або здобути, або вдома не бути; хоч пан, хоч пропав.

wózek, -zka, *m.* 1) візок, -зка; ~ ręczny ручний візок; 2) *(дитячий)* коляска.

wpadać, wpaść, -padnę, -padniesz, -padł 1) впадати, падати, упасти, -паду, -падеш; ~**paść** w błoto упасти в болото; *присл.* kto pod kim dołki kopie, sam w nie ~**pada** не копай другому ями, бо сам у неї впадеш; *перен.* ~**padać** w oczy впадати в очі; 2) *(лише недокон.)* впадати; rzeka ~**pada** do morza ріка (річка) впадає в море; *перен.* ~**padać** w odcień zielony впадати у зелений відтінок; 3) *перен.* западати(ся), запасти(ся); oczy w dołki ~**padły** очі запали (ся); chałupa w ziemię ~**padła** хатина запала(ся) в землю; 4) *(з поспіхом входити куди)* вбігати, вбігти, -біжу, -біжиш, влітати, влетіти, -лечу, -летиш; ~**paść** do pokoju вбігти (влетіти) у кімнату; *(на короткий час, мимохідь)* забігати, забігти; jutro ~**padnę** do ciebie na chwilkę завтра забіжу до тебе на хвилинку; ◊ *безос.* ~**paść** do głowy спасти на думку; ~**paść** na coś догадатися; ~**paść** na pomysł (na szczęśliwą myśl) натрапити на (щасливу) думку; ~**paść** na ślad (na trop) натрапити на слід; ~**paść** w chorobę захворіти (на що і чим); ~**paść** w długi залізти в борги; ~**paść** w gniew розсердитися (розлютуватися); ~**paść** w humor розвеселитися, прийти у веселий настрій; *перен.* ~**paść** w niełaskę попасти в немилість (в неласку); ~**paść** w ręce попасти в руки; ~**paść** w rozpacz вдатися (запасти) у відчай (в розпач); ~**paść** w sidła попасти (пійматися) в пастку.

wpadłość *ż.* 1) запалість, -лості; ~ oczu запалість очей; 2) *(місце)* западина.

wpadły запалий; ~**łe** oczy запалі очі (*род.* очей).

wpajać, wpoić, -poję, -poisz, -poił (co w kogo) вушати, внушити, прищеплювати, -люю, -люєш, прищепити, -плю, -пиш (кому що); **wpajać** miłość do pracy прищеплювати (внушати) любов до праці; //~ **się** прищеплюватися, прищепитися.

wpakowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, wpakować, -kuję, -kujesz, -kował *pot.* 1) всаджувати, -джую, -джуєш, всадити, -джу, -диш; *(щось гостре — ще)* встромляти, встромити, -млю, -миш, вгороджувати, -джую, -джуєш, вгородити, -джу, -диш; ~**kować** komu sztylet w bok всадити (встромити, вгородити) кому кинджал в бік; 2) *(гроші)* вгачувати, -чую, -чуєш, вгатити, -гачу, -гатиш, всаджувати, всадити; ◊ ~**kować** kogo do więzienia посадити кого в тюрму; //~ **się** влазити, -лажу, -лазиш, влізати, влізти.

wpaść *див.* **wpadać.**

wpatrywać się, -ruję, -rujesz, -rywał, wpatrzyć się, -rzę, -rzysz, -rzył (w kogo, w co) вдивлятися, вдивитися, -влюся, -вишся (в кого, в що).

w pełni *przsł.* цілком, зовсім, сповна.

wpełzać, wpełznąć, -znę, -zniesz (*a.* **-źniesz**), **-znął** (*a.* **-zł**), **-zli** *a.* **źli** вповзати, вповзти.

wpędzać, wpędzić, -dzę, -dzisz, -dził (w co *a.* do czego) заганяти, загонити, загнати (зажену, заженеш) (у що *a.* до чого); **~dzić** owce do obory загнати вівці в кошару; ◊ *перен.* **~dzić** kogo w chorobę довести кого до хвороби; *перен.* **~dzić** w grób замучити до смерті.
wpiąć *див.* **wpinać.**
wpić się *див.* **wpijać się.**
wpierać, weprzeć, weprę, weprzesz, wparł втискати, втискувати, -кую, -куєш, втиснути; ◊ *перен.* **~rać** oczy w co втуплювати очі в що; //**~się** втискатися, втискуватися, втиснутися.
wpierw *przsł.* 1) наперед; ~ nim наперед ніж, перед тим, як; 2) *(раніше)* колись; ~ było inaczej колись було інакше.
wpijać się, wpić się, -piję, -pijesz, -pił 1) *(очима)* впиватися, впитися (вві'юся, вві'єшся), впинатися, вп'ястися (ввіпнуся, ввіпнешся); 2) *(кігтями, зубами)* впинатися, вп'ястися; *(зубами — ще)* в'їдатися, в'їстися (в'їмся, в'їсися).
wpinać, wpiąć, wepnę, wepniesz, wpiął, wpięli втикати, уткнути, ввіткнути; **~piąć** kwiat we włosy ввіткнути квітку в волосся.
wpis, -su, *m.* 1) *офіц.* внесення в книгу; вписка *(розм.)*; *(документ.)* запис, -су; **~sy** hipoteczne іпотечний запис; 2) *(звичайно в мн.) (дія; у школу)* прийом, -му; 3) *див.* **wpisowe.**
wpisać *див.* **wpisywać.**
wpisanie *n.* вписання; запис, -су. *Пор.* **wpisywać.**
wpisowe, -wego, *blm., n.* вступний внесок, -ску.
wpisywać, -suję, -sujesz, -sywał, wpisać, -szę, -szesz, -sał вписувати, -сую, -суєш, вписати, -пишу, -пишеш; *(заносити в списки — ще)* записувати, записати; **~sać** uwagę do notatnika вписати замітку в блокнот; **~sać** trójkąt w koło вписати трикутник у коло; //**~ się** вписуватися, вписатися; записуватися, записатися.
wplatać, wpleść, -plotę, -pleciesz, -plótł, -pletli (co w co *a.* do czego) вплітати, вплести, -плету, -плетеш (що в що); **~pleść** wstążkę w warkocz вплести стрічку в косу; //**~ się** вплітатися, вплестися.
wplątywać, -tuję, -tujesz, -tywał, wplątać, -plączę, -plączesz, -plątał (kogo, co w co) вплутувати, -тую, -туєш, вплутати (кого, що в що); **~plątać** kogo w jakie sprawy вплутати кого в які справи; //**~ się** вплутуватися, вплутатися.
wpleść *див.* **wplatać.**
wpłacać, wpłacić, -cę, -cisz, -cił вносити гроші, внести гроші.
wpłata *ż.* внесок, -ску.
wpław *przsł.* вплав, плавом; przebyć rzekę ~ переправитися через ріку вплав.
wpłynąć *див.* **wpływać.**
wpływ, -wu, *m.* 1) вплив, -ву; bez **~wu** без впливу; być pod **~wem** бути під впливом; mieć (wywierać) ~ (na kogo) мати (робити, справляти) вплив (на кого); tracić **~wy** втрачати вплив (впливи); ulec **~wowi** підпасти під вплив, зазнати (на собі) впливу; 2) надходження, -джень; ~ kasowy касові надходження. *Пор.* **wpływać** I.
wpływać I, **wpłynąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli** (do czego, dokąd) 1) впливати, впливти, -пливу, -пливеш, впливти; **~pływać** do portu впливати до порту; *(про воду)* вливатися, влитися (увіллється); woda **~pływa** rurami do zbiornika вода вливається трубами в резервуар; *(про ріки)* впадати, впасти, -паде; 2) *фін.* надходити, -дить, надійти, -йде; **~płynęły** pieniądze гроші

надійшлй; **podanie** ~**płynęło** надійшлá заява.
wpływać II, **wpłynąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli** (na kogo, na co) впливáти, вплйнути (на кóго, на щo).
wpływowy впливóвий.
w pobliżu *przsł.* поблизý, блйзько.
w podłuż *przsł.* вподóвж.
w pogotowiu *przsł.* напоготóві.
wpoić *див.* **wpajać.**
w pojedynkę *przsł.* поодйнці, по óдному.
w południe *przsł.* опівдні, опóлудні.
w poprzek *przsł.* впóперек.
w porę *przsł.* впóру.
w pośrodku *przsł.* всерéдині.
wpośród серéд, посерéд.
wpół наполовйну; przekroić ~ перерізати наполовйну; ◇ ~ do piątej пів на п'яту, половйна п'ятої; objąć ~ обняти за тáлію.
wpółdarmo півдáрма.
wpółdziecięcy *див.* **wpółdziecinny.**
wpółdziecinny напівдитячий.
wpółleżeć, -żę, -żysz, -żał, -żeli напівлежáти.
wpółmartwy напівмéртвий.
w północ *przsł. див.* **o północy.**
wpółobłąkany напівбожевільний.
wpółomdlały напівзомлілий.
wpółoślepły напівосліплий.
wpółoświecony *див.* **wpółoświetlony.**
wpółoświetlony напівосвітлений.
wpółotwarty *див.* **półotwarty.**
wpółpijany напівп'яний.
wpółprzejrzysty напівпрозóрий.
wpółprzymrużony напівпримрýжений.
wpółprzytomny напівпритóмний.
wpółrozwalony напівзруйнóваний.
wpółsennie напівсóнно.
wpółsenny напівсóнний.
wpółskostniały напівзакостенілий, напівзаклякклий.
wpółślepy напівсліпий.
wpółśpiący *див.* **wpółsenny.**
wpółuśmiechnięty напівусміхнений.
wpółuśmiechniony *див.* **wpółuśmiechnięty.**
wpółuśpiony напівприспаний.
wpółzemdlały *див.* **wpółomdlały.**
wpółżywy напівживий.
wpraszać się, wprosić się, -szę, -sisz, -sił напрóшуватися, -шуюся, -шуєшся, напрóхуватися, -прóхуюся, -прóхуєшся, напросйтися, -рошýся, -рóсишся.
wprawa *ż.* 1) (w czym) вправність, -ності (в чóму); brak ~**wy** брак вправності; mieć ~**wę** мáти вправність; nabyć ~**wy** набýти вправності; wyjść z ~**wy** втрáтити вправність; 2) (do czego) *(заст. — дія)* вправляння.
wprawdzie *wyr. wtr.* щопрáвда.
wprawiać, wprawić, -wię, -wisz, -wił 1) (kogo w co *a.* do czego) *(лише недокон.)* привчáти (когó до чóго), вправляти (когó у чóму); 2) (co w co) *заст.* вставляти, встáвити, -влю, -виш; вправляти, вправити, -влю, -виш, вробляти, вробйти, -блю, -биш *(рідше)*; ~**wić** obraz w ramę встáвити картйну в рáму; ~**wiać** szyby w okna вставляти шибкй у вікна, склйти вікна; ~**wić** kamień w pierścionek вправити кáмінь у пéрстень; ◇ ~**wić** (kogo) w dobry humor вйкликати (в кóго) хорóший нáстрій; ~**wić** kogo w kłopot завдáти клóпоту (морóки) комý; ~**wić** kogo w podziw вйкликати пóдив (здивувáння) (у кóго); ~**wić** kogo w rozpacz довестй до відчáю (до рóзпачу) когó; ~**wić** w ruch co надáти рýху чомý, привестй (пустйти) в рух щo; //~ **się** (w co *a.* w czym) вправлятися, вправитися (у чóму); ~**wiać się** w strzelanie (w strzelaniu) вправлятися у стрільбі.
wprawiony встáвлений; вправлений, врóблений. *Пор.* **wprawiać** 2.
wprawnie впрáвно.
wprawność *ż.* впрáвність, -ності.
wprawny впрáвний; mieć ~**ną** rękę мáти вправну рýку.
w prawo *przsł.* впрáво.

wprędce *przsł.* незабáром, скóро.
wprosić się *див.* **wpraszać się.**
wprost 1) *прислів.* прямо; *(перен. — ще)* відвéрто, щúро; pójść ~ пітú прямо; powiedzieć ~ сказáти прямо (відвéрто, щúро); 2) *прийм.* (kogo, czego) прóти, напрóти, навпрóти (кóго, чóго); stanęli ~ siebie вонú стáли одúн прóти (напрóти, навпрóти) óдного; 3) *(розм. — частка для підсилення)* прóсто, прямо; ciężko ~ uwierzyć, że... прóсто (прямо) вáжко повíрити, що...
wprowadzać, wprowadzić, -dzę, -dzisz, -dził (kogo co do czego *i* w co) ввóдити, -джу, -диш, ввестú, -ведý, -ведéш (когó, що в що) *(закріплювати в побуті — ще)* запровáджувати, -джую, -джуєш, запровáдити, -джу, -диш, впровáджувати, впровáдити; *юр.* **~dzać** kogo w posiadanie ввóдити когó у володíння; *перен.* **~dzać** w błąd ввóдити в омáну; **~dzić** modę ввестú (запровáдити) мóду; **~dzić** w życie ввестú (запровáдити) в життя; //**~ się** 1) ввóдитися, ввестúся; запровáджуватися, запровáдитися, впровáджуватися, впровáдитися; 2) *(на квартиру)* вселятися, вселúтися, -люся, -лишся.
wprowadzenie *n.* ввéдення; запровáдження, впровáдження. *Пор.* **wprowadzać.**
wprowadzić *див.* **wprowadzać.**
wprząc, -przęgnę, -przęgniesz, -przęgnął, -przęgnęli *a.* **-prząg, -przęgli** *dok. див.* **wprzęgać.**
w przeciągu (czego) *przyim.* прóтягом, на прóтязі (чóго).
w przeddzień *przsł.* напередóдні.
w przededniu *przsł. див.* **w przeddzień.**
w przelocie *przsł. див.* **przelotnie** 1.
w przeloty *przsł.* наввúпередки.
w przeplatankę *przsł.* вперéміжку, вперéміж.
wprzęgać, wprzęgnąć, -przęgnę, -przęgniesz, -prząg, -przęgli впрягáти, впрягтú, -пряжý, -пряжéш; //**~ się** впрягáтися, впрягтúся.
w przód *przsł.* 1) *(у часі)* спéршу, пéрше, перш, поперéд, попéреду; 2) *(у просторі)* вперéд.
wprzódy *przsł.* спéршу, пéрше, перш, поперéд, попéреду.
w przybliżeniu *przsł.* приблúзно.
w przyszłości *przsł.* в майбýтньому.
wpuklenie *n., med.* *(invaginatio)* інвагінáція.
wpust, -tu, *m.* 1) *тесл.* паз, фальц; 2) *тех., анат.* прохíд, -хóду, вхід; *тех.* ~ kanałowy прохíд (вхід) до канáлу; *анат.* ~ żołądka вхід до шлýнка.
wpuszczać, wpuścić, -puszczę, -puścisz, -puścił 1) впускáти, впустúти, -пущý, -пýстиш; 2) *(крав. — про шов)* вшивáти, вшúти.
wpuszczenie *n.* 1) впуск, -ку; 2) вшиття. *Пор.* **wpuszczać.**
wpuścić *див.* **wpuszczać.**
wpychać, wepchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli впихáти, впхáти, ввіпхáти, впхнýти, ввіпхнýти; *(розм. — щось гостре)* встромляти, встромúти, -млю, -миш; //**~ się** впихáтися, впхáтися, ввіпхáтися, ввіпхнýтися, впхнýтися, втискáтися, втúскуватися, -куюся, -куєшся, втúснутися.
wr. (własnoręcznie) *skr.* власнорýчно.
wracać, wrócić, -cę, -cisz, -cił 1) повертáтися, повернýтися, -нýся, -нешся, вертáтися, вернýтися; повертáти, повернýти, вертáти, вернýти *(розм.)*; **wrócić** w strony ojczyste повернýтися (вернýтися) на бáтьківщúну; **wrócić** za chwilę повернýтися (вернýтися) чéрез хвилúну; 2) (kogo) повертáти, повернýти, вертáти, вернýти, завертáти, завернýти (когó); **wrócić** kogo z drogi повернýти (вернýти, завернýти) когó

з доро́ги; 3) (komu co) поверта́ти, поверну́ти, верта́ти, верну́ти (кому́ що); **wrócić** komu pożyczone pieniądze верну́ти (поверну́ти) кому́ пози́чені гро́ші; *перен.* **wrócić** spokój поверну́ти (верну́ти) спо́кій; 4) *мед.* рва́ти (рву, рвеш), ви́рвати; вибльо́вувати, -вую, -вуєш, ви́блювати, -люю, -люєш (*вульг.*); wszystko **wrócił** його́ ви́рвало; ◊ *перен.* **wrócić** do przytomności (do zmysłów, do siebie) оприто́мніти, очу́няти, прийти́ до па́м'яті; **wrócić** do zdrowia ви́дужати, ви́здоровіти; //~ **się** поверта́тися, поверну́тися, верта́тися, верну́тися.

wrachowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, wrachować, -rachuję, -rachujesz, -rachował включа́ти (в число́), включи́ти (в число́).

wrak *m., mor.* обло́мки судна́.

wrastać, wrosnąć, -rosnę, -rośniesz, -rósł, -rośli віроста́ти, врости́.

wraz *przyim.* ра́зом; list ~ z kopią лист ра́зом з ко́пією; ◊ raz ~ раз по́ раз, раз у ра́з.

wrazić *див.* **wrażać.**

w razie в ра́зі; ~ potrzeby в ра́зі потре́би.

wrażać, wrazić, -żę, -zisz, -ził *przest.* 1) встромля́ти, встроми́ти, -млю́, -ми́ш; **~zić** miecz встроми́ти меч; 2) (*лише недокон.*) *перен.* вселя́ти, навіва́ти; **~żać** bojaźń вселя́ти (навіва́ти) боя́знь.

wrażenie *n.* вра́ження; mam ~ у ме́не вра́ження; niezatarte ~ незабу́тнє вра́ження; pod **~niem** під вра́женням; wywierać (sprawiać, robić) ~ справля́ти (роби́ти) вра́ження; **~nia** z podróży вра́ження з по́дорожі.

wrażeniowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., szt.* імпресіоні́ст.

wrażliwie вразли́во.

wrażliwiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* вразли́вий, -вого.

wrażliwość *ż.* вразли́вість, -вості.

wrażliwy вразли́вий; вражли́вий (*рідко*); ~ na zimno вразли́вий на хо́лод.

wrąb, wrębu, *m.* 1) за́рубка, на́січка; 2) *гірн.* вруб, -бу; 3) *ліс.* діля́нка лі́су, призна́чена для руба́ння.

wrąbać *див.* **wrąbywać.**

wrąbanie *n.* вру́бка.

wrąbywać, -buję, -bujesz, -bywał, wrąbać, -bię, -biesz, -bał вру́бувати, -бую, -буєш, вруба́ти; // ~ **się** вру́буватися, вруба́тися.

wreszcie *przsł.* наре́шті; вре́шті (*рідше*).

w rezerwie *przsł.* про запа́с, на запа́с, взапа́с; trzymać ~ трима́ти (держа́ти) про запа́с (на запа́с, взапа́с).

wręb, -bu, *m. див.* **wrąb.**

wrębacz, *lm.* **-cze,** *m., gór.* забо́йщик, вибі́йник.

wrębiarka *ż., gór.* вру́бова маши́на, вру́бівка.

wrębówka, *gór., ż. див.* **wrębiarka.**

wręcz *przsł.* пря́мо; (*саме*) якра́з; ~ przeciwnie якра́з навпаки́; ◊ walka ~ рукопа́шний бій (*род.* бо́ю).

wręczać, wręczyć, -czę, -czysz, -czył вруча́ти, вручи́ти, -чу́, -чи́ш.

wręczenie *n.* вру́чення.

wręczyciel, *lm.* **-le,** *m., kanc.* вручи́тель.

wręczyć *див.* **wręczać.**

wręg, -gu, *m., mor.* шпанго́ут; ◊ ~ główny мі́дель.

wręga *ż.* 1) *мор. див.* **wręg;** 2) *тех. див.* **węgielnica.**

wręgownia *ż., mor.* складальний плаз.

wrodzić się, -dzę, -dzisz, -dził (w kogo, w co) уроди́тися, -джу́ся, -ди́шся, уда́тися, -да́мся, -даси́ся (в ко́го, в що); ~ w ojca уроди́тися (уда́тися) в ба́тька.

wrodzoność *ż.* приро́дженість, -ності, вро́дженість.

wrodzony природжений, вроджений; **~na** z d o l n o ś ć, природжені (вроджені) здібності, -тей.
wrogi ворожий.
wrogo вороже; b y ć ~ u s p o s o b i o n y m (d l a k o g o) бути вороже настроєним (до кого).
wrogość *ż.* ворожість, -жості.
wrona *ż.* ворона, гава.
wroneczka *ż. зменш.* вороня, -няти; *пестл.* воронятко.
wroni вороням, гав'ячий.
wrony вороний.
wrosły вpóслий; *мед.* ~ p a z n o k i e ć *(unguis incarnatus)* вpóслий ніготь, -гтя; ◊ s t a ł j a k ~ w z i e m i ę стояв, як (наче, неначе) вкопаний (прикипілий до місця).
wrosnąć *див.* **wrastać.**
wrośnięty *див.* **wrosły.**
wrota, -rót, *blp.* ворота, -ріт, брама.
wrotek, -tka, *m. див.* **korba.**
wrotka, -tek, *blp., zdr.* ворітця, -тець.
wrotkarz, *lm.* **-rze,** *m.* ковзаняр на роликах.
wrotki, -tek, *blp., sport.* ролики, -ків.
wrotny ворітний.
wrotycz, -czu, *m., bot. (tanacetum)* пижмо.
w rozsypkę *przsł.* врóзтіч, врóзсип.
wróbel, -bla, *lm.* **-ble,** *m.* горобець, -бця; ◊ *прям., перен.* s t r a c h n a **~ble** опудало; *присл.* l e p s z y ~ w r ę k u, n i ż s o k ó ł n a s ę k u лучче синиця в жмені, ніж журавель в небі.
wróbelek, -lka, *m., zdr., pieszcz.* горобчик.
wróblę, -lęcia, *lm.* **-lęta, -ląt,** *n.* горобеня, -няти, гороб'я, -б'яти.
wróbli горобиний, гороб'ячий.
wróblica *ż.* горобчиха, горобка.
wróblowate, -tych, *orn. (passeres)* горобині, -них.
wrócić *див.* **wracać.**
wróg, -roga, *lm.* **-rogowie,** *m.* ворог; ~ k l a s o w y класовий ворог; ~ z a c i ę t y запеклий ворог.
wróść, -rosnę, -rośniesz, -rósł, -rośli *dok. див.* **wrastać.**
wróżba *ż.* 1) ворожба; 2) *перен.* призвістка, ознака.
wróżbiarka *ż. див.* **wróżka.**
wróżbiarski ворожбитський.
wróżbiarstwo *n.* ворожіння.
wróżbiarz, *lm.* **-rze,** *m.* ворожбит.
wróżbita, -ty, *lm.* **-ci,** *m. див.* **wróżbiarz.**
wróżebny ворожебний.
wróżenie *n.* ворожіння, ворожба.
wróżka *ż.* ворожка, ворожбитка.
wróżyć, -żę, -żysz, -żył 1) *заст.* ворожити, -жу, -жиш; *прик.* n a d w o j e b a b k a **~żyła** надвоє баба ворожила; 2) *(перен. — бути призвісткою чого)* віщувати, -щує, провіщати, передвіщати; ~ p o g o d ę віщувати погоду; t o n i e **~ży** n i c d o b r e g o це не віщує нічого доброго.
wryć *див.* **wrywać.**
wryjek, -jka, *m., ent. (curculio)* свинка, довгоносик.
wrytoszczękie, -kich, *icht. (plectognathi)* зрослощелепні, -них.
wryty вкопаний; j a k ~ як (наче, неначе) вкопаний (прикипілий до місця).
wrywać, wryć, -ryję, -ryjesz, -rył вривати, врити, вкопувати, -пую, -пуєш, вкопати; //~ **się** вриватися, вритися, вкопуватися, вкопатися; ◊ *перен.* **~ryć się** w p a m i ę ć врізатися в пам'ять.
wrzask, -ku, *m.* вереск, -ку.
wrzaskliwie верескливо.
wrzaskliwość *ż.* верескливість, -вості.
wrzaskliwy верескливий.
wrzawa *ż.* галас, -су, гамір, -мору, шум, -му.
wrzawliwie галасливо, гамірно, шумливо.
wrzawliwość *ż.* галасливість, -вості, шумливість.

wrzawliwy галасли́вий, гамі́рний, шумли́вий.
wrzący киплячий.
wrzątek, -tku, *m.* окрі́п, -ро́пу, кип'ято́к, -ткý; ◊ j a k **~kiem** z l a n y як о(б)па́рений, як ошпа́рений.
wrzeciądz, *(częściej w lm.)* **-dze, -dzy** *a.* **-dzów,** *m.* дверни́й ланцю́г, -гá.
wrzecien(n)ica *ż., zool. (anguis fragilis)* вереті́льниця.
wrzeciennik *m., bot. див.* **skrzyp** II.
wrzecioniarka *ż., tkac.* банкабро́ш.
wrzecioniarz, *lm.* **-rze,** *m.* вере-те́[і]нник.
wrzecionko *n., зменш.* верете́нце; *пестл.* верете́нечко; ◊ *анат.* **~ko** ś l i m a k a w u c h u *(modiolus cochleae)* пірамі́дка завитки.
wrzeciono *n.* верете́но.
wrzecionowaty веретеноподі́бний; *анат.* m i ę s i e ń **~** *(musculus fusiformis)* веретеноподі́бний м'яз.
wrzecionowy вереté[і]нний.
wrzecznik *m., bot. (potamogeton)* рдéсник; **~** l ś n i ą c y *(potamogeton lucens)* рдéсник блиску́чий; **~** p ł y w a j ą c y *(potamogeton natans)* рдéсник плаву́чий.
wrzecznikowate, -tych, *bot. (potameae a. potamogetoneae)* рдéсникові, -вих.
w rzeczywistości *przst.* в ді́йсності, наспра́вді.
wrzeć, wrę, wrzesz, wrze *(a.* **wre), wrzał, wrzeli** кипі́ти, -плю́, -пи́ш; *перен.* **~** g n i e w e m (o d g n i e w u) кипі́ти гні́вом; *перен.* **wre** r o b o t a кипи́ть робо́та; *перен.* w a l k a **wre** бій кипи́ть.
wrzekomo *див.* **rzekomo.**
wrzekomy *див.* **rzekomy.**
wrzenie *n.* 1) кипі́ння; *фіз.* p u n k t **~nia** то́чка кипі́ння; 2) *перен.* завору́шення.
wrzesień, -śnia, *lm.* **-śnie,** *m.* вéресень, -сня.
wrzeszcz, *lm.* **-cze,** *m., przest.* крику́н, -нá.
wrzeszczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli верещáти, -щу́, -щи́ш, горлáти, репетувáти, -ту́ю, -ту́єш.
wrześniowy вереснéвий.
wrzodliwy *див.* **wrzodowaty.**
wrzodnienie *n., med. (ulceratio)* вкривáння ви́разками.
wrzodowacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli *med.* 1) вкривáтися ви́разками; 2) перетво́рюватися у (на) ви́разку.
wrzodowaty вкри́тий ви́разками.
wrzodowy *med.* наривни́й.
wrzodzianka *ż., med. (furunculus)* фуру́нкул, чиря́к, -кá.
wrzodzieć, -dzieje, -dział *med. див.* **wrzodowacieć** 2.
wrzodziennica *ż., med.* 1) *(vomica)* гні́йнá порожни́на; *(в легенях)* кавéрна; 2) *див.* **wrzodzianka.**
wrzodzik *m., med. (ulcusculum)* нари́вчик, чирячо́к, -чкá.
wrzos, -su, *m., bot.* вéрес, -су.
wrzosić się, -si, -sił *poet.* вкривáтися (заростáти) вéресом.
wrzosieniowate, -tych, *bot. див.* **wrzosowate.**
wrzosina *ż.* лі́снá гáлява, поро́сла вéресом.
wrzosisty поро́слий вéресом.
wrzosowate, -tych, *bot. (ericaceae)* вéресові, -вих.
wrzosowisko *n. див.* **wrzosina.**
wrzosowy *bot.* вéресовий.
wrzód, -rzodu, *m., med. (ulcus)* ви́разка; урáзка *(рідше)*; *(абсцес)* нари́в, -ву; болячка *(розм.)*; **~** p ę k ł нари́в ло́пнув (прорвáвся); *перен. розм.* t r z e b a m u j a k **~rzodowi** w y g a d z a ć трéба йому́ годи́ти, як боля́чці.
wrzucać, wrzucić, -cę, -cisz, -cił вкидáти, вки́нути.
wrzynać, werznąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli врі́зувати, -зую, -зуєш, врі́зати, -рі́жу, -рі́жеш; //**~ się** врі́зуватися, врі́затися; m o r z e **~rzyna się** w l ą d мо́ре врі́зується в суході́л.
wsad, -du, *m.* 1) *тех.* ши́хта; 2) *спец.* завáлка.

wsadzać, wsadzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) саджа́ти, сади́ти, -джу́, -диш, посади́ти; **~dzić** k o g o d o w a g o n u посади́ти кого́ в ваго́н; **~dzić** k o g o n a k o ń (n a k o n i a) посади́ти кого́ на коня́; *(в піч)* саджа́ти, всади́ти; **~dzić** c h l e b всади́ти хліб; 2) *(сильно надіти)* наса́джувати, -джую, -джуєш, насади́ти; **~dzić** s k ó w k ę n a l a s k ę насади́ти наконе́чник на па́лицю; *(одяг, взуття)* натяга́ти, натягти́, -гну́, -гнеш, натягну́ти; ◊ **~dzić** k a m i e ń w p i e r ś c i e ń впра́вити ка́мінь в пе́рстень; **~dzić** k o m u c o (наси́лу) всу́нути (впхну́ти) кому́ що; **~dzić** p a l e c w u s t a встроми́ти (покла́сти) па́лець (па́льця) в рот; **~dzić** p a l i k w z i e m i ę ввіткну́ти кіло́к в зе́млю; **~dzić** r ę k ę w k i e s z e ń всу́нути ру́ку в кише́ню; **~dzić** c o w r a m ę вста́вити що в ра́му; // *(лише докон.)* **~ się** *розм.* влі́зти.

wsadzka *ż.* вста́вка *(в одязі)*.

w sam czas *przsł.* са́ме в час.

w sam raz *przsł.* якра́з.

wsączać, wsączyć, -czę, -czysz, -czył влива́ти кра́плями, вли́ти кра́плями; //**~ się** просо́чуватися, -чується, просочи́тися, просмо́ктуватися, -тується, просмо́ктатися, -кчеться.

wschodni схі́дний.

wschodnio-południowy півде́нно-схі́дний.

wschodnio-północny півні́чно-схі́дний.

wschodniowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* ме́шканець Схо́ду.

wschodzić, -dzi, -dził, wzejść, -zejdzie, -zeszedł схо́дити, -дить, зійти́ (зі́йде); s ł o ń c e **wschodzi** со́нце схо́дить; p s z e n i c a **wschodzi** пшени́ця схо́дить.

wschód, -chodu, *m., geo., astr.* схід *(род.* схо́ду); D a l e k i **Wschód** Дале́кий Схід; p r z e d **wschodem** s ł o ń c a до схід со́нця.

wsiadać, wsiąść, -siądę, -siądziesz, -siadł, -siedli 1) (w co, do czego *i* na co) сіда́ти, сі́сти (ся́ду, ся́деш) (в що *i* на що); **~dać** d o w a g o n u сіда́ти в ваго́н; *перен. розм.* **~siąść** k o m u n a k a r k сі́сти кому́ на ши́ю; **~dać** n a k o n i a сіда́ти на коня́; 2) *(заглиблюватися в землю)* сіда́ти, осіда́ти, осі́сти; b u d y n e k **~siadł** w z i e m i ę буди́нок осі́в в зе́млю; 3) (na kogo, na co) *перен. розм.* насіда́ти, насі́сти.

wsiąkać, wsiąknąć, -knie, -kł, *rzadziej* **-knął** 1) *(неперех.)* вбира́тися, увібра́тися (вбере́ться), всмо́ктуватися, -тується, всмокта́тися, -кчеться, всяка́ти, вся́кнути; w o d a w s i ą k a w z i e m i ę вода́ всяка́є в зе́млю; 2) *(перех. — рідше)* вбира́ти, увібра́ти, всмо́ктувати, -тує, всмокта́ти, -кче; g ą b k a **~knęła** w s z y s t k ą w o d ę гу́бка увібра́ла (всмокта́ла) всю во́ду; 3) *перен. розм.* пропада́ти, пропа́сти, -паде́; p i e n i ą d z e **~kły** гро́ші пропа́ли.

wsiąkliwość *ż., nauk.* всмо́ктуваність, -ності.

wsiąkliwy 1) яки́й (що) ле́гко вбира́ється (всмо́ктується), ле́гко всмо́ктуваний; 2) яки́й (що) ле́гко вбира́є (всмо́ктує), ле́гко вбира́ючий.

wsiąknąć *див.* **wsiąkać.**

wsiąknienie *n. див.* **wsiąknięcie.**

wsiąknięcie *n.* увібра́ння, всмокта́ння, вся́кнення.

wsiąść *див.* **wsiadać.**

wsiec, -siekę, -sieczesz, -siekł *див.* **wsiekać.**

wsiedlać, wsiedlić, -lę, -lisz, -lił вселя́ти, всели́ти, -лю́, -лиш.

wsiekać насі́кти, -січу́, -сі́чеш *(чого всередину чого)*.

wsierdzie *m., anat.* ендока́рд, ендока́рдій; ◊ *мед.* z a p a l e n i e **~dzia** ендокарди́т, -ту.

wsiew, -wu, *m. див.* **zasiew.**

wsiewać, wsiać, -sieję, -siejesz, -siał, -siali *a.* **-sieli** всівáти, всíяти, -сíю, -сíєш.
wsiewanie *n.* всівáння.
wskakiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, wskoczyć, -czę, -czysz, -czył *pot.* 1) (w co *a.* do czego) вскáкувати, -кую, -куєш, вскóчити; **~skoczyć** d o w a g o n u вскóчити у вагóн; 2) (na co) вискáкувати, вúскочити, скóчити; **~skoczyć** n a k o ń вúскочити (скóчити) на коня́.
wskarbić się: ~ w c z y j e ł a s k i вкрáстися (втéртися) в чию́ мúлість.
wskarmić, -mię, -misz, -mił *książ.* вúгодувати, -дую, -дуєш.
wskarmienie *n., książ.* вúгодування.
wskaz, -zu, *m., przest. див.* **wskazówka.**
wskazać *див.* **wskazywać.**
wskazanie *n.* укáзання; показáння. *Пор.* **wskazywać.**
wskazany доцíльний; u w a ż a ć z a **~ne** вважáти доцíльним (за доцíльне).
wskazówka *ż.* 1) вказíвка; d a w a ć r a d y i **~ki** давáти порáди і вказíвкú; 2) *(в годиннику)* стрíлка.
wskazujący вказівнúй; **~** p a l e c вказівнúй пáлець, -льця; *грам.* z a i m e k **~** вказівнúй займéнник.
wskazywać, -zuję, -zujesz, -zywał, wskazać, -każę, -każesz, -kazał (kogo co *a.* na kogo, na co) вкáзувати, -зую, -зуєш, вказáти, -кажý, -кáжеш (когó, що); *(рухом, жестом тощо — ще)* покáзувати, показáти (на кóго, на що *а.* когó, що); **~zać** d r o g ę вказáти шлях (дорóгу); **~zywać** p a l c e m покáзувати (вкáзувати) пáльцем.
wskaźnica *ż. див.* **tarcza** 2.
wskaźnik *m.* 1) *антр., фіз.* покáжчик; *(ек. — ще)* íндекс, -су; **~** c e n íндекс (покáжчик) цін; *антр.* **~** c z a s z k o w y покáжчик чéрепа; *фіз.* **~** p r ę d k o ś c i покáжчик швúдкості; 2) *мат., перен.* покáзник; *мат.* **~** p o t ę g i покáзник стéпеня; *перен.* **~ki** j a k o ś c i o w e якíсні покáзники; 2) *хім.* індикáтор, -ра.
wskędzierzawić, -wię, -wisz, -wił скуйóвдити, -джу, -диш.
wskoczyć *див.* **wskakiwać.**
w skok *przsł.* 1) бігóм, бігцéм; 2) *(підплигуючи)* вúстрибом.
wskopać *див.* **wskopywać.**
wskopanie *n., roln.* вспýшення.
wskopywać, -puję, -pujesz, -pywał, wskopać, -pię, -piesz, -pał *roln.* пýшити, спýшувати, -шую, -шуєш, спýшити.
wskos *przsł.* нáв(с)кіс, нав(с)косú.
wskórać (co) *pot.* добúтися, -б'ю́ся, -б'єшся (чогó); *(одержати користь з чого)* вúграти; c ó ż n a t y m **~rasz?** що ж ти на цьóму вúграєш?
wskroś *див.* **wskróś.**
wskróś, *częściej.* n a **~** нáскрізь; p r z e s t r z e l i ć n a **~** прострíлити нáскрізь; ◊ n a **~** p r z e m o k n ą ć промóкнути (змóкнути) до рубця́ (до рýбчика, до нúтки).
wskrzesać *див.* **wskrzesywać.**
wskrzesić *див.* **wskrzeszać.**
wskrzesywać, -suję, -sujesz, -sywał, wskrzesać, -szę, -szesz, -sał кресáти, -решý, -рéшеш, викрéшувати, -шую, -шуєш *(рідше)*, вúкресати, -решу, -решеш.
wskrzeszać, wskrzesić, -szę, -sisz, -sił *rel., przen.* воскрешáти, воскресúти, -решý, -ресúш; *(перен. — ще)* відрóджувати, -джую, -джуєш, відродúти, -джý, -диш; **~szone** p a ń s t w o відрóджена держáва.
wskrzeszenie *n., rel., przen.* воскрешéння; відрóдження. *Пор.* **wskrzeszać.**
wskutek (czego) внáслідок (чогó), чéрез (що), з-за (чóго).
wsławiać, wsławić, -wię, -wisz, -wił прославля́ти, прослáвити, -влю, -виш, уславля́ти, услáвити; //**~ się** прославля́тися, про-

сла́витися, уславля́тися, усла́витися.

wsławienie *n.* просла́влення, усла́влення.

wsłuchiwać się, -łuchuję, -łuchujesz, -łuchiwał, wsłuchać się вслу́хуватися, -лу́хуюся, -лу́хуєшся, вслуха́тися, вслу́хатися.

wsmarować *див.* **wsmarowywać.**

wsmarowanie *n.* *(мазі в що)* втертя́.

wsmarowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, wsmarować, -ruję, -rujesz, -rował *(мазь в що)* втира́ти, вте́рти, -тру, -треш.

wsolić, -lę, -lisz, -lił *żart.* 1) (komu) всі́пати, -плю, -плеш (кому́); ~ komu baty всі́пати кому́, відшмага́ти кого́; 2) *(шкіл. — погану оцінку)* влі́пити, -плю́, -пиш.

wspak *przst.* *див.* **na wspak.**

wspaniale 1) пи́шно, розкі́шно; 2) вели́чно; 3) чудо́во, прекра́сно. *Пор.* **wspaniały.**

wspaniałomyślnie великоду́шно; ~ przebaczyć komu великоду́шно проба́чити кому́.

wspaniałomyślność *ż.* великоду́шність, -ності.

wspaniałomyślny великоду́шний.

wspaniałość *ż.* 1) пи́шність, -ності, розкі́шність; 2) вели́чність. *Пор.* **wspaniały** 1, 2.

wspaniały 1) пи́шний, розкі́шний; ~ wygląd пи́шний (розкі́шний) ви́гляд, -ду; 2) *(про будівлю і ін.)* вели́чний; 3) *перен.* чудо́вий, прекра́сний; **~ła** myśl чудо́ва (прекра́сна) ду́мка.

wsparcie *n.* 1) підпо́ра; *(дія)* підпертя́; 2) допомо́га; підтри́мка; prosić o ~ проси́ти допомо́ги; *військ.* ~ lotnicze підтри́мка з пові́тря. *Пор.* **wspierać** 2, 3.

wsparty 1) (na czym *i* na co) спе́ртий, о(б)пе́ртий (на що *і* о що); ~ na ławce спе́ртий (о(б)пе́ртий) на ла́вку; ~ na łokciach спе́ртий (о(б)пе́ртий) на лі́кті; ~ o ścianę спе́ртий (о(б)пе́ртий) о сті́ну; 2) *перен.* яки́й (що) оде́ржав допомо́гу.

wspiąć się *див.* **wspinać się.**

wspieniać, wspienić, -nię, -nisz, -nił спі́нювати, -нюю, -нюєш, спі́нити; //~ **się** спі́нюватися, спі́нитися.

wspienić *див.* **wspieniać.**

wspienienie *n.* спі́нення.

wspierać, wesprzeć, wesprę, wesprzesz, wsparł 1) (co na czym *i* o co) спира́ти, спе́рти (зіпру́, зіпре́ш), о(б)пира́ти, о(б)пе́рти (обіпру́, обіпре́ш), (що на що *і* о що); **wesprzeć** głowę o odrzwia спе́рти (о(б)пе́рти) го́лову об одві́рок; 2) (co czym) підпира́ти, підпе́рти (підіпру́, підіпре́ш) (що чим); **wspierać** ścianę kołkami підпира́ти сті́ну кілка́ми; 3) (kogo) *перен.* (до)помага́ти, (до)помогти́, -можу́, -мо́жеш (кому́); *(підбадьорювати кого)* підтри́мувати, -мую, -муєш, підтри́мати, підде́ржувати, -жую, -жуєш, підде́ржати, -жу, -жиш (кого́); **wspierać** nieszczęśliwych (до)помага́ти неща́сним; **wspierać** radą (до)помага́ти (підтри́мувати, підде́ржувати) пора́дою; ◊ kolki **wsparły** ко́льки схопи́ли; kry **wsparły** jedna drugą кри́ги насу́нули(ся) одна́ на о́дну; //~ **się** 1) (na czym *i* o co) спира́тися, спе́ртися; *(прям. — ще)* о(б)пира́тися, о(б)пе́ртися (на що); **wspierać się** łokciem (na łokciu) спира́тися (о(б)пира́тися) лі́ктем (на лі́коть); balkon **wspiera się** na podporach балко́н спира́ється (о(б)пира́ється) на підпо́ри; *перен.* **wspierać się** na masach спира́тися на ма́си; 2) *(лише недокон.) перен.* (до)помага́ти оди́н о́дному (оди́н дру́гому).

wspinaczka *ż.* 1) підйо́м, -му, схід, -хо́ду *(на гору)*; 2) гірська́ сте́жка, плай, -ла́ю.

wspinać się, wspiąć się, wespnę, wespniesz, wspiął, wspięli 1) (na co) видиратися, видертися, видратися, -деруся, -дерешся; видряпуватися, -пуюся, -пуєшся, видряпатися; **~pinać się** n a g ó r ę видиратися (видряпуватися) на гору; *(перен. розм. — несхв.)* лізти, пнутися *(лише недокон.)*; **~pinać się** n a w y s o k i e g o u r z ę d n i k a лізти (пнутися) у високі чиновники; 2) *(про коня)* ставати на дибй (дибки), стати на дибй (дибки); дибитися (дибиться), здибитися (-биться) *(рідко)*; 3) *(про рослини)* витися (в'ється) *(лише недокон.)*; w i n o **~pięło się** n a ś c i a n ę виноград в'ється на стіні; ◊ **~** n a p a l c a c h (n a p a l c e) ставати (спинатися) навшпиньки.

wspomagać, wspomóc, -mogę, -możesz, -mógł, -mogli (kogo) (до)помагати, (до)помогти, -можу, -можеш, давати допомогу (підмогу), дати допомогу (підмогу) (кому); **~magać** k o g o p i e n i ę d z m i (до)помагати кому грішми, давати кому грошову допомогу (підмогу).

wspominać, wspomnieć, -mnę, -mnisz, -mniał, -mnieli (co) згадувати, -дую, -дуєш, згадати, споминати, спом'янути, спам'ятати (що); (komu co) пригадувати, пригадати (кому що).

wspominek, -nku, *m., przest. див.* **wspomnienie.**

wspomnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok., przest. див.* **wspominać.**

wspomniany зґаданий.

wspomnieć *див.* **wspominać.**

wspomnienie *n.* спогад, -ду, спомин, -ну, згадка.

wspomożenie *n.* допомога, поміч, -мочі, підмога.

wspomóc *див.* **wspomagać.**

wspornik *m.* 1) *буд.* кронштейн, консоль, -лі; **~** m o c u j ą c y кронштейн кріплення; 2) *мор.* пілерс, бракет.

wspornikowy 1) консольний; 2) опорний, бракетний. *Пор.* **wspornik.**

wspólnica *ż. див.* **wspólniczka.**

wspólnictwo *n.* спільництво; співучасть, -ті. *Пор.* **wspólnik.**

wspólniczka *ż.* спільниця; співучасниця; компаньйонка. *Пор.* **wspólnik.**

wspólnie спільно, гуртом, разом; *(обопільно)* взаємно.

wspólnik, *lm.* **-cy,** *m.* спільник; *(у злочині тощо — ще)* співучасник; *(торг. — ще)* компаньйон; c i c h y **~** таємний спільник.

wspólność *ż.* спільність, -ності; **~** i n t e r e s ó w спільність інтересів.

wspólnota *ż.* 1) спільність, -ності; **~** o d c z u w a ń спільність почувань; 2) *іст.* община; **~** g m i n n a сільська община, громада; 3) загальне громадське майно; 4) *політ.* об'єднання, товариство, співтовариство.

wspólny 1) спільний; *мат.* **~** d z i e l n i k спільний дільник, -ка; **~nymi** s i ł a m i спільними силами (зусиллями); **~na** u p r a w a r o l i спільний обробіток землі; **~ne** u ż y t k o w a n i e спільне користування; **~na** w ł a s n o ś ć спільна власність, -ності; 2) *(обопільний)* взаємний; **~ne** z o b o w i ą z a n i a взаємні зобов'язання, -зань.

współautor, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m.* співавтор, -ра.

współautorski співавторський.

współautorstwo *n.* співавторство.

współbiesiadniczka *ż.* співтрапезниця.

współbiesiadnik, *lm.* **-cy,** *m.* співтрапезник.

współbiesiadować, -duję, -dujesz, -dował трапезувати (разом з ким).

współbojowniczka *ż.* соратниця.

współbojownik, *lm.* **-cy,** *m.* соратник.

współbrat, *lm.* **-bracia,** *m.* собрат.

współbrzmiący співзвучний.

współbudowniczy, -czego, *lm.* **-czowie,** *m.* співучасник у будові.
współczesność *ż.* сучасність, -ності.
współczesny сучасний.
współcześniczka *ż.* сучасниця.
współcześnik, *lm.* **-cy,** *m.* сучасник.
współczucie *n.* співчуття; спочуття *(рідше).*
współczuć, -czuję, -czujesz, -czuł співчувати; спочувати *(рідше).*
współczujący співчуваючий.
współczynnik *m.* 1) фактор, -ра; 2) *мат.* коефіцієнт; *фіз., тех.* ~ s p r a w n o ś c i коефіцієнт корисної дії; 3) *мат.* співмножник.
współdziałać (z kim w czym) співробітничати, брати участь *(разом з ким у чому); (допомагати)* сприяти; ~ w u m o c n i e n i u o b r o n n o ś c i k r a j u брати участь у зміцненні (сприяти зміцненню) обороноздатності країни.
współdziedzic, *lm.* **-ce,** *m.* співспадкоємець, -мця.
współdziedziczka *ż.* співспадкоємниця.
współdzielczość *ż. див.* **spółdzielczość.**
współdzielczy *див.* **spółdzielczy.**
współdzielnia *ż. див.* **spółdzielnia.**
współdzierżawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* співорендар, -ря.
współdźwięczeć, -czy, -czał бути співзвучним.
współdźwięk, -ku, *m.* співзвуччя.
współfazowy синфазний.
współfunkcja *ż.* кофункція.
współgłoska *ż., gram. див.* **spółgłoska.**
współgospodarz, *lm.* **-rze,** *m.* співвласник.
współimiennik, *lm.* **-cy,** *m.* тезко.
współistnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli співіснувати, -ную, -нуєш.
współistnienie *n.* співіснування; p o k o j o w e ~ мирне співіснування.
współkolega, -legi, *lm.* **-ledzy,** *m.* товариш.
współkoleżanka *ż.* товаришка.
współlokator, -ra, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m.* співквартирант, співмешканець, -нця.
współlokatorka *ż.* співквартирантка, співмешканка.
współmiernie сумірно, спільномірно.
współmierność *ż.* сумірність, -ності, спільномірність.
współmierny сумірний, спільномірний.
współmieszkać жити вкупі (разом).
współmieszkaniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m. див.* **współlokator.**
współobwiniony співобвинувачений.
współobywatel, *lm.* **-le,** *m.* співгромадянин.
współobywatelka *ż.* співгромадянка.
współodpowiedzialność *ż.* співвідповідальність, -ності.
współodpowiedzialny співвідповідальний.
współopieka *ż.* спільне опікування.
współopiekun, *lm.* **-nowie,** *m.* співопікун, -на.
współoskarżenie *n.* спільне обвинувачення.
współpodróżnik, *lm.* **-cy,** *m.* товариш подорожі, супутник.
współposiadacz, *lm.* **-cze,** *m. див.* **współwłaściciel.**
współposiadać спільно володіти, співволодіти.
współposiadanie *n.* співволодіння, спільне володіння.
współpraca *ż.* співробітництво.
współpracować, -cuję, -cujesz, -cował співробітничати.
współpracownica *ż.* співробітниця.
współpracownictwo *n.* співробітництво.
współpracowniczka *ż. див.* **współpracownica.**
współpracownik, *lm.* **-cy,** *m.* співробітник.

współredaktor, -ra, *lm.* **-rzy,** *rzadziej* **-rowie,** *m.* співредáктор, -ра.
współredaktorka *ż.* *(про жінку)* співредáктор, -ра.
współredaktorski співредáкторський.
współrodaczka *ż.* співвітчи́зниця.
współrodak, *lm.* **-cy,** *m.* співвітчи́зник.
współrówieśnik, *lm.* **-cy,** *m.* ровéсник, однóліток, -тка.
współrząd, -du, *m.* 1) спільна ýчасть в правлінні; 2) *(лише в мн.)* спільне правління.
współrządca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* співучáсник в правлінні (правління).
współrzędna, -nej, *ż., mat.* координáта; **~dne** o s i óсі координáт; ◊ u k ł a d **~nych** координáтна системá.
współrzędnie: z d a n i e z ł o ż o n e **~** *gram.* складносуря́дне рéчення.
współrzędność *ż.* суря́дність, -ності.
współrzędny 1) *грам.* суря́дний; 2) *мат.* координáтний.
współspadkobierca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* співспадкоéмець, -мця.
współspadkobierczyni *ż.* співспадкоéмниця.
współśrodkowy *mat.* концентри́чний; k o ł a **~we** концентри́чні кóла *(род.* кіл).
współtowarzysz, *lm.* **-sze,** *m.* товáриш *(подорожі, недолі тощо).*
współtowarzyszka *ż.* товáришка *(подорожі, недолі тощо).*
współtwórca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* *(літературного, художнього твору)* співáвтор, -ра.
współubiegać się (z kim o co) змагáтися (з ким про що).
współubolewać (z kim) співчувáти (комý).
współuczennica *ż.* товáришка по навчáнню (по наýці, по шкóлі).
współuczeń, -cznia, -czniowie, *m.* товáриш по навчáнню (по наýці, по шкóлі).
współuczestnictwo *n.* співýчасть, -ті.
współuczestniczka *ż.* співучáсниця.
współuczestnik, *lm.* **-cy,** *m.* співучáсник.
współudział, -łu, *m.* співýчасть, -ті.
współudziałowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., ek.* учáсник в підприéмстві, акціонéр, -ра.
współużywać (z kim co) спільно вживáти (чогó), спільно кори́стувáтися, -ри́стýюся, -ри́стýєшся (чим).
współwalczyć, -czę, -czysz, -czył спільно би́тися (б'ю́ся, б'єшся).
współwędrownik, *lm.* **-cy,** *m.* супýтник.
współwięzień, -źnia, *lm.* **-źniowie,** *m.* співв'я́зень, -зня.
współwina *ż.* спільна прови́на.
współwinny співви́нний.
współwinowajca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* співвинувáтець, -тця.
współwinowajczyni *ż.* співвинувáтиця.
współwłasność *ż.* спільна влáсність, -ності.
współwłaściciel, *lm.* **-le,** *m.* співвлáсник.
współwłaścicielka *ż.* співвлáсниця.
współwyborca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* співви́борець, -рця.
współwydawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* співвидавéць, -вця́.
współwyznawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* одновíрець, -рця.
współzałożyciel, *lm.* **-le,** *m.* співзаснóвник.
współzałożycielka *ż.* співзаснóвниця.
współzawodnica *ż.* *див.* **współzawodniczka.**
współzawodnictwo *n.* 1) супéрництво; 2) змагáння; **~** s o c j a l i s t y c z n e соціалісти́чне змагáння (соцзмагáння); 3) конкурéнція, конкурувáння. *Пор.* **współzawodnik.**
współzawodniczka *ż.* 1) супéрниця; 2) учáсниця змагáння; 3) конкурéнтка. *Пор.* **współzawodnik.**

współzawodniczy 1) супéрницький; 2) змагáльний; 3) конкурýючий. *Пор.* **współzawodnik.**
współzawodniczyć, -czę, -czysz, -czył 1) супéрничати; 2) змагáтися; 3) конкурувáти, -рýю, -рýєш. *Пор.* **współzawodnik.**
współzawodnik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) супéрник; 2) учáсник змагáння *(на одержання, на здобуття чого);* 3) *торг.* конкурéнт.
współziomek, -mka, *lm.* **-mkowie,** *m.* земля́к, -кá, співвітчи́зник.
współzmiennik *m., mat.* коваріáнт.
współzmienny *mat.* коваріáнтний.
współżycie *n.* 1) спíльне життя́, співжиття́; 2) *біол.* симбіóз, -зу.
współżyć, -żyję, -żyjesz, -żył жи́ти вкýпі (рáзом).
wstawa *ż., mat.* си́нус.
wstawać, -taję, -tajesz, -tawał, wstać, -tanę, -taniesz, -tał вставáти, -таю́, -таéш, встáти, -тáну, -тáнеш; *розм.* **~tać** l e w ą n o g ą встáти лíвою ногóю (на лíву нóгу).
wstaweczka *ż., zdr. див.* **wstawka.**
wstawiać, wstawić, -wię, -wisz, -wił 1) вставля́ти, встáвити, -влю, -виш; **~wić** z ę b y встáвити зýби; 2) *(заст. — класти куди)* стáвити, постáвити; **~wić** b e c z k ę d o p i w n i c y постáвити бóчку в льох; ◊ **~wić** ł a t ę наклáсти лáтку; **~wić** d o r a c h u n k u ввести́ в рахýнок; //**~ się** 1) (za kim, za czym *a.* za kogo, za co) заступáтися, заступи́тися, -плю́ся, -пи́шся (за кóго, за що), оступáтися, оступи́тися (за кóго *a.* за ким); 2) *(лише докон.) розм. жарт.* бýти напідпи́тку (під чáркою).
wstawiennictwo *n.* застýпництво.
wstawiony 1) встáвлений; 2) *розм. жарт.* підпи́лий, підхмéлений, напідпи́тку, під чáркою.
wstawka *ż.* вставка; *(крав. — ще)* вши́вок, -вка, вши́вка.
wstawnica *ż. див.* **okiennica.**
wstawny *przest.* вставни́й; z ę b y **~ne** вставні́ зýби, -бів.
wstąpić *див.* **wstępować.**
wstąpienie *n.* вступ, -пу; **~** d o w o j s k a вступ до áрмії (в áрмію); **~** n a t r o n вступ на престóл.
wstążeczka *ż., zdr., pieszcz.* стрíчечка, стьóжечка.
wstążka *ż.* стрíчка, стьóжка.
wstążkarka I *ż.* стрічкови́й (стьожкови́й) верстáт.
wstążkarka II *ż., spec. див.* **wstęgarka.**
wstążkarnia *ż., spec.* стрічковá (стьожковá) майстéрня.
wstążkarstwo *n., spec.* стрічковé (стьожковé) виробни́цтво.
wstążkarz, *lm.* **-rze,** *m., spec. див.* **wstęgarz.**
wstecz *przsł.* назáд; o b e j r z e ć s i ę **~** огля́нутися назáд; ◊ r z u t o k a **~** пóгляд у минýле; d a t o w a ć **~** датувáти зáднім числóм.
wstecznictwo *n., polit.* реакці́йність, -ності, ретрогрáдність.
wstecznicżka *ż., polit.* реакціонéрка, ретрогрáдка.
wstecznie 1) *політ.* реакці́йно, ретрогрáдно; 2) *див.* **wstecz.**
wstecznik, *lm.* **-cy,** *m., polit.* реакціонéр, -ра, ретрогрáд.
wsteczność *ż.* реакці́йність, -ності, ретрогрáдність.
wsteczny 1) *тех.* зворóтний; p r ą d **~** зворóтний струм, -му; 2) *політ.* реакці́йний, ретрогрáдний; ◊ k r o k **~** крок назáд; *анат.* m i ę ś n i e **~ne** відтя́гуючі м'я́зи, -зів.
wstęga *ż.* (широ́ка) стрíчка, (широ́ка) стьóжка, би́нда.
wstęgarka *ż., spec.* стрічкáрка.
wstęgarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* стрічкáр, -ря́.
wstęgowato стрічкоподíбно.
wstęgowaty стрічкоподíбний.
wstęgowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., zool.* лентéць, -ця́.
wstęgowy стрічкови́й, стьожкови́й.
wstęp, -pu, 1) вступ, -пу; **~** d o j ę z y k o z n a w s t w a вступ до мовознáвства; na s a m y m **~pie** у встýпі, на сáмому по-

чáтку; 2) (*куди*) вхід, -хóду; ~ w z b r o n i o n y вхід заборóнено; ◊ b i l e t ~**pu** вхíдний квитóк (білéт).

wstępne, -nego, *n. див.* **wpisowe.**

wstępniak, *lm.* **-ki,** *m., szk.* ýчень підготóвчого клáсу.

wstępny I вступни́й; e g z a m i n ~ вступни́й екзáмен (íспит); s ł o w o ~**ne** вступнé слóво; ◊ a r t y k u ł ~ передовá стаття́, передови́ця, передовá, -вóї; k l a s a ~**na** підготóвчий клас, -су; z d o b y ć ~**nym** b o j e m здобýти з нальóту, нáскоком.

wstępny II висхідни́й; l i n i a ~**na** висхіднá лíнія.

wstępować, -puję, -pujesz, -powal, wstąpić, -pię, -pisz, -pił вступáти, вступи́ти, -плю́, -пиш; ~**tępować** d o p a r t i i вступáти в пáртію; *юр.* ~ **tępować** w p r a w o вхóдити (вступáти) в прáва; ~**tępować** w s o j u s z вступáти (вхóдити) в сою́з; ~**tąpić** n a u r z ą d вступи́ти (стáти) на посáду; (*по дорозі, мимохідь — звичайно*) захóдити, -джу, -диш, зайти́ (зайдý, зáйдéш); ~**tąpić** d o k o g o зайти́ до кóго; ◊ ~**stępować** w c z y j e ś l a d y іти́ чиї́ми слідáми (по чиї́х слідáх), наслíдувати когó; ~**tąpić** w s t a n m a ł ż e ń s k i одружи́тися, -жýся, -жишся, побрáтися, -берýся, -берéшся (з ким).

wstręt, -tu, *m.* 1) оги́да, відрáза; b u d z i ć ~ збýджувати (виклика́ти) оги́ду (відрáзу); c z u ć ~ відчувáти оги́ду (відрáзу); p r z e j m o w a ć ~**tem** викликáти оги́ду (відрáзу); u c z u c i e ~**tu** почуття́ оги́ди (гидли́вості), гидувáння; 2) *заст.* перешкóда; c z y n i ć k o m u ~**ty** чини́ти перешкóди комý.

wstrętnie оги́дно, гидóтно, ги́дко, бри́дко, проти́вно.

wstrętny оги́дний, гидóтний, гидки́й, бридки́й, проти́вний.

wstrząs, -su, *m.* струс, -су, потрясíння; *мед.* ~ m ó z g u струс мóзку; ~**sy** r e w o l u c y j n e революцíйні потрясíння (стрýси, ворýшення).

wsptrząsać, wstrząsnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli 1) потрясáти, потрясти́ (чим); (*зрушувати в основі — ще*) хитáти, захитáти, сколихнýти (що); ~**snąć** g ł o w ą потрясти́ головóю; w i a t r ~**snął** c h a ł u p ę вíтер захитáв (сколихнýв) хáту; 2) *перен.* потрясáти, потрясти́; *підсил.* приголóмшувати, -шую, -шуєш, приголóмшити; w i e ś ć t a ~**snęła** w s z y s t k i m i ця вíстка потряслá (приголóмшила) всіх; 3) (*рідину*) збóвтувати, -тую, -туєш, збóвтáти; ~**snąć** m i k s t u r ę збóвтáти мікстýру; //~ **się** здригáтися, здригнýтися.

wstrząsająco *przen.* потрясáюче; приголóмшливо. *Пор.* **wstrząsać** 2.

wstrząsający *przen.* потрясáючий; приголóмшливий. *Пор.* **wstrząsać** 2.

wstrząść *dok. див.* **wstrząsać.**

wstrząśnięcie *n.* 1) потрясíння; захитáння; 2) потрясíння; приголóмшення; 3) збóвтáння. *Пор.* **wstrząsać** 1—3.

wstrząśnięty *przen.* потря́сений; приголóмшений. *Пор.* **wstrząsać** 2.

wstrzelać się, wstrzelić się, -lę, -lisz, -lił *art.* пристрíлюватися, -люююся, -люєшся, пристріля́тися.

wstrzeliwanie *n., art.* пристрíлка.

wstrzemięźliwie стри́мано, здéржливо; помíркóвано. *Пор.* **wstrzemięźliwy.**

wstrzemięźliwość *ż.* стри́маність, -ності, здéржливість, -вості; помíркóваність; ~ w j e d z e n i u здéржливість (помíркóваність) в ї́дí. *Пор.* **wstrzemięźliwy.**

wstrzemięźliwy стри́маний, здéржливий; (*що знає міру*) помíркóваний.

wstrzykawka *ż., med. див.* **strzykawka.**
wstrzykiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, wstrzyknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli впо́рскувати, -кую, -куєш, впо́рснути, впри́скувати, впри́снути.
wstrzyknienie *n. див.* **wstrzyknięcie.**
wstrzyknięcie *n.* впо́рснення, впри́снення.
wstrzymać *див.* **wstrzymywać.**
wstrzymanie(się) *n.* 1) стри́мання, здє́ржання; зупи́нення, спи́нення; затри́мання, за́три́мка, заде́ржання, заде́ржка, припи́нення; *мед.* ~ wzrostu за́три́мка ро́сту; 2) здє́ржання, утри́мання; *пор.* **wstrzymywać (się).**
wstrzymywać, -muję, -mujesz, -mywał, wstrzymać 1) *(зупиняти на ходу)* стри́мувати, -мую, -муєш, стри́мати, здє́ржувати, -жую, -жуєш, здє́ржати, -жу, -жиш; **~mać** konia стри́мати (здє́ржати) коня́; *(зовсім переривати рух, дію)* зупиня́ти, зупини́ти, -ню́, -ниш, спиня́ти, спини́ти; **~mać** pociąg зупини́ти (спини́ти) по́їзд; *(переривати рух, дію на деякий час)* затри́мувати, затри́мати, заде́ржувати, заде́ржати, припиня́ти, припини́ти; **~mać** oddech затри́мати (припини́ти) ди́хання; **~mać** wykonanie wyroku заде́ржати (припини́ти) викона́ння при́суду; **~mać** wypłatę затри́мати (заде́ржати, припини́ти) ви́плату (ви́плат); 2) *(не давати зробити чого)* здє́ржувати, здє́ржати, вде́ржувати, вде́ржати, утри́мувати, утри́мати; coś **~mało** go od tego kroku щось здє́ржало (вде́ржало, утри́мало) його́ від цьо́го вчи́нку; nic go nie **~ma** ніщо́ його́ не здє́ржить (не вде́ржить); //**~ się** 1) стри́муватися, стри́матися, здє́ржуватися, здє́ржатися; зупиня́тися, зупини́тися, спиня́тися, спини́тися; затри́муватися, затри́матися, заде́ржуватися, заде́ржатися, припиня́тися, припини́тися; 2) здє́ржуватися, здє́ржатися, вде́ржуватися, вде́ржатися, утри́муватися, утри́матися; **~mać się** przy głosowaniu утри́матися під час голосува́ння; ◊ **~mać się** do jutra почека́ти (підожда́ти) до за́втра.
wstyd I, **-du,** *m.* 1) со́ром, -му, стид *(род.* стида́ *і* сти́ду); narobić komu **~du** завда́ти кому́ со́рому, наро́би́ти кому́ со́рому (сти́ду); zaczerwienić się (zapłonić się) od **~du** зачервоні́тися (зашарі́тися) від со́рому (від сти́ду); *(безчестя)* ганьба́; okrywać kogo **~dem** вкрива́ти кого́ ганьбо́ю.
wstyd II, *predyk.* со́ромно, со́ром, сти́дно; jak ci nie ~ як тобі́ не со́ромно (не сти́дно); ~ tak mówić со́ромно (со́ром, сти́дно) так говори́ти.
wstydliwie сором́ли́во, стидли́во.
wstydliwość *ż.* сором́ли́вість, -вості, стидли́вість.
wstydliwy сором́ли́вий, стидли́вий.
wstydniś, *lm.* **-sie,** *m., pot. iron.* (уда́вано) сором́ли́вий, -вого; nie udawaj **~sia** не вдава́й сором́ли́вого.
wstydzić, -dzę, -dzisz, -dził соро́мити, -млю, -миш, стиди́ти, -джу́, -ди́ш; стида́ти *(розм.)*; //**~ się** соро́митися, стиди́тися; стида́тися *(розм.)*.
wsuwać, wsunąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) (w co *i* do czego) всува́ти, всо́бувати, -вую, -вуєш, всу́нути (в що *і* до чо́го); 2) (na co) насува́ти, насо́бувати, насу́нути (на що); **~nąć** czapkę na głowę насу́нути ша́пку на го́лову; //**~ się** всува́тися, всо́буватися, всу́нутися.
wsypa I *ż.* напі́рник.
wsypa II *ż., pot. żart.* прова́л, -лу; ~ na całego по́вний прова́л.
wsypać, -pię, -piesz, -pał (kogo) *pot.* засі́пати (кого́); ~ kogo na przesłuchaniu засі́пати кого́ на до́питі; //**~ się** засі́патися; ~ przed sądem засі́патися на суді́.

wsypywać, -puję, -pujesz, -pywał, wsypać, -pię, -piesz, -pał (co w co *a.* do czego) всипáти, всúпати, -плю, -плеш (в що *a.* до чóго); **~pać** d o w o r k a всúпати в мішóк; *перен. розм.* **~pać** k o m u b a t y всúпати комý; //**~ się** всипáтися, всúпатися.
wsysać, wessać, wessę, wessiesz, wessał всмóктувати, -тую, -туєш, всмоктáти, -кчý, -кчеш, всисáти, увіссáти, -ссý, -ссéш.
wszak (że) *part.* аджé, аджé ж, та ж.
wszarz, *lm.* **-rze,** *m., obelż.* вошúвець, -вця.
wszawica *ż., med. (pediculosis)* педикульóз, -зу, вошúвість, -вості.
wszawieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli вошúвіти.
wszawy вошúвий.
wszcząć *див.* **wszczynać.**
w szczególności *przsł.* особлúво; *(не загально)* зокрéма.
wszczepiać, wszczepić, -pię, -pisz, -pił *sad., przen.* прищéплювати, -люю, -люєш, прищепúти, -плю́, -пиш; //**~ się** прищéплюватися, прищепúтися.
wszczepienie *n., sad., przen.* прищéплення.
wszczęcie *n.* початтЯ́; зняттЯ́, зчúнення. *Пор.* **wszczynać.**
wszczynać, wszcząć, wszczął, wszczęli починáти, почáти, -чнý, -чнéш, розпочинáти, розпочáти, зачинáти, зачáти; начинáти, начáти *(рідко)*; **~cząć** w o j n ę почáти (розпочáти, зачáти) вíйнý; **~czynać** p e r t r a k t a c j e починáти (розпочинáти) переговóри; *(крик, шум, сварку — звичайно)* здіймáти, знЯ́ти, зчинЯ́ти, зчинúти; **~czynać** k ł ó t n i ę здіймáти (зчинЯ́ти) свáрку; //**~ się** починáтися, почáтися, розпочинáтися, розпочáтися, зачинáтися, зачáтися; начинáтися, начáтися; здіймáтися, знЯ́тися, зчинЯ́тися, зчинúтися.
wszecheuropejski загальноєвропéйський.
wszechludzki загальнолю́дський.
wszechludzkość *ż.* лю́дство.
wszechmoc *ż.* всемогýтність, -ності.
wszechmocny всемогýтній, всемогýщ[ч]ий, всесúльний.
wszechmogący *див.* **wszechmocny.**
wszechnarodowy всенарóдний.
wszechnica *ż., książ.* університéт, -ту.
wszechniemiecki загальнонімéцький.
wszechobecny всюдисýщий, повсю́дний.
wszechobejmujący всеосЯ́жний, всеобіймáючий.
wszechobowiązujący загальнообов'язкóвий.
wszechogarniający всеосЯ́жний, всеохóплюючий.
wszechpotęga *ż.* всемогýтність, -ності.
wszechpotężny *див.* **wszechmocny.**
wszechrosyjski загальноросíйський, всеросíйський.
wszechsłowiański загальнослов'Я́нський, всеслов'Я́нський.
wszechstronnie всебíчно, всесторóнньо; **~** w y k s z t a ł c o n y всебíчно (всесторóнньо) освíчений.
wszechstronność *ż.* всебíчність, -ності, всесторóнність.
wszechstronny всебíчний, всесторóнній.
wszechświat *m.* всéсвіт, -ту.
wszechświatowy всесвíтній.
wszechwidzący всевúдящий *(заст.)*.
wszechwiedza *ż.* всевíдання, всезнáння.
wszechwiedzący всевíдаючий, всезнáючий.
wszechwładca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* всевлáдний володáр, -лодаря́.
wszechwładny всевлáдний.
wszechwładza *ż.* всевлáддя.
wszechzwiązkowy всесою́зний; *іст.* **Wszechzwiązkowa** K o m u n i s t y c z n a P a r t i a (b o l s z e w i k ó w) (W K P(b)) Всесою́зна Комуністúчна Пáртія (більшовикíв) (ВКП(б)); **Wszechzwiązkowy**

Leninowski Komunistyczny Związek Młodzieży (WLKZM) Всесоюзна Ле́нінська Комуністи́чна Спілка Мо́лоді (ВЛКСМ); **Wszechzwiązkowa** Rada Centralna Związków Zawodowych (WRCZZ) Всесоюзна Центра́льна Ра́да Професі́йних Спіло́к (ВЦРПС); **Wszechzwiązkowe** Stowarzyszenie rozpowszechnienia wiedzy politycznej i naukowej Всесою́зне товари́ство для поши́рення політи́чних і науко́вих знань.
wszelaki всіля́кий, вся́кий.
wszelako 1) *прислів.* всіля́ко, вся́ко; 2) *спол.* проте́, одна́к.
wszelki вся́кий; na ~ wypadek на вся́кий (про вся́кий) ви́падок; przy **~kich** okolicznościach при вся́ких обста́винах.
wszerz вшир; wzdłuż i ~ вздовж і вшир (впо́перек, по́перек).
w sześćnasób *przst.* шість разів (раз) сті́льки.
wszeteczeństwo *n.* розпу́ста.
wszetecznica *ż.* розпу́тниця, розпу́сниця.
wszetecznik, *lm.* **-cy,** *m.* розпу́тник, розпу́сник.
wszeteczność *ż. див.* **wszeteczeństwo.**
wszeteczny розпу́тний, розпу́сний.
wszędobylski, -skiego, *lm.* **-scy,** *m., pot.* непоси́да.
wszędy *див.* **wszędzie.**
wszędzie всю́ди, скрізь; *підсил.* по всіх усю́дах.
wszpuntować, -tuję, -tujesz, -tował *tech.* запусти́ти в паз.
wszycie *n.* вшиття́, вши́вка.
wszyć *див.* **wszywać.**
wszystek *(ż.* **wszystka,** *n.* **wszystko,** *lm. m.-os.* **wszyscy,** *ż.-rzecz.* **wszystkie)** *zaim.* весь, у[в]ве́сь; *(ж. р.* у[в]ся́, *с. р.* у[в]се́, *мн.* у[в]сі́); **~scy** co do jednego всі до о́дного; *розм.* człowiek do **~tkiego** ма́йстер на всі ру́ки (на вся́чину); po **~tkim** все скі́нчено, кіне́ць, все; **~tko** mi jedno мені́ все одно́, мені́ одна́ково; **~tko** razem wziąwszy взя́вши все ра́зом; ze **~tkich** sił з усі́х сил.
wszystkowiedzący всеві́дающий, всезна́ючий.
wszystkożerny всеї́дний.
wszyściuchny *див.* **wszyściutki.**
wszyściuchno *див.* **wszyściutko.**
wszyściusieńki *див.* **wszyściutki.**
wszyściusieńko *див.* **wszyściutko.**
wszyściuteńki *див.* **wszyściutki.**
wszyściuteńko *див.* **wszyściutko.**
wszyściutki все́нький; абсолю́тно весь.
wszyściutko абсолю́тно все.
wszywać, wszyć, -szyję, -szyjesz, -szył вшива́ти, вши́ти.
wszywka *ż., kraw. див.* **wstawka.**
wścibiać, wścibić, -bię, -bisz, -bił *pot.* втика́ти, уткну́ти, ввіткну́ти, встромля́ти, встроми́ти, -млю́, -миш; *(перен. — звичайно)* су́нути, всу́нути, суну́ти; **~bić** nosa всу́нути (суну́ти) но́са; //**~ się** втруча́тися, втру́титися, -тру́чуся, -тру́тишся; **~biać się** w cudze sprawy втруча́тися в чужі́ спра́ви.
wścibska, -kiej, *ż., pot.* на́дто ціка́ва, -вої.
wścibski, -skiego, *lm.* **-scy,** *m., pot.* на́дто ціка́вий, -вого.
wścibskość *ż.* надмі́рна ціка́вість, -вості.
wściekać się, wściec się, wściekę, wścieczesz, wściekł казйтися (кажу́ся, ка́зишся), сказйтися; *(перен. — ще)* лютува́ти, -ту́ю, -ту́єш, розлютува́тися, сатані́ти, посатані́ти; pies **się wściekł** соба́ка сказйвся; **wściekać się** ze (od) złości казйтися (лютува́ти, сатані́ти) від зло́сті.
wściekle 1) скаже́но; шале́но, несте́рпно; *(сильно)* ду́же; jestem ~ głodny я ду́же голо́дний; ~ gorąco ду́же га́ряче (жа́рко); 2) лю́то. *Пор.* **wściekły.**
wścieklizna *ż., wet.* сказ, -зу.

wściekłość *ż.* лю́тість, -тості, шале́нство, шал, -лу, лють, -ті; doprowadzić do **~ci** довести́ до ша́лу (лю́ті); **~** mię ogarnia лють мене́ огорта́є.
wściekły 1) скаже́ний; *(перен. — ще)* шале́ний, несте́рпний; **~** ból шале́ний біль *(род.* бо́лю); **~** pies скаже́ний соба́ка; **~** wiatr шале́ний ві́тер, -гру; 2) (na kogo, na co) *перен.* лю́тий (на ко́го, на що).
w ślad *przsł.* вслі́д, слі́до́м; iść **~** za kim іти́ вслід (слі́до́м) за ким.
wślizgać się *niedok. див.* **wślizgiwać się.**
wślizgiwać się, wśliznąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli (w co *a.* do czego) прослиза́ти, прослизну́ти (куди́).
w środku 1) *прислів.* всере́дині; 2) *прийм.* всере́дині.
wśród *przyim.* сере́д, посере́д; **~** nas се́ред на́с (між на́ми, помі́ж на́ми); **~** nocy се́ред но́чі.
wśrubowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, wśrubować, -buję, -bujesz, -bował вгви́нчувати, -чую, -чуєш, вгвинти́ти, -нчу́, -нти́ш; //**~ się** вгви́нчуватися, вгвинти́тися.
wtaczać, wtoczyć, -czę, -czysz, -czył вко́чувати, -чую, -чуєш, вкоти́ти, -кочу́, -ко́тиш; **~toczyć** beczkę do piwnicy вкоти́ти бо́чку в льох; //**~ się** 1) вко́чуватися, вкоти́тися; 2) *(перен. розм. — про людей)* вва́люватися, -лююся, -люєшся, ввали́тися, -лю́ся, -лишся.
wtajemniczać, wtajemniczyć, -czę, -czysz, -czył (kogo w co) відкрива́ти таємни́цю, відкри́ти таємни́цю (кому́), втаємни́чувати, -чую, -чуєш, втаємни́чити (кого́ в що); //**~ się** (w co) пізнава́ти та́йну, пізна́ти та́йну (чого́).
wtajemniczenie *n.* відкриття́ таємни́ці, втаємни́чення.
wtajemniczony втаємни́чений.
wtajemniczyć *див.* **wtajemniczać.**
wtapiać, wtopić, -pię, -pisz, -pił *przen.* вту́плювати, -люю, -люєш, вту́пити, -плю, -пиш; **~topić** wzrok вту́пити по́гляд (о́чі).
wtarabanić się, -nię, -nisz, -nił *pot.* втаска́тися, впе́ртися (вві́пру́ся, вві́пре́шся).
wtargnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli вто́ргнутися, вде́ртися, -ру́ся, -ре́шся.
wtargnienie *n. див.* **wtargnięcie.**
wtargnięcie *n.* вто́ргнення, вдертя́.
wtedy тоді́.
wtem враз, нара́з, ра́птом.
wtenczas тоді́, в той час.
WTŁKZ (Wszechzwiązkowe Towarzystwo Łączności Kulturalnej z Zagranicą) *skr.* ВТКЗЗ (Всесоюзне товари́ство культу́рного зв'язку́ із закордо́ном).
wtłaczać, wtłoczyć, -czę, -czysz, -czył вда́влювати, -люю, -люєш, вдави́ти, -влю́, -виш, втиска́ти, вти́скувати, -кую, -куєш, вти́снути; //**~ się** втиска́тися, вти́скуватися, вти́снутися.
wtoczyć *див.* **wtaczać.**
wtopić *див.* **wtapiać.**
wtorek, -rku, *m.* вівто́рок, -рка.
wtorkowy *pot.* вівто́рковий.
wtór, -ru, *m., muz.* акомпанеме́нт, су́провід, -воду.
wtórnik *m.* дублі́ка́т.
wtórność *ż.* втори́нність, -ності.
wtórny втори́нний; *грам.* nosówki **~ne** втори́нні носові́, -ви́х; ◊ *ел.* **~** prąd індукці́йний струм, -му.
wtórować, -ruję, -rujesz, -rował *muz., przen.* вторува́ти, -ру́ю, -ру́єш, вто́рити.
wtóry дру́гий; po **~re** по-дру́ге; po raz **~** дру́гий раз, вдру́ге.
wtórzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *див.* **wtórować.**
wtrącać, wtrącić, -cę, -cisz, -cił вшто́вхувати, -то́вхую, -то́вхуєш, вштовхну́ти; впиха́ти, впха́ти *і* вві́пха́ти, впхну́ти *і* вві́пхну́ти *(розм.)*; **~cić** kogo w przepaść вштовхну́ти кого́ в про́пасть; ◊ *перен.* **~cić**

kogo do więzienia ув'язнити кого; кинути кого в тюрму; *перен.* **~cić** słowo вставити слово; //**~ się** втручатися, втрутитися, -тручуся, -трутишся, вмішуватися, -шуюся, -шуєшся, мішатися, вмішатися; **~cać się** w cudze sprawy втручатися (вмішуватися) в чужі справи.

w trop *przsl.* вслід, слідом.

wtryniać, wtrynić, -nię, -nisz, -nił *posp.* 1) впихати, впхнути, ввіпхнути; **~niłem** gdzieś klucze i nie mogę znaleźć я впхнув (ввіпхнув) десь ключі і не можу знайти; 2) *(затратити на що)* вгачувати, -чую, -чуєш, вгатити, -гачу, -гатиш, всаджувати, -джую, -джуєш, всадити, -джу, -диш; **~nić** pieniądze w co вгатити (всадити) гроші в що; 3) (co komu) *(змушувати кого прийняти що)* накидати, накинути, нав'язувати, -зую, -зуєш, нав'язати, -в'яжу, -в'яжеш (кому що).

wtryskać *niedok. див.* **wtryskiwać.**

wtryskiwacz, *lm.* **-cze,** *m.* шприц.

wtryskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, wtrysnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli впорскувати, -кую, -куєш, впорснути, вприскувати, -кую, -куєш, вприснути.

wtulać, wtulić, -lę, -lisz, -lił утикати, уткнути, увіткнути; **~lić** twarz w kołnierz уткнути лице в комір; *(щільно притулившись — звичайно)* утикатися, уткнутися, увіткнутися; **~lić** głowę w poduszkę уткнутися головою в подушку; *(хвіст)* підгортати, підгорнути, -не, підібгати *(лише докон.).*

wtyczka *ż., el.* штепсель.

wtyczkowy *el.* штепсельний.

wtykać, wetknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli втикати, уткнути, ввіткнути, всаджувати, -джую, -джуєш, всадити, -джу, -диш; ◊ *прик.* nie **~kaj** nosa do cudzego trzosa не пхай носа до чужого проса.

w tyle *przsl.* позаду, ззаду.

w tył *przsl.* назад.

wuj, *lm.* **-jowie,** *m. (брат матері)* дядько.

wujaszek, -szka, *lm.* **-szkowie,** *m., pieszcz. див.* **wujcio.**

wujcio, *lm.* **-ciowie,** *m., pieszcz.* дядечко.

wujek, -jka, *lm.* **-jkowie,** *m. див.* **wuj.**

wujenka *ż. (дружина дядька)* дядина.

wujko, *lm.* **-kowie,** *m. див.* **wuj.**

wujna *ż. див.* **wujenka.**

wujostwo *n., zb.* дядько і дядина.

wulgarnie вульгарно.

wulgarność *ż.* вульгарність, -ності.

wulgarny вульгарний.

wulgaryzacja *ż.* вульгаризація.

wulgaryzator, *lm.* **-rzy,** *m.* вульгаризатор, -ра.

wulgaryzm, -mu, *m.* вульгаризм, -му.

wulgaryzować, -zuję, -zujesz, -zował вульгаризувати, -зую, -зуєш.

wulkan, -nu, *m.* вулкан.

wulkaniczny вулканічний.

wulkanizator *m., tech.* вулканізатор, -ра.

wulkanizować, -zuję, -zujesz, -zował *tech.* вулканізувати, -зую, -зуєш.

wulkanizowanie *n., tech.* вулканізація.

wwalić, -lę, -lisz, -lił ввалити, -лю, -лиш; //**~ się** ввалитися.

wwić *див.* **wwijać.**

wwiercać, wwiercić, -cę, -cisz, -cił вкручувати, -чую, -чуєш, вкрутити, -ручу, -рутиш, ввірчувати, ввертіти, -верчу, -вертиш.

wwieść *див.* **wwodzić.**

wwieźć *див.* **wwozić.**

wwijać, wwić, wwiję, wwijesz, wwił ввивати, ввити (ув'ю, ув'єш), вплітати, вплести, -плету, -плетеш.

wwikłać вплутати; //**~ się** вплутатися.

wwinąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **wwijać.**

wwodzić, -dzę, -dzisz, -dził, wwieść, -wiodę, -wiedziesz, -wiódł, -wiedli 1) ввóдити, -джу, -диш, ввестú, -ведý, -ведéш; *(закріплювати в побуті — ще)* запровáджувати, -джую, -джуєш, запровáдити; **~wieść** k o g o d o d o m u ввестú когó в хáту; *перен.* **~wieść** k o g o w b ł ą d ввестú когó в омáну; *юр.* **~wieść** k o g o w p o s i a d a n i e ввестú когó у володíння; **~wieść** n o w ą m o d ę ввестú (запровáдити) новý мóду; 2) *(заст. — в книгу)* внóсити, -нóшу, -нóсиш, внестú, занóсити, занестú.

wwozić, -żę, -zisz, -ził, wwieźć, -wiozę, -wieziesz, -wiózł, -wieźli ввóзити, -вóжу, -вóзиш, ввезтú.

wwozowy ввізнúй.

wwóz, -wozu, *m.* ввіз, -вóзу, дóвіз (дóвóзу), ввéзення.

wy *zaim.* ви.

wyasfaltować, -tuję, -tujesz, -tował асфальтувáти, -тýю, -тýєш *(докон.)*.

wyasygnować, -nuję, -nujesz, -nował асигнувáти, -нýю, -нýєш *(докон.)*.

wyasygnowanie *n.* асигнувáння *(докон.)*.

wybaczać, wybaczyć, -czę, -czysz, -czył (komu co) вибачáти, вúбачити, пробачáти, пробáчити (комý що), прощáти, простúти (прощý, простúш) (когó *і* комý що); дарувáти, -рýю, -рýєш *(недокон. і докон.)* (комý що).

wybaczalny вибáчнúй, прощéнний, пробáчний, простúмий.

wybaczenie *n.* вúбачення, пробáчення, прощéння; p r o s z ę o ~ прошý пробáчити (вúбачити); вúбачте; пробáчте; дарýйте, будь лáска; прошý вúбачення (пробáчення).

wybaczliwość *ż., przest.* вибáчливість, -вості.

wybaczliwy *przest.* вибáчливий.

wybaczyć *див.* **wybaczać.**

wybadywać, -duję, -dujesz, -dywał, wybadać 1) (co z kogo) вивíдувати, -дую, -дуєш, вúвідати (що у кóго); (kogo) випúтувати, -тую, -туєш, вúпитати (когó); 2) *(хворого)* обслíдувати, -дую, -дуєш *(недокон. і докон.)*.

wybajać *pot.* вúбалакати, вúбо[е]вкати, вúказати, -кажу, -кажеш; //~ **się** проговорúтися, -рюся, -ришся.

wybałuszony *pot.* вúтріщений, вúбалушений, вúрячений.

wybałuszyć, -szę, -szysz, -szył *pot.* вúтріщити, вúбалушити, вúрячити; ~ o c z y вúтріщити (вúбалушити, вúрячити) óчі.

wybatożyć, -żę, -żysz, -żył *pot.* вúбатожити.

wybawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* 1) рятівнúк, -кá; 2) визволúтель, визвóльник; *пор.* **wybawiać;** 3) *заст. рел.* спасúтель.

wybawczyni *ż.* 1) рятівнúця; 2) визволúтелька, визвóльниця. *Пор.* **wybawiać.**

wybawiać, wybawić, -wię, -wisz, -wił 1) (kogo od czego) вирятóвувати, -вую, -вуєш, вúрятувати, -тую, -туєш, вибавлúти, вúбавити, -влю, -виш (когó від чóго *і* з чóго); **~wić** k o g o o d ś m i e r c i вúрятувати (вúбавити) когó від смéрті; **~wić** k o g o o d n i e s z c z ę ś c i a вúрятувати (вúбавити) когó з нещáстя; 2) (kogo z czego) визволúти, вúзволити, звільнúти, звільнúти, -нú, -ниш (когó від чóго); **~wić** k o g o z k ł o p o t u звільнúти когó від клóпоту; //~ **się** 1) вирятóвуватися, вúрятуватися, вибавлúтися, вúбавитися; 2) визволúтися, вúзволитися, звільнúтися, звільнúтися.

wybawiciel, *lm.* **-le,** *m.* *див.* **wybawca.**

wybawicielka *ż.* *див.* **wybawczyni.**

wybawić *див.* **wybawiać.**

wybawić się, -wię, -wisz, -wił нагулúтися, нарозважáтися; вúгулятися *(рідко)*.

wybawienie *n.* 1) рятýнок, -нку, порятýнок; 2) вúзволення, звільнення. *Пор.* **wybawiać.**
wybąkać *див.* **wybąknąć.**
wybąknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli промурмотáти, -мочý, -мóчеш, промурмотíти, -мочý, -мотúш, пробо[у]рмотáти, пробо[у]рмотíти, промúмрити, пробубонíти; мýркнути, мугúкнути *(однокр.).*
wybełkotać 1) насúлу промóвити (сказáти); 2) *див.* **wybąknąć.**
wybesztać *pot.* вúлаяти, облáяти; вúбатькувати *(розм.).*
wybetonować, -nuję, -nujesz, -nował *bud.* залúти (заклáсти) бетóном.
wybębniać, wybębnić, -nię, -nisz, -nił 1) барабáнити, відбарабáнити; 2) *(перен. — погано грати, стукати, скоро говорити)* тарабáнити, відтарабáнити; 3) *(перен. розм. — таємницю тощо)* викáзувати, -зую, -зуєш, вúказати, -кажу, -кажеш, розголóшувати, -шую, -шуєш, розголосúти, -лошý, -лóсиш; 4) *(лише докон.) жарт.* вúдудлити.
wybicie *n.* 1) вибиттá, перебиттá; 2) вибиттá; 3) оббúвка, оббиттá; 4) вибиттá, побиттá; 5) вúкарбування. *Пор.* **wybijać.**
wybiczować, -czuję, -czujesz, -czował *див.* **wybatożyć.**
wybić *див.* **wybijać.**
wybiec *див.* **wybiegać** I.
wybiedować się, -duję, -dujesz, -dował набідувáтися, -дýюся, -дýєшся.
wybieg, -gu, *m.* вúкрут, -ту, вúверт, -ту, викрутáс.
wybiegać I, **wybiec, -biegnę, -biegniesz, -biegł, -biegli** вибігáти, вúбігти, -біжу, -біжиш; m l e k o **~biegło** молокó вúбігло; **~biegać** n a p r z e c i w k o m u вибігáти назýстріч комý.
wybiegać II, *dok.* вúбігати; //**~ się** вúбігатися.
wybiegnąć, -gnę, -gniesz, -gł, -gli *dok. див.* **wybiegać** I.
wybielać, wybielić, -lę, -lisz, -lił вибíлювати, -люю, -люєш, вибіляти, вúбілити; *(спец. — покривати полудою — ще)* вилýджувати, -джую, -джуєш, вúлудити, -джу, -диш; **~lić** p o k ó j вúбілити кімнáту; *спец.* **~lić** n a c z y n i e вúбілити (вúлудити) пóсуд; **~lić** p ł ó t n o вúбілити полотнó; //**~ się** 1) вибíлюватися, вúбілитися; вилýджуватися, вúлудитися; 2) *перен.* обілятися, обілúтися.
wybieleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli побілíти; *(стати білішим)* побілíшати.
wybielenie *n.* вúбілка.
wybielić *див.* **wybielać.**
wybielony вúбілений; вúлуджений. *Пор.* **wybielać.**
wybierać, wybrać, -biorę, -bierzesz, -brał вибирáти, вúбрати, -беру, -береш; *(шляхом голосування — ще)* обирáти, обрáти; **~brać** k o g o p o s ł e m (n a p o s ł a) вúбрати (обрáти) когó депутáтом; **~brać** p i e n i ą d z e z k a s y вúбрати грóші з кáси; **~bierać** p i s k l ę t a z g n i a z d a вибирáти пташенят(а) з гніздá; //**~ się** вибирáтися, вúбратися; **~brać się** w d r o g ę вúбратися в дорóгу (в путь).
wybierak *m., tech.* селéктор, -ра.
wybieralność *ż. див.* **obieralność.**
wybieralny *див.* **obieralny.**
wybieranie *n.* вибирáння; обирáння; //**~ się** вибирáння. *Пор.* **wybierać.**
wybierki *див.* **wybiórki.**
wybijać, wybić, -biję, -bijesz, -bił 1) вибивáти, вúбити, -б'ю, -б'єш; *(винищувати — ще)* убивáти, повбивáти, перебивáти, перебúти, -б'ю, -б'єш, поперебивáти; *перен.* **~bijać** k l i n k ł i n e m клин клúном вибивáти (виганяти); **~bić** d n o z b e c z k i вúбити дно з бóчки; *перен.* **~bić** k o m u c o z g ł o w y вúбити комý що з головú; **~bić** w s z y s t k i e m y s z y вúбити (повби-

вáти, переби́ти, поперебивáти) всіх мишéй; 2) *(лише докон.) (про годинник)* ви́бити, проби́ти; **~biła** dziesiąta ви́била (проби́ла) деся́та годи́на; *перен.* **~biła** twoja godzina ви́била (проби́ла) твоя́ годи́на; 3) (czym) *(стіни тощо)* обби-вáти, обби́ти (обіб'ю́, обіб'є́ш); 4) (kogo) *(лише докон.)* ви́бити, поби́ти; **~bić** kogo laską ви́бити (поби́ти) когó пáлицею; 5) *(монету)* карбувáти, -бу́ю, -бу́єш, ви́карбувати; ◊ *перен.* **~bić** kogo ze snu позбáвити когó сну; **~bić** rękę ze stawu ви́вихнути ру́ку; **~bijać** takt відбивáти такт; //**~ się** 1) вибивáтися, ви́битися; 2) *(крізь що)* пробивáтися, проби́тися; promień **~bija się** прóмінь пробивáється; 3) *(вгору)* піднімáтися, підня́тися, -німу́ся, -ні́мешся; słonko **~biło się** wysoko сóнце піднялóся ви́сóко; ◊ *перен.* **~bić się** na pierwsze miejsce ви́сунутися на пéрше мíсце; *перен.* **~bić się** ze snu втрáтити сон.

wybijarka *ż., tech.* штампувáльний (дави́льний) верстáт.

wybiórki, -rek, *blp.* ви́бірки, -рок.

wybitka: do **~ki** i do wypitki хоч куди́, на все здáтний.

wybitnie незвичáйно, надзвичáйно; **~** zdolny uczeń незвичáйно (надзвичáйно) здíбний у́чень, у́чень видатни́х здíбностей.

wybitność *ż.* видáтність, -ності, визнáчність.

wybitny видатни́й, визначни́й; **~na** osobistość а) видатнá індивідуáльність, -ності; б) видатнá люди́на; **~ne** stanowisko видатнé станóвище.

wybladły зблíдлий; поблíдлий. *Пор.* **wybladnąć.**

wybla[e]dnąć, -bla[e]dnę, -bla[e]dniesz, -bladł (*rzadziej* **-bla[e]dnął), -bledli** зблíднути; поблíднути *(рідше).*

wyblakły побля́клий, збля́клий.

wyblaknąć, -knie, -knął *a.* **-kł** побля́кнути, збля́кнути.

wyblechować, -lechuję, -lechujesz, -lechował *przest.* 1) *спец.* ви́білити, -лю, -лиш; 2) *жарт.* напу́дрити; //**~ się** 1) ви́білитися; 2) напу́дритися.

wybledniеć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *див.* **wybla[e]dnąć.**

wybłagać ви́молити, ви́благати.

wybłąkać się *pot.* ви́братися, -беруся, -берешся, ви́блудитися, -джуся, -дишся (з чóго); *перен.* ви́плутатися (з чóго).

wybłękitnieć, -nieje, -niał стáти блаки́тним.

wybłocić, -cę, -cisz, -cił заболоти́ти, -лочу́, -лóтиш, забри́зкати болóтом; //**~ się** заболоти́тися, забри́зкатися болóтом.

wybłysk, -ku, *m.* ви́блиск, -ку.

wybłyskać *niedok. див.* **wybłyskiwać.**

wybłyskiwać, -kuje, -kiwał, wybłysnąć, -nie, -nął вибли́скувати, -кує, ви́блиснути.

wybocze *n.* бічнá дорóга, обхідни́й (кружни́й) шлях *(род.* шляху́).

wyboczenie *n.* збóчення.

wyboczny *bezp., przen.* обхідни́й, кружни́й, бічни́й.

wyboczyć, -czę, -czysz, -czył 1) ухили́тися в бік, збóчити; 2) обійти́ кружни́м (обхідни́м) шляхóм.

wyboisty вибóїстий.

wyborca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* ви́борець, -рця.

wyborczy ви́борчий; czynne i bierne prawo **~cze** акти́вне і паси́вне ви́борче прáво; kampania **~cza** ви́борча кампáнія; kartka **~cza** ви́борчий бюлетéнь; zebranie **~cze** ви́борчі збóри, -рів; ◊ lista **~cza** спи́сок ви́борців; odezwa **~cza** відóзва до ви́борців; ordynacja **~cza** полóження про ви́бори.

wyborczyni *ż.* ви́борниця.

wybornie чудóво, прекрáсно.

wyborny чудóвий, прекрáсний.

wyborowy *див.* **wyborny.**
wybory, -rów, *blp.* вибори, -рів; ~ do sejmu вибори в сейм (до сейму); ~ ponowne перевибори; ~ powszechne, równe, tajne i bezpośrednie загальні, рівні, тайні і прямі вибори; ~ samorządowe вибори в органи місцевого самоврядування (самоуправління).
wybój, -boju, *m.* вибій (*род.* вибою), вибоїна.
wybór, -boru, *blm., m.* вибір, -бору; do ~ru на вибір; pozostawić do ~ru дати до вибору, лишити на вибір; wielki **wybór** towarów великий вибір товарів; ◊ ~ pism вибрані твори, -рів.
wybrać *див.* **wybierać.**
wybraki, -ków, *blp.* брак, -ку, вибракований товар, -ру.
wybrakować, -kuję, -kujesz, -kował вибракувати, -кую, -куєш, забракувати, -кую, -куєш.
wybrakowanie *n.* вибраковка.
wybrakowany вибракований, забракований.
wybraniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* обранець, -нця; вибранець (*рідко*).
wybranka *ż.* обраниця; вибранка (*рідко*).
wybrany вибраний; обраний. *Пор.* **wybierać.**
wybredniś, *lm.* **-sie,** *m., lekc.* вибагливий, -вого; вередун, -на. *Пор.* **wybredny.**
wybredność *ż.* вибагливість, -вості; вередливість, -вості, перебірливість. *Пор.* **wybredny.**
wybredny вибагливий; (*щодо їжі та ін.*) вередливий, перебірливий.
wybrnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli вибратися, -беруся, -берешся; (*прям. — ще*) вибрести, -реду, -редеш; (*перен. — ще*) виплутатися; виборсатися (*розм.*); ~ z błota вибратися (вибрести) з болота (грязі); ~ z kłopotu виплутатися (вибратися) з клопоту; jak ~ z tego? як з цього виплутатися (вибратися, вийти)?
wybroczenie *n., med.* (*extravasatio*) екстравазація.
wybroczyna *ż. див.* **wybroczenie.**
wybronować, -nuję, -nujesz, -nował *roln.* заборонувати, -ную, -нуєш, заскородити, -джу, -диш.
wybrudzić, -dzę, -dzisz, -dził вибруднити; //~ się вибруднитися.
wybrukować, -kuję, -kujesz, -kował вимостити, -мощу, -мостиш; (*каменем — ще*) вибрукувати, -кую, -куєш.
wybrukowanie *n.* вимощення; вибрукування. *Пор.* **wybrukować.**
wybruździć, -rużdżę, -ruździsz, -ruździł *roln.* поборознити.
wybryk, -ku, *m.* 1) вихватка; вибрик, -ку (*розм.*); ~ młodości вихватка (вибрик) молодості; 2) (*рідко*) (*щось випадкове, непередбачене*) каприз, -зу; ~ losu каприз долі; ◊ ~ natury гра природи.
wybrykać się *pot.* напустуватися, -туюся, -туєшся.
wybryzgać *niedok. див.* **wybryzgiwać.**
wybryzgiwać, -guję, -gujesz, -giwał, wybryznąć, -znę, -źniesz, -znął, -znęli вибрізкувати, -кую, -куєш, вибризкати, вибризнути.
wybrzeże *n.* узбережжя, побережжя; ◊ ~ morskie узмор'я.
wybrzeżny узбережний, побережний.
wybuch, -chu, *m., bezp., przen.* вибух, -ху; *перен.* ~ gniewu вибух гніву; *перен.* ~ wojny вибух (спалах) війни; ~ wulkanu вибух вулкана.
wybuchać, wybuchnąć, -chnę, -chniesz, -chł, -chli *a.* **-chnął, -chnęli** *bezp., przen.* вибухати, вибухнути; *перен.* ~chł kryzys вибухнула криза; *перен.* ~chła wojna вибухнула (спалахнула) війна; ~chnąć śmiechem вибухнути сміхом.
wybuchowość *ż.* вибуховість, -вості.

wybuchowy вибухóвий; m a t e r i a ł ~ вибухóва речовинá.
wybudować, -duję, -dujesz, -dował вúбудувати, -дую, -дуєш; вúмурувати, -рую, -руєш; *пор.* **budować** 1; //~ **się** вúбудуватися.
wybudowanie *n.* вúбудування; вúмурування. *Пор.* **budować** 1.
wybujać вúбуяти.
wybujałość *ż.* 1) бýйний ріст (*род.* рóсту), бýйність, -ності; 2) бýйність; *пор.* **wybujały;** 3) *мед.* (*hyperplasia*) гіперплáзія, надмірний рóзвиток тканúни.
wybujały 1) (*про рослини*) вúбуялий; 2) *перен.* бýйний; ~**ła** f a n t a z j a бýйна фантáзія.
wybyć, -będę, -będziesz, -był вúбути, -буду, -будеш, пробýти; ~ s w ó j c z a s вúбути (пробýти) свій час.
wycackać *lekc.* вúпестити, -пещу, -пестиш.
wycac(k)any 1) вúпещений; 2) (*ошатно одітий*) чепурúстий.
wycałować, -łuję, -łujesz, -łował обцілувáти, -лýю, -лýєш, вúцілувати; //~ **się** обцілувáтися, вúцілуватися.
wycedzać, wycedzić, -dzę, -dzisz, -dził виціджувати, -джую, -джуєш, вúцідити, -джу, -диш, витóчувати, -чую, -чуєш, вúточити; ◊ *перен. розм.* ~**dzić** p a r ę s ł ó w процідúти кілька слів.
wycelować, -luję, -lujesz, -lował *перех.* націлити; *неперех.* прицілитися, націлитися.
wycembrować, -ruję, -rujesz, -rował обби́ти цямрúнами.
wycembrowanie *n.* 1) оббиттѝ (обби́вка) цямрúнами; 2) (*про матеріал*) цямрúння.
wycementować, -tuję, -tujesz, -tował *tech.* цементувáти, -тýю, -тýєш (*докон.*).
wycena *ż., spec.* таксáція.
wyceniać, wycenić, -nię, -nisz, -nił *spec.* таксувáти, -сýю, -сýєш (*недокон. і докон.*).
wycerować, -ruję, -rujesz, -rował поштóпати.
wycharknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli вúхаркати, вúхаркнути.
wychędożyć, -żę, -żysz, -żył *przest.* вúчистити, -чищу, -чистиш.
wychlać *posp.* вúжлуктати, вúдудлити, вúхлистати, -хлищу, -хлищеш.
wychlapać, -pię, -piesz, -pał вúплескати (-плескаю, -плескаєш *і* -плещу, -плещеш), вúхлюпати.
wychlastać (kogo) відхльóстати, вúхльостати (когó).
wychlustywać, -tuję, -tujesz, -tywał, wychlustać вихлю́пувати, -пую, -пуєш, вúхлюпати, вúхлюпнути, виплíскувати, -кую, -куєш, вúплескати (-плескаю, -плескаєш *і* -плещу, -плещеш).
wychładzać, wychłodzić, -dzę, -dzisz, -dził вихолóджувати, -джую, -джуєш, вúхолодити, -джу, -диш, вистýджувати, вúстудити.
wychłeptać, -pczę, -pczesz (*rzadziej* **-pcę, -pcesz**), **-ptał** вúхлебтати, -бчу, -бчеш.
wychłodnąć, -chłodnie, -chłódł *a.* **chłodnął** вúхолонути, простúгнути, прохолóнути.
wychłodnieć, -nieje, -niał *див.* **wychłodnąć.**
wychłodzić *див.* **wychładzać.**
wychłostać відшмагáти, відхльóстати, вúшмагати, вúхльостати.
wychodek, -dka, *m., posp.* убирáльня, клозéт.
wychodne, -nego, *n.* вихіднúй день (*род.* дня); m i e ć ~ мáти вихіднúй день; ◊ n a ~ **nym** вихóдячи, пéред самúм відхóдом.
wychodnia *ż. див.* **wychodne.**
wychodny вихіднúй.
wychodowy *див.* **wychodny.**
wychodzenie *n.* вúхід, -ходу.
wychodzić I, **-dzę, -dzisz, -dził, wyjść, wyjdę, wyjdziesz, wyszedł** 1) вихóдити, -джу, -диш, вúйти, -йду, -йдеш; *перен.* **wyjść** n a c z ł o w i e k a вúйти в люди;

перен. **wyjdzie** n a d o b r e вúйде на дóбре; **wyjść** n a p r z e c h a d z k ę вúйти на прогýлянку; *перен.* **wyszło** n a t w o i m вúйшло по-твоéму; *перен.* **wychodzić** n a w i e r z c h вихóдити на верх; o k n a **wychodzą** n a o g r ó d вíкна вихóдять у гóрóд; **wyjść** z a m ą ż вúйти зáміж; **wyjść** z d r u k u вúйти дрýком; **wyjść** z o r g a n i z a c j i вúйти (вúступити) з організáції; **wyjść** z w i e k u s z k o l n e g o вúйти з шкільнóго вíку; 2) *(йти вгору)* піднімáтися, підіймáтися, піднятися, -нíмýся, -нíмешся; вихóдити, вúйти *(рідше)*; **wyjść** p o s c h o d a c h n a s t r y c h піднятися (вúйти) по схóдах (схóдами) на горúще; ◊ *перен.* **wyjść** n a s w o j e нічóго не втрáтити (не прогрáти); *перен.* n i e m ó c **wyjść** z p o d z i w u не могтú надивувáтися; *перен.* **wyjść** o b r o n n ą r ę k ą щаслúво збýтися (чогó), відкарáскатися (від чóго); *перен.* **wyjść** z c h o r o b y вúдужати; *перен.* **wyjść** z f o r m y втрáтити фóрму; *перен.* **wyszło** z p a m i ę c i вúлетіло з головú (з пáм'яті).

wychodzić II, **-dzę, -dzisz, -dził** *dok.* 1) зносúти, -ношý, -нóсиш; *(взуття — ще)* стоптáти, -пчý, -пчеш; 2) *(добитися чого)* вúходити, -джу, -диш; //~ **się** нахóдитися, -джýся, -дишся.

wychodziec, -dźca, *lm.* **-dźcy,** *m.* *див.* **wychodźca.**

wychodztwo I *n.* еміграція.

wychodztwo II *n., zb.* емігрáнти, -тів.

wychodźca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* емігрáнт.

wychodźczy еміграцíйний; *(що стосується емігранта)* емігрáнтський.

wychodźstwo *n.* *див.* **wychodztwo** I, II.

wychorować się, -ruję, -rujesz, -rował *pot.* нахворíтися.

wychować *див.* **wychowywać.**

wychowanek, -nka, *lm.* **-nkowie,** *m.* вúховáнець, -нця; ~ k o m s o m o ł u вúховáнець комсомóлу.

wychowanica *ż.* вúховáнка.

wychowanie *n.* вúховання; ~ a n t y r e l i g i j n e антирелігíйне вúховання; b r a k **~nia** брак вúховання; ◊ ~ f i z y c z n e фізкультýра.

wychowaniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* *див.* **wychowanek.**

wychowanka *ż.* *див.* **wychowanica.**

wychowany вúхований.

wychowawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* 1) вихователь; 2) *(в школі)* клáсний керівнúк, -кá.

wychowawczy виховнúй, вихoвáльний; z a k ł a d ~ виховнé завéдення.

wychowawczyni *ż.* 1) вихователька; 2) клáсна керівнúця. *Пор.* **wychowawca.**

wychowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, wychować вихóвувати, -вую, -вуєш, вúховати; //~ **się** вихóвуватися, вúховатися.

wychrzcianka *ż., rel.* вúхрестка.

wychrzcić, -rzczę, -rzcisz, -rzcił *rel. przest.* вúхрестити, -хрещу, -хрестиш; //~ **się** вúхреститися.

wychrzczony *rel. przest.* вúхрещений.

wychrzta, -ty, *lm.* **-ty,** *m., rel.* вúхрест.

wychuchać *pot.* вúкохати, вúпестити, -пещу, -пестиш.

wychudły схýдлий, змарнíлий.

wychudnąć, -dnę, -dniesz, -dł схýднути, змарнíти.

wychudnięcie *n.* схýднення, змарнíння, змарнíлість, -лості.

wychudzić, -dzę, -dzisz, -dził вúснажити.

wychudzony *див.* **wychudły.**

wychwalać, wychwalić, -lę, -lisz, -lił вихваляти, вихвáлювати, -люю, -люєш, вúхвалити; (з)величáти *(лише недокон.)*; //~ **się** 1) *(лише недокон.)* вихвалятися, хвáстатися; 2) *(лише докон.)* нахвалúтися, -люся, -лишся.

wychwalanie вихваля́ння, (з)велича́ння; //~ **się** хва́стощі, -щів.
wychwytywać, -tuję, -tujesz, -tywał, wychwycić, -cę, -cisz, -cił вихо́плювати, -люю, -люєш, ви́хопити, -плю, -пиш.
wychylać, wychylić, -lę, -lisz, -lił вихиля́ти; вихи́лювати, -люю, -люєш *(рідко)*, ви́хилити; **~lić** g ł o w ę z o k n a ви́хилити го́лову з вікна́; **~lić** k i e l i c h ви́хилити ча́рку; // **~ się** вихиля́тися, ви́хилитися; **~lić się** z o k n a ви́хилитися з вікна́.
wyciąć *див.* **wycinać.**
wyciąg, -gu, *m.* 1) *(з книжки, рукопису тощо)* ви́писка, ви́тяг, -гу; r o b i ć **~gi** роби́ти ви́писки; **~** z p r o t o k o ł u ви́писка (ви́тяг) з протоко́лу; 2) *хім.* екстра́кт, -ту, ви́тяжка; **~** m i ę s n y м'ясни́й екстра́кт; 3) *гірн.* елева́тор, -ра, **ліфт;** 4) *муз.* перекла́дення.
wyciągać, wyciągnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) витяга́ти, ви́тягти, -гну, -гнеш, ви́тягнути; **~gnąć** g w ó ź d ź ви́тягти цвях; *перен.* **~gnąć** k o g o z d o m u ви́тягти кого́ з ха́ти; *(руку, рамена до кого)* простяга́ти, простягну́ти, простягти́, -гну́, -гнеш; *перен.* **~gać** r ę k ę простяга́ти ру́ку, же́брати, жебра́чити; 2) *мат.* добува́ти, добу́ти, -бу́ду, -бу́деш; **~gać** p i e r w i a s t e k добува́ти ко́рінь; ◊ **~gnąć** k o r z y ś ć ма́ти (здобу́ти) ко́ристь; *вульг.* **~gnąć** n o g i (k o p y t a) натягти́ но́ги, да́ти ду́ба; **~gnąć** s z a b l ę z p o c h w y ви́хопити (добу́ти) ша́блю з пі́хов; *перен.* **~gać** t c h a w i c ę горла́ти; **~gnąć** w n i o s e k зроби́ти ви́сновок; //**~ się** витяга́тися, ви́тягнутися.
wyciągalny *spec.* витяжни́й.
wyciągarka *ż., tech.* елева́тор, -ра.
wyciągnienie *n. див.* **wyciągnięcie.**
wyciągnięcie *n.* 1) ви́тягнення; простя́гнення; 2) добуття́. *Пор.* **wyciągać.**
wyciągnięty 1) ви́тягнений; простя́гнутий; 2) добу́тий; *пор.* **wyciągać;** ◊ **~tym** k ł u s e m кру́пною ри́ссю.
wyciągnik *m.* стріла́ підйо́много кра́на.
wyciągowy *chem., spec.* витяжни́й.
wycie *n.* виття́.
wyciec *див.* **wyciekać.**
wycieczka *ż.* 1) прогу́ля́нка; *(туристична, наукова)* екску́рсія; 2) (przeciw komu) *перен.* ви́хватка; 3) *військ.* ви́лазка.
wycieczkować, -kuję, -kujesz, -kował роби́ти прогу́ля́нки; роби́ти екску́рсії. *Пор.* **wycieczka** 1.
wycieczkowicz, *lm.* **-cze,** *m.* уча́сник прогу́ля́нки; екскурса́нт; ама́тор прогу́ля́нок, екску́рсій. *Пор.* **wycieczka** 1.
wycieczkowy екскурсі́йний; p u n k t **~** екскурсі́йна ба́за; ◊ p r z e w o d n i k **~** екскурсово́д.
wyciek, -ku, *m.* 1) ви́тік, -току, витіка́ння; 2) *мед.* ви́ділення.
wyciekać, wyciec, -ciecze, -ciekł витіка́ти, ви́текти, -тече.
wycieknąć, -knie, -knął *dok. див.* **wyciekać.**
wycieniować, -niuję, -niujesz, -niował нанести́ ті́ні; зроби́ти оста́нні штри́хи, дорисува́ти, -су́ю, -су́єш.
wycieńczać, wycieńczyć, -czę, -czysz, -czył висна́жувати, -жую, -жуєш, ви́снажити; //**~ się** висна́жуватися, ви́снажитися.
wycieńczenie *n.* ви́снаження.
wycieńczony ви́снажений.
wycieraczka *ż.* 1) рого́жа для витира́ння ніг; 2) *шкіл.* перочи́стка.
wycierać, wytrzeć, -trę, -trzesz, -tarł 1) витира́ти, ви́терти, -тру, -треш; *(руки, очі, ніс тощо — ще)* обтира́ти, обте́рти (обітру́, обітре́ш); *(пил зі стола тощо — ще)* стира́ти, сте́рти (зітру́, зітре́ш); *(розм. — зношувати одяг — ще)* обтира́ти, обте́рти; 2) *(лише докон.)* проте́рти; **wytrzeć** d z i u r ę n a ł o k c i u протерти ді́ру на лі́кті; //**~ się**

1) витира́тися, ви́тертися; обтира́тися, обте́ртися; стира́тися, сте́ртися; обтира́тися, обте́ртися; 2) протéртися.

wycierlica *ż., roln. przest.* м'ялка, те́рн[л]иця.

wycierpieć, -pię, -pisz, -piał, -pieli ви́терпіти, -плю, -пиш, ви́страждати.

wycieruch, *lm.* **-chy,** *m., pot.* замазу́ра.

wycięcie *n.* ви́різка; 2) ви́рубка; *пор.* **wycinać** 1, 2; 3) *крав.* ви́різ, -зу.

wycinać, wyciąć, wytnę, wytniesz, wyciął, wycięli 1) вирі́зувати, -зую, -зуєш, ви́різати, -ріжу, -ріжеш; **~ciąć** c o d o n o g i (w p i e ń) ви́різати (повирі́зувати) всіх до о́дного (до ноги́); **~ciąć** g w i a z d k ę z p a p i e r u ви́різати зі́рку з папе́ру; **~ciąć** k a r t k ę z k s i ą ż k i ви́різати ка́ртку з кни́жки; **~ciąć** l i t e r y w d r z e w i e ви́різати лі́тери на де́реві; *мед.* **~ciąć** n a g n i o t k i ви́різати (повирі́зувати) мозо́лі; 2) *(дерева, ліс тощо)* виру́бувати, -бую, -буєш, ви́рубати; 3) (kogo co w co *a.* po czym) *(лише докон.) перен. розм.* ви́хльостати, відхльо́стати, ви́сікти, -січу, -січеш (кого́, що); ~ r ó z g ą ви́хльостати (відхльо́стати, ви́сікти) рі́зкою; *однокр.* потягну́ти, -ну́, -неш; *(чимсь гнучким)* хльо́снути, стьобну́ти; ~ k o g o k i j e m p o g ł o w i e (w g ł o w ę) потягну́ти кого́ кі́єм по голові́; 4) *(лише недокон.) (перен. розм. — танець)* витина́ти; ~ m a z u r a витина́ти мазу́рку; ◊ *перен.* **~ciąć** k o m u p o l i c z e k да́ти кому́ ля́паса; *перен.* **~ciąć** k o m u ś p r a w d ę ви́класти кому́ пра́вду в ві́чі; **~ciąć** k o m u ś s z c z u t k a w n o s да́ти кому́ щи́гля в ніс; *перен.* **~ciąć** s u s a підплигну́ти, підстрибну́ти; // *(лише докон.)* ~ **się** моло́снутися; ~ ł b e m o c o моло́снутися голово́ю об що.

wycinanka *ż.* ви́кроєний з папе́ру рису́нок, -нка.

wycinany вирізни́й.

wycinarka *ż., tech.* фре́зерний верста́т.

wycinek, -nka, *m.* 1) ви́різка; ~ z g a z e t y ви́різка з газе́ти; 2) *мат., військ.* се́ктор, -ра; *мат.* ~ k o ł a се́ктор кру́га.

wycinka *ż., gór.* ви́січка.

wycior, -cioru, *m., art.* ба́нник.

wyciosywać, -suję, -sujesz, -sywał, wyciosać, -ciosam, -ciosasz *(a.* **-cieszę, -cieszesz), -ciosał** виті́сувати, -сую, -суєш, ви́тесати, -тешу, -тешеш.

wycisk, -ku, *m.* 1) відби́ток, -тка; ~ ś l a d ó w відби́ток слі́дів; 2) *спец.* ви́чавки, -ків.

wyciskać, wycisnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli 1) вида́влювати, -люю, -люєш, ви́давити, -влю, -виш, виду́шувати, -шую, -шуєш, ви́душити, віча́влювати, ви́чавити, вижима́ти, ви́жати, -жму, -жмеш; **~skać** s o k z c y t r y n y виду́шувати (вида́влювати) сік з лимо́на (з цитри́ни); 2) *(тех. — печатку, візерунок тощо)* відбива́ти, відби́ти, -діб'ю, -діб'єш; ◊ **~snąć** k o m u ł z y ви́кликати в ко́го сльо́зи; **~snąć** ś l a d n a k i m відби́тися (позначи́тися) на кому́, накла́сти відпеча́ток на ко́го.

wyciskarka *ż., tech.* відбивна́ маши́на.

wycisnąć *див.* **wyciskać.**

wyciśnienie *n. див.* **wyciśnięcie.**

wyciśnięcie *n.* 1) ви́жимка; 2) відбиття́. *Пор.* **wyciskać.**

wycofać *див.* **wycofywać.**

wycofanie *n.* ви́лучення; ви́ведення; //~ **się** ві́дхід, -хо́ду; ві́дступ, -пу; ви́хід. *Пор.* **wycofywać (się).**

wycofywać, -fuję, -fujesz, -fywał, wycofać вилуча́ти, ви́лучити; **~fać** z o b i e g u ви́лучити з о́бігу; бра́ти наза́д, взя́ти наза́д; **~fać** k a p i t a ł z p r z e d s i ę b i o r s t w a взя́ти наза́д капіта́л з підприє́мства; *(вій-*

сько) виводити, -джу, -диш, вивести, -веду, -ведеш; //~ **się** відходити, -джу, -диш, відійти, -дійду, -дійдеш; *(військ. — ще)* відступати, відступити, -плю, -пиш; ~**fać się** z życia publicznego відійти від громадського життя; ~**fać się** na upatrzone pozycje відступити (відійти) на приготовлені позиції; *(з війни)* виходити, вийти, -йду, -йдеш.

wycuchnąć, -nie, -nął вивітритися.

wycyganić, -nię, -nisz, -nił (co od kogo) видурити, виманити (що у кого).

wycynkować, -kuję, -kujesz, -kował *spec.* покрити цинком.

wycynkowanie *n., spec.* покриття цинком.

wycyrklować, -luję, -lujesz, -lował 1) вичертити циркулем; 2) *перен. розм.* точно виміряти.

wycywilizować, -zuję, -zujesz, -zował зробити цивілізованим; //~ **się** зробитися (стати) цивілізованим.

wycyzelować, -luję, -lujesz, -lował 1) вигравірувати, -рую, -руєш; 2) *перен.* старанно викінчити роботу.

wyczany *bot.* виковий.

wyczarowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, wyczarować, -ruję, -rujesz, -rował *poet., przen. (приємні переживання)* викликати, викликати; ~**rować** wspomnienia викликати спомини (спогади).

wyczekiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, wyczekać *pot.* чекати, вичікувати, -кую, -куєш, ждати, вижидати, виждати, -жду, -ждеш; //~ **się** *(лише докон.) (довго, якийсь час)* дожидатися.

wyczekująco очікувально, вичікувально, вижидально.

wyczekujący очікувальний, вичікувальний, вижидальний; postawa ~**ca** очікувальна (вичікувальна, вижидальна) позиція.

wyczerpać *див.* **wyczerpywać.**

wyczerpanie *n.* 1) вичерпання; 2) виснаження; ◊ zapasy są na ~**niu** запас вичерпується. *Пор.* **wyczerpywać.**

wyczerpany 1) вичерпаний; 2) виснажений; ◊ nakład książki już ~ тираж книжки вже розійшовся (вже розпроданий). *Пор.* **wyczerpywać.**

wyczerpująco вичерпно; przedstawić sprawę ~ вичерпно з'ясувати справу.

wyczerpujący вичерпний; ~**ce** informacje вичерпні інформації, -цій.

wyczerpywać, -puję, -pujesz, -pywał, wyczerpać, -pię, -piesz, -pał 1) вичерпувати, -пую, -пуєш, вичерпати; *перен.* ~**pać** wszystkie zapasy вичерпати всі запаси; 2) *(перен. — про сили)* виснажувати, -жую, -жуєш, виснажити; //~ **się** 1) вичерпуватися, вичерпатися; *перен.* fundusze ~**pały się** фонди вичерпалися; 2) виснажуватися, виснажитися; ◊ *перен.* cierpliwość ~**pała się** терпець увірвався; pisarz już **się** ~**pał** письменник вже (геть) виписався (списався).

wyczesać *див.* **wyczesywać.**

wyczesanie *n.* вичіска.

wyczesek, -ska, *m., tkac.* 1) вичесане прядиво; 2) *(лише в мн.)* клоччя, охлопки, -ків, вичіски, -ків, пачоси, -сів.

wyczesywać, -suję, -sujesz, -sywał, wyczesać, -czeszę, -czeszesz, -czesał 1) вичісувати, -сую, -суєш, вичесати, -чешу, -чешеш; 2) (kogo) *(лише докон.) перен. розм.* дати прочухана (кому); //~ **się** вичісуватися, вичесатися.

wyczha! *wkrz., myśl.* атў! бері!

wyczny *bot. див.* **wyczany.**

wyczołgiwać się, -guję, -gujesz, -giwał, wyczołgać się виповзати, виповзти.

wyczołgnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **wyczołgiwać się.**

wyczosek, -ska, *m., tkac. див.* **wyczesek.**
wyczółek, -łka, *m., bud.* виступ, -пу.
wyczubić, -bię, -bisz, -bił *pot.* вичубити, -блю, -биш.
wyczucie *n.* відчуття.
wyczuwać, wyczuć, -czuję, -czujesz, -czuł відчувати, відчути.
wyczuwalność *ż.* відчутність, -ності.
wyczuwalny відчутний.
wyczyn, -nu, *m.* 1) геройський вчинок, -нку, подвиг, -гу; 2) *спорт.* досягнення.
wyczyniać *pot.* витворяти, коїти.
wyczyszczać, wyczyścić, -czyszczę, -czyścisz, -czyścił 1) вичищати, вичистити, -чищу, -чистиш; 2) *вет.* холостити, -лощу, -лостиш, вихолощувати, -щую, -щуєш, вихолостити, чистити, вичистити; каструвати, -рую, -руєш *(недокон. і докон.)*.
wyczyszczenie *n.* 1) вичистка; 2) вихолощення, вичищення, кастрація. *Пор.* **wyczyszczać.**
wyczyścić *див.* **wyczyszczać.**
wyczytywać, -tuję, -tujesz, -tywał, wyczytać 1) вичитувати, -тую, -туєш, вичитати; **~tać** w gazecie вичитати в газеті; 2) *перен.* читати, прочитати; **~tać** co z czyich oczu прочитати що в чиїх очах.
wyć, wyję, wyjesz, wył вити.
wyćwiczenie *n.* вивучка.
wyćwiczony вивчений, навчений.
wyćwiczyć I, **-czę, -czysz, -czył** (kogo w czym) вивчити, навчити (кого чого, *рідко* чому).
wyćwiczyć II, **-czę, -czysz, -czył** (kogo, co) *pot.* висікти, -січу, -січеш, відшмагати, ви(ш)парити; ~ komu skórę висікти (відшмагати, ви(ш)парити) кого.
wydać *див.* **wydawać.**
wydajać, wydoić, -doję, -doisz, -doił 1) видоювати, -дою, -доюєш, видоїти; 2) *(лише докон.) перен. розм.* видудлити.

wydajnia *ż., spec.* інструментальна, -ної, інструментальня.
wydajnie продуктивно; pracować ~ працювати продуктивно.
wydajność *ż.* 1) продуктивність, -ності; ~ pracy продуктивність праці; podniesienie **~ci** hodowli bydła підвищення продуктивності тваринництва; родючість, -чості; (хороший) умолот, -ту; *пор.* **wydajny;** 2) *тех.* дебіт, -ту; ~ na dobę добовий дебіт; 3) *фіз.* видатність, -ності; ~ cieplna корисна видатність тепла.
wydajny продуктивний; **~na** praca продуктивна праця; *(про сировину)* багатий (на що *і* чим); **~ne** buraki буряки, багаті на цукор (цукром); ruda **~na** руда, багата на метал (металом); *(про землю)* родючий; *(про збіжжя)* умолотний.
wydalać, wydalić, -lę, -lisz, -lił *(примушувати вийти)* виводити, -джу, -диш, вивести, -веду, -ведеш, випроваджувати, -джую, -джуєш, випровадити; **~lić** kogo z audytorium вивести (випровадити) кого з аудиторії; *(з роботи)* звільняти, звільнити, -ню, -ниш; *(із школи, з партії)* виключати, виключити; *(з території)* видаляти, видалити; *(з квартири)* виселяти, виселити; //~ się виходити, вийти, -йду, -йдеш; **~lić się** z domu вийти з хати.
wydalenie *n.* виведення, випровадження; звільнення; виключення; видалення; виселення; //~ się вихід, -ходу. *Пор.* **wydalać.**
wydalić *див.* **wydalać.**
wydalina, *(częściej w lm.)* **-liny, -lin,** *ż., fizjol.* виділення, -лень.
wydanie *n.* 1) видача; ~ towaru видача товару; ~ zbrodniarza видача злочинця; виказання; 2) *(друку, декрету)* видання; ~ drugie poprawione друге, виправлене видання; 3) витрата; ◊ dziew-

czyna na ~niu дівчи́на на відда́нні. *Пор.* **wydawać.**

wydarty 1) ви́рваний, ви́дертий; 2) протéртий; обдéртий, обідра́ний, зно́шений. *Пор.* **wydzierać.**

wydarzać się, *(częściej dok.)* **wydarzyć się, -rzy, -rzył** *(tylko w 3 osobie)* трапля́тися, тра́питися, ста́тися (ста́неться); **~rzył się** następujący wypadek тра́пилась ось яка́ поді́я.

wydarzenie *n.* поді́я; *(рідше)* ви́падок, -дку.

wydatek, -tku, *m.* 1) ви́трата; *(частіше в мн.)* ви́трати, -трат; narazić kogo na **~tki** призвести́ кого́ до ви́трат; 2) *бухг.* вида́ток, -тку; księga **~tków** кни́га вида́тків.

wydatkować, -kuję, -kujesz, -kował витрача́ти.

wydatkowy видатко́вий.

wydatnie 1) помі́тно, ви́дно; 2) визна́чно. *Пор.* **wydatny.**

wydatność *ż.* 1) помі́тність, -ності; 2) визна́чність. *Пор.* **wydatny.**

wydatny 1) *(який видається, який виступає)* ви́сунутий, ви́сунений; o **~nej** szczęce з ви́сунутою (ви́сунeною) щéлепою; *(який впадає в очі)* помі́тний, ви́дний; na **~nym** miejscu на ви́дному мі́сці; 2) *перен.* видатни́й, визначни́й; **~ne** stanowisko визначнé стано́вище; ◊ **~ne** czoło висо́кий лоб.

wydawać, -daję, -dajesz, -dawał, wydać 1) видава́ти, -даю́, -дає́ш, ви́дати, -дам, -даси; *(продукти, товари, засоби тощо — ще)* відпуска́ти, відпусти́ти, -пущу́, -пу́стиш; *друк.* **~dać** książkę ви́дати кни́жку; **~dać** materiał z magazynu ви́дати (відпусти́ти) матеріа́л із скла́ду; nieostrożny ruch **~dał** go необерéжний рух ви́дав (зра́див) його́; **~dać** rozkaz ви́дати нака́з; **~dać** świadectwo ви́дати свідо́цтво; **~dawać** za mąż видава́ти (віддава́ти) за́між; **~dać** zbrodniarza ви́дати злочи́нця; *(секрет, таємницю — звичайно)* вика́зувати, -зую, -зуєш, ви́казати, -кажу, -кажеш; *(в руки ворога)* віддава́ти, відда́ти; **~dać** miasto wrogowi відда́ти мі́сто во́рогові; 2) *(тратити гроші на що)* витрача́ти, ви́тратити, -трачу, -тратиш; **~dać** na utrzymanie ви́тратити на утри́мання; ◊ **~dawać** dziecko na świat роди́ти дити́ну; **~dawać** kogo na pośmiewisko роби́ти з ко́го посміхо́вище; **~dać** obiad да́ти обі́д; **~dać** ostatnie tchnienie спусти́ти дух, сконá́ти; **~dawać** owoce прино́сити (дава́ти) плоди́; **~dawać** resztę дава́ти зда́чу; **~dawać** sąd (opinię) o kim висло́влювати свою́ ду́мку про ко́го; **~dawać** wojnę, wyrok оголо́шувати війну́, ви́рок; **~dawać** zapach видиха́ти (віддава́ти) за́пах, па́хнути; //**~ się** 1) здава́тися, зда́тися, видава́тися, ви́датися; **~daje** mi **się,** że... мені́ здає́ться, що...; **~daje** mi **się** podejrzanym він здає́ться (видає́ться) мені́ підозрі́лий; 2) (z czym) вика́зувати себé, ви́казати себé, зра́джувати себé, зра́дити себé, вика́зуватися, ви́казатися, зра́дитися *(лише док.)*; sam **się ~dał** сам себé ви́казав (зра́див); 3) (na kogo, na co) витрача́тися, ви́тратитися (на ко́го, на що); 4) (za kogo) вихо́дити за́між, ви́йти за́між (за ко́го).

wydawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* видавéць, -вця́.

wydawczyni *ż.* видавни́ця.

wydawnictwo *n.* 1) видавни́цтво; **~** państwowe держа́вне видавни́цтво; 2) *(про твір)* вида́ння; **~** pomnikowe монумента́льне вида́ння.

wydawniczy видавни́чий; spółdzielnia **~cza** видавни́чий кооперати́в, -ву.

wydąć *див.* **wydymać.**
wydech, -chu, *m.* видих, -ху; *(дія — ще)* видихання.
wydechowy 1) видихальний; 2) *тех.* вихлопний; rura **~wa** вихлопна труба.
wydekoltować, -tuję, -tujesz, -tował декольтувати, -тую, -туєш *(докон.)*; //**~ się** декольтуватися.
wydekoltowany декольтований; suknia **~na** декольтована сукня.
wydelegować, -guję, -gujesz, -gował делегувати, -гую, -гуєш *(докон.)*.
wydelegowanie *n.* делегування *(докон.)*.
wydelikacać, wydelikacić, -cę, -cisz, -cił 1) *(шкіру тощо)* зніжувати, -жую, -жуєш, зніжити; 2) *перен.* витончувати, -чую, -чуєш, витончити.
wydelikacony 1) зніжений; 2) витончений; smak **~** витончений смак, -ку. *Пор.* **wydelikacać.**
wydelikatnić, -nię, -nisz, -nił *dok.* *див.* **wydelikacać.**
wydelikatnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli 1) стати ніжним; 2) *перен.* витончитися.
wydeptany 1) витоптаний, утоптаний; 2) стоптаний, зношений. *Пор.* **wydeptywać.**
wydeptywać, -tuję, -tujesz, -tywał, wydeptać, -pczę, -pczesz (*a.* **-pcę, -pcesz**), **-ptał** 1) витоптувати, -тую, -туєш, витоптати; -пчу, -пчеш, утоптувати, утоптати, -пчу, -пчеш; 2) *(про взуття)* стоптувати, стоптати, зношувати, -шую, -шуєш, зносити, -ношу, -носиш; витоптувати, витоптати *(рідко)*; 3) *перен. розм.* виклопотувати, -тую, -туєш, виклопотати, -почу, -почеш.
wydestylować, -luję, -lujesz, -lował дестилювати, -люю, -люєш *(докон.)*.
wydębić, -bię, -bisz, -bił (kogo) *pot.* віддубасити, -башу, -басиш (кого).
wydęcie *n.* 1) роздуття; 2) *мед.* здуття.
wydętość *ż.* роздутість, -тості.
wydęty 1) роздутий; 2) *мед.* здутий.
wydławiać, wydławić, -wię, -wisz, -wił видавлювати, -люю, -люєш, видавити, -влю, -виш, видушувати, -шую, -шуєш, видушити.
wydłubywać, -buję, -bujesz, -bywał, wydłubać, -bię, -biesz, -bał 1) виколупувати, -пую, -пуєш, виколупати, виколупнути; викопирсувати, -сую, -суєш, викопирсати *(розм.)*; 2) *(долотом)* видовбувати, -бую, -буєш, видовбати; *(дзьобом — ще)* виклъовувати, -вує, виклювати, -клює; **~bać** oczy видовбати (виклювати) очі.
wydłutować, -tuję, -tujesz, -tował вирізати долотом.
wydłużać, wydłużyć, -żę, -żysz, -żył подовжувати, -жую, -жуєш, подовжити, здовжувати, здовжити; видовжувати, видовжити *(рідко)*; //**~ się** довшати, подовшати, подовжуватися, подовжитися, здовжуватися, здовжитися; видовжуватися, видовжитися.
wydłużenie *n.* подовження, здовження; видовження. *Пор.* **wydłużać.**
wydłużony подовжений, здовжений; видовжений. *Пор.* **wydłużać.**
wydma *ż.* дюна.
wydmisko *n.* *див.* **wydma.**
wydmuch, -chu, *m.* 1) порив вітру; 2) (czego) струмінь, -меня (чого); czarny **~** dymu чорний струмінь диму; 3) *тех.* вихлоп, -пу.
wydmuchiwać, -muchuję, -muchujesz, -muchiwał, wydmuchać видувати, видути (-дую, -дуєш *і* -дму, -дмеш).
wydmuchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *jednokr.* *див.* **wydmuchiwać.**
wydmuchowy *tech.* вихлопний; rura **~wa** вихлопна труба; klapa **~wa** вихлопний клапан.

wydmuchrzyca *ż., bot. (elymus)* колосняк, **-ка.**
wydobycie *n.* 1) витягнення, виїмка; 2) видобуток, -тку. *Пор.* **wydobywać.**
wydobywać, wydobyć, -będę, -będziesz, -był 1) витягати, витягти, -гну, -гнеш, витягнути, видобувати, видобути, -буду, -будеш, виймати, вийняти, -йму, -ймеш; **~być** kulę z rany витягти (витягнути, видобути, вийняти) кулю з рани; **~być** miecz вийняти (видобути, добути) меч (меча) (з піхов); 2) *гірн.* добувати, добути, видобувати, видобути; **~wać** naftę добувати (видобувати) нафту; 3) *перен.* видобувати, видобути; słowa z niego **~być** nie można слова з нього не можна видобути; **~być** na światło dzienne видобути на світло денне; **~być** głos видобути голос; ◊ *перен.* **~być** kogo z biedy виручити (визволити, вирятувати) кого з біди; grosza od niego **~być** trudno копійку від нього важко вирвати (видерти); //**~** **się** 1) (насилу) вилазити, -лажу, -лазиш, вилізати, вилізти; **~być się** z błota (насилу) вилізти з болота; *(з тісноти — звичайно)* вибиратися, вибратися, -беруся, -берешся; **~być się** z tłoku вибратися з натовпу; 2) *(показуватися назовні)* виходити, -джу, -диш, вийти, -йду, -йдеш; dym **~bywa się** z komina дим виходить з комина; 3) *(крізь перешкоди)* пробиватися, пробитися, -б'юся, -б'єшся; gaz **~bywa się** z ziemi газ пробивається з землі.
wydoić *див.* **wydajać.**
wydołać (czemu) *див.* **podołać.**
wydoskonalać, wydoskonalić, -lę, -lisz, -lił удосконалювати, -люю, -люєш, удосконалити; //**~** **się** удосконалюватися, удосконалитися.
wydoskonalenie *n.* удосконалення.
wydoskonalić *див.* **wydoskonalać.**
wydostawać, -taję, -tajesz, -tawał, wydostać, -tanę, -taniesz, -tał видобувати, видобути, -буду, -будеш; //**~** **się** видобуватися, видобутися.
wydój, -doju, *lm.* **-doje,** *m.* удій, -дою.
wydra *ż., zool.* видра; *(лише в мн.) (хутро)* видра; ◊ *прик.* ni pies, ni **~** ні риба, ні м'ясо; ні те, ні се.
wydrapywać, -puję, -pujesz, -pywał, wydrapać, -pię, -piesz, -pał видряпувати, -пую, -пуєш, видряпати; *розм.* **~pać** komu oczy видряпати кому очі; //**~** **się** *(з трудом)* видиратися, видертися, видратися, -деруся, -дерешся, видряпуватися, видряпатися; *(із скрутного становища)* викручуватися, -чуюся, -чуєшся, викрутитися, -кручуся, -крутишся, виплутуватися, -туюся, -туєшся, виплутатися.
wydrążać, wydrążyć, -żę, -żysz, -żył видовбувати, -бую, -буєш, видовбати; винімати (серцевину, кісточки), вийняти (серцевину, кісточки).
wydrążenie *n.* 1) видовбання; виїмка; 2) *(видовбане місце)* заглиблення.
wydrążony видовбаний; без серцевини; без кісточок.
wydrobić, -bię, -bisz, -bił подробити, -блю, -биш, покришити, -шу, -шиш; **~** wszystek chleb wróblom подробити весь хліб горобцям.
wydrozwierz, *lm.* **-rze,** *m., zool. див.* **wydra.**
wydrukować, -kuję, -kujesz, -kował видрукувати, -кую, -куєш, надрукувати, -кую, -куєш.
wydrukowanie *n.* видрукування, надрукування.
wydrwić *див.* **wydrwiwać.**
wydrwienie *n.* осміяння.
wydrwigrosz, *lm.* **-sze,** *m., obelż.* дурисвіт.

wydrwiwać, wydrwić, -wię, -wisz, -wił 1) (kogo) осміювати, -міюю, -міюєш, осміяти, -мію, -мієш, висміювати, висміяти, -мію, -мієш; 2) (co od kogo) *(хитрощами)* виманювати, -нюю, -нюєш, виманити; //~ **się** *(лише докон.)* жартами відмогтися, -можуся, -можешся (від чого), жартами збутися, -будуся, -будешся (чого).

wydrzeć *див.* **wydzierać**.

wydudlić, -lę, -lisz, -lił *pot.* видудлити.

wydurzać, wydurzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *pot.* видурювати, -рюю, -рюєш, видурити, виманювати, -нюю, -нюєш, виманити.

wyduszać, wydusić, -szę, -sisz, -sił 1) видавлювати, -люю, -люєш, видавити, -влю, -виш, видушувати, -шую, -шуєш, видушити, вичавлювати, вичавити; **~sić** s o k z c y t r y n y видавити (видушити, вичавити) сік з лимона (з цитрини); *перен.* **~sić** s ł o w o видушити слово; 2) *(лише докон.)* *(багатьох)* видушити, подушити, -шу, -шиш; l i s k u r y **~sił** лис видушив (подушив) курей; 3) (co z kogo, na kim) *(лише докон.)* примусити, -мушу, -мусиш *(робити що)* вимогти, -можу, -можеш (що).

wydwarzać (z kogo) глузувати, -зую, -зуєш (з кого).

wydychać, wytchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) видихати, видихнути; 2) *(лише докон.)* відітхнути.

wydymać, wydąć, -dmę, -dmiesz, -dął, -dęli 1) (co z czego) *(частіше докон.)* видувати, видути (-дую, -дуєш *і* -дму, -дмеш), видмухувати, -мухую, -мухуєш, видмухати, видмухнути; **~dąć** ż ó ł t k o z j a j k a видути (видмухати, видмухнути) жовток з яйця; 2) *(тех. — скляні вироби)* дути, видувати, видути; 3) *(наповнювати повітрям)* надувати, надимати, надути; *перен.* **~dąć** g ę b ę надути (закопилити) губи; **~dąć** p ę c h e r z надути пузир; w i c h e r **~dyma** ż a g l e вітер надуває (надимає) парусй.

wydyscyplinować, -nuję, -nujesz, -nował дисциплінувати, -ную, -нуєш *(докон.)*.

wydział, -łu, *m.* 1) відділ, -лу; ~ h a n d l o w y торговий (торговельний) відділ; ~ p e r s o n a l n y відділ кадрів; ~ p l a n o w a n i a плановий відділ; 2) *(в вищому учбовому закладі)* факультет, -ту; ~ l e k a r s k i медичний факультет.

wydziałowy: s z k o ł a **~wa** *przest.* семирічка, семилітка.

wydziałówka *ż., pot. przest.* семирічка, семилітка.

wydziedziczać, wydziedziczyć, -czę, -czysz, -czył (kogo) позбавляти кого спадщини, позбавити кого спадщини.

wydziedziczenie *n.* позбавлення спадщини.

wydziedziczony позбавлений спадщини.

wydziedziczyć *див.* **wydziedziczać**.

wydzielać, wydzielić, -lę, -lisz, -lił *fizjol. i in.* виділяти, виділити; *(роботу, місце — ще)* визначати, визначити.

wydzielenie *n.* виділення; визначення. *Пор.* **wydzielać**.

wydzielić *див.* **wydzielać**.

wydzielina, *(częściej w lm.)* **-liny, -lin,** *ż., fizjol.* виділення, -лень.

wydzielniczy *fizjol.* видільний; n a r z ą d y **~cze** видільні органи, -нів.

wydzielony *przym.* виділений; визначений. *Пор.* **wydzielać**.

wydzieracz, *lm.* **-cze,** *m., przest.* *див.* **wydzierca**.

wydzierać, wydrzeć, -drę, -drzesz, -darł 1) виривати, вирвати, -рву, -рвеш, видирати, видерти, видрати, -деру, -дереш; **~drzeć** k a r t k ę z z e s z y t u вирвати (видерти) сторінку (листок) з зошита; **~drzeć** k o m u c o z r ą k вирвати (видерти) кому

що з рук; 2) *(розм. — одяг)* протира́ти, протéрти, -тру́, -тре́ш, витира́ти, ви́терти; **~drzeć** d z i u r ę n a ł o k c i u протéрти (ви́терти) ді́ру на лі́кті; *(вживанням нищити)* обдира́ти, обдéрти, обідра́ти (обдеру́, обдере́ш), зно́шувати, -шую, -шуєш, зноси́ти, -ношу́, -но́сиш; **~drzeć** w s z y s t k i e k o s z u l e обдéрти (зноси́ти) всі сорочки́; ◊ **~drzeć** k o g o o d ś m i e r c i врятува́ти кого́ від смéрті; *розм.* **~drzeć** k o g o z a u s z y нам'я́ти (накрути́ти) ву́ха (кому́); //**~ się** 1) вирива́тися, ви́рватися, видира́тися, ви́дертися, ви́дратися; **~drzeć się** z c z y i c h r ą k ви́рватися з чиї́х рук; 2) *(розм. — про одяг)* обдира́тися, обдéртися, обідра́тися, зно́шуватися, зноси́тися; 3) *(з трудом лізти вгору)* видира́тися, ви́дертися, ви́дратися, видря́пуватися, -пуюся, -пуєшся, ви́дряпатися.

wydzierać się *pot.* репетува́ти, -ту́ю, -ту́єш, горла́ти.

wydzierca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., przest.* грабі́жник.

wydzierżawiać, wydzierżawić, -wię, -wisz, -wił 1) (komu) здава́ти в орéнду, зда́ти в орéнду; 2) (od kogo) бра́ти в орéнду, взя́ти в орéнду.

wydzierżawienie *n.* 1) зда́ча в орéнду; 2) взяття́ в орéнду. *Пор.* **wydzierżawiać.**

wydziobywać, -buje, -bywał, wydziobać, -bie, -bał викльо́вувати, -вує, ви́клювати, -клює, видзьо́бувати, -бує, ви́дзьобати; **~bać** k o m u o c z y ви́клювати кому́ о́чі; *прик.* k r u k k r u k o w i o k a n i e **~dziobie** во́рон во́рону о́ка не ви́клює; k u r y **~bały** w s z y s t k o z i a r n o ку́ри ви́клювали (ви́дзьобали) все зéрно; // *(лише недокон.)* **~ się** *(про пташенят)* викльо́вуватися.

wydziwiać *pot.* 1) химерува́ти, -ру́ю, -ру́єш, чуди́ти, -ди́ш, дива́чити; 2) (nad kim) знуща́тися, глузува́ти, -зу́ю, -зу́єш (з ко́го, з чо́го, *рідко* над ким, над чим), збиткува́тися, -ку́юся, -ку́єшся (над ким, над чим); 3) *заст. див.* **podziwiać.**

wydziwić się: **~** n i e m o g ę не мо́жу ви́йти з ди́ва.

wydzwaniać, wydzwonić, -nię, -nisz, -nił видзво́нювати, -нюю, -нюєш, ви́дзвонити.

wydźwięk, -ku, *m.* 1) звуча́ння; 2) *перен.* спрямо́ваність, -ності; **~** i d e o w y o p o w i a d a n i a іде́йна спрямо́ваність оповіда́ння; ◊ *перен.* m i e ć f a ł s z y w y **~** фальши́во звуча́ти.

wydźwigać, wydźwignąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli витяга́ти, витя́гувати, -гую, -гуєш, ви́тягти, -гну, -гнеш, ви́тягнути, вита́скувати, -кую, -куєш, ви́таскати; *перен.* **~gnąć** k o g o z b i e d y ви́тягти кого́ з біди́; //**~ się** підніма́тися, піді́йма́тися, підня́тися, -німу́ся, -ні́мешся.

wydźwignienie *n. див.* **wydźwignięcie.**

wydźwignięcie *n.* ви́тягнення.

wyedukować, -kuję, -kujesz, -kował ви́ховати.

wyedukowanie *n.* ви́ховання.

wyegzaminować, -nuję, -nujesz, -nował проекзаменува́ти, -ну́ю, -ну́єш, проіспитува́ти, -ту́ю, -ту́єш.

wyegzekwować, -wuję, -wujesz, -wował *praw.* стягти́, -гну́, -гне́ш, стягну́ти; **~** n a l e ż n o ś ć стягну́ти нале́жність.

wyekscerpować, -puję, -pujesz, -pował *książ.* зроби́ти ви́тяги, ви́тягти, -гну, -гнеш.

wyeksmitować, -tuję, -tujesz, -tował (kogo) *książ.* ви́селити з кварти́ри (кого́).

wyeksmitowanie *n., książ.* ви́селення з кварти́ри.

wyekspediować, -diuję, -diujesz, -diował *handl.* експедирува́ти, -ру́ю, -ру́єш *(докон.)*, відпра́вити, -влю, -виш.

wyekspediowanie *n., handl.* експеди́ція, відпра́вка.

wyeksplikować, -kuję, -kujesz, -kował викласти, -кладу, -кладеш, вияснити; //~ **się** дати пояснення; відчитатися *(рідко)*.
wyeksploatować, -tuję, -tujesz, -tował експлуатувати, -тую, -туєш *(докон.)*.
wyeksploatowanie *n.* експлуатація *(докон.)*.
wyekwipować, -puję, -pujesz, -pował екіпірувати, -рую, -руєш *(докон.)*.
wyekwipowanie *n.* екіпірування, екіпіровка.
wyelegantować, -tuję, -tujesz, -tował (гарно, пишно) вбрати, -беру, -береш, вирядити, -джу, -диш, нарядити, -ряджу, -рядиш; вичепурити, причепурити, вифрантити, -нчу, -нтиш *(розм.)*; //~ **się** (гарно, пишно) вбратися, нарядитися; вичепуритися, причепуритися, вифрантитися.
wyelegantowany (гарно, пишно) вбраний, вирядженний; вичепурений, причепурений, вифранчений. *Пор.* **wyelegantować(się)**.
wyeliminować, -nuję, -nujesz, -nował виключити, усунути.
wyeliminowanie *n.* виключення, усунення.
wyemaliować, -liuję, -liujesz, -liował покрити емаллю.
wyemaliowanie *n.* покриття емаллю, емаліровка.
wyemancypować, -puję, -pujesz, -pował емансипувати, -пую, -пуєш *(докон.)*; //~ **się** емансипуватися *(докон.)*.
wyemancypowanie(się) *n.* емансипація.
wyemigrować, -ruję, -rujesz, -rował емігрувати, -рую, -руєш *(докон.)*.
wyemigrowanie *n.* еміграція.
wyfasować, -suję, -sujesz, -sował *pot.* (co od kogo) одержати по наряду; одержати пайок.
wyfermentować, -tuję, -tujesz, -tował вибродити, -джу, -диш; *(розм. — ще)* вишумувати, -мую, -муєш.
wyforować, -ruję, -rujesz, -rował *pot.* витиснути, витіснити, вигнати (вижену, виженеш), викинути; ~ k o g o z a d r z w i викинути кого за двері.
wyfraczony *pot.* одягнений (вдягнений) у фрак; одягнений (вдягнений) по-святковому. *Пор.* **wyfraczyć się**.
wyfraczyć się, -czę, -czysz, -czył *pot.* одягтися (одягнутися) у фрак; *перен.* одягнутися (одягтися) по-святковому.
wyfroterować, -ruję, -rujesz, -rował натерти підлогу.
wyfruwać, wyfrunąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli випурхувати, -пурхую, -пурхуєш, випурхнути.
wyfryzować, -zuję, -zujesz, -zował *(волосся)* завити, -в'ю, -в'єш; //~ **się** завитися.
wyfutrować, -ruję, -rujesz, -rował *див.* **oszalować**.
wyga, -gi, *m., pot.* битий жак, бита голова, стріляний горобець, -бця.
wygadać *див.* **wygadywać**.
wygadany *pot. див.* **wymowny**.
wygadywać, -duję, -dujesz, -dywał, wygadać *pot.* 1) *(таємницю, секрет)* вибовкувати, -кую, -куєш, вибо[е]вкати, виказувати, -зую, -зуєш, виказати, -кажу, -кажеш; *(багатьом)* розбовкувати, розбовкати, розплескувати, -кую, -куєш, розплескати, -плещу, -плещеш, розляпувати, -пую, -пуєш, розляпати, роздзвонювати, -нюю, -нюєш, роздзвонити, -ню, -ниш; 2) *(лише недокон.)* *(плести нісенітниці)* молоти (мелю, мелеш), верзти, плескати; c o t y ~**dujesz?** що ти верзеш? 3) (na kogo, na co) *(лихословити)* наговорювати, -рюю, -рюєш, набріхувати, -бріхую, -бріхуєш; // *(лише докон.)* ~ **się** 1) виговоритися, вибалакатися; 2) (z czym) *(ненароком)* проговоритися, -рюся, -ришся, прохопитися (словом), обмовитися, -влюся, -вишся (про що).
wygadywanie *n.* (na kogo) обмова, наклеп, **-пу**.

wygadzać, wygodzić, -dzę, -dzisz, -dził *див.* **dogadzać.**
wygajać I, **wygaić, -gaję, -gaisz, -gaił** *przest.* вирубувати лісй, вйрубати лісй.
wygajać II, **wygoić, -goję, -goisz, -goił** вигóювати, -гóюю, -гóюєш, вйгоїти; //~ **się** вигóюватися, вйгоїтися, заживáти, зажйти, -живé.
wygalać, wygolić, -lę, -lisz, -lił вибривáти, вйбрити, вигóлювати, -люю, -люєш, вйголити; //~ **się** вибривáтися, вйбритися, вигóлюватися, вйголитися.
wygalonować, -nuję, -nujesz, -nował (kogo) *pot.* вйрядити (нарядйти) в мундйр, обшйтий галунáми (позумéнтами).
wygalować się, -luję, -lujesz, -lował *pot.* одягнýтися (вдягнýтися) в парáдний óдяг.
wyganiać, wygnać виганяти, вйгнати (вйжену, вйженеш); *(примусити піти — ще)* проганяти, прогнáти (прожену, проженéш); ~**gnać** b y d ł o n a p o l e вйгнати худóбу в пóле; ~**gnać** z d o m u вйгнати (прогнáти) з дóму; ~**gnać** z k r a j u вйгнати (прогнáти) з країни.
wygapiać, wygapić, -pię, -pisz, -pił *pot.* вирячувати, -чую, -чуєш, вйрячити, витріщáти, вйтріщити, вибалýшувати, -шую, -шуєш, вйбалушити; ~ o c z y (na kogo, na co) вйрячити (вйтріщити, вйбалушити) óчі (на кóго, на що); //~ **się** витріщáтися, вйтріщитися.
wygarbować, -buję, -bujesz, -bował *garb.* вйдубити, -блю, -биш; ◊ *перен.* ~ k o m u s k ó r ę дáти прочухáна (комý), віддубáсити, -бáшу, -бáсиш, відлупцювáти, -цюю, -цюєш, відлупйти, -плю, -пиш (когó).
wygarniać, wygarnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) вигортáти, вйгорнути; 2) (komu co) *перен. розм.* вйчитати (комý), вйкласти, -ладу, -ладеш (комý що).
wygasać, wygasnąć, -śnie, -snął a. **-sł** *bezp., przen.* 1) гáснути, угасáти, угáснути, вигасáти, вйгаснути, згасáти, згáснути; *(про вогонь — ще)* загасáти, загáснути, погасáти, погáснути; *перен.* z a p a ł j e g o ~**sa** йогó зáпал гáсне (угасáє, згасáє, вигасáє); 2) *(про строк)* минáти, минýти, кінчáтися, кінчйтися, скінчйтися, закінчуватися, -чується, закінчйтися; 3) *(про рід)* припинятися, припинйтися, -ниться.
wygasić *див.* **wygaszać.**
wygasły угáслий, згáслий, вйгаслий; загáслий, погáслий; ~ w u l k a n погáслий вулкáн. *Пор.* **wygasać** 1.
wygasnąć *див.* **wygasać.**
wygaszać, wygasić, -szę, -sisz, -sił вигáшувати, -шую, -шуєш, вйгасити, -гашу, -гасиш.
wygaśnięcie *n.* 1) вйгаснення, згáснення; погáснення; 2) скінчення, закінчення; ~ u m o w y скінчення (закінчення) стрóку дóговóру; 3) припйнення. *Пор.* **wygasać.**
wygatunkować, -kuję, -kujesz, -kował сортýючи вйбракувати, -кую, -куєш.
wygiąć *див.* **wyginać.**
wygięcie *n.* вйгин, -ну.
wygiętość *ż.* вйгнутість, -ності.
wygięty вйгнутий.
wygimnastykować, -kuję, -kujesz, -kował 1) (kogo) *спорт.* фізйчно розвйнути когó за допомóгою гімнáстики; 2) (co) *перен.* вправляючи розвйнути (що).
wygimnastykowany з вйправкою гімнáста.
wyginać, wygiąć, -gnę, -gniesz, -giął, -gięli вигинáти, вйгнути; //~ **się** вигинáтися, вйгнутися.
wyginąć, -nie, -ną, -nęli вйгинути, загйнути, погйнути.
wyginiarka *ż., tech.* машйна до вигинáння.
wyglansować, -suję, -sujesz, -sował 1) вйчистити до блйску; 2) *стол.* вйглянсувати, -сую, -суєш, вй-

полірувати, -рую, -руєш; 3) *(папір)* висатинувати, -ную, -нуєш, вилощити.

wygląd, -du, *m.* вигляд, -ду; n a ~ (z ~**du**) на вигляд; ~ z e w n ę t r z n y зовнішній вигляд.

wyglądać I, **wyjrzeć, -rzę, -rzysz, -rzał, -rzeli** 1) виглядати, виглянути, визирати, визирнути; **wyjrzeć** p r z e z o k n o (o k n e m) n a u l i c ę виглянути (визирнути) з вікна на вулицю; *перен.* k s i ę ż y c **wyjrzał** z z a c h m u r y місяць виглянув з-за хмари; 2) (kogo) *(лише недокон.) (дожидаючи)* виглядати, визирати (кого); 3) *(лише недокон.) (показуватися на поверхні)* виступати, стирчати, -чить; s k a ł y **wyglądają** z w o d y скелі виступають (стирчать) з води.

wyglądać II мати вигляд, виглядати; d o b r z e ~ мати хороший вигляд, добре (хороше) виглядати; мати моложавий вигляд; *(нагадувати своїм виглядом кого, що)* бути схожим (похожим) (на кого, на що), бути подібним (до кого, до чого); t o ~**da** n a b a j k ę це схоже (похоже) на вигадку (на казку); n a c o t o ~**da** до чого це подібне, на що це похоже.

wyglądnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. (rzadko) див.* **wyglądać** I.

wygładzać I, **wygładzić, -dzę, -dzisz, -dził** *(поверхню предметів)* вигладжувати, -джую, -джуєш, вигладити, -джу, -диш, вирівнювати, -нюю, -нюєш, вирівняти; *тех.* зачищати, зачистити, -чищу, -чистиш; *(перен. — про стиль)* відшліфовувати, -вую, -вуєш, відшліфувати, -фую, -фуєш; //~ **się** вигладжуватися, вигладитися.

wygładzać II, **wygłodzić, -dzę, -dzisz, -dził** морити голодом, зморити (виморити) голодом; //~ **się** виголоджуватися, -джуюся, -джуєшся, виголодатися, виголодуватися, -дуюся, -дуєшся, морити себе голодом, зморити (виморити) себе голодом.

wygładzenie *n.* відшліфовка; зачищення. *Пор.* **wygładzać** I.

wygładzić *див.* **wygładzać** I.

wygłaszać, wygłosić, -szę, -sisz, -sił виголошувати, -шую, -шуєш, виголосити, -лошу, -лосиш; ~**głaszać** m o w ę виголошувати промову.

wygłębiać, wygłębić, -bię, -bisz, -bił поглиблювати, -люю, -люєш, поглибити, -блю, -биш; //~ **się** поглиблюватися, поглибитися.

wygłębienie *n.* 1) *(дія)* поглиблення; 2) *(місце)* заглиблення, заглибина.

wygłodniały зголоднілий.

wygłodnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *dok.* зголодніти.

wygłodzenie *n.* зморення (виморення) голодом.

wygłodzić *див.* **wygładzać** II.

wygłosić *див.* **wygłaszać.**

wygłoszenie *n.* виголошення.

wygmatwać się *pot.* виплутатися.

wygmerać *pot.* винишпорити.

wygnać *див.* **wyganiać.**

wygnajać, wygnoić, -noję, -noisz, -noił *roln.* вигноювати, -ноюю, -ноюєш, вигноїти, угноювати, угноїти.

wygnanie *n.* вигнання; прогнання. *Пор.* **wyganiać.**

wygnaniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* вигнанець, -нця.

wygnanka *ż.* вигнанниця, вигнанка.

wygnańczy вигнанницький.

wygniatać, wygnieść, -gniotę, -gnieciesz, -gniótł, -gnietli 1) видавлювати, -люю, -люєш, видавити, -влю, -виш, видушувати, -шую, -шуєш, видушити, вичавлювати, вичавити, вижимати, вижати, -жму, -жмеш; ~**gnieść** c y t r y n ę видавити (видушити) лимон (цитрину); 2) *(відбиток, слід)* витискати, витискувати, -кую, -куєш, витиснути; *(канц. — накладати штамп)* штампувати, -пую, -пуєш *(лише недокон.)*; ~**tać** p i e c z ę ć n a

w o s k u штампувáти віск; 3) *(про одяг)* м'яти (мну, мнеш), зім'яти; **wygnieść** s u k n i ę зім'яти сýкню; 4) *(розм.— тісто)* виминáти, вúм'яти, -мну, -мнеш, вимíшувати, -шую, -шуєш, вúмісити, -мішу, -місиш; 5) *(розм. — знищувати)* давúти, -влю, -виш, вúдавити, повидáвлювати, -люю, -люєш.

wygniatarka *ż., tech.* 1) прес *(для видушування)*; 2) штампувáльна машúна.

wygnić *див.* **wygniwać.**

wygniecenie *n.* 1) вúдавлення, вúдушення, вúчавлення, вúжимка; 2) вúдавлення, повидáвлювання. *Пор.* **wygniatać** 1, 5.

wygnieść *див.* **wygniatać.**

wygniły вúгнилий.

wygniotki, -ków, *blp.* вúчавки, -ків; *(з рослин)* жмúхи, -хів; *(з олійного сім'я)* вúжимки, -ків, макýха.

wygniwać, wygnić, -nije, -nił вигнивáти, вúгнити; вúгнисти, -ниє *(рідко).*

wygnoić *див.* **wygnajać.**

wygnojenie *n., roln.* вúгноєння, угнóєння.

wygoda *ż.* вигóда; m i e s z k a n i e z w s z e l k i m i **~dami** квартúра з усімá вигóдами.

wygodnicka, -kiej, *lm.* **-kie,** *ż., pot.* сибарúтка.

wygodnicki, -kiego, *lm.* **-ccy,** *m., pot.* сибарúт.

wygodnictwo *n., pot.* сибарúтство.

wygodnie вигíдно; **~** s i ę u r z ą d z i ć вигíдно влаштувáтися, -тýюся, -тýєшся.

wygodnisia *ż., pot. див.* **wygodnicka.**

wygodniś, *lm.* **-sie,** *m., pot. див.* **wygodnicki.**

wygodny вигíдний; **~ne** m i e s z k a n i e вигíдна квартúра.

wygodzić *dok.* **dogadzać.**

wygoić *див.* **wygajać** II.

wygojenie (się) *n.* вúгоєння.

wygolić *див.* **wygalać.**

wygon, -nu, *m. (пасовище)* вúгін, -гону.

wygonić, -nię, -nisz, -nił *dok. див.* **wyganiać.**

wygorsować, -suję, -sujesz, -sował *див.* **wydekoltować.**

wygorywać, wygorzeć, -rzeje, -rzał вигорáти, вúгоріти.

wygorzały вúгорілий.

wygorzelina *ż.* вúгоріла від сóнця землá.

wygotowywać I, **-wuję, -wujesz, -wywał, wygotować, -tuję, -tujesz, -tował** виварювати, -рюю, -рюєш, вúварити; **~tować** b i e l i z n ę вúварити білúзну; **~tować** m i ę s o вúварити м'ясо; *спец.* **~tować** s ó l вúварити сіль; //**~ się** вивáрюватися, вúваритися.

wygotowywać II, **-wuję, -wujesz, -wywał, wygotować, -tuję, -tujesz, -tował** *kanc.* виготовлáти, вúготувати, -тую, -туєш, вúготовити, -влю, -виш; **~tować** p l a n вúготувати (вúготовити) план.

wygotowanie I *n.* вúварка.

wygotowanie II *n., kanc.* вúготовлення.

wygódka *ż.* убирáльня, туалéт, -ту.

wygórowany *przen.* нáдто висóкий; **~ne** c e n y нáдто висóкі ціни *(род.* цін); ◊ **~na** a m b i c j a хворобливе самолюбство.

wygrabiać, wygrabić, -bię, -bisz, -bił вигрібáти, вúгребти.

wygrabki, -ków, *blp.* вúгрібки, -ків.

wygracować, -cuję, -cujesz, -cował розчúстити скребáчкою.

wygrać *див.* **wygrywać.**

wygradzać, wygrodzić, -dzę, -dzisz, -dził вигорóджувати, -джую, -джуєш, вúгородити, -джу, -диш.

wygramolić się, -lę, -lisz, -lił *(на силу)* вúдертися, вúдратися, -дерусяь, -дерешся, вúдряпатися.

wygrana, -nej, *ż.* 1) вúграш, -шу; 2) *військ.* перемóга; ◊ d a ć z a **~ną** уступúти, -плю, -пиш, поступúтися; n i e d a w a ć z a **~ną** не поступáтися, не здавáтися.

wygranie *n.* вúграш, -шу.

wygrawerować, -ruję, -rujesz, -rował вúгравірувати, -рую, -руєш.
wygrażać (się) погрóжувати, -жую, -жуєш; ~ p i ę ś c i ą погрóжувати кулакóм.
wygrodzić *див.* **wygradzać.**
wygrywać, wygrać 1) вигравáти, -раю́, -раєш, вúграти; *перен.* ~**grać** b i t w ę вúграти битву; ~**grać** d z i e s i ę ć r u b l i вúграти дéсять карбóванців; *перен.* ~**grać** p r o c e s вúграти процéс; 2) *(лише недокон.)* вигравáти; ~**grywać** n a s k r z y p c a c h виграваáти на скрúпці.
wygryzać, wygryźć, -zę, -ziesz, -zł 1) вигризáти, вúгризти; *(про мишей — ще)* витóчувати, -чує, вúточити; *(про їдкі речовини)* роз'їдáти, роз'їсти, -з'їсть; r d z a ~**gryza** ż e l a z o ржа (іржá) роз'їдáє залíзо; 2) (kogo, skąd) *перен., розм.* виживáти, вúжити, -живу, -живеш; ~**gryźć** k o g o z m i e s z k a n i a вúжити когó з квартúри.
wygrzać *див.* **wygrzewać.**
wygrzebać *див.* **wygrzebywać.**
wygrzebanie *n.* вúгріб, -ребу; вúкопання. *Пор.* **wygrzebywać.**
wygrzebywać, -buję, -bujesz, -bywał, wygrzebać, -bię, -biesz, -bał вигрібáти, вúгребти; *(заступом)* викóпувати, -пую, -пуєш, вúкопати; //~ **się** *перен. розм.* видирáтися, вúдертися, вúдратися, -деруся, -дерешся, видряпуватися, -пуюся, -пуєшся, вúдряпатися; *(перен. розм. — із скрутного становища)* викрýчуватися, -чуюся, -чуєшся, вúкрутитися, -кручуся, -крутишся; ◊ *розм.* ~**bać się** z c h o r o b y одýжати, вúдужати.
wygrzecznieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli стáти ввíчливим (грéчним); стáти чéмним; стáти хорóшим. *Пор.* **grzeczny.**
wygrzewacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) грíлка; 2) *(при котлах)* кип'ятúльник.
wygrzewać, wygrzać, -grzeję, -grzejesz, -grzał, -grzali *a.* **-grzeli** вигрівáти, вúгріти; //~ **się** вигрівáтися, вúгрітися.
wygrzewalny *hut.* кип'ятúльний.
wygrzewanie *n.* вигрівáння.
wygrzęznąć, -grzęznę, -grzęźniesz, -grzązł (*a.* **-grzęznął**), **-grzęźli** *див.* **wybrnąć.**
wygrzmieć *див.* **przegrzmieć;** //~ **się** нагримíтися, -мúться.
wygrzmocić, -cę, -cisz, -cił *pot.* відлупцювáти, -цюю, -цюєш, відлупúти, -плю́, -пиш, віддубáсити, -бáшу, -бáсиш, відчухрáти, віддухопéлити.
wygubiać, wygubić, -bię, -bisz, -bił вигýблювати, -люю, -люєш, вúгубити, -блю, -биш; //~ **się** вигýблювати себé взаéмно, вúгубити себé взаéмно.
wygubienie *n.* вúгублення.
wyguzdrać się, -rzę, -rzesz (*a.* **-ram, -rasz**), **-rał** *pot.* насúлу вúрядитися (зібрáтися).
wygwieździć się, -ździ, -ździł покрúтися (вкрúтися) зóрями (зіркáми); вúзоріти *(лише безос.).*
wygwieżdżony вкрúтий зóрями (зіркáми), зóряний.
wygwizdywać, -duję, -dujesz, -dywał, wygwizdać, -wiżdżę, -wiżdżesz, -wizdał 1) (bez dopełnienia *i* co, kogo skąd) висвúстувати, -тую, -туєш, вúсвистати, -свищу, -свистиш, вúсвистіти, -свищу, -свистиш; i d z i e ~**dując** ідé висвúстуючи; ~**dywać** m e l o d i ę висвúстувати мелóдію; 2) (kogo, co) *розм.* освúстувати, освистáти, -свищý, -свúщеш; ~**dać** a r t y s t ę освистáти артúста.
wyhaftować, -tuję, -tujesz, -tował вúшити (глáддю); *(золотом, сріблом, шовком — ще)* вúгаптувати, -тую, -туєш.
wyhaftowany вúшитий (глáддю); вúгаптований. *Пор.* **wyhaftować.**
wyhandlować, -luję, -lujesz, -lował *(здобути торгівлею)* вúторгувати, -гую, -гуєш.
wyharować, -ruję, -rujesz, -rował 1) (kogo) віснажити тяжкóю

пра́цею; 2) (co) тя́жко запрацюва́ти, -цю́ю, -цю́єш (що).
wyhartować, -tuję, -tujesz, -tował ви́гартувати, -тую, -туєш.
wyhasać się нагаса́тися.
wyheblować, -luję, -lujesz, -lował (co) ви́стругати руба́нком (ге́мблем) (що).
wyhodować, -duję, -dujesz, -dował ви́годувати, -дую, -дуєш; *(рослини — звичайно)* ви́ростити, -рощу, -ростиш, ви́плекати.
wyhodowanie *n.* ви́годування; ви́рощення, ви́плекання. *Пор.* **wyhodować**.
wyholować, -luję, -lujesz, -lował *mor.* ви́буксирувати, -рую, -руєш.
wyhukiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, wyhuknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli вигу́кувати, -кую, -куєш, ви́гукнути.
wyhulać się *pot.* нагуля́тися.
wyidealizować, -zuję, -zujesz, -zował ідеалізува́ти, -зу́ю, -зу́єш *(докон.)*.
wyidealizowanie *n.* ідеаліза́ція *(докон.)*.
wyimaginować, -nuję, -nujesz, -nował (sobie co) *przest.* ви́гадати, уяви́ти, -влю́, -виш (собі́ що).
wyimek, -mka, *m. див.* **wyjątek.**
wyiskrzać, wyiskrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył іскри́ти, заіскри́ти; //~ **się** іскри́тися, заіскри́тися.
wyjadacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) *зневажл.* дармої́д; 2) *перен. розм.* би́та голова́, би́тий жак, стрі́ляний горобе́ць, -бця́.
wyjadać, wyjeść, -jem, -jesz, -jadł, -jedli 1) виїда́ти, ви́їсти, -їм, -їси; 2) (kogo skąd) *перен. розм.* виживати, ви́жити, -живу, -живеш.
wyjaławiacz, *lm.* **-cze,** *m., spec.* стерилізатор, -ра.
wyjaławiać, wyjałowić, -wię, -wisz, -wił 1) *(лишати змісту)* вихоло́щувати, -щую, -щуєш, ви́холостити, -лощу, -лостиш; 2) *(землю)* висна́жувати, -жую, -жуєш, ви́снажити; 3) *спец.* стерилізува́ти, -зу́ю, -зу́єш.
wyjałowieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli 1) ста́ти безплі́дним; 2) *(про землю)* ста́ти неродю́чим.
wyjałowienie *n.* 1) ви́холощення; 2) ви́снаження; 3) стериліза́ція. *Пор.* **wyjaławiać.**
wyjałowiony 1) ви́холощений; 2) ви́снажений; 3) стери́льний. *Пор.* **wyjaławiać.**
wyjaskrawiać, wyjaskrawić, -wię, -wisz, -wił *przen.* згуща́ти ба́рви, згусти́ти ба́рви, перебира́ти мі́ри (мі́ру), пере́бра́ти мі́ри (мі́ру), перебі́льшувати, -шую, -шуєш, перебі́льшити.
wyjaśniacz, *lm.* **-cze,** *m., przest.* коментатор, -ра.
wyjaśniać, wyjaśnić, -nię, -nisz, -nił 1) проясня́ти, проя́снювати, -нюю, -нюєш, проясни́ти; *спец.* ~**nić** tło obrazu проясни́ти фон (тло) карти́ни; 2) *(перен.— робити зрозумілим)* виясня́ти, вия́снювати, ви́яснити, висві́тлювати, -люю, -люєш, ви́світлити, з'ясо́вувати, -вую, -вуєш, з'ясува́ти, -су́ю, -су́єш, роз'ясня́ти, роз'я́снювати, роз'ясни́ти; ~**nić** sprawę ви́яснити (ви́світлити, з'ясува́ти, роз'ясни́ти) спра́ву; //~ **się** 1) *(про погоду)* виясня́тися, вия́снюватися, ви́яснитися, проясня́тися, проя́снюватися, проясни́тися, випого́джуватися, -джується, ви́погодитися, розгоди́нюватися, розгоди́нитися; niebo ~**niło się** не́бо ви́яснилося (проясні́ло, ви́погодилося); 2) *(перен. — про обличчя)* проясня́тися, проя́снюватися, проясни́тися, проясні́ти; 3) *(перен.— стати зрозумілим)* виясня́тися, вия́снюватися, ви́яснитися, з'ясо́вуватися, з'ясува́тися; sprawa ~**niła się** спра́ва ви́яснилася (з'ясува́лася).
wyjaśnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli проясні́ти, проясни́тися.
wyjaśnienie *n.* 1) проя́снення; 2) ви́яснення, ви́світлення, з'ясува́ння; to wymaga ~**nia** це вимагає ви́яснення (ви́світлен-

ня, з'ясува́ння); *пор.* **wyjaśniać;** *(пояснююче зауваження — звичайно)* пояснення; dać ~ w jakiej sprawie да́ти пояснення в які́й спра́ві.
wyjawiać, wyjawić, -wię, -wisz, -wił виявля́ти, ви́явити, -влю, -виш; //~ **się** виявля́тися, ви́явитися.
wyjawienie *n.* ви́явлення, ви́яв, -ву.
wyjazd, -du, *m.* ви́їзд, -ду.
wyjazdowy виїзни́й; sesja **~wa** виїзна́ се́сія.
wyjąć *див.* **wyjmować.**
wyjąkać 1) сказа́ти заїкуючись; 2) *(перен. — сказати невиразно)* промурмота́ти, -мочу́, -мо́чеш, промурмоті́ти, -мочу́, -моти́ш.
wyjąknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. jednokr. див.* **wyjąkać.**
wyjątek, -tku, *m.* 1) ви́няток, -тку; bez **~tku** без ви́нятку; z **~kiem** за ви́нятком; 2) *(частина твору)*ури́вок, -вка.
wyjątkowo винятко́во.
wyjątkowość *ż.* винятко́вість, -вості.
wyjątkowy винятко́вий; ◊ stan ~ надзвича́йний стан, -ну.
wyjąwszy *przsł.* за ви́нятком, крім.
wyjec, -jca, *lm.* **-jce,** *m., zool.* *(mycetes)* реву́н, -на́.
wyjechać *див.* **wyjeżdżać** I.
wyjednać *див.* **wyjednywać.**
wyjednanie *n.* ви́клопотання.
wyjednywać, -nywam, -nywasz, *(rzadziej* **-nuję, -nujesz), -nywał, wyjednać** виклопо́тувати, -тую, -туєш, ви́клопотати, -почу, -почеш.
wyjeść *див.* **wyjadać.**
wyjezdne, -nego, *n.* час від'ї́зду; ◊ być na **~nym** ма́ти ось-ось від'ї́хати, збира́тися від'їжджа́ти.
wyjeździć *див.* **wyjeżdżać** II.
wyjeżdżać I, **wyjechać, -jadę, -jedziesz, -jechał** 1) виїжджа́ти, виїзди́ти, -їжджу́, -їзди́ш, ви́їхати, -їду, -їдеш; 2) (z czym) *перен. розм. зневажл.* вила́зити, -ла́жу, -ла́зиш, вилі́зати, ви́лізти (з чим); **~jeżdżać** ze swym zdaniem вила́зити з своє́ю ду́мкою; ◊ *розм.* **~jeżdżać** na kogo z gębą наки́датися на ко́го.
wyjeżdżać II, **wyjeździć, -żdżę, -ździsz, -ździł** 1) *(коня)* виї́жджувати, -джую, -джуєш, ви́їздити, -їжджу, -їздиш, об'їжджа́ти, об'ї́здити, -їжджу, -їздиш; 2) *(дорогу їздою)* розбива́ти, розби́ти, -зіб'ю, -зіб'єш.
wyjeżdżenie *n.* 1) ви́їждження, об'ї́ждження; 2) розбиття́. *Пор.* **wyjeżdżać** II.
wyjęcie: *юр.* ~ spod prawa оголо́шення по́за зако́ном.
wyjękać, wyjęczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli 1) стогна́ти, -ну́, -неш, простогна́ти; 2) *(лише докон.) (розм. — про настирливого прохача)* ви́канючити; 3) *(лише докон.) див.* **wyjąkać.**
wyjęknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *jednokr. див.* **wyjękać.**
wyjęty: *юр.* ~ spod prawa оголо́шений по́за зако́ном.
wyjęzyczyć się, -czę, -czysz, -czył *pot.* ви́словитися, -влюся, -вишся; nie umieć **się** ~ не вмі́ти ви́словитися.
wyjmować, -muję, -mujesz, -mował, wyjąć, -jmę, -jmiesz, -jął, -jęli 1) вийма́ти, ви́йняти, -йму, -ймеш; 2) *(матеріали, цитати з текстів)* витяга́ти, ви́тягти, -гну, -гнеш, вибира́ти, ви́брати, -беру, -береш; ◊ *юр.* **~wyjąć** kogo spod prawa оголоси́ти кого́ по́за зако́ном.
wyjrzeć *див.* **wyglądać.**
wyjście *n.* ви́хід, -ходу; przy **~ciu** z domu при ви́ході з до́му; ulica bez **~cia** ву́лиця без ви́ходу, глухи́й кут, -та́, тупи́к, -ка́; ◊ położenie bez **~cia** безви́хідне стано́вище, бе́звихідь, -ході.
wyjściowy вихідни́й.
wyjść *див.* **wychodzić** I.
wyka *ż., bot.* ви́ка; ~ pastewna кормова́ ви́ка.

wykadzać, wykadzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) обкýрювати, -рюю, -рюєш, обкури́ти, -рю́, -риш; 2) *(перен. — виганяти)* викýрювати, ви́курити.
wykaligrafować, -fuję, -fujesz, -fował каліграфíчно написáти, -пишý, -пи́шеш.
wykalkulować, -luję, -lujesz, -lował *handl., przen.* обчи́слити, ви́рахувати, -рахую, -рахуєш, ви́лічити.
wykalkulowanie *n., handl.* обчи́слення, ви́рахування, ви́лічення.
wykałaczka *ż.* зубочи́стка.
wykańczać *див.* **wykończać.**
wykapać, -pię, -piesz, -pał ви́текти кáплями, скáпати.
wykapany ви́капаний, ви́литий; ~ o j c i e c ви́капаний (ви́литий) бáтько.
wykapłonić, -nię, -nisz, -nił *(півня)* ви́холостити, -лощу, -лостиш, ви́чистити, -чищу, -чистиш.
wykaraskać się *pot.* ви́братися, -беруся, -берешся, ви́добутися, -будуся, -будешся.
wykarbować, -buję, -bujesz, -bował ви́карбувати, -бую, -буєш.
wykarczować *див.* **wykarczowywać.**
wykarczowanie *n.* ви́корчування.
wykarczowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, wykarczować, -czuję, -czujesz, -czował 1) викорчóвувати, -вую, -вуєш, ви́корчувати, -чую, -чуєш; 2) *перен.* викорíнювати, -нюю, -нюєш, викоріня́ти, ви́коренити.
wykarmiać, wykarmić, -mię, -misz, -mił 1) вигодóвувати, -вую, -вуєш, ви́годувати, -дую, -дуєш; 2) *(лише докон.) (витратити на корм)* ви́годувати; 3) *(підсилено)* відгодóвувати, відгодувáти, -дýю, -дýєш, угодóвувати, угодувáти; ~mić w i e p r z a відгодувáти (угодувáти) кабанá.
wykarmienie *n.* 1) ви́годування; 2) ви́годування; 3) відгодíвля. *Пор.* **wykarmiać.**
wykarminować, -nuję, -nujesz, -nował *(губи)* нафарбувáти, -бýю, -бýєш, накрáсити, -крáшу́, -крáсиш.

wykastrować, -ruję, -rujesz, -rował каструвáти, -рýю, -рýєш *(докон.); (людину — ще)* оскопи́ти, -плю́, -пи́ш; *(тварину — ще)* ви́холостити, -лощу, -лостиш.
wykastrowanie *n.* кастрáція; оскóплення; ви́холощення. *Пор.* **wykastrować.**
wykaszlać ви́кашляти; //~ **się** ви́кашлятися.
wykaszlnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli ви́кашлянути.
wykaz, -zu, *m.* спи́сок, -ску, реéстр, -ру; z r o b i ć ~ ви́готовити (склáсти) спи́сок (реéстр); ~ s z c z e g ó ł o w y детáльний спи́сок (реéстр); ◊ ~ w y g r a n y c h таблиця ви́грашів; ~ p o t r a w меню́ *(невідм.).*
wykazać *див.* **wykazywać.**
wykazanie *n.* ви́явлення.
wykazywać, -zuję, -zujesz, -zywał, wykazać, -każę, -każesz, -kazał 1) (co) виявля́ти, ви́явити, -влю, -виш, викáзувати, -зую, -зуєш, ви́казати, -кажу, -кажеш, показувати, показáти, -кажý, -кáжеш; проявля́ти, прояви́ти, -влю́, -виш *(рідше);* ~zać z d o l n o ś c i ви́явити (ви́казати, показáти) здíбності; 2) (komu co) довóдити, -джу, -диш, довести́, -ведý, -ведéш, докáзувати, доказáти (комý що); ~zać c o k o m u r a c h u n k i e m довести́ (доказáти) що комý рахýнком; //~ **się** 1) виявля́тися, ви́явитися; проявля́тися, прояви́тися; 2) (czym) *(про документ)* пред'явля́ти, пред'яви́ти (що).
wykąpać, -pię, -piesz, -pał ви́купати; //~ **się** ви́купатися.
wykąsywać, wykąsić, -szę, -sisz, -sił викýшувати, -шую, -шуєш, ви́кусити, -кушу, -кусиш.
wykichać się *pot.* ви́чхатися.
wykiełkować, -kuje, -kował *roln.* покíльчитися.
wykierować, -ruję, -rujesz, -rował 1) (co do czego *a.* ku czemu) спрямувáти, -мýю, -мýєш, скерувáти, -рýю, -рýєш, напрáвити, -влю, -виш (що на що);

~ działo ku miastu спрямувáти (скерувáти, напрáвити) гармáту на місто; 2) (kogo na kogo) *перен. розм.* віховати (когó на когó); ~ kogo na lekarza віховати на лікаря когó; ~ kogo na porządnego człowieka віховати когó на порядну людину; 3) (kogo) *жарт.* влаштувáти, -тýю, -тýєш (когó); ładnie go ~wali! гáрно влаштувáли йогó!
wykipieć, -pi, -piał вікипіти, -пить.
wykiwać (kogo) *posp.* обдурити, -рю, -риш, піддурити (когó).
wyklajstrować віклеїти (клéйстером).
wyklarować, -ruję, -rujesz, -rował 1) *тех.* віклерувати, -рую, -руєш, очистити, -чищу, -чистиш; 2) *перен. розм.* вияснити, висвітлити; //~ **się** 1) очиститися; 2) вияснитися, висвітлитися, sprawa ~**wała się** спрáва вияснилася (висвітлилася).
wykląć *див.* **wyklinać.**
wyklecić, -cę, -cisz, -cił *pot.* 1) *(збудувати)* абияк збити (зіб'ю, зіб'єш); 2) *перен.* абияк змайструвáти, -рýю, -рýєш.
wyklejać, wykleić, -leję, -leisz, -leił 1) (co czym) виклéювати, -лéюю, -лéюєш, віклеїти, обклéювати, обклéїти (що чим); ~**kleić** pokój tapetami віклеїти (обклéїти) кімнáту шпалéрами; 2) (co z czego) склéювати, склéїти (що з чóго); ~**kleić** pudełko z kartonu склéїти корóбку з картóну.
wyklekotać, -koczę, -koczesz (*rzadziej* **-kocę, -kocesz**), **-kotał** *pot.* вибо[е]вкати, вíказати, -кажу, -кажеш.
wyklektać *pot. див.* **wyklekotać.**
wyklepywać, -puję, -pujesz, -pywał, wyklepać, -pię, -piesz, -pał 1) *тех.* виклéпувати, -пую, -пуєш, віклепати (-паю, -паєш *i* -плю, -плеш); 2) *(лише докон.) перен. розм.* відтарабáнити, протарабáнити; ~ lekcję відтарабáнити (протарабáнити) урóк.
wyklęcie *n., kośc.* анáфема.
wyklęty 1) прóклятий; 2) відлýчений від цéркви. *Пор.* **wyklinać.**
wyklina *ż., bot. (poa)* тонконіг, -нóга.
wyklinać, wykląć, -lnę, -lniesz, -lął, -lęli 1) *неперех.* проклинáти, проклясти, -лянý, -лянéш; 2) (kogo) *церк.* відлучáти від цéркви, відлучити від цéркви (когó), оголóшувати анáфему, оголосити анáфему (комý); анафемáтствувати, -вую, -вуєш (когó) *(лише недокон.).*
wykluczać, wykluczyć, -czę, -czysz, -czył виключáти, віключити.
wykluczony віключений; nie jest ~**ne** не віключене, можливо.
wykluwać, wykluć, -luję, -lujesz, -lul викльóвувати, -вую, -вуєш, віклювати, -люю, -люєш, видзьóбувати, -бую, -буєш, відзьобати; //~ **się** 1) *(про пташенят)* викльóвуватися, віклюватися, видзьóбуватися, відзьобатися, вилýплюватися, вілупитися, -питься; 2) *(про зуби)* прорізуватися, -зується, прорізатися, -ріжеться.
wykład, -du, *m.* 1) лéкція; mieć ~**dy** читáти лéкції; chodzić (uczęszczać) na ~**dy** відвідувати лéкції; 2) *(на обмежену тему)* дóповідь, -ді; 3) *(послідовний переказ)* віклад, -ду; ~ jasny ясний віклад.
wykładacz, *lm.* **-cze,** *m., przest. див.* **tłumacz** 2.
wykładać, wyłożyć, -żę, -żysz, -żył 1) (co z czego na co) викладáти, вікласти, -ладу, -ладеш; віложити *(рідше)*; ~**łożyć** towary na ladę вікласти (віложити) товáри на прилáвок; 2) *перен.* викладáти, вікласти; ~**łożyć** teorię Marksa вікласти вчéння Мáркса; 3) *(лише недокон.) (лекцію, курс тощо)* викладáти; читáти *(рідше)*; ~**dać** historię na uniwersytecie викладáти (читáти)

історію в університеті; 4) (co czym) викладати, викласти; виложити *(рідше)*, обкладати, обкласти, -ладу, -ладеш; *(будівлю тощо — ще)* облицьовувати, -вую, -вуєш, облицювати, -цюю, -цюєш; **~dać** ściany marmurem викладати (обкладати, облицьовувати) стіни мармуром; 5) *(перен. — гроші на що)* витрачати, витратити, -трачу, -тратиш; **~łożył** wiele pieniędzy na ten dom він витратив багато грошей на цей дім; ◊ zboże **~łożyło** збіжжя вилягло.

wykładany виложений, обложений; облицьований; ◊ ~ kołnierz відкладний комір, -ра. *Пор.* **wykładać** 4.

wykładnia *ż., przest.* тлумачення.

wykładniczy *mat.* показниковий.

wykładnik *m., mat.* показник; ~ potęgi показник степеня; ~ pierwiastka показник кореня.

wykładowca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* викладач, -ча.

wykładowczyni *ż.* викладачка.

wykładowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* *див.* **wykładowca.**

wykładowy: język ~ викладова мова; ◊ sala **~wa** аудиторія.

wykładzina *ż., tech.* футеровка; ◊ ~ szybu внутрішня кладка (внутрішнє мурування) шахти.

wykłamywać, -muję, -mujesz, -mywał, wykłamać, -mię, -miesz, -mał *pot.* вибріхувати, -ріхую, ріхуєш, вибрехати, -решу, -решеш; //**~ się** вибріхуватися, вибрехатися.

wykłosić się виколоситися, -лоситься.

wykłócić się, -cę, -cisz, -cił *(взаємно)* насваритися, -рюся, -ришся.

wykłucie *n.* виколення.

wykłuć *див.* **wykłuwać.**

wykłuwaczka *ż. див.* **wykałaczka.**

wykłuwać, wykłuć, -łuję, -łujesz, -łuł 1) виколювати, -люю, -люєш, виколоти; ciemno, choć oko **wykol** темно, хоч око виколи (хоч в око стрель); 2) *див.* **wykluwać.**

wykolejać, wykoleić, -leję, -leisz, -leił 1) *зал.* виводити з рейок, вивести з рейок; 2) *(перен. — про людину)* збивати з правильного шляху (з путтям), збити з правильного шляху (з путтям); //**~ się** 1) сходити з рейок, зійти з рейок; 2) збиватися з путтям, збитися з путтям.

wykolejenie: ~ pociągu аварія поїзда.

wykolejeniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m., pot.* людина, яка (що) збилася з правильного шляху (з путтям), пропаща людина.

wykolejony 1) який (що) зійшов з рейок; 2) який (що) збився з правильного шляху (з путтям), пропащий. *Пор.* **wykolejać.**

wykołatać: ~ co u kogo *pot.* виканючити що в кого.

wykołysać, -szę, -szesz, -sał (kogo) *przen. poet.* виняньчити, викохати (кого).

wykombinować, -nuję, -nujesz, -nował (co) вигадати, скомбінувати, -ную, -нуєш (що) *(перен.)*.

wykonać *див.* **wykonywać.**

wykonalność *ż.* здійсненність, -ності.

wykonalny здійсненний.

wykonanie *n.* виконання; здійснення. *Пор.* **wykonywać.**

wykonawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* виконавець, -вця, виконувач; ~ sądowy судовий виконавець; ~ roli виконувач (виконавець) ролі.

wykonawczy виконавчий; władza **~cza** виконавча влада; komitet ~ виконавчий комітет (виконком).

wykonawczyni *ż.* виконавиця, виконувачка.

wykoncypować, -puję, -pujesz, -pował (co) *przest.* придумати (що).

wykonywacz, *lm.* **-cze,** *m. див.* **wykonawca.**

wykonywać, -nuję, -nujesz, -nywał, wykonać 1) виконувати, -ную, -нуєш, виконати; **~nać** p i ę c i o l a t k ę w c i ą g u c z t e r e c h l a t виконати п'ятирічку в чотири роки; **~nać** r o l ę виконати роль; **~nać** s o n a t ę виконати сонату; **~nać** w y r o k виконати вирок; **~nać** z a d a n i e виконати завдання; *(рідше)* робити, -блю, -биш, зробити; **~nać** z a m a c h зробити (учинити) замах; **~nać** p r ó b ę зробити спробу; **~nać** r y s u n e k зробити рисунок, нарисувати, -сую, -суєш; 2) *(проводити в життя)* здійснювати, -нюю, -нюєш, здійснити; **~nać** z a m i a r здійснити намір (замір); **~nać** c z y j e ż y c z e n i e здійснити чиє бажання.

wykończacz, *lm.* **-cze,** *m., spec.* робітник обробного цеху.

wykończać, wykończyć, -czę, -czysz, -czył викінчувати, -чую, -чуєш, викінчити; *(спец. — ще)* оброблятu, обробслювати, -люю, -люєш, обробити, -блю, -биш.

wykończalnia *ż.* обробний цех, -ху.

wykończarka I *ż., spec.* робітниця обробного цеху.

wykończarka II *ż., tkac.* обробна машина.

wykończenie *n.* викінчення; обробка. *Пор.* **wykończać.**

wykończeniowy викінчувальний; p r a c e **~we** викінчувальні роботи, -біт.

wykończony викінчений; оброблений; p r z e ś l i c z n i e **~** дуже гарно викінчений (оброблений). *Пор.* **wykończać.**

wykop, -pu, *m.* 1) *військ. і in.* рів *(род.* рову); 2) *заст. див.* **wykopalisko** 2.

wykopać *див.* **wykopywać.**

wykopalina *ż.* 1) *(лише в мн.) гірн.* видобуток, -тка; 2) *див.* **wykopalisko** 2.

wykopalisko *n.* 1) *(місце)* розкопки, -пок; 2) (археологічна) знахідка (нахідка); 3) *перен. ірон.* допотопна людина, допотопний тип.

wykopaliskowy 1) знайдений при розкопках; 2) допотопний. *Пор.* **wykopalisko.**

wykopanie *n.* викопання.

wykopisko *n.* (викопна) яма.

wykopki, -ków, *roln.* копання; *(картоплі — ще)* вибирання.

wykopkowy *roln.* який (що) стосується копання; (вибирання); ◊ r o b o t y **~we** *див.* **wykopka.**

wykopywać, -puję, -pujesz, -pywał, wykopać, -pię, -piesz, -pał викопувати, -пую, -пуєш, викопати.

wykorygować, -guję, -gujesz, -gował прокоректувати, -тую, -туєш, прокоригувати, -гую, -гуєш.

wykorzeniać, wykorzenić, -nię, -nisz, -nił викорінювати, -нюю, -нюєш, викоріняти, викоренити; *перен.* **~niać** z ł o викорінювати зло.

wykorzenienie *n.* викоренення.

wykorzystać використати.

wykorzystanie *n.* використання.

wykosić, -szę, -sisz, -sił викосити, -кошу, -косиш.

wykoślawiać, wykoślawić, -wię, -wisz, -wił викривляти, викривити, -влю, -виш; *(прям. — ще)* скривляти, скривлювати, -люю, -люєш, скривити, -влю, -виш.

wykoślawienie *n.* викривлення; скривлення. *Пор.* **wykoślawiać.**

wykowiny, -win, *blp.* солома з вики, викова солома.

wykowy *bot.* виковий.

wykpić *див.* **wykpiwać.**

wykpigrosz, *lm.* **-sze,** *m., obelż. див.* **wydrwigrosz.**

wykpisz, *lm.* **-sze,** *m.* насмішник.

wykpiwać, wykpić, -pię, -pisz, -pił 1) (kogo, co) висміювати, -міюю, -міюєш, висміяти, -мію, -мієш (кого, що); 2) (co od kogo) виманювати, -нюю, -нюєш, виманити, видурювати, -рюю, -рюєш, видурити (що від кого); //**~ się** 1) (z kogo, z czego) сміятися, -міюся, -мієшся, насміятися, глузувати, -зую, -зуєш, поглузувати (з кого, з чого, *рідко* над ким, над чим); 2) (od czego) викручуватися, -чуюся,

-чуєшся, ви́крутитися, -кручуся, -крутишся (від чо́го).
wykraczać, wykroczyć, -czę, -czysz, -czył 1) (z czego) виступа́ти, ви́ступити, -плю, -пиш, вихо́дити, -джу, -диш, ви́йти, -йду, -йдеш; (з чо́го); **~czyć** z szeregu ви́йти з шере́нги; 2) (przeciw czemu) *перен.* переступа́ти, переступи́ти, -плю́, -пиш, пору́шувати, -шую, -шуєш, пору́шити (що); **~czyć** przeciw prawu пору́шити (переступи́ти, злама́ти) зако́н.
wykradać, wykraść, -radnę, -radniesz, -radł, -radli викрада́ти, ви́красти, -раду, -радеш; //**~ się** викрада́тися, ви́крастися.
wykrajać, -ję, -jesz, -jał *dok. див.* **wykrawać.**
wykrajanie *n. див.* **wykrojenie.**
wykraść *див.* **wykradać.**
wykrawacz, *lm.* **-cze,** *m.,* 1) *(кул. — для вирізування)* ніж (*род.* ножа́); 2) *тех.* све́рдел, све́рдло.
wykrawać, wykroić, -kroję, -kroisz, -kroił вирі́зувати, -зую, -зуєш, ви́різати, -ріжу, -ріжеш; *(з тканини, шкіри тощо)* викро́ювати, -ро́юю, -ро́юєш, ви́кроїти; ◊ *перен. розм.* **~kroić** komu sztukę зажартува́ти з ко́го.
wykrawek, -wku *a.* **-wka,** *m.* ви́різка.
wykrawka *ż. див.* **wykrawek.**
wykrawywać, -wuję, -wujesz, -wywał *wielokr. див.* **wykrawać.**
wykres, -su, *m.* діагра́ма; ◊ *зал.* **~** jazdy гра́фік ру́ху поїздів.
wykreskować, -kuję, -kujesz, -kował намі́тити (ри́сками); **~** wysokość trójkąta намі́тити висоту́ трику́тника; затіни́ти ри́сками, заштрихува́ти, -рихую, -рихуєш.
wykreślać, wykreślić, -lę, -lisz, -lił 1) виче́рчувати, -чую, -чуєш, ви́чертити, -рчу, -ртиш, накре́слювати, -люю, -люєш, накре́слити, наче́рчувати, начерти́ти, -рчу́, -ртиш; **~lić** figurę geometryczną ви́чертити (накре́слити, начерти́ти) геометри́чну фігу́ру; 2) *(зняти з тексту, списків тощо)* викре́слювати, -люю, -люєш, ви́креслити.
wykreślenie *n.* 1) начерта́ння, накре́слення; 2) ви́креслення. *Пор.* **wykreślać.**
wykreślić *див.* **wykreślać.**
wykreślny начерта́льний; geometria **~na** начерта́льна геоме́трія.
wykręcać, wykręcić, -cę, -cisz, -cił 1) викру́чувати, -чую, -чуєш, ви́крутити, -кручу, -крутиш; *(білизну — ще)* віджима́ти, віджа́ти (віджму́, віджме́ш); *(виймати по гвинтовій різі — ще)* вигви́нчувати, -чую, -чуєш, ви́гвинтити, -нчу, -нтиш; *розм.* **~cić** nogę ви́крутити но́гу; **~cić** śrubę ви́крутити (ви́гвинтити) шуру́п; **~cić** żarówkę ви́крутити ла́мпочку; 2) *перен. розм.* роздобува́ти, роздобу́ти, -бу́ду, -бу́деш; **~cić** kilka rubli роздобу́ти де́кілька карбо́ванців; ◊ *прик.* **~cać** kota ogonem вдава́тися до хи́трощів, оберта́ти кота́ хвосто́м; //**~ się** викру́чуватися, ви́крутитися; *розм.* **~cić się** sianem ле́гко ви́крутитися.
wykręcić *див.* **wykręcać.**
wykręt, -tu, *m.* ви́крут, -ту, ви́верт, -ту, викрута́с, -су.
wykrętas *m.* за́виток (*род.* за́витка́), за́круток, -тка; *(у підписі, почерку — ще)* ро́зчерк, -ку.
wykrętnie виве́ртливо, викру́тливо.
wykrętność *ż.* виве́ртливість, -вості, викру́тливість.
wykrętny виве́ртливий, виверткий, викру́тливий.
wykrochmalać, wykrochmalić, -lę, -lisz, -lił накрохма́лювати, -люю, -люєш, накрохма́лити.
wykrochmalenie *n.* накрохма́лення.
wykrochmalić *див.* **wykrochmalać.**
wykrochmalony накрохма́лений.
wykroczenie *n.* (przeciw czemu) пору́шення (чого́).
wykroczyć *див.* **wykraczać.**

wykroić *див.* **wykrawać.**
wykrojarka *ż., tech.* кроїльний верстáт.
wykrojenie *n.* вúрізка; вúкройка. *Пор.* **wykrawać.**
wykropić, -pię, -pisz, -pił 1) окропúти, -плю́, -пиш; 2) *перен. розм.* відшмагáти, вúсікти, -січу, -січеш, вú(ш)парити.
wykrot, -tu, *m., leśn.* вúвернуте з кóренем дéрево.
wykrój, -roju, *lm.* **-roje,** *m.* вúїмка, вúрізка.
wykruszać, wykruszyć, -szę, -szysz, -szył викрúшувати, -шую, -шуєш, вúкришити; //~ **się** 1) викрúшуватися, вúкришитися; 2) *(про колос)* обсипáтися, обсúпатися, -плеться, осипáтися, осúпатися.
wykruszeć, -szeje, -szał вúкришитися.
wykrycie *n.* викриттях.
wykryć *див.* **wykrywać.**
wykrystalizować się, -zuje, -zował *bezp., przen.* вúкристалізуватися, -зується.
wykrywać, wykryć, -kryję, -kryjesz, -krył викривáти, вúкрити.
wykrzesywać, -suję, -sujesz, -sywał, wykrzesać, -szę, -szesz, -sał викрéшувати, -шую, -шуєш, вúкресати, -решу, -решеш.
wykrztusić, -szę, -sisz, -sił 1) вúхаркати, вúхаркнути; 2) *перен.* на сúлу вúмовити (сказáти); ~ s ł o w o на сúлу вúмовити (сказáти) слóво.
wykrzyczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli (kogo) вúлаяти (когó), нагрúмати (на кóго); //~ **się** вúкричатися, -чуся, -чишся.
wykrzyk, -ku, *m.* вúкрик, -ку, вúгук, -ку.
wykrzykiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, wykrzyknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli викрúкувати, -кую, -куєш, вúкрикнути, вигýкувати, -кую, -куєш, вúгукнути; ~**nąć** z r a d o ś c i вúкрикнути (вúгукнути) з (від) рáдості (з (від) рáдощів).
wykrzyknięcie *n. див.* **wykrzyk.**
wykrzyknik *m.* 1) *грам.* вúгук, -ку; 2) *(в пунктуації)* знак óклику.
wykrzyknikowy оклúчний.
wykrzywiać, wykrzywić, -wię, -wisz, -wił викривля́ти, вúкривити, -влю, -виш, скривля́ти, скрúвлювати, -люю, -люєш, скривúти, -влю́, -виш; ~**wić** b u c i k вúкривити (скривúти) черевúк; ~**wić** t w a r z вúкривити (скривúти) лицé; //~ **się** викривля́тися, вúкривитися, скривля́тися, скрúвлюватися, скривúтися.
wykrzywienie(się) *n.* вúкривлення, скрúвлення.
wykształcać, wykształcić, -cę, -cisz, -cił давáти освíту, дáти освíту; ~**cić** d z i e c i дáти освíту дíтям; ~**cić** n a l e k a r z a дáти медúчну освíту, вúховати на лíкаря; *(розум)* розвивáти, розвúнути; //~ **się** діставáти (одéржувати) освíту, дістáти (одéржати) освíту; розвивáтися, розвúнутися.
wykształcenie *n.* освíта.
wykształcić *див.* **wykształcać.**
wykształcony освíчений.
wykuć *див.* **wykuwać.**
wykup, -pu, *m.* вúкуп, -пу.
wykupiciel, *lm.* **-le,** *m., przest.* викупнúк, -кá.
wykupić *див.* **wykupywać.**
wykupienie *n. див.* **wykup.**
wykupno *n. див.* **wykup.**
wykupny викупнúй.
wykupywać, -puję, -pujesz, -pywał, wykupić, -pię, -pisz, -pił викупóвувати, -вую, -вуєш, викупáти, вúкупити, -плю, -пиш.
wykurować, -ruję, -rujesz, -rował вúлікувати, -кую, -куєш; *(рану — ще)* вúгоїти, -гою, -гоїш; //~ **się** вúлікуватися; вúгоїтися.
wykurowanie *n.* вúлікування; вúгоєння. *Пор.* **wykurować.**
wykurzać, wykurzyć, -rzę, -rzysz, -rzył викýрювати, -рюю, -рюєш, вúкурити; ~**rzyć** l i s a z j a m y вúкурити лисúцю з я́ми; *перен. розм.* ~**rzyć** n a t r ę t a вúкурити нахáбу.
wykurzenie *n.* вúкурення.

wykurzyć *див.* **wykurzać.**
wykuwać, wykuć, -kuję, -kujesz, -kuł 1) викóвувати, -вую, -вуєш, вúкувати, -кую, -куєш; 2) *перен. розм.* визýбрювати, -рюю, -рюєш, вúзубрити, визýджувати, -джую, -джуєш, вúзудити, -джу, -диш, вúтовкти, -вчу, -вчеш; **~kuć** l e k c j ę вúзубрити (вúзудити, вúтовкти) урóк.
wykwalifikować, -kuję, -kujesz, -kował (kogo) 1) дáти професíйну підготóвку (комý); 2) *(перевірити спеціальну підготовку до чого)* кваліфікувáти, -кýю, -кýєш (когó) *(докон.)*; //**~ się** стáти кваліфікóваним.
wykwalifikowany кваліфікóваний.
wykwasić, -szę, -sisz, -sił проквáсити, -вáшу, -вáсиш; //**~ się** проквáситися.
wykwint, -tu, *m.* вúшуканість, -ності.
wykwintnie вúшукано; **~** u b i e r a ć s i ę вúшукано одягáтися.
wykwintniś, *lm.* **-sie,** *m., lekc.* франт, джéнджик.
wykwintność *ż.* вúшуканість, -ності.
wykwintny вúшуканий; **~** o b i a d вúшуканий обíд, -ду; ◊ *полігр.* **~ne** w y d a n i e розкíшне видáння.
wykwit, -tu, *m.* 1) цвіт, -ту *(перен.)*; **~** s z t u k i цвіт мистéцтва; 2) *хім.* налíт, -льóту, поволóка; 3) *мед.* вúсип, -пу.
wykwitać, wykwitnąć, -tnie, -tnął *a.* **-tł** розцвістú, -вітé, розквíтнути *(лише докон.)*.
wykwitować, -tuję, -tujesz, -tował (kogo) розквитáтися, розквитувáтися, -тýюся, -тýєшся (з ким).
wylać *див.* **wylewać.**
wylakierować, -ruję, -rujesz, -rował відлакувáти, -кýю, -кýєш, вúлакувати.
wylamentować się, -tuję, -tujesz, -tował вúплакатися, -лачуся, -лачешся, налементувáтися, -тýюся, -тýєшся.
wylanie *n.* 1) вúлив, -ву; 2) розлúв, -ву; *пор.* **wylewać;** 3) *перен.* щúрість, -рості, сердéчність, -ності; //**~ się** *див.* **wylanie** 3.
wylany щúрий, сердéчний (для кóго).
wylatać *niedok. див.* **wylatywać.**
wylatywać, -tuję, -tujesz, -tywał, wylecieć, -cę, -cisz, -ciał, -cieli 1) вилітáти, вúлетіти, -лечу, -летиш; *перен.* **~lecieć** w p o w i e t r z e вúлетіти в повíтря; 2) *(з чого)* випадáти, вúпасти, -паду, -падеш.
wyląc, -lęgnie, -lągł *dok. див.* **wylęgać.**
wylądować *див.* **wylądowywać.**
wylądowanie *n.* 1) причáлення; 2) вúсадка на бéрег; 3) посáдка, призéмлення. *Пор.* **wylądowywać.**
wylądowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, wylądować, -duję, -dujesz, -dował 1) *мор.* причáлювати, -люю, -люєш, причáлити; 2) *(про людей)* висáджуватися на бéрег, вúсадитися на бéрег; 3) *ав.* ітú на посáдку, пітú на посáдку, призéмлюватися, приземлúтися.
wyląg, -lęgu, *m.* 1) вилýплювання *(пташенят)*; 2) *(про вилуплених пташенят)* вúводок, -дка.
wylec *див.* **wylegać.**
wylecieć *див.* **wylatywać.**
wyleczalny *див.* **uleczalny.**
wyleczenie(się) *n.* вúлікування; вúгоєння. *Пор.* **wyleczyć.**
wyleczyć, -czę, -czysz, -czył вúлікувати, -кую, -куєш; *(рану — ще)* вúгоїти, -гою, -гоїш; //**~ się** вúлікуватися; вúгоїтися.
wylegać, wylec, -legniemy, -legniecie, -legli 1) (na co, przed co) вихóдити юрбóю (юрмóю), вúйти юрбóю (юрмóю), висипáти, вúсипати, -плять (кудú); t ł u m y **~legły** n a u l i c ę юрби (юрми) нарóду вúсипали (повалúли) на вýлицю; 2) *(про трави, збіжжя)* вилягáти, вúлягти, -ляже, полягáти, полягтú, -ляже.
wylegać się *див.* **wylegiwać się.**

wylegitymować, -muję, -mujesz, -mował (kogo) перевірити документи (в кого); //~ **się** пред'явити (показати) документи, посвідчити свою особу.
wylegitymowanie *n.* перевірка документів; //~ **się** пред'явлення документів.
wylegiwać się, -guję, -gujesz, -giwał вилежуватися, -жуюся, -жуєшся.
wylegly полеглий; ~**le** ż y t o полегле жито.
wylegnąć, -gniemy, -gniecie, -gli *dok. див.* **wylegać.**
wylenieć *див.* **wylinieć.**
wylepiać, wylepić, -pię, -pisz, -pił виліплювати, -люю, -люєш, виліпити, -плю, -пиш; *(стіни папером тощо — ще)* виклеювати, -леюю, -леюєш, виклеїти; ◊ *перен. розм.* ~ **pić** o c z y вітріщити (вирячити) очі.
wyletniać się, wyletnić się, -nię, -nisz, -nił *pot.* о[в]дягатися політньому, о[в]дягтися (о[в]дягнутися) по-літньому.
wylew, -wu, *m.* вилив, -ву; *(ріки — звичайно)* розлив, -ву, розлиття; ◊ *перен.* ~ u c z u ć звірення почуттів.
wylewać, wylać, -leję, -lejesz, -lał, -lali *a.* **-leli** 1) виливати, вилити, -ллю, -ллєш; вилляти (-лляю, -лляєш *і* -ллю, -ллєш) *(рідко); тех.* ~**lać** d z w o n вилити дзвін; *перен.* ~**lewać** ł z y виливати (проливати) сльози; *перен.* ~**lać** s w ó j g n i e w n a k o g o вилити свій гнів на кого; ~**lać** w o d ę z w i a d r a вилити воду з відра; 2) *(виступати з берегів)* розливатися, розлитися, -зіллється; r z e k i ~**lały** ріки розлилися; 3) (kogo) *(лише докон.) фам.* витурити (кого); ◊ ~**lewać** s e r c e розкривати серце; //~ **się** виливатися, вилитися; ◊ *перен.* ~**lewać się** p r z e d k i m звірятися кому.
wylewny *przen. (про характер)* відвертий, щирий.
wyleźć *див.* **wyłazić.**
wyleżały *(про фрукти)* в[у]лежаний.
wyleżeć, -żę, -żysz, -żał, -żeli вилежати, -жу, -жиш; //~ **się** 1) вилежатися; 2) *(про плоди, фрукти)* в[у]лежатися.
wylęgacz, *lm.* **-cze,** *m. див.* **wylęgarka.**
wylęgać, wylęgnąć, -lęgnie, -lągł *(пташенят)* виводити, -дить, вивести, -веде, висиджувати, -джує, висидіти, -дить, вилуплювати, -лює, вилупити, -пить; //~ **się** виводитися, вивестися, вилуплюватися, вилупитися.
wylęgalnia *ż. див.* **wylęgarnia.**
wylęganie *n.* 1) висиджування, вилуплювання; 2) *мед.* інкубаційний період, -ду.
wylęgarka *ż.* інкубатор, -ра.
wylęgarnia *ż.* 1) інкубаторій; 2) *див.* **wylęgarka.**
wylęgarniany інкубаторний.
wylęgły виведений, вилуплений.
wylęgnąć *див.* **wylęgać.**
wylękły переляканий, наляканий, зляканий.
wylęknąć się, -lęknę, -lękniesz, -ląkł, -lękli перелякатися, налякатися, злякатися.
wylęknienie *n.* переляк, -ку.
wylęknięty *див.* **wylękły.**
wylękniony *див.* **wylękły.**
wylicować, -cuję, -cujesz, -cował *spec.* облицювати, -цюю, -цюєш.
wyliczać, wyliczyć, -czę, -czysz, -czył 1) обчисляти, обчислювати, -люю, -люєш, обчислити, вираховувати, -вую, -вуєш, вирахувати, -рахую, -рахуєш, вилічувати, -чую, -чуєш, вилічити; ~**czać** k a ż d y g r o s z обчисляти (вираховувати, вилічувати) кожну копійку; 2) *(рахуючи назвати)* перелічувати, -чую, -чуєш, перелічити, -чу, -чиш, перераховувати, перерахувати, -рахую, -рахуєш; ~**czyć** o b e c n y c h перелічити (перерахувати) присутніх; 3) (komu co) відлічувати, відлічити, відраховувати, відрахувати (кому, що); ~**czyć** k o m u p i e n i ą d z e z a

со відлічи́ти (відрахува́ти) кому́ гро́ші за що; 4) (kogo) *перен.* перевіря́ти чиї розраху́нки, перевірити чиї розраху́нки; //~ się здава́ти то́чний розраху́нок, зда́ти то́чний розраху́нок.

wyliczenie *n.* 1) обчи́слення, ви́рахування, ви́лічення; 2) пере́лік, -ку, перерахува́ння. *Пор.* **wyliczać.**

wyliczyć *див.* **wyliczać.**

wylina *ż.* скинена шкі́ра твари́н.

wylinieć, -nieje, -niał ви́линяти *(про тварин і птахів).*

wyli[e]niony ви́линялий.

wylizywać, -zuję, -zujesz, -zywał, wylizać, -liżę, -liżesz, -lizał 1) вилі́зувати, -зую, -зуєш, ви́лизати, -лижу, -лижеш; 2) *перен. розм.* прилі́зувати, прилиза́ти, -лижу́, -лі́жеш; ~**zać** w ł o s y прилиза́ти воло́сся; //~ **się** 1) вилі́зуватися, ви́лизатися; 2) прилі́зуватися, прилиза́тися; 3) *перен. жарт.* о[ви]ду́жувати, -жую, -жуєш, о[ви́]ду́жати.

wylosować *див.* **wylosowywać.**

wylosowanie *n.* 1) ви́тягнення жеребка́; 2) *спец.* ро́зиграш ви́грашів, тира́ж, -жу́.

wylosowany ви́грашний.

wylosowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, wylosować, -suję, -sujesz, -sował 1) тягти́ жеребо́к, ви́тягти жеребо́к; 2) *спец.* вигрaва́ти в лотере́ї, ви́грати в лотере́ї.

wylot, -tu, *m.* 1) ви́літ, -льоту; ~ p t a c t w a ви́літ птахі́в; 2) вихідни́й о́твір, -вору; *(в гвинтівці, гарматі)* ду́ло; 3) *гірн.* у́стя; ~ s z y b u у́стя ша́хти; 4) *(заст. — в одязі)* відкидни́й рука́в, -ва́; ◊ u ~**lotu** u l i c y при кінці́ ву́лиці.

wylotowy: o t w ó r ~ вихідни́й о́твір, -вору; *військ.* ду́льний о́твір.

wyludniać, wyludnić, -nię, -nisz, -nił вини́щувати насе́лення, ви́нищити насе́лення, обезлю́дити, -джу, -диш, збезлю́дити.

wyludnieć, -nieje, -niał обезлю́діти, збезлю́діти.

wyludnienie *n.* 1) ви́нищення лю́дності (насе́лення); 2) *(стан)* безлю́ддя.

wyludniony обезлю́джений, безлю́дний.

wylutować, -tuję, -tujesz, -tował позапа́ювати, -па́юю, -па́юєш.

wyładnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli покра́щати, погарні́шати.

wyładować *див.* **wyładowywać.**

wyładowanie *n.* 1) ви́вантаження; розванта́ження; 2) розря́дження, розря́д, -ду; ~ a t m o s f e r y c z n e атмосфе́рне розря́дження, атмосфе́рний розря́д; ~ k o n d e n s a t o r a розря́дження (розря́д) конденса́тора; 3) наванта́ження. *Пор.* **wyładowywać.**

wyładowczy розванта́жний, розванта́жувальний.

wyładownia *ż.* розванта́жна, -ної.

wyładowywacz, *lm.* **-cze,** *m.* розванта́жник, розванта́жувач.

wyładowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, wyładować, -duję, -dujesz, -dował 1) вивaнта́жувати, -жую, -жуєш, ви́вантажити; ~**dować** t o w a r y ви́вантажити това́р; *(звільняти від вантажу)* розванта́жувати, розванта́жити; ~**dować** o k r ę t розванта́жити судно́; 2) *військ., фіз., ел.* розряджа́ти, розряди́ти, -джу́, -диш; ~**dować** p a t r o n y розряди́ти рушни́цю; ~**dować** e l e k t r y c z n o ś ć z b a t e r i i розряди́ти батаре́ю; 3) (czym) наванта́жувати, наванта́жити (чим); ~**dować** w ó z w o r k a m i наванта́жити ві́з мішка́ми; ◊ ~**dować** k i e s z e n i e наби́ти (напха́ти) кише́ні; ~**dować** g n i e w ви́лити гнів.

wyładunek, -nku, *m.* 1) ви́вантаження; розванта́ження; 2) розря́дження. *Пор.* **wyładowywać** 1, 2.

wyładunkowy *див.* **wyładowczy.**

wyłajać, -ję, -jesz, -jał ви́лаяти.

wyłam, -mu, *m. див.* **wyłom.**

wyłamać *див.* **wyłamywać.**

wyłamanie *n.* вйламання, вйломлення.
wyłamywać, -muję, -mujesz, -mywał, wyłamać, -mię, -miesz, -mał виламувати, -мую, -муєш, вйламати, виломлювати, -люю, -люєш, вйломити, -млю, -миш; //~ **się** 1) виламуватися, вйламатися, виломлюватися, вйломитися; 2) (z czego, spod czego) порушувати, -шую, -шуєш, порушити (що); ~**mywać się** z p r a w a порушувати закон; ~**mywać się** s p o d d y s c y p l i n y порушувати дисципліну, не підпорядковуватися дисципліні; (od czego) ухилятися, ухилитися, -люся, -лишся (від чого); ~**mywać się** o d p r a c y ухилятися від праці.
wyłaniać się, wyłonić się, -nię, -nisz, -nił 1) вирина́ти, вйринути; w d a l i z m g ł y ~**łoniła się** b a s z t a вдалині з імлй вйринула башта; 2) *перен.* виникати, вйникнути, поставати, -стає, постати, -стане; ~**łoniła się** k w e s t i a вйникло (постало) питання.
wyłapywać, -puję, -pujesz, -pywał, wyłapać, -pię, -piesz, -pał виловлювати, -люю, -люєш, вйловити, -влю, -виш.
wyłatać вйлатати; ◊ *перен. розм.* ~ k o m u s k ó r ę (b o k i) відлупцювати, -цюю, -цюєш (кого).
wyławiacz, *lm.* **-cze,** *m.* ловець, -вця; ◊ *військ.* ~ m i n тральщик.
wyławiać, wyłowić, -wię, -wisz, -wił виловлювати, -люю, -люєш, вйловити, -влю, -виш.
wyłazić, -łażę, -łazisz, -łazil, wyleźć, -lezę, -leziesz, -lazł, -leźli вилазити, -лажу, -лазиш; вилізати, вйлізти; *перен. розм.* t o j u ż b o k i e m **wyłazi** (komu) це вже боком вилазить (кому); *розм.* **wyłazić** z e s k ó r y із шкури вилазити (лізти, рватися, пнутися); ◊ *прик.* **wylazło** s z y d ł o z w o r k a шила в мішку не сховаєш.
wyłączać, wyłączyć, -czę, -czysz, -czył 1) виключати, вйключити; ~**czyć** a p a r a t вйключити апарат; ~**czyć** k o g o z t o w a r z y s t w a вйключити кого з товариства; 2) *ел.* вимикати, вймкнути.
wyłączenie *n.* 1) вйключення; 2) вймкнення. *Пор.* **wyłączać.**
wyłącznie *przsł.* вйключно.
wyłącznik *m., el.* вимикач, -ча; n a d m i a r o w y ~ вимикач для максимального струму.
wyłączność *ż.* вйключність, -ності.
wyłączny вйключний; *юр.* p r a w o ~**ne** вйключне право.
wyłączony вйключений.
wyłączyć *див.* **wyłączać.**
wyłgiwać, -guję, -gujesz, -giwał, wyłgać *pot.* виманювати брехнею, вйманити брехнею, видурювати, -рюю, -рюєш, вйдурити; //~ **się** викручуватися брехнею, вйкрутитися брехнею.
wyłoga *ż. див.* **wyłóg.**
wyłoić, -łoję, -łoisz, -łoił вймастити лоєм, вймазати лоєм; *(сильно забруднити)* засалити, засмальцювати, -цюю, -цюєш, залозити, -ложу, -лозиш; ◊ *перен. розм.* ~ k o m u s k ó r ę відлупити, -плю, -пиш, відлупцювати, -цюю, -цюєш (кого).
wyłom, -mu, *m.* вйлом, -му, пролом; *(військ. — ще)* бреш, -ші; z r o b i ć ~ зробити пролом, пробити бреш.
wyłomocić *див.* **wyłomotać.**
wyłomotać, -moczę, -moczesz (*rzadziej* **-mocę, -mocesz**), **-motał** (kogo) вйлупити, -плю, -пиш, відлупцювати, -цюю, -цюєш, відшмагати, вй(ш)парити (кого).
wyłonić się *див.* **wyłaniać się.**
wyłonienie się *n.* 1) виринання; 2) вйникнення. *Пор.* **wyłaniać się.**
wyłowić *див.* **wyławiać.**
wyłowienie *n.* вйлов, -ву.
wyłożenie *n.* 1) вйкладення, вйкладка; 2) вйкладення, вйклад, -ду; 3) вйкладення, обкладення; облицювання; 4) вйтрата. *Пор.* **wykładać** 1, 2, 4, 5.

wyłożyć *див.* **wykładać.**
wyłóg, -łogu, *m.* зákот, одворóт; *(в одежі на грудях — ще)* вилóга; *(в рукавах)* обшлáг, -гá, вилóга, закарвáш, закаврáш.
wyłudzać, wyłudzić, -dzę, -dzisz, -dził (co od kogo) вимáнювати, -нюю, -нюєш, вúманити; *(настирливими просьбами)* виканючувати, -чую, -чуєш, вúканючити (що від кóго).
wyługowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, wyługować, -guję, -gujesz, -gował *chem.* вилугóвувати, -вую, -вуєш, вúлужити; //~ **się** вилугóвуватися, вúлужитися.
wyłupać *див.* **wyłupywać.**
wyłupek, -pka, *m.* вúлуплений (спíлий) горíх.
wyłupiać, wyłupić, -pię, -pisz, -pił *pot.* 1) викóлювати, -люю, -люєш, вúколоти; **~pić** k o m u o c z y вúколоти óчі комý; 2) (co od kogo, co na kim) *розм.* здирáти, здéрти, зідрáти (здерý, здерéш) (що з кóго); **~pić** o d k o g o s t o r u b l i здéрти з кóго сто карбóванців; 3) (kogo) *(лише докон.)* вúлупити, -плю, -пиш, відлупцювáти, -цюю, -цюєш (когó); ◊ *розм.* **~pić** o c z y вúтріщити (вúлупити) óчі (банькú).
wyłupiasty *(про очі)* витрішкувáтий, вирячкувáтий, вúлуплений.
wyłupić *див.* **wyłupiać.**
wyłupywać, -puję, -pujesz, -pywał, wyłupać, -pię, -piesz, -pał вилýплювати, -люю, -люєш, вúлупити, -плю, -пиш; //~ **się** вилýплюватися, вúлупитися.
wyłuskać *див.* **wyłuskiwać.**
wyłuskanie *n.* вилущення.
wyłuskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, wyłuskać вилýщувати, -щую, -щуєш, вúлущити; //~ **się** вилýщуватися, вúлущитися.
wyłuszczać, wyłuszczyć, -czę, -czysz, -czył 1) *перен.* викладáти, вúкласти, -ладу, -ладеш; t r e ś c i w i e **~czyć** стúсло вúкласти; 2) *див.* **wyłuskiwać.**
wyłuszczenie *n.* 1) вúклад, -ду; 2) *див.* **wyłuskanie.** *Пор.* **wyłuszczać.**
wyłuszczyć *див.* **wyłuszczać.**
wyłużać, wyłużyć, -żę, -żysz, -żył *chem.* *див.* **wyługowywać.**
wyłysiały якúй (що) вúлисів (облúсів), вúлисілий, облисíлий.
wyłysieć, -sieję, -siejesz, -siał, -sieli вúлисіти, облисíти.
wyłysienie *n.* вúлисіння, облисíння.
wymacać *див.* **wymacywać.**
wymacerować, -ruję, -rujesz, -rował *tech.* мацерувáти, -рýю, -рýєш *(докон.).*
wymach, -chu, *m.* вúмах, -ху; ◊ *спорт.* ~ n o g i -мах ногóю.
wymachiwać, -machuję, -machujesz, -machiwał вимáхувати, -мáхую, -мáхуєш.
wymacywać, -cuję, -cujesz, -cywał, wymacać вищýпувати, -пую, -пуєш, вúщупати, вимáцувати, -цую, -цуєш, вúмацати; *(перен. розм. — ще)* вивíдувати, -дую, -дуєш, вúвідати.
wymaczać, wymoczyć, -czę, -czysz, -czył вимóчувати, -чую, -чуєш, вúмочити; **~czyć** ś l e d z i e вúмочити оселéдці; ◊ *мед.* **~czyć** n o g i взяти ножнý вáнну.
wymadlać *див.* **wymodlać.**
wymagać, wymóc, -mogę, -możesz, -mógł, -mogli вимагáти, вúмогти, -можу, -можеш.
wymagający вимóгливий.
wymaganie *n.* 1) вимóга; m i e ć w i e l k i e **~nia** мáти велúкі вимóги; 2) *(дія)* вимагáння.
wymagany потрíбний; **~ne** k w a l i f i k a c j e потрíбні кваліфікáції, -цій.
wymaglować, -luję, -lujesz, -lował вúкачати, вúмаглювати, -люю, -люєш; ~ b i e l i z n ę вúкачати (вúмаглювати) білúзну.
wymakać, wymoknąć, -moknę, -mokniesz, -moknął *(a.* **-mókł), -mokli** вимокáти, вúмокнути, вúмокти, -кну, -кнеш.
wymalowywać, -wuję, -wujesz, -wy-

wał, **wymalować, -luję, -lujesz, -lował** 1) вимальо́вувати, -вую, -вуєш, ви́мальовувати, -люю, -люєш; ~**lować** kwiaty ви́малювати квіти; 2) *(покривати краскою)* фарбува́ти, -бу́ю, -бу́єш, пофарбува́ти, викра́шувати, -шую, -шуєш, ви́красити, -крашу, -красиш; ~**lowany** na czerwono пофарбо́ваний (ви́крашений) у черво́ний ко́лір; 3) *(стіни красками тощо)* розмальо́вувати, розмалюва́ти, -лю́ю, -лю́єш; ~**lować** pokój розмалюва́ти кімна́ту; 4) *(брови, губи)* нафарбо́вувати, -вую, -вуєш, нафарбува́ти, накра́шувати, накра́си́ти, -кра́шу́, -кра́сиш; 5) *(перен. — словами)* змальо́вувати, змалюва́ти; //~ **się** 1) нафарбо́вуватися, нафарбува́тися, накра́шуватися, накра́си́тися; 2) *перен.* відбива́тися, відби́тися, -діб'ється; w oczach ~**lowało się** przerażenie в оча́х відбився жах.

wymamiać, wymamić, -mię, -misz, -mił *pot.* вима́нювати, -нюю, -нюєш, ви́манити, виду́рювати, -рюю, -рюєш, ви́дурити; *(настирливими просьбами)* виканю́чувати, -чую, -чуєш, ви́канючити.

wymamrotać, -roczę, -roczesz *(a.* **-rotam, -rotasz,** *rzadziej* **-rocę, -rocesz), -rotał** *pot.* промурмота́ти, -мочу́, -мо́чеш, промурмоті́ти, -мочу́, -моти́ш, пробо[у]рмота́ти, пробо[у]рмоті́ти, проми́мрити.

wymamić, -mię, -misz, -mił *dok.* *див.* **wymamiać.**

wymarcie *n.* вимира́ння.

wymarły якйй (що) ви́мер, ви́мерлий.

wymarmurować, -ruję, -rujesz, -rował 1) обкла́сти ма́рмуром, облицюва́ти ма́рмуром; ~ ściany обкла́сти (облицюва́ти) сті́ни ма́рмуром; 2) розмалюва́ти під ма́рмур.

wymarsz, -szu, *lm.* **-sze,** *m.* ви́рушення.

wymar-zać, wymar-znąć, -znę, -zniesz, -zł, -zli 1) вимерза́ти, ви́мерзнути; *(про багатьох — ще)* повимерза́ти; wszystkie drzewa ~**zły** всі дере́ва ви́мерзли (повимерза́ли); 2) *(лише докон.) (сильно змерзнути)* проме́рзнути; ~ do szpiku проме́рзнути до са́мих кісто́к; // *(лише докон.)* ~ **się** наме́рзнутися.

wymar-zły ви́мерзлий.

wymar-znąć *див.* **wymar-zać.**

wymarzony ви́мріяний.

wymarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył ви́мріяти.

wymasować, -suję, -sujesz, -sował *(зробити масаж)* масирува́ти, -ру́ю, -ру́єш *(докон.).*

wymaszerować, -ruję, -rujesz, -rował ви́рушити; ~ w pole ви́рушити в похід.

wymaszerowanie *n. див.* **wymarsz.**

wymaścić, -maszczę, -maścisz, -maścił ви́мазати, -мажу, -мажеш, ви́мастити, -мащу, -мастиш.

wymawiać, wymówić, -wię, -wisz, -wił 1) (co) вимовля́ти, ви́мовити, -влю, -виш (що); dobrze ~**mawiać** пра́вильно вимовля́ти; 2) (komu co) докоря́ти, докори́ти, доріка́ти, доректи́, -речу́, -рече́ш; доріки́у́ти *(однокр.)* (кого́ чим *а.* кому́ за що); ~**mawiać** komu dobrodziejstwa докоря́ти (доріка́ти) кому́ своїми благодія́ннями; ~**mawiać** komu opieszałość докоря́ти (доріка́ти) кому́ за недба́льство; 3) (sobie co) *(домовляючися)* виговорю́вати, -рюю, -рюєш, ви́говорити, застеріга́ти, застерегти́, -режу́, -реже́ш (собі що); ~**mówić** sobie prawo na co ви́говорити (застерегти́) собі пра́во на що; ◊ ~**mówić** komu mieszkanie відмо́вити кому́ в кварти́рі; ~**mówić** komu posadę звільни́ти кого́ з поса́ди; ~**mówić** komu umowę а) заяви́ти про розі́рвання до́говору; б) *дипл.*

денонсувáти дóговір; //~ się 1) *(лише недокон.)* вимовля́тися; 2) *(ухилятися від чого)* відмовля́тися, відмóвитися; ~mawiać się od zaprosin відмовля́тися від запрóсин; *(виправдуватися чим)* вимовля́тися, ви́мовитися, відговóрюватися, відговори́тися, -рю́ся, -ри́шся; ~mawiać się chorobą вимовля́тися (відговóрюватися) хворóбою.

wymazać *див.* **wymazywać.**

wymazanie *n.* 1) ви́мазання; 2) ви́креслення. *Пор.* **wymazywać.**

wymazywać, -zuję, -zujesz, -zywał, wymazać, -żę, -żesz, -zał 1) вимáзувати, -зую, -зуєш, ви́мазати, -мажу, -мажеш; ~zać beczkę smołą ви́мазати бóчку смолóю; 2) *(із списків тощо)* викрéслювати, -люю, -люєш, ви́креслити; *перен.* ~zać kogo z pamięci ви́креслити когó з пáм'яті.

wymeblować *див.* **umeblować.**

wymedytować, -tuję, -tujesz, -tował *pot.* ви́міркувати, -кую, -куєш.

wymeldować, -duję, -dujesz, -dował ви́писати з мíсця проживáння (з домóвої кни́ги); //~ się ви́писатися з мíсця проживáння (з домóвої кни́ги).

wymeldowanie *n.* ви́писка з мíсця проживáння (з домóвої кни́ги).

wymęczać, wymęczyć, -czę, -czysz, -czył вимýчувати, -чую, -чуєш, ви́мучити; //~ się вимýчуватися, ви́мучитися.

wymędrkować, -kuję, -kujesz, -kował *pot.* ви́мудрувати, -рую, -руєш.

wymężnieć *див.* **zmężnieć.**

wymiana *ż.* óбмін, -ну; ви́мін *(рідко)*; ~ towarów товарообмíн; ~ zdań óбмін думóк.

wymiar, -ru, *m.* 1) ви́мір, -ру; *(дія — ще)* вимíрювання, вимíряння; *(з усіх боків — ще)* óбмір, -ру; ~ czasu ви́мір чáсу; dokonać ~ru зроби́ти ви́мір (вимíрювання); 2) *мат.* ви́мір; trzy ~ry три ви́міри; 3) *(вимірювана величина)* рóзмір; potężny ~ величéзний рóзмір; ~ znormalizowany стандáртний рóзмір; ◊ ~ kary мíра покарáння; ~ podatku ви́значення подáтку; ~ sprawiedliwości акт правосýддя.

wymiarkować, -kuję, -kujesz, -kował зміркувáти, -кýю, -кýєш; *(вигадати)* ви́міркувати.

wymiatać, wymieść, -miotę, -mieciesz, -miótł, -mietli вимітáти, ви́мести, -мету, -метеш.

wymiąć, -mnę, -mniesz, -miął, -mięli ви́м'яти, -мну, -мнеш.

wymieciny, -cin, *blp.* смíття́.

wymielać, wymleć, -mielę, -mielesz, -mełł, -mełli вимéлювати, -люю, -люєш, ви́молоти, -мелю, -мелеш.

wymieniać I, wymienić, -nię, -nisz, -nił вимíнювати, -нюю, -нюєш, ви́міняти, обмíнювати, обміня́ти; ~niać pieniądze вимíнювати (обмíнювати) грóші.

wymieniać II, wymienić, -nię, -nisz, -nił називáти, назвáти, -звý, -звéш; *(побіжно — ще)* згáдувати, -дую, -дуєш, згадáти.

wymienienie I *n. див.* **wymiana.**

wymienienie II *n.* назвáння.

wymieniony нáзваний; згáданий; wyżej ~ вищенáзваний, вищезгáданий. *Пор.* **wymieniać II.**

wymienność *ż.* 1) обмíнюваність, -ності; 2) взаємозамíнність. *Пор.* **wymienny.**

wymienny 1) обмíнний; *ек., торг.* мінови́й; handel ~ міновá торгíвля; wartość ~na міновá вáртість, -тості; 2) *лінгв.* взаємозамíнний.

wymierać, wymrzeć, -mrę, -mrzesz, -marł вимирáти, ви́мерти, -мру, -мреш.

wymierność *ż., mat.* вимíрність, -ності.

wymierny вимíрни́й; liczba ~na вимíрнé числó.

wymierzać, wymierzyć, -rzę, -rzysz,

-rzył 1) вимірювати, -рюю, -рюєш, виміpити, виміряти, виміряти; *(з усіх боків — ще)* обмірювати, обміряти, обміряти; 2) (do kogo) прицілюватися, -лююся, -люєшся, прицілитися, націлюватися, націлятися, націлитися (в кого, в що); 3) (co komu) *перен.* визначати, визначити; **~rzyć** k o m u k a r ę (s p r a w i e d l i w o ś ć) визначити міру покарання кому; **~rzyć** p o d a t e k визначити податок; ◊ **~rzyć** p o l i c z e k дати ляпаса.

wymierzenie *n.* виміряння, вимір, -ру; обмір. *Пор.* **wymierzać** 1.

wymierzyć *див.* **wymierzać.**

wymieszać вимішати.

wymieść *див.* **wymiatać.**

wymię, -mienia, *lm.* **-miona,** *n.* вим'я.

wymiędlić, -lę, -lisz, -lił *roln. (льон, коноплі тощо)* вітіпати.

wymiękczać, wymiękczyć, -czę, -czysz, -czył розм'якшувати, -шую, -шуєш, розм'якшити.

wymiękły розм'яклий.

wymięknąć, -knie, -knął *a.* **-kł** розм'якнути.

wymięknięcie *n.* розм'якнення.

wymiętosić, -szę, -sisz, -sił *pot.* вим'яти, -мну, -мнеш, пом'яти, -мну, -мнеш.

wymigiwać się, -guję, -gujesz, -giwał, wymigać się (z czego) *pot.* вивертатися, вивернутися, викручуватися, -чуюся, -чуєшся, викрутитися, -ручуся, -рутишся (з чого).

wymignąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **wymigiwać się.**

wymijać, wyminąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli обминати, обминути; *(переганяти)* випереджати, випередити, -джу, -диш; //**~ się** розминатися, розминутися.

wymijająco ухильно; **~** o d p o w i e d z i e ć ухильно відповісти, -вім, -вісй.

wymijający ухильний; d a ć **~cą** o d p o w i e d ź дати ухильну відповідь.

wyminąć *див.* **wymijać.**

wymiociny, -cin, *blp.* блювотина, блювотиння.

wymiotnica *ż., bot., farm.* іпекакуана.

wymiotny *див.* **wymiotowy.**

wymiotować, -tuję, -tujesz, -tował блювати, -люю, -люєш.

wymiotowy блювотний.

wymioty, -tów, *blp.* 1) блювота; 2) *(моря, вулкану — рідко)* виверження; ◊ *фарм.* ś r o d k i n a **~** блювотні засоби, -бів; z b i e r a m i s i ę n a **~** мені нудно.

wymknąć się *див.* **wymykać się.**

wymleć *див.* **wymielać.**

wymłacać, wymłócić, -cę, -cisz, -cił 1) вимолочувати, -чую, -чуєш, вимолотити, -лочу, -лотиш; 2) (kogo) *(лише докон.) перен. розм.* відлупцювати, -цюю, -цюєш (кого).

wymłocek, -cku, *m., roln. див.* **wymłot.**

wymłodnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli помолодіти, помолодшати, відмолодіти.

wymłot, -tu, *m., roln.* вимолот, -ту, умолот.

wymłócenie *n.* вимолочення, вимолотка.

wymłócić *див.* **wymłacać.**

wymoczek, -czka, *m.* 1) *зоол.* інфузорія; 2) *перен. розм.* дохлятина, здохлятина.

wymoczenie *n.* вимочка, вимочення.

wymoczyć *див.* **wymaczać.**

wymodlać, wymodlić, -lę, -lisz, -lił вимолювати, -люю, -люєш, вимолити, виблагати.

wymoga *див.* **wymaganie.**

wymokły якйй (що) вимок, вимоклий.

wymoknąć *див.* **wymakać.**

wymordować, -duję, -dujesz, -dował повбивати, вибити, -б'ю, -б'єш, перебити, -б'ю, -б'єш, вирізати, -ріжу, -ріжеш.

wymorzyć виморити; //**~ się** виморитися.

wymościć, -moszczę, -mościsz, -mościł вимостити, -мощу, -мостиш.
wymotywać, -tuję, -tujesz, -tywał, wymotać 1) розмóтувати, -тую, -туєш, розмотáти; 2) *(щось заплутане)* виплýтувати, вúплутати; //~ **się** виплýтуватися, вúплутатися; *перен.* ~**tać się** z kłopotu вúплутатися з клóпоту.
wymowa *ż.* вимóва; poprawna ~ прáвильна вимóва; *перен.* мóва; ~ cyfr мóва цифр; ~ faktów мóва фáктів.
wymownie 1) красномóвно; 2) вимóвно; промóвисто. *Пор.* **wymowny.**
wymowność *ż.* 1) красномóвність, -ності; 2) вимóвність; промóвистість, -тості. *Пор.* **wymowny.**
wymowny 1) красномóвний; 2) *перен.* *(виразистий)* вимóвний; ~**ne** oczy вимóвні óчі, -чéй; ~**ne** spojrzenie вимóвний пóгляд, -ду; *(показовий)* промóвистий; ~ fakt промóвистий факт, -ту.
wymozolić, -lę, -lisz, -lił (co) насúлу вúконати (що).
wymóc *див.* **wymagać.**
wymóg, -mogu, *zazwyczaj w lm.* **-mogi, -mogów** *див.* **wymaganie.**
wymówić *див.* **wymawiać.**
wymówienie *n.* 1) вимóва; 2) застерéження; *пор.* **wymawiać** 1, 3; ◊ ~ mieszkania відмóвлення в квартúрі; ~ posady звільнення з посáди; ~ umowy а) заява про розірвáння дóговóру; б) *дипл.* денонсувáння дóговóру.
wymówka *ż.* 1) відмóвка, вúкрут, -ту; 2) (komu) зáкид, -ду, докíр, -кóру; robić ~**ki** робúти зáкиди (докóри).
wymrażać, wymrozić, -rożę, -rozisz, -roził виморóжувати, -жую, -жуєш, вúморозити, -рожу, -розиш; zima ~**mroziła** winnice зимá вúморозила вúнниці.
wymruczeć, -czę, -czesz, -czał, -czeli промúмрити, промурмотáти, -мочý, -мóчеш, промурмотíти, -мочý, -мотúш, пробо[у]рмотáти, пробо[у]рмотíти, пробубонíти.
wymrzeć *див.* **wymierać.**
wymulać, wymulić, -lę, -lisz, -lił підмивáти, підмúти, розмивáти, розмúти *(землю).*
wymulisko *n.* *(підмите водою місце)* яма; *(глибоке)* яр, -ру.
wymuł, -łu, *m.* *див.* **wymulisko.**
wymundurować, -ruję, -rujesz, -rował обмундирувáти, -рýю, -рýєш.
wymurować, -ruję, -rujesz, -rował вúмурувати, -рую, -руєш.
wymusić *див.* **wymuszać.**
wymuskany *pot.* 1) приглáджений; 2) *фам.* причепýрений.
wymuskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, wymuskać *pot.* приглáджувати, -джую, -джуєш, приглáдити, -джу, -диш; ~**kać** sobie włosy приглáдити собі волóсся; //~ **się** причепýрюватися, -рююся, -рюєшся, причепурúтися.
wymusować, -suje, -sował вúбродити, -дить; *(розм. — ще)* вúшумувати, -мує.
wymuszać, wymusić, -szę, -sisz, -sił вимýшувати, -шую, -шуєш, вúмусити, -мушу, -мусиш.
wymuszenie I *n.* вúмушення.
wymuszenie II *przsł.* вúмушено.
wymuszoność *ż.* вúмушеність, -ності.
wymuszony вúмушений.
wymusztrować, -ruję, -rujesz, -rował вúмуштрувати, -рую, -руєш.
wymycie *n.* вимиттý, обмиттý.
wymyć *див.* **wymywać.**
wymydlić, -lę, -lisz, -lił 1) намúлити, -мúлю, -мúлиш; 2) *(витратити мило)* вúмилити.
wymykać się, wymknąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) вислизáти, вúслизнути; випорсáти, вúпорснути *(рідше);* 2) *(непомітно відходити)* зникáти, зникнути; умúтися *(лише докон.) фам.;* ◊ nie ~**mkniesz** mi **się** не втечéш від мéне; słowo ~**mknęło się** вúрвалось слóво.

wymysł, -łu, *m.* вигадка, вигад, -ду, вимисел, -слу; *(науковий)* винахід, -ходу.
wymyszkować, -kuję, -kujesz, -kował *pot.* винюхати.
wymyślać, wymyślić, -lę, -lisz, -lił 1) вигадувати, -дую, -дуєш, вигадати, вимишляти, вимислити; 2) (komu) *(лише недокон.)* лаяти (кого).
wymyślanie *n.* 1) вигадування; 2) лайка. *Пор.* **wymyślać.**
wymyślić *див.* **wymyślać.**
wymyślnie 1) вигадливо; винахідливо; 2) вишукано. *Пор.* **wymyślny** 1, 3.
wymyślność *ż.* 1) вигадливість, -вості; винахідливість; 2) вишуканість, -ності. *Пор.* **wymyślny** 1, 3.
wymyślny 1) вигадливий; *(у науці)* винахідливий; 2) *(примхливий)* вимисливий; 3) *перен.* вишуканий.
wymywać, wymyć, -myję, -myjesz, -mył 1) вимивати, вимити; 2) *тех.* промивати, промити.
wymywalnia *ż., gór.* місце промивки.
wynaczynienie *n., med. (extravasatio)* екстравазація, вихід рідини із судини.
wynagradzać, wynagrodzić, -dzę, -dzisz, -dził винагороджувати, -джую, -джуєш, винагородити, -джу, -диш; *(за збитки)* відшкодовувати, -вую, -вуєш, відшкодувати, -дую, -дуєш.
wynagrodzenie *n.* винагорода; *(дія — ще)* винагородження; відшкодування. *Пор.* **wynagradzać.**
wynagrodzić *див.* **wynagradzać.**
wynagrodzony винагороджений.
wynająć *див.* **wynajmować.**
wynajdować *niedok. див.* **wynajdywać.**
wynajdywać, -duję, -dujesz, -dywał, wynaleźć, -najdę, -najdziesz, -nalazł, -naleźli винаходити, -джу, -диш, винайти, -найду, -найдеш; p r o c h u n i e **~najdzie** він пороху не винайде.
wynajem, -jmu, *m. див.* **wynajęcie.**
wynajęcie *n.* 1) найняття, найом *(род.* найму); 2) *див.* **wypożyczenie** 2.
wynajmować, -muję, -mujesz, -mował, wynająć, -jmę, -jmiesz, -jął, -jęli 1) наймати, найняти (найму, наймеш); 2) здавати в найми, здати в найми; 3) *див.* **wypożyczać** 2, 3.
wynalazca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* винахідник.
wynalazczość *ż.* винахідництво; ◊ w y d z i a ł **~ci** бюро винаходів.
wynalazczy винахідницький.
wynalazczyni *ż.* винахідниця.
wynalazek, -zku, *m.* винахід, -ходу; d o k o n a ć **~zku** зробити винахід.
wynalezienie *n.* винайдення.
wynaleziony винайдений.
wynaleźć *див.* **wynajdywać.**
wynarodawiać, wynarodowić, -wię, -wisz, -wił денаціоналізувати, -зую, -зуєш *(недокон. і докон.)*; //**~ się** денаціоналізуватися.
wynarodowienie *n.* денаціоналізація.
wynaturzać, wynaturzyć, -rzę, -rzysz, -rzył (kogo) спотворювати, -рюю, -рюєш, спотворити, дегенерувати, -рую, -руєш (кого); //**~ się** вироджуватися, -джуюся, -джуєшся, виродитися, -джуся, -дишся.
wynaturzenie *n.* спотворення; //**~ się** виродження, дегенерація.
wynaturzyć *див.* **wynaturzać.**
wynęcić, -cę, -cisz, -cił виманити; *(обманом)* видурити.
wynędzniały змарнілий.
wynędznieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli змарніти.
wyniańczyć, -czę, -czysz, -czył вияньчити.
wynicować, -cuję, -cujesz, -cował 1) (co) перелицювати, -цюю, -цюєш (що); 2) (kogo, co) *перен.* розкритикувати, -кую, -ку-

єш; *(кого — ще)* розібра́ти по кісточка́х.

wyniesienie *n.* 1) ви́несення; 2) підняття́; підне́сення. *Пор.* **wynosić** 1, 2.

wynieść *див.* **wynosić.**

wynik, -ku, *m.* на́слідок, -дку, результа́т, -ту; ~ konkursu на́слідок (результа́т) ко́нкурсу; ~ pomyślny позити́вний результа́т; w ~ku в результа́ті.

wynikać, wyniknąć, -knie, -kł *a.* **-knął** виника́ти, ви́никнути, постава́ти, -стає́, поста́ти, -ста́не; ~kły nowe trudności ви́никли (поста́ли) нові́ тру́днощі; 2) *(лише недокон.) безос.* вихо́дити, виплива́ти; z tego ~ka з цьо́го вихо́дить (виплива́є).

wynikły яки́й (що) ви́ник, ви́никлий, яки́й (що) поста́в, поста́лий.

wyniknąć *див.* **wynikać.**

wyniosłość *ż.* 1) височина́, висо́кість, -со́кості; 2) ве́лич, -чі, вели́чність, -ності; гордови́тість, -тості. *Пор.* **wyniosły.**

wyniosły 1) *геогр.* висо́кий; 2) *перен.* вели́чний; *(про зарозумілого)* гордови́тий.

wyniośle вели́чно; гордови́то, згорда, звисока; spojrzeć na kogo ~ зви́сока (зго́рда) гля́нути на ко́го. *Пор.* **wyniosły** 2.

wyniszczać, wyniszczyć, -czę, -czysz, -czył вини́щувати, -щую, -щуєш, ви́нищити, зни́щувати, зни́щити, вигу́блювати, -люю, -люєш, ви́губити, -блю, -биш; *(комах, паразитів тощо — ще)* вибавля́ти, ви́бавити, -влю, -виш; *(сили)* висна́жувати, -жую, -жуєш, ви́снажити.

wyniszczeć, -czeją, -czały *przest.* ви́гинути.

wyniszczenie *n.* ви́нищення, зни́щення, ви́гублення; ви́бавлення; ви́снаження. *Пор.* **wyniszczać.**

wyniszczyć *див.* **wyniszczać.**

wynosić, wynieść, -niosę, -niesiesz, -niósł, -nieśli 1) вино́сити, -но́шу, -но́сиш, ви́нести; ~nieść z domu ви́нести з ха́ти; 2) (kogo) *перен.* підніма́ти, підійма́ти, підня́ти, -німу́, -ні́меш (кого́); ~nieść na wysokie stanowisko підня́ти на висо́ке стано́вище; *(словами)* вихваля́ти, вихва́лювати, -люю, -люєш, ви́хвалити, звели́чувати, -чую, -чуєш, звели́чити, звеличáти, підно́сити, піднести́; ~nosić pod niebiosa підно́сити до небе́с (до не́ба); 3) *(лише недокон.) безос. (про число, суму)* станови́ти, -но́вить, склада́ти; razem to ~nosi sto rubli ра́зом це стано́вить (склада́є) сто карбо́ванців; ◊ ~nieść przekonanie прийти́ до переко́нання, переконáтися; // ~ się 1) *розм.* забира́тися, забра́тися, -беру́ся, -бере́шся, іти́ геть, піти́ геть, вино́ситися, ви́нестися; ~noś się stąd забира́йся, іди́ геть, вино́сися звідси; 2) *перен.* підніма́тися, підня́тися, підно́ситися, піднести́ся; 3) *(лише недокон.) (перен. — височитися)* вино́ситися, підно́ситися, підніма́тися, підійма́тися, здійма́тися, височі́ти; między domami ~nosi się wysoka wieża між буди́нками вино́ситься (підніма́ється, підійма́ється, здійма́ється, височи́ть) висо́ка ве́жа; 4) *(лише недокон.) перен.* ви́соко нести́ся, зано́ситися.

wynotować, -tuję, -tujesz, -tował (z czego) ви́писати, -пишу, -пишеш (з чо́го); ~ z książki ви́писати з кни́жки.

wynucić *książ.* ви́співати.

wynudzać, wynudzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) (kogo) набрида́ти, набри́днути (кому́); 2) (co od kogo) *(лише докон.)* ви́канючити (що в ко́го); // *(лише докон.)* ~ się зну́дитися (зну́джу́ся, зну́дишся).

wynurzać, wynurzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) *(з води)* витяга́ти, ви́тягти, -гну, -гнеш, ви́тягнути, видобува́ти, ви́добути, -буду,

-будеш; 2) *(перен. — із землі)* вистромлювати, -люю, -люєш, вистромити, -млю, -миш, витикати, виткнути; k w i a t y **~rzyły** g ł ó w k i квіти виткнули (вистромили) голівки; 3) *(перен.— думки, почування)* розкривати, розкрити, виявляти, виявити, -влю, -виш; //**~ się** 1) виринати, виринути, зринати, зринути; 2) (przed kim) виливати душу, вилити душу (перед ким).

wynurzenie *n.* 1) витягнення, видобуття; 2) вистромлення, виткнення; 3) розкриття, виявлення; *пор.* **wynurzać;** 4) *(лише в мн.)* звірення, -рень.

wynurzyć *див.* **wynurzać.**

wyobraźnia *ż.* уява.

wyobrażać, wyobrazić, -rażę, -razisz, -raził 1) зображати, зобразити, -ражу, -разиш, представляти, представити, -влю, -виш; 2) (sobie) уявляти, уявити, -влю, -виш (собі); **~raź** s o b i e m o j e z d z i w i e n i e уяви собі моє здивування.

wyobrażalny *див.* **wyobrażeniowy.**

wyobrażenie *n.* 1) зображення; 2) уявлення; m i e ć o c z y m s ł a b e **~** мати про щось слабе уявлення; ◊ t o p r z e c h o d z i w s z e l k i e **~** цього не можна собі уявити. *Пор.* **wyobrażać.**

wyobrażeniowy уявний.

wyodrębniać, wyodrębnić, -nię, -nisz, -nił 1) (co od czego) відокремлювати, -люю, -люєш, відокремити, -млю, -миш (що від чого); 2) (co z czego) виділяти, виділити (що з чого); //**~ się** 1) відокремлюватися, відокремитися; 2) виділятися, виділитися; *(перен. — звичайно)* вирізнятися, вирізнитися.

wyokrąglać, wyokrąglić, -lę, -lisz, -lił за(о)кругл*ю*вати, -люю, -люєш, за(о)круглити.

wyolbrzymiać, wyolbrzymić, -mię, -misz, -mił *(надмірно)* перебільшувати, -шую, -шуєш, перебільшити.

wyolbrzymieć, -mieję, -miejesz, -miał, -mieli надмірно розростися; *(про людину)* стати гігантом.

wyolbrzymiony *(надмірно)* перебільшений.

wyoliwiać, wyoliwić, -wię, -wisz, -wił вимазувати маслом, вимазати маслом.

wyorywać, wyorać, -rzę, -rzesz, -rał виорювати, -рюю, -рюєш, виорати, -рю, -реш.

wyosobniać, wyosobnić, -nię, -nisz, -nił відособляти, відособити, -блю, -биш, відокремлювати, -люю, -люєш, відокремити, -млю, -миш.

wyosobnienie *n.* відособлення, відокремлення.

wyostrzać, wyostrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył вигострювати, -рюю, -рюєш, вигострити.

wypaczać, wypaczyć, -czę, -czysz, -czył викривляти, викривити, -влю, -виш; *(перен. — ще)* перекручувати, -чую, -чуєш, перекрутити, -кручу, -крутиш; //**~ się** викривлятися, викривитися.

wypaczenie *n.* викривлення; перекручення. *Пор.* **wypaczać.**

wypaczony викривлений; перекручений. *Пор.* **wypaczać.**

wypad, -du, *m.* 1) *спорт.* випад, -ду; 2) *військ.* вилазка.

wypadać, wypaść, -padnę, -padniesz, -padł 1) випадати, випасти, -паду, -падеш; *(про жереб, долю тощо — ще)* припадати, припасти, -паде, діставатися, -стається, дістатися, -станеться; p i s k l ę **~padło** z g n i a z d a пташеня випало з гнізда; w ł o s y **~dają** волосся випадає; 2) *(лише в 3 особі одн. і мн.) перен.* випадати; *(про випадковість — ще)* траплятися, трапитися; d r o g a **~padła** m u p r z e z l a s йому випала дорога через ліс; t a k **~padło,** ż e... так випало (трапилося), що...; *(на якийсь день)* припадати, припасти; 1 M a j a **~pada** w ś r o d ę 1 Травня припадає

на се́реду; 3) *(лише недокон.) безос.* випада́ти, годи́тися; *(відповідати правилам пристойності — ще)* ли́чити; **~pada** c h o r e g o o d w i e d z i ć випада́є (годи́ться) відві́дати хво́рого; t o n i e **~pada** це не випада́є (не ли́чить, не годи́ться); 4) *(зненацька вибігати)* виска́кувати, -кую, -куєш, ви́скочити; *(військ. — ще)* роби́ти ви́лазку, зроби́ти ви́лазку; **~paść** z d o m u ви́скочити з ха́ти; 5) *перен. безос.* вихо́дити, -дить, ви́йти, -йде; c o z t e g o **~padnie?** що з цьо́го ви́йде? n a m o j e **~padło** на моє́ ви́йшло; z o b r a c h u n k u **~padło** z e r o з розраху́нку ви́йшов нуль; *(про заходи тощо)* прохо́дити, пройти́ (про́йде́); p r z e d s t a w i e n i e **~padło** ś w i e t n i e виста́ва пройшла́ чудо́во; ◊ *перен.* n i e s p o d z i a n i e **~padło** s ł o w o несподі́вано ви́рвалося сло́во; *перен.* **~padło** z p a m i ę c i ви́летіло з па́м'яті.

wypadek, -dku, *m.* ви́падок, -дку; n a ~ c z e g o на ви́падок чого́; n a w s z e l k i ~ на (про) вся́кий ви́падок; n i e s z c z ę ś l i w y ~ неща́сний (нещасли́вий) ви́падок; *(важливий)* поді́я.

wypadkowa, -wej, *ż., fiz.* рівнодію́ча, -чої, рівнодійова́, -во́ї.

wypadkowo випадко́во.

wypadkowy 1) випадко́вий; 2) *фіз.* рівнодію́чий, рівнодійови́й.

wypakowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, wypakować, -kuję, -kujesz, -kował 1) розпако́вувати, -вую, -вуєш, розпакува́ти, -ку́ю, -ку́єш, вийма́ти, ви́йняти, -йму, -ймеш; 2) (co czym) напако́вувати, напакува́ти; напиха́ти, напха́ти *(розм.)*; *фам.* **~kować** b r z u c h напха́ти че́рево; **~kować** w a l i z ę k s i ą ż k a m i напакува́ти (напха́ти) чемода́н книжка́ми; *(вагон, віз тощо)* вщерть наванта́жувати, -жую, -жуєш, вщерть наванта́жити.

wypalać, wypalić, -lę, -lisz, -lił 1) випа́лювати, -люю, -люєш, ви́палити; *(геть усе — ще)* спа́лювати, спали́ти, -лю́, -лиш; *(піч — ще)* вито́плювати, ви́топити, -плю, -пиш; **~lać** c e g ł ę випа́лювати це́глу; **~lić** d z i u r ę ви́палити діру́; s ł o n k o **~liło** t r a w ę со́нце ви́палило траву́; **~lić** w s i e ви́палити се́ла; **~lić** w s z y s t e k w ę g i e l ви́палити (спали́ти) все ву́гілля; **~lić** z n a k n a b e c z c e ви́палити знак на бо́чці; 2) *(цигарку)* ваку́рювати, -рюю, -рюєш, ви́курити; 3) *(горілку, спирт)* виганя́ти, вигна́ти, ви́гнати (ви́жену, ви́женеш), вику́рювати, ви́курити; //**~ się** 1) випа́люватися, ви́палитися; спа́люватися, спали́тися; вито́плюватися, ви́топитися; 2) вику́рюватися, ви́куритися; 3) виганя́тися, ви́гнатися, вику́рюватися, ви́куритися.

wypalenie *n.* 1) ви́палення; спа́лення; 2) ви́курення. *Пор.* **wypalać.**

wypalenisko *n., leśn.* пожари́ще, пожари́на, зга́рище.

wypalić I *див.* **wypalać.**

wypalić II, **-lę, -lisz, -lił** ви́палити, ви́стрілити; ви́стрелити *(рідко)*.

wypałaszować, -szuję, -szujesz, -szował ви́бити пла́зом ша́блі.

wypaplać *pot.* ви́бо[е]вкати, ви́ляпати.

wyproszyć *див.* **wypatroszyć.**

wyparcie *n.* ви́тиснення, ви́тіснення; //**~ się** відмо́ва, зре́чення.

wyparować, -ruję, -rujesz, -rował ви́парувати(ся), -рую(ся), -руєш(ся).

wyparowanie *n.* ви́парування; евапора́ція *(наук.)*.

wyparty ви́тиснений, ви́тіснений.

wyparzać, wyparzyć, -rzę, -rzysz, -rzył випа́рювати, -рюю, -рюєш, ви́парити; *перен.* **~rzyć** k o g o k i j e m ви́парити кого́ кієм (па́лкою); //**~ się** випа́рюватися, ви́паритися.

wyparzenie *n.* ви́парка.

wyparzyć *див.* **wyparzać.**
wypas, -su, *m., roln.* вйпас, -су; n a ~ на відгодівлю (на вйпас).
wypasać, wypaść, -pasę, -pasiesz, -pasł випасáти, вйпасти; *(тварин — ще)* відгодóвувати, -вую, -вуєш, відгодувáти, -дýю, -дýєш, угодóвувати, угодувáти; *(траву тощо — ще)* спасáти, спáсти, -сý, -сéш; **~paść** ł ą k ę вйпасти (спáсти) сінóжáть; **~pasać** z w i e r z ę t a випасáти (відгодóвувати, угодóвувати) тварйн; //~ **się** випасáтися, вйпастися; відгодóвуватися, відгодувáтися, угодóвуватися, угодувáтися.
wypasły годóваний, гладкйй, опáсистий.
wypaść I *див.* **wypadać.**
wypaść II *див.* **wypasać.**
wypatroszenie *n.* вйпотрошення.
wypatroszyć, -szę, -szysz, -szył вйпотрошити.
wypatrywać, -ruję, -rujesz, -rywał, wypatrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) *(дивлячись находити)* глядіти, -джý, -дйш, наглядіти, наглянути; **~rzyć** z a j ą c a наглядіти (наглянути) зáйця; 2) *(лише недокон.) (ожидаючи)* виглядáти, визирáти; ◇ **~rzyć** o c z y вйдивити óчі; // *(лише докон.)* ~ **się** вйдивитися, -влюся, -вишся.
wypatrzyć *див.* **wypatrywać.**
wypchać *див.* **wypychać.**
wypchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *jednokr.* вйпхнути.
wypełki, -łek, *blp.* вйполений бур'ян, -нý.
wypełniać I, **wypełnić, -nię, -nisz, -nił** 1) (co czym) виповняти, випóвнювати, -нюю, -нюєш, вйповнити (що чим); **~nić** b e c z k ę w o d ą вйповнити бóчку водóю; 2) *перен.* заповняти, запóвнювати, запóвнити; **~nić** f o r m u l a r z запóвнити формуляр; **~nić** l u k ę запóвнити прогáлину.
wypełniać II, **wypełnić, -nię, -nisz, -nił** викóнувати, -ную, -нуєш, вйконати; *(бажання, просьбу — ще)* здійснювати, -нюю, -нюєш, здійснйти, спрáвджувати, -джую, -джуєш, спрáвдйти (спрáвджý, спрáвдйш); **~nić** r o z k a z вйконати накáз.
wypełnienie I *n.* 1) вйповнення; 2) запóвнення. *Пор.* **wypełniać** I.
wypełnienie II *n.* вйконання; здійснення, спрáвдження. *Пор.* **wypełniać** II.
wypełzać I, **wypełznąć, -znę, -zniesz** *(a.* **-źniesz), -znął** *(a.* **-zł), -zli** *a.* **-źli** виповзáти, вйповзти; **~znąć** z n o r y вйповзти з норй.
wypełzać II, **wypełznąć, -znie** *(a.* **-źnie), -znął** *a.* **-zł** *(про краски)* линяти, вйлиняти, полиняти, злиняти.
wypełzły вйлинялий, полинялий, злинялий.
wypełznąć *див.* **wypełzać** I, II.
wypełznięty *див.* **wypełzły.**
wyperfumować, -muję, -mujesz, -mował надушйти, -шý, -шиш; //~ **się** надушйтися.
wyperswadować, -duję, -dujesz, -dował (komu co) вйбити з головй (комý що), відмóвити, -влю, -виш, відговорйти, -ворю, -вóриш (когó від чóго); n i e m o ż n a m u t e g o ~ не мóжна йомý вйбити цьогó з головй, не мóжна відмóвити (відговорйти) йогó від цьóго.
wypęcznieć *див.* **napęcznieć.**
wypęd, -du, *m.* 1) вйгонка, перегóнка; 2) продýкт перегóнки.
wypędzać, wypędzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) виганяти, вигóнити, вйгнати (вйжену, вйженеш); *(змусити вийти)* проганяти, прогнáти (проженý, проженéш); 2) *(добувати перегонкою)* виганяти, гнáти (женý, женéш), вйгнати, переганяти, перегнáти.
wypędzenie *n.* 1) вйгнання; прóгнання; 2) вйгонка, перегóнка. *Пор.* **wypędzać.**
wypędzić *див.* **wypędzać.**
wypędzlować, -luję, -lujesz, -lował змáзати пéнзлем.

wypędzlowanie *n.* змáзання пéнзлем.
wypiastować, '-tuję, -tujesz, -tował вúпестувати, -тую, -туєш, вúплекати.
wypiąć *див.* **wypinać.**
wypić *див.* **wypijać.**
wypiec *див.* **wypiekać.**
wypieczony вúпечений.
wypiek, -ku, *m.* вúпічка.
wypiekać, wypiec, -piekę, -pieczesz, -piekł випікáти, вúпекти, -печу, -печеш.
wypieki, -ków, *blp.* нездорóві (хворобливі) рум'янці, -ців.
wypielać, wypleć, -pielę, -pielesz, -pełł, -pełli випóлювати, -люю, -люєш, вúполоти; *(корисні рослини — ще)* пропóлювати, прополóти, -лю́, -леш; **~pleć** b u r a k i вúполоти (прополóти) буряки́; **~pleć** c h w a s t y вúполоти бур'яни́.
wypielęgnować, -nuję, -nujesz, -nował вúплекати; *(дитину — ще)* вúняньчити, вúховати, вúростити, -рощу, -ростиш.
wypielony вúполений, вúполотий; пропóлений, пропóлотий. *Пор.* **wypielać.**
wypiełki, -łek, *blp.* *див.* **wypełki.**
wypierać I, **wyprzeć, -prę, -przesz, -parł** випирáти, вúперти, -пру, -преш; //**~ się** відмагáтися, відмогтúся, -мóжуся, -мóжешся, відмовля́тися, відмóвитися, -влюся, -вишся, відпирáтися, відпéртися (відіпру́ся, відіпрéшся); **~przeć się** s w o i c h s ł ó w відмóвитися (відпéртися) від своїх слів.
wypierać II, **wyprać, -piorę, -pierzesz, -prał** 1) випирáти, вúпрати, -перу, -переш; 2) (kogo) *(лише докон.) перен.* відлупцювáти, -цюю, -цюєш, відлупи́ти, -плю́, -пиш (когó); //**~ się** випирáтися, вúпратися.
wypierzać, wypierzyć, -rzę, -rzysz, -rzył вискýбувати пір'я, вúскуб(а)ти пір'я; //**~ się** трáтити (втрачáти) пір'я, втрáтити пір'я.
wypierzchać, wypierzchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli випýрхувати, -рхую, -рхуєш, вúпурхнути.
wypierzyć *див.* **wypierzać.**
wypieszczać, wypieścić, -pieszczę, -pieścisz, -pieścił 1) викóхувати, -кóхую, -кóхуєш, вúкохати, вúпестувати, -тую, -туєш, вúпестити, -пещу, -пестиш; 2) *див.* **rozpieszczać.**
wypięknieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *pot.* покрáщати, погарнíшати.
wypiększać, wypiększyć, -szę, -szysz, -szył *pot.* причепýрювати, -рюю, -рюєш, причепури́ти; //**~ się** причепýрюватися, причепури́тися; вихорóшуватися, -шуюся, -шуєшся *(лише недокон.).*
wypiętnować, -nuję, -nujesz, -nował вúтаврувати, -рую, -руєш.
wypijać, wypić, -piję, -pijesz, -pił випивáти, вúпити, -п'ю, -п'єш.
wypikować, -kuję, -kujesz, -kował вúстьобати; **~** k o ł d r ę вúстьобати кóвдру.
wypiłować *див.* **wypiłowywać.**
wypiłowanie *n.* вúпилка.
wypiłowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, wypiłować, -łuję, -łujesz, -łował випи́лювати, -люю, -люєш, вúпиляти.
wypinać, wypiąć, -pnę, -pniesz, -piął, -pięli випинáти, вúпнути, вúп'ясти, -пну, -пнеш; //**~ się** випинáтися, вúпнутися, вúп'ястися.
wypis, -su, *m.* вúписка; **~** z p r o t o k o ł u вúписка з протокóлу; ◊ **~sy** s z k o l n e хрестомáтія для шкóли.
wypisać *див.* **wypisywać.**
wypisanie *n.* 1) вúписка; 2) спи́сання. *Пор.* **wypisywać.**
wypisek, -sku, *m.* вúписка.
wypisywać, -suję, -sujesz, -sywał, wypisać, -szę, -szesz, -sał 1) випи́сувати, -сую, -суєш, вúписати, -пишу, -пишеш; **~sać** z k s i ą ż k i вúписати з кни́жки; **~sać** z e s z p i t a l a вúписати з лікáрні; 2) *(олівець тощо частим писанням)* списувати,

списáти, -пишý, -пи́шеш; //~ **się** 1) випи́суватися, ви́писатися; 2) спи́суватися, списáтися.
wypitka *ż.* ви́пивка.
wyplamić, -mię, -misz, -mił *(цілком)* заплями́ти, -млю́, -ми́ш; **~mić** o b r u s заплями́ти всю скáтерть.
wyplantować, -tuję, -tujesz, -tował ви́рівняти *(поверхню землі)*.
wyplatacz, *lm.* **-cze,** *m.* плетíльник.
wyplatać, wypleść, -plotę, -pleciesz, -plótł, -pletli виплітáти, ви́плести, -плету, -плетеш.
wyplatany плéтений; k r z e s ł o **~ne** плéтене крíсло.
wyplądrować, -ruję, -rujesz, -rował *див.* **splądrować.**
wyplątywać, -tuję, -tujesz, -tywał, wyplątać, -plączę, -plączesz, -plątał виплýтувати, -тую, -туєш, ви́плутати; //~ **się** виплýтуватися, ви́плутатися.
wypleć *див.* **wypielać.**
wypleniać, wyplenić, -nię, -nisz, -nił викорíнювати, -нюю, -нюєш, викоріня́ти, ви́коренити.
wyplenienie *n.* ви́коренення.
wypleść *див.* **wyplatać.**
wyplewiać *див.* **wypielać.**
wyplewić, -wię, -wisz, -wił *dok.* *див.* **wypielać.**
wypluć *див.* **wypluwać.**
wyplunąć, -lunę, -luniesz, -luł *jednokr.* ви́плюнути.
wypluskać, -luskam, -luskasz *(a.* **-luszczę, -luszczesz), -luskał, wyplusnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli** вихлю́пувати, -пую, -пуєш, ви́хлюпати, ви́хлюпнути, виплíскувати, -кую, -куєш, ви́плескати (-плескаю, -плескаєш *і* -плещу, -плещеш), ви́плеснути; //~ **się** вихлю́пуватися, ви́хлюпатися, ви́хлюпнутися, виплíскуватися, ви́плескатися, ви́плеснутися.
wypluwać, wypluć, -luję, -lujesz, -luł випльóвувати, -вую, -вуєш, ви́плювати, -люю, -люєш.
wypłacać, wypłacić, -cę, -cisz, -cił 1) виплáчувати, -чую, -чуєш, ви́платити, -плачу, -платиш; **~cić** p e n s j ę ви́платити зарплáту; 2) *див.* **spłacać;** //~ **się** 1) (z czego) сплáчувати, сплати́ти, -лачý, -лáтиш (що); 2) *(лише недокон.) пас.* виплáчуватися; 3) (komu za co) відплáчувати, відплати́ти (комý за що).
wypłacalność *ż.* платоспромóжність, -ності.
wypłacalny платоспромóжний.
wypłacenie *n.* 1) ви́плата, ви́плат, -ту; 2) *див.* **spłacenie.**
wypłacić *див.* **wypłacać.**
wypłakiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, wypłakać, -łaczę, -łaczesz, -łakał виплáкувати, -кую, -куєш, ви́плакати, -плачу, -плачеш; **~kać** o c z y ви́плакати óчі; // *(лише докон.)* ~ **się** ви́плакатися.
wypłaszać, wypłoszyć, -szę, -szysz, -szył сполóхувати, -лóхую, -лóхуєш, сполохнýти, полóхати, сполóхати.
wypłata *ż.* ви́плата, ви́плат, -ту; z a w i e s i ć **~tę** припини́ти ви́плату (ви́плат); *(розм. — одержання зарплати)* полýчка; d z i e ń **~ty** день ви́плати; день полýчки.
wypłatać: ~ k o m u f i g l a утя́ти (утнýти, устругнýти) комý штýку.
wypłatny *див.* **wypłacalny.**
wypław, -wu, *m., hut.* ви́плавка.
wypławek, -wku, *m., hut.* ви́плавок, -вка.
wypławiać, wypławić, -wię, -wisz, -wił *hut.* виплавля́ти, ви́плавити, -влю, -виш.
wypławienie *n., hut.* ви́плавка.
wypławność *ż., spec.* плáвкість, -кості.
wypławny *spec.* плавки́й.
wypłodzić, -dzę, -dzisz, -dził ви́плодити, -джу, -диш.
wypłoszyć *див.* **wypłaszać.**
wypłowiały ви́цвілий, побля́клий, збля́клий, полиня́лий, ви́линялий.
wypłowieć, -wieje, -wiał ви́цвісти, -цвіте, побля́кнути, збля́кнути, полиня́ти, ви́линяти.
wypłuczyny, -czyn, *blp.* помиї, -ми́й.

wypłuczysko *n.* вимо́їна, водори́й, -ри́ю.
wypłukać *див.* **wypłukiwać.**
wypłukanie *n.* ви́полоскання.
wypłukiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, wypłukać, -łuczę, -łuczesz, -łukał виполі́скувати, -кую, -куєш, ви́полоскати, -лощу, -лощеш.
wypłynąć *див.* **wypływać.**
wypływ, -wu, *m.* 1) *(дія)* виплива́ння; витіка́ння; *пор.* **wypływać;** 2) *(місце витікання)* ви́плив, -ву; 3) *мед. (effluvium)* витіка́ння.
wypływać, wypłynąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) виплива́ти, ви́плисти, -пливу, -пливеш, ви́пливти; ви́плинути *(рідко); (брати початок — звичайно)* витіка́ти, ви́текти, -тече; r z e k a **~wa** z j e z i o r a річка витікає з о́зера; 2) *(лише недокон.) безос. перен.* виплива́ти, вихо́дити; z t e g o **~wa** з цьо́го випливає (вихо́дить).
wypocić się, -cę, -cisz, -cił ви́потіти; *(прям. і перен. — над чим)* попоті́ти; *перен.* **~cić się** n a d r o b o t ą попоті́ти над (за) робо́тою (ко́ло робо́ти).
wypocina *ż., med.* ви́піт, -поту.
wypocinowy *med.* випітни́й.
wypoczywać, wypocząć, -cznę, -czniesz, -czął, -częli відпочива́ти, відпочи́ти, -чи́ну, -чи́неш, спочива́ти, спочи́ти.
wypoczęty яки́й (що) відпочи́в, відпочи́лий.
wypoczynek, -nku, *m.* відпочи́нок, -нку, спочи́нок; p r a c o w a ć b e z **~nku** працюва́ти без відпочи́нку (без спочи́нку).
wypoczynkowy: d o m **~** буди́нок відпочи́нку.
wypogadzać, wypogodzić, -dzę, -dzisz, -dził проясня́ти, проясни́ти, роз'я́снювати, -нюю, -нюєш, роз'ясни́ти; **~godzić** c z o ł o проясни́ти (роз'ясни́ти) чоло́; //**~ się** 1) *(про погоду)* виясня́тися, вия́снюватися, -нюється, ви́яснитися, проясня́тися, проя́снюватися, проясни́тися, випого́джуватися, -джується, ви́погодитися, розгоди́нюватися, розгоди́нитися; 2) *(про обличчя)* проясня́тися, проя́снюватися, проясни́тися, проясні́ти.
wypogodnieć, -nieje, -niał *dok. див.* **wypogadzać się.**
wypogodzenie(się) *n.* ви́яснення, проя́снення.
wypogodzić *див.* **wypogadzać.**
wypokostować, -tuję, -tujesz, -tował покри́ти олі́фою.
wypolerować, -ruję, -rujesz, -rował 1) ви́поліpувати, -рую, -руєш; 2) (kogo) *перен. розм.* обтеса́ти, -тешу́, -те́шеш; //**~ się** обтеса́тися.
wypolerowanie *n.* 1) ви́поліpування; 2) обтеса́ння. *Пор.* **wypolerować.**
wypoliczkować, -kuję, -kujesz, -kował (kogo) *pot.* надава́ти ля́пасів (ляпі́в) (кому́).
wypoliturować, -ruję, -rujesz, -rował покри́ти політу́рою.
wypomadować, -duję, -dujesz, -dował напома́дити, -джу, -диш; //**~ się** напома́дитися.
wypominać, wypomnieć, -nę, -niesz, -nął, -nęli докоря́ти, докори́ти, доріка́ти, дорікну́ти; **~minać** s w o j e d o b r o d z i e j s t w a докоря́ти (доріка́ти) своїми благодія́ннями.
wypompowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, wypompować, -puję, -pujesz, -pował вика́чувати, -чую, -чуєш, ви́качати.
wyporek, -rka, *m., spec.* ви́пороток, -тка.
wyporność *ż., mor.* водотонна́жність, -ності, тонна́жність.
wyporządzać, wyporządzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) виготовля́ти, ви́готовити, -влю, -виш, ви́готувати, -тую, -туєш; 2) *(стару річ)* доводи́ти до ла́ду, довести́ до ла́ду.
wyposażać, wyposażyć, -żę, -żysz, -żył 1) (kogo) обдаро́вувати, -вую, -вуєш, обдарува́ти, -ру́ю, -ру́єш, наділя́ти, наділи́ти, -лю, -лиш (кого́ чим); n a t u r a

~żyła go zdolnościami природа обдарувала його здібностями; давати придане (посаг), дати придане (посаг) (кому); виділяти частину майна, виділити частину майна (кому); 2) (co czym *a.* w co) *тех., військ.* оснащувати, -щую, -щуєш, оснащати, оснастити, -нащу, -настиш (кого, що чим); **~żyć** w nowoczesną technikę оснастити сучасною технікою.

wyposażenie *n.* 1) наділення; наділення приданим (посагом); 2) оснащення. *Пор.* **wyposażać.**

wyposażony 1) обдарований; з приданим (з посагом); 2) оснащений. *Пор.* **wyposażać.**

wyposażyć *див.* **wyposażać.**

wypotężnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *książ.* стати могутнім.

wypotrzebować *див.* **wypotrzebowywać.**

wypotrzebowanie *n.* витрата, витрачення.

wypotrzebowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, wypotrzebować, -buję, -bujesz, -bował витрачати, витратити, -трачу, -тратиш.

wypowiadać, wypowiedzieć, -wiem, -wiesz, -wiedział, -wiedzieli 1) висловлювати, -люю, -люєш, висловити, -влю, -виш; висказувати, -зую, -зуєш, висказати, -кажу, -кажеш *(рідко);* виповідати, виповісти, -вім, -віси *(розм.);* **~wiedzieć** swoje zdanie висловити (висказати; виповісти) свою думку; 2) *(розм. — секрет, таємницю тощо)* виказувати, виказати; ◇ **~wiedzieć** komu mieszkanie відмовити кому в квартирі; **~wiedzieć** komu posadę звільнити кого з посади; **~wiedzieć** komu służbę відмовитися надалі від служби у кого; **~wiedzieć** komu przyjaźń припинити дружбу (дружні стосунки) з ким; **~wiedzieć** umowę а) заявити про розірвання договору; б) *дипл.* денонсувати договір; **~wiedzieć** wojnę оголосити війну; //**~ się** висловлюватися, висловитися.

wypowiedzenie *n.* 1) висловлення; 2) відмовлення, відмова; денонсування; ◇ ~ wojny оголошення війни. *Пор.* **wypowiadać.**

wypowiedzieć *див.* **wypowiadać.**

wypożyczać, wypożyczyć, -czę, -czysz, -czył 1) (co komu) позичати, позичити; віддавати напрокат, віддати напрокат (що кому); 2) (co od kogo) позичати, позичити; брати напрокат, взяти напрокат (що в кого).

wypożyczalnia: ~ książek бібліотека з видачею книг додому.

wypożyczenie *n.* позичення.

wypożyczyć *див.* **wypożyczać.**

wypór, -poru, *m., mor. див.* **wyporność.**

wypracować *див.* **wypracowywać.**

wypracowanie *n.* 1) опрацювання; розроблення, розробка; *пор.* **wypracowywać;** 2) *(шкільне завдання)* вправа; mozolne ~ важка вправа.

wypracowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, wypracować, -cuję, -cujesz, -cował опрацьовувати, -вую, -вуєш, опрацювати, -цюю, -цюєш; *(план — звичайно)* розробляти, розроблювати, -люю, -люєш, розробити, -блю, -биш.

wyprać *див.* **wypierać.**

wypraktykować, -kuję, -kujesz, -kował *pot.* 1) (co) випробувати, -бую, -буєш; *(на досвіді — ще)* перевірити (що); 2) відбути практику.

wypraktykowany *pot.* випробуваний; перевірений; ~ środek випробуваний (перевірений) засіб, -собу. *Пор.* **wypraktykować** 1.

wyprasować, -suję, -sujesz, -sował 1) вигладити, -джу, -диш; *(праскою — ще)* випрасувати, -сую, -суєш; 2) *тех.* спресувати, -сую, -суєш.

wypraszać, wyprosić, -szę, -sisz, -sił 1) (co u kogo *a.* od kogo) випрошувати, -шую, -шуєш, ви-

просити, -рошу, -росиш, випрóхувати, -рóхую, -рóхуєш, вúпрохати (що у кóго); 2) (kogo skąd) випровáджувати, -джую, -джуєш, вúпровадити, -джу, -диш (когó звíдки); **~sić** kogo za drzwi вúпровадити когó за двéрі, показáти комý двéрі; ◊ **~szam** sobie taki ton прошý не говорúти зі мнóю в такóму тóні; **~szam** sobie uwagi прошý не робúти мені заувáження; //**~ się** випрóшуватися, вúпроситися, випрóхуватися, вúпрохатися.

wyprawa I *ż.* вúчинка; обрóблення, обрóбка; штукатýрка. *Пор.* **wyprawiać** I.

wyprawa II *ż.* 1) експедúція; **~** naukowa наукóва експедúція; 2) *військ.* похід, -хóду; *іст.* **~wy** krzyżowe хрестóві похóди.

wyprawa III *ż.* прúдане, -ного, пóсаг, -гу.

wyprawiać I, **wyprawić, -wię, -wisz, -wił** 1) *(шкіру)* вичúнювати, -нюю, -нюєш, вúчинити; *(сукно, полотно)* обробляти, обрóблювати, -люю, -люєш, обробúти, -блю, -биш; *(стіну)* штукатýрити, оштукатýрити; 2) *(весілля, бенкет тощо)* улаштóвувати, -вую, -вуєш, улаштувáти, -тýю, -тýєш; 3) *(лише недокон.) розм.* виробляти, витворяти, кóїти; **~wiać** sztuki виробляти (витворяти, кóїти) фóкуси.

wyprawiać II, **wyprawić, -wię, -wisz, -wił** (kogo, co dokąd) відправляти, відпрáвити, -влю, -виш; *(в дорогу — звичайно)* виряджáти, вúрядити, -джу, -диш; //**~ się** відправлятися, відпрáвитися; виряджáтися, вúрядитися; *(в похід, на війну)* рушáти, рýшити, вирушáти, вúрушити.

wyprawiać III, **wyprawić, -wię, -wisz, -wił** давáти прúдане (пóсаг), дáти прúдане (пóсаг).

wyprawialnia *ż.* обробнá майстéрня *(шкіри, хутра).*

wyprawić *див.* **wyprawiać** I, II, III.

wyprawka I *ż.* вúчинка; nie stanie skórka za **~kę** шкýра за вúчинку не стáне.

wyprawka II *ż.* комплéкт немовляти.

wyprawny I вúчинений; обрóблений; оштукатýрений. *Пор.* **wyprawiać** I.

wyprawny II якúй (що) стосýється прúданого (пóсагу), з прúданого (пóсагу) та ін.; bielizna **~na** білúзна з прúданого.

wyprawować, -wuję, -wujesz, -wował *див.* **wyprocesować.**

wyprawowy *див.* **wyprawny** II.

wyprażać, wyprażyć, -żę, -żysz, -żył вижáрювати, -рюю, -рюєш, вúжарити; **~żyć** groch вúжарити горóх; *(посуд)* випáлювати, -люю, -люєш, вúпалити.

wyprężacz, *lm.* **-cze,** *m., anat. (erector)* випрямлюючий м'яз.

wyprężać, wyprężyć, -żę, -żysz, -żył напрýжувати, -жую, -жуєш, напрýжити, випрямляти; випрямлювати, -люю, -люєш *(рідше),* вúпрямити, -млю, -миш; //**~ się** напрýжуватися, напрýжитися, випрямлятися; випрямлюватися, вúпрямитися.

wyprężenie *n.* напрýження, вúпрямлення; *(стан — ще)* напрýга.

wyprężny *anat. (erectilis)* збýдливий, напрýжуваний.

wyprężony напрýжений, вúпрямлений; **~** jak struna вúпрямлений (натягнений), як струнá.

wyprężyć *див.* **wyprężać.**

wyprocesować, -suję, -sujesz, -sował (co) вúсудити, -джу, -диш (що).

wyprodukować, -kuję, -kujesz, -kował вúробити, -блю, -биш.

wyprodukowanie *n.* вúроблення, вúробка.

wypromieniać, wypromienić, -nię, -nisz, -nił випромíнювати, -нюю, -нюєш, вúпроменити; //**~ się** випромíнюватися, вúпроменитися.

wypromieniować, -niuję, -niujesz, -niował *dok. див.* **wypromieniać.**

wypromieniowywać, -wuję, -wujesz, -wywał *див.* **wypromieniać.**
wyprorokować, -kuję, -kujesz, -kował *pot.* напророкувáти, -кýю, -кýєш, напророчити.
wyprosić *див.* **wypraszać.**
wyprostny: mięsień ~ *anat. (musculus extensor)* розгинáч, -чá.
wyprostować *див.* **wyprostowywać.**
wyprostowanie (się) *n.* вúпростання, вúпрямлення.
wyprostowany вúпростаний, вúпрямлений.
wyprostowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, wyprostować, -tuję, -tujesz, -tował випрóстувати, -тую, -туєш, вúпростати, випрямлáти, вúпрямити, -млю, -миш; випростóвувати, -вую, -вуєш, вúпростувати (*рідше*); //~ **się** випрóстуватися, вúпростатися, випрямлятися, вúпрямитися; випростóвуватися, вúпростуватися.
wyprowadzać, wyprowadzić, -dzę, -dzisz, -dził вивóдити, -джу, -диш, вúвести, -веду, -ведеш; *(примушувати вийти — ще)* випровáджувати, -джую, -джуєш, вúпровадити, -джу, -диш; *перен.* ~**dzić** kogo na człowieka вúвести когó в люди; *перен.* ~**dzić** kogo z równowagi вúвести з сéбе (з терпіння) когó; ~**dzić** kogo za drzwi вúпровадити когó за двéрі; *перен.* ~**dzić** na światło dzienne вúвести на світ (на світло дéнне); *перен.* ~**dzać** swój ród od kogo вивóдити свій рід від кóго; ◊ ~**dzić** kogo w pole обманýти когó; ~**dzić** kogo z błędu показáти (з'ясувáти) комý йогó пóмилку; ~**dzić** wniosek зробúти вúсновок; //~ **się** *(з одної квартири на іншу)* переїжджáти, переїздúти, -їжджý, -їздúш, переїхати, -їду, -їдеш.
wyprowadzenie *n.* вúведення; вúпровадження; //~ **się** переїзд, -ду. *Пор.* **wyprowadzać.**
wyprowadzić *див.* **wyprowadzać.**
wyprowadzka *ż., pot. див.* **wyprowadzenie się.**
wypróbować *див.* **wypróbowywać.**
wypróbowanie *n.* вúпробування; перевíрка. *Пор.* **wypróbowywać.**
wypróbowany вúпробуваний; перевíрений; ~ przyjaciel вúпробуваний (вíрний, надíйний, пéвний) друг; ~ środek вúпробуваний (перевíрений) зáсіб, -собу. *Пор.* **wypróbowywać.**
wypróbowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, wypróbować, -buję, -bujesz, -bował випрóбувати, -бую, -буєш, випробóвувати, -вую, -вуєш, вúпробувати; *(на досвіді — ще)* перевірáти, перевíрити.
wypróchniały *див.* **spróchniały.**
wypróchnieć *див.* **spróchnieć.**
wypróżniać, wypróżnić, -nię, -nisz, -nił випорожнáти, випорóжнювати, -нюю, -нюєш, вúпорожнити, спорожнáти, спорóжнювати, спорожнúти; //~ **się** 1) випорожнáтися, випорóжнюватися, вúпорожнитися, спорожнáтися, спорóжнюватися, спорожнúтися; 2) *фізіол.* випорожнáтися, вúпорожнитися.
wypróżnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli спорожнíти.
wypróżnienie *n.* 1) вúпорожнення, спорóжнення; 2) *(лише в мн.) фізіол.* кал, -лу, екскремéнти, -тів; //~ **się** *фізіол.* вúпорожнення.
wypróżnować się, -nuję, -nujesz, -nował *pot. див.* **napróżnować się.**
wypruć *див.* **wypruwać.**
wyprutek, -tka, *m., spec. див.* **wyporek.**
wypruwać, wypruć, -pruję, -prujesz, -pruł випóрювати, -рюю, -рюєш, вúпороти, -рю, -реш.
wyprysk, -ku, *m.* 1) випóрскування; 2) *мед.* вúсип, -пу, вúсипка.
wypryskać, wyprysnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli вибрúзкувати, -кую, -куєш, вúбризкати; вúбризнути *(однокр.)*, виприскувати, вúприскати; вúприснути *(однокр.)*.

wypryskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał *wielokr. див.* **wypryskać.**
wyprysnąć *див.* **wypryskać.**
wyprząc *див.* **wyprzęgać.**
wyprząść *див.* **wyprzędzać.**
wyprzątać, wyprzątnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) прибира́ти, прибра́ти, -беру́, -бере́ш; **~tnąć** mieszkanie прибра́ти в кварти́рі; 2) *(виносити геть)* забира́ти, забра́ти; **~tnąć** rzeczy z izby забра́ти ре́чі з кімна́ти; *перен.* трощи́ти, строщи́ти.
wyprzątywać, -tuję, -tujesz, -tywał *див.* **wyprzątać.**
wyprząż *ż.* упру́г.
wyprzeć I *див.* **wypierać** I.
wyprzeć II *див.* **wyprzewać.**
wyprzedać *див.* **wyprzedawać.**
wyprzedany розпро́даний, ви́проданий.
wyprzedawać, -daję, -dajesz, -dawał, wyprzedać розпродава́ти, -даю́, -дае́ш, розпро́дувати, -дую, -дуєш, розпро́да́ти, -да́м, -даси́, випро́дувати, ви́продати, -дам, -даси́.
wyprzedaż *ż.* розпро́даж, -жу.
wyprzedażowy розпрода́жний.
wyprzedzać, wyprzedzić, -dzę, -dzisz, -dził випереджа́ти, ви́передити, -джу, -диш.
wyprzedzenie *n.* ви́передження.
wyprzedzić *див.* **wyprzedzać.**
wyprzenie *n., med. (intertrigo)* запрі́лість, -лості.
wyprzewać, wyprzeć, -rzeję, -rzejesz, -rzał, -rzeli випріва́ти, ви́пріти.
wyprzędzać, wyprząść, -rzędę, -rzędziesz, -rządł, -rzędli випряда́ти, ви́прясти, -пряду, -прядеш.
wyprzęgać, wyprząc, -rzęgnę *(a.* **-rzęgę), -rzęgniesz** *(a.* **-rzężesz), -rzągł** *(a.* **-rzęgnął), -rzęgli** випряга́ти, ви́прягти, -ряжу, -ряжеш, розпряга́ти, розпрягти́; //~ **się** випряга́тися, ви́прягтися, розпряга́тися, розпрягти́ся.
wyprzęgnąć *dok. див.* **wyprzęgać.**
wyprzodki: na ~ навви́передки, на(в)переб́ій.
wyprzystojnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *pot.* покра́щати, погарні́шати.
wypsnąć się, -śnie, -snął, *rzadko* **-sł** *pot.* ви́слизнути; ◊ **~sło** mu się słowo ви́рвалося йому́ сло́во.
wypstrzyć *див.* **upstrzyć.**
wypsuć, -suję, -sujesz, -suł попсува́ти, -сую́, -сує́ш, зіпсува́ти (все).
wypucować, -cuję, -cujesz, -cował *pot.* ви́чистити, -чищу, -чистиш.
wypuczać, wypuczyć, -czę, -czysz, -czył *див.* **wypinać.**
wypudrować, -ruję, -rujesz, -rował напу́дрити; //~ **się** напу́дритися.
wypuk, -ku, *m., med. (percussio)* перку́сія, обсту́кування, просту́кування.
wypukiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, wypukać *med. див.* **opukiwać.**
wypuklać, wypuklić, -lę, -lisz, -lił роби́ти ви́пуклим (опу́клим), зроби́ти ви́пуклим (опу́клим); //~ **się** става́ти ви́пуклим (опу́клим), ста́ти ви́пуклим (опу́клим).
wypuklasty де́що ви́пуклий, де́що опу́клий.
wypukle *див.* **wypukło.**
wypuklenie *n. див.* **wypukłość.**
wypuklina *ż., med. див.* **przepuklina.**
wypukło ви́пукло, опу́кло.
wypukłooki *pot.* банька́тий, банькува́тий.
wypukłorzeźba *ż.* горелье́ф.
wypukłość *ż.* ви́пуклість, -лості, опу́клість.
wypukłowklęsły *fiz.* опукловгну́тий.
wypukły ви́пуклий, опу́клий.
wypust, -tu, *m.* 1) *бот.* па́гін, -гона, па́гонець, -гінця; 2) *тесл.* шпунт; 3) *буд.* ви́пуск, -ку, ви́ступ, -пу; 4) *див.* **wypustka** 1.
wypustek, -tka, *m., bot. див.* **wypust** 1.

wypustka *ż.* 1) *крав.* кáнтик, кант; вúпуск, -ку *(заст.)*; 2) *бот. див.* **wypust** 1.
wypustoszenie *n. див.* **opustoszenie.**
wypustoszyć *див.* **opustoszyć.**
wypuszczać, wypuścić, -puszczę, -puścisz, -puścił випускáти, вúпустити, -пущу, -пустиш; **~puścić** kogo na wolność вúпустити когó на вóлю; **~puścić** kogo z oczu вúпустити когó з очéй; **~puścić** koszulę na spodnie вúпустити сорóчку на штанú; **~puszczać** na kogo psy випускáти (нацькóвувати) собáк на кóго; ◊ *перен* **~puszczać** żądło покáзувати кíгті; **~puszczać** w dzierżawę здавáти в орéнду.
wypuszczenie *n.* вúпуск, -ку.
wypuścić *див.* **wypuszczać.**
wypychać, wypchać 1) (kogo, co skąd) випихáти, вúпхати; *(поштовхами — ще)* виштóвхувати, -тóвхую, -тóвхуєш, вúштовхати; **~pchać** kogo z pokoju вúпхати (вúштовхати) когó з кімнáти; 2) (co czym) набивáти, набúти, -б'ю, -б'єш, напихáти, напхáти; **~pchać** siennik słomą набúти (напхáти) сінник солóмою; ◊ *розм.* **~pchać** towar ze sklepu позбýтися товáру з магазúну; *жарт.* każ się (daj się) **~pchać** йди к чóрту (до чóрта).
wypylać, wypylić, -lę, -lisz, -lił *див.* **odkurzać.**
wypytywać, -tuję, -tujesz, -tywał, wypytać (kogo o kogo, o co, *rzadziej* o kim, o czym) випúтувати, -тую, -туєш, вúпитати (когó *а.* в кóго про кóго, про що); //**~ się** 1) (czego od kogo) *заст.* довíдуватися, -дуюся, -дуєшся, довíдатися (про що від кóго); 2) *див.* **wypytywać.**
wyrabiać, wyrobić, -bię, -bisz, -bił 1) виробляти, вирóблювати, -люю, -люєш, вúробити, -блю, -биш; 2) *(мішаючи, приготовляти)* вимíшувати, -шую, -шуєш, вúмісити, -мішу, -місиш; *(глину — ще)* розминáти, розім'яти, -мнý, -мнéш, виминáти, вúм'яти, -мну, -мнеш; **~robić** ciasto вúмісити тíсто; 3) *(лише недокон.) розм.* виробляти, витворяти; ◊ **~rabiać** charakter формувáти харáктер; **~robić** hart загартувáти, -тýю, -тýєш; **~robić** komu posadę вúклопотати комý посáду, улаштувáти когó на робóту; **~robić** komu protekcję зробúти протéкцію комý; **~robić** sobie dobrą opinię здобýти собí дóбру репутáцію; **~robić** paszport вúклопотати (одéржати) пáспорт; **~robić** sobie siłę (przez gimnastykę) розвúнути сúлу (фізкультýрою); **~robić** sobie sąd (zdanie) o kim, o czym склáсти собí дýмку про когó, про що; //**~ się** (na kogo, na co) з чáсом ставáти (стаю, стаéш), з чáсом стáти (стáну, стáнеш) (ким, чим); **~robić się** na dobrego pracownika з чáсом стáти дóбрим працівникóм.
wyrachować *див.* **wyrachowywać.**
wyrachowanie *n.* 1) *перен.* корúсливість, -вості; 2) *див.* **wyliczenie** 1.
wyrachowany корúсливий.
wyrachowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, wyrachować, -rachuję, -rachujesz, -rachował *див.* **wyliczać** 1; //**~ się** *див.* **wyliczać się.**
wyradlić, -lę, -lisz, -lił *roln. przest.* вúралити.
wyradzać się, wyrodzić się, -dzę, -dzisz, -dził вирóджуватися, -джуюся, -джуєшся, вúродитися, -джуся, -дишся.
wyrafinowanie *n., przen.* рафінóваність, -ності.
wyrafinowany *przen.* рафінóваний.
wyraj, -ju, *m.* вúрій, -рію; íрій *(рідко).*
wyrastać, wyrosnąć, -rosnę, -rośniesz, -rósł, -rośli виростáти, вúрости, -сту, -стеш; *(про людей — ще)* зростáти, зростú.

wyraszczać, wyrościć, -roszczę, -rościsz, -rościł виро́щувати, -щую, -щуєш, ви́ростити, -рощу, -ростиш.
wyratować, -tuję, -tujesz, -tował ви́рятувати, -тую, -туєш, врятува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
wyraz, -zu, *m.* 1) сло́во; 2) *мат., перен.* ви́раз, -зу; *(словесний — ще)* ви́слів, -лову; ◊ d a ć ~ n i e z a d o w o l e n i u виявити незадово́лення; n a d ~ невимо́вно.
wyrazek, -zka, *m., gram. див.* **partykuła.**
wyraziciel, *lm.* **-le,** *m.* вира́зник.
wyrazicielka *ż.* вира́зниця.
wyrazić *див.* **wyrażać.**
wyrazistość *ż.* 1) вирази́стість, -тості, вира́зність, -ності; *пор.* **wyrazisty** 1; 2) *див.* **wyraźność** 1.
wyrazisty 1) вирази́стий, вира́зний; 2) *див.* **wyraźny** 1.
wyraziście 1) вирази́сто, вира́зно; 2) *див.* **wyraźnie** 1.
wyrazowy: z a s ó b ~ словнико́вий склад, -ду.
wyraźnie 1) вира́зно; 2) я́сно, чі́тко. *Пор.* **wyraźny.**
wyraźność *ż.* 1) вира́зність, -ності; 2) я́сність, чі́ткість, -кості. *Пор.* **wyraźny.**
wyraźny 1) вира́зний; **~na** w y m o w a вира́зна вимо́ва; 2) *перен.* ясни́й; *(про почерк)* чітки́й.
wyrażać, wyrazić, -żę, -zisz, -ził 1) *(словами)* висло́влювати, -люю, -люєш, ви́словити, -влю, -виш; **~zić** s w o j e z d a n i e o c z y m ви́словити свою́ ду́мку про що; **~zić** ż y c z e n i e ви́словити бажа́ння; 2) *(іншими засобами)* виража́ти, ви́разити, -ражу, -разиш; **~żać** c o g e s t a m i виража́ти що же́стами; //**~ się** 1) висло́влюватися, ви́словитися; 2) виража́тися, ви́разитися.
wyrażenie *n.* 1) ви́слів, -лову; *(дія)* ви́словлення; 2) ви́раз, -зу; *(дія)* ви́раження; *пор.* **wyrażać;** 3) *мат.* ви́раз.
wyrąb, -rębu, *m.* 1) ви́рубка, ви́рубування; 2) *(вирубане місце)* зруб, -бу, по́руб; ◊ ~ m i ę s a м'ясна́ крамни́ця (я́тка), м'ясни́й ларьо́к, -рка́.
wyrąbać *див.* **wyrąbywać.**
wyrąbanie *n.* ви́рубання.
wyrąbywać, -buję, -bujesz, -bywał, wyrąbać, -bię, -biesz, -bał виру́бувати, -бую, -буєш, ви́рубати; *(крізь що)* прору́бувати, прорубáти.
wyrecytować, -tuję, -tujesz, -towal 1) рецитува́ти, -ту́ю, -ту́єш *(докон.)*, продекламува́ти, -му́ю, -му́єш; 2) *(перен. — всю правду в очі)* ви́читати.
wyregulować, -luję, -lujesz, -lował урегулюва́ти, -лю́ю, -лю́єш; *(годинник)* ви́вірити.
wyremontować, -tuję, -tujesz, -tował відремонтува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
wyreperować, -ruję, -rujesz, -rował *dok. див.* **naprawiać** 1.
wyrestaurować, -ruję, -rujesz, -rował реставрува́ти, -ру́ю, -ру́єш *(докон.)*.
wyretuszować, -szuję, -szujesz, -szował *fot.* ретушува́ти, -шу́ю, -шу́єш *(докон.)*.
wyreżyserować, -ruję, -rujesz, -rował *teatr.* ви́режисерувати, -рую, -руєш.
wyrębla *ż.* ополо́нка, поло́нка.
wyręczać, wyręczyć, -czę, -czysz, -czył 1) (kogo w czym) заступа́ти, заступи́ти, -плю́, -пиш, заміща́ти, замісти́ти, -міщу́, -мі́стиш (кого́ в чо́му); 2) (kogo z czego) *заст.* виручáти, ви́ручити; //**~ się** (kim) користува́тися чиї́ми по́слу́гами, покори́стува́тися чиї́ми по́слу́гами.
wyręczenie *n.* 1) засту́плення, замі́щення; 2) ви́ручка. *Пор.* **wyręczać.**
wyręczyciel, *lm.* **-le,** *m.* засту́пник, замісни́к, -ка́.
wyręczycielka *ż.* засту́пниця, замісни́ця.

wyręczyć *див.* **wyręczać.**
wyręka *ż. див.* **wyręczenie.**
wyrobek, -bku, *m.* 1) *(дія)* вироблення, виробка; 2) *(вироблена річ)* виробіток, -тку; 3) *заст. див.* **zarobek.**
wyrobić *див.* **wyrabiać.**
wyrobienie *n.* вироблення, виробка.
wyrobnica *ż.* поденниця, поденщиця, поденна, -ної.
wyrobnik, *lm.* **-cy,** *m.* поденник, поденщик, поденний, -ного.
wyrocznia *ż.* 1) прорікання, пророцтво, віщування; 2) *іст., перен.* оракул; 3) *перен.* незаперечний авторитет, -та; mieć kogo za **~nię** вважати кого незаперечним авторитетом.
wyroczny 1) пророчий, віщий; 2) *перен.* вирішальний; **~na** chwila вирішальна хвилина; **~na** walka вирішальна битва.
wyrodek, -dka, *m.* виродок, -дка, вироджéнець, -нця.
wyrodnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli виро́джуватися, -джуюся, -джуєшся.
wyrodny звироднілий, вироджéнський.
wyrodzić się *див.* **wyradzać się.**
wyroić *див.* **uroić.**
wyroić się, -roi, -roił 1) *с.-г.* вироїтися; 2) *(перен. — про юрбу)* висипати, -пле.
wyrok, -ku, *m.* 1) *юр.* вирок, -ку, присуд, -ду; ~ uniewinniający виправдувальний вирок; wydać ~ винести (ухвалити) вирок; wykonanie **~ku** виконання вироку; ~ zaoczny заочний вирок; ~ zapadł був винесений (ухвалений) вирок; 2) *заст.* приречення; ◊ *юр.* odwołać się od **~ku** подати апеляційну скаргу.
wyrokować, -kuję, -kujesz, -kował 1) *юр.* виносити (ухвалювати) вирок (присуд); 2) (o czym) судити, -джу, -диш (про що).
wyronić *див.* **uronić.**
wyropić się, -pi, -pił загноїтися.
wyrosły вирослий; зрослий. *Пор.* **wyrastać.**
wyrosnąć *див.* **wyrastać.**
wyrost: ubranie na ~ костюм, шитий на зріст.
wyrostek I, **-tka,** *m.* 1) *бот.* паросток, -тка, пагін, -гона; 2) *анат. (processus)* відросток, -тка.
wyrostek II, **-tka,** *lm.* **-tki,** *m.* підліток, -тка, підросток.
wyrostkowy 1) паростковий, пагінний; 2) відростковий. *Пор.* **wyrostek** I.
wyrościć *див.* **wyraszczać.**
wyrośl *ż.* 1) *бот. див.* **wyrostek** I, 1; 2) *див.* **narost.**
wyrozumiale поблажливо, вибачливо.
wyrozumiałość *ż.* поблажливість, -вості, вибачливість.
wyrozumiały поблажливий, вибачливий.
wyrozumiewać, wyrozumieć, -miem, -miesz, -miał, -mieli розуміти, зрозуміти, урозуміти, вирозуміти, збагнути.
wyrozumować, -muję, -mujesz, -mował зробити висновок, висновувати, -ную, -нуєш.
wyrób, -robu, *m.* 1) *(дія)* виробка, вироблення; 2) *(лише в мн.) (вироблені продукти)* вироби, -бів; ~ ceramiczne керамічні вироби; ~ drewniane дерев'яні вироби; ~ dziane трикотажні вироби; ~ fabryczne фабричні вироби; ~ żelazne залізні вироби; 3) *(в промисловості)* продукція; **~roby** krajowe вітчизняна продукція.
wyróść *dok. див.* **wyrastać.**
wyrównać *див.* **wyrównywać.**
wyrównanie *n.* вирівняння.
wyrównawczy вирівняльний.
wyrówniarka *ż., spec.* стругальний верстат.
wyrównywać, -nuję, -nujesz, -nywał, wyrównać вирівнювати, -нюю, -нюєш, вирівняти; //~ **się** вирівнюватися, вирівнятися.

wyróżniać, wyróżnić, -nię, -nisz, -nił (kogo spośród kogo, od kogo, wśród kogo) вирізня́ти, ви́різнити, виділя́ти, ви́ділити (кого́ з-по́між ко́го); //~ **się** вирізня́тися, ви́різнитися, виділя́тися, ви́ділитися.
wyróżnienie *n.* ви́різнення, ви́ділення.
wyróżować się, -żuję, -żujesz, -żował підрум'я́нитися.
wyrudzieć *див.* **zrudzieć.**
wyrugować *див.* **wyrugowywać.**
wyrugowanie *n., pot.* ви́селення; звільнення. *Пор.* **wyrugowywać.**
wyrugowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, wyrugować, -guję, -gujesz, -gował *pot.* усува́ти, усу́нути (кого́, що); *(з посади — ще)* звільнювати, -нюю, -нюєш, звільни́ти, -ню́, -ниш; вижива́ти, ви́жити, -живу, -живеш *(розм.)*; *(з місця проживання)* виганя́ти, ви́гнати (ви́жену, ви́женеш); *(в адміністративному порядку)* виселя́ти, ви́селити; *(з обігу)* вилуча́ти, ви́лучити (що).
wyruszać, wyruszyć, -szę, -szysz, -szył руша́ти, ру́шити, вируша́ти, ви́рушити.
wyruszenie *n.* ви́рушення.
wyruszyć *див.* **wyruszać.**
wyrwa *ż.* я́ма, вибо́їна; *(від вибуху снаряда тощо)* воро́нка, ви́рва.
wyrwać *див.* **wyrywać.**
wyrwanie *n.* 1) *докон.* вирива́ння; 2) ви́зволення. *Пор.* **wyrywać** 1, 2.
wyrwisko *n. див.* **wyrwa.**
wyrychtować, -tuję, -tujesz, -tował (kogo) *pot.* підвести́, -веду́, -веде́ш (кого́).
wyryć, -ryję, -ryjesz, -rył 1) ви́рити; 2) *мист.* ви́різьбити, -блю, -биш; *(на твердому матеріалі)* ви́гравірувати, -рую, -руєш; //~ **się** (w czym) врі́затися (врі́жуся; врі́жешся) (в що); ~ w p a m i ę c i врі́затися в па́м'ять.
wyrysować, -suję, -sujesz, -sował ви́рисувати, -сую, -суєш.
wyrytować, -tuję, -tujesz, -tował *szt. див.* **wyryć** 2.
wyrywacz, *lm.* **-cze,** *m., roln.* копа́ч, -ча́; ~ b u r a k ó w буряко-копа́ч; ◇ ~ c h w a s t ó w екстирпа́тор, -ра.
wyrywać, wyrwać, -wę, -wiesz, -wał 1) вирива́ти, ви́рвати, -рву, -рвеш; *(сторінку з книжки тощо, силою брати у кого — ще)* видира́ти, ви́дерти, ви́драти, -деру, -дереш; *перен.* s k ą d ż e ś t o ~**rwał** звідкіля́ це ти ви́дер (ви́хопив, ви́рвав); 2) (kogo z czego) *перен.* визволя́ти, ви́зволити (кого́ з чо́го); 3) *розм. жарт.* тіка́ти, утіка́ти, утекти́, -течу́, -тече́ш; ~**rywaj** s t ą d тіка́й звідси; ◇ ~**rwać** k o g o o d ś m i e r c i врятува́ти кого́ від сме́рті; ~**rwać** u c z n i a спита́ти у́чня на уро́ці; //~ **się** 1) вирива́тися, ви́рватися; видира́тися, ви́дертися, ви́дратися; *перен.* ~**rwał się** j a k F i l i p z k o n o p i ви́рвався (ви́скочив), як Пили́п з коноп́ель; 2) *перен.* вихо́плюватися, -лююся, -люєшся, ви́хопитися, -плюся, -пишся; ви́скочити *(лише докон.)*; *розм.* ~**rwać się** z c z y m ви́хопитися (ви́скочити) (з чим); 3) *(лише недокон.) шкіл.* напро́шуватися до відповіді.
wyrywczy споради́чний.
wyrządzać, wyrządzić, -dzę, -dzisz, -dził (komu co) заподі́ювати, -ді́юю, -ді́юєш, заподі́яти (кому́ що); ~**dzić** k r z y w d ę k o m u заподі́яти кри́вду кому́.
wyrzec *див.* **wyrzekać.**
wyrzeczenie się *n.* (czego) зре́чення (чого́), відре́чення (від чо́го).
wyrzedzić, -dzę, -dzisz, -dził проріди́ти, -джу́, -диш.
wyrzednieć, -nieje, -niał розріди́тися, -ди́ться.
wyrzekać, wyrzec, -rzeknę, -rzekniesz, -rzekł, -rzekli 1) (co) *книж.* висло́влювати, -люю, -люєш, ви́словити, -влю, -виш; виска́зувати, -зую, -зуєш, ви́ска-

зати, -кажу, -кажеш (що) *(рідше)*; 2) (o czym) *книж.* вирішувати, -шую, -шуєш, вирішити (що); c z a s a m i j e d n a c h w i l a **~rzeka** o l o s a c h l u d z i часом одна хвилина вирішує долю людей; 3) (na kogo, na co) *(лише недокон.)* ремствувати, -вую, -вуєш, нарікати, скаржитися, жалітися (на кого, на що); //**~ się** зрікатися, зректися, -речуся, -речешся (кого, чого), відрікатися, відректися (від кого, від чого).

wyrzeźbiać, wyrzeźbić, -bię, -bisz, -bił вирізьблювати, -люю, -люєш, вирізьбити, -блю, -биш.

wyrznąć *див.* **wyrzynać.**

wyrznięcie *n.* вирізка.

wyrzucać, wyrzucić, -cę, -cisz, -cił 1) (kogo, co z czego) викидати, викинути (кого, що з чого); 2) (komu co) докоряти, докорити, дорікати, доректи, -речу, -речеш (кому за що), закидати, закинути (кому що); 3) *мед.* висипати, висипати, -пле.

wyrzut, -tu, *(częściej w lm.)* **-ty, -tów,** *m.* 1) докір, -кору, закид, -ду; r o b i ć **~ty** робити докори (закиди), докоряти, дорікати (кому за що), закидати (кому що); **~ty** s u m i e n i a докори совісті (сумління); 2) *мед. див.* **wysypka.**

wyrzutek, -tka, *lm.* **-tki,** *m.* 1) покидь, -ді, потолоч, -чі; **~** s p o ł e c z e ń s t w a покидь (потолоч) суспільства; 2) *(недоношений плід)* викидень, -дня.

wyrzutnia *ż.* 1) *грам.* еліпс, еліпсис; 2) *військ.* викидач, -ча.

wyrzutnik *m., wojs.* викидач, -ча.

wyrzutniowy: z d a n i a **~we** *gram.* неповні речення, -чень.

wyrzygać *wulg. див.* **wywomitować.**

wyrzygnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. wulg. див.* **wywomitować.**

wyrzynać, wyrznąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) вирізувати, -зую, -зуєш, вирізати, -ріжу, -ріжеш; *(статую тощо — звичайно)* вирізьблювати, -люю, -люєш, вирізьбити, -блю,-биш; 2) *(лише докон.)* *(убити)* перерізати, -ріжу, -ріжеш, вирізати; 3) *(лише докон.)* *(розм. — вдарити)* молоснути, двигнути; ◊ **~rznąć** p i ę ś c i ą w s t ó ł грюкнути кулаком у стіл; //**~ się** *(про зуби)* прорізуватися, прорізатися.

wyrzynek, -nka, *m.* виріз, -зу.

wyrżnąć *dok. див.* **wyrzynać.**

wysadka *ż., roln.* висадок, -дка.

wysadzać, wysadzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) висаджувати, -джую, -джуєш, висадити, -джу, -диш; *(силою двері тощо — ще)* виламувати, -мую, -муєш, виламати; **~dzić** r o ś l i n y висадити рослини; **~dzić** w p o w i e t r z e висадити в повітря; **~dzić** z w a g o n u висадити з вагона; 2) (co czym) усаджувати, усадити, -джу, -диш, усипати, усипати, -плю, -плеш; **~dzać** d r o g i m i k a m i e n i a m i усаджувати (усипати) дорогими каменями; *(слоновою кістю тощо)* інкрустувати, -тую, -туєш *(недокон. і докон.)*; *(деревами, рослинами)* обсаджувати, обсадити; **~dzić** a l e j ę d r z e w a m i обсадити алею деревами; ◊ **~dzić** c h l e b z p i e c a вийняти хліб з печі; *розм.* **~dzić** k o g o n a d u d k a пошити кого в дурні; *прям., перен.* **~dzić** z s i o d ł a вибити з сідла; //**~ się** висаджуватися, висадитися; *розм.* **~dzić się** n a p r z y j ę c i e (g o ś c i) влаштувати пишний прийом гостей.

wysadzenie *n.* 1) висадження; виламання; 2) усадження, усипання; інкрустація; обсадження. *Пор.* **wysadzać.**

wysadzić *див.* **wysadzać.**

wysalać, wysolić, -lę, -lisz, -lił висолювати, -люю, -люєш, висолити.

wysapać się, -pię, -piesz, -pał 1) висапатися, віддихатися

(-ди́хаюся, -ди́хаєшся *і* -ди́шуся, -ди́шешся); 2) *перен.* охоло́нути з гніву.
wysarkać (kogo, co) ви́лаяти (на всі за́ставки) (кого́, що).
wysączać, wysączyć, -czę, -czysz, -czył 1) вида́влювати, -люю, -люєш, ви́давити, -влю, -виш, вича́влювати, ви́чавити, виду́шувати, -шую, -шуєш, ви́душити; **~czyć** c y t r y n ę ви́давити (ви́чавити, ви́душити) лимо́н (цитри́ну); 2) *(лише докон.) перен.* ви́пити до дна; **~czyć** k i e l i c h ви́пити до дна бока́л; //**~ się** вити́ка́ти ка́плями, ви́текти ка́плями.
wyschły 1) яки́й (що) ви́сох, ви́сохлий; 2) схýдлий. *Пор.* **wysychać.**
wyschnąć *див.* **wysychać.**
wyschnięty *див.* **wyschły.**
wysegregować, -guję, -gujesz, -gował *(укладаючи в певному порядку)* ви́лучити.
wysegregowanie *n.* ви́лучення. *Пор.* **wysegregować.**
wyseparować, -ruję, -rujesz, -rował ви́ділити.
wyseparowanie *n.* ви́ділення.
wysepka *ż., zdr.* острівéць, -вця́, островóк, -рівка́.
wysforować *myśl.* *див.* **wysworować.**
wysiać *див.* **wysiewać.**
wysiadać, wysiąść, -siądę, -siądziesz, -siadł, -siedli висіда́ти, ви́сісти, -сяду, -сядеш, схо́дити, -джу, -диш, зійти́, -йду́, -йдеш; **~siadać** z t r a m w a j u висіда́ти (схо́дити) з трамва́ю.
wysiadanie *n.* висіда́ння.
wysiadka *ż.* *див.* **przyzba.**
wysiadywać, -duję, -dujesz, -dywał, wysiedzieć, -dzę, -dzisz, -dział виси́джувати, -джую, -джуєш, ви́сидіти, -джу, -диш; *(певний час — ще)* проси́джувати, проси́діти; *(пташенят — ще)* вилу́плювати, -лює, ви́лупити, -пить.
wysianie *n.* 1) ви́сів, -ву; 2) просі́яння. *Пор.* **wysiewać.**

wysiarkować, -kuję, -kujesz, -kował обкури́ти сі́ркою.
wysiarkowanie *n.* обку́рення сі́ркою.
wysiąkać, wysiąknąć, -knę, -kniesz, -knął, -knęli *a.* **-kł, -kli** 1) сяка́ти, ви́сякати; 2) *(крізь що)* просо́чуватися, -чується, просочи́тися; 3) *перен.* висиха́ти, ви́сохнути; зсяка́ти, зся́кнути *(рідко).*
wysiąść *див.* **wysiadać.**
wysiec *див.* **wysiekać.**
wysieczenie *n.* 1) прору́бка; 2) ви́січення; 3) ви́січення, відшмага́ння. *Пор.* **wysiekać.**
wysiedlać, wysiedlić, -lę, -lisz, -lił виселя́ти, ви́селити; //**~ się** виселя́тися, ви́селитися.
wysiedlenie (się) *n.* ви́селення.
wysiedleniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* виселе́нець, -нця.
wysiedlić *див.* **wysiedlać.**
wysiedzieć *див.* **wysiadywać.**
wysiekać, wysiec, -siekę, -sieczesz, -siekł 1) прору́бувати, -бую, -буєш, прору́ба́ти; **~siec** o t w ó r прору́ба́ти о́твір; 2) *(лише докон.) (убити всіх)* ви́сікти до ноги́; 3) *(лише докон.) (перен. розм. — вибити)* ви́сікти, -січу, -січеш, відшмага́ти, ви́(ш)парити.
wysiew, -wu, *m., roln.* ви́сів, -ву.
wysiewać, wysiać, -sieję, -siejesz, -siał, -siali *a.* **-sieli** 1) *с.-г.* висіва́ти, висі́ювати, -сі́юю, -сі́юєш, ви́сіяти, -сію, -сієш; 2) *(пропускати крізь сито)* просіва́ти, просі́ювати, просі́яти.
wysiewek, -wku, *m., roln.* 1) *(лише в мн.)* ви́сівки, -во́к; 2) *див.* **wysiew.**
wysiewiny, -win, *blp. roln.* *див.* **wysiewek** 1.
wysięk, -ku, *m., med.* *(exsudatum)* ексуда́т, -ту, ви́піт, -поту.
wysiękanie *n., med.* *(exsudatio)* ексуда́ція, випотіва́ння.
wysiękowy *med.* *(exsudativus)* ексудати́вний, випітни́й; s k a z a **~wa** ексудати́вний діате́з, -зу.
wysilać, wysilić, -lę, -lisz, -lił 1) (co) напру́жувати, -жую,

-жуєш, напру́жити (що); **~lić** umysł напру́жити ум; 2) (kogo) *(доводити до крайньої втоми)* висна́жувати, -жую, -жуєш, ви́снажити, знеси́лювати, -люю, -люєш, знеси́лити (кого́, що); choroba **~liła** go хворо́ба ви́снажила (знеси́лила) його́; //**~ się** 1) напру́жуватися, напру́житися; nadmiernie **~lać się** надмі́рно напру́жуватися; 2) *(лише недокон.) (намагатися)* силкува́тися, -ку́юся, -ку́єшся; **~lać się** na grzeczność силкува́тися бу́ти че́мним (на че́мність); 3) висна́жуватися, ви́снажитися, знеси́люватися, знеси́литися.

wysilenie *n.* 1) напру́ження; 2) ви́снаження, знеси́лення; //**~ się** 1) напру́ження; 2) зуси́лля; 3) ви́снаження, знеси́лення. *Пор.* **wysilać.**

wysilić *див.* **wysilać.**

wysiłek, -łku, *m.* зуси́лля.

wysinić, -nię, -nisz, -nił ви́синити, посини́ти, -ню́, -ниш.

wysinieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli зо́всім поси́ніти.

wysiwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli зо́всім поси́вiти.

wyskakać, -skaczę, -skaczesz, -skakał (co) ви́плигати, ви́стрибати (що).

wyskakać się, -skaczę, -skaczesz, -skakał наплига́тися, настриба́тися.

wyskakiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, wyskoczyć, -czę, -czysz, -czył 1) виска́кувати, -кую, -куєш, ви́скочити; ви́скокнути *(рідко)*, виплигувати, -гую, -гуєш, ви́плигнути, вистри́бувати, -бую, -буєш, ви́стрибнути; 2) *(скоро вставати)* ско́чити *(лише докон.)*, схо́плюватися, -плююся, -плюєшся, схопи́тися, -плю́ся, -пишся; **~koczyć** z łóżka ско́чити (схопи́тися) з лі́жка; 3) *(лише докон.) (появитися на поверхні)* ви́скочити, набі́гти, -біжи́ть; pryszczyk **~koczył** при́щик ви́скочив (набі́г); 4) *(з рейок тощо)* з(і)ска́кувати, з(і)ско́чити, схо́дити, -дить, зі́йти́, -йде; ◊ **~kiwać** ze skóry із шку́ри лі́зти (вила́зити, рва́тися, пну́тися); pędzić co koń **~koczy** гна́ти щоду́ху (чимду́ж, з усіє́ї си́ли, навза́води).

wyskarżać się, wyskarżyć się, -żę, -żysz, -żył 1) ска́ржитися, поска́ржитися, жалі́тися, пожалі́тися, жа́луватися, -луюся, -луєшся, пожа́луватися; 2) *(лише докон.) (доволі)* наска́ржитися, нажалі́тися, нажа́луватися.

wysklepiać, wysklepić, -pię, -pisz, -pił зво́дити склепі́ння, звести́ склепі́ння.

wyskoczek, -czka, *lm.* **-czki,** *m.* ви́скочка, ви́скочень, -чня.

wyskoczyć *див.* **wyskakiwać.**

wyskok, -ku, *m.* 1) *архіт.* ви́ступ, -пу; 2) *спорт.* ви́пад, -ду; 3) *заст.* спирт, -ту; 4) *див.* **wybryk.**

wyskokowy спи́ртни́й; napoje **~we** спиртні́ напо́ї (напи́тки).

wyskrobać *див.* **wyskrobywać.**

wyskrobek, -bka, *m.* ви́скребок, -бка; *(звичайно в мн.)* ви́шкребки, -ків, ви́скрібки; *(фам. — остання дитина в батьків)* ви́шкребок.

wyskrobywać, -buję, -bujesz, -bywał, wyskrobać, -bię, -biesz, -bał вискріба́ти, ви́скребти, вишкря́бувати, -бую, -буєш, ви́шкрябати.

wyskrzydlić się, -lę, -lisz, -lił *przen. poet.* окрили́тися.

wyskubać *див.* **wyskubywać.**

wyskubnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *jednokr. див.* **wyskubywać.**

wyskubywać, -buję, -bujesz, -bywał, wyskubać, -bię, -biesz, -bał виску́бувати, -бую, -буєш, ви́скубати, ви́скубти.

wyskwarzać, wyskwarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył вишква́рювати, -рюю, -рюєш, ви́шкварити, вито́плювати, -плюю, -плюєш, ви́топити, -плю, -пиш.

wysłać I *див.* **wysyłać.**

wysłać II *див.* **wyściełać.**

wysładzać, wysłodzić, -dzę, -dzisz, -dził (добре) підсолоджувати, -джую, -джуєш, (добре) підсолодити, -джу, -диш; // *(лише докон.)* ~ **się** посолодшати.

wysłanie I *n.* висилка; відправлення; заслання; виселення. *Пор.* **wysyłać.**

wysłanie II *n.* вистелення.

wysłaniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* посланець, -нця; висланець, -нця *(рідко); політ., дипл.* емісар, -ра.

wysłannik, *lm.* **-cy,** *m. див.* **wysłaniec.**

wysławiać I, **wysławić, -wię, -wisz, -wił** прославляти, прославити, -влю, -виш, звеличувати, -чую, -чуєш, звеличити, звеличати; вихваляти *(лише недокон.).*

wysławiać II, **wysłowić, -wię, -wisz, -wił** висловлювати, -люю, -люєш, висловити, -влю, -виш; висказувати, -зую, -зуєш, висказати, -кажу, -кажеш *(рідше);* //~ **się** висловлюватися, висловитися.

wysłodki, -ków, *blp. (з ягід)* вичавки, -ків.

wysłodzić *див.* **wysładzać.**

wysłonecznić, -nię, -nisz, -nił *poet.* осяяти сонцем.

wysłoneczniony *poet.* осяяний сонцем; *(перен. — про обличчя)* сяючий.

wysłowić *див.* **wysławiać** II.

wysłowienie *n.* висловлення.

wysłowny *див.* **wymowny** 1.

wysłuchać *див.* **wysłuchiwać.**

wysłuchanie *n.* 1) вислухання; 2) допит, -ту. *Пор.* **wysłuchiwać** 1, 2.

wysłuchiwać, -słuchuję, -słuchujesz, -słuchiwał, wysłuchać 1) вислухувати, -слухую, -слухуєш, вислуховувати, -вую, -вуєш, вислухати *(рідко),* вислухати; *мед.* ~**chać** c h o r e g o вислухати хворого; 2) *(свідків)* допитувати, -тую, -туєш, допитати; 3) *(лише докон.) (благання тощо)* зглянутися (на що).

wysługa *ż.* 1) вислуга; 2) *див.* **usługa.**

wysługiwać, -guję, -gujesz, -giwał, wysłużyć, -żę, -żysz, -żył 1) (co) вислужувати, -жую, -жуєш, вислужити, відслужувати, відслужити, -жу, -жиш; ~**służyć** e m e r y t u r ę вислужити пенсію; ~**służyć** l a t a вислужити (відслужити) літа; 2) (komu) *(лише докон.) див.* **usługiwać** 2; //~ **się** 1) (komu) *(лише недокон.)* вислужуватися (кому *і* перед ким), робити послуги (кому); *перен.* догоджати (кому); 2) (kim, czym) користуватися чиїми послугами, покористуватися чиїми послугами.

wysłupiać, wysłupić, -pię, -pisz, -pił *przest. (очі)* витріщати, витріщити, вирячувати, -чую, -чуєш, вирячити; // *(лише докон.)* ~**się** стовбичити.

wysłużony відставний; ◊ ~ u r z ę d n i k пенсіонер, -ра; ~ ż o ł n i e r z ветеран.

wysłużyć *див.* **wysługiwać.**

wysmagać відшмагати, висікти, -січу, -січеш.

wysmalać I, **wysmalić, -lę, -lisz, -lił** 1) висмалювати, -люю, -люєш, висмалити; *(поверхню чого)* обсмалювати, обсмалити, -лю, -лиш; 2) *(лише докон.) перен. жарт.* утяти, -тну, -тнеш; ~ l i s t утяти листа.

wysmalać II, **wysmolić, -lę, -lisz, -lił** 1) висмолювати, -люю, -люєш, висмолити; 2) *(лише докон.) (перен. фам. — випити)* видудлити; ~**lić** b u t e l k ę видудлити пляшку.

wysmalcować *див.* **wyszmalcować.**

wysmalić *див.* **wysmalać** I.

wysmarkać висякати; //~ **się** висякатися.

wysmarknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *jednokr. див.* **wysmarkać.**

wysmarować *див.* **wysmarowywać.**

wysmarowanie (się) *n.* вимазання, вимащення.

wysmarowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, wysmarować, -ruję, -rujesz, -rował вимазувати, -зую, -зуєш, вимазати, -мажу, -мажеш,

вимáщувати, -щую, -щуєш, ви́мастити, -мащу, -мастиш; //~ się вимáзуватися, ви́мазатися, вимáщуватися, ви́маститися.
wysmażać, wysmażyć, -żę, -żysz, -żył вижáрювати, -рюю, -рюєш, ви́жарити, висмáжувати, -жую, -жуєш, ви́смажити; //~ **się** вижáрюватися, ви́жаритися, висмáжуватися, ви́смажитися.
wysmoktywać, -tuję, -tujesz, -tywał, wysmoktać, -ktam, -ktasz (*a.* **-kczę, -kczesz), -ktał** висмóктувати, -тую, -туєш, ви́смоктати, -кчу, -кчеш, висисáти, ви́ссати, -ссу, -ссеш.
wysmolić *див.* **wysmalać** II.
wysmukle *див.* **wysmukło.**
wysmukleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli стáти стрункúм.
wysmukło стрýнко.
wysmukłość *ż.* стрýнкість, -кості.
wysmukły стрункúй.
wysnuwać, wysnuć, -nuję, -nujesz, -nuł випрядáти, ви́прясти, -пряду, -прядеш; витягáти ни́тку з основи, ви́тягти (ви́тягнути) ни́тку з основи; ◇ *перен.* **~nuć** w n i o s e k зроби́ти ви́сновок, ви́снувати, -ную, -нуєш.
wysnycerować, -ruję, -rujesz, -rował *spec.* ви́різьбити, -блю, -биш.
wysnycerowanie *n., spec.* ви́різьблення.
wysobaczyć, -czę, -czysz, -czył ви́лаяти.
wysoce *див.* **wysoko.**
wysoki висóкий.
wysoko ви́соко; висóко (*деколи поез.*); ~ c e n i ć ви́соко ціни́ти; (*часто з прикметником*) ~ p o s t a w i o n y високопостáвлений; ~ p r o d u k c y j n y високопродукти́вний; ~ w y k s z t a ł c o n y високоосвíчений; ~ z m e c h a n i z o w a n y високомеханізóваний.
wysokogatunkowy високосóртний, високоя́кісний.
wysokomiar, -ru, *m. див.* **wysokomierz.**
wysokomierz, *lm.* **-rze,** *m.* вимíрник висоти́; *геод.* висотомíр, -ра.
wysokopienny *bot.* високостóвбурний.
wysokościomierz *m. див.* **wysokomierz.**
wysokościowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* 1) висóтний буди́нок, -нку; 2) *ав.* висóтник.
wysokościowy висóтний.
wysokość *ż.* височинá, висотá; (*перен. — ще*) висóкість, -сóкості; ~ b u d y n k u височинá (висотá) будíвлі; 2) (*високе місце*) висотá, висóкість; z ~ci з висоти́ (з висóкості); 3) *мат., астр., фіз.* висотá; 4) (*титул*) висóкість.
wysokowartościowy високоя́кісний.
wysokowoltowy *el.* високовóльтний.
wysolić *див.* **wysalać.**
wysondować, -duję, -dujesz, -dował зондувáти, -дýю, -дýєш (*докон.*); (*перен. — звичайно*) ви́відати, розвíдати.
wysortować, -tuję, -tujesz, -tował *spec.* ви́бракувати, -кую, -куєш, відбракувáти.
wysortowanie *n.* вибракóвка, відбракóвка.
wysortowany ви́бракований, відбракóваний.
wyspa *ż.* óстрів, -рова.
wyspacerować się, -ruję, -rujesz, -rował нагуля́тися.
wyspać się *див.* **wysypiać się.**
wyspany якúй (що) ви́спався.
wyspecjalizować, -zuję, -zujesz, -zował спеціалізувáти, -зýю, -зýєш (*докон.*); //~ **się** спеціалізувáтися, набýти спеціáльності.
wyspekulować, -luję, -lujesz, -lował (co) *posp.* придýмати, скомбінувáти, -нýю, -нýєш (що).
wyspiarka *ż.* остров'я́нка.
wyspiarski острівни́й.
wyspiarz, *lm.* **-rze,** *m.* остров'я́нин.
wyspiasty багáтий на острови́.
wyspoczywać się *dok. див.* **odpoczywać.**

wyspowaty подібний до óстрова.
wyspowiadać *kośc., przen., żart.* вйсповідати; //~ **się** вйсповідатися.
wyspozbiór, -bioru, *m., przest. див.* **archipelag.**
wysprycować, -cuję, -cujesz, -cował *pot.* промйти спринцівкою.
wysprzeczać się насперечáтися, наспóритися.
wysrebrnieć, -nieje, -niał стáти сріблйстим (сріблястим).
wysrebrzać, wysrebrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył сріблйти, вйсріблити, посріблйти; //~ **się** сріблйтися, сріблíти, стáти сріблйстим (сріблястим).
wysrebrzenie *n.* посрíблення.
wysrebrzyć *див.* **wysrebrzać.**
wysrożyć się, -ży, -żył *przest.* перебушувáти, -шýє, відбушувáти; b u r z a ~**żyła się** бýря перебушувáла (відбушувáла).
wyssać *див.* **wysysać.**
wystać *див.* **wystawać** I, II.
wystały 1) *(про рідину)* устóяний, відстóяний; 2) *(про фрукти)* спíлий, достйглий, стйглий; 3) *(про людей)* статéчний, повáжний.
wystarać się (o co) постарáтися, подбáти (про що).
wystarczać, wystarczyć, -czę, -czysz, -czył вистачáти, вйстачити.
wystarczająco достáтньо.
wystarczający достáтній.
wystarczalność *ż.* достáтність, -ності.
wystarczalny *див.* **wystarczający.**
wystarczyć *див.* **wystarczać.**
wystawa *ż.* 1) вйставка; ~ o b r a z ó w вйставка картйн; ~ r o l n i c z a сільськогосподáрська вйставка; 2) *торг.* вітрйна; ~ s k l e p o w a вітрйна магазйна; 3) *театр.* постанóвка; 4) *перен. див.* **wystawność.**
wystawać I, **-staje, -stawał, wystać, -tanie, -tał** виступáти, вйступити, -пить; s k a ł a ~**taje** z w o d y скéля виступáє з водй; *(різко висуватися назовні)* виструмлятися, вйстромитися, -миться, витикáтися, вйткнутися.
wystawać II, **-taję, -tajesz, -tawał, wystać, -toję, -toisz, -tał** 1) вистóювати, -тóюю, -тóюєш, вйстояти, -тою, -тоїш ~**stać** d w i e g o d z i n y вйстояти дві годйни; 2) (co) *(лише докон.) (осягти вистоюванням)* вйстояти; n i c n i e ~**toisz** нічóго не вйстоїш; // *(лише докон.)* ~ **się** 1) настóятися; ~ n a m r o z i e настóятися на морóзі; 2) *(відпочити — про тварин)* вйстоятися; 3) *(про рослини)* дозрíти, доспíти.
wystawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* 1) *спец.* експонéнт; 2) *(фін. — векселя)* акцептáнт.
wystawczyni *ż. (про жінку)* 1) експонéнт; 2) акцептáнт. *Пор.* **wystawca.**
wystawiać, wystawić, -wię, -wisz, -wił 1) виставлятии, вйставити, -влю, -виш; *(на виставці — ще)* експонувáти, -нýю, -нýєш *(недокон. і докон.)*; ~**wić** o b r a z вйставити (експонувáти) картйну; ~**wiać** s z t u k ę t e a t r a l n ą стáвити (виставлятии) п'éсу; ~**wić** t o w a r вйставити (експонувáти) товáр; 2) *(дім, пам'ятник тощо)* вибудóвувати, -вую, -вуєш, вйбудувати, -дую, -дуєш, збудувáти, -дýю, -дýєш; стáвити, постáвити *(розм.)*; 3) *(документи)* видавáти, -даю, -даєш, вйдати, -дам, -даси, виставлятии, вйставити; ~**wić** w e k s e l вйдати (вйставити) вéксель; 4) *(армію тощо)* організувáти, зýю, -зýєш, зорганізувáти; ◊ ~**wiać** ż y c i e n a s z w a n k вáжити (рискувáти) життям; ~**wiać** k o g o n a p o ś m i e c h o w i s k o брáти когó на сміх (на глум); ~**wiać** n a n i e b e z p i e c z e ń s t w o наражáти на небезпéку.
wystawiciel, *lm.* **-le,** *m. див.* **wystawca.**
wystawicielka *ż. див.* **wystawczyni.**
wystawić *див.* **wystawiać.**

wystawienie *n.* 1) вистaвлення; експонувaння; 2) збудувaння; 3) видача, вистaвлення; 4) зорганізувaння. *Пор.* **wystawiać.**
wystawka *ż., zdr.* невеличка вистaвка.
wystawnie пишно; розкішно. *Пор.* **wystawny.**
wystawność *ż.* пишнóта, пишність, -ності; розкішність. *Пор.* **wystawny.**
wystawny пишний; *(багатий)* розкішний; ~ obiad розкішний обід, -ду.
wystawowy виставочний.
wystąpić *див.* **występować.**
wystąpienie *n.* 1) виступ, -пу; 2) поява, з'явлення, появлення. Пор. **występować.**
wystebnować *див.* **wystębnować.**
wystemplować, -luję, -lujesz, -lował *kanc.* штампувáти, -пýю, -пýєш *(докон.),* наклáсти штáмпи.
wystenografować, -fuję, -fujesz, -fował стенографувáти, -фýю, -фýєш *(докон.).*
wysterczać, wysterknąć, -nie, -nął виступáти, виступити; стирчáти, -чить *(лише недокон.).*
wysterka *ż.* виступ, -пу.
wysterknąć *див.* **wysterczać.**
wysterylizować, -zuję, -zujesz, -zował стерилізувáти, -зýю, -зýєш *(докон.).*
wystębnować, -nuję, -nujesz, -nował вистьобати.
wystękiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, wystękać стогнáти, -гнý, -гнеш, простогнáти; // *(лише докон.)* ~ **się** постогнáти.
występ, -pu, *m.* виступ, -пу; ◊ *театр.* gościnne ~**py** гастрóлі, -лей.
występek, -pku, *m.* провина, прóступок, -пку; *(більший)* злóчин, -ну.
występnie злочинно.
występność *ż.* злочинність, -ності.
występny злочинний.
występować, -puję, -pujesz, -pował, wystąpić, -pię, -pisz, -pił 1) виступáти, виступити, -плю, -пиш; ~**tąpić** do walki виступити на бій; pot ~**tąpił** na twarzy піт виступив на обличчі; ~**tąpić** na scenie виступити на сцéні; ~**tąpić** przeciw komu виступити прóти кóго; woda ~**tąpiła** z brzegów водá виступила з берегів; ~**tąpić** z koncertem виступити з концéртом, дáти концéрт; ~**tępować** z wnioskiem виступáти з пропозицією; ~**tąpić** z towarzystwa виступити (вибути) з товариства; 2) *(перен. — ставати помітним)* з'являтися, з'явитися, -влюся, -вишся, появлятися, появитися, покáзуватися, -зуюся, -зуєшся, показáтися, -кажýся, -кáжешся; ~**tąpiły** oznaki zatrucia з'явилися (появилися, показáлися) ознáки (симптóми) отрýєння; ◊ ~**tąpić** do kogo w jakiejś sprawie звернýтися до кóго в якійсь спрáві; ~**tąpić** przeciw prawu порýшити закóн; ~**tąpić** sądownie (przeciw komu) подáти в суд (на кóго).
wystornować, -nuję, -nujesz, -nował *buch.* сторнувáти, -нýю, -нýєш *(докон.).*
wystosować *див.* **wystosowywać.**
wystosowanie *n.* (czego do kogo) звéрнення (з чим до кóго).
wystosowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, wystosować, -suję, -sujesz, -sował (co do kogo) звертáтися, звернýтися, -нýся, -нешся (з чим до кóго).
wystrajać, wystroić, -roję, -roisz, -roił (гáрно, пишно) вбирáти, (гáрно, пишно) вбрáти, -берý, -берéш, наряджáти, нарядити, -ряджý, -рядиш; //~ **się** (гáрно, пишно) вбирáтися, (гáрно, пишно) вбрáтися, наряджувáтися, нарядитися.
wystraszać, wystraszyć, -szę, -szysz, -szył 1) полóхати, сполóхати, полошити, -шý, -шиш, сполошити; 2) *(лише докон.)*

розм. перелякáти; // *(лише до-кон.)* ~ się перелякáтися.
wystrofować, -fuję, -fujesz, -fował скартáти.
wystroić *див.* **wystrajać.**
wystrugać *див.* **wystrugiwać.**
wystruganie *n.* вистругання.
wystrugiwać, -guję, -gujesz, -giwał, wystrugać вистрýгувати, -гую, -гуєш, вистругати (-стружу, -стружеш *і* -стругаю, -стругаєш); ◊ *перен. розм.* **~gana** głowa капýстяна головá.
wystrychiwać, -rychuję, -rychujesz, -rychiwał, wystrychnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *pot.* 1) причепýрювати, -рюю, -рюєш, причепурити; 2) *перен.* підвóдити, -джу, -диш, підвести, -ведý, -ведéш; влаштóвувати, -вую, -вуєш, влаштувáти, -тýю, -тýєш *(ірон.)*; to ci **~nęli** nas! отó підвели (влаштувáли) нас! 3) (kogo z czego) виживáти, вижити, -живу, -живеш (когó з чóго); **~nąć** z posady вижити з посáди; ◊ **~nąć** na dudka пошити в дýрні; //~ się причепýрюватися, причепуритися.
wystrzał, -łu, *m.* пóстріл, -лу; вистріл *(рідко)*.
wystrzałowy який (що) стосýється пóстрілу; *(у контексті)* пóстрілу тóщо; echo **~we** відгомін пóстрілу.
wystrzegać się, wystrzec się, -rzegę, -rzeżesz, -rzegł остерігáтися, остерегтися, -режýся, -режéшся, берегтися, оберегтися.
wystrzelać I, **wystrzelić, -lę, -lisz, -lił** 1) стріляти, вистрілювати, -люю, -люєш, вистрілити; вистрéлювати, вистрелити *(рідко)*; 2) *(перен. — вгору)* піднімáтися, підіймáтися, піднятися, -німеться, знімáтися, знятися; wieżyce **~liły** w górę вéжі піднялися (знялися) вгóру; *(про рослини)* буяти, вибуяти.
wystrzelać II *dok. див.* **wystrzeliwać.**
wystrzelenie *n. див.* **wystrzał.**
wystrzeliwać, -wuję, -wujesz, -wał, wystrzelać вистрілювати, -люю, -люєш, вистріляти, повистрілювати; **~lać** wszystkich усіх вистріляти (повистрілювати); **~lać** wszystkie naboje вистріляти всі патрóни (набóї).
wystrzępiać, wystrzępić, -pię, -pisz, -pił *(тканину)* вистріпувати, -пую, -пуєш, вистріпати; *(одяг довгим вживанням — ще)* обтріпувати, обтріпати, обшáрпувати, обшáрпати; //~ się вистріпуватися, вистріпатися; обтріпуватися, обтріпатися, обшáрпуватися, обшáрпатися.
wystrzygać, wystrzyc, -rzygę, -rzyżesz, -rzygł вистригáти, вистригти, -рижу, -рижеш.
wystrzygiwać, -guję, -gujesz, -giwał *wielokr. див.* **wystrzygać.**
wystrzykiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, wystrzykać виприскувати спринцівкою, виприскати спринцівкою.
wystrzyknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *jednokr.* виприснути спринцівкою.
wystudiować, -diuję, -diujesz, -diował вистудіювати, -діюю, -діюєш, простудіювáти, -діюю, -діюєш.
wystudiowanie *n.* простудіювáння.
wystudzać, wystudzić, -dzę, -dzisz, -dził вистýджувати, -джую, -джуєш, вистудити, -джу, -диш, вихолóджувати, вихолодити.
wystukiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, wystukać вистýкувати, -кую, -куєш, вистукати; **~kać** melodię вистукати мелóдію.
wystygać, wystygnąć, -gnę, -gniesz, -gł (*rzadziej* **-gnął**), **-gli** 1) вистигáти, вистигнути, вистигти, -гну, -гнеш, остигáти, остигнути, холóнути, охолóнути, простигáти, простигнути, прохолóнути; 2) *перен.* холóнути, охолóнути, прохолóнути, захолóнути; остигáти, остигнути *(рідше)*; serce **~gło** сéрце охолóло (прохолóло, захолóло, остигло).

wystygły 1) який (що) вистиг, вистиглий, який (що) остиг, остиглий, який (що) охолонув, охололий, який (що) простиг, простиглий, який (що) прохолов, прохололий; 2) який (що) охолов, охололий, який (що) прохолов, прохололий, який (що) захолов, захололий; який (що) остиг, остиглий. *Пор.* **wystygać.**
wystygnąć *див.* **wystygać.**
wystylizować, -zuję, -zujesz, -zował стилізувати, -зую, -зуєш *(докон.)*; ◊ **~** l i s t скласти листа.
wysubtelniać, wysubtelnić, -nię, -nisz, -nił витончувати, -чую, -чуєш, витончити.
wysubtelnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli стати витонченим, витончитися.
wysubtelnienie *n.* витончення.
wysunąć *див.* **wysuwać.**
wysunięcie *n.* висунення; висолоплення; поставлення; //**~ się** 1) висунення; вислизнення; 2) виступ, -пу; 3) вислизнення; ◊ *мед.* **~** m a c i c y n a p r z ó d *(anteposition uteri)* переміщення матки наперед. *Пор.* **wysuwać (się).**
wysuszać, wysuszyć, -szę, -szysz, -szył 1) висушувати, -шую, -шуєш, висушити, зсушити, -шу, -шиш; 2) *(перен. — випити до дна)* осушувати, осушити.
wysuszenie *n.* 1) висушка; 2) осушення. *Пор.* **wysuszać.**
wysuszyć *див.* **wysuszać.**
wysuwać, wysunąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli висувати, висовувати, -вую, -вуєш, висунути; *(язик — ще)* висолопити, -плю, -пиш *(лише докон.) (фам.)*; *(питання — ще)* ставити, -влю, -виш, поставити; //**~ się** 1) висуватися, висовуватися, висунутися; *(непомітно випадати з рук тощо)* вислизати, вислизнути; 2) *перен.* виступати, виступити, -плю, -пиш; **~nął się** z t ł u m u i z a c z ą ł m ó w i ć виступив з юрби і почав говорити; 3) *(перен. — непомітно виходити)* вислизати, вислизнути.
wysuwalny висувний.
wysuwany *tech.* витяжний, висувний.
wyswatać *przest.* висватати.
wyswawolić się, -lę, -lisz, -lił напустуватися, -туюся, -туєшся.
wyswobadzać, wyswobodzić, -dzę, -dzisz, -dził визволяти, визволити; //**~ się** визволятися, визволитися.
wyswobodzenie *n.* визволення.
wyswobodziciel, *lm.* **-le,** *m.* визвольник, визволитель.
wyswobodzicielka *ż.* визвольниця, визволителька.
wyswobodzić *див.* **wyswobadzać.**
wysworować, -ruję, -rujesz, -rował *myśl.* спустити (собак) з швори; //**~ się** вирватися вперед.
wysychać, wyschnąć, -schnę, -schniesz, -schnął (*a.* **-sechł**), **-schli** висихати, висохнути, висохти, -хну, -хнеш; висхнути *(рідко)*; *(марніти — ще)* худнути, схуднути.
wysylabizować, -zuję, -zujesz, -zował прочитати по складах.
wysylabizowanie *n.* прочитання по складах.
wysyłać, wysłać, -ślę, -ślesz, -słał висилати, вислати (вишлю, вишлеш); *(поштою тощо — ще)* відправляти, відправити, -влю, -виш; *(в адміністративному порядку)* засилати, заслати (зашлю, зашлеш); *(за межі чого)* виселяти, виселити.
wysyłający, -cego, *lm.* **-cy,** *m. див.* **nadawca.**
wysyłka *ż.* 1) висилка; *(незакінчена дія — ще)* висилання; відправка; *(незакінчена дія — ще)* відправляння; заслання; *(незакінчена дія)* засилання; виселення; *(незакінчена дія)* виселяння; *пор.* **wysyłać;** 2) *(про предмет)* посилка, пакунок, -нка.
wysypać *див.* **wysypywać.**
wysypiać się, wyspać się, -śpię, -śpisz, -spał висиплятися, виспатися, -сплюся, -спишся.

wysypka *ż., med.* висип, -пу, висипка.
wysypkowy *med.* висипний.
wysypywać, -puję, -pujesz, -pywał, wysypać, -pię, -piesz, -pał 1) висипати, висипати, -плю, -плеш; *(греблю, могилу тощо — ще)* насипати, насипати; ~**pać** ż y t o z w o r k a висипати жито з мішка; 2) (co czym) посипати, посипати; ~**pać** ś c i e ż k ę p i a s k i e m посипати стежку піском; //~ **się** 1) висипатися, висипатися; *перен. розм.* l e d w i e m u **się** w ą s ~**pał** ледве йому висипався вус; 2) *(про людей — появлятися у великій кількості)* висипати, висипати; 3) *(мед. — про висип на шкірі)* висипати, висипати.
wysysać, wyssać, -ssę, -ssiesz, -ssał висмоктувати, -тую, -туєш, висмоктати, -кчу, -кчеш, висисати, виссати, -ссу, -ссеш; *перен. розм.* ~**ssać** z p a l c a висмоктати (виссати) з пальця.
wyszabrować, -ruję, -rujesz, -rował (co) *pot.* потягти, -гну, -гнеш, поцупити, -плю, -пиш (що).
wyszachrować, -ruję, -rujesz, -rował *pot.* вишахрувати, -рую, -руєш.
wyszafować, -fuję, -fujesz, -fował витратити, -рачу, -ратиш; *(легковажно)* розтринькати *(розм.)*.
wyszaleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli *przen.* переказитися, -кажуся, -казишся, вишуміти, -млю, -миш.
wyszargać *pot.* забруднити болотом *(одяг)*.
wyszarpać *див.* **wyszarpywać.**
wyszarpnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *jednokr. див.* **wyszarpywać.**
wyszarpywać, -puję, -pujesz, -pywał, wyszarpać, -pię, -piesz, -pał 1) (co z czego) висмикувати, -кую, -куєш, висмикнути; *підсил.* виривати, вирвати, -рву, -рвеш; 2) (kogo) *(лише докон.) див.* **wytarmosić.**
wyszarzać *(одежу)* витерти, -тру, -треш.
wyszarzały який (що) посірів, посірілий. *Пор.* **wyszarzeć.**
wyszarzany витертий; ~**ne** u b r a n i e витертий костюм.
wyszarzeć, -rzeje, -rzał *(про чорну краску)* посіріти.
wyszastać *див.* **wyszastywać.**
wyszastanie *n.* розтринькання; //~ **się** 1) витрачення; 2) виснаження. *Пор.* **wyszastywać.**
wyszastywać, -tuję, -tujesz, -tywał, wyszastać *pot.* розтринькувати, -кую, -куєш, розтринькати; //~ **się** 1) марно витрачатися, марно витратитися; 2) *(про здоров'я)* зводитися, звестися, -ведеться, виснажуватися, -жується, виснажитися.
wyszczebiotać, -bioczę, -bioczesz (*rzadziej* **-biocę, -biocesz** *a.* **-biotam, -biotasz), -biotał** вищебетати, -бечу, -бечеш.
wyszczególniać, wyszczególnić, -nię, -nisz, -nił (докладно) перелічувати, -чую, -чуєш, (докладно) перелічити, -чу, -чиш; ~**nić** w c e n n i k u w s z y s t k i e p r z e d m i o t y перелічити в прейскуранті всі предмети; *(в книжці — звичайно)* детально показувати, -зую, -зуєш, детально показати, -кажу, -кажеш.
wyszczególnienie *n.* 1) (докладний) перелік, -ку; детальне показання. *Пор.* **wyszczególniać;** 2) *(за заслуги)* відзнака.
wyszczekać *див.* **wyszczekiwać.**
wyszczekany *posp.* гострий на язик, язикатий.
wyszczekiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, wyszczekać *przen. posp.* набріхувати, -ріхую, -ріхуєш, набрехати, -решу, -решеш; ~**wać** n a s ą s i a d a набріхувати на сусіда; // *(лише докон.)* ~ **się** набрехатися (доволі).
wyszczerba *ż.* 1) зазублина, щербина; 2) *перен. див.* **uszczerbek.**
wyszczerbiać, wyszczerbić, -bię, -bisz, -bił вищерблювати, -люю, -люєш, вищербити, -блю, -биш, зазублювати, зазубити, -блю,

-биш; //~ się вищéрблюватися, вúщербитися, зазýблюватися, зазубúтися.
wyszczerbiony вúщерблений, зазýблений.
wyszczerzać, wyszczerzyć: ~ zęby a) (na kogo, na co) скáлити, вúскалити (шкíрити, вишкíряти, вúшкірити, вищиряти, вúщирити) зýби; б) (do kogo) кокéтливо усміхáтися, кокéтливо усміхнýтися (до кóго).
wyszczkać *dok. див.* **wyszczykiwać.**
wyszczotkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) вúчистити щíткою; 2) вúчесати щíткою.
wyszczotkowanie *n.* 1) вúчищення щíткою; 2) вúчесання щíткою.
wyszczuć *див.* **wyszczuwać.**
wyszczupleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli схýднути.
wyszczuplenie *n.* схýднення.
wyszczuwać, wyszczuć, -czuję, -czujesz, -czuł виганяти собáками, вúгнати собáками.
wyszczykiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, wyszczykać (co z czego) вищúпувати, -пую, -пуєш, вúщипати (-паю, -паєш *і* -плю, -плеш), вискýбувати, -бую, -буєш, вúскубати, вúскубти (що звідки).
wyszczyknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *jednokr.* вúщипнути, скубнýти.
wyszczypać, -pię, -piesz, -pał нащипáти; mróz ~pał policzki морóз нащипáв щóки.
wyszczypnąć *див.* **wyszczyknąć.**
wyszczypywać, -puję, -pujesz, -pywał *див.* **wyszczykiwać.**
wyszemrać, -rzę, -rzesz, -rał *dok. див.* **wyszeptywać.**
wyszeplenić, -nię, -nisz, -nił прошáмкати, прошамкотíти, -кочý, -котúш.
wyszeptywać, -tuję, -tujesz, -tywał, wyszeptać, -pczę, -pczesz (*rzadziej* **-pcę, -pcesz), -ptał** вишíптувати, -тую, -туєш, вúшептати, -пчу, -пчеш, шептáти, -пчý, -пчеш, прошептáти, шепотíти, -почý, -потúш, прошепотíти; // (*лише докон.*) ~ się нашептáтися.
wyszkalać, wyszkolić, -lę, -lisz, -lił шкóлити, вúшколити, готувáти, -тýю, -тýєш, готóвити, -влю, -виш, підготóвити (когó до чóго).
wyszkalować *pot. див.* **oszkalować.**
wyszklić, -lę, -lisz, -lił 1) надáти скляного блúску; 2) вúполірувати, мов скло; ◊ oczy **~lone** блискýчі óчі, -чéй.
wyszkliwać *spec.* покривáти полúвою, поливáти; **~wany** garnek полúваний горщóк, -шкá.
wyszkolenie *n.* підготóвка; ~ bojowe бойовá підготóвка; ~ polityczne політúчна підготóвка; ~ zawodowe професіонáльна (фаховá) підготóвка.
wyszkolić *див.* **wyszkalać.**
wyszlachetniać, wyszlachetnić, -nię, -nisz, -nił облагорóджувати, -джую, -джуєш, облагорóдити, -джу, -диш; // (*лише докон.*) ~ **się** *див.* **wyszlachetnieć.**
wyszlachetnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli облагорóдитися, -джуся, -дишся.
wyszlamować, -muję, -mujesz, -mował вúчистити від мýлу.
wyszlifować, -fuję, -fujesz, -fował вúшліфувати, -фую, -фуєш, відшліфувáти, -фýю, -фýєш; (*мову, стиль тощо — ще*) відточúти, -чý, -чиш; język **~wany** відтóчена (вúшліфована) мóва.
wyszlifowanie *n.* відшліфóвка; відтóчення. *Пор.* **wyszlifować.**
wyszlochać 1) промóвити ридáючи; 2) (co) вúплакати, -лачу, -лачеш (що).
wyszły: ~ z użycia застарíлий, невживáний; ~ z mody немóдний.
wyszmalcować, -cuję, -cujesz, -cował *pot.* 1) засáлити, засмальцювáти, -цюю, -цюєш, заялóзити, -лóжу, -лóзиш; 2) помастúти жúром; (*волосся*) змáзати жúром.

wyszmelcować, -cuję, -cujesz, -cował 1) емалюва́ти, -лю́ю, -лю́єш; 2) *див.* **wyszmalcować.**
wyszminkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) підмалюва́ти, -лю́ю, -лю́єш; ~ t w a r z підмалюва́ти що́ки; 2) *театр.* нагримува́ти, -му́ю, -му́єш; //~ **się** 1) підмалюва́тися; 2) нагримува́тися.
wyszminkowanie (się) *n.* 1) підмалюва́ння; 2) нагримува́ння. *По́р.* **wyszminkować.**
wysznurować, -ruję, -rujesz, -rował (kogo) зашнурува́ти в корсе́т (кого́); //~ **się** зашнурува́тися в корсе́т.
wyszorować, -ruję, -rujesz, -rował ви́шарувати, -рую, -руєш.
wyszorowanie *n.* ви́шарування.
wyszosować, -suję, -sujesz, -sował ви́мостити, -мощу, -мостиш; ~ u l i c ę ви́мостити ву́лицю.
wyszpanować, -nuję, -nujesz, -nował *pot.* напну́ти; *(полотно, мотузку тощо — ще)* натягти́, -гну́, -гнеш, натягну́ти.
wyszperać (co) *pot.* ви́шукати, ви́копати (що).
wyszpetnieć *див.* **zeszpetnieć.**
wyszpiegować, -guję, -gujesz, -gował ви́шпигувати, -гую, -гуєш.
wyszpikować, -kuję, -kujesz, -kował *kul.* нашпигува́ти, -гу́ю, -гу́єш.
wyszpikowanie *n., kul.* нашпигува́ння.
wyszprycować *див.* **wysprycować.**
wyszrubowywać, wyszrubować *див.* **wyśrubowywać.**
wysztafir(k)ować, -r(k)uję, -r(k)ujesz, -r(k)ował (kogo) *posp.* причепури́ти (кого́); //~ **się** причепури́тися.
wysztukowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, wysztukować, -kuję, -kujesz, -kował 1) зла́годжувати з кускі́в, зла́годити з кускі́в; *(про одяг, білизну тощо)* зшива́ти з кускі́в, зши́ти з кускі́в; 2) *(класти латки)* лата́ти, залата́ти, полата́ти.
wyszturchać (kogo) *pot.* ви́штовхати (кого́).
wyszturchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *pot.* ви́штовхнути.
wyszuflować, -luję, -lujesz, -lował ви́черпати *(совком, шполою)*; ~ w o d ę z ł ó d k i ви́черпати во́ду з човна́.
wyszukać *див.* **wyszukiwać.**
wyszukanie I *n.* 1) ви́шукання; 2) підшука́ння. *Пор.* **wyszukiwać.**
wyszukanie II *przsł.* ви́тончено; ви́шукано, добі́рно. *Пор.* **wyszukany.**
wyszukany *перен.* ви́тончений; *(про речі — ще)* ви́шуканий, добі́рний; ~**na** g r z e c z n o ś ć ви́тончена че́мність, -ності; ~**ne** p o t r a w y добі́рні (ви́шукані) стра́ви, -рав.
wyszukiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, wyszukać 1) (kogo, co) вишу́кувати, -кую, -куєш, ви́шукати; ~**kać** m i e j s c e w k s i ą ż c e ви́шукати мі́сце в кни́жці; 2) (kogo, czego) *(щось підхоже)* підшу́кувати, підшука́ти; ~**kać** d o b r e g o r o b o t n i k a підшука́ти до́брого працівника́; ~**kać** z d r o w s z e j o k o l i c y підшука́ти здоро́вшу око́лицю.
wyszumieć, -mię, -misz, -miał, -mieli 1) *(про ферментацію)* ви́шуміти, -мить, ви́бродити; ви́шумувати, -мує *(розм.)*; 2) *перен.* ви́шуміти, перешумува́ти, -му́ю, -му́єш, перебро́дити, -джу́, -диш, перегра́ти, устаткува́тися, -ку́юся, -ку́єшся; 3) *безос.* протверези́тися, протверезі́ти; j u ż m u ~**miało** він вже протверезі́вся (протверезі́в).
wyszumowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, wyszumować, -muję, -mujesz, -mował збира́ти шум (на́кип), зібра́ти шум (на́кип).
wyszybować (się), -buję, -bujesz, -bował зня́тися вгору, підня́тися вго́ру, злеті́ти вго́ру.
wyszybowanie (się) *n.* злі́т вго́ру.
wyszycie *n.* ви́шивка.
wyszyć *див.* **wyszywać.**
wyszydzać, wyszydzić, -dzę, -dzisz, -dził (kogo, co) висмі́ювати,

-міюю. -міюєш, висміяти, -мію, -мієш (кого́, що), глузува́ти, -зу́ю, -зу́єш, поглузува́ти, насміха́тися, насмія́тися, -мію́ся, -міє́шся (з ко́го, з чо́го, *рідше* над ким, над чим).
wyszydzenie *n.* ви́сміяння.
wyszydzić *див.* **wyszydzać.**
wyszykować, -kuję, -kujesz, -kował 1) приготува́ти, -ту́ю, -ту́єш, пригото́вити, -влю, -виш; 2) *(в ряди)* ви́строїти, ви́шикувати, -кую, -куєш.
wyszynk, -ku, *m.* роздрібна́ торгі́вля алкого́льними напи́тками.
wyszyty ви́шитий.
wyszywać, wyszyć, -szyję, -szyjesz, -szył вишива́ти, ви́шити.
wyścielać *див.* **wyściełać.**
wyściełać, wysłać, -ścielę, -ścielesz, -słał 1) вистеля́ти, ви́стелити, -стелю, -стелиш, вистила́ти, ви́слати, -стелю, -стелеш; 2) *(меблі — волосом)* набива́ти, наби́ти, -б'ю, -б'є́ш; ◊ *перен.* **~ściełać** k o m u d r o g ę k w i a t a m i устеля́ти кому́ шлях кві́тами.
wyściełka *ż.* *див.* **wyściółka.**
wyścig, -gu, *m.* 1) го́нка; ~ z b r o j e ń го́нка озбро́єнь; 2) *(лише в мн.)* *спорт.* переґо́ни, -нів, го́нки, -нок; **~gi** k o l a r s k i e велосипе́дні го́нки (переґо́ни); *(по пересіченій місцевості)* крос, -су; ~ p r a c y змага́ння в пра́ці; **~gi** k o n n e ска́чки, -чок, верхого́ни, -нів.
wyścigać, wyścignąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli (kogo) переганя́ти, перегна́ти (пережену́, переженéш) (кого́).
wyścigowiec I, **-wca,** *lm.* **-wce,** *m.* *(про коня)* скаку́н, -на́.
wyścigowiec II, **-wca,** *lm.* **-wcy,** *m.*, *sport.* го́нщик.
wyścigowy *sport.* перегоно́вий, го́ночний; *(про зв'язане із скачками)* скакови́й; s t a j n i a **~wa** скакова́ коню́шня; ◊ t o r ~ трек, -ку.
wyściółka *ż.* у́стілка.
wyściskać *dok.* *див.* **uściskać.**
wyśledzać, wyśledzić, -dzę, -dzisz, -dził висте́жувати, -жую, -жуєш, ви́стежити, вислі́джувати, -джую, -джуєш, ви́слідити, -джу, -диш.
wyśledzenie *n.* ви́стеження, ви́слідження.
wyśledzić *див.* **wyśledzać.**
wyślepiać, wyślepić, -pię, -pisz, -pił *pot.* ви́сліпати *(лише докон.)*; ◊ **~piać** o c z y псува́ти о́чі.
wyśliczniеć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli ста́ти прега́рною (прега́рним).
wyślinić, -nię, -nisz, -nił посли́нити.
wyślizgać *див.* **wyślizgiwać.**
wyślizgać się I, **wyśliz(g)nąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli** вислиза́ти, ви́слизнути; ви́слизнутися *(рідко)*; **~nęło się** z r ą k ви́слизнуло з рук; **~nąć się** z n i e b e z p i e c z e ń s t w a ви́слизнути з небезпе́ки, втекти́ від небезпе́ки.
wyślizgać się II *dok.* нако́взатися.
wyślizgiwać, -guję, -gujesz, -giwał, wyślizgać 1) вигла́джувати ко́взанням, ви́гладити ко́взанням, ви́ковзати; 2) *(лише недокон.)* *перен.* *ірон.* вито́птувати, -тую, -туєш; **~wać** b r u k i вито́птувати ву́лиці, тиня́тися без ді́ла.
wyślizgiwać się, -guję, -gujesz, -giwał *див.* **wyślizgać się** I.
wyśmiać *див.* **wyśmiewać.**
wyśmienicie чудо́во, прекра́сно, прега́рно; доскона́ло. *Пор.* **wyśmienity.**
wyśmienity чудо́вий, прекра́сний, прега́рний; *(що має всі позитивні якості — ще)* доскона́лий.
wyśmiewacz, *lm.* **-cze,** *m.* насмі́шник, глузівни́к, -ка́.
wyśmiewać, wyśmiać, -śmieję, -śmiejesz, -śmiał, -śmiali *a.* **-śmieli** висмі́ювати, -мі́юю, -мі́юєш, ви́сміяти, -мію, -мієш; //~ **się** (z kogo) насміха́тися, насмія́тися, глузува́ти, -зу́ю, -зу́єш, поглузува́ти (з ко́го, з чо́го, *рідше* над ким, над чим).
wyśmiewca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* *див.* **wyśmiewacz.**

wyśnić, -nię, -nisz, -nił *poet.* вúмріяти, -рію, -рієш; //~ **się** приснúтися.
wyśniony вúмріяний.
wyśpiewywać, -wuję, -wujesz, -wywał, wyśpiewać 1) виспíвувати, -вую, -вуєш, вúспівати; 2) (kogo, co) *перен.* оспíвувати, оспівáти; виспíвувати, вúспівати *(рідко);* 3) *(лише докон.) розм.* усé вúявити, -влю, -виш; признáтися до всьóго.
wyśrubować *див.* **wyśrubowywać.**
wyśrubowany 1) вúгвинчений; 2) роздýтий. *Пор.* **wyśrubowywać.**
wyśrubowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, wyśrubować, -buję, -bujesz, -bował 1) вигвúнчувати, -чую, -чуєш, вúгвинтити, -нчу, -нтиш; 2) *(перен. — ціну)* роздувáти, роздýти, здувáти, здýти, наганяти, нагнáти (нажену́, наженéш).
wyświadczać, wyświadczyć, -czę, -czysz, -czył (komu co) робúти, -блю, -биш, зробúти (комý що); ~**czyć** k o m u p r z y s ł u g ę зробúти комý пóслýгу, стáти комý у пригóді.
wyświątecznić, -nię, -nisz, -nił надáти святкóвого вúгляду; //~ **się** прибрáти святкóвий вúгляд, набрáти святкóвого вúгляду.
wyświdrować, -ruję, -rujesz, -rował 1) вúсвердлити; 2) *док. див.* **wyśrubowywać** 2.
wyświecać, wyświecić, -cę, -cisz, -cił 1) висвíчувати, -чую, -чуєш *(лише недокон.);* 2) *(свічку, гас)* спáлювати, -люю, -люєш, спалúти, -лю́, -лиш; 3) *(карту)* висвíчувати, вúсвітити, -вічу, -вітиш; 4) *див.* **wyświetlać** 1.
wyświechtać *pot.* засáлити, засмальцювáти, -цю́ю, -цю́єш, заялóзити, -лóжу, -лóзиш.
wyświechtany *pot.* засáлений, засмальцьóваний, заялóжений.
wyświecić *див.* **wyświecać.**
wyświegotać, -goczę, -goczesz *(rzadziej* **-gocę, -gocesz,** *rzadko* **-gotam, -gotasz), -gotał** *див.* **wypaplać.**
wyświetlać, wyświetlić, -lę, -lisz, -lił 1) висвíтлювати, -люю, -люєш, вúсвітлити, виясняти, вúяснити, з'ясóвувати, -вую, -вуєш, з'ясувáти, -сýю, -сýєш; ~**lić** s p r a w ę вúсвітлити (вúяснити, з'ясувáти) спрáву; 2) *фот.* проявляти, проявúти, -влю́, -виш; 3) *кін.* демонструвáти, -рýю, -руєш, продемонструвáти, покáзувати, -зую, -зуєш, показáти, -кажý, -кáжеш; //~ **się** висвíтлюватися, вúсвітлитися, виясня́тися, вúяснитися, з'ясóвуватися, з'ясувáтися.
wyświetlenie *n.* 1) вúсвітлення, вúяснення, з'ясувáння; 2) проя́влення; 3) продемонструвáння, пóказ, -зу. *Пор.* **wyświetlać.**
wyświęcać, wyświęcić, -cę, -cisz, -cił *kośc.* висвячувати, -чую, -чуєш, вúсвятити, -вячу, -вятиш; //~ **się** висвячуватися, вúсвятитися.
wyświęcenie *n., kośc.* вúсвячення.
wyświętować się *див.* **naświętować się.**
wytaczać I, **wytoczyć, -czę, -czysz, -czył** витóчувати, -чую, -чуєш, вúточити; *(на точилі — ще)* вигóстрювати, -рюю, -рюєш, вúгострити; ~**toczyć** b r z y t w ę вúточити (вúгострити) брúтву; ~**toczyć** f i g u r k ę вúточити фігýрку; m y s z y ~**toczyły** d z i u r y w c h l e b i e мúші вúточили дíри в хлíбі.
wytaczać II, **wytoczyć, -czę, -czysz, -czył** витóчувати, -чую, -чуєш, вúточити, вицíджувати, -джую, -джуєш, вúцідити, -джу, -диш; ~**toczyć** w i n o z b e c z k i вúточити (вúцідити) винó з бóчки; //~ **się** витóчуватися, вúточитися, вицíджуватися, вúцідитися.
wytaczać III, **wytoczyć, -czę, -czysz, -czył** 1) викóчувати, -чую, -чуєш, вúкотити, -кочу, -котиш; ~**toczyć** b e c z k ę вúкотити бóчку; 2) *(аргументи)* навóдити, -джу, -диш, навестú, -ведý, -ведéш; ◊ *юр.* ~**toczyć** k o m u

proces порушити (підняти) судову справу проти кого.
wytaczadło *n., tech.* борштанга, розточувальна оправа.
wytaczak *m., tech.* розточувальний різець, -зця.
wytaczarka *ż., tech.* розточувальний верстат.
wytańcowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, wytańcować, -cuję, -cujesz, -cował 1) (co) *(лише докон.)* відтворити в танці (що); 2) *(лише докон.) (закінчити танець)* відтанцювати, -цюю, -цюєш; 3) *(лише недокон.)* витанцьовувати, -вую, -вуєш; 4) (co od kogo) *перен. ірон.* підлабузництвом виклопотувати, -тую, -туєш, підлабузництвом виклопотати, -почу, -почеш (що від кого); // *(лише докон.)* ~ **się** натанцюватися.
wytańczyć, -czę, -czysz, -czył *dok. див.* **wytańcowywać.**
wytapetować, -tuję, -tujesz, -tował обклеїти шпалерами.
wytapiacz, *lm.* **-cze,** *m., hut.* плавильник.
wytapiać I, **wytopić, -pię, -pisz, -pił** *(усіх)* топити, -плю, -пиш, потопляти, потопити.
wytapiać II, **wytopić, -pię, -pisz, -pił** витоплювати, -люю, -люєш, витопити, -плю, -пиш; *(сало — ще)* вишкварювати, -рюю, -рюєш, вишкварити; *(метали з руди — звичайно)* виплавляти, виплавити, -влю, -виш.
wytapialnia *ż., hut.* плавильня.
wytarabanić, -nię, -nisz, -nił (kogo) *żart.* витурити (кого); //~ **się** видряпатися, видертися, видратися, -деруся, -дерешся, вилізти.
wytargiwać, -guję, -gujesz, -giwał, wytargać (komu co z czego) висмикати, висмикувати, -кую, -куєш, висмикати (кому що); ◊ *фам.* ~**gać** kogo za łeb (za włosy) нам'яти чуба кому; ~**gać** kogo za uszy нам'яти (накрутити) вуха кому.
wytargnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *jednokr.* висмикнути.
wytargować, -guję, -gujesz, -gował виторгувати, -гую, -гуєш.
wytarmosić, -moszę, -mosisz, -mosił потермосити, -мошу, -мосиш, потормошити, поторсати.
wytarty *pot.* витертий, потертий, зношений; ~ surdut витертий (потертий) сюртук, -ка; ◊ *перен.* ~**te** czoło нахаба, нахабник, безсоромний, -ного.
wytarzać викачати; //~ **się** викачатися; ~ w błocie викачатися в болоті.
wytatuować, -tuuję, -tuujesz, -tuował татуювати, -тую, -туєш *(докон.)*.
wytatuowanie *n.* татуїровка; *(дія — ще)* татуювання *(докон.)*.
wytchnąć I *див.* **wydychać.**
wytchnąć II, **-nę, -niesz, -nął, -nęli** перепочити, -чину, -чинеш; *(перевести дух — ще)* передихнути.
wytchnienie *n.* перепочинок, -нку; передишка. *Пор.* **wytchnąć** II.
wytępiać, wytępić, -pię, -pisz, -pił винищувати, -щую, -щуєш, винищити, знищувати, знищити, вигублювати, -люю, -люєш, вигубити, -блю, -биш.
wytępienie *n.* винищення, знищення, вигублення.
wytęskniony 1) довгожданий; ~**na** chwila довгожданий момент, -ту; 2) *(прекрасний)* вимріяний.
wytężać, wytężyć, -żę, -żysz, -żył напружувати, -жую, -жуєш, напружити; ~**żać** wszystkie siły напружувати всі сили, докладати всіх зусиль; //~ **się** напружуватися, напружитися.
wytężenie *n.* напруження.
wytężony напружений.
wytknąć *див.* **wytykać.**
wytknięcie *n.* 1) вистромлення; висолоплення; 2) докір, -кору, закид, -ду; 3) намічення, визначення; позначення. *Пор.* **wytykać.**

wytłaczać, wytłoczyć, -czę, -czysz, -czył 1) видýшувати, -шую, -шуєш, вйдушити, видáвлювати, -люю, -люєш, вйдавити, -влю, -виш, вичáвлювати, вйчавити; 2) *(робити відбиток)* відпечáтувати, -тую, -туєш, відпечáтати, відбивáти, відбйти (відіб'ю, відіб'єш); 3) *(траву, посіви)* вибивáти, вйбити, витолóчувати, -чую, -чуєш, вйтолочити; вйтовкти, -вчу, -вчеш *(лише докон.)*.
wytłaczarka *ż.* прес; *(текст.)* штампувáльний прес.
wytłoczyć *див.* **wytłaczać.**
wytłoczyny, -czyn, *blp.* 1) вйчавки, -ків; 2) *с.-г.* жмйхи, -хів; *(з олійних рослин)* вйжимки, -ків, макýха.
wytłoki, -ków, *blp. див.* **wytłoczyny.**
wytłuc *див.* **wytłukiwać.**
wytłukać *niedok. див.* **wytłukiwać.**
wytłukiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, wytłuc, -łukę, -łuczesz, -łukł 1) вибивáти, вйбити, -б'ю, -б'єш; *(траву, посіви — ще)* вйтовкти, -вчу, -вчеш *(лише докон.)*; *(діру в стіні, мурі тощо — ще)* пробивáти, пробйти, -б'ю, -б'єш; g r a d **~łukł** z b o ż e град вйбив (вйтовк) хліб (збіжжя); **~łuc** s z y b y вйбити шибкй; 2) *(горшки, склянки всі до одного)* перебивáти, перебйти, побивáти, побйти; 3) (kogo) *(лише докон.)* відшмагáти, відлупцювáти, -цюю, -цюєш, віддубáсити, -бáшу, -бáсиш.
wytłumaczalny пояснймий.
wytłumaczenie *n.* 1) пояснення, роз'яснення, розтлумáчення; 2) вйправдання. *Пор.* **wytłumaczyć.**
wytłumaczyć, -czę, -czysz, -czył 1) вйтлумачити, вйяснити, пояснйти; 2) (kogo) вйправдати (когó); //**~** się вйправдатися.
wytłuścić, -łuszczę, -łuścisz, -łuścił засмальцювáти, -цюю, -цюєш, засáлити, заялóзити, -лóжу, -лóзиш
wytłuścieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli набрáти глáдкості, поглáдшати.
wytoczenie I *n.* вйточення, вйточка. *Пор.* **wytaczać** I.
wytoczenie II *n.* вйточення, вйцідження. *Пор.* **wytaczać** II.
wytoczyć *див.* **wytaczać.**
wytop, -pu, *m., hut.* вйплавка, плáвка; **~** s z y b k o ś c i o w y (p r z y ś p i e s z o n y) швидкісна плáвка.
wytopić *див.* **wytapiać** I, II.
wytopienie I *n.* потóплення.
wytopienie II *n.* вйтопка; вйплавка. *Пор.* **wytapiać** II.
wytorować, -ruję, -rujesz, -rował уторувáти, -рýю, -рýєш, проторувáти.
wytrajkotać, -koczę, -koczesz *(rzadziej* **-kocę, -kocesz,** *rzadko* **-kotam, -kotasz), -kotał** *pot.* вйбо[е]вкáти.
wytransportować, -tuję, -tujesz, -tował транспортувáти, -тýю, -тýєш *(докон.)*.
wytratować, -tuję, -tujesz, -tował вйтоптати, -пчу, -пчеш, вйтолочити.
wytrawa *ż., chem.* протрáва.
wytrawiać, wytrawić, -wię, -wisz, -wił *przest.* витравлáти, витрáвлювати, -люю, -люєш, вйтравити, -влю, -виш; //**~** się *(про напитки)* устóюватися, -тóюється, устóятися, -тóїться, відстóюватися, відстóятися.
wytrawiający *spec.* витравнйй; ś r o d e k **~** витравнá речовинá.
wytrawienie *n.* вйтравлення.
wytrawnie із знанням спрáви.
wytrawność *ż.* знання спрáви.
wytrawny 1) досвідчений; **~** g o s p o d a r z досвідчений госпóдар; *(про знавця)* тонкйй, велйкий; *(про думку, погляд)* зрілий; 2) *(про напиток)* устóяний, відстóяний; ◊ **~ne** w i n o сухé винó.
wytrąbiać *див.* **wytrąbywać.**
wytrąbywać, -buję, -bujesz, -bywał, wytrąbić, -bię, -bisz, -bił 1) *(ли-*

ше докон.) протрубити, -блю, -биш, просурмити, -млю, -миш; 2) *(лише недокон.)* витрублювати, -люю, -люєш; 3) *(лише докон.) перен. жарт.* видудлити.

wytrącać, wytrącić, -cę, -cisz, -cił 1) (kogo) виштовхувати, -товхую, -товхуєш, виштовхати, виштовхнути; **~cić** kogo za drzwi виштовхати (виштовхнути) кого за двері; 2) (co) вибивати, вибити, -б'ю, -б'єш; **~cać** klin klinem вибивати клин клином; **~cić** komu co z ręki вибити у кого (кому) що з рук(и); ◊ *перен.* **~cić** palec ze stawu вивихнути палець; *перен.* **~cić** z równowagi вивести з рівноваги.

wytrenować, -nuję, -nujesz, -nował натренувати, -ную, -нуєш; //**~** **się** натренуватися.

wytresować, -suję, -sujesz, -sował видресирувати, -рую, -руєш; *(жарт. — людей)* вимуштрувати, -рую, -руєш.

wytresowanie *n.* дресировка; муштровка. *Пор.* **wytresować.**

wytropić, -pię, -pisz, -pił вислідити, -джу, -диш, вистежити.

wytruć, -ruję, -rujesz, -ruł витруїти, -рую, -руєш.

wytrupieszały *див.* **strupieszały.**

wytrwać 1) витримати, видержати; **~** do końca витримати (видержати) до кінця; 2) *(на посту, в переконаннях тощо)* устояти, -стою, -стоїш; 3) *(про будівлю)* простояти.

wytrwale витривало; наполегливо. *Пор.* **wytrwały.**

wytrwałość *ż.* витривалість, -лості; наполегливість, -вості. *Пор.* **wytrwały.**

wytrwały витривалий; **~** na zimno витривалий на холод; **~** w walkach витривалий у боях; *(в праці — ще)* наполегливий.

wytrych *m.* відмичка.

wytrysk, -ku, *m.* струмінь, -меня; krew poszła **~kiem** кров потекла струменем; **~** wody фонтан, водограй.

wytryskać, wytrysnąć, -śnie, -snął, *rzadziej* **-sł** бризкати, бризнути; krew **~snęła** z rany кров бризнула з рани; **~sły** promienie światła бризнуло проміння світла; *підсил.* бити струменем (джерелом), забити струменем (джерелом).

wytryskiwać, -kuje, -kiwał *niedok. див.* **wytryskać.**

wytrysnąć *див.* **wytryskać.**

wytrzaskać (kogo) *pot.* відлупити, -плю, -пиш (кого).

wytrzaskiwać, wytrzasnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli (czym) ляскати, ляснути, виляскувати, -кую, -куєш, виляснути; **~kiwać** batem ляскати (виляскувати) батогом.

wytrzasnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli (co) *pot.* добути, -буду, -будеш, роздобути, дістати, -стану, -станеш (що).

wytrząsać, wytrząść, -trzęsę, -trzęsiesz, -trząsł, -trzęśli 1) (co) витрушувати, -шую, -шуєш, витрусити, -рушу, -русиш, витрясати, витрясти (що); 2) (czym) *(лише недокон.)* потрясати (чим); //**~** **się** витрушуватися, витруситися, витрясатися, витрястися.

wytrząsnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli *dok. див.* **wytrząsać.**

wytrzebiać, wytrzebić, -bię, -bisz, -bił 1) винищувати, -щую, -щуєш, винищити; *(тварин — ще)* вигублювати, -люю, -люєш, вигубити, -блю, -биш; **~bić** lasy винищити ліси; **~bić** myszy винищити (вигубити) мишей; 2) *перен.* викорінювати, -нюю, -нюєш, викоренити; **~bić** występki w społeczeństwie викоренити злочини в суспільстві; 3) *(ліс під оранку)* викорчовувати, -вую, -вуєш, викорчувати, -чую, -чуєш; 4) *с.-г.* виполювати, -люю, -люєш, випо-

лоти, -лю, -леш; ~**bić** c h w a s t y w o g r o d z i e виполоти бур'яни в городі; 5) *вет.* вихолощувати, -щую, -щуєш, вихолостити, -лощу, -лостиш; 6) *(лише докон.) мисл.* випатрати, випотрошити.

wytrzebienie *n.* 1) винищення; вигублення; 2) викоренення; 3) викорчування; 4) *докон.* виполювання; 5) вихолощення; 6) випатрання, випотрошення. *Пор.* **wytrzebiać.**

wytrzeć *див.* **wycierać.**

wytrzepywać, -puję, -pujesz, -pywał, wytrzepać, -pię, -piesz, -pał 1) витріпувати, -пую, -пуєш, витріпати, вибивати, вибити, -б'ю, -б'єш; 2) (kogo) *(лише докон.) (побити)* віддубасити, -бáшу, -бáсиш, відлупцювати, -цюю, -цюєш (кого).

wytrzeszczać, wytrzeszczyć, -czę, -czysz, -czył *(очі)* витріщати, витріщити, вирячувати, -чую, -чуєш, вирячити.

wytrzeźwiać, wytrzeźwić, -wię, -wisz, -wił витверéжувати, -жую, -жуєш, витверезити, -режу, -резиш, протверéжувати, протверезити, -режу, -резиш; охмеляти, охмелити *(розм.)*; // *(лише докон.)* ~ **się** *див.* **wytrzeźwieć.**

wytrzeźwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli витверезитися, -режуся, -резишся, протверезитися, -режуся, -резишся, протверезіти; охмелитися *(розм.)*.

wytrzeźwienie (się) *n.* витвереження, протверéження.

wytrzymać *див.* **wytrzymywać.**

wytrzymałościowy який (що) стосується витримки; *(у контексті)* на витримку тóщо; *спорт.* ć w i c z e n i a ~**we** вправи на витримку.

wytrzymałość *ż.* 1) витривалість, -лості; ~ n a z i m n o витривалість на холод; *(спорт. і ін.)* витримка; 2) міцність, -ності, тривкість, -кості. *Пор.* **wytrzymały.**

wytrzymały 1) витривалий; 2) *(про матеріал)* міцний, тривкий.

wytrzymanie *n.*: n i e d o ~**nia** 1) *прикм.* нестéрпний, нестерпучий, неперенóсний, невинóсний; b ó l ~ нестéрпний біль *(род.* бóлю); 2) *прислів.* нестéрпно, нестерпуче, неперенóсно, невинóсно.

wytrzymywać, -muję, -mujesz, -mywał, wytrzymać 1) витримувати, -мую, -муєш, витримати, видéржувати, -жую, -жуєш, видержати, -жу, -жиш; ~**mać** c i ę ż a r витримати (видержати) вагу; ~**mać** k o g o w a r e s z c i e витримати (видержати) когó під арéштом; ~**mać** a t a k w r o g a витримати (видержати) атáку вóрога; t r u d n o z k i m ~**mać** вáжко витримати (видержати) з ким; 2) *(горе, біду тощо)* знóсити, -нóшу, -нóсиш, знести, перенóсити, перенести, терпіти, -плю, -пиш, витерпіти, -плю, -пиш, перетéрпіти; *муз.* ~**mywać** n u t ę держáти тон; *перен.* n i e ~**mać** n a j e d n y m m i e j s c u не всидіти на однóму місці.

wytuczenie *n.* відгодівля, відгодування.

wytuczyć, -czę, -czysz, -czył відгодувáти, -дую, -дуєш, угодувáти.

wytwarzać, wytworzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) виробляти, виробляювати, -люю, -люєш, виробити, -блю, -биш; *перен.* витвóрювати, -рюю, -рюєш, витворити; 2) *(лише недокон.) (жарти тощо і без додатка)* витворяти, витвóрювати; //~ **się** вироблятися, виробитися; витвóрюватися, витворитися.

wytwornica *ż., tech.* генерáтор, -ра; ~ a c e t y l e n o w a ацетиленовий генерáтор.

wytwornie витончено; елегáнтно; вишукано, елегáнтно; вишукано, добірно. *Пор.* **wytworny.**

wytwornisia *ż., pot.* мóдниця, франтиха, чепуруха.

wytworniś, *lm.* **-sie**, *m₁, pot.* мóдник, франт, чепурýн, -нá.
wytworność *ż.* вúтонченість, -ності; елегáнтність; вúшуканість, добірність. *Пор.* **wytworny.**
wytworny вúтончений: **~ne** m a n i e r y вúтончені манéри, -нéр; **~** s m a k вúтончений смак, -кý; *(про зовнішність людини)* елегáнтний; **~** c z ł o w i e k елегáнтна людúна; *(про одяг)* вúшуканий, елегáнтний; *(про страву, слова)* вúшуканий, добірний.
wytworzenie *n.* вúроблення; вúтворення. *Пор.* **wytwarzać 1.**
wytworzyć *див.* **wytwarzać.**
wytwór, -woru, *m.* 1) вúтвір, -вору, ýтвір; **~** w y o b r a ź n i вúтвір (ýтвір) уяви; 2) *(товар)* вúріб, -робу.
wytwórca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., ek.* виробнúк, -кá.
wytwórczość *ż.* виробнúцтво; *(вироблені речі)* продýкція.
wytwórczy виробнúчий; n o r m y **~cze** виробнúчі нóрми; p l a n **~** виробнúчий план, -ну; p r o c e s **~** виробнúчий процéс, -су.
wytwórczyni *ż.* *(про жінку)* виробнúк, -кá.
wytwórnia *ż.* фáбрика; *(більша)* завóд, -ду; **~** f i l m o w a кінофáбрика; **~** m y d ł a миловáрний завóд, миловáрня; **~** o p t y c z n a завóд оптúчних прúладів.
wytyczać, wytyczyć, -czę, -czysz, -czył 1) назначáти (позначáти) віхами, назначúти (позначúти) віхами; *тех.* трасувáти, -сýю, -сýєш *(недокон. і докон.)*; **~czać** d r o g i трасувáти дорóги; 2) *перен.* намічáти, намíтити, -мíчу, -мíтиш, накрéслювати, -люю, -люєш, накрéслити; **~czyć** d r o g ę r o z w o j u намíтити (накрéслити) шляхú рóзвитку.
wytyczenie *n.* 1) назнáчення (познáчення) віхами; трасувáння *(докон.)*; 2) намíчення, накрéслення. *Пор.* **wytyczać.**
wytyczna, -nej, *ż.* директúва; *(передній план)* накрéслення, намíтка.
wytycznia *ż. див.* **drogowskaz.**
wytyczny 1) направлáючий; *(спец. — ще)* напрямнúй, спрямóвуючий; 2) познáчений віхами; ◊ c y f r y **~ne** контрóльні цúфри (*род.* цифр).
wytyczyć *див.* **wytyczać.**
wytykać, wytknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) вистромлáти, вúстромити, -млю, -миш, витикáти, вúткнути; **~tknąć** g ł o w ę вúстромити (вúткнути) гóлову; *(язик)* вúсолопити, -плю, -пиш *(лише докон.)*; 2) (komu co) докорáти, докорúти, дорікáти, доректú, -речý, -речéш (комý за що); закидáти, закúнути (комý що); 3) *(напрям, мету)* намічáти, намíтити, визначáти, вúзначити, накрéслювати, -люю, -люєш, накрéслити; *(напрям дороги віхами — ще)* позначáти, позначúти; ◊ *перен.* **~tykać** k o g o p a l c e m покáзувати (вкáзувати) пáльцем на кóго.
wytynkować, -kuję, -kujesz, -kował вúштукатурити; *(глиною)* вúтинькувати, -кую, -куєш, обтинькувáти, -кýю, -кýєш.
wytypować, -puję, -pujesz, -pował *(питання тощо)* намíтити, -мíчу, -мíтиш, вúсунути.
wytypowany намíчений, вúсунений, вúсунутий.
wyuczać, wyuczyć, -czę, -czysz, -czył (kogo) вивчáти, виýчувати, -чую, -чуєш, вúв[у]чити (когó).
wyuczenie *n.* вúв[у]чення.
wyuczony нáвчений, вúв[у]чений.
wyuzdać 1) розгнуздáти; 2) *перен.* розгнуздáти, розперезáти, -режý, -рéжеш; *(в розпусті)* розбéстити, -бéщу, -бéстиш; //**~ się** 1) розгнуздáтися; 2) розгнуздáтися, розперезáтися; розбéститися.
wyuzdanie *n.* 1) розгнуздáння; 2) розгнýзданість, -ності, розперéзаність; розбéщеність. *Пор.* **wyuzdać.**

wyuzdany 1) розгну́зданий; 2) розгну́зданий, розпере́заний; розбе́щений. *Пор.* **wyuzdać.**
wywabiać, wywabić, -bię, -bisz, -bił 1) (кого́) вима́нювати, -нюю, -нюєш, ви́манити; 2) *(плями на тканині)* вибавля́ти, ви́бавити, -влю, -виш, виво́дити, -джу, -диш, ви́вести, -веду, -ведеш.
wywalać, wywalić, -lę, -lisz, -lił *pot.* 1) вива́лювати, -люю, -люєш, ви́валити; *(вибивати — ще)* виса́джувати, -джую, -джуєш, ви́садити, -джу, -диш, вила́мувати, -мую, -муєш, ви́ламати; **~lić** drzwi ви́валити (ви́садити, ви́ламати) две́рі; **~lić** kogo z wozu ви́валити кого́ з во́за; *перен.* **~lić** oczy ви́валити (ви́лупити) о́чі; **~lić** otwór w murze ви́валити (ви́садити, ви́ламати) о́твір у му́рі; 2) *(лише докон.) (перен. — язик)* ви́солопити, -плю, -пиш; 3) (kogo) *(лише докон.)* відлупи́ти, -плю́, -пиш, відлупцюва́ти, -цю́ю, -цю́єш (кого́); // *(лише докон.)* **~ się** ви́валитися.
wywalczać, wywalczyć, -czę, -czysz, -czył (co) вибо́рювати, -рюю, -рюєш, ви́бороти, -рю, -реш; **~czyć** niepodległość ви́бороти незале́жність.
wywalić *див.* **wywalać.**
wywałkować, -kuję, -kujesz, -kował ви́качати.
wywar, -ru, *m.* відва́р, -ру.
wywarzać, wywarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *przest.* вива́рювати, -рюю, -рюєш, ви́варити.
wywarzyny, -rzyn, *blp.* ви́варки, -ків.
wywatować, -tuję, -tujesz, -tował підши́ти (підби́ти) ва́тою.
wyważać, wyważyć, -żę, -żysz, -żył вива́жувати, -жую, -жуєш, ви́важити; ◊ *прик.* **~żać** drzwi otwarte ломи́тися (добива́тися, добува́тися) у відчи́нені две́рі.
wywąchiwać, -wąchuję, -wąchujesz, -wąchiwał, wywąchać 1) виню́хувати, -ню́хую, -ню́хуєш, ви́нюхати; 2) *перен.* проню́хувати, проню́хати.
wywczas, -su, *(częściej w lm.)* **-sy, -sów,** *m.* відпочи́нок, -нку, спочи́нок *(на дозвіллі); (у школах)* кані́кули, -кул; вака́ції, -цій *(заст.)*; **~sy** letnie лі́тні кані́кули.
wywczasować się, -suję, -sujesz, -sował *(на дозвіллі)* відпочи́ти, -чи́ну, -чи́неш.
wywdzięczać się, wywdzięczyć się, -czę, -czysz, -czył (komu) віддя́чувати(ся), -чую(ся), -чуєш(ся), віддя́чити(ся), віддя́кувати(ся), -кую(ся), -куєш(ся) (кому́).
wywędrowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, wywędrować, -ruję, -rujesz, -rował емігрува́ти, -ру́ю, -ру́єш *(недокон. і докон.)*; ви́мандрувати, -рую, -руєш *(лише докон.) (розм.)*.
wywęszyć, -szę, -szysz, -szył 1) *(про тварин)* почу́ти, учу́ти, зачу́ти, заню́хати; 2) *перен.* проню́хати.
wywiać *див.* **wywiewać.**
wywiad, -du, *m.* 1) ро́звідка; *(кримінальний)* ро́зшук, -ку; 2) *книж.* інтерв'ю́; udzielić komu **~du** да́ти кому́ інтерв'ю́.
wywiadowca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* 1) розві́дник; *(військ. — ще)* виві́дач; *(поліцейський)* си́щик; 2) інтерв'юе́р, -ра. *Пор.* **wywiad.**
wywiadowczy 1) розві́дувальний; 2) розшукни́й; ◊ biuro **~cze** довідко́ве бюро́. *Пор.* **wywiad**
wywiadownia *ż.* довідко́ве бюро́.
wywiadywać się, -duję, -dujesz, -dywał, wywiedzieć się, -wiem, -wiesz, -wiedział, -wiedzieli розві́дувати, -дую, -дуєш, розві́дати, виві́дувати, ви́відати.
wywiązywać się I, -zuje, -zywał, wywiązać się, -wiąże, -wiązał 1) *(починатися)* зав'я́зуватися, -зується, зав'яза́тися, -в'я́жеться; **~zała się** rozmowa зав'яза́лася розмо́ва; *(про хворобу)* розвива́тися, розви́нутися; *(про*

бруньки, квітки) розвиватися, розвитися (розів'ється); 2) *хім.* виділятися, виділитися; **~zują się** g a z y виділяються гази; ◊ c o s i ę z t e g o **~wiąże** що з цього вийде (виникне).

wywiązywać się II, **-zuję, -zujesz, -zywał, wywiązać się, -wiążę, -wiążesz, -wiązał** (z czego) виконувати, -ную, -нуєш, виконати (що); **~zać się** z o b i e t n i c y виконати обіцянку.

wywichnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli вивихнути.

wywichnięcie *n.* вивих, -ху.

wywiedzieć się *див.* **wywiadywać się.**

wywi(e)lga *ż.* іволга.

wywierać, wywrzeć, -wrę, -wrzesz, -warł 1) *(враження тощо)* справляти, справити, -влю, -виш, робити, -блю, -биш, зробити; **~wierać** w p ł y w n a k o g o робити (справляти) вплив на кого; 2) *(гнів, злість)* виливати, вилити, -ллю, -ллєш; ◊ **~wierać** z e m s t ę мститися (мщуся, мстишся); **~wrzeć** s k u t e k дати наслідки.

wywiercać, wywiercić, -cę, -cisz, -cił вивірчувати, -чую, -чуєш, вивертіти, -рчу, -ртиш, висвердлювати, -люю, -люєш, висвердлити; // *(лише докон.)* **~się** *перен.* викрутитися, -кручуся, -крутишся.

wywieszać, wywiesić, -szę, -sisz, -sił 1) вивішувати, -шую, -шуєш, вивісити, -вішу, -вісиш; 2) *(лише докон.) (язик)* висолопити, -плю, -пиш.

wywieszka *ż.* вивіска.

wywieść *див.* **wywodzić.**

wywietrzać, wywietrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) вивітрювати, -рюю, -рюєш, вивітрити, провітрювати, провітрити; 2) *(лише докон.) див.* **wywęszyć** 1.

wywietrzały який (що) вивітрився, вивітрілий.

wywietrzeć, -rzeje, -rzał вивітритися.

wywietrznik *m. див.* **wentylator.**

wywietrzyć *див.* **wywietrzać.**

wywiew, -wu, *m.* замет, -ту; *(більший)* кучугура.

wywiewa, -i, *див.* **wywiew.**

wywiewać, wywiać, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wiali *a.* **-wieli** 1) *(про вітер, протяг)* видувати, видути; 2) *с.-г.* вивівати, вивіювати, -віюю, -віюєш, вивіяти, -вію, -вієш.

wywiewki, -wek, *blp.* полова.

wywieźć *див.* **wywozić.**

wywiędły зав'ялий, зів'ялий.

wywiędnąć, -dnieją, -dły пов'янути.

wywijać I, **wywinąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli** 1) (czym) вимахувати, -махую, -махуєш, вимахнути, розмахувати, розмахнути, 2) *(лише недокон.)* витанцьовувати, -вую, -вуєш; **~wijać** m a z u r k a витанцьовувати мазурку; 3) *(лише докон.) (руку, ногу)* вивихнути, звихнути; ◊ **~wijać** k o z i o ł k i перекидатися, перевертатися; //**~ się** 1) *(лише докон.)* вислизнути; **~winąć się** z r ą k вислизнути з рук; 2) *(із скрутного становища)* викручуватися, -чуюся, -чуєшся, викрутитися; 3) *(лише недокон.) (в танці)* кружити (ся).

wywijać II *див.* **rozwijać.**

wywijany: k o ł n i e r z **~** викладаний комір, -ра.

wywikłać *див.* **wywikływać.**

wywikłanie(się) *n.* виплутання.

wywikływać, -łuję, -łujesz, -ływał, wywikłać виплутувати, -тую, -туєш, виплутати; //**~ się** виплутуватися, виплутатися.

wywinąć *dok. див.* **rozwijać** 1.

wywindować, -duję, -dujesz, -dował підняти блоком; // *жарт.* **~się** видряпатися.

wywindowanie *n.* підняття блоком.

wywinięcie się *n., med.* виворот, -ту.

wywiortki, -ków, *blp.* 1) *(дерев'яні)* тирса; 2) *(металічні)* ошурки, -рок.

wywlekać, wywlec, -wlokę, -wleczesz, -wlókł, -wlekli виволікáти, вúволокти, -лочу, -лочеш; *(виносити — ще)* витягáти, вúтягти, -гну, -гнеш, вúтягнути; витáскувати, -кую, -куєш, вúтащити, вúтаскати *(розм.)*; **~lec** k o g o n a u l i c ę вúволокти (вúтягти, вúтащити) когó на вýлицю; **~lec** n i t k ę z i g ł y вúтягти нúтку з гóлки; *перен.* **~lec** z a p o m n i a n ą s p r a w ę вúволікти (вúтягти, вúтащити) забýту спрáву; // *(лише докон.)* **~ się** (насúлу) вúлізти.

wywłaszczać, wywłaszczyć, -czę, -czysz, -czył *praw.* відчýжувати, -жую, -жуєш, відчужúти, -жý, -жиш; *політ.* експропріювáти, -прію́ю, -прію́єш.

wywłaszczenie *n., praw.* відчýження; експропріáція. *Пор.* **wywłaszczać.**

wywłaszczeniowy: u s t a w a **~wa** *praw.* закóн про відчýження.

wywłaszczyciel, *lm.* **-le,** *m.* експропріáтор, -ра.

wywłóczyć, -czę, -czysz, -czył *dok. див.* **wywlekać.**

wywnętrzać, wywnętrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) потрошúти, вúпотрошити; пáтрати, вúпатрати *(розм.)*; 2) *(перен. — серце, душу)* відкривáти, відкрúти; //**~ się** відкривáтися, відкрúтися, виливáти дýшу, вúлити дýшу.

wywnioskować *див.* **wywnioskowywać.**

wywnioskowanie *n.* вúсновок, -вку, умовúвід, -воду.

wywnioskowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, wywnioskować, -kuję, -kujesz, -kował (co z czego) вивóдити, -джу, -диш, вúвести, -веду, -ведеш (що з чóго), робúти вúсновок, зробúти вúсновок, виснóвувати, -вую, -вуєш, вúснувати, -ную, -нуєш.

wywodny вивіднúй.

wywodzić, -dzę, -dzisz, -dził, -wywieść, -wiodę, -wiedziesz, -wiódł, -wiedli вивóдити, -джу, -диш, вúвести, -веду, -ведеш; **~wodzić** m u r y вивóдити (звóдити) мýри; **~wodzić** p i s k l ę t a вивóдити пташенят; **~wodzić** p i e ś n i, t r e l e вивóдити пісні́, трéлі; **~wodzić** s w ó j r ó d вивóдити свій рід; **~wieść** z d o m u вúвести з хáти; *перен.* **~wieść** k o g o w p o l e обдурúти когó; **~wieść** k o g o z b ł ę d u з'ясувáти (показáти) комý йогó пóмилку; **~dzić** ż a l e жалíтися; //**~ się** вивóдитися, вúвестися.

wywojować, -juję, -jujesz, -jował відвоювáти, -вою́ю, -вою́єш.

wywołać *див.* **wywoływać.**

wywołanie *n.* 1) вúклик, -ку; 2) проявлення. *Пор.* **wywoływać.**

wywoławczy *mor., rad.* позивнúй; **~** s y g n a ł позивні́, -нúх.

wywoływacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) *фот.* проявник; 2) *іст.* вóзний, -ного.

wywoływać, -łuję, -łujesz, -ływał, wywołać 1) викликáти, вúкликати; *(бути причиною чого — ще)* спричиняти, спричúнювати, -нюю, -нюєш, спричинúти, -ню́, -ниш (що), спричинятися, спричúнюватися, спричинúтися (до чóго); **~łać** k ł ó t n i ę спричинúти (вúкликати) свáрку, спричинúтися до свáрки; **~łać** p o w s t a n i e вúкликати повстáння; **~łać** z g o r s z e n i e вúкликати обýрення; 2) *фот.* проявляти, проявúти, -влю́, -виш.

wywomitować, -tuję, -tujesz, -tował вúблювати, -люю, -люєш, вúвергнути, вúвергати.

wywoskować, -kuję, -kujesz, -kował навоскувáти, -кýю, -кýєш.

wywoskowanie *n.* навоскувáння.

wywozić, -wożę, -wozisz, -woził, wywieźć, -wiozę, -wieziesz, -wiózł, -wieźli вивóзити, -вóжу, -вóзиш, вúвезти; *(торг. — ще)* експортувáти, -тýю, -тýєш *(недокон. і докон.)*.

wywozowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* експортéр, -ра.

wywozowy вивізнúй; éкспортний. *Пор.* **wywozić.**

wywożenie *n.* вúвіз, -возу; експортувáння; *див.* **wywozić.**
wywód, -wodu, *m.* 1) вúвід, -воду; *(дія)* вúведення; 2) *книж., філос.* вúсновок, -вку; ◊ ~ rodu родовíд, -вóду.
wywóz, -wozu, *m.* вúвіз, -возу; *(торг. — ще)* éкспорт, -ту.
wywózka *ż., pot.* вúвіз, -возу.
wywracać, wywrócić, -cę, -cisz, -cił 1) перекидáти, перекúнути, перевертáти, перевернýти, -нý, -неш; **~rócić** wóz перекúнути (перевернýти) віз; *перен.* **~rócić** do góry nogami перевернýти догорú ногáми (шкерéберть); 2) *(навиворіт)* вивертáти, вúвернути; 3) *перен.* перекрýчувати, -чую, -чуєш, перекрутúти, -ручý, рýтиш, викривлáти, вúкривити, -влю, -виш; **~rócić** czyje słowa перекрутúти чиї словá; ◊ *перен. розм.* **~racać** kota ogonem вдавáтися до хúтрощів, обертáти котá хвостóм; *розм.* **~rócić** koziołka дáти сторчакá; *перен.* зазнáти невдáчі; //~ się перекидáтися, перекúнутися, перевертáтися, перевернýтися.
wywrotka *ż., roln.* самоскúдка; ◊ *тех.* samochód ~ самоскúд.
wywrotnica *ż., tech.* перекидáч, -чá.
wywrotność *ż., tech.* нестíйкість, -кості.
wywrotny *tech.* нестíйкий.
wywrotowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* заколóтник, бунтáр, -рá.
wywrotowy заколóтницький, бунтáрський.
wywrócić *див.* **wywracać.**
wywrót, -rotu, *m.* 1) перекúнення, перевéрнення; 2) *гірн.* перекиднá вагонéтка; 3) *ліс. див.* **wykrot.**
wywróżyć, -żę, -żysz, -żył напрорóчити, передректú, -речý, -речéш.
wywrzaskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał вигýкувати, -кую, -куєш, викрúкувати.
wywrzeć *див.* **wywierać.**
wywrzeszczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli (co) вúкричати, -чу, -чиш (що).
wywyższać, wywyższyć, -szę, -szysz, -szył 1) підвúщувати, -щую, -щуєш, підвúщити; 2) *перен.* піднімáти, підіймáти, піднáти, -нímý, -нíмеш, піднóсити, -нóшу, -нóсиш, піднестú; **~szać** kogo pod niebiosa піднóсити когó до небéс (до нéба); //~ się 1) (nad kogo) перевéршувати, -шую, -шуєш, перевершúти (когó); (nad co) піднімáтися, підіймáтися, піднáтися, піднóситися, піднестúся (над ким); 2 (nad kim, nad czym) занóситися, занестúся, піднóсити себé, піднестú себé.
wywzajemniać się, wywzajemnić się *див.* **odwzajemniać się.**
wyz *m., icht. (acipenser huso)* білýга.
wyzbierać вúзбирати.
wyzbieranie *n.* вúзбирання.
wyzbycie się *n.* 1) позбуттá; 2) втрáта. *Пор.* **wyzbywać się.**
wyzbywać się, wyzbyć się, -będę, -będziesz, -był (по)збувáтися, (по)збýтися, -бýдуся, -бýдешся; **~być się** nałogów (по)збýтися погáних звичок; **~być się** towaru (по)збýтися товáру; *(про сором та ін.)* втрачáти, втрáтити, -рáчу, -рáтиш.
wyzdrawiać, wyzdrowieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli видýжувати, -жую, -жуєш, вúдужати, одýжувати, одýжати.
wyzdrowienie *n.* вúдужання, одýжання.
wyzdrowieniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* видýжуючий, -чого, одýжуючий.
wyzdychać вúздихати.
wyzębiać, wyzębić, -bię, -bisz, -bił 1) визýблювати, -люю, -люєш, вúзубити, -блю, -биш, вищéрблювати, вúщербити; 2) вирíзувати в зýби, вúрізати в зýби; //~ się визýблюватися, вúзубитися, вищéрблюватися, вúщербитися.
wyzębienie *n.* 1) вúзублення, вúщерблення; 2) вúрізання в зýби.

wyziarniacz, *lm.* **-cze**, *m., roln.* зерноочисник.
wyzierać, wyjrzeć, -rzę, -rzysz, -rzał, -rzeli визирати, визирнути, виглядати, виглянути.
wyziew, -wu, (*częściej w lm.*) **-wy, -wów,** *m.* випар, -ру; ◊ *мед.* **~wy** ciała випоти, -тів.
wyziewać, wyzionąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli виділяти випар (випари), виділити випар (випари); ◊ *перен.* **~zionąć** ducha спустити дух, сконати.
wyziewny випарний.
wyziębiać, wyziębić, -bię, -bisz, -bił вихолоджувати, -джую, -джуєш, вихолодити, -джу, -диш, вистуджувати, вистудити; //**~ się** вихолоджуватися, вихолодитися, вистуджуватися, вистудитися.
wyziębnąć, -ziębnę, -ziębniesz, -ziębnął, -ziębnęli *a.* **-ziąbł, -ziębli** вихолодитися, -диться, вистудитися; (*про людей*) намерзнутися.
wyzionąć *див.* **wyziewać.**
wyzłacać, wyzłocić, -cę, -cisz, -cił визолочувати, -чую, -чуєш, визолотити, -лочу, -лотиш; //**~ się** визолочуватися, визолотитися.
wyzłościć się, -łoszczę, -łościsz, -łościł вилити злість.
wyznaczać, wyznaczyć, -czę, -czysz, -czył визначати, визначити; **~czać** miejsce визначати місце; **~czać** nagrodę, pensję визначати нагороду, зарплату.
wyznaczenie *n.* визначення.
wyznacznik *m., mat.* детермінант.
wyznaczyć *див.* **wyznaczać.**
wyznać *див.* **wyznawać.**
wyznanie *n.* 1) визнання; визнаття (*рідко*); 2) признання; 3) сповідування; **~** wiary віросповідання. *Пор.* **wyznawać.**
wyznaniowy віросповідний.
wyznawać, -naję, -najesz, -nawał, wyznać 1) визнавати, -наю, -наєш, визнати; **~nać** swój błąd визнати свою помилку; **~nać** prawdę визнати правду; (komu co) признаватися, признатися (кому у чому); **~nać** komu swą miłość признатися кому у своєму коханні; 2) (*лише недокон.*) *церк.* сповідувати, -дую, -дуєш.
wyznawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., kośc.* сповідник.
wyznawczyni *ż., kośc.* сповідниця.
wyzucie *n.* 1) роззуття; 2) позбавлення. *Пор.* **wyzuwać.**
wyzuć *див.* **wyzuwać.**
wyzuty 1) роззутий; 2) позбавлений; ◊ **~** z sumienia безсовісний; **~** ze wstydu безсоромний, безстидний, без стиду (без стида). *Пор.* **wyzuwać.**
wyzuwać, wyzuć, -zuję, -zujesz, -zuł 1) роззувати, роззути; розбувати, розбути (*рідше*); 2) *перен.* (kogo z czego) позбавляти, позбавити, -влю, -виш (кого, чого); **~zuć** kogo ze wstydu позбавити кого сорому (стиду, стида); //**~ się** 1) роззуватися, роззутися; розбуватися, розбутися; 2) (z czego) втрачати, втратити, -трачу, -тратиш (що), збуватися, збутися, -будуся, -будешся (чого); **~zuć się** z wszystkiego збутися (позбутися) всього, втратити все.
wyzwać *див.* **wyzywać.**
wyzwalacz, *lm.* **-cze,** *m. див.* **wyzwoliciel.**
wyzwalać, wyzwolić, -lę, -lisz, -lił визволяти, визволити; ◊ *заст.* **~wolić** terminatora за цеховим обрядом надати учневі звання підмайстра; **~wolić** czeladnika за цеховим обрядом надати підмайстрові звання майстра; //**~ się** визволятися, визволитися.
wyzwanie *n.* виклик, -ку, визов, -ву.
wyzwisko *n.* лайка; лайливе прізвисько.
wyzwolenica *ż., hist.* вільновідпущениця.
wyzwolenie *n.* визволення, визвіл, -волу (*рідше* — визволу).
wyzwoleniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m., hist.* вільновідпущеник.
wyzwoleniowy *див.* **wyzwoleńczy.**

wyzwoleńczy визвóльний; визвóльницький *(рідше)*.
wyzwoliciel, *lm.* **-le,** *m.* визвóльник, визволитель.
wyzwolicielka *ż.* визвóльниця, визволителька.
wyzwolić *див.* **wyzwalać.**
wyzwoliny, -lin, *blp., przest.* за цеховим обрядом надання учневі звання підмайстра або підмайстрові звання майстра.
wyzwolony *przest.* вільний; s z t u k i **~ne** вільні мистецтва, -тéцтв; z a w ó d ~ вільна професія.
wyzysk, -ku, *m.* визиск, -ку, експлуатація, визискування *(дія)*; ~ c u d z e j p r a c y експлуатація чужої праці. *Пор.* **wyzyskiwać.**
wyzyskać *див.* **wyzyskiwać.**
wyzyskanie *n.* 1) використання; 2) експлуатація, визиск, -ку. *Пор.* **wyzyskiwać.**
wyzyskiwacz, *lm.* **-cze,** *m.* експлуататор, -ра, визискувач.
wyzyskiwaczka *ż.* експлуататорка, визискувачка.
wyzyskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, wyzyskać 1) використóвувати, -вую, -вуєш, використати; **~kać** m a t e r i a ł y n a u k o w e використати наукові матеріали; **~kać** c z y j ą l e k k o m y ś l n o ś ć використати чиє легкодумство; 2) *(лише недокон.)* експлуатувати, -тую, -туєш, визискувати, -кую, -куєш.
wyzywać, wyzwać, -zwę, -zwiesz, -zwał 1) викликáти, викликати, -личу, -личеш, визивати, вúзвати, -ву, -веш; **~zwać** k o g o n a p o j e d y n e k викликати (вúзвати) когó на поєдинок (на дуéль); 2) *(лише недокон.)* *(лайливими словами)* називати, обзивати, прозивати; узивати *(рідше)*; //**~ się** *(лише недокон.)* лáятися.
wyzywająco визивно, визиваюче; p a t r z e ć ~ дивитися визивно (визиваюче); дивитися кóзирем.
wyzywający визивний.
wyż *ż., książ.* 1) височинá, височінь, -ні; 2) *перен.* вершина, висóкість, -сóкості; k u **~żom** до вершин; ◊ *метеор.* ~ b a r o m e t r y c z n y підвищення атмосферного тиснення.
wyżalić się, -lę, -lisz, -lił вилити свій жаль (свою скорбóту).
wyżąć I *див.* **wyżymać.**
wyżąć II *див.* **wyżynać.**
wyżebrać, -brzę, -brzesz, -brał випросити (милостиню), вижебрати.
wyżegać, wyżec, -żżę, -żżesz, -żegł *przest.* випалювати, -люю, -люєш, випалити.
wyżej вище; ~ w s p o m n i a n y вищезгáданий.
wyżeł, -żła, *m., myśl.* вижлець, гончáк, -кá.
wyżer, -ru, *m., med.* *(phagedaenismus)* гангрéна.
wyżeracz, *lm.* **-cze,** *m.* обжéра, ненажéра.
wyżerać, wyżreć, -żrę, -żresz, -żarł 1) вижирáти, вижерти, -жеру, -жереш; 2) *(про кислоту, іржу)* виїдáти, виїсти, -їсть; 3) *мед.* роз'їдáти, роз'їсти, -їсть; 4) (kogo skąd) *перен.* вигризáти, вигризти (когó звідки); //**~ się** нажирáтися, нажéртися.
wyżerający 1) їдкий; 2) *мед.* *(phagedaenicus)* фагеденічний; *(corrosivus)* корозійний, роз'їдáючий; w r z ó d ~ корозійний (роз'їдáючий) чиряк, -кá.
wyżerka: i ś ć n a **~kę** *żart.* іти у гостину.
wyżlątko *n., zdr., pieszcz., myśl.* *див.* **wyżlę.**
wyżlę, -lęcia, *lm.* **-lęta, -ląt,** *n., zdr., pieszcz., myśl.* вижленя, -няти.
wyżlica *ż., myśl.* вижлиця.
wyżlin, -nu, *m., bot.* *(antirrhinum)* рóтики, -ків.
wyżłabiać, wyżłobić, -bię, -bisz, -bił 1) видóвбувати, -бую, -буєш, видовбати; жолóбити, -блю, -биш *(лише недокон.)*; 2) *(про воду)* вимивати, вимити.

wyżłobienie *n.* 1) *(дія)* видовбання; 2) вимиття; *пор.* **wyżłabiać;** (*результат*) заглибина *(у виді жолоба),* рівчак, -ка; 3) *анат.* *(cavitas glenoidalis)* порожнина (западина) суглобової ямки.
wyżłobnik *m.* 1) *тех.* скрепер, -ра, землечерпалка; *(менша)* драга; 2) *спец.* молоток для вибивання кутів.
wyżłopać, -pię, -piesz (*a.* **-pam, -pasz), -pał** *wulg.* вижлуктати.
wyżółcić, -cę, -cisz, -cił вижовтити, -вчу, -втиш, пожовтити, -вчу, -втиш.
wyżółcieć, -cieje, -ciał *див.* **wyżółknąć.**
wyżółkły пожовклий, зжовклий.
wyżółknąć, -knie, -knął *a.* **-kł** вижовтіти, пожовтіти.
wyższość *ż.* вищість, -щості.
wyżwirować, -ruję, -rujesz, -rował посипати гравієм (рінню, жорствою).
wyżwirowanie *n.* посипка гравієм (рінню, жорствою).
wyżyć I, **-żyję, -żyjesz, -żył** 1) вижити, -живу, -живеш; *(обмежений час)* прожити, -живу, -живеш; 2) *див.* **przeżyć;** //~ **się** нажитися.
wyżyć II, **-żyję, -żyjesz, -żył** (co) *(ліки)* прийняти всі до кінця.
wyżyłować, -łuję, -łujesz, -łował 1) очистити від жил; ~ m i ę s o очистити м'ясо від жил; 2) *перен. розм.* (kogo) визискати (кого), виссати (вимотати) жили (у кого); (co z kogo) здерти, зідрати (здеру, здереш) (що з кого); ~ z k o g o o s t a t n i g r o s z здерти (зідрати) з кого останню копійку.
wyżyłowanie *n.* очищення від жил.
wyżymacz, *lm.* **-cze,** *m., tech.* гаучпрес.
wyżymaczka *ż.* віджимна машина.
wyżymać, wyżąć, -żmę, -żmiesz, -żął, -żęli вижимати, вижати, -жму, -жмеш; *(сік з чого — ще)* вичавлювати, -влюю, -влюєш, вичавити, -влю, -виш; *(білизну — ще)* віджимати, віджати (віджму, віджмеш), викручувати, -чую, -чуєш, викрутити, -ручу, -рутиш.
wyżymarka *ż.* *див.* **wyżymaczka.**
wyżyna *ż., geo.* висота, височина.
wyżynać, wyżąć, -żnę, -żniesz, -żął, -żęli вижинати, вижати, -жну, -жнеш; ~**żąć** z b o ż e вижати збіжжя.
wyżynki *blp.* *див.* **dożynki.**
wyżynny нагірний.
wyżywiać, wyżywić, -wię, -wisz, -wił прогодовувати, -вую, -вуєш, прогодувати, -дую, -дуєш, прохарчовувати, прохарчувати, -чую, -чуєш; //~ **się** прогодовуватися, прогодуватися, прохарчовуватися, прохарчуватися.
wyżywienie(się) прогодування, прохарчування.
wzajemnie взаємно, обопільно.
wzajemność *ż.* взаємність, -ності, обопільність; k o c h a ć b e z ~**ci** кохати без взаємності.
wzajemny взаємний, обопільний; ~**na** m i ł o ś ć взаємна (обопільна) любов, -ві; o d d a w a ć s o b i e ~**ne** u s ł u g i робити собі взаємні послуги; ◊ *філос.* ł ą c z n o ś ć ~**na** взаємозв'язок, -зку; t o w a r z y s t w o ~**nej** p o m o c y товариство взаємодопомоги.
w zamian *przsł., przyim.* взамін, навзамін, замість (чого).
wzbicie się *n.* зліт (*род.* зльоту).
wzbić się *див.* **wzbijać się.**
wzbierać, wezbrać, wzbierze, wezbrał 1) піднiматися, піднятися, -німеться; r z e k a **wezbrała** вода в річці піднялася, води в річці прибуло; 2) *перен.* збільшуватися, -шується, збільшитися, наростати, нарости; ◊ **wzbierający** p r z y p ł y w r e w o l u c j i наростаюче піднесення революції.
wzbiesić, -szę, -sisz, -sił розлютувати, -тую, -туєш; //~ **się** розлютуватися, посатаніти.

wzbijać się, wzbić się, -biję, -bijesz, -bił піднімáтися, підіймáтися, піднятися, -німýся, -нíмешся, здіймáтися, знятися, злітáти, злетíти, -лечý, -летúш; samolot **wzbił się** pod obłoki лiтáк піднявся (знявся, злетíв) під хмáри; ◊ *перен.* **wzbić się** w dumę загордíти, загордúтися, -джýся, -дúшся.

wzbogacać, wzbogacić, -cę, -cisz, -cił збагáчувати, -чую, -чуєш, збагатúти, -гачý, -гатúш; //~ **się** збагáчуватися, збагатúтися, забагатíти.

wzbogacenie *n.* збагáчення; //~ **się** збагáчення, забагатíння.

wzbogacić *див.* **wzbogacać.**

wzbogacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli забагатíти, збагатúтися.

wzbraniać się (od czego) відмовлятися (від чóго, робúти що), (czegoś) не хотíти (хóчу, хóчеш) (робúти що).

wzbudzać, wzbudzić, -dzę, -dzisz, -dził (co w kim *a.* u kogo) збýджувати, -джую, -джуєш, збудúти, -джý, -диш, викликáти, вúкликати, -личу, -личеш (що в кóму *і* у кóго); ~**dzać** gniew збýджувати (викликáти) гнів; ~**dzać** zachwyt збýджувати (викликáти) захóплення.

wzbudzenie *n.* збýдження, вúкликання.

wzbudzić *див.* **wzbudzać.**

wzburzać, wzburzyć, -rzę, -rzysz, -rzył хвилювáти, -лює, -люєш, схвилювáти, збýрювати, -рюю, -рюєш, збýрити; wiatr ~**rzył** morze вíтер схвилювáв (збýрив) мóре; (когó прóти кóго) підбýрювати, підбýрити; //~ **się** хвилювáтися, схвилювáтися, збýрюватися, збýритися.

wzburzenie *n.* схвилювáння, збýрення; підбýрення. *Пор.* **wzburzać.**

wzburzony схвильóваний, збýрений.

wzburzyć *див.* **wzburzać.**

wzdąć *див.* **wzdymać.**

wzdęcie *n.* 1) *мед.* здуттяý; ~ brzucha *(meteorismus)* метеорúзм, -му, здуттяý животá гáзами; 2) *перен.* роздуттяý (чогó).

wzdętość *ż.* *див.* **wzdęcie.**

wzdęty надýтий; *(про живіт тощо)* здýтий.

wzdłuż 1) *прислів.* у[в]дóвж, в(з)довж, здовж; ~ i poprzek в(з)довж і впóперек (поперéк); 2) *прийм.* у[в]дóвж, в(з)довж, здовж; ~ brzegu вздовж бéрега.

wzdłużać, wzdłużyć, -żę, -żysz, -żył подóвжувати, -жую, -жуєш, подóвжити, здóвжувати, здóвжити; видóвжувати, вúдовжити *(рідко).*

wzdłużenie *n.* подóвження, здóвження; вúдовження. *Пор.* **wzdłużać.**

wzdłużnica *ż.* зв'язувальний поздóвжній пóяс.

wzdłużyć *див.* **wzdłużać.**

wzdragać się (od czego, przed czym) *див.* **wzbraniać się.**

wzdrygać się, wzdrygnąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli здригáтися, здригнýтися.

wzdwajać, wzdwoić, -woję, -woisz, -woił подвóювати, -вóюю, -вóюєш, подвóїти.

wzdwojenie *n.* подвóєння.

wzdychacz, *lm.* **-cze,** *m., żart.* зітхáч, -чá.

wzdychać, westchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) зітхáти, зітхнýти; **wzdychać** z głębi serca зітхáти з глибинú сéрця; 2) (za kim, za czym) *(лише недокон.)* *перен.* тужúти, -жý, -жиш (за ким, за чим).

wzdymać, wzdąć, -zdął, -zdęli 1) надувáти, надимáти, надýти, (-дмý, -дмéш *і* -дýю, -дýєш), здимáти, здувáти, здýти (зідмý, зідмéш *і* здýю, здýєш); ~**zdąć** policzki надýти щóки; wiatr ~**zdyma** żagle вíтер надимáє (надувáє) вітрúла; 2) *(вогонь)* роздмýхувати, -мýхую, -мýхуєш, роздувáти, роздýти; 3) *фізіол.*

здима́ти, здува́ти, зду́ти; 4) *(лише недокон.) перен. розм.* робити пиха́тим, бундю́чним; //~ **się** 1) надима́тися, надува́тися; наду́тися, здима́тися, здува́тися, зду́тися; *(про водні хвилі тощо — ще)* підніма́тися, підня́тися, -німеться; żagle **~zdęły się** od wiatru паруси́ (вітри́ла) наду́лися від ві́тру; woda **się ~zdyma** вода́ здима́ється (підніма́ється); 2) *фізіол.* пу́хнути, опуха́ти, опу́хнути, наду́ватися, наду́тися; 3) *(перен. — про людей)* горді́ти, загорді́ти, надима́тися, надува́тися, наду́тися; пиндю́читися, напиндю́читися *(розм.)*.

wzejść *див.* **wschodzić.**

wzgarda *ż.* пого́рда, прези́рство.

wzgardliwie прези́рливо, пого́рдливо, знева́жливо.

wzgardliwość *ż.* прези́рливість, -вості, пого́рдливість, знева́жливість.

wzgardliwy прези́рливий, пого́рдливий, знева́жливий.

wzgardzić, -dzę, -dzisz, -dził (kim, czym) погордува́ти, -ду́ю, -ду́єш (ким, чим), знева́жити (кого́, що).

wzgląd, -lędu, *m.* 1) ува́га; mieć co na **~lędzie** ма́ти що на ува́зі; przez ~ na co з ува́ги на що, беручи́ до ува́ги що; 2) то́чка зо́ру, по́гляд, -ду; rozpatrywać co pod **~lędem** filozofii materialistycznej розгляда́ти що з то́чки зо́ру (з по́гляду) матеріалісти́чної філосо́фії; pod każdym **~lędem** в усі́х відно́шеннях, з уся́кого (з ко́жного) по́гляду, з усі́х по́глядів; 3) *(лише в мн.)* прихи́льність, -ності, ла́ска, ласка́вість, -вості; cieszyć się czyimi **~lędami** ма́ти чию́ прихи́льність; ◊ bez **~lędu** na незважа́ючи на; należy mieć ~ na zasługi... тре́ба зважа́ти на заслу́ги; pod żadnym **~lędem** ні в яко́му (в жо́дному) ра́зі.

względem *przyim.* 1) відно́сно (ко́го, чо́го), що́до (ко́го, чо́го); ~ ceny відно́сно (що́до) ціни́; ~ tej sprawy відно́сно (що́до) ціє́ї спра́ви; 2) *(в порівнянні з чим)* про́ти (ко́го, чо́го), пе́ред (ким, чим); Ziemia jest mała ~ Słońca Земля́ мала́ про́ти Со́нця; obowiązek ~ ojczyzny обо́в'язок пе́ред ба́тьківщи́ною.

względnie I *przsł.* побла́жливо, вибачливо; obchodzić się z kim ~ ста́витися до ко́го побла́жливо (виба́чливо).

względnie II *przsł.* відно́сно; wynik ~ dobry результа́т відно́сно до́брий.

względnie III *sp.* або́, чи; prześlę pieniądze czekiem ~ przekazem перешлю́ гро́ші че́ком або́ (чи) пере́казом.

względność I *ż.* побла́жливість, -вості, виба́чливість; прихи́льність, -ності, доброзичли́вість, ласка́вість. *Пор.* **względny** I.

względność II *ż.* 1) відно́сність; 2) відно́сність, реляти́вність, факультати́вність; teoria **~ci** тео́рія відно́сності. *Пор.* **względny** II.

względny I побла́жливий, виба́чливий; *(більшою мірою)* прихи́льний, доброзичли́вий, ласка́вий; jest dla mnie bardzo ~ він до ме́не ду́же прихи́льний (ласка́вий).

względny II 1) *грам.* відно́сний; 2) *фіз.* відно́сний, реляти́вний, факультати́вний; ruch ~ відно́сний рух, -ху; ◊ to rzecz **~na** це умо́вна спра́ва.

wzgórek, -rka, *m.* горбо́к, -бка́, горбо́чок, -чка, го́рбик.

wzgórkowaty горбкува́тий, горби́[а́]стий.

wzgórze *n.* 1) височина́, висо́кість, -со́кості; 2) *див.* **wzgórek.**

wzgórzysty горбкува́тий, горби́[а́]стий.

wziąć, wezmę, weźmiesz, wziął, wzięli взя́ти (візьму́, ві́зьмеш).

wziątka *ż., karc.* взя́тка.

wziernik *m.* 1) *мед.* *(speculum)* дзéркало; 2) *тех.* оглядóвий óтвір, -вору, оглядóвий люк; ◊ ~ krtaniowy *(laryngoscop)* ларингоскóп; ~ nosowy *(rhinoscop)* риноскóп; ~ oczny *(ophtalmoscop)* офтальмоскóп; ~ pęcherzowy *(cystoscop)* цистоскóп.

wziernikować, -kuję, -kujesz, -kował *med.* оглядáти за допомóгою дзéркала.

wziewać, wzionąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli вдихáти, вдихнýти.

wziewadło *n., med.* інгалятор, -ра.

wziewalnia *ż., med.* *(inhalatorium)* інгалятóрія.

wziewnik *m.* 1) *мед.* *(respirator)* респірáтор, -ра; 2) *тех.* *див.* **aspirator.**

wziewny *med.* *(inhalatorius)* інгаляційний; leczenie ~ne інгаляційне лікувáння.

wzięcie *n.* *(дія)* взяттяá; ◊ ~ do niewoli полонéння; mieć ~ *(про людину)* бýти популярним, мáти слáву; *(про товар)* бýти ходовим, мáти пóпит.

wziętość *ż.* популярність, -ності.

wzięty популярний, відóмий; *(про товар)* ходовий.

wzionąć *див.* **wziewać.**

wzlatać, wzlecieć, -cę, -cisz, -ciał, -cieli *(угору)* злітáти, злетíти, -лечý, -летиш; злинути *(поез.).*

wzlatywać, -tuję, -tujesz, -tywał *див.* **wzlatać.**

wzlecieć *див.* **wzlatać.**

wzlot, -tu, *m.* зліт, -льóту.

wzmacniacz, *lm.* **-cze,** *m.* *(rad. i in.)* підсилювач.

wzmacniać, wzmocnić, -nię, -nisz, -nił зміцнювати, -нюю, -нюєш, зміцнити; *(додавати сили)* підсилювати, -люю, -люєш, підсилити; *(старання, увагу тощо — звичайно)* посилювати, посилити.

wzmagać, wzmóc, -mogę, -możesz, -mógł підсилювати, -люю, -люєш, підсилити, зміцнювати, -нюю, -нюєш, зміцнити; //~ **się** дýжчати, подýжчати; mróz ~**maga się** морóз дýжчає.

wzmianka *ż.* згáдка.

wzmiankować, -kuję, -kujesz, -kował *див.* **nadmieniać.**

wzmocnić *див.* **wzmacniać.**

wzmocnienie *n.* зміцнення; підсилення; посилення. *Пор.* **wzmacniać.**

wzmożenie *n.* підсилення, зміцнення; //~ **się** подýжчання. *Пор.* **wzmagać.**

wzmóc *див.* **wzmagać.**

wznawiacz, *lm.* **-cze,** *m.* відновитель, віднóвник, поновитель, понóвник.

wznawiać, wznowić, -wię, -wisz, -wił відновляти, віднóвлювати, -люю, -люєш, відновити, -влю, -виш; ~**wić** kontrakt відновити контрáкт; ~**wić** rokowania відновити переговóри.

wzniecać, wzniecić, -cę, -cisz, -cił 1) запáлювати, -люю, -люєш, запалити, -лю, -лиш; *(перен. — ще)* розпаляти, розпалити; ~**cić** ogień запалити вогóнь; *перен.* ~**cić** wojnę розпалити війнý; 2) *(перен. — породжувати)* збýджувати, -джую, -джуєш, збудити, -джý, -диш; ~**cać** nadzieję na co збýджувати надíю на що; //~ **się** 1) спалáхувати, -лáхую, -лáхуєш, спалахнýти; 2) збýджуватися, збудитися.

wzniecenie *n.* 1) запáлення; розпáлення; 2) збýдження; *див.* **wzniecać.**

wzniecić *див.* **wzniecać.**

wzniesienie *n.* 1) піднéсення; звéдення, підвéдення; 2) збудувáння, вивéдення, постáвлення; *пор.* **wznosić;** 3) *(про місцевість)* підвищення, висотá, височинá; 4) *(для глядачів)* трибýна.

wznieść *див.* **wznosić.**

wznijść, wznijdę, wznijdziesz, wszedł *dok.* *див.* **wschodzić.**

wzniosłość *ż.* 1) височинá, висóкість, -сóкості; 2) *перен.* піднéсеність, -ності, висóкість.

wzniosły *przen.* піднéсений, висóкий.

wzniośle *przen.* піднéсено, вúсоко.

wznosić, -szę, -sisz, -sił, wznieść, -niosę, -niesiesz, -niósł, -nieśli 1) підносити, -нóшу, -нóсиш, піднестú; *(голову, очі — ще)* зводúти, -джу, -диш, звестú, -ведý, -ведéш, підвóдити, підвестú; 2) *(будівлю)* будувáти, -дýю, -дýєш, збудувáти, вивóдити, вúвести, стáвити, -влю, -виш, постáвити; ◇ ∼**nosić** o k r z y k i вигýкувати, -кую, -куєш; ∼**nieść** t o a s t проголосúти тост; //∼ **się** підніматися, підіймáтися, піднятися, -німýся, -німешся; *(про дим, сонце, птахів тощо — ще)* здіймáтися, знятися, піднóситися, піднестúся.

wznowić *див.* **wznawiać.**

wznowienie *n.* віднóвлення; ∼ s t o s u n k ó w h a n d l o w y c h віднóвлення торговéльних віднóсин.

wzorcarz, *lm.* **-rze,** *m., tech.* лекáльник.

wzorcowy 1) зразкóвий; 2) *(стандартний)* типóвий; ∼**wa** u m o w a типóвий дóговір *(род.* дóговóру); 3) *тех.* еталóнний; ∼ p r z y r z ą d p o m i a r o w y еталóнний вимíрювальний прилад, -ду.

wzorek, -rku, *m.* зразóк, -зкá; *(на вишивці)* взірéць, -рця́, узóр, -ру.

wzornia *ż., tkac.* узóрний цех, -ху.

wzornik *m.* 1) *текст.* узóр, -ру; розвóди, -дів *(лише в мн.);* 2) *тех.* шаблóн.

wzorować, -ruję, -rujesz, -rował (co na czym) робúти (складáти) на зразóк (чогó); //∼ **się** (na kim, na czym) брáти прúклад (з кóго, з чóго), брáти за зразóк (когó, що).

wzorownia *ż., spec.* модéльний цех, -ху, моделя́рня.

wzorowo зразкóво, взірцéво; ∼**się** s p r a w o w a ć взірцéво (зразкóво) повóдитися, -джуся, -дишся.

wzorowość *ż.* зразкóвість, -вості, взірцéвість.

wzorowy зразкóвий, взірцéвий; ∼**we** g o s p o d a r s t w o зразкóве (взірцéве) господáрство; ∼ u c z e ń взірцéвий (зразкóвий) ýчень, -чня.

wzorzec, -rca, *m. див.* **wzór.**

wzorzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *див.* **wzorować.**

wzorzysto 1) узóрчато, узóристо; 2) квітчáсто, кольорúсто, барвúсто. *Пор.* **wzorzysty.**

wzorzysty 1) узóрчатий, узóристий; 2) *перен.* квітчáстий, кольорúстий, барвúстий.

wzór, -zoru, *m.* 1) зразóк, -зкá; *(що може служити прикладом — ще)* взірéць, -рця́; ∼ c n o t y зразóк (взірéць) чеснóти; 2) *спец.* модéль, -лі; 3) *тех.* шаблóн; 4) *(на тканині, вишивці тощо)* узóр, -ру; 5) *мат., хім., фіз.* фóрмула; 6) *грам.* парадúгма; ∼**ry** k a l i g r a f i c z n e прóписи, -сів.

wzrastać, wzrosnąć, -rosnę, -rośniesz, -rósł, -rośli зростáти, зростú.

wzrok, -ku, *m.* 1) зір *(род.* зóру); 2) *перен.* пóгляд, -ду; ∼ w k i m u t o p i ć втýпити пóгляд у кóго.

wzrokowy зоровúй; *фізіол.* k ą t ∼ *(angulus opticus)* зоровúй кут, -тá; p a m i ę ć ∼**wa** зоровá пáм'ять, -ті; *фіз.* z ł u d z e n i e ∼**we** оптúчний обмáн.

wzrosnąć *див.* **wzrastać.**

wzrost, -tu, *m.* 1) ріст *(род.* рóсту), зріст; m a ł e g o ∼**tu** низькóго рóсту (зрóсту), малúй на зріст; w y s o k i e g o ∼**tu** висóкого рóсту (зрóсту), висóкий на зріст; 2) *див.* **wzrastanie.**

wzróść, -rosnę, -rośniesz, -rósł, -rośli *dok. див.* **wzrastać.**

wzruszać, wzruszyć, -szę, -szysz, -szył 1) зворýшувати, -шую, -шуєш, зворýшúти, -рýшу, -рýшиш; ∼**szyć** k o g o d o ł e z зворýшúти когó до сліз; 2) *(рiл-*

лю) розпу́шувати, -шую, -шуєш, розпуши́ти; 3) *(море)* хвилюва́ти, -лю́ю, -лю́єш, схвилюва́ти; 4) *(ударами)* збива́ти, зби́ти (зіб'ю́, зіб'є́ш); **~szyć** poduszkę зби́ти по́ду́шку; 5) *(плечима)* зни́зувати, -зую, -зуєш, зниза́ти, -нижу́, -ни́жеш, знизну́ти; стиска́ти, сти́снути *(рідко)*; //**~ się** 1) звору́шуватися, зворуши́тися; **~szyć się** do płaczu зворуши́тися до сліз; 2) *(виходити з стану спокою)* збу́рюватися, -рююся, -рюєшся, збу́ритися.

wzruszający звору́шливий; scena **~ca** зворушлива сце́на.

wzruszenie *n.* 1) звору́шення; 2) розпу́шення; 3) схвилюва́ння; 4) збиття́; 5) зниза́ння; сти́снення. *Пор.* **wzruszać.**

wzruszony звору́шений.

wzruszyć *див.* **wzruszać.**

wzuwać, wzuć, -zuję, -zujesz, -zuł взува́ти, взу́ти, обува́ти, обу́ти.

wzwyczajać, wzwyczaić, -czaję, -czaisz, -czaił призвича́ювати, -ча́юю, -ча́юєш, призвича́їти; //**~ się** привика́ти, прави́кнути, звика́ти, зви́кнути, призвича́юватися, призвича́їтися.

wzwyż завви́шки, височино́ю, висото́ю; **~** na trzy metry завви́шки (височино́ю, висото́ю) на три ме́три.

wzywać, wezwać, -zwę, -zwiesz, -zwał 1) кли́кати (кли́чу, кли́чеш), покли́кати; **wzywać** na pomoc кли́кати на допомо́гу (на по́міч); 2) *(до виконання чого)* заклика́ти, закли́кати; **wzywać** do porządku заклика́ти до поря́дку; 3) *офіц.* виклика́ти, ви́кликати; **wzywać** kogo do sądu виклика́ти кого́ в суд.

wżerać się, weżreć się, weżre, wżarł в'їда́тися, в'ї́стися (в'ї́сться).

wżywać się, wżyć się, -żyję, -żyjesz, -żył (w co) зжива́тися, зжи́тися, -живу́ся, -живе́шся (з чим).

Z

z. (**zeszły**) *skr.* мину́лий; **~** rok мину́лий рік *(род.* ро́ку).

z(e) I *przyim.* 1) *(з родовим)* з, із; **~** drzewa з де́рева; jeden **~** wielu оди́н з багатьо́х; **~** konieczności з необхі́дності; **~** miłości з любо́ві; pić **~** filiżanki пи́ти з ча́шки; **~** Polski з По́льщі; **~** tamtej strony з то́го бо́ку; **~** urzędu з обо́в'язку слу́жби; usunąć **~** pracy зня́ти з робо́ти; wydalić **~** szkoły ви́ключити з шко́ли; wyjątek **~** reguły ви́няток із пра́вила; *(про причину)* від (ко́го, чо́го); trząść się **~** zimna трясти́ся (труси́тися) від хо́лоду; *(перекладається безприйменниковою конструкцією)* Eliza **~** Pawłowskich Orzeszkowa Елі́за Оже́шко, уро́джена Павло́вська; obedrzeć **~** skóry (kogo, co) зде́рти шкі́ру (з ко́го, з чо́го); opadać **~** sił втрача́ти си́ли; pozostałość **~** dawnych lat пережи́ток мину́лого; wyzuć **~** majątku позба́вити майна́; 2) *(з орудним)* з, із; rozwieść się **~** żoną розлучи́тися з дружи́ною (з жі́нкою); walczyć **~** reakcją боро́тися з реа́кцією; **~** nim zdarzyło się nieszczęście з ним тра́пилась біда́.

z(e) II *przsł.* ма́йже, щось із, ма́ло не; **~** kilo ма́йже (щось із) кілогра́м; **~** godzinę ма́йже

(щось із) годи́ну; ~ dziesięć tysięcy ма́йже (щось із) де́сять ти́сяч, ти́сяч де́сять.

za I *przyim.* 1) *(із знахідним)* за; *(в часовому значенні — ще)* че́рез; ~ dwie godziny за (че́рез) дві годи́ни; kupić ~ sto rubli купи́ти за сто карбо́ванців; przyjąć ~ syna прийня́ти за си́на; służyć ~ kucharza бу́ти за ку́харя; ująć ~ rękę взя́ти за ру́ку; wziąć (pojąć) ~ żonę взя́ти за жі́нку; założyć ręce ~ pas закла́сти ру́ки за по́яс; zginąć ~ ojczyznę заги́нути за батьківщи́ну; 2) *(з орудним)* за *(з орудним)*; biec ~ kim бі́гти за ким; ~ domem за до́мом; dzień ~ dniem день за днем; jeden ~ drugim оди́н за о́дним (за дру́гим); noga ~ nogą ного́ за ного́ю; за *(із знахідним)* jestem ~ tym я за те; opowiedzieć się ~ kim ви́словитися за ко́го; 3) *(з родовим)* за; ~ króla Ćwieczka за царя́ Горо́ха; ~ mojej pamięci за моє́ї па́м'яті; ~ panowania... за панува́ння...; 4) *(перекладається паралельними прийменниковими і безприйменниковими конструкціями)* ~ jednym zamachem одни́м ма́хом, з о́дного ма́ху; uważać kogo ~ mądrego ма́ти кого́ за розу́много, вважа́ти кого́ розу́мним (за розу́много); *(перекладається іншими зворотами)* ~ przeproszeniem проба́чте на сло́ві.

za II *part.* за; *(у сполученні з прикметником — ще)* на́дто; co to ~ człowiek? що це за люди́на? co ~ dziwo! що за ди́во! ~ wielki завели́кий, на́дто вели́кий.

zaabonować, -nuję, -nujesz, -nował 1) передплати́ти, -лачу́, -ла́тиш, ви́писати, -пишу, -пишеш (що), підписа́тися, -пишу́ся, -пи́шешся (на що); ~ gazetę передплати́ти (ви́писати) газе́ту, підписа́тися на газе́ту; 2) *(одержати по абонементу)* абонува́ти, -ну́ю, -ну́єш (що) *(докон.)*; ~ lożę w teatrze абонува́ти ло́жу в теа́трі.

zaabsorbować, -buję, -bujesz, -bował 1) захопи́ти всього́ (цілко́м); 2) *фіз., хім. див.* **zabsorbować**; //~ **się** (czym) бу́ти захо́пленим (чим), пори́нути (у що).

zaadoptować, -tuję, -tujesz, -tował *książ.* адоптува́ти, -ту́ю, -ту́єш *(докон.)*; *(хлопця — ще)* прийня́ти за си́на, усинови́ти, -влю́, -ви́ш; *(дівчину — ще)* прийня́ти за дочку́, удочери́ти; ~ sierotę адоптува́ти (усинови́ти; удочери́ти) сироту́.

zaadresować, -suję, -sujesz, -sował адресува́ти, -су́ю, -су́єш *(докон.)*.

zaaferować, -ruję, -rujesz, -rował (kogo) завда́ти кло́поту (кому́), заклопота́ти, -почу́, -по́чеш (кого́); //~ **się** (czym) заклопота́тися (чим).

zaaferowany заклопо́таний.

zaafiszować, -szuję, -szujesz, -szował ви́ставити напока́з, афішува́ти, -шу́ю, -шу́єш *(докон.)*; //~ **się** ви́ставити себе́ напока́з, афішува́тися.

zaagitować, -tuję, -tujesz, -tował загітува́ти, -ту́ю, -ту́єш.

zaakcentować, -tuję, -tujesz, -tował *przen.* підкре́слити, наголоси́ти, -лошу́, -ло́сиш; ~ swoją niezależność підкре́слити свою́ незале́жність.

zaakceptować, -tuję, -tujesz, -tował 1) *торг.* акцептува́ти, -ту́ю, -ту́єш *(докон.)*; ~ warunki umowy акцептува́ти умо́ви до́говору; 2) *перен.* прийня́ти, -йму́, -йме́ш, схвали́ти, -лю́, -лиш, підтри́мати; ~ uchwałę прийня́ти (схвали́ти) рі́шення; //~ **się** акцептува́тися.

zaakceptowanie *n.* 1) акцептува́ння *(докон.)*; 2) прийняття́, схва́-

лення, підтримання. *Пор.* **zaakceptować.**

zaaklimatyzować, -zuję, -zujesz, -zował акліматизувати, -зую, -зуєш *(докон.)*; //~ **się** акліматизуватися.

zaaklimatyzowanie(się) *n.* акліматизація *(докон.)*.

zaakomodować, -duję, -dujesz, -dował (komu) *książ.* догодити, -джу, -диш (кому).

zaakompaniować, -niuję, -niujesz, -niował акомпанувати, -ную, -нуєш *(лише недокон.)*.

zaalarmować, -muję, -mujesz, -mował 1) зняти (підняти) тривогу; 2) (kogo, co) підняти (з приводу тривоги) (кого, що); ~ straż ogniową підняти пожежну команду.

zaalpejski заальпійський.

zaambarasować, -suję, -sujesz, -sował затурбувати, -бую, -буєш (кого); завдати клопотів (кому); //~ **się** затурбуватися, занепокоїтися.

zaambarasowanie *n.* стурбованість, -ності, занепокоєння, занепокоєність, заклопотаність.

zaambarasowany затурбований, занепокоєний, заклопотаний.

zaanektować, -tuję, -tujesz, -tował анексувати, -сую, -суєш *(докон.)*.

zaanektowanie *n.* анексія.

zaangażować, -żuję, -żujesz, -żował 1) ангажувати, -жую, -жуєш *(докон.)*; *(до танцю — звичайно)* запросити, -рошу, -росиш; *(на роботу)* прийняти, -йму, -ймеш; 2) (kogo, co w czym) замішати, вплутати, заплутати (кого, що в що); ~ instytucję w bankructwie замішати (вплутати, заплутати) установу в банкру[о]тство; *(чию честь тощо)* зачепити, -плю, -пиш; //~ **się** 1) ангажуватися; 2) замішатися, вплутатися, заплутатися (в що).

zaangażowanie *n.* 1) ангажування *(докон.)*; *(театр. — ще)* ангажемент, -ту; запрошення; прийняття; 2) заміщання, вплутання, заплутання; //~ **się** 1) ангажування; 2) замішання, вплутання, заплутання. *Пор.* **zaangażować.**

zaanonsować, -suję, -sujesz, -sował *książ.* 1) (kogo) доповісти -вім, -віси, повідомити, -млю, -миш (про чий прихід); 2) *театр.* анонсувати, -сую, -суєш *(докон.)*; //~ **się** веліти доповісти (повідомити) про свій прихід (про своє прибуття).

zaapelować, -luję, -lujesz, -lował *praw., przen.* апелювати, -люю, -люєш *(докон.)*.

zaaplikować, -kuję, -kujesz, -kował *med.* прописати, -пишу, -пишеш, приписати; *перен. жарт.* ~ policzek дати ляпаса.

zaaprobować, -buję, -bujesz, -bował апробувати, -бую, -буєш *(докон. книж.)*, схвалити, -лю, -лиш.

zaaranżować, -żuję, -żujesz, -żował улаштувати, -тую, -туєш; *(підготовити — ще)* організувати, -зую, -зуєш *(докон.)*, зорганізувати; ~ demonstrację організувати (зорганізувати) демонстрацію.

zaarendować, -duję, -dujesz, -dował заорендувати, -дую, -дуєш.

zaaresztować, -tuję, -tujesz, -tował заарештувати, -тую, -туєш, арештувати.

zaaresztowanie *n.* заарештування, арештування.

zaasekurować, -ruję, -rujesz, -rował застрахувати, -рахую, -рахуєш; //~ **się** застрахуватися.

zaasekurowanie *n.* застрахування.

zaasygnować *див.* **wyasygnować.**

zaatakować, -kuję, -kujesz, -kował *wojs.* атакувати, -кую, -куєш *(докон.)*.

zaatutować, -tuję, -tujesz, -tował *karc.* козирнути, піти з козиря.

zaawansować, -suję, -sujesz, -sował 1) (co komu) *(оплатити авансом)* заавансувати, -сую, -суєш (що кому); 2) *(на посаді)* одержати підвищення; 3) (kogo na co) підвищити кого на по-

са́ді (по слу́жбі); //~ się (*перен. — переступити межі*) зада́леко зайти́ (зайду́, за́йдеш).
zaawansowany (w czym) обізна́ний (з чим), підгото́влений; l e k c j e j ę z y k a r o s y j s k i e g o d l a **~nych** уро́ки російської мо́ви для підгото́влених.
zaawizować, -zuję, -zujesz, -zował (kogo) *handl.* повідо́мити, -млю, -миш, сповісти́ти, -віщу́, -вісти́ш (кого́).
zababrać, -rzę, -rzesz (*rzadziej* **-ram, -rasz**), **-rał** забрудни́ти, закаля́ти, зама́зати, -ма́жу, -ма́жеш; //~ **się** забрудни́тися, закаля́тися.
zabagniać, zabagnić, -nię, -nisz, -nił 1) заболо́чувати, -чую, -чуєш, заболоти́ти, -лочу́, -ло́тиш; 2) *перен.* запуска́ти, запусти́ти, -пущу́, -пу́стиш; **~nić** s p r a w ę запусти́ти спра́ву; //~ **się** 1) заболо́чуватися, заболоти́тися; 2) запуска́тися, запусти́тися.
zabagnienie *n.* 1) заболо́чення; 2) запу́щення. *Пор.* **zabagniać.**
zabagniony 1) заболо́чений; 2) запу́щений. *Пор.* **zabagniać.**
zabalotować, -tuję, -tujesz, -tował забалотува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
zabalsamować, -muję, -mujesz, -mował набальзамува́ти, -му́ю, -му́єш.
zabałamucić, -cę, -cisz, -cił *przest.* забаламу́тити, -му́чу, -му́тиш (кого́); //~ **się** *фам.* забари́тися, -рю́ся, -ри́шся; ~ w m i e ś c i e забари́тися в мі́сті.
zabandażować, -żuję, -żujesz, -żował забинтува́ти, -ту́ю, -ту́єш, перев'яза́ти, -в'яжу́, -в'я́жеш.
zabarwiać, zabarwić, -wię, -wisz, -wił забарвля́ти, заба́рвлювати, -люю, -люєш, заба́рвити, -влю, -виш.
zabarwienie *n.* заба́рвлення; *перен.* ~ p o l i t y c z n e політи́чне заба́рвлення.
zabarykadować, -duję, -dujesz, -dował забарикадува́ти, -ду́ю, -ду́єш; //~ **się** забарикадува́тися.
zabarykadowanie (się) *n.* забарикадува́ння.
zabaryłkować, -kuję, -kujesz, -kował упакува́ти в бари́льця.
zabastować, -tuję, -tujesz, -tował (na czym) *pot.* покінчи́ти (з чим).
zabatogować, -guję, -gujesz, -gował *hist. див.* **zabatożyć.**
zabatożyć, -żę, -żysz, -żył *hist.* засі́кти батога́ми.
zabawa *ż.* 1) розва́га, заба́ва; d l a **~wy** для заба́ви, (за)ра́ди розва́ги; 2) ве́чір, -чора, вечі́рка; ~ t a n e c z n a танцюва́льний ве́чір; 3) гуля́ння; ~ l u d o w a наро́дне гуля́ння; 4) (w co) гра; ігра́ (*рідше*) (в що).
zabaweczka *ż., zdr., pieszcz.* і́грашечка, ця́цечка.
zabawiać, zabawić, -wię, -wisz, -wił 1) забавля́ти, заба́вити, -влю, -виш; (*дорослих — ще*) розважа́ти, розва́жити; **~wiać** d z i e c k o забавля́ти дити́ну; **~wiać** g o ś c i розважа́ти (забавля́ти) госте́й; 2) (*лише докон.*) *див.* **ubawiać;** //~ **się** забавля́тися, заба́витися; розважа́тися, розва́житися; **~wiać się** c u d z y m k o s z t e m забавля́тися (ким), потіша́тися (над ким).
zabawić, -wię, -wisz, -wił (gdzie) пробу́ти, -бу́ду, -бу́деш (де); //~ **się** забари́тися, -рю́ся, -ри́шся.
zabawka *ż.* 1) і́грашка, ця́цька, за́бавка; ~ d z i e c i n n a дитя́ча і́грашка (ця́цька, за́бавка); 2) *перен.* і́грашка; 3) *див.* **zabawa 1.**
zabawkarstwo *n.* виробни́цтво і́грашок (цяцьо́к).
zabawkarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* іграшка́р, -ря́.
zabawkowy іграшко́вий, цяцько́вий.
zabawnicki, -ckiego, *lm.* **-ccy,** *m., pot. див.* **zabawniś.**
zabawnie заба́вно; куме́дно. *Пор.* **zabawny.**

zabawnisia *ż., pot.* забáвниця; потíшниця; штукáрка, витівни́ця. *Пор.* **zabawniś.**

zabawniś, *lm.* **-sie,** *m., pot.* забáвник; *(той, що розважає — ще)* потíшник; *(вигадник — звичайно)* штукáр, -ря́, витівни́к, -кá.

zabawność *ż.* забáвність, -ності; кумéдність. *Пор.* **zabawny.**

zabawny забáвний; *(смішний)* кумéдний.

zabawowy який (що) слу́жить для забáви (розвáги); *(у контексті)* для забáви, для розвáги тóщо.

zabazgrać, -grzę, -grzesz, -grał *(про погане письмо, малювання)* замáзати, -мáжу, -мáжеш, заля́пати, забáзграти, замазю́кати.

zabąkać 1) *(про комах)* загудíти, загусти́, -гудé; 2) *(про людину)* замурмотáти, -мочу́, -мóчеш, замурмотíти, -мочу́, -моти́ш, забо[у]рмотáти, забо[у]рмотíти, зами́мрити, забубонíти.

zabeczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli 1) забéкати, замéкати; 2) *(перен. розм. — про людину)* заплáкати, -лáчу, -лáчеш; *підсил.* заревíти, -ву́, -вéш, заревти́.

zabełkotać, -koczę, -koczesz (*rzadziej* **-kocę, -kocesz**), **-kotał** 1) забелькотáти, -кочу́, -кóчеш, забелькотíти, -кочу́, -коти́ш; 2) *(перен. — про рідину)* забу́лькати; *підсил.* забулькотíти; 3) *(про говір дитини, шум хвиль тощо)* залепетáти, -пéче.

zabetonować, -nuję, -nujesz, -nował забетонувáти, -ну́ю, -ну́єш.

za bezcen *przst.* за безцíнок, за бéзцінь.

zabezpieczać, zabezpieczyć, -czę, -czysz, -czył забезпéчувати, -чую, -чуєш, забезпéчити; **~czyć** k o m u b y t забезпéчити комý прожи́ток (прожиття́); **~czyć** o k n a n a z i m ę забезпéчити вíкна на зи́му; **~czać** o c h r o n ę p o r z ą d k u p u b l i c z n e g o забезпéчувати охорóну громáдського поря́дку; //**~ się** забезпéчуватися, забезпéчитися.

zabezpieczenie *n.* забезпéчення; **~** e m e r y t a l n e пенсíйне забезпéчення; ◊ **~** o k r ę t ó w o d m i n m a g n e t y c z n y c h дегауссеї́зáція.

zabezpieczony забезпéчений.

zabezpieczyć *див.* **zabezpieczać.**

zabębnić, -nię, -nisz, -nił забарабáнити; *перен.* затарабáнити.

zabiadać *przest.* забíдкатися.

zabiał, -łu, *m., spec.* клерс, -су.

zabić I *див.* **zabijać** I.

zabić II *див.* **zabijać** II.

zabić III, **-bije, -bił** заби́ти, -б'é; *(про серце — ще)* заколоти́тися, -лóтиться, закалатáти; //**~ się** заби́тися, заколоти́тися, закалатáти.

zabiec, -biegnę, -biegniesz, -biegł 1) (do czego) добíгти, -біжу́, -біжи́ш; w g o d z i n ę **~biegniemy** d o d o m u за годи́ну добіжимó додóму; 2) (do kogo) забíгти; **~** n a c h w i l ę забíгти на хвили́нку; ◊ **~biec** k o m u d r o g ę ви́бігти комý назу́стріч.

zabiedzić, -dzę, -dzisz, -dził заморити, -рю́, -риш.

zabieg, -gu, *m.* 1) *(звичайно в мн.)* зáходи, -дів; c z y n i ć **~gi** робити зáходи; 2) *мед.* ліку-вáльна процеду́ра.

zabiegać 1) (o co *a.* około czego) *див.* **ubiegać się;** 2) (czemu) *див.* **zapobiegać.**

zabiegliwość *ż.* запобíгливість, -вості.

zabiegliwy запобíгливий.

zabiegnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *див.* **zabiec.**

zabielać, zabielić, -lę, -lisz, -lił 1) забíлювати, -люю, -люєш, забíли́ти, -лю́, -лиш; **~lić** b a r s z c z забíли́ти борщ; **~lić** p l a m ę n a m u r z e забíли́ти пля́му на му́рі; 2) *(перен. — забруднити)* вимáзувати бíлим, ви́мазати бíлим; **~lić** r ę k a w ви́мазати рукáв бíлим; //**~ się**

замáзуватися (вимáзуватися) білим, замáзатися (вúмазатися) білим.
zabieleć, -leje, -lał забілíти; c o ś **~lało** w p o l u щось забілíло на пóлі; *перен.* d z i e ń **~lał** день забілíв.
zabielić *див.* **zabielać.**
zabierać, zabrać, -biorę, -bierzesz, -brał забирáти, забрáти, -берý, -берéш; *перен.* **~bierać** k o m u c z a s забирáти час у кóго (комý); **~brać** k o g o d o w i ę z i e n i a забрáти когó в тюрмý; **~brać** k o g o d o w o j s k a забрáти когó в áрмію; **~bierz** t o s t ą d! заберú це звідси!; **~brać** w i e l u ż o ł n i e r z y d o n i e w o l i забрáти багáто солдáтів у полóн; ◊ *перен.* **~bierać** d u ż o m i e j s c a займáти багáто місця; *перен.* **~brać** g ł o s взяти слóво; //**~ się** 1) забирáтися, забрáтися, ітú геть, пітú геть; **~bieraj się!** забирáйся! ідú геть! 2) (do czego) брáтися, взятися (візьмýся, візьмешся) (за що *і* до чóго); **~bierać się** d o r o b o t y брáтися за робóту (до робóти); *(лаштуватися)* збирáтися, зібрáтися (зберýся, зберéшся), лáгодитися, -джуся, -дишся, налáгодитися; **~bierać się** d o d r o g i (w d r o g ę) збирáтися (лáгодитися) в дорóгу; **~bierać się** d o s p a n i a збирáтися (лáгодитися) спáти; 2) (na co) *безос.* збирáтися, зібрáтися, забирáтися, забрáтися; **~biera się** n a d e s z c z збирáється (забирáється) на дощ.
zabierka *ż., gór.* вúїмка.
zabieżeć, -bieżę, -bieżesz, -biegł *arch. див.* **zabiec.**
zabijać I, **zabić, -biję, -bijesz, -bił** (kogo) убивáти, убúти, -б'ю, -б'єш, забивáти, забúти; **~bić** c z ł o w i e k a убúти (забúти) людúну; *перен.* w i a d o m o ś ć t a **~biła** g o ця звістка йогó убúла; ◊ *перен.* b i j **~bij** n a k o g o ополчúтися прóти кóго; **~bić** c z a s згáяти час; //**~ się** 1) убивáтися, убúтися, забивáтися, забúтися; 2) (czym) *(лише недокон.)* надривáтися.
zabijać II, **zabić, -biję, -bijesz, -bił** 1) (co w co) *(палі, цвяхи тощо)* забивáти, забúти, -б'ю, -б'єш, вбивáти, вбúти; 2) (co czym) забивáти, забúти; **~bić** o k n a d e s k a m i забúти вікна дошкáми; **~bić** r u r ę s z m a t a m i забúти трубý ганчíрками; ◊ *карт.* **~bić** k a r t ę бúти кáрту; *перен.* **~bić** k l i n a k o m u закрутúти (загвоздúти) когó, загнýти закарлючку комý; завдáти комý головолóмку; **~bijać** r ę c e *(від холоду)* бúти рукáми; *перен.* ś w i a t d e s k a m i **~bity** глухúй зáкуток, -тка; //**~ się** забивáтися, забúтися; **~bić się** w c i a s n y k ą t забúтися в тíснúй кут.
zabijaka, *lm.* **-ki,** *m., pot.* забіяка.
zabijatyka *ż., pot.* бíйка.
zabliźniać, zabliźnić, -nię, -nisz, -nił загóювати, -гóюю, -гóюєш, загóїти; //**~ się** зарубцьóвуватися, -вується, зарубцювáтися, -цюється.
zabliźnienie *n.* зарубцювáння.
zablokować, -kuję, -kujesz, -kował *wojs.* блокувáти, -кýю, -кýєш *(докон.).*
zabłądzenie *n.* заблукáння.
zabłądzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) заблудúти(ся), -джý(ся), -диш(ся); **~** w l e s i e заблудúти(ся) в лíсі; 2) *(перен. — зайти куди)* заблукáти; j a k i ś s t a t e k **~dził** d o p o r t u якéсь суднó заблукáло в порт (до пóрту).
zabłąkać się *див.* **zabłądzić** 2.
zabłąkanie się *n. див.* **zabłądzenie.**
zabłąkaniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* 1) заблýдл[н]ий, -л[н]ого; 2) *перен.* блукáч, -чá; *несхв.* приблýда.
zabłąkany заблýдл[н]ий.
zabłocić, -cę, -cisz, -cił заболотúти, -лочý, -лóтиш, забруднú-

ти (закаляти) гряззю (болотом); //~ się заболотитися, забруднитися (закалятися) гряззю (болотом).
zabłocony заболочений, забруднений, закаляний гряззю (болотом).
zabłysły який (що) блиснув; який (що) сяйнув (засяяв). *Пор.* **zabłysnąć.**
zabłysnąć, -łysnę, -łyśniesz, -łysnął, -łysnęli *a.* **-łysł, -łyśli** заблиснути, заблистіти, -лищу, -листиш; **~łysła** szpada заблиснула (заблистіла) шпага; *(про світло і перен.)* сяйнути, засяяти; **~łyśnie** jutrzenka засяє світанок, зазоріє; **~łyśnie** nadzieja засяє надія.
zabłyszczeć, -czy, -czał заблищати, -лищить; заблистіти, -тить *(рідко); підсил.* заблискотіти, -котить; *(про небесні світила)* засяяти.
zabobon, -nu, *m.* забобон, -ну.
zabobonnica *ż.* забобонна, -ної.
zabobonnie забобонно.
zabobonnik, *lm.* **-cy,** *m.* забобонний, -ного.
zabobonność *ż.* забобонність, -ності.
zabobonny забобонний.
zaboleć, -li, -lał заболіти; *перен.* боляче вразити, -разить; mocno go to **~lało** це його дуже боляче вразило.
zaborca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* 1) загарбник; 2) *(переможець)* завойовник.
zaborczość *ż.* загарбницький характер (кого *а.* чого).
zaborczy загарбницький; polityka **~cza** загарбницька політика.
zaborowy окупований; ziemie **~we** окуповані землі, -мель.
zabość *див.* **zabóść.**
zabójca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* убивця, убивець, -вця, убійник.
zabójczo убивчо, убійчо.
zabójczy убивчий, убійчий; klimat ~ убивчий (убійчий) клімат, -ту; *перен.* uśmiech ~ убивча (убійча) посмішка (усмішка), убивчий (убійчий) усміх, -ху.
zabójczyni *ż.* убивця, убійниця.
zabójstwo *n.* убивство.
zabór, -boru, *m.* 1) окупація; 2) завойована (окупована) країна; завойована (окупована) територія.
zabóść, -bodę, -bodziesz, -bódł, -bodli заколоти рогами.
zabrać *див.* **zabierać.**
zabraknąć, -knie, -kło *nieos.* невистачити, забракнути; **~kło** mu pieniędzy йому не вистачило (забракло) грошей.
zabrakować, -kuję, -kujesz, -kował забракувати, -кую, -куєш.
zabrakowanie *n.* забракування.
zabraniać, zabronić, -nię, -nisz, -nił забороняти, заборонити, -ню, -ниш.
zabrnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) *(у воду)* забрести, -реду, -редеш; 2) *перен.* залізти (в що), загрузнути (в чому); ~ w długi залізти в борги, загрузнути в боргах; 3) *перен. несхв.* задалеко зайти (зайду, зайдеш).
zabrodnia *ż., ryb. див.* **zabrodzień.**
zabrodzień, -dnia, *lm.* **-dnie,** *m., ryb.* волок, бредень, -дня.
zabronić *див.* **zabraniać.**
zabronienie *n.* заборона.
zabronować, -nuję, -nujesz, -nował заборонувати, -ную, -нуєш, заборонити, -ню, -ниш; *(після сівби — ще)* заволочити, -чу, -чиш; *(перед сівбою)* заскородити, -джу, -диш.
zabrudzać, zabrudzić, -dzę, -dzisz, -dził бруднити, забруднювати, -нюю, -нюєш, забруднити, каляти, закаляти, мазати (мажу, мажеш), замазувати, -зую, -зуєш, замазати; //~ się бруднитися, забруднюватися, забруднитися, калятися, закалятися, мазатися, замазуватися, замазатися.
zabrukać *dok. див.* **zabrudzać.**
zabrukować, -kuję, -kujesz, -kował замостити, -мощу, -мостиш; *(камінням — ще)* забрукувати, -кую, -куєш.

zabrukowanie *n.* замóщення; забрукувáння. *Пор.* **zabrukować.**
zabrunatnić, -nię, -nisz, -nił зафарбувáти у корйчневий кóлір.
zabryzgać *див.* **zabryzgiwać.**
zabryzganie *n.* забрйзкання.
zabryzgiwać, -guję, -gujesz, -giwał, zabryzgać забрйзкувати, -кую, -куєш, забрйзкати; //~ **się** забрйзкуватися, забрйзкатися.
zabrząkać *див.* **zabrzdąkać.**
zabrząknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *див.* **zabrzdąkać.**
zabrzdąkać *pot.* *(на музичному інструменті)* забрйнькати.
zabrzeże *n.* заберéжжя.
zabrzeżny заберéжний.
zabrzęczeć, -czy, -czał 1) *(про метал)* задзéнькати, забрязкати, забряжчáти, -чйть; *підсил.* забрязкотíти, -тйть; 2) *(про комах)* задзижчáти; *(з гулом)* загустй, -гудé, загудíти; *(дзвінко)* забринíти, -нйть.
zabrzmieć, -mi, -miał зазвучáти, -чйть; *(про струну, звуки — ще)* забринíти, -нйть; *(розлягатися — звичайно)* залунáти.
zabrzydzać, zabrzydzić, -dzę, -dzisz, -dził запаскýджувати, -джую, -джуєш, запаскýдити, -джу, -диш.
zabsorbować, -buję, -bujesz, -bował *chem., fiz.* абсорбувáти, -бýю, -бýєш *(докон.).*
zabudowa *ż.* *див.* **zabudowanie.**
zabudować *див.* **zabudowywać.**
zabudowanie *n.* 1) будíвля, будóва; d r e w n i a n e ~ дерев'яна будíвля (будóва); 2) *(дія)* забудóва, забудíвля.
zabudowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zabudować, -duję, -dujesz, -dował забудóвувати, -вую, -вуєш, забудувáти, -дýю, -дýєш; //~ **się** забудóвуватися, забудувáтися.
zabujać (czym) заколивáти (що); w i a t r ~**jał** g a ł ą z k ą вíтер заколивáв гíлку.
zabulgotać, -gocze, -gotał забýлькати; *(підсил.)* забулькотíти, -котйть, забулькотáти, -кóче.
zaburczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli 1) забурчáти, -чý, -чйш; 2) *(про собаку)* загарчáти.
zaburzać *див.* **wzburzać.**
zaburzenie *n.* 1) заворýшення; 2) *мед.* *(perturbatio)* струс, -су, збýрення, порýшення лáду; 3) *(атмосферне)* завйхрення.
zabytek, -tku, *m.* пáм'ятка (старовинй).
zabytkowy якйй (що) стосýється пáм'ятки старовинй; *(у контексті)* як пáм'ятки старовинй тóщо; w a r t o ś ć ~**wa** знáчення як пáм'ятки старовинй; ◊ b u d o w l a ~**wa** архітектýрна пáм'ятка.
zabzdurzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *pot.* 1) забазíкати; 2) (kogo) о(б)дурйти, -рю, -риш, пошйти в дýрні (когó); замйлити óчі (комý).
zac, -cu, *m., druk.* набíр, -бóру.
zacapić, -pię, -pisz, -pił *pot.* хапнýти.
zacembrować, -ruję, -rujesz, -rował обшйти (вйкласти) стíни кринйці дошкáми (камíнням).
zacenić, -nię, -nisz, -nił заправити цінý, назвáти цінý.
zacerować, -ruję, -rujesz, -rował заштóпати.
zacerowanie *n.* заштóпання.
Zachariasz Захáрій, Захáр, -ра.
zachcenie *n.* *див.* **zachcianka.**
zachcianka *ż.* забагáнка.
zachciewać, zachcieć, -chcę, -chcesz, -chciał, -chcieli хотíти (хóчу, хóчеш), захотíти, схотíти; *(про бажання — ще)* бажáти, забажáти; *(сильно — ще)* жадáти, зажадáти; //~ **się** *безос.* хотíтися (хóчеться), захотíтися, схотíтися; *(сильно, нетерпляче — ще)* кортíти, закортíти (комý *і* когó); *(лише докон.)* *(спасти на думку)* заманýтися, забáгтися, -гнеться, забагнýтися.
zachciewajka *ż., pot.* кортя́чка.
zachciewanie *n.* *див.* **zachcianka.**

zachełznąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **zakiełzać.**
zachęcać, zachęcić, -cę, -cisz, -cił (kogo do czego) заохо́чувати, -чую, -чуєш, заохо́тити, -хо́чу, -хо́тиш (кого́ до чо́го *і* роби́ти що).
zachęcający заохо́чувальний, заохо́тливий.
zachęcenie *n.* заохо́чення.
zachęta *ż.* заохо́чення.
zachichotać, -choczę, -choczesz, -chotał захихи́кати, захихоті́ти, -хочу́, -хоти́ш.
zachlać się *posp.* нахлиста́тися, -лищу́ся, -ли́щешся, наду́длитися, нализа́тися, -лижу́ся, -ли́жешся.
zachlapywać, -puję, -pujesz, -pywał, zachlapać, -pię, -piesz, -pał забри́зкувати, -кую, -куєш, забри́зкати, захлю́пати; //~ **się** забри́зкуватися, забри́зкатися, захлю́патися.
zachlastać *dok. див.* **zachlapywać.**
zachlipać, -pię, -piesz, -pał *pot.* захли́пати.
zachloroformować, -muję, -mujesz, -mował *med.* захлороформува́ти, -му́ю, -му́єш.
zachloroformowanie *n., med.* захлороформува́ння.
zachlusnąć, -lusnę, -luśniesz, -lusnął, -lusnęli заплесну́ти, захлюпну́ти.
zachlustać *див.* **zachlusnąć.**
zachłanność *ż.* жа́ді́бність, -ності, жа́дність, жадли́вість, -вості; пожа́дливість; зaже́рливість; ненаже́рливість. *Пор.* **zachłanny.**
zachłanny жа́ді́бний, жа́дни́й, жадли́вий; *(перен. — ще)* пожа́дливий; *(користолюбний — ще)* зaже́рливий; *(несиситий — ще)* ненаже́рливий.
zachłostać засі́кти, -січу́, -січе́ш, захльо́стати.
zachłystywać się, -tuję, -tujesz, -tywał, zachłysnąć się, -łysnę, -łyśniesz, -łysnął, -łysnęli захлина́тися, захлину́тися.
zachmielać, zachmielić, -lę, -lisz, -lił *spec.* заправля́ти (підправля́ти, приправля́ти) хме́лем, запра́вити (підпра́вити, припра́вити) хме́лем.
zachmurzać, zachmurzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) *прям., перен.* вкрива́ти (покрива́ти) хма́рами, вкри́ти (покри́ти) хма́рами, захма́рювати, -рюю, -рюєш, захма́рити; 2) *перен.* хму́рити, нахму́рити; *(брови)* су́пити, -плю, -пиш, насу́пити; //~ **się** 1) *безос.* хма́ритися, захма́рюватися, захма́рити(ся); 2) хму́ритися, нахму́ритися; су́питися, насу́питися.
zachmurze *n.* захма́р'я; k s i ę ż y c z ~**rza** w y c h o d z i мі́сяць вихо́дить з захма́р'я (з-за хмар).
zachmurzenie *n.* хма́рність, -ності.
zachmurzony захма́рений, хмурни́й; *(прям. — ще)* хма́рний, похму́рний; *(перен. — ще)* нахму́рений; *(про брови та ін.)* насу́плений.
zachmurzyć *див.* **zachmurzać.**
zachodni за́хідний.
zachodnik, *lm.* **-cy,** *m., hist.* за́хідник.
zachodnio-europejski західноєвропе́йський.
zachodny *див.* **zapobiegliwy.**
zachodzić, -dzę, -dzisz, -dził, zajść, zajdę, zajdziesz, zaszedł, zaszli 1) захо́дити, -джу, -диш, зайти́, (зайду́, за́йде́ш); *перен.* c o **zaszło** m i ę d z y w a m i? що зайшло́ (ста́лося, скої́лося) між ва́ми? **zajść** d a l e k o w l a s зайти́ дале́ко в ліс; **zajdźcie** d o m n i e зайді́ть до ме́не; o c z y **zachodzą** ł z a m i о́чі захо́дять (наповня́ються, напо́внюються) сльоза́ми; s ł o ń c e **zaszło** z a l a s со́нце зайшло́ за ліс; *перен.* **zachodzić** w g ł o w ę (w r o z u m) захо́дити в го́лову, суши́ти (моро́чити, лама́ти) (собі́) го́лову (над чим); *перен.* **zachodzić** w r o z m o w ę захо́дити (вдава́тися) в розмо́ву; *перен.* z a d a l e k o **zaszedł** на́дто дале́ко зайшо́в; **zajść** z p r a w e j s t r o n y зайти́ спра́ва; 2) (kogo przy czym *a.* na czym)

(лише докон.) (несподівано) заскочити, застукати (кого); ~ kogo na kradzieży заскочити (застукати) кого на крадіжці; 3) (do czego *а. без додатка) (лише докон.)* дійти; ~ do miasta дійти до міста; 4) (czym) вкриватися, вкритися, покриватися, покритися; szyby **zaszły** parą шибки вкрилися (покрилися) парою; ◊ *перен.* choroba **zaszła** za daleko хвороба надто розвинулася; **zachodzić** komu drogę виходити кому назустріч; *перен.* **zajść** komu w drogę перебігти (перебити) кому дорогу; *перен.* noc go **zaszła** його спостигла (настигла) ніч; *перен.* on daleko **zajdzie** він піде далеко; *перен.* **zachodzi** pytanie виникає (постає) питання; *перен.* **zajść** w ciążę завагітніти; *перен.* **zachodzić** w długi влазити (влізати, залазити, залізати) в борги; *перен.* **zachodzić** w lata доходити дозрілого (*а.* літнього) віку, доходити дозрілих літ, старіти (ся).

zachodzić się, -dzę, -dzisz, -dził *(від плачу, сміху)* захлинатися, захлинутися.

zachorować, -ruję, -rujesz, -rował (na co) захворіти (на що *і* чим), занедужати, заслабнути; ◊ *перен. розм.* ~ na uczonego удавати з себе вченого.

zachorowalność *ż.* захворюваність, -ності.

zachować *див.* **zachowywać.**

zachowanie *n.* збереження; додержання, дотримання; *пор.* **zachowywać;** //~ **się** збереження; додержання, дотримання.

zachowanie (się) *n.* поведінка.

zachowawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* консерватор, -ра.

zachowawczy 1) який (що) стосується самозбереження; *(у контексті)* самозбереження тощо; instynkt ~ інстинкт самозбереження; 2) *політ.* консервативний; partia ~**cza** консервативна партія; 3) *мед. (conservativus)* консервативний; metoda ~**cza** консервативний метод, -ду.

zachowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zachować зберігати, зберегти, -режу, -режеш; *(хоронити — ще)* заховувати, -вую, -вуєш, заховати; *(порядок, чистоту та ін. — ще)* додержувати(ся), -жую(ся), -жуєш(ся), додержати(ся), -жу(ся), -жиш (ся) (чого); ~**chować** tajemnicę зберегти таїну, заховати в таїні; ~**chować** zdrowie зберегти здоров'я; ~**chować** zimną krew зберегти холоднокровність; ~**chować** w pamięci co зберегти пам'ять про що, заховати в пам'яті що; *(обіцянку)* додержувати, додержати, дотримувати, -мую, -муєш, дотримати; ~**chować** słowo додержати (дотримати) слова; //~ **się** *пас.* зберігатися, зберегтися, заховуватися, заховатися; додержуватися, додержатися, дотримуватися, дотриматися.

zachowywać się, -wuję, -wujesz, -wywał, zachować się поводитися, -джуся, -дишся, повестися, -ведуся, -ведешся, вести себе, повести себе.

zachód I, **-chodu,** *m.* захід, -ходу; ~ słońca захід сонця.

zachód II, **-chodu,** *(zazwyczaj w lm.)* **-dy, -dów,** *m.* заходи, -дів; daremne ~**dy** даремні заходи.

Zachód, -chodu, *m.* Захід, -ходу.

zachrapać, -pię, -piesz, -pał захропти, захропіти, -плю, -пиш.

zachrapnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *див.* **zachrapać.**

zachrobotać, -boczę, -boczesz, -botał захрустіти, -рущу, -рустиш; *(про мишу — звичайно)* зашарудіти, -дить, зашурчати, -чить, зашелестіти, -стить.

zachromać закульгати, зашкутильгати.

zachromieć, -mieję, -miejesz, -miał, -mieli *див.* **zachromać.**
zachrupać, -pię, -piesz, -pał захрустіти, -рущу́, -русти́ш; *(зубами — ще)* захрущати, -рущу́, -русти́ш, захрумтіти, -мчу́, -мти́ш, захру́м(к)ати.
zachrupnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *jednokr. див.* **zachrupać.**
zachrypły *див.* **zachrypnięty.**
zachrypnąć, -pnę, -pniesz, -pł, -pli захри́пнути, охри́пнути.
zachrypnięcie *n.* захри́плість, -лості, охри́плість.
zachrypnięty захри́плий, охри́плий.
zachrząkać 1) відка́шлятися, кашляну́ти; 2) *(про свиню)* захрю́кати, заро́хкати, захро́кати.
zachrzęścić *див.* **zachrzęścieć.**
zachrzęścieć, -chrzęści, -chrzęścił захрустіти, -сти́ть; *(про зброю)* забря́зкати, забрязча́ти, -чи́ть; *підсил.* забрязкотіти, -ти́ть.
zachuchać захý х[к]ати.
zachudzać, zachudzić, -dzę, -dzisz, -dził (kogo) замо́рювати, -рюю, -рюєш, замори́ти, -рю́, -риш (кого́).
zachudzony замо́рений.
zachwalacz, *lm.* **-cze,** *m.* той, що захва́лює.
zachwalać, zachwalić, -lę, -lisz, -lił 1) захва́лювати, -люю, -люєш, захваля́ти, захвали́ти, -лю́, **-лиш, вихваля́ти, ви́хвалити;** 2) *торг.* рекламува́ти, -му́ю, -му́єш *(недокон. і докон.)*; **~lać** swój towar рекламува́ти свій това́р.
zachwaszczać, zachwaścić, -waszczę, -waścisz, -waścił 1) *(бур'янами)* заро́щувати, -щую, -щуєш, зарости́ти, -рощу́, -рости́ш; **~waścić** ogród зарости́ти горо́д; 2) *перен.* засмі́чувати, -чую, -чуєш, засміти́ти, -мічу́, -мітиш.
zachwaszczenie *n.* 1) заро́щення; 2) засмі́чення. *Пор.* **zachwaszczać.**
zachwaszczony 1) заро́слий; 2) засмі́чений. *Пор.* **zachwaszczać.**
zachwaścić *див.* **zachwaszczać.**
zachwiać *див.* **zachwiewać.**
zachwianie *n.* захита́ння; пору́шення. *Пор.* **zachwiewać.**
zachwiany захи́таний; пору́шений. *Пор.* **zachwiewać.**
zachwiewać, zachwiać, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wiali *a.* **-wieli** (czym, co) хита́ти, захита́ти (чим, що); *(перен. — ще)* пору́шувати, -шую, -шуєш, пору́шити (що); wicher **~chwiał** drzewem ві́хор захита́в де́рево; *перен.* **~chwiać** czyje zaufanie захита́ти (пору́шити) чиє́ довір'я (чию́ довіру); // *(лише докон.)* **~ się** захита́тися; пору́шитися.
zachwycać, zachwycić, -cę, -cisz, -cił (kogo czym) захо́плювати, -люю, -люєш, захопи́ти, -плю́, -пиш (кого́ чим); //**~ się** захо́плюватися, захопи́тися.
zachwycająco чудо́во, чарі́вно, захо́плююче.
zachwycający чудо́вий, чарі́вний, захо́плюючий.
zachwycenie *n.* *див.* **zachwyt.**
zachwycić *див.* **zachwycać.**
zachwycony захо́плений.
zachwyt, -tu, *m.* захо́плення, за́хват, -ту; wprawiać kogo w **~** виклика́ти в ко́го захо́плення.
zachychotać *див.* **zachichotać.**
zachyłek, -łku, *m., anat.* *(recessus)* загли́бина, запа́дина, я́мка.
zaciąć *див.* **zacinać.**
zaciąg, -gu, *m., wojs.* набі́р, -бо́ру, при́зов, -ву; **~** do wojska при́зов на військо́ву слу́жбу.
zaciągać, zaciągnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) затяга́ти, затя́гувати, -гую, -гуєш, затягти́, -гну́, -гнеш, затягну́ти; **~gać** pasa затяга́ти по́яс; 2) *(завіски тощо)* заві́шувати, -шую, -шуєш, завісити, -ві́шу, -ві́сиш; 3) *(у списки тощо)* зано́сити, -но́шу, -но́сиш, занести́; 4) (kogo w co) *перен. розм.* втяга́ти, втя́гувати, втягти́, втягну́ти, затяга́ти, затя́гувати, затягти́, затягну́ти;

5) *(вздовж чого, через що)* протягувати, протягнути, протягти; 6) *іст.* завербовувати, -вую, -вуєш, завербувати, -бую, -буєш; 7) *(петлю)* затягувати, затягати, затягти, затягнути, зашморгувати, зашморгнути; 8) *(справу)* затягати, затягувати, затягти, затягнути; зволікати *(лише недокон.)*; 9) *(підлогу)* навощувати, -щую, -щуєш, навощити, навосковувати, навоскувати, -кую, -куєш; ◊ **~gać** d ł u g позичати; **~gnąć** k r e d y t одержати кредит; **~gnąć** p o ż y c z k ę взяти позику; **~gnąć** w a r t ę а) *військ.* розвести варту (караул); б) стати на вахту; //**~ się** 1) *(лише докон.)* залізти, заволоктися, -лочуся, -лочешся, заплентатися; 2) *військ. і ін.* завербовуватися, завербуватися; 3) вкриватися (затягуватися) хмарами, вкритися (затягтися) хмарами; 4) *(про справу)* затягатися, затягуватися, затягтися, затягнутися; 5) *(димом цигарки тощо)* затягуватися, затягатися, затягтися, затягнутися.

zaciągowy *hist.* призовний.

zaciążać, zaciążyć, -ży, -żył 1) (komu) обтяжувати, -жує, обтяжити (кого); 2) (na kim, na czym *a.* nad kim, nad czym), позначатися, позначитися (на кому, на чому).

zaciążnik *m. див.* **zaciężnik.**

zaciążny *див.* **zaciężny.**

zaciążyć *див.* **zaciążać.**

zacichać, zacichnąć, -chnę, -chniesz, -chł (*a.* **-chnął**), **-chli** затихати, затихнути, стихати, стихнути.

zaciec *див.* **zaciekać.**

zaciecz *ż. див.* **zaciek** 1.

zaciek, -ku, *m.* 1) *(дія)* затікання; 2) місце затікання.

zaciekać, zaciec, -cieknie, -ciekł, *rzadziej* **-cieknął** затікати, затекти, -тече; b e c z k a **~cieka** бочка затікає; w o d a **~cieka** a ż d o p o k o j u вода затікає аж в кімнату.

zaciekawiać, zaciekawić, -wię, -wisz, -wił зацікавлювати, -люю, -люєш, зацікавити, -влю, -виш, заінтересовувати, -вую, -вуєш, заінтересувати, -сую, -суєш; //**~ się** зацікавлюватися, зацікавитися, заінтересовуватися, заінтересуватися.

zaciekawienie (się) *n.* зацікавленість, -ності, зацікавлення, заінтересованість.

zaciekawiony зацікавлений, заінтересований.

zaciekle запекло, завзято.

zaciekłość *ż.* запеклість, -лості, завзятість, -тості.

zaciekły запеклий, завзятий; **~ła** w a l k a запеклий (завзятий) бій (*род.* бою).

zaciemniać, zaciemnić, -nię, -nisz, -nił затемняти, затемнювати, -нюю, -нюєш, затемнити; //**~ się** затемнятися, затемнюватися, затемнитися.

zaciemnieć, -nieje, -niał 1) затемнитися; 2) *(почати темніти)* затемніти; w o d d a l i **~niał** l a s вдалині затемнів ліс.

zaciemnienie *n.* 1) затемнення; 2) *військ.* світломаскіровка, світломаскування.

zacieniać, zacienić, -nię, -nisz, -nił затіняти, затінювати, -нюю, -нюєш, затінити, -ню, -ниш.

zacienie *n.* затінок, -нку, затіння.

zacier I, **-ru,** *m. (в бочці)* утори, -рів.

zacier II, **-ru,** *m. (у винокурінні)* затір, -тору; *(в пивоварстві — ще)* сусло.

zacierać, zatrzeć, -trę, -trzesz, -tarł 1) затирати, затерти, -тру, -треш; **~trzeć** n a p i s n a ś c i a n i e затерти напис на стіні; **~rać** r ę c e z r a d o ś c i потирати (затирати) руки від радості; 2) *(штукатурку)* заглажувати, -джую, -джуєш, загладити, -джу, -диш; 3) *перен.* замазувати, -зую, -зуєш, замазати, -мажу, -мажеш, затушовувати, -вую, -вуєш, затушувати,

-шую, -шуєш; //~ się затиратися, затертися.

zacierka I *ż., kul.* затірка.

zacierka II *ż., tech.* гребок *(для мішання глини).*

zaciernia *ż., spec.* затиральний цех, -ху.

zaciernica *ż., spec.* затиральний чан.

zacierowy *spec.* затиральний.

zaciesywać, zaciesać *див.* **zaciosywać.**

zacieśniać, zacieśnić, -nię, -nisz, -nił 1) звужувати, -жую, -жуєш, звузити, -вужу, -вузиш; **~nić** s u k n i ę w p a s i e звузити сукню в талії; 2) *(перен. — взаємини)* зміцнювати, -нюю, -нюєш, зміцнити; **~nić** w ę z ł y p r z y j a ź n i зміцнити узи дружби; //~ **się** 1) звужуватися, звузитися; 2) зміцнюватися, зміцнитися.

zacieśnienie *n.* 1) звуження; 2) зміцнення. *Пор.* **zacieśniać.**

zacietrzewiać się, zacietrzewić się, -wię, -wisz, -wił *żart.* 1) розгарячатися, розгарячитися; кокошитися, розкокошитися *(розм.);* 2) (do czego) *перен.* запалюватися, -лююся, -люєшся, запалитися, -люся, -лишся (до чого).

zacietrzewienie *n., żart.* 1) розгарячення; 2) запал, -лу. *Пор.* **zacietrzewiać się.**

zacietrzewiony 1) розгарячений; 2) запалений. *Пор.* **zacietrzewiać się.**

zacięcie I *n.* 1) зарубка; 2) *перен.* задатки, -ків; m i e ć ~ n a a r t y s t ę мати задатки (на) артиста; 3) *див.* **zaciętość;** ◇ m ó w i ć z **~ciem** говорити з темпераментом.

zacięcie II *przst.* затято, завзято, уперто.

zaciętość *ż.* затятість, -тості, завзятість, завзяття, упертість.

zacięty затятий, завзятий, упертий.

zaciężnik, *lm.* **-cy,** *m., hist.* завербований, -ного.

zaciężny *hist.* найманий, завербований; w o j s k o **~ne** наймане військо.

zacinać, zaciąć, zatnę, zatniesz, zaciął, zacięli *(робити зарубку)* зарубувати, -бую, -буєш, зарубати, закарбовувати, -вую, -вуєш, закарбувати, -бую, -буєш; ◇ **~ciąć** k o n i a хльоснути коня батогом; *перен. розм.* **~cinać** n a c o скидатися на що; **~ciąć** u s t a (w a r g i) стулити (стиснути) губи; **~cinać** ż y ł ę пускати кров; //~ **się** 1) *(лише докон.)* порізатися, -ріжуся, -ріжешся, урізатися; ~ w p a l e c урізати (порізати) собі палець; 2) *(в мові)* запинатися, запнутися, затинатися, затнутися; 3) *(перен. — про замок тощо)* затинатися, затятися, -тнеться; *(про механізм — ще)* заїдатися, заїстися, -їсться; 4) *(лише докон.) (перен. — про людину)* затятися.

zacior *m., див.* **zacier** II.

zaciorowy *spec. див.* **zacierowy.**

zacios, -su, *m.* зарубка, карб, -бу.

zaciosywać, -suję, -sujesz, -sywał, zaciosać, -ciosam, -ciosasz *(a.* **-cieszę, -cieszesz), -ciosał** затісувати, -сую, -суєш, затесати, -тешу, -тешеш.

zacisk, -ku, *m., tech.* 1) затискач, -ча; *(гайка на гвинті)* клема; 2) *тех.* хомутник.

zaciskać, zacisnąć, -cisnę, -ciśniesz, -cisnął, -cisnęli 1) затискувати, -кую, -куєш, затиснути, стискувати, стиснути; *(зуби — ще)* зціплювати, -люю, -люєш, зціпити, -плю, -пиш, заціплювати, заціпити; **~cisnąć** p i ę ś c i стиснути (затиснути) кулаки; 2) *тех.* затискати, затискувати, затиснути, зажимати, зажати, -жму, -жмеш.

zaciskowy *tech.* затискний.

zacisnąć *див.* **zaciskać.**

zacisze *n.* 1) затишшя; *(відсутність шуму — ще)* тишина; 2) *(місце)* затишок, -шку.

zaciszny затишний; *(самітний)* відлюдний; **~ne** u s t r o n i e затишне (відлюдне) містечко, затишна (відлюдна) місцинка (містинка), затишок, -шку.
zaciśnienie *n.* *див.* **zaciśnięcie.**
zaciśnięcie *n.* 1) затиснення, стиснення; зціплення, заціплення; 2) затиснення, зажим, -му; *пор.* **zaciskać;** ◊ *мед.* ~ p r z e p u k l i n y *(incarceratio)* защемлення грижі.
zacklić, -li, -liło *nieos., pot.* занудити, -дить, почати нудити.
zacknić, -ni, -niło *pot.* *див.* **zacklić.**
zacnie чесно, благородно, шляхетно.
zacnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli ставати чесним (благородним, шляхетним).
zacność *ż.* чесність, -ності, благородство, шляхетність.
zacny чесний, благородний, шляхетний.
zacofać się 1) *(про коня)* податися назад; 2) *(перен. — про людину)* відстати, -стану, -станеш; ~ w s w y c h z a p a t r y w a n i a c h відстати в своїх поглядах.
zacofanie *n.* відсталість, -лості.
zacofaniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m., pot.* відсталий, -лого; *політ.* реакціонер, -ра, ретроград.
zacofany відсталий; ~ g o s p o d a r c z o відсталий у господарському відношенні.
zacuchnąć(się), -nie, -nął затухнути.
zacumować, -muję, -mujesz, -mował *mor.* пришвартувати, -тую, -туєш.
zacyrklować, -luję, -lujesz, -lował відмітити циркулем.
zacytować, -tuję, -tujesz, -tował процитувати, -тую, -туєш.
zacz: c o ~ *arch.* що за один? хто такий?
zaczadzenie *n.* отруєння чадом.
zaczadzić, -dzę, -dzisz, -dził отруїти чадом; //~ **się** зачадіти, вчадіти.
zaczadzieć, -dzieję, -dziejesz, -dział, -dzieli зачадіти, вчадіти.
zaczajać się, zaczaić się, -czaję, -czaisz, -czaił засідати в засаді (в засідці), засісти в засаді (в засідці); *(сховатися)* притаюватися, -таююся, -таюєшся, притаїтися, причаюватися, -чаююся, -чаюєшся, причаїтися.
zaczajony який (що) засів у засаді (у засідці); притаєний, причаєний. *Пор.* **zaczajać się.**
zaczarować, -ruję, -rujesz, -rował *bezp., przen.* зачарувати, -рую, -руєш; *(чарами)* заворожити, -жу, -жиш.
zaczarowanie *n.* зачарування.
zaczarowany зачарований; **~ne** k o ł o зачароване коло; заворожений. *Пор.* **zaczarować.**
zacząć *див.* **zaczynać.**
zaczątek, -tku, *m., przest.* початок, -тку; *(перен. — ще)* зачаток, -тка; o d **~tku** d z i e j ó w від початку (від зачатка) історії; *(зачатковий стан)* зародок, -дка.
zaczątkowy *przest.* початковий; зачатковий; зародковий. *Пор.* **zaczątek.**
zaczekać (na kogo, na co) почекати, зачекати (кого, чого *і* на кого, на що), підождати (кого, чого); заждати *(рідше).*
zaczepiać, zaczepić, -pię, -pisz, -pił 1) (co) зачіпляти, зачіплювати, -люю, -люєш, зачепити, -плю, -пиш (що); **~pić** o h a k зачепити на гак (на крюк); 2) (kogo) зачіпати, зачепити (кого); 3) (o co) *(перен. — в розмові)* зачіпати, зачепити (що), торкатися, торкнутися (чого), порушувати, -шую, -шуєш, порушити (що); ◊ **~pić** r ę c e z a c o взятися за що; //~ **się** 1) зачіплятися, зачіплюватися, зачепитися; 2) (z kim) зачіпатися, зачепитися (з ким).
zaczepka *ż.* причіпка, зачіпка.
zaczepnie *wojs., przen.* агресивно.
zaczepnik, *lm.* **-cy,** *m., wojs., przen., przest.* агресор, -ра.

zaczepno-odporny *wojs.* наступально-оборонний.
zaczepność *ż., wojs., przen.* агресивність, -ності.
zaczepny *wojs., przen.* агресивний; wojna **~na** агресивна війна.
zaczerniać, zaczernić, -nię, -nisz, -nił заче[о]рнювати, -нюю, -нюєш, зачорнити; //**~ się** 1) заче[о]рнюватися, зачорнитися; 2) *перен.* зачорнітися.
zaczernieć, -nieje, -niał зачорніти(ся).
zaczerpać, zaczerpnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *bezp., przen.* зачерпувати, -пую, -пуєш, зачерпнути; ◊ **~nąć** powietrza ковтнути повітря.
zaczerstwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli зачерствіти.
zaczerwieniać, zaczerwienić, -nię, -nisz, -nił червонити, зачервонити; //**~ się** червоніти, почервоніти, зачервоніти(ся); *(покриватися рум'янцем — ще)* шаріти(ся), зашаріти(ся).
zaczerwieniałość *ż.* почервоніння, зачервоніння.
zaczerwieniały почервонілий, зачервонілий.
zaczerwienić *див.* **zaczerwieniać.**
zaczerwienieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *див.* **zaczerwieniać się.**
zaczerwieniony почервонілий, зачервонілий; зашарілий. *Пор.* **zaczerwieniać się.**
zaczesywać, -suję, -sujesz, -sywał, zaczesać, -szę, -szesz, -sał зачісувати, -сую, -суєш, зачесати, -чешу, -чешеш; //**~ się** зачісуватися, зачесатися.
za często *przsł.* зачасто, надто часто.
zaczęty початий, розпочатий, зачатий; начатий. *Пор.* **zaczynać.**
zaczołgać się заповзти.
zaczopować, -puję, -pujesz, -pował заткнути затичкою (чопом).
zaczyn, -nu, *m.* 1) закваска; *(для хліба — ще)* розчина; 2) *хім.* фермент, -ту; 3) *див.* **zaczątek.**
zaczynać, zacząć, -cznę, -czniesz, -czął, -częli починати, почати, -чну, -чнеш, розпочинати, розпочати, зачинати, зачати; начинати, начати *(рідко)*; ◊ *перен. розм.* nie **~czynaj** z nim не зачіпай його; не зв'язуйся з ним; *перен. розм.* **~cząć** z innej beczki змінити тему розмови; //**~ się** починатися, початися, розпочинатися, розпочатися, зачинатися, зачатися; начинатися, начатися.
zaczyniać, zaczynić *див.* **rozczyniać** 1.
zaczynowy для закваски, для розчини; ciasto **~we** тісто для закваски (для розчини).
zaczynszować, -szuję, -szujesz, -szował *hist.* посадити на обрік.
zaczytać się зачитатися.
zaćma *ż., med. див.* **katarakta.**
zaćmić *див.* **zaćmiewać.**
zaćmienie *n.* затемнення; **~** miesiąca затемнення місяця.
zaćmiewać, zaćmić, -mię, -misz, -mił 1) затьмарювати, -рюю, -рюєш, затьмарити; затьмити, -млю, -миш *(лише докон.)*; 2) *(очі)* осліпляти, осліплювати, -люю, -люєш, осліпити, -плю, -пиш; //**~ się** 1) затьмарюватися, затьмаритися; затьмитися; 2) осліплятися, осліплюватися, осліпитися.
zaćmiony 1) затьмарений; 2) осліплений; *пор.* **zaćmiewać;** 3) *перен. розм.* підпилий, підхмелений; 4) *(про окуляри)* темний.
zaćwiczyć, -czę, -czysz, -czył засікти, -січу, -січеш.
zaćwiekować, -kuję, -kujesz, -kował забити цвяхами, зацвяхувати, -цвяхую, -цвяхуєш.
zaćwierkać 1) *(про комах)* зацвіркати, зацвірчати, -чить, засюрчати; *підсил.* зацвіркотати, -коче; 2) *(про птахів)* зацвірінькати, зацвірінькчати.
zadać *див.* **zadawać.**
zadanie *n.* 1) завдання; задача *(рідко)*; *перен.* postawić sobie **~** поставити собі завдання; wywiązać się z **~nia** справитися з завданням; **~**

bojowe бойовé завдáння; 2) *мат.* задáча; rozwiązać ~ розв'язáти (рішúти) задáчу.
zadarcie *n.* дряпúна, подря́пина.
zadarlik *m., żool. (galleria)* восковá міль *(род.* мóлі).
za darmo *przsł.* дáром; дýрно *(розм.).*
zadaniowy якúй (що) стосýється задáч; *(у контексті)* задáч тóщо; zbiorek ~ збірник задáч, задáчник.
zadarnienie *n.* задернувáння, задерніння.
zadarniony задернóваний.
zadarniać, zadarnić, -nię, -nisz, -nił задернóвувати, -вую, -вуєш, задернувáти, -нýю, -нýєш.
zadarty задéртий; ◊ ~ nos кирпáтий ніс *(род.* нóса).
zadatek, -tku, *m.* 1) за(в)дáток, -тку; *перен.* wrodzone **~tki** прирóджені (врóджені) задáтки; 2) *перен.* запорýка; ~ przyjaźni запорýка дрýжби.
zadatkować, -kuję, -kujesz, -kował дáти за(в)дáток.
zadatkowy за(в)даткóвий.
zadawać, -daję, -dajesz, -dawał, zadać 1) задавáти, -дáю, -даéш, задáти, -дáм, -дасú; *(роботу — ще)* загáдувати, -дую, -дуєш, загадáти; **~dać** lekcję задáти урóк; *розм.* **~dać** komu pieprzu дáти (задáти, всúпати) пéрцю комý, дáти (задáти) чóсу комý; **~dać** pytanie задáти (постáвити) питáння; **~dać** szyku задáти шúку; 2) *(спричиняти)* завдавáти, завдáти; *(шкоду — ще)* заподіювáти, -дíюю, -дíюєш, заподíяти (комý що); **~dać** komu ranę заподíяти (завдáти) рáну комý; **~dać** sobie wiele trudu завдáти собí багáто прáці; **~dać** klęskę завдáти порáзки; **~dać** sobie śmierć заподíяти собí смерть; 3) *(важку річ на плечі)* завдавáти, завдáти; ◊ **~dać** komu kłamstwo вúкрити (вúявити) чию брехню, піймáти когó на брехнí.
zadawać się, -daję, -dajesz, -dawał (z kim) водúтися, -джýся, -дишся (з ким).
zadawniać, zadawnić, -nię, -nisz, -nił 1) прострóчувати, -чую, -чуєш, прострóчити; 2) *(хворобу)* запускáти, запустúти, -пущý, -пýстиш, задáвнювати, -нюю, -нюєш, задáвнити.
zadawniały *див.* **zadawniony.**
zadawnić *див.* **zadawniać.**
zadawnienie *n.* 1) прострóчення; 2) запýщення, задáвнення. *Пор.* **zadawniać.**
zadawniony 1) прострóчений; 2) запýщений, задáвнений. *Пор.* **zadawniać.**
zadąć *див.* **zadymać.**
zadąsany *(сердитий)* надýтий.
zadbać подбáти; należy ~ o... трéба подбáти про...
zadbany *(про зовнішній вигляд)* акурáтний.
zadebetować, -tuję, -tujesz, -tował *buch.* дебетувáти, -тýю, -тýєш *(докон.).*
zadebiutować, -tuję, -tujesz, -tował *teatr., przen.,* дебютувáти, -тýю, -тýєш *(докон.).*
zadecydować, -duję, -dujesz, -dował (o czym) вúрішити (що); ~ o czyich losach вúрішити чию дóлю; sąd **~duje** w tej sprawie суд вúрішить цю спрáву.
zadeklamować, -muję, -mujesz, -mował продекламувáти, -мýю, -мýєш.
zadeklarować, -ruję, -rujesz, -rował 1) декларувáти, -рýю, -рýєш *(докон.);* 2) заявúти про свою готóвність зробúти що; прийня́ти якéсь зобов'я́зання; ◊ ~ sumę підписáтися на сýму; //~ się 1) *заст.* освíдчитися *(дівчині);* 2) *див.* **zadeklarować** 2.
zadekretować, -tuję, -tujesz, -tował декретувáти, -тýю, -тýєш *(докон.).*

zademonstrować, -ruję, -rujesz, -rował продемонструвáти, -рýю, -рýєш.
zadenuncjować, -juję, -jujesz, -jował (kogo) донестú (на кóго).
zadepnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **zadeptywać.**
zadeptywać, -tuję, -tujesz, -tywał, zadeptać, -pczę, -pczesz (*a.* **-pcę, -pcesz), -ptał** затóптувати, -тую, -туєш, затоптáти, -пчý, -пчеш.
zadeskować, -kuję, -kujesz, -kował *bud.* обшúти дошкáми.
zadeszczyć się, -czy, -czyło *nieos.* задощúти(ся), -щúть(ся), засльотúтися, -тúться.
zadławić, -wię, -wisz, -wił задушúти, -шý, -шиш, задавúти, -влю́, -виш; //~ **się** 1) задушúтися; 2) *(кістю тощо)* удавúтися.
zadławienie *n.* задýшення, задáвлення; //~ **się** задýшення; удáвлення (чим).
zadłubać, -bię, -biesz, -bał 1) заколупáти, закопирсáти; 2) *(долотом)* задовбáти.
zadłużać, zadłużyć, -żę, -żysz, -żył обтя́жувати боргáми, обтя́жити боргáми; **~żać majątek** обтя́жувати маéток боргáми; //~ **się** заборгóвуватися, -вуюся, -вуєшся, заборгувáтися, -гýюся, -гýєшся, залáзити в боргú, залíзти в боргú.
zadłużenie *n.* заборгóваність, -ності.
zadłużony обтя́жений боргáми.
zadłużyć *див.* **zadłużać.**
zadmuchiwać, -muchuję, -muchujesz, -muchiwał, zadmuchać задувáти, задýти (-дýю, -дýєш *і* -дмý, -дмéш).
zadmuchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **zadmuchiwać.**
za dnia *przsł.* зáсвітла, завúдна; завúдка *(рідко).*
zadnieć, -nieje, -niało *nieos.* розсвінýти, розвúдніти(ся).
zadoić, -doję, -doisz, -doił передоїти, -дою́, -дóїш.
zadokumentować, -tuję, -tujesz, -tował документувáти, -тýю, -тýєш *(докон.),* задокументувáти; //~ **się** відбúтися, -дíб'юся, -дíб'єшся; ~ **w literaturze** відбúтися в літератýрі.
zadołować, -łuję, -łujesz, -łował *roln.* закагатувáти, -тýю, -тýєш; ~ **kartofle** закагатувáти картóплю.
zadomowić się, -wię, -wisz, -wił 1) засúдітися вдóма; 2) *(в чужій хаті)* прижúтися, -живýся, -живéшся.
zadomowiony прижúтий.
zadomowy позадомáшній; **~we sprawy** позадомáшні спрáви *(род.* справ).
zadosyćuczynić *див.* **zadośćuczynić.**
zadośćuczynić, -nię, -nisz, -nił (czemu) задовольнúти, вдовольнúти (що); ~ **prośbie** задовольнúти (вдовольнúти) прохáння (прóсьбу).
zadośćuczynienie *n.* задовóлення, вдовóлення; ◇ **żądać ~nia** вимагáти сатисфáкції.
zadowalać, zadowolić, -lę, -lisz, -lił задовольня́ти, задовольнúти, вдовольня́ти, вдовольнúти; //~ **się** задовольня́тися, задовольнúтися.
zadowalający задовíльний; *(який вистачає)* достáтній.
zadowolenie *n.* задовóлення, вдовóлення.
zadowolić *див.* **zadowalać.**
zadowolony задовóлений, вдовóлений.
zadra *ż.* 1) скáлка, скáбка; **wyciągnąć ~rę z palca** вúтягти (вúтягнути) скáлку (скáбку) з пáльця; 2) *(на пальці)* зáдирка.
zadrapać, -pię, -piesz, -pał дря́пнýти; //~ **się** дря́пнýтися.
zadrapnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *див.* **zadrapać.**
zadrapnięcie *n.* дряпúна, подря́пина.
zadrasnąć, -rasnę, -raśniesz, -rasnął, -rasnęli 1) дря́пнути; 2) *перен.* уразúти, -ражý, -разúш (когó); *(чию честь тощо — ще)* зачепúти, -плю́, -пиш; ~ **czyją**

a m b i c j ę уразити (зачепити) чиє самолюбство.
zadraśnienie *n.* *див.* **zadraśnięcie.**
zadraśnięcie *n.* дряпина, подряпина.
zadrażniać, zadrażnić, -nię, -nisz, -nił 1) злегка подразнювати, -нюю, -нюєш, злегка подразнити, -ню, -ниш; 2) *(рану, запалене місце тощо)* злегка роз'ятрювати, -рюю, -рюєш, злегка роз'ятрити; //~ **się** (z kim) псувати стосунки, попсувати стосунки (з ким).
zadrażnienie *n.* 1) легке подразнення; 2) легке роз'ятрення. *Пор.* **zadrażniać.**
zadreptać, -pczę, -pczesz, -ptał 1) *(ногами)* задріботіти, -бочу, -ботиш, задріботати, -бочу, -бочеш; 2) *(знищити)* затоптати, -пчу, -пчеш.
zadręczać, zadręczyć, -czę, -czysz, -czył замучувати, -чую, -чуєш, замучити.
zadrętwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli заціпеніти, задерев'яніти; *(від холоду — звичайно)* заклякнути, задубіти.
zadrgać здригнутися; *(про рух — ще)* ворухнутися, рухнутися; *(про дрож)* затремтіти, -мчу, -мтиш.
zadrgnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *див.* **zadrgać.**
zadrukowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zadrukować, -kuję, -kujesz, -kował заповняти друком, заповнити друком.
zadrwić, -wię, -wisz, -wił (z kogo) посміятися, -міюся, -мієшся, насміятися, поглузувати, -зую, -зуєш; *(злобно — ще)* поглумитися, -млюся, -мишся (з кого, з чого, *рідко* над ким, над чим).
zadrzeć *див.* **zadzierać.**
zadrzemać, -mię, -miesz, -mał задрімати; *(сидячи — ще)* закуняти.
zadrzewiać, zadrzewić, -wię, -wisz, -wił 1) обсаджувати деревами, обсадити деревами, озеленяти, озеленювати, -нюю, -нюєш, озеленити; 2) *(про ліс)* залісити, -лішу, -лісиш *(лише докон.)*.
zadrzewienie *n.* 1) обсадження деревами, озеленення; 2) залісення. *Пор.* **zadrzewiać.**
zadrzewiony 1) обсаджений деревами, озеленений; 2) залісений. *Пор.* **zadrzewiać.**
zadrżeć, -żę, -żysz, -żał, -żeli затремтіти, -мчу, -мтиш, задрижати, -жу, -жиш; ~ z e s t r a c h u затремтіти (задрижати) від страху.
zaduch, -chu, *m.* духота, задуха; *(неприємний запах)* сморід, -роду.
zadudnić, -nię, -nisz, -nił задудніти, застугоніти.
zaduma *ż., poet.* 1) задума, замислення, замисленість, -ності, задуманість; w p a d a ć (z a p a d a ć) w ~**mę** поринати в задуму; 2) *мед.* меланхолія.
zadumać się *poet.* задуматися, замислитися.
zadumany замислений, задуманий.
zadurzenie *n., pot.* затуманення, запаморочення; //~ **się** закоханість, -ності.
zadurzyć, -rzę, -rzysz, -rzył (kogo) запаморочити, затуманити (кого); //~ **się** (w kim) закохатися, влюбитися, -блюся, -бишся, залюбитися (в кого).
zadusić, -szę, -sisz, -sił задушити, -шу, -шиш, задавити, -влю, -виш.
zaduszenie *n.* задушення.
Zaduszki, -szek, *blp., rel.* день поминання вмерлих (померлих).
zaduszny: d z i e ń ~ *див.* **Zaduszki.**
zadygotać, -goczę, -goczesz *(a.* **-gotam, -gotasz), -gotał** затремтіти, -мчу, -мтиш, задрижати, -жу, -жиш, затрястися, затруситися, -рушуся, -русишся.
zadylować, -luję, -lujesz, -lował закласти брусами.
zadymać, zadąć, -dmie, -dął 1) *(лише докон.)* задути (-дує *і* -дме); w i a t r ~**dął** задув вітер;

2) *(снігом дорогу тощо)* завіва́ти, заві́яти, -віє.

zadymiać, zadymić, -mię, -misz, -mił 1) (co) закóпчувати, -чую, -чуєш, закопти́ти, -пчу́, -пти́ш, зади́млювати, -люю, -люєш, задими́ти, -млю́, -ми́ш, заку́рювати, -рюю, -рюєш, закури́ти, -рю́, -риш; **~mić** mieszkanie задими́ти ме́шкання; 2) *(лише докон.)* задими́ти; **~miły** kominy задими́ли димарі́; 3) *перен.* затьма́рювати, -рюю, -рюєш, затьма́рити; 4) *військ.* прикрива́ти димовóю заві́сою (заслóною), прикри́ти димовóю заві́сою (заслóною).

zadymiony 1) димча́стий, ди́мчатий; *мін.* topaz ~ димча́стий (ди́мчатий) топа́з; 2) *(димом)* закóпчений, зади́млений, заку́рений.

zadymka *ż.* завірю́ха, заметі́ль, -лі, мете́лиця, сніговíйниця, хуртови́на, хурте́ча.

zadysponować, -nuję, -nujesz, -nował (co) розпоряди́тися, -джу́ся, -ди́шся (чим); ~ obiad розпоряди́тися обі́дом.

zadyszały зади́ханий; заса́паний. *Пор.* **zadyszeć się.**

zadyszeć się, -szę, -szysz, -szał, -szeli зади́хатися; заса́патися *(фам.)*.

zadyszka *ż.* зади́шка.

zadziać *див.* **zadziewać.**

zadziałać (czym na co) поді́яти, -ді́ю, -ді́єш, вплúнути (чим на що).

zadziczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli задича́віти.

zadzier, -ru, *m. див.* **zadra.**

zadzierać, zadrzeć, -drę, -drzesz, -darł 1) задира́ти, заде́рти, задра́ти, -деру́, -дере́ш; *розм.* **~dzierać** głowę задира́ти гóлову; *вульг.* **~drzeć** nogi заде́рти нóги; *розм.* **~dzierać** nosa задира́ти ніс (нóса); кирпу гну́ти *(фам.)*; 2) *(лише недокон.)* *(муз. — у співі)* фальши́вити, -влю, -виш; //~ **się** 1) задира́тися, заде́ртися, задра́тися; 2) (z kim) *перен.* задира́тися, заде́ртися (з ким).

zadzieranie (się) *n., bezp., przen.* задира́ння.

zadzierg *m. див.* **zadzierzg.**

zadzierka *ż.* за́дирка.

zadzierzg, -gu, *m.* за́шморг, -гу, петля́.

zadzierzgać, zadzierzgnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli зав'я́зувати, -зую, -зуєш, зав'яза́ти, -в'яжу́, -в'я́жеш; **~gnąć** węzeł зав'яза́ти вузла́; *(петлю)* зашмóргувати, -гую, -гуєш, зашморгну́ти; *перен.* **~gnąć** z kim węzły przyjaźni зав'яза́ти з ким дру́жні зв'язки́; //~ **się** зав'я́зуватися, зав'яза́тися; зашмóргуватися, зашморгну́тися.

zadzierzystość *ż.* зади́рливість, -вості, задери́куватість, -тості.

zadzierzysty зади́рливий, задери́куватий.

zadzierzyście *przsł.* зади́рливо, задери́кувато.

zadzierżawiać, zadzierżawić, -wię, -wisz, -wił 1) віддава́ти в орéнду, відда́ти в орéнду; 2) *(брати в оренду)* заорендóвувати, -вую, -вуєш, заорендува́ти, -ду́ю, -ду́єш; 3) (kogo, co) *(лише докон.)* *перен. жарт.* заволоді́ти (ким, чим), опанува́ти, -ну́ю, -ну́єш (когó, що).

zadzierżawienie *n.* 1) відда́ння в орéнду; 2) заорендува́ння; 3) заволоді́ння, опанува́ння. *Пор.* **zadzierżawiać.**

zadziewać, zadziać, -dzieję, -dziejesz, -dział, -dzieli (co) діва́ти, поді́ти, -ді́ну, -ді́неш, ді́ти, заді́ти (що); //~ **się** діва́тися, поді́тися, ді́тися, заді́тися.

zadziobywać, -buję, -bujesz, -bywał, zadziobać, -bię, -biesz, -bał задзьóбувати, -бую, -буєш, задзьóбати, заклькóвувати, -вую, -вуєш, заклюва́ти, -лю́ю, -лю́єш.

zadziurawić, -wię, -wisz, -wił продіря́вити, -влю, -виш.

zadziw, -wu, *m. див.* **zadziwienie (się).**
zadziwiać, zadziwić, -wię, -wisz, -wił дивувати, -вую, -вуєш, здивувати; //~ **się** дивуватися, здивуватися; задивуватися (*рідко*).
zadziwiająco 1) надзвичайно; 2) на диво; ~ proste на диво просте; 3) *див.* **dziwnie.**
zadziwiający 1) гідний подиву; ~**ca** siła woli гідна подиву сила волі; *перен.* чудовий, прегарний; ~ głos чудовий (прегарний) голос; 2) (*непересічний*) надзвичайний; ~**ce** podobieństwo (do kogo, do czego) надзвичайна схожість (з ким, з чим).
zadziwić *див.* **zadziwiać.**
zadziwienie (się) *n.* здивування.
zadzwonić, -nię, -nisz, -nił задзвонити, -ню, -ниш.
zadźgać (*ножем тощо*) заколоти, -лю, -леш.
zadźgnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *див.* **zadźgać.**
zadźwięczeć, -czy, -czał задзвеніти, -нить; (*про струну*) забриніти; (*про шаблі, тарілки*) задзенькати, забрязкати.
zadźwigać (dokąd) затаскати (куди).
zadżumić, -mię, -misz, -mił зачумити, -млю, -миш.
zadżumiony зачумлений.
zaelektryzować 1) *див.* **naelektryzować;** 2) **zelektryzować.**
zafalować, -luje, -lował захвилюватися, -люється, -люється; morze ~**wało** море захвилювалося.
zafałszować, -szuję, -szujesz, -szował 1) фальсифікувати, -кую, -куєш (*докон.*), сфальсифікувати; 2) *муз.* сфальшувати, -шую, -шуєш.
zafantować, -tuję, -tujesz, -tował (co) віддати в заставу, заставити, -влю, -виш (що).
zafarbowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zafarbować, -buję, -bujesz, -bował зафарбовувати, -вую, -вуєш, зафарбувати, -бую, -буєш, закрашувати, -шую, -шуєш, закрасити, -рашу, -расиш.
zafasować, -suję, -sujesz, -sował (co od kogo) *pot. żart.* одержати (що від кого).
zafastrygować, -guję, -gujesz, -gował *kraw.* пришити на живу нитку.
zaflancować, -cuję, -cujesz, -cował *ogr.* розсадити розсаду.
zaflegmić, -mi, -mił *med.* заповнити мокротинням (харкотинням).
zaflegmienie *n., med.* заповнення мокротинням (харкотинням).
zaformować, -muję, -mujesz, -mował *tech.* виготувати (виготовити) форму.
zaforszusować, -suję, -sujesz, -sował *pot.* видати аванс.
zafrachtować, -tuję, -tujesz, -tował *handl.* зафрахтувати, -тую, -туєш.
zafrachtowanie *n., handl.* зафрахтування.
zafrapować, -puję, -pujesz, -pował (kogo) вразити, -ражу, -разиш; (*сильно*) приголомшити (кого).
zafrapowany вражений; приголомшений. *Пор.* **zafrapować.**
zafrasować, -suję, -sujesz, -sował *pot.* зажурити, -рю, -риш, затурбувати, -бую, -буєш.
zafrasowany *pot.* зажурений, затурбований.
zafroterować, -ruję, -rujesz, -rował (*підлогу тощо*) зачистити, -чищу, -чистиш.
zafryzować, -zuję, -zujesz, -zował (kogo) зробити зачіску (кому); завити волосся (кому); //~ **się** зробити собі зачіску; завити собі волосся.
zafryzowanie *n.* зачіска; завивка. *Пор.* **zafryzować.**
zafryzowany зачесаний; завитий. *Пор.* **zafryzować.**
zafugować, -guję, -gujesz, -gował *spec.* сфугувати, -гую, -гуєш.
zafukać 1) (*сердито*) зафиркати; 2) (kogo) *див.* **zahukać.**
zafukany *див.* **zahukany.**

zafundować, -duję, -dujesz, -dował (komu co) *pot.* угостúти, -гощý, -гостúш (когó чим); ~ k o m u p i w o угостúти когó пúвом; *(білет в кіно, в театр тощо)* купúти, -плю́, -пиш (комý що).

zagabnąć (kogo) *див.* **zagadnąć**.

zagacać, zagacić, -cę, -cisz, -cił 1) *(греблю)* загáчувати, -чую, -чуєш, загатúти, -гачý, -гáтиш; 2) *(стіни хати на зиму)* забезпéчувати загáтою, забезпéчити загáтою.

zagadać *див.* **zagadywać.**

zagadka *ż.* зáгáдка.

zagadkowo загадкóво.

zagadkowość *ż.* загадкóвість, -вості.

zagadkowy загадкóвий.

zagadnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli (kogo o co) *książ.* спитáти, запитáти (когó про що), заговорúти, -рю́, -риш (з ким про що).

zagadnienie *n.* питáння, проблéма; r o z w i ą z a ć ~ вúрішити питáння (проблéму); b y ć i s t o t n y m **~niem** становúти істóтну проблéму.

zagadywać, -duję, -dujesz, -dywał, zagadać 1) (kogo, co) заговóрювати, -рюю, -рюєш, заговорúти, -рю́, -риш (когó, що); 2) (do kogo) *(лише докон.)* заговорúти, обізвáтися, -звýся, -звéшся (до кóго).

zagaić *див.* **zagajać** I.

zagaj, -ju, *lm.* **-je,** *m.* 1) *див.* **gaj;** 2) *ліс. див.* **zagajnik.**

zagajać I, **zagaić, -gaję, -gaisz, -gaił** насáджувати дерéва, насадúти дерéва; *ліс.* залісúти, -лішý, -лісúш *(лише докон.).*

zagajać II, **zagaić, -gaję, -gaisz, -gaił** *(збори, засідання тощо)* відкривáти вступнúм слóвом, відкрúти вступнúм слóвом.

zagajać III, **zagoić, -goję, -goisz, -goił** загóювати, -гóюю, -гóюєш, загóїти; //~ **się** заживáти, зажúти, -живé, загóюватис- -гóїтися, загóїтися.

zagajenie I *n.* насáдження дерéв; залíсення. *Пор.* **zagajać** I.

zagajenie II *n.* відкриттá збóрів вступнúм слóвом.

zagajnik *m., leśn.* молодня́к, -кá, молоднúк, -кá.

zagalopować się, -puję, -pujesz, -pował (w czym) *przen. pot.* задалéко зайтú (зайдý, зáйдéш) (в чóму).

zaganiacz, *lm.* **-cze,** *m.* загóнич.

zaganiać, zagnać заганя́ти, загнáти, загнáти (зажену́, зажене́ш).

zagapiać się, zagapić się, -pię, -pisz, -pił *pot.* ловúти гáви (гав), загáвитися, -влюся, -вишся, зазівáтися.

zagarbować, -buję, -bujesz, -bował *spec. див.* **wygarbować.**

zagarniać, zagarnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) захóплювати, -люю, -люєш, захопúти, -плю́, -пиш; **~nąć** w ł a d z ę захопúти влáду; *(насильством — звичайно)* загáрбувати, -бую, -буєш, загáрбати; **~nąć** m a j ą t e k загáрбати майнó; 2) *(що докупи)* згортáти, згорнýти, -нý, -неш.

zagarnięcie *n.* 1) захóплення; загáрбання; 2) згóрнення. *Пор.* **zagarniać.**

zagasać, zagasnąć, -gaśnie, -gasł гáснути, угасáти, угáснути, згасáти, згáснути; *(про вогонь — ще)* загасáти, загáснути, погасáти, погáснути.

zagasić *див.* **zagaszać.**

zagasły угáслий, згáслий; загáслий, погáслий. *Пор.* **zagasać.**

zagasnąć *див.* **zagasać.**

zagaszać, zagasić, -szę, -sisz, -sił гасúти (гашý, гáсиш), загашáти *(рідко),* загасúти, погасúти.

zagaszenie *n.* загáшення, погáшення.

zagata *ż.* загáта.

zagawędzić się, -dzę, -dzisz, -dził забалáкатися.

zagawronić się, -nię, -nisz, -nił *pot.* загáвитися, -влюся, -вишся, зазівáтися.

zagazować, -zuję, -zujesz, -zował *wojs.* (kogo) отруїти газами; (co) заразити місцевість отруйними газами.
zagazowanie *n., wojs.* отруєння газами; зараження місцевості отруйними газами.
zagazowany *wojs.* отруєний газами; заражений газами.
zagdakać, -daczę, -daczesz (*rzadko* **-dakam, -dakasz**), **-dakał** закудкудакати (-дакаю, -дакаєш *і* -дачу, -дачеш).
zagderać, -rzę, -rzesz (*a.* **-ram, -rasz**), **-rał** забурчати, -чу, -чиш, забуркотіти, -кочу, -котиш.
zagęgać (*про гусей*) загелготати, -гоче, загерготати, загерготіти, -готить, загегекати, заге(л)гати.
zagęgnąć, -nie, -nął *jednokr.* *див.* **zagęgać.**
zagęstnieć, -nieje, -niał згуститися, -густиться, погустіти; (*про рідину — ще*) згуснути, загуснути.
zagęszczacz, *lm.* **-cze,** *m., tech., chem.* згущувач.
zagęszczać, zagęścić, -gęszczę, -gęścisz, -gęścił згущати, згущувати, -щую, -щуєш, згустити, -гущу, -густиш; //~ **się** згущатися, згущуватися, згуститися.
zagęszczenie *n.* 1) згущення; 2) *фіз., хім.* конденсація.
zagęścić *див.* **zagęszczać.**
zagęścieć, -cieje, -ciał *див.* **zagęstnieć.**
zagiąć *див.* **zaginać.**
zagięcie *n.* 1) загин, -ну, згин; (*річки тощо*) заворот, -ту, закрут, -ту; 2) фальц. *Пор.* **zaginać.**
zagięty загнутий; задертий. *Пор.* **zaginać** 1.
zaginacz, *lm.* **-cze,** *m., tech.* згинаюче долото, згинаюча машина.
zaginać, zagiąć, -gnę, -gniesz, -giął, -gięli 1) загинати, загнути; ~**giąć** k a r t ę загнути карту; ~**giąć** s u k n i ę загнути сукню; (*голову — звичайно*) задирати, задерти, задрати, -деру, -дереш; 2) *тех.* фальцювати, -цюю, -цюєш (*лише недокон.*); ◊ *розм.* ~**giąć** p a r o l n a k o g o напосістися, -сядуся, -сядешся (на кого); //~ **się** 1) загинатися, загнутися; 2) фальцюватися.
zaginarka *ż., tech., druk.* фальцювальна машина.
zaginąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) пропасти, -паду, -падеш, згинути; z a b y t k i ~**nęły** b e z p o w r o t n i e пам'ятки старовини пропали (згинули) безповоротно; 2) *див.* **zginąć** 2.
zaginięcie *n.* пропажа.
zaginiony пропалий, запропащений.
zagipsować, -suję, -sujesz, -sował *med.* загіпсувати, -сую, -суєш.
zaglansować, -suję, -sujesz, -sował затерти що до блиску.
zaglądać, zajrzeć, -rzę, -rzysz, -rzał, -rzeli 1) заглядати, заглянути, зазирати, зазирнути; **zajrzeć** d o k s i ą ż k i заглянути (зазирнути) в книжку (до книжки); 2) (do kogo) заглядати, заглянути (до кого); ◊ *перен.* **zaglądać** ś m i e r c i w o c z y дивитися смерті в очі.
zaglądnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok.* *див.* **zaglądać.**
zaglijować, -juję, -jujesz, -jował *spec.* розжарити, розпекти, -печу, -печеш.
zagłada *ż.* загибель, -лі, гибель, загин, -ну; ◊ b r o ń m a s o w e j ~**dy** зброя масового знищення.
zagładzać I, **zagładzić, -dzę, -dzisz, -dził** загладжувати, -джую, -джуєш, загладити, -джу, -диш; //~ **się** загладжуватися, загладитися.
zagładzać II, **zagłodzić, -dzę, -dzisz, -dził** заморювати голодом, заморити голодом; //~ **się** заморювати себе голодом, заморити себе голодом.
zagładzenie I *n.* загладження.
zagładzenie II *n.* винищення, вигублення.

zagładzić I *див.* **zagładzać** I.
zagładzić II, **-dzę, -dzisz, -dził** вйнищити, -нищу, -нищиш, знйщити, вйгубити, -блю, -биш; ◊ **~** c o z p a m i ę c i вйкинути що з пáм'яті.
zagłaskać *dok. див.* **zagładzać** I.
zagłębiać, zagłębić, -bię, -bisz, -bił занурятн, занýрювати, -рюю, -рюєш, занýрити; //**~ się** 1) занурятися, занýрюватися, занýритися; 2) *перен.* поринáти, порйнути, заглйблюватися, -лююся, -люєшся, заглйбйтися, -глйблюся, -глйбишся.
zagłębie *n., gór.* басéйн, -ну; **Zagłębie** D o n i e c k i e Донéцький басéйн.
zagłębienie *n.* 1) заглйблення, заглйбина; 2) *(дія)* заглйблення.
zagłoba *ż., med. (invaginatio)* заглйблення кйшки в кйшку.
zagłodzenie *n.* замóрення гóлодом.
zagłodzić *див.* **zagładzać** II.
zagłuchnąć, -chnę, -chniesz, -chnął, -chnęli *a.* **-chł, -chli** 1) *перен.* заглýхнути, стйхнути, затйхнути; 2) *див.* **ogłuchnąć.**
zagłuszać, zagłuszyć, -szę, -szysz, -szył заглушáти, заглýшувати, -шую, -шуєш, заглушйти, -шý, -шиш; h a ł a s **~szył** j e g o s ł o w a гáлас заглушйв йогó словá; *перен.* **~szyć** g ł o s s u m i e n i a заглушйти гóлос сóвісті.
zagmatwać заплýтати; **~** s p r a w ę заплýтати спрáву; //**~ się** заплýтатися.
zagmatwanie (się) *n.* заплýтання.
zagmatwanie *przst.* заплýтано.
zagmatwany заплýтаний.
zagmerać *pot.* 1) (co) *(риючись у чому)* закйнути (що); 2) *(про рух)* заворушйтися, -шýся, -шишся; l i ś c i e **~rały** лйстя заворушйлося.
zagnać *див.* **zaganiać.**
zagnajać, zagnoić, -noję, -noisz, -noił 1) загнóювати, -гнóюю, -гнóюєш, загноїти; 2) *с.-г.* угнóювати, угноїти; //**~ się** загнóюватися, загноїтися.
zagnębiać, zagnębić, -bię, -bisz, -bił (kogo) замýчувати, -чую, -чуєш, замýчити (когó).
zagniatać, zagnieść, -niotę, -niecisz, -niótł, -nietli 1) *(тісто)* замíшувати, -шую, -шуєш, замісйти, -мішý, -мíсиш; 2) (co czym) задавйти, -влю, -виш *(лише докон.).*
zagnić *див.* **zagniwać.**
zagnieść *див.* **zagniatać.**
zagniewać (kogo) розсéрдити, -джу, -диш, розгнíвати, розгнівйти, -влю, -вйш (когó); //**~ się** (na kogo) розсéрдитися, розгнíватися, загнíватися (на кóго).
zagniewany розсéрджений, розгнíваний.
zagnieżdżać się, zagnieździć się, -nieżdżę, -nieździsz, -nieździł 1) гніздйтися, -джýся, -дишся, загніздйтися; 2) *(про звичаї)* укорíнюватися, -нюється, укорінятися, укоренйтися.
zagniwać, zagnić, -nije, -nił загнивáти, загнйти, загнйсти, -ниé.
zagnoić *див.* **zagnajać.**
zagnuśnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli стáти млявим (апатйчним; лінйвим). *Пор.* **gnuśny.**
zagoić *див.* **zagajać** III.
zagojenie się *n.* загóєння.
zagon I *m.* 1) *с.-г.* загíн, -гóну; 2) *перен.* нйва; **~** o j c z y s t y рíдна нйва.
zagon II *m., wojs.* загíн, -гóну; **~ny** t a t a r s k i e татáрські загóни.
zagonić, -nię, -nisz, -nił *dok. див.* **zaganiać.**
zagonowy: s z l a c h t a **~wa** *hist.* дрібнопомíсна шляхта.
zagorzale *przst.* завзято; гáряче. *Пор.* **zagorzały** 2.
zagorzalec, -lca, *lm.* **-lcy,** *m.* завзятий, -того; гарячий, -чого. *Пор.* **zagorzały** 2.
zagorzałość *ż.* завзятість, -тості.
zagorzały 1) *заст.* загорíлий, засмáлений, засмáглий; 2) *перен.*

завзятий; *(фанатичний — ще)* гарячий; ~ stronnik czego завзятий (гарячий) прибічник чого.
zagorzeć, -rzeję, -rzejesz, -rzał, -rzeli 1) *заст.* загорітися; *(прям. — ще)* зайнятися, -йметься; dom **~rzał** будинок загорівся (зайнявся); *(раптом)* спалахнути; *(перен. — ще)* запалитися, -люся, -лишся; ~ namiętnością спалахнути (запалитися) пристрастю; 2) *(від чаду)* вчадіти, зачадіти; 3) *(заст. — від сонця)* загоріти.
zagorzel *ż. див.* **zaczadzenie.**
zagorzelizna *ż. див.* **zaczadzenie.**
zagorzknąć, -nie, -nął *див.* **zgorzknieć.**
zagospodarować *див.* **zagospodarowywać.**
zagospodarowanie *n.* 1) упорядкування (благоустроєння) господарства; 2) обзаведення хазяйством.
zagospodarowany 1) *(у господарському відношенні)* упорядкований, благоустроєний; 2) який (що) обзавівся господарством.
zagospodarowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zagospodarować, -ruję, -rujesz, -rował 1) упорядковувати господарство, упорядкувати (благоустроїти) господарство; //~ **się** упорядковувати своє господарство, упорядкувати (благоустроїти) своє господарство; 2) заводити хазяйство, завести хазяйство, обзаводитися хазяйством, обзавестися хазяйством.
zagospodarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *dok. див.* **zagospodarowywać.**
zagościć, -goszczę, -gościsz, -gościł 1) *(прибути в гості)* загостити, -гощу, -гостиш; 2) *(пробути в гостях)* загостювати, -тюю, -тюєш; ◊ szczęście **~gości** щастя загляне; //~ **się** загостюватися.
zagotowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zagotować, -tuję, -tujesz, -tował заварювати, -рюю, -рюєш, заварити, -рю, -риш; *(воду)* кип'ятити, -п'ячу, -п'ятиш, закип'ятити, скип'ятити; //~ **się** заварюватися, заваритися; закипіти, -пить *(лише докон.)*; *перен.* w tłumie **~towało się** в юрбі закипіло.
zagórny *див.* **zagórski.**
zagórski розташований за горами, загірний.
zagórze *n.* загір'я.
zagrabiać, zagrabić, -bię, -bisz, -bił 1) загарбувати, -бую, -буєш, загарбати; *підсил.* грабувати, -бую, -буєш, заграбувати; 2) *(граблями)* загрібати, загребти.
zagrabiciel, *lm.* **-le,** *m.* загарбник.
zagrabić *див.* **zagrabiać.**
zagrabienie *n.* загарбання.
zagrać 1) *(почати грати)* заграти; ~ na fortepianie заграти на роялі; 2) *(виконати)* зіграти, заграти; ~ mazura зіграти (заграти) мазурку; ◊ tańczyć jak mu **~rają** танцювати під чию дудку.
zagradzać, zagrodzić, -dzę, -dzisz, -dził загороджувати, -джую, -джуєш, загородити, -джу, -диш; *(дорогу, прохід — ще)* заступати, заступити, -плю, -пиш.
zagramolić się, -lę, -lisz, -lił *pot.* дотягтися, -гнуся, -гнешся, доплентатися, доволоктися, -лочуся, -лочешся.
zagranica *blm., ż.* закордон, -ну, заграниця.
zagraniczny закордонний, заграничний; Ministerstwo Spraw **Zagranicznych** Міністерство закордонних справ; *(про торгівлю, політику — звичайно)* зовнішній.
zagrażać, zagrozić, -rożę, -rozisz, -roził загрожувати, -жую, -жуєш, загрозити, -рожу, -розиш.
zagrążać, zagrążyć *див.* **pogrążać.**
zagręplować, -luję, -lujesz, -lował *tkac.* закардувати, -дую, -дуєш.
zagrobowy *див.* **pozagrobowy.**
zagroda *ż.* 1) огорожа; 2) *(про двір)* садиба; *(селянська — ще)* обійстя.

zagrodniczka *ż., hist.* однодвóрка, малоземéльна *(а.* безземéльна) селянка.
zagrodnik, *lm.* **-cy,** *m., hist.* однодвóрець, -рця, малоземéльний *(а.* безземéльний) селянин.
zagrodzenie *n.* 1) загорóдження; застýплення; *пор.* **zagradzać;** 2) *див.* **zagroda.**
zagrodzić *див.* **zagradzać.**
zagrozić *див.* **zagrażać.**
zagrożenie *n.* загрóза.
zagrożony загрóжений.
zagruchać 1) заворкувáти, -кýю, -кýєш; *(прям. — ще)* затуркотáти, -кóче; 2) *(мисл. — про кабана)* зарóхкати.
zagruchotać, -chotam, -chotasz *(а.* **-choczę, -choczesz), -chotał** заторохтíти, -хчý, -хтиш; *підсил.* заторохкотáти, -кочý, -кóчеш, заторохкотíти, -кочý, -котиш; *(про віз — ще)* загуркотáти, загуркотíти.
zagruntowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zagruntować, -tuję, -tujesz, -tował *mal., tech.* загрунтóвувати, -вую, -вуєш, загрунтувáти, -тýю, -тýєш.
zagrymasić, -szę, -sisz, -sił закапризувáти, -зýю, -зýєш, *(про капризні бажання — ще)* завередувáти, -дýю, -дýєш.
zagryzać, zagryźć, -gryzę, -gryziesz, -gryzł 1) *прям., перен.* загризáти, загризти, -зý, -зéш; 2) *(розм. — їсти)* закýшувати, -шую, -шуєш, закусити, -кушý, -кýсиш; *перен.* **~gryźć w a r g i** закусити гýби; //**~ się** 1) загризáтися, загризтися; 2) *перен.* зажýрюватися, -рююся, -рюєшся, зажуритися, -рюся, -ришся.
zagryzmolić, -lę, -lisz, -lił *pot.* записáти кривýлями.
zagryźć *див.* **zagryzać.**
zagrzać *див.* **zagrzewać.**
Zagrzeb, -bia, *m.* Зáгреб.
zagrzebywać, -buję, -bujesz, -bywał, zagrzebać, -bię, -biesz, -bał заривáти, зарити; **~bać c o w z i e m i** зарити що в зéмлю; *(в могилу — звичайно)* закóпувати, -пую, -пуєш, закопáти; ◊ *перен.* **~bywać c o ś w n i e p a m i ę c i** пускáти що в непáм'ять; //**~ się** заривáтися, зaритися; *перен.* **~bywać się w k s i ą ż k i** заривáтися в книжки: ◊ *перен.* **~bać się w d o m u** замкнýтися вдóма.
zagrzechotać, -chotam, -chotasz *(а.* **-choczę, -choczesz), -chotał** 1) затріскотíти, -кочý, -котиш, затріскотáти, -кочý, -кóчеш; *(про кулемет — звичайно)* застрочити, зацокотíти, зацокотáти, затáтакати; 2) *(перен. розм. — заговорити)* заторохтíти, -хчý, -хтиш, зацокотíти, зацокотáти, залящáти, -лящý, -лящиш; 3) *(перен. — засміятися)* зареготáтися, -гочýся, -гóчешся, зареготíти, -гочý, -готиш; 4) *(про жаб)* закýмкати, заквáкати; //**~ się** *див.* **zagrzechotać** 3.
zagrzewać, zagrzać, -grzeję, -grzejesz, -grzał, -grzali *a.* **grzeli** 1) зогрівáти, гріти, зогріти, зігрівáти, зігріти, загрівáти, загріти; **~grzać p o t r a w ę** зогріти (зігріти, загріти) стрáву; 2) (kogo do czego) *перен.* запáлювати, -люю, -люєш, запалити, -лю, -лиш (кого до чого); **~grzewać d o w a l k i** запáлювати до бóю; ◊ *перен.* **m i e j s c a n i e ~grzać** не всидіти на одному місці; //**~ się** 1) зогрівáтися, зогрітися, зігрівáтися, зігрітися, загрівáтися, загрітися; 2) запáлюватися, запалитися.
zagrzęzły загрýзлий, погрýзлий.
zagrzęznąć, -grzęznę, -grzęźniesz, -grzązł *(а.* **-grzęznął), -grzęźli** загрýзнути, погрýзнути.
zagrzmieć, -mi, -miał загримíти, -мить; *(перен. — про голос — ще)* залунáти; *(про гармати — ще)* заревíти, заревти; *(перен. — про сильний шум)* загуркотíти, -котить, загуркотáти, -кóче; *(про віз — ще)* заторохтíти, -хтить; *(про металічний звук)* забрязкати, забряжчáти, -чить.

zagubić, -bię, -bisz, -bił 1) загубити, -блю, -биш; *перен.* втратити, -рачу, -ратиш; **~bić** p a m i ę ć втратити пам'ять; 2) *див.* **zgubić** 2.
zagubiony загублений; втрачений. *Пор.* **zagubić.**
zagumienny загуменний.
zagumować, -muję, -mujesz, -mował гумувати, -мую, -муєш *(докон.).*
zagurbiać, zagurbić, -bię, -bisz, -bił зморщувати, -щую, -щуєш, зморщити; *(бгати)* м'яти (мну, мнеш), зім'яти; *(робити кривим)* загинати, загнути.
zagustować, -tuję, -tujesz, -tował 1) (w czym) приохотитися, -хочуся, -хотишся (до чого), замилуватися, -луюся, -луєшся (в чому); 2) (w kim) уподобати (кого).
zaguzdrać się, -rzę, -rzesz (*a.* **-ram, -rasz), -rał** *pot.* забаритися, -рюся, -ришся.
zagwarantować, -tuję, -tujesz, -tował (co) гарантувати, -тую, -туєш (що) *(докон.),* (по)ручитися (за що).
zagwarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) загомоніти; **~rzą** d r z e w a загомонять дерева; *(про дитину)* залепетати, -пече; 2) (kogo, co) забалакати (кого, що) *(розм.); //~* **się** забалакатися.
zagwazdać замазати, -мажу, -мажеш, забруднити, закаляти.
zagważdżać, zagwoździć, -wożdżę, -woździsz, -woździł гвоздити (гвожджу, гвоздиш), загвоздити; **~woździć** a r m a t ę загвоздити гармату.
zagwintować, -tuję, -tujesz, -tował загвинтити, -нчу, -нтиш.
zagwizdać засвистати, -вищу, -вищеш, засвистіти, -вищу, -вистиш.
zagwoździć *див.* **zagważdżać.**
zagwożdżenie *n.* загвождження.
zagwożdżony загвождений.
zahaczać, zahaczyć, -czę, -czysz, -czył (co) 1) завішувати на гаку, завісити на гаку; 2) (o co) *перен.* зачіпляти, зачіплювати, -люю, -люєш, зачепити, -плю, -пиш (що); **~czać** o c z y j e i n t e r e s y зачіпляти чиї інтереси; *розм.* **~czyć** k o g o n a u l i c y зачепити кого на вулиці.
zahaczenie *n.* 1) завішення на гаку; 2) зачеплення. *Пор.* **zahaczać.**
zahaczyć *див.* **zahaczać.**
zahaftować, -tuję, -tujesz, -tował загаптувати, -тую, -туєш.
zahałasować, -suję, -sujesz, -sował зашуміти, -млю, -миш; загаласувати, -сую, -суєш. *Пор.* **hałas.**
zahamować, -muję, -mujesz, -mował 1) загальмувати, -мую, -муєш; ~ w ó z загальмувати віз; 2) *перен.* здержати, -жу, -жиш, стримати; ~ n a p a d стримати (здержати) напад; 3) *(кровотечу)* спинити, -ню, -ниш.
zahamowanie *n.* 1) загальмування; 2) стримання, здержання; 3) спинення. *Пор.* **zahamować.**
zahandlować, -luję, -lujesz, -lował заторгувати, -гую, -гуєш.
zaharować, -ruję, -rujesz, -rował *pot.* тяжко запрацювати, -цюю, -цюєш.
zaharowany *(про людину)* запрацьований.
zahartować *див.* **zahartowywać.**
zahartowanie *n.* 1) *(дія)* загартування; 2) *(стан)* гарт, -ту, загартування.
zahartowany загартований.
zahartowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zahartować, -tuję, -tujesz, -tował гартувати, -тую, -туєш, загартовувати, -вую, -вуєш, загартувати; *//~* **się** гартуватися, загартовуватися, загартуватися.
zaheblować, -luję, -lujesz, -lował застругати (-стружу, -стружеш *і* -стругаю, -стругаєш).
zahipnotyzować, -zuję, -zujesz, -zował загіпнотизувати, -зую, -зуєш.

zahipotekować, -kuję, -kujesz, -kował 1) занестú (записáти) в іпотéчну кнúгу; 2) забезпéчити майнó іпотéкою.
zahuczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli загудíти, загустú, -гудý, -гудéш; *(про полум'я — ще)* загоготíти, -тúть.
zahukać *pot.* (kogo) затýркати (когó).
zahukany затýрканий.
zahulać загуляти.
zahuśtać 1) закачáти; 2) *(у гамаку тощо)* загойдáти; *(злегка)* заколихáти.
zaimek, -mka, *m., gram.* займéнник.
zaimkowo як займéнник, у фýнкції займéнника; używać ~ вживáти як займéнник (у фýнкції займéнника).
zaimkowy займенникóвий.
zaimponować, -nuję, -nujesz, -nował (komu) спрáвити врáження (на кóму).
zaimprowizować, -zuję, -zujesz, -zował імпровізувáти, -зýю, -зýєш *(докон.)*, зімпровізувáти.
zainaugurować, -ruję, -rujesz, -rował *książ. (збори тощо)* урочúсто відкрúти.
zaindyczyć się, -czę, -czysz, -czył *pot.* 1) *(розсердитися)* розкокóшитися, закукурíчитися; 2) *(від гордощів)* набундю́читися, напиндю́читися.
zainicjować, -juję, -jujesz, -jował (co) *książ.* дáти почúн (чомý).
zainkasować, -suję, -sujesz, -sował *buch.* інкасувáти, -сýю, -сýєш *(докон.)*.
zainkasowanie *n., buch.* інкасувáння *(докон.)*.
zainscenizować, -zuję, -zujesz, -zował *teatr., przen.* інсценувáти, -нýю, -нýєш *(докон.)*.
zainscenizowanie *n.* інсценірóвка, інсценізáція.
zainstalować, -luję, -lujesz, -lował 1) *тех.* провестú, -ведý, -ведéш; ~ gaz, elektryczność провестú газ, елéктрику; 2) (kogo) *перен. розм.* улаштувáти, -тýю, -тýєш (когó); //~ się *розм.* улаштувáтися.
zainstalowanie *n.* 1) *тех.* провóдка; 2) улаштувáння. *Пор.* **zainstalować.**
zaintabulować, -luję, -lujesz, -lował *praw.* вписáти нерухóме майнó в судові кнúги.
zainteresować, -suję, -sujesz, -sował зацікáвити, -влю, -виш, заінтересувáти, -сýю, -сýєш; //~ się зацікáвитися, заінтересувáтися.
zainteresowanie *n.* зацікáвленість, -ності, зацікáвлення, заінтересóваність; ~ materialne матеріáльна зацікáвленість (заінтересóваність), матеріáльне зацікáвлення.
zainteresowany зацікáвлений, заінтересóваний.
zainterpelować, -luję, -lujesz, -lował 1) *політ.* інтерпелювáти, -лю́ю, -лю́єш *(докон.)*; 2) *книж.* запитáти.
zaintonować, -nuję, -nujesz, -nował *muz. i in.* завестú (пíсню), заспівáти.
zaintromitować, -tuję, -tujesz, -tował *praw. przest.* ввестú у володíння.
zaintrygować, -guję, -gujesz, -gował заінтригувáти, -гýю, -гýєш.
zainwentaryzować, -zuję, -zujesz, -zował інвентаризувáти, -зýю, -зýєш *(докон.)*, заінвентаризувáти.
zainwestować, -tuję, -tujesz, -tował *ek.* зробúти капіталовклáдення.
zaiskrzyć się, -rzy, -rzył заіскрúти(ся), заяскрíти.
zaiste *przst., przest.* спрáвді, дíйсно, íстинно.
zaistnieć, -nieje, -niał *nauk.* вúникнути; **~niało** pytanie вúникло питáння.
zajadać заїдáти, закýсувати, -сую, -суєш; //~ się (czym) об'їдáтися (чим); ~ owocami об'їдáтися фрýктами.
zajadle заядло, запéкло.

zajadłość *ż.* заядлість, -лості, запеклість.
zajadły заядлий, запеклий.
zajady, -dów, *blp.* заїди, -дів.
zajarzyć się, -rzy, -rzył запалати, заяріти.
zajaśnieć, -nieje, -niał засяяти, засяніти.
zajazd, -du, *m.* 1) постоялий (заїжджий) двір (*род.* двора), заїзд, -ду; 2) *іст.* (збройний) наїзд, -ду.
zajazdowy заїжджий; d o m ~ *див.* **zajazd** 1.
zając, *lm.* **-ce,** *m.* заєць (*род.* зайця); *прик.* k t o d w a ~**ce** g o n i, ż a d n e g o n i e u c h w y c i хто два зайці гонить, жодного не здогонить; двох зайців женеш, жодного не доженеш.
zajączek, -czka, *m., zdr., pieszcz.* зайчик; ◊ *зоол.* ~ m o r s k i морський заєць (*род.* зайця); ◊ *прик.* ~**czki** w g ł o w i e не всі дома.
zająć *див.* **zajmować.**
zająć się, -jmie, -jął (*про вогонь*) зайнятися, -йметься, загорітися, -риться.
zająkać się заїкатися, заїкнутися, запинатися, запнутися.
zająkała, -ły, *lm.* **-ły,** *m.* заїка.
zająkiwać się, -kuję, -kujesz, -kiwał *niedok. див.* **zająkać się.**
zająknąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **zająkać się.**
zająkliwość *ż.* заїкуватість, -тості.
zająkliwy заїкуватий.
zająknięcie *n.:* b e z ~**cia** не заїкнувшись.
zajątrzać, zajątrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) (*рану*) роз'ятрювати, -рюю, -рюєш, роз'ятрити; 2) *перен.* загострювати, -рюю, -рюєш, загострити, -рю, -риш; ~**trzyć** s y t u a c j ę загострити ситуацію.
zajątrzenie *n.* 1) роз'ятрення; 2) загострення. *Пор.* **zajątrzać.**
zajątrzyć *див.* **zajątrzać.**
zajechać *див.* **zajeżdżać** I.
zajezdnia *ż. див.* **zajazd** 1.
zajezdny заїжджий; d o m ~ постоялий (заїжджий) двір (*род.* двора), заїзд, -ду.
zajezierny заозерний.
zajezierze *n.* місцевість за озером.
zajeździć *див.* **zajeżdżać** II.
zajeżdżać I, **zajechać, -jadę, -jedziesz, -jechał** 1) заїжджати, заїздити, -їжджу, -їздиш, заїхати, -їду, -їдеш; 2) (dokąd) зупинятися, зупинитися, -нюся, -нишся, спинятися, спинитися (де); ~**jechać** d o h o t e l u зупинитися в гостиниці; 3) (kogo w co) (*лише докон.*) *перен. вульг.* заїхати (кому в що), затопити, -плю, -пиш (кого в що); 4) *іст.* робити наїзд, зробити наїзд; ◊ *перен.* ~**chać** k o m u d r o g ę перебити (перебігти) дорогу кому.
zajeżdżać II, **zajeździć, -jeżdżę, -jeździsz, -jeździł** 1) заїздити, -їжджу, -їздиш (*лише докон.*); ~**ździć** k o n i a заїздити коня; 2) розбивати їздою, розбити їздою; ~**jeździć** w ó z e k розбити повозку їздою.
zajęcie *n.* 1) за(й)няття; 2) зацікавлення, за(й)няття; *пор.* **zajmować;** 3) (*робота*) заняття; 4) *юр.* накладення арешту.
zajęczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli застогнати, -ну, -неш.
zajęczy заячий; *перен.* ~**cze** s e r c e заяча душа; *мед.* w a r g a ~**cza** заяча губа; *бот.* ~**cze** u s z k o заяче вушко.
zajęczyca *ż.* зайчиха, зайчиця.
zajęczyna *ż.* заячина, заятина.
zajęczysko *n., zgr.* зайчисько.
zajęty *przym.* 1) за(й)нятий; m i e j s c e ~**te** за(й)няте місце; 2) *мед.* зачеплений (туберкульозом); p ł u c a ~**te** зачеплені (туберкульозом) легені, -нів.
zajmować, -muję, -mujesz, -mował, zająć, -jmę, -jmiesz, -jął, -jęli 1) займати, за(й)няти, -йму, -ймеш; **zająć** m i e j s c e за(й)няти місце; **zajmować** m i e s z k a n i e займати квартиру; *військ.* **zająć** k r a j за(й)няти кра-

îny; *військ.* **zająć** pozycje за(й)няти позицію, стати на позицію; 2) (kogo) цікавити, -влю, -виш, зацікавити, займати, за(й)няти; **zająć** kogo opowiadaniem за(й)няти (зацікавити) кого оповіданням; ◊ *перен. вульг.* **zająć** kogo po grzbiecie затопити кого в спину, заїхати кому в спину; //~ **się** 1) займатися, за(й)нятися; *(енергійно братися за що)* заходитися, -джуся, -дишся, заходитися, -джуся, -дишся (коло чого); **zająć się** praniem за(й)нятися пранням, заходитися коло прання; 2) *(лише недокон.)* займатися (чим); ~ krawiectwem займатися кравецтвом, кравцювати, -цюю, -цюєш; ~ szewstwem займатися шевством, шевцювати; ~ handlem займатися торгівлею, торгувати, -гую, -гуєш.

zajmujący цікавий, інтересний.

zajmująco цікаво, інтересно.

zajrzeć *див.* **zaglądać.**

zajście *n.* 1) інцидент, -ту, неприємний випадок, -дку; 2) *(бійка)* сутичка; krwawe **~cia** криваві сутички; ◊ ~ w ciążę завагітніння.

zajść *див.* **zachodzić.**

zajuszać, zajuszyć, -szę, -szysz, -szył *pot.* закривавлювати, -люю, -люєш, закривавити, -влю, -виш; заюшити *(лише докон.)*; //~ **się** 1) закривавлюватися, закривавитися; заюшитися; 2) *перен. див.* **rozjuszać się.**

zajuszony 1) закривавлений, заюшений; 2) *див.* **rozjuszony.**

zakadzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) закадити, -джу, -диш; 2) (komu) *перен.* закурити фіміам (кому).

zakalać забруднити, закаляти.

zakalcowaty з закальцем; ~ chleb хліб з закальцем, недопечений хліб.

zakalec, -lca, *lm.* **-lce,** *m.* закалець, -льця, закал, -лу.

zakalisty *див.* **zakalcowaty.**

zakał, -łu, *m. див.* **zakała.**

zakała *ż.* *(про людину)* ганьба; ~ rodziny ганьба родини.

zakamarek, -rku, *m.* закуток, -тка, закамарок, -рка, закапелок, -лка; ◊ *перен.* **~rki** serca тайники серця.

zakamieniałość *ż.* 1) окам'янілість, -лості, скам'янілість, окаменілість, скаменілість, закаменілість, закам'янілість; 2) жорстокосердість, -дості. *Пор.* **zakamieniały** 1, 3.

zakamieniały 1) окам'янілий, скам'янілий, окаменілий, скаменілий, закаменілий, закам'янілий; 2) *перен.* запеклий; **~ła** nienawiść запекла ненависть (зненависть); 3) *(перен. — про людину)* жорстокосердий; ◊ serce **~łe** жорстоке серце.

zakamienieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli 1) окам'яніти, окаменіти, закам'яніти, скам'яніти, закаменіти, скаменіти; 2) (w czym) *перен.* запектися, -печеться (чим); зробитися жорстоким (запеклим).

zakamienować, -nuję, -nujesz, -nował убити (забити) камінням.

zakapać *див.* **zakapywać.**

zakapturzać, zakapturzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *arch.* 1) *(мисл., іст. — ловчу птицю)* накривати (прикривати) ковпачком, накрити (прикрити) ковпачком; 2) закривати обличчя капюшоном, закрити обличчя капюшоном; 3) *церк.* постригати в ченці, постригти в ченці; //~ **się** 1) закривати собі обличчя капюшоном, закрити собі обличчя капюшоном; 2) постригатися в ченці, постригтися в ченці.

zakapywać, -puję, -pujesz, -pywał, zakapać, -pię, -piesz, -pał 1) закапувати, -пую, -пуєш, закапати; 2) *(лише докон.)* *(почати капати)* закапати (-пає *і* -пле), закрапати; *(про дощ)* закрапати.

zakarbować *див.* **zakarbowywać.**

zakarbowanie *n.* зарубка; *(дія — ще)* зарубання, закарбування.

zakarbowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zakarbować, -buję, -bujesz, -bował 1) зарýбувати, -бую, -буєш, зарубáти, закарбóвувати, -вую, -вуєш, закарбувáти, -бýю, -бýєш; **~bować** s o b i e w p a m i ę c i зарубáти (закарбувáти) собі в пáм'яті (на нóсі); 2) *(волосся)* завивáти, завúти, -в'ю, -в'єш.

zakarmiać, zakarmić, -mię, -misz, -mił 1) *(поверх міри)* загодóвувати, -вую, -вуєш, загодувáти, -дýю, -дýєш; 2) *(шкідливо)* обгодóвувати, обгодувáти.

Zakarpacie *n.* Закарпáття.

zakasać *див.* **zakasywać.**

zakasłać *див.* **zakaszlać.**

zakasowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zakasować, -suję, -sujesz, -sował *pot.* (kogo) перевéршувати, -шую, -шуєш, перевершúти; заткнýти за пóяс (когó) *(лише докон.).*

zakaspijski закаспíйський.

zakasywać, -suję, -sujesz, -sywał, zakasać, -szę, -szesz, -sał засýкувати, -кую, -куєш, засукáти (-кáю, -кáєш *і* -сучý, -сýчиш), закáчувати, -чую, -чуєш, закачáти, закáсувати, -сую, -суєш, закасáти; *перен.* **~sać** r ę k a w y засукáти (закачáти, закасáти) рукавú; *(поділ)* підбирáти, підібрáти (підберý, підберéш), підсмúкувати, -кую, -куєш, підсмикнýти, підсмúкати; //**~ się** засýкуватися, засукáтися, закáчуватися, закачáтися, закáсуватися, закасáтися; підбирáтися, підібрáтися, підсмúкуватися, підсмикнýтися, підсмúкатися.

zakaszlać, -lę, -lesz, -lał закáшляти; //**~ się** закáшлятися.

zakatalogować, -guję, -gujesz, -gował занестú в катáлóг, каталогізувáти, -зýю, -зýєш *(докон.),* закаталогізувáти.

zakatarzenie *n., med.* катарáльний стан, -ну.

zakatarzony з нéжиттю; ◊ b y ć **~nym** мáти нéжить.

zakatarzyć się, -rzę, -rzysz, -rzył піймáти нéжить.

zakatować, -tuję, -tujesz, -tował закатувáти, -тýю, -тýєш.

zakatrupić, -pię, -pisz, -pił *posp.* убúти, -б'ю, -б'єш.

Zakaukazie *n.* Закавкáззя.

zakaz, -zu, *m.* заборóна; закáз, -зу *(заст.).*

zakazać *див.* **zakazywać.**

zakazany I *(законом)* заборóнений; закáзаний *(рідко);* **~na** s z t u k a t e a t r a l n a заборóнена п'єса; *перен.* o w o c **~** заборóнений óвоч, заборóнений плід *(род.* плодá, *рідше* плóду).

zakazany II *posp.* огúдний, відрáзливий, відворóтний; *вульг.* **~na** g ę b a огúдна (відрáзлива, відворóтна) мóрда (пúка).

zakazić *див.* **zakażać.**

zakazowy заборóнний; p r a w o **~we** заборóнний закóн, -ну.

zakazywać, -zuję, -zujesz, -zywał, zakazać, -każę, -każesz, -kazał забороняти, заборонúти, -ню, -ниш; закáзувати, -зую, -зуєш, заказáти, -кажý, -кáжеш *(рідше).*

zakaźny *med.* зарáзний, інфекцíйний; c h o r o b y **~ne** зарáзні (інфекцíйні) хворóби, -рóб.

zakażać, zakazić, -żę, -zisz, -ził заражáти, заразúти, -ражý, -разúш.

zakażenie *n.* зарáження, інфéкція.

zakażony зарáжений.

zakąkolić, -lę, -lisz, -lił 1) заростúти куколéм; **~** p o l e заростúти пóле куколéм; 2) *перен.* засмітúти, -мічý, -мíтиш; **~** l i t e r a t u r ę засмітúти літератýру.

zakąsać I, **zakąsić, -szę, -sisz, -sił** (co *a.* czego) закýшувати, -шую, -шуєш, закусúти, -кушý, -кýсиш, заїдáти, заїсти, -їм, -їсú (що).

zakąsać II *dok. див.* **zakąsywać** I.

zakąsić *див.* **zakąsać** I.

zakąska *ż.* закýска.

zakąsywać I, **-suję, -sujesz, -sywał, zakąsać** закусáти *(лише докон.).*

zakąsywać II, **-suję, -sujesz, -sywał** *див.* **zakąsać** I.
zakątek, -tka, *m.* 1) закуток, -тка, закамарок, -рка, закапелок, -лка; 2) *перен.* куток, -тка, куточок, -чка; *(серця — ще)* тайник, -ка; 3) *(перен. — про місцевість)* глухий закуток.
zakiełkować, -kuje, -kował покільчитися.
zakiełzać загнуздати; *(перен. — ще)* приборкати.
zakiełznąć, -łznę, -łźniesz, -łznął, -łznęli *див.* **zakiełzać.**
zakikutać *pot.* закульгати, зашкутильгати.
zakipieć, -pię, -pisz, -piał, -pieli 1) закипіти, -пить; *перен.* m o r z e **~piało** море закипіло; 2) *(перен. — про людину)* скипіти; ~ o d z ł o ś c i скипіти гнівом.
zakis, -su, *m.* закваска; *(для хліба — ще)* розчина.
zakisać, zakisnąć, -kiśnie, -kisnął *a.* **-kisł** 1) *(лише докон.)* закиснути; 2) *(мед. — про очі)* закисати, закиснути.
zakisić, -szę, -sisz, -sił *kul.* засолити, -лю, -лиш; ~ o g ó r k i засолити огірки; *(капусту)* наквасити.
zakisieć, -sieje, -siał *dok. див.* **zakisać** 1.
zakisnąć *див.* **zakisać.**
zakitować, -tuję, -tujesz, -tował замазати замазкою; *(вікна — звичайно)* закитувати, -тую, -туєш.
zakitowanie *n.* замазання замазкою; закитування. *Пор.* **zakitować.**
zakiwać закивати; *(головою — ще)* захитати.
zaklajstrować, -ruję, -rujesz, -rował заклеїти клейстером.
zaklamrowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zaklamrować, -ruję, -rujesz, -rował *tech.* скріплювати (скріпляти) скобами, скріпити скобами.
zaklapać, -pię, -piesz, -pał зачалапати, захляпати, зашльопати; ~ p a n t o f l a m i зачалапати (захляпати, зашльопати) туфлями.
zaklaskać, -laszczę, -laszczesz *(a.* **-laskam, -laskasz), -laskał** *(в долоні)* заплескати, -лещу, -лещеш.
zaklasyfikować, -kuję, -kujesz, -kował класифікувати, -кую, -куєш *(докон.).*
zakląć *див.* **zaklinać.**
zaklejać, zakleić, -leję, -leisz, -leił заклеювати, -клеюю, -клеюєш, заклеїти.
zaklekotać, -koczę, -koczesz *(rzadziej* **-kocę, -kocesz), -kotał** 1) заклекотіти, -котить, заклекотати, -коче; 2) *(про глухий звук)* застукотіти, -кочу, -котиш, заторохтіти, -хчу, -хтиш; 3) *(на музичному інструменті)* забринькати; 4) *розм.* заторохтіти (язиком); 5) *безос.* захрипіти (в грудях).
zaklepać, -pię, -piesz, -pał *tech.* заклепати (-паю, -паєш *і* -плю, -плеш).
zaklepanie *n.* заклепка.
zakleparka *ż., tech.* клепальна машина.
zaklepiarka *ż., tech. див.* **zakleparka.**
zaklepisko *n., tech.* заклепочний шов *(род.* шва).
zaklepnik *m., tech.* клепальний молоток, -тка.
zakleszczenie *n.* затиснення, защемлення.
zaklęcie (się) *n.* закляття.
zaklęsać, zaklęsnąć, -lęśnie, -lęsnął западати, запасти, -паде, позападати.
zaklęsłość *ż.* западина; угнутість, -тості, вигнутість. *Пор.* **zaklęsły.**
zaklęsły запалий; *(з кривою поверхнею)* угнутий, ввігнутий.
zaklęsnąć *див.* **zaklęsać.**
zaklęty зачарований; ~ s k a r b зачарований скарб (клад); **~ta** k r ó l e w n a зачарована царівна.

zaklinacz, *lm.* **-cze,** *m.* заклина́ч, -ча́, заклина́тель.
zaklinać, zakląć, -lnę, -lniesz, -lął, -lęli 1) (kogo na co) заклина́ти, закля́сти́, -ляну́, -ляне́ш (кого́ чим); **~linać** k o g o n a p r z y j a ź ń заклина́ти кого́ дру́жбою; 2) *(обертати кого в що)* зачаро́вувати, -вую, -вуєш, зачарува́ти, -ру́ю, -ру́єш (в що); **~ląć** w ż a b ę зачарува́ти в жа́бу; 3) *(лише докон.)* ви́лаятися, -лаюся, -лаєшся; //**~ się** заклина́тися, закля́сти́ся, кля́сти́ся, покля́стися.
zaklinować *див.* **zaklinowywać.**
zaklinowanie *n., spec.* закли́нення, запліше́ння.
zaklinowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zaklinować, -nuję, -nujesz, -nował *spec.* закли́нювати, -нюю, -нюєш, заклини́ти, запліш́увати, -шую, -шуєш, запліши́ти.
zakład I, **-du,** *m.* 1) за́клад, -ду, устано́ва; ~ n a u k o w y навча́льний за́клад; *мед.* ~ w o d o l e c z n i c z y водоліку́вальний за́клад, водоліка́рня; 2) *ек.* підприє́мство; ~ p r z e m y s ł o w y промисло́ве підприє́мство; ~ ż y w i e n i a z b i o r o w e g o підприє́мство грома́дського харчува́ння; 3) *(лише в мн.)* заво́д, -ду; **~dy** w i e l k i c h ż u r a w i заво́д вели́ких кра́нів; 4) *(виробниче приміщення)* майсте́рня; ~ k r a w i e c k i краве́цька майсте́рня; ~ ś l u s a r s k i слюса́рська майсте́рня; 5) дитя́чий буди́нок (дитбуди́нок); ◊ ~ f r y z j e r s k i перука́рня; голя́рня *(заст.)*; ~ g a s t r o n o m i c z n y гастрономі́чний магази́н; ~ p o ł o ż n i c z y роди́льний буди́нок (родбуди́нок); ~ p o p r a w c z y виправна́ трудова́ коло́нія.
zakład II, **-du,** *m.* 1) *юр.* заста́ва; 2) *перен.* запору́ка; ~ p r z y s z ł e g o s z c z ę ś c i a запору́ка майбу́тнього щастя; 3) *(спір про що)* парі́ *(невідм.)*, закла́д, -ду; i ś ć z k i m o ~ би́тися з ким об закла́д, заклада́тися з ким, іти́ з ким в (на) парі́ (в чо́му).
zakładać, założyć, -żę, -żysz, -żył 1) (co) засно́вувати, -вую, -вуєш, заснува́ти, -ную́, -нуєш; *(фундамент тощо)* заклада́ти, закла́сти, -ладу́, -ладе́ш; заложи́ти, -жу́, -жиш *(рідше)*; **zakładać** m i a s t o заклада́ти (засно́вувати) мі́сто; *(торгове підприємство — звичайно)* відкрива́ти, відкри́ти; **założyć** s k l e p відкри́ти крамни́цю; 2) (co czym) заклада́ти, закла́сти; заложи́ти (що чим); **założyć** s t ó ł g r a t a m i закла́сти стіл мо́тлохом; **założyć** d r z w i s t o ł k a m i закла́сти две́рі стільця́ми; 3) (co) *(сторінки)* загина́ти, загну́ти, зало́млювати, -люю, -люєш, заломи́ти, -млю́, -миш, зала́мувати, -мую, -муєш, залама́ти (що); **zakładać** k a r t k ę w k s i ą ż c e загина́ти (зало́млювати, зала́мувати) листо́к у кни́жці; 4) (co) *крав.* загина́ти, загну́ти (що); **zakładać** s u k n i ę загина́ти су́кню; 5) (co na co) ві́шати, пові́сити, -ві́шу, -ві́сиш, почепи́ти, -плю́, -пиш; *(окуляри)* надіва́ти, наді́ти, -ді́ну, -ді́неш; 6) (co do czego) вставля́ти, вста́вити, -влю, -виш (що в що); **założyć** n o w ą t a ś m ę d o m a s z y n y вста́вити нову́ ле́нту в маши́ну; 7) (co) *тех.* прово́дити, -джу, -диш, провести́, -веду́, -веде́ш; **założyć** e l e k t r y c z n o ś ć провести́ еле́ктрику; 8) (co na czym *a.* w czym) *перен.* будува́ти, -ду́ю, -ду́єш, побудува́ти (що на чо́му); *(робити залежним від чого)* зв'я́зувати, -зую, -зуєш, зв'яза́ти, -в'яжу́, -в'я́жеш (що з чим); *(надію)* поклада́ти (на що) *(лише недокон.)*; 9) (co) *(гроші)* заклада́ти, закла́сти; заложи́ти; ◊ **zakładać** a p e l a c j ę подава́ти апеля́цію;

zakładać f a r b ę p o d m a l o w i d ł o загрунтóвувати, -вую, -вуєш; **zakładać** f i r a n k i завíшувати занавíски (завíски); **zakładać** g n i a z d o звивáти гніздó; **zakładać** n i e w ó d закидáти нéвід; **założyć** n o g ę n a n o g ę закúнути нóгу на нóгу; **założyć** o b ó z постáвити (розкúнути) тáбір; **założyć** o b r ę c z набúти обрýч; **założyć** p r o t e s t заявúти протéст; **założyć** r ę c e: а) склáсти (згорнýти) рýки; б) заламáти (заломúти) рýки; **założyć** r o d z i n ę завестú родúну (сім'ю), обзавестúся родúною (сім'єю); **założyć** s i e c i розстáвити (постáвити) тенéта.

zakładać się, założyć się, -żę, -żysz, -żył (o co) ітú в (на) парí, пітú в (на) парí, бúтися об заклáд, закладáтися, заклáстися, -ладýся, -ладéшся; заложúтися, -жýся, -жúшся *(рідше)* (в чóму).

zakładka *ż.* 1) *крав.* запáс, -су; 2) *(у книжці)* зáкладка.

zakładniczka *ż.* залóжниця.

zakładnik, *lm.* **-cy,** *m.* залóжник.

zakładowy *ek.* 1) заводськúй; ~ k o m i t e t p a r t i i заводськúй комітéт пáртії; 2) *ек.* основнúй; k a p i t a ł ~ основнúй капітáл, -лу.

zakładziny, -dzin, *blp.* урочúста заклáдка, заклáдини, -дин, заклáдчини, -чин; ~ f a b r y k i урочúста заклáдка фáбрики.

zakłamać się, -mię, -miesz, -mał забрехáтися, -решýся, -рéшешся.

zakłębić, -bi, -bił заклуботáти, -бóче; здійнятú клýби чогó (клýбами що); //~ **się** заклуботáтися, заклубóчитися.

zakłopotać, -poczę, -poczesz *(rzadziej* **-pocę, -pocesz** *a.* **-potam, -potasz), -potał** 1) (kogo) заклопотáти, -почý, -пóчеш (когó), завдáти клóпоту (комý); *(порушити спокій)* затурбувáти, -бýю, -бýєш (когó); 2) *(поставити в незручне становище)* збентéжити (когó); //~ **się** 1) заклопотáтися; затурбувáтися; 2) збентéжитися.

zakłopotanie *n.* 1) заклопóтаність, -ності; стурбóваність; 2) збентéження. *Пор.* **zakłopotać.**

zakłopotany 1) заклопóтаний; стурбóваний, затурбóваний; 2) збентéжений. *Пор.* **zakłopotać.**

zakłosić się, -si, -sił заколосúтися, -сúться.

zakłócać, zakłócić, -cę, -cisz, -cił 1) *(лише докон.) (рідину ложкою тощо)* заколотúти, -лочý, -лóтиш; 2) *перен.* порýшувати, -шую, -шуєш, порýшити; ~**cić** p o r z ą d e k порýшити порядок; ~**cać** s p o k ó j порýшувати (заколóчувати) спóкій; ◊ ~**cić** c z y j e ś s z c z ę ś c i e затьмáрити (потьмáрити) чиє щáстя.

zakłócenie *n.* 1) заколóчення; 2) порýшення; *пор.* **zakłócać;** 3) *див.* **zaburzenie** 2, 3; 4) *astr.* *див.* **perturbacja.**

zakłóciciel, *lm.* **-le,** *m.* порýшник *(спокою).*

zakłócić *див.* **zakłócać.**

zakłuwać, zakłuć, -kłuję, -kłujesz *(rzadko* **-kolę, -kolesz), -kłuł** закóлювати, -люю, -люєш, заколóти, -лю, -леш; //~ **się** закóлюватися, заколóтися.

zakneblować, -luję, -lujesz, -lował заткнýти кляпом; ~ k o m u u s t a заткнýти комý рóта кляпом.

zakochać się *див.* **zakochiwać się.**

zakochanie *n.* закóханість, -ності, закохáння.

zakochany закóханий.

zakochiwać się, -kochuję, -kochujesz, -kochiwał, zakochać się закóхуватися, -кóхуюся, -кóхуєшся, закохáтися, влюблятися, влюбúтися, -блюся, -бишся.

zakoczować, -czuję, -czujesz, -czował прикочувáти, -чýю, -чýєш.

zakolanek, -nka, *m., hist.* наколíнник.

zakolonizować, -zuję, -zujesz, -zował колонізувáти, -зýю, -зýєш *(докон.),* сколонізувáти.

zakołatać, -łaczę, -łaczesz (*rzadziej* **-łacę, -łacesz,** *rzadko* **-łatam, -łatasz), -łatał** застукати; *підсил.* застукотіти, -кочу, -котиш; ~ d o d r z w i застукати в двері.

zakołować(się), -łuję, -łujesz, -łował закружитися, -жуся, -жишся.

zakołowrócić się, -ci, -cił *wet.* захворіти вертячкою.

zakołysać, -łyszę, -łyszesz, -łysał 1) закачати; 2) (*в гамаку, на гойдалці тощо, про вітер*) загойдати; (*легко*) заколихати, -лишу, -лишеш; (*поштовхами*) заколивати, захитати; (*до сну*) заколисати, -лишу, -лишеш, заколихати; //~ się загойдатися; заколихатися, заколиватися, захитатися; заколисатися, заколихатися.

zakomenderować, -ruję, -rujesz, -rował скомандувати, -дую, -дуєш.

zakomunikować, -kuję, -kujesz, -kował (komu co *a.* o czym) *książ.* сповістити, -віщу, -вістиш (кого про що), повідомити, -млю, -миш (кого *і* кому про що).

zakomunikowanie *n., książ.* сповіщення, повідомлення.

zakon, -nu, *m., rel.* 1) завіт, -ту; s t a r y ~ старий (ветхий) завіт; 2) чернечий орден, -ну; *іст.* ~ k r z y ż a c k i тевтонський орден.

zakonkludować, -duję, -dujesz, -dował *książ.* зробити висновок, виснувати, -ную, -нуєш.

zakonnica *ż.* черниця, монахиня, монашка.

zakonnik, *lm.* **-cy,** *m.* чернець (*род.* ченця), монах.

zakonny *rel.* чернечий, чернецький.

zakonopacić, -cę, -cisz, -cił законопатити, -пачу, -патиш.

zakonserwować, -wuję, -wujesz, -wował законсервувати, -вую, -вуєш; //~ się законсервуватися.

zakonserwowanie(się) *n.* законсервування.

zakontraktować, -tuję, -tujesz, -tował законтрактувати, -тую, -туєш.

zakontrasygnować, -nuję, -nujesz, -nował *spec.* контрасигнувати, -ную, -нуєш (*докон.*).

zakonturować, -ruję, -rujesz, -rował зробити контурний рисунок.

zakończać, zakończyć, -czę, -czysz, -czył закінчувати, -чую, -чуєш, закінчити; //~ się закінчуватися, закінчитися.

zakończenie *n.* закінчення.

zakończyć *див.* **zakończać.**

zakopać *див.* **zakopywać.**

Zakopane, -nego, *n.* Закопане.

zakopcenie *n.* закопчення; задимлення. *Пор.* **zakopcić** 1 *і* **zakopcieć.**

zakopcić, -cę, -cisz, -cił 1) закоптити, -пчу, -птиш; (*вкрити кіптем — ще*) задимити, -млю, -миш, закурити, -рю, -риш; 2) (*перен. розм. — папіросу*) закурити.

zakopcieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli закоптіти, -пчу, -птиш, задимитися, -млюся, -мишся, закуритися, -рюся, -ришся.

zakopertować, -tuję, -tujesz, -tował покласти в конверт.

zakopywać, -puję, -pujesz, -pywał, zakopać, -pię, -piesz, -pał закопувати, -пую, -пуєш, закопати; *перен.* ~pać t a l e n t закопати талант; //~ się закопуватися, закопатися; *перен.* ~ pać się w k s i ą ż k a c h закопатися в книжки.

zakorcić, -ci, -ciło *nieos., pot.* закортіти, -тить (*безос.*).

zakorkować, -kuję, -kujesz, -kował закупорити; (*корком — ще*) закоркувати, -кую, -куєш.

zakorkowanie *n.* закупорка; закоркування. *Пор.* **zakorkować.**

zakorzeniać, zakorzenić, -nię, -nisz, -nił укорінювати, -нюю, -нюєш, укоріняти, укоренити; //~ się укорінюватися, укоренятися, укоренитися, закоренитися; (*стати невикорінним*) закоренiти.

zakorzeniały укорінений, закорінений; закоренілий. *Пор.* **zakorzeniać się.**
zakorzenić *див.* **zakorzeniać.**
zakorzeniony *див.* **zakorzeniały.**
zakos, -su, *m.* звивина, закрут, -ту; ◊ ścieżka w **~sy** звивиста стежка.
zakosić, -szę, -sisz, -sił закосити, -кошу, -косиш.
zakosztować, -tuję, -tujesz, -tował 1) *перен.* зазнати; **~** szczęścia зазнати щастя; 2) *див.* **skosztować.**
zakotłować się, -łuje, -łował заклуботатися, -бочеться, заклубочитися; *(перен. — про море — ще)* забурлити, закипіти, -пить; *(про юрбу)* забурлити; dym **~wał się** дим заклуботався.
zakotwić, -wię, -wisz, -wił *tech.* *див.* **zakotwować.**
zakotwienie *n., tech. див.* **zakotwowanie.**
zakotwować, -wuję, -wujesz, -wował *tech.* скріпити якорями.
zakotwowanie *n., tech.* скріплення якорями.
zakować, -kuję, -kujesz, -kuł *dok.* *див.* **zakuwać.**
zakpić, -pię, -pisz, -pił (z kogo, z czego) покепкувати, -кую, -куєш, закепкувати, поглузувати, -зую, -зуєш, насміятися, -мію́ся, -мієшся (з кого, з чого, *рідко* над ким, над чим); *(зло)* поглумитися, -млюся, -мишся (з кого, з чого, *рідко* над ким, над чим).
zakradać się, zakraść się, -radnę, -radniesz, -radł закрадатися, закрастися, -радуся, -радешся.
zakrajać, -raję, -rajesz, -rajał порізати, -ріжу, -ріжеш, урізати; **~** sobie palec порізати собі палець.
zakrajowość *ż., praw.* екстериторіальність, -ності.
zakrajowy 1) закордонний; 2) *юр.* екстериторіальний.
zakrakać, -raczę, -raczesz, -rakał 1) закаркати, закрякати (-каю, -каєш *і* -крячу, -крячеш), закрюкати; 2) *перен. див.* **zahukać.**
zakrapiać, zakropić, -pię, -pisz, -pił 1) закропляти, закропити, -плю, -пиш; 2) *мед.* закапувати, -пую, -пуєш, закапати; **~krapiać** oko закапувати око; ◊ *перен. розм.* **~kropić** gardło промити горло; *перен. розм.* **~kropić** robaka заморити черв'яка.
zakrasić, -szę, -sisz, -sił *kul.* помастити, -мащу, -мастиш.
zakraść się *див.* **zakradać się.**
zakratować, -tuję, -tujesz, -tował загратувати, -тую, -туєш.
zakrawać (na kogo, na co) скидатися (на кого, на що); **~** na szyderstwo скидатися на глум.
zakrążyć(się), -żę, -żysz, -żył закружити(ся), -жу(ся), -жиш(ся); *(у повітрі — звичайно)* закружляти.
zakredytować, -tuję, -tujesz, -tował кредитувати, -тую, -туєш *(докон.).*
zakres, -su, *m.* 1) обсяг, -гу, об'єм, -му; *філос.* **~** pojęcia обсяг поняття; 2) *перен.* сфера, коло, круг; **~** działalności сфера (коло, круг) діяльності; w **~sie** kompetencji у сфері компетенції; ◊ *ел., радіо.* **~** fal діапазон, -ну.
zakreskować, -kuję, -kujesz, -kował заштриховувати, -рихую, -рихуєш.
zakreślać, zakreślić, -lę, -lisz, -lił 1) закреслювати, -люю, -люєш, закреслити; 2) *перен.* визначати (наперед), визначити (наперед).
zakreślenie *n.* 1) закреслення; 2) визначення (наперед). *Пор.* **zakreślać.**
zakreślić *див.* **zakreślać.**
zakręcać, zakręcić, -cę, -cisz, -cił 1) закручувати, -чую, -чуєш, закрутити, -ручу, -рутиш; *(гайку тощо — ще)* загвинчува-

ти, -чую, -чуєш, загвинтити, -нчу́, -нтиш; ~cić kurek закрутити кран; ~cić nosem закрутити носом; ~cić wąsa закрутити вуса; 2) *(справу)* заплутувати, -тую, -туєш, заплутати; 3) *(волосся)* завивати, завити, -в'ю, -в'єш; //~ się 1) закручуватися, закрутитися; ~ciło mi się w głowie мені закрутилося в голові; 2) (koło czego) *(лише докон.)* заклопотатися, -почуся, -почешся (про що); запоратися (біля чого) *(розм.)*; ~ koło obiadu запоратися біля обіду.

zakręt, -tu, *m.* закрут, -ту, поворот, -ту; *(ріки, дороги — ще)* зворот; zwalniać na ~tach! тихіше на поворотах!

zakrętas *m.* завиток *(род.* завитка), закруток, -тка; podpis z ~sami підпис з завитками (закрутками).

zakrętka *ż.* закрутка; *(при дверях — ще)* завертка.

zakroić, -roję, -roisz, -roił закроїти.

zakrojony: ~ na wielką skalę (miarę) задуманий у великому масштабі.

zakropić *див.* **zakrapiać.**

zakrostawić, -wię, -wisz, -wił покрити (вкрити) коростою.

zakrój, -roju, *lm.* **-roje,** *m.* 1) *(дія)* закрій, -рою; 2) відкраяний кусок, -ска; 3) *(перен. — контур)* обрис, -су; ~ nosa обрис носа; 4) (na kogo) *перен.* задатки, -ків; mieć ~ na artystę мати задатки (на) артиста.

zakrólować, -luję, -lujesz, -lował *przen.* воцаритися, запанувати, -ную, -нуєш.

zakrwawiać, zakrwawić, -wię, -wisz, -wił закривавлювати, -люю, -люєш, закривавити, -влю, -виш; //~ się закривавлюватися, закривавитися.

zakrwawienie *n.* закривавлення.

zakrwawiony закривавлений.

zakrycie *n.* закриття.

zakryć *див.* **zakrywać.**

zakrystia *ż., kośc.* ризниця.

zakrystian, *lm.* **-ni,** *m., kośc. див.* **kościelny** II.

zakryty закритий.

zakrywać, zakryć, -ryję, -ryjesz, -rył закривати, закрити; *перен.* grać w ~ryte karty грати втемну (закритими картами); //~ się закриватися, закритися.

zakrywka *ż.* 1) кришка; 2) *див.* **kryjówka.**

zakrząkać *див.* **zachrząkać.**

zakrzątać się *див.* **zakrzątnąć się.**

zakrzątnąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli (koło czego) запоратися (коло чого).

zakrzep, -pu, *m., med. (thrombosis)* тромбоз, -зу, закупорка.

zakrzepły 1) згущений; запеклий; 2) завмерлий. *Пор.* **zakrzepnąć.**

zakrzepnąć, -pnę, -pniesz, -pł, -pli 1) згуститися, -густиться, загуснути; *(про кров — звичайно)* запектися, -печеться; 2) *перен.* завмерти, -мру, -мреш.

zakrzewiać, zakrzewić, -wię, -wisz, -wił *książ.* насаджувати, -джую, -джуєш, насадити, -джу, -диш; *(перен. — науку тощо — ще)* заводити, -джу, -диш, завести, -веду, -ведеш, запроваджувати, -джую, -джуєш, запровадити; //~ się поширюватися, -рююся, -рюєшся, поширитися; *(прищеплюватися)* вкорінюватися, -нююся, -нюєшся, вкорінятися, вкоренитися.

zakrzewie *n., książ.* 1) зарість, -рості, зарость, -лі; 2) *перен.* зародок, -дка.

zakrztusić się, -szę, -sisz, -sił 1) поперхнутися; *(рідиною — ще)* похлинутися, захлинутися; 2) *(кашлем)* закашлятися.

zakrzyczany *див.* **zahukany.**

zakrzyczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli 1) закричати, -чу, -чиш; 2) (kogo) *перен. див.* **zahukać.**

zakrzywiać, zakrzywić, -wię, -wisz, -wił закривляти, закривити, -влю, -виш; ◊ ~wić do góry задерти, задрати, -деру, -дереш.

zakrzywienie *n.* криви(з)на.

zaksięgować, -guję, -gujesz, -gował *buch.* занести́ в бухга́лтерські кни́ги.
zaksięgowanie *n., buch.* зане́сення в бухга́лтерські книги.
zaktualizować, -zuję, -zujesz, -zował зроби́ти актуа́льним (злобо́денним).
zaktywizować, -zuję, -zujesz, -zował активізува́ти, -зу́ю, -зу́єш *(докон.)*.
zakuć I *див.* **zakuwać.**
zakuć II, **-kuje, -kuł** *(про дятла)* засту́кати.
zakudlić, -lę, -lisz, -lił *див.* **zakudłać.**
zakudłać скуйо́вдити, -джу, -диш, заку́длати.
zakukać закува́ти, -кує́, заку́кати.
zakulawieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli *див.* **okuleć.**
zakulbaczyć, -czę, -czysz, -czył осідла́ти; окульба́чити. *Пор.* **kulbaka.**
zakuleć *див.* **okuleć.**
zakulisowy *teatr., przen.* закулі́сний, залаштунко́вий.
zakułakować, -kuję, -kujesz, -kował уби́ти (заби́ти) кулако́м.
zakup, -pu, *m.* поку́пка; *(дія — ще)* заку́пка; *(предмет купівлі — ще)* за́купка; r o b i ć **~py** іти́ за поку́пками (за́купками).
zakupić *див.* **zakupywać.**
zakupienie *n.* заку́пка, поку́пка.
zakupywać, -puję, -pujesz, -pywał, zakupić, -pię, -pisz, -pił закупо́вувати, -вую, -вуєш, закупля́ти, закупа́ти, закупи́ти, -плю́, -пиш.
zakurzony запи́лений; запоро́шений.
zakurzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) запили́ти, -лю́, -лиш, запороши́ти, -шу́, -шиш; *(почати пилити — ще)* закури́ти, -рю́, -риш; 2) *(розм. — цигарку) див.* **zapalić.**
zakus, -su *(częściej w lm.)* **-sy, -sów,** *m.* зазіха́ння, -ха́нь; зловми́сні на́міри, -рів.
zakutać *див.* **zakutywać.**
zakutwić, -wię, -wisz, -wił (co) *pot. (про скнару)* заоща́дити, -джу, -диш (що).
zakuty зако́ваний, заку́тий; ◊ **~** ł e b заби́та голова́.
zakutywać, -tuję, -tujesz, -tywał, zakutać заку́тувати, -тую, -туєш, заку́тати.
zakuwać, zakuć, -kuję, -kujesz, -kuł зако́вувати, -вую, -вуєш, закува́ти, -кую́, -кує́ш; **~kuwać** w k a j d a n y зако́вувати в кайда́ни; ◊ **~kuć** k o m u g ł o w ę заби́ти кому́ го́лову; // *(лише недокон.) перен. розм.* **~ się** зубри́ти, -рю́, -риш, визу́джувати, -джую, -джуєш, товкти́ (товчу́, товче́ш).
zakwakać, -kwaczę, -kwaczesz, -kwakał заква́кати.
zakwalifikować, -kuję, -kujesz, -kował (kogo, co) кваліфікува́ти, -ку́ю, -ку́єш (кого́, що) *(докон.)*; //**~ się** кваліфікува́тися.
zakwas, -su, *m.* заква́ска; *(для хліба — ще)* ро́зчина.
zakwaszać, zakwasić, -szę, -sisz, -sił заква́шувати, -шую, -шуєш, заква́сити, -ва́шу, -ва́сиш; *(тісто — ще)* розчиня́ти, розчини́ти, -ню́, -ниш; ◊ **~wasić** s o b i e h u m o r зіпсува́ти собі́ гу́мор.
zakwaśniały проки́слий, заки́слий.
zakwaśnieć, -nieje, -niał заки́снути, проки́снути.
zakwaterować, -ruję, -rujesz, -rował розквартирува́ти, -ру́ю, -ру́єш; //**~ się** розквартирува́тися, осели́тися (посели́тися) на ква(р)ти́рі.
zakwaterowanie (się) *n.* розквартирува́ння, осе́лення (посе́лення) на ква(р)ти́рі.
zakwefiać, zakwefić, -fię, -fisz, -fił закрива́ти обли́ччя тра́урною вуа́ллю, закри́ти обли́ччя тра́урною вуа́ллю.
zakwestionować, -nuję, -nujesz, -nował (co) відда́ти су́мніву (що); **~** c z y j e k o m p e t e n c j e відда́ти су́мніву чию́ компете́нцію.

zakwestionowanie *n.* піддáння сýмніву.
zakwiczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli закувíкати.
zakwiecać, zakwiecić, -cę, -cisz, -cił заквíтчувати, -чую, -чуєш, заквітчáти.
zakwilić, -lę, -lisz, -lił заквилúти, -лю́, -лиш.
zakwitać, zakwitnąć, -tnę, -tniesz, -tnął, -tnęli *a.* **-tł, -tli** зацвітáти, зацвістú, -вітý, -вітéш, заквітáти, заквíтнути; *(про збіжжя — звичайно)* закрасувáтися, -сýється, заквітувáти, -тýє.
zakwitły зацвíлий, заквíтлий.
zakwitnąć *див.* **zakwitać.**
zakwokać, -wokam, -wokasz (*a.* **-woczę, -woczesz), -wokał** заквоктáти, -кчý, -кчеш.
zalać *див.* **zalewać.**
zalakierowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zalakierować, -ruję, -rujesz, -rował залакóвувати, -вую, -вуєш, залакувáти, -кýю, -кýєш.
zalakować, -kuję, -kujesz, -kował запечáтати сургучéм.
zalamentować, -tuję, -tujesz, -tował заголосúти, -лошý, -лóсиш, залементувáти, -тýю, -тýєш.
zalanie *n.* залиттý.
zalany 1) залúтий; *перен.* ~ ś w i a t ł e m k s i ę ż y c a залúтий мíсячним сяйвом; затóплений; *пор.* **zalewać;** 2) *перен. розм.* п'яний, як ніч.
zalatać *див.* **zalatywać.**
zalatywać, -tuję, -tujesz, -tywał, zalecieć, -cę, -cisz, -ciał, -cieli 1) залітáти, залетíти, -лечý, -летúш; p r z e l o t n e p t a k i **~latują** a ż d o E g i p t u перелíтні птахú залітáють аж до Єгúпту; 2) (czym) *(лише недокон.)* пáхнути (чим); *(неприємно)* тхнýти (чим); **~tuje** w ó d k ą тхне горíлкою.
zaląg, -lęgu, *m., biol., przen. див.* **zalążek.**
zalążek, -żka, *m.* 1) *біол., перен.* зáродок, -дка, зачáток, -тка; *перен.* ~ p a r t i i r e w o l u c y j n e j зáродок (зачáток) революцíйної пáртії; 2) *бот.* зáв'язь, -зі.
zalążnia *ż., bot. (ovarium)* зáв'язь, -зі.
zalband, -du, *m., gór.* зáльбанд, -ду.
zalec *див.* **zalegać.**
zalecać, zalecić, -cę, -cisz, -cił рекомендувáти, -дýю, -дýєш *(недокон. і докон.),* рáдити, -джу, -диш, порáдити; *(про лікарську пораду — ще)* припúсувати, -сую, -суєш, приписáти, -пишý, -пúшеш; **~cić** c h o r e m u s p o k ó j приписáти хвóрому спóкій; //**~ się** (czym) відзначáтися (чим) *(лише недокон.).*
zalecać się залицятися.
zalecanie *n.* рекомендáція, порáда; припúсування. *Пор.* **zalecać.**
zalecanie się *n. див.* **zalecanki.**
zalecanki, -nek, *zazwyczaj blp.* залицяння.
zalecić *див.* **zalecać.**
zalecieć *див.* **zalatywać.**
zalecony рекомендóваний; припúсаний. *Пор.* **zalecać.**
zaleczać, zaleczyć, -czę, -czysz, -czył залікóвувати, -вую, -вуєш, залікувáти, -кýю, -кýєш.
zaledwie *przsł.* залéдве, лéдве; *(про час)* щóйно, тíльки що.
zaledwo *przsł. див.* **zaledwie.**
zalegać, zalec, -legnę, -legniesz, -legł 1) *(про юрбу)* заповнятu, запóвнювати, -нюю, -нюєш, запóвнити; l u d **~legał** u l i c e нарóд заповняв (запóвнював) вýлиці; 2) *(про тишу)* залягáти, залягтú, -ляже; 3) (z czym, w czym) *(лише недокон.) перен.* мáти заборгóваність; *(не дотримувати терміну)* відставáти у виконáнні чогó, запíзнюватися, -нююся, -нюєшся (з чим); ~ z r o b o t ą відставáти у виконáнні робóти; ~ z p ł a c e n i e m запíзнюватися із сплáтою; 4) *(без додатка)* затягáтися, затягуватися, -гується *(рідше),* затягтúся, -гнеться, затягнýтися; s p r a w a **~legła** спрáва затяглáся (затягнýлася).

zalegalizować, -zuję, -zujesz, -zował 1) легалізувати, -зую, -зуєш *(докон.)*, узаконити; 2) *(копію тощо)* завірити, засвідчити.

zalegiwać, -guję, -gujesz, -giwał *див.* **zalegać.**

zaległość *ż.* 1) заборгованість, -ності; 2) невиконана робота.

zaległy 1) *(борг)* несплачений; 2) *(про роботу)* невиконаний.

zalep, -pu, *m., tech.* льотка.

zalepa *ż., hut.* заслінка доменної печі.

zalepiać, zalepić, -pię, -pisz, -pił заліплювати, -люю, -люєш, заліпити, -плю, -пиш; //~ **się** заліплюватися, заліпитися.

zalesiać, zalesić, -szę, -sisz, -sił насаджувати ліс, насадити ліс, заліснювати, -нюю, -нюєш, залісити, -лішу, -лісиш.

zalesie *n.* місцевість, розташована за лісом.

zalesienie *n.* залісення.

zalesiony залісений.

zaleśnić, -nię, -nisz, -nił *dok. див.* **zalesiać.**

zaleśny розташований за лісом.

zaleta *ż.* достоїнство, позитивна якість, -кості; w a d y i **~ty** вади і достоїнства; **~ty** k s i ą ż k i достоїнства книжки.

zalew, -wu, *m.* повідь, -воді; *перен. іст.* ~ f r a n c u s z c z y z n y повідь французчини.

zalewa *ż., bud. (вапном, гіпсом, цементом)* заливка.

zalewacz, *lm.* **-cze,** *m., spec.* заливальник.

zalewać, zalać, -leję, -lejesz, -lał, -lali *a.* **-leli** заливати, залити, -ллю, -ллєш; заллятн (-лляю, -лляєш *i* -ллю, -ллєш) *(рідше); (про воду — ще)* затоплювати, -люю, -люєш, затопляти, затопити, -плю, -пиш; r z e k a **~lewa** p o l a ріка заливає (затопляє) поля; *перен.* b a r b a r z y ń c y **~leli** p a ń s t w o r z y m s k i e варвари залили римську державу; **~lać** k o n s e r w y b a r a n i m ł o j e m залити консерви баранячим жиром; *перен.* **~lać** k o m u s a d ł a z a s k ó r ę залити (залляти) кому сала за шкуру; ◊ *перен. розм.* **~lać** r o b a k a заморити черв'яка; *перен. розм.* ~ s p r a w ę сприснути справу; p a p i e r **~lewa** чорнило розходиться на папері; //~ **się** 1) заливатися, залитися; заллятися; затоплюватися, затоплятися, затопитися; 2) *(лише докон.) перен. розм.* напитися, -п'юся, -п'єшся; 3) (czym) заливатися, залитися; заллятися (чим); *перен.* **~lewać się** ł z a m i заливатися сльозами; ◊ *перен.* s e r c e **~lało się** g o r y c z ą серце наповнилося гіркотою; *перен.* **~lać się** w s t y d e m згоріти від сорому.

zalewisko *n.* заливна ділянка.

zalewny заливний; **~ne** p a s t w i s k o заливне пасовище.

zaleźć *див.* **załazić.**

zależały залежалий, залежаний; **~łe** t o w a r y залежалий (залежаний) товар (крам).

zależeć, -żę, -żysz, -żał, -żeli 1) (od kogo, od czego) залежати, -жу, -жиш (від кого, від чого); t o o d e m n i e n i e **~ży** це від мене не залежить; 2) (komu na czym) *безос.* бути зацікавленим (в чому); b a r d z o m i n a t y m **~ży** я дуже зацікавлений у цьому; (komu na kim) дорожити (ким); b a r d z o m i n a n i m **~ży** я дуже дорожу ним.

zależeć się, -ży, -żał залежатися, -житься.

zależnie залежно, в залежності (від чого); ~ o d o k o l i c z n o ś c i залежно (в залежності) від обставин.

zależność *ż.* залежність, -ності.

zależny залежний; ◊ *грам.* z d a n i e **~ne** підрядне речення.

zalęgać się *див.* **zalęgiwać się.**

zalęgiwać się, -guje, -giwał, zaląc się, -lęgnie, -lągł 1) зароджуватися, -джується, зародитися, -диться; 2) *(розмножуватися)*

плоди́тися, розпло́джуватися, розплоди́тися, розво́дитися, розвести́ся, -веде́ться; r o b a c t w o **się ~lęgło** розвели́ся черв'яки́.
zalęgły *biol.* заплі́днений.
zalęgnąć się, -lęgnie, -lągł *dok.* *див.* **zalęgiwać.**
zalękły зля́каний, переля́каний, наля́каний.
zalęknąć się *див.* **zlęknąć się.**
zalęknienie *n.* переля́к, -ку, ляк.
zalęknięcie *n.* *див.* **zalęknienie.**
zalęknięty *див.* **zalękły.**
zaliczać, zaliczyć, -czę, -czysz, -czył 1) (kogo, co) зарахо́вувати, -вую, -вуєш, зарахува́ти, -раху́ю, -раху́єш, залі́чувати, -чую, -чуєш, залічи́ти, -чу́, -чиш, зачисля́ти, зачи́слити (кого́, що); 2) (komu co) *бух.* дава́ти ава́нс, да́ти ава́нс (кому́); авансува́ти, -су́ю, -су́єш (кого́) *(докон. і недокон.)*; // *(лише недокон.)* **~ się** зарахо́вуватися, залі́чуватися, зачисля́тися; **~** d o n a j w i ę k s z y c h p i s a r z y зарахо́вуватися до найвидатні́ших письме́нників.
zaliczenie *n.* зарахува́ння, залі́чення, зачи́слення; ◊ **~** p o c z t o w e накладна́ пла́та, післяпла́та; z a **~niem** накладно́ю пла́тою, післяпла́тою.
zaliczka *ż.* ава́нс, -су; *(при купівлі)* завда́ток, -тку; d a ć **~kę** видати ава́нс; t y t u ł e m **~ki** в раху́нок ава́нсу, ава́нсом.
zaliczkowy ава́нсовий.
zaliczyć *див.* **zaliczać.**
zalimitować, -tuję, -tujesz, -tował лімітува́ти, -ту́ю, -ту́єш *(докон.)*.
zalizywać, -zuję, -zujesz, -zywał, zalizać, -liżę, -liżesz, -lizał зали́зувати, -зую, -зуєш, зализа́ти, -лижу́, -ли́жеш.
zalkalizować, -zuję, -zujesz, -zował *chem.* насити́ти лу́гом.
zalotnica *ż.* коке́тка.
zalotnicka, -kiej, *ż., pot.* *див.* **zalotnica.**
zalotnie коке́тливо, коке́тно, зальо́тно.
zalotnik, *lm.* **-cy,** *m., przest.* залиця́льник, зальо́тник; зальо́тчик *(рідко)*.
zalotność *ż.* коке́тливість, -вості, коке́тність, -ності.
zalotny коке́тливий, коке́тний, зальо́тний.
zaloty, -tów, *blp.* залиця́ння, зальо́ти, -тів.
zalśnić, -ni, -nił заблища́ти, -листи́ть; *підсил.* заблискоті́ти, -коти́ть; заблискота́ти, -ко́че *(рідше)*; *(про сонце, місяць — звичайно)* засяя́ти, -сяє.
zaludniać, zaludnić, -nię, -nisz, -nił заселя́ти, засели́ти, -лю́, -лиш; //**~ się** заселя́тися, засели́тися.
zaludnienie *n.* засе́лення.
zalutować, -tuję, -tujesz, -tował *spec.* запая́ти.
zalutowanie *n., spec.* запа́йка.
załadować *див.* **załadowywać.**
załadowanie *n.* заванта́ження, наванта́ження.
załadowca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* вантажовідпра́вник, відпра́вник вантажу́.
załadowczy ванта́жний, наванта́жувальний.
załadowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, załadować, -duję, -dujesz, -dował (do czego *a.* na co) заванта́жувати, -жую, -жуєш, заванта́жити, наванта́жувати, наванта́жити.
załadunek, -nku, *m.* заванта́ження, наванта́ження.
załadunkowy ванта́жний.
załagadzać, załagodzić, -dzę, -dzisz, -dził втихомі́рювати, -рюю, -рюєш, втихомі́рити; **~godzić** s p ó r втихоми́рити супере́чку.
załagodzenie *n.* втихоми́рення.
załagodzić *див.* **załagadzać.**
załam, -mu, *m.* зало́м, -му.
załamać *див.* **załamywać.**
załamanie *n.* залама́ння, зало́млення; //**~ się** 1) залама́ння, зало́млення; *фіз.* **~** p r o m i e n i зало́млення про́менів; 2) зава́лення, прова́лення; проло́млення; 3) надло́млення; *пор.* **załamywać się** 1—3; ◊ **~** k u r s u

giełdowego падіння біржового ку́рсу.
załamek, -mka, *m., anat. (fornix)* склепі́ння; ~ spojówki *(fornix coniunctivae)* склепі́ння сполу́чної оболо́нки о́ка.
załamywać, -muję, -mujesz, -mywał, załamać, -mię, -miesz, -mał 1) *(загинати)* зала́мувати, -мую, -муєш, заламáти, зало́млювати, -люю, -люєш, заломи́ти, -млю́, -миш; *перен.* **~mywać** ręce зала́мувати ру́ки; 2) *(ламати)* зава́лювати, завали́ти, -лю́, -лиш, прова́лювати, провали́ти; **~mać** łóżko завали́ти (провали́ти) лі́жко; *перен.* **~mać** plan завали́ти (провали́ти) план; 3) (kogo) *перен.* надло́млювати, надломи́ти (кого́); //~ **się** 1) *фіз. і ін.* зала́муватися, заламáтися, зало́млюватися, заломи́тися; 2) прова́люватися, провали́тися, зава́люватися, завали́тися; *(про поверхню чого)* прола́муватися, проло́млюватися, проломи́тися; lód **się ~mał** лід проломи́вся; 3) надло́млюватися, надломи́тися; 4) *(лише докон.) (про голос)* перервáтися, -ве́ться, урвáтися.
załapywać, -puję, -pujesz, -pywał, załapać, -pię, -piesz, -pał захо́плювати, -люю, -люєш, захопи́ти, -плю́, -пиш.
załatać залатáти.
załatanie *n.* залатáння.
załatwiać, załatwić, -wię, -wisz, -wił 1) (co) улаго́джувати, -джую, -джуєш, ула́годити, -джу, -диш, залаго́джувати, зала́годити, ладнáти, ула́днувати, -ную, -нуєш, уладнáти; **~wić** sprawę ула́годити (уладнáти) спрáву; 2) (kogo) обслуго́вувати, -вую, -вуєш, обслуговáти, -гу́ю, -гу́єш, обслу́жувати, -жую, -жуєш, обслужи́ти, -жу́, -жиш; // *(лише докон.)* ~ **się** (z kim, z czym) спрáвитися, -влюся, -вишся, упо́ратися (з ким, з чим).
załatwienie *n.* ула́годження, зала́годження, уладнáння; po **~niu** formalności пі́сля ула́годження (уладнáння) формáльностей.
załazić, -łażę, -łazisz, -łaził, zaleźć, -lezę, -leziesz, -lazł, -leźli зала́зити, -ла́жу, -ла́зиш, залі́зти.
załączać, załączyć, -czę, -czysz, -czył додавáти, -даю́, -дає́ш, додáти, -дáм, -даси́; *канц.* do podania **~czam** до зая́ви додаю́; ◊ *(на кінці листів)* **~czam** pozdrowienie шлю приві́т.
załączenie *n.* додáння; ◊ *канц.* w **~niu** przesyłam до цього додаю́.
załącznik *m.* додáток, -тка.
załączyć *див.* **załączać.**
załechtać *див.* **połechtać.**
załęga *ż., bud.* підкі́с, -ко́са.
załkać заридáти.
załoga *ż.* 1) *військ.* гарнізо́н, -ну; 2) *мор.* екіпáж, -жу; 4) *(заводу тощо)* колекти́в, -ву; *(іноді)* бригáда.
załoić, -łoję, -łoisz, -łoił засáлити, засмальцювáти, -цю́ю, -цю́єш, заяло́зити, -ло́жу, -ло́зиш.
załom *m. див.* **załam.**
załomotać, -moczę, -moczesz *(rzadziej* **-mocę, -mocesz), -motał** загрю́кати.
załopotać, -pocze *(rzadziej* **-poce), -potał** залопотáти, -по́че, залопоті́ти, -поти́ть; *перен.* засту́кати; *(про серце — ще)* заколоти́тися, -ло́титься, заби́тися, -б'є́ться, закалатáти.
założenie *n.* 1) заснувáння; ~ państwa заснувáння держáви; заклáдка; ~ fundamentu заклáдка фундáменту; відкриття́; 2) заклáдення; 3) зало́млення, заламáння; 4) пові́шення, почéплення; 5) запря́ження; 6) встáвлення; 7) прове́дення; 8) побудувáння; зв'я́зання; *пор.* **zakładać** 1—3, 5—8; 9) *наук.* поло́ження, тéза, тéзис, -су; *(вихідний пункт)* ду́мка, гáдка, зáсновок, -вку; wychodzić ze słusznego **~nia** вихо́дити з прáвильної ду́мки (гáдки); *(основа)* при́нцип,

-пу; ~**nia** pracy nad słownikiem прінципи робóти над словникóм.
założyciel, *lm.* **-le**, *m.* заснóвник; *(науки)* основоположник.
założycielka *ż.* заснóвниця; основоположниця. *Пор.* **założyciel.**
założycielski: udział ~ заснóвницький пай (*род.* пáю).
założyć *див.* **zakładać.**
załugować, -guję, -gujesz, -gował *chem.* залýжити.
załupać, -pie, -pało *nieos.* заломи́ти, -мить.
załużyć, -żę, -żysz, -żył *див.* **załugować.**
załzawić się, -wię, -wisz, -wił засльози́тися, -льожýся, -льози́шся.
załzawiony заплáканий; *(про очі)* пóвний сліз.
zamach, -chu, *m.* зáмах, -ху; *(про рух рукою, удар тощо — ще)* мах; ~ na życie зáмах на життя́; za jednym ~**chem** одни́м мáхом; *(намагання зробити що)* спрóба; *(намагання заподіяти шкоду — ще)* посягáння; ~ na wolność посягáння на вóлю; ~ samobójczy спрóба самогýбства (самовби́вства); ◊ ~ stanu держáвний переворóт, -ту.
zamachlować, -luję, -lujesz, -lował *pot.* зашахрувáти, -рýю, -рýєш, зашахраювáти, -раю́ю, -раю́єш.
zamachnąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli замахнýтися; замíритися *(рідше).*
zamachnienie *n. див.* **zamachnięcie.**
zamachnięcie *n.* зáмах, -ху.
zamachowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* терори́ст.
zamachowy I терористи́чний.
zamachowy II *tech.* махови́й; koło ~**we** маховé кóлесо, махови́к, -кá.
zamachówka *ż.* терори́стка.
zamaciczny *med.* *(retrouterinus)* позамáтковий.
zamaczać I *dok.* вмочи́ти, -чý, -чиш, вмокнýти; ~ pióro вмочи́ти (вмокнýти) перó.
zamaczać II, **zamoczyć, -czę, -czysz, -czył** замóчувати, -чую, -чуєш, замочи́ти, -чý, -чиш; //~ **się** замóчуватися, замочи́тися.
zamagazynować, -nuję, -nujesz, -nował 1) зберегти́ на склáді; 2) *торг.* затовáрити.
zamagnesować, -suję, -sujesz, -sował 1) намагнíтити, -нíчу, -нíтиш; 2) *перен. див.* **zahipnotyzować.**
zamajaczeć, -czeje, -czał замая́чíти, замайорíти, замая́чíти, замрíти; ~**czyło** światełko замая́чів (замайорíв) вóгник.
zamajaczyć, -czę, -czysz, -czył 1) замáрити, замая́чи́ти; chory ~**czył** хвóрий замáрив (замая́чи́в); 2) *безос.* промайнýти; w głowie mu ~**czyło** йомý промайнýло в головí.
zamakać, zamoknąć, -moknie, -moknął *a.* **-mókł** замокáти, замóкнути.
zamalowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zamalować, -luję, -lujesz, -lował зафарбóвувати, -вую, -вуєш, зафарбувáти, -бýю, -бýєш, замальóвувати, замалювáти, -лю́ю, -лю́єш, закрáшувати, -шую, -шуєш, закрáсити, -крáшý, -крáсиш; ◊ *перен. вульг.* ~**lować** kogo w gębę (w twarz) молóснути (двигнýти, заціди́ти) когó по пи́ці.
zamamiać, zamamić, -mię, -misz, -mił замáнювати, -нюю, -нюєш, замани́ти, -ню́, -ниш, звáблювати, -люю, -люєш, звáбити, -блю, -биш.
zamamrotać, -roczę, -roczesz *(a.* **-rotam, -rotasz,** *rzadziej* **-rocę, -rocesz), -rotał** замурмотáти, -мочý, -мóчеш, замурмотíти, -мочý, -моти́ш, забо[у]рмотáти, забо[у]рмотíти, зами́мрити, забубонíти; *(сердито)* забурчáти, -чý, -чи́ш, забуркотíти, -кочý, -коти́ш.
zamanić, -nię, -nisz, -nił *dok. див.* **zamamiać.**
zamanifestować, -tuję, -tujesz, -tował *książ.* маніфестувáти, -тýю,

-тýєш *(докон.)*; ~ **komu swoje oburzenie** маніфестувáти комý своє́ обýрення.
zamanifestowanie *n.* маніфестáція.
zamarcie *n.* омертвíння, змертвíння.
zamarkować, -kuję, -kujesz, -kował (co) *przen., przest.* підкрéслити (що); ~ **swój pogląd** підкрéслити свій пóгляд.
zamarły завмéрлий.
zamartwiać, zamartwić, -wię, -wisz, -wił зажýрювати, -рюю, -рюєш, зажурúти, -рю́, -рúш; //~ **się** зажýрюватися, зажурúтися.
zamartwica *ż., med. (asphyxia neonatorum)* асфíксія новонарóджених.
zamartwić *див.* **zamartwiać.**
zamarudzić, -dzę, -dzisz, -dził (kogo) *pot.* згáяти комý час; заморóчити комý гóлову; //~ **się** загáятися, -гáюся, -гáєшся.
zamarynować, -nuję, -nujesz, -nował замаринувáти, -нýю, -нýєш.
zamarzać, zamorzyć, -rzę, -rzysz, -rzył замóрювати, -рюю, -рюєш, заморúти, -рю́, -рúш; //~ **się** замóрюватися, заморúтися.
zamar-zać, zamar-znąć, -znę, -zniesz, -zł, -zli замерзáти, замéрзнути.
zamar-zalnia *ż., tech.* холодúльник.
zamar-zanie *n.* замерзáння; *фіз.* **punkt ~nia** тóчка замерзáння.
zamar-zły замéрзлий.
zamar-znąć *див.* **zamar-zać.**
zamar-znięcie *n.* замерзáння.
zamar-znięty *див.* **zamar-zły.**
zamarzony розмрíяний, замрíяний, розмáрений, замáрений.
zamarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył (o czym) замáрити (про що); ◊ **wszystko o czym dusza ~rzy** все, чогó лиш душá забажáє; //~ **się** 1) замрíятися, замáритися; 2) (komu) *безос.* привúдітися, -диться; спáсти на дýмку (комý); **skąd mu się to ~rzyło** звідки це йомý спáло на дýмку.
zamaskować *див.* **zamaskowywać.**
zamaskowanie *n.* маскірóвка.
zamaskowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zamaskować, -kuję, -kujesz, -kował *bezp., przen.* замаскóвувати, -вую, -вуєш, замаскувáти, -кýю, -кýєш.
zamaszczać, zamaścić, -maszczę, -maścisz, -maścił засáлювати, -люю, -люєш, засáлити, засмальцьóвувати, -вую, -вуєш, засмальцювáти, -цю́ю, -цю́єш, заялóжувати, -жую, -жуєш, заялóзити, -лóжу, -лóзиш, замáщувати, -щую, -щуєш, замастúти, -мащý, -мáстиш.
zamaszerować, -ruję, -rujesz, -rował дійтú мáршем.
zamaszysto *див.* **zamaszyście.**
zamaszystość *ż.* розмáшистість, -тості; розгóнистість. *Пор.* **zamaszysty.**
zamaszysty розмáшистий, замáшистий; *(про почерк — звичайно)* розгóнистий; ◊ **wąs ~** бýйний вус; **cios ~** сúльний удáр, -ру; **mina ~ta** молодéцький вúгляд, -ду.
zamaszyście розмáшисто, з рóзмахом, замáшисто; розгóнисто. *Пор.* **zamaszysty.**
zamaścić *див.* **zamaszczać.**
zamatować I, -tuję, -tujesz, -tował (kogo) оголосúти мат, дáти мáта (комý).
zamatować II, -tuję, -tujesz, -tował (co) зробúти мáтовим (що).
zamawiać I, zamówić, -wię, -wisz, -wił 1) (co) замовляти, замóвити, -влю, -виш (що); **~mówić obiad** замóвити обíд; 2) (kogo do czego) запрóшувати, -шую, -шуєш, запросúти, -рошý, -рóсиш (когó до чóго); **~mawiać do tańca** запрóшувати до тáнцю; //~ **się** (do kogo) об'являти комý про свій нáмір прийтú, об'явúти, комý про свій нáмір прийтú.
zamawiać II, zamówić, -wię, -wisz, -wił (co) *(недугу)* замовляти, замóвити.
zamazywać, -zuję, -zujesz, -zywał, zamazać, -mażę, -mażesz, -mazał

замáзувати, -зую, -зуєш, замáзати, -мáжу, -мáжеш.

zamącać, zamącić, -cę, -cisz, -cił мутúти (мучý, мýтиш), замутúти; *(рідину — звичайно)* каламýтити, -мýчу, -мýтиш, закаламýтити; *(перен. — ще)* баламýтити, забаламýтити; *(спокій — ще)* порýшувати, -шую, -шуєш, порýшити; *(щастя)* затьмáрювати, -рюю, -рюєш, затьмáрити, тьмáрити, потьмáрювати, потьмáрити; ◊ *прик.* j a k g d y b y w o d y **~cić** n i e u m i a ł прикидáється простачкóм, вдаé з сéбе простачкá; //**~ się** мутúтися, замутúтися; каламýтитися, закаламýтитися; порýшуватися, порýшитися; затьмáрюватися, затьмáритися, тьмáритися, потьмáрюватися, потьмáритися; ◊ **~ciło się** w g ł o w i e голова закрутúлася, в голові запáморочилося, головá запáморочилася.

zamączać, zamączyć, -czę, -czysz, -czył забрýднювати бóрошном (мукóю), забруднúти бóрошном (мукóю); замучúти *(лише докон.)*.

za mąż *przsł.* зáміж.

zamążpójście *n.* замі[ý]жжя.

zamczak *m.* відмúчка.

zamczyna *m. a. ż., pogardl.* невелúчкий зáмок, -мка, невелúчка крíпость (фортéця).

zamczysko *n.* 1) старúй зáмок, -мка; 2) *(місце)* зáмчúще.

zamdlić, -li, -liło *nieos.* занýдúти, -дить.

zameczek I, **-czka,** *m.* невелúчкий зáмок, -мка.

zameczek II, **-czka,** *m.* *(для замикання)* замóчок, -чка.

zamecznik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* замóчник.

zamek I, **-mka** *a.* **-mku,** *m.* замóк, -мкá; ◊ **~** b ł y s k a w i c z n y зáстіжка ⁄ (зáстібка) «блúскавка»; **~** k a r a b i n u затвóр гвинтíвки.

zamek II, **-mku,** *m.* зáмок, -мка; *військ.* крíпость, -ті, фортéця; *прик.* b u d o w a ć **~ki** n a l o d z i e будувáти надхмáрні зáмки, вдавáтися в химéри.

zameldować, -duję, -dujesz, -dował 1) (kogo) прописáти, -пишý, -пúшеш (когó); **~** l o k a t o r a прописáти квартирáнта; 2) (komu o czym, gdzie co) заявúти, -влю, -виш (комý, кудú про що); **~** o k r a d z i e ż y заявúти про крадíжку; *офіц.* донестú, рапортувáти, -тýю, -тýєш; **~** o w y k o n a n i u p l a n u рапортувáти про виконáння плáну; 3) (kogo) повідóмити про чиє прибуттé; 4) *військ.* відрапортувáти; //**~ się** 1) прописáтися; 2) повідóмити про свій прихíд; 3) *військ.* з'явúтися для рáпорту; 4) (gdzie, u kogo) *розм.* з'явúтися, -влюся, -вишся (де, в кóго).

zameldowanie *n.* 1) пропúска; 2) заяºва; 3) повідóмлення про чиє прибуттé; 4) відрапортувáння; *пор.* **zameldować;** //**~ się** 1) пропúска; 2) повідóмлення про свій прихíд; 3) я́вка для рáпорту; 4) я́вка. *Пор.* **zameldować się.**

zamęczać, zamęczyć, -czę, -czysz, -czył замýчувати, -чую, -чуєш, замýчити; //**~ się** замýчуватися, замýчитися.

zamęście *n. див.* **zamążpójście.**

zamęt, -tu, *m.* бéзлад, -ду, нéлад, безлáддя; ◊ **~** i d e o w y ідéйний рóзбрід, -рóду.

zamężna замі[ý]жня.

zamglenie *n.* затумáнення.

zamglić, -li, -liło затумáнити, вкрúти млóю; n i e b o **~lone** затумáнене нéбо; //**~ się** затумáнитися, вкрúтися млóю.

zamiana *ż.* 1) замíна; óбмін, -ну; 2) перемíна; перетвóрення, обéрнення. *Пор.* **zamieniać.**

zamianować, -nuję, -nujesz, -nował (kogo kim *a.* na kogo) признáчúти, -нáчу, -нáчиш (когó ким); **~** d y r e k t o r e m (n a d y r e k t o r a) признáчúти дирéктором.

zamianowanie *n.* признáчення.

zamiar, -ru, *m.* намір, -ру, замір; nosić się z **~rem** мати намір; **~**się udał замір справдився; ◊ powziąć **~** наміритися, заміритися.

zamiast *przyim.* замість.

zamiatacz, *lm.* **-cze,** *m.* підмітальник, замітальник.

zamiataczka I, *ż.* підмітальниця, замітальниця.

zamiataczka II, *ż.* щітка для підмітання (замітання).

zamiatać, zamieść, -miotę, -mieciesz, -miótł, -mietli підмітати підмести, -мету, -метеш, замітати, замести.

zamiatarka *ż.* машина для підмітання (замітання) вулиць.

zamiauczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli занявкати, занявчати, -чу, -чиш.

zamiauknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *див.* **zamiauczeć.**

zamiecenie *n.* підметення, заметення.

zamieciny, -cin, *blp.* (підметене) сміття.

zamieć *ż.* 1) завірюха, заметіль, -лі, метелиця, сніговійниця; *(з вітром — ще)* хуртовина, хуга; 2) *див.* **zaspa.**

zamiejscowy іногородній.

zamiejski заміський, позаміський, загородній.

zamieniacz, *lm.* **-cze,** *m.* міняйло *(розм.).*

zamieniać, zamienić, -nię, -nisz, -nił 1) (kogo, co na kogo, na co) промінювати, -нюю, -нюєш, проміняти, заміняти (кого, що на кого, на що); *(одержувати взамін — ще)* обмінювати, обміняти, обмінити, -ню, -ниш, поміняти (що на що); *прик.* **~nił** stryjek siekierę na kijek проміняв шило на швайку; *(взаємно)* обмінюватися, обмінятися, замінятися; **~nić** z kim pierścionki обмінятися (замінятися) з ким перснями, заручитися з ким; *перен.* **~nić** z kim kilka słów обмінятися з ким кількома словами; 2) (kogo, co w kogo, w co, *рідше* na kogo, na co) переміняти, перемінити; *(в інший стан, надавати іншого вигляду — ще)* перетворювати, -рюю, -рюєш, перетворити, -рю, -риш, обертати, обернути, -ну, -неш (кого, що на кого, на що і в кого, в що); **~nić** drzewo na (w) węgiel перетворити дрова у (на) вугілля; **~nić** pokoje w (na) sale operacyjne обернути (перемінити) кімнати на (в) операційні зали; *мат.* **~niać** ułamek prosty na dziesiętny обертати простий дріб в (на) десятковий; //**~** się 1) (z kim na co) мінятися, помінятися (з ким чим); 2) (w co *a.* na co) перемінятися, перемінитися; перетворюватися, перетворитися, обертатися, обернутися (в що *a.* на що).

zamiennie шляхом обміну.

zamiennik *m.* 1) замінник; 2) *мат.* модуль.

zamienny 1) обмінний; 2) *ек.* міновий; handel **~** мінова торгівля; 3) *тех.* запасний; części **~ne** samochodu запасні частини автомобіля.

zamierać, zamrzeć, -mrę, -mrzesz, -marł 1) за(в)мирати, за(в)мерти, -мру, -мреш; *перен.* pieśń **~marła** пісня за(в)мерла; 2) *(про рослини)* гинути, згинути; 3) *(лише докон.) (про людину)* вмерти.

zamieranie *n.* 1) за(в)мирання; 2) гибель, -лі; ◊ *мед.* **~** tkanek *(necrobiosis)* некробіоз, -зу. *Пор.* **zamierać.**

zamierzać, zamierzyć, -rzę, -rzysz, -rzył мати намір, намірятися, наміритися, замірятися, заміритися; *(надумувати — ще)* збиратися, зібратися (зберуся, зберешся), мати на думці, думати, гадати; **~rzam** wyjechać маю намір виїхати; co **~rzasz** uczynić? що думаєш (гадаєш) зробити?; *(лише докон.) (вирішити)* задумати, надумати;

c o **~rzył**, w y k o n a ł виконав, що задумав; //**~ się** (na kogo, na co) замахуватися, -махуюся, -махуєшся, замахнутися, заміря́тися, заміритися (на ко́го, на що).
zamierzchły *przen.* староденвній, давній, древній; **~łe** c z a s y стародавні (давні, древні) часи́, -сів.
zamierzchnąć, -chnie, -chł 1) *безос.* посутеніти, смеркнутися; 2) *прям., перен.* померк[х]нути; g w i a z d y **~chły** зірки́ помéрк[х]ли; *перен.* **~chła** s ł a w a помéрк[х]ла сла́ва.
zamierzenie *n.* *див.* **zamiar.**
zamierzony заду́маний, наду́маний; *(якого очікують)* сподіваний; **~** s k u t e k сподіваний наслідок (результа́т).
zamierzyć *див.* **zamierzać.**
zamiesić, -szę, -sisz, -sił замісити, -мішу́, -мі́сиш.
zamieszać 1) розміша́ти, заміша́ти; **~** ł y ż k ą розміша́ти (заміша́ти) ло́жкою; 2) (kogo do czego, w co) *перен.* заміша́ти, заплу́тати, вплу́тати (кого́ в що).
zamieszanie *n.* метушня́, сум'яття́.
zamieszczać, zamieścić, -mieszczę, -mieścisz, -mieścił *(в пресі)* вміща́ти, вмі́щувати, -щую, -щуєш, вмісти́ти, -міщу́, -мі́сти́ш.
zamieszka, *(częściej w lm.)* **-szki, -szek,** *ż.* за́колот, -ту.
zamieszkać *див.* **zamieszkiwać.**
zamieszkały 1) яки́й (що) прожива́є де; **~** w e L w o w i e яки́й (що) прожива́є у Льво́ві; 2) *див.* **zamieszkany.**
zamieszkanie *n.* 1) прожива́ння; m i e j s c e **~nia** мі́сце прожива́ння; 2) *(дія)* осе́лення.
zamieszkany засе́лений.
zamieszkiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, zamieszkać 1) *(лише недокон.)* прожива́ти; **~** w d o m u n a (p r z y) u l i c y... прожива́ти в до́мі по ву́лиці...; 2) *(лише докон.)* посели́тися, -лю́ся, -ли́шся, осели́тися; **~** u p r z y j a c i e l a осели́тися у при́ятеля.
zamieścić *див.* **zamieszczać.**
zamieść *див.* **zamiatać.**
zamiękać, zamięknąć, -knie, -knął *a.* **-kł** *(від вологості і ін.)* розм'яка́ти, розм'я́кнути.
zamigać *див.* **zamigotać.**
zamigotać (się), -gota *(a.* **-gocze,** *rzadziej* **-goce), -gotał** замерехті́ти, -ти́ть, замиготі́ти, замигті́ти, забли́мати.
zamilczać, zamilczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli (o kim, o czym) умо́вчувати, -чую, -чуєш, умо́вчати, -чу, -чиш (про ко́го, про що), замо́вчувати, замо́вчати (що).
zamilczenie *n.* умо́вчання, замо́вчання.
zamilkać, zamilknąć, -knę, -kniesz, -kł *(rzadziej* **-knął), -kli** замовка́ти, замо́вкнути, замовча́ти *(рідше),* умовка́ти, умо́вкнути.
zamilkły замо́вклий, умо́вклий.
zamilknąć *див.* **zamilkać.**
zamiłowanie *n.* (do czego, w czym) замилува́ння (в чо́му, до чо́го); **~** d o p r a c y замилува́ння в пра́ці; p r a c o w a ć z **~niem** працюва́ти з замилува́нням.
zaminować, -nuję, -nujesz, -nował *wojs.* замінува́ти, -ну́ю, -ну́єш.
zamknąć *див.* **zamykać.**
zamknięcie *n.* 1) закриття́; за́мкнення; згорнення; заплю́щення; зачи́нення; *пор.* **zamykać;** 2) *(річ)* замо́к, -мка́; k u f e r z **~ciem** скри́ня (сунду́к) з замко́м; 3) *мед. (occlusio)* оклю́зія, замика́ння, запо́р, -ру, заку́по́рка; ◊ *бухг.* **~** r a c h u n k o w e бала́нс, -су; **~** s z y b u затві́р ша́хти; //**~ się** за́мкнення.
zamknięty закри́тий; за́мкнений, за́мкнутий; зго́рнений; заплю́щений; *юр.* r o z p r a w a p r z y **~tych** d r z w i a c h закри́тий судови́й ро́згляд, -ду; z **~tymi** o c z y m a з заплю́щеними (закри́тими) очи́ма; c z ł o w i e k **~** w s o b i e за́мкнута люди́на. *Пор.* **zamykać.**

zamkowy I замкóвий.
zamkowy II зáмковий; w i e ż a **~wa** зáмкова вéжа.
zamleć, -mielę, -mielesz, -mełł, -mełli замолóти, -мелю́, -мéлеш.
zamłacać, zamłócić, -cę, -cisz, -cił замолóчувати, -чую, -чуєш, замолоти́ти, -лочу́, -лóтиш.
za młodu *przst.* зáмолоду.
zamnażać się, zamnożyć się, -ży, -żył розмнóжуватися, -жується, розмнóжитися.
zamoczyć *див.* **zamaczać** II.
zamodrzeć, -rzeje, -rzał *pot.* засині́ти.
zamogilny *książ.* замоги́льний.
zamokły замóклий.
zamoknąć *див.* **zamakać.**
zamokrzyca *ż., bot. (leersia)* леéрзія.
zamordować, -duję, -dujesz, -dował убúти, -б'ю́, -б'єш, забúти; //**~ się** *(важкою роботою)* надірвáтися, -вýся, -вéшся, надсади́тися, -джýся, -дишся, замордувáтися, -дýюся, -дýєшся.
zamordowanie *n.* убúвство.
zamorski замóрський; h a n d e l **~** замóрська торгíвля; p a r o w i e c **~** замóрський пароплáв.
zamortyzować, -zuję, -zujesz, -zował амортизувáти, -зýю, -зýєш *(докон.)*; //**~ się** амортизувáтися.
zamortyzowanie *n.* амортизáція.
zamorusać забрудни́ти, замáзати, -мáжу, -мáжеш; *(обличчя — ще)* замýрзати; //**~ się** забрудни́тися, замáзатися; замýрзатися.
zamorze *n.* замóрська краї́на.
zamorzenie (się) *n.* замóрення.
zamorzyć, -rzę, -rzysz, -rzył замори́ти, -рю́, -риш; //**~ się** замори́тися.
zamoście *n.* мíсце за мóстóм.
zamotywać, -tuję, -tujesz, -tywał, zamotać заплýтувати, -тую, -туєш, заплýтати; *(в що — ще)* вплýтувати, вплýтати; //**~ się** заплýтуватися, заплýтатися; вплýтуватися, вплýтатися.
zamożność *ż.* замóжність, -ності.
zamożny замóжний.
zamówić *див.* **zamawiać.**
zamówienie *n.* замóвлення; k s i ę g a **~wień** кни́га замóвлень; z r o b i o n y n a **~** зрóблений на замóвлення; ◇ p r z y **~niu** замовля́ючи.
zamóżdże *n., anat.* мóзочок, -чка.
zamputować, -tuję, -tujesz, -tował ампутувáти, -тýю, -тýєш *(докон.)*.
zamraczać, zamroczyć, -czę, -czysz, -czył затьмáрювати, -рюю, -рюєш, затьмáрити, потьмáрювати, тьмáрити, потьмáрити; *(перен.— ще)* затумáнювати, -нюю, -нюєш, затумáни́ти, отумáнювати, отумáни́ти, запáморочувати, -чую, -чуєш, запáморочити; **~mroczyć** k o m u g ł o w ę затумáни́ти (отумáни́ти, запáморочити) комý гóлову.
zamrażać, zamrozić, -rożę, -rozisz, -rozil заморóжувати, -жую, -жуєш, заморóзити, -рóжу, -рóзиш.
zamrażalnia *ż., tech.* холоди́льна установка.
zamroczenie *n.* затьмáрення, потьмáрення; затумáнення, отумáнення, запáморочення. *Пор.* **zamraczać.**
zamroczny *див.* **zamroczony.**
zamroczony затьмáрений, потьмáрений; затумáнений, отумáнений, запáморочений. *Пор.* **zamraczać.**
zamroczyć *див.* **zamraczać.**
zamrozić *див.* **zamrażać.**
zamrówić się, -wi, -wił закопоши́тися, закопи́шитися.
zamróz, -rozu, *m., przest. див.* **szron.**
zamruczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli 1) замурмотáти, -мочý, -мóчеш, замурмотíти, -мочý, -мотúш, забо[у]рмотáти, забо[у]рмотíти, зами́мрити, забубонíти, замиркотáти, -кочý, -кóчеш, замурчáти, -чý, -чиш; 2) *(про кота)* замуркотáти, замуркотíти, -котúть; замýркати, замурчáти; *(про ведмедя)* забурчáти, за-

бо[у]рмотáти, забо[у]рмотíти; 3) *перен.* забурчáти.

zamrugać 1) заморгáти, замигáти, заблúмати, заклíпати; 2) *(про зорі)* замерехтíти, -тúть, замиг(о)тíти, заблúмати.

zamrużać, zamrużyć, -żę, -żysz, -żył замрýжувати, -жую, -жуєш, замрýжити, зажмýрювати, -рюю, -рюєш, зажмýрити; ◊ *перен. розм.* **~żyć** o c z y (na co) закрúти (заплю́щити) óчі на щонéбудь; дивúтися крізь пáльці (на що).

zamrzeć *див.* **zamierać.**

zamsz, -szu, *m.* зáмша.

zamszony замшíлий.

zamszownictwo *n.* 1) *спец.* зáмшове виробнúцтво; 2) торгíвля зáмшею.

zamszownik, *lm.* **-cy,** *m.* виробнúк зáмші.

zamszowy зáмшовий; ◊ s k ó r a **~wa** зáмша.

zamszyca *ż., bot.* кáктус-стапéлія.

zamszyć, -szę, -szysz, -szył замшúти.

zamulać, zamulić, -lę, -lisz, -lił замýлювати, -люю, -люєш, замýлити; *(перен. — шлунок)* забивáти, забúти, -б'ю, -б'єш; //**~ się** замýлюватися, замýлитися; забивáтися, забúтися.

zamulenie *n.* 1) замýлення; 2) забиттá. *Пор.* **zamulać.**

zamulić *див.* **zamulać.**

zamulisko *n.* 1) мýлистий (мулкúй) грунт, -ту; 2) мýлисте (мулкé) місце.

zamulny мýлистий, мулкúй.

zamuł, -łu, *m.* 1) мул, -лу; 2) *(дія)* замýлення.

zamurawić, -wię, -wisz, -wił обсадúти муравóю.

zamurowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zamurować, -ruję, -rujesz, -rował замурóвувати, -вую, -вуєш, замурувáти, -рýю, -рýєш; **~rować** o k n o замурувáти вікнó; //**~ się** замурóвуватися, замурувáтися.

zamurze *n.* місце за мýром.

zamydlać, zamydlić, -lę, -lisz, -lił намúлювати, -люю, -люєш, намúлити, -мúлю, -мúлиш; ◊ *перен.* **~lać** o c z y замúлювати óчі (комý).

zamykać, zamknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli закривáти, закрúти; *(на ключ, дорогу тощо — ще)* замикáти, замкнýти, запирáти, запéрти, -прý, -прéш; *(книгу, зошит тощо — ще)* згортáти, згорнýти, -нý, -неш; *(повіки — ще)* заплю́щувати, -щую, -щуєш, заплю́щити; *перен. розм.* **~mknąć** k o m u g ę b ę замкнýти рóта комý; *перен.* **~mknąć** o c z y (p o w i e k i) закрúти óчі, умéрти, -мрý, -мрéш; *перен.* **~mykać** o c z y n a c o закривáти (заплю́щувати) óчі на що; **~mknąć** p o s i e d z e n i e закрúти засíдання; *бухг.* **~mknąć** r a c h u n e k закрúти рахýнок; **~mknąć** s z k o ł ę закрúти шкóлу; *(двері, вікно, шафу тощо — звичайно)* зачинáти, зачинúти, -ню́, -ниш; *(в тюрму — звичайно)* замикáти, замкнýти; ◊ *перен.* **~mykać** u s z y (na co) слýхати не хотíти (чогó); //**~ się** 1) закривáтися, закрúтися; замикáтися, замкнýтися; згортáтися, згорнýтися; заплю́щуватися, заплю́щитися; зачинáтися, зачинúтися; 2) *(в собі)* замикáтися, замкнýтися.

zamykalny якúй мóжна закрúти, замикáльний.

zamykanie *n.* закривáння; зачинáння; згортáння; заплю́щування; замикáння. *Пор.* **zamykać.**

zamysł, -łu, *m.* зáмисел, -слу, зáдум, -му.

zamyślać, zamyślić, -lę, -lisz, -lił (co, co robić) задýмувати, -мую, -муєш, задýмати, замишлáти, замúслити (що, робúти що); //**~ się** задýмуватися, задýматися, замúслюватися, -лююся, -люєшся, замúслитися.

zamyślenie *n.* задýма, замúслення, замúсленість, -ності, задýманість; w **~niu** в задýмі, замúслено.

zamyślić *див.* **zamyślać.**
zamyślony задуманий, замислений.
zamżyć, -ży, -żył замрячити, за(і)мжити; замжичити *(розм.).*
zanadrze *n.* пазуха; mieć coś w **~rzu** а) мати що за пазухою; б) *перен.* мати що напоготові.
zanadto надто, занадто; ◊ *присл.* co ~, to nie zdrowo усяка надмірність шкодить.
zanalizować, -zuję, -zujesz, -zował проаналізувати, -зую, -зуєш.
zanatomizować, -zuję, -zujesz, -zował анатомувати, -мую, -муєш *(докон.).*
zanęcać, zanęcić, -cę, -cisz, -cił заманювати, -нюю, -нюєш, заманити, -ню, -ниш, зваблювати, -люю, -люєш, звабити, -блю, -биш, принаджувати, -джую, -джуєш, принадити, -джу, -диш.
zanędznieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli 1) зубожіти; 2) *перен.* схуднути.
zanękać *dok.* *див.* **zamęczać.**
zanęta *ż.* *див.* **przynęta.**
zaniecać, zaniecić, -cę, -cisz, -cił запалювати, -люю, -люєш, запалити, -лю, -лиш.
zaniechiwać, -niechuję, -niechujesz, -niechiwał, zaniechać (czego) занехаювати, -хаюю, -хаюєш, занехаяти, -хаю, -хаєш, занехати (що); **~chać** swego zamiaru занехаяти свій намір (замір).
zaniecić *див.* **zaniecać.**
zanieczyszczać, zanieczyścić, -czyszczę, -czyścisz, -czyścił забруднювати, -нюю, -нюєш, забруднити, каляти, закаляти.
zaniedbać *див.* **zaniedbywać.**
zaniedbanie I *n.* занедбаність; *(дія)* занедбання.
zaniedbanie II *przsł.* занедбано; неохайно. *Пор.* **zaniedbywać.**
zaniedbany 1) запущений; занедбаний, занехаяний; *пор.* **zaniedbywać;** 2) неохайний. *Пор.* **zaniedbywać się.**
zaniedbywać, -buję, -bujesz, -bywał, zaniedbać (czego i kogo, co) занедбувати, -бую, -буєш, занедбати; *(запускати — ще)* занехаювати, -хаюю, -хаюєш, занехаяти, -хаю, -хаєш, занехати (кого, що); **~bywać** obowiązków занедбувати обов'язки; ◊ nie **~bać** okazji не пропустити нагоди; //**~ się** опускатися, опуститися, -пущуся, -пустишся, занедбуватися *(лише недокон.),* занехаюватися, занехаятися.
zaniemagać, zaniemóc, -mogę, -możesz, -mógł *przest.* занедужувати, -жую, -жуєш, занедужати, заслабнути, заслабти, -бну, -бнеш.
zaniemiały онімілий, занімілий.
zaniemieć, -mieję, -miejesz, -miał, -mieli оніміти, заніміти.
zaniemóc *див.* **zaniemagać.**
zaniemówić, -wię, -wisz, -wił оніміти.
zaniepokoić, -koję, -koisz, -koił занепокоїти; //**~ się** занепокоїтися.
zaniepokojenie *n.* занепокоєння.
zaniepokojony занепокоєний.
zanieść *див.* **zanosić.**
zaniewidzieć, -dzę, -dzisz, -dział, -dzieli осліпнути, втратити зір.
zanik, -ku, *m.* 1) *мед.* атрофія; **~** mięśni атрофія мускулів; 2) *радіо.* завмирання; **~** fali завмирання радіохвилі.
zanikać, zaniknąć, -knie, -knął *a.* **-kł** 1) зникати, зникнути, щезати, щезнути; 2) *(про рослини)* вироджуватися, -джується, виродитися, -диться; 3) *мед., перен.* атрофуватися, -фується *(докон. і недокон.);* 4) *(про радіохвилі)* завмирати, завмерти, -мре.
zaniknięcie *n.* 1) зникнення, щезнення; 2) виродження; 3) атрофування. *Пор.* **zanikać** 1—3.
zanikowy *med.* *(atrophicus)* атрофічний.
zanim *sp.* поки; доки *(рідше);* *прик.* **~** słońce wzejdzie,

r o s a o c z y w y j e поки сонце зійде, роса очі виїсть.
zanitować *див.* **zanitowywać.**
zanitowanie *n., spec.* заклепка.
zanitowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zanitować, -tuję, -tujesz, -tował *tech.* заклепувати, -пую, -пуєш, заклепати (-паю, -паєш *i* -плю, -плеш).
zankiel, -kla, *lm.* **-kle,** *m., bot. (sanicula)* підлісник.
zanocnica *ż., ent. (noctua)* нічниця.
zanocować, -cuję, -cujesz, -cował заночувати, -чую, -чуєш.
zanogieć, -gcia, *lm.* **-gcie,** *m., med. (paronychia)* нігтьоїда.
zanokcica *ż., med. див.* **zanogieć.**
zanominować, -nuję, -nujesz, -nował призначити, -начу, -начиш.
zanosić, -szę, -sisz, -sił, zanieść, -niosę, -niesiesz, -niósł, -nieśli 1) заносити, -ношу, -носиш, занести; 2) *(перен. — заяву, жалобу тощо)* подавати, -даю, -даєш, подати, -дам, -даси; 3) *безос. (піском, снігом)* заносити, занести, засипати, засипати, -пле; *(снігом — звичайно)* замітати, замести, -мете; //~ **się** 1) (na co) *безос.* збиратися, зібратися (збереться); **~nosi się** n a d e s z c z збирається на дощ; 2) *перен.* захлинатися, захлинутися; **~nosić się** o d p ł a c z u (o d ś m i e c h u) захлинатися від плачу (від сміху); **~nieść się** o d g n i e w u захлинутися від гніву.
zanotowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zanotować, -tuję, -tujesz, -tował занотовувати, -вую, -вуєш, занотувати, -тую, -туєш.
zanucić, -cę, -cisz, -cił (co) заспівати (що).
zanudzać, zanudzić, -dzę, -dzisz, -dził (kogo czym) нудити (нуджу, нудиш), занудити (кого чим).
zanur, -ru, *m., mor. див.* **zanurzenie.**
zanurzać, zanurzyć, -rzę, -rzysz, -rzył (w co, w czym) 1) зануряти, занурювати, -рюю, -рюєш, занурити (в що); //~ **się** занурятися, занурюватися, зануритися, поринати, поринути; *(перен. — ще)* заглиблюватися, -лююся, -люєшся, заглибитися, -глиблюся, -глибишся; **~żyć się** w c z y t a n i u заглибитися (поринути) в читання.
zanurzenie *n.* 1) занурення; 2) *мор.* осадка; //~ **się** занурення, заглиблення.
zanurzony 1) занурений; 2) занурений; заглиблений. *Пор.* **zanurzać się.**
zanurzyć *див.* **zanurzać.**
zań (za niego) *skr.* за нього.
zaobozować, -zuję, -zujesz, -zował стати табором, розбити табір.
zaobserwować, -wuję, -wujesz, -wował спостерегти, -режу, -режеш.
zaoceaniczny заокеанський.
zaoczkować, -kuję, -kujesz, -kował *sad.* окулірувати, -рую, -руєш *(докон.).*
zaocznie заочно.
zaoczny заочний; *юр.* w y r o k ~ заочний вирок (присуд).
zaoferować, -ruję, -rujesz, -rował *handl., ek.* запропонувати, -ную, -нуєш.
zaofiarować, -ruję, -rujesz, -rował 1) (co) пожертвувати, -вую, -вуєш (що); 2) (co komu) *перен.* запропонувати, -ную, -нуєш (що кому).
zaofiarowanie *n.* 1) пожертвування; 2) запропонування; ~ u s ł u g запропонування послуг. *Пор.* **zaofiarować.**
zaogniać, zaognić, -nię, -nisz, -nił 1) *мед.* загострювати запальний стан, загострити запальний стан; 2) *перен.* загострювати, -рюю, -рюєш, загострити, -рю, -риш; **~nić** s y t u a c j ę загострити ситуацію; //~ **się** 1) *мед.* запалюватися, запалитися, -литься; 2) загострюватися, загоститися; s p ó r **się ~nił** спір загострився.

zaognienie *n.* 1) загострення запального стану; 2) загострення; //~ **się** 1) запалення; 2) загострення. *Пор.* **zaogniać.**
zaokrąglać, zaokrąglić, -lę, -lisz, -lił за(о)кругляти, за(о)круглювати, -люю, -люєш, за(о)круглити; //~ **się** за(о)круглятися, за(о)круглюватися, за(о)круглитися.
zaokrąglenie (się) *n.* за(о)круглення.
zaokrąglić *див.* **zaokrąglać.**
zaonegdaj *przsł.* три дні тому.
zaonegdajszy який (що) мав місце три дні тому.
zaopatrywać, zaopatrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył (kogo, co w co) забезпечувати, -чую, -чуєш, забезпечити (кого, що чим); *(у харчі тощо — ще)* постачати, постачити (кому, чому що, *рідше* кого, що чим); ~**rywać** kogo w żywność забезпечувати кого харчами; ◊ ~**rzyć** w podpis (co) підписати, -пишу, -пишеш (що); //~ **się** (w co) 1) запасатися, запастися (чим); ~**rzyć się** w broń запастися зброєю; 2) (czym) забезпечуватися, забезпечитися (чим).
zaopatrzenie *n.* забезпечення.
zaopatrzeniowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., pot.* постачальник.
zaopatrzeniowy забезпечувальний; постачальний. *Пор.* **zaopatrywać.**
zaopatrzyć *див.* **zaopatrywać.**
zaopiekować się, -kuję, -kujesz, -kował (kim, czym) взяти під свою опіку (кого, що).
zaopiniować, -niuję, -niujesz, -niował (co) *książ.* висловити свою думку, дати відзив (про що).
zaopiniowanie *n.* (czego) висловлення своєї думки, відзив, -ву (про що).
zaoponować, -nuję, -nujesz, -nował (komu, czemu) *książ.* заперечити (кому, проти чого).
zaorać *див.* **zaorywać.**
zaordynować, -nuję, -nujesz, -nował *(дотримання чого)* приписати, -пишу, -пишеш; *(ліки — ще)* прописати.
zaordynowanie *n.* припис, -су; прописання. *Пор.* **zaordynować.**
zaorywać, -ruję, -rujesz, -rywał, zaorać, -rzę, -rzesz, -rał забрювати, -рюю, -рюєш, заорати, -рю, -реш.
zaostrzać, zaostrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) загострювати, -рюю, -рюєш, загостряти, загострити, -рю, -риш; *(олівець — ще)* застругувати, -гую, -гуєш, застругати (-ружу, -ружеш *і* -ругаю, -ругаєш); *(об камінь тощо — звичайно)* відточувати, -чую, -чуєш, відточити, -чу, -чиш; 2) *перен.* загострювати, загострити; ~**rzyć** karę загострити кару; ◊ *перен.* ~**rzyć** czyją ciekawość збудити чию цікавість; //~ **się** 1) загострюватися, загостритися; *перен.* choroba **się** ~**rzyła** хвороба загострилася; 2) *(перен. — про апетит)* збуджуватися, -джується, збудитися, -диться.
zaostrzenie *n.* 1) загострення; застругання; відточення; 2) загострення; //~ **się** 1) загострення; 2) збудження. *Пор.* **zaostrzać(się).**
zaostrzyć *див.* **zaostrzać.**
zaoszczędzać, zaoszczędzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) заощаджувати, -джую, -джуєш, заощадити, -джу, -диш; ощаджати, ощадити, -джу, -диш *(рідко)*; 2) (komu czego) *перен.* звільняти, звільнити, -ню, -ниш, визволяти, визволити; вибавити *(лише докон.)* (кого від чого); ~**dzić** komu przykrości звільнити кого від прикрості.
zaoszczędzenie *n.* 1) заощадження; 2) звільнення, визволення, вибавлення. *Пор.* **zaoszczędzać.**
zaoszczędzić *див.* **zaoszczędzać.**
zapach, -chu, *m.* запах, -ху.
zapachnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli запахнути.
zapachnieć, -nię, -niesz, -niał, -nieli *див.* **zapachnąć.**
zapachtować, -tuję, -tujesz, -tował *див.* **zaarendować.**

zapackać *pot.* 1) забрудни́ти, закаля́ти, зама́зати, -ма́жу, -ма́жеш; *(обличчя — ще)* заму́рзати; *(про тварин)* запаску́дити, -дить; 2) *(перен. — зробити абияк)* спаску́дити, спарта́чити; *(про погане писання, рисування — звичайно)* зама́зати, замазю́кати, заля́пати, заба́зграти; //∼ **się** забрудни́тися, закаля́тися, зама́затися; заму́рзатися; запаску́дитися.

zapaćkać *див.* **zapackać**.

zapadać, zapaść, -padnę, -padniesz, -padł, -padli западáти, запа́сти, -паду́, -паде́ш; *(про сонце — ще)* захо́дити, -дить, зайти́ (зá-йде́); *перен.* klamka **∼padła** кля́мка запа́ла, нема́є воро́ття́; noc **∼pada** западáє (захо́дить) ніч; oczy (policzki) **∼padły** komu о́чі (що́ки) запа́ли в ко́го; ◊ decyzja **∼padła** було́ ви́рішено; **∼padło** milczenie залягла́ (запанува́ла) мовча́нка; **∼paść** na zdrowiu занепа́сти здоро́в'ям; **∼paść** w chorobę схопи́ти (підхопи́ти, захопи́ти) хворо́бу; **∼pada** zmrok смерка́є, смерка́ється; **∼paść** w sen засну́ти; wyrok **∼padł** було́ ви́несено ви́рок; **∼paść** w zadumę пори́нути (зану́ритися) в ро́здуми; zasłona **∼padła** заві́са опусти́лася; //∼ **się** западáтися, запа́стися; *(глибоко)* прова́люватися, -лю́юся, -лю́єшся, провали́тися, -лю́ся, -ли́шся; *(упасти — ще)* зава́люватися, завали́тися; jakby **się** w ziemię **∼padł** як (нена́че, на́че, немо́в, мов) крізь зе́млю провали́вся (пішо́в); schody **się ∼padły** схо́ди завали́лися; *(про лід — звичайно)* проло́муватися, -му́ється, проло́млюватися, -лю́-ється, проломи́тися, -ми́ться.

zapadka *ż.* за́сувка.

zapadlina *ż.* 1) запа́дина; 2) *анат.* *(sinus)* па́зуха, пече́ра, порожни́на.

zapadlisko *n.* *див.* **zapadlina** 1.

zapadłość *ż.*: termin **∼ci** *fin.* строк (те́рмін) платежу́.

zapadły запа́лий; oczy **∼łe** запа́лі о́чі, -че́й.

zapakować *див.* **zapakowywać**.

zapakowanie *n.* упако́вка; *(дія — ще)* упакува́ння.

zapakowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zapakować, -kuję, -kujesz, -kował 1) упако́вувати, -вую, -вуєш, упакува́ти, -ку́ю, -ку́єш, запако́вувати, запакува́ти; *перен.* *розм.* **∼kować** kogo do więzienia запакува́ти кого́ в тюрму́; **∼kować** książki w papier упакува́ти (запакува́ти) книжки́ в папі́р; 2) (co czym) *перен. розм.* забива́ти, заби́ти, -б'ю́, -б'є́ш (що чим); **∼kować** skład towarami заби́ти склад това́ром; **∼kować** żołądek заби́ти шлу́нок; ◊ *перен. розм.* **∼kować** kogo do łóżka покла́сти кого́ в по́стіль; // *(лише докон.)* ∼ **się** 1) запако́уватися, упакува́тися; *(в дорогу)* скла́стися, -ладу́ся, -ладе́шся; 2) (куди́) заби́тися.

zapalacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) ліхта́рник; 2) *див.* **podżegacz**.

zapalać, zapalić, -lę, -lisz, -lił 1) запа́лювати, -лю́ю, -лю́єш, запали́ти, -лю́, -лиш; *(цигарку — звичайно)* заку́рювати, -рю́ю, -рю́єш, закури́ти, -рю́, -риш; *(в печі — ще)* зато́плювати, -лю́ю, -лю́єш, затопи́ти, -плю́, -пиш, розпа́лювати, розпали́ти; *(перен. — ще)* розпаля́ти, розпали́ти; *перен.* **∼lić** serce запали́ти (розпали́ти) се́рце; *перен.* **∼lać** przykładem запа́лювати при́кладом; 2) *(свічку, лампу тощо)* засві́чувати, -чую, -чуєш, засвіти́ти, -ві́чу́, -ві́тиш; 3) *див.* **zaogniać**; 4) *див.* **zasmażyć**; //∼ **się** 1) запа́люватися, запали́тися, загоря́тися, загорі́тися; *(прям. — ще)* займа́тися, займня́тися, -йметься; *(в печі — ще)* зато́плюватися, затопи́тися, розпа́люватися, розпали́тися; *(перен. — ще)* розпаля́-

тися, розпалйтися, палати, запалати; ~lić się g n i e w e m запалати гнівом; 2) засвічуватися, засвітйтися; 3) *мед. див.* **zaogniać się** 1; 4) *див.* **zasmażyć się.**
zapalczywie запально, гаряче.
zapalczywość *ż.* запальність, -ності.
zapalczywy запальнйй, гарячий; ~ c h a r a k t e r запальнйй (гарячий) характер, -ру.
zapalenie *n., med.* запалення; ~ p ł u c запалення легенів, пневмонія.
zapaleniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* ентузіаст; *перен.* безумець, -мця, шаленець, -нця.
zapaleńczy безумний, шалений.
zapaliczka *ż., bot. (ferula)* ферула.
zapalić *див.* **zapalać.**
zapalnica *ż., tech.* свічка *(у двигуні внутрішнього згоряння).*
zapalniczka *ż.* запальничка.
zapalniczy запалювальний, запальний; k n o t k i ~**cze** запалювальні (запальні) гнотики, -ків.
zapalnie запально, гаряче.
zapalnik *m., wojs.* запал, -лу, підривник; снарядна трубка.
zapalność *ż.* 1) запалювальність, -ності, запальність, займистість, -тості; 2) запальність. *Пор.* **zapalny** 1, 2.
zapalny 1) запалювальний, запальнйй, займистий; 2) *перен.* запальнйй, гарячий; 3) *мед. (inflammatorius)* запальнйй; s t a n ~ запальнйй процес, -су.
zapalony запальнйй; ~ m y ś l i w y запальнйй мисливець, -вця; *(гарячий)* палкйй; ~ a m a t o r палкйй любитель (аматор).
zapalować, -luję, -lujesz, -lował (co) *bud.* загородити палями (що).
zapał, -łu, *m.* 1) запал, -лу; o d d a w a ć s i ę c z e m u z ~**łem** віддаватися чому з запалом; b y ć p e ł n y m ~**łu** d o n a u k i бути сповненим запалу до науки; 2) *тех.* запал, -лу.
zapałać запалати; *(раптово — ще)* спалахнути; ~ g n i e w e m, m i ł o ś c i ą запалати гнівом, любов'ю.
zapałczany сірниковий.
zapałka *ż.* сірник, -ка.
zapałowy: k a p s l a ~**wa,** *wojs.* запал, -лу.
zapamiętać *див.* **zapamiętywać.**
zapamiętale 1) пристрасно; 2) запекло. *Пор.* **zapamiętały.**
zapamiętalec, -lca, *lm.* **-lcy,** *m.* безумець, -мця, шаленець, -нця.
zapamiętałość *ż.* 1) пристрасність, -ності; 2) запеклість, -лості. *Пор.* **zapamiętały.**
zapamiętały 1) пристрасний; ~ g r a c z пристрасний гравець (грач); ~ m y ś l i w y пристрасний мисливий, -вого; 2) *(перен. — невиправний)* запеклий; ~ z b r o d n i a r z запеклий злочинець, -нця.
zapamiętanie *n.* нестяма.
zapamiętywać, -tuję, -tujesz, -tywał, zapamiętać запам'ятовувати, -вую, -вуєш, запам'ятати, затямлювати, -люю, -люєш, затямити, -млю, -миш.
za pan brat *przst.* запанібрата.
zapanować *див.* **zapanowywać.**
zapanowanie *n.* запанування; восторжествування; оволодіння, опанування. *Пор.* **zapanowywać.**
zapanowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zapanować, -nuję, -nujesz, -nował (nad kim, nad czym) запановувати, -вую, -вуєш, запанувати, -ную, -нуєш; *(взяти гору — ще)* восторжествувати, -вую, -вуєш *(лише докон.)* (над ким, над чим); *(про тишу — ще)* залягати, залягти, -ляже; ~**nować** n a d s o b ą запанувати над собою, оволодіти собою, опанувати себе.
zaparafować, -fuję, -fujesz, -fował *praw.* парафувати, -фую, -фуєш *(докон.).*
zaparcie *n., med.* запор, -пору.
zaparcie się *n.* самозабуття.
zaparkanić, -nię, -nisz, -nił загородити парканом.
zaparskać 1) *(про тварин)* запирхати, заприхати; *(про коней —*

звичайно) зафóркати; 2) *(від сміху)* запúрхати, запúрскати; *(виражаючи незадоволення)* зафúркати; 3) *(водою)* запрúскати; запúрскати, запóрскати *(розм.)*.
zaparstek, -tka, *m.* бовтýн, -нá; зáпорток, -тка *(розм.)*.
zaparstnica *ż., med. див.* **zanogieć.**
zaparszeć, -szeję, -szejesz, -szał, -szeli запаршúвіти.
zaparszywić, -wię, -wisz, -wił заразúти пáршами.
zaparszywieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli *див.* **zaparszeć.**
zapartek *m. див.* **zaparstek.**
zaparzać, zaparzyć, -rzę, -rzysz, -rzył запáрювати, -рюю, -рюєш, пáрити, запáрити; **~rzyć** b i e l i z n ę запáрити білúзну; *(чай тощо — ще)* завáрювати, заварúти, -рю́, -рúш.
zaparzenie *n.* запáрка; завáрка. *Пор.* **zaparzać.**
zaparzyć *див.* **zaparzać.**
zapas, -su, *m.* запáс, -су; w **~sie** (n a **~**) про запáс, на запáс, взапáс.
zapasać *dok. див.* **przypasywać.**
zapaskudzać, zapaskudzić, -dzę, -dzisz, -dził *pot.* запаскýджувати, -джую, -джуєш, запаскýдити, -джу, -диш.
zapasować, -suję, -sujesz, -sował *karc.* пасувáти, -сýю, -сýєш *(докон.)*.
zapasowy запаснúй; *фін.* k a p i t a ł **~** запаснúй капітáл, -лу; *військ.* ż o ł n i e r z **~** запаснúй, -нóго, резервíст.
zapasy, -sów, *blp.* 1) змагáння; 2) *перен.* борíння; борня́ *(заст.)*.
zapaszek, -szku, *m.* запашóк, -шкý; *(від загнивання)* душóк, -шкý.
zapaszysto запáшно.
zapaszysty запашнúй.
zapaść I *див.* **zapadać.**
zapaść II, **-pasę, -pasiesz, -pasł, -paśli** *(пасучи)* перегодувáти, -дýю, -дýєш.
zapaśnica *ż., sport. (про жінку)* важкоатлéт, борéць, -рця́.
zapaśnictwo *n., sport.* важкá атлéтика.
zapaśniczka *ż. див.* **zapaśnica.**
zapaśniczy якúй (що) стосýється важкóї атлéтики; *(у контексті)* важкóї атлéтики тóщо; s z t u k a **~cza** мистéцтво важкóї атлéтики.
zapaśnik, *lm.* **-cy,** *m., sport.* важкоатлéт, борéць, -рця́.
zapatrywać się, -ruję, -rujesz, -rywał, zapatrzyć się, -rzę, -rzysz, -rzył 1) (w kogo, w co *a.* na kogo, na co) задивля́тися, задивúтися, -влю́ся, -вúшся, заглядáтися, загля́дітися, -джуся, -дишся (на кóго, на що); **~rzyć się** w r z e k ę задивúтися (загля́дітися) на рíчку; 2) (na kogo, na co) *(лише недокон.) перен.* дивúтися (на кóго, на що); j a k **się** n a t o **~rujesz?** як ти на це дúвишся?
zapatrywanie(się) *n.* пóгляд, -ду; тóчка зóру *(рідше)*; n i e p o d z i e l a ć c z y i c h **~wań** не поділя́ти чиїх пóглядів (чиєї тóчки зóру).
zapatrzyć się *див.* **zapatrywać się.**
zapatulić, -lę, -lisz, -lił *pot.* закýтати; *//***~ się** закýтатися.
zapatycznieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli стáти апатúчним.
zapchać *див.* **zapychać.**
zapełniacz, *lm.* **-cze,** *m.* запóвнювач.
zapełniać, zapełnić, -nię, -nisz, -nił заповня́ти, запóвнювати, -нюю, -нюєш, запóвнити.
zapełnienie *n.* запóвнення.
zapełzać, zapełznąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli заповзáти, заповзтú.
zaperzać, zaperzyć, -rzę, -rzysz, -rzył зарóщувати, -щую, -щуєш, заростúти, -рощý, -рóстиш; **~rzyć** p o l e заростúти пóле.
zaperzać się, zaperzyć się, -rzę, -rzysz, -rzył *(гнівом тощо)* скипíти, -плю́, -пúш *(лише докон.)*; закукурíчитися *(розм.)*.
zaperzony I зарóслий.

zaperzony II який (що) скипів; закукурічений. *Пор.* **zaperzać się.**

zaperzyć *див.* **zaperzać.**

zaperzyć się *див.* **zaperzać się.**

zapewne *przsł.* напéвно, пéвно, мáбуть.

zapewniać, zapewnić, -nię, -nisz, -nił запевня́ти, запéвнити; *(кого в чому — ще)* у[в]певня́ти, у[в]пéвнювати, -нюю, -нюєш, у[в]пéвнити; *(кому що — ще)* забезпéчувати, -чую, -чуєш, забезпéчити; **~nić** kogo o swoim szacunku запéвнити (упéвнити) когó в своїй пошáні; **~nić** komu powodzenie забезпéчити (запéвнити) комý ýспіх.

zapewnienie *n.* запéвнення; у[в]пéвнення; забезпéчення; dać ~ дáти запéвнення (упéвнення). *Пор.* **zapewniać.**

zapęd, -du, *m.* пори́в, -ву, пориванн́я (до чóго).

zapędzać, zapędzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) заганя́ти, загóнити, загнáти (зажену́, зажене́ш); **~dzić** owce загнáти овéць; **~dzić** kogo w kozi róg (w ciasny kąt) припéрти когó до стіни́, загнáти когó в бéзвихідь (в глухи́й кут); 2) (kogo do czego) *перен.* підганя́ти, підігнáти (піджену́, піджене́ш); **~dzać** do książki, do roboty підганя́ти до книжки, до робóти; //**~ się** 1) далéко забігáти, далéко забíгти, -біжу́, -біжи́ш; 2) *(лише докон.) розм.* зарапортувáтися, -тýюся, -тýєшся.

zapędzlować, -luję, -lujesz, -lował змáзати, -мáжу, -мáжеш; **~** gardło змáзати гóрло.

zapiać, -pieje, -piał *(про півня)* заспівáти; запíти *(заст.).*

zapian, -nu, *m., bot.* *(sapindus)* ми́льне дéрево.

zapianowate, -tych, *bot.* *(sapindaceae)* сапíндові, -вих.

zapiaszczenie (się) *n.* піщáний нанóс (намýл).

zapiaszczyć, -czę, -czysz, -czył занести́ (заси́пати) піскóм; ◊ *перен.* **~** komu oczy зами́лювати комý óчі; //**~ się** вкри́тися піскóм.

zapiąć *див.* **zapinać.**

zapić *див.* **zapijać.**

zapiec *див.* **zapiekać.**

zapiecek, -cka, *m.* зáпічок, -чка; ◊ *перен.* wychować się na **~cku** ви́рости в глуші́.

zapieczętować, -tuję, -tujesz, -tował запечáтати.

zapieczętowanie *n.* запечáтання.

zapieczętowany запечáтаний.

zapieczony запéчений.

zapiekać, zapiec, -piekę, -pieczesz, -piekł 1) *кул.* запікáти, запекти́, -печу́, -пече́ш; **~piec** makaron запекти́ макарóни; 2) *мед.* припікáти, припекти́; 3) *(лише докон.) (в 3-й особі)* запекти́, -пече́; coś go **~piekło** щось йогó запеклó; //**~ się** запікáтися, запекти́ся.

zapiekanka *ż.* 1) *кул.* запікáнка, запікáна, -ної; 2) сіль у бочóнках.

zapiekany *kul.* запікáний; makaron **~** запікáні макарóни, -нів.

zapiekłość *ż., med.* *див.* **zapieklina.**

zapiekły *(про кров)* закипíлий, запéчений.

zapieniać, zapienić, -nię, -nisz, -nił пíнити, запíнити; //**~ się** пíнитися, запíнитися.

zapieprzać, zapieprzyć, -rzę, -rzysz, -rzył перчи́ти, наперчи́ти.

zapierać I, **zaprać, -piorę, -pierzesz, -prał** запирáти, запрáти, -перу́, -пере́ш; **~prać** plamę na fartuchu запрáти пля́му на фартýсі.

zapierać II, **zaprzeć, -prę, -przesz, -parł** замикáти, замкну́ти, запирáти, запéрти, -пру́, -пре́ш; *перен.* **~piera** dech w piersi запирáє (спирáє) дух (вíддих, ди́хання) у грýдях; ◊ słuchać z **zapartym** oddechem слýхати затаївши дух; //**~ się** 1) замикáтися, зáмкнутися, запирáтися, запéртися.

zapierać III, **zaprzeć, -prę, -przesz, -parł** (komu czego) заперéчувати, -чую, -чуєш, заперéчити (в кóго що); //~ **się** запирáтися, запéртися, -прýся, -прéшся, відпирáтися, відпéртися, -діпрýся, -діпрéшся (від чóго).

zapierzać, zapierzyć, -rzę, -rzysz, -rzył забрýднювати пір'ям, забруднúти пір'ям; //~ **się** забрýднюватися пір'ям, забруднúтися пір'ям.

zapierzenie I *n.* забрýднення пір'ям.

zapierzenie II *n. див.* **przepierzenie.**

zapierzony забрýднений пір'ям.

zapierzyć I *див.* **zapierzać.**

zapierzyć II *див.* **przepierzyć.**

zapieszczać, zapieścić, -pieszczę, -pieścisz, -pieścił 1) запестúти, -пещý, -пéстиш, запéстувати, -тую, -туєш *(лише докон.)*; 2) *див.* **rozpieszczać.**

zapięcie *n.* зáстібка, зáстіжка.

zapięty застéбнутий.

zapijać, zapić, -piję, -pijesz, -pił запивáти, запúти, -п'ю, -п'єш.

zapiłować, -łuję, -łujesz, -łował запиляти.

zapinacz *m., kol. див.* **spinacz** II.

zapinać, zapiąć, -pnę, -pniesz, -piął, -pięli застібáти, застебнýти, запинáти, запнýти, зап'ястú, -пнý, -пнéш; //~ **się** застібáтися, застебнýтися, запинáтися, запнýтися, зап'ястúся.

zapinka *ż.* зáпонка.

zapis, -su, *m., praw. i in.* зáпис, -су; ◊ *юр.* ~ t e s t a m e n t o w y заповіт, -ту.

zapisać *див.* **zapisywać.**

zapisanie *n.* записáння.

zapisek, -sku, *m.* зáпúска.

zapiska *ż. див.* **zapisek.**

zapisobierca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., praw.* легатáрій.

zapisodawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., praw.* заповідáч, -відачá.

zapisowe *n. див.* **wpisowe.**

zapisowy *praw.* забезпéчений зáписом.

zapisywać, -suję, -sujesz, -sywał, zapisać, -szę, -szesz, -sał запúсувати, -сую, -суєш, записáти, -пишý, -пúшеш; ◊ *перен.* b y ć d o b r z e ~**sanym** u k o g o мáти в кóго дóбру репутáцію; //~ **się** 1) запúсуватися, записáтися; ~**sać się** d o g ł o s u записáтися до вúступу; 2) *(в школу тощо)* поступáти, поступúти, -плю, -пиш; ~**sać się** n a m e d y c y n ę поступúти в медúчний інститýт; ◊ ~**sać się** n a p o ż y c z k ę підписáтися на пóзику.

zapisywanie *n.* запúсування; ◊ ~ d ź w i ę k ó w звукозáпис, -су.

zapiszczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli запищáти, -пищý, -пищúш.

zapity якúй (що) спúвся; ◊ *перен.* i n t e r e s ~ запúли (спрáвили) могорúч.

zapiżmowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zapiżmować, -muję, -mujesz, -mował душúти мýскусом, подушúти мýскусом.

zaplamić, -mię, -misz, -mił заплямувáти, -мýю, -мýєш, заплямúти, -млю, -мúш.

zaplanować, -nuję, -nujesz, -nował запланувáти, -нýю, -нýєш.

zaplanowanie *n.* запланувáння.

zaplantować, -tuję, -tujesz, -tował 1) *(поверхню землі)* вúрівняти, зглáдити, -джу, -диш; 2) *с.-г.* засадúти, -джý, -диш.

zaplatać, zapleść, -plotę, -pleciesz, -plótł, -pletli заплітáти, заплестú, -летý, -летéш.

zapląsać *poet.* завестú танкú.

zaplątać *див.* **zaplątywać.**

zaplątanie *n.* заплýтання; вплýтання; збиттý з пантелúку. *Пор.* **zaplątywać.**

zaplątywać, -tuję, -tujesz, -tywał, zaplątać заплýтувати, -тую, -туєш, заплýтати; *(кого в що — ще)* вплýтувати, вплýтати; ~**tać** n i c i заплýтати нúткú; *перен.* ~**tać** s p r a w ę заплýтати спрáву; ~**tać** k o g o w j a k ą ś a f e r ę заплýтати (вплýтати) когó в якýсь афéру; *перен.* збивáти з пантелúку, збúти з пантелúку; //~ **się** заплýтуватися, за-

плу́татися; вплу́туватися, вплу́татися; збива́тися (з пантели́ку), зби́тися (з пантели́ку); *перен.* ś w i a d e k **~tał się** w s w y c h z e z n a n i a c h сві́док заплу́тався (зби́вся) в своїх сві́дченнях.

zaplecek, -cka, *m., przest.* (*крісла тощо*) спи́нка.

zaplecze *n.* 1) запліччя; 2) *перен.* тил, -лу; w **~czu** в тилу́.

zapleść *див.* **zaplatać.**

zapleśniałość *ż.* цвіль, -лі.

zapleśniały заплісня́вілий, цві́лий, зацві́лий.

zapleśnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli заплісня́віти, зацвісти́, -цвіте́.

zaplewiać, zaplewić, -wię, -wisz, -wił *bezp., przen.* заро́щувати, -щую, -щуєш, зарости́ти, -рощу́, -рости́ш; **~wić** p o l e зарости́ти по́ле.

zaplombować, -buję, -bujesz, -bował запломбува́ти, -бу́ю, -бу́єш.

zaplombowanie *n.* запломбува́ння.

zapluć *див.* **zapluwać.**

zaplugawiać, zaplugawić, -wię, -wisz, -wił забру́днювати, -нюю, -нюєш, забрудни́ти, каля́ти, закаля́ти; (*перен. — ще*) опога́нювати, опога́нити; (*словами*) паплю́жити, спаплю́жити.

zapluskać, -luskam, -luskasz (*a.* **-luszczę, -luszczesz**), **-luskał** заплеска́ти (-лещу́, -ле́щеш *i* -леска́ю, -леска́єш), заплю́скати.

zapluskwiać, zapluskwić, -wię, -wisz, -wił (co) розво́дити бло́щиць, розвести́ бло́щиць (в чо́му).

zapluskwiony по́вний бло́щиць.

zapluwać, zapluć, -luję, -lujesz, -luł запльо́вувати, -вую, -вуєш, заплюва́ти, -плюю, -плюєш.

zapłacenie *n.* запла́та; спла́та. *Пор.* **zapłacić.**

zapłacić, -cę, -cisz, -cił заплати́ти, -лачу́, -ла́тиш; (*борг тощо — ще*) сплати́ти.

zapładniać, zapłodnić, -nię, -nisz, -nił заплі́днювати, -нюю, -нюєш, запліднúти; (*перен. — ще*) оплодотворя́ти, оплодотвори́ти, -рю́, -ри́ш.

zapładzać *див.* **zapładniać.**

zapłakać, -łaczę, -łaczesz, -łakał запла́кати, -ла́чу, -ла́чеш.

zapłakany запла́каний.

zapłata *ż.* запла́та; спла́та; w e z w a ć d o **~ty** зажада́ти спла́ти. *Пор.* **zapłacić.**

zapłocie *n.* мі́сце за пло́том.

zapłodek, -dku, *m. див.* **zapłód.**

zapłodnić *див.* **zapładniać.**

zapłodnienie *n.* заплі́днення; оплодотворі́ння, оплодотво́рення. *Пор.* **zapładniać.**

zapłodzić, -dzę, -dzisz, -dził *dok. див.* **zapładniać.**

zapłomieniać (się), zapłomienić (się), -nię, -nisz, -nił спала́хувати, -ла́хую, -ла́хуєш, спалахну́ти.

zapłon, -nu, *m., tech.* 1) загора́[я]ння, займа́ння; **~** p r z e d w c z e s n y передча́сне загора́[я]ння (займа́ння); **~** p r z y ś p i e s z o n y приско́рене загора́[я]ння (займа́ння); **~** s a m o c z y n n y самозагора́[я]ння, самозайма́ння; 2) запа́льна гі́льза.

zapłonąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli запала́ти; *перен.* **~** g n i e w e m запала́ти гні́вом.

zapłonić się, -nię, -nisz, -nił зачервоні́ти(ся), зашарі́ти(ся).

zapłoniony зачервоні́лий, зашарі́лий.

zapłonnik *m., tech.* магне́то (*невідм.*).

zapłód, -łodu, *m.* 1) заплі́днення; 2) *біол.* ембріо́н, за́родок, -дка.

zapłynąć *див.* **zapływać.**

zapływ, -wu, *m.* 1) заплива́ння; 2) *спорт.* запли́в, -ву.

zapływać, zapłynąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli заплива́ти, запли́сти́, -ливу́, -ливе́ш, запливти́.

zapobiegać, zapobiec, -biegnę, -biegniesz, -biegł запобіга́ти, запобі́гти, -біжу́, -біжи́ш.

zapobiegawczy 1) запобі́жний; 2) *мед.* профілакти́чний; ś r o d-

k i ~cze профілактичні засоби, -бів.
zapobiegliwie запобігливо.
zapobiegliwość *ż.* запобігливість, -вості.
zapobiegliwy запобігливий.
zapobieżenie *n.* запобіження.
zapocić, -cę, -cisz, -cił забруднити потом; ~ k o s z u l ę забруднити потом сорочку; //~ **się** запотіти, запітніти.
zapoczątkować *див.* **zapoczątkowywać.**
zapoczątkowanie *n.* початок, -тку.
zapoczątkowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zapoczątkować, -kuję, -kujesz, -kował починати, почати, -чну, -чнеш.
zapodziewać, zapodziać, -dzieję, -dziejesz, -dział, -dzieli дівати, задіти, -діну, -дінеш, заподіти; //~ **się** діватися, задітися, заподіватися, заподітися.
zapomagać, zapomóc, -mogę, -możesz, -mógł, -mogli (kogo) допомагати, допомогти, -можу, -можеш, запомагати, запомогти (кому).
zapominać, zapomnieć, -nę, -nisz, -niał, -nieli забувати, забути, -буду, -будеш; //~ **się** забуватися, забутися.
zapominalska, -skiej, *ż., pot.* забудька.
zapominalski, -skiego, *lm.* **-scy,** *m., pot.* забудько.
zapomnieć *див.* **zapominać.**
zapomnienie *n.* забуття.
za pomocą *przyim.* за допомогою.
zapomoga *ż.* *(матеріальна)* допомога; запомога *(рідше).*
zapomogowy який (що) стосується допомоги (запомоги); *(у контексті)* допомоги, запомоги тощо; f u n d u s z ~ фонд допомоги (запомоги).
zapomóc *див.* **zapomagać.**
zapona *ż.* 1) застібка, застіжка; 2) *(завіса)* запона.
zaponka *ż.* запонка.
zapopielać, zapopielić, -lę, -lisz, -lił засипати попелом, засипати попелом.
zapora *ż.* 1) запор, -ру; *(для засування — ще)* засув; 2) *(на річці тощо)* гребля, загата; 3) *військ.* заслон, -ну, перешкода, перепона; 4) *перен.* перешкода, завада; ◊ ~ ś n i e ż n a щит для снігозатримання (снігозадержання).
zapornik *m., tech.* загата, гребля.
zaporoski 1) запорізький; 2) запорозький. *Пор.* **Zaporoże.**
zaporowy *wojs.* загородний, загороджувальний; o g i e ń ~ загородний (загороджувальний) вогонь, -гню.
Zaporoże *n.* 1) *геогр.* Запоріжжя; 2) *іст.* Запорожжя.
Zaporożec, -żca, *lm.* **-żcy,** *m., hist.* запорожець, -жця.
zapotnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli запотіти, запітніти.
zapotrzebować, -buję, -bujesz, -bował (czego) *dok.* *див.* **zamawiać** 1.
zapotrzebowanie *n.* замовлення; n a p i s a ć ~ написати замовлення.
zapowiadacz, *lm.* **-cze,** *m.* конферансьє *(невідм).*
zapowiadaczka *ż.* *(про жінку)* конферансьє *(невідм.).*
zapowiadać, zapowiedzieć, -wiem, -wiesz, -wiedział, -wiedzieli 1) (komu co) оголошувати, -шую, -шуєш, оголосити, -лошу, -лосиш, оповіщати, оповістити, -віщу, -вістиш; об'являти, об'явити, -влю, -виш *(зрідка);* (komu, że...) заявляти, заявити (кому, що...); 2) *(служити ознакою)* провіщати, передвіщати, віщувати, -щує; ~**wiadać** p o g o d ę провіщати (передвіщати, віщувати) погоду; 3) *(лише недокон.)* вести програму, бути конферансьє; // *(лише недокон.)* ~ **się** передбачатися; d z i e ń ~**wiada się** p o g o d n i e передбачається погідний день.
zapowiedni *med. i in.* провісний.
zapowiedzieć *див.* **zapowiadać.**
zapowiedź *ż.* 1) оголошення, оповіщення; об'ява; заява; 2) про-

віщення, передвіщення; *пор.* **zapowiadać** 1, 2; 3) *військ.* попере́дня кома́нда; 4) *церк.* о́повідь, -ді.

zapowietrzać, zapowietrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) зара́жувати (заража́ти) чумо́ю, заразити чумо́ю; 2) *перен.* псува́ти пові́тря, зіпсува́ти пові́тря.

zapowietrzenie *n.* 1) зара́ження чумо́ю, зачу́млення; 2) зіпсуття́ пові́тря. *Пор.* **zapowietrzać.**

zapowietrzony запові́трений, зачу́млений; *(перен. — ще)* зара́жений.

zapowietrzyć *див.* **zapowietrzać.**

zapoznać *див.* **zapoznawać.**

zapoznanie *n.* 1) познайо́млення; 2) неви́знання́. *Пор.* **zapoznawać.**

zapoznawać, -naję, -najesz, -nawał, zapoznać 1) (kogo z kim) знайо́мити, -млю, -миш, познайо́мити; 2) (kogo, co) не визнава́ти, -наю́, -нає́ш, не ви́знати; **~nany** g e n i u s z неви́знаний ге́ній; //**~ się** знайо́митися, познайо́митися; *(з чим — ще)* ознайо́млюватися, -лююся, -люєшся, ознайо́митися, обізнава́тися, обізна́тися.

zapozwać *див.* **zapozywać.**

zapozwanie *n., praw.* по́зов, -ву.

zapozywać, zapozwać, -wę, -wiesz, -wał *praw.* вчиня́ти (заклада́ти) по́зов, вчини́ти (заложи́ти) по́зов.

zapożyczać, zapożyczyć, -czę, -czysz, -czył (skąd, od kogo) запозича́ти, запози́чити (звідки, від ко́го); //**~ się** зала́зити в борги́, залі́зти в борги́.

zapożyczenie *n.* запози́чення.

zapożyczyć *див.* **zapożyczać.**

zapór, -poru, *m. див.* **zapora.**

zapóźniać się, zapóźnić się *див.* **spóźniać się** 1.

zapóźniony *див.* **spóźniony** 1.

zapracować *див.* **zapracowywać.**

zapracowany 1) зарі́блений, запрацьо́ваний; 2) *(стомлений працею)* запрацьо́ваний.

zapracowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zapracować, -cuję, -cujesz, -cował заробля́ти, зароби́ти, -блю́, -биш; запрацьо́вувати, -вую, -вуєш, запрацюва́ти, -цюю, -цюєш *(рідко)*; **~cować** s t o r u b l i зароби́ти сто карбо́ванців; //**~ się** запрацьо́вуватися, -вуюся, -вуєшся, запрацюва́тися, -цюю́ся, -цюєшся.

zaprać *див.* **zapierać** I.

zapragnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli забажа́ти, захоті́ти, -хо́чу, -хо́чеш; *(пристрасно)* зажада́ти.

zaprasować, -suję, -sujesz, -sował загла́дити, -джу, -диш, запрасува́ти, -су́ю, -су́єш, заутю́жити.

zapraszać, zaprosić, -szę, -sisz, -sił запро́шувати, -шую, -шуєш, запроси́ти, -рошу́, -ро́сиш.

zaprawa *ż.* 1) заправля́ння; запра́влення; 2) привча́ння; приу́чення; 3) гартува́ння, загарто́вування; загартува́ння; 4) тренува́ння; 5) протра́ва; *пор.* **zaprawiać;** 6) *кул.* припра́ва; 7) *кул. див.* **zaprażka;** ◇ **~** w a p i e n n a вапня́ний ро́зчин, -ну; **~** d o p o d ł o g i масти́ка для підло́ги.

zaprawdę *wyr. wtr., książ.* воі́стину.

zaprawiać, zaprawić, -wię, -wisz, -wił 1) (co czym) *кул.* заправля́ти, запра́вити, -влю, -виш; 2) (kogo do czego) привча́ти, привчи́ти (кого́ до чо́го); **~wiać** d o p r a c y привча́ти до робо́ти; 3) (kogo w czym) гартува́ти, -ту́ю, -ту́єш, загарто́вувати, -вую, -вуєш, загартува́ти (кого́ в чо́му); **~wiony** w b o j u загарто́ваний у боя́х; 4) *спорт.* тренува́ти, -ну́ю, -ну́єш, натренува́ти; 5) *тех.* протравля́ти, протра́влювати, -люю, -люєш, протрави́ти, -влю́, -виш; *текст.* **~wić** t k a n i n y протрави́ти тка́нини; ◇ **~wiać** p o d ł o g ę натира́ти пі́длогу; *спец.* **~wiać** d r z e w o p o d f a r b ę мори́ти де́рево; **~wić** d z i u r ę заткну́ти ді́ру; //**~ się** 1) привча́тися,

привчи́тися; 2) загарто́вуватися, загартува́тися; 3) тренува́тися, натренува́тися.
zaprażka *ż., kul.* за́смажка.
zaprażyć, -żę, -żysz, -żył засма́жити.
zaprenumerować, -ruję, -rujesz, -rował передплати́ти, -лачу́, -ла́тиш (що), підписа́тися, -пишу́ся, -пи́шешся (на що).
zaprenumerowanie *n.* передпла́та, підпи́ска.
zaprezentować, -tuję, -tujesz, -tował (kogo komu) відрекомендува́ти, -ду́ю, -ду́єш, предста́вити, -влю, -виш (кого́ кому́); //~ **się** відрекомендува́тися, предста́витися.
zaprodukować się, -kuję, -kujesz, -kował (z czym) ви́ступити, -плю, -пиш (з чим); показа́ти себе́.
zaprojektować, -tuję, -tujesz, -towал запроектува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
zaproponować, -nuję, -nujesz, -nował запропонува́ти, -ну́ю, -ну́єш.
zaproponowanie *n.* запропонува́ння.
zaprosić *див.* **zapraszać.**
zaprosiny, -sin, *blp.* запро́сини, -син.
zaproszenie *n.* запро́шення.
zaproszony запро́шений.
zaprotegować, -guję, -gujesz, -gował (kogo) зроби́ти проте́кцію (кому́).
zaprotestować, -tuję, -tujesz, -tował запротестува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
zaprotokołować, -łuję, -łujesz, -łował запротоколюва́ти, -лю́ю, -лю́єш.
zaprowadzać, zaprowadzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) заво́дити, -джу, -диш, завести́, -веду́, -веде́ш, запрова́джувати, -джую, -джуєш, запрова́дити, -джу, -диш; ~**dzić** nowe porządki завести́ нові́ поря́дки; *бухг.* ~**dzić** nowe księgi завести́ нові́ книги; 2) *тех.* прово́дити, провести́; ~**dzić** elektryczność провести́ еле́ктрику.
zaprowiantować, -tuję, -tujesz, -tował (kogo) забезпе́чити провіа́нтом (проду́ктами) (кого́).
zaprowiantowanie *n.* (kogo) забезпе́чення провіа́нтом (проду́ктами) (кого́).
zaprоże *n.* мі́сце за поро́гом.
zaprószać, zaprószyć, -szę, -szysz, -szył запи́лювати, -люю, -люєш, запили́ти, -лю́, -лиш; запороши́ти, -шу́, -шиш (*лише докон.*); ◊ *перен.* ~**szyć** sobie głowę бу́ти на підпи́тку (під ча́ркою).
zapruwać, zapruć, -ruję, -rujesz, -ruł почина́ти поро́ти, поча́ти поро́ти.
zapryskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, zapryskać (kogo, co czym) запри́скувати, -кую, -куєш, запри́скати, забри́зкувати, забри́зкати (кого́, що чим).
zapryszczyć, -czy, -czyło *nieos.* запри́щити; //~ **się** запри́щитися.
zaprzały прі́лий, зопрі́лий.
zaprzaniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* відсту́пник, ренега́т.
zaprzaństwo *n.* відсту́пництво, ренега́тство.
zaprząc *див.* **zaprzęgać.**
zaprząg, -rzęgu, *m.* за́пряг, -гу, запря́жка.
zaprzątać, zaprzątnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli (*думки, увагу*) займа́ти, за(й)ня́ти, -йму́, -йме́ш; ~**nięty** swoją sprawą за́(й)нятий своє́ю спра́вою; ◊ ~**tnąć** sobie czym głowę заби́ти собі́ чим го́лову; //~ **się** (czym) займа́тися, за(й)ня́тися (чим).
zaprzeczać, zaprzeczyć, -czę, -czysz, -czył 1) (czemu) запере́чувати, -чую, -чуєш, запере́чити (що); 2) (komu czego) оспо́рювати, -рюю, -рюєш, оспо́рити, запере́чувати, запере́чити (в ко́го що); ~**czać** komu praw do czego оспо́рювати (запере́чувати) в ко́го права́ на що.
zaprzeczenie *n.* запере́чення.
zaprzeczyć *див.* **zaprzeczać.**
zaprzeć I *див.* **zapierać** II.

zaprzeć II *див.* **zapierać** III.
zaprzeć III *див.* **zeprzeć.**
zaprzedać *див.* **zaprzedawać.**
zaprzedaniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* запро́данець, -нця.
zaprzedawać, -daję, -dajesz, -dawał, zaprzedać запро́дувати, -дую, -дуєш, запродава́ти, -даю́, -дає́ш *(рідко),* запро́да́ти, -ро́да́м, -родаси́; *(перен. — звичайно)* продава́ти, прода́ти; *фольк.* ~**dać** d u s z ę d i a b ł u прода́ти ду́шу чо́ртові; //~ **się** запро́дуватися, запро́да́тися.
zaprzepaszczać, zaprzepaścić, -paszczę, -paścisz, -paścił 1) запропаща́ти, запропа́щувати, -щую, -щуєш, запропасти́ти, -пащу́, -пасти́ш; *(задіти — ще)* загу́блювати, -люю, -люєш, губи́ти, -блю́, -биш, загуби́ти; ~**paścić** k s i ą ż k ę запропасти́ти (загуби́ти) кни́жку; *перен. розм.* прова́лювати, -люю, -люєш, провали́ти, -лю́, -лиш; ~**paścić** s z t u k ę t e a t r a l n ą провали́ти п'є́су; 2) *(перен. — майно)* марнотра́тити, -ра́чу, -ра́тиш, промарнотра́тити, три́нькати, протри́нькати; // *(лише докон.)* ~ **się** запропасти́тися.
zaprzestać *див.* **zaprzestawać.**
zaprzestanie *n.* припи́нення.
zaprzestawać, -taję, -tajesz, -tawał, zaprzestać, -tanę, -taniesz, -tał 1) (czego) припиня́ти, припини́ти, -ню́, -ниш (що); ~**stać** w o j n y припини́ти війну́; 2) (co robić) перестава́ти, -таю́, -тає́ш, переста́ти, -та́ну, -та́неш (роби́ти що); ~**stać** ś p i e w a ć переста́ти співа́ти.
zaprzęgać, zaprząc, -rzęgę, -rzężesz, -rzągł, -rzęgli (do czego, w co) запряга́ти, запрягти́, -ряжу́, -ряже́ш; ~**prząc** k o n i e d o s a n i запрягти́ ко́ні в са́ни; *перен.* ~**prząc** k o g o d o p r a c y запрягти́ кого́ до робо́ти; ~**prząc** b r y c z k ę w p a r ę k o n i запрягти́ па́ру ко́ней у бри́чку; //~ **się** запряга́тися, запрягти́ся.
zaprzęgnąć, -rzęgnę, -rzęgniesz, -rzęgnął, -rzęgli *dok. див.* **zaprzęgać.**
zaprzęgnięty запря́жений.
zaprzęgowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* запряжни́й кінь *(род.* коня́).
zaprzęgowy запряжни́й.
zaprzężony *див.* **zaprzęgnięty.**
zaprzodkować, -kuję, -kujesz, -kował *wojs.* зня́ти гарма́ту з передків.
zaprzyjaźniać, zaprzyjaźnić, -nię, -nisz, -nił (kogo z kim) здру́жувати, -жую, -жуєш, здружи́ти, -жу́, -жиш (кого́ з ким); //~ **się** здру́жуватися, здружи́тися, подружи́тися, заприязни́тися, заприятелюва́ти, -лю́ю, -лю́єш (з ким).
zaprzyjaźnienie (się) *n.* здру́ження.
zaprzyjaźniony дру́жній; ~**ne** p a ń s t w a дру́жні держа́ви, -жа́в.
za przykładem *przsł.* за при́кладом; i ś ć **za** c z y i m **przykładem** й[і]ти́ за чиї́м при́кладом.
zaprzysięgać, zaprzysiąc, -sięgnę, -sięgniesz, -siągł, -sięgli 1) (kogo) прийма́ти при́сягу, прийня́ти при́сягу (від ко́го); ~**sięgać** ś w i a d k ó w прийма́ти при́сягу від свідків; 2) (co) підтве́рджувати при́сягою, підтве́рдити при́сягою, заприсяга́ти, заприсягти́, -гну́, -гне́ш, заприсягну́ти (що); *іст.* ~**siąc** w a r u n k i p o k o j u підтве́рдити при́сягою (заприсягти́) умо́ви ми́ру; 3) (komu co) кля́стися (кляну́ся, кляне́шся), покля́стися (кому́ в чо́му), заприсяга́ти, заприсягти́, заприсягну́ти (кому́ що); ~**siąc** k o m u d o z g o n n ą p r z y j a ź ń покля́стися кому́ у ві́чній (в дові́чній) дру́жбі, заприсягти́ кому́ дру́жбу уві́к (пові́к); //~ **się** (komu na co) кля́стися, покля́стися, заприсяга́тися, заприсягти́ся, заприсягну́тися (зроби́ти що).
zaprzysięgły яки́й (що) заприсягся (роби́ти що), прися́жний.

zaprzysięgnąć, -sięgnę, -sięgniesz, -siągł, -sięgli *dok. див.* **zaprzysięgać.**
zaprzysiężenie *n.* 1) прийняттй прйсяги; 2) підтвердження прйсягою; 3) клятва; *пор.* **zaprzysięgać;** //~ **się** клятва.
zaprzysiężony присяжний; ~ tłumacz присяжний перекладач, -ча.
zapstrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) порябйти, -блю, -биш; 2) *(перен. — про мух)* засйдіти, -дить.
zapuchać, zapuchnąć, -chnę, -chniesz, -chł запухати, запухнути.
zapuchły запухлий.
zapuchnąć *див.* **zapuchać.**
zapuchnięty *див.* **zapuchły.**
zapudrować, -ruję, -rujesz, -rował запудрити.
zapukać постукати, застукати; ~ do (w) drzwi постукати (застукати) в двері.
zapulsować, -suję, -sujesz, -sował запульсувати, -сую, -суєш.
zapunktować, -tuję, -tujesz, -tował *spec.* покрити пунктиром.
zapust, -tu, *m., leśn.* молодняк, -ка, молодник, -ка.
zapustny карнавальний.
zapustować, -tuję, -tujesz, -tował *przest.* святкувати масницю (масляницю).
zapusty, -st *a.* **-stów,** *blp.* масниця, масляна, -ної, масляниця, запуст, -ту, запусти, -тів.
zapuszczać, zapuścić, -puszczę, -puścisz, -puścił 1) (czym) покривати фарбою (краскою), покрити фарбою (краскою); 2) (co) *(залишати без догляду)* запускати, запустити, -пущу, -пустиш, занедбувати, -бую, -буєш, занедбати, занехаювати, -хаюю, -хаюєш, занехаяти; *(город, поле тощо — ще)* зарощувати, -щую, -щуєш, заростити, -рощу, -ростиш; *перен.* ~**puścić** brodę запустити (відпустити) бороду; ~**puścić** dom запустити (занедбати, занехаяти) будинок; 3) *(штори, завіси)* опускати, опустити, спускати, спустити; *риб.* ~**puścić** sieć закинути сіть; *перен.* ~**puścić** wzrok втупити погляд (очі); //~ **się** (gdzie) забиратися, забратися, -беруся, -берешся (куди); ~**puścić się** w głąb puszczy забратися вглиб пущі.
zapuszczony запущений, занедбаний, занехаяний.
zapuścić *див.* **zapuszczać.**
zapychać, zapchać 1) запихати, запхати, запхнути; ~**pchać** książkę do teczki запхати (запхнути) книжку в портфель; 2) (co czym) затикати, заткнути; ~**pchać** szparę заткнути щілину; 3) *(лише докон.)* забити, -б'ю, -б'єш; *перен.* ~**pchać** żołądek забити шлунок; ~**pchać** kufer towarem забити сундук (скриню) товаром; //~ **się** 1) (dokąd) *(ховатися)* забиватися, забитися; ~**pchać się** do kąta забитися в куток; 2) (czym) *(лише недокон.)* *розм. див.* **napychać się.**
zapychadło *n., pot.* затичка.
zapylać, zapylić, -lę, -lisz, -lił 1) запилювати, -люю, -люєш, запилити, -лю, -лиш; запорошити, -шу, -шиш *(лише докон.);* 2) *бот.* запилювати, -люю, -люєш, запилити; //~ **się** 1) запилюватися, запилитися; запорошитися; 2) запилюватися, запилитися.
zapylenie (się) *n.* 1) запилення, запорошення; 2) запилення. *Пор.* **zapylać.**
zapylić *див.* **zapylać.**
zapylony 1) запилений, запорошений; 2) запилений. *Пор.* **zapylać.**
zapytać *див.* **zapytywać.**
zapytanie *n.* запитання, питання; zwrócić się z ~**niem** звернутися з запитанням; *перен.* to jeszcze wielki znak ~**nia** це ще під знаком питання.
zapytywać (się), -tuję, -tujesz, -tywał, zapytać (się) (kogo o

co) питáти(ся), спитáти(ся), запитувати(ся), -тую(ся), -туєш(ся), запитáти(ся) (когó, що про що).
zarabiać I, **zarobić, -bię, -bisz, -bił** забробляти, заробити, -блю, -биш; **~rabiać** n a u t r z y m a n i e заробляти на прожиток; *перен.* **~robić** n a p l a g i заробити прочухана.
zarabiać II, **zarobić, -bię, -bisz, -bił** *перен.* *(тісто)* замішувати, -шую, -шуєш, замісити, -мішу, -місиш; *(хліб — звичайно)* розчиняти, розчинити, -ню, -ниш; *(вапно тощо)* розмішувати, розмісити; *(фарбу тощо)* розчиняти, розчинити.
zaradczy запобіжний; ś r o d e k ~ запобіжний зáсіб, -собу.
zaradlić, -lę, -lisz, -lił *roln.* зарáлити.
zaradłować, -łuję, -łujesz, -łował *roln. див.* **zaradlić.**
zaradność *ż.* мéткість, -кості, спритність, -ності, знахідливість, -вості.
zaradny меткий, спритний, знахідливий.
zaradzać I, **zarodzić, -dzę, -dzisz, -dził** зарóджувати, -джую, -джуєш, зародити, -джý, -диш; //~ **się** зарóджуватися, зародитися.
zaradzać II, **zaradzić, -dzę, -dzisz, -dził** (czemu *a.* na co) зарáджувати, -джую, -джуєш, зарáдити, -джу, -диш (чомý).
zaranek, -nku, *m. див.* **zaranie.**
zaranie *n.* зарáння, світáнок, -нку, світáння; рóзсвіт, -ту *(рідше); перен.* світáнок; w **~niu** d z i e j ó w на світáнку істóрії.
zaranny зарáнній.
zaraportować, -tuję, -tujesz, -tował (komu co) відрапортувáти, -тýю, -тýєш (комý що); //~ **się** *розм.* зарапортувáтися.
zarastać, zarosnąć, -rosnę, -rośniesz, -rósł, -rośli заростáти, зарости; *(вкриватися рослинністю, заростом — ще)* обростáти, обрости, поростáти, порости.
zaraszać *див.* **zaroszać.**
zaraz зáраз, зáраз же.
zaraza I *ż.* зарáза; ◊ ~ m o r o w a моровиця.
zaraza II *ż., bot. (orobanche)* заразиха.
zarazek, -zka, *med., wet., m.* вірус, -су.
zarazem *przst.* зарáз, заразóм, за одним рáзом, за одним зáходом.
zaraziciel, *lm.* **-le,** *m.* зарáзник.
zarazić *див.* **zarażać.**
zarazowate, -tych, *bot. (orobanchaceae)* заразихові, -вих.
zarazowy зарáзний.
zaraźliwie зарáзливо.
zaraźliwość *ż.* зарáзливість, -вості.
zaraźliwy зарáзливий, зарáзний, інфекційний; **~wa** c h o r o b a зарáзлива (зарáзна, інфекційна) хворóба.
zarażać, zarazić, -rażę, -razisz, -raził заражáти, заразити, -ражý, -рáзиш; //~ **się** заражáтися, заразитися.
zarażenie *n.* зарáження.
zarąb, -rębu, *m. (знак)* зáрýбка.
zarąbać *див.* **zarąbywać.**
zarąbek, -bku, *m. див.* **zarąb.**
zarąbiać, zarąbić, -bię, -bisz, -bił *kraw.* робити рубці, зробити рубці; підрубити, -блю, -биш *(лише докон.).*
zarąbywać, -buję, -bujesz, -bywał, zarąbać, -bię, -biesz, -bał зарýбувати, -бую, -буєш, зарубáти.
zardzewiać, zardzewić, -wię, -wisz, -wił ржавити, -влю, -виш, заржáвити, -влю, -виш, іржáвити, заіржáвити.
zardzewiałość *ż.* ржáвість, -вості, іржáвість.
zardzewiały заржавілий, заіржáвілий, заржáвлений, заіржáвлений.
zardzewić *див.* **zardzewiać.**
zardzewieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli заржавіти, заіржáвіти.
zareagować, -guję, -gujesz, -gował реагувáти, -гýю, -гýєш *(докон.).*
zareagowanie *n.* реáкція.
zarecytować, -tuję, -tujesz, -tował

рецитувáти, -тýю, -тýєш *(докон.)*, продекламувáти, -мýю, -мýєш.
zarejestrować, -ruję, -rujesz, -rował зареєструвáти, -рýю, -рýєш; //~ **się** зареєструвáтися.
zarejestrowanie *n.* зареєструвáння.
zarejestrowany зареєстрóваний.
zareklamować, -muję, -mujesz, -mował рекламувáти, -мýю, -мýєш *(докон.)*.
zarekomendować, -duję, -dujesz, -dował (kogo komu) відрекомендувáти, -дýю, -дýєш (когó комý); //~ **się** відрекомендувáтися, зарекомендувáти себé.
zarekomendowanie (się) *n.* відрекомендувáння.
zarekrutować, -tuję, -tujesz, -tował рекрутувáти, -тýю, -тýєш *(докон.)*.
zarekwirować, -ruję, -rujesz, -rował реквізувáти, -зýю, -зýєш *(докон.)*.
zarekwirowanie *n.* реквізувáння, реквізи́ція.
zarepetować, -tuję, -tujesz, -tował 1) *шкіл.* залиши́тися другий рік в тóму ж клáсі; 2) *(багатозарядну зброю)* перезаряди́ти, -джý, диш.
zaretuszować, -szuję, -szujesz, -szował *fot.* ретушувáти, -шýю, -шýєш *(докон.)*.
zaretuszowanie *n., fot.* ретушувáння *(докон.)*.
zarezerwować, -wuję, -wujesz, -wował резервувáти, -вýю, -вýєш *(докон.)*.
zarębacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) *гірн.* зарýбник; 2) м'ясни́к *(що розрубує туші)*.
zaręczać I, **zaręczyć, -czę, -czysz, -czył** (za kogo, za co) ручи́тися, -чýся, -чи́шся, ручáтися, поручáтися, поручи́тися (за кóго, за що); ~**czyć** słowem поручи́тися слóвом.
zaręczać II, **zaręczyć, -czę, -czysz, -czył** (kogo z kim) заручáти, заручи́ти (когó з ким); ~**czyć** córkę заручи́ти дочкý; //~ **się** заручáтися, заручи́тися.
zaręczenie I *n.* порýка; *(гарантія — ще)* запорýка.
zaręczenie II *n.* зарýчення.
zaręczny гарантíйний; list ~ гарантíйний лист, -тá.
zaręczony зарýчений.
zaręczyć *див.* **zaręczać.**
zaręczynowy зарýчний; pierścionek ~ зарýчний пéрстень, -сня.
zaręczyny, -czyn, *blp., przest.* зарýчини, -чин.
zaręka *ż.* порýка, запорýка, гарáнтія.
zarękawek, -wka, *m.* мýфта.
zarobek, -bku, *m.* 1) заробíток, -тку; iść na ~ іти́ на заробíтки; 2) (na czym) зиск, -ку, кóристь, -ті; chciwy na ~ жáдібний зи́ску (кóристі).
zarobić *див.* **zarabiać.**
zarobkować, -kuję, -kujesz, -kował ходи́ти на заробíтки.
zarobkowanie *n.* заробíтки, -ків.
zarobkowy 1) заробíтний; płaca ~**wa** заробíтна плáта; 2) *(про податок)* прибуткóвий.
zarobnica *ż.* подéнниця, подéнщиця, подéнна, -ної.
zarobnik, *lm.* **-cy,** *m.* подéнник, подéнщик, подéнний, -ного, заробітчáнин.
zarodek, -dka, *m., biol., przen.* зáродок, -дка, зачáток, -тка; *перен.* stłumić bunt w samym ~**dku** придуши́ти бунт у самóму зáродку (зачáтку).
zarodkonośny *див.* **zarodkowy.**
zarodkowy *biol., przen.* зародкóвий, зачáтковий; plazma ~**wa** зародкóва плáзма; rozwój ~ зародкóвий рóзвиток, -тку; w stanie ~**wym** у зачáтковому стáні; ◊ *бот.* listek ~ сім'ядóля.
zarodnia *ż., bot.* *(sporangium)* спорáнгій.
zarodnik *m.* 1) *бот., бакт.* спóра; 2) *с.-г.* племіннúй самéць, -мця́.
zarodnikowanie *n., bot., bakt.* твóрення спор.
zarodnikowe, -wych, *bot.* *(sporophyta)* спóрові, -вих.

zarodny *fizjol., anat.* навколоплідний; ciecz **~na** навколоплідні води *(род.* вод).
zarodowy *hod.* племінний; obora **~wa** племінна ферма.
zarodzić *див.* **zaradzać** I.
zaroić I, **-roję, -roisz, -roił,** *poet.* почати мріяти (про що).
zaroić II, **-roję, -roisz, -roił** *bart.* відроїти; //**~ się** зароїтися.
za rok *przsł.* через (за) рік.
zaronić się, -ni, -nił *przest.* (w co, do czego) запасти, -паде; **~** do serca, w duszę запасти в серце, в душу.
zaropiały гнійливий, гноєточивий; **~łe** oczy гнійливі (гноєточиві) очі, -чей.
zaropić, -pię, -pisz, -pił загноїти; **~** ranę загноїти рану; //**~ się** загноїтися.
zaropieć, -pieje, -piał загноїтися.
zaropienie *n.* загноєння.
zaropka *ż.* очна мазь, -зі.
zarosić *див.* **zaroszać.**
zarosły зарослий; обрóслий, порóслий. *Пор.* **zarastać.**
zarosnąć *див.* **zarastać.**
zarost, -tu, *m.* заріст, -росту, поріст, порість, -рості.
zaroszać, zarosić, -szę, -sisz, -sił зарóшувати, -шую, -шуєш; зарошати *(рідко),* заросити, -рошý, -рóсиш; //**~ się** зарóшуватися; зарошатися, зароситися.
zarośle, *częściej w lm.* **zarośla, -li,** *n.* заріст, -рості, зáросль, -лі.
zarośnięty *див.* **zarosły.**
zarozumiale зарозуміло.
zarozumialec, -lca, *lm.* **-lcy,** *m.* зарозумілий, -лого.
zarozumiałość *ż.* зарозумілість, -лості.
zarozumiały зарозумілий.
zaród, -rodu, *m., biol., przen. див.* **zarodek.**
zaródź *ż.* 1) *біол.* протоплáзма; 2) *перен.* зáродок, -дка.
zaróść, -rosnę, -rośniesz, -rósł, -rośli *dok. див.* **zarastać.**
zarównać *див.* **zarównywać.**
zarówno однаково.
zarównywać, -nuję, -nujesz, -nywał, zarównać зарівнювати, -нюю, -нюєш, зарівняти.
zaróżować, -żuję, -żujesz, -żował *див.* **zaróżowić.**
zaróżowić, -wię, -wisz, -wił надати рожевого кольору, зробити рожевим, зарожевити, -влю, -виш; *перен.* зарум'янити; //**~ się** зарожевіти; *(перен. — ще)* зарум'янитися.
zaróżowieć, -wieje, -wiejesz, -wiał, -wieli *див.* **zaróżowić się.**
zarubrykować, -kuję, -kujesz, -kował 1) розграфити, -флю, -фиш; 2) розподілити за рубриками (за графами).
zarumieniać, zarumienić, -nię, -nisz, -nił 1) зарум'янювати, -нюю, -нюєш, зарум'янити; 2) *кул. див.* **przyrumieniać;** //**~ się** зарум'янюватися, зарум'янитися; *(прям. — ще)* зашаріти(ся), зачервоніти(ся).
zaruszać зарýхати, почати рýхати.
zarwać *див.* **zarywać** II.
zarybek, -bku, *m., spec.* зарибок, -бка.
zarybiać, zarybić, -bię, -bisz, -bił (co) зариблювати, -люю, -люєш, зарибити, -блю, -биш (що).
zarybienie *n., spec.* зарибнення.
zaryczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli заричати, -чý, -чиш; *(про рогату худобу і перен. — звичайно)* заревіти, заревтй.
zaryć *див.* **zarywać** I.
zaryglować, -luję, -lujesz, -lował *(двері)* засýнути.
zarys, -su, *m.* 1) нáрис, -су, нáчерк, -ку; **~** historii нáрис (нáчерк) історії; 2) *(ескіз)* зарисóвка; 3) *(контур)* óбрис, -су; **~** twarzy óбрис обличчя (лиця); ◊ w ogólnych **~sach** в загáльних рисах.
zarysowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zarysować, -suję, -sujesz, -sował 1) зарисóвувати, -вую, -вуєш, зарисувати, -сýю, -сýєш; 2) утвóрювати тріщину, утворити тріщину; //**~ się** 1) вирисóву-

ватися, вúрисуватися; wdali ~wały się góry вдалині вúрисувалися гóри; 2) давáти тріщину, дáти тріщину.

zarywać I, **zaryć, -ryję, -ryjesz, -rył** зариваáти, зарúти, закóпувати, -пую, -пуєш, закопáти.

zarywać II, **zarwać, -wę, -wiesz, -wał** 1) захóплювати, -люю, -люєш, захопúти, -плю́, -пиш; зарвáти, -вý, -вéш *(лише докон.)*; **~rwać** pieniędzy захопúти грóшей; 2) *(лише докон.) несхв.* лизнýти (чогó); **~** łaciny лизнýти латúні; 3) *(лише докон.) безос.* заболíти; **~rwało** go w nodze у ньóго (йомý, йогó) заболíло в нозí; 4) (kogo) обдýрювати, -рюю, -рюєш, обдурúти, -рю́, -риш (когó); 5) (na kogo, na co) *(лише недокон.)* скидáтися (на кóго, на що); ◊ **~rwać** choroby набрáтися хворóби; **~rywać** z innego języka закидáти з íншої мóви; // *(лише недокон.)* **~ się** *(про вимову)* запинáтися, затинáтися.

zaryzykować, -kuję, -kujesz, -kował ризкнýти.

zarząd, -du, *m.* 1) управлíння; зáряд, -ду *(рідше)*; **~** bloku домоуправлíння; **~** gminny управлíння сíльської громáди; **~** kolei управлíння залізнúці; **~** majątku управлíння маєтком; **~** państwa управлíння держáвою; 2) *(керівний орган)* правлíння; зáряд; **~** instytucji правлíння установи; ◊ **~** domem домовóдство; **~** interesami керувáння спрáвами; **~** miejski міськá упрáва.

zarządca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* управля́ючий, -чого.

zarządczyni *ż.* управля́юча, -чої.

zarządzać, zarządzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) (czym) *(лише недокон.)* управля́ти, заря́джувати, -джую, -джуєш; *(справами тощо)* керувáти, -рýю, -рýєш; *(господарством тощо)* завíдувати, -дую, -дуєш; 2) (co) розпоряджáтися, розпорядúтися, -джýся, -дúшся; *(категорично)* накáзувати, -зую, -зуєш, наказáти, -кажý, -кáжеш; *(слідство тощо)* признача́ти, признáчити, -нáчу, -нáчиш.

zarządzająca, -cej, *ż. див.* **zarządczyni.**

zarządzający, -cego, *lm.* **-cy,** *m. див.* **zarządca.**

zarządzenie *n.* розпоря́дження; poczynić **~nia** дáти розпоря́дження; *підсил.* накáз, -зу.

zarządzić *див.* **zarządzać.**

zarzec się *див.* **zarzekać się.**

zarzechotać, -chocze *(a.* **-choce** *a.* **-chota), -chotał** *(про жаб)* заквáкати, закýмкати.

zarzeczanin, *lm.* **-nie,** *m.* зарічáнин.

zarzecze *n.* зарíччя.

zarzeczny зарíчний.

zarzekać się, zarzec się, -rzeknę, -rzekniesz, -rzekł, -rzekli (czego) зарікáтися, заректúся, -речýся, -речéшся (робúти що).

zarzewie *n.* жар, -ру; ◊ *перен.* **~** wojny вóгнище війнú.

zarzępolić, -lę, -lisz, -lił *pot.* затерлúкати, зацигúкати.

zarzęzić, -rzężę, -rzęzisz, -rzęził захрипíти, -плю́, -пúш; захарчáти, -чý, -чúш *(розм.)*.

zarznąć *див.* **zarzynać.**

zarznięcie *n.* зарíз, -зу.

zarzucać, zarzucić, -cę, -cisz, -cił 1) (co czym) закидáти, закúдати (що чим); **~cić** dół piaskiem закúдати я́му піскóм; **~cić** scenę kwiatami закúдати сцéну квíтами; *торг.* **~cić** rynek towarem закúдати рúнок товáром; 2) (co na kogo, na co) накидáти, накúнути, закидáти, закúнути (що на кóго, на що); **~cić** płaszcz na siebie накúнути (закúнути) пальтó на сéбе; 3) (co) *(сіть, якір тощо)* закидáти, закúнути (що); 4) (co) *(губити)* закидáти, закúнути, дівáти, заподíнути, заподíти, -дíну, -дíнеш, задíти (що); 5) (co komu) закидáти, закúнути (кому́ що),

обвинувáчувати, -чую, -чуєш, обвинувáтити, -вáчу, -вáтиш (когó в чóму); ~**cać** k o m u n i e d b a l s t w o закидáти комý недбáлість, обвинувáчувати когó в недбáлості (в недбáльстві); 6) (со) *перен.* закидáти, закúнути, залишáти, залишúти, -лишý, -лúшиш, покидáти, покúнути, занéдбувати, -бую, -буєш, занедбáти, занехáювати, -хáюю, -хáюєш, занехáяти, -хáю, -хáєш, занехáти (що); ◊ ~**cić** k o m u r ę c e n a s z y j ę обійняти когó; // *(лише докон.)* ~ **się** закúнутися, загубúтися, -бúться, заподíтися; k s i ą ż k a g d z i e ś s i ę ~**ciła** десь закúнулася (загубúлася, заподíлася) книжка.

zarzucenie *n.*: m i e ć c o d o ~**nia** k o m u мáти що закúнути комý.

zarzucić *див.* **zarzucać.**

zarzut, -tu, *m.* зáкид, -ду, обвинувáчення; ◊ b y ć (p o z o s t a w a ć) p o d ~**tem** c z e g o бýти обвинувáченим (в чóму); b e z ~**tu** бездогáнний; *прислів.* бездогáнно.

zarzutka *ż.* нáкидка.

zarzutnia *ż., ryb.* сіть, -ті, мерéжа.

zarzygiwać, -guję, -gujesz, -giwał, zarzygać *posp.* заблюбовувати, -вую, -вуєш, заблювáти, -люю, -люєш.

zarzynać, zarznąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) рíзати (рíжу, рíжеш), зарíзати; *(свиней — звичайно)* закóлювати, -люю, -люєш, заколóти, -лю, -леш; *перен.* t o g o ~**rznęło** d o r e s z t y це йогó зарíзало до рéшти; 2) *(поверхово)* надрíзувати, -зую, -зуєш, надрíзати; ~**rznąć** s k ó r ę надрíзати шкíру; // *(лише докон.)* ~ **się** 1) зарíзатися; 2) у[в]рíзатися, порíзатися; ~ b r z y t w ą у[в]рíзатися (порíзатися) бритвою; 3) *перен.* погубúти, -блю, -биш (згубúти) себé.

zarżeć, -rży, -rżał за(і)ржáти, -жé.

zasada I *ż.* прúнцип, -пу; засáда *(рідше)*; *(поведінки — ще)* прáвило; ~**dy** m a r k s i z m u прúнципи марксúзму; k i e r o w a ć s i ę ~**dami** p r z y z w o i t o ś c i додéржувати прáвил пристóйності; n i e s p r z e n i e w i e r z a ć s i ę s w o i m ~**dom** залишáтися вíрним своїм прúнципам (прáвилам); *(науки)* оснóва; ~**dy** g r a m a t y k i оснóви грамáтики; ◊ c z ł o w i e k b e z ~**sad** безпринцúпна людúна.

zasada II *ż., chem., mat.* оснóва.

zasadniczo у прúнципі, принципóво, принципіáльно; в основнóму; s p r a w a ~ s ł u s z n a спрáва в прúнципі слýшна.

zasadniczość *ż.* принципóвість, -вості, принципіáльність, -ності.

zasadniczy принципóвий, принципіáльний; k w e s t i a ~**cza** принципóве (принципіáльне) питáння; *(найважливіший)* головнúй, основнúй; p o s t a ć ~**cza** головнá дійовá осóба, головнúй персонáж; *(без додатків)* основнúй; p ł a c a ~**cza** основнá платня, основнúй оклáд, -ду.

zasadowość *ż., chem.* лýжність, -ності.

zasadowy оснóвний, лýжний.

zasadzać I, **zasadzić, -dzę, -dzisz, -dził** 1) засáджувати, -джую, -джуєш, засадúти, -джý, -диш; *(дерева тощо — ще)* насáджувати, насадúти; ~**dzić** g r z ą d k ę o g ó r k a m i засадúти грядку огіркáми; ~**dzić** k o g o d o w i ę z i e n i a засадúти когó у в'язнúцю; ~**dzić** l a s засадúти (насадúти) ліс; 2) (со na со) насáджувати, насадúти; *(на вістря — звичайно)* настрóмлювати, -люю, -люєш, настромúти, -млю, -миш, натикáти, наткнýти; наштрúкувати, -кую, -куєш, наштрикнýти *(розм.)*; 3) *(лише недокон.)* *(гостей за стіл тощо)* садовúти, -влю, -виш; 4) (kogo do czego) засáджувати, засадúти (когó за що); ~**dzić** d o

książki засади́ти за кни́жку; 5) **військ.** залиша́ти в заса́ді (в за́сідці), залиши́ти в заса́ді (в за́сідці); ◊ **~dzić** bagnet na karabin примкну́ти штик; //**~ się** (na kogo) засіда́ти, засі́сти, -ся́ду, -ся́деш (на ко́го).
zasadzać II (co na czym) *książ.* ґру́нтува́ти, -ту́ю, -ту́єш, базува́ти, -зу́ю, -зу́єш (що на чо́му); **~** swe domysły na czym ґрунтува́ти (будува́ти) свої́ здо́гади на чо́му; //**~ się** (na czym) ґрунтува́тися, базува́тися (на чо́му).
zasadzka *ż.* заса́да, за́сідка; wpaść w **~kę** попа́стися в заса́ду (в за́сідку, в па́стку).
zasalać, zasolić, -lę, -lisz, -lił 1) (co) засо́лювати, -люю, -люєш, засоли́ти, -лю́, -лиш; 2) (komu) *перен.* насоли́ти (кому́) *(лише докон.)*.
zasalutować, -tuję, -tujesz, -tował *wojs.* 1) салютува́ти, -ту́ю, -ту́єш *(докон.)*; 2) відда́ти честь.
zasapać się, -pię, -piesz, -pał *pot.* задиха́тися, заса́патися.
zasapany задиханий, заса́паний.
zasączyć się, -czy, -czył засочи́тися.
zasądowy *praw.* позасудови́й.
zasądzać, zasądzić, -dzę, -dzisz, -dził *praw.* 1) (kogo) засу́джувати, -джую, -джуєш, засуди́ти, -джу́, -диш; 2) (co komu) прису́джувати, присуди́ти; **~dzić** koszty sądowe присуди́ти судові́ ви́трати.
zaschłość *ż.* засо́хлість, -лості.
zaschły засо́хлий.
zaschnąć *див.* **zasychać.**
zaschnięty *див.* **zaschły.**
zasekwestrować, -ruję, -rujesz, -rował *praw.* секвеструва́ти, -ру́ю, -ру́єш *(докон.)*.
zaseplenić, -nię, -nisz, -nił зашепеля́вити, -влю, -виш.
zasępiać, zasępić, -pię, -pisz, -pił затьма́рювати, -рюю, -рюєш, затьма́рити, потьма́рювати, тьма́рити, потьма́рити; chmury **~piają** dzień хма́ри затьма́рюють (потьма́рюють) день; *перен.* **~pić** czyjąś wesołość затьма́рити (потьма́рити) чию́ весе́лість; //**~ się** затьма́рюватися, затьма́ритися, потьма́рюватися, тьма́ритися, потьма́ритися.
zasępienie *n.* затьма́рення, потьма́рення.
zasępiony затьма́рений, потьма́рений, похму́рий.
zasiać *див.* **zasiewać.**
zasiadać, zasiąść, -siądę, -siądziesz, -siadł, -siedli (do czego) сіда́ти, сі́сти (ся́ду, ся́деш), засіда́ти, засі́сти; садови́тися, -влю́ся, -ви́шся *(лише недокон.)* (де); **~siadać** do stołu сіда́ти (садови́тися) за стіл; **~siadać** do obiadu сіда́ти (садови́тися) до обі́ду; **~siadać** do roboty сіда́ти (садови́тися) за робо́ту; **~siąść** na tronie сі́сти на престо́л; **~siąść** czyje miejsce сі́сти на чиє́ мі́сце; ◊ **~siadać** krzesło займа́ти пост; **~siadać** w sejmie бу́ти депута́том се́йму.
zasiadka *ż., myśl.* за́сідка.
zasiadywać się, -duję, -dujesz, -dywał, zasiedzieć się, -dzę, -dzisz, -dział, -dzieli заси́джуватися, -джуюся, -джуєшся, заси́дітися, -джуся, -дишся.
zasianie *n.* 1) посі́яння; 2) засі́яння. *Пор.* **zasiewać** 1, 2.
zasiarkować, -kuję, -kujesz, -kował обкури́ти сі́ркою.
zasiatkować, -kuję, -kujesz, -kował закри́ти сі́ткою; запра́вити сі́тку.
zasiąg *m.* *див.* **zasięg.**
zasiąkać, zasiąknąć, -knie, -kł, *rzadziej* **-knął** просмо́ктуватися, -тується, просмокта́тися, -кчеться, просо́чуватися, -чується, просо́читися.
zasiąkle *n., ryb.* ставо́к, -вка́.
zasiąść *див.* **zasiadać.**
zasie! *wkrz.* *див.* **zaś!** 3.
zasiec, -siekę, -sieczesz, -siekł 1) засі́кти, -сі́чу́, -січе́ш, заруба́ти, закарбува́ти, -бу́ю, -бу́єш;

2) *військ. іст.* зробити засіку; 3) *(про дощ)* почати сікти; 4) (kogo) засікти (кого); //~ **się** 1) у[в]різатися, -ріжуся, -ріжешся, порізатися; 2) зарубати один одного; 3) *військ. іст.* укріпити засіками.

zasieczny *wojs. hist.* засічний.

zasiedlać, zasiedlić, -lę, -lisz, -lił заселяти, заселити, -лю, -лиш.

zasiedziały 1) який (що) засидівся *(дома);* 2) *(про жителя)* корінний.

zasiedzieć się *див.* **zasiadywać się.**

zasiek, -ku, *m.* 1) зарубка, засічка; 2) *(на зерно)* засік; 3) *військ. іст.* засіка; ◊ k o l c z a s t e **~ki** дротяні загородження.

zasieka *ż., wojs. hist. див.* **zasiek** 3.

zasiekać *див.* **zasiec.**

zasiew, -wu, *m.* 1) *с.-г.* засів, -ву, посів; *(час і дія — ще)* сівба, сів; 2) *перен.* зачаток, -тка, зародок, -дка; ◊ o b s z a r **~wów** посівна площа.

zasiewać, zasiać, -sieję, -siejesz, -siał, -siali *a.* **-sieli** 1) сіяти (сію, сієш), посіяти; *присл.* j a k **~siejesz,** t a k b ę d z i e s z ż ą ł що посієш, те й збереш; *перен.* **~siać** z i a r n o n i e z g o d y посіяти розбрат (незгоду) серед кого (між ким); 2) (co czym) засівати, засіювати, -сіюю, -сіюєш, засіяти; **~siać** p o l e ż y t e m засіяти поле житом; 3) *перен.* засівати, засіювати, засіяти, усівати, усіювати, усіяти; n i e b o **~siane** g w i a z d a m i небо засіяне (усіяне) зорями; ◊ *прик.* c i c h o j a k m a k i e m **~siał** тихо, як у вусі; //~ **się** 1) сіятися, посіятися; 2) засіватися, засіюватися, засіятися.

zasiewny посівний, засівний.

zasię! *wkrz. див.* **zaś!** 3.

zasięg, -gu, *m.* 1) обсяг, -гу, обшир, -ру; ~ d z i a ł a l n o ś c i обсяг (обшир) діяльності; 2) *(радіо і ін.)* радіус, границя дії; ~ r a d i o s t a c j i радіус (границя дії) радіостанції.

zasięgać, zasięgnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) сягати, досягати, досягти, -гну, -гнеш, досягнути, засягати, засягнути; j a k d a l e k o w z r o k **~gnie** як далеко зір (око) досягне (засягне); 2) (czego) черпати, почерпнути; **~gnąć** w i a d o m o ś c i почерпнути відомості; ◊ **~gać** c z y j e j r a d y звертатися до кого за радою; **~gać** c z y j e g o z d a n i a питати про чию думку; j a k o k i e m **~gniesz** скільки кинеш оком, скільки зглянути.

zasilacz, *lm.* **-cze,** *m., tech.* живильник, фідер, -ра.

zasilać, zasilić, -lę, -lisz, -lił 1) (czym) допомагати, допомогти, -можу, -можеш, помагати, помогти; підсобляти, підсобити, -блю, -биш *(розм.);* **~lać** p i e n i ę d z m i допомагати грішми; 2) *тех.* живити, -влю, -виш; **~lać** k o c i o ł w o d ą живити котел водою; // *(лише недокон.)* ~ **się** *тех. перен.* живитися; r z e k a **~sila się** d o p ł y w a m i річка живиться притоками.

zasilanie *n.* 1) допомога; 2) живлення; *пор.* **zasilać;** 3) *с.-г.* підживляння; ~ o z i m i n підживляння озимих; ◊ *тех.* ~ m e c h a n i c z n e автоматична подача.

zasilający *tech.* живильний.

zasilić *див.* **zasilać.**

zasiłek, -łku, *m.* запомога, допомога; ~ p i e n i ę ż n y грошова запомога (допомога).

zasiłkować, -kuję, -kujesz, -kował давати запомогу (допомогу).

zasiłkowy *tech. див.* **zasilający.**

zasiniać, zasinić, -nię, -nisz, -nił засинювати, -нюю, -нюєш, засинити, -ню, -ниш.

zasiniałość *ż. (під очима)* синці, -ців.

zasiniały *див.* **posiniały.**

zasinić *див.* **zasiniać.**

zasinieć (się), -nieję, -niejesz, -niał, -nieli 1) засиніти; засинітися *(зрідка);* 2) *див.* **posinieć.**

zasiwieć *див.* **posiwieć.**
zaskakiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, zaskoczyć, -czę, -czysz, -czył 1) *(про замок тощо)* захло́пуватися, -пу́ється, захло́пнутися; 2) (koło czego) *(лише недокон.) заст.* добива́тися (чого́); **~skakiwać** k o ł o p o s a d y добива́тися поса́ди; 3) (kogo) *(звичайно докон.)* заско́чити, застигти, -гне, засти́гнути, захопи́ти, -пить (кого́); b u r z a n a s **~skoczyła** нас заско́чила (захопи́ла, засти́гла) бу́ря; *(на місці злочину)* заско́чити, засту́кати; *перен.* n i e d a ć s i ę **~skoczyć** w y p a d k o w i не да́ти заско́чити (засту́кати) себе́ поді́ям; 4) (koło kogo) *див.* **nadskakiwać** 2.
zaskarbiać, zaskarbić, -bię, -bisz, -bił (sobie co) здобува́ти, здобу́ти, -бу́ду, -бу́деш (собі́ в ко́го що); **~bić** s o b i e c z y j ą ł a s k ę здобу́ти собі́ чию́ прихи́льність (ла́ску); **~bić** s o b i e c z y j e z a u f a n i e здобу́ти собі́ чиє́ дові́р'я (чию́ дові́ру).
zaskarżać, zaskarżyć, -żę, -żysz, -żył *praw.* 1) подава́ти ска́ргу в суд, пода́ти ска́ргу в суд, пору́шувати спра́ву про́ти ко́го, пору́шити спра́ву про́ти ко́го; 2) *(вирок тощо)* оска́ржувати, -жую, -жуєш, оска́ржити.
zaskarżenie *n., praw.* 1) пода́ння ска́рги в суд, пору́шення спра́ви про́ти ко́го; 2) оска́рження. *Пор.* **zaskarżać.**
zaskarżyć *див.* **zaskarżać.**
zasklepiać, zasklepić, -pię, -pisz, -pił 1) *архіт.* будува́ти (виводи́ти, ста́вити) склепі́ння, збудува́ти (ви́вести, поста́вити) склепі́ння, засклепи́ти, -плю́, -пи́ш; 2) *(поверхню)* затяга́ти, затя́гувати, -гую, -гує, затягти́, -гну́, -гнеш, затягну́ти; z i m a **~pia** w o d y l o d a m i зима́ затяга́є (затя́гує) во́ди льо́дом; **~pić** t o r t c u k r e m затягти́ торт глазу́р'ю; **~pić** r a n ę затягти́ (затягну́ти) ра́ну; 3) *перен.* роби́ти нечу́лим, зроби́ти нечу́лим; **~piać** s e r c a роби́ти серця́ нечу́лими; //**~ się** 1) *(про рану)* затяга́тися; затя́гуватися *(рідше)*, затягти́ся, затягну́тися; 2) *перен.* замика́тися (в со́бі), замкну́тися (в со́бі); 3) *(лише докон.) (перен. — стати косним)* зашкару́бнути; **~pić się** w r u t y n i e зашкару́бнути в рути́ні.
zaskoczenie *n.* несподі́ваність, -ності.
zaskoczony 1) захо́плений знена́цька, засти́гнутий, заско́чений; засту́каний; *пор.* **zaskakiwać;** 2) *перен.* здиво́ваний.
zaskoczyć *див.* **zaskakiwać.**
zaskok, -ku, *m.* за́ско́к, -ку.
zaskomleć, -li, -lał заски́глити, заскав(у)ча́ти, -чи́ть, заскавулі́ти.
zaskomlić, -lę, -lisz, -lił *див.* **zaskomleć.**
zaskorupiać, zaskorupić, -pię, -pisz, -pił *(рану тощо)* затяга́ти; затя́гувати, -гую, -гуєш *(рідше)*, затягти́, -гну́, -гнеш, затягну́ти; //**~ się** 1) затяга́тися; затя́гуватися, затягти́ся, затягну́тися; 2) *(лише докон.) перен.* зашкару́бнути; **~pione** t r a d y c j e зашкару́блі тради́ції, -ці́й.
zaskorupiały 1) затя́гнений, затя́гнутий; 2) зашкару́блий. *Пор.* **zaskorupiać (się).**
zaskorupić *див.* **zaskorupiać.**
zaskorupieć, -pieję, -piejesz, -piał, -pieli 1) *(про рану тощо)* затягти́ся, -гне́ться, затягну́тися; 2) *перен.* зашкару́бнути, зашкарубі́ти, заскні́ти.
zaskowyczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli 1) *(про собаку)* заски́глити, заскавуча́ти, -чи́ть, заскавча́ти, заскавулі́ти; 2) *(перен. розм. — жалібно)* заски́глити, заскі́млити.
zaskórnica *ż., geol.* підгрунтова́ вода́.
zaskórnik *m., med. (comedo)* ву́гор, -гра́.
zaskórny 1) *мед. (subcutaneus)* позашкі́рний, підшкі́рний; 2) *геол.*

підгрунтовий; w o d a ~**na** підгрунтова вода.
zaskrobać, -bię, -biesz, -bał зашкрябати, зашкребти; *підсил.* зашкряботіти, -бочу, -ботиш; //~ **się** зашкрябатися, зашкребтися.
zaskroniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m., zool. (tropidonotus natrix)* вуж звичайний.
zaskrzeczeć, -czy, -czał заскрекотати, -коче, заскрекотіти, -котить, застрекотати, застрекотіти.
zaskrzepły *див.* **zakrzepły.**
zaskrzypieć, -pi, -piał заскрипіти, -пить, зарипіти.
zaskrzypnąć, -nie, -nął *див.* **zaskrzypieć.**
zaskubać, -bię, -biesz, -bał заскубти, -бу, -беш.
zaskwarzać, zaskwarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) *кул.* зашкварювати, -рюю, -рюєш, зашкварити; 2) *мед.* припікати, припекти, -печу, -печеш.
zaskwierczeć, -czy, -czał зашкварчати, -чить; *(про ключ)* заскрипіти, -пить; *(про розжарене залізо)* зашипіти, -пить; *(перен.— про немовля тощо)* запищати, -щить.
zasłabnąć, -bnę, -bniesz, -bł захворіти, заслабнути, занедужати.
zasłabnięcie *n.* захворіння, заслабнення, занедужання.
zasłać I *див.* **zaścielać.**
zasłać II *див.* **zasyłać.**
zasładzać, zasłodzić, -dzę, -dzisz, -dził засолоджувати, -джую, -джуєш, засолодити, -джу, -диш.
zasłaniać, zasłonić, -nię, -nisz, -nił 1) (co) заслоняти, заслонити, -ню, -ниш, закривати, закрити; *(світло, дорогу, мислений образ тощо — звичайно)* заступати, заступити, -плю, -пиш; 2) (kogo od czego, przed kim, przed czym) *(перен. — з метою захисту)* заслоняти, заслонити; ~**łaniać** o d w i a t r ó w заслоняти від вітрів; //~ **się** 1) заслонятися, заслонитися, закриватися, закритися; 2) (czym) *перен.* відмовлятися, відмовитися, -влюся, -вишся, відговорюватися, -рююся, -рюєшся, відговоритися, -рюся, -ришся (чим); ~**łaniać się** b r a k i e m c z a s u відмовлятися (відговорюватися) браком часу.
zasłodzić *див.* **zasładzać.**
zasłona *ż.* 1) занавіска, завіска; *(на двері)* портьєра; *(на вікно)* штора; *(на лампу)* абажур, -ра; *(на обличчя)* вуаль, -лі; *театр.* завіса; 2) *військ.* завіса, заслона; ~ d y m n a (o g n i o w a) димова (вогньова) завіса (заслона); ~ g a z o w a хімічна заслона; 3) *(перен. — маскіровка)* прикриття; p o d ~**ną** під прикриттям; 4) *анат. (velum)* завіса; ◊ *перен.* s p a d ł a m u ~ z o c z u йому спала з очей полуда; ~ p i e c o w a *див.* **zasłonka.**
zasłonić *див.* **zasłaniać.**
zasłonka *ż.* *(в печі)* заслінка.
zasłonowy *anat. (obturatorius)* запираючий, замикаючий.
zasłuchać się *див.* **zasłuchiwać się.**
zasłuchany заслуханий.
zasłuchiwać się, -łuchuję, -łuchujesz, -łuchiwał, zasłuchać się заслухуватися, -лухуюся, -лухуєшся, заслухатися.
zasługa *ż.* заслуга; w e d ł u g ~**gi** по заслузі; p r z y p i s y w a ć s o b i e ~**gę** (czego) ставити собі в заслугу (що); p o ł o ż y ć w i e l k i e ~**gi** мати великі заслуги.
zasługiwać, -guję, -gujesz, -giwał, zasłużyć, -żę, -żysz, -żył 1) (na co) заслуговувати, -вую, -вуєш, заслужувати, -жую, -жуєш, заслужити, -жу, -жиш (чого); t o ~**guje** n a u w a g ę це заслуговує уваги (на увагу); 2) (co) *(лише докон.)* заробити (службою), заслужити; ~**łużyć** s t o z ł o t y c h заробити (заслужити) сто злотих; // *(лише докон.)* ~ **się** (czym komu) мати заслуги (перед ким).
zasłużenie *przsł.* заслужено.

zasłużony заслу́жений; ~ a r t y s t a заслу́жений арти́ст; ~ d z i a ł a c z заслу́жений дія́ч, -ча́; ~ w y p o c z y n e k заслу́жений відпочи́нок (спочи́нок).
zasłużyć *див.* **zasługiwać.**
zasłynąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli набу́ти сла́ви, здобу́ти сла́ву, просла́витися, -влюся, -вишся, усла́витися.
zasłyszeć, -szę, -szysz, -szał, -szeli (co *a.* o czym) почу́ти, зачу́ти, прочу́ти (що), дові́датися (про що).
zasmagać (kogo) засі́кти, -січу́, -січе́ш (кого́).
zasmakować, -kuję, -kujesz, -kował (w czym) уподо́бати (що), знайти́ смак, засмакува́ти, -ку́ю, -ку́єш (в чо́му); ~ w c z y i m t o w a r z y s t w i e уподо́бати собі́ чиє́ товари́ство; *(лише в 3 ос.)* сподо́батися; t o m u ~**wało** це йому́ сподо́балося.
zasmalać, zasmolić, -lę, -lisz, -lił засмо́лювати, -люю, -люєш, засмоли́ти, -лю́, -лиш.
zasmarkać, -rkam, -rkasz (*a.* **-rczę, -rczesz), -rkał** *wulg.* зашма́ркати; //~ **się** зашма́ркатися.
zasmarkany *wulg.* соплі́вий, шмарка́тий, зашма́рканий.
zasmarowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zasmarować, -ruję, -rujesz, -rował 1) зама́зувати, -зую, -зуєш, зама́зати, -ма́жу, -ма́жеш, зама́щувати, -щую, -щуєш, замасти́ти, -мащу́, -ма́стиш; ~**rować** s z p a r y g l i n ą зама́зати шпа́ри гли́ною; *перен.* ~**rować** s p r a w ę зама́зати спра́ву; ~**rować** u b r a n i e зама́зати (замасти́ти) о́дяг; *(жиром)* заяло́жувати, -жую, -жуєш, заяло́зити, -ло́жу, -ло́зиш, засмальцьо́вувати, -вую, -вуєш, засмальцюва́ти, -цю́ю, -цю́єш; 2) *(погано написати)* запи́сувати кривуля́ми, записа́ти криву́лями (що); ~**rować** c a ł y a r k u s z записа́ти криву́лями ці́лий а́ркуш; //~ **się** зама́зуватися, зама́затися, зама́щуватися, замасти́тися; зашмарува́тися, -ру́юся, -ру́єшся *(лише докон.)*; заяло́жуватися, заяло́зитися, засмальцьо́вуватися, засмальцюва́тися.
zasmażenie *n.* зажа́рення, засма́ження.
zasmażka *ż., kul. див.* **zaprażka.**
zasmażyć, -żę, -żysz, -żył зажа́рити, засма́жити; //~ **się** зажа́ритися, засма́житися.
zasmęcić *див.* **zasmucić.**
zasmoktać, -ktam, -ktasz (*a.* **-kczę, -kczesz), -ktał** засмокта́ти, -кчу́, -кчеш.
zasmolić *див.* **zasmalać.**
zasmradzać, zasmrodzić, -dzę, -dzisz, -dził *posp.* наповня́ти (напо́внювати) смо́родом, напо́внити смо́родом; завоня́ти, засмерді́ти, -джу́, -ди́ш *(лише докон.)*.
zasmucać, zasmucić, -cę, -cisz, -cił засму́чувати, -чую, -чуєш, засмути́ти, -мучу́, -му́тиш; зажури́ти, -рю́, -риш *(лише докон.)*, піча́лити, опеча́лити; //~ **się** засму́чуватися, засмути́тися, зажу́рюватися, -рююся, -рюєшся, зажури́тися, печа́литися, опеча́литися.
zasmucenie *n.* засму́чення, опеча́лення, зажу́ра.
zasmucić *див.* **zasmucać.**
zasmucony засму́чений, зажу́рений, опеча́лений.
zasnąć *див.* **zasypiać** I.
zasnować *dok. див.* **zasnuwać.**
zasnuwać, zasnuć, -nuję, -nujesz, -nuł 1) снува́ти, -ну́ю, -ну́єш, заснува́ти; 2) *перен. поез.* заслоня́ти, заслони́ти, -ню́, -ниш, закрива́ти, закри́ти; 3) *(перен. — починати що)* заво́дити, -джу, -диш, завести́, -веду́, -веде́ш; ~**snuć** i n t r y g ę завести́ інтри́гу.
zasobnia *ż.* 1) *ел.* зал акумуля́торів; 2) *тех.* я́ма; ~ w ę g l o w a ву́гільна (вугляна́) я́ма.
zasobnie замо́жно.
zasobnik *m., el.* акумуля́тор, -ра.
zasobnikowy *el.* акумуля́торний.
zasobność *ż.* замо́жність, -ності, доста́ток, -тку.

zasobny замо́жний, бага́тий; *перен.* ~ w wiedzę бага́тий знання́м.

zasolić *див.* **zasalać.**

zasób, -sobu, *m.* 1) запа́с, -су; ~ żywności запа́с харчі́в; 2) *ек.* капіта́л, -лу; 3) *(звичайно в мн.)* за́соби, -бів, ресу́рси, -сів; ~ ludzkie людські́ ресу́рси; ~ pieniężne грошові́ ресу́рси; ◊ *лінгв.* podstawowy ~ słownikowy основни́й словнико́вий фонд, -ду.

zaspa *ż.* заме́т, -ту, кучугу́ра; ~**py** śnieżne снігові́ заме́ти (кучугу́ри).

zaspać *див.* **zasypiać** II.

zaspakajać *див.* **zaspokajać.**

zaspały *див.* **zaspany.**

zaspaniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* за́спаний, -ного.

zaspany 1) за́спаний; 2) *перен. див.* **ospały.**

zaspokajać, zaspokoić, -koję, -koisz, -koił 1) (co) заспоко́ювати, -ко́юю, -ко́юєш, заспоко́їти; *(виконувати чиї бажання — ще)* вдовольня́ти, вдовольни́ти, задовольня́ти, задовольни́ти (кого́, що); ~**koić** głód (pragnienie) заспоко́їти го́лод (спра́гу); ~**koić** czyje potrzeby заспоко́їти (задовольни́ти, вдовольни́ти) чиї́ потре́би; 2) *див.* **uspokajać;** ◊ ~**koić** dług ви́платити борг; ~**koić** wierzyciela відда́ти борг позикода́вцеві; //~ **się** 1) заспоко́юватися, заспоко́їтися; 2) *див.* **uspokajać się.**

zaspokojenie *n.* 1) заспоко́єння; задово́лення, вдово́лення; 2) *див.* **uspokojenie.** *Пор.* **zaspokajać.**

zaspokojony заспоко́єний; задово́лений, вдово́лений. *Пор.* **zaspokajać** 1.

zasrebrzyć się, -rzę, -rzysz, -rzył засрібли́тися.

zasromać *przest.* засоро́мити, -млю, -миш; //~ **się** засоро́митися.

zasromocić, -cę, -cisz, -cił (kogo) у[в]кри́ти ганьбо́ю; 2) *заст.* засоро́мити, -млю, -миш.

zastać *див.* **zastawać.**

zastalać, zastalić, -lę, -lisz, -lił *прям., перен.* стали́ти, -лю́, -лиш, гартува́ти, -ту́ю, -ту́єш, загарто́вувати, -вую, -вуєш, загартува́ти.

zastałość *ż., ek. див.* **stagnacja.**

zastały застóяний, застоя́лий.

zastanawiać, zastanowić, -wi, -wił *(лише в 3 ос.)* приверта́ти (зверта́ти) ува́гу, приверну́ти (зверну́ти) ува́гу; zjawisko to ~**tanowiało** mię zawsze це я́вище за́вжди приверта́ло (зверта́ло) мою́ ува́гу; //~ **się** (nad czym) розміркóвувати, -вую, -вуєш, розміркува́ти, -ку́ю, -ку́єш (про що *і* що), обміркóвувати, обміркува́ти (що); розду́мувати, -мую, -муєш *(лише недокон.);* trzeba się dobrze ~**nowić** тре́ба до́бре розміркува́ти (обміркува́ти); ◊ ~**nów się!** поду́май!

zastanowienie (się) *n.* розміркува́ння, обміркува́ння; ◊ bez ~**nia** необду́мано, нерозва́жливо.

zastarzałość *ż.* застарі́лість, -лості.

zastarzały застарі́лий; ~**ła** choroba застарі́ла (закорені́ла) хворо́ба.

zastarzeć się, -rzeję, -rzejesz, -rzał, -rzeli заста́ріти(ся); nie dać się chorobie ~ не да́ти заста́ріти(ся) (закорени́тися) хворо́бі.

zastaw, -wu, *m.* заста́ва; dać co na ~ відда́ти що в заста́ву, заста́вити що.

zastawa *ż.* 1) *військ. іст.* заста́ва; 2) *(посуд)* серві́з, -зу; ~ stołowa столо́вий серві́з, -зу.

zastawać, -taję, -tajesz, -tawał, zastać, -tanę, -taniesz, -tał застава́ти, -таю́, -таєш, заста́ти, -та́ну, -та́неш.

zastawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., praw. див.* **zastawnik.**

zastawek, -wka, *m., spec.* гребі́нка *(у столярному верстаті для затискування).*

zastawiać, zastawić, -wię, -wisz, -wił 1) заставляти, заставити, -влю, -виш; **~wić** d r z w i заставити двері; **~wić** p o k ó j m e b l a m i заставити кімнату меблями; 2) віддавати в заставу, віддати в заставу, заставляти, заставити; 3) *(тенета тощо)* розставляти, розставити; 4) *(стіл)* сервірувати, -рую, -руєш *(недокон. і докон.)*; //**~ się** 1) заставлятися, заставитися; 2) сервіруватися; ◊ *прик.* **~taw się,** a p o s t a w s i ę! лопни, а фасон тримай (держи)!

zastawidło *n. див.* **tama** 1.

zastawienie *n.* 1) заставлення; 2) віддання в заставу; 3) сервірування. *Пор.* **zastawiać.**

zastawiony 1) заставлений; 2) *(стіл)* сервірований.

zastawka *ż.* 1) *(шлюзу)* заставка; 2) гальмо (натискач) вітряка; 3) *анат.* *(valvula)* заслінка, клапан, стулка.

zastawkowy *anat.* *(valvularis)* заслінковий, клапанний, стулковий.

zastawniczy: u r z ą d ~ ломбард, -ду.

zastawnik, *lm.* -cy, *m., praw.* заставодержатель.

zastawny *fin.* заставний; l i s t ~ закладна, -ної, заставна.

zastawowy *див.* **zastawny.**

zastąpić *див.* **zastępować.**

zastąpienie *n.* заступлення; заміщення. *Пор.* **zastępować.**

zastemplować, -luję, -lujesz, -lował заштемпелювати, -люю, -люєш.

zastękać *pot.* застогнати, -гну, -гнеш.

zastęp, -pu, *m., wojs., przen.* загін, -гону.

zastępca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* заступник, заміcник, -ка.

zastępczo *przst.* в заступництві, тимчасово.

zastępczy 1) тимчасовий; r a d a **~cza** тимчасова рада; 2) *(який заміняє що)* замінний; m a t e r i a ł ~ замінний матеріал, -лу, замінник; ◊ *лінгв.* w z d ł u ż e n i e **~cze** подовження в закритому складі.

zastępczyni *ż.* заступниця, заміcниця.

zastępować, -puję, -pujesz, -pował, zastąpić, -pię, -pisz, -pił заступати, заступити, -плю, -пиш; *(заміняти — ще)* заміщати, заміcтити, -міщу, -міcтиш; **~tąpić** k o m u d r o g ę заступити кому дорогу; **~tępować** w c z a s i e n i e o b e c n o ś c i заступати (заміщати) під час неприсутності.

zastępowy, -wego, *lm.* **-wi,** *m.* піонервожатий, -того; *(в юнацьких організаціях)* вожатий.

zastępstwo *n.* 1) заступництво, заміснйцтво; 2) *політ., торг.* представництво; ◊ w **~wie** d y r e k t o r a за директора.

zastoina *ż., med. див.* **zastój** 2.

zastojowy застійний.

zastolny засто[і]льний; **~na** r o z m o w a засто[і]льна розмова.

zastosować *див.* **zastosowywać.**

zastosowalność *ż.* застосовність, -ності.

zastosowalny застосовний; p r o j e k t ~ застосовний проект, -ту.

zastosowanie *n.* застосування.

zastosowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zastosować, -suję, -sujesz, -sował застосовувати, -вую, -вуєш, застосувати, -сую, -суєш; **~sować** w p r a k t y c e застосувати на практиці; //**~ się** 1) *пас.* застосовуватися; 2) (do kogo, do czego) пристосовуватися, пристосуватися (до кого, до чого); *(рахуватися з чим — звичайно)* керуватися, -руюся, -руєшся *(лише недокон.)* (чим); **~sować się** d o c z y i c h ż ą d a ń керуватися чиїми бажаннями.

zastój, -toju, *m.* 1) застій, -тою; 2) *мед.* *(stasis)* стаз, -зу.

zastrachany *pot.* заляканий.

zastrajkować, -kuję, -kujesz, -kował забастува́ти, -ту́ю, -ту́єш, застрайкува́ти, -ку́ю, -ку́єш.
zastraszać, zastraszyć, -szę, -szysz, -szył заля́кувати, -кую, -куєш, залякáти; страхáти, застрахáти, застрáшувати, -шую, -шуєш, застраши́ти *(розм.)*; //~ **się** заля́куватися, залякáтися, лякáтися, налякáтися.
zastraszający жахли́вий, страхітли́вий.
zastraszenie *n.* залякáння.
zastraszyć *див.* **zastraszać.**
zastrugiwać, -guję, -gujesz, -giwał, zastrugać застру́гувати, -гую, -гуєш, застругáти (-ружу́, -ру́жеш *i* -ругáю, -ругáєш).
zastrupiać się, zastrupić się, -pi, -pił *(про рану)* застру́плюватися, -люється, заструпи́тися, -питься, заструпíти.
zastrychować: ~ ż a g i e l спусти́ти пáрус (вітри́ла).
zastrychować się, -rychuje, -rychował *(про коня)* засíктися, -січеться.
zastrzał I, **-łu,** *m., bud.* контрфóрс.
zastrzał II, **-łu,** *med. (panaritium)* панари́цій, -цію.
zastrzegać, zastrzec, -rzegę, -rzeżesz, -rzegł (sobie co) застерігáти, застерегти́, -режу́, -режéш (собі що); //~ **się** (przeciw czemu) застерігáтися, застерегти́ся (віднóсно чóго).
zastrzelać, zastrzelić, -lę, -lisz, -lił застрíлювати, -люю, -люєш, застрі[é]лити; // *(лише докон.)* ~ **się** застрі[é]литися.
zastrzeżenie *n.* застерéження; ◊ b e z ~**nia** беззастерéжно.
zastrzygać, zastrzyc, -rzygę, -rzyżesz, -rzygł, -rzygli застригáти, застри́гти, -рижу́, -рижéш.
zastrzyk, -ku, *m., med.* укóл, -лу, ін'éкція.
zastrzykać *nieos. (про біль)* застрíляти, заштрикáти.
zastrzykiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, zastrzyknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli впóрскувати, -кую, -куєш, впóрснути, впри́скувати, -кую, -куєш, впри́снути.
zastrzyknięcie *n. див.* **zastrzyk.**
zastudzać, zastudzić, -dzę, -dzisz, -dził остýджувати, -джую, -джуєш, остуди́ти, -джу́, -диш.
zastukać застýкати, постýкати; ~ d o (w) d r z w i застýкати (постýкати) в двéрі.
zastygać, zastygnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli застигáти, засти́гти, -гну, -гнеш, засти́гнути, холóнути, захолóнути; *(перен. — ще)* завмирáти, завмéрти, -мру́, -мрéш.
zastygły засти́глий, захолóлий.
zastygnąć *див.* **zastygać.**
zasugestionować, -nuję, -nujesz, -nował (kogo) навíяти, -вíю, -вíєш, внуши́ти (комý що).
zasunąć *див.* **zasuwać.**
zasuspendować, -duję, -dujesz, -dował *dok. див.* **zawieszać** 5.
zasuspendowanie *n. див.* **zawieszenie** 5.
zasuszać, zasuszyć, -szę, -szysz, -szył засýшувати, -шую, -шуєш, засуши́ти, -шу́, -шиш.
zasuszony засýшений.
zasuszyć *див.* **zasuszać.**
zasuwa *ż.* зáсув; ◊ ~ s t a w i d ł o w a підіймний шлюз, -зу.
zasuwać, zasunąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli засóвувати, -вую, -вуєш, засувáти, засýнути.
zasuwka *ż., zdr.* зáсувка.
zasuwkowy засувкóвий.
zasuwny засувни́й.
zaswatać *przest.* засвáтати.
zaswędzić, -dzi, -dził зачесáтися, -чéшеться, засвербíти, -бить.
zasycać, zasycić, -cę, -cisz, -cił 1) *(вогонь)* роздувáти, роздýти (-здýю, -здýєш *i* -зідмý, -зідмéш); 2) *(питний мед)* заварювати, -рюю, -рюєш, завари́ти, -рю́, -риш; 3) *див.* **nasycać** 1.
zasychać, zaschnąć, -schnie, -schnął *a.* **-sechł** засихáти, засóхнути.
zasycić *див.* **zasycać.**
zasyczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli засичáти, -чý, -чи́ш; *(перен. — ще)* зашипíти, -плю́, -пи́ш.

zasygnalizować, -zuję, -zujesz, -zował сигналізувати, -зую, -зуєш *(докон.)*.
zasykać зашикати.
zasyłać, zasłać, -ślę, -ślesz, -słał засилати, заслати (зашлю, зашлеш).
zasymilować, -luję, -lujesz, -lował асимілювати, -люю, -люєш *(докон.)*, засимілювати.
zasymilowanie *n.* асимілювання, асиміляція *(докон.)*, засимілювання.
zasympatyzować, -zuję, -zujesz, -zował (z kim, z czym) почути симпатію (до кого, чого).
zasyp, -pu, *m.* *(дія)* засипка; *(засипане)* засипка.
zasypać *див.* **zasypywać.**
zasypiać I, **zasnąć, zasnę, zaśniesz, zasnął, zasnęli** засипати, заснати, заснути.
zasypiać II, **zaspać, zaśpię, zaśpisz, zaspał** *неперех.* засипати, заспати, -плю, -пиш; (co) просипати, проспати (що); // *(лише докон.)* ~ **się** заспатися.
zasypisko *n., gór.* закинута виробленa шахта, завалена шахта.
zasypka *ż., med.* *(aspergo)* присипка.
zasypnik *m., tech.* 1) засипний отвір, -вору; 2) подавальний пристрій, -рою; ~ s a m o c z y n n y пристрій для автоматичної засипки.
zasypowy, -wego, *lm.* **-wi,** *m.* засипальник; ~ ż e l i w i a k a засипальник на вагранці.
zasypywać, -puję, -pujesz, -pywał, zasypać, -pię, -piesz, -pał засипати, засипати, -плю, -плеш; ~**pać** r ó w засипати рів; *перен.* ~**pywać** k o g o p y t a n i a m i (l i s t a m i) засипати кого питаннями (листами); ~**pać** r o s ó ł k a s z ą засипати крупи в суп; *розм.* ~**pać** k o g o s w o i m z e z n a n i e m засипати кого своїм показанням (зізнанням, свідченням); //~ **się** засипатися, засипатися; *(лише докон.)* *(театр. тощо — ще)* провалитися, -люся, -лишся; *розм.* ~**pał się** n a r o z p r a w i e засипався на судовому розгляді; *розм.* a k t o r ~**pał się** актор провалився.
zaszachować, -szachuję, -szachujesz, -szachował 1) *шахм.* об'явити шах; 2) *перен.* поставити кого в скрутне становище; *(розм. — ще)* загнати на слизьке.
zaszachrować, -ruję, -rujesz, -rował зшахрувати, -рую, -руєш, з(а)шахраювати, -раюю, -раюєш.
zaszalować, -luję, -lujesz, -lował зашалювати, -люю, -люєш.
zaszamerować, -ruję, -rujesz, -rował вишити позументом.
zaszamotać(się), -moczę, -moczesz (*rzadziej* **-mocę, -mocesz** *a.* **-motam, -motasz), -motał** (z kim) 1) заборсатися; 2) (z kim) почати битися з ким.
zaszańcować, -cuję, -cujesz, -cował *wojs.* обвести шанцями; ~ o b ó z обвести шанцями табір; //~ **się** *військ., перен.* окопатися.
zaszargiwać, -guję, -gujesz, -giwał, zaszargać 1) замизкувати, -кую, -куєш, замизкати; *(болотом)* заталапувати, -пую, -пуєш, заталапати; 2) *(перен. — честь тощо)* плямувати, -мую, -муєш, заплямувати, заплямити, -млю, -миш; *перен.* ~**gać** s w o j ą r e p u t a c j ę заплямувати свою репутацію; ◊ *перен.* ~**gać** m a j ą t e k обтяжити маєток позиками; //~ **się** 1) замизкуватися, замизкатися; заталапуватися, заталапатися, зателепатися; 2) залізати в борги, залізти в борги.
zaszarpać, -pię, -piesz, -pał (co) засмикати (-микаю, -микаєш *і рідко* -мичу, -мичеш), зашарпати, засіпати.
zaszarzeć, -rzeje, -rzał засіріти; *(безос. — ще)* засвітати; почати смеркатися.
zaszczebiotać, -bioczę, -bioczesz (*rzadziej* **-biocę, -biocesz** *a.* **-biotam, -biotasz), -biotał** защебетати, -бечу, -бечеш.

zaszczekać загáвкати, забрехáти, -рéше.
zaszczep, -pu, *m.* 1) зáродок, -дка; 2) *див.* **zaszczepianie, zaszczepienie.**
zaszczepiać, zaszczepić, -pię, -pisz, -pił *sad., med., przen.* прищéплювати, -люю, -люєш, прищепи́ти, -плю́, -пиш.
zaszczepienie *n., sad., med., przen.* прищéплення.
zaszczepka *ż. (дверна)* зáщіпка.
zaszczerbiać, zaszczerbić *див.* **wyszczerbiać.**
zaszczękać забрязкати, забряжчáти, -чý, -чи́ш; *(зубами)* заклáцати.
zaszczęknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *jednokr. див.* **zaszczękać.**
zaszczuć, -czuję, -czujesz, -czuł зацькувáти, -кýю, -куєш.
zaszczwać *див.* **zaszczuć.**
zaszczycać, zaszczycić, -cę, -cisz, -cił (kogo, co czym) удостóювати, -тóюю, -тóюєш, удостóїти, -тóю, -тóїш (кого́, що чого́, чим).
zaszczycony удостóєний (чéсті).
zaszczypać, -pię, -piesz, -pał *див.* **zaszczypnąć.**
zaszczypnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli защипнýти.
zaszczyt, -tu, *m.* 1) честь, -ті; m a m ~ p r o s i ć мáю честь (за честь) проси́ти; p r z y n o s i ć ~ роби́ти честь; 2) *(звичайно в мн.)* пóчесті, -тей.
zaszczytnie почéсно.
zaszczytny почéсний; **~na** g o d n o ś ć почéсне звання́.
zaszeleścić, -leszczę, -leścisz, -leścił зашелестíти, -лещý, -лести́ш.
zaszemrać, -rzę, -rzesz, -rał 1) *(про потíчок)* зажурчáти, -чи́ть, задзюркотáти, -кóче, задзюркотíти, -коти́ть; 2) *перен.* зарéмствувати, -вую, -вуєш.
zaszemrzeć, -rzę, -rzesz, -rał *див.* **zaszemrać.**
zaszeplenić, -nię, -nisz, -nił зашепеля́вити, -влю, -виш.
zaszeptać зашептáти, -пчý, -пчеш, зашепотáти, -почý, -пóчеш, зашепотíти, -почý, -поти́ш.
zaszeregować, -guję, -gujesz, -gował 1) *військ.* ввести́ в стрій (в лáви); 2) *перен.* класифікувáти, -кýю, -кýєш *(докон.).*
zaszewka *ż., kraw. див.* **zakładka** 1.
zaszklić, -lę, -lisz, -lił заскли́ти.
zaszkodzić, -dzę, -dzisz, -dził зашкóдити, -джу, -диш; *(здоров'ю — ще)* завáдити.
zaszkolny позашкíльний.
zaszlamowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zaszlamować, -muję, -mujesz, -mował замýлювати, -люю, -люєш, замýлити.
zaszlochać заридáти; *(схлипуючи — ще)* захли́пати.
zaszły який (що) стáвся, який (що) мáв мíсце; **~łe** w y p a d k i ви́падки (подíї), якí (що) стáлися (якí мáли мíсце).
zaszmerać зашарудíти, -джý, -ди́ш, зашурчáти, -чý, -чи́ш, зашу[е]рхотíти, -хочý, -хоти́ш, зашéмрати, зашемрíти, зашерехтíти, -хчý, -хти́ш.
zasznurować, -ruję, -rujesz, -rował зашнурувáти, -рýю, -рýєш.
zaszorować I, **-ruję, -rujesz, -rował** *(щíткою)* зами́ти.
zaszorować II, **-ruję, -rujesz, -rował** *(коня)* надíти шóри.
zaszpilać, zaszpilić, -lę, -lisz, -lił зашпи́лювати, -люю, -люєш, зашпили́ти.
zaszpuntowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zaszpuntować, -tuję, -tujesz, -tował затикáти втýлкою, заткнýти втýлкою; зашпунтувáти, -тýю, -тýєш *(лише докон.).*
zaszrubowywać, zaszrubować *див.* **zaśrubowywać.**
zasztachetować, -tuję, -tujesz, -tował огороди́ти (обгороди́ти) палісáдом (штахéтами).
zaszturmować, -muję, -mujesz, -mował *wojs.* зачáти штурмувáти.
zasztyletować, -tuję, -tujesz, -tował заколóти стилéтом (кинджáлом).
zaszumieć, -mi, -miał зашумíти, -ми́ть.
zaszwankować, -kuję, -kujesz, -kował похитнýтися; **~wał** n a

z d r o w i u його здоро́в'я похитну́лося; ◊ ~wał w i n t e r e s a c h його спра́ви підупа́ли; ~ n a u m y ś l e схи́бити (звихну́тися) з ро́зуму.
zaszybować, -buję, -bujesz, -bował *lot. (на планері)* злеті́ти, -лечу́, -лети́ш.
zaszyć *див.* **zaszywać.**
zaszydzić, -dzę, -dzisz, -dził загл узува́ти, -зу́ю, -зу́єш (з ко́го, з чо́го, *рідко* над ким, над чим).
zaszyfrować, -ruję, -rujesz, -rował зашифрува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
zaszyfrowanie *n.* зашифрува́ння, зашифро́вка.
zaszywać, zaszyć, -szyję, -szyjesz, -szył зашива́ти, заши́ти; // *(лише докон.)* ~ **się** (w co, w czym) *перен.* закопа́тися, заши́тися (в що, в чо́му); ~ w g ł u s z y закопа́тися (заши́тися) в глуші́; ~ w s i a n o закопа́тися (заши́тися) в сі́но.
zaś 1) *(протиставний спол.)* а, але́; ... o n ~ n i e p r z y s z e d ł а він не прийшо́в; 2) *(частка)* ж(е) (би); g d z i e ~? де ж би? 3) *(вигук)* зась!
zaścianek, -nka, *m.* 1) *іст.* се́лище дрібнопомі́сної шля́хти, застя́нок, -нка; 2) *перен.* за́куток, -тка.
zaściankowość *ż.* провінціа́льність, -ності.
zaściankowy 1) *іст.* дрібнопомі́сний; ~ s z l a c h c i c дрібнопомі́сний шля́хтич; 2) *перен.* глухи́й, заку́тній, закутко́вий; *(несхв. — ще)* провінціа́льний.
zaścielać *див.* **zaściełać.**
zaściełać, zasłać, zaścielę, zaścielesz, zasłał застила́ти, засла́ти, -стелю́, -сте́леш, застеля́ти, застели́ти, -стелю́, -сте́лиш; *(перен. — ще)* вкрива́ти, вкри́ти; ~**słać** ł ó ż k o засла́ти (застели́ти) лі́жко; ~**słać** p o d ł o g ę s ł o m ą застели́ти підло́гу соло́мою; ~**słać** p o l e t r u p a m i *перен.* вкри́ти по́ле тру́пом.
zaślepiać, zaślepić, -pię, -pisz, -pił засліплювати, -люю, -люєш, засліпля́ти, засліпи́ти, -плю́, -пиш; n a m i ę t n o ś ć ~**pia** при́страсть засліплює.
zaślepienie *n.* засліплення.
zaślepiony засліплений.
zaślepnąć *див.* **oślepnąć.**
zaślimaczyć się, -czy, -czył осли́знути.
zaśliniać, zaślinić, -nię, -nisz, -nił засли́нювати, -нюю, -нюєш, засли́нити; //~ **się** засли́нюватися, засли́нитися.
zaśliznąć, -nie, -nął осли́знути.
zaśliźniać, zaśliźnić, -nię, -nisz, -nił вкрива́ти сли́зом, вкри́ти сли́зом.
zaślubiać, zaślubić, -bię, -bisz, -bił (kogo) одру́жуватися, -жуюся, -жуєшся, одружи́тися, -жу́ся, -жишся; побра́тися, -беремо́ся, -берете́ся (з ким) *(лише докон.).*
zaślubiny, -bin, *blp., książ.* одру́ження.
zaśmiać się, -mieję, -miejesz, -miał, -miali *a.* **-mieli** засмія́тися, -мію́ся, -міє́шся.
zaśmiecać, zaśmiecić, -cę, -cisz, -cił засмі́чувати, -чую, -чуєш, засмі́тити, -мічу́, -мі́тиш.
zaśmierdnąć się, -nie, -nął *див.* **zaśmierdzieć się.**
zaśmierdzieć się, -dzi, -dział засмерді́тися, -ди́ться.
zaśmiewać się регота́ти(ся) (регота́ти) до упа́ду.
zaśniad, -du, *m., med. (mola)* ма́тковий зане́сок, -ска.
zaśnić się *nieos. див.* **przyśnić się.**
zaśniecać się, zaśniecić się, -ci, -cił *roln.* в[у]крива́тися зоно́ю (са́жкою), в[у]кри́тися зоно́ю (са́жкою), засні́чуватися, -чується, засніти́тися.
zaśniecenie *n., roln.* зара́ження зоно́ю (са́жкою), засні́чення.
zaśniedziały 1) покри́тий мідя́нкою; 2) закосні́лий, заскні́лий, зашкару́блий. *Пор.* **zaśniedzieć.**
zaśniedzić, -dzę, -dzisz, -dził в[у]кри́ти мідя́нкою; //~ **się** *див.* **zaśniedzieć.**
zaśniedzieć, -dzieję, -dziejesz, -dział, -dzieli 1) покри́тися мі-

дя́нкою; 2) *перен.* закосні́ти, заскні́ти, зашкару́бнути, зашкару́біти.
zaśnieżać, zaśnieżyć, -żę, -żysz, -żył засипа́ти сні́гом, заси́пати сні́гом, засні́жити.
zaśnieżony заси́паний сні́гом, засні́жений.
zaśnieżyć *див.* **zaśnieżać.**
zaśpiew, -wu, *m.* за́спів, -ву.
zaśpiewać 1) заспіва́ти; 2) *(перен. розм. — ціну)* заломи́ти, -млю́, -миш, загну́ти, запра́вити, -влю, -виш; 3) *мисл.* зага́вкати, забреха́ти, -ре́ше.
zaśrubnik *m., tech.* гвинтови́й (гайкови́й) ключ, -ча́.
zaśrubowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zaśrubować, -buję, -bujesz, -bował *tech.* загви́нчувати, -чую, -чуєш, загвинти́ти, -нчу́, -нти́ш.
zaświadczać, zaświadczyć, -czę, -czysz, -czył сві́дчити, посві́дчити, засві́дчувати, -чую, -чуєш, засві́дчити; **~czyć** c o u s t n i e (n a p i ś m i e) посві́дчити (засві́дчити) що у́сно (в письмо́вій фо́рмі); **~czyć** s w o j e u s z a n o w a n i e засві́дчити (ви́словити) свою́ поша́ну.
zaświadczenie *n.* 1) посві́дчення, засві́дчення; 2) *(документ)* посві́дчення, по́свідка.
zaświadczyć *див.* **zaświadczać.**
zaświdrować, -ruję, -rujesz, -rował *тех.* засвердли́ти; *перен., безос.* закрути́ти, -ру́тить; **~wało** w n o s i e закрути́ло в но́сі.
zaświecać, zaświecić, -cę, -cisz, -cił засві́чувати, -чую, -чуєш, засвіти́ти, -вічу́, -ві́тиш.
zaświechtać *pot.* заяло́зити, -ло́жу, -ло́зиш; //**~ się** заяло́зитися.
zaświecić *див.* **zaświecać.**
zaświegotać, -gocze (*rzadziej* **-goce,** *rzadko* **-gota), -gotał** зацвірі́нькати, зацвірінька́ти, -чи́ть, защебета́ти, -бе́че.
zaświerczeć, -czy, -czał *див.* **zaświegotać.**
zaświergolić, -li, -lił *див.* **zaświegotać.**
zaświergotać *див.* **zaświegotać.**
zaświerkać *див.* **zaświegotać.**
zaświerzbić, -bię, -bisz, -bił 1) *мед.* зарази́ти коро́стою; 2) *див.* **zaświerzbieć.**
zaświerzbieć, -bi, -biał, *rzadziej* **-bił** засверб́іти, -би́ть.
zaświnić, -nię, -nisz, -nił *posp.* занечи́стити, -чи́щу, -чи́стиш, засміти́ти, -мічу́, -мі́тиш, забрудни́ти.
zaświsnąć, -wisnę, -wiśniesz, -wisnął, -wisnęli *див.* **zaświstać.**
zaświstać, -wiszczę, -wiszczesz (*a.* **-wistam, -wistasz), -wistał** засвиста́ти, -вищу́, -ви́щеш, засвисті́ти, -вищу́, -вisти́ш.
zaświszczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli *див.* **zaświstać.**
zaświtać *nieos.* засвіта́ти, розсвіну́ти, розви́днітися, розви́дніти.
zatabaczać, zatabaczyć, -czę, -czysz, -czył 1) забру́днювати ню́хальним тютюно́м (таба́кою), забрудни́ти ню́хальним тютюно́м (таба́кою); 2) напа́хувати ню́хальним тютюно́м (таба́кою), напаха́ти ню́хальним тютюно́м (таба́кою).
zatabaczony 1) забру́днений ню́хальним тютюно́м (таба́кою); 2) напа́ханий ню́хальним тютюно́м (таба́кою).
zatabaczyć *див.* **zatabaczać.**
zataborować, -ruję, -rujesz, -rował 1) оточи́ти обо́зом; 2) *(розбити табір)* ота́боритися.
zataczać, zatoczyć, -czę, -czysz, -czył 1) зато́чувати, -чую, -чуєш, заточи́ти, -чу́, -чиш, зако́чувати, закоти́ти, -кочу́, -ко́тиш; **~toczyć** w ó z d o s z o p y закоти́ти (заточи́ти) віз у сара́й; 2) *(коло циркулем тощо)* обво́дити, -джу, -диш, обвести́, -веду́, -веде́ш; ◊ **~toczyć** o b ó z ота́боритися; //**~ się** 1) зато́чуватися, заточи́тися, зако́чуватися, закоти́тися; **~czył się** d o w o d y заточи́вся (закоти́вся) в во́ду; 2) *(на ногах)* зато́чуватися, заточи́тися, похи́туватися, -туюся, -туєшся, похитну́тися.

zataflować, -luję, -lujesz, -lował *spec.* замостити плитками; *(підлогу)* замостити паркетом; *(стіни, піч)* облицювати, -цюю, -цюєш.
zatajać, zataić, -taję, -taisz, -tail затаювати, -таюю, -таюєш, затаїти, -таю, -таїш, утаювати, утаїти, потаїти; //~ **się** затаюватися, затаїтися.
zatajeć, -je, -jał почати танути, почати розтавати.
zatajenie *n.* затаєння, утаєння.
zatamować *див.* **zatamowywać.**
zatamowanie *n.* 1) затамування; загачення; 2) загородження, заступлення. *Пор.* **zatamowywać.**
zatamowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zatamować, -muję, -mujesz, -mował 1) тамувати, -мую, -муєш, затамовувати, -вую, -вуєш, затамувати; *(річку — ще)* загачувати, -чую, -чуєш, загатити, -гачу, -гатиш; **~mować** krew затамувати (спинити) кров; **~mować** oddech затамувати дух (подих, віддих); 2) *(дорогу, прохід тощо)* загороджувати, -джую, -джуєш, загородити, -джу, -диш, заступати, заступити, -плю, -пиш.
zatańcować, -cuję, -cujesz, -cował *див.* **zatańczyć.**
zatańcowywać się, -wuję, -wujesz, -wywał танцювати до упаду.
zatańczyć, -czę, -czysz, -czył затанцювати, -цюю, -цюєш.
zatapetować, -tuję, -tujesz, -tował обклеїти обоями (шпалерами). *Пор.* **tapeta.**
zatapiać, zatopić, -pię, -pisz, -pił 1) затоплювати, -люю, -люєш, затопляти, затопити, -плю, -пиш; **~topić** jaz затопити греблю; **~topić** łąki затопити луки; 2) (co w czym) *перен.* затоплювати, затопляти, затопити; **~tapiać** wzroka) (w czym) затопляти (затоплювати) очі (погляд, зір) (в що); б) (w kim) впиватися очима (в кого); ◊ **~topić** szpony вп'ястися кігтями; **~topić** ręce we włosach запустити руки в волосся; **~topić** sztylet w piersiach встромити кинджал (стилет) у груди; **~topić** w czym myśl swoją поринути (заглибитися, затопитися) в роздуми (в думки) про що; //~ **się** 1) тонути, -ну, -неш, потопати, утопати, потонути; 2) (w czym) *перен.* затоплятися, затоплюватися, затопитися (в що *і* в чому), поринати, поринути, заглиблюватися, -лююся, -люєшся, заглибитися, -глиблюся, -глибишся (в що); słońce **~tapia się** w morzu сонце поринає в море; **~tapiać się** w myślach затоплятися (поринати, заглиблюватися) в думки.
zatarasować, -suję, -sujesz, -sował забарикадувати, -дую, -дуєш; *(дорогу — ще)* загородити, -джу, -диш; //~ **się** забарикадуватися.
zatarasowanie *n.* забарикадування; загородження. *Пор.* **zatarasować.**
zatarcie *n.* 1) затирання *(лише недокон.)*; 2) загладження; 3) замазання, затушування; //~ **się** затирання. *Пор.* **zacierać (się).**
zatarg, -gu, *m.* 1) суперечка, спір, -пору; 2) *політ.* конфлікт, -ту; ~ o granicę конфлікт із-за кордону.
zatargać засмикати (-микаю, -микаєш *і рідко* -мичу, -мичеш), зашарпати, засіпати.
zatargnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *див.* **zatargać.**
zatelefonować, -nuję, -nujesz, -nował подзвонити по телефону, телефонувати, -ную, -нуєш *(докон.)*, зателефонувати.
zatelegrafować, -fuję, -fujesz, -fował телеграфувати, -фую, -фуєш *(докон.)*, зателеграфувати.
zatem *spójn.* отже; a ~ do widzenia! отже, до побачення!
zatemperować, -ruję, -rujesz, -rował *(олівець)* застругати (-ружу, -ружеш *і* -ругаю, -ругаєш).

zaterkotać, -koczę, -koczesz (*rzadziej* **-kocę, -kocesz**), **-kotał** зацокотáти, -кочý, -кóчеш, зацокотíти, -кочý, -котúш; (*про людину, машину — ще*) заторохтíти, -хчý, -хтúш; *підсил.* заторохкотíти; (*про кулемет — ще*) застрочúти, затріскотáти, затріскотíти.

zatęchłość *ż.* затýхлість, -лості, протýхлість.

zatęchły затýхлий, протýхлий.

zatęchnąć, -chnie, -chł затýхнути, протýхнути.

zatępiać, zatępić, -pię, -pisz, -pił затýплювати, -люю, -люєш, затупляти, затупúти, -плю, -пиш; //~ **się** затýплюватися, затуплятися, затупúтися.

zatępieć, -pieję, -piejesz, -piał, -pieli 1) затупúтися, -плюся, -пишся; 2) *перен.* отупíти.

zatęsknić, -nię, -nisz, -nił затужúти, -жý, -жиш (за ким, за чим, *рідко* по кóму, по чóму), занудьгувáти, -гýю, -гýєш, занýдитися, -нýджуся, -нýдишся.

zatętnić, -ni, -nił 1) загуркотíти, -котúть, загуркотáти, -кóче, заторохтíти, -хтúть, затуркотíти, затуркотáти; 2) задзвонúти, -нить; 3) (*ударяючи*) застýкати; *підсил.* застукотíти; **~niły** с е р у застýкали ціпú; 4) (*про серце*) забúтися, -б'ється, застýкати.

zatętnieć, -ni, -niał *див.* **zatętnić.**

zatężać, zatężyć, -żę, -żysz, -żył робúти затужáвілим, зробúти затужáвілим.

zatkać I *див.* **zatykać** I.

zatkać II, *tkac.* заткáти, -тчý, -тчéш.

zatkanie *n., med.* закýпорка.

zatknąć *dok. див.* **zatykać** II.

zatleć, -leje, -lał затлíти.

zatlić się, -li, -lił затлíти(ся).

zatłaczać, zatłoczyć, -czę, -czysz, -czył (co czym) забивáти, забúти, -б'ю, -б'єш (що чим); d z i e d z i n i e c **~łoczony** w o j s k i e m подвір'я забúте вíйськом.

zatłuc, -łukę, -łuczesz, -łukł затовктú, -вчý, -вчéш.

zatłumiać, zatłumić *див.* **stłumiać.**

zatłuszczać, zatłuścić, -łuszczę, -łuścisz, -łuścił заялóжувати, -жую, -жуєш, заялóзити, -лóжу, -лóзиш, засмальцьóвувати, -вую, -вуєш, засмальцювáти, -цюю, -цюєш, замáщувати, -щую, -щуєш, замастúти, -мащý, -мáстиш.

zatłuszczony заялóжений, засмальцьóваний, замáщений.

zatłuścić *див.* **zatłuszczać.**

zatoczyć *див.* **zataczać.**

zatoka *ż.* затóка.

zatokować, -kuję, -kujesz, -kował *myśl.* затокувáти, -кýю, -кýєш, заклькóчити; g ł u s z e c **~wał** глухáр затокувáв (заклькóчив).

zatokowaty звúвистий.

zatokowy: p r ą d **~** Гольфстрíм, -му.

zatonąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) затонýти, -нý, -неш, потонýти; 2) (w czym) *перен.* затопúтися, -плюся, -пишся (в що *і* в чóму), заглúбитися, -лúблюся, -лúбишся, порúнути (в що).

zatonięcie *n.* (*судна*) загúбель, -лі.

zatop, -pu, *m.* драговинá, драгвá, мóчар, -ра, мочарí, -рíв.

zatopić *див.* **zatapiać.**

zatopiony затóплений.

zatopny багнúстий, грузькúй.

zator I, **-ru,** *m.* затóр, -ру; **~** l o d o w y льодовúй затóр; ◊ *зал.* **~** r u c h u прóбка.

zator II, **-ru,** *m., med.* (*embolia*) емболíя, закýпорка вен.

zatorek, -rka, *m., med.* (*embolus*) éмбол, прóбка.

zatorować, -ruję, -rujesz, -rował загородúти, -джý, -диш, забарикадувáти, -дýю, -дýєш.

zatracać, zatracić, -cę, -cisz, -cił 1) втрачáти, втрáтити, -рáчу, -рáтиш; **~cić** d a w n y w y g l ą d втрáтити колúшній вúгляд; 2) (*розм. — загубити*) дівáти, дíти (дíну, дíнеш), задíти, заподíти, запропастúти, -пащý, -пастúш; **~cić** k s i ą ż k ę

діти (задіти, заподіти, запропастити) книжку.
zatracenie *n.* 1) втрата; 2) запропащення; *пор.* **zatracać;** 3) *перен.* загибель, -лі.
zatracić *див.* **zatracać.**
zatracony 1) втрачений; 2) задітий, заподітий, запропащений; *пор.* **zatracać;** 3) *лайл.* проклятий, клятий, проклятущий, триклятий.
zatrata *ż. див.* **zagłada.**
zatratować, -tuję, -tujesz, -tował затоптати, -пчу, -пчеш.
zatrąbić, -bię, -bisz, -bił засурмити, -млю, -миш, затрубити, -блю, -биш.
zatrącać I, **zatrącić, -cę, -cisz, -cił** (co) закидати, закинути; **~cić** k s i ą ż k ę закинути книжку.
zatrącać II 1) (czym) відгонити, тхнути (чим); m i ó d **~ca** w o s k i e m мед відгонить (тхне) воском; 2) *(в мові)* закидати; **~cać** z n i e m i e c k a (n i e m c z y z n ą) закидати по-німецькому.
zatrelować, -luję, -lujesz, -lował розлитися (залитися) трелью.
zatriumfować, -fuję, -fujesz, -fował восторжествувати, -вую, -вуєш.
zatroskać (kogo czym) зажурити, -рю, -риш (кого чим); //**~ się** 1) (czym) зажуритися; 2) (o kogo, o co) потурбуватися, -буюся, -буєшся (про кого, про що).
zatroskany зажурений.
zatroszczyć, -czę, -czysz, -czył *див.* **zatroskać.**
zatrucie *n.* отруєння; **~** g a z e m отруєння газом.
zatruć *див.* **zatruwać.**
zatrudniać, zatrudnić, -nię, -nisz, -nił 1) (kogo) давати кому працю (роботу), дати кому працю (роботу); **~nić** k o g o w h a n d l u дати кому працю в торговій мережі; 2) (kogo czym) утрудняти, утруднити, турбувати, -бую, -буєш, затурбувати, (кого чим); //**~ się** (czym) займатися, за(й)нятися, -ймуся, -ймешся (чим).
zatrudnienie *n.* праця, робота, заняття; **~** w p r z e m y ś l e праця в промисловості.
zatrudniony який (що) працює.
zatruty отруєний, затроєний.
zatruwać, zatruć, -ruję, -rujesz, -ruł труїти, -рую, -руїш, затрýювати, -рýюю, -рýюєш, затруїти; затрóювати, -рóюю, -рóюєш, затроїти, -рóю, -рóїш *(рідше);* //**~ się** труїтися, отрýюватися, отруїтися.
zatrważać, zatrwożyć, -żę, -żysz, -żył тривóжити, стривóжити; //**~ się** тривóжитися, стривóжитися, затривóжитися.
zatrważający тривóжний; **~** s t a n c h o r e g o тривóжний стан хвóрого.
zatrwożenie *n.* тривóга.
zatrwożony стривóжений, затривóжений.
zatrwożyć *див.* **zatrważać.**
zatrzask, -ku, *m.* 1) пружинний замóк, -мкá; 2) *(для застібання)* кнóпка; 3) *див.* **potrzask;** ◊ *перен.* b y ć p o d **~skiem** бýти ув'язненим.
zatrzaskać *dok. див.* **zatrzaskiwać.**
zatrzaskiwać, zatrzasnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli захлóпувати, -пую, -пуєш, захлóпнути, затріснути.
zatrząsnąć *див.* **zatrząść.**
zatrząść, -rząsnę, -rząśniesz, -rząsł, -rzęśli (kim, czym) затрусити, -рушý, -рýсиш, затрясти (кого, що).
zatrzeć *див.* **zacierać.**
zatrzepać, -pię, -piesz, -pał *див.* **zatrzepotać.**
zatrzepotać (się), -pocze *(rzadziej* **-poce,** *rzadko* **-pota), -potał** затріпотáти, -пóче, затріпотіти, -тить, затрепетáти, -пéче (*крилами — ще*) залопотіти.
zatrzeszczeć, -czy, -czał затріщáти, -ріщить; *підсил.* затріскотіти, -котить, затріскотáти, -кóче.
zatrzęsienie *n., przen. pot.* сила-силéнна, бéзліч, -чі; **~** p t a c t w a сила-силéнна (бéзліч) птиці (птáства).

zatrzym, -mu, *m., tech. див.* **zatrzymanie** 2.

zatrzymać *див.* **zatrzymywać.**

zatrzymanie *n.* 1) *(дія)* затри́мання, заде́ржання; *(припинення)* за́три́мка, заде́ржка; 2) *тех.* замі́чка; 3) *мед. (retentio)* затри́мання, заде́ржання; ◊ ~ k a ł u копростáз, -зу; //~ **się** *див.* **zatrzymanie** 1, 3.

zatrzymywać, -muję, -mujesz, -mywał, zatrzymać затри́мувати, -мую, -муєш, затри́мати, заде́ржувати, -жую, -жуєш, заде́ржати; *(рух — ще)* зупиня́ти, зупини́ти, -ню́, -ниш, спиня́ти, спини́ти; *(не втрачати — ще)* зберіга́ти, зберегти́, -режу́, -реже́ш; ~**mać** d l a k o g o p o s a d ę затри́мати (заде́ржати) для ко́го поса́ду; ~**mać** k o m u p e n s j ę затри́мати (заде́ржати) комý зарпла́ту; ~**mać** k o g o n a o b i a d затри́мати (заде́ржати) кого́ на обі́д; ~**mać** o c z y n a k i m затри́мати (спини́ти) о́чі на кóму; s p r a w y ~**mały** m n i e спра́ви затри́мали (заде́ржали) мене́; z ł o d z i e j a ~**mano** зло́дія затри́мано (заде́ржали); ~**mać** p o c i ą g затри́мати (заде́ржати, зупини́ти) по́їзд; s ł o m a d ł u g o ~**muje** c i e p ł o соло́ма до́вго затри́мує (заде́ржує, зберіга́є) тепло́; ~**mać** t a j e m n i c ę зберегти́ (захова́ти) таємни́цю; ~**mać** z e g a r зупини́ти годи́нник; //~ **się** затри́муватися, затри́матися, заде́ржуватися, заде́ржатися; зупиня́тися, зупини́тися, спиня́тися, спини́тися.

zatuczać, -zatuczyć, -czę, -czysz, -czył загодо́вувати, -вую, -вуєш, загодува́ти, -ду́ю, -ду́єш, угодо́вувати, угодува́ти.

zatulać, zatulić, -lę, -lisz, -lił 1) заку́тувати, -тую, -туєш, заку́тати; 2) *(очі)* заплю́щувати, -щую, -щуєш, заплю́щити; *(вуха)* затуля́ти, затули́ти, -лю́, -лиш; *(рот)* замика́ти, замкну́ти.

zatuła *ż.* 1) засло́нка; 2) *тех.* шпи́ндель; 3) *спец.* шкіряни́й фарту́х, -ха́.

zatułać się (dokąd) забрести́, -реду́, -реде́ш, заблука́ти, прибитися, -б'ю́ся, -б'є́шся (куди́).

zatumaniać, zatumanić, -nię, -nisz, -nił затума́нювати, -нюю, -нюєш, затума́нити; *(перен. — ще)* запа́морочувати, -чую, -чуєш, запа́морочити; s i e d z i a ł j a k ~**niony** сиді́в як запа́морочений.

zatupać, -pię, -piesz, -pał зату́пати; *підсил.* затупоті́ти, -почу́, -поти́ш, затупота́ти, -почу́, -по́чеш.

zatupotać, -poczę, -poczesz *(a.* **-pocę, -pocesz,** *rzadko* **-potam, -potasz), -potał** затупоті́ти, -почу́, -поти́ш, затупота́ти, -почу́, -по́чеш.

zaturbować, -buję, -bujesz, -bował *przest.* затурбува́ти, -бу́ю, -бу́єш, занепоко́їти; //~ **się** затурбува́тися, занепоко́їтися.

zaturkotać, -kocze *(rzadziej* **-koce,** *rzadko* **-kota), -kotał** загуркоті́ти, -коти́ть, загуркота́ти, -ко́че, затуркота́ти, затуркоті́ти, заторохті́ти, -ти́ть.

zatuszowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zatuszować, -szuję, -szujesz, -szował затушо́вувати, -вую, -вуєш, затушува́ти, -шу́ю, -шу́єш; *перен.* ~**szować** p r z y k r ą s p r a w ę затушува́ти неприє́мну спра́ву; //~ **się** затушо́вуватися, затушува́тися.

zatwardzać I, **zatwardzić, -dzę, -dzisz, -dził** очерствля́ти, очерстви́ти, -влю́, -ви́ш, зачерстви́ти.

zatwardzać II, **zatwardzić, -dzi, -dził** *med.* кріпи́ти, спричиня́ти запо́р, спричини́ти запо́р.

zatwardzenie *n., med.* запо́р, -ру.

zatwardziałość *ż.* 1) отверді́лість, -лості, затверді́лість; 2) заче́рствілість, -лості; 3) закорені́лість, запе́клість. *Пор.* **zatwardziały.**

zatwardziały 1) отверді́лий, затверді́лий; 2) *перен.* заче́рстві-лий; ~**łe** s e r c e заче́рствіле

се́рце; 3) *(перен. — невиправний)* закоренілий, запе́клий; zbrodniarz ~ закоренілий (запе́клий) злочи́нець, -нця.
zatwardzieć, -dzieję, -dziejesz, -dział, -dzieli 1) отвердіти, ствердіти, стве́рднути, затвердіти, затве́рднути; 2) *перен.* заче́рствіти; 3) (w czym) *перен.* закоре́ніти (в чо́му).
zatwierdzać, zatwierdzić, -dzę, -dzisz, -dził затве́рджувати, -джую, -джуєш, затве́рдити, -джу, -диш (що); **~dzić** umowę затве́рдити до́говір.
zatwierdzenie *n.* затве́рдження.
zatwierdzić *див.* **zatwierdzać.**
zatwierdzony затве́рджений.
zatwora *ż. див.* **zatwór.**
zatwór, -woru, *m.* за́сув.
zatyczać, zatyczyć, -czę, -czysz, -czył *ogr.* ти́чи́ти *(лише недокон.).*
zatyczka *ż., tech.* за́тичка; *(дерев'яна — ще)* чіп *(род.* чопа́).
zatyczyć *див.* **zatyczać.**
zatykać I, **zatkać** (co czym) затика́ти, заткну́ти; затка́ти *(рідше);* **~tkać** dziurę заткну́ти діру́; *прям., перен.* **~tkać** sobie uszy заткну́ти (затули́ти) собі ву́ха; *перен.* **~tkać** komu usta заткну́ти (замкну́ти) рот (уста́) кому́; //**~ się** затика́тися, заткну́тися; затка́тися.
zatykać II, **zatknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli** (co za co) затика́ти, заткну́ти, застро́млювати, -люю, -люєш, застроми́ти, -млю́, -миш; **~tknąć** rękę za pas заткну́ти (застроми́ти) ру́ку за по́яс; ◊ **~tknąć** chorągwie піднести́ (підня́ти, поста́вити) пра́пор.
zatykadło *n., tech. див.* **zatyczka.**
zatykowy *anat. (obturatorius)* запира́ючий, замика́ючий.
zatyle *n.* зати́лля.
zatylny *див.* **tylny.**
zatyłek, -łka, *m.* поти́лиця.
zatyły ожирілий.
zatynkować, -kuję, -kujesz, -kował заштукату́рити; *(домашнім способом — ще)* затинькува́ти, -ку́ю, -ку́єш.
zatytułować, -łuję, -łujesz, -łował 1) (co) озаглави́ти, -влю, -виш, да́ти за́голо́вок, назва́ти, -зву́, -зве́ш; 2) (kogo) титулува́ти, -лу́ю, -лу́єш (кого́) *(докон.).*
zaufać (komu, czemu) довіритися (кому́, чому́), звіритися (на ко́го, на що).
zaufanie *n.* довір'я, довіра; budzić ~ (do kogo, do czego) збу́джувати (виклика́ти) довір'я (довіру) (до ко́го, до чо́го); mieć (żywić) ~ (do kogo, do czego) ма́ти довір'я (довіру) (до ко́го, до чо́го); nabrać **~nia** (do kogo, do czego) почу́ти довір'я (до ко́го, до чо́го); okazywać komu ~ виявля́ти довір'я (довіру) (кому́); opierać się na **~niu** спира́тися на довір'я (на довіру); podrywać w kim ~ (do kogo, do czego *a.* w co) підрива́ти в ко́му довір'я (довіру) (до ко́го, до чо́го); tracić ~ (do kogo, do czego) втрача́ти довір'я (довіру) (до ко́го, до чо́го); zasłużyć na ~ заслужи́ти довір'я; ◊ w **~niu** довірчо.
zaufany довірений; **~na** osoba довірена осо́ба; ◊ ~ w sobie самовпе́внений.
zaułek, -łka, *m. (глухий переулок)* зау́лок, -лка; *(потайний куток)* за́куток, -тка, закама́рок, -рка, закапе́лок, -лка.
zausznica I *ż., przest.* се́рга, сере́жка.
zausznica II *ż.* шепту́нка, шепту́ха, обмо́вниця; *несхв. див.* **powiernica.**
zausznictwo *n.* нашіптування, на́шепти, -тів.
zauszniczka *ż., lekc.* шепту́нка, шепту́ха, обмо́вниця.
zauszniczy шепту́нський, обмо́вницький.
zausznie потає́мно.
zausznik *m., lekc.* шепту́н, -на́, обмо́вник.

zauszny за(в)ушний.
zautomatyzować, -zuję, -zujesz, -zował автоматизувáти, -зýю, -зýєш *(докон.)*.
zautomatyzowanie *n.* автоматизáція *(докон.)*.
zauważać, zauważyć, -żę, -żysz, -żył замічáти, замíтити, -мíчу, -мíтиш, помічáти, помíтити; *(із запереченням — ще)* добачáти, добáчити; *(підмічати — ще)* спостерігáти, спостерегтú, -режý, -режéш, зауважувати, -жую, -жуєш, заувáжити; доглянути, доглядíти, -джу, -диш *(лише докон.)*.
zauważony замíчений, помíчений; спостерéжений, заувáжений, доглянений. *Пор.* **zauważać.**
zauważyć *див.* **zauważać.**
zauzdywać, -duję, -dujesz, -dywał, zauzdać загнýздувати, -дую, -дуєш, загнуздáти.
zawabiać, zawabić, -bię, -bisz, -bił привáблювати, -люю, -люєш, привáбити, -блю, -биш, звáблювати, звáбити, принáджувати, -джую, -джуєш, принáдити, -джу, -диш, знáджувати, знáдити, замáнювати, -нюю, -нюєш, заманúти, -ню́, -ниш, завáблювати, завáбити.
zawachlować, -luję, -lujesz, -lował почáти обмáхуватися *(віялом)*.
zawada *ż.* перешкóда, завáда.
zawadiacki *pot.* задúрливий, задúркуватий; *(рідше)* молодéцький.
zawadiacko *pot.* задúрливо, задúркувато; по-молодéцькому, по-молодéцьки. *Пор.* **zawadiacki.**
zawadiactwo *n., pot.* задúрливість, -вості, задúркуватість, -тості; молодéцькість, -кості, молодéцтво. *Пор.* **zawadiacki.**
zawadiaka, -ki, *lm.* **-ki,** *m., pot.* забíяка, заводíяка, заводíй, -дія́.
zawadniać, zawodnić, -nię, -nisz, -nił затопля́ти, затóплювати, -люю, -люєш, затопúти, -плю́, -пиш, наводня́ти, навóднювати, -нюю, -нюєш, наводнúти.
zawadzać, zawadzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) (komu) заважáти, завáдити, -джу, -диш, перешкоджáти, перешкóдити, -джу, -диш, ставáти на перешкóді, стáти на перешкóді (комý); n i e **~dzi** не завáдить, не перешкóдить; 2) (o co) зачіпля́ти, зачíплювати, -люю, -люєш, зачіпáти, зачепúти, -плю́, -пиш (за що); **~dzić** o d r z e w o зачепúти за дéрево.
zawahać się завагáтися.
zawahanie się *n.* вагáння *(лише недокон.)*.
zawakować, -kuję, -kujesz, -kował стáти вакáнтним; **~wała** p o s a d a s e k r e t a r z a стáла вакáнтною посáда секретаря́, відкрúлась вакáнсія на посáду секретаря́.
zawalać I *dok.* забруднúти; //**~ się** забруднúтися.
zawalać II, **zawalić, -lę, -lisz, -lił** 1) завáлювати, -люю, -люєш, завалúти, -лю́, -лиш; ś n i e g **~lił** d r o g ę сніг завалúв дорóгу; *перен.* **~lić** p r a c ą завалúти робóтою; **~lić** m o s t завалúти міст; // *(лише докон.)* **~ się** завалúтися, обвалúтися; d o m **się ~lił** будúнок завалúвся (обвалúвся).
zawalenie *n.* завáлення; //**~ się** обвáл, -лу, завáлення.
zawalić *див.* **zawalać** II.
zawalidroga, -gi, *lm.* **-gi,** *m., pot.* лéдар, -ря, нерóба.
zawalina *ż. див.* **zawał.**
zawalisko *n. див.* **zawał.**
zawalony завáлений.
zawał, -łu, *m.* 1) завáл, -лу; *(перешкода — ще)* затóр, -ру; **~ły** ś n i e g u снігові завáли, -лів; 2) *(руїни)* обвáл; ◊ *med.* **~** s e r c a інфáркт, -ту.
zawała *ż. див.* **zawał.**
zawałkować, -kuję, -kujesz, -kował *tech.* прокачáти каткóм.
zawapnić, -nię, -nisz, -nił замáзати вапнóм.
zawarcholić, -lę, -lisz, -lił *pot.* підня́ти зáколот.

zawarcie *n.* склáдення, уклáдення; ~ u m o w y склáдення (уклáдення) дóговóру; ~ p o k o j u уклáдення мíру.
zawarczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli 1) *(про собаку)* загарчáти, -чи́ть; 2) *(про людину)* забурчáти, забуркотáти, -кочý, -кóчеш, забуркотíти, -кочý, -коти́ш; 3) *(про веретено тощо)* захурчáти, засюрчáти; 4) *(з гулом)* загудíти, загусти́, -гудé.
zawarknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *jednokr.* *див.* **zawarczeć.**
zawarowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zawarować, -ruję, -rujesz, -rował (co) застерігáти, застерегти́, -режý, -режéш (що).
zawartość *ż.* 1) вміст, -ту; ~ n a c z y n i a вміст пóсуду; 2) *див.* **treść.**
zawarty 1) склáдений, уклáдений; ~ p o k ó j склáдений (уклáдений) мир, -ру; 2) закри́тий, заплю́щений; згóрнений, згóрнутий; зачи́нений; ◊ m y ś l i ~te w k s i ą ż c e думки́, які́ є в кни́жці. *Пор.* **zawierać** 2, 4.
zawarunkować, -kuję, -kujesz, -kował (co) обумóвити, -влю, -виш (що).
zawarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *див.* **zagotować.**
zaważać, zaważyć, -żę, -żysz, -żył *bezp., przen.* завáжувати, -жую, -жуєш, завáжити; ◊ *перен.* ~**żyć** n a s z a l i z w y c i ę s t w a переваж́ити терези́ перемóги.
zawciąg, -gu, *m., bot.* *(armeria)* армéрія.
zawczasu завчасý, завчáсно, заздалегíдь.
za wczesny передчáсний; завчáсний *(рідше)*.
za wcześnie *przsł.* передчáсно.
zawczoraj позавчóра.
zawczorajszy позавчорáшній.
zawdzięczać (komu co) бýти зобов'я́заним (комý чим), завдя́чувати, -чую, -чуєш (комý що); ~**czać** k o m u ż y c i e завдя́чувати комý життя́.

zawdzięczenie *n.:* m i e ć c o d o ~**nia** (komu) бýти зобов'я́заним (комý), завдя́чувати (комý що).
zawecować, -cuję, -cujesz, -cował *spec.* загостри́ти, -рю́, -риш; *(на точилі — ще)* заточи́ти, -чý, -чиш.
zawerbować, -buję, -bujesz, -bował завербувáти, -бýю, -бýєш.
zawezwać, -wę, -wiesz, -wał 1) покли́кати, -ли́чу, -ли́чеш, закли́кати, позвáти, -звý, -звéш; *(ввічливо — звичайно)* запроси́ти, -рошý, -рóсиш; ~ l e k a r z a d o c h o r e g o покли́кати (закли́кати, позвáти; запроси́ти) лíкаря до хвóрого; ~ n a p o m o c приклика́ти на допомóгу; 2) *(звернутися з закликом)* закли́кати; ~ o b y w a t e l i p o d b r o ń закли́кати громадя́н до збрóї.
zawędrować, -ruję, -rujesz, -rował замандрувáти, -рýю, -рýєш: завандрувáти *(рідше)*.
zawędzać, zawędzić, -dzę, -dzisz, -dził закóпчувати, -чую, -чуєш, закопти́ти, -пчý, -пти́ш; //~ **się** закóпчуватися, закопти́тися.
zawędzony закóпчений.
zawęszyć, -szy, -szył *myśl.* зачýти, занюхати.
zawęźlić, -lę, -lisz, -lił зав'язáти вýзол.
zawiać *див.* **zawiewać.**
zawiadamiać, zawiadomić, -mię, -misz, -mił (o czym) сповіщáти, сповісти́ти, -віщý, -вісти́ш, повідомля́ти, повідóмити, -млю, -миш (про що).
zawiadomienie *n.* сповíщення, повідóмлення.
zawiadować *див.* **zawiadywać.**
zawiadowca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* 1) завíдуючий, -чого (чим), завíдувач (чогó); 2) *(залізничної станції)* начáльник.
zawiadowczyni *ż.* завíдуюча, -чої (чим), завíдувачка (чогó).
zawiadywać, -duję, -dujesz, -dywał завíдувати, -дую, -дуєш.
zawiany *pot.* напідпи́тку.
zawiasa *ż.*, *(zwykle w lm.)* **-sy,**

-sów *(дверна, віконна тощо)* завіса, петля.

zawiaska *ż., zdr. див.* **zawiasa.**

zawiasowy завісовий, петельний.

zawiązać *див.* **zawiązywać.**

zawiązanie *n.* 1) зав'язання; 2) заснування. *Пор.* **zawiązywać.**

zawiązek, -zku, *m.* 1) зачаток, -тка, зародок, -дка; tępić zło w **~zku** знищувати зло в зародку; 2) *бот.* зав'язь, -зі; 3) *літ., перен.* зав'язка; ~ dramatu зав'язка драми.

zawiązka *ż. див.* **zawiązek.**

zawiązywać, -zuję, -zujesz, -zywał, zawiązać, -wiążę, -wiążesz, -wiązał 1) зав'язувати, -зую, -зуєш, зав'язати, -в'яжу, -в'яжеш; *перен.* **~zać** komu życie зав'язати кому світ; *перен.* **~zać** stosunki зав'язати зв'язки; 2) *перен.* засновувати, -вую, -вуєш, заснувати, -ную, -нуєш; **~zać** towarzystwo заснувати товариство; ◊ *перен.* **~zać** komu usta замкнути (заціпити) рот кому; //~ **się** 1) зав'язуватися, зав'язатися; *(брати початок — ще)* зароджуватися, -джується, зародитися, -диться; 2) засновуватися, заснуватися.

zawibrować, -ruję, -rujesz, -rował завібрувати, -рую, -руєш.

zawichrzać, zawichrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) *(лише докон.)* завихрити, завихорити; wiatr **~rzył** вітер завихрив (завихорив); 2) *перен.* підбурювати, -рюю, -рюєш, підбурити; //~ **się** завихритися, завихоритися.

zawiedziony обманутий.

zawieja *ż.* завірюха, метелиця, заметіль, -лі, сніговійниця, хуртовина, завія.

zawiejny завірюшний, заметільний.

zawieracz, *lm.* **-cze,** *m., tech.* засув, -ву.

zawierać, zawrzeć, -wrę, -wrzesz, -warł 1) *(лише недокон.) (в собі)* містити, -тить; wiele w sobie **~wierać** багато містити в собі; 2) *(умову, договір, мир тощо)* укладати, укласти, -ладу, -ладеш, складати, скласти; 3) *(знайомство, дружбу тощо)* зав'язувати, -зую, -зуєш, зав'язати, -в'яжу, -в'яжеш, заводити, -джу, -диш, завести, -веду, -ведеш; 4) *заст.* закривати, закрити; *(очі — ще)* заплющувати, -щую, -щуєш, заплющити; *(книжку, зшиток тощо — ще)* згортати, згорнути, -ну, -неш; *(двері, ворота, вікно, шафу тощо — звичайно)* зачиняти, зачинити, -ню, -ниш; ◊ **~wrzeć** małżeństwo одружитися, -жуся, -жишся, побратися, -беремося, -беретеся (з ким); //~ **się** 1) міститися; входити в склад чого; 2) укладатися, укластися, складатися, скластися; 3) зав'язуватися, зав'язатися, заводитися, завестися; 4) закриватися, закритися; заплющуватися, заплющитися; згортатися, згорнутися; зачинятися, зачинитися; drzwi się **~warły** двері зачинилися.

zawieradło *n., tech. див.* **zawora.**

zawieratka *ż., bot. див.* **petunia.**

zawiercić, -cę, -cisz, -cił 1) *(свердлом)* засвердлити; 2) *(пробивати грунт, гірські породи)* почати бурити; 3) *(перен. — про біль)* закрутити, -тить; *(хвостом — ще)* завертіти, -вертить, завиляти.

zawierucha *ż.* 1) завірюха, заметіль, -лі, метелиця, сніговійниця, хуртовина, завія; 2) *перен.* хуртовина; ~ wojenna воєнна хуртовина.

zawieruszać, zawieruszyć, -szę, -szysz, -szył (co) *pot.* закидати, закинути, дівати, діти (діну, дінеш), задіти, подіти, запропастити, -пащу, -пастиш (що); //~ **się** діватися, дітися, подітися, заподіватися, заподітися, запропаститися; *(про речі — ще)* закидатися, закинутися.

zawierzać, zawierzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) (komu, czemu) вірити, повірити; **~rzyć** na słowo по-

віри́ти на сло́во; 2) (co komu) довіря́ти, дові́рити (що кому́); ~rzyć komu swój majątek дові́рити кому́ своє́ майно́.
zawierzgać забрика́ти, захвища́ти.
zawierzgnąć, -nie, -nął *див.* **zawierzgać.**
zawierzyć *див.* **zawierzać.**
zawiesić *див.* **zawieszać.**
zawiesina *ż., chem.* суспе́нзія.
zawiesisto гу́сто.
zawiesisty 1) *(про вуса)* густи́й, пи́шний; 2) *кул.* густи́й; barszcz ~ густи́й борщ, -щу́; 3) *заст.* зви́слий; **~te** pieczęcie зви́слі печа́ті, -те́й.
zawieszać, zawiesić, -wieszę, -wiesisz, -wiesił 1) (co) заві́шувати, -шую, -шуєш, заві́сити, -ві́шу, -ві́сиш; **~wiesić** okno заві́сити вікно́; 2) (co czym) заві́шувати, заві́шати; **~wiesić** ścianę obrazami заві́шати сті́ну́ карти́нами; 3) (co na czym) ві́шати, пові́сити; **~wiesić** szablę na ścianie пові́сити ша́блю на сті́ні́; 4) (co) *перен.* відстро́чувати, -чую, -чуєш, відстро́чити, відклада́ти, відкла́сти, -ладу́, -ладе́ш (що); **~wiesić** posiedzenie відстро́чити засі́дання; 5) (kogo w czym) *перен.* тимчасо́во відстороня́ти кого́ від вико́нування обо́в'язків, тимчасо́во відстрони́ти кого́ від вико́нування обо́в'язків.
zawieszenie *n.* 1) відстро́чення, відкла́дення; 2) тимчасо́ве відсторо́нення від вико́нування обо́в'язків; *пор.* **zawieszać** 4, 5; ◊ ~ broni переми́р'я; *ав.* ~ bomb підві́ска (підві́шування) авіабо́мб; trzymać kogo w **~niu** трима́ти кого́ в непе́вності.
zawieszony: ~ w urzędowaniu тимчасо́во відсторо́нений від вико́нування обо́в'язків.
zawieść *див.* **zawodzić.**
zawietrzny заві́тряний.
zawietrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *(про собак і перен.)* почу́ти, учу́ти, зачу́ти, заню́хати; *(перен. фам.— ще)* проню́хати.
zawiew, -wu, *m. див.* **zawierucha** 1.
zawiewać, zawiać, -wieje, -wiał 1) *(лише докон.) (почати віяти)* заві́яти; 2) *(дути, про вітер тощо, перен.)* завіва́ти, ві́яти (віє), пові́яти; chłód **~wiewał** od ścian від стін ві́яло хо́лодом; **~wiewał** wiatr chłodny ві́яв холо́дний ві́тер; 3) (kogo) *(лише докон.) безос.* проду́ти; 4) *(снігом дорогу тощо)* заві́ва́ти, заві́яти; ◊ *перен. розм.* **~wiało** go він налі́дпи́тку.
zawieźć *див.* **zawozić.**
zawiędły 1) зав'я́лий, зів'я́лий, прив'я́лий; 2) *(сушений)* в'я́лений; **~łe** szynki в'я́лені о́коsти (о́короки).
zawiędnąć, -więdnie, -wiądł зав'я́нути, зів'я́нути, прив'я́нути.
zawiędniały *див.* **zawiędły.**
zawięzły 1) зав'я́злий; загру́злий, застря́глий; *пор.* **zawięznąć;** 2) *перен.* яки́й (що) заплу́тався.
zawięznąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli зав'я́знути, зав'я́зти, -зну, -знеш; *(у грязі — звичайно)* загру́знути, застря́гти, -гну, -гнеш, застря́гнути, застря́ти, -ря́ну, -ря́неш.
zawijacz, *lm.* **-cze,** *m., spec.* загорта́льник.
zawijaczka *ż., spec.* загорта́льниця.
zawijać I, **zawinąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli** 1) загорта́ти, загорну́ти, -ну́, -неш; **~winąć** sprawunek загорну́ти поку́пку; 2) *(робити перев'язку тощо)* зав'я́зувати, -зую, -зуєш, зав'яза́ти, -в'яжу́, -в'я́жеш; *(укутувати — ще)* пов'я́зувати, пов'яза́ти; **~winąć** głowę chustką зав'яза́ти (пов'яза́ти) го́лову ху́сткою; **~winąć** palec зав'яза́ти па́лець; 3) *(загнути)* загорта́ти, загорну́ти, заверта́ти, заверну́ти; *(рукави — ще)* зака́чувати, -чую, -чуєш, закача́ти, засу́кувати, -кую, -куєш, засука́ти

(-ка́ю, -ка́єш *і* -сучу́, -су́чиш); **~winąć** s u k n i ę загорну́ти (заверну́ти) су́кню; 4) (kim) *(у танці)* крути́ти -ручу́, -ру́тиш, закрути́ти (ким); 5) *(лише недокон.) (перен. розм. — їсти)* умина́ти, трощи́ти, -рощу́, -ро́щиш; 6) *(заст. — волосся)* завива́ти, зави́ти, -в'ю́, -в'є́ш; **~// się** 1) загорта́тися, загорну́тися; 2) зав'я́зуватися, зав'яза́тися; пов'я́зуватися, пов'яза́тися; 3) загорта́тися, загорну́тися; зака́чуватися, закача́тися, засу́куватися, засука́тися; 4) завива́тися, зави́тися; *пор.* **zawijać** 1—3, 6; 5) (koło czego) *(лише докон.) див.* **zakrzątnąć się.**

zawijać II, **zawinąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli** *(до порту)* пристава́ти, -таю́, -таєш, приста́ти, -та́ну, -та́неш, прича́лювати, -люю, -люєш, прича́лити.

zawijalnia *ż., spec.* загорта́льний цех, -ху.

zawikłać *див.* **zawikływać.**

zawikłanie I *n.* 1) *(дія)* заплу́тання; вплу́тання; *пор.* **zawikływać;** 2) *(властивість)* заплу́таність, -ності; скла́дність. *Пор.* **zawikłany.**

zawikłanie II *przsł.* заплу́тано; скла́дно. *Пор.* **zawikłany.**

zawikłany заплу́таний; *(важкий для вирішення — ще)* складни́й; s p r a w a **~na** заплу́тана (складна́) спра́ва.

zawikływać, -łuję, -łujesz, -ływał, zawikłać заплу́тувати, -тую, -туєш, заплу́тати; *(у якусь справу — ще)* вплу́тувати, вплу́тати; **//~ się** заплу́туватися, заплу́татися; вплу́туватися, вплу́татися.

zawile заплу́тано; скла́дно. *Пор.* **zawiły.**

zawilgnąć, -gnie, -gł *a.* **-gnął** відволо́гнути, відволо́житися.

zawilgocić, -cę, -cisz, -cił *dok. див.* **zawilżać.**

zawilgotnić, -nię, -nisz, -nił *dok. див.* **zawilżać.**

zawilżać, zawilżyć, -żę, -żysz, -żył зволо́жувати, -жую, -жуєш, зволо́жити.

zawilżeć, -żeje, -żał *див.* **zawilgnąć.**

zawilżyć *див.* **zawilżać.**

zawiło *див.* **zawile.**

zawiłość *ż.* заплу́таність, -ності; скла́дність. *Пор.* **zawiły.**

zawiły заплу́таний; *(важкий для вирішення — ще)* складни́й.

zawinąć I *див.* **zawijać** I.

zawinąć II *див.* **zawijać** II.

zawiniątko *n.* згорто́к, -тка, су́верток, -тка, паку́нок, -нка.

zawinić, -nię, -nisz, -nił провини́ти(ся), завини́ти, проступи́тися, -плю́ся, -пишся.

zawinienie *n. див.* **przewinienie.**

zawinięcie I *n.* 1) заго́рнення; 2) зави́вка. *Пор.* **zawijać** 1, 6.

zawinięcie II *n.* прича́лення.

zawirować, -ruję, -rujesz, -rował закрути́тися, -ручу́ся, -ру́тишся; ś n i e g **~wał** сні́гом закрути́ло; **~wały** p a r y закрути́лися па́ри.

zawisać, zawisnąć, -wisnę, -wiśniesz, -wisnął (*a.* **-wisł**), **-wiśli** зависа́ти, зави́снути; **~wisnąć** w p o w i e t r z u зави́снути у пові́трі; ◊ **~snąć** o c z y m a (na kim, na czym) вту́пити по́гляд (о́чі) (в ко́го, в що).

zawisłość *ż.* зале́жність, -ності.

zawisły зале́жний.

zawisnąć *див.* **zawisać.**

zawistnie за́здрісно, за́здро.

zawistnik, *lm.* **-cy,** *m.* за́здрісник.

zawistny за́здрісний, за́здрий; зави́сний *(рідше);* p a t r z e ć **~nym** o k i e m диви́тися за́здрісним (за́здрим) о́ком.

zawiść *ż.* за́здрість, -рості, за́здрощі, -щів; за́висть, -ті *(рідше);* за́видки, -ків *(розм.).*

zawiślany *див.* **zawiślański.**

zawiślański завісля́нський, розташо́ваний за Ві́слою.

Zawiśle *n.* Заві́сля, Завісля́нщина; місце́вість по той бік Ві́сли.

zawitać (gdzie, dokąd, do kogo) *książ.* завіта́ти; r a d o ś ć **~tała**

d o n a s z e g o d o m u ра́дість завіта́ла до на́шої ха́ти; ◊ d z i e ń **~tał** наста́в день.

zawizować, -zuję, -zujesz, -zował візува́ти, -зу́ю, -зу́єш *(докон.)*, завізува́ти; ~ p a s z p o r t візува́ти (завізува́ти) па́спорт.

zawlekać, zawlec, -lokę, -leczesz, -lókł, -lekli 1) заволіка́ти, заволокти́, -лочу́, -лоче́ш, затяга́ти, затягти́, -гну́, -гнеш, затягну́ти; 2) *(заслоняти)* заволіка́ти, заволокти́, застила́ти, засла́ти, -стелю́, -сте́леш, застели́ти, -лю́, -лиш; **~wlec** n i e b o c h m u r a m i заволокти́ (застели́ти) не́бо хма́рами; 3) *(нитку в голку)* всиля́ти, всили́ти, заси́лювати, -люю, -люєш, засили́ти; //**~ się** 1) заволіка́тися, заволокти́ся, затяга́тися, затягти́ся, затягну́тися; 2) заволіка́тися, заволокти́ся, застила́тися, засла́тися, застели́тися; 3) (dokąd) *(лише докон.)* дотягти́ся, допле́нтатися, доволокти́ся (куди́).

zawładnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli (czym) заволоді́ти (чим); *(перен. — ще)* опанува́ти, -ну́ю, -ну́єш (що); ~ p a ń s t w e m заволоді́ти держа́вою; ~ c z y i m u m y s ł e m опанува́ти чий ро́зум; *(силою)* захопи́ти, -плю́, -пиш (кого́, що).

zawłóczyć, -czę, -czysz, -czył *roln.* заборонува́ти, -ну́ю, -ну́єш, забороны́ти; *(після посіву — ще)* заволочи́ти, -чу́, -чиш.

zawoalować, -luję, -lujesz, -lował завуалюва́ти, -лю́ю, -лю́єш; //**~ się** заслони́ти (закри́ти) вуа́ллю своє́ obли́ччя.

zawoalowany завуальо́ваний; *перен.* **~ne** s ł o w a завуальо́вані слова́ *(род.* слів).

zawodnictwo *n. див.* **współzawodnictwo.**

zawodniczka *ż., sport.* уча́сниця змага́нь.

zawodniczy *sport.* яки́й (що) стосу́ється змага́нь; *(у контексті)* для змага́нь то́що; p l a c ~ пло́ща (майда́н) для змага́нь.

zawodnić *див.* **zawadniać.**

zawodnie обма́нливо.

zawodnik, *lm.* **-cy,** *m., sport.* уча́сник змага́нь.

zawodność *ż.* обма́нливість, -вості.

zawodny обма́нливий; **~na** n a d z i e j a обма́нлива наді́я.

zawodowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m* спеціалі́ст, фахіве́ць, -вця́.

zawodowo по-фахово́му, фахо́во; ◊ ~ w y k s z t a ł c o n y з фахово́ю осві́тою.

zawodowy 1) професі́йний; z w i ą z e k ~ професі́йна спі́лка (профспі́лка); c h o r o b a **~wa** професі́йна хворо́ба (профхворо́ба); 2) *(спеціальний)* професіона́льний, фахови́й; w y k s z t a ł c e n i e **~we** професіона́льна (фахова́) осві́та; p r a c a **~wa** професіона́льна (фахова́) пра́ця.

zawody, -dów, *blp.* змага́ння, -га́нь; ◊ i ś ć w ~ (z kim) змага́тися (з ким); p u ś c i ć s i ę z w i a t r e m w ~ пусти́тися з ві́тром на(в)здогі́н.

zawodzić I, **-dzę, -dzisz, -dził, zawieść, -wiodę, -wiedziesz, -wiódł, -wiedli** заво́дити, -джу, -диш, завести́, -веду́, -веде́ш, запрова́джувати, -джую, -джуєш, запрова́дити, -джу, -диш; **~wieść** g ł ę b o k o w l a s завести́ (запрова́дити) вглиб лі́су.

zawodzić II, **-dzę, -dzisz, -dził, zawieść, -wiodę, -wiedziesz, -wiódł, -wiedli** не спра́вджувати, -джую, -джуєш, не спра́вди́ти, -ра́вджу́, -ра́вди́ш; **~wieść** c z y j e n a d z i e j e не спра́вдити чиї́х наді́й (сподіва́нь); *підсил.* обма́нювати, -нюю, -нюєш, обману́ти, -ну́, -неш; підво́дити, підвести́ *(розм.)* (кого́); //**~ się** (na kim, na czym) розчаро́вуватися, -вуюся, -вуєшся, розчарува́тися, -ру́юся, -ру́єшся (в ко́му, в чо́му).

zawodzić III, **-dzę, -dzisz, -dził** заво́дити, -джу, -диш; *(плакати — ще)* голоси́ти, -лошу́, -ло́сиш.

zawodzie *n.* мі́сце за водо́ю.

zawoik *m., zdr. див.* **zawój.**

zawojować, -juję, -jujesz, -jował завоювáти, -вою́ю, -вою́єш.

zawojowanie *n.* завоювáння.

zawołać 1) закричáти, -чу́, -чи́ш, заволáти; «K ł a m s t w o!» — **~łał** «Брехня́!» — закричáв він; 2) (kogo) покли́кати, -ли́чу, -ли́чеш, закли́кати, позвáти, -зву́, -зве́ш (когó).

zawołanie *n.* 1) зáклик, -ку; *(вигук)* пóклик; 2) *(іст. — на гербі)* гáсло; ◊ b y ć n a **~niu** бу́ти напоготóві; m i e ć c o n a k a ż d e ~ мáти що напоготóві.

zawołany 1) прекрáсний, чудóвий; ~ g o s p o d a r z прекрáсний (чудóвий) хазя́їн (госпóдар); 2) *(пристрасний)* запальни́й; ~ m y ś l i w y запальни́й мисли́вець, -вця.

Zawołże *n.* Завóлжя.

zawora *ż.* зáсув.

zaworka *ż., zdr.* зáсувка.

zawornik *m., bud.* зáмок склепíння, зáмковий кáмінь у склепíнні.

zawoskować, -kuję, -kujesz, -kował навощи́ти, навоскувáти, -ку́ю, -ку́єш.

zawotować, -tuję, -tujesz, -tował *książ.* вотувáти, -ту́ю, -ту́єш *(докон.).*

zawozić, -wożę, -wozisz, -woził, zawieźć, -wiozę, -wieziesz, -wiózł, -wieźli завóзити, -вóжу, -вóзиш, завезти́.

zawoźny завізни́й, привізни́й; **~ne** t o w a r y привізні́ товáри, -рів.

zawód I, **-wodu,** *m.* профéсія, фах, -ху, спеціáльність, -ності; z **~du** l e k a r z по профéсії (за профéсією, за фáхом, за спеціáльністю) лíкар; o b r a ć s o b i e ~ ви́брати собі́ профéсію (фах, спеціáльність).

zawód II, **-wodu,** *m.* розчарувáння; d o z n a ć **~du** зазнáти розчарувáння; ◊ b e z **~du** напéвно; z r o b i ć k o m u ~ обману́ти чиї́ сподівáння (надії́); підвести́ когó *(розм.).*

zawój, -woju, *lm.* **-woje,** *m. (головний убір)* тюрбáн, завíй, -вóю; *(у мусульманів)* чалмá.

zawór I, **-woru,** *m., bud. див.* **zawornik.**

zawór II, **-wora,** *m., tech.* клáпан; ~ b e z p i e c z e ń s t w a запобíжний клáпан, запобíжник; ~ k u l k o w y шáриковий клáпан; ~ o d w i e t r z a j ą c y вентиляці́йний клáпан; ~ r o z r u c h o w y пускови́й клáпан; ~ s s ą c y клáпан впу́ску; ~ w y d e c h o w y вихлопни́й клáпан; ◊ *мор.* ~ d e n n y кінгстóн.

zawóz, -wozu *m.* завíз, -вóзу, завéзення.

zawózka *ż. див.* **zawóz.**

zawracać, zawrócić, -cę, -cisz, -cił завертáти, заверну́ти, -ну́, -неш; *(вертатися, скеровувати в інший бік — ще)* повертáти, поверну́ти; *(кого — ще)* вертáти, верну́ти; **~rócić** k o g o z d r o g i заверну́ти (верну́ти) когó з дорóги; **~rócić** z d r o g i d o d o m u заверну́ти (поверну́ти) з дорóги додóму; **~rócić** w b o k заверну́ти (поверну́ти) вбік; **~rócić** w ó z (k o n i e) заверну́ти (поверну́ти) віз (кóней); ◊ *перен. розм.* **~racać** k o m u g ł o w ę а) морóчити гóлову комý; б) *(робити безглуздим)* завертáти гóлову (мóзок) (комý); в) *(закохувати)* крути́ти гóлову комý; //~ **się** завертáтися, заверну́тися; повертáтися, поверну́тися; вертáтися, верну́тися; ◊ *перен. розм.* g ł o w a **się ~róciła** головá закрути́лася, в головí запáморочилося, головá запáморочилася.

zawracanie *n.* завертáння; повертáння; вертáння; *пор.* **zawracać;** ◊ *перен. розм.* ~ g ł o w y пустá балакани́на.

zawrotnie запáморочливо, запáморочно, головокру́тно, карколóмно.

zawrotny запáморочливий, запáморочний, головокру́тний, карко-

ло́мний; **~na** s z y b k o ś ć запа́морочлива (запа́морочна, головокру́тна, карколо́мна) шви́дкість, -кості.

zawrócić *див.* **zawracać.**

zawrót, -rotu, *m.* 1) поворо́т, -ту; *(ріки, дороги тощо — ще)* за́ворот; 2) *спорт.* віра́ж, -жу́; ◊ ~ g ł o w y запа́морочення голови́, головокружі́ння.

zawrzeć I *див.* **zawierać.**

zawrzeć II, **-wrze** (*a.* **-wre**), **-wrzał** закипі́ти, -пи́ть.

zawrzeszczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli заверещáти, -рещу́, -рещи́ш, зарепетувáти, -ту́ю, -ту́єш, загорлáти.

zawrzodowacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli *див.* **owrzodzieć.**

zawrzodziałość *ż. див.* **owrzodzenie** 1.

zawrzodziały *див.* **owrzodziały.**

zawrzodzić *dok. див.* **owrzodzić.**

zawrzodzieć *див.* **owrzodzieć.**

zawstydzać, zawstydzić, -dzę, -dzisz, -dził засоро́млювати, -люю, -люєш, засоро́мити, -млю, -миш; //~ **się** засоро́млюватися, засоро́митися.

zawstydzenie *n.* засоро́млення.

zawstydzić *див.* **zawstydzać.**

zawstydzony засоро́млений.

zawsze за́вжди, за́всіди; *(постійно — ще)* повсякча́с; n a ~ наза́вжди.

zawszenie *n.* 1) завоши́влення; 2) *мед. (phtiriasis)* воши́вість, -вості.

zawszony завоши́вілий, завоші́лий; *(мед. — ще)* воши́вий.

zawszyć, -szę, -szysz, -szył завоши́вити, -влю, -виш.

zawtórować, -ruję, -rujesz, -rował *muz., przen.* завторувáти, -ру́ю, -ру́єш, завтори́ти.

zawtórzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *див.* **zawtórować.**

zawyć зави́ти.

zawyrokować, -kuję, -kujesz, -kował 1) *юр.* ви́нести (ухвали́ти) ви́рок (присуд); 2) (o czym) *перен.* ви́рішити (що).

zawziąć się, -wezmę, -weźmiesz, -wziął, -wzięli (na kogo, na co) завзя́тися, -візьму́ся, -ві́зьмешся (на ко́го, на що).

zawzięcie I *n.* завзя́ття.

zawzięcie II *przsł.* завзя́то; заповзя́то; запе́кло, жорсто́ко. *Пор.* **zawzięty.**

zawziętość *ż.* завзя́тість, -тості; запе́клість, -лості, жорсто́кість, -кості. *Пор.* **zawzięty.**

zawzięty завзя́тий; заповзя́тий *(рідше)*; *(перен. — ще)* запе́клий, жорсто́кий; ~ c z ł o w i e k завзя́та люди́на; **~ta** w a l k a завзя́та (запе́кла, жорсто́ка) боротьба́.

zazdrosny ревни́вий; ◊ b y ć **~nym** o k o g o ревнувáти кого́. *Пор.* **zazdrość.**

zazdrostka *ż.* 1) *заст.* занаві́ска, заві́ска; 2) *див.* **zazdrość.**

zazdrościć, -roszczę, -rościsz, -rościł (komu, czemu) за́здрити, зави́дувати, -дую, -дуєш (кому́, чому́ *і рідше* на ко́го, на що).

zazdrość *ż.* 1) ре́внощі, -щів; 2) *(рідше)* за́здрість, -рості, за́здрощі, -щів; за́висть, -ті *(рідше)*; за́видки, -ків *(розм.)*.

zazdrośnica *ż., pot.* 1) ревни́виця; 2) за́здрісниця. *Пор.* **zazdrość.**

zazdrośniczka *ż. див.* **zazdrośnica.**

zazdrośnie 1) ревни́во; 2) за́здрісно, за́здро. *Пор.* **zazdrość.**

zazdrośnik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) ревни́вець, -вця; 2) за́здрісник. *Пор.* **zazdrość.**

zazębiać, zazębić, -bię, -bisz, -bił 1) (co) зазу́блювати, -люю, -люєш, зазуби́ти, -блю́, -биш; 2) (co o co) зачі́плювати, зачіпля́ти, зачі́пати, зачепи́ти, -плю́, -пиш (що за що); //~ **się** 1) зазу́блюватися, зазуби́тися; 2) (o co) зачі́патися, зачіпля́тися, зачі́плюватися, зачепи́тися (за що); j e d n o **~bia się** o d r u g i e одне́ зачіпля́є за і́нше.

zazębienie *n.* 1) зазу́блення; 2) зачеплення; 3) *тех.* штампува́ння.

зубців; //~ się 1) зазублення; 2) зачеплення. *Пор.* **zazębiać (się).**

zazgrzytać заскреготати, -гочу, -гочеш, заскреготіти, -гочу, -готиш.

zazgrzytanie *n.* заскреготання, заскреготіння.

zaziajać się *див.* **zziajać się.**

zazieleniać, zazielenić, -nię, -nisz, -nił 1) озеленяти, озеленювати, -нюю, -нюєш, озеленити; 2) *(забруднити зеленою фарбою)* зазеленити *(лише докон.)*; // *(лише докон.)* ~ **się** 1) зазеленіти(ся); зазеленитися; 2) зазеленити себе.

zazielenieć, -nieje, -niał зазеленіти(ся), зазеленитися.

zazielenienie *n.* 1) озеленення; 2) зазеленіння. *Пор.* **zazieleniać.**

zaziemski *poet.* неземний.

zazierać *див.* **zaglądać.**

ziewać запозіхати, почати позіхати.

zaziębiać, zaziębić, -bię, -bisz, -bił простуджувати, -джую, -джуєш, простудити, -джу, -диш, застуджувати, застудити; //~ **się** простуджуватися, простудитися, застуджуватися, застудитися.

zaziębienie *n.* простуда, застуда.

zazimować, -muję, -mujesz, -mował зазимувати, -мую, -муєш.

zazłacać się, zazłocić się, -ci, -cił зазолотіти, зазолотитися, -лотиться; j a s k r a w o ~**łociło się** n i e b o яскраво зазолотіло (зазолотилося) небо.

zaznaczać, zaznaczyć, -czę, -czysz, -czył 1) позначати, позначити; ~**czyć** g r a n i c ę позначити кордон; *(зробити помітку)* зазначати, зазначити, -начу, -начиш, відзначати, відзначити; ~**czyć** o ł ó w k i e m зазначити (відзначити) олівцем; *перен.* t r z e b a ~**czyć** треба зазначити (відзначити); 2) *(лише докон.) мисл.* наслідити кров'ю.

zaznaczenie *n.* позначення; *(помітка — ще)* позначка, відзначення, зазначення, зазначка; *(знак — ще)* відмітка.

zaznaczyć *див.* **zaznaczać.**

zaznać *див.* **zaznawać.**

zaznajamiać, zaznajomić, -mię, -misz, -mił 1) (z kim) знайомити, -млю, -миш, зазнайомити, познайомити (з ким); 2) (z czym) ознайомлювати, -люю, -люєш, знайомити, ознайомити; ~**jomić** z t r e ś c i ą ознайомити із змістом; //~ **się** 1) знайомитися, зазнайомитися, познайомитися; 2) ознайомлюватися, знайомитися, ознайомитися.

zaznawać, -naję, -najesz, -nawał, zaznać (czego) зазнавати, -наю, -наєш, зазнати (чого); ~**nać** s z c z ę ś c i a зазнати щастя.

zazula *ż. див.* **kukułka.**

zazwyczaj *przsł.* звичайно.

zaźrebiać się, zaźrebić się, -bi, -biła жеребитися, ожеребитися.

zażalenie *n.* 1) скарга, жалоба; w n i e ś ć (z r o b i ć) ~ подати скаргу (жалобу); k s i ą ż k a ~**leń** книга скарг; 2) *юр.* оскарження; ~ n i e w a ż n o ś c i оскарження вироку суду.

zażarcie I *przsł.* запекло, завзято.

zażarcie II *n. див.* **zażartość.**

zażartość *ż.* 1) запеклість, -лості, завзятість, -тості; 2) розлютованість, -ності, розлюченість. *Пор.* **zażarty.**

zażartować, -tuję, -tujesz, -tował (z kogo, z czego) пожартувати, -тую, -туєш, пошуткувати, -кую, -куєш (з кого, з чого, *рідше* над ким, над чим).

zażarty 1) запеклий, завзятий; s p ó r ~ запекла (завзята) суперечка; 2) (na kogo, na co) розлютований, розлючений (на кого, на що).

zażarzyć *див.* **rozżarzyć.**

zażąć *див.* **zażynać.**

zażądać зажадати, поставити вимогу.

zażądanie *n. див.* **żądanie.**

zażegać, zażec, -żgę, -żżesz, -żegł, -żgli 1) *див.* **zapalać** 1, 2;

2) *див.* **rozpalać**; 3) *див.* **podżegać.**
zażeglować, -luję, -lujesz, -lował *(про судно)* доплисти́, -ливу́, -ливе́ш, допливти́.
zażegnywać, -nuję, -nujesz, -nywał, zażegnać (co) *książ.* 1) запобіга́ти, запобі́гти, -біжу́, -біжи́ш (чому́), відверта́ти, відверну́ти, -ну́, -неш (що); **~nać** z ł o запобі́гти злу, відверну́ти зло; 2) *фольк.* замовля́ти, замо́вити, -влю, -виш (що); **~nać** c h o r o b ę замо́вити хворо́бу.
zażenować, -nuję, -nujesz, -nował збенте́жити; *підсил.* засоро́мити, -млю, -миш; застиди́ти, -джу́, -ди́ш *(рідше)*; //**~ się** збенте́житися; засоро́митися; застида́[й]тися.
zażenowanie (się) *n.* збенте́ження; засоро́млення. *Пор.* **zażenować.**
zażenowany збенте́жений; засоро́млений. *Пор.* **zażenować.**
zażerać, zażreć, -żrę, -żresz, -żarł, -żarli 1) зажира́ти, заже́рти, -ру́, -ре́ш, пожира́ти, поже́рти; 2) *перен.* проїда́ти, прої́сти, -ї́м, -ї́си́; r d z a ż e l a z o **~ra** іржа́ проїда́є залі́зо; //**~ się** *(одне одного)* пожира́ти, же́рти, поже́рти, зажира́ти, заже́рти.
zażgać, zażgnąć *див.* **zadźgać.**
zażoga *ż.* *див.* **pożoga.**
zażółcić, -cę, -cisz, -cił зажовти́ти, -вчу́, -вти́ш.
zażółknąć, -knie, -kł зажовті́ти, зажо́вкнути.
zażreć *див.* **zażerać.**
zażwian, -nu, *m., bot.* *(cardapatium)* сокруши́ха.
zażyć *див.* **zażywać.**
zażyle по-дру́жньому, по-прия́тельському, по-прия́тельськи, при́язно.
zażyłość *ż.* дру́жність, -ності, при́язність; ◊ b y ć w **~ci** жи́ти по-дру́жньому.
zażyły дру́жній, прия́тельський, при́язний; **~łe** s t o s u n k i дру́жні (прия́тельські, при́язні) взає́мини, -мин.
zażynać, zażąć, -żnę, -żniesz, -żął, -żęli зажина́ти, зажа́ти, -жну́, -жне́ш.
zażynki, -nek, *blp., folk.* зажи́н, -ну, зажи́нки, -ків.
zażywać, zażyć, -żyję, -żyjesz, -żył 1) *мед.* прийма́ти, прийня́ти, -йму́, -йме́ш, зажива́ти, зажи́ти, -живу́, -живе́ш; **~żyć** l e k a r s t w o прийня́ти (зажи́ти) лі́ки; 2) *див.* **używać**; ◊ *прик.* **~żyć** k o g o z m a ń k i обману́ти кого́; *прик.* **~żywaj** ś w i a t a, p ó k i s ł u ż ą l a t a втіша́йся життя́м; ужива́й сві́та, по́ки слу́жать лі́та; **~żywać** t a b a k i ню́хати таба́ку.
zażywność *ż.* в[у]годо́ваність, -ності.
zażywny в[у]годо́ваний; зажи́вний *(рідше)*.
zażgać *див.* **zadżgać.**
zażyźniać, zażyźnić *див.* **użyźniać.**
ząb, zęba, *m.* 1) зуб; *розм.* a n i w **~** ні в зуб; *вульг.* d a ć k o m u w **zęby** да́ти кому́ в зу́би (по зуба́х); *перен. розм.* **zębami** d z w o n i ć а) дзвони́ти (цокоті́ти, кла́цати) зуба́ми; б) бу́ти голо́дним; *перен.* k ł ó c i ć s i ę **~** z a **~** свари́тися зуб за зуб; **~** m ą d r o ś c i зуб му́дрості; *перен.* **zęby** n a c z y m z j e ś ć зу́би на чо́му з'ї́сти (проїсти); *перен.* o s t r z y ć s o b i e n a k i m **zęby** перетира́ти на зуба́х кого́; o s t r z y ć s o b i e n a c o **zęby** гостри́ти зу́би на що; s z c z e r z y ć (s u s z y ć) **zęby** (ś w i e c i ć **zębami**) d o k o g o скáлити (шкі́рити, вишкіря́ти, вищиря́ти) зу́би; s z c z e r z y ć **zęby** n a k o g o (p o k a z y w a ć k o m u **zęby**) ма́ти зуб про́ти (на) кого́; s z c z ę k a ć **zębami** кла́цати (цокоті́ти, дзвони́ти) зуба́ми; **~** s z t u c z n y штý́чний зуб; ś c i s k a ć (z a c i s k a ć) **zęby** зці́плювати (заці́плювати, стиска́ти, сти́скувати) зу́би; **~** t r z o n o w y корі́нний зуб; *перен. розм.* t r z y m a ć j ę z y k z a **zębami** трима́ти (держа́ти) язика́ (язи́к) за зуба́ми;

перен. w z i ą ć k o g o n a **zęby** взяти кого на зуби, перетирати на зубах кого; *перен. розм.* z a c i ą ć **zęby** стиснути (зціпити, заціпити) зуби; *перен. розм.* z d r o w e **zęby** k o m u z a m a w i a ć замовляти зуби кому, забивати баки кому; 2) *тех.* зубець, -бця; **zęby** u g r a b i зубці граблів (грабель); w y c i n a ć w **zęby** вирізувати зубці, зубити, -блю, -биш; ◊ *книж.* ~ c z a s u рука часу; *спец.* ~ k l u c z a борідка ключа; *перен.* n i e d o t k n i ę t y **zębem** c z a s u не зачеплений часом; n i e m a c o k ł a ś ć p o d ~ немає що їсти; p r o s z e k d o **zębów** зубний порошок, -шку; *перен. розм.* w **zęby** k o m u p a t r z y ć рахувати кому літа.

ząbczasty зубча(с)тий.

ząbek, -bka, *m.* 1) *зменш.* зубок, -бка; 2) *(у знаряддi)* зубець, -бця.

ząbkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) *(про дитину)* одержувати зуби; 2) вирізувати в зубці, зубити, -блю, -биш.

ząbkowany зубча(с)тий.

ząbkowaty зубча(с)тий.

zbabić, -bię, -bisz, -bił *posp.* зробити бабою, збабити, -блю, -биш.

zbabieć, -bieję, -biejesz, -biał, -bieli *posp.* обабитися, -блюся, -бишся, збабіти.

zbabrać, -brzę, -brzesz *(rzadziej* **-bram, -brasz), -brał** забруднити, закаляти, замазати, -мажу, -мажеш.

zbaczać, zboczyć, -czę, -czysz, -czył 1) звертати набік (вбік), звернути набік (вбік), збочувати, -чую, -чуєш, збочити; *фіз.* відхилятися, відхилитися, -люся, -лишся; c i a ł o n i e b i e s k i e **zbacza** небесне тіло відхиляється; **zboczyć** z d r o g i h o n o r u зійти з прямої дороги, збочити; 2) (dokąd, do kogo) завертати, завернути, -ну, -неш (куди, до кого); **zboczyć** d o p o b l i s k i e g o m i a s t a завернути до поблизького міста.

zbadać 1) дослідити, -джу, -диш; ~ p r a w d ę дослідити правду; *(науково — ще)* вивчити; *(проникнути)* збагнути; k t ó ż ~**dał** p u s z c z l i t e w s k i c h p r z e p a s t n e k r a i n y хто бору давнього збагнув би глибину; 2) *мед.* оглянути (хворого).

zbadanie *n.* 1) дослідження, дослід, -ду; вивчення; збагнення; 2) огляд (хворого). *Пор.* **zbadać.**

zbadany 1) досліджений; вивчений; збагнутий; 2) оглянутий. *Пор.* **zbadać.**

zbagatelizować, -zuję, -zujesz, -zował (kogo, co) знехтувати, -тую, -туєш (ким, чим *і* кого, що); злегковажити (кого, що *і* ким, чим).

zbajać (co) *pot.* вигадати, видумати (що); //~ **się** осоромитися, -млюся, -мишся, набрати (ся) сорому; оскандалитися *(розм.).*

zbajronizować, -zuję, -zujesz, -zował *lit., przen.* байронізувати, -зую, -зуєш *(докон.).*

zbakierować, -ruję, -rujesz, -rował (kogo) *pot. przen.* звести з пуття (кого); //~ **się** збитися з правильного шляху (з пуття), пуститися берега, схибити, -блю, -биш, збочити.

zbałamucić збаламутити, -мучу, -мутиш.

zbałwaniać, zbałwanić, -nię, -nisz, -nił *książ.* хвилювати, -люю, -люєш, схвилювати, вкривати валами (бурунами), вкрити валами (бурунами).

zbałwanieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *pot.* студаніти, сторопіти.

zbanalizować, -zuję, -zujesz, -zował (co) зробити банальним, заялозити, -жу, -зиш (що).

zbankrutować, -tuję, -tujesz, -tował збанкрутувати, -тую, -туєш.

zbankrutowany збанкрутований.

zbaranieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *żart.* очманіти, одуріти, здуріти.

zbatogować, -guję, -gujesz, -gował *hist.* відбатóжити, вúбатожити.
zbatożyć, -żę, -żysz, -żył *hist.* *див.* **zbatogować.**
zbawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* 1) рятівнúк, -кá; 2) *перен.* визволúтель, визвóльник; 3) *рел.* спасúтель.
zbawczy *див.* **zbawienny.**
zbawczyni *ż.* 1) рятівнúця; 2) визволúтелька, визвóльниця. *Пор.* **zbawca** 1, 2.
zbawiać, zbawić, -wię, -wisz, -wił *rel.* спасáти, спастú.
zbawiciel, *lm.* **-le,** *m.* *див.* **zbawca.**
zbawicielka *ż.* *див.* **zbawczyni.**
zbawić *див.* **zbawiać.**
zbawienie *n.*, *rel.* спасíння.
zbawiennie спасéнно.
zbawienność *ż.* спасéнність, -ності.
zbawienny спасéнний; *(про вплив— ще)* благотвóрний; m y ś l (r a d a) **~na** спасéнна дýмка (рáда); ś r o d e k **~** спасéнний зáсіб, -собу.
zbazgrać *див.* **zabazgrać.**
zbeczeć się, -czę, -czysz, -czał, -czeli *pot.* вúплакатися, -лачуся, -лачешся.
zbełtać, -łczę, -łczesz *(rzadziej* **-łtam, -łtasz), -łtał** збóвтáти; *(ложкою, колотівкою тощо — ще)* сколотúти, -лочý, -лóтиш.
zbereźnik, *lm.* **-cy,** *m.*, *arch.* безсорóмний, -ного, безстúдник.
zbereźny *arch.* безсорóмний, безстúдний.
zbereżeństwo *n.*, *arch.* безсорóмність, -ності, безстúдство.
zbestwiałość *ż.* розбéщеність, -ності.
zbestwić, -wię, -wisz, -wił розбéстити, -бéщу, -бéстиш; //**~ się** *див.* **zbestwieć.**
zbestwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli розбéститися, -бéщуся, -бéстишся.
zbestwienie *n.* розбéщення.
zbesztać *pot.* вúлаяти.
zbesztanie *n.* вúлаяння.
zbezbożnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli стáти безбóжним.
zbezczeszczać, zbezcześcić, -czeszczę, -cześcisz, -cześcił безчéстити, -чéщу, -чéстиш, збезчéстити, неслáвити, -влю, -виш, знеслáвити, ганьбúти, -блю, -бúш, зганьбúти.
zbezczeszczenie *n.* збезчéщення, знеслáвлення, згáньблення.
zbezcześcić *див.* **zbezczeszczać.**
zbezecnić, -nię, -nisz, -nił *dok.* *див* **zbezczeszczać.**
zbezwładniać, zbezwładnić, -nię, -nisz, -nił 1) *прям., перен.* знесúлювати, -люю, -люєш, знесúлити; 2) *див.* **obezwładniać.**
zbędnie зáйва річ, зáйво.
zbędny зáйвий.
zbicie *n.* 1) збиттÿ; 2) розбиттÿ; //**~ się** розбиттÿ. *Пор.* **zbijać.**
zbiczować, -czuję, -czujesz, -czował *hist.* 1) відбатóжити, вúбатожити, відшмагáти; 2) *перен.* бичувáти, -чýю, -чýєш *(лише недокон.)*.
zbić *див.* **zbijać.**
zbiec *див.* **zbiegać** I.
zbiednieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli збіднíти, зубóжíти.
zbiednienie *n.* збіднíння, зубóжíння.
zbiedzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) збіднúти; 2) *перен.* вúснажити, знесúлити; //**~ się** вúснажитися, знесúлитися.
zbiedzony вúснажений, знесúлений.
zbieg I, **-gu,** *blm.*, *m.* збіг, -гу; **~** o k o l i c z n o ś c i збіг обстáвин; *лінгв.* **~** s p ó ł g ł o s e k збіг приголосних; **~** d w ó c h r z e k збіг двох рік; ◊ **~** d r ó g перехрéстя; n a **~gu** u l i c на перехрéсті (вýлиць).
zbieg II, **-ga,** *lm.* **-gowie,** *m.* 1) утікáч, -чá; 2) *військ.* дезертúр, -ра.
zbiegać I, **-biec, -biegnę, -biegniesz, -biegł, -biegli** 1) збігáти, збíгти, -біжý, -біжúш; **~biec** n a d ó ł збíгти вниз; m l e k o **~biegło** молокó збíгло; *(про воду — звичайно)* стікáти, стектú, -течé; 2) *(лише докон.)* утектú; **~biec** z n i e w o l i утектú з по-

лóну; 3) *(про час)* минáти, минýти, прохóдити, -дить, пройти́, -рóйдé, спливáти, спливти́. збігáти, збігти; c z a s p r ę d k o **~biega** час швидко минáє (прохóдить); //**~ się** 1) *(в одне місце)* збігáтися, збігтися; t a m **się ~gają** d w i e r z e k i там збігáються дві ріки́; 2) *(перен.— про тканину)* збігáтися, збігтися, зсідáтися, зсістися (зся́деться); 3) *(перен. — виявляти відповідність)* збігáтися, збігтися.

zbiegać II (со) *dok.* збігати, оббігати (що); //**~ się** набігатися, находи́тися, -джýся, -дишся.

zbiegły 1) збіглий; 2) збіглий, зсілий. *Пор.* **zbiegać** I, 1, **zbiegać się** 2.

zbiegnąć *dok. див.* **zbiegać** I.

zbiegnięcie się *n., tech., tekst.* усáдка.

zbiegostwo *n.* 1) утéча; 2) дезерти́рство. *Пор.* **zbieg** II.

zbiegowisko *n., pot.* збігóвище, збігóвисько.

zbiegowski 1) яки́й (що) стосýється утікачá; *(у контексті)* утікачá тóщо; k r y j ó w k a **~ka** схóвище утікачá; 2) дезерти́рський. *Пор.* **zbieg** II.

zbielać, zbielić, -lę, -lisz, -lił 1) забіля́ти, забіли́ти, -лю́, -лиш; **~lić** p l a m ę забіли́ти пля́му; 2) *перен.* вкривáти блíдістю, вкри́ти блíдістю; t r w o g a t w a r z m u **~liła** тривóга вкри́ла блíдістю йогó обли́ччя; // *(лише докон.)* **~ się** *див.* **zbieleć.**

zbielały збілíлий, побілíлий.

zbieleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli збілíти, побілíти; *(перен. — ще)* посивíти.

zbielić *див.* **zbielać.**

zbieracki яки́й (що) стосýється збирáння; *(у контексті)* по збирáнню тóщо; p r a c e **~kie** прáця по збирáнню.

zbieracz I, *lm.* **-cze,** *m.* збирáч, -чá; *(колекцій — ще)* колекціонéр, -ра; **~** z n a c z k ó w p o c z t o w y c h збирáч (колекціонéр) поштóвих мáрок, філателіст.

zbieracz II, *lm.* **-cze,** *m., tech.* колéктор, -ра.

zbieraczka I *ż.* збирáчка; колекціонéр, -ра. *Пор.* **zbieracz** I.

zbieraczka II *ż., kul.* шумíвка.

zbierać, zebrać, zbiorę, zbierzesz, zebrał, zebrali 1) збирáти, зібрáти (зберý, зберéш); *(колекції — ще)* колекціонувáти, -нýю, -нýєш; **zbierać** g r z y b y збирáти гриби́; *перен.* **zbierać** m y ś l i збирáти думки́; *перен.* **zbierać** o k l a s k i збирáти óплески; *перен.* **zbierać** o w o c e s w e j p r a c y збирáти плоди́ своéї прáці; **zbierać** s k ł a d k i збирáти внéски; **zbierać** ś m i e t a n ę збирáти сметáну; **zbierać** z p o l a збирáти з пóля; 2) *(лише в 3 особі) перен.* охóплювати, -лює, охопи́ти, -пить, огортáти, огорнýти, -не, брáти (берé), взя́ти (вíзьме); s t r a c h (l i t o ś ć) **zbiera** жах (жáлість) берé (охóплює, огортáє); ż a l g o **zbierał** йогó охóплював (брав, огортáв) жаль; ◊ **zebrać** o b ó z зня́ти тáбір; //**~ się** 1) збирáтися, зібрáтися; *(про людей — ще)* схóдитися, -джуся, -дишся, зійти́ся (зійдýся, зійдешся); *(довкола кого, чого — ще)* гуртувáтися, -тýюся, -тýєшся, згуртувáтися, кýпчитися, скýпчуватися, -чуюся, -чуєшся, скýпчитися; 2) *(готуватися до чого)* збирáтися, зібрáтися, лáгодитися, -джуся, -дишся, налáгодитися; **zbierać się** n a p i s a ć d o k o g o збирáтися написáти до кóго; *(у дорогу)* збирáтися, зібрáтися, лаштувáтися, -тýюся, -тýєшся, налаштувáтися; **zbierać się** d o w y j a z d u збирáтися (лаштувáтися) до ви́їзду; 3) (na со) *безос.* збирáтися, брáтися, зібрáтися (на що); **zbiera się** n a b u r z ę збирáється (берéться)

на бýрю; **n a łzy się zbiera k o m u** на плач збирáється комý; **zbierać się z siłami** збирáтися в сили (на силі); **zbiera się na sen komu** клóнить (знемагáє) сон, на сон клóнить когó; **zbiera się na wymioty komu** нýдить когó; **zebrać się na odwagę** навáжитися.

zbieralnik *m., chem.* перегíнна посýдина.

zbieranina *ż., pogardl.* 1) мóтлох, -ху, дрáнтя, збиранина; 2) *(про людей)* нáбрід, -роду, пóтолоч, -чі, збиранина.

zbieranka *ż. див.* **zbieranina.**

zbiesić, -bieszę, -biesisz, -biesił *przest.* збісити, -бішý, -бісиш, розлютувáти, -тýю, -тýєш; //~ **się** збіситися, розлютувáтися.

zbieżność *ż.* 1) збíжність, -ності; 2) пристáйність. *Пор.* **zbieżny.**

zbieżny 1) *тех.* збíжний; 2) *мат* пристáйний.

zbieżysty крутий, стрімкий; **~ta droga** крутá (стрімкá) дорóга.

zbijać, zbić, -biję, -bijesz, -bił 1) збивáти, збити (зіб'ю, зіб'єш); **~bijać czyje dowody** збивáти чиї дóкази; **~bić kogo z tropu** збити когó з пантелику; **~bijać co gwoździami** збивáти що цвяхами; *розм.* **~bijać majątek (pieniądze)** збивáти маєток, загрібáти (виганяти) грóші; 2) *(лише докон.) (скло тощо)* розбити; **~bić szklankę, szybę** розбити склянку, шибку; 3) (kogo) *(лише докон.)* побити, -б'ю, -б'єш, збити (когó); *розм.* **~bić kogo na kwaśne jabłko** збити когó на гамýз; ◊ **~bijać bruki** швéндятися безцíльно по вýлиці; // *(лише докон.)* ~ **się** розбитися.

zbilansować, -suję, -sujesz, -sował *buch.* збалансувáти, -сýю, -сýєш.

zbiorek, -rku, *m., zdr.* невеличка збíрка, невеличкий збíрник, збíрничок, -чка.

zbiornia *ż.* склад, -ду.

zbiorniczek, -czka бачóк, -чкá; *tech.* **~ płuczny** промивний (промивáльний) бачóк.

zbiornik *m.* 1) вмíстище, вмістилище, резервуáр, -ра; мíсце зберігáння; 2) *(води)* водóйма, водóймище; *(при парових машинах)* паровий котéл, -тлá; *(в паровій машині)* паровий ковпáк, -кá, сухопáрник; *(в лампі)* резервуáр; ◊ *анат.* **~ mleczu (mlecza) pokarmowego** *(cisterna chyli)* цистéрна хíлусу; *хір.* **~ moczowy** сечоприймáч, -чá; *тех.* **~ na gaz** газгóльдер, -ра; *с.-г.* **~ z kiszonką** силосна яма.

zbiorowisko *n.* 1) *несхв.* збóрище, збігóвище, збігóвисько; 2) *біол.* класифікаційна сукýпність óсобей; ◊ *астр.* **~ gwiazd** сузíр'я.

zbiorowo збíрно, колективно.

zbiorowość *ż.* збíрність, -ності, колективність.

zbiorowy збíрний, колективний; **~we podanie** колективна заява; **praca ~wa** колективна прáця; **odpowiedzialność ~wa** а) колективна відповідáльність, -ності; б) кругова порýка; *грам.* **liczebniki ~we** збíрні числíвники, -ків.

zbiór, zbioru, *m.* 1) збір -бóру; *(дія — ще)* збирáння; **~ książek** книгозбíр; 2) *(законів тощо)* збíрник, збíрка; 3) *(предметів)* збíрка, колéкція; ◊ **~ zadań** задáчник.

zbiórka *ż.* збір *(род.* збóру); **~ alarmowa** збір на спóлох; **~ ogólna** загáльний збір; **~ wojsk** збір вíйська.

zbiórkowy який (що) стосýється збóру; *(у контексті)* збóру тóщо; **akcja ~wa** кампáнія збóру *(засобів).*

zbir, *lm.* **-ry** *a.* **-rowie,** *m.* 1) бандит, розбишáка; *перен.* кат; *зневажл.* посіпáка; 2) *іст.* збір, -ра.

zbisurmanić, -nię, -nisz, -nił (kogo) *hist.* потýрчити, побусурмá[é]нити (когó); //**~ się** *див.* **zbisurmanieć.**

zbisurmanieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *hist.* потýрчитися, побусурмá[é]нитися.

zbitość *ż.* згýщення, конденсáція.

zbity 1) збúтий; **~ z tropu** збúтий з пантелúку; 2) розбúтий; *перен.* **jestem jak ~** я весь розбúтий, я нáче збúтий; 3) збúтий, побúтий; *пор.* **zbijać;** 4) *перен.* густúй; **~ cień** густá тінь, -ні; *(суцільний)* щíльний, компáктний; **~ta masa** щíльна (компáктна) мáса; ◊ *розм.* **idź na ~łeb** i[й]дú до бíса.

zbiurokratyzować, -zuję, -zujesz, -zował бюрократизувáти, -зýю, -зýєш *(докон.)*; //**~ się** збюрократíти.

zbladły зблíдлий, поблíдлий.

zbladnąć, -ladnę, -ladniesz, -ladł *(a.* **-ladnął), -ledli** зблíднути, поблíднути; *(злиняти)* вúцвісти, -віте.

zblagować, -guję, -gujesz, -gował *pot.* збрехáти, -решý, -рéшеш; замúлювати óчі (комý).

zblakły побляклий, збляклий; вúцвілий. *Пор.* **zblakować.**

zblaknąć, -laknę, -lakniesz, -lakł *(a.* **-laknął), -lakli** *див.* **zblakować.**

zblakować, -kuję, -kujesz, -kował поблякнути, зблякнути; *(злиняти)* вúцвісти, -віте.

zblamować, -muję, -mujesz, -mował (kogo) *pot.* скомпрометувáти, -тýю, -тýєш (когó); //**~ się** скомпрометувáтися.

zblazować się, -zuję, -zujesz, -zował пересúтитися, -сúчуся, -сúтишся (чим) *(перен.)*.

zblazowany пересúчений *(перен.)*.

zblednąć, -lednę, -ledniesz, -ladł *(rzadziej* **-lednął), -ledli** *див.* **zbladnąć.**

zblednieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *див.* **zbladnąć.**

z bliska зблúзька.

zbliżać, zbliżyć, -żę, -żysz, -żył (do kogo, do czego) наближáти, наблúзити, -лúжу, -лúзиш; зближáти, зблúжувати, -жую, -жуєш, зблúзити *(рідше)* (до кóго, до чóго); **~żyć książkę do oczu** наблúзити кнúжку до очéй; (z kim) зближáти, зблúжувати, зблúзити (з ким); **wspólne niebezpieczeństwo ~ża ludzi** спíльна небезпéка зближáє (зблúжує) людéй; //**~ się** наближáтися, наблúзитися; зближáтися, зблúжуватися, зблúзитися.

zbliżenie (się) *n.* наблúження; зблúження. *Пор.* **zbliżać (się).**

zbliżony наблúжений; зблúжений. *Пор.* **zbliżać.**

zbliżyć *див.* **zbliżać.**

zblokować, -kuję, -kujesz, -kował 1) *політ.* об'єднáти; **~wani robotnicy** об'єднані робітникú, -кíв; 2) *(про блокаду)* блокувáти, -кýю, -кýєш *(докон.)*; //**~ się** *політ.* об'єднáтися, зблокувáтися.

zbluwać, zbluć, -luję, -lujesz, -lul вибльóвувати, -вую, -вуєш, вúблювати, -люю, -люєш.

zbluzgać з(а)брúзкати; //**~ się** з(а)брúзкатися.

zbluźnić, -nię, -nisz, -nił 1) сказáти блюзнíрство (богохýльство); 2) (со) *книж. перен.* наругáтися, поглумúтися, -млюся, -мúшся, назнущáтися (з чóго, *рідко* над чим).

zbłaźnić się, -nię, -nisz, -nił пошúтися в дýрні.

zbłądzenie *n., przen.* пóмилка. *Пор.* **zbłądzić.**

zbłądzić, -dzę, -dzisz, -dził заблудúти, -луджý, -лýдиш; 2) *(перен. — ще)* помилúтися, -люся, -лишся.

zbłąkać (kogo) звестú з дорóги (когó); //**~ się** *див.* **zbłądzić** 1.

zbłąkany заблýдлий.

zbłękitnić, -nię, -nisz, -nił зробúти блакúтним.

zbłękitnieć, -nieje, -niał стáти блакúтним.

zbłocić, -cę, -cisz, -cił заболотúти, -лочý, -лóтиш; забруднúти (за-

каляти, замазати) гряззю (болотом); //~ się забруднитися (закалятися, замазатися) гряззю (болотом), заболотитися.
zbłotnieć, -nieje, -niał *(про землю)* розм'якнути.
zbocze узбіччя.
zboczenie *n.* 1) звернення набік (вбік), збочення; відхилення; *пор.* **zbaczać** 1; 2) *мед. (perversio)* збочення.
zboczeniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m., med. (perversus)* збочений, -ного.
zboczyć *див.* **zbaczać.**
zbogacać *див.* **wzbogacać.**
zbogacenie (się) *n. див.* **wzbogacenie (się).**
zbolałość *ż., bezp., przen.* біль *(род.* болю).
zbolały *bezp., przen.* наболілий.
zbolszewiczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli *див.* **zbolszewizować się.**
zbolszewiczyć, -czę, -czysz, -czył *див.* **zbolszewizować.**
zbolszewizować, -zuję, -zujesz, -zował більшовизувати, -зую, -зуєш *(докон.)*; //~ się більшовизуватися.
zbolszewizowanie *n.* більшовизація *(докон.).*
zbombardować, -duję, -dujesz, -dował розбомбити, -блю, -биш.
zborgować, -guję, -gujesz, -gował 1) взяти в борг (наборг; набір *розм.)*; 2) дати в борг (наборг; набір).
zborny: p u n k t ~ збірний пункт, -ту.
zboże *n.* збіжжя; *(про зерно — ще)* хліб, пашня; *(про злаки — ще)* пашня; ~ n a p n i u хліб на пні; ◊ ~ s i e w n e посівне зерно; ~**ża** k ł o s o w e колосові, -вих; ~**ża** m o t y l k o w e метеликові, -вих.
zbożnie *rel., przen.* побожно.
zbożność *ż., rel., przen.* побожність, -ності.
zbożny *rel., przen.* побожний.
zbożorodny хлібородний.
zbożowiec I, **-wca,** *lm.* **-wce,** *m., ent. (calandra granaria)* зерноїд, стручняк, -ка.
zbożowiec II, **-wca,** *lm.* **-wcy,** *m. див.* **zbożownik.**
zbożownik, *lm.* **-cy,** *m.* торговець збіжжям (зерном).
zbożowy хлібний, зерновий; r y n e k ~ зерновий (хлібний) ринок, -нку.
zbój, *lm.* **-je,** *m.* розбійник, розбишака; *(перен. розм. — ще)* харциз, харцизяка.
zbójca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* розбійник, розбишака.
zbójczy *див.* **zbójecki.**
zbójczyni *ż.* 1) розбійниця, розбишака; 2) *поез.* убійниця, убивця.
zbójecki розбійницький, розбишацький.
zbójecko по-розбійницькому, по-розбишацькому.
zbójectwo *n.* розбійництво, розбишацтво.
zbójnicki, -kiego, *m.* танець татранських верховинців.
zbójnik, *lm.* **-cy,** *m. (у татранських верховинців)* розбійник.
zbójnikować, -kuję, -kujesz, -kował вести життя розбійника.
zbójować, -juję, -jujesz, -jował розбійничати, чинити розбої.
zbór, -boru, *m., kośc.* кірка *(протестантська).*
zbóść, -bodę, -bodziesz, -bódł, -bodli заколоти рогами.
zbraknąć *див.* **zabraknąć.**
zbrakować, -kuję, -kujesz, -kował забракувати, -кую, -куєш.
zbratać (kogo, co z kim, czym) збратати (кого, що з ким, чим); //~ się збрататися.
zbratanie (się) *n., książ.* збратання.
zbrązowieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli стати коричневим.
zbredzić, -dzę, -dzisz, -dził *pot.* ляпнути дурницю.
zbroczyć: k r w i ą ~ закривавити, -влю, -виш; обагрити кров'ю. *Пор.* **broczyć** 2.
zbrodnia *ż.* злочин, -ну, злочинство.
zbrodniarka *ż.* злочинниця.
zbrodniarski *див.* **zbrodniczy.**

zbrodniarz, *lm.* **-rze,** *m.* злочи́нець, -нця.
zbrodniczo злочи́нно.
zbrodniczość *ż.* злочи́нність, -ності.
zbrodniczy злочи́нний.
zbrodzień, -dnia, *lm.* **-dnie,** *m. див.* **zbrodniarz.**
zbroica *ż., hist.* збро́я, обладу́нок, -нку.
zbroić I, **-roję, -roisz, -roił** *niedok.* озбро́ювати, -ро́юю, -ро́юєш; //~ **się** озбро́юватися.
zbroić II, **-roję, -roisz, -roił** *dok., pot.* набро́їти, напустува́ти, -ту́ю, -ту́єш, навитворя́ти.
zbroja *ż., hist.* збро́я, обладу́нок, -нку.
zbrojarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* зброя́р, -ра́.
zbrojenie *n.* озбро́ювання; озбро́єння *(докон.)*; wyścig **~jeń** го́нка озбро́єнь; //~ **się** озбро́ювання.
zbrojeniowy яки́й (що) стосу́ється озбро́ювання; ◊ przemysł ~ во́єнна промисло́вість, -вості.
zbrojnie збро́йно.
zbrojnik, *lm.* **-cy,** *m. див.* **zbrojownik.**
zbrojno *див.* **zbrojnie.**
zbrojny збро́йний; **~ną** ręką збро́йною руко́ю; siły **~ne** збро́йні си́ли *(род.* сил).
zbrojownia *ż.* склад збро́ї, арсена́л, -лу; збро́ївня *(рідше)*.
zbrojownik, *lm.* **-cy,** *m.* зброя́р, -ра́.
zbrojowny арсена́льний.
zbrojowy збройови́й.
zbronować, -nuję, -nujesz, -nował *roln.* заборонува́ти, -ну́ю, -ну́єш, заборони́ти, -ню́, -ниш; *(після сівби — ще)* заволочи́ти, -чу́, -чиш.
zbronzowieć *див.* **zbrązowieć.**
zbroszurować, -ruję, -rujesz, -rował зброшурува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
zbróździć *див.* **zbruździć.**
zbrudzić, -dzę, -dzisz, -dził забрудни́ти, закаля́ти, зама́зати, -ма́жу, -ма́жеш.
zbrukać *див.* **zbrudzić.**
zbrunatnić, -nię, -nisz, -nił 1) зроби́ти кори́чневим; 2) *перен.* зроби́ти смугля́вим.
zbrunatnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli 1) ста́ти кори́чневим; 2) *перен.* засмаглі́ти, засма́гнути.
zbrutalizować, -zuję, -zujesz, -zował (kogo, co) зроби́ти гру́бим, брута́льним (кого́, що); //~ **się** о[б]грубі́ти, ста́ти брута́льним.
zbrutalnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli о[б]грубі́ти, ста́ти брута́льним.
zbruździć, -ruździę, -ruździsz, -ruździł поборозни́ти, зборозни́ти, *(зморшками тощо — звичайно)* пори́ти, поора́ти, -рю́, -ре́ш, зора́ти.
zbryzgiwać, -guję, -gujesz, -giwał, zbryzgać збри́зкувати, -кую, -куєш, збри́зкати, збри́знути.
zbrzydnąć, -dnę, -dniesz, -dł, -dli 1) спогані́ти; збри́днути *(рідше)*; 2) *перен.* збри́днути, набри́днути, обри́днути, збри́дитися, -джуся, -дишся.
zbrzydzać, zbrzydzić, -dzę, -dzisz, -dził виклика́ти (спричиня́ти) оги́ду (відра́зу), ви́кликати (спричини́ти) оги́ду (відра́зу); збри́дити, -джу, -диш *(лише докон.)*; *(їжу — ще)* відбива́ти смак, відби́ти смак.
zbuchać *posp.* 1) (kogo) натовкти́, -вчу́, -вче́ш (кого́), надава́ти стусанів (буханів) (кому́); 2) (co) строщи́ти, -рощу́, -ро́щиш, зже́рти, -ру́, -ре́ш, зло́пати (що).
zbudować, -duję, -dujesz, -dował 1) (co) збудува́ти, -ду́ю, -ду́єш; *(будівлю — розм. — ще)* поста́вити, -влю, -виш; *(з каменю, цегли — ще)* змурува́ти, -ру́ю, -ру́єш (що); 2) (kogo) *перен.* благотво́рно впли́нути (на ко́го); ~ kogo własnym przykładem благотво́рно впли́нути на ко́го вла́сним при́кладом; //~ **się** 1) збудува́тися; 2) підда́тися благотво́рним впли́вам.

zbudowany збудо́ваний; *перен.* d o b r z e ~ га́рно (до́бре) збудо́ваний, га́рної будо́ви; поста́влений; змуро́ваний; ◊ *перен.* n i e b y ć **~nym** c z y m не бу́ти захо́пленим чим. *Пор.* **zbudować.**

zbudzenie (się) *n.* збу́дження, розбу́дження; пробу́дження. *Пор.* **zbudzić.**

zbudziciel *m.* *див.* **budziciel.**

zbudzić, -dzę, -dzisz, -dził збуди́ти, -джу́, -диш, розбуди́ти; *(перен. — ще)* пробуди́ти; //~ **się** збуди́тися, розбуди́тися; пробуди́тися; *(зі сну — ще)* прокину́тися.

zbujać (kogo) *pot.* обдури́ти, -рю́, -риш, піддури́ти (кого́).

zbuk *m., pot.* *(про яйце)* бовту́н, -на́; за́порток, -тка *(розм.).*

zbukły: j a j e **~łe** *pot.* бовту́н, -на́.

zbuntować, -tuję, -tujesz, -tował збунтува́ти, -ту́ю, -ту́єш; //~ **się** збунтува́тися.

zbuntowanie (się) *n.* бунт, -ту, збунтува́ння.

zburczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli (kogo) *pot.* ви́лаяти (кого́).

zburzeć, -rzeje, -rzał побурі́ти.

zburzenie *n.* 1) зруйнува́ння; 2) скуйо́вдження; 3) *див.* **wzburzenie.** *Пор.* **zburzyć.**

zburzyciel, *lm.* **-le,** *m.* руйнівни́к, -ка́, руї́нник, нищи́тель.

zburzycielka *ż.* руйнівни́ця, руї́нниця, нищи́телька.

zburzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) зруйнува́ти, -ну́ю, -ну́єш; 2) *(волосся)* скуйо́вдити, -джу, -диш; 3) *див.* **wzburzać.**

zbutelkować, -kuję, -kujesz, -kował розілля́ти у пляшки́.

zbutniały набундю́чений.

zbutnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli ста́ти бундю́чним (пиха́тим), набундю́читися.

zbutwiałość *ż.* трухля́вість, -вості, тру́хлість, -лості.

zbutwiały зотлі́лий, струхня́вілий, трухля́вий, тру́хлий.

zbutwieć, -wieje, -wiał зотлі́ти, струхля́віти, стру́хнути.

zbuzować, -zuję, -zujesz, -zował (kogo) *pot.* ви́лаяти (кого́), ви́читати (кому́).

zbycie *n.* збут, -ту; ł a t w y d o **~cia** ле́гкий на збут, ходови́й.

zbyć *див.* **zbywać.**

zbydlęcieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli *pot. pogardl.* ста́ти тварю́кою, оскоти́ніти, зби́длитися, збидлі́ти.

zbyt I *przst.* на́дто, зана́дто.

zbyt II, **-tu,** *m.* збут, -ту; r y n e k **~tu** ри́нок збу́ту; t o w a r n i e m a **~tu** това́р нема́є збу́ту, това́р не ходови́й.

zbytecznie за́йва річ, за́йво; ~ o t y m m ó w i ć за́йва річ про це говори́ти.

zbyteczność *ż.* за́йвість, -вості

zbyteczny за́йвий.

zbytek, -tku, *m.* розко́ші, -шів, ро́зкіш, -коші; зби́тки, -ків *(рідше)*; ◊ m i e ć w s z y s t k i e g o a ż d o **~tku** ма́ти всього́ досхочу́.

zbyki, -ków, *blp.* пу́стощі, -щів, пустува́ння; зби́тки, -ків *(рідше).*

zbytkować, -kuję, -kujesz, -kował пустува́ти, -ту́ю, -ту́єш.

zbytkownie розкі̀шно.

zbytkowny розкі̀шний; ◊ ~ a r t y k u ł предме́т ро́зкоші.

zbytkowy *див.* **zbytkowny.**

zbytni надмі́рний.

zbytnio надмі́рно, надмі́ру, (за) на́дто.

zbywać, zbyć, -będę, -będziesz, -był 1) (kogo czym) збува́ти, збу́ти, -бу́ду, -бу́деш (кого́ чим); **~bywać** k o g o o b i e t n i c a m i збува́ти кого́ обіця́нками; **~być** k o g o ż a r t e m збу́ти кого́ жа́ртом; 2) (co) *торг.* збува́ти, збу́ти; **~być** w s z y s t k i e t o w a r y збу́ти всі това́ри; 3) (komu na czym) *(лише недокон.)* *безос.* нестава́ти (неста́є), невистача́ти, бракува́ти, -ку́є; n i e **~bywa** m u n a d o b r y c h c h ę c i a c h йому́ не браку́є до́брих намі́рів; 4) (komu czego) *(лише недокон.)* ма́ти на́дмір (бага́то) (чого́); **~wa** m u c z a-

su в нього надто багато часу; 5) (czego) (*лише докон.*) *див.* **pozbywać się.**

zbzikować, -kuję, -kujesz, -kował *pot.* здуріти, з глузду з'їхати (з'їду, з'їдеш), з розуму схибнутися (схибити).

zbzikowany *pot.* з дуриною, придурковатий, чудакуватий, якому одної клепки в голові бракує.

z cicha *przsł.* стиха.

z czasem *przsł.* згодом, з часом.

zczepiać *див.* **sczepiać.**

zczernieć *див.* **sczernieć.**

zczyszczać, zczyścić *див.* **sczyszczać.**

zdać *див.* **zdawać.**

zdajać, zdoić, -doję, -doisz, -doił здоювати, -доюю, -доюєш, здоїти, -дою, -доїш.

z dala *przsł.* *див.* **z daleka.**

z daleka здалека, здалеку, віддалік, віддалеки; ◊ trzymać się od kogo ~ триматися (держатися) осторонь, сторонитися (кого).

zdalny дистанційний; **~ne** sterowanie дистанційне керування.

zdanie I *n., gram.* речення.

zdanie II *n.* думка, погляд, -ду; podług (według) mego **~nia** (moim **~niem**) на мою думку, на мій погляд; podzielać czyje ~ поділяти чиї погляди (чию думку); rozbieżność **zdań** розбіжність думок (поглядів); polegać na czyim **~niu** покладатися (здаватися) на чию думку (на чий погляд); pytać się kogo o ~ питатися кого про його думку (погляд); zmienić ~ змінити (перемінити) думку (погляд); o tym nie ma dwóch **zdań** про це немає двох думок; ◊ ile głów, tyle **zdań** що голова, то розум.

zdanie III *n.* здача; складення. *Пор.* **zdawać.**

zdany зданий; складений; **~ne** egzaminy складені іспити, -тів. *Пор.* **zdawać.**

zdarcie *n.* 1) здертя; 2) зношення. *Пор.* **zdzierać** 1, 2.

zdarty 1) зірваний; здертий; 2) зношений. *Пор.* **zdzierać** 1, 2.

zdarzać się, zdarzyć się, -rzy, -rzył траплятися, трапитися; to **się** rzadko **~rza** це рідко трапляється; **~rzyła się** okazja трапилася нагода.

zdarzenie *n.* випадок, -дку; (*важливе — звичайно*) подія.

zdarzyć się *див.* **zdarzać się.**

zdatność *ż.* придатність, -ності; здатність. *Пор.* **zdatny.**

zdatny (do czego, na co) придатний (до чого, на що, для чого); (*про людину — ще*) здатний; ~ do wszystkiego здатний (придатний) до всього; ~ tylko na złom придатний тільки на зла[о]м.

zdawać, -daję, -dajesz, -dawał, zdać здавати, -даю, -даєш, здати, -дам, -даси; **~dawać** resztę здавати здачу; (*іспит тощо*) складати, скласти, -ладу, -ладеш; ◊ **~dawać** sprawozdanie звітувати, -тую, -туєш; **~dawać** coś na czyją wolę покладатися (здаватися) на чию волю; //~ **się** (na kogo, na co) покладатися, покластися, здаватися, здатися (на кого, на що); **~dawać się** na czyje zdanie покладатися (здаватися) на чию думку; to **się** na nic nie **~da** це ні до чого не придатне, це нікуди не годиться, це ні на що не здасться.

zdawać się, -daje, -dawał здаватися, -дається.

z dawien dawna *przsł.* з давніх-давен, з давнього-давна, зстародавна.

zdawka *ż., pot.* складання (іспиту).

zdawkowy 1) (*про монету*) розмінний; 2) *перен.* банальний, заяложений; frazes ~ банальна фраза, загальник; ◊ **~wa** uprzejmość вимушена ввічливість, -вості; uśmiech ~ вимушена посмішка, вимушений усміх, -ху.

zdawna здáвна, віддáвна.
zdążać, zdążyć, -żę, -żysz, -żył 1) встигáти, встúгнути; успівáти, успíти *(рідко); (не запізнятися — ще)* поспівáти, поспíти; n i e **~żyć** s i ę u b r a ć не встúгнути убрáтися; n i e **~żyć** n a p o c i ą g не встúгнути на пóїзд; 2) *(лише недокон.) перен.* прямувáти, -мýю, -мýєш, простувáти, -тýю, -тýєш; **~żać** d o c e l u прямувáти (простувáти) до метú.
zdecentralizować, -zuję, -zujesz, -zował децентралізувáти, -зýю, -зýєш *(докон.)*.
zdechlaczek, -czka, *lm.* **-czki,** *m., zdr., pieszcz. див.* **zdechlak.**
zdechlak, *lm.* **-ki,** *m., pot.* хирля́к, -кá.
zdechli(z)na *ż. pot.* дохля́тина, здохля́тина.
zdechły 1) дóхлий, здóхлий; 2) *перен. фам.* дóхлий.
zdechnąć *див.* **zdychać.**
zdecydować, -duję, -dujesz, -dował (co) вирíшити (що); //**~ się** 1) (na co) вирíшити (зробúти що); **~** n a o d j a z d вирíшити виїхати; 2) *неперех.* вирíшитися; d z i ś **się** m ó j l o s **~duje** сьогóдні вирíшиться моя́ дóля.
zdecydowanie (się) *n.* вирíшення.
zdecydowany рішýчий; *(перен. — ще)* перекóнаний; **~** p r z e c i w n i k c z e g o перекóнаний протúвник, рішýчий вóрог (чогó).
zdecyfrować, -ruję, -rujesz, -rował дешифрувáти, -рýю, -рýєш *(докон.)*.
zdefektować, -tuję, -tujesz, -tował (co) зробúти дефéкт (в чóму).
zdefigurować, -ruję, -rujesz, -rował *див.* **zdeformować.**
zdefiniować, -niuję, -niujesz, -niował вúзначити.
zdeformować, -muję, -mujesz, -mował деформувáти, -мýю, -мýєш *(докон.)*, здеформýвати.
zdefraudować, -duję, -dujesz, -dował *(чужі гроші)* розтрáтити, -рáчу, -рáтиш.
zdegenerować, -ruję, -rujesz, -rował дегенерувáти, -рýю, -рýєш *(докон.)*.
zdegenerowany дегенератúвний.
zdegradować, -duję, -dujesz, -dował 1) деградувáти, -дýю, -дýєш *(докон.)*; 2) *війсьḱ.* розжáлувати, -лую, -луєш.
zdegustować, -tuję, -tujesz, -tował (kogo) знеохóтити, -хóчу, -хóтиш (когó).
zdejmować, -muję, -mujesz, -mował, zdjąć, zdejmę, zdejmiesz, zdjął, zdjęli 1) (co) знімáти, зня́ти, -нíмý, -нíмеш; *(одежу тощо — ще)* скидáти, скúнути (що); **zdjąć** k a p e l u s z зня́ти капелю́х; **zdjąć** z f u n k c j i n a c z e l n e g o l e k a r z a зня́ти з посáди головнóго лíкаря; 2) (kogo) *перен.* охóплювати, -лює, охопúти, -пить, понімáти, поня́ти (поймé), обнімáти, обня́ти, -німе, брáти (берé), взя́ти (вíзьме), огортáти, огорнýти, -не; знімáти, зня́ти *(рідше)*; s t r a c h g o **zdjął** йогó охопúв (взяв, поня́в) страх; **zdjęty** c i e k a w o ś c i ą охóплений цікáвістю; **zdjęty** m i ł o ś c i ą охóплений любóв'ю, з почуттям любóві; g ł ę b o k i m **zdjęty** s n e m охóплений глибóким сном; 3) *карт.* знімáти, зня́ти; ◊ **zdjąć** d r u t z o s t r z a вирíвняти лéзо; **zdjęty** c h o r o b ą хвóрий.
zdekatyzować, -zuję, -zujesz, -zował *spec.* декатúрувáти, -тúрýю, -тúрýєш *(докон.)*.
zdeklarować, -ruję, -rujesz, -rował (co) *książ.* заявúти, -влю́, -виш (про що, що), декларувáти, -рýю, -рýєш (що) *(докон.)*; //**~ się** декларувáтися.
zdeklarowany 1) якúй (що) декларувáвся; 2) *перен.* я́вний, очевúдний; **~** z ł o d z i e j я́вний (очевúдний) злóдій; *(ворог, прихильник — звичайно)* рішýчий.
zdeklasować, -suję, -sujesz, -sował декласувáти, -сýю, -сýєш *(докон.)*; //**~ się** декласувáтися.

zdekompletować, -tuję, -tujesz, -tował (co) розбити комплект (чого).
zdekoncertować, -tuję, -tujesz, -tował збити з пантелику, спантеличити, збентежити; //~ **się** збитися з пантелику, спантеличитися, збентежитися.
zdekonspirować, -ruję, -rujesz, -rował (kogo, co) викрити (кого, що); //~ **się** вийти з підпілля.
zdelikatnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli зніжитися.
zdemaskować, -kuję, -kujesz, -kował (kogo, co) демаскувати, -кую, -куєш *(докон.)*; здемаскувати (кого, що) *(рідше)*.
zdementować, -tuję, -tujesz, -tował (co) офіціально спростувати, -тую, -туєш (що).
zdemobilizować, -zuję, -zujesz, -zował *wojs., przen.* демобілізувати, -зую, -зуєш *(докон.)*.
zdemokratyzować, -zuję, -zujesz, -zował демократизувати, -зую, -зуєш *(докон.)*, здемократизувати; //~ **się** демократизуватися, здемократизуватися.
zdemolować, -luję, -lujesz, -lował зруйнувати, -ную, -нуєш.
zdemonstrować *див.* **zademonstrować.**
zdemontować, -tuję, -tujesz, -tował *tech.* демонтувати, -тую, -туєш *(докон.)*.
zdemoralizować, -zuję, -zujesz, -zował деморалізувати, -зую, -зуєш *(докон.)*, здеморалізувати; //~ **się** деморалізуватися, здеморалізуватися.
zdenerwować, -wuję, -wujesz, -wował знервувати, -вую, -вуєш, схвилювати, -люю, -люєш; зденервувати *(рідше)*; //~ **się** знервуватися, схвилюватися; зденервуватися.
zdenerwowanie *n.* 1) *(стан)* нервове збудження, схвильованість, -ності; зденервування; *пор.* **zdenerwować;** 2) *(дія)* знервування, схвилювання.
zdenerwowany знервований, схвильований; зденервований *Пор.* **zdenerwować.**
zdeponować, -nuję, -nujesz, -nował *fin.* депонувати, -ную, -нуєш *(докон.)*.
zdepopularyzować, -zuję, -zujesz, -zował позбавити популярності; //~ **się** втратити популярність.
zdeprawować, -wuję, -wujesz, -wował *див.* **zdemoralizować.**
zdeptać, -pczę, -pczesz (*rzadziej* **-pcę, -pcesz**), **-ptał,** *bezp., przen.* розтоптати, -пчу, -пчеш, стоптати.
zderzać się, zderzyć się, -rzę, -rzysz, -rzył стикатися, зіткнутися; *(головами)* стукатися, стукнутися; *(про поїзд)* зазнавати аварії, зазнати аварії, розбиватися, розбитися, -зіб'ється.
zderzak *m., kol.* буфер, -ра.
zderzenie się *n.* зіткнення; стукнення; аварія. *Пор.* **zderzać.**
zderzyć *див.* **zderzać.**
zdesperować, -ruję, -rujesz, -rował (o kim, o czym) *див.* **zwątpić.**
zdesperowany який (що) вдався у відчай (в розпач), доведений до відчаю (розпачу).
zdestylować, -luję, -lujesz, -lował дестилювати, -люю, -люєш *(докон.)*.
zdeterminować się, -nuję, -nujesz, -nował *див.* **zdecydować się.**
zdeterminowany *див.* **zdecydowany.**
zdetonować, -nuję, -nujesz, -nował 1) *муз.* сфальшувати, -шую, -шуєш; пустити півня *(розм.)*; 2) (kogo) збентежити.
zdetonowany збентежений.
zdetronizować, -zuję, -zujesz, -zował скинути з престолу.
zdetronizowanie *n.* скинення з престолу.
zdewaluować, -luuję, -luujesz, -luował *ek.* девальвувати, -вую, -вуєш *(докон.)*.
zdewastować, -tuję, -tujesz, -tował спустошити; *(перен. — ще)* зруйнувати, -ную, -нуєш.
zdezaktualizować зробити неактуальним.

zdezaktualizowany який (що) втрáтив актуáльність.
zdezerterować, -ruję, -rujesz, -rował дезертирувати, -рую, -руєш *(докон.)*.
zdezorganizować, -zuję, -zujesz, -zował дезорганізувáти, -зýю, -зýєш *(докон.)*.
zdezorganizowanie *n.* дезорганізувáння, дезорганізáція.
zdezorientować, -tuję, -tujesz, -tował дезорієнтувáти, -тýю, -тýєш *(докон.)*.
zdezorientowanie *n.* дезорієнтувáння, дезорієнтáція.
zdezynfekować, -kuję, -kujesz, -kował дезинфікувáти, -кýю, -кýєш *(докон.)*.
zdębiały 1) задубілий; 2) остовпілий; 3) терпкий. *Пор.* **zdębieć.**
zdębić, -bię, -bisz, -bił *garb. див.* **wygarbować.**
zdębić się, -bię, -bisz, -bił стáти на дибú, здúбитися.
zdębieć, -bieję, -biejesz, -biał, -bieli 1) задубíти; 2) *перен.* остовпíти; 3) *(про смак)* стáти терпким; w i n o **~biało** винó стáло терпким.
zdjąć *див.* **zdejmować.**
zdjęcie *n., fot.* знíмок, -мка; **~** m i g a w k o w e моментáльний знíмок; ◊ **~cia** f i l m o w e кінозйóмка; **~cia** l o t n i c z e аерофотозйóмка.
zdjęty 1) знятий; скúнутий; 2) охóплений, по(й)нятий, обнятий, огóрнений; знятий; 3) знятий; *пор.* **zdejmować;** 4) сфотографóваний.
zdławić, -wię, -wisz, -wił здушúти, -шý, -шиш; *(перен. — ще)* придушúти, подавúти, -влю, -виш, здавúти; **~** p o w s t a n i e придушúти (подавúти, здавúти) повстáння; *(голос — звичайно)* здавúти, придушúти.
zdławiony здýшений; придýшений, подáвлений, здáвлений; здáвлений, придýшений. *Пор.* **zdławić.**
zdłubywać, -buję, -bujesz, -bywał, zdłubać, -bię, -biesz, -bał 1) сколýпувати, -пую, -пуєш, сколупáти, сколупнýти; 2) *(лише докон.) перен. розм. див.* **zmajstrować.**
zdmuchiwać, -muchuję, -muchujesz, -muchiwał, zdmuchać здувáти, здýти; *(ротом — ще)* здмýхувати, -мýхую, -мýхуєш, здмухнýти.
z dnia na dzień *przsł.* з дня на день.
zdobić, -bię, -bisz, -bił (czym) прикрашáти, оздóблювати, -люю, -люєш, оздобляти; *(поез. — ще)* окрашáти, скрашáти; *(зеленню, квітами — ще)* уквíтчувати, -чую, -чуєш, заквíтчувати (чим); p r a w d y **~** n i e t r z e b a прáвду не трéба прикрашáти; //**~ się** прикрашáтися, оздóблюватися, оздоблятися; окрашáтися, скрашáтися; уквíтчуватися, заквíтчуватися.
zdobnictwo *n.* прикладнé мистéцтво.
zdobniczy який (що) стосýється приклáдного мистéцтва; s z t u k a **~cza** *див.* **zdobnictwo.**
zdobnie прикрáшено, оздóблено.
zdobny (w co, czym) прикрáшений, оздóблений (чим); s a l e **~ne** p o r t r e t a m i зáли, прикрáшені (оздóблені) портрéтами.
zdobycie *n.* здобуття, завоювáння.
zdobycz *ż.* 1) *військ.* здóбич, -чі, добича, трофéй; 2) *перен.* завоювáння, досягнення, здобýтки, -ків.
zdobyczny трофéйний; k o n i e **~ne** трофéйні кóні, -ней.
zdobyć *див.* **zdobywać.**
zdobyty здобýтий, завойóваний; добýтий. *Пор.* **zdobywać.**
zdobywać, zdobyć, -będę, -będziesz, -był здобувáти, здобýти, -бýду, -бýдеш, завойóвувати, -вую, -вуєш, завоювáти, -вою, -воюєш; *(перен. — діставати — ще)* добувáти, добýти; **~być** m i a s t o здобýти (завоювáти) місто; *перен.* **~być** s o b i e s t a n o w i s k o здобýти (завоювáти) собí станóвище; **~być** b i-

let na pociąg добу́ти (здобу́ти) квито́к на по́їзд; ◊ *спорт.* ~być bramkę забити м'яч (гол); // *(лише докон.)* ~ się (na co) спромогти́ся, -мо́жуся, -мо́жешся (зробити що); здобу́тися (на що) *(рідше);* ~ na kupno czego спромогти́ся купи́ти що; ~ na wysiłek знайти́ в собі си́ли; здобу́тися на си́ли; ◊ ~ na odwagę нава́житися; ~ na pomysł натра́пити (попа́сти) на ду́мку.

zdobywca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* завойо́вник.

zdobywczy 1) завойо́вницький; 2) *(агресивний)* завойовни́й; plany **~cze** завойовні пла́ни, -нів.

zdoić *див.* **zdajać.**

zdolność *ż.* 1) здібність, -ності; зда́тність; **~ci** do muzyki здібність до му́зики; od każdego według jego **zdolności,** każdemu według jego potrzeb від ко́жного за його́ здібностями, ко́жному за його́ потре́бами; 2) зда́тність; *військ.* ~ bojowa боєзда́тність; ~ do pracy працезда́тність; *військ.* ~ obronna обороноздатність; ~ prawna правозда́тність; спромо́жність; *військ.* ~ manewrowania спромо́жність маневрува́ння, мане́вреність; *пор.* **zdolny** 1, 2; 3) *ek.* поту́жність; ~ wytwórcza виробни́ча поту́жність.

zdolny 1) здібний; зда́тний *(рідко);* 2) (zrobić co, do czego) зда́тний (до чо́го, на що, зробити що); *(який може зробити що — ще)* спромо́жний; ~ do służby wojskowej зда́тний до військо́вої слу́жби.

zdołać змогти́, -мо́жу, -мо́жеш.

z dołu *przst.* зни́зу.

zdrada *ż.* зра́да; ~ stanu держа́вна зра́да.

zdradliwie зрадли́во; віроло́мно. *Пор.* **zdradliwy.**

zdradliwy зрадли́вий; зра́дний *(рідше); (підступний)* віроло́мний, зра́дницький.

zdradnie *див.* **zdradliwie.**

zdradny *див.* **zdradliwy.**

zdradzać, zdradzić, -dzę, -dzisz, -dził (kogo, co) 1) зра́джувати, -джую, -джуєш, зра́дити, -джу, -диш; *(таємницю — ще)* видава́ти, -даю́, -дає́ш, ви́дати, -дам, -даси; 2) (co) *(лише недокон.) перен.* виявля́ти (що); ~ zdolności виявля́ти здібності; //~ **się** видава́ти себе́, ви́дати себе́; зра́дитися *(лише докон.); (в розмові)* проговорю́ватися, -рю́юся, -рю́єшся, проговори́тися, -рю́ся, -ри́шся.

zdradziecki *див.* **zdradliwy.**

zdradziecko *див.* **zdradliwie.**

zdrajca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* зра́дник.

zdrajczy *див.* **zdradliwy.**

zdrajczyni *ż.* зра́дниця.

zdrapywać, -puję, -pujesz, -pywał, zdrapać, -pię, -piesz, -pał здря́пувати, -пую, -пуєш, здря́пати, здряпну́ти.

zdrasnąć, -rasnę, -raśniesz, -rasnął, -rasnęli *dok. див.* **zdrapywać.**

zdrenować, -nuję, -nujesz, -nował *spec.* дренува́ти, -ну́ю, -ну́єш *(докон.).*

zdreptać, -pczę, -pczesz, -ptał *pot.* стопта́ти, -пчу́, -пчеш.

zdrewniały здерев'яні́лий, здереві́лий.

zdrewnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli здерев'яні́ти, здереві́ти.

zdrewnienie *n.* здерев'яні́ння, здереві́ння.

zdrętwiałość *ż.* заціпені́лість, -лості, зате́рплість; задубі́лість, закля́клість. *Пор.* **zdrętwieć.**

zdrętwiały заціпені́лий, зате́рплий; закля́клий, задубі́лий. *Пор.* **zdrętwieć.**

zdrętwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli заціпені́ти, зате́рпнути; *(від холоду — звичайно)* закля́кнути, задубі́ти.

zdrętwienie *n.* заціпені́ння, зате́рплість, -лості; закля́кнення, задубі́ння. *Пор.* **zdrętwieć.**

zdrobniałość *ż.* здрібнілість, -лості; зменшеність, -ності. *Пор.* **zdrobniały.**
zdrobniały здрібнілий; *(грам. — звичайно)* зменшений.
zdrobnić, -nię, -nisz, -nił здрібнити, подрібнити.
zdrobnieć, -nieje, -niał здрібніти, здрібнитися, подрібнитися.
zdroić: ~ k r w i ą багрити (обагряти) кров'ю.
zdroisko *n.* 1) *див.* **zdrój;** 2) *див.* **zdrojowisko.**
zdroisty багатий на джерела.
zdrojowisko *n.* курорт, -ту, (мінеральні) води (*род.* вод).
zdrojownia *ż.* курзал, -лу.
zdrojownictwo *n.* курортна справа.
zdrojowy 1) джерельний; w o d a **~na** джерельна вода; 2) *перен.* курортний; ◊ d w o r z e c ~ курзал, -лу; l e c z e n i e **~we** бальнеотерапія; z a k ł a d ~ водолікарня.
zdrowie *n.* здоров'я; ◊ z a p a d a ć n a **~wiu** хворіти, слабувати, -бую, -буєш, нездужати; b y ć p r z y **~wiu** бути здоровим.
zdrowieczko *n., pieszcz. pot.* здоров'ячко.
zdrowieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli *див.* **wyzdrawiać.**
zdrowiodajny цілющий; ś r o d e k ~ цілющий засіб, -собу.
zdrowiodawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* зцілитель.
zdrowiuchny *pieszcz. див.* **zdrowiutki.**
zdrowiusieńki 1) *пестл.* здоровенький; 2) *(зовсім здоровий)* здоровісінький.
zdrowiuteńki *див.* **zdrowiusieńki.**
zdrowiutki *pieszcz.* здоровенький.
zdrowo здорово.
zdrowomyślny розсудливий, розважливий.
zdrowostan, -nu, *m.* стан охорони здоров'я.
zdrowotnictwo *n.* охорона здоров'я.
zdrowotność *ż.* санітарні умови, -мов.
zdrowotny 1) санітарний; 2) *(що скріплює здоров'я)* цілющий.
zdrowy здоровий.
zdrożałość *ż. див.* **podrożenie.**
zdrożały який (що) подорожчав.
zdrożeć *див.* **podrożeć.**
zdrożenie I *n.* стомлення (втома) дорогою. *Пор.* **zdrożyć się.**
zdrożenie II *n. див.* **podrożenie.**
zdrożnie непристойно.
zdrożność *ż.* непристойність, -ності.
zdrożny непристойний.
zdrożony стомлений (втомлений) дорогою. *Пор.* **zdrożyć się.**
zdrożyć, -żę, -żysz, -żył (co) здорожити (що).
zdrożyć się, -żę, -żysz, -żył стомитися (втомитися) дорогою.
zdrój, -roju, *lm.* **-roje,** *m.* джерело.
zdrów *див.* **zdrowy.**
zdrutować, -tuję, -tujesz, -tował скріпити (стягнути) дротом.
zdruzgotać, -goczę, -goczesz (*rzadziej* **-gocę, -gocesz**), **-gotał,** *bezp., przen.* розбити вдрізки, розтрощити, -рощу, -рощиш.
zdruzgotanie *n.* розбиття вдрізки, розтрощення.
zdrużyć, -żę, -żysz, -żył 1) об'єднати в дружину (в товариство); 2) *перен.* здружити, -жу, -жиш; //~ **się** 1) об'єднатися в дружину (в товариство); 2) здружитися.
zdrzemnąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli з(а)дрімати(ся); *(сидячи — ще)* закуняти.
zdublować, -luję, -lujesz, -lował подвоїти.
zdumiałość *ż. див.* **zdumienie.**
zdumiały *див.* **zdumiony.**
zdumieć *див.* **zdumiewać.**
zdumienie *n.* здивування.
zdumiewać, zdumieć, -mieję, -miejesz, -miał, -mieli дивувати, -вую, -вуєш, здивувати; *підсил.* вражати, вразити, -ражу, -разиш; //~ **się** дивуватися, здивуватися.
zdumiewająco напрочуд; ~ p i ę k n y напрочуд гарний; дивно, дивовижно; чудово. *Пор.* **zdumiewający.**

zdumiewający гідний подиву; *(що викликає здивування)* дивний, дивовижний; *(що викликає захоплення)* чудовий.
zdumiony здивований.
zdumnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli з(а)гордіти, загордитися, -джуся, -дишся, запишатися.
zdun, *lm.* **-nowie,** *m.* 1) гончар, -ря; кахельний майстер, -тра; 2) *(рідше)* пічник, -ка.
zdunowy *див.* **zduński.**
zduńczyk, *lm.* **-kowie,** *m.* 1) підмайстер гончаря; кахельний підмайстер, -тра; 2) підмайстер пічника.
zduński гончарський; який (що) стосується кахельного майстра (пічника). *Пор.* **zdun.**
zduństwo *n.* 1) гончарство; професія кахельного майстра; 2) професія пічника. *Пор.* **zdun.**
zdurnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *pot.* здурніти, подурніти.
zdurzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *pot.* о(б)дурити, -рю, -риш.
zdusić, -szę, -sisz, -sił *bezp., przen.* здушити, -шу, -шиш; *(стиснути)* здавити, -влю, -виш; **~szony** k r z y k здавлений крик, -ку.
zduszenie *n.* здушення; здавлення. *Пор.* **zdusić.**
zdwajać, zdwoić, -woję, -woisz, -woił подвоювати, -воюю, -воюєш, подвоїти; //**~ się** подвоюватися, подвоїтися.
zdwojenie *n.* подвоєння.
zdwojony подвоєний.
zdybać, -bię, -biesz, -bał *pot.* здибати.
zdychać, zdechnąć, -chnę, -chniesz, -chł, -chli здихати, здохнути.
zdychawiczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli *pot.* схопити задишку.
zdychtować, -tuję, -tujesz, -tował (co) *spec.* законопатити, -пачу, -патиш (що).
zdyscyplinować, -nuję, -nujesz, -nował дисциплінувати, -ную, -нуєш *(докон.)*.
zdyscyplinowany дисциплінований *(докон.)*.
zdyskontować, -tuję, -tujesz, -tował *fin.* дисконтувати, -тую, -туєш *(докон.)*.
zdyskredytować, -tuję, -tujesz, -tował дискредитувати, -тую, -туєш *(докон.)*, здискредитувати.
zdyskredytowany дискредитований *(докон.)*, здискредитований.
zdyskwalifikować, -kuję, -kujesz, -kował дискваліфікувати, -кую, -куєш *(докон.)*.
zdyskwalifikowanie *n.* дискваліфікування, дискваліфікація *(докон.)*.
zdystansować, -suję, -sujesz, -sował (kogo) *sport., przen.* обігнати (обжену, обженеш), перегнати, випередити, -джу, -диш (кого); **~** w s z y s t k i c h w s p ó ł z a w o d n i k ó w обігнати (перегнати, випередити) всіх суперників.
zdyszały задиханий; засапаний.
zdyszały задиханий, заколатаний. *Пор.* **zdyszeć się.**
zdyszany *див.* **zdyszały.**
zdyszeć się, -szę, -szysz, -szał, -szeli задихатися; засапатися. *(фам.)*.
zdziadzieć, -dzieję, -dziejesz, -dział, -dzieli *pot.* постаріти(ся).
zdziałać *książ.* зробити, -блю, -биш; *(з запереченням — ще)* вдіяти; n i c t u n i e **~łasz** нічого не вдієш.
zdziczałość *ż.* здичавілість, -лості.
zdziczały здичавілий.
zdziczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli здичавіти.
zdziczenie *n.* здичавіння.
zdziczyć, -czę, -czysz, -czył зробити диким.
zdziecinniały здитинілий.
zdziecinnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli здитиніти, здитинитися.
zdzielić: ~ k o g o p r z e z ł e b (w ł e b) *pot.* молоснути, двигнути, заціди́ти, -джу, -диш (кого).
zdzieracz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) здирщик, здирник, шкуродер, -ра; 2) *тех.* драч, -ча.
zdzierać, zedrzeć, zedrę, zedrzesz, zdarł 1) здирати, здерти, зідрати, -деру, -дереш; *(різко зніма-*

ти — ще) зривáти, зірвáти (зірвý, зірвéш); **zdzierać** m a s k ę зривáти мáску; **zdzierać** s k ó r ę а) *прям.* здирáти шкíру; б) *перен.* здирáти шкýру; **zedrzeć** z a m i e s z k a n i e здéрти (зідрáти) за квартúру; 2) (*одяг, взуття*) знóшувати, -шую, -шуєш, зносúти, -ношý, -нóсиш; 3) (*лише недокон.*) *розм.* у[в]тікáти; //~ **się** знóшуватися, зносúтися.

zdzierca, -cy, *lm.* **-cy,** *m. див.* **zdzieracz** 1.

zdzierczy шкуродéрський, грабíжницький.

zdzierstwo *n.* здúрство.

zdzierus, *lm.* **-sy,** *m., posp. див.* **zdzieracz** 1.

zdziesiątkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) *іст.* децимувáти, -мýю, -мýєш, покарáти смéртю кóжного десятого; 2) *перен.* вúнищити, знúщити.

zdziesiątkowanie *n.* 1) децимáція, покарáння смéртю кóжного десятого; 2) вúнищення, знúщення. *Пор.* **zdziesiątkować.**

zdziobać, -bie, -bał здзьóбати, склювáти, -люé.

Zdzisław Здзíслав.

zdziurawić, -wię, -wisz, -wił здірявити, -влю, -виш.

zdziurawieć, -wieje, -wiał здірявитися.

zdziwaczały дивáцький, чудáцький.

zdziwaczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli стáти дивакóм (чудакóм).

zdziwić, -wię, -wisz, -wił здивувáти, -вýю, -вýєш.

zdziwienie *n.* дивувáння, здивувáння; k u w i e l k i e m u ~**niu** на превелúке дúво (здивувáння).

zdziwiony здивóваний.

zdźwignąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli піднятú (вагý).

zebra *ż., zool.* зéбра.

zebrać *див.* **zbierać.**

zebranie I *n.* збір, -бóру; ~ o w o c ó w збір фрýктів.

zebranie II *n.* збóри, -рів; w a l n e ~**nie** загáльні збóри.

zebu *nieodm., n., zool.* зéбу (*невідм.*).

zecer, *lm.* **-rzy,** *m., druk.* складáч, -чá, набóрщик.

zecerka I *ż., druk.* складáльна (набóрна) спрáва.

zecerka II *ż., druk.* складáчка, набóрщиця.

zecernia *ż., druk.* складáльний (набóрний) цех, -ху.

zecerski *druk.* складáльний, набóрний.

zecerstwo *n., druk. див.* **zecerka** I.

zechcieć, -chcę, -chcesz, -chciał, -chcieli захотíти, -хóчу, -хóчеш, схотíти; ◇ ~**ciej** t o z r o b i ć! будь лáска, зробú це!

zecknić, -nię, -nisz, -nił (sobie co) почýти огúду (відрáзу) (до чóго); збрúдити, -джу, -диш (собí що) (*рíдше*).

zedrzeć I: ~ k o n i a піднятú конá на дибú.

zedrzeć II *див.* **zdzierać.**

zefir, -ru, *m.* зефíр, -ру; (*поез. — про вíтер — ще*) лéгіт, -готу.

zefirek, -rka, *m., zdr. див.* **zefir.**

zegar *m.* годúнник; ~ k i e s z o n k o w y кишеньковúй годúнник; ~ s ł o n e c z n y сóнячний годúнник; ~ ś c i e n n y стіннúй (настíнний) годúнник; ~ w i e ż o w y бáштовúй годúнник; ◇ ~ g a z o w y газомéтр, -ра; ~ m o r s k i кóмпас.

zegarek, -rka, *m.* годúнник (*кишеньковий або на руку*).

zegarkowy годинникóвий.

zegarmistrz, *lm.* **-rze,** *m.* годинникáр, -рá.

zegarmistrzostwo *n.* годинникáрство.

zegarmistrzowa, -wej, *ż.* дружúна годинникарá.

zegarmistrzowski годинникáрський.

zegarowy годинникóвий.

zegnać *див.* **zganiać.**

zegnanie *n.* 1) згін, -гóну; 2) звáлення. *Пор.* **zganiać.**

zejście *n.* 1) (*дія*) схід, -хóду; 2) *перен.* смерть, -ті; ś w i a d e c t w o ~**cia** посвíдчення про смерть.

zejście się *n.* зу́стріч, -чі; *(зібрання)* схо́дка.
zejść *див.* **schodzić.**
Zelandia *ż.* Зела́ндія.
zelandzki зела́ндський.
zelant, *lm.* **-nci,** *m.* фанати́чний прихи́льник чого́.
zelantka *ż.* фанати́чна прихи́льниця чого́.
zelektryfikować, -kuję, -kujesz, -kował електрифікува́ти, -ку́ю, -ку́єш *(докон.).*
zelektryzować, -zuję, -zujesz, -zował електризува́ти, -зу́ю, -зу́єш *(докон.).*
zelektryzowanie *n.* електризува́ння *(докон.).*
zelota, -ty, *lm.* **-ci,** *m.* *див.* **zelant.**
zelotyzm, -mu, *m.* фанати́чна прихи́льність, -ності (до чо́го).
zelować, -luję, -lujesz, -lował підбива́ти підме́тки.
zelówka *ż.* підме́тка.
zelżeć, -żeje, -żał 1) *безос.* полє́гшати; t r o c h ę m u **~żało** йому́ тро́хи поле́гшало; 2) *(про мороз)* спа́сти, -паде́, пересі́стися, -ся́деться.
zelżenie I *n.* 1) поле́гшення; 2) спад, -ду. *Пор.* **zelżeć.**
zelżenie II *n.* знесла́влення, збезче́щення, зга́ньблення.
zelżony знесла́влений, збезче́щений, зга́ньблений.
zelżyć, -żę, -żysz, -żył (kogo, co) знесла́вити, -влю, -виш, збезче́стити, -че́щу, -че́стиш, зганьби́ти, -блю́, -би́ш (кого́, що).
zelżywie *див.* **obelżywie.**
zelżywość *ż.* *див.* **obelżywość.**
zelżywy *див.* **obelżywy.**
zełgać збреха́ти, -решу́, -ре́шеш.
zemdlały знеприто́мнілий, зомлі́лий.
zemdleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli знеприто́мніти, зомлі́ти.
zemdlenie *n.* неприто́мність, -ності, зомлі́ння.
zemdlić, -liło *nieos.* зну́дити, -ну́дить.
zemdlony *див.* **zemdlały.**
zemknąć *див.* **zmykać.**
zemleć, zmielę, zmielesz, zmełł, zmełli змоло́ти, -мелю́, -ме́леш.
zemrzeć, zemrze, zmarł уме́рти, -мре́, поме́рти.
zemsta *ż.* по́мста.
zemszczony відо́мщений.
zemszyć, -szę, -szysz, -szył 1) *див.* **omszyć;** 2) *див.* **skosmacić.**
zemściciel *m.* *див.* **mściciel.**
zemścić się, -mszczę, -mścisz, -mścił (na kim, na czym) помсти́тися, -мщу́ся, -мсти́шся (на ко́му, на чо́му), відомсти́ти (кому́, чому́).
zemulsjować, -juję, -jujesz, -jował *chem.* емульсува́ти, -су́ю, -су́єш *(докон.).*
zendra *ż., chem., tech.* ока́лина.
zendrować, -ruję, -rujesz, -rował *mor.* вантажи́ти ни́жче ватерлі́нії.
zendrówka *ż., tech.* клі́нкер, -ру.
zendyjski *lingw.* староперський.
zenit, -tu, *m., astr., przen.* зені́т, -ту; *перен.* u **~tu** s ł a w y в зені́ті сла́ви.
zenitalny *astr.* зені́тний.
zenitowy *див.* **zenitalny.**
zenitówka *ż., wojs.* зені́тка.
Zenobia Зіно́вія; Зі́нька *(розм.).*
Zenobiusz Зіно́вій; Зінько́ *(розм.).*
Zenon Зено́н.
zentuzjazmować, -muję, -mujesz, -mował (kogo) ви́кликати ентузіа́зм (в кому́).
zeń (z niego) з ньо́го.
zeolit, -tu, *m., min.* цеолі́т, -ту.
zepchnąć *див.* **spychać.**
zeppelin *m., lot.* цепелі́н.
zeprać *dok.* *див.* **spierać** I.
zeprzały зопрі́лий.
zeprzeć I *див.* **spierać** II.
zeprzeć II, **-rzeję, -rzejesz, -rzał, -rzeli** зопрі́ти.
zepsucie *n.* зіпсуття́; ◇ u l e g a j ą c y **~ciu** яки́й (що) шви́дко псу́ється, швидкопсувни́й.
zepsuć, -suję, -sujesz, -suł *bezp., przen.* зіпсува́ти, -сую́, -суєш; //**~ się** зіпсува́тися.
zepsuty *bezp., przen.* зіпсо́ваний, зіпсу́тий.
zedra *ż., zool.* степова́ лиси́ця.

zerdzawieć *див.* **zerdzewieć.**
zerdzewieć, -wieje, -wiał заржавíти, заіржáвіти.
zerk! *wkrz.* зирк! гульк!
zerkać, zerknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) зúркати, зиркнýти, зирнýти; 2) *(лише недокон.)* стріляти очúма; *(кокетливо — ще)* бісики пускáти.
zero *n., bezp., przen.* нуль, -лá.
zerowy нульовúй; *фіз.* p u n k t ~ тóчка нуля́, нульовá тóчка.
zerwać *див.* **zrywać.**
zerwanie *n.* 1) зрив, -ву; ~ z a w i e s z e n i a b r o n i зрив перемúр'я; 2) розрúв; ~ s t o s u n k ó w d y p l o m a t y c z n y c h розрúв дипломатúчних віднóсин. *Пор.* **zrywać.**
zerwany зíрваний.
zerżnąć *див.* **zrzynać.**
zerżnięcie *n.* зрíзання.
zeschły зсóхлий.
zeschnąć *див.* **zsychać.**
zesinieć *див.* **zsinieć.**
zesiwieć *див.* **posiwieć.**
zeskakiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, zeskoczyć, -czę, -czysz, -czył з(і)скáкувати, -кую, -куєш, з(і)скóчити; *(стрибком — ще)* сплúгувати, -гую, -гуєш, сплигнýти; ~**koczyć** z z a w i a s ó w з(і)скóчити з завíс; ~**koczyć** z k o n i a з(і)скóчити (сплигнýти) з конá.
zeskamotować, -tuję, -tujesz, -tował *przest.* ескамотувáти, -тýю, -тýєш *(докон.)*.
zeskoczenie *n. див.* **zeskok.**
zeskoczyć *див.* **zeskakiwać.**
zeskok, -ku, *m.* стрибóк, -бкá (з чóго).
zeskorupiały зашкарýблий.
zeskorupieć *див.* **zaskorupieć.**
zeskrobywać, -buję, -bujesz, -bywał, zeskrobać, -bię, -biesz, -bał з(і)скрібáти, з(і)скребтú.
zeskromnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli стáти скрóмним.
zeskubać *див.* **zeskubywać.**
zeskubnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *jednokr.* зщипнýти; зскýбти, -бý, -бéш. *Пор.* **zeskubywać.**
zeskubywać, -buję, -bujesz, -bywał, zeskubać, -bię, -biesz, -bał зщúпувати, -пую, -пуєш, зщипáти; *(волосся, пір'я, траву тощо — звичайно)* зскýбувати, -бую, -буєш, зскубáти, зскýбти, -бý, -бéш.
zeskwarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył зішквáрити, ушквáрити.
zesłabieć *див.* **zesłabnąć.**
zesłabły ослáблий, ослабíлий, підупáлий (на сúлах).
zesłabnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli ослáбнути, ослабíти, підупáсти (на сúлах).
zesłać *див.* **zsyłać.**
zesłanie *n.* 1) *(дія)* зіслáння, послáння; 2) *(примусове)* заслáння.
zesłaniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* 1) зáсланий, -ного, заслáнець, -нця; 2) *книж.* послáнець.
zesłanka *ż.* 1) зáслана, -ної, заслáнка; 2) послáнка. *Пор.* **zesłaniec.**
zesłańczy 1) якúй (що) стосýється зáсланого (заслáнця); 2) якúй (що) стосýється послáнця.
zesłowiańszczać, zesłowiańszczyć, -czę, -czysz, -czył слов'янізувáти, -зýю, -зýєш *(недокон. і докон.)*; //~ **się** слов'янізувáтися.
zesłowiańszczenie *n.* слов'янізáція *(докон.)*.
zesłowiańszczyć *див.* **zesłowiańszczać.**
zesmażyć, -żę, -żysz, -żył зажáрити, засмáжити.
zesmoktać *dok. див.* **wysmoktać.**
zesmutnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli посумнíти, стáти сумнúм (смутнúм), посмутнíти.
zesnuwać, zesnuć, -nuję, -nujesz, -nuł зсýкувати, -кую, -куєш, зсукáти (-сучý, -сýчиш *і* -сукáю, -сукáєш).
zespalać, zespolić, -lę, -lisz, -lił 1) згуртóвувати, -вую, -вуєш, згуртувáти, -тýю, -тýєш, об'éднувати, -ную, -нуєш, об'єднáти; 2) *перен.* поéднувати, поєднáти, сполучáти, сполучúти, -чý, -чиш; ~**polić** p r z y j e m n e z p o ż y-

t e c z n y m поєднáти (сполучи́ти) приє́мне з кори́сним; //~ się 1) згуртóвуватися, згуртувáтися, об'є́днуватися, об'єднáтися; 2) *перен.* зливáтися, зли́тися (зіллю́ся, зіллє́шся).
ze spodu *przst.* зни́зу, спідни́зу, з(і)спóду, спідспóду.
zespolenie *n.* 1) згуртувáння, об'єднáння; 2) поєднáння, сполу́чення; ~ s o c j a l i z m u z r u c h e m r o b o t n i c z y m сполу́чення (поєднáння) соціалі́зму з робітни́чим ру́хом. *Пор.* **zespalać.**
zespolić *див.* **zespalać.**
zespolony 1) згуртóваний, об'є́днаний; 2) сполу́чений, поє́днаний; ◊ *мат.* l i c z b a ~na кóмплексне числó. *Пор.* **zespalać.**
zespołowy 1) викóнуваний в ансáмблі; t a n i e c ~ тáнець, викóнуваний в ансáмблі; 2) колекти́вний; p r a c a ~wa колекти́вна прáця. *Пор.* **zespół** 1, 2.
zespora *ż., tech.* трáверса; попере́чна бáлка.
zespół, -połu, *m.* 1) ансáмбль, -лю; ~ t e a t r a l n y театрáльний ансáмбль; 2) *(на виробництві)* колекти́в, -ву; ~ f a b r y c z n y заводськи́й колекти́в; 3) *спорт.* комáнда; ~ p i ł k a r s k i футбóльна комáнда; 4) *(явищ, властивостей)* кóмплекс, -су; ~ z a g a d n i e ń кóмплекс проблє́м; 5) *тех.* агрегáт, -ту.
zesromocić, -cę, -cisz, -cił *див.* **zhańbić.**
zessać, -ssę, -ssiesz, -ssał зіссáти, -ссу́, -ссе́ш.
zestarzały постáрілий.
zestarzeć się, -rzeję, -rzejesz, -rzał, -rzeli постáріти(ся).
zestaw, -wu, *m.* 1) *мат., тех.* сполу́чення, комбінáція; ~ k ó ł e k z ę b a t y c h сполу́чення (комбінáція) зубчá(с)тих коліщáток; 2) *(машин)* агрегáт, -ту; ~ w i e r t n i c z y бурови́й агрегáт; 3) *(в словнику)* реє́стр, -ру; 4) *див.* **zestawienie.**
zestawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., spec.* монтáжник.
zestawiacz, *lm.* **-cze,** *kol.* складáч, -чá.
zestawiać, zestawić, -wię, -wisz, -wił 1) (co z czego) знімáти, зня́ти, -німу́, -ні́меш (що з чóго); 2) (kogo, co z kim, z czym) зіставля́ти, зістáвити, -влю, -виш (когó, що з ким, з чим); 3) (co z czego, czym) складáти, склáсти, -ладу́, -ладе́ш, *(машину — ще)* збирáти, зібрáти (зберу́, збере́ш), монтувáти, -ту́ю, -ту́єш, змонтувáти.
zestawienie *n.* 1) зняття́; 2) зістáвлення; 3) складáння, зібрáння, змонтувáння; *пор.* **zestawiać;** 4) *(документ)* звéдення.
zestawnia *ż., spec.* складáльний цех, -ху; складáльна майсте́рня.
zestąpić *див.* **zstąpić.**
zestopniować, -niuję, -niujesz, -niował *przen.* збі́льшити.
zestosowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zestosować, -suję, -sujesz, -sował (co czym) приганя́ти, пригнáти (прижену́, прижене́ш), припасóвувати, -вую, -вуєш, припасувáти, -су́ю, -су́єш (що до чóго).
zestrajać, zestroić, -roję, -roisz, -roił (co) гармоні́йно сполучáти, гармоні́йно сполучи́ти, -чу́, -чиш (що).
zestraszyć, -szę, -szysz, -szył сполóхати; *(викликати ляк)* злякáти, настрахáти, настраши́ти; //~ się *див.* **przestraszyć się.**
zestroić *див.* **zestrajać.**
zestroić się *dok.* *див.* **wystrajać się.**
zestrojenie *n.* гармоні́йне сполу́чення.
zestrój, -roju, *lm.* **-roje,** *m.* стрункé ці́ле, -лого; гармоні́йне сполу́чення; гармоні́йна стрункá констру́кція.
zestrugać зстругáти (-ружу́, -ру́жеш *i* -ругáю, -ругáєш).
zestrzelać I, **zestrzelić, -lę, -lisz, -lił** *wojs.* збивáти, зби́ти (зіб'ю́,

ziб'єш); ~**lić** samolot збити літак.
zestrzelać II, **zestrzelić, -lę, -lisz, -lił** зосере́джувати, -джую, -джуєш, зосере́дити, -джу, -диш, концентрува́ти, -рую, -ру́єш, сконцентрува́ти; ~**lić** siły зосере́дити (сконцентрува́ти) си́ли; // (*лише докон.*) ~ **się** (w kim, w czym) зосере́дити (сконцентрува́ти) ува́гу (на ко́му, на чо́му).
zestrzygać, zestrzyc, -rzygę, -rzyżesz, -rzygł з(і)стрига́ти, з(і)стри́гти, -рижу́, -риже́ш.
zesumować, -muję, mujesz, -mował підсумува́ти, -му́ю, -му́єш.
zesunąć *dok. див.* **zsuwać.**
zeswatać посва́тати, ви́сватати, засва́тати.
zesworować, -ruję, -rujesz, -rował 1) *мисл.* прив'яза́ти на шво́ру; 2) *перен.* сполучи́ти, -чу́, -чиш.
zesychać *див.* **zsychać.**
zesypywać *див.* **zsypywać.**
zeszczupleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli схуднути.
zeszkapieć, -pieję, -piejesz, -piał, -pieli *pot.* зни́діти, змарні́ти; (*морально*) опусти́тися, -пущу́ся, -пу́стишся, занепа́сти, -паду́, -паде́ш.
zeszkaradnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *див.* **zeszpetnieć.**
zeszkaradzenie *n. див.* **zeszpecenie.**
zeszkaradzić, -dzę, -dzisz, -dził *див.* **zeszpecić.**
zeszkleć, -leje, -lał осклі́ти; ~**lone** oczy осклі́лі о́чі, -че́й.
zeszklenie *n.* осклі́ння.
zeszklić się, -li, -lił *див.* **zeszkleć.**
zeszlamować, -muję, -mujesz, -mował очи́стити від му́лу.
zeszlifować, -fuję, -fujesz, -fował ви́шліфувати, -фую, -фуєш.
zeszłoroczny торі́шній.
zeszłotygodniowy яки́й (що) відбу́вся мину́лого ти́жня.
zeszły 1) мину́лий; w ~**łym** roku в мину́лому ро́ці; 2) *перен.* помéрлий.
zesznurowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zesznurować, -ruję, -rujesz, -rował зашнуро́вувати, -вую, -вуєш, зашнурува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
zeszpecenie *n.* спотво́рення.
zeszpecić, -cę, -cisz, -cił спотво́рити.
zeszpetnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli споганіти.
zeszpetnienie *n.* споганіння.
zeszronieć, -nieje, -niał вкри́тися (взя́тися, припа́сти) і́неєм (па́морозззю).
zesztukowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zesztukować, -kuję, -kujesz, -kował зшива́ти з кусќів, зши́ти з кусќів; склада́ти з кусќів, скла́сти з кусќів.
zesztywniać, zesztywnić, -nię, -nisz, -nił роби́ти туги́м, зроби́ти туги́м.
zesztywnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli 1) ста́ти туги́м; 2) (*перен. — від холоду*) закля́кнути, задубі́ти, одубі́ти.
zeszwajsować, -suję, -sujesz, -sował *dok. tech. див.* **spajać.**
zeszycie *n.* зшиття́.
zeszycik, -ku, *m., zdr.* зши́точок, -чка.
zeszyć *dok. див.* **zszywać.**
zeszyt, -tu, *m.* 1) зши́ток, -тка, зо́шит; 2) *друк.* ви́пуск, -ку; wychodzić ~**tami** вихо́дити ви́пусками.
zeszytowy зши́тковий, зо́шитовий.
ześlinić, -nię, -nisz, -nił заслини́ти.
ześlizg, -gu, *m.* (с)ко́взання, ко́взання; *ав.* ~ boczny (с)ко́взання на крило́.
ześlizgiwać się, -guję, -gujesz, -giwał, ześliznąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli з(і)ско́взувати(ся), -зую(ся), -зуєш(ся), з(і)сковзну́тися, з(і)слиза́ти, з(і)слизну́ти.
ześlizgnąć się *dok. див.* **ześlizgiwać się.**
ześliznąć się *див.* **ześlizgiwać się.**
ześmiać się *див.* **uśmiać się.**
ześniedzieć, -dzieję, -dziejesz, -dział, -dzieli 1) вкри́тися міді́нкою; 2) *перен.* засма́гнути, засмаглі́ти.
ześrodkować *див.* **ześrodkowywać.**

ześrodkowanie *n.* зосере́дження, концентра́ція.
ześrodkowany зосере́джений; сконцентро́ваний.
ześrodkowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, ześrodkować, -kuję, -kujesz, -kował зосере́джувати, -джую, -джуєш, зосере́дити, -джу, -диш, концентрува́ти, -ру́ю, -ру́єш, сконцентрува́ти; //~ **się** зосере́джуватися, зосере́дитися, концентрува́тися, сконцентрува́тися.
ześrubować *див.* **ześrubowywać.**
ześrubowanie *n., tech.* згви́нчення.
ześrubowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, ześrubować, -buję, -bujesz, -bował *tech.* згви́нчувати, -чую, -чуєш, згвинти́ти, -нчу́, -нти́ш.
ześwieczczeć, -czeje, -czał ста́ти світським.
zetkać *dok. див.* **utykać** I, 1.
zetknąć *див.* **stykać.**
zetknięcie *n.* зі́ткнення; //~ **się** 1) зі́ткнення; 2) зу́стріч, -чі. *Пор.* **stykać się.**
zetlały зотлі́лий.
zetleć, -leje, -lał зотлі́ти.
zetrzeć *див.* **ścierać.**
zeuropeizować, -zuję, -zujesz, -zował європеїзува́ти, -зу́ю, -зу́єш *(докон.).*
zew, -wu, *m.* за́клик, -ку, по́клик, зов, -ву.
zewnątrz 1) *прислів.* (із)зо́вні; i m p u l s z ~ і́мпульс (із)зо́вні; n a ~ назо́вні; 2) *прийм.* по́за, за; ~ d r z w i по́за (за) двери́ма.
zewnątrzmaciczny *anat. (extrauterinus)* позама́тковий.
zewnętrze *n.* зо́внішній бік *(род.* бо́ку); зо́внішня сторона́ *(рідше).*
zewnętrznie зо́внішньо; на ви́гляд, на по́гляд.
zewnętrzność *ż.* зо́внішність, -ності; зо́внішній ви́гляд, -ду.
zewnętrzny зо́внішній; h a n d e l ~ зо́внішня торгі́вля; w y g l ą d ~ зо́внішній ви́гляд, -ду; l e k a r s t w a ~**ne** зо́внішні лі́ки, -ків.

zewrzeć *див.* **zwierać.**
zewsząd звідусі́ль, звідусю́ди.
ze wszech miar з уся́кого по́гляду, з усі́х по́глядів.
zez *m.* косоо́кість, -кості; зиз *(рідше);* ◊ p a t r z e ć ~**zem** а) коси́ти о́чі (очи́ма), ско́шувати о́чі; зи́зом диви́тися, -влю́ся, -вишся; б) *перен.* диви́тись ско́са (зи́зом) (на ко́го).
zezłościć *див.* **rozzłościć.**
zeznać *див.* **zeznawać.**
zeznanie *n.* показа́ння, сві́дчення; *(підсудного — ще)* зізна́ння; z ł o ż y ć ~ посві́дчити, да́ти показа́ння.
zeznawać, -naję, -najesz, -nawał, zeznać сві́дчити, посві́дчити, дава́ти показа́ння, да́ти показа́ння.
zezooki косоо́кий; зизоо́кий, зи́зий *(рідше).*
zezować, -zuję, -zujesz, -zował коси́ти о́чі (очи́ма).
zezowatość *ż. див.* **zez.**
zezowaty косоо́кий; зизува́тий *(рідше).*
zezwać, -wę, -wiesz, -wał *dok. див.* **zwoływać.**
zezwalać, zezwolić, -lę, -lisz, -lił дозволя́ти, дозво́лити.
zezwierzęcenie *n.* оскотині́ння, збидлі́ння.
zezwierzęcieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli оскотині́ти, збидлитися, збидлі́ти.
zezwierzęcony оскотині́лий.
zezwolenie *n.* до́звіл, -волу.
zezwolić *див.* **zezwalać.**
zezwój: ~ t w o r n i k o w y, *el.* індукці́йна коту́шка.
zeżreć *див.* **zżerać.**
zębatka *ż., tech.* шестерня́, зубча́тка.
zębaty 1) зуба́тий; *(перен. — ще)* зуба́стий; 2) *тех.* зубча́(с)тий; k o l e j ~**ta** фунікуле́р (зубча́тий).
zębiak *m., med. (odontoma)* зубни́й о́пух, -ху.
zębiarka *ż., tech.* зуборі́зний верста́т.
zębiatka *ż., tech.* зубча́(с)та ре́йка.

zębina *ż., med. (ebur dentis)* речовина́ зу́ба, денти́н, -ну.
zębisko *n., zgr.* вели́кий зуб.
zębnik *m., tech. див.* **zębatka.**
zębny *див.* **zębowy.**
zębociąg *m.* щи́пці данти́ста, екстра́ктор, -ра.
zębodłub *m. див.* **wykałaczka.**
zębodołowy *anat. (alveolaris)* альвеоля́рний, я́мочковий.
zębodół, -dołu, *m., anat.* альвео́ла, я́мочка зу́ба.
zębownica *ż., tech. див.* **zębiarka.**
zębowy зубни́й.
zgadać się (o czym) *pot.* звести́ розмо́ву (на що).
zgadnąć *див.* **zgadywać.**
zgadnienie *n. див.* **zgadnięcie.**
zgadnięcie *n.* відга́дка.
zgadula *m. i ż., pot. див.* **zgadywacz; zgadywaczka.**
zgadywacz, *lm.* **-cze,** *m.* відга́дчик, відга́дник, уга́дник, відга́дько, уга́дько.
zgadywaczka *ż.* відга́дчиця, відга́дниця, уга́дниця.
zgadywać, -duję, -dujesz, -dywał, zgadnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli уга́дувати, -дую, -дуєш, угада́ти, відга́дувати, відгада́ти.
zgadzać, zgodzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) (kogo z kim) мири́ти, -рю́, -риш, помири́ти (кого́ з ким); 2) (co z czym) пого́джувати, -джую, -джуєш, пого́дити, -го́джу́, -го́ди́ш, узго́джувати, узго́дити (що з чим); 3) (kogo, co) *(лише докон.)* згоди́ти, -джу́, -диш, найня́ти; ~ k u c h a r z a згоди́ти (найня́ти) ку́харя; //~ się зго́джуватися, зго́дитися, пого́джуватися, пого́ди́тися.
zgaga *ż.* печія́, печі́йка, зга́га.
zgalać, zgolić, -lę, -lisz, -lił збрива́ти, збри́ти, зго́лювати, -люю, -люєш, зголи́ти, -лю́, -лиш.
zgałganić, -nię, -nisz, -nił *pot.* 1) обтріпа́ти, обша́рпати, обсми́кати; 2) *перен.* зроби́ти нікче́мним.
zgałganieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli 1) обтріпа́тися, обша́рпатися, обсми́катися; 2) *перен.* опусти́тися, -пущу́ся, -пу́стишся, занепа́сти, -паду́, -паде́ш, пусти́тися бе́рега, знікче́мніти.
zgangrenowacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli 1) *(про тканини організму)* омертві́ти (змертві́ти) від гангре́ни; 2) *(морально)* розкла́стися, -ладу́ся, -ладе́шся.
zgangrenować, -nuję, -nujesz, -nował 1) ви́кликати гангре́ну; 2) (kogo) *(морально)* розкла́сти, -ладу́, -ладе́ш (кого́).
zgangrenowany 1) ура́жений гангре́ною; 2) розкла́дений. *Пор.* **zgangrenować.**
zganiać, zegnać, zgonię, zgonisz, zegnał 1) зганя́ти, зго́нити, зігна́ти (зжену́, зжене́ш); **zegnać** b y d ł o зігна́ти худо́бу; **zegnać** m u c h ę зігна́ти му́ху; 2) (co na kogo) зва́лювати, -люю, -люєш, звали́ти, -лю́, -лиш (що на ко́го); **zganiać** w i n ę (na kogo) зва́лювати (скида́ти) вину́ (на ко́го); ◊ **zganiać** p l a m y виво́дити пля́ми.
zganić, -nię, -nisz, -nił зга́нити, згу́дити, -джу, -диш, огу́дити; *(визнати поганим — ще)* засуди́ти, -джу́, -диш, осуди́ти.
zganienie *n.* огу́да; осу́дження, о́суд, -ду, засу́дження. *Пор.* **zganić.**
zgapić się, -pię, -pisz, -pił *pot.* зага́витися, -влюся, -вишся, зазіва́тися.
zgapieć, -pieję, -piejesz, -piał, -pieli *pot.* одурі́ти, очмані́ти.
zgar, -ru, *m., tech.* гар, -ру.
zgarbacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli ста́ти горба́тим, згорба́тіти.
zgarbiać, zgarbić, -bię, -bisz, -bił го́рбити, -блю, -биш, згорбити; //~ się го́рбитися, зго́рбитися.
zgarbienie (się) *n.* зго́рблення.
zgarbiony зго́рблений.
zgarbować, -buję, -bujesz, -bował *spec.* ви́дубити, -блю, -биш; ◊ *перен.* ~ k o m u s k ó r ę віддуба́сити кого́.
zgarnąć *див.* **zgarniać.**

zgarniacz, *lm.* **-cze**, *m.*, *kol.* башмáк *(паровоза)*.
zgarniać, zgarnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli згортáти, згорнýти, -нý, -неш.
zgarniak *m.*, *sport.* клю́чка.
zgarniarka *ż.*, *tech.* скрéпер, -ра.
zgasić, -szę, -sisz, -sił погаси́ти, -гашý, -гáсиш, згаси́ти, загаси́ти.
zgasiewka *ż.*, *bot.* *(pteridium)* орля́к, -кá.
zgasły 1) погáслий, згáслий, загáслий; 2) угáслий, згáслий, загáслий; умéрлий, помéрлий. *Пор.* **zgasnąć.**
zgasnąć, -gasnę, -gaśniesz, -gasł *(rzadko* **-gasnął)**, **-gaśli** 1) погáснути, згáснути, загáснути; lampa **~gasła** лáмпа погáсла (згáсла); 2) *перен.* угáснути, згáснути; **~gasł** zapał зáпал угáс (згас); *книж.* у[в]мéрти, -мрý, -мрéш, помéрти.
zgaszenie *n.* погáшення, згáшення, загáшення.
zgaszony погáшений, згáшений, загáшений.
zgatunkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) *(товари)* розсортувáти, -тýю, -тýєш; 2) *перен.* розкласифікувáти, -кýю, -кýєш.
zgazować, -zuję, -zujesz, -zował 1) газифікувáти, -кýю, -кýєш *(докон.)*; 2) перетвори́ти на газ.
zgazyfikować, -kuję, -kujesz, -kował газифікувáти, -кýю, -кýєш *(докон.)*.
zgburowacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli стáти грубія́ном, огрубíти, згрубíти.
zgderać (kogo) набурчáти, -чý, -чи́ш, набуркотíти, -кочý, -коти́ш (на кóго).
zgermanizować, -zuję, -zujesz, -zował германізувáти, -зýю, -зýєш *(докон.)*.
zgęsta *przst.* *див.* **często.**
zgęstnąć, -nie, -nął *див.* **zgęstnieć.**
zgęstniały згýслий, загýслий.
zgęstnieć, -nieje, -niał *bezp., przen.* згусти́тися, -ти́ться; *(про рідину — ще)* згýснути, загýснути; *(про ніч — перен.)* потемнíшати.
zgęstnienie *n.* згýщення; згýснення, загýснення. *Пор.* **zgęstnieć.**
zgęszczacz, *lm.* **-cze**, *m.*, *tech.* згýщувач.
zgęszczać, zgęścić, -gęszczę, -gęścisz, -gęścił згущáти, згýщувати, -щую, -щуєш, густи́ти, -гущý, -густи́ш, згусти́ти; //**~ się** згущáтися, згýщуватися, згусти́тися, густíти, гýснути, згýснути.
zgęszczalnik *m.*, *tech.* *див.* **zgęszczacz.**
zgęszczalność *ż.*, *spec.* згýщуваність, -ності.
zgęszczalny здáтний згущáтися (згýщуватися), згýщуваний.
zgęszczenie (się) *n.* згýщення.
zgęszczony згýщений, згýслий.
zgęścić *див.* **zgęszczać.**
zgęścieć, -cieje, -ciał *див.* **zgęstnieć.**
zgiąć *див.* **zginać.**
zgiełk, -ku, *m.* гóмін, -мону, гул, -лу; *(сильний)* гáлас, -су, гарми́дер, -ру, гáмір, -мору.
zgiełkliwie гомінли́во; галасли́во. *Пор.* **zgiełk.**
zgiełkliwość *ż.* гомінли́вість, -вості; галасли́вість. *Пор.* **zgiełk.**
zgiełkliwy гомінли́вий, гомінки́й; галасли́вий. *Пор.* **zgiełk.**
zgięcie *n.* 1) згин, -ну; 2) *(дія)* зíгнення.
zgięty зíгнýтий; зíгнений *(рідше)*.
zginacz, *lm.* **-cze**, *m.*, *anat.* *(musculus flexor)* згинáч, -чá.
zginać, zgiąć, zegnę, zegniesz, zgiął, zgięli згинáти, зíгнýти; //**~ się** згинáтися, зíгнýтися.
zginalny згинáльний.
zginąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) зни́кнути, щéзнути; *(згубитися — ще)* пропáсти, -падý, -падéш, зги́нути; plama **~nęła** зни́кла (щéзла) пля́ма; **~** bez śladu безслíдно зни́кнути (щéзнути, пропáсти); 2) *перен.* зги́нути, заги́нути, поги́нути; **~** na wojnie заги́нути на вíйні.

zginięcie *n.* 1) зникнення, щезнення; 2) загибель, -лі, гибель, загин, -ну. *Пор.* **zginąć.**
zginiony 1) зниклий, щезлий; пропалий, запропащений; 2) загиблий, погиблий. *Пор.* **zginąć.**
zglijować, -juję, -jujesz, -jował *tech.* спаяти.
zgliszcze *n.* попелище, згарище, пожарина.
zgładzać, zgładzić, -dzę, -dzisz, -dził зглáджувати, -джую, -джуєш, зглáдити, -джу, -диш; *(робити рівним — ще)* вирівнювати, -нюю, -нюєш, вирівняти; *(перен. — ще)* стирáти, стéрти (зітрý, зітрéш).
zgładzenie I *n.* зглáдження; вирівняння; стертя. *Пор.* **zgładzać.**
zgładzenie II *n.* убивство.
zgładzić I *див.* **zgładzać.**
zgładzić II, **-dzę, -dzisz, -dził** (kogo) убити, -б'ю, -б'єш, забити (когó).
zgłaszać, zgłosić, -łoszę, -łosisz, -łosił (co gdzie) заявляти, заявити, -влю, -виш (про що); **~łosić** o d j a z d заявити про від'їзд; *(заяву про що)* подавáти, -даю, -даєш, подáти, -дáм, -даси; **~łosić** d y m i s j ę подáти у відстáвку; **~łosić** p r e n u m e r a t ę подáти заявку на передплáту (підпúску); **~łosić** p r o j e k t подáти проéкт; **~** z a ż a l e n i e подáти жáлобу (скáргу); ◊ **~łosić** c z y j ą k a n d y d a t u r ę висунути чию кандидатýру; //**~ się** з'являтися, з'явитися (де, в кóго) зголóшуватися, -шуюся, -шуєшся, зголосúтися, -лошýся, -лóсишся (де); ◊ **~łosić się** o s o b i ś c i e, l i s t o w n i e d o k o g o звернýтися особисто, листóвно до кóго.
zgłębiać, zgłębić, -bię, -bisz, -bił (co) 1) поглиблювати, -люю, -люєш, поглибити, -блю, -биш (що); 2) *перен.* дослíджувати, -джую, -джуєш, дослідити, -джý, -дúш (що).
zgłębienie *n.* 1) поглиблення; 2) дослíдження. *Пор.* **zgłębiać.**
zgłębnik *m., med., tech.* зонд.
zgłodniałość *ż.* зголоднíлість, -лості.
zgłodniały зголоднíлий.
zgłodnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli зголоднíти, вúголодуватися, -дуюся, -дуєшся, вúголодатися.
zgłosić *див.* **zgłaszać.**
zgłoska *ż., gram.* склад, -ду.
zgłoskotwórczy *gram.* складовúй, складотвóрчий.
zgłoskować, -kuję, -kujesz, -kował читáти по складáх.
zgłoskowy *gram.* складовúй.
zgłoszenie *n.* заявка; //**~ się** явка.
zgłuchnąć, -chnę, -chniesz, -chnął (*a.* **-chł**), **-chli** 1) *(про звук)* заглýхнути; 2) *див.* **ogłuchnąć.**
zgłupieć, -pieję, -piejesz, -piał, -pieli *pot.* подурнíти, зробúтися (стáти) дурнúм.
zgłuszać, zgłuszyć 1) *див.* **ogłuszać;** 2) *див.* **zagłuszać.**
zgmatwać поплýтати, сплýтати, заплýтати.
zgnajać, zgnoić, -noję, -noisz, -noił 1) *(лише докон.)* згноїти; 2) *с.-г.* угнóювати, -нóюю, -нóюєш, угнóїти.
zgnębić, -bię, -bisz, -bił пригнóбити, -блю, -биш, пригнітúти, -нічý, -нíтиш.
zgnębienie *n.* пригнóблення, пригнíчення.
zgniatacz, *lm.* **-cze,** *m., tech.* блюминг.
zgniatać, zgnieść, -niotę, -nieciesz, -niótł, -nietli 1) м'яти (мну, мнеш), зім'яти, бгáти, зібгáти, жýжмити, -млю, -миш, зжýжмити; **~nieść** p a p i e r зім'яти (зібгáти, зжýжмити) папíр; 2) *(стискати)* здáвлювати, -люю, -люєш, здавúти, -влю, -виш, згнíчувати, -чую, -чуєш, згнітúти, -нічý, -нíтиш; *(на гамуз)* роздáвлювати, роздавúти, розчáвлювати, розчавúти; 2) *(лише докон.)* *(повстання і ін.)* придушúти, -шý, -шиш; *тех.* обтискá-

-ти, обтискувати, -кую, -куєш, обтиснути.

zgnicie *n.* згниття, зогниття.

zgnić, -niję, -nijesz, -nił з(о)гнити.

zgniecenie *n.* 1) придушення; 2) обтиск, -ку. *Пор.* **zgniatać.**

zgnieciony 1) зім'ятий, зібганий, зжужмлений; здавлений, згнічений; роздавлений, розчавлений; придушений; 2) обтиснутий. *Пор.* **zgniatać.**

zgnieść *див.* **zgniatać.**

zgnilec, -lca, *lm.* **-lce,** *m., med.* цинга.

zgnilizna *ż.* гнилизна, гниль, -лі, гнилятина; *(про дерево — ще)* трухлявина, трухлятина; *перен.* ~ m o r a l n a моральна гниль.

zgniłek, -łka, *lm.* **-łki,** *m., pot.* лéдар, -ря.

zgniłka *ż., pot.* гниличка, гнилиця, гнилючка.

zgniłosz, *lm.* **-sze,** *m., pot. див.* **zgniłek.**

zgniły 1) гнилий; ~**łe** p o w i e t r z e гнила погода; 2) *перен.* лінивий; 3) *(про колір)* жовтозелéний.

zgnoić *див.* **zgnajać.**

zgnojenie *n.* угноєння.

zgnuśniały млявий, апатичний; зледащ[ч]ілий. *Пор.* **zgnuśnieć.**

zgnuśnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli стати млявим, апатичним; *перен.* розлінуватися, -нуюся, -нуєшся, розлінитися, зледащ[ч]іти, заледащ[ч]іти, розледащ[ч]іти, розледащитися.

zgoda *ż.* 1) згода; *(у взаєминах між людьми — ще)* злагода; *присл.* ~ b u d u j e, n i e z g o d a r u j n u j e згода будує, незгода (незлагода) руйнує; d a ć ~**dę** дати згоду; d o j ś ć d o ~**dy** дійти згоди, прийти до згоди; z a o b o p ó l n ą ~**dą** за обопільною згодою; ż y ć w ~**dzie** жити в згоді (в злагоді); 2) *грам.* узгодження; 3) *(вигук)* згоден! згода! 4) *(заст. — договір)* угода.

zgodliwy згідливий, поклáдливий, несперечливий.

zgodnie 1) згідно (з чим), відповідно (чому і до чого); 2) злагідно, дружно; подібно. *Пор.* **zgodny** 1, 3.

zgodność *ż.* 1) згідність, -ності (з чим), відповідність (чому *і* до чого); 2) злагода, дружність; подібність. *Пор.* **zgodny** 1, 3.

zgodny 1) (z czym) згідний (з чим), відповідний (чому *і* до чого); ~ z o r y g i n a ł e m, z p l a n e m згідний з оригіналом, з пляном, відповідний до оригіналу, до пляну; 2) (w czym) згóдний (в чóму); 3) *(у співжитті)* злагідний, дружний *(про погляди тощо)* подібний.

zgodzić *див.* **zgadzać.**

zgoić *dok. див.* **zagajać** III.

zgolić *див.* **zgalać.**

zgoła *przst. (лише в запереченнях)* зовсім; цілком *(рідше);* ~ n i e d o b r z e зовсім недобре (не гаразд); ~ i n n y зовсім (цілком) інший; ◊ ~ n i c нічогісінько.

zgon I, **-nu,** *m., książ.* смерть, -ті; ◊ s p a d e k ~**nów** зниження смертності.

zgon II, **-nu,** *m., przest.* загі[ó]н, -гóну; *(недок. — ще)* заганяння.

zgonić, -nię, -nisz, -nił *dok. див.* **zganiać.**

zgoniony *pot.* який (що) набігався, загнаний.

zgonnik, *lm.* **-cy,** *m., przest.* гуртівник, -кá, гуртоправ; прасóл *(заст.).*

zgorszenie *n.* 1) деморалізація; 2) *(про моральну реакцію)* обурення; w y w o ł a ć o g ó l n e ~ викликати загальне обурення.

zgorszony шокірований, шокований; обурений. *Пор.* **zgorszyć** 2.

zgorszyciel *m. див.* **gorszyciel.**

zgorszyć, -szę, -szysz, -szył 1) деморалізувати, -зую, -зуєш *(докон.),* здеморалізувати; 2) неприємно вразити поведінкою; шокірувати, -рую, -руєш, шокувати, -кую, -куєш *(докон.); підсил.* обурити; //~ **się** 1) деморалізуватися, здеморалізуватися;

2) бу́ти неприє́мно вра́женим чиє́ю поведі́нкою, шокі́руватися, шокува́тися.
zgorzeć, -rzeję, -rzejesz, -rzał, -rzeli *dok. див.* **spalać się.**
zgorzel *ż., med. (gangraena)* гангре́на.
zgorzelina *ż. див.* **zgorzelizna** II.
zgorzelinowy *див.* **zgorzeliznowy.**
zgorzelisko *n. див.* **zgorzelizna** II, 1.
zgorzelizna I *ż., med.* гангре́на.
zgorzelizna II *ż.* 1) попели́ще, зга́рище, пожари́на; 2) за́пах згорі́лого.
zgorzeliznowy *med.* гангрено́зний.
zgorzknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *див.* **zgorzknieć.**
zgorzkniały 1) згі́рклий; 2) апати́чний, знеохо́чений. *Пор.* **zgorzknieć.**
zgorzknieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli 1) згі́ркнути; 2) *перен.* ста́ти апати́чним (знеохо́ченим).
zgotować, -tuję, -tujesz, -tował 1) звари́ти, -рю́, -риш, зготува́ти, -ту́ю, -ту́єш; 2) *книж.* приготува́ти, пригото́вити, -влю, -виш; (*кому зустріч — ще*) у[в]лаштува́ти.
z góry *przst.* 1) зве́рху, згори́; 2) *перен.* зви́сока; згори́ *(рідше)*; ~ p a t r z e ć n a k o g o диви́тися зви́сока (згори́) на ко́го; 3) *(у часі)* впере́д; ~ p ł a c i ć плати́ти впере́д; напере́д, заздалегі́дь; ~ d z i ę k u j ę напере́д (заздалегі́дь) дя́кую.
zgrabiały окостені́лий, скостені́лий, закостені́лий, закоцю́блий; закля́клий, задубі́лий, одубі́лий.
zgrabiciel, *lm.* **-le,** *m.* громаді́льник.
zgrabić, -bię, -bisz, -bił 1) згребти́; *(граблями — ще)* згрома́дити, -джу, -диш; 2) *(стежку скрѣбачкою)* ви́скребти, ви́шкрябати, зскребти́.
zgrabieć, -bieję, -biejesz, -biał, -bieli окостені́ти, скостені́ти, закостені́ти, закоцю́бнути, закоцю́бти, -бну, -бнеш, задубі́ти, одубі́ти, закля́кнути, закля́кти, -кну, -кнеш.
zgrabki, -bków, *blp.* згрома́джене коло́сся, сі́но то́що.
zgrabnie згра́бно.
zgrabność *ż.* згра́бність, -ності.
zgrabny згра́бний.
zgracować, -cuję, -cujesz, -cował з(і)скребти́ *(скребачкою).*
zgrać się *див.* **zgrywać się.**
zgraja *ż.* згра́я.
zgrany 1) *(згідний)* зі́граний; 2) яки́й (що) програ́вся; ~ d o n i t k i яки́й (що) програ́вся (проду́вся) до копі́йки.
zgromadzać, zgromadzić, -dzę, -dzisz, -dził збира́ти, зібра́ти (зберу́, збере́ш); *(людей — ще)* ску́пчувати, -чую, -чуєш, ску́пчити; *(гроші — ще)* склада́ти, скла́сти, -ладу́, -ладе́ш; збива́ти, зби́ти (зіб'ю́, зіб'є́ш) *(розм.)*; //~ się збира́тися, зібра́тися; ску́пчуватися, ску́пчитися.
zgromadzenie *n.* збо́ри, -рів; w a l n e ~ зага́льні збо́ри; *(дія)* зібра́ння; ◊ **Zgromadzenie** ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych Генера́льна асамбле́я Організа́ції Об'є́днаних На́цій.
zgromadzić *див.* **zgromadzać.**
zgromić, -mię, -misz, -mił (kogo) ви́лаяти (кого́), ви́читати (кому́).
zgroza I *ż.* 1) жах, -ху; p r z e c h o d z i k o g o ~ бере́ (прої́має) жах (кого́); 2) *(предмет)* страхі́ття, страхо́вище; ◊ p r z e j m u j ą c y ~**zą** жахли́вий.
zgroza II *predyk.* страх, стра́шно; ~ b y ł o p a t r z e ć страх (стра́шно) було́ диви́тися.
zgrubiać, zgrubić, -bię, -bisz, -bił сто́вщувати, -щую, -щуєш, стовсти́ти, -вщу́, -вксти́ш; пото́вщувати, потовсти́ти *(рідше).*
zgrubiałość *ż.* 1) сто́вщеність, -ності; 2) *див.* **zgrubienie.**
zgrubiały 1) сто́вщений; 2) огрубі́лий, згрубі́лий; ~**le** r ę c e огрубі́лі (згрубі́лі) ру́ки *(род.* рук); *пор.* **zgrubieć;** 3) *грам.* збі́льшений; *(емоційно забарвлений)* знева́жливий.
zgrubić *див.* **zgrubiać.**

zgrubieć, -bieję, -biejesz, -biał, -bieli 1) потовщати, стовститися, -вщуся, -встишся; згрубіти *(розм.)*; 2) *перен.* огрубіти, згрубіти.
zgrubienie *n.* 1) потовщання, стовщення; 2) огрубіння, згрубіння. *Пор.* **zgrubieć.**
z grubsza *przsł.* більш-менш; ~ n a p i s a n y більш-менш написаний; сяк-так, так-сяк; ~ o h e b l o w a ć d e s k i сяк-так обстругати дошки; ◊ *перен.* ~ o c i o s a n y неотеса.
zgruchotać, -choczę, -choczesz *(rzadziej* **-chocę, -chocesz), -chotał** розтрощити, -рощу, -рощиш, розбити вдрізки; k u l a ~**tała** k o ś ć куля розтрощила кістку; ~ c z a s z k ę розтрощити череп; розчерепити голову *(розм.)*; //~ **się** розтрощитися, розбитися вдрізки.
zgruntować, -tuję, -tujesz, -tował (co) 1) зміряти глибину, досягти дна (чого); 2) *перен.* осягнути розумом, збагнути (що).
zgruntowanie *n.* 1) зміряння глибини, досягнення дна; 2) осягнення розумом, збагнення. *Пор.* **zgruntować.**
z gruntu *przsł.* в корені, зовсім; ~ n i e s ł u s z n i e в корені (зовсім) неправильно; *(вповні)* наскрізь; ~ u c z c i w y наскрізь чесний.
zgrupować, -puję, -pujesz, -pował згрупувати, -пую, -пуєш.
zgrupowanie *n.* згрупування.
zgrywać się, zgrać się 1) *карт.* програватися, -раюся, -раєшся, програтися; продуватися, продутися, -дуюся, -дуєшся *(розм.)*; 2) *муз.* зграватися, зігратися.
zgryz, -zu, *m., med.* прикус, -су.
zgryziony 1) згризений; 2) зажурений, згризений; з'їджений. *Пор.* **zgryźć.**
zgryzota *ż.* журба.
zgryźć, -zę, -ziesz, -zł 1) (co) згризти, -зу, -зеш; ~ o r z e c h згризти горіх; 2) (kogo) *перен.* згризти, зажурити, -рю, -риш; *(знищити)* з'їсти (з'їм, з'їси) (кого); c h o r o b a g o ~**zła** його з'їла хвороба; *(про ржу)* проїсти; ◊ ~ w a r g i закусити губу.
zgryźliwie їдко, ущипливо, з'їдливо.
zgryźliwość *ż.* їдкість, -кості, ущипливість, -вості.
zgryźliwy їдкий, ущипливий, з'їдливий.
zgrzać się *див.* **zgrzewać się.**
zgrzany зігрітий.
zgrzebać *див.* **zgrzebywać.**
zgrzebie *n., tkac.* клоччя, охлопки, -ків, з(г)ріб'я.
zgrzeblarka *ż., tkac.* кардмашина, чесальна машина.
zgrzeblarnia *ż., tkac.* чесальний цех, -ху.
zgrzeblić, -lę, -lisz, -lił *tkac.* чесати (чешу, чешеш).
zgrzebliny, -lin, *blp., tkac.* пачоси, -сів.
zgrzeblisko *n., tkac.* ножовий барабан.
zgrzebło *n.* 1) скребло, скребниця; 2) *текст.* карда; ~ t a ś m o w e стрічкова карда.
zgrzebłowaty у формі скребла.
zgrzebnica *ż.* ряднина.
zgrzebnina *ż. див.* **zgrzebnica.**
zgrzebny ряднинний, рядняний, з(г)рібний; ◊ ~**ne** p ł ó t n o ряднина.
zgrzebywać, -buję, -bujesz, -bywał, zgrzebać, -bię, -biesz, -bał згортати, згорнути, -ну, -неш, згрібати, згребти.
zgrzecznieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli стати ввічливим (гречним, чемним; хорошим). *Пор.* **grzeczny.**
zgrzeszyć, -szę, -szysz, -szył *rel., przen.* согрішити, згрішити.
zgrzewać *tech.* зварювати, -рюю, -рюєш; ~ n a s t y k зварювати впритул.
zgrzewać się, zgrzać się, -rzeję, -rzejesz, -rzał, -rzali *a.* **-rzeli** зігріватися, зігрітися.
zgrzewarka *ż., tech.* підігрівник, -ка.

zgrzewek, -wka, *m., pot.* прúгрів, -ву; *(місце, нагріте сонцем — ще)* осóння.
zgrzmocić *див.* **wygrzmocić.**
zgrzybialec, -lca, *lm.* **-lcy,** *m.* дря́хлий стари́к, -кá.
zgrzybiałość *ż.* старéзність, -ності, дря́хлість, -лості.
zgrzybiały старéзний, дря́хлий.
zgrzybieć, -bieję, -biejesz, -biał, -bieli постáріти(ся), одряхлíти.
zgrzyt, -tu, *m.* скрéгіт, -готу.
zgrzytać, zgrzytnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli скреготáти, -гочý, -гóчеш, заскреготáти, скреготíти, -гочý, -готи́ш, заскреготíти.
zguba *ż.* згýба; *(перен. — ще)* погýба, пáгуба.
zgubić, -bię, -bisz, -bił 1) загуби́ти, -блю́, -биш, згуби́ти; **~** k l u c z загуби́ти (згуби́ти) ключ; *(розм. — недугу)* збýтися, -бýдуся, -бýдешся, позбýтися (чогó); **~** k a t a r позбýтися нéжитю; 2) (kogo) *перен.* погуби́ти, згуби́ти (когó); **~biła** g o n i e o s t r o ż n o ś ć йогó погуби́ла (згуби́ла) необерéжність; ◊ **~** o c z k o спусти́ти пéтлю; //**~ się** 1) загуби́тися; 2) погуби́ти себé, згуби́ти себé.
zgubiony загýблений, згýблений; ◊ j e s t e m **~!** я пропáв!
zgubnie згýбно.
zgubność *ż.* згýбність, -ності.
zgubny згýбний.
zgumować, -muję, -mujesz, -mował *tech.* гумувáти, -мýю, -мýєш *(докон.).*
zguzowacić, -cę, -cisz, -cił зроби́ти вузлувáтим; //**~ się** зроби́тися вузлувáтим.
zguzowacieć, -cieje, -ciał зроби́тися вузлувáтим.
zgwałcać, zgwałcić, -cę, -cisz, -cił 1) (kogo) гвалтувáти, -тýю, -тýєш, згвалтувáти (когó); 2) *перен. (морально)* наси́лувати, -лую, -луєш *(лише недокон.); (книж. — закон)* порýшувати, -шую, -шуєш, порýшити, ламáти, зламáти.
zgwałcenie *n.* 1) згвалтувáння; 2) порýшення, зламáння. *Пор.* **zgwałcać.**
zgwałcić *див.* **zgwałcać.**
zhańbić, -bię, -bisz, -bił 1) зганьби́ти, -блю́, -би́ш, знеслáвити, -влю, -виш; 2) *(про статеве гвалтування)* згвалтувáти, -тýю, -тýєш.
zhańbienie *n.* 1) згáньблення, знеслáвлення; 2) згвалтувáння; *пор.* **zhańbić;** 3) *див.* **hańba.**
zhardzieć, -dzieję, -dziejesz, -dział, -dzieli з(а)гордíти, загорди́тися, -джýся, -ди́шся.
zharmonizować, -zuję, -zujesz, -zował *muz., przen.* гармонізувáти, -зýю, -зýєш *(докон.),* згармонізувáти; //**~ się** гармонізувáтися, згармонізувáтися.
zharować, -ruję, -rujesz, -rował *pot.* стоми́ти важкóю прáцею; //**~ się** напрацювáтися, -цю́юся, -цю́єшся, натруди́тися, -джýся, -ди́шся.
zheblować, -luję, -lujesz, -lował застругáти (-ружý, -рýжеш *i* -ругáю, -ругáєш).
zhojnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli розщéдритися.
zholować, -luję, -lujesz, -lował *mor.* притягти́ на букси́рі.
zhołdować, -duję, -dujesz, -dował *hist., przen.* підкори́ти, -рю́, -риш, покори́ти, скори́ти.
zhumanizować, -zuję, -zujesz, -zował зроби́ти гумáнним.
ziać, zieję, ziejesz, ział, ziali *a.* **zieli** (co *a.* czym) ди́хати (ди́хаю, ди́хаєш *i* ди́шу, ди́шеш) (чим); *перен.* **~** n i e n a w i ś c i ą (z e m s t ą) ди́хати ненáвистю (пóмстою); ◊ **~** p u s t k ą бýти в запустíнні.
ziarenko *n., zdr. див.* **ziarnko.**
ziarnczak *m., bot. див.* **ziarniak.**
ziarniak *m., bot.* зернíвка.
ziarnić, -nię, -nisz, -nił *tech. див.* **ziarnować.**
ziarnina *ż., med. i in. (granulatio)* грануля́ція, зерни́стість, -тості.
ziarniniak *m., med. (granuloma)* гранульóма.

ziarniniakowy *med.* *(granulosus)* зернистий.
ziarninowy грануляційний; t k a n k a ∼**wa** грануляційна тканина.
ziarnistość *ż.*, *med.* зернистість, -тості, грануляція.
ziarnisty *med.* *(granularis, granulosus)* зернистий.
ziarnko *n.*, *zdr.* зернятко; зерня, -няти *(рідко)*.
ziarnkowaty зерновидний.
ziarnkowy зерновий.
ziarno *n.* зерно; *(одне — ще)* зернина; *зб.* зерно; *перен.* ∼ p r a w d y зерно правди.
ziarnojady, -dów, *orn.* зерноїдні, -них.
ziarnonośny хліборо́дний.
ziarnoplon, -nu, *m.*, *bot.* *(ficaria)* пшінка.
ziarnorodny *див.* **ziarnonośny.**
ziarnować, -nuję, -nujesz, -nował *tech.* гранулювати, -люю, -люєш.
ziarnowaty *див.* **ziarnkowaty.**
ziarnowie *n.*, *chem.* гранульоза.
ziarnowy зерновий.
ziarnożerne, -nych, *orn.* *див.* **ziarnojady.**
ziarnówka *ż.*, *bot.* сіянка, сіянець, -нця.
ziąb, -bu, *m.*, *pot.* 1) холоднеча; 2) *мед.* озноб, -бу; ◊ *с.-г.* o r k a p o d ∼ зяблева (зяблева) оранка, оранка на зяб, зяблювання.
zidealizować, -zuję, -zujesz, -zował ідеалізувати, -зую, -зуєш *(доkон.)*.
zidentyfikować, -kuję, -kujesz, -kował ідентифікувати, -кую, -куєш *(доkон.)*.
zidiociały який (що) став ідіотом.
zidiocieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli стати ідіотом.
ziele, *lm.* **zioła, ziół,** *n.* 1) *бот.* *(herba)* трава; 2) *(лише в мн.)* зілля; *мед.* лікувальні рослини, -лин.
zieleniarka *ż.* зеленярка.
zielenić, -nię, -nisz, -nił зеленити.
zieleniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m.* сквер, -ру.
zielenieć (się), -nieję, -niejesz, -niał, -nieli зеленіти; зеленітися *(рідко)*.
zielenina *ż.* 1) *(овочі)* зелень, -ні; 2) *хім.* хлорофіл, -лу.
zieleninka *ż.*, *pieszcz.* *див.* **zielenina** 1.
zieleninowy зелений.
zielenisty зазеленілий; ∼**te** p o l a зазеленілі поля *(род.* полів *і* піль).
zieleniuchno *pieszcz.* *див.* **zieleniutko.**
zieleniuchny *pieszcz.* *див.* **zieleniutki.**
zieleniuteńki 1) *пестл.* зелененький; 2) *(зовсім зелений)* зеленісінький.
zieleniuteńko 1) зелененько; 2) зеленісінько. *Пор.* **zieleniuteńki.**
zieleniutki *pieszcz.* зелененький.
zieleniutko *pieszcz.* зелененько.
zielenizna *ż.* *див.* **zielenina.**
zieleń *ż.* зелень, -ні.
zielenisty порослий зіллям.
zielnictwo *n.* травознавство.
zielniczek, -czka, *m.*, *zdr.* *див.* **zielnik.**
zielnik *m.* гербарій, -рію.
zielny зелений.
zielonawo зеленувато, зеленкувато, зеленасто, зелена[я]во.
zielonawość *ż.* зеленуватий, зеленкуватий, зеленастий, зелена[я]вий колір, -льору.
zielonawy зеленуватий, зеленкуватий, зеленастий, зелена[я]вий.
zielone, -nego, *n.*, *pot.* рід дитячої гри.
Zielone Świątki, -tek, *kośc.* трійця, зелені свята.
zielonka *ż.*, *roln.*, *pot.* зеленка, зелений корм, -му.
zielonkawy *див.* **zielonawy.**
zielonkowaty *див.* **zielonawy.**
zielono зелено; ◊ *перен.* m i e ć ∼ w g ł o w i e бути зеленим, недосвідченим.
zielonokrusz, -szu, *m.*, *spec.* мідянка.
zielonooki зеленоокий.
zieloność *ż.* *(колір)* зелень, -ні.
zielonowaty *див.* **zielonawy.**

zielony *bezp., przen.* зеле́ний; *перен.* **~ne** l a t a зеле́ні ро́ки́, -кі́в; ◊ *карт.* p r z y **~nym** s t o l i k u за ло́мберним (ка́рточним) столо́м.
zielsko *n.* бур'я́н, -ну́.
ziemia *ż.* земля́; o r n e (u p r a w n e) **~mie** о́рні зе́млі; t r z ę s i e n i e **~mi** землетру́с, -су; u p r a w i a ć **~mię** обробля́ти зе́млю; *перен.* z a p a ś ć s i ę p o d **~mię** крізь зе́млю пі́ти́ (провали́тися); в зе́млю ввійти́ *(рідше)*; ◊ **~** o j c z y s t a рі́дний край, -ра́ю; *перен.* p o r u s z y ć n i e b o i **~mię** вжи́ти всіх за́ходів.
ziemianin, *lm.* **-nie**, *m.* землевла́сник; *(великий)* помі́щик.
ziemianka I *ż.* землевла́сниця; помі́щиця. *Пор.* **ziemianin.**
ziemianka II *ż.* земля́нка.
ziemiański землевла́сницький; помі́щицький. *Пор.* **ziemianin.**
ziemiaństwo *n., zb.* помі́щики, -кі́в.
ziemica *ż., poet.* землиця.
ziemiomiernictwo *n.* *див.* **miernictwo.**
ziemiopłaz *m., zool.* *(reptile)* плазу́н, -на́.
ziemiopłód, -łodu *(częściej w lm.)* **-łody, -łodów,** *m.* коренеплі́д, -ло́да.
ziemiować, -miuję, -miujesz, -miował *ogr.* присипа́ти землє́ю.
ziemioznawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* *див.* **geograf.**
ziemioznawstwo *n.* 1) *див.* **geografia;** 2) *див.* **geognozja.**
ziemiożerstwo *n., med.* *(geophagia)* пожира́ння землі́ психі́чно хво́рими.
ziemisty земли́стий.
ziemiarka *ż.* гру́ба зерни́ста сіль *(род.* со́лі).
ziemniaczany карто́пляний.
ziemniaczarka *ż., tech.* картоплекопа́ч, -ча́, картоплекопа́лка.
ziemniak *m.* картопли́на; *(лише в мн.)* карто́пля.
ziemnowodne, -nych, *zool.* земново́дні, -них.
ziemny 1) земляни́й; r o b o t y **~ne** земляні́ робо́ти, -бі́т; *ент.* p c h ł a **~na** земляна́ блоха́; 2) *див.* **ziemski** 1); ◊ w ę g i e l **~** бу́ре ву́гілля; s m o ł a **~na** кам'яна́ смола́; w o s k **~** озокери́т, -ту.
ziemski 1) земни́й; k u l a **~ka** земна́ ку́ля; 2) *іст.* зе́мський; ◊ *дорев.* o b y w a t e l **~** помі́щик; w ł a s n o ś ć **~ka** земе́льна вла́сність, -ності.
ziemsko *n.* по-земно́му.
ziemskość *ż., książ.* земне́ буття́, земне́ життя́-буття́.
ziemstwo *n., hist.* зе́мство.
ziew, -wu, *m.* 1) па́ща; 2) *(дія)* позіха́ння.
ziewacz, *lm.* **-cze,** *m., pot.* зіва́ка, роззя́ва, га́ва.
ziewaczka I, *ż., pot.* *(про жінку)* зіва́ка, роззя́ва, га́ва.
ziewaczka II, *ż., pot.* по́зіхи, -хів, ча́сте позіха́ння.
ziewać, ziewnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli позіха́ти, позіхну́ти.
zięba *ż., orn.* *(fringilla coelebs)* зя́блик.
zięBi *orn.* зя́бликовий.
ziębiaczka *ż., pot.* озно́б, -бу.
ziębić, -bi, -bił знобити, моро́зити; пройма́ти хо́лодом; *прик.* a n i m n i e t o **~bi,** a n i g r z e j e мені́ від цього ні те́пло, ні хо́лодно.
ziębnąć, -ziębnę, -ziębniesz, -ziębnął, -ziębnęli *a.* **-ziąbł, -ziębli** 1) ме́рзнути; 2) *перен.* холо́нути.
zięciowski зя́тів.
zięć, *lm.* **-ciowie,** *m.* зять.
zignorować, -ruję, -rujesz, -rował ігнорува́ти, -ру́ю, -ру́єш *(докон.)*.
zilustrować, -ruję, -rujesz, -rował ілюструва́ти, -ру́ю, -ру́єш *(докон.)*.
zima *ż.* зима́; i d z i e k u **~mie** наближа́ється зима́, йде́ться до зими́.
zimnawo холоднува́то, холодне́нько.
zimnawy холоднува́тий, холодне́нький.

zimnica *ż.*, *med.* малярія; ~ z w r o t n i k o w a тропічна малярія.
zimniuchno *pieszcz. див.* **zimniutko.**
zimniuchny *pieszcz. див.* **zimniutki.**
zimniuteńki 1) *пестл.* холодненький; 2) *(зовсім холодний)* холоднісінький.
zimniuteńko 1) холодненько; 2) холоднісінько. *Пор.* **zimniuteńki.**
zimniutki *pieszcz.* холодненький.
zimniutko *pieszcz.* холодненько.
zimno I *n.* холод, -ду; зимно. *Пор.* **zimny.**
zimno II *przsł.* холодно; зимно; ◇ p o t r a w y n a ~ холодні страви, -рав; a ż m i s i ę ~ z r o b i ł o я так і (п)охолов. *Пор.* **zimny.**
zimnokruch *m., spec. див.* **zimnokrusz.**
zimnokrusz, -szu, *m., spec.* холодноламке залізо.
zimnokrwiste, -tych, *zool.* холоднокровні, -них.
zimność *ż.* холодність, -ності.
zimny холодний; зимний *(рідше)*; ~**na** k r e w холоднокровність, -ності.
zimorodek, -dka, *m., orn. (alcedo ispida)* рибалочка, водоморозь, зимородок, -дка.
zimotrwały *roln., sad.* зимостійкий.
zimować, -muję, -mujesz, -mował зимувати, -мую, -муєш.
zimowanie *n.* зимівля.
zimowisko *n.* зимовище.
zimowit, -tu, *m., bot. (colchicum)* пізньоцвіт, -ту.
zimownik *m.* зимівля, зимова стоянка; *іст.* зимовник, -ка.
zimowy зимовий; зимній *(рідше).*
zimoziół, -zioła, *m., bot. (linnaea)* ліннея.
zimówka *ż. див.* **zimowisko.**
zinąd *przsł.* з іншого місця.
zindywidualizować, -zuję, -zujesz, -zował індивідуалізувати, -зую, -зуєш *(докон.).*
zindywidualizowanie *n.* індивідуалізування, індивідуалізація *(докон.).*
zinstrumentować, -tuję, -tujesz, -tował *muz., lit.* інструментувати, -тую, -туєш *(докон.).*
zintegrować, -ruję, -rujesz, -rował *mat. i in.* інтегрувати, -рую, -руєш *(докон.).*
zintegrowanie *n., mat. i in.* інтегрування *(докон.).*
zinwentaryzować, -zuję, -zujesz, -zował інвентаризувати, -зую, -зуєш *(докон.).*
zinwentaryzowanie *n.* інвентаризування, інвентаризація *(докон.).*
ziolarski який (що) стосується знавця лікувальних рослин.
ziolarz, *lm.* **-rze,** *m.* знавець лікувальних рослин.
zioło *n. див.* **ziele.**
ziołolecznictwo *n.* лікування травами (рослинами).
ziołozbiór, -bioru, *m.* збірка лікувальних рослин.
ziołoznawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* знавець лікувальних рослин.
ziomek, -mka, *lm.* **-mkowie,** *m.* земляк, -ка; *(уродженець тої самої країни)* співвітчизник.
ziomka *ż.* землячка; співвітчизниця. *Пор.* **ziomek.**
zionąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli (co *a.* czym) *(niedok. i dok.) książ.* виверrати, вивергнути, вивергати; ~ p ł o m i e n i e m вивергнути (вивергати) полум'я.
ziółeczko *n., zdr., pieszcz.* зіллячко.
ziółko *n.* 1) зілина, зілинка, травка; 2) *(лише в мн.)* лікувальні трави (рослини); 3) *(перен. жарт. — про людину)* зіллячко.
zipać, -pię, -piesz, -pał, zipnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *pot.* ледве дихати, ледве дихнути.
zironizować, -zuję, -zujesz, -zował (co) обернути в іронію (що).
zirytować, -tuję, -tujesz, -tował роздратувати, -тую, -туєш; неприємно схвилювати, -люю, -люєш; *(розгнівати)* розсердити, -джу, -диш; //~ **się** роздратуватися; неприємно схвилюватися; розсердитися.

zirytowany роздратóваний; неприємно схвильóваний; розсéрджений. *Пор.* **zirytować.**
zistaczać się, zistoczyć się, -czę, -czysz, -czył *książ.* зливáтися воєдúно, злúтися воєдúно.
ziszczać, ziścić, ziszczę, ziścisz, ziścił *książ.* здíйснювати, -нюю, -нюєш, здійснúти; *(надію, мрію тощо — ще)* спрáвджувати, -джую, -джуєш, спрáвдúти, -рáвджý, -рáвдúш; //~ **się** здíйснюватися, здійснúтися; спрáвджуватися, спрáвдúтися.
ziszczalny здійснéнний.
ziszczenie *n.* здíйснення; спрáвдження; ~ **życzeń** здíйснення (спрáвдження) бажáнь. *Пор.* **ziszczać.**
ziścić *див.* **ziszczać.**
zjadacz, *lm.* **-cze,** *m.* ї́дóк, -дкá, ї́дéць, -дця́; ◊ *перен. несхв.* ~ **chleba** обивáтель; *перен.* ~ **serc** завойóвник сердéць, серцеїд.
zjadać, zjeść, -jem, -jesz, -jadł, -jedli *bezp., przen.* з'їдáти, з'ї́сти (з'ї́м, з'їсú).
zjadki, -ków, *blp., pot.* недóїдки, -ків.
zjadliwie ї́дко, ущúпливо, з'їдлúво.
zjadliwość *ż.* ї́дкість, -кості, ущúпливість, -вості, з'їдлúвість.
zjadliwy їдкúй, ущúпливий, з'їдлúвий.
zjałowieć, -wieje, -wiał заяловíти, стáти безплóдним.
zjawa *ż.* примáра, марá, манá.
zjawiać się, zjawić się, -wię, -wisz, -wił з'являтися, з'явúтися, -влю́ся, -вишся, появлятися, появúтися.
zjawienie (się) *n.* з'явлення, появлення, поява.
zjawisko *n.* явище; ~**ka przyrody** явища прирóди.
zjazd, -du, *m.* з'ї́зд, -ду.
zjazdowy з'ї́здівський.
zjechać *див.* **zjeżdżać.**
zjednać *див.* **zjednywać.**
zjednanie *n.* 1) (kogo) здобуттям чиє́ї прихúльності; 2) (czego) *див.* **wyjednanie.**
zjednoczenie *n.* з'еднáння, об'еднáння; сполýчення; возз'éднання. *Пор.* **zjednoczyć.**
zjednoczeniowy об'еднáвчий.
zjednoczony з'éднаний, об'éднаний; сполýчений; **Stany Zjednoczone Ameryki** Сполýчені Штáти Амéрики (США); возз'éднаний. *Пор.* **zjednoczyć.**
zjednoczyciel, *lm.* **-le,** *m.* об'еднáльник, об'éднувач; возз'éднувач. *Пор.* **zjednoczyć.**
zjednoczyć, -czę, -czysz, -czył з'еднáти, об'еднáти; *(рідше)* сполучúти, -чý, -чиш; *(відторгнуте)* возз'еднáти; //~ **się** з'еднáтися, об'еднáтися; сполучúтися; возз'еднáтися.
zjednolicić, -cę, -cisz, -cił зробúти монолíтним, цíльним (однорíдним; одностáйним). *Пор.* **jednolity.**
zjednywać, -nuję, -nujesz (*a.* **-nywam, -nywasz**), **-nywał, zjednać** 1) (sobie kogo) здобувáти чию́ прихúльність, здобýти чию́ прихúльність; 2) (co) *див.* **wyjednywać.**
zjedzenie *n.* з'ї́дження.
zjełczały згíрклий.
zjełczeć, -czeje, -czał *(про масло і ін.)* згíркнути.
zjeść *див.* **zjadać.**
zjeździć, -jeżdżę, -jeździsz, -jeździł 1) *(коня)* загнáти (зажену́, заженéш); 2) *(розм. — знищити їздою)* з'ї́здити (з'ї́жджу, з'ї́здиш); ~ **pojazd** з'ї́здити повóзку; 3) *(вздовж і впоперек)* з'ї́здити; 4) (kogo) *перен. розм.* вúлаяти, -лаю, -лаєш, облáяти (когó); 5) *(перен. розм. — черевики)* стоптáти, -пчý, -пчеш; //~ **się** 1) з'ї́здитися; 2) *(вдосталь)* наї́здитися; 3) стоптáтися.
zjeżać, zjeżyć, -żę, -żysz, -żył наї́жувати, -жую, -жуєш, наї́жити; //~ **się** з'ї́жуватися, з'ї́житися, наї́жуватися, наї́житися.
zjeżdżać, zjechać, zjadę, zjedziesz, zjechał 1) з'їжджáти, з'їздúти (з'їжджý, з'ї́здиш), з'ї́хати (з'ї́ду, з'ї́деш); ~**jechać z dro-**

g i z'їхати з доро́ги; *перен.* зби́тися з путтяа́; **~jeżdżać z g ó r y** з'їжджа́ти (з'їзди́ти) з гори́; 2) (dokąd) приїжджа́ти, приїзди́ти, приї́хати; **s ą d ~jechał n a m i e j s c e z b r o d n i** суд приї́хав на мі́сце зло́чину; 3) (kogo) *(лише докон.) перен.* засту́кати на гаря́чому (кого́); //**~ się** з'їжджа́тися, з'їзди́тися, з'ї́хатися.

zjeżdżalnia *ż., gór. див.* **wyciąg** 3.

zjeżyć *див.* **zjeżać.**

zjędrnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli нали́тися; стве́рднути. *Пор.* **jędrnieć.**

zjuszać, zjuszyć, -szę, -szysz, -szył залива́ти кро́в'ю, зали́ти кро́в'ю; заюши́ти *(лише докон.).*

z kolei *przsł.* в свою́ че́ргу, з че́рги.

z kraju *przsł.* скра́ю.

zlać *див.* **zlewać.**

zlaicyzować, -zuję, -zujesz, -zował зроби́ти сві́тським.

zlanie *n.* зли́ття́; полиття́; облиття́; залиття́; *пор.* **zlewać;** //**~ się** злиття́; облиття́. *Пор.* **zlewać się.**

zlany зли́тий; поли́тий; обли́тий; зали́тий. *Пор.* **zlewać.**

zlasować, -suję, -sujesz, -sował *tech. (вапно)* гаси́ти (гашу́, га́сиш).

zlatać (со) облі́та́ти, оббі́гати (що); //**~ się** набі́гатися.

zlatywać, -tuję, -tujesz, -tywał, zlecieć, -cę, -cisz, -ciał, -cieli 1) (z czego) злі́та́ти, злеті́ти, -лечу́, -лети́ш; *(прям. — ще)* злина́ти, зли́нути (з чо́го); **~lecieć z d r z e w a** злеті́ти (зли́нути) з де́рева; 2) *(перен. — про час)* пролі́та́ти, пролеті́ти; 3) (со) *(лише докон.)* облі́та́ти, оббі́гати (що); 4) (do kogo, dokąd) злі́та́ти (до ко́го, куди́) *(лише докон.);* //**~ się** 1) злі́та́тися, злеті́тися; 2) *(лише докон.)* набі́гатися до вто́ми.

zlec, -legnę, -legniesz, -legł, -legli злягти́, -ля́жу, -ля́жеш.

zlecać, zlecić, -cę, -cisz, -cił доруча́ти, доручи́ти, -чу́, -чиш.

zlecenie *n.* дору́чення.

zleceniodawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., praw.* довіри́тель.

zleceniowy: ~we w y k o n a w s t w o робо́та з підря́ду, підря́дна робо́та.

zlecić *див.* **zlecać.**

zlecieć *див.* **zlatywać.**

zlegalizować *див.* **zalegalizować.**

zlegnąć *див.* **zlec.**

zlekceważenie *n* зне́хтування.

zlekceważyć, -żę, -żysz, -żył (kogo, co) зне́хтувати, -тую, -туєш (кого́, що *і* ким, чим), злегкова́жити (що *і* чим).

z lekka *przsł.* зле́гка.

zleniałość *ż. див.* **zleniwiałość.**

zleniały *див.* **zleniwiały.**

zlenieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *див.* **zleniwieć.**

zleniwiałość *ż.* ле́дарство, лі́нощі, -щів, ліни́вство, лінува́ння.

zleniwiały розледащ(ч)і́лий, зледащ(ч)і́лий.

zleniwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli розлі́нюва́тися, -ню́юся, -ню́єшся, розлінува́тися, -ну́юся, -ну́єшся, розліни́тися, залінува́тися; заліни́тися *(рідше),* розледащ(ч)і́ти, зледащ(ч)і́ти, розледащи́тися.

zlep, -pu, *m., med. (conglutinatio)* скле́єювання.

zlepek, -pka, *m.* злі́пок, -пка.

zlepiać, zlepić, -pię, -pisz, -pił злі́плювати, -люю, -люєш, зліпи́ти, -плю́, -пиш; *(клеєм — ще)* скле́ювати, -ле́юю, -ле́юєш, скле́їти; //**~ się** злі́плюватися, зліпи́тися; скле́юватися, скле́їтися; *(перен. — про очі)* злипа́тися, зли́пнутися, зли́птися, -пнеться.

zlepienie *n.* злі́плення; скле́єння. *Пор.* **zlepiać.**

zlepkowy *lingw. див.* **aglutynacyjny.**

zlepny *med. (adhaesivus)* адгези́вний, липки́й, злі́пливий.

zleśnieć, -nieje, -niał зарости́ лі́сом.

zletnić, -nię, -nisz, -nił зробити теплим (літеплим).
zlew, -wu, *m.* 1) злиття; 2) *(води)* стік, -току; 3) *(водопроводу)* раковина.
zlewać, zlać, -leję, -lejesz, -lał, -lali *a.* **-leli** (co) зливати, злити (зіллю, зіллєш), зілляти (-лляю, -лляєш *i* -ллю, -ллєш) (що); *(чим — ще)* поливати, полити; **~lewać** u l i c e поливати вулиці; *(кого, що чим — ще)* обливати, облити, -біллю, -біллєш; **~lać** o k r o p e m злити (облити) кип'ятком; (co na co) заливати, залити, заллятн (що чим) k s i ę ż y c **~lewał** s t r u m i e n i e ś w i a t ł a n a ł ą k i місяць заливав луки струменями світла; //**~ się** зливатися, злитися; обливатися, облитися.
zlewca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., fin. див.* **indosant.**
zlewek, -wku *a.* **-wka,** *m.* 1) *(лише в мн.)* зливки, -ків; 2) *мет. див.* **stop** I.
zlewisko *n.* басейн, -ну; **~** M o r z a C z a r n e g o басейн Чорного моря.
zlewnia *ż.* зливний пункт, -ту.
zlewnik *m.* посудина для зливання.
zlewny 1) який можна злити; 2) *(який служить для зливання)* зливальний, зливний.
zleźć *див.* **złazić** I.
zleżały злежаний, злежалий, злеглий.
zleżeć się, -ży, -żał злежатися, -житься.
zlęknąć się, -lęknę, -lękniesz, -ląkł, -lękli злякатися, перелякатися, налякатися.
zlicytować, -tuję, -tujesz, -tował продати з аукціону, продати з торгів.
zliczać, zliczyć, -czę, -czysz, -czył лічити, -чу, -чиш; злічувати, -чую, -чуєш *(рідко),* злічити, полічити, рахувати (рахую, рахуєш), порахувати.
zliczenie *n.* підрахунок, -нку.
zliczyć *див.* **zliczać.**
zlikwidować, -duję, -dujesz, -dował ліквідувати, -дую, -дуєш *(докон.),* зліквідувати.
zlikwidowanie *n.* ліквідування *(докон.),* зліквідування.
zlimitować, -tuję, -tujesz, -tował *ek.* лімітувати, -тую, -туєш *(докон.).*
zlinczować, -czuję, -czujesz, -czował лінчувати, -чую, -чуєш *(докон.).*
zlinczowanie *n.* лінчування *(докон.).*
zlinieć, -nieje, -niał злиняти, вилиняти.
zlitować się, -tuję, -tujesz, -tował змилостивитися, -влюся, -вишся, змилостититися (змилощуся, змилостишся), змилосердитися, -джуся, -дишся, змилуватися, -луюся, -луєшся.
zlizać *див.* **zlizywać.**
zliznąć, -liznę, -liźniesz, -liznął, -liznęli злизнути.
zlizywać, -zuję, -zujesz, -zywał, zlizać, -liżę, -liżesz, -lizał злизувати, -зую, -зуєш, злизати, -лижу, -лижеш.
zlodowaciały заледенілий, зледенілий.
zlodowacieć, -cieje, -ciał заледеніти, зледеніти.
zlokalizować, -zuję, -zujesz, -zował локалізувати, -зую, -зуєш *(докон.),* злокалізувати.
zlokautować, -tuję, -tujesz, -tował *ek., polit.* оголосити локаут, локаутувати, -тую, -туєш *(докон.).*
zlot, -tu, *m.* зліт, -льоту.
zlotnić, -nię, -nisz, -nił зробити легким.
zlustrować, -ruję, -rujesz, -rował (co) обревізувати, -зую, -зуєш (що).
zlutować, -tuję, -tujesz, -tował спаяти.
zluzować, -zuję, -zujesz, -zował 1) (kogo) змінити, -ню, -ниш (кого); *військ.* **~** w a r t ę змінити варту; 2) (co) *(мотузки тощо)* попустити, -пущу, -пустиш (що).
zluźnić, -nię, -nisz, -nił *див.* **zluzować** 2.

zł. (**złoty**) *skr.* (*монета*) злóтий, -того.
zładnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli погарнішати.
zładować *dok. див.* **wyładowywać.**
zładowanie *n. див.* **wyładowanie.**
zładowywać *див.* **wyładowywać.**
złagadzać, złagodzić, -dzę, -dzisz, -dził зм'якшувати, -шую, -шуєш, зм'якшúти; **~godzić** wyrok зм'якшúти вúрок; (*гнів, суперечку*) втихомúрювати, -рюю, -рюєш, втихомúрити, угамóвувати, -вую, -вуєш, угамувáти, -мýю, -мýєш; //**~ się** зм'якшуватися, зм'якшúтися, злагідніти.
złagodnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli 1) злагідніти, полагідніти; 2) (*про мороз*) *див.* **zelżeć** 2.
złagodzenie *n.* зм'якшення; втихомúрення, угамувáння. *Пор.* **złagadzać.**
złagodzić *див.* **złagadzać.**
złajać, -ję, -jesz, -jał (kogo) вúлаяти (когó).
złajdaczyć, -czę, -czysz, -czył (kogo) *pot.* розбéстити, -бéщу, -бéстиш; зробúти розпýтним; //**~ się** розбéститися; стáти розпýтним.
złajnik *m.* (*про собаку*) пóкруч, -чі.
złakniony *książ.* жáдний.
złakomić się, -mię, -misz, -mił (na co) полáсувáтися, -лáсýюся, -лáсýєшся, полáситися, -лáшуся, -лáсишся, повáбитися, -блюся, -бишся, понáдитися, -джуся, -дишся, злáкомитися, -млюся, -мишся (на що).
złakomieć, -mieję, -miejesz, -miał, -mieli розлáсувáтися, -лáсýюся, -лáсýєшся, розлáситися, -лáшуся, -лáсишся.
złam, -mu, *m. див.* **odłam** 1.
złamać, -mię, -miesz, -mał зломúти, -млю, -миш, зламáти; ~ drzewo зломúти (зламáти) дéрево; *перен.* ~ opór nieprzyjaciela зломúти (зламáти) óпір протúвника; *перен.* ~ słowo зламáти (порýшити) слóво; ◊ ~ jarzmo скúнути ярмó (íго); *розм.* ~ kark скрутúти собí в'язи; ~ komu życie розбúти (знíвечити) комý життя; //**~ się** зломúтися, зламáтися.
złamanie *n.* 1) злам, -му; 2) *мед.* перелóм, -му; ◊ ~ wiary вíроломство; *розм.* na ~ karku стрімголóв.
złamany злóмлений, злáманий; *перен.* **~ne** serce розбúте сéрце; *прик.* nie wart **~nego** szeląga (grosza) лáманого грошá (шагá, шéляга) невáртий (не варт).
złapać, -pię, -piesz, -pał 1) (kogo, co) (с)піймáти, зловúти, -влю, -виш; злáпати (*розм.*); ~ złodzieja (с)піймáти (зловúти) злóдія; *перен.* ~ kogo na gorącym uczynku піймáти когó на гарячому (на місці злóчину); 2) (za co) схопúти, -плю, -пиш, ухопúти (що), схопúтися (за що); ~ za kij схопúти (ухопúти) кий, схопúтися за кий; 3) (*перен. — слухом, хворобу*) схопúти; //**~ się** 1) (с)піймáтися, зловúтися; 2) схопúтися, ухопúтися; ~ za głowę схопúтися (ухопúтися) за гóлову; ◊ ~ za bary зчепúтися, -плюся, -пишся.
złapany 1) (с)пíйманий, злóвлений; 2) схóплений, ухóплений. *Пор.* **złapać** 1, 2.
złasować, -suję, -sujesz, -sował полáсувáти, -лáсýю, -лáсýєш.
złatać полатáти; ◊ *перен. розм.* ~ komu skórę спустúти шкýру з кóго.
z łatwością *przsł.* лéгко.
złazić I, **-łażę, -łazisz, -łaził, zleźć, -lezę, -leziesz, -lazł** 1) (z czego) злáзити, -лáжу, -лáзиш, злізáти, злíзти (з чóго); 2) (*лише недокон.*) (*перен. — міняти барву*) линяти; farba **~zi** фáрба линяє; //**~ się** злáзитися, злíзтися.
złazić II, **-łażę, -łazisz, -łaził** (co) *dok.* облáзити, -лáжу, -лáзиш, злáзити (що); ~ całe mia-

s t o злáзити (облáзити) цíле мíсто; //~ się *(до втоми)* налáзитися.

złączać, złączyć, -czę, -czysz, -czył з'єднувати, -ную, -нуєш, з'єднáти; *(предмети — ще)* сполучáти, сполучи́ти, -чý, -чиш.

złącze *n., tech.* зчеп, -пу, зчíпка; ◊ ~ p o p r z e c z n e попере́чний стик, -ку; *ел.* ~ m u f l o w e *див.* **złączka.**

złączenie *n.* з'єднáння; сполýчення. *Пор.* **złączać.**

złączka *ż., el.* сполучнá мýфта.

złączony 1) з'є́днаний; сполýчений; *пор.* **złączać;** 2) *ел.* сполучни́й.

złączyć *див.* **złączać.**

złe, -łego, *n.* зло; ◊ b r a ć k o m u c o z a ~ стáвити в (за) провíну (у винý) комý що; n a d o m i a r **~łego** на (в) додáток до всьóго.

zło *n.* зло; *(біда — ще)* ли́хо; *присл.* n i e m a **zła (złego),** c o b y n a d o b r e n i e w y s z ł o ли́хо не без добрá.

złociciel, *lm.* **-le,** *m., spec.* золоти́льник.

złocić, -cę, -cisz, -cił золоти́ти, -лочý, -лóтиш; //~ się золотíти, золоти́тися.

złocień, *lm.* **-nie,** *m., bot.* золотоцвíт, -ту.

złocisto золоти́сто, золотáво.

złocisty золоти́стий, золотáвий.

złociuchny *pieszcz.* золотéнький.

złocony золóчений, ви́золочений, позолóчений.

złoczynność *ż.* злочи́нність, -ності; *(вчинок)* злóчин, -ну, злочи́нство.

złoczynny злочи́нний.

złoczyńca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* злочи́нець, -нця.

złoczyńczy злочи́нницький.

złoczyństwo *n. див.* **złoczynność.**

złodziej, *lm.* **-je,** *m.* злóдій.

złodziejaszek, -szka, *lm.* **-szkowie** *a.* **-szki,** *m., pot.* злодюжка, злодіячка.

złodziejka *ż.* злóдійка.

złodziejski злодíйський.

złodziejsko по-злодíйському.

złodziejstwo I *n.* злодíйство.

złodziejstwo II *n., zb.* злóдíї, -дíїв.

złoić, -łoję, -łoisz, -łoił ви́мазати (ви́мастити) лóєм; ◊ *перен. розм.* ~ k o g o k i j e m (k o m u s k ó r ę) відлупцювáти, -цюю, -цюєш (когó).

złogi, -gów, *blp.* рóди, -дів, порóди; злóги, -гів *(рідко).*

złom, -mu, *m.* 1) улáмок, -мка, облóмок, відлáмок; 2) *(згин)* злом, -му; 3) *(утиль)* лом; ◊ ~ ż e l a z n y брухт, -ту.

złorzeczenie *n.* проклíн, -льóну; *(дія)* проклинáння.

złorzeczeństwo *n. див.* **złorzeczenie.**

złorzeczyć, -czę, -czysz, -czył (komu, czemu) проклинáти (когó, що).

złostka *ż.* кóлкість, -кості.

złościć, -łoszczę, -łościsz, -łościł зли́ти, сéрдити, -джу, -диш; злости́ти, -лощý, -лости́ш *(рідше);* //~ się зли́тися, сéрдитися; злости́тися, злостувáтися, -тýюся, -тýєшся.

złość *ż.* злíсть, -лóсті; n a ~ на зло, на злíсть; ◊ w p a ś ć w ~ розізли́тися, розсéрдитися, -джуся, -дишся.

złośliwie 1) злосл[т]и́во, злобли́во, злóбно, злíсно; ущи́пливо; зловрáдно; 2) злоя́кісно. *Пор.* **złośliwy.**

złośliwiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* злосл[т]и́вий, -вого, злобли́вий, злóбний, -ного, злíсний, ущи́пливий; зловрáдний. *Пор.* **złośliwy** 1, 2.

złośliwość *ż.* злосл[т]и́вість, -вості, злобли́вість, злóбність, -ності, злíсність; ущи́пливість; зловрáдство. *Пор.* **złośliwy** 1, 2.

złośliwy 1) злосл[т]и́вий, злобли́вий, злóбний, злíсний; *перен.* колю́чий, ущи́пливий; злорáдний; 2) *мед.* *(malignus)* злоя́кісний.

złośnica *ż.* злю́чка *(розм.).*

złośnik, *lm.* **-cy,** *m.* злю́ка *(розм.).*

złotarz, *lm.* **-rze,** *m.* золотáр, -ря́.

złotawiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., ent. (chrysophanus)* золотий жук, -ка́.
złotawo золоти́сто, золота́во.
złotawy золоти́стий, золота́вий; злоти́стий, злота́вий *(поез.).*
złotko *n., pieszcz., pot.* зо́лотко.
złotnicki *див.* **złotniczy.**
złotnictwo *n.* профе́сія золоти́льника; золоти́льне майсте́рство.
złotniczek, -czka, *lm.* **-czki,** *m.* у́чень (підма́йстер) золоти́льника.
złotniczka *ż.* 1) золоти́льниця; 2) дружи́на золоти́льника.
złotniczy яки́й (що) стосу́ється золоти́льника, золоти́льний.
złotnik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* золоти́льник; *(ювелір)* золота́р, -ря́; зло́тник *(заст.).*
złotny: kwas ~ *chem.* золота́ кислота́.
złoto *n.* зо́лото; зло́то *(поез.);* ~ dukatowe черво́не зо́лото; ~ lane ли́те зо́лото; *присл.* nie wszystko ~, co się świeci не все до́бре, що смаку́є; не все те зо́лото, що блищи́ть; sztaba ~ta зли́вок (зли́ток) зо́лота; *перен.* na wagę ~ta на ва́гу зо́лота; ◊ kopalnia ~ta золоті́ прии́ски, -ків; ~ malarskie сухозлі́тка, шуми́ха.
złotobarwny золотоко́лірний, золотоба́рвний.
złotoberyl, -lu, *lm.* **-le,** *m., min.* олександри́т.
złotobrew *ż., icht.* золота́ форе́ль, -лі.
złotodajny золотоно́сний.
złotogłowy золотоголо́вий.
złotogłów, -łowu *a.* **-łowiu,** *m.* парча́.
złotogrzywy золотогри́вий.
złotokamień, *lm.* **-nie,** *m., min. див.* **chryzolit.**
złotokost, -tu, *m., min., chem.* аурипігме́нт, -ту.
złotokuty золотоку́тий.
złotokwiat, -tu, *m., bot. (leucanthemum)* білиця.
złotolity 1) ви́литий із зо́лота; 2) ши́тий зо́лотом.
złotolśniący золоти́стий.
złotołusk *m., icht. (coryphaena hippirus)* макре́ля золота́.
złotonośny золотоно́сний.
złotopiaszczysty золотопіща́ний.
złotopióry золотопе́рий.
złotorodny золотоно́сний.
złotorodzący *див.* **złotorodny.**
złotorogi золоторо́гий.
złotorób, -roba, *lm.* **-roby,** *m., żart.* скупі́й, -пія́.
złotoruny золотоше́рстий.
złotoskrzydły золотокри́лий.
złotostrun, -nu, *m., muz., książ.* золотостру́нна а́рфа.
złotostrunny золотостру́нний.
złototkany золототка́ний, златотка́ний, злототка́ний.
złotousty золотоу́стий; *(перен. — ще)* красномо́вний.
złotowłosy золотоволо́сий.
złotowy яки́й (що) ко́шту́є оди́н зло́тий.
złotówka *ż., pot. (польська монета)* зло́тий, -того.
złotrować się, -ruję, -rujesz, -rował *див.* **złotrzeć.**
złotrzeć, -rzeję, -rzejesz, -rzał, -rzeli ста́ти негі́дником (*рідше*: ло́тром).
złoty I золоти́й; *перен.* ~ interes золота́ спра́ва, золоте́ ді́ло; *перен.* ~te ręce золоті́ ру́ки (*род.* рук); *прик.* obiecać ~te góry обіця́ти золоті́ го́ри; ~ środek золота́ середи́на; ~te wesele золоте́ весі́лля.
złoty II, **-tego,** *m. (польська монета)* зло́тий, -того.
złowić, -wię, -wisz, -wił (с)пійма́ти, злови́ти, -влю́, -виш.
złowieszczo злові́сно, лихові́сно.
złowieszczy злові́сний, лихові́сний.
złowrogi 1) зловоро́жий, грі́зний; ~gie milczenie грі́зне (зловоро́же) мовча́ння; 2) *див.* **złowieszczy.**
złowrogo 1) зловоро́же, грі́зно; 2) *див.* **złowieszczo.** *Пор.* **złowrogi.**
złowróżbny *див.* **złowieszczy.**

złoże *(częściej w lm.)* **złoża, złóż,** *n., geol.* поклад, -ду.
złożenie *n.* складення; ◊ ~ przysięgi принесення присяги; ~ z urzędu зняття з посади.
złożone, -nych, *bot.* *(compositae)* складноцвіті, -тих.
złożoność *ż.* складність, -ності.
złożony 1) складений; ~ we dwoje складений у двоє; 2) *грам. і ін.* складний; zdanie **~ne** складне речення; ◊ ~ chorobą тяжко хворий.
złożyć *див.* **składać.**
złożysko *n., geol. див.* **złoże.**
złp. (złotych polskich) *skr.* злотих польських.
złuda *ż.* 1) примара, мара, мана; злуда *(рідше);* 2) *див.* **złudzenie.**
złudliwy *див.* **złudny.**
złudnie обманливо.
złudny обманливий; злудний. *Пор.* **złuda.**
złudzać, złudzić, -dzę, -dzisz, -dził обманювати, -нюю, -нюєш, обманути, -ню, -неш.
złudzenie *n.* омана, обман, -ну; ~ optyczne оптичний обман.
złudzić *див.* **złudzać.**
złupić, -pię, -pisz, -pił 1) (kogo, co) злупити, -плю, -пиш; *(шкуру і перен. — ще)* здерти, -ру, -реш, зідрати (здеру, здереш) (що); ~ korę z drzewa злупити (зідрати) кору з дерева; 2) (kogo) *(перен. — побити)* відлупцювати, -цюю, -цюєш (кого).
złuskać *dok. див.* **złuszczać.**
złuszczać, złuszczyć, -czę, -czysz, -czył лущити, злущувати, -щую, -щуєш, злущити; *(горіхи тощо)* лузати, злузувати, -зую, -зуєш, злузати; //~ **się** *(про шкіру)* лущитися, злущуватися, злущитися.
złuszczenie *n.* злущення; злузання; //~ **się** злущення. *Пор.* **złuszczać.**
złuszczyć *див.* **złuszczać.**

zły 1) злий, лихий; ~ człowiek лиха (зла) людина; *(про якість)* низький, поганий; 2) (na kogo, na co) сердитий.
złykowacieć, -cieje, -ciał стати лікуватим.
złysieć, -sieję, -siejesz, -siał, -sieli облисіти, вилисіти.
zmacerować, -ruję, -rujesz, -rował *tech. i in.* мацерувати, -рую, -руєш *(докон.).*
zmachać się *pot.* стомитися, -млюся, -мишся, втомитися.
zmacniać *див.* **wzmacniać.**
zmaczać *див.* **zmoczyć.**
zmagać się змагатися.
zmaglować, -luję, -lujesz, -lował скачати (білизну); ◊ *перен.* ~ komu skórę відлупцювати кого.
zmajętnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli розбагатіти, забагатіти, збагатіти.
zmajoryzować, -zuję, -zujesz, -zował *polit.* майоризувати, -зую, -зуєш *(докон.).*
zmajstrować, -ruję, -rujesz, -rował *pot.* змайструвати, -рую, -руєш.
zmalały зменшений, змалілий.
zmaleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli змаліти, зменшитися.
zmalenie *n.* зменшення.
zmaltretować, -tuję, -tujesz, -tował (kogo) третирувати, -рую, -руєш *(докон.)* (кого).
zmalwersować, -suję, -sujesz, -sował (co) розтратити, -рачу, -ратиш (що).
zmałpować, -puję, -pujesz, -pował *przen.* змавпувати, -пую, -пуєш.
zmamić *dok. див.* **omamiać.**
zmanierować, -ruję, -rujesz, -rował зробити манірним; //~ **się** стати манірним.
zmanierowany манірний.
zmapować, -puję, -pujesz, -pował картографувати, -фую, -фуєш *(докон.),* скартографувати.
zmarkotnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *pot.* засумувати, -мую, -муєш, зажуритися, -рюся, -ришся.
zmarły умерлий, померлий.

zmarnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli зійти нанівець (ні на що, на нішо), звестися (перевестися) ні на що (на нішо).
zmarnotrawić, -wię, -wisz, -wił змарнувати, -ную, -нуєш, перевести, -веду, -ведеш; *(майно)* промарнотратити, -рачу, -ратиш, прогайнувати, -ную, -нуєш, розтринькати.
zmarnować, -nuję, -nujesz, -nował змарнувати, -ную, -нуєш; ~ t a l e n t змарнувати талант; ~ c z a s змарнувати (згаяти) час; //~ **się** змарнувати себе.
zmarnowanie *n.* змарнування.
zmarszczka *ż.* зморшка.
zmarszczony зморщений; насуплений. *Пор.* **zmarszczyć.**
zmarszczyć, -czę, -czysz, -czył зморщити; *(брови)* насупити, -плю, -пиш; //~ **się** зморщитися; насупитися.
zmartwiałość *ż.* 1) омертвілість, -лості, змертвілість; 2) заціпенілість; закляклість, задубілість. *Пор.* **zmartwieć.**
zmartwiały 1) омертвілий, змертвілий; 2) заціпенілий; закляклий, задубілий. *Пор.* **zmartwieć.**
zmartwić, -wię, -wisz, -wił зажурити, -рю, -риш; //~ **się** зажуритися.
zmartwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli 1) омертвіти, змертвіти; 2) *перен.* заціпеніти; *(від холоду — ще)* заклякнути, задубіти.
zmartwienie I *n.* журба.
zmartwienie II *n.* 1) омертвіння, змертвіння; 2) заціпеніння; заклякнення, задубіння. *Пор.* **zmartwieć.**
zmartwiony зажурений.
zmartwychwstać *див.* **zmartwychwstawać.**
zmartwychwstały *rel., przen.* воскреслий.
zmartwychwstanie *n., rel., przen.* воскресіння.
zmartwychwstawać, -taję, -tajesz, -tawał, zmartwychwstać, -tanę, -taniesz, -tał *rel., przen.* воскресати, воскреснути.
zmar-zlak, *lm.* **-ki,** *m., pot.* мерзляк, змерзляк, змерзлюх, -ха.
zmar-zlina *ż.* мерзлота; w i e c z n a ~ вічна мерзлота.
zmar-zluch, *lm.* **-chy,** *m., pot. див.* **zmar-zlak.**
zmar-zły 1) замерзлий, змерзлий; 2) *(зіпсований)* мерзлий.
zmar-znąć, -znę, -zniesz, -znął *(a.* **-zł), -zli** промерзнути, змерзнути.
zmar-znięty промерзлий, змерзлий.
zmasakrować, -ruję, -rujesz, -rował вибити, -б'ю, -б'єш, побити впень (до ноги).
zmaścić, -maszczę, -maścisz, -maścił помастити, -мащу, -мастиш, змастити.
zmaterializować, -zuję, -zujesz, -zował матеріалізувати, -зую, -зуєш *(докон.)*.
zmaterializowanie *n.* матеріалізація *(докон.)*.
zmaterializowany матеріалізований *(докон.)*.
zmatować, -tuję, -tujesz, -tował *spec.* навести мат; матирувати, -рую, -руєш *(лише недокон.)*; ~ s z k ł o навести мат на скло.
zmawiać, zmówić, -wię, -wisz, -wił 1) (kogo na co) намовляти, намовити, -влю, -виш, підмовляти, підмовити, підговорювати, -рюю, -рюєш, підговорити, -рю, -риш (кого на що, зробити що); 2) *(лише докон.)* *(молитву)* змовити, відмовити, прочитати; 3) (kogo z kim) заручувати, -чую, -чуєш, заручити, -чу, -чиш (кого з ким); 4) (kogo komu) *заст.* *(обіцяти віддати заміж)* змовляти, змовити (кого кому).
zmawiać się, zmówić się, -wię, -wisz, -wił 1) (z kim) змовлятися, змовитися, -влюся, -вишся, зговорюватися, -рююся, -рюєшся, зговоритися, -рюся, -ришся (з ким); 2) (o czym) *(лише докон.)* *(безос.)* зговоритися; k i e d y s i ę j u ż o t y m ~**mówiło** коли вже на те пішло, коли вже про це зговорилося.

zmaza: b e z **~zy** незаплямо́ваний, незапля́млений.
zmazywać, -zuję, -zujesz, -zywał, zmazać, -mażę, -mażesz, -mazał 1) стира́ти, сте́рти (зітру́, зітре́ш); 2) *(забруднювати)* зама́зувати, -зую, -зуєш, зама́зати, -ма́жу, -ма́жеш; //~ **się** 1) стира́тися, сте́ртися; 2) зама́зуватися, зама́затися.
zmącić, -cę, -cisz, -cił скаламу́тити, -му́чу, -му́тиш; //~ **się** скаламу́титися.
zmączyć, -czę, -czysz, -czył о(б)си́пати бо́рошном (муко́ю).
zmądrzeć, -rzeję, -rzejesz, -rzał, -rzeli порозумні́ти, порозумні́шати; змудрі́ти *(рідше)*.
zmechanizować, -zuję, -zujesz, -zował механізува́ти, -зу́ю, -зу́єш *(докон.)*.
zmechanizowanie *n.* механіза́ція.
zmeliorować, -ruję, -rujesz, -rował *roln.* провести́ меліора́цію.
zmełcie *n. див.* **zmielenie.**
zmęczenie *n.* сто́млення, вто́ма.
zmęczony сто́млений, вто́млений.
zmęczyć, -czę, -czysz, -czył стоми́ти, -млю́, -миш, втоми́ти, зму́чувати, -чую, -чуєш, зму́чити; //~ **się** стоми́тися, втоми́тися, зму́чуватися, зму́читися.
zmętnieć, -nieje, -niał помутні́ти; *(про рідину — звичайно)* покаламутні́ти.
zmężniały змужні́лий.
zmężnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli змужні́ти.
zmiał, -łu, *m.* 1) *(дія)* поме́л, -лу, молоття́; 2) *(спосіб, результат дії)* мли́во, поме́л.
zmiałczeć, -czeje, -czał здрібни́тися; *(про ріку тощо)* змілі́ти.
zmiana *ż.* 1) змі́на; *рідше* переміна; *тех.* ~ b i e g ó w переміна (змі́на) швидкостей; *театр., перен.* ~ d e k o r a c j i змі́на декора́цій; n a **~nę** на змі́ну; *військ.* ~ w a r t y змі́на ва́рти (сторо́жі, карау́лу); 2) *(на виробництві тощо)* змі́на; ~ r o b o t n i k ó w змі́на робітників; 3) *мед. (metamorphosis)* перетво́рення; *(mutatio)* змі́на.
zmianowanie *n., roln.* чергува́ння; ~ z a s i e w ó w (u p r a w) сівозмі́на; чергува́ння сівооборо́ту.
zmianowy 1) *с.-г.* сівозмі́нний; 2) *спец.* змі́нний; m a j s t e r ~ змі́нний ма́йстер, -тра.
zmiarkować(się), -kuję, -kujesz, -kował зміркува́ти(ся), -ку́ю(ся), -ку́єш(ся).
zmiatać, zmieść, -miotę, -mieciesz, -miótł, -mietli 1) *прям., перен.* зміта́ти, змести́, -мету́, -мете́ш; **~miatać** p y ł зміта́ти пил (по́рох); 2) *(перен. розм. — їсти)* умина́ти, ум'я́ти, -мну́, -мне́ш; 3) *(лише недокон.) (перен. жарт. — тікати)* дава́ти дра́ла.
zmiażdżenie *n.* розда́влення, розду́шення, розча́влення; розтро́щення; роздро́блення. *Пор.* **zmiażdżyć.**
zmiażdżyć, -dżę, -dżysz, -dżył роздави́ти, -влю́, -виш, розду- ши́ти, -шу́, -шиш, розчави́ти; *(перен. — звичайно)* розтрощи́ти, -рощу́, -ро́щиш; *(камінь тощо)* роздроби́ти, -блю́, -биш.
zmiąć, zemnę, zemniesz, zmiął, zmięli зім'я́ти, -мну́, -мне́ш; *(сильно)* зібга́ти, зжу́жмити, -млю, -миш.
zmielenie *n.* зме́лення.
zmielony зме́лений, змо́лотий.
zmieniacz I, *lm.* **-cze,** *m.* 1) міня́льник; 2) *(грошей)* міня́йло.
zmieniacz II, *lm.* **-cze,** *m., el.* перемика́ч, -ча́.
zmieniać, zmienić, -nię, -nisz, -nił 1) змі́нювати, -нюю, -нюєш, зміня́ти, зміни́ти, -ню́, -ниш; *(замінювати одне другим — ще)* переміня́ти, перемін́ити; **~nić** b i e l i z n ę перемін́ити (зміни́ти) білизну; **~nić** c h a r a k t e r зміни́ти хара́ктер; 2) *(гроші)* розмі́нювати, розміня́ти; розбива́ти, розби́ти, -зіб'ю́, -зіб'єш *(розм.)*; ~ **się** змі́нюватися, зміня́тися, зміни́тися; переміня́тися, перемін́итися; c z a s y s i ę **~niły** часи́ зміни́лися.

zmienna, -nej, *ż., mat.* змінна величина.
zmiennie мінливо, перемінно.
zmienność *ż.* 1) мінливість, -вості, перемінність, -ності; 2) перемінність, змінність; 3) перемінність. *Пор.* **zmienny** 2—4.
zmienny 1) розмінний; **~na** m o n e t a розмінна монета; 2) *перен.* мінливий, перемінний; p o g o d a **~na** мінлива (перемінна) погода; 3) *ел.* перемінний, змінний; **~** p r ą d перемінний (змінний) струм, -му; 4) *астр.* перемінний; g w i a z d a **~na** перемінна зоря.
zmierzać 1) (dokąd) прямувати, -мую, -муєш, простувати, -тую, -туєш, направлятися (куди); **~** d o c e l u прямувати (простувати) до мети; 2) *(перен. — в розмові)* хилити, -лю, -лиш (до чого *і* куди), гнути (гну, гнеш) (до чого, на що *і* куди), вернути, -ну, -неш (на що); ◊ *книж.* **~** m y ś l ą (do czego, ku czemu) звертатися думкою (до чого).
zmierzch, -chu, *m.* присмерки, -ків, присмерк, -ку, смерк, сутінки, -ків, сутінь, -ні; *(перен. — ще)* занепад, -ду; o **~chu** присмерком, смерком, на смерку; *перен.* **~** k a p i t a l i z m u присмерк (занепад) капіталізму; ◊ *перен.* o **~chu** ż y c i a під кінець життя, на старості літ.
zmierzchać się, zmierzchnąć się, -chnie, -chło *nieos.* сутеніти, смеркати, смеркнути, смеркатися, смеркнутися.
zmierzchliwy 1) присмерковий, смерковий; 2) *перен.* похмурий.
zmierzchnąć się *див.* **zmierzchać się.**
zmierzchowy присмерковий, смерковий.
zmier-zić, -zi, -ził (kogo) викликати огиду (в кому).
zmier-zły огидлий, обридливий, набридлий, остогид(і)лий.
zmier-znąć, -mier-źniesz, -mier-zł *a.* **-mier-znął** огиднути, обриднути, набриднути, остогиднути, остогидіти.
zmierzwić, -wię, -wisz, -wił 1) *(солому)* змервити, -влю, -виш; 2) *(розм. — волосся)* скуйовдити, -джу, -диш.
zmierzyć, -rzę, -rzysz, -rzył зміряти, зміряти; //**~ się** помірятися; *(перен. — ще)* позмагатися.
zmieszać 1) (co) змішати (що); 2) (kogo) збентежити, змішати (кого); //**~ się** 1) змішатися; 2) збентежитися, змішатися.
zmieszanie *n.* 1) змішання; 2) збентеження, змішання. *Пор.* **zmieszać.**
zmieszany 1) змішаний; 2) збентежений, змішаний. *Пор.* **zmieszać.**
zmieszczać, zmieścić, -mieszczę, -mieścisz, -mieścił вміщати, вміщувати, -щую, -щуєш, вмістити, -міщу, -містиш; //**~ się** вміщатися, вміщуватися, вміститися; зміщатися, зміщуватися, зміститися *(рідко).*
zmieść *див.* **zmiatać.**
zmiędlić, -lę, -lisz, -lił *roln. (льон, коноплі)* вифіпати.
zmiękczać, zmiękczyć, -czę, -czysz, -czył зм'якшувати, -шую, -шуєш, зм'якшити; *(перен. — ще)* пом'якшувати, пом'якшити; *лінгв.* пом'якшувати, пом'якшити.
zmiękczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli *див.* **zmięknąć.**
zmiękczenie *n.* зм'якшення; пом'якшення; пом'якшення. *Пор.* **zmiękczać.**
zmięknąć, -knę, -kniesz, -knął (*a.* **-kł**), **-kli** зм'якшитися, *(прям. — ще)* зм'якнути; *(перен. — ще)* злагідніти.
zmięknięcie *n.* 1) зм'якшення; 2) *мед.* (*malacia*) розм'якшення кісток.
zmiętosić, -szę, -sisz, -sił *pot.* зібгати, зжужмити, -млю, -миш.
zmiętoszony *pot.* зібганий, зжужмлений.
zmięty зім'ятий.

zmilczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli змовчати, -чу, -чиш.
zmilitaryzować, -zuję, -zujesz, -zował мілітаризувати, -зую, -зуєш *(докон.)*, змілітаризувати.
zmilkły змовклий; стихлий. *Пор.* **zmilknąć.**
zmilknąć, -knę, -kniesz, -knął (*a.* **-kł**), **-kli** змовкнути; *(перен. — ще)* стихнути.
zmiłować się, -łuję, -łujesz, -łował (nad kim, nad czym) змилуватися, -луюся, -луєшся (над ким, над чим), зглянутися (на кого, на що), змилостивитися, -влюся, -вишся, змилостúтися (змилощуся, змилостишся), змилосердитися, -джуся, -дишся (над ким, над чим).
zmiłowanie *n.* милость, -ті, милосердя; змилування *(рідко)*.
zmiotka *ż.*, *zdr.* мітелка.
zmistyfikować, -kuję, -kujesz, -kował містифікувати, -кую, -куєш *(докон.)*.
zmitrężyć, -żę, -żysz, -żył *pot.* *(час)* згаяти.
zmitygować, -guję, -gujesz, -gował (kogo) *pot.* вгамувати, -мую, -муєш (кого).
zmizernieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli схуднути, змарніти, змізерніти.
zmizerować, -ruję, -rujesz, -rował (kogo) виснажити (кого).
z młodu *przsł.* замолоду, змолоду.
zmłócić, -cę, -cisz, -cił 1) *с.-г.* змолотити, -лочу, -лотиш, обмолотити; 2) (kogo) *перен. розм.* побити, -б'ю, -б'єш (кого).
zmnażać, zmnożyć *див.* **pomnażać.**
zmniejszać, zmniejszyć, -szę, -szysz, -szył зменшувати, -шую, -шуєш, зменшити; //~ **się** зменшуватися, зменшитися.
zmniejszenie *n.* зменшення.
zmniejszyć *див.* **zmniejszać.**
zmobilizować, -zuję, -zujesz, -zował мобілізувати, -зую, -зуєш *(докон.)*, змобілізувати, -зую, -зуєш.
zmocnić *dok.* *див.* **wzmacniać.**
zmocnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli зміцніти; *(стати сильнішим — ще)* подужчати, покріпшати, окріпнути.
zmocować *dok.* *див.* **umocowywać.**
zmoczyć, -czę, -czysz, -czył змочити, -чу, -чиш.
zmodelować, -luję, -lujesz, -lował моделювати, -люю, -люєш *(докон.)*, змоделювати.
zmodernizować, -zuję, -zujesz, -zował модернізувати, -зую, -зуєш *(докон.)*, змодернізувати.
zmodyfikować, -kuję, -kujesz, -kował модифікувати, -кую, -куєш *(докон.)*, змодифікувати.
zmodyfikowanie *n.* модифікація, змодифікування.
zmokły змоклий.
zmoknąć, -moknę, -mokniesz, -mókł (*a.* **-mokł**), **-mokli** змокнути, змокти, -кну, -кнеш.
zmonopolizować, -zuję, -zujesz, -zował монополізувати, -зую, -зуєш *(докон.)*, змонополізувати.
zmontować, -tuję, -tujesz, -tował змонтувати, -тую, -туєш.
zmontowanie *n.* змонтування.
zmora *ż.* кошмар, -ру; змора *(рідше)*.
zmordować, -duję, -dujesz, -dował *pot.* зморити, -рю, -риш, виморити, замордувати, -дую, -дуєш.
zmordowany *pot.* зморений, виморений, замордований.
zmorzyć, -rzę, -rzysz, -rzył зморити, -рю, -риш; s e n g o ~**rzył** сон зморив його.
zmotać змотати; ~ p r z ę d z ę змотати пряжу.
zmotoryzowany моторизований, змоторизований.
zmowa *ż.* змова; b y ć z k i m w ~**wie** бути з ким у змові.
zmowiny, -win, *blp.*, *przest.* змовини, -вин.
zmożnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli 1) стати могутнім; 2) збагатіти, забагатіти.
zmóc, -mogę, -możesz, -mógł, -mogli (kogo, co) перемогти, -можу, -можеш, подужати; *(що — ще)*

переборо́ти, -рю́, -реш, подола́ти; ◊ *перен.* s e n g o **~mógł** його́ зборо́в (знеміг, зломи́в) сон.

zmówić się *див.* **zmawiać się.**

zmrażać, zmrozić, -rożę, -rozisz, -roził заморо́жувати, -жую, -жуєш, заморо́зити, -ро́жу, -ро́зиш; зморо́зити *(рідше).*

zmroczki, -ków, *blp.* чо́рні то́чки пе́ред очи́ма, короткоча́сне потьма́рення зо́ру.

zmroczyć *dok. див.* **zamraczać.**

zmrok, -ku, *m.* су́тінок, -нку, -су́тінь, -ні, су́тінки, -ків, при́смерк, -ку.

zmrokowy присмерко́вий, смерко́вий.

zmrozić *див.* **zmrażać.**

zmrożenie *n.* заморо́ження.

zmrugiwać się, -guję, -gujesz, -giwał, zmrugnąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli (z kim) *pot.* перемо́ргуватися, -гуюся, -гуєшся, переморгну́тися, зморгну́тися (з ким).

zmrużać, zmrużyć, -żę, -żysz, -żył *(очі)* змру́жувати, -жую, -жуєш, змру́жити, зщу́лювати, -люю, -люєш, зщу́лити, зщу́рювати, -рюю, -рюєш, зщу́рити *(зовсім закривати)* замру́жувати, замру́жити, зажму́рювати, зажму́рити, заплю́щувати, -щую, -щуєш, заплю́щити; n i e **~żyć** o k a не заплю́щити очей.

zmurować *див.* **wymurować.**

zmurszały струхля́вілий.

zmurszeć, -szeje, -szał струхля́віти.

zmuszać, zmusić, -muszę, -musisz, -musił (do czego, co robić) приму́шувати, -шую, -шуєш, приму́сити, -му́шу, -му́сиш, зму́шувати, зму́сити, си́лувати, -лую, -луєш, приси́лувати (до чо́го, роби́ти що), заставля́ти, заста́вити, -влю, -виш (робити що); **~sić** k o g o d o m i l c z e n i a приму́сити (зму́сити, приси́лувати, заста́вити) мовча́ти кого́.

zmuszenie *n.* приму́шення, при́мус, -су, зму́шення, приси́лування.

zmuszony приму́шений, зму́шений, приси́луваний.

zmycie *n.* змиття́.

zmyć *див.* **zmywać.**

zmydlać, zmydlić, -lę, -lisz, -lił 1) зми́лювати, -люю, -люєш, зми́ли́ти -ми́лю, -ми́лиш; 2) *див.* **namydlać.**

zmydlenie *n., chem.* оми́лення.

zmykać, zemknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *pot.* тіка́ти, утіка́ти, утекти́, -течу́, -тече́ш.

zmylić, -lę, -lisz, -lił (kogo) ввести́ в ома́ну (в обма́н); змили́ти, -лю́, -лиш *(рідше)* (кого́); **~** z d r o g i змили́ти (зби́тися) з доро́ги; **~** c z u j ą c z u j n o ś ć обійти́ (обману́ти, змили́ти) чию́ пи́льність.

zmysł, -łu, *m.* 1) почуття́; **~** p i ę k n a почуття́ краси́; **~** w z r o k u (по)чуття́ зо́ру; 2) *(розум)* смисл, -лу; **~** k r y t y c z n y крити́чний смисл; ◊ b y ć p r z y z d r o w y c h **~łach** бу́ти при здоро́вому ро́зумі; o d c h o d z i ć o d **~łów** втрача́ти самовлада́ння; o d z y s k a ć **~ły** оприто́мніти; p o m i e s z a n i e **~łów** божеві́лля; p r z y p r o w a d z i ć k o g o d o **~łów** привести́ до па́м'яті (до прито́мності) кого́; s t r a c i ć **~ły** знеприто́мніти, зомлі́ти.

zmysłowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* любостра́сник, сладостра́сник.

zmysłowo почутте́во, чутте́во; поплО́тському; любостра́сно, сладостра́сно. *Пор.* **zmysłowy.**

zmysłowość *ż.* 1) почутте́вість, -вості, чутте́вість; пло́тськість, -кості; любостра́сність, -ності, сладостра́сність; 2) *грам.* конкре́тність. *Пор.* **zmysłowy.**

zmysłowy 1) почутте́вий, чутте́вий; *(тілесний — ще)* пло́тський; *(пристрасний — звичайно)* любостра́сний, сладостра́сний; 2) *грам.* конкре́тний; r z e c z o w n i k **~** конкре́тний іме́нник; ◊ n a r z ą d **~** о́рган чуття́.

zmyślacz, *lm.* **-cze**, *m.* вигáдник, вигáдчик.
zmyślać, zmyślić, -lę, -lisz, -lił вигáдувати, -дую, -дуєш, вúгадати; *підсил.* брехáти, -решý, -рéшеш, збрехáти.
zmyślenie *n.* вúгадка, вúгад, -ду; брехня́. *Пор.* **zmyślać.**
zmyślić *див.* **zmyślać.**
zmyślnie тямовúто; кмітлúво. *Пор.* **zmyślny.**
zmyślność *ż.* тямýщість, -щості, тямовúтість, -тості, тя́мкість, -кості; кмітлúвість, -вості. *Пор.* **zmyślny.**
zmyślny тямýщий, тямовúтий, тямкúй; *(спритний — ще)* кмітлúвий.
zmyślony вúгаданий.
zmyty змúтий; ◊ *прик.* p o s z e d ł j a k ~ пішóв, піймáвши óблизня (шúлом пáтоки вхопúвши).
zmywać, zmyć, -myję, -myjesz, -mył змивáти, змúти; ◊ *перен.* **~myć** k o m u g ł o w ę намúлити комý гóлову.
zmywak *m.* *(для змивання посуду)* мúйка.
znachor, *lm.* **-rzy**, *m.* знáхар, -ря.
znachorka *ż.* знáхарка.
znachorski знáхарський.
znachorstwo *n.* знáхарство.
znacjonalizować, -zuję, -zujesz, -zował націоналізувáти, -зýю, -зýєш *(докон.)*.
znacjonalizowanie *n.* націоналізáція *(докон.)*.
znacjonalizowany націоналізóваний *(докон.)*.
znacząco багатознáчно; значýще, значлúво. *Пор.* **znaczący.**
znaczący багатознáчний; *(про погляд, посмішку тощо — ще)* значýщий, значлúвий.
znaczek, -czka, *m.* 1) значóк, -чкá; *(помітка — ще)* пóзначка; 2) *(поштовий)* мáрка.
znaczenie *n.* 1) знáчення; p r z y p i s y w a ć ~ (komu, czemu) надавáти знáчення (комý, чомý); 2) *(дія)* значíння, мíчення; ◊ d o j ś ć d o **~nia** здобýти вúдне станóвище.
znaczeniowo у семантúчному віднóшенні, щóдо семáнтики, значеннéво; w y r a z y n i e r ó ż n i ł y s i ę ~ словá не відрізня́лися в семантúчному віднóшенні (щóдо семáнтики, значеннéво).
znaczeniowy *lingw.* значеннéвий, семантúчний.
znaczkować, -kuję, -kujesz, -kował значúти, мíтити (мíчу, мíтиш).
znacznie 1) помíтно; ~ s i ę p o p r a w i ć помíтно попрáвитися, -влюся, -вишся; 2) *(при порівнянні)* знáчно, набагáто, далéко; ~ w i ę k s z y знáчно (набагáто, далéко) бíльший.
znacznik *m.* 1) *тех.* кéрнер, -ра; 2) *стол.* рéйсмус; 3) *мет., друк.* пунсóн, -ну.
znaczność *ż.* 1) знáчність, -ності; 2) знáчність, визнáчність, видáтність. *Пор.* **znaczny** 1, 2.
znaczny значнúй, велúкий, чимáлúй; **~ne** p o s t ę p y значні́ (велúкі, чимáлі́) ýспіхи, -хів; *(перен. — про становище тощо)* значнúй, визначнúй, видатнúй.
znaczony знáчений, познáчений, мíчений, помíчений, намíчений.
znaczyć I, **-czę, -czysz, -czył** 1) знáчити, означáти; 2) *(про становище)* мáти знáчення, вáжити.
znaczyć II, **-czę, -czysz, -czył** (co) значúти, мíтити (мíчу, мíтиш) (що).
znać I знáти; ~ b y ł o n a n i m на ньóму знáти булó; ~ k o g o z e s ł y s z e n i a знáти когó з чутóк (з чýтки); ~ k o g o z w i d z e n i a знáти когó на вúгляд; ◊ ~ k o g o *a.* c o n a w y l o t бáчити когó *а.* що нáскрізь; //~ **się** 1) (z kim) бýти знайóмим, знáтися (з ким); 2) (na czym) розумíтися (на чóму), розбирáтися (в чóму); (na kim) розбирáтися (в кóму); розкусúти, -кушý, -кýсиш (когó) *(розм.)*.
znać II *wyr. wtr.* *див.* **snadź.**
znad (czegoś) з-над (чогó).

znaglać, znaglić, -lę, -lisz, -lił (kogo) квáпити, -плю, -пиш, поквáпити; нáглити *(лише недокон.) (рідше); підсил.* підганя́ти, підігнáти (піджену́, піджене́ш) (когó).

z nagła *przst.* несподíвано, знена́цька, зна́гла, на́гло.

znajda, -dy, *lm.* **-dy,** *m., pot.* (з)на́йда.

znajdować, -duję, -dujesz, -dował, znaleźć, -najdę, -najdziesz, -nalazł, -naleźli знахóдити, -джу, -диш, знайти́, -йду́, -йдеш; **~najdować** w czym ulgę (pokrzepienie) знахóдити в чóму полéгшення (полéгкість); **~najdować** zastosowanie знахóдити застосувáння; //**~ się** знахóдитися, знайти́ся; *перен. розм.* **~naleźć się** w kropce а) знайти́ся (опини́тися) в скрутнóму станóвищі; б) попáсти в тóчку.

znajoma, -mej, *ż.* знайóма, -мої; stara **~** дáвня знайóма.

znajomić się, -mię, -misz, -mił знайóмитися, -млюся, -мишся.

znajomość *ż.* 1) (czego) знання́ (чогó, з чóго); powierzchowna **~** поверхóве знання́; 2) *(перен. — про людські взаємини, про знайомих)* знайóмство, знайóмість, -мості; mieć **~ci** мáти знайóмства (знайóмості); zawiązać **~** зав'язáти знайóмство (знайóмість).

znajomy знайóмий.

znak, -ku, *m.* 1) знак; *(відбиток — ще)* слід, -ду; *(на чому — ще)* мíтка; **~** algebraiczny алгебраї́чний знак; *перен.* dać się komu we **~ki** дáтися взнаки́ комý, допекти́ комý; **~** fabryczny фабри́чний знак, фабри́чна мáрка, na **~** czego на (в) знак чогó; **~** na drzewie знак (мíтка) на дéреві; nie ma już ani **~ku** немáє вже й слíду (знáку); **~ki** przestankowe розділóві знáки; *перен.* to wielki **~** zapytania це вели́ке питáння, це ще під знáком питáння; wodny **~** водяни́й знак; *(симптом — звичайно)* ознáка; nie dawać **~ku** życia а) *прям.* не виявля́ти ознáк життя́; б) *перен.* не давáти вíстки про сéбе; *(про спонуку до дії — звичайно)* сигнáл, -лу; **~** alarmowy сигнáл тривóги; 2) *військ. заст.* прáпор, -ра; знаменó *(рідко);* walczyć pod **~kiem...** борóтися під прáпором... ◊ **~ki** Morsego áзбука Мóрзе; *астр.* **~** niebieski сузíр'я; *військ.* **~** wojenny парóль.

znakomicie чудóво, прекрáсно.

znakomitość *ż., książ.* знамени́тість, -тості; *(стан — ще)* слáвéтність, -ності, славнозвíсність. *Пор.* **znakomity** 1.

znakomity 1) знамени́тий, слáвéтний, славнозвíсний; **~mici** uczeni знамени́ті (славéтні, славнозвíсні) учéні, -них; 2) *перен.* чудóвий, прекрáсний; **~** obiad чудóвий, прекрáсний обíд, -ду.

znakować, -kuję, -kujesz, -kował *див.* **znaczyć** II.

znalazca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* знахíдник.

znalazczyni *ż.* знахíдниця.

znalezienie *n.* 1) *(дія)* знáйдення; 2) *(річ)* (з)нáхідка.

znalezisko *n., archeol. див.* **wykopalisko** 2.

znaleźć *див.* **znajdować.**

znaleźne, -nego, *n.* ви́нагорода за знáйдену річ.

znamienitość *ż. див.* **znakomitość.**

znamienity *див.* **znakomity.**

znamiennie знамéнно.

znamienny знамéнний; **~na** cecha знамéнна ри́са.

znamię I, **-mienia,** *lm.* **-miona, -mion** *n.* знамéння; **~** czasu знамéння часу́; ◊ **~** macierzyste рóдимка.

znamię II, **-mienia,** *lm.* **-miona, -mion** *n., bot. (stigma)* при́ймочка.

znamiętnić *dok. див.* **roznamiętnić.**

znamionować, -nuję, -nujesz, -nował знаменувáти, -нýю, -нýєш.
znany знáний; *(славнозвісний — ще)* відóмий; ~ **l e k a r z** відóмий (знáний) лíкар, -ря; *(кому)* знайóмий, знáний; ~ **z e s ł y s z e n i a** знайóмий (знáний) з розмóв (з оповідáнь).
znarowić, -wię, -wisz, -wił *(коня)* зноровúти, -влю́, -вúш; //~ **się** заноровúтися, стáти норовúстим.
znarowiony *див.* **narowisty.**
znaturalizować, -zuję, -zujesz, -zował натуралізувáти, -зýю, -зýєш *(докон.).*
znawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* знавéць, -вця́.
znawczyni *ż.* *(про жінку)* знавéць, -вця́.
znawstwo *n.* знавéцтво.
zneutralizować, -zuję, -zujesz, -zował нейтралізувáти, -зýю, -зýєш *(докон.),* знейтралізувáти.
zneutralizowanie *n.* нейтралізáція *(докон.).*
znęcać, znęcić, -cę, -cisz, -cił (kogo, co czym) привáблювати, -люю, -люєш, вáбити, -блю, -биш, привáбити, принáджувати, -джую, -джуєш, принáдити, -джу, -диш, примáнювати, -нюю, -нюєш, приманúти, -ню́, -ниш (когó, що чим).
znęcać się (nad kim, nad czym) знущáтися (з кóго, з чóго, *рідко* над ким, над чим).
znędzniały зубóжілий; озлиднíлий; змарнíлий. *Пор.* **znędznieć.**
znędznieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli змізернíти; *(прям. — ще)* зубóжіти; озлиднíти *(рідко); (перен. — ще)* змарнíти, схýднути.
znękać (kogo) змýчити, вúмучити, намýчити (когó).
znękany змýчений, вúмучений, намýчений.
znicz *blm., m., hist.* вíчний вогóнь, -гню́.
zniechęcać, zniechęcić, -cę, -cisz, -cił (kogo do czego) відбивáти охóту, відбúти охóту (в кóго до чóго), знеохóчувати, -чую, -чуєш, знеохóтити, -хóчу, -хóтиш (когó до чóго); //~ **się** втрачáти охóту, втрáтити охóту, знеохóчуватися, знеохóтитися.
zniechęcenie *n.* знеохóчення, знеохóта; //~ **się** знеохóчення.
zniechęcić *див.* **zniechęcać.**
zniechęcony знеохóчений.
zniecierpliwiać, zniecierpliwić, -wię, -wisz, -wił вивóдити з терпíння, вúвести з терпíння; //~ **się** втрачáти терпíння *(розм.:* терпéць), втрáтити терпíння *(розм.:* терпéць).
zniecierpliwienie *n.* 1) *(дія)* вúведення з терпíння; 2) *(стан)* нетерпíння, нетерпелúвість, -вості; нетерпля́чка, нетерпéць, -пцю́ *(розм.).*
zniecnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *див.* **znikczemnieć.**
znieczulać, znieczulić, -lę, -lisz, -lił *med.* обезбóлювати, -люю, -люєш, обезбóлити, знечýлювати, знечýлити; анестезувáти, -зýю, -зýєш *(недокон. і докон.).*
znieczulenie *n., med.* обезбóлення, знечýлення, анестезíя.
znieczulić *див.* **znieczulać.**
zniedołężnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli 1) стáти нéмічним (нездíбним, нездáтним); *мед.* стáти імпотéнтним; 2) втрáтити розумóві здíбності.
zniekształcać, zniekształcić, -cę, -cisz, -cił 1) деформувáти, -мýю, -мýєш *(недокон. і докон.),* здеформувáти; 2) *перен.* перекрýчувати, -чую, -чуєш, перекрутúти, -ручý, -рýтиш, викривля́ти, вúкривити, -влю, -виш; //~ **się** деформувáтися, здеформувáтися.
zniekształcenie *n.* 1) деформáція, здеформувáння; 2) перекрýчення, вúкривлення. *Пор.* **zniekształcać.**
zniekształcić *див.* **zniekształcać.**
zniemczać, zniemczyć, -czę, -czysz, -czył онімéчувати, -чую, -чуєш, онімéчити, знíмчувати, знíмчити; // *(лише докон.)* ~ **się** *див.* **zniemczeć.**

zniemczały онімéчений, знімчений, знімчілий.
zniemczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli онімéчитися, знімчитися, знімчíти.
zniemczenie *n.* 1) онімéчення, знімчення; 2) знімчіння. *Пор.* **zniemczać, zniemczeć.**
zniemczyć *див.* **zniemczać.**
zniemożony знемóжений, знесúлений.
znienacka *przsł.* зненáцька.
znienawidzenie *n.* (з)ненáвисть, -ті.
znienawidzić, -dzę, -dzisz, -dził зненáвидіти, -джу, -диш.
znienawidzony (з)ненáвисний.
znieprawiać, znieprawić, -wię, -wisz, -wił *książ.* деморалізувáти, -зýю, -зýєш *(недокон. і докон.)*, здеморалізувáти, псувáти, -сую, -суєш, зіпсувáти.
znieprawieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli деморалізувáтися, -зýюся, -зýєшся, здеморалізувáтися, зіпсувáтися, -псуюся, -псуєшся.
znieprawienie *n.* деморалізáція, зіпсуття́.
znieruchomić, -mię, -misz, -mił зробúти нерухóмим (непорýшним); //~ **się** *див.* **znieruchomieć.**
znieruchomieć, -mieję, -miejesz, -miał, -mieli 1) стáти (зробúтися) нерухóмим (непорýшним); 2) *перен.* остовпíти.
zniesienie *n.* 1) знéсення; 2) знéсення; 3) скасувáння; ~ prywatnej własności na narzędzia i środki produkcji скасувáння привáтної влáсності на знаря́ддя і зáсоби виробнúцтва; *підсил.* знúщення; ~ wyzysku człowieka przez człowieka знúщення експлуатáції людúни людúною; nie do ~nia а) *прикм.* нестéрпний; б) *прислів.* нестéрпно. *Пор.* **znosić** I 1, 3, 4.
zniesławiać, zniesławić, -wię, -wisz, -wił знеслáвлювати, -люю, -люєш, знеслáвити, -влю, -виш.
znieść *див.* **znosić** I.
zniewaga *ż.* зневáга.
zniewalać, zniewolić, -lę, -lisz, -lił (kogo do czego) принéвóлювати, -люю, -люєш, приневóлити, зневóлювати, зневóлити, примýшувати, -шую, -шуєш, примýсити, -мýшу, -мýсиш, сúлувати, -лую, -луєш, присúлувати (когó до чóго).
znieważać, znieważyć, -żę, -żysz, -żył зневажáти, зневáжити.
znieważenie *n.* зневáга.
znieważyć *див.* **znieważać.**
zniewieściałość *ż.* зніженість, -ності.
zniewieściały зніжений, женоподíбний.
zniewieścić, -wieszczę, -wieścisz, -wieścił (kogo) знíжити (когó).
zniewieścieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli знíжитися.
zniewolenie *n.* приневóлення, зневóлення, примýшення, присúлування.
z niewoli *przsł., przest.* з прúмусу.
zniewolić *див.* **zniewalać.**
zniewolony приневóлений, зневóлений, примýшений, присúлуваний.
znijść, znijdę, znijdziesz, zszedł *dok.* *див.* **schodzić** I.
znikać, zniknąć, -knę, -kniesz, -knął, -knęli *a.* **-kł, -kli** зникáти, знúкнути, знúкти, -кну, -кнеш, щезáти, щéзнути.
znikąd *przsł.* нізвідки; ні(з)відкíля́, ні(з)відкíль *(рідше)*.
znikczemniały 1) якúй (що) став негíдником, низькúй, пíдлий; 2) звироднíлий. *Пор.* **znikczemnieć.**
znikczemnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli 1) стáти негíдником; стáти низькúм (пíдлим); *пор.* **nikczemny;** 2) *перен. розм.* вúродитися, -джуся, -дишся.
znikczemnienie *n.* 1) нúзькість, -кості, пíдлість, -лості; 2) вúродження. *Пор.* **znikczemnieć.**
znikły знúклий, щéзлий.
zniknąć *див.* **znikać.**
zniknięcie *n.* знúкнення, щéзнення.
znikomie незнáчно, мізéрно.
znikomo *див.* **znikomie.**

znikomość *ż.* 1) мину́щість, -щості; тлі́нність, -ності; 2) незна́чність; мізе́рність, -ності. *Пор.* **znikomy.**
znikomy 1) мину́щий; тлі́нний *(книж.)*; 2) *(невеликий)* незначни́й; *(зовсім малий)* мізе́рний.
zniszczalny 1) яки́й мо́же зни́щитися; 2) яки́й мо́же занепа́сти (зни́щитися). *Пор.* **zniszczeć.**
zniszczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli 1) зни́щитися; 2) зруйнува́тися, -ну́юся, -ну́єшся; 3) занепа́сти, -паду́, -паде́ш. *Пор.* **niszczeć** 1, 3.
zniszczenie *n.* зруйнува́ння; зни́щення; здеморалізува́ння. *Пор.* **zniszczyć.**
zniszczyć, -niszczę, -niszczysz, -niszczył зруйнува́ти, -ну́ю, -ну́єш; *(прям. — ще)* зни́щити; *(морально)* здеморалізува́ти, -зу́ю, -зу́єш.
znitować, -tuję, -tujesz, -tował заклепа́ти (-па́ю, -па́єш *і* -плю́, -плеш).
znitowanie *n.* закле́пка.
zniweczać, zniweczyć, -czę, -czysz, -czył *pot.* ні́вечити, зні́вечити, руйнува́ти, -ну́ю, -ну́єш, зруйнува́ти.
zniweczenie *n.* зні́вечення, зруйнува́ння.
zniweczyć *див.* **zniweczać.**
zniwelować, -luję, -lujesz, -lował нівелюва́ти, -лю́ю, -лю́єш, знівелюва́ти.
zniwelowanie *n.* нівелюва́ння, знівелюва́ння.
zniżacz, *lm.* **-cze,** *m., anat. (musculus depressor)* депре́сор, -ра.
zniżać, zniżyć, -żę, -żysz, -żył зни́жувати, -жую, -жуєш, знижа́ти, зни́зити, -ни́жу, -ни́зиш; *(голос — ще)* пони́жувати, понижа́ти, пони́зити; *перен.* **~żyć** c e n ę зни́зити ціну́; **~żyć** t o n зни́зити (пони́зити) тон; //**~ się** 1) зни́жуватися, знижа́тися, зни́зитися; пони́жуватися, понижа́тися, пони́зитися; 2) (do czego) *перен.* опуска́тися, опусти́тися, -пущу́ся, -пу́стишся; **~żyć się** d o c z y j e g o p o z i o m u опусти́тися до чийо́го рі́вня; 3) (przed kim) *перен.* прини́жуватися, принижа́тися, прини́зитися, зни́жуватися, знижа́тися, зни́зитися (пе́ред ким).
zniżenie *n.* зни́ження; *(цін — звичайно)* зни́жка; пони́ження; *пор.* **zniżać;** //**~ się** 1) зни́ження; пони́ження; 2) опу́щення; 3) прини́ження, зни́ження. *Пор.* **zniżać się.**
zniżka *ż.* зни́жка, зни́ження; ◊ c e n y u l e g ł y z n a c z n e j **~żce** ці́ни зна́чно зни́жені.
zniżkować, -kuję, -kujesz, -kował *fin.* 1) виявля́ти тенде́нцію до зни́жки ку́рсу ці́нностей; 2) *(на біржі)* гра́ти на зни́жку ку́рсу ці́нностей.
zniżkowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., fin.* біржови́й спекуля́нт, що гра́є на зни́жку ку́рсу ці́нностей.
zniżkowy яки́й (що) стосу́ється зни́ження; *(у контексті)* до зни́жки, до зни́ження то́що; t e n d e n c j a **~wa** тенде́нція до зни́жки (до зни́ження); 2) *перен.* пільгови́й; b i l e t **~** пільгови́й квито́к (біле́т).
zniżyć *див.* **zniżać.**
znoić, -noi, -noił *przest.* 1) *(про сонце)* жа́рити, пекти́ (пече́), пали́ти, -лить; 2) *(про важку працю)* томи́ти, -мить; //**~ się** 1) жа́ритися; 2) томи́тися.
znojnie *książ.* 1) жа́рко; 2) сто́мливо, вто́мно. *Пор.* **znojny.**
znojny *książ.* 1) жарки́й; **~ne** p o ł u d n i e жарки́й пі́вдень, -дня; 2) сто́мливий, вто́мний. *Пор.* **znoić.**
znormalizować, -zuję, -zujesz, -zował нормалізува́ти, -зу́ю, -зу́єш, знормалізува́ти.
znos, -su, *m., mor.* дрейф, -фу.
znosacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli *wet., med.* захворі́ти са́пом.
znosić I, **-szę, -sisz, -sił, znieść, -niosę, -niesiesz, -niósł, -nieśli** 1) *(на купу, вниз; ламати)* зно́сити, -но́шу, -но́сиш, знести́; 2) *(горе, нещастя тощо)* пере-

нóсити, перенести́, знóсити, знести́; 3) *(лише докон.) (яйце)* знести́; 4) *(перен. — усувати)* скасóвувати, -вую, -вуєш, скасува́ти, -сýю, -сýєш; **~nieść** p a ń s z c z y z n ę скасува́ти пáнщину; //**~ się** 1) знóситися, знести́ся; 2) перенóситися, перенести́ся, знóситися, знести́ся; 3) знести́ся; 4) скасóвуватися, скасува́тися.
znosić II, **-szę, -sisz, -sił** *dok.* зноси́ти, -ношý, -нóсиш; *(взуття — ще)* стоптáти, -пчý, -пчеш.
znoszenie *n.* знóшення; стоптáння. *Пор.* **znosić** II.
znośnie *pot.* перенóсно, знóсно, стéрпно.
znośny *pot.* перенóсний, знóсний, стéрпний.
znowu *przsł.* знов, знóву, ізнóв.
znój, -noju, *lm.* **-noje,** *m., książ.* 1) спéка; 2) *перен.* важкá прáця.
znów *przsł. див.* **znowu.**
znudnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli стáти нудни́м (скучни́м).
znudzenie *n.* нудóта, скýка.
znudzić, -dzę, -dzisz, -dził (kogo) 1) нагнáти нудóту (скýку); знуди́ти, -нýджý, -нýдиш *(розм.)* (когó); 2) набри́днути, обри́днути (комý); *пор.* **nudzić** 1, 2; 3) *мед.* ви́кликати блювóту; //**~ się** набри́днути, знуди́тися.
znudzony втóмлений скýкою (нудьгóю), знýджений.
znurtować, -tuję, -tujesz, -tował (co) 1) *(про річку)* зри́ти, пори́ти (що); 2) *перен.* збагнýти, -нý, -нéш (що).
znużenie *n.* стóмлення, втóма.
znużony стóмлений, втóмлений.
znużyć, -żę, -żysz, -żył стоми́ти, -млю́, -миш, втоми́ти; //**~ się** стоми́тися, втоми́тися.
zobaczenie (się) *n.* побáчення; зобáчення; d o **~nia** до побáчення (зобáчення). *Пор.* **zobaczyć.**
zobaczyć, -czę, -czysz, -czył побáчити; зобáчити *(рідше)*; //**~ się** (z kim) побáчитися (з ким).
zobłudnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli стáти облýдним (лицемíрним).
zobojętniały збайдуж(н)íлий.
zobojętnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli збайдýж(н)íти.
zobojętnienie *n.* збайдýжіння.
zobowiązać *див.* **zobowiązywać.**
zobowiązanie(się) *n.* зобов'я́зáння; **~** s o c j a l i s t y c z n e соціалісти́чне зобов'я́зáння (соцзобов'я́зáння).
zobowiązany *bezp., przen.* зобов'я́заний; *перен.* j e s t e m b a r d z o **~** я дýже зобов'я́заний.
zobowiązywać, -zuję, -zujesz, -zywał, zobowiązać, -wiążę, -wiążesz, -wiązał зобов'я́зувати, -зую, -зуєш, зобов'язáти, -в'яжý, -в'я́жеш; //**~ się** зобов'я́зуватися, зобов'язáтися.
zobrazować, -zuję, -zujesz, -zował (co) зобрази́ти, -ражý, -рáзиш, ви́образити, -ражу, -разиш; *(фарбами, словом — звичайно)* змалювáти, -лю́ю, -лю́єш, намалювáти (що).
z ochotą *przsł.* охóче, залюбки́.
zoczenie *n. див.* **zobaczenie.**
zoczyć *див.* **zobaczyć.**
z oddali *przsł.* здáлека, здáлеку, віддалíк, віддалеки́, здаля́.
zodiak, -ku, *m., astr.* зодіáк, -ку.
zodiakalny *astr.* зодіакáльний.
Zofia Софíя.
zogniać, zognić *див.* **zaogniać.**
zogniskować, -kuję, -kujesz, -kował (co) зосерéдити, -джу, -диш, сконцентрувáти, -рýю, -рýєш (що).
zogniskowanie *n.* зосерéдження, сконцентрувáння.
zogromnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli стáти величéзним.
zohydzać, zohydzić, -dzę, -dzisz, -dził (kogo, co) роби́ти оги́дним, зроби́ти оги́дним (когó, що).
zoil, *lm.* **-lowie,** *m.* зоїл.
Zoja Зóя.
z okładem *przsł.* з гáком; t r z y d z i e ś c i l a t **~** три́дцять рóків з гáком.

z okładką *przsł.* *див.* **z okładem.**
zokrągleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli округлитися.
zokrąglić *dok.* *див.* **zaokrąglać.**
zokrutnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli стати жорстоким.
zoksydować, -duję, -dujesz, -dował оксидувати, -дую, -дуєш *(докон.)*.
zoksydowanie *n.* оксидування *(докон.)*.
zołza, *(cześciej w lm.)* **-zy, -zów,** *ż., med. (scrofulae)* золотуха; ◊ **~zy** k o ń s k i e *(denites v. morbus glandulosus)* за(в)ушниця.
zołzować, -zuję, -zujesz, -zował *med.* хворіти золотухою.
zołzowaty *med.* золотушний.
zołzowy *med.* *див.* **zołzowaty.**
zona *ż.* зона.
zonąd *przsł., arch.* *див.* **stamtąd.**
zoochemia *ż.* зоохімія.
zoochemiczny зоохімічний.
zoofity, -tów, *zool.* зоофіти, -тів.
zoogeografia *ż.* зоогеографія.
zoolit, -tu, *m., paleont.* окаменіле тіло тварини.
zoolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m.* зоолог.
zoologia *ż.* зоологія.
zoologiczny зоологічний.
zoopaleontologia *ż.* зоопалеонтологія.
zoopsychologia *ż.* зоопсихологія.
zootechnik, *lm.* **-cy,** *m.* зоотехнік.
zootechnika *ż.* зоотехніка.
zooterapia *ż.* зоотерапія.
zootomia *ż.* зоотомія.
zorać, -rzę, -rzesz, -rał зорати, -рю, -реш, виорати, -рю, -реш; ◊ *перен.* s k ó r ę k o m u ~ відлупцювати кого.
zordynarnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli огрубіти, згрубіти.
zorganizować, -zuję, -zujesz, -zował зорганізувати, -зую, -зуєш.
zorganizowanie *n.* зорганізування.
zorientować się, -tuję, -tujesz, -tował орієнтуватися, -туюся, -туєшся *(докон.)*. зорієнтуватися.
zorza *ż.* зоря; *(поез. — ще)* зірниця; ~ p o r a n n a світова зірниця, світанок, -нку; ◊ ~ w i e c z o r n a вечірня заграва; ~ p ó ł n o c n a північне сяйво.
zorzany зоряний.
z osobna *przsł.* зокрема.
zostać(się) *див.* **zostawać(się).**
zostałość *ż.* *див.* **pozostałość.**
zostawać (się), -taję, -tajesz, -tawał, zostać (się), -tanę, -taniesz, -tał 1) залишатися, залишитися, -шуся, -шишся, лишатися, лишитися, зоставатися, -таюся, -таєшся, зостатися, -тануся, -танешся; 2) (kim) *(лише докон.)* стати; ~ l e k a r z e m стати лікарем; 3) *(лише докон.)* *(у пасивних зворотах)* бути (буду, будеш); ~ w y b r a n y m бути обраним; ◊ **~tać** n a k o s z u піймати облизня.
zostawiać, zostawić, -wię, -wisz, -wił залишати, залишити, -шу, -шиш, лишати, лишити, полишити; зоставляти, зоставити, -влю, -виш, оставляти, оставити *(рідко)*; *(кого — ще)* покидати, покинути; **~staw!** кинь, покинь. облиш! **~wić** w s p o k o j u (k o g o, c o) дати спокій (кому, чому), залишити в спокої (кого, що); **~wić** c o c z y j e j r o z w a d z e передати (віддати, полишити, здати) що на розсуд кого.
z ostrożna *przsł.* обережно.
zowąd: n i s t ą d, n i ~ ні звідти, ні звідси.
z pamięci *przsł.* з пам'яті, по пам'яті, напам'ять.
z pewnością *przsł.* напевно; *(неодмінно)* обов'язково.
z początku *przsł.* 1) на початку, спочатку, спершу; 2) *(знову)* наново.
z pomocą *przsł.* за допомогою.
z pośpiechem *przsł.* (с)кваплйво, поквапно, поспішно.
z powodu *przyim.* з приводу.
z powodzeniem *przsł.* успішно, з успіхом.
z powrotem *przsł.* назад.
z pozorów *przsł.* на вигляд, на погляд.

z prędka *przsł.* *див.* **naprędce.**
z prosta *przsł.* спрóста.
z przeciwka *przsł.* з протилéжного бóку; *(рідше)* на(в)прóти.
z przekąsem *przsł.* в'[у]ї́дливо, ущи́пливо.
z przodu *przsł.* спéреду, попéреду.
z przyczyny *przyim.* *див.* **z powodu.**
z punktu *przsł.* з мíсця, зрáзу, відрáзу.
z pyszna: m i e ć s i ę ~ *pot.* дістáти за своé.
zrabować, -buję, -bujesz, -bował пограбувáти, -бýю, -бýєш.
zrachować, -rachuję, -rachujesz, -rachował лічи́ти, -чý, -чиш, порахувáти, -рахýю, -рахýєш.
zradiofonować, -nuję, -nujesz, -nował радіофікувáти, -кýю, -кýєш *(докон.).*
z rana *przsł.* зрáнку, зрáння; зрáня, зрáна *(рідше).*
zranić, -nię, -nisz, -nił зрáнити, порáнити.
zranienie *n.* порáнення.
zrastać się, zrosnąć, -rosnę, -rośniesz, -rósł, -rośli зростáтися, зрости́ся.
zraszać, zrosić, -roszę, -rosisz, -rosił зрóшувати, -шую, -шуєш, зроси́ти, -рошý, -рóсиш; //~ **się** зрóшуватися, зроси́тися.
zraszplować, -luję, -lujesz, -lował *spec.* спилю́ти рáшпілем.
zraz, *(częściej w lm.)* **-zy, -zów,** *m., kul.* зрáзи, -раз.
zrazić *див.* **zrażać.**
zrazik *m., anat.* *(lobulus)* чáсточка, дóлька.
zrazikowaty *anat.* *(lobulatus)* дóльчатий.
zrazikowy *anat.* *див.* **zrazikowaty.**
zrazowy: p i e c z e ń ~**wa** *kul.* філé *(невідм.),* поля́двиця.
zrazówka *ż.* *(м'ясо)* філéй, -лéю, філé *(невідм.),* поля́двиця.
zrazu *przsł.* спочáтку; зрáзу *(рідше);* ~ n i e m o g ł e m t e g o z r o z u m i e ć спочáтку я не міг цьогó зрозумíти.
zrażać, zrazić, -żę, -zisz, -ził (kogo do kogo, do czego) 1) відштóвхувати, -тóвхую, -тóвхуєш, відштовхнýти (когó від кóго, від чóго); 2) (sobie kogo) настрóювати когó прóти сéбе, настрóїти когó прóти сéбе.
zrąb I, **zrębu,** *m.* 1) *буд. і ін.* зруб, -бу; *(колодязя — ще)* ця́мриння; 2) *ліс.* зруб; 3) *с.-г.* огорóжа, горóжа, пліт, -лóту; ◊ ~ k a r e t y кýзов карéти; ~ o k r ę t u кістя́к корабля́.
zrąb II, **-rębu,** *m., wojs., hist.* блокгáуз.
zrąb III, **-rębu,** *m., anat.* *(stroma)* оснóва, кістя́к, -кá.
zrąbać *див.* **zrąbywać.**
zrąbanie *n.* *(дія)* зруб, -бу.
zrąbisko *n., leśn.* зруб, -бу.
zrąbywać, -buję, -bujesz, -bywał, zrąbać, -bię, -biesz, -bał зрýбувати, -бую, -буєш, зрубáти.
zrdzewieć *див.* **zardzewieć.**
zrealizować, -zuję, -zujesz, -zował реалізувáти, -зýю, -зýєш *(докон.).*
zrealizowanie *n.* реалізувáння, реалізáція *(докон.).*
zreasumować, -muję, -mujesz, -mował зрезюмувáти, -мýю, -мýєш, резюмувáти.
zreasumowanie *n.* резюмé.
zrecenzować, -zuję, -zujesz, -zował прорецензувáти, -зýю, -зýєш, зрецензувáти.
zredagować, -guję, -gujesz, -gował відредагувáти, -гýю, -гýєш, зредагувáти.
zredagowanie *n.* відредагувáння, зредагувáння.
zredukować, -kuję, -kujesz, -kował 1) скороти́ти, -рочý, -рóтиш; 2) *фіз., мат., лінгв.* редукувáти, -кýю, -кýєш, зредукувáти.
zredukowanie *n.* 1) скорóчення; 2) редýкція. *Пор.* **zredukować.**
zreferować, -ruję, -rujesz, -rował реферувáти, -рýю, -рýєш, зреферувáти (що), доповісти́, -вíм, -віси́ (про що).
zreflektować, -tuję, -tujesz, -tował (kogo) навести́ на рóзум, надоýмити, -млю, -миш (когó); //~ **się** прийти́ до рóзуму, схаменýтися, спам'ятáтися.

zreformować, -muję, -mujesz, -mował (co) зреформувáти, -мýю, -мýєш, реформувáти (що).
zregulować 1) *див.* **uregulować** 1; 2) *див.* **naregulować.**
z reguły *przsł.* як прáвило.
zrehabilitować, -tuję, -tujesz, -tował (kogo, co) реабілітувáти, -тýю, -тýєш *(докон.)* (когó, що); //~ **się** реабілітувáтися.
zrejterować się, -ruję, -rujesz, -rował *pot.* ретирувáтися, -рýюся, -рýєшся *(докон.).*
zrekapitulować, -luję, -lujesz, -lował стúсло повторúти скáзане.
zrekognoskować, -kuję, -kujesz, -kował (co) 1) ствéрдити тотóжність (чогó); 2) *військ.* рекогносцирувáти, -рýю, -рýєш *(докон.)* (що).
zrekonstruować, -ruuję, -ruujesz, -ruował (co) реконструювáти, -рую́ю, -рую́єш *(докон.)* (що).
zrekrutować, -tuję, -tujesz, -tował (kogo) рекрутувáти, -тýю, -тýєш *(докон.)* (когó).
zrektyfikować, -kuję, -kujesz, -kował (co) 1) спростувáти, -тýю, -тýєш (що); 2) ректифікувáти, -кýю, -кýєш *(докон.)* (що). *Пор.* **rektyfikować.**
zrekuzować, -zuję, -zujesz, -zował (komu *i* kogo) *przest.* дáти відмóву, відмóвити, -влю, -виш (комý).
zremontować, -tuję, -tujesz, -tował (co) відремонтувáти, -тýю, -тýєш (що).
zreorganizować, -zuję, -zujesz, -zował (co) реорганізувáти, -зýю, -зýєш *(докон.)* (що).
zreorganizowanie *n.* реорганізáція *(докон.).*
zreparować, -ruję, -rujesz, -rował *dok. pot. див.* **naprawiać.**
zreperować, -ruję, -rujesz, -rował *dok. pot. див.* **naprawiać.**
zrepetować, -tuję, -tujesz, -tował (co) *posp.* строщúти, -рощý, -рóщиш, спéрти (зіпрý, зіпрéш), злóпати (що).
zrestaurować *dok. див.* **odrestaurowywać.**
zrestytuować, -tuuję, -tuujesz, -tuował (co) 1) привернýти колúшній стан; 2) повернýти (віддáти) що влáсникові.
zresztą *przsł.* а втім *(на початку речення),* зрéштою.
zretuszować, -szuję, -szujesz, -szował (co) *fot.* ретушувáти, -шýю, -шýєш *(докон.)* (що).
zrewanżować się, -żuję, -żujesz, -żował (komu) 1) відплатúти, -лачý, -лáтиш; *(за послугу — ще)* віддя́чити (комý); 2) *(за поразку)* взя́ти ревáнш, реваншувáти, -шýю, -шýєш *(докон.).*
zrewidować, -duję, -dujesz, -dował 1) (kogo) обшукáти (когó); 2) (co) ревізувáти, -зýю, -зýєш *(докон.)* (що).
zrewindykować, -kuję, -kujesz, -kował (co) *praw.* відібрáти влáсність примусóвим поря́дком.
zrewizytować, -tuję, -tujesz, -tował (kogo) віддáти візúт (комý).
zrewokować, -kuję, -kujesz, -kował (kogo) *dypl. i in.* відклúкати, -лúчу, -лúчеш, відізвáти, -вý, -вéш (когó).
zrewoltować, -tuję, -tujesz, -tował (kogo) підбýрити (когó).
zrewolucjonizować, -zuję, -zujesz, -zował (kogo, co) революціонізувáти, -зýю, -зýєш *(докон.)* (когó, що); //~ **się** революціонізувáтися.
z rezerwą *przsł.* стрúмано; *(обачно)* оберéжно; w y r a ż a ć s i ę ~ вислóвлюватися стрúмано (оберéжно); z a c h o w y w a ć s i ę ~ вестú себé стрúмано (оберéжно).
zrezygnować, -nuję, -nujesz, -nował (z czego) відмóвитися, -влюся, -вишся (від чóго); //~ **się** примирúтися (з чим).
zrezygnowany якúй (що) примирúвся з дóлею.
zrębina *ż., bud. див.* **zrąb** I, 1.
zręcznie спрúтно; зрýчно. *Пор.* **zręczny.**
zręczność *ż.* спрúтність, -ності; зрýчність. *Пор.* **zręczny.**

zręczny спри́тний; *(догі́дний — ще)* зру́чний.
zrękowiny, -win, *blp. див.* **zaręczyny.**
zrobaczeć, -czeje, -czał *див.* **zrobaczywieć.**
zrobacznieć, -nieje, -niał *див.* **zrobaczywieć.**
zrobaczywieć, -wieje, -wiał зчерви́віти, зачерви́віти.
zrobić, -bię, -bisz, -bił зроби́ти, -блю́, -биш; ~ b ł ą d зроби́ти по́ми́лку; ~ d u ż e o c z y зроби́ти вели́кі о́чі; ~ k o g o p o r z ą d n y m c z ł o w i e k i e m (z k o g o p o r z ą d n e g o c z ł o w i e k a) зроби́ти з ко́го поря́дну люди́ну; ~ k o m u g r z e c z n o ś ć зроби́ти по́слу́гу кому́, услужи́ти кому́, прислужи́тися кому́; ~ k o m u n a z ł o ś ć зроби́ти кому́ наперекі́р (на злість); ~ k o m u s z k o d ę зроби́ти шко́ду кому́; ~ w r a ż e n i e спра́вити (зроби́ти) вра́ження; ~ w y j ą t e k зроби́ти ви́няток; ~ z a s t r z e ż e n i e зроби́ти застере́ження, застерегти́ся, -режу́ся, -реже́шся; ◊ ~ i n t e r e s а) влаштува́ти спра́ву; б) ви́йти до́бре на чо́му; ~ k o g o g ł u p c e m (z k o g o g ł u p c a) пошити кого́ в ду́рні; ~ k o m u f i g l a пожартува́ти з ко́го; ~ k o m u z a w ó d а) обману́ти чиї́ сподіва́ння; б) підвести́ кого́; ~ p o r t r e t намалюва́ти портре́т; ~ p o s i e d z e n i e скли́кати засі́дання; ~ w y d a t e k ви́тратити, -рачу, -ратиш; //~ się 1) зроби́тися; *(перетворитися — ще)* ста́ти, -та́ну, -та́неш; n a d w o r z e ~**biło się** c i e m n o надво́рі зроби́лося (ста́ло) те́мно; ~ n i e c i e r p l i w y m зроби́тися (ста́ти) нетерпля́чим (нетерпели́вим); 2) *(про шум)* зчини́тися, -ниться; ~**bił się** k r z y k зчини́вся крик.
zrobienie *n.*: n i e d o ~**nia** неможли́ве (не) до викона́ння.
zrobiony зро́блений.
zrodzenie *n. див.* **urodzenie.**
zrodzić, -dzę, -dzisz, -dził зроди́ти, -джу́, -диш, породи́ти; *перен.* ~ p o d e j r z e n i e зроди́ти (породи́ти, ви́кликати) підо́зру (підозрі́ння).
zrodzony *див.* **urodzony.**
zrogacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli 1) діста́ти ро́ги; 2) *перен.* ста́ти го́рдим, зарозумі́лим; 3) *див.* **zrogowacieć.**
zrogowacieć, -cieje, -ciał орогові́ти, зрогові́ти.
zropiały загно́єний, нагно́єний.
zropić, -pię, -pisz, -pił загної́ти, -ню́, -ної́ш, нагної́ти.
zropieć, -pieje, -piał загної́тися, -ної́ться, нагної́тися.
zropienie *n.* загно́єння, нагно́єння. *Пор.* **zropić, zropieć.**
zrosić *див.* **zraszać.**
zrosły зро́слий.
zrosnąć się *див.* **zrastać się.**
zrost, -tu, *m., med. (synechia)* зро́щення.
zrostek, -tka, *m.* зро́сток, -тка.
zroszenie *n.* зро́шення.
zrosztować, -tuję, -tujesz, -tował *hut.* ви́палити руду́.
zroślak *m., med. (diplosomia)* диплосо́мія.
zrośnięcie (się) *n., anat. (symphysis)* симфі́з, -зу, зро́щення, зчленува́ння.
zrośnięty *див.* **zrosły.**
z rozmachem *przsł.* з ро́змахом.
zrozpaczony яки́й (що) вда́вся у відча́й (в ро́зпач).
zrozsądnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli порозумні́ти, порозумні́шати.
zrozumiale зрозумі́ло.
zrozumiały зрозумі́лий.
zrozumieć, -miem, -miesz, -miał, -mieli зрозумі́ти.
zrozumienie *n.* зрозумі́ння; ◊ d a ć d o ~**nia** да́ти зрозумі́ти; t r u d n y d o ~**nia** важкозрозумі́лий.
zróść się, -rosnę, -rośniesz, -rósł, -rośli *dok. див.* **zrastać się.**
zrównać *див.* **zrównywać.**

zrównanie *n.* зрівняння; ◊ *астр.* ~ d n i a z n o c ą рівнодення.
zrównoważenie *n.* зрівноваження; урівноваження. *Пор.* **zrównoważyć.**
zrównoważony зрівноважений; урівноважений. *Пор.* **zrównoważyć.**
zrównoważyć, -żę, -żysz, -żył зрівноважити, -жу, -жиш; (*перен.* — *ще*) урівноважити.
zrównywać, -nuję, -nujesz (*rzadziej* **-nywam, -nywasz**), **-nywał, zrównać** зрівнювати, -нюю, -нюєш, зрівняти.
zróżnicować, -cuję, -cujesz, -cował *mat.* *див.* **zróżniczkować.**
zróżnicowanie *n., mat.* *див.* **zróżniczkowanie.**
zróżniczkować, -kuję, -kujesz, -kował *mat.* диференціювати, -ціюю, -ціюєш (*докон.*), зробити диференціальні обчислення.
zróżniczkowanie *n., mat.* диференціація.
zróżowić, -wię, -wisz, -wił надати рожевого кольору, зробити рожевим.
zróżowieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli порожевіти.
zrubasznieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli стати (зробитися) грубим, згрубіти.
zrudziały порудiлий.
zrudzieć, -dzieję, -dziejesz, -dział, -dzieli порудіти.
zrujnować, -nuję, -nujesz, -nował зруйнувати, -ную, -нуєш; (*довести до нужди* — *ще*) розорити; //~ **się** зруйнуватися; розоритися.
zrujnowanie (się) *n.* зруйнування; розорення. *Пор.* **zrujnować.**
zrujnowany зруйнований; розорений. *Пор.* **zrujnować.**
zrumienić, -nię, -nisz, -nił 1) (co) *кул.* підджарити, підсмажити (що); (*пиріг тощо*) підпекти, -печу, -печеш; 2) *див.* **zarumieniać** 1; //~ **się** 1) підджаритися, підсмажитися; підпектися; 2) *див.* **zarumieniać się.**
zrusyfikować, -kuję, -kujesz, -kował (kogo, co) *hist.* русифікувати, -кую, -куєш, зрусифікувати (кого, що); //~ **się** русифікуватися, зрусифікуватися.
zruszać, zruszyć, -szę, -szysz, -szył (kogo, co) зрушувати, -шую, -шуєш, зрушити (кого, що).
zruszczać, zruszczyć, -czę, -czysz, -czył 1) *див.* **zukrainizować;** 2) *див.* **zrusyfikować.**
zruszczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli 1) *див.* **zukrainizować się;** 2) *див.* **zrusyfikować się.**
zruszczyć *див.* **zruszczać.**
zryć, -ryję, -ryjesz, -rył (co) зрити, порити (що); //~ **się** *перен. розм. шкіл.* провалитися, -люся, -лишся.
zrymować, -muję, -mujesz, -mował (co) римувати, -мую, -муєш (*докон.*) (що).
zryw, -wu, *m.* 1) порив, -ву; ~ r e w o l u c y j n y революційний порив; 2) *спорт.* кидок, -дка.
zrywać, zerwać, -wę, -wiesz, -wał 1) (co z kogo, z czego) зривати, зірвати, -ву, -веш (що з кого, з чого); 2) (z kim) поривати, рвати, порвати, розривати, розірвати (з ким); ◊ **zrywać** b o k i надриватися (перериватися) від (із) сміху (від реготу, з реготу); //~ **się** 1) схоплюватися, -лююся, -люєшся, схопитися, -плюся, -пишся; зриватися, зірватися (*розм.*); **zerwać się** n a r ó w n e n o g i схопитися (зірватися) на рівні ноги; 2) (*звичайно докон.*) (*про явища природи*) зірватися, знятися (зніметься), підніматися; **zerwała się** b u r z a зірвалася (знялася, піднялася) буря.
z rzadka *przst.* зрідка.
zrządzenie *n.*: ~ l o s u веління долі.
zrządzić: p r z y p a d e k, l o s ~**dził...** трапилося...
zrzednąć, -dnie, -dł *a.* **-dnął** порідіти, зрідіти; *підсил.* поріднати; ◊ *перен.* m i n a k o m u

~dła хтось втрáтив пéвність себé (аплóмб).
zrzednieć, -nieje, -niał *див.* **zrzednąć.**
zrzedzić, -dzę, -dzisz, -dził (co) розрідúти, -ріджý, -рідúш, зрідúти (що).
zrzedzieć, -dzieje, -dział *див.* **zrzednąć.**
zrzekać się, zrzec się, -knę, -kniesz, -kł (czego) зрікáтися, зректúся, -речýся, -речéшся (чогó), відмовля́тися, відмóвитися, -влюся, -вишся (від чóго); *офіц.* відрікáтися, відректúся (від чóго).
zrzeszać, zrzeszyć, -szę, -szysz, -szył (kogo) об'éднувати, -ную, -нуєш, об'єднáти (когó); //~ **się** об'éднуватися, об'єднáтися.
zrzeszenie *n.* 1) *(дія)* об'єднáння; 2) *(організація)* об'éднання; ~**nia** m a s p r a c u j ą c y c h об'éднання трудя́щих; //~ **się** об'єднáння.
zrzeszyć *див.* **zrzeszać.**
zrzetelnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli стáти сумлíнним.
zrzęda, -dy, *lm.* **-dy,** *m., pot.* буркотýн, -нá, буркýн, -нá, воркотýн.
zrzędliwość *ż., pot.* буркотлúвість, -вості, воркотлúвість.
zrzędliwy *pot.* буркотлúвий, воркотлúвий.
zrzędnica *ż., pot.* буркотýха, воркотýха.
zrzędnie *pot.* буркотлúво, воркотлúво.
zrzędzić, -dzę, -dzisz, -dził бурчáти, -чý, -чúш; ворчáти *(рідше).*
zrzucać, zrzucić, -cę, -cisz, -cił скидáти, скúнути; ~**cić** k o g o z t r o n u скúнути когó з престóлу; ~**cać** c o n a k u p ę скидáти що на кýпу; *розм.* k r o w a ~**ciła** корóва скúнула; ~**cić** p ę t a k a p i t a l i z m u скúнути капіталістúчне ярмó.
zrzucenie *n.* скúнення.
zrzucić *див.* **zrzucać.**
zrzut, -tu, *m.* скúнення.
zrzygać (co) *posp.* вúблювати, -люю, -люєш (що); //~ **się** вúблюватися.
zrzyn, -nu, *m., spec.* обáпіл, -пола, обáполок, -лка.
zrzynacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) плуг для мілкóї óранки; 2) *дуб.* скребóк, -бкá, білик.
zrzynać, zerznąć *a.* **zerżnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli** 1) (co) зрíзувати, -зую, -зуєш, зрíзати, -ріжу, -ріжеш (що); 2) (co od kogo) *розм. шкіл.* скáтувати, -тую, -туєш, скатáти (що в когó); *(розм. — на іспиті)* зрíзувати, зрíзати; 3) *(лише докон.) розм.* вúшмагати; ~ k o g o b a t e m вúшмагати когó батогóм; // *(лише докон.)* ~ **się** зрíзатися; ~ z m a t e m a t y k i зрíзатися з математúки.
zrzynek, -nka, *m.* обрíзок, -зка, зрíзок.
zsadnić *див.* **zsednić.**
zsadzać, zsadzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) зсáджувати, -джую, -джуєш, зсадúти, -саджý, -сáдиш; ~**dzić** k o g o z k o n i a зсадúти когó з коня́; 2) *(розм. — з посади тощо)* усувáти, усýнути, скидáти, скúнути; 3) (co z czym) *заст.* припасóвувати, -вую, -вуєш, припасувáти, -сýю, -сýєш (що до чóго).
zsaldować się, -duję, -dujesz, -dował сквитáтися, поквитáтися, поквитувáтися, -тýюся, -тýєшся.
zsednić, -nię, -nisz, -nił *(шкіру)* зсаднúти, здéрти, -рý, -рéш, зідрáти (здерý, здерéш), натéрти, -трý, -трéш.
zserowacenie *n., med. (degeneratio caseosa)* казеóзна дегенерáція.
zsiadać, zsiąść, -siądę, -siądziesz, -siadł, -siedli зсідáти, зсíсти, -ся́ду, -ся́деш; ~**siąść** z k o n i a зсíсти з коня́.
zsiadać się, zsiąść się, -siądzie, -siadł 1) зсідáтися, зсíстися, -ся́деться; 2) *(про кров — ще)* скипáтися, скипíтися; m l e k o s i ę ~**dło** молокó зсíлося.

zsiadły зсілий, кислий; скипілий; **~łe** mleko кисле (зсіле) молоко. *Пор.* **zsiadać się.**
zsiarczenie *n., roln.* сульфітація.
zsiąść *див.* **zsiadać.**
zsiąść się *див.* **zsiadać się.**
zsieczenie *n.* 1) посічення, зсічення; 2) висічення, відшмагання, випарення, вишпарення. *Пор.* **zsiekać** II.
zsiec *див.* **zsiekać** II .
zsiekać I *dok. див.* **zsiekać** II, 1.
zsiekać II, **zsiec, -siekę, -sieczesz, -siekł** 1) сікти (січу, січеш), посікти, зсікати, зсікти; 2) *(лише докон.) перен.* висікти, -січу, -січеш, відшмагати, випарити, вишпарити.
zsiniały посинілий, зсинілий. *Пор.* **zsinieć.**
zsinić, -nię, -nisz, -nił (co) посинити (що).
zsinieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli посиніти; зсиніти *(рідше).*
zsiwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli посивіти.
zsolidaryzować się, -zuję, -zujesz, -zował солідаризуватися, -зуюся, -зуєшся *(докон.).*
zsolidaryzowanie się *n.* солідаризування *(докон.).*
zsonantyzowany *lingw.* вокалізований.
zsondować, -duję, -dujesz, -dował (co) зондувати, -дую, -дуєш *(докон.)* (що).
zsondowanie *n.* зондування *(докон.).*
ZSRR (Związek Socjalistycznych Republik Rad) *skr.* СРСР (Союз Радянських Соціалістичних Республік).
zstarodawna здавна, віддавна, з давніх-давен, зстародавна; *(за давнім звичаєм)* по-старовинному.
zstąpić *див.* **zstępować.**
zstąpienie *n.* схід *(род.* сходу); зішестя *(заст.).*
zstęp, -pu, *m. (у сходах)* сходець, -дця, сходина.
zstępnica *ż., anat. (colon descendens)* низхідна ободова кишка.
zstępny низхідний; *анат.* aorta **~na** *(aorta descendens)* низхідна аорта.
zstępować, -puję, -pujesz, -pował, zstąpić, -pię, -pisz, -pił сходити, -джу, -диш, зійти (зійду, зійдеш); зступати, зступити, -плю, -пиш *(рідше);* **zstąpić** z drogi зійти з дороги, дати дорогу.
zsumować, -muję, -mujesz, -mował (co) підсумувати, -мую, -муєш (що).
zsumowanie *n.* підсумування.
zsunąć *див.* **zsuwać.**
zsunięcie (się) *n.* зсунення.
zsuwać, zsunąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli (co) зсувати, зсовувати, -вую, -вуєш, зсунути (що); //**~ się** зсуватися, зсовуватися, зсунутися.
zsuwanie (się) *n.* зсування.
zsychać się, zeschnąć się, -schnie, -schnął *a.* **-sechł** зсихатися, зсохнутися, зсохтися, -хнеться; *(про хліб тощо — ще)* засихати, засохнути.
zsyłać, zesłać, ześlę, ześlesz, zesłał 1) (kogo) засилати, заслати (зашлю, зашлеш) (кого); 2) (co) *арх.* посилати, послати (що).
zsyłka *ż.* заслання.
zsyntetyzować, -zuję, -zujesz, -zował (co) синтезувати, -зую, -зуєш *(докон.)* (що).
zsyntetyzowanie *n.* синтезування *(докон.).*
zsyp, -pu, *m.* 1) *(дія)* зсипка; *(незакінчена — звичайно)* зсипання; 2) зерно для зсипки; 3) візок для перевозу зерна; 4) *іст.* дань зерном.
zsypać *див.* **zsypywać.**
zsypanie *n. (дія)* зсипка.
zsypka *ż. див.* **zsyp.**
zsypywać, -puję, -pujesz, -pywał, zsypać, -pię, -piesz, -pał (co) зсипати, зсипати, -плю, -плеш (що).

zszabrować, -ruję, -rujesz, -rował (co) *tech.* вискоблити (вигладити) шабером (що).
zszabrowanie *n., tech.* вискоблення (вигладження) шабером.
zszachrować, -ruję, -rujesz, -rował (co) вишахрувати, -рую, -руєш (що).
zszargać заболотити, -лочу, -лотиш, забруднити.
zszarganie *n.* заболочення, забруднення.
zszarpać, -pię, -piesz, -pał (co) пошарпати, подерти, подрати, -деру, -дереш; *(на клапті — ще)* пошматувати, -тую, -туєш (що),
zszarzeć, -rzeje, -rzał посіріти.
zszatkować, -kuję, -kujesz, -kował *(капусту)* пошаткувати, -кую, -куєш.
zszatkowanie *n.* пошаткування.
zszeregować, -guję, -gujesz, -gował (kogo) вистроїти, вишикувати, -кую, -куєш (кого); //~ **się** вистроїтися, вишикуватися.
zszlamować *див.* **zeszlamować.**
zszorować, -ruję, -rujesz, -rował (co) змити щіткою, вишарувати, -рую, -руєш (що).
zszorowanie *n.* змиття щіткою, вишарування.
zszumować, -muję, -mujesz, -mował (co) зібрати накип (шум, шумовиння) (з чого).
zszycie *n.* зшиття.
zszywaczka *ż.* зшивачка.
zszywać, zszyć, -szyję, -szyjesz, -szył (co) зшивати, зшити (що).
zślinić, -nię, -nisz, -nił (co) послинити, заслинити (що).
zślizgnąć się *dok. див.* **ześlizgiwać się.**
z tyłu *pszsł.* ззаду.
zubożać, zubożyć, -żę, -żysz, -żył (kogo, co) збіднювати, -нюю, -нюєш, збіднити; зубожити *(лише докон.)* (кого, що).
zubożałość *ż.* збідніння, зубожіння.
zubożały збіднілий, зубожілий.
zubożeć, -żeję, -żejesz, -żał, -żeli збідніти, зубожіти.
zubożenie *n.* зубожіння.
zubożyć *див.* **zubożać.**
zubr *m. див.* **żubr.**
zubrować, -ruję, -rujesz, -rował (co) *roln.* 1) *(зерно)* крупно молоти (мелю, мелеш); 2) віяти збіжжя (зерно); ◊ d e s z c z ~**ruje** іде рясний дощ.
zubrowy *див.* **żubrowy.**
zuch, *lm.* **-chy,** *m.* молодець, -дця, зух.
zuchowato по-молодецькому, по-молодецьки, по-молодечому, по-молодечи.
zuchowaty молодецький, молодечий, бравий.
zuchwalczy зухвалий; зухвальний *(рідко).*
zuchwale зухвало.
zuchwalec, -lca, *lm.* **-lcy,** *m.* зухвалець, -льця.
zuchwaleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli ставати зухвалим.
zuchwalstwo *n.* зухвальство.
zuchwałość *ż.* зухвалість, -лості.
zuchwały зухвалий; зухвальний *(рідко).*
z ukosa *przsł.* скоса; s p o j r z e ć ~ глянути скоса.
zukrainizować, -zuję, -zujesz, -zował (kogo, co) зукраїнізувати, -зую, -зуєш, українізувати, -зую, -зуєш (кого, що); //~ **się** зукраїнізуватися, українізуватися.
z umysłu *przsł.* навмисно.
zupa *ż.* суп, -пу, юшка.
zupełnie цілком, зовсім, цілковито.
zupełność *ż.:* w ~**ci** повністю, цілком.
zupełny цілковитий, повний.
zupka *ż. див.* **zupa.**
zupny суповий.
zupowy *див.* **zupny.**
Zurych, -chu, *m.* Цюріх.
zuryski цюріхський.
Zuzanna Сусанна.
zużycie *n.* 1) використання, витрата; ~ p a l i w a витрата палива; n a d m i e r n e ~ p a l i w a перевитрата палива; 2) зношення; стоптання; спрацювання. *Пор.* **zużywać.**
zużyć *див.* **zużywać.**

zużyteczniać, zużytecznić, -nię, -nisz, -nił (co) робити корисним, зробити корисним (що).
zużytkować *див.* **zużytkowywać.**
zużytkowanie *n.* використання.
zużytkownia *ż.* утильзавод, -ду.
zużytkowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, zużytkować, -kuję, -kujesz, -kował (co) використовувати, -вую, -вуєш, використати; зужитковувати, -вую, -вуєш, зужиткувати, -кую, -куєш *(рідше)* (що).
zużywać, zużyć, -żyję, -żyjesz, -żył 1) (co na co) використовувати, -вую, -вуєш, використати; зуживати, зужити, -живу, -живеш *(рідше)* (що на що); **~żyć** c z a s n a c z y t a n i e k s i ą ż e k використати (зужити) час на читання книжок; *(гроші — звичайно)* витрачати, витратити, -рачу, -ратиш; **~żyć** p i e n i ą d z e n a z a k u p n o c z e g o витратити гроші на купівлю чого; 2) (co) *(одежу)* зношувати, -шую, -шуєш, зносити, -ношу, -носиш; *(взуття — ще)* стоптувати, -тую, -туєш, стоптати, -пчу, -пчеш; *(машину)* спрацьовувати, -вую, -вуєш, спрацювати, -цюю, -цюєш; //~ **się** зношуватися, зноситися; стоптуватися, стоптатися; спрацьовуватися, спрацюватися.
zwabiać, zwabić, -bię, -bisz, -bił (kogo, co) приваблювати, -люю, -люєш, вабити, -блю, -биш, привабити, зваблювати, звабити, принаджувати, -джую, -джуєш, принадити, -джу, -диш (кого, що).
zwabienie *n.* приваблення, зваблення.
zwać, zwę, zwiesz (*rzadziej* **zowię, zowiesz), zwał** *przest.* 1) (kogo do kogo) кликати, -личу, -личеш, звати, -ву, -веш (кого до чого); 2) (kogo, co kim, czym) звати, називати (кого, що ким, чим); //~ **się** зватися, називатися; *прик.* c o **się zowie** що називається.
zwada *ż.* сварка, чвари *(род.* чвар) *(лише в мн.),* розбрат, -ту, звада.
zwadliwie сварливо.
zwadliwość *ż.* сварливість, -вості.
zwadliwy сварливий.
zwadzać, zwadzić, -dzę, -dzisz, -dził (kogo) сварити, -рю, -риш, посварити, розсварювати, -рюю, -рюєш, розсварити (кого); //~ **się** сваритися, посваритися, розсварюватися, розсваритися.
zwalać I, **zwalić, -lę, -lisz, -lił** 1) (co) звалювати, -люю, -люєш, звалити, -лю, -лиш; *(перен. — вину, відповідальність тощо — ще)* звертати, звернути, -ну, -неш, скидати, скинути, складати, скласти, -ладу, -ладеш (що); 2) (kogo) *(лише докон.)* *(перен. — усунути)* скинути (кого); **~lić** k o g o z t r o n u скинути кого з престолу; ◊ **~lić** k o g o k i j e m потягнути кого києм; //~ **się** звалюватися, звалитися.
zwalać II, **zwalić, -lę, -lisz, -lił** (co) *spec.* валяти, зваляти; **~lić** s u k n o зваляти сукно.
zwalać III *dok.* заваляти, забруднити, закаляти, замазати, -мажу, -мажеш; //~ **się** заварятися, забруднитися, закалятися, замазатися.
zwalczać, zwalczyć, -czę, -czysz, -czył (kogo, co) виступати проти, виступити проти (кого, чого); **~czać** c z y j e p o g l ą d y виступати проти чиїх поглядів; *(перешкоди, труднощі)* переборювати, -рюю, -рюєш, перебороти, -рю, -реш; побороти, подолати *(лише докон.).*
zwalczenie *n.* переборення, поборення, подолання.
zwalczyć *див.* **zwalczać.**
zwalenie *n.* 1) звалення; звернення, скинення, складення; 2) скинення. *Пор.* **zwalać** I.
zwalić *див.* **zwalać** I, II.
zwalisko *(cześciej w lm.)* **-ska, -sk,** *n.* звалища, -лищ; звалиська, -лиськ *(рідше).*

zwalniać, zwolnić, -nię, -nisz, -nił (kogo, co od czego, z czego) 1) звільняти, звільнити, -ню, -ниш (кого, що від чого, з чого); *(від обов'язків — ще)* увільняти, увільнити; 2) (co) *(рух)* сповільнювати, -нюю, -нюєш, сповільнити, уповільнювати, уповільнити; звільняти, звільнити *(рідше)* (що); **~nić** b i e g сповільнити (уповільнити) біг; ◊ m r ó z **~nia** мороз спадає; //**~ się** звільнятися, звільнитися, увільнятися, увільнитися.

zwał, -łu, *m.* 1) обвал, -лу, звал; **~** ś n i e g u сніговий обвал (звал), лавина; 2) *(води)* вал.

zwapniać się, zwapnić się, -ni, -nił звапнюватися, -нюється, звапнитися.

zwapnieć, -nieje, -niał *dok.* *див.* **zwapniać się.**

zwapnienie *n.* звапнення; *мед.* *(calcificatio)* кальцифікація, звапнення; **~tętnic** *(arteriosclerosis)* артеріосклероз, -зу, звапнення артерій.

zwarcie I *n.* 1) стиснення; 2) зімкнення; заплющення; зціплення; стулення; *пор.* **zwierać;** 3) *ел.* коротке замикання; 4) *лінгв.* затвор, -ра; 5) *тех.* спайка; ◊ *лінгв.* w s t ę p n e **~** k r t a n i міцний приступ, -пу.

zwarcie II *przsł.* лавою, гуртом.

zwariować, -riuję, -riujesz, -riował збожеволіти; зваріювати, -ріюю, -ріюєш, звар'ювати, -р'юю, -р'юєш, зваріятіти *(рідше).*

zwariowanie *n.* божевілля.

zwariowany божевільний.

zwartość *ż.* згуртованість, -ності.

zwarty 1) стиснений, стиснутий; *(про виклад і ін.)* стислий; 2) *лінгв.* замкнений, закритий; s p ó ł g ł o s k a **~ta** замкнений (закритий) приголосний, -ного; ◊ **~tymi** s z e r e g a m i пліч-о-пліч, плече в плече, збитою лавою.

zwarycz, *lm.* **-cze,** *m.* солевар, -ра.

zwarzać, zwarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) *(лише докон.)* зварити, -рю, -риш; 2) *(перен. — рослини)* а) *(морозом)* заморожувати, -жує, заморозити; б) *(спекою)* зв'ялювати, -лює, зв'ялити; ◊ **~rzyć** m l e k o, ś m i e t a n k ę дати скипітися молоку, вершкам (сметанці); //**~ się** 1) *(лише докон.)* зваритися; 2) *(про молоко)* скипатися, скипітися, -питься.

zwaśnić, -nię, -nisz, -nił (kogo) розсварити, -рю, -риш, посварити (кого); //**~ się** розсваритися, посварити(ся).

zważać (na kogo, na co) зважати (на кого, на що); n i e **~żając** n a t o незважаючи на те.

zważyć, -żę, -żysz, -żył 1) (co) зважити (що); 2) (że...) *перен.* зважити, що...; //**~ się** зважитися.

zwąchać (co) *bezp., przen.* почути носом, пронюхати (що); **~** p i s m o n o s e m почути біду; //**~ się** знюхатися.

'zwątleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli схуднути, помарніти, змарніти, змізерніти; *перен.* ослабнути.

zwątlić, -lę, -lisz, -lił ослабити, -блю, -биш.

zwątpiały зневірений.

zwątpić, -pię, -pisz, -pił 1) (o czym) усумнитися; посумнитися *(рідко)* (в чому), взяти під сумнів (що); **~** o z w y c i ę s t w i e усумнитися в перемозі, взяти під сумнів перемогу; 2) (w kogo, w co, *рідко* w kim, w czym) зневіритися (в кому, в чому), втратити надію (на що, зробити що).

zwątpienie *n.* 1) сумнів, -ву; 2) зневіра; *підсил.* відчай *(род.* відчаю), розпач, -чу. *Пор.* **zwątpić.**

zwątpiony *див.* **zwątpiały.**

zwerbować, -buję, -bujesz, -bował (kogo) завербувати, -бую, -буєш (кого).

zwerbowanie *n.* завербування.

zwertować, -tuję, -tujesz, -tował (co) перегорнути (що); **~** c a ł ą k s i ą ż k ę перегорнути цілу

книжку; *перен.* переглянути (що); ~ b i b l i o t e k ę переглянути бібліотеку.
zweryfikować, -kuję, -kujesz, -kował (co) *kanc.* звірити, підтвердити у справжності (що).
zweryfikowanie *n., kanc.* звірення; підтвердження в справжності.
z wewnątrz *przsl.* зсередини.
zwędrować, -ruję, -rujesz, -rował (co) промандрувати, -рую, -руєш (що).
zwędzać, zwędzić, -dzę, -dzisz, -dził (co) 1) прокопчувати, -чую, -чуєш, прокоптити, -пчу, -птиш (що); 2) *(лише докон.) перен. розм.* потягнути, потягти, -гну, -гнеш, поцупити, -плю, -пиш (що).
zwęglać, zwęglić, -lę, -lisz, -lił (co) перетворювати у (на) вугіль, перетворити у (на) вугіль (що); *(поверхню)* обвуглювати, -люю, -люєш, обвуглити; //~ **się** перетворюватися у (на) вугіль, перетворитися у (на) вугіль; обвуглюватися, обвуглитися.
zwęgleć, -leje, -lał *див.* **zwęglać się.**
zwęglenie (się) *n.* перетворення у (на) вугіль; обвуглення. *Пор.* **zwęglać.**
zwęszyć, -szę, -szysz, -szył *pot. див.* **zwąchać.**
zwęzić *див.* **zwężać.**
zwęźlenie *n.* скорчення, зсудомлення; ◊ *мед.* ~ j e l i t *(volvulus)* заворот кишок, вольвулюс.
zwęźlić, -li, -lił скорчити, зсудомити, -мить.
zwężać, zwęzić, -wężę, -węzisz, -węził (co) звужувати, -жую, -жуєш, звузити, -вужу, -вузиш (що); //~ **się** звужуватися, звузитися.
zwężenie (się) *n.* звуження.
zwiać *див.* **zwiewać.**
zwiad, -du, *m.* розвідка; **i ś ć n a** ~**dy** іти в розвідку.
zwiadowca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* 1) розвідник, розвідувач; 2) *військ.* розвідник; 3) *ав.* розвідувач.
zwiadowczy розвідувальний; ◊ o f i c e r ~ офіцер-розвідник.
zwiastować, -tuję, -tujesz, -tował (co) *książ.* звіщати, сповіщати, провіщати (що); *(майбутнє)* передвіщати, пророкувати, -кую, -куєш.
Zwiastowanie *n., kość.* благовіщення.
zwiastun I, *lm.* **-nowie,** *m.* провісник, передвісник.
zwiastun II, *lm.* **-ny,** *m., med. (prodromus)* продром, -му, передвісник.
zwiastunka *ż.* провісниця, передвісниця.
zwiastunowy I провісний.
zwiastunowy II *med.* продромальний.
związać *див.* **związywać.**
związek, -zku, *m.* 1) зв'язок, -зку; t o n i e m a ż a d n e g o ~**zku** це без усякого зв'язку; 2) *(держав)* союз, -зу; *(професійний)* спілка; **Związek** P i s a r z y R a d z i e c k i c h U k r a i n y Спілка радянських письменників України; 3) *хім.* сполука; 4) *анат. (ligamentum)* зв'язка; ◊ ~ m a ł ż e ń s k i шлюб, -бу; w s t ą p i ć w (z a w r z e ć) ~ m a ł ż e ń s k i одружитися, -жуся, -жишся.
Związek Socjalistycznych Republik Rad (ZSRR) Союз Радянських Соціалістичних Республік (СРСР).
związkowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* 1) федераліст; 2) *(державний)* союзник; 3) *(член спілки)* спілчанин.
związkowy 1) союзний; p a ń s t w a ~**we** союзні держави, -жав; 2) спілковий; d r u k a r n i a ~**wa** спілкова друкарня; профспілковий; d e l e g a t ~ профорг. *Пор.* **związek 2.**
związywać, -zuję, -zujesz, -zywał, związać, -wiążę, -wiążesz, -wiązał (kogo, co) зв'язувати, -зую, -зуєш, зв'язати, -в'яжу, -в'яжеш (кого, що); //~ **się** зв'язуватися, зв'язатися.
zwichnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli звихнути, *(прям. — ще)* вивих-

нути; (*перен.* — *кому що* — *ще*) зруйнувати, -ную, -нуєш, зіпсувати, -сую, -суєш; (*перен.*— *кого* — *ще*) звести з пуття; ~ komu przyszłość зіпсувати (зруйнувати) кому майбутність; ~ nogę звихнути (вивихнути) ногу; //~ się *перен.* звихнутися; пуститися берега, схибити, -блю, -биш, збочити; ◊ rękami się ~nęła я звихнув (вивихнув) руку.

zwichnięcie *n., med.* звих, -ху, вивих.

zwichnięty звихнений; вивихнений; зруйнований, зіпсований; який (що) збився з пуття. *Пор.* **zwichnąć.**

zwichrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) (co) розтріпати (що); (*волосся*) звихрити, скуйовдити, -джу, -диш, розкуйовдити, розпатлати; 2) (kogo, co) *перен.* підбурити (кого, що); //~ się 1) розтріпатися, звихритися, скуйовдитися, розкуйовдитися, розпатлатися; 2) (*безладно*) змішатися.

zwić *див.* **zwijać** II.

zwiedzać, zwiedzić, -dzę, -dzisz, -dził (co) оглядати, оглянути, відвідувати, -дую, -дуєш, відвідати (що); **~dzić** kopalnie оглянути (відвідати) копальні; (*країни*) об'їжджати, об'їздити (об'їжджу, об'їздиш) (що), подорожувати, -жую, -жуєш (по чому); **~dzić** Polskę об'їздити Польщу, подорожувати по Польщі, відвідати Польщу.

zwiedzenie *n.* огляд, -ду, відвідання; об'їзд, -ду, подорож (по чому). *Пор.* **zwiedzać.**

zwiedzić *див.* **zwiedzać.**

zwielokrotniać, zwielokrotnić, -nię, -nisz, -nił (co) умножати, умножити, збільшувати, -шую, -шуєш, збільшити (що); //~ się умножатися, умножитися, збільшуватися, збільшитися.

zwielokrotnieć, -nieje, -niał *див.* **zwielokrotniać się.**

zwielokrotnienie *n.* умноження, збільшення.

zwier, -ru, *spec.* зазор, -ра.

zwieracz, *lm.* **-cze,** *m., anat.* (*musculus constrictor*) стискач, -ча, затягач, -ча.

zwierać, zewrzeć, zewrę, zewrzesz, zwarł (co) 1) стискати, стискувати, -кую, -куєш, стиснути (що); **zewrzeć** konia ostrogami стиснути коня шпорами (острогами), пришпорити коня; 2) (*закривати*) змикати, зімкнути; (*очі* — *ще*) заплющувати, -щую, -щуєш, заплющити; (*зуби* — *звичайно*) зціплювати, -люю, -люєш, зціпити, -плю, -пиш; (*уста*) стуляти, стулювати, -люю, -люєш, стулити, -лю, лиш; (*легко*) причиняти, причинити, -ню, -ниш (що); ◊ **zwierać** siły збирати сили; //~ się 1) змикатися, зімкнутися; заплющуватися, заплющитися; стулятися, стулюватися, стулитися; 2) (z kim) зчеплюватися, -лююся, -люєшся, зчепитися, -плюся, -пишся (з ким).

zwierciadełko *n.* дзеркальце.

zwierciadlany дзеркальний.

zwierciadlarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) фабрикант дзеркал; 2) продавець дзеркал.

zwierciadlnictwo *n.* дзеркальне виробництво.

zwierciadlnik, *lm.* **-cy,** *m.* *див.* **zwierciadlarz.**

zwierciadło *n.* дзеркало.

zwierciedlić, -li, -lił (co) віддзеркалювати, -лює, відбивати (що); //~ się віддзеркалюватися, відбиватися; niebo się **~li** w rzece небо віддзеркалюється (відбивається) в річці.

zwiernik *m., el.* короткозамикач, -ча.

zwierz, *blm., m.* 1) звір, -ра; 2) *зб.* звір'я, звірина.

zwierzać, zwierzyć, -rzę, -rzysz, -rzył (komu, co) звіряти, звірювати, -рюю, -рюєш, звірити (кому що); //~ się (komu z czym *a.* przed kim z czym) відкрива-

тися, відкри́тися, довіря́тися, дові́ритися (кому́ з чим), звіря́тися, зві́рюватися, зві́ритися (кому́ в чо́му, з чо́го, з чим; пе́ред ким з чим).
zwierzątko *n., pieszcz.* звіря́тко, твари́нка.
zwierzchni 1) ве́рхній; *(що знаходиться вгорі — ще)* горі́шній; **~nie** u b r a n i e ве́рхній о́дяг, -гу; 2) *(про владу)* нача́льницький, нача́льствуючий; *(про найвищу владу)* верхо́вний.
zwierzchnictwo *n.* нача́льство.
zwierzchniczka *ż.* нача́льниця.
zwierzchniczy нача́льницький.
zwierzchnik, *lm.* **-cy,** *m.* нача́льник.
zwierzchność *ż.* нача́льство; ◊ **~** g m i n n a волосна́ упра́ва *(дорев.).*
zwierzenie *n.* зві́рення.
zwierzę, -rzęcia, *lm.* **-rzęta, -rząt,** *n.* твари́на; **~** j u c z n e в'ю́чна твари́на, в'юча́к, -ка́; ◊ **~ta** p o c i ą g o w e робо́ча худо́ба, тягло́.
zwierzęcieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli звірі́ти.
zwierzęco 1) як твари́на; 2) *перен.* звіря́че, по-звіря́чому, по-зві́рському, по-зві́рськи, як звір.
zwierzęcość *ż.* зві́рство.
zwierzęcy 1) твари́нний; k r ó l e s t w o **~ce** твари́нне ца́рство; 2) *перен.* звіря́чий, зві́рський.
zwierzokrzew, -wu, *m., zool. (zoophyta)* живоро́сль, зоофі́т.
zwierzostan, -nu, *m.* наявна кількість дичини́.
zwierzyć *див.* **zwierzać.**
zwierzyna *ż.* 1) *зб.* звір'я, звірина́; 2) *(м'ясо)* дичина́.
zwierzyniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m.* звіри́нець, -нця.
zwierzynka *ż.* звіри́нка.
zwiesić *див.* **zwieszać.**
zwiesisty 1) зви́слий, обви́слий; **~te** u s z y зви́слі ву́ха *(род.* вух); 2) *(нависаючий)* нави́слий; **~te** s k a ł y нави́слі ске́лі, -кель.
zwieszać, zwiesić, -szę, -sisz, -sił зві́шувати, -шую, -шуєш, зві́сити, -ві́шу, -ві́сиш; ◊ **~sić** g ł o w ę а) схили́ти (похили́ти) го́лову; б) *перен.* похню́пити го́лову, похню́питися, -плюся, -пишся, посу́питися, -плюся, -пишся; *розм.* **~sić** n o s похню́пити ніс (но́са), похню́питися, посу́питися; //**~ się** звиса́ти, зви́снути, зві́шуватися, зві́ситися.
zwieść *див.* **zwodzić.**
zwietrzały ви́вітрілий; g r a n i t **~ły** ви́вітрілий грані́т, -ту.
zwietrzeć, -rzeje, -rzał 1) *геол., перен.* ви́вітритися, зві́тритися; 2) *(про запах)* ви́дихатися.
zwietrzenie *n.* ви́вітрення, зві́трення.
zwietrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *див.* **zwąchać.**
zwiewać, zwiać, -wieję, -wiejesz, -wiał 1) (co) звіва́ти, зві́ювати, -ві́юю, -ві́юєш, зві́яти (що); 2) *(перен. розм. — втікати)* ушива́тися, ушити́ся.
zwiewny 1) летю́[у́]чий; **~ne** p i a s k i летю́[у́]чі піски́, -кі́в; 2) *перен.* ефі́рний, ле́гки́й; g a z a **~na** ефі́рний (ле́гки́й) серпа́нок, -нка; t a n i e c **~** ефі́рний (ле́гки́й) та́нець, -нцю; *(короткочасний)* перелі́тни́й; **~ne** m a r z e n i e перелітна́ мрі́я.
zwiezienie *n.* звезе́ння.
zwieźć *див.* **zwozić.**
zwiędły зів'ялий, зав'ялий, прив'ялий; змарні́лий. *Пор.* **zwiędnąć.**
zwiędnąć, -więdnę, więdniesz, -wiądł, -więdli зів'я́нути, зів'я́ти, -в'я́ну, -в'я́неш, зав'я́нути, прив'я́нути; *(перен. — про людину — звичайно)* змарні́ти, змізерні́ти.
zwiędniały *див.* **zwiędły.**
zwiędnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *див.* **zwiędnąć.**
zwiększać, zwiększyć, -szę, -szysz, -szył (co) збі́льшувати, -шую, -шуєш, збі́льшити (що); //**~ się** збі́льшуватися, збі́льшитися.

zwiększenie (się) *n.* збільшення.
zwiększyć *див.* **zwiększać.**
zwięzło *див.* **zwięźle.**
zwięzłokopytne *zool.* *див.* **jednokopytne.**
zwięzłość *ż.* стйслість, -лості.
zwięzły стйслий.
zwięźle стйсло.
zwijać I, **zwinąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli** 1) (co) звиваги, звйти (зів'ю, зів'єш); звинути, -ну, -неш *(рідше)* (що); *(вітрила — ще)* згортати, згорнути, -ну, -неш; *(в трубку — ще)* скручувати, -чую, -чуєш, скрутйти, -ручу, -рутиш; *(що на що)* навивати, навйти, навинути; **~winąć** nici na wrzeciono навйти нитки на веретено; 2) *(табір, прапор і ін.)* згортати, згорнути; *(підприємство — ще)* ліквідувати, зліквідувати; ◊ *перен.* **~winąć** chorągiewkę відступитися (від своїх думок); //~ **się** скручуватися, скрутйтися; зібгатися *(лише докон.)*; **~winąć się** w kłębek скрутйтися (зібгатися) клубочком (в клубочок); *(про людину — ще)* скрутйтися (зібгатися) калачиком.
zwijać II, **zwić, -wiję, -wijesz, -wił** (co) звивати, вйти (в'ю, в'єш), звйти (зів'ю, зів'єш) (що); *(вінок — звичайно)* сплітати, сплести, -лету, -летеш.
zwijadło *n., tkac.* мотовило.
zwijak *m., tkac.* намотка.
zwijalnia *ż., tkac.* мотальна.
zwijarka *ż.:* ~ cewkowa *tkac.* сукальна машина.
zwikłać сплутати, поплутати; //~ **się** сплутатися, поплутатися.
zwikłanie (się) *n.* сплутання, поплутання.
zwikłany сплутаний, поплутаний.
zwilgły якйй (що) відволог, якйй (що) відволожився, відвологлий.
zwilgnąć, -gnie, -gnął *(a.* **-gł)** *див.* **zwilgotnieć.**
zwilgocenie *n.* *див.* **zwilżenie (się).**
zwilgocić, -cę, -cisz, -cił *dok.* *див.* **zwilżać.**
zwilgotnić, -nię, -nisz, -nił *dok.* *див.* **zwilżać.**
zwilgotnieć, -nieje, -niał зволожнíти, відволо́гнути, відволожитися.
zwilżacz, *lm.* **-cze,** *m., tech.* зволожник.
zwilżać, zwilżyć, -żę, -żysz, -żył зволожувати, -жую, -жуєш, зволожити; //~ **się** зволожуватися, зволожитися.
zwilżenie (się) *n.* зволоження.
zwilżyć *див.* **zwilżać.**
zwinąć *див.* **zwijać** I.
zwindować, -duję, -dujesz, -dował (co) *pot.* спустйти (вниз) на ліфті (ліфтом) (що).
zwinnie жваво, проворно; звйнно; спрйтно. *Пор.* **zwinny.**
zwinność *ż.* жвавість, -вості, проворність, -ності; звйнність; спрйтність. *Пор.* **zwinny.**
zwinny жвавий, проворний; звйнний *(рідше)*; *(виверткий)* спрйтний.
zwionąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok.* *див.* **zwiewać.**
zwiotczały дряблий.
zwiotczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli одрябліти, одрябнути.
zwiotczenie *n.* 1) дряблість, -лості; 2) *мед.* *(atonia)* атонія.
zwis, -su, *m., el.* стрілка прогину (провису).
zwisać, zwisnąć, -wisnę, -wiśniesz, -wisnął, -wisnęli *a.* **-wisł, -wiśli** звисати, звиснути.
zwisły звйслий, обвйслий.
zwisnąć *див.* **zwisać.**
zwitek, -tku, *m.* згорток, -тка, суверток.
zwlec I, **-lokę, -leczesz, -lókł, -lekli** (z kogo co) стягтй, -гну, -гнеш (з кого що); ~ z kogo odzienie стягтй з кого одяг; //~ **się** насилу піднятися, -німуся, -німешся, насилу встати, -тану, -танеш, зволоктйся, -лочуся, -лочешся.
zwlec II *див.* **zwlekać.**
zwleczenie *n.* стягнення.

zwlekać, zwlec, -lokę, -leczesz, -lókł, -lekli (co *a.* z czym) тягти́, -гну́, -гнеш, зволіка́ти (з чим) *(лише недокон.)*.
zwłaszcza *przsł.* тим більше; *(зокрема)* особли́во.
zwłoka *ż.* 1) відстро́чка; 2) *(дія)* зволіка́ння, відклада́ння.
zwłoki, -łok, *blp.* оста́нки, -ків, труп.
zwłóczyć, -czę, -czysz, -czył *dok. roln.* заборонува́ти, -ну́ю, -ну́єш, заборони́ти, -ню́, -ниш; *(після сівби — ще)* заволочи́ти, -чу́, -чеш, зволочи́ти.
zwłóknieć, -nieje, -niał ста́ти волокни́стим; перетвори́тися у волокно́.
zwodnica *ż.* відвідни́й кана́л, -лу.
zwodniczo обма́нливо.
zwodniczy обма́нливий.
zwodny *див.* **zwodniczy.**
zwodziciel, *lm.* **-le,** *m.* 1) *див.* **uwodziciel;** 2) *див.* **oszust.**
zwodzicielka *ż.* 1) *див.* **uwodzicielka;** 2) *див.* **oszustka.**
zwodzicielski 1) *див.* **uwodzicielski;** 2) *див.* **oszukańczy.**
zwodzić, -dzę, -dzisz, -dził, zwieść, -wiodę, -wiedziesz, -wiódł, -wiedli (kogo) *bezp., przen.* зво́дити, -джу, -диш, звести́, -веду́, -веде́ш, *(вводити в оману)* обма́нювати, -нюю, -нюєш, обману́ти, -ну́, -неш (кого́).
zwodzony: m o s t ~ підйо́мний міст *(род.* моста́ *і* мо́сту).
zwojnica *ż., el.* коту́шка, бобі́на.
zwojnik *m., tech.* свердли́льний (свердлува́льний) верста́т.
zwojować, -juję, -jujesz, -jował, *przen. pot.* (co) набро́їти, натворя́ти (що).
zwojowy 1) спіра́льний, гвинто́ваний; 2) *анат.* *(gangliaris)* гангліа́рний, гангліо́зний.
zwolennictwo *n.* прихи́льність, -ності.
zwolenniczka *ż.* прихи́льниця; послідо́вниця. *Пор.* **zwolennik.**
zwolennik, *lm.* **-cy,** *m.* прихи́льник; *(активний — звичайно)* послідо́вник.
zwolna пові́льно, пово́лі.
zwolniały спові́льнений, упові́льнений.
zwolnić *див.* **zwalniać.**
zwolnieć, -nieje, -niał 1) спові́льнитися, упові́льнитися; 2) *перен.* поле́гшати; *(про мороз тощо)* посла́бшати, пересі́стися, -ся́деться.
zwolnienie (się) *n.* 1) зві́льнення; уві́льнення; 2) спові́льнення, упові́льнення. *Пор.* **zwalniać.**
zwołać *див.* **zwoływać.**
zwołanie *n.* скли́кання.
zwołowacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli *żart.* ста́ти (зроби́тися) вайлува́тим.
zwoływacz, *lm.* **-cze,** *m.* той, що скликає.
zwoływać, -łuję, -łujesz, -ływał, zwołać склика́ти, скли́кати, -ли́чу, -ли́чеш.
zwomitować, -tuję, -tujesz, -tował (co) *med.* ви́блювати, -люю, -люєш (що); //~ się ви́рвати, -ве *(безос.)*.
zwora *ż., bud.* скрі́па.
zworka *ż., tech.* му́фта.
zworkować, -kuję, -kujesz, -kował (co) зси́пати в мішки́ (що).
zwornica: ~ s t o l a r s k a *stol.* струбци́нка.
zwornik *m.* 1) *архіт.* замо́к, -мка́; замко́вий ка́мінь, -меня; 2) *ел.* короткозамика́ч, -ча́.
zworować, -ruję, -rujesz, -rował *tech.* скріпля́ти.
zwozić, -wożę, -wozisz, -woził, zwieźć, -wiozę, -wieziesz, -wiózł, -wieźli зво́зити, -во́жу, -во́зиш, звезти́.
zwożenie *n.* *(дія)* звіз, -во́зу.
zwój, -woju, *lm.* **-woje,** *m.* 1) суві́й, -во́ю; 2) *анат.* *(ganglion)* га́нглій, нерво́вий ву́зол, -зла́; 3) *ел.* обмо́тка.
zwójka *ż., ent.* *(tortrix)* листові́йка.
zwóz, -wozu, *m.* *див.* **zwózka.**
zwózka *ż.* звіз, -во́зу, зве́зення; *(хліба)* возови́ця.
zwracać, zwrócić, -cę, -cisz, -cił 1) (co do kogo, do czego *a.* ku komu, ku czemu *a.* na kogo, na co) зверта́ти, зверну́ти, -ну́, -неш

(що до кóго, до чóго *i* на кóго, на що); *(голову)* повертáти, повернýти; **~rócić** d z i a ł a d o n i e p r z y j a c i e l a звернýти (повернýти) гармáти прóти (на) вóрога; **~racać** u w a g ę звертáти увáгу; 2) (kogo, co komu, czemu) повертáти, повернýти, вертáти, вернýти; звертáти, звернýти *(рідко)*; **~rócić** p i e n i ą d z e повернýти (вернýти) грóші; 3) (co) *(лише докон.) мед.* вúблювати, -люю, -люєш (що); //**~ się** (do kogo, do czego) звертáтися, звернýтися (до кóго, до чóго).

zwrot, -tu, *m.* 1) *(дія)* звéрнення; повéрнення; *пор.* **zwracać** 1, 2; 2) повéрнений предмéт; 3) *(військ. — зміна напрямку)* поворóт, -ту, зворóт; *(ріки, дороги тощо — ще)* зáворот, зáкрут, -ту; 4) *(мови)* зворóт; 5) *мед.* клімактéрій, -рію; ◊ *військ.* w p r a w o **~**! напрáво!

zwrotka *ż., poetyc.* строфá.

zwrotkowy *poetyc.* строфíчний.

zwrotnica *ż., kol.* стрíлка.

zwrotniczy I *kol.* стрíлочний.

zwrotniczy II, **-czego,** *lm.* **-czowie,** *m., kol.* стрíлочник.

zwrotnik I, *lm.* **-ki,** *m., astr., geo.* трóпік.

zwrotnik II, *lm.* **-cy,** *m., kol.* *див.* **zwrotniczy** II.

zwrotnikowy тропíчний; *мед.* g o r ą c z k a **~wa** тропíчна гарячка.

zwrotny 1) поворóтний; p u n k t **~** поворóтний пункт, -ту; r e c e p i s **~** поворóтна розпúска; 2) *грам.* зворóтний; z a i m e k **~** зворóтний займéнник.

zwrócenie *n.* звéрнення; повéрнення; *пор.* **zwracać** 1, 2; //**~ się** звéрнення.

zwrócić *див.* **zwracać.**

zwrzodowacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli вкрúтися вúразками (нарúвами). *Пор.* **wrzód.**

zwulgarnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli опóшлитися; стáти вульгáрним.

zwulgaryzować, -zuję, -zujesz, -zował вульгаризувáти, -зýю, -зýєш, звульгаризувáти; **~** t e o r i ę вульгаризувáти (звульгаризувáти) теóрію; //**~ się** звульгаризувáтися.

zwycięski перемóжний; звитяжний, звитяжницький *(поез.)*.

zwycięsko перемóжно; звитяжно. *Пор.* **zwycięski.**

zwycięstwo *n.* перемóга; звитяга *(поез.)*.

zwycięzca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* перемóжець, -жця; звитяжець. *Пор.* **zwycięstwo.**

zwyciężać, zwyciężyć, -żę, -żysz, -żył перемагáти, перемогтú, -мóжу, -мóжеш.

zwyczaj, -ju, *lm.* **-je,** *m.* звúчáй, -вúчáю; обúчáй *(рідко)*; u ś w i ę c o n y **~jem** (p r z e z **~czaj**) освячений звúчáєм; w b r e w **~jowi** прóти звúчáю; w c h o d z i ć w **~** ставáти звúчáєм.

zwyczajnie звичáйно; звичáйне *(рідше)*.

zwyczajność *ż.* звичáйність, -ності.

zwyczajny звичáйний.

zwyczajowy: p r a w o **~we** *praw.* звичаєве прáво.

z wyjątkiem за вúнятком; **~** j e d n e g o за вúнятком одногó.

zwykle звичáйно; звичáйне *(рідше)*.

zwykłość *ż.* звичáйність, -ності.

zwykły звичáйний.

zwyknąć, -knę, -kniesz, -kł, -kli, *rzadziej* **-knął, -knęli** звúкнути.

zwymiotować *див.* **zwomitować.**

zwymyślać облáяти, вúлаяти.

zwyrodnialec, -lca, *lm.* **-lcy,** *m.* виродженець, -нця.

zwyrodniałość *ż.* звироднíлість, -лості.

zwyrodniały звироднíлий.

zwyrodnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli вúродитися, -джуся, -дишся.

zwyrodnienie *n.* вúродження, дегенерáція.

zwyrodnieniowy вироджéнський.

z wysoka *przst.* звúсока; звисóка *(рідше)*.

zwyż *przst.* *див.* **wzwyż.**
zwyżka *ż.* підвищення; ~ c e n підвищення цін.
zwyżkować, -kuję, -kujesz, -kował *handl., fin.* 1) виявляти тенденцію до підвищення курсу цінностей; 2) *(на біржі)* грати на підвищення курсу цінностей.
zwyżkowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., fin.* біржовий спекулянт, що грає на підвищення курсу цінностей.
zwyżkowy: t e n d e n c j a ~**wa** *fin.* тенденція до підвищення курсу цінностей.
zybet I, -tu, *m., tech.* цибет, -ту.
zybet II, -ta, *m., zool. (viverra zibetha)* цивета.
zybetowy *zool.* цибетовий.
zydel, -dla, *lm.* **-dle,** *m., arch.* стілець, -льця.
Zygmunt Сігізмунд.
zygzak *m.* зигзаг.
zygzakowato зигзагоподібно, зигзакувато.
zygzakowaty зигзагоподібний, зигзакуватий.
zymologia *ż., chem.* зимологія.
zyndrówka *ż., spec.* глазурована цегла.
zys *m., orn.* орлан.
zysk, -ku, *m.* прибуток, -тку, зиск, -ку; ◊ *ек.* ~ d o d a t k o w y надприбуток, -тку.
zyskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, zyskać 1) (na czym, co czym) вигравати, виграти (що, від чого); s p r a w a n a t y m ~**ka** справа від цього виграє; ~**kiwać** n a c z a s i e вигравати час; ~**kać** c o f o r t e l e m виграти що хитрощами; 2) (na czym, kogo w kim, co od kogo) здобувати, здобути, -буду, -будеш; ~**kiwać** n a p o w a d z e здобувати вагу (значення, авторитет); ~**kać** w k i m a d e p t a здобути в кому адепта (прихильника).
zyskownie прибутково, зисковно.
zyskowność *ż.* прибутковість, -вості, зисковність, -ності.
zyskowny прибутковий, зисковний.
zyz *m.* *див.* **zez.**
zyzowaty *див.* **zezowaty.**
zza *przyim.* з-за, із-за (чого); ~ p ł o t u з-за (із-за) тину (плоту).
z zapałem *przst.* з запалом.
z zewnątrz *przst.* (із)зовні.
zziajać się *pot.* задихатися; засапатися *(розм.).*
zziajany задиханий; засапаний. *Пор.* **zziajać się.**
zzielenieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli позеленіти.
zziębły змерзлий, промерзлий.
zziębnąć, -ziębnę, -ziębniesz, -ziębnął *(a.* **-ziąbł), -ziębli** змерзнути, промерзнути.
zziębnięty *див.* **zziębły.**
zzuchwaleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli стати зухвалим.
zzuwać, zzuć, -zuję, -zujesz, -zuł роззувати, роззути; розбувати, розбути *(рідше).*
zzywać, zezwać, -wę, -wiesz, -wał *див.* **zwoływać.**
zżarty *przen.* роз'їдений; проїдений. *Пор.* **zżerać** 2.
zżąć *див.* **zżynać.**
zżerać, zeżreć, zeżrę, zeżresz, zżarł 1) *вульг.* зжирати, зжерти, -ру, -реш; 2) *перен.* роз'їдати, роз'їсти, -їм, -їси; *(наскрізь)* проїдати, проїсти.
zżeradło *n., farm. (causticus)* припікальний засіб, -собу.
zżęcie *n.* зжаття.
zżęty зжатий.
zżółcić, -cę, -cisz, -cił зжовтити, -вчу, -втиш.
zżółkły зжовклий.
zżółknąć, -knę, -kniesz, -kł, -kli зжовтіти, зжовкнути.
zżółknieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *див.* **zżółknąć.**
zżuwać, zżuć, -żuję, -żujesz, -żuł (co) жувати (жую, жуєш), зжовувати, -вую, -вуєш, зжувати (що).
zżużlać (co) *hut.* перетворяти в жужіль (в жужелицю) (що).
zżyć się *див.* **zżywać się.**
zżymać: ~**żymać** r a m i o n a (r a m i o n a m i) знизувати плечима.

zżymać się, zżymnąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) (na kogo, na co *a.* z czego) обу́рюватися, -рююся, -рюєшся, обу́ритися (ким, чим); 2) (*перен. — про водну поверхню*) хвилюва́тися, -лю́ється, схвилюва́тися.
zżynać, zżąć, zeżnę, zeżniesz, zżął, zżęli зжина́ти, зжа́ти (зіжну́, зіжне́ш), вижина́ти, ви́жати, -жну, -жнеш.
zżywać się, zżyć się, -żyję, -żyjesz, -żył (z kim, z czym) зжива́тися, зжи́тися, -живу́ся, -живе́шся (з ким, з чим).

Ź

źbik *m. див.* **żbik.**
ździebelnik *m., zool. (cephus pigmaeus)* пи́льщик звича́йний.
ździebełko *n., zdr.* стебли́нка, стебе́льце, стебе́лечко.
ździeblisty стебли́стий.
ździebłowaty стеблоподі́бний, стебловидний.
źdźbełko *n., zdr. див.* **ździebełko.**
źdźbło *n.* стебло́; (*окреме*) стебли́на; ◊ *перен.* ~ w o k u b l i ź n i e g o порошинка (смітинка) в о́ці бли́жнього.
źgać, źgnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) (*гострим предметом*) колóти, -лю́, -леш, кольну́ти; (*перен. — ще*) шпига́ти, шпигну́ти; (*про комах*) жига́ти, жигну́ти; 2) (*лише недокон.*) (*про рідину*) би́ти (б'є); w o d a **źga** вода́ б'є.
źle 1) пога́но, зле, ке́псько; ~ k o ł o n i e g o пога́но (зле, ке́псько) у нього; n i e m y ś l e ć ~ o k i m не ду́мати пога́ного про кого́; 2) *предик.* недо́бре, мло́сно; ~ m i мені́ недо́бре (мло́сно), мене́ б'ють мло́сті, мене́ мло́їть; ◊, ~ m u z o c z u p a t r z y по оча́х ви́дно, що лихе́ заду́мав.
źrebaczek, -czka, *m., zdr.* лоша́, -ша́ти, жереб'я́, -б'я́ти.
źrebak *m.* лоша́к, -ка́.
źrebczyk *m., zdr., pieszcz.* жере́бчик, лошачо́к, -чка́.
źrebiaczek, -czka, *m. див.* **źrebaczek.**
źrebiarnia *ż.* ста́йня для лоша́т.
źrebiąteczko *n., pieszcz. див.* **źrebiątko.**
źrebiątko *n., pieszcz.* лоша́тко, лоша́точко.
źrebica *ż.* лоши́ця.
źrebiczka *ż., zdr.* лоши́чка.
źrebić się, -bi, -biła жереби́тися, -би́ться.
źrebiec, -bca, *lm.* **-bce,** *m.* жере́бець, -бця́.
źrebię, -bięcia, *lm.* **-bięta, -biąt,** *n.* лоша́, -ша́ти; *пестл.* лоша́тко.
źrebięcy жереб'я́чий.
źrebna, -nej, *lm.* **-ne,** *ż.* жере́бна, -ної.
źrenica *ż.* зіни́ця; чолові́чок, -чка (*розм.*); s t r z e c c z e g o j a k ~cy w o k u (o k a) берегти́ що, як зіни́цю в о́ці (о́ка).
źreniczny зіни́чний.
źróbek, -bka, *m. див.* **źrebię.**
źródełko *n.* джере́льце.
źródlany джере́льний; w o d a ~**na** джере́льна вода́.
źródlić się, -li, -lił виплива́ти, витіка́ти (з джерела́).
źródlisko *n.* 1) воло́ге, холо́дне мі́сце; 2) *див.* **źródło;** 3) *див.* **źródłowiska.**
źródlisty бага́тий на джере́ла (джере́лами).
źródło *n., bezp., przen.* джерело́.
źródłosłowny *lingw., przest.* етимологі́чний.
źródłosłów, -łowu, *m., lingw. przest.* етимоло́гія.
źródłowiska, -wisk, *blp.* 1) мі́сце, де знахо́дяться джере́ла; 2) джере́ла ріки́; 3) *перен.* джерело́.
źródłowo джере́льно.
źródłowy джере́льний.

Ż

żaba *ż.* 1) жа́ба; *присл.* k i e d y k o n i a k u j ą, ~ n o g ę p o d s t a w i a кова́ль коня́ куе́, а жа́ба й собі́ но́гу дае́; куди́ кінь з копито́м, туди́ й жа́ба з хвосто́м; 2) *перен. пестл.* карапу́з, крихі́тка.

żabi жа́б'ячий; жаби́ний *(рідше)*; ~ s k r z e k жа́б'яча ікра́; ◊ *бот.* ~**bie** o c z k a незабу́дка.

żabiątko *n., pieszcz. див.* **żabię.**

żabieniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m., bot. (alisma)* часту́ха.

żabię, -bięcia, *lm.* **-bięta, -biąt,** *n.* 1) *зменш.* жабеня́, -ня́ти; 2) *пестл.* жабеня́тко.

żabiściek, -ku, *m., bot. (hydrocharis)* жабурни́к, -ка́.

żabiściekowate, -tych, *bot. (hydrocharideae)* жабурнико́ві, -вих.

żabka I *ż., zdr.* жа́бка.

żabka II *ż.* 1) *тех.* ла́пка, натя́жка; ~ k o l a n k o w a колі́нчаста натя́жка; 2) *(тільки в мн.) грам.* лапки́, -по́к.

żabot, -tu, *m.* жабо́ *(невідм.)*.

żachać się, żachnąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli (na kogo, na co) обру́шуватися, -шуюся, -шуєшся, обру́шитися (на ко́го, на що); *(без додатка)* жаха́тися, жахну́тися.

żaczek, -czka, *lm.* **-czki,** *m., zdr. див.* **żak.**

żaden ніяки́й, жо́ден, жо́[а́]дний; жа́ден *(рідко)*; w ~**nym** r a z i e ні в яко́му ви́падку, в жо́дному ра́зі; w ~ s p o s ó b ніяки́м спо́собом, ніяки́м ро́бом, нія́к, аж нія́к; ~ z w a s жо́ден з вас.

żagiel, -gla, *lm.* **-gle,** *m.* па́рус, вітри́ло; z w i n ą ć ~**gle** а) згорну́ти (зви́ти) паруси́ (вітри́ла); б) *перен.* піти́ на по́ступки; p o d n i e ś ć ~**gle** підня́ти паруси́ (вітри́ла).

żagiew, -gwi, *ż., przest.* трут.

żaglak *m., mor.* ре́я.

żaglisty осна́щений паруса́ми (вітри́лами), па́русний, вітри́льний; s t a t e k ~ па́русне (вітри́льне) судно́.

żaglolotny *див.* **żaglowy.**

żaglonośny *див.* **żaglowy.**

żaglowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., mor.* па́русник, вітри́льник; ◊ ~ d w u m a s z t o w y бриг.

żaglownik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* па́русник, вітри́льник.

żaglowy па́русний, вітри́льний; s t a t e k ~ па́русне (вітри́льне) судно́, па́русник, вітри́льник; *ав.* ~ l o t па́русний літ *(род.* льо́ту); ◊ ~**we** p ł ó t n o паруси́на.

żaglówka *ż.* па́русний (вітри́льний) чо́вен *(род.* чо́вна́).

żak, *lm.* **-ki** *a.* **-cy,** *m.* 1) *іст.* школя́р, -ра́; *(університету)* студе́нт; 2) *перен.* хлопча́к, -ка́, пусту́н, -на́.

żakard, -du, *m., tkac.* жака́рдів верста́т.

żakiecik *m.* жаке́тка.

żakiet, -tu, *m.* 1) жаке́т; 2) *див.* **żakiecik.**

żakietka *ż. див.* **żakiet.**

żakietowy жаке́тний.

żakostwo I *n.* хлоп'я́цтво, школя́рство; легкова́жний вчи́нок, -нку.

żakostwo II *n., zb.* школярі́, -рі́в.

żakowski *przen.* хлопча́чий, хлоп'я́чий, школя́рський; ~ w y b r y k хлопча́ча (хлоп'я́ча, школя́рська) ви́хватка (ви́тівка).

żal, -lu, *lm.* **-le,** *m.* 1) жаль, -лю; ~ n i e u t u l o n y невтиши́мий жаль; c z u ć ~ d o k o g o чу́ти жаль до ко́го; 2) *предик.* жа́лко, жаль, шко́да́; ~ m i g o мені́ жа́лко (жаль, шко́да́) його́; c i ę ż k o d ź w i g a ć, a ~ r z u c i ć тя́жко нести́, а жа́лко (жаль, шко́да́) ки́нути; 3) *(лише в мн.)* ска́рги *(род.* скарг), нарі́кання, -ка́нь, жалі́; t r a c i ć c z a s n a p r ó ż n y c h ~**lach**

марнувáти час на дарéмні скáрги (нарікáння, жалí); ◊ *розм.* rozwodzić gorzkie ~le гірко нарікáти.
żalić się, -lę, -lisz, -lił 1) (na kogo, na co przed kim) скáржитися, жалíтися, жáлуватися, -луюся, -луєшся (на кóго, на що комý); 2) (nad kim, nad czym) болíти сéрцем, уболівáти (над ким, над чим).
żaluzja *ż.* жалюзí *(невідм.)*.
żałoba *ż.* жалóба, трáур, -ру; nosić ~bę носúти трáур (жалóбу).
żałobliwie *див.* **żałośnie.**
żałobliwy *див.* **żałosny.**
żałobnica I *ż.* 1) жíнка у трáурі (в жалóбі); 2) *заст.* жалібнúця.
żałobnica II *ż., ent. (antrax)* жалобнúця.
żałobnik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) чоловíк у трáурі (в жалóбі); 2) *(у похоронній процесії)* фáкельник.
żałobny жалóбний, трáурний; ~ marsz трáурний (жалóбний) марш, -шу; *(що виражає сум)* жáлібний.
żałosny 1) жáлібний, тужлúвий; ~na pieśń жáлібна (тужлúва) пісня; 2) *(що викликає жаль)* жалюгíдний, жáлісний; ~ wygląd жалюгíдний (жáлісний) вúгляд, -ду.
żałość *ż.* жáлість, -лості.
żałośnie 1) жáлібно, тужлúво; 2) жалюгíдно, жáлісно. *Пор.* **żałosny.**
żałować, -łuję, -łujesz, -łował 1) (kogo, czego) жалкувáти, -кýю, -кýєш (за ким, за чим); ~ syna жалкувáти за сúном; 2) (kogo) жáлувати, -лую, -луєш, жалíти (когó); ~ kogo w nieszczęściu жалíти когó в гóрі; 3) (czego, że...) жалкувáти (за чим, про що, що...), шкодувáти, -дýю, -дýєш (за чим, що...); 4) (komu czego) жалкувáти, жáлувати, шкодувáти (комý чогó).
żandarm, *lm.* **-mi,** *m.* жандáрм.
żandarmeria *ż.* жандармéрія.
żandarmski жандáрмський.
żanrowy жáнровий.
żar, -ru, *m.* 1) жар, -ру; *прик.* cudzymi rękami ~ grzebać чужúми рукáми жар вигортáти; 2) *перен.* спéка, жарá.
żarcie *n.* 1) *(для худоби)* фурáж, -жý, корм, -му; 2) *(для диких звірів)* жир, -ру; 3) *вульг.* íжа.
żarcie się *n., wulg.* гризнú, свáрки.
żarcik, -ku, *m., zdr.* жáртик.
żardynier(k)a *ż.* жардиньéрка.
żargon, -nu, *m.* жаргóн, -ну.
żargonowy жаргóнний.
żarliwie 1) полум'яно, пáлко; з зáпалом, запáльно; 2) рéвно. *Пор.* **żarliwy.**
żarliwiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* ревнúтель.
żarliwość *ż.* 1) полум'яність, -ності, пáлкість, -кості; 2) рéвність. *Пор.* **żarliwie.**
żarliwy 1) полум'яний, палкúй; 2) *перен.* рéвний.
żarłacz, *lm.* **-cze,** *m., icht. (squalus)* акýла.
żarłoctwo *n. див.* **żarłoczność.**
żarłocznie ненажéрливо, пáжерливо, прожéрливо.
żarłocznik, *lm.* **-ki,** *m., posp.* ненажéра, пáжера, прожéра.
żarłoczność *ż.* ненажéрливість, -вості, пáжерливість, прожéрливість.
żarłoczny ненажéрливий, пáжерливий, прожéрливий.
żarłok, *lm.* **-ki,** *m., posp.* обжéра; *(ненаситний)* ненажéра, пáжера, прожéра.
żarna, -ren, *blp.* жóрна, -рен; жóрно *(рідше)*.
żarnica *ż., przest.* зáграва.
żarnice, -nic, *blp., med. (при корі і паршах)* вúсипка, огневúця.
żarnowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* жорновúй кáмінь, -меня.
żarnowy жорновúй.
żarny *poet.* жаркúй, гарячий, пекýчий, палючий.
żaromierz, *lm.* **-rze,** *m., fiz., tech.* пірóметр, -ра.

żarowy жаровий; lampa ~**wa** жарова лампа.
żarówka *ż.* електрична лампочка.
żart, -tu, *m.* жарт, -ту; ~**tem** жартома, жартом; dla ~**tu** для жарту; ~**ty** na bok без жартів; nie zna się na ~**tach** не розуміє жартів; ◊ ~**ty** z kogoś stroić жартувати (шуткувати, кепкувати) з когось; wolne ~**ty!** годі (киньмо, киньте) жартувати!
żartki швидкий, хуткий, прудкий.
żartko швидко, хутко, прудко.
żartkość *ż.* швидкість, -кості, хуткість, прудкість.
żartobliwie жартівливо, жартливо.
żartobliwość *ż.* жартівливість, -вості, жартливість.
żartobliwy жартівливий, жартливий, жартівний.
żartować, -tuję, -tujesz, -tował жартувати, -тую, -туєш, шуткувати, -кую, -куєш.
żartowniś, *lm.* **-sie,** *m., pot.* жартівник, -ка; жартун, -на (*рідше*).
żarzak *m., hut.* відпалювальна піч (*род.* печі).
żarzelnia *ż.* жаровня.
żarzewie *n.* 1) жар, -ру; (*вугілля з попелом*) присок, -ску; 2) *перен.* заграва.
żarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył розжарювати, -рюю, -рюєш; розпікати; //~ **się** жевріти.
żarzysty розжарений, жевріючий; węgle ~**te** розжарене (жевріюче) вугілля.
żąć, żnę, żniesz, żął, żęli жати (жну, жнеш).
żądać 1) вимагати; 2) (*хотіти*) бажати; ~ sławy бажати слави.
żądanie *n.* 1) вимагання; (*результат*) вимога; 2) бажання. *Пор.* **żądać.**
żądełko *n., zdr.* жальце.
żądlasty *див.* **żądlisty.**
żądlica *ż., ent.* (*bembex*) мухолапка носата.
żądlić, -li, -lił жалити, -лить.
żądlisty 1) *ент.* жалоносний; 2) *перен.* загострений; strzała ~**ta** загострена стріла.
żądło *n.* жало.
żądnie жадібно, жадно, жадливо.
żądność *ż.* жадібність, -ності, жадність, жадливість, -вості.
żądny жадібний, жадний, жадливий; жаждивий (*рідко*); ~ sławy жадний (жадібний, жадливий) слави; ~ wiedzy жадібний (жадний, жадливий) знання.
żądza *ż.* 1) жадоба, жадання, жага; ~ wiedzy жадоба (жадання, жага) знання; 2) (*тілесна*) похіть, -хоті.
żbik *m., zool.* (*felis sylvestris*) дикий кіт (*род.* кота).
że 1) *спол.* що; sądzę, ~... думаю, що...; 2) (*частка*) же; (*при наказовому способі — ще*) але ж, но; siadaj ~ сідай же, сідай-но, але ж сідай.
żeberko *n., zdr.* реберце.
żeberkowy *tech.* рифлений.
żebracki старчачий, жебрацький.
żebractwo *n.* старецтво, жебрацтво.
żebraczka *ż.* старчиха, жебрачка.
żebraczy *див.* **żebracki.**
żebrać, -brzę, -brzesz, -brał старцювати, -цюю, -цюєш, жебрати, жебрувати, -рую, -руєш, жебрачити; ◊ ~ litości, łaski благати милосердя, ласки.
żebrak, *lm.* **-cy,** *m.* старець, -рця, жебрак, -ка, нищий, -щого.
żebranina I *ż.* 1) старецтво, жебрацтво; 2) випрошена милостиня.
żebranina II *ż., zb.* старецтво, жебрацтво, жеброта.
żebrany: chodzić po ~**nym** chlebie ходити на жебри.
żebro *n.* ребро; *архіт.* ~**ra** sklepienia ребра склепіння.
żebrowanie *n., archit.* нервюрна сітка.
żebrowy 1) ребровий, реберний; 2) *тех.* ребристий; rura ~**wa** ребриста труба.
żebry, -rów, *blp.* жебри, -рів; iść na ~ іти на жебри.
żeby 1) щоб; 2) (*умовний сполучник*) коли б, якби; ~ wie-

dział, przyszedłby колúб (якбú) знав, то прийшóв би; 3) *(допустовий спол.)* хоч би, хочá б; ~ mię kto zabił, nic z tego nie rozumiem хоч би менé хто убúв, нічóго з цьóго не розумію.

żegadło *n.* 1) жигáло; 2) *(спец.— прилад для таврування)* **клеймó.**

żegawka *ż., bot. (urtica urens)* кропивá жалкá.

żeglarek, -rka, *m., ent. (argonauta)* весля́ник.

żeglarka I *ż.* 1) *(про жінку)* моря́к, -кá; 2) дружúна морякá.

żeglarka II *ż. див.* **żegluga.**

żeglarnik, *lm.* **-cy,** *m. див.* **żeglarz.**

żeglarski 1) моря́цький; 2) *(що служить для мореплавання)* навігацíйний, мореплáвний; statek ~ мореплáвне суднó; szkoła **~ka** навігацíйна шкóла.

żeglarstwo *n. див.* **żegluga** 2.

żeglarz, *lm.* **-że,** *m.* моря́к, -кá.

żeglować, -luję, -lujesz, -lował плáвати (пливтú) на суднí (під вітрúлами); керувáти (прáвити) суднóм.

żeglowny судноплáвний, суднохíдний.

żegluga *ż.* 1) навігáція, судноплáвство, плáвання; *(по морю— ще)* мореплáвство; 2) *(мистецтво і наука вести судно)* навігáція; 3) *ав. див.* **aeronautyka.**

żegnać (kogo) 1) прощáтися *(з ким)*; **~nam!** прощáйте, прощавáйте! 2) *(робити над ким знак хреста)* хрестúти (хрещý, хрéстиш) (когó); //~ **się** (z kim) 1) прощáтися (з ким); 2) хрестúтися.

żelastwo *n., zb.* 1) залíзні вúроби, -бів; 2) залíзний лом, -му.

żelatyna *ż.* желатúн, -ну.

żelatynowy желатúновий, желатúнний.

żelaziak *m., min.* залізня́к, -кý; ~ czerwony гематúт, -ту, червóний залізня́к; ◊ ~ magnetyczny магнетúт, -ту.

żelazian, -nu, *m., chem.* залíзистий галýн, -нá.

żelazica *ż., med. (siderosis)* сидерóз, -зу, відкладáння залíза в тканúнах.

żelazisty 1) *мін., хім.* залíзистий; *(мін. — ще)* залізовмíсний; woda **~ta** залíзиста водá; glina **~ta** залізовмíсна (залíзиста) глúна; 2) *(про колір)* темносíрий; **~ta** maść konia темносíра масть коня́.

żelaziwo *n. див.* **żelastwo.**

żelazko *n.* 1) прáска, утю́г, -гá; 2) щúпці для завúвки волóсся; 3) *тех.* залíзко.

żelazny 1) *прям., перен.* залíзний; *мін.* błyszcz ~ залíзний блиск, -ку; *бот.* drzewo **~ne** залíзне дéрево; *мін.* mika **~na** залíзна слюдá; ruda **~na** залíзна рудá; *перен.* wiek ~ залíзний вік, -ку; *перен.* zdrowie **~ne** залíзне здорóв'я; 2) *див.* **żelazisty;** ◊ *зал.* kolej **~na** залізнúця.

żelazo *n.* залíзо; ~ korytkowe швéлерне залíзо, швéлер, -ра; ~ kowalne ковкé залíзо; ~ rodzime саморó[і]дне (саморóдкове) залíзо; ~ rusztowe колосникóве залíзо; ~ zbrojeniowe арматýрне залíзо; ◊ ~ lane чавýн, -нý.

żelazobeton, -nu, *m., bud.* залізобетóн, -ну.

żelazobetonowy *bud.* залізобетóнний.

żelazobłyszcz, -czu, *lm.* **-cze,** *m., min.* залíзний блиск, -ку.

żelaźniak *m. див.* **żeleźniak.**

żelaźnictwo *n.* торгíвля залíзними товáрами.

żelbeciarnia *ż.* залізобетóнний завóд, -ду.

żelbeciarz, *lm.* **-rze,** *m.* робітнúк по залізобетóну.

żelbet, -tu, *m., bud. див.* **żelazobeton.**

żelbeton *m., bud. див.* **żelazobeton.**

żelbetonowy *bud. див.* **żelazobetonowy.**

żelbetowy *bud. див.* **żelazobetonowy.**

żeleźce *n.* залізний наконечник, вістря; strzała bez **~ca** стріла без залізного наконечника (вістря).
żeleźniak I *m.* *(про посуд)* чавун, -на, казан, -на, баняк, -ка.
żeleźniak II *m., bot.* *(metrosideros)* залізне дерево.
żeleźnictwo *n.* *див.* **żelaźnictwo.**
żeleźnik, *lm.* **-cy,** *m.* торговець залізом.
żeliwiak *m., hut.* вагранка.
żeliwiakowy, -wego, *lm.* **-wi,** *spec.* вагранник.
żeliwiarnia *ż., hut.* домений цех, -ху.
żeliwny чавунний; naczynie **~ne** emaliowane чавунний емальований посуд, -ду.
żeliwo *n.* чавун, -ну.
żenada *ż.*: bez **~dy** без церемоній, не церемонячись.
żeniaczka *ż., pot.* одруження.
żenić, -nię, -nisz, -nił женити, -ню, -ниш, одружувати, -жую, -жуєш; //**~ się** женитися, одружуватися, дружитися, -жуся, -жишся.
żeniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* жнець (*род.* женця).
żenować, -nuję, -nujesz, -nował (kogo) зв'язувати, -зую, -зуєш, бентежити (кого); //**~ się** почувати себе ніяково, соромитися, -млюся, -мишся.
żenowanie się *n.* ніяковість, -вості, засоромлення.
żeński жіночий; płeć **~ka** жіноча стать, -ті; *грам.* rodzaj **~** жіночий рід *(род.* роду); *поет.* rym **~** жіноча рима.
żeńskość *ż.* жіночність, -ності.
żer, -ru, *m.* *(диких звірів)* жир, -ру, жирування.
żerdka *ż.* *див.* **żerdź.**
żerdziany *див.* **żerdziowy.**
żerdziowy жердяний; воринний. *Пор.* **żerdź.**
żerdź *ż.* жердина; *(для огорожі — ще)* ворина.
żeremię, -mienia, *lm.* **-miona, -mion,** *n.* гніздо бобра.
żerny ненажерливий, прожерливий, пажерливий.
żerować, -ruje, -rował 1) *(про диких звірів)* жирувати, -рує; 2) *(про худобу)* пастися, -сеться.
żerowisko *n.* місце жирування.
żerunek, -nku, *m.* *див.* **żer.**
żeton, -nu, *m.* жетон.
żęcie *n.* жаття.
żęty жатий.
żętyca *ż.* *(сироватка з овечого молока)* жентиця.
żgać *див.* **źgać.**
żgawka *ż., bot.* жалка кропива; жалива *(рідше).*
żgnąć *dok.* *див.* **żgać.**
żleb, -bu, *m.* ущелина.
żłobak *m., tech.* півкругле долото.
żłobczasty жолобча(с)тий, жолобуватий.
żłobek I, **-bka,** *m.* 1) *зменш.* жолобок, -бка; 2) *стол., буд.* жолоб, паз, шпут.
żłobek II, **-bka,** *m.* *(для дітей)* ясла, -сел.
żłobiak *m., gór.* врубовий молот.
żłobiarka *ż.* врубова машина, врубівка, врубмашина.
żłobić, -bię, -bisz, -bił жолобити, -блю, -биш; *буд.* пазувати, -зую, -зуєш.
żłobik *m., bot.* *(coralorrhiza)* кораловець, -вця.
żłobina *ż., bud.* жолобок, -бка.
żłobisty *див.* **żłobkowaty.**
żłobkować, -kuję, -kujesz, -kował *див.* **żłobić.**
żłobkowany 1) жолоблений; 2) *див.* **żłobkowaty.**
żłobkowaty жолобча(с)тий.
żłobkowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., stol.* *див.* **żłobnik.**
żłobnik *m., stol.* шерхебель.
żłopać, -pię, -piesz, -pał (co) *posp.* дудлити, тнути, жлуктати, -кчу, -кчеш, жлуктити, -кчу, -ктиш (що).
żłób, -łobu, *m.* жолоб; *(для худоби — ще)* ясла, -сел.
żłóbkowaty жолобоподібний.
żmigrosz *m., pot.* *див.* **dusigrosz.**
żmija *ż., zool., przen.* змія, гадюка.
żmijątko *n., zdr.* змієня, -няти, гадюченя, -няти.
żmijka *ż., zdr.* змійка, гадючка.

żmijowaty змієвидний, змієподібний, змиїстий, зміястий.
żmijowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bot. (echium)* синяк, -ка.
żmijowisko *n.* змиїне гніздо (кубло).
żmijowy змиїний, гадючий.
żmudny копіткий, забарний; **~na** praca копітка (забарна) праця.
żniwa, żniw, *blp.* жнива, -нив.
żniwiarka I, *ż.* жниця.
żniwiarka II, *ż., roln. (машина)* жатка, жниварка.
żniwiarski *roln.* жниварський; жнивний, жатний *(рідше)*.
żniwiarz, *lm.* **-rze,** *m.* жнець *(род.* женця).
żniwny *roln.* 1) жниварський; жнивний, жатний *(рідше);* maszyny **~ne** жниварські машини, -шин; 2) *(про роботи в жнива)* збиральний.
żniwo *n.* 1) жниво; 2) *див.* **żniwa.**
żokiej, *lm.* **-je,** *m.* жокей.
żokiejka *ż.* жокейська шапка.
żokiejski жокейський.
żołądeczek, -czka, *m., zdr.* шлуночок, -чка.
żołądek, -dka, *m.* шлунок, -нка; *мед.* katar **~ka** катар шлунка, гастрит, -ту; zepsuć sobie **~** попсувати собі шлунок.
żołądkować się, -kuję, -kujesz, -kował *pot.* сердитися, -джуся, -дишся, злитися.
żołądkowy шлунковий; dolegliwość **~wa** шлункове нездужання; kwas **~** шлункова кислота; sok **~** шлунковий сік *(род.* соку).
żołądź, -łędzi, *lm.* **-łędzie,** *ż.* жолудь; *зб.* жолуддя.
żołd, -du, *m., hist.* платня солдата; ◊ *перен.* być na czyim **~dzie** вислужуватися кому за гроші; бути чиїм агентом.
żołdacki *pogardl.* солдатський.
żołdactwo *n., pogardl.* солдатня.
żołdak, *lm.* **-cy,** *m., pogardl.* солдафон.
żołędny жолудо[е]вий, жолудяний.
żołędziowy *див.* **żołędny.**
żołna *ż., orn. (merops apiaster)* жовна.
żołnierka I *ż., przest.* солдатка.
żołnierka II *ż., przest.* солдатчина.
żołnierski солдатський; жовнірський. *Пор.* **żołnierz.**
żołnierstwo I *n., zb.* солдати, -тів.
żołnierstwo II *n. див.* **żołnierka** II.
żołnierz, *lm.* **-rze,** *m.* солдат; жовнір, -ра *(іст.)*.
żołnierzyk, *lm.* **-ki,** *m., zdr., pieszcz.* солдатик.
żona *ż.* дружина, жінка.
żonaty одружений, жонатий.
żoneczka *ż., pieszcz.* дружинонька, жіночка.
żongler, *lm.* **-rzy,** *m.* жонглер, -ра.
żonglerka I *ż.* жонглерка.
żonglerka II *ż. див.* **żonglerstwo.**
żonglerski жонглерський.
żonglerstwo *n.* жонглерство.
żonglować, -luję, -lujesz, -lował жонглювати, -люю, -люєш.
żonin дружинин, жінчин.
żonka *ż., posp. див.* **żona.**
żonkil, *lm.* **-le,** *m., bot.* жовтий нарциз.
żonkilla *ż., bot. див.* **żonkil.**
żonobójca, *lm.* **-cy,** *m.* жінковбивця, жінковбивець, -вця.
żonobójstwo *n.* жінковбивство.
żorżeta *ż., tkac.* жоржет.
żółcić, -cę, -cisz, -cił (co) жовтити, -вчу, -втиш (що); //**~ się** *див.* **żółcieć** 1.
żółcieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli 1) жовтіти; жовтітися *(рідше);* 2) *див.* **żółknąć.**
żółcienica *ż., bot. див.* **żółcień** 1.
żółcień, *lm.* **-nie,** *m.* 1) *бот. (curcuma)* куркума; 2) жовта фарба; жовтий колір, -льору; 3) *хім.* жовтянка.
żółciomocz, -czu, *m., med. (choluria)* знаходження складових частин жовчі у сечі.
żółciopędny жовчогінний; leki **~ne** жовчогінні ліки, -ків.
żółciowaty подібний до жовчі.
żółciowy жовчний; przewód **~** жовчний провід, -воду; kamień **~** жовчний камінь, -меня.
żółcisty *bezp., przen.* жовчний.

żółciuchno *pieszcz. див.* **żółciutko.**
żółciuchny *pieszcz. див.* **żółciutki.**
żółciuteńki 1) *пестл.* жовте́нький; 2) *(зовсім жовтий)* жовті́сінький.
żółciuteńko 1) жовте́нько; 2) жовті́сінько. *Пор.* **żółciuteńki.**
żółciutki *pieszcz.* жовте́нький.
żółciutko *pieszcz.* жовте́нько.
żółcizna *ż.* жовтизна́, жовтина́.
żółć *ż., bezp., przen.* жовч, -чі.
żółknąć, -knę, -kniesz, -kł, -kli жо́вкнути.
żółtaczka *ż., med.* жовтяни́ця.
żółtawy жовтя́вий, жовтува́тий, жовте́нький.
żółtko *n.* жовто́к, -тка́.
żółtkowy жовтко́вий.
żółtlica *ż., bot. (galinsoga)* галінсо́га.
żółto жо́вто.
żółtobrzuch, *lm.* **-chy,** *m.* черевоуго́дник, ласу́н, -на́, ама́тор попої́сти.
żółtobrzuszek, -szka, *m., orn.* вівся́нка, жовто́брюха, жовто́брюшка.
żółtochrom, -mu, *m., chem.* жо́вта фа́рба.
żółtoczerwony жовточерво́ний.
żółtodziobek, -bka, *lm.* **-bki,** *m., lekc. див.* **żółtodziób.**
żółtodzioby жовторо́тий.
żółtodziób, -dzioba *a.* **-dzióba,** *lm.* **-dzioby** *a.* **-dzióby,** *m., lekc.* молокосо́с.
żółtogorący жовтогаря́чий.
żółtokrusz, -szu, *lm.* **-sze,** *m., min.* мі́дний колчеда́н.
żółtoskóry жовтошкі́рий.
żółtość *ż.* жовти(з)на́.
żółtozielony жовтозеле́ний.
żółty жо́втий; Morze **Żółte** Жо́вте мо́ре.
żółw, -wia, *lm.* **-wie,** *m.* черепа́ха.
żółwi черепа́шачий, черепа́ховий; *перен.* ~**wim** krokiem черепа́шачою ходо́ю.
żółwik *m., zdr.* черепа́шка.
żółwiowy *див.* **żółwi.**
żóraw, -wia, *lm.* **-wie,** *m. див.* **żuraw.**
żórawi *див.* **żurawi.**
żórawiątko *n., pieszcz. див.* **żurawiątko.**
żrący ї́дкий; środki ~**ce** ї́дкі за́соби, -бів.
żreć, żrę, żresz, żarł же́рти, -ру́, -ре́ш; //~ **się** гри́зтися, -зу́ся, -зе́шся; *(перен. — ще)* заї́датися, ги́ркатися.
żuaw, *lm.* **-wi,** *m., wojs.* зуа́в.
żubr *m., zool.* зубр, -ра.
żubrowy зу́бровий.
żubrówka *ż., bot. i in.* зубрі́вка.
żubrzątko *n., zdr.* зубря́, -ря́ти.
żubrzyca *ż. (самиця)* зубр, -ра.
żubrzyna *ż.* зу́брове м'ясо.
żuchwa *ż., anat.* ще́лепа.
żuchwowy *anat.* ще́лепний, ще́лeповий.
żucie *n.* жува́ння; ремига́ння. *Пор.* **żuć** 1.
żuczek, -czka, *m., zdr.* жучо́к, -чка́.
żuć, żuję, żujesz, żuł 1) жува́ти (жую́, жує́ш); *(про тварин — ще)* ремига́ти; 2) *перен.* пережо́вувати, -вую, -вуєш.
żujka *ż.* жу́йка.
żuk *m.* жук, -ка́.
żuława *ż.* низовина́, пони́ззя *(вздовж річки).*
żupa *ż.* рудни́к (*род.* рудника́), ру́дня, копа́льня; ~ solna рудни́к (копа́льня) со́лі.
żupan *m.* жупа́н.
żupanek, -nka, *m., zdr.* жупано́к, -нка́.
żupnik, *lm.* **-cy,** *hist., spec.* догляда́ч *a.* keрівни́к солева́рні.
żur, -ru, *m.* джур, -ру.
żuraw, -wia, *lm.* **-wie,** *m.* 1) жураве́ль, -вля́; 2) *тех.* підйо́мний (підніма́льний, підійма́льний) кран; *(при криницях)* жураве́ль.
żurawi журавли́ний.
żurawiątko *n., pieszcz.* журавленя́тко.
żurawię, -więcia, *lm.* **-więta, -wiąt,** *n., zdr.* журавленя́, -ня́ти.
żurawina *ż., bot.* журавли́на.
żurnal, -lu, *lm.* **-le,** *m.* журна́л мод.
żurnalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* журналі́ст.
żurnalistyka *ż.* журналі́стика.

żuwka *ż.* жувáльні ліки, -ків.
żużel, -żla, *lm.* **-żle,** *m.* шлак, -ку; *(з вугілля — ще)* жýжіль, -желі, жýжелиця; ~ gęstopłynny твердий шлак; ~ świeży окисний шлак; ~ wielkopiecowy дóменний шлак; ~ zimny сирий шлак.
żużlowy шлáковий; жýжільний. *Пор.* **żużel.**
żwacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) жýйна тварина; 2) *анат.* рубéць, -бця.
żwadło *n. див.* **żwacz** 2.
żwawo жвáво; рíзво; мотóрно. *Пор.* **żwawy.**
żwawość *ż.* жвáвість, -вості; рíзвість; мотóрність, -ності. *Пор.* **żwawy.**
żwawy жвáвий; рíзвий *(рідко); (рухливий — ще)* мотóрний.
żwir, -ru, *m.* грáвій, -вію, рінь, -ні, жорствá, щéбінь, -беню, щебінка.
żwirować, -ruję, -rujesz, -rował посипáти грáвієм (рíнню, жорствóю).
żwirowy щебенéвий.
żwirówka *ż.* дорóга, посипана грáвієм (рíнню, жорствóю).
życie *n.* життя; póki ~**cia** до кінця життя, до смéрті; walka na śmierć i ~ боротьбá не на життя, а на смéрть; ◊ *перен.* powołać do ~**cia** засинáти, -нýю, -нýєш; zarabiać na ~ заробляти на прожиток.
życiodajny життєдáйний, животвóрний, живýщий, живлю́ч[щ]ий.
życiorys, -su, *m.* життєпис, -су, біогрáфія.
życiowość *ż.* життєвість, -вості.
życiowy життєвий, життьовий.
życzenie *n.* бажáння, побажáння; przychylić się do czyjego ~**nia** виконати чиє бажáння; serdeczne ~**nia** щирі побажáння; stosownie do waszego ~**nia** (według waszego ~**nia**) відповідно до вáшого бажáння (згідно з вáшим бажáнням); wyrazić ~**nia** висловити бажáння.
życzeniowy: list ~ вітáльний (привітáльний) лист, -тá; лист з побажáнням.
życzliwie доброзичливо, зичливо, прихильно.
życzliwość *ż.* доброзичливість, -вості, зичливість, прихильність, -ності.
życzliwy доброзичливий, зичливий, прихильний.
życzyć, -czę, -czysz, -czył бажáти; ~ powodzenia бажáти успіхів; dobrze komu ~ бажáти комý добрá.
żyć, żyję, żyjesz, żył жити (живý, живéш); ~ nadzieją жити надією; niech ~**je!** хай живé! ~ ponad stan жити пóнад свої можливості (над свої достáтки); ◊ ~ z kim na dobrej stopie бýти з ким у хорóших віднóсинах.
Żyd, *lm.* **-dzi,** *m.* єврéй.
żydek, -dka, *lm.* **-dki,** *m.* єврéйчик.
żydowski єврéйський.
żydowstwo *n., zb.* єврéї, -рéїв.
Żydówka *ż.* єврéйка.
żyjątko *n.* 1) тваринка; 2) живá істóта.
żylak *m., med. (varix phlebectasia)* венóзний вýзол, -злá.
żylakowy *med. (varicosus)* варикóзний.
żylasty жилавий; ~**te** mięso жилаве м'ясо.
żyle, -li, *blp., muz.* тарілки, -лóк.
żyletka *ż.* вістря безпéчної бритви, бритвочка.
żylny жильний, венóзний.
żyła *ż.* жила; ~ złotodajna золотонóсна жила.
żyłka *ż., zdr.* жилка; *перен.* zagrała w kim ~ sportowa загрáла в кóму спортивна жилка.
żyłkowaty *див.* **żyłowaty.**
żyłować, -łuję, -łujesz, -łował 1) (со) вирізувати жили (з чóго); 2) *перен.* тягнýти жили (з кóго).
żyłowaty 1) жилавий; 2) *(щодо форми)* жилоподібний; 3) *анат. (tendineus)* сухожилкóвий, сухожильний.

żyłowy *див.* **żylny.**
żyrafa *ż., zool.* жира́ф, жира́фа.
żyrafi жира́ф'ячий.
żyrandol, *lm.* **-le,** *m.* жирандо́ль, -лі.
żyrant, *lm.* **-nci,** *m., fin.* жира́нт.
żyro *n., fin.* жи́ро *(невідм.).*
żyroskop, -pu, *m., mech.* жироско́п.
żyrondysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., hist.* жиронди́ст.
żyrować, -ruję, -rujesz, -rował *fin.* жири́рувати, -рую, -руєш.
żyrowy: konto **~we** пото́чний раху́нок, -нку.
żytni жи́тній.
żytnica *ż.* за́сік.
żytniówka *ż.* хлі́бна горі́лка.
żytnisko *n.* жи́тнище, жи́тнисько.
żyto *n.* жи́то.
Żytomierz *m.* Жито́мир, -ра.
żywcem живце́м; *перен.* буква́льно, дослі́вно.
żywica *ż.* живи́ця.
żywiciel, *lm.* **-le,** *m.* годува́льник, корми́лець, -льця.
żywicielka *ż.* годува́льниця, корми́лиця.
żywiczny смоляни́й.
żywić, -wię, -wisz, -wił 1) годува́ти, -ду́ю, -ду́єш; корми́ти, -млю́, -миш *(рідше); (людей — ще)* харчува́ти, -чу́ю, -чу́єш; 2) *фізіол., біол., перен.* живи́ти, -влю́, -виш; **~** nadzieję плека́ти (ма́ти, живи́ти) наді́ю, сподіва́тися, наді́ятися; ◊ **~** gniew do kogo ма́ти гнів (се́рце) на ко́го; **~** obawę побо́юватися, -бо́юся, -бо́єшся; //**~ się** 1) годува́тися; корми́тися; харчува́тися; 2) живи́тися.
żywiec I, **-wca,** *lm.* **-wce,** *m., bot. (dentaria)* зубни́ця.
żywiec II, **-wca,** *lm.* **-wce,** *m., ryb.* живе́ць, -вця́; brać na **~wca** бра́ти на живця́.
żywiec III: dostawy **~wca** м'ясопоста́вка.
żywienie *n.* 1) годува́ння; кормлі́ння; харчува́ння; zakłady **~nia** zbiorowego устано́ви грома́дського харчува́ння; 2) жи́влення. *Пор.* **żywić.**
żywioł, -łu, *m.* 1) стихі́я; *перен.* być w swoim **~le** бу́ти у своїй стихі́ї; 2) *перен.* елеме́нт; **~** napływowy приї́жджий елеме́нт.
żywiołowo стихі́йно.
żywiołowy стихі́йний; **~** ruch стихі́йний рух, -ху.
żywnie: co ci się **~** podoba що ті́льки тобі́ подо́бається (замане́ться, на ду́мку спаде́).
żywnościowy харчови́й, продово́льчий; artykuły **~we** харчові́ (продово́льчі) това́ри, -рів.
żywność *ż.* продово́льство, харчі́, -чів.
żywny живу́щий, живлю́ч[щ]ий.
żywo 1) жи́во; to mnie **~** obchodzi це мене́ жи́во займа́є; 2) *(метко)* жва́во; ◊ co **~** чим шви́дше, чимду́ж.
żywokost, -tu, *m., bot. (symphytum)* жи́вокіст *(род.* жи́воко́сту).
żywopłot, -tu, *m.* живоплі́т, -ло́ту.
żyworodne, -nych *biol. (vivipara)* живородя́щі, -щих.
żywość *ż.* жи́вість, -вості; жва́вість. *Пор.* **żywy.**
żywot *m., przest.* 1) життя́; bieg **~ta** пере́біг життя́, життє́вий шлях, -ляху́; 2) *літ., іст., жарт.* житіє́.
żywotnik *m., bot. (thuja)* ту́я.
żywotność *ż.* життє́вість, -вості.
żywotny 1) життьови́й, життє́вий; kwestia **~na** життьове́ (життє́ве) пита́ння; 2) *грам.* живи́й; rzeczowniki **~ne** живі́ іме́нники, -ків.
żywy живи́й; *(повний життя — ще)* жва́вий; ledwie **~** ле́две живи́й; **~** język жива́ мо́ва; **~we** dziecko жива́ (жва́ва) дити́на.
żyzność *ż.* родю́чість, -чості, у[в]рожа́йність, -ності, плодю́чість.
żyzny родю́чий, у[в]рожа́йний, плодю́чий; **~** grunt родю́чий (у[в]рожа́йний) грунт, -ту.
żyźnić, -nię, -nisz, -nił *див.* **użyźniać.**

ДОПОВНЕННЯ ДО ПЕРШОГО ТОМА

akapit *m.* абзáц.
alkoholizowany *(про вино)* кріплений.
artystowski артúстів, артúста; ~ ż a r t жарт артúста.
bajcować *див.* **bejcować.**
bajcowanie *n. див.* **bejcowanie.**
bezkonfliktowość *ż.* безконфліктність, -ності; t e o r i a ~**ci** теóрія безконфліктності.
bezobjawowy без ознáк, без симптóмів; *(мед. — ще)* латéнтний; *мед.* ~**we** s t a d i u m c h o r o b y латéнтна стáдія хворóби.
bolec, -lca, *m., tech.* болт, -тá.
bólowy *med.* больовúй.
brakowniczka *ż., spec.* бракувáльниця.
bubkowaty схóжий на фéртика.
co mocy *przysł.* щосúли, з усіéї сúли, щодýху.
czasochłonny якúй (що) забирáє багáто чáсу, трудомісткúй.
czerpaczka I *ż., spec.* черпáльниця.
czerpaczka II *ż., див.* **czerpak.**
drapichrustowaty 1) схóжий на волоцюгу (на бродягу); 2) схóжий на гульвісу (на гультяя).
dwupłaszczyznowy якúй (що) прохóдить у двох площинáх.
dyniasty як дúня.
dźwigowy, -wego, *lm.* **-wi,** *m.* ліфтéр, -ра.
futrzarski хутровúй; p r z e m y s ł ~ хутровé виробнúцтво.
grupowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *gram., m.* поскладóва абревіатýра.
kocher *m.* турúстська кýхня.
kompleksowy кóмплексний.
literowiec, -wca, -wce, *m., gram.* ініціáльна абревіатýра.
mżawka *ż.* мжúчка.
nadciśnienie *n., med.* гіпертонíя.
naftowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* нафтовúк, -кá.
niż II, **-żu,** *m., meteor.:* ~ b a r o m e t r y c z n y барометрúчна депрéсія.

Додаток

I. ПОЛЬСЬКА ГРАФІКА І ОРФОГРАФІЯ

Польський алфавіт є в своїй основі латинським алфавітом, відповідно зміненим і пристосованим до звукової системи польської мови. В польському алфавіті 32 букви, які мають різні назви і різні звукові відповідники. Подаємо їх у таблиці.

Букви	Назви букв	Звукові відповідники[1]	Букви	Назви букв	Звукові відповідники[1]
A a	а	а	M m	ем	м
ą	$о^{н}$ (носове о)	$о^{н}$	N n	ен	н
B b	бе	б	ń	ен м'яке	нь
C c	це	ц	O o	о	о
Ć ć	це м'яке	ць	Ó ó	о крескова́не	у
D d	де	д	P p	пе	п
E e	е	е	R r	ер	р
ę	$е^{н}$ (носове е)	$е^{н}$	S s	ес	с
F f	еф	ф	Ś ś	ес м'яке	сь
G g	ге	г	T t	те	т
H h	ха	х	U u	у	у
I i	і	і	W w	ву	в
J j	йот	й	Y y	и	и
K k	ка	к	Z z	зет	з
L l	ель	ль	Ź ź	зет м'яке	зь
Ł ł	ел	л	Ż ż	жет	ж

Як видно з наведеної таблиці, знаки латинського алфавіту не могли передати всіх звуків польської мови. Для позначення ряду звуків застосовано додаткові знаки — надрядкові (ć, ń, ó, ś, ź, ż) і підрядкові (ą, ę), для позначення твердого «л» видозмінено ла-

[1] Деякі з цих відповідників, як і в наступній таблиці, досить умовно передають звучання польських букв і тільки наближаються до нього. Точніше передати це звучання можна тільки за допомогою спеціальної фонетичної транскрипції.

тинську букву (ł). Нарешті було введено також комбіновані, подвійні знаки латинського алфавіту для позначення таких звуків польської мови:

Букви	Назви букв	Звукові відповідники
Ch ch	ха	х
Cz cz	че	ч
Dz dz	дзе	дз
Dź dź	дзе м'яке	дзь
Dż dż	дже	дж
Rz rz	ер зет	ж
Sz sz	еш	ш

Деякі звуки сучасної польської літературної мови позначаються двома різними буквами, залежно від їх походження. Так, звук «у» може позначатися буквами **u (wuj)** і **ó (mój)** (в цьому випадку він звичайно чергується з «о»: **moja**); звук «ж» — буквами: **ż(żona)** і **rz(rzeka)** (якщо він розвинувся з давнього **r**; пор. укр. ріка); звук «х» може позначатися буквами **ch (chata)** і **h (herbata)** (в словах іншомовного походження).

М'якість приголосних у сучасній польській літературній мові позначається двояко: надрядковою рискою, коли м'який приголосний стоїть на кінці складу або слова і перед приголосним (**ktoś, wstańże, chodź, świat** і т. п.), або буквою **і** перед наступним голосним (**ciemno, nie, miasto** і т. п.).

Діючі в сучасній польській літературній мові норми правопису були ухвалені в 1936 р. В 1957 р. вийшло нове видання польського правопису з деякими уточненнями і доповненнями.

В основі сучасного польського правопису перехрещуються фонетичний і морфологічний принципи. З одного боку, пишемо **bełski** (але: **Bełz**), **kaukaski** (але: **Kaukaz**), **męstwo** (але: **mąż**) та ін. З другого боку, зберігається правопис значущих частин слова — морфем всупереч живій вимові: **ławka, ciężki, kośba** та ін. (у вимові: **łafka, cięszki, koźba**), тому що так вони пишуться і вимовляються в інших словах того самого кореня; **ław-a, cięż-ar, kos-ić.** Як і в східнослов'янських мовах, провідну роль в польському правописі відіграє морфологічний принцип.

НАЙВАЖЛИВІШІ ПРАВИЛА СУЧАСНОЇ ПОЛЬСЬКОЇ ОРФОГРАФІЇ

Букву **ó** пишемо в словах, де звук «у» чергується з «о» або «е»: **sól — soli, podróż — droga, pióro — pierze...,** а також де у співвідносних словах «у» відповідає українському «і» (звичайно в новому закритому складі), «о» чи повноголосним формам: **późno** — пізно, **góra** — гора, **skóra** — шкіра, **król** — король... Також пишеться **ó** в суфіксах: **-ów (Kraków), -ówna (młynarzówna), -ówka (pocztówka),** в закінченні родового відмінка множини іменників

чоловічого роду: **chłopców**. Букву **u** пишемо в суфіксах: **-unek (rysunek), -un (opiekun), -unka (opiekunka), -ulec (budulec)**, а також у зменшувальних і експресивних суфіксах: **-uchny, -uni, -usi, -utki, -uchna, -ulo, -ulek, -ulka, -unio, -unia, -uszek, -uszka, -uszko, -uś, -usia, -uch, -ucha, -us.**

Букви **ą, ę** пишемо звичайно в польських словах спільнослов'янського походження. В українській мові у відповідних словах виступають **у (ю), а (я)**: **dąb** — дуб, **często** — часто, **piją** — п'ють, **język** — язик та ін. В запозичених словах пишемо звичайно **om, on, en: kombinacja, konserwa, stempel, benzyna** та ін.

Букву **rz**, якою позначається той самий звук, що й буквою **ż**, пишемо, як правило, тоді, коли «ж» чергується з «р»: **marzec — marca, wzgórze — góra, lekarz — lekarstwo** та ін., а також коли польському «ж» у співвідносних українських словах відповідає звук «р»: **rzadko** — рідко, **kołnierz** — комір та ін.

Буква **ch** пишеться, коли звук «х» чергується з «ш», а в співвідносних українських словах виступає «х»: **suchy — suszyć** (сухий), **mech** (мох), **schemat** (схема); **h** пишемо там, де звичайно у співвідносних українських словах виступає «г»: **druh** — друг, **Hanna** — Ганна, **hiperbola** — гіпербола і под.

В словах іншомовного походження пишемо **-kie-: bankiet, lakier, rakieta** та ін., за винятком певної кількості новіших запозичень: **kelner, hokej, kefir** та ін. І навпаки, як правило, пишемо в запозиченнях **-ge-: algebra, gest, Genewa** та ін.

В двох словах допускаються паралельні написання: **Maria//Maryja** і **triumf//tryumf.**

В іменниках жіночого роду іншомовного походження після основ на **c, s, z** пишемо **-ja**, після основ на інші приголосні — **-ia: emocja, pasja, Azja** та ін., але **biologia, chemia, Holandia** та ін.

В родовому відмінку однини і множини такі іменники відповідно мають закінчення **-ji** та **-ii: komisji, kompanii.** Іноді в родовому відмінку множини вони мають відповідно і паралельні закінчення **-yj** та **-ij: komisyj, kompanij.**

У запозичених іменників жіночого роду на **-eja** і **-ea (aleja, epopeja, onomatopeja** та ін. і **idea, orchidea, farmakopea** та ін.) відповідно до закінчення називного відмінка однини в називному відмінку множини маємо закінчення **-eje** і **-ee**; в родовому відмінку множини виступає тільки одне закінчення **ei: alei** і **idei.**

Перед глухими твердими приголосними пишеться префікс **s-: sprzedać, skąd, sczesać** і т. д., перед **ć (ci)** — **ś-: ścisnąć, ściemnieć, ścierać** і т. д.; перед дзвінкими приголосними пишеться префікс **z-: zbawić, zdzierać, zgubić** і т. д.

Суфікси **-dzk(i), -dztw(o)** пишемо в словах, утворених від основ на **-d: grodzki — gród, sąsiedztwo — sąsiad.** В усіх інших випадках пишемо суфікси **-ck(i), -ctw(o): bracki — brat, kupiectwo — kupiec** та ін.

Незалежно від приголосного основи, від якої утворений прикметник, завжди пишемо суфікс **-sk(i): francuski — Francuz, haski — Haga, niski — nizina** та ін.

В іменниках жіночого роду на **-ka** зберігається приголосний основи, від якої утворений іменник: **Francuzka — Francuz, miska — misa, walizka — waliza** та ін.

Незалежно від приголосного основи, від якої утворений іменник, пишемо завжди суфікс **-stw(o)**: **księstwo — książę, zwycięstwo — zwyciężyć, męstwo — mąż** та ін.

В іменниках, співвідносних з прикметниками на **-ow-sk(i)**, **-ew-sk(i)**, **-w(y)**, пишемо **-stw(o)**, а не **-wstw(o)**: **dziadostwo — dziadowski, królestwo — królewski, lenistwo — leniwy** та ін.; **-w-** зберігається перед суфіксом **-stw(o)** в іменниках, утворених від іменникових і дієслівних основ: **szewstwo — szewc, rybołówstwo — łowić, znawstwo — znawca** та ін.

Прізвища і назви дочок на **-ówna** відмінюються як іменники: **aptekarzówna, -wny, -wnie, -wnę...** Прізвища і назви жінок на **-owa** відмінюються як прикметники: **Janowa, -wej, -wej, -wą...** Назви місцевостей типу **Nadwórna** відмінюються як прикметники.

Дієслова мають форму інфінітива на **-źć** тільки тоді, коли в основі першої особи однини теперішнього часу виступає приголосний **-z-**: **wieźć — wiozę** та ін. У всіх інших випадках пишемо **-ść**: **wieść — wiodę, gnieść — gniotę, nieść — niosę** та ін.

Незалежно від того, чи в основі першої особи однини теперішнього часу виступає **-g(n)ę**, чи **-k(n)ę**, в інфінітиві пишемо **-c**: **ciec — cieknę, biec — biegnę** та ін.

Написання слів разом, окремо і через дефіс

Прикметники, складені з двох рівноправних, не підпорядкованих один одному за змістом членів, пишуться через дефіс: **polsko-ukraiński, biało-czerwony** та ін. Винятки: **żelazobetonowy** і **głuchoniemy**.

Прикметники, складені з трьох і більше членів, зв'язаних сполучним звуком **-o**, пишуться через дефіс: **staro-cerkiewno-słowiański, północno-wschodnio-europejski** та ін. Виняток становлять випадки, коли два члени прикметника утворені від складного іменника: **ogólnojęzykoznawczy (językoznawca), nowomałopolski (Małopolska), starowielkopolski (Wielkopolska)** і т. д.

Всі інші складні прикметники пишуться разом: **wczesnojesienny, prawdomówny, równorzędny** і т. д.

Дієслівні форми **bym, byś, by, byśmy, byście** пишемо разом: 1) з особовими формами дієслова — **robiłbym, widziałby, bylibyście**; 2) із сполучниками — **Jakbyś chciał, to byś zrobił; Nie czyń tego, bobyś ją obraził**; 3) з частками — **Nie wiem, czybyś to chętnie zrobił**. В інших випадках наведені дієслівні форми пишуться окремо: **Do Krakowa byście pojechali.**

Закінчення **-(e)m, -(e)ś, -(e)śmy, -(e)ście** пишуться разом незалежно від того, після якої частини мови вони стоять.

Прийменники, складені з двох прийменників, пишемо разом: **ponad, popod, poprzez** і т. п. Так само вкупі пишемо прийменники з компонентами **-bok, -czas, -koło(a), -miast, -między, -wnątrz**: **obok, wkoło, zamiast** і т. д.

Частки і компоненти слів **-inąd, -kolwiek, -kroć, -li** пишемо разом: **idźże, znikądinąd, cokolwiek, częstokroć, znaszli** та ін. Частки і компоненти слів **no, to, też, bądź, indziej** пишуться окремо: **chodź no, już to, gdzie bądź** та ін.

Прийменникові конструкції пишуться окремо: **bez mała, po cichu, na lewo, za darmo, poza tym, na oścież, o mało, z kolei, w zamian** і т. д.

Заперечна частка **nie** у сполученні з дієсловами пишеться окремо, за винятком дієслів, які без неї не вживаються: **niedomagać, nienawidzić, niepokoić, niewolić. Nie ma** і в особових, і безособових конструкціях пишеться нарізно: **on nie ma gazety** і **dzisiaj nie ma gazety.**

Заперечна частка **nie** у сполученні з іменниками, прикметниками, ад'єктивізованими дієприкметниками і відприкметниковими прислівниками пишеться вкупі.

Правила переносу

Приголосні, за винятком тих, що входять до складу префіксів, можна відокремлювати довільно: **is-kra//isk-ra//i-skra; Fra-ncja// Fran-cja//Franc-ja.** Дві однакові букви треба при переносі відокремлювати: **pan-na.**

Дифтонги **au, eu** не можна розривати; наприклад, слова **pauza, Europa** і под. слід переносити так: **pau-za, Eu-ropa** і т. д. Приголосний, на який закінчується префікс, при переносі не відокремлюється: **ob-orać, przed-stawić** і т. д.

Вживання великої букви

З великої букви пишуться:

назви мешканців частин світу, країн, областей та назви народів, рас і племен: **Europejczyk, Szwajcar, Polak, Krakowiak** (мешканець Краківської області), але **krakowiak** (мешканець Кракова);

назви різних свят: **Nowy Rok, Dzień Lasu, Boże Narodzenie** і т. п.;

в назвах газет і журналів всі слова, за винятком службових: **Trybuna Ludu, Przewodnik Naukowy i Literacki, Wróble na Dachu** і т. п. Якщо заголовок газети або журналу не можна відмінювати, з великої букви пишеться тільки перше слово заголовка: **Dookoła świata, Chrońmy przyrodę ojczystą, O trwały pokój i demokrację ludową** і т. п.;

всі слова в назвах різних установ, організацій, товариств, підприємств: **Polska Akademia Nauk, Powszechny Dom Towarowy, Związek Samopomocy Chłopskiej** і т. п.

В інших випадках вживання великої букви в сучасній польській літературній мові збігається з нормами, прийнятими в сучасній українській літературній мові.

II. ФОНЕТИКА

Польська літературна мова має 8 голосних: чисті, або усні, — **a, o, u, e, y, i** — і носові — **ą** і **ę.** Відповідно до їх артикуляції голосні польської літературної мови укладаються в таку таблицю:

Піднесення (положення язика)	Ряд	
	передній	задній
високе	i y	<u>
середнє	e ę	<o> ą
низьке		a

Голосні, що вимовляються з губним заокругленням, — **u**, **o** — взяті в таблиці у невеликі дужки < > (знак лабіалізації).

Носові голосні зберігають свою носову вимову тільки в позиції перед щілинними приголосними **z**, **s**, **ż (rz)**, **sz**, **ź**, **ś**, **ch (h)**, **w**, **f**, а носовий голосний **ą** також в кінці слова: **wiązać**, **kęs**, **mąż**, **idą** і т. д. В позиції перед змичними і змично-щілинними носові голосні розпадаються у вимові на свій усний відповідник і носовий приголосний, відповідно до артикуляції наступного приголосного: **rąbać** = **rombać**, **mądry** = **mondry**, **męczyć** = **menczyć**, **ręka** = **renka** (з задньоязичною вимовою приголосного **n**). Голосний **ę** на кінці слів вимовляється як чисте **e**: **idę** = **ide**.

Разом з тим польська літературна мова виявляє тенденцію до назалізації сполучень «голосний + **n**, **m**» в позиції перед щілинними приголосними, де виникають вторинні носові **ą**, **ę**, **į**, **ǫ**, **ų**: **awans** = **awąs**, **kredens** = **kredęs**, **inspektor** = **įspektor**, **komfort** = **kǫfort**, **triumf** = **tryiųf**[1] і т. д.

Усі приголосні польської мови можна подати в такій таблиці[2] (див. наступну сторінку).

Польським приголосним **ś**, **ź**, **ć**, **dź** властива дорсальна палатальність, яка має місце внаслідок наближення середньої частини язикової спинки до твердого піднебіння і яка виконує основну артикуляційну функцію. В результаті польські **ś**, **ź**, **ć**, **dź** порівняно із співвідносними українськими приголосними мають більш палатальний характер і відзначаються «шепелявою» вимовою.

Вимова приголосного **ł** в сучасній польській літературній мові двояка. Поряд із зубною, найбільш старанною артикуляцією **ł**, дуже поширена вимова **ł** як губно-губного **u**: **ławka** = **uafka**.

Приголосні **z**, **s**, **d**, **t**, **r**, **c**, **cz**, **dż**, **ż**, **sz** не мають м'яких відповідників в польській мові і пом'якшуються до певної міри тільки в словах іншомовного походження типу **parodia**, **Maria**, **Azja** і т. д.

---

[1] Тут ą = а носове; į, ǫ, ų = i, o, u носові.

[2] Див. S. Szober, Gramatyka języka polskiego, Warszawa, 1957, стор. 18.

		Губно губні		Губно зубні		Передньо-язичні				Середньо язичні	Задньо-язичні	
						зубні		альвеолярні				
		тверді	пом'якш.	тверді	пом'якш.	тверді	пом'якш.	тверді	пом'якш.	м'які	тверді	пом'якш.
Змичні	дзвінкі	b	b'			d					g	g'
	глухі	p	p'			t					k	k'
Щілинні	дзвінкі			w	w'	z		ż (rz)		ź		
	глухі			f	f'	s		sz		ś	ch(h)	ch'(h')
Змично-щілинні	дзвінкі					dz		dż		dź		
	глухі					c		cz		ć		
Напіввідкриті носові	дзвінкі	m	m'			n				ń		
Напіввідкриті усні	дзвінкі					ł		l r	l'			

В польській літературній мові дзвінкість змичних, щілинних і африкат на кінці слова не зберігається: **dziad = dziat, wyraz = wyras, rydz = ryc** і т. д.

Панівним типом асиміляції приголосних щодо дзвінкості — глухості є, як і в українській мові, регресивний тип, тобто наступний приголосний впливає на попередній: **babka = bapka, prośba = proźba** і т. д. Прогресивна асиміляція має місце в польській літературній мові тільки тоді, коли після глухих виступають дзвінкі **w, rz: twardy = tfardy, krzak = kszak** і т. д.

В позиції перед задньоязичними **k, g** приголосний **n** вимовляється з задньоязичним відтінком.

Характерною рисою польської мови є регресивна асиміляція дзвінкості — глухості кінцевих приголосних попереднього слова до початкових приголосних наступного слова. Така асиміляція в позиції перед змичними і щілинними виступає на всій території польської мови: **gałąź cienka = gałąścienka, tak było = tagbyło** і т. п.

Проте асиміляція в позиції перед сонорними і голосними — **brat idzie = bradidzie, pies lubi = piezlubi** і т. п. — характеризує тільки частину польської мовної території.

Не узаконені орфографією спрощення груп приголосних виступають у вимові величезної більшості поляків: **pierwszy = pierszy, krakowski = krakoski, niósł = niós** і т. д. В групі, складеній з двох сонорних і змичного, щілинного або змично-щілинного, серединний сонорний випадає у вимові: **rzemieślnik = rzemieśnik, ziarnko = ziarko, garnca = garca** і т. д.

Наголос у польській мові нерухомий, зв'язаний з передостаннім складом слова. Ряд слів іншомовного походження, зокрема з суфіксами **-ik-, -yk- (fizyka, republika)** та деякі інші **(opera, uniwersytet)**, а також небагато польських слів **(okolica, wogóle)** мають наголос на третьому складі з кінця. Частки **by, że, no, to** і дієслівні закінчення **-śmy, -ście**, приєднуючись до слова, не змінюють його наголосу.

III. МОРФОЛОГІЯ

ІМЕННИК

Іменники в польській мові, як і в українській, змінюються за числами, родами і відмінками. Польська мова має два числа **(liczba pojedyńcza** і **liczba mnoga** — однина і множина), три роди **(rodzaj męski, żeński** і **nijaki** — чоловічий, жіночий і середній рід) і 7 відмінків **(mianownik, dopełniacz, celownik, biernik, narzędnik, miejscownik, wołacz** — називний, родовий, давальний, знахідний, орудний, місцевий відмінки і кличн форма). В множині клична форма тотожна з формою називного відмінка множини.

Іменники чоловічого роду в польській мові можуть закінчуватися на твердий або м'який приголосний, а також на **-a, -o.**

Відмінювання іменників чоловічого роду на приголосний

Тверда група

Однина	Множина	Однина	Множина
M. sąsiad	sąsiedzi	robotnik	robotnicy
D. sąsiada	sąsiadów	robotnika	robotników
C. sąsiadowi	sąsiadom	robotnikowi	robotnikom
B. sąsiada	sąsiadów	robotnika	robotników
N. sąsiadem	sąsiadami	robotnikiem	robotnikami
M. (w) sąsiedzie	sąsiadach	(w) robotniku	robotnikach
W. sąsiedzie	sąsiedzi	robotniku	robotnicy
M. krakowianin	krakowianie	syn	synowie
D. krakowianina	krakowian	syna	synów
C. krakowianinowi	krakowianom	synowi	synom
B. krakowianina	krakowian	syna	synów
N. krakowianinem	krakowianami	synem	synami
M. (w) krakowianinie	krakowianach	(w) synu	synach
W. krakowianinie	krakowianie	synu	synowie

Однина	Множина	Однина	Множина
M. stół	stoły	kot	koty
D. stołu	stołów	kota	kotów
C. stołowi	stołom	kotu	kotom
B. stół	stoły	kota	koty
N. stołem	stołami	kotem	kotami
M. (w)stole	stołach	(w)kocie	kotach
W. stole	stoły	kocie	koty

В родовому відмінку однини у деяких іменників чоловічого роду на твердий приголосний виступає закінчення **-u**. Звичайно таке закінчення буває частіше у іменників іншомовного походження **(teatru)**, у абстрактних **(bólu)** і збірних **(lasu)** іменників та деяких інших. У давальному відмінку однини тільки зрідка виступає закінчення **-u**, здебільшого у односкладових назв живих істот. Форма знахідного відмінка однини у назв живих істот збігається з формою родового відмінка, у назв неживих предметів — з формою називного відмінка. В місцевому відмінку однини закінчення **-u** виступає після задньоязичних приголосних, а також після деяких інших приголосних у небагатьох іменників. В кличній формі закінчення **-u** зустрічається звичайно після задньоязичних приголосних та ще після деяких інших у незначної кількості іменників.

В називному відмінку множини особових іменників виступає закінчення **-i**, після **c, dz** — **-y**. Друге закінчення особових іменників — **-owie** виступає звичайно у назв носіїв різних звань, чинів тощо, у назв спорідненості, іноді — народів (**panowie, profesorowie, synowie, Arabowie** і т. п.). Іменники на **-anin** мають в називному відмінку закінчення **-e**. У неособових назв виступає закінчення **-y**, після задньоязичних — **-i**. Особові іменники на **-anin** у родовому відмінку множини мають нульову флексію. У особових іменників форма знахідного відмінка збігається з формою родового, у всіх інших іменників форма знахідного відмінка збігається звичайно з формою називного відмінка.

М'яка група

Однина	Множина	Однина	Множина
M. koń	konie	towarzysz	towarzysze
D. konia	koni	towarzysza	towarzyszy //-ów
C. koniowi	koniom	towarzyszowi	towarzyszom
B. konia	konie	towarzysza	towarzyszy //-ów
N. koniem	końmi	towarzyszem	towarzyszami
M. (w)koniu	koniach	(w)towarzyszu	towarzyszach
W. koniu	konie	towarzyszu	towarzysze
M. wódz	wodzowie	dziadzio	dziadziowie
D. wodza	wodzów	dziadzia	dziadziów
C. wodzowi	wodzom	dziadziowi	dziadziom
B. wodza	wodzów	dziadzia	dziadziów
N. wodzem	wodzami	dziadziem	dziadziami
M. (w)wodzu	wodzach	(w)dziadziu	dziadziach
W. wodzu	wodzowie	dziadziu	dziadziowie

Однина	Множина
M. chłopiec	chłopcy
D. chłopca	chłopców
C. chłopcu	chłopcom
B. chłopca	chłopców
N. chłopcem	chłopcami
M. (w)chłopcu	chłopcach
W. chłopcze	chłopcy

В називному відмінку однини іменники м'якої групи закінчуються на м'які приголосні (або функціонально м'які — шиплячі, **c, dz**). До цієї групи належать і зменшені пестливі назви на **-o** з попереднім м'яким приголосним. У іменників м'якої групи в родовому відмінку однини можливе тільки закінчення **-a**, а в місцевому відмінку і кличній формі однини — тільки **-u**. В давальному відмінку однини іменники з суфіксом **-ec** мають закінчення **-u**, інші — **-owi**. В кличній формі іменники з суфіксом **-ec** дістають закінчення **-e**.

В називному відмінку множини у особових назв може бути закінчення **-owie**, але після основ на шиплячий — тільки **-e**. У іменників з суфіксом **-ec** завжди виступає закінчення **-y**, а у зменшено-пестливих іменників на **-o**, — **-owie**. Неособові іменники цієї групи мають тільки закінчення **-e**. В родовому відмінку іменники з основою на м'який приголосний мають закінчення **-i**, з основою на шиплячий — подвійне закінчення **-ów//-y**. Всі інші іменники мають закінчення **-ów**. Форми знахідного відмінка множини тільки у особових назв дорівнюють формам родового відмінка, у всіх інших іменників, живих і неживих, форми знахідного дорівнюють формам називного відмінка множини. Незначна кількість іменників з основою на палатальний приголосний має в орудному відмінку закінчення **-mi** поряд з загальним **-ami**. Закінчення місцевого відмінка у іменників м'якої групи таке, як у іменників з основами на твердий приголосний; тільки деякі іменники — назви країн, що вживаються лише у множині, мають давнє закінчення **-ech: na Węgrzech**.

Іменники чоловічого роду на -a, -o, що відмінюються в однині на зразок іменників жіночого роду

Однина	Множина	Однина	Множина
M. poeta	poeci	starosta	starostowie
D. poety	poetów	starosty	starostów
C. poecie	poetom	staroście	starostom
B. poetę	poetów	starostę	starostów
N. poetą	poetami	starostą	starostami
M. (w) poecie	w poetach	(w) staroście	starostach
W. poeto	poeci	starosto	starostowie

Однина	Множина	Однина	Множина
M. kolega	koledzy	Fredro	Fredrowie
D. kolegi	kolegów	Fredry	Fredrów
C. koledze	kolegom	Fredrze	Fredrom
B. kolegę	kolegów	Fredrę	Fredrów
N. kolegą	kolegami	Fredrą	Fredrami
M. (w)koledze	kolegach	(w)Fredrze	Fredrach
W. kolego	koledzy	Fredro	Fredrowie

Незначна кількість особових іменників чоловічого роду на **-a** і власних особових назв на **-o** відмінюється в однині як іменники жіночого роду, а в множині — як іменники чоловічого роду. В називному відмінку множини виступають закінчення **-owie** та **-i**, після **c, dz** — **-y**.

Нечисленні іменники на м'який приголосний мають закінчення **-e** (**cieśla** — **cieśle** та ін.). Закінчення інших відмінків такі, як у попередніх групах.

Мішана група іменниково-прикметникової відміни

Однина	Множина
M. sędzia	sędziowie
D. sędziego	sędziów
C. sędziemu	sędziom
B. sędziego	sędziów
N. sędzią	sędziami
M. (w)sędzi	sędziach
W. sędzio	sędziowie

Так само відмінюються іменники **hrabia, margrabia, burgrabia.** В називному, орудному, місцевому відмінках і в кличній формі однини іменники цієї групи відмінюються за зразком відміни іменників жіночого роду на **-a**, в родовому, давальному і знахідному відмінках однини — на зразок прикметникової відміни. В множині іменники цієї групи відмінюються як особові іменники чоловічого роду.

Форми множини, утворені від інших коренів, мають іменники **człowiek, rok** (в множині: **ludzie, lata**). Іменник **brat** має в множині форми: **bracia, braci, braciom, braci, braćmi, (w)braciach, bracia.** Аналогічно відмінюється іменник **ksiądz** (в множині: **księża**).

Відмінювання іменників жіночого роду на голосний

Тверда група

Однина	Множина	Однина	Множина
M. krowa	krowy	robota	roboty
D. krowy	krów	roboty	robót
C. krowie	krowom	robocie	robotom
B. krowę	krowy	robotę	roboty
N. krową	krowami	robotą	robotami
M. (w)krowie	krowach	(w)robocie	robotach
W. krowo	krowy	roboto	roboty

Однина	Множина	Однина	Множина
M. rączka	rączki	koleżanka	koleżanki
D. rączki	rączek	koleżanki	koleżanek
C. rączce	rączkom	koleżance	koleżankom
B. rączkę	rączki	koleżankę	koleżanki
N. rączką	rączkami	koleżanką	koleżankami
M. (w)rączce	rączkach	(w)koleżance	koleżankach
W. rączko	rączki	koleżanko	koleżanki

В родовому відмінку однини і називному відмінку множини іменники жіночого роду твердої групи мають закінчення **-y**, після **k, g** — **-i**. В давальному і місцевому відмінках однини перед закінченням **-e** приголосний основи цих іменників пом'якшується. В родовому відмінку множини виступає нульове закінчення. Коли основа іменника закінчується двома приголосними, в формах родового відмінка множини між ними появляється вставне **-e-**. Голосний **-o-** в корені або основі іменників чергується в формах родового відмінка множини з **-ó-**.

Форма знахідного відмінка множини всіх іменників жіночого роду, неживих і живих, дорівнює формам називного відмінка.

М'яка група

Однина	Множина	Однина	Множина
M. rola	role	głębia	głębie
D. roli	ról	głębi	głębi
C. roli	rolom	głębi	głębiom
B. rolę	role	głębię	głębie
N. rolą	rolami	głębią	głębiami
M. (w)roli	rolach	(w)głębi	głębiach
W. rolą	role	głębio	głębie
M. praca	prace	pani	panie
D. pracy	prac	pani	pań
C. pracy	pracom	pani	paniom
B. pracę	prace	panią	panie
N. pracą	pracami	panią	paniami
M. (w)pracy	pracach	(w)pani	paniach
W. praco	prace	pani	panie

В родовому, давальному і місцевому відмінках однини у іменників жіночого роду м'якої групи після **c, dz** маємо закінчення **-y**, а не **-i**. Іменник **pani** має в знахідному відмінку однини закінчення **-ą**. У іменників на **-i** клична форма дорівнює формі називного відмінка, у інших іменників в цій формі виступає закінчення **-o**. Зменшено-пестливі іменники мають у кличній формі закінчення **-u**: **Zosiu, ciociu** і т. д. В називному відмінку множини всі іменники жіночого роду м'якої групи закінчуються на **-e**. Певна кількість цих іменників має в родовому відмінку множини закінчення **-i**, після шиплячих — **-y**: **wieczerzy** і т. п. Закінчення **-i** виступає у іменників іншомовного походження на **-ia//-ja (lekcja — lekcji)**,

а також може зустрічатися у іменників з суфіксом **-nia** (з попереднім приголосним) як паралельне або єдине закінчення: **kawiarni//kawiarń, sukni//sukien, pochodni.**

Відмінювання іменників жіночого роду на приголосний

Однина	Множина	Однина	Множина
M. kość	kości	łódź	łodzie
D. kości	kości	łodzi	łodzi
C. kości	kościom	łodzi	łodziom
B. kość	kości	łódź	łodzie
N. kością	kośćmi	łodzią	łodziami
M. (w)kości	kościach	(w)łodzi	łodziach
W. kości	kości	łodzi	łodzie

M. rzecz	rzeczy
D. rzeczy	rzeczy
C. rzeczy	rzeczom
B. rzecz	rzeczy
N. rzeczą	rzeczach
M. (w)rzeczy	rzeczami
W. rzeczy	rzeczy

В родовому, давальному, місцевому відмінках і кличній формі однини та в родовому відмінку множини у іменників жіночого роду на приголосний виступає закінчення **-i**, після шиплячих приголосних — **-y.** Поряд із закінченням **-i//-y** в називному відмінку множини у деяких іменників маємо закінчення **-e (twarze, gałęzie** і ін.), іноді паралельно з **-i (postacie//postaci).** Крім закінчення **-ami** в орудному відмінку множини виступає зрідка закінчення **-mi.**

Відмінювання іменників середнього роду на -o, -ę

Тверда група

Однина	Множина	Однина	Множина
M. miasto	miasta	kółko	kółka
D. miasta	miast	kółka	kółek
C. miastu	miastom	kółku	kółkom
B. miasto	miasta	kółko	kółka
N. miastem	miastami	kółkiem	kółkami
M. (w)mieście	miastach	(w)kółku	kółkach
W. miasto	miasta	kółko	kółka

В місцевому відмінку однини іменників середнього роду твердої групи виступає закінчення **-e**, яке пом'якшує приголосний основи.

Основи на задньоязичний приголосний мають закінчення **-u**. В родовому відмінку множини при нульовому закінченні у деяких іменників появляється вставне **-e-**.

М'яка група

Однина	Множина	Однина	Множина
M. pole	pola	narzędzie	narzędzia
D. pola	pól	narzędzia	narzędzi
C. polu	polom	narzędziu	narzędziom
B. pole	pola	narzędzie	narzędzia
N. polem	polami	narzędziem	narzędziami
M. (w)polu	polach	(w)narzędziu	narzędziach
W. pole	pola	narzędzie	narzędzia

В називному, знахідному відмінках і кличній формі однини іменників середнього роду м'якої групи маємо закінчення **-e**. В місцевому відмінку однини ці іменники мають закінчення **-u**. В родовому відмінку множини іменники відіменникового походження виступають з закінченням **-i**, після шиплячих — **-y**: **narzędzi, półroczy** і т. п. Похідні іменники, утворені від дієслівних основ, мають нульову флексію: **przykazań, poleceń** і т. п.

Відмінювання іменників середнього роду на -ę

Однина	Множина	Однина	Множина
M. imię	imiona	cielę	cielęta
D. imienia	imion	cielęcia	cieląt
C. imieniu	imionom	cielęciu	cielętom
B. imię	imiona	cielę	cielęta
N. imieniem	imionami	cielęciem	cielętami
M. (w)imieniu	imionach	(w)cielęciu	cielętach
W. imię	imiona	cielę	cielęta

Так само відмінюється іменник чоловічого роду **książę** (**książęcia//księcia** і т. д.).

Іменники цієї групи, основа яких у формах непрямих відмінків виступає з суфіксами **-en(i)-//-on-**, **-ec(i)-//-ęt-(-ąt)**, мають закінчення, властиві м'якій групі іменників середнього роду.

Іменники **oko, ucho** мають такі форми деяких відмінків множини: M. **oczy**, D. **oczu**, N. **oczyma**, M. **oczach**; M. **uszy**, D. **uszu**, N. **uszyma**, M. **uszach**.

Іменники латинського походження на **-(i)um//-jum** в однині не відмінюються, а в родовому відмінку множини мають закінчення **-ów**: **gimnazjów**. Закінчення інших відмінків множини такі, як у іменників середнього роду (**gimnazja** і т. д.).

ПРИКМЕТНИК

Відмінювання прикметників

Однина

	Чоловічий рід	Середній рід	Жіночий рід	Чоловічий рід	Середній рід	Жіночий рід
M.	dobry	dobre	dobra	czysty	czyste	czysta
D.	dobrego		dobrej	czystego		czystej
C.	dobremu		dobrej	czystemu		czystej
B.	dobry dobrego	dobre	dobrą	czysty czystego	czyste	czystą
N.	dobrym		dobrą	czystym		czystą
M.	(w) dobrym		dobrej	(w) czystym		czystej
W.	dobry	dobre	dobra	czysty	czyste	czysta

Множина

	Чоловічо-особова форма	Жіночо-предметна форма	Чоловічо-особова форма	Жіночо-предметна форма
M.	dobrzy	dobre	czyści	czyste
D.	dobrych		czystych	
C.	dobrym		czystym	
B.	dobrych	dobre	czystych	czyste
N.	dobrymi		czystymi	
M.	(w) dobrych		(w) czystych	
W.	dobrzy	dobre	czyści	czyste

Однина

	Чоловічий рід	Середній рід	Жіночий рід	Чоловічий рід	Середній рід	Жіночий рід
M.	cudzy	cudze	cudza	wielki	wielkie	wielka
D.	cudzego		cudzej	wielkiego		wielkiej
C.	cudzemu		cudzej	wielkiemu		wielkiej
B.	cudzy cudzego	cudze	cudzą	wielki wielkiego	wielkie	wielką
N.	cudzym		cudzą	wielkim		wielką
M.	(w) cudzym		cudzej	(w) wielkim		wielkiej
W.	cudzy	cudze	cudza	wielki	wielkie	wielka

Множина

	Чоловічо-особова форма	Жіночо-предметна форма	Чоловічо-особова форма	Жіночо-предметна форма
M.	cudzy	cudze	wielcy	wielkie
D.	cudzych		wielkich	
C.	cudzym		wielkim	
B.	cudzych	cudze	wielkich	wielkie
N.	cudzymi		wielkimi	
M.	(w) cudzych		(w) wielkich	
W.	cudzy	cudze	wielcy	wielkie

Однина

	Чоловічий рід	Середній рід	Жіночий рід
M.	tani	tanie	tania
D.	taniego		taniej
C.	taniemu		taniej
B.	tani taniego	tanie	tanią
N.	tanim		tanią
M.	(w) tanim		taniej
W.	tani	tanie	tania

Множина

	Чоловічо-особова форма	Жіночо-предметна форма
M.	tani	tanie
D.	tanich	
C.	tanim	
B.	tanich	tanie
N.	tanimi	
M.	(w) tanich	
W.	tani	tanie

В називному відмінку однини прикметники чоловічого роду з основою на твердий приголосний **(dobry)**, шиплячий **(pieszy)**, **c (obcy)**, **dz (cudzy)**, мають закінчення **-y**, з основою на м'який приголосний **(tani)**, **k(wielki)**, **g(drogi)** — закінчення **-i**. У прикметників чоловічого і середнього роду закінчення орудного і місцевого відмінків однакові.

У називному, знахідному відмінках і кличній формі множини прикметники в польській літературній мові мають дві родові форми: чоловічо-особову (для прикметників, які узгоджуються з назвами

осіб чоловічого роду) і жіночо-предметну (для прикметників, які узгоджуються з усіма іншими іменниками). Прикметники у чоловічо-особовій формі закінчуються на **-i**, що пом'якшує тверді приголосні основи, причому **t, d** переходять в **ć, dź**: **czysty** — **czyści, hardy** — **hardzi** і т. п. Приголосні основи **sz, ż, ch** переходять перед закінченням **-i** в **ś, ź, ś**: **pieszy** — **piesi, duży** —**duzi, głuchy** — **głusi**. Після основ на **cz, c, dz** закінчення **-i** змінюється на **-y**: **ochoczy, obcy, cudzy**. Приголосні основи **k, g, r** переходять в **c, dz, rz**, після яких **-i** змінюється на **-y**: **wielki** — **wielcy, długi** — **dłudzy, dobry** — **dobrzy** і т. под.

Ступенювання прикметників

Вищий ступінь якісних прикметників утворюється за допомогою суфіксів, що додаються до основ прикметників: **-sz-** (**gruby** — **grubszy, twardy** — **twardszy**) або **-ejsz-** (додається до деяких основ, що закінчуються двома приголосними, причому останній приголосний пом'якшується: **ciemny** — **ciemniejszy, ładny** — **ładniejszy**). Від деяких прикметників можуть бути утворені паралельні форми вищого ступеня: **częstszy//częściejszy**. Прикметники з суфіксами **-ек-, -ок-, -к-** втрачають ці суфікси у формі вищого ступеня: **daleki** — **dalszy, głęboki** — **głębszy, wąski** — **węższy** і т. п. Форми найвищого ступення утворюються додаванням префікса **naj-** до форм вищого ступення: **najdalszy, najgłębszy, najwęższy** і т. п.

Деякі прикметники мають форми вищого ступеня, утворені від інших основ: **dobry** — **lepszy, zły** — **gorszy, wielki** — **większy, mały** — **mniejszy, lekki** — **lżejszy**.

ЗАЙМЕННИК

Відмінювання особових і зворотного займенників

Однина

M. ja	ty	—
D. mnie, mię	ciebie, cię	siebie, się
C. mnie, mi	tobie, ci	sobie
B. mnie, mię	ciebie, cię	siebie, się
N. mną	tobą	sobą
M. (we)mnie	(w)tobie	(w)sobie
W. ja	ty	—

Множина

M. my	wy
D. nas	was
C. nam	wam
B. nas	was
N. nam	wam
M. (w)nas	(w)was
W. my	wy

У родовому, давальному і знахідному відмінках однини поряд з повнонаголошеними виступають енклітичні форми (без власного наголосу), які вживаються звичайно у зв'язку з дієслівними формами: **daj mi, widziałem cię** і т. п.

Відмінювання вказівних і присвійних займенників

Однина

	Чоловічий рід	Середній рід	Жіночий рід	Чоловічий рід	Середній рід	Жіночий рід
M.	ten	to	ta	taki	takie	taka
D.	tego		tej	takiego		takiej
C.	temu		tej	takiemu		takiej
B.	ten, tego	to	tę	taki, takiego	takie	taką
N.	tym		tą	takim		taką
M.	(w) tym		tej	(w) takim		takiej

Множина

	Чоловічо-особова форма	Жіночо-предметна форма	Чоловічо-особова форма	Жіночо-предметна форма
M.	ci	te	tacy	takie
D.	tych		takich	
C.	tym		takim	
B.	tych	te	takich	takie
N.	tymi		takimi	
M.	(w) tych		(w) takich	

	Однина			Множина	
	Чоловічий рід	Середній рід	Жіночий рід	Чоловічо-особова форма	Жіночо-предметна форма
M.	mój	moje, me	moja, ma	moi	moje, me
D.	mojego, mego		mojej, mej	moich, mych	
C.	mojemu, memu		mojej, mej	moim, mym	
B.	mój, mojego mego	moje me	moją, mą	moich, mych	moje, me
N.	moim, mym		moją, mą	moimi, mymi	
M.	moim, mym		mojej, mej	(w) moich, mych	
W.	mój	moje, me	moja, ma	moi	moje, me

Займенники **mój, taki** відмінюються як прикметники. Займенник **ten** в називному та знахідному відмінках і кличній формі множини розрізняє, як і прикметники, форми чоловічо-особову і жіночо-

предметну. Присвійні займенники **mój, twój, swój** мають паралельні стягнені форми.

Займенник **on, (ona, ono)**

	Однина			Множина	
M.	on	ono	ona	oni	one
D.	jego, niego, go		jej, niej	ich, nich	
C.	jemu, niemu, mu		jej, niej	im, nim	
B.	jego niego go	je, nie	ją, nią	ich, nich	je, nie
N.	nim		nią	nimi	
M.	(w) nim		niej	(w) nich	

Займенник **on(ona, ono)** відмінюється як прикметник (за винятком форми називного відмінка однини чоловічого роду). В родовому, давальному і знахідному відмінках однини і множини виступають паралельні форми з початковим **n-**, які вживаються у сполученні з прийменниками: **na nim** і т. п. Початкове **n-** виступає також в орудному відмінку у сполученні з прийменниками і без прийменників. В родовому і давальному відмінках однини чоловічого і середнього роду та в знахідному відмінку однини чоловічого роду виступають енклітичні форми, що, як і енклітики **mię, się**, не мають власного наголосу і вживаються звичайно в зв'язку з дієслівними формами.

Питальні займенники **kto, co**

M.	kto	co
D.	kogo	czego
C.	komu	czemu
B.	kogo	co
N.	kim	czym
M.	(w)kim	(w) czym

ЧИСЛІВНИК

Відмінювання числівників

dwa

	Чоловічо-особова форма	Предметна форма	Жіночий рід
M.	dwaj, dwóch, dwu	dwa	dwie
D.		dwóch dwu	
C.		dwu, dwom	
B.	dwóch, dwu	dwa	dwie
N.		dwoma	dwoma, dwiema
M.		(w)dwóch, dwu	
W.	dwaj	dwa	dwie

Родові форми — чоловічо-особові, предметні (живі і неживі іменники чоловічого роду та іменники середнього роду) і жіночі — розрізняються тільки в називному та знахідному відмінках і кличній формі.

t r z y

	Чоловічо-особова форма		Жіночо-предметна форма
M.	trzej, trzech		trzy
D.		trzech	
C.		trzem	
B.	trzech		trzy
N.		trzema	
M.		(w) trzech	
W.	trzej		trzy

Так само відмінюється числівник **cztery.**

p i ę ć

	Чоловічо-особова форма		Жіночо-предметна форма
M.	pięciu		pięć
D.		pięciu	
C.		pięciu	
B.	pięciu		pięć
N.		pięciu, pięcioma	
M.		(w) pięciu	

Родові форми розрізняються тільки в називному і знахідному відмінках.

За таким самим зразком відмінюються числівники по **dziesięć** включно.

j e d e n a ś c i e

	Чоловічо-особова форма		Жіночо-предметна форма
M.	jedenastu		jedenaście
D.		jedenastu	
C.		jedenastu	
B.	jedenastu		jedenaście
N.		jedenastu, jedenastoma	
M.		(w) jedenastu	

За наведеним зразком відмінюються числівники по **dziewiętnaście** включно. Числівник **dwanaście** в формах чоловічо-особового роду в першому своєму компоненті змінює **-a-** на **-u-**: **dwunastu.**

d w a d z i e ś c i a

	Чоловічо-особова форма		Жіночо-предметна форма
M.	dwudziestu		dwadzieścia
D.		dwudziestu	
C.		dwudziestu	
B.	dwudziestu		dwadzieścia
N.		dwudziestu, dwudziestoma	
M.		(w) dwudziestu	

Так само відмінюються числівники **trzydzieści, czterdzieści.**

p i ę ć d z i e s i ą t

	Чоловічо-особова форма	Жіночо-предметна форма
М.	pięćdziesięciu	pięćdziesiąt
D.	pięćdziesięciu	
C.	pięćdziesięciu	
B.	pięćdziesięciu	pięćdziesiąt
N.	pięćdziesięciu, pięćdziesięcioma	
M.	(w) pięćdziesięciu	

За цим зразком відмінюються числівники, що означають назви десятків по **dziewięćdziesiąt** включно.

s t o

	Чоловічо-особова форма	Жіночо-предметна форма
М.	stu	sto
D.	stu	
C.	stu	
B.	stu	sto
N.	stu	
M.	(w) stu	

За цим зразком відмінюються числівники **dwieście, trzysta, czterysta.** В числівнику **dwieście** відмінюються обидва його компоненти **(dwustu)**, в інших — тільки другий компонент **(trzystu, czterystu)**.

p i ę ć s e t

	Чоловічо-особова форма	Жіночо-предметна форма
М.	pięciuset	pięćset
D.	pięciuset	
C.	pięciuset	
B.	pięciuset	pięćset
N.	pięciuset	
M.	(w) pięciuset	

Збірні числівники **dwoje, troje, czworo......** відмінюються за зразком: **dwoje, dwojga, dwojgu, dwoje, dwojgiem, (w)dwojgu.**

ДІЄСЛОВО

Поділ дієслів на дієвідміни

За характером особових закінчень теперішнього часу в польській мові дієслова поділяються на чотири дієвідміни — дієслова з особовими закінченнями: 1) **-ę, -esz..,** 2) **-ę, -isz (-ysz)..,** 3) **-am, -asz..,** 4) **-em, -esz...**

Теперішній час

I дієвідміна

1.	wiozę	wieziemy	piszę	piszemy	piję	pijemy
2.	wieziesz	wieziecie	piszesz	piszecie	pijesz	pijecie
3.	wiezie	wiozą	pisze	piszą	pije	piją

Перша особа однини дієслів I і II дієвідміни закінчується на носовий голосний **-ę**; третя особа множини всіх дієслів польської мови закінчується на носовий голосний **-ą**. У дієслів, які в першій особі однини мають кореневе **-o-** і основа яких закінчується твердим передньоязичним приголосним, маємо чергування голосних в корені і приголосних в основі.

II дієвідміна

1.	grożę	grozimy	płacę	płacimy	krzyczę	krzyczymy
2.	grozisz	grozicie	płacisz	płacicie	krzyczysz	krzyczycie
3.	grozi	grożą	płaci	płacą	krzyczy	krzyczą

Чергування приголосних виступає в дієсловах з основою на **-c- (wrócę — wrócisz)**, **-dz- (chodzę — chodzisz)** і в деяких з основою на **-ż- (grożę — grozisz)**, **-sz- (proszę — prosisz)**, **-szcz- (goszczę — gościsz)**, **-żdż- (jeżdżę — jeździsz)**.

III дієвідміна

1.	znam	znamy	czytam	czytamy	mam	mamy
2.	znasz	znacie	czytasz	czytacie	masz	macie
3.	zna	znają	czyta	czytają	ma	mają

Нечисленні дієслова цієї відміни в третій особі множини завжди закінчуються на **-ją**.

IV дієвідміна

1.	umiem	umiemy	wiem	wiemy	śmiem	śmiemy
2.	umiesz	umiecie	wiesz	wiecie	śmiesz	śmiecie
3.	umie	umieją	wie	wiedzą	śmie	śmieją

Нечисленні дієслова цієї відміни в третій особі множини закінчуються на **-ją**, дієслова **jeść, wiedzieć** закінчуються на **-dzą: jedzą, wiedzą.**

Дієслово **być** відмінюється так: **jestem, jesteś, jest, jesteśmy, jesteście, są.**

Наказовий спосіб

I дієвідміна

1.	—	wieźmy	—	piszmy
2.	wieź	wieźcie	pisz	piszcie
3.	niech(aj) wiezie	niech(aj) wiozą	niech(aj) pisze	niech(aj) piszą

II дієвідміна

1.	—	groźmy	—	płaćmy
2.	groź	groźcie	płać	płaćcie
3.	niech(aj) grozi	niech(aj) grożą	niech(aj) płaci	niech(aj) płacą

III дієвідміна

1. —	znajmy	—	czytajmy
2. znaj	znajcie	czytaj	czytajcie
3. niech(aj)zna	niech(aj)znają	niech(aj)czyta	niech(aj)czytają

IV дієвідміна

1. —	miejmy	—	śmiejmy
2. miej	miejcie	śmiej	śmiejcie
3. niech(aj)ma	niech(aj)mają	niech(aj)śmie	niech(aj)śmieją

Якщо в основі дієслів I і II дієвідміни маємо збіг приголосних, форма наказового способу дістає закінчення: в другій особі однини — **-yj//-ij**, в першій і другій особі множини — **-yjmy//-ijmy, -yjcie//-ijcie (drzyj, drzyjmy, drzyjcie; dmij, dmijmy, dmijcie** і т. п.).

Минулий час

I дієвідміна

1. wiozłem (-łam)	wieźliśmy (wiozłyśmy)
2. wiozłeś (-łaś)	wieźliście (wiozłyście)
3. wiózł (wiozła, -ło)	wieźli (wiozły)

II дієвідміна

1. groziłem (-łam)	groziliśmy (-łyśmy).
2. groziłeś (-łaś)	groziliście (-łyście).
3. groził (-ła, -ło)	grozili (-ły).

III дієвідміна

1. czytałem (-łam)	czytaliśmy (-łyśmy)
2. czytałeś (-łaś)	czytaliście (-łyście)
3. czytał (-ła, -ło)	czytali (-ły)

IV дієвідміна

1. umiałem (-łam)	umieliśmy (umiałyśmy)
2. umiałeś (-łaś)	umieliście (umiałyście)
3. umiał (ła, -ło)	umieli (umiały)

У формах першої і другої особи однини минулого часу розрізняємо два, а в третій особі — всі три роди. В множині виступають дві родові форми: чоловічо-особова і жіночо-предметна. Форми минулого часу побудовані на основі форм давнього активного дієприкметника минулого часу на **-ł, -ła, -ło** та особових закінчень, які виступають у першій і другій особі однини і множини: **-em//-m, -eś//-ś, -śmy, -ście.**

Особові закінчення форм минулого часу — рухомі. Вони можуть відділятися від дієслова і приєднуватися до будь-якого іншого слова в реченні: **spaliście dobrze//dobrzeście spali.**

Умовний спосіб

Форми умовного способу утворюються за допомогою форм третьої особи минулого часу і частки **by** та особових закінчень.

1. czytał(a)bym	czytali(ły)byśmy
2. czytał(a)byś	czytali(ły)byście
3. czytał(a,o)by	czytali(ły)by

Форми майбутнього простого часу мають ті самі закінчення, що і форми теперішнього часу дієслів недоконаного виду **(przepiszę — piszę).**

Форми майбутнього складеного часу утворюються за допомогою форм майбутнього часу допоміжного дієслова **być (będę, będziesz, będzie, będziemy, będziecie, będą)** і інфінітива або форм активного дієприкметника минулого часу на **ł**: **będę pisać//będę pisał(a)** і т. д.

Форми пасивного стану утворюються за допомогою форм допоміжного дієслова **być** або **zostać** і пасивного дієприкметника: **był obrany, został skazany.**

Активні дієприкметник і дієприслівник теперішнього часу мають суфікс **-(j)ąc-**: **piszący, czytający; pisząc, czytając.** Активний дієприслівник минулого часу утворюється від дієслів доконаного виду за допомогою суфіксів **-łsz-, -wsz-** (останній додається до основ на голосний): **przyniósłszy, przeczytawszy.** Пасивний дієприкметник минулого часу утворюється від основ теперішнього і минулого часу за допомогою суфіксів: **-n-, -on-, -t-**: **napisany przyniesiony, dęty.**

Редактор *М. М. Пилинський*

Техредактор *Р. О. Буній* Коректори *Н. С. Васильєва, А. М. Власова*

Зам. № 139. Вид. № 19. Тираж 3000. Формат паперу 84×108$^1/_{32}$. Друкарських фіз. аркушів 19. Обл.-видавн. аркушів 53,346. Умовн. друк. аркушів 31,16.
Підписано до друку 9.VIII 1960 р. Ціна 11 крб. 60 коп.
З 1.I 1961 р. — 1 крб. 16 коп.

Друкарня Видавництва АН УРСР, Львів, вул. Стефаника, 11.

ПОМІЧЕНІ ПОМИЛКИ.

Стор.	Колонка	Рядок	Надруковано	Треба
9	ліва	8 зн.	засопіти, -плю́, -пи́ш,	засопіти, -плю́, -пе́ш.
65	„	3 зн.	**spedząć**	**spędzać**
280	права	20—21 зг.	автогер	автожи́р
325	„	4 зг.	**wsptrząsać**	**wstrząsać**
390	„	6—5 зн.	наря́джуватися	наряджа́тися
489	„	20 зг.	**-motał** (z kim)	**-motał**
515	„	26 зг.	**zbyki**	**zbytki**
521	ліва	20 зг.	**~na**	**~wa**
531	права	8 зн.	2) *(стискати)*	*(стискати)*
531	„	1 зн.	*тех.*	3) *тех.*
558	ліва	16 зг.	лічи́ти	зліч́ити
565	„	6 зн.	чо́го	ко́го
578	„	26 зг.	*lm.* **-że**	*lm.* **-rze**
582	„	19 зн.	-ну́ю, -ну́єш	-нують, -нує́ш